

СЛОВНИК
МОВИ
ШЕВЧЕНКА

АКАДЕМІЯ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ МОВОЗНАВСТВА
ім. О. О. ПОТЕБНІ

СЛОВНИК МОВИ ШЕВЧЕНКА

« В ДВОХ
ТОМАХ »

ВИДАВНИЦТВО «НАУКОВА ДУМКА»
КИЇВ — 1964

СЛОВНИК МОВИ ШЕВЧЕНКА

ТОМ
II

О-Я

ВИДАВНИЦТВО «НАУКОВА ДУМКА»
КИЇВ — 1964

8У1(03)
С48

Друкується за постановою вченої ради Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

доктор філологічних наук **В. С. Ващенко** — відповідальний редактор,
кандидати філологічних наук **К. П. Дорошенко, В. Г. Марини-
ченко, Т. К. Черторизька.**

РЕДАКТОРИ ТОМА

В. Г. Мариниченко, Л. О. Родніна

О

О¹ (57), **ОБ** (13). *Прийм. 1. Із знах., род. відм. (16). Уживається: а) при вказівці на предмет, з яким хто-, що-н. стикається під час руху, дії (15).* А літа стрілою Пролітають, „О холодний камінь Розбивають серце наше І 351.6. [Чоловік] Увійшов у хату, Ударивсь **об** поли ІІ 120.21. Чи давно чоловік мені радив, щоб я бив лихом **об** землю, як той швець мокрою халявою **об** лаву. А його вже й поховали! VI 82.24. *Повт. (2).* І небога Кругом зирнула, і о мур, **Об** мур старою головою Ударилась ІІ 277.488; б) *при зазначенні часу дії (1).* Та день о полудня на третій Упали Игореві стязі. ІІ 497.В.

2. *З місц. відм. Уживається при вказівці на зміст розмови, думки, на об'єкт турботи, почуття і т. п. (54).* Довгенько вдвох похожали.. Та щось нишком розмовляли — Здалека не чути — **О** отечестві, здається, Та нових петлицях, Та о муштрах ще новіших!.. І 248.351. Стоїть дерево високе,.. Шепочеться з долиною **О** давній годині. ІІ 60.62. **О** людській волі я розпитував; але ніхто нічого не знає, коли, як і що з того буде. VI 201.26. на старість попробую писати прозу. **О** віршах уже нічого й думати. VI 131.2. я „заходився клопотати о паспорті, та й досі ще не знаю, чи дадуть мені його, чи ні. VI 192.7. Він багато написав об Гайдамачині, але надрукованого нема нічого. І 149. Прип. *Повт. (7).* Восплач, пророче, сине божий! І о князях, і о вельможах, І о царях отих. ІІ 325.2.

О о 1. І 347.258, 351.6, 361.58, ІІ 223.151, 239.24, 339.4, 464.В, 496.В, 497.В, *поет.* ІІ 277.488, 2. І 248.351, 248.353, 374.12 (2 р.), 473. В, ІІ 46.71, 48.142, 48.147, 55.261, 60.62, 256.311, 340.7, 410.В, VI 43.2, 43.6, 46.5 (2 р.), 87.20, 116.1, 131.2, 144.32, 145.13, 146.41, 156.9, 171.40, 192.7, 200.35, 201.26, 204.28, 204.30, 205.8, 205.39, 205.40, 206.31, 206.35, 210.28, 210.37, 211.8, 226.12, 228.5, 325.В (2 р.), *поет.* ІІ 325.2 (2 р.), 325.3, VI 207.12 (2 р.), **об** 1. І 97.785, 140.2280, ІІ 120.21, VI 82.24 (2 р.), *поет.* ІІ 277.489, 2. І 149. Прип., 477.В (2 р.), VI 206.31, 324.В (2 р.), 325.В.

О² (96). 1. *Вигук. Уживається для підсилення експресивності висловлювання (94).* а все це ви Так розворушили, **О** бо-дай вас! І 276.119. Десь його убито, Сердешного, на чужині... — **О** горе, горенько мені! ІІ 361.18. спасибі тобі за те, що ти хочеш сам приїхати в Нижній. **О**, як би ти добре зробив, якби приїхав! VI 154.6. *Повт. (5).* Розіллється Червоне море Кро-ві! крові з дітей ваших. **О** горе! о горе! І 271.327 // *При зверт., здебільшого риторичних (89).* **О** боже мій милий! За що ж ти караєш її, молоду? І 4.49. **О** люди! люди небораки! Нашо здалися вам царі? ІІ 358.1. **О** мої добрі, мої ширії друзі! Нехай вас бог так не забуде, як ви не забули, не покинули мене, безталанного на чужині в неволі. VI 132.9. Муко! Муко! **О** скорбь моя, моя печаль! Чи ти минеш коли? Чи псами Царі з міністрами-раба-ми Тебе, о люту, зацкують! ІІ 356.9.

2. *У знач. вказівної частки (2).* Цить лишень! здається, дзвонять. Чуєш?.. ще раз... о!.. І 105.1031. О!.. Сміється і ридає Уся Україна! І 303.353.

О о 1. І 4.49, 5.77, 84.339, 84.345, 113.1303, 133.2024, 161.336, 201.74, 244.203, 245.253, 250.437, 250.438, 263.48, 269.238, 270.312, 276.119, 279.235, 279.238, 319.365, 329.161, 367.256, 374.3, 470.В (2 р.), 486.В (2 р.), 489.В, ІІ 17.386, 32.1 (2 р.), 32.12, 47.79, 64.76, 64.77 (2 р.), 64.80, 66.176, 70.67, 107.118, 191.35, 210.3, 213.54, 215.3, 221.54, 223.138, 224.154, 251.124, 270.220, 277.484, 280.26, 281.65, 284.10, 289.9, 289.29, 290.17, 300.9, 305.18, 307.69, 307.84, 307.92, 307.93, 311.242, 311.248, 311.249, 314.371, 314.392, 322.686, 322.694, 333.19, 337.36, 340.8, 356.3, 356.9, 356.12, 358.1, 361.18, 373.50, 461.В, 463.В, 482.В (2 р.), 489.В, 495.В, VI 115.39, 132.9, 142.1, 154.6, 154.28, 192.18, *поет.* І 271.327 (2 р.), ІІ 371.13, 371.14 (2 р.), 2. І 105.1031, 303.353.

ОАЗИС (3). *У порівн. (1).* Мов оазис, в чистім полі Село зеленіє. ІІ 151.41 // *Перен. (2).* Ходім, Маріє, повінчайтесь.. І заховайтесь В своїм оазисі. ІІ 310.233.

О *Одн. Н.* оазис у порівн. ІІ 151.41, *З.* в оазис *перен.* ІІ 486.В, *М.* в оазисі *перен.* ІІ 310.233.

ОБ *див. О*¹.

ОБВЕСТИ (1). куплю Паперу аркуш. І зроблю Маленьку книжечку. Хрестами І візерунками з квітками Кругом листочків **обведу**. ІІ 45.9.

ОБВИТИЙ (1). якимсь листком Голова **обвита** І 474.В.

ОБВИТИСЯ (2). Білі руки простяглися — Так би й **обвилися** Кругом стану І 237.8. **Образн.** (1). Знову люта Гади́на впи́лася В саме серце; кругом його.. **обвилася** ІІ 458.В.

ОБВИШАНИЙ (1). Ішов кобзар до Києва Та сів спочивати. Торбінками **обвишаний** Його повожатий. І 46.713.

ОБЕЗСЛАВЛЕНИЙ (1). Умерти й сліду не покинуть На (**обезславлений**) землі!.. О горе! горенько мені! ІІ 480.В.

ОБЕЗЧЕЩЕНИЙ (1). **Образн.** В неволі, плачучи, умру, І все з собою заберу, Мало́го сліду не покину На **обезчещений** землі І 552.В.

ОБЕЛЕНІТИ (1). *Здурити*. Подивився Гус на папи Та й вийшов з палати!.. «Побороли! побороли!» — Мов **обеленіли**. «Автодафе! автодафе!» — Гуртом заревіли. І 270.294.

ОБЕРНУТИСЯ (2). Мельник меле, шертує, **Обертється**, поцілує Для потіхи. ІІ 140.6. *||Повернувшись, глянути* (1). **Обернувся** я на хати — Нема в мене хати! ІІ 21.26.

ОБИДВА (10), **ОБИДВІ** (5), **ОБОЄ** (13). І гладіатор і патрицій, **Обидва** п'яні. ІІ 276.443. Шлю вам дві Блудниці, **обидві** недороблені VI 199.3. [Гонта] Бере синів, Кладає в темну хату... Поклав **обох**; із кишені Китайку виймає І 142.2382. — Ходім, кажу, Уласович, На твою криницю Подивитись.. Та й пішли **обоє** ІІ 258.368. Був собі дід та баба.. Удвох собі на хуторі жили, Як діточок двоє, — Усюди **обоє**. І 311.60. Закохалися **обидві** В одного Івана ІІ 114.9.

♦ **Н.** **обидва** І 139.2261, 364.132, ІІ 276.443, 321.648, VI 134.14, **обидві** ІІ 114.9, VI 199.3, **обоє** І 49.61, 130.1931, 249.421, 275.81, 287.577, 311.60, 492.В, 507.В, ІІ 69.7, 94.42, 145.11, 258.368, 312.313, **З.** **обох** І 142.2382, 167.141, 297.157, 303.358, ІІ 64.114, 114.12, VI 174.11, **обоїх** І 447.В.

ОБИРАТИ (1). *Оббирати, розоряти*. Той тузами **обирає** Свата в його хаті, А той нишком у куточку Гострить ніж на брата. І 239.9.

ОБІД (3). 1. *Про їжу, що приймається серед дня* (2). І сниться їй той син Іван..

Удвох собі пшеницю жнуть, А діточки **обід** несуть. ІІ 287.17. *||Їжа, призначена для частвування* (1). Де в тих сиріт безталанних Добро тее бралось?.. Старців закликають На **обіди**, а багаті — То й так не минають. ІІ 51.75.

2. *Про час приймання їжі серед дня* (1). До господи не втрапила, До сусіда зайшла, А в сусіда До **обіда** В льоху спати лягла. І 160.287.

♦ **Одн.** **Р.** до **обіда** 2. І 160.287, **З.** **обід** 1. ІІ 287.17. **Мн.** **З.** на **обіди** 1. ІІ 51.75.

ОБІДАТЬ (5). 1. *Їсти в обід* (4). Діти, годі вже вам учитись! Чи не час **обідають**? ІІ 171.212. Кумасю, серце моє! Увечері я буду у Карташевських. Ще на тім тижні обіцяно. Як матиму час, то прийду **обідають**, і поговоримо. VI 197.25.

2. *У знач. страви, яку готують на обід* (1). І **обідають** і вечерять Вари́ли дівчата І 539.В.

♦ **обідають** 1. ІІ 171.212, VI 197.25, 2. І 539.В, **обідав** 1. ІІ 168.136, **обідала** 1. ІІ 197.19.

ОБІДРАНИЙ (8). *У драному одязі*. Коло осіннього Миколи, **Обідраний**, трохи не голі, Бендерським шляхом уночі Ішли цигане. І 360.25. **Образн.** (2). Не покриють Україну Червоні жупани. **Обідрана**, сирогою Понад Дніпром плаче І 58.38. Село **обідране** кругом ІІ 88.7.

♦ **Одн.** **Н.** **обідраний** І 232.92, 437.В, ІІ 148.29, **обідрана** І 459.В, **образн.** І 58.38, **обідране** І 154.47, **образн.** ІІ 88.7. **Мн.** **Н.** **обідрані** І 360.25.

ОБІДРАТИСЯ (1). Сліпий вкварив.. «Не дивуйтеся, дівчата, Що я **обідрався**; Бо мій батько робив гладко, То й я в його вдавсь». І 126.1781.

ОБІЗВАТИСЯ, ОБІЗВАТИСЬ (12). 1. *Заговорити* (6). **Обізвався** старий батько: «Чого ждеш, небоже?» Заридала Катерина, Та бух йому в ноги І 33.220.

2. *Відукнутися на залик* (4). Козачество гине; Гине слава, батьківщина.. нема кому Порадоньки дати. **Обізвався** Наливайко — Не стало кравчини! І 64.41. *Повт.* (2). **Обізвався** Тарас Трясило Віру рятовати, **Обізвався**, орел сизий І 65.69.

3. *Пролунати* (2). Хоч би слово, Хоч би де голос **обізвався**. ІІ 17.370. **Образн.** (1). Зареготалися нехрещені!.. Гай **обізвався** І 6.118.

♦ **обізвався** 1. І 33.220, 65.73, 415.В, 2. І 64.41, *повт.* І 65.71, **З.** **образн.** І 6.118, **обізвався** 1. І 64.45, 2. І 64.43, *повт.* І 65.69, **обізветься** 1. VI 224.21, 227.33, **обізвався (би)** 3. ІІ 17.370.

ОБИЙНЯТИ (2). Я думала: «О боже мій милий! Він сирота,— хто без мене Його привітає? ..Хто **обійме**, як я, його?» І 133.2029. *Образн.* (1). **Обійміте** ж, брати мої, Найменшого брата І 518.В.

ОБИЙНЯТИСЯ, ОБИЙНЯТИСЬ (3). Гарнесьнюко **обіймемось** Та люблю та тихо Пожартуєм ІІ 286.11. Стануть собі, **обіймуться** — Співа соловейко І 49.58. *Образн.* (1). **Обійміться** ж, брати мої.. Нехай мати усміхнеться І 519.В.

ОБИЙТИСЯ, ОБИЙТИСЬ (6). 1. *Прожити без чого-н.* (4). Не похвали собі, громадо! — Без неї може **обійдусь**,— А ради жду собі, поради ІІ 200.16.

2. *Задовольнитись тим, що є* (2). Якби ти, для почину, до весни **обійшовся** цими грішми, то добре було б VI 216.27.

О **обійдусь** 1. ІІ 373.59, VI 118.33, 118.34, 2. VI 138.23, **обійдусь** 1. ІІ 200.16, **якби обійшовся** 2. VI 216.27.

ОБИКРАДЕНИЙ (2). *Образн.* Аж ось із Києва привозять Княжну. Мов сонечко зійшло Над **обікраденим** селом. ІІ 14.266. Умерти й сліду не покинуть На **обікрадений** землі... О горе! горенько мені! ІІ 300.8.

ОБИЛИТИ (1). *Побілити. Образн.* Боюся ще погорілу Пустку руйнувати... Може вернеться [надія] з-за світа В пустку зимувати, Хоч всередині **обілить** Горілою хату. І 258.15.

ОБИРВАНЦІ (1). *Образн.* Якби я не друкував своїх «Гайдамаків», то воно б не треба і передмови. А коли вже пускаю в люди, то треба і з чим, щоб не сміялись на **обірванців** І 150.П.

ОБИРВАТИ (1). — Широкая, високая Калино моя... Широкої твої віти Діти **обірвуть**. І 387.55.

ОБІСИТИ (5). *Дуже набриднути.* Думаю вже не вертатись в Нижній. **Обісів** він мені. VI 177.12 // *Безособ.* (4). Аж страх **обісіло** вже мені бурлакувати. VI 190.18. І я кажу,— **обісіє** Ще й удень співати І 501.В.

О **обісів** VI 177.12, **обісіло** *безособ.* VI 165.26, 190.18, 228.10, **обісіє** *безособ.* І 501.В.

ОБИЦІНИЙ (1). Жду твого **обіцяного** письма VI 208.5.

ОБИЦЯНКА (4). *Обіцяне.* **Обіцянку** пришло вашим дівчатам к великодню, а може й раніше, коли впораюся. VI 27.22. Посилаю тобі мою **обіцянку** VI 180.2.

О *Одн. Р.* **обіцянки** VI 196.18, 3. **обіцянку** VI 27.22, 45.23, 180.2.

ОБИЦЯНО (1). *Присудк. Безособ.* Увечері я буду у Карташевських. Ще на тім тижні **обіцяно**. VI 197.24.

ОБИЦЯТИ (1), **ОБИЦЯТИ** (1). Ярина сестра **обіцяла** найти мені дівчину в Керилівці VI 198.32. Граф Федор Петрович **обіщає** мені «выхлопотать позволение жить в столице». VI 154.27.

ОБИЦЯТИСЯ (4), **ОБИЦЯТИСЯ** (2). **Обіщався** [чорнобривий] вернутися, Та, мабуть, і загинув! І 3.31. *Повт.* (2). **Обіцявся** чорнобривий, Коли не загине, **Обіцявся** вернутися. І 29.49.

О **обіцявся** І 134.2063, VI 87.25, *повт.* І 29.49, 29.51, **обіщався** І 3.31, 408.В.

ОБИЦЯТИ див. ОБИЦЯТИ.
ОБИЦЯТИСЯ див. ОБИЦЯТИСЯ.

ОБКРУТИТИ (1). І їх, славних, оковами Ручними **обкрутують** ІІ 473.В.

ОБЛАСТІ (1). *Володиння. Істор.* Володимєрь князь перед народом Убив старого Рогволода, Побі народ, княжну поя, Отиде в області своя ІІ 417.В.

ОБЛАТАНИЙ (1). Вернувся наш запорожець Як та хиря, хиря, Обідраний, **облатаний**, Калікою в хату. ІІ 148.29.

ОБЛЕТІТИ (1). *Перен.* [Княжна] Мов сизая голубонька, Село **облетіла**. У всіх була, всіх бачила, Всі повеселіли. ІІ 15.284.

ОБЛИЗАТИСЯ, ОБЛИЗАТИСЬ (3). *Перен.* 1. *Стерпіти щось неприємне; зазнати невдачі* (2). Дивлюсь, цар підходить До найстаршого... та в пику Його як затопить!.. **Облизався** неборака І 248.359. Запродав я був свої сочинення книгопродавцу Кожанчикову за 2000 карбованців (та вже така моя вдача), що я замість грошей тільки **облизався**. VI 185.27.

2. *Відчути наперед насолоду, задоволення* (1). **Облизався** старий котюга, І розпустив слини, І пазорі простягає До Самантянини ІІ 73.158.

О **облизався** 1. І 248.359, VI 185.27, **облизавсь** 2. ІІ 73.158.

ОБЛИЗЕНЬ (1). *Невдача.* Запродав я був свої сочинення книгопродавцу Кожанчикову за 2000 карбованців (та вже така моя вдача), що я замість грошей тільки **облизався**. Такий-то **облизень** і заставив мене потурбувать тебе оцією цидулою. VI 185.27.

ОБЛИЗУВАТИ (1). *У спол. губи облизувати — про відчуття насолоди, задоволення.* Лежу оце п'яті сутки та читаю Статину, добра книжка, спасибі вам і Срезневському. Я думаю дещо з неї зробити, коли здоров буду, там багато є дещого такого, що аж губи облизуєш VI 23.37.

ОБЛИТИЙ (2). *Перен. У спол. золотом облитий.* Так от де рай! уже нащо Золотом облити Блюдолизни I 247.311. Аж ось і сам, Золотом облитий I 480.В.

ОБЛИЧИТЕЛЬ (1). Господь послав Тебе нам, кротокого пророка I обличителя жестоких Людей неситих. II 290.7.

ОБМИТИЙ (1). *Образн. I обмитих* поцілуйте Вольними устами. I 521.В.

ОБМІНЕНИЙ (1). *У спол. хліб обмінений — хліб, який дають на знак згоди віддати заміж.* Вернулися Люде з рушниками, З святим хлібом обміненим. I 317.274.

ОБМОТАТИ (1). І пальцями старий сотник Настусині коси.. Докупи спілтає, То розплете та круг шні Тричі обмотає!.. II 165.60.

ОБНИЩАТИ (1). *Слов'ян. У спол. обнищати до зіла — вкрай зубожіти.* Жарт. спитай у Михайла, чи послав він те, що я його просив, до Лизогуба в [Чернігівську] губернію, бо я й досі нічогоіснько не знаю, а обнищати до зіла. VI 70.28.

ОБНІМАТИ (9). Як дівчата цілуються, Як їх обнімають,.. Я й досі не знаю. II 143.10. *Повт. (2).* Ой маю, маю і рученята.. Ніко[го], матінко, та обнімати, Нікого, серденько, та обнімати! II 297.5. *У прикл. спол. мліти-обнімати (1).* Єсть карії очі — як зіроньки сяють, Білі рученята — мліють-обнімають I 85.363 // *У листах (1).* Обнімає і цілує тебе тричі твоя й моя любая Тетяся. VI 166.37.

◊ обнімати *повт.* II 297.5, 297.6, обнімає I 286.537, II 140.13, VI 166.37, обнімають I 425.В, II 143.10, *у прикл. спол.* I 85.363, обнімала I 156.110.

ОБНІМАТИСЬ (1). Довго вони, як бачите,.. Цілувались, обнімались З усієї сили I 95.715.

ОБНОВА (2). На великдень, на соломі Протів сонця, діти Грались собі крашанками Та й стали хвалитись **Обновами**. II 197.5. Одна тільки Сидить без **обнови** Сиріточка, рученята Сховавши в рукава. II 197.12.

ОБНОВИТИСЯ (1). Діла добрих обновлятя I 524.В.

ОБНЯТИ (5). Не в свитині, а сотником До тебе вернусь, Не в бур'яні — серед церкви **Обнімеш** Петруся I 162.394. *Образн. (2).* Боже милій! Як хочеться жити, І любити твою правду, І весь світ обняти! II 208.30.

◊ обняти *образн.* II 208.30, обніму I 443.В, обнімеш I 162.394, обніми I 118.1492, обніміте *образн.* I 336.246.

ОБНЯТИСЯ, ОБНЯТИСЬ (16). **Обнімемось**, поцілуємось, поберемось за рученьки та й підем удвох собі аж у Київ. II 174.299. *Повт. (2).* **Обнялися, Обнялись**, зомліли... Отак вони любилися! I 156.145. *Образн. (1).* **Обнімійся** ж, брати мої. Молю вас, благаю! I 336.260.

◊ обнялися I 93.654, 94.668, 263.50, *повт.* I 156.145, обнялись *повт.* I 156.146, обнімемось I 118.1493, 156.141, 162.395, II 174.299, обнімимось I 438.В, обнімімось I 460.В, обніміться *образн.* I 336.260, обнявшись I 156.149, 280.282, 295.86, обнявшись I 95.741.

ОБОЄ див. ОБИДВА.

ОБОЗ (5). *Табір, стан.* Стару вдову до обозу Та й не допускали. I 233.124. Послав З табун я коней до обозу, Гармату, гаківниць два вози II 233.69.

◊ *Одн. Р.* до обозу I 233.124, II 184.31, 233.69, 235.120, з обозу I 116.1432.

ОБОК (1). *Прийм. з род. відм. Біля.* аж ось і сам, Високий, сердитий, Виступає; обок його Царця небога I 247.314.

ОБОЛОНКИ (2). *Шибки.* Отут, бувало, із-за тину Вилась квасоля по тичині, І з оболонками вікно В садочок літом одчинялось II 164.14. Козацька церква невеличка.. **Оболонками** старими, Мов мертвець очима Зеленими, позирає II 24.27.

ОБОЮДНИЙ (1). Може зйдуть [сльозин], і виростуть Ножи обоюдні I 228.64.

ОБОУДУ (2). *Присл. З обох боків.* І мечі в руках їх добрі, Острі обоюду II 274.388.

◊ обоюду I 347.272, II 274.388.

ОБРАЗ¹ (9). *Ікона.* [Мати] Насилу Прийшла додому, подивилась: Цвіти за образом святим, І на вікні стоять цвіти II 96.131. Один сина проклинає.. Другий свічку, сердешний, Потом заробляє Та ридаючи становить Перед образами — Нема дітей!.. I 314.154. Вернулися запорожці, Принесли з собою В Гетьманщину той чудовний **Образ** пресвятої. II 31.96. *У ло-*

ріан. (1). І перед нею помолюся, Мов перед **образом** святим Тієї матері святої, Що в мир наш бога принесла... ІІ 194.10.

♦ **Одн. З.** образ ІІ 30.37, 31.96, **О.** за образом ІІ 96.131, перед образом І 328.136, 450.В. у порівн. ІІ 194.19; **Мн. О.** з образами ІІ 137.10, 431.В. перед образами І 314.154.

ОБРАЗ² (5). *Художнє зображення; портрет* (4). Добре еси зробив, що заказав 50 штук помянутого **образа**, нехай поки що земляки дивляться хоть на сей облик бородатого недобитого кобзаря свого. VI 174.1.

♦ **У спол.** **образ** божий—людське обличчя (1). Умийтєся! **образ** божий Багом не скверніте. І 332.79.

♦ **Одн. Р.** образа VI 173.41, 174.1. **З.** образ у спол. І 332.79, на образ ІІ 208.2, **О.** перед образом ІІ 267.122.

ОБРАЗОЧОК (1). *Зменш.-пестл. до образ¹*. «А Марко в дорозі?» Ганна діда питалася.. І внучатам із клучочка Гостинці виймала: І хрестики, й дукачики... і червоний З фольги **образочок** І 321.416.

ОБРАТИ (3). Молебствіє архимандрит Сам на горі править, Святого бога просить, хвалить, Щоб дав їм мудрості дознати, Гетьмана доброго **обрати**. ІІ 138.36. Мене господарем **обрали**. ІІ 65.138.

♦ **обрати** ІІ 138.36, **обрали** ІІ 65.138, **якби обрали** ІІ 138.59.

ОБРИВ (1). Дивлюсь — аж он передо мною, Неначе дива виринають, Із хмари тихо виступають **Обрив** високий, гай, байрак ІІ 24.13.

ОБРИДНУТИ (5). Йому так **обрид** отой нікчемний світліший з своєю німотою, що він помандрував би на край світа VI 202.17. дуже не хочеться мені дрюкочувати С ле пую, але вже не маю над нею волі, та цур їй, а **обридла** вже вона мені. VI 24.34 // *Безособ.* (2). Йі Ярема розказував, Як жить вони будуть... Як він буде панувати, Коли не загине. Аж **обридло** слухаючи, Далєбі, дівчата! «Ото який! мов і справді **Обридло!**» І 95.727.

♦ **обрид** VI 202.17, **обридла** VI 24.34, **обридло безособ.** І 95.727, 95.730, **обридли** ІІ 69.11.

ОБРИЗУВАТИ (1). Дівчата хрестились Та плакали — а уночі Пани все їм снились. Із рогами і хвостами **Обризують** коси, І простоволосу На собак тощб міняють І 550.В.

ОБРОБИТИСЯ (1). *З чим.* Закінчити роботу. Восени, як **обробишся** з полем і

окопаєш наше будущеє кишло, вибери.. найкраще місце і посади яблуню і грушу VI 327.В.

ОБРУЧИТИ (1). Молодую мою силу Багаті купили; Може й дівчину без мене З іншим **обручили** І 481.В.

ОБСТУПАТИ (1). Лягло сонце за горою, Зіркі засіяли, А козаки, як та хмара, Ляхів **обступали**. І 65.104.

ОБСТУПИТИ (3). Як та хмара, гайдамаки Умань **обступили** Опівночі І 137.2188. Кого ж то там з музикою Люде **обступили?** ІІ 36.32.

♦ **обступили** І 137.2188, ІІ 36.32, 74.203.

ОБТЕРТИ (1). Рукав бєбряний омочу В ріці Каялі... І омину На княжім твердім тому тілі Засохшу кров, і **обітру** Глибокіі запеклі рани ІІ 496.В.

ОБУДУВАТЬСЯ (1). Коли ти кажеш, що коло Канєва добре буде, то бери десять десятин землі.. **Обудуваться** так, як кажеш, добре буде. VI 213.11.

ОБУТИЙ (2). Замуштрували москалі; Нагодовані, **обути** І кайданами окуті І 245.264 // *Забезпечений взуттям* (1). поцілуй.. Марусю, коли жива, та скажи, будь ласкав, як і де вона живе, чи одягнена, чи **обута**. VI 15.28.

ОБУТИСЬ (1). А з гетьманом як приїдуть Із Чигрина гості, То це й шлють, було, з мною. Одягнусь, **обуюсь**, І гетьман бере на руки І 498.В.

ОБУТЬ (4). Одягну тебе, **обую**, Посажу, як паву,— На дзиглику, як гетьманшу, Та й дивитись буду І 94.692 // *Забезпечити взуттям і под.* (1). Он глянь,— у тім раї, що ти покидаєш, Латану свитину з каліки знімають, З шкурою знімають, бо нічим **обуть** Княжат недорослих І 242.129.

♦ **У спол.** у дурні **обуть** — *обдурити* (1). У дурні німчики **обули** Великомудрого гетьмана! І 292.3.

♦ **обуть** І 242.129, **обули у спол.** І 292.3, **обую** І 94.692, **обують** І 294.31.

ОБУХ (3). Жидівочка... де та сила Взалася в дитяти? Вихватила ту сокиру І батькові в груди Аж по **обух** вгородила. ІІ 159.79. Лютой! лютой, Мерзенний старче.. Тебе заріжуть, мов собаку, Уб'ють **обухом**. ІІ 276.453. *Образн.* (1). А щоб збудити Хиренну волю, треба миром, Громадою **обух** сталить ІІ 288.12.

ОБУЧАТИСЬ (1). [Сотник] сина дав У бурсу в Київ **обучатись**. II 164.28.

ОБУЯТИ (1). *Слов'ян. Охопити.* Гореням! Безуміє нас **обуяло** отим мерзенним і богупротивним панством. I 375.51.

ОБХОДИТИ¹ (1). *Обминати.* З того часу ставок чистий Заріс осокою; Не купуються дівчата, **Обходять** горою I 168.179.

ОБХОДИТИ² (1). *Бувати скрізь.* [Княжна] Що день божий **обходила** Село. Помагала Усякому. II 15.289.

ОБШИТИЙ (1). *Перен.* А берег **обшитий** Увесь камінем. I 478.В.

ОВ (1). *Вигук. Виражає приємне здивування.* [Сотник]: Чи по волі, чи по неволі? П[етро]: По волі, тату, та ще й богословом... [Сотник]: **Ов!** II 168.131.

ОВЕЧИЙ (2). У приказці (1). Сказати би ледашо, так же ні, бо б'юся як **овечий** хвіст VI 34.4 // *Перен. Рабський* (1). А кричите, що несете І душу і шкуру За отечество!.. Ййбогу, **Овеча** натура; Дурний шию підставляє І не знає за що! I 338.52.

ОВНІЙ (1). *Слов'ян. У спол.* в **овніх** шкурах — *удавано лагідні, смирні.* люті звірі Прийшли в **овніх** шкурах І пазури розпустили... I 271.321.

ОГИР (1). У порівн. Дивися, **огирем** яким Сам пан круг тебе походить II 95.99.

ОГІРКИ (1). Бачив я вчора вашого хлопця рисунки, добре, дуже добре, тільки треба йому другого майстра, бо він тільки яблука та **огірки** і малює, а це така річ, що серце не нагодуюш. VI 27.20.

ОГЛАВ (4). *Назва містечка.* Чи по знаку Кому цей **Оглав** білохатий? Троха лиш! Треба розказати. II 164.2. Рядок на вигоні тополь, Неначе з **Оглава** дівчата Ватагу виийшли виглядати. Та й стали. II 164.9.

♦ *Одн. Н.* **Оглав** II 164.2, *Р.* з **Оглава** II 164.9, 177.410, *М.* у **Оглаві** II 164.1.

ОГЛАСИТИ (1). *Слов'ян. Об'явити.* Поки нездужає капрал, Ви **огласили** юродивим Святого лицаря! II 281.54.

ОГЛУХНУТИ (2). *Перен.* І хто тую мову Привітає, угадає Велике слово? Всі **оглухли** — похилились В кайданах... I 259.9. Тільки я, мов окаянний, І день і ніч плачу На розпутьях велелюдних, І ніхто не бачить, І не бачить, і не знає — **Оглухли**, не чують І 330.10.

ОГЛЯДАТИ, ОГЛЯДАТЬ (8). Ой маю, маю я оченята, Нікого, матінко, та

оглядати II 297.2. А той ґрунт, що ми з тобою **оглядали**, у печінках сидить. VI 211.7 // *Знайомитися з чимсь. Образн.* (2). А тим часом місяць плыве **оглядать** І небо, і зорі, і землю, і море I 110.1199.

♦ **Оглядати** II 297.2, 297.3, **оглядать образн.** I 110.1199, **оглядає** I 323.511, 344.168, **оглядало образн.** I 282.377, **оглядали** VI 195.13, 211.7.

ОГЛЯДАТИСЯ, ОГЛЯДАТИСЬ (3). Пішов степом сіромаха, Сльози утирає. Довго, довго **оглядався**, Та й не видко стало. I 146.2527 // *Не оглядаючись — дуже швидко* (1). 14 августа виврався я з того святого Києва і простую тепер не **оглядаючись** до Петербурга. VI 195.5.

♦ **Оглядався** I 143.2435, 146.2527, **оглядаючись** VI 195.5.

ОГЛЯДІТИ (1). Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс **оглядіти** I 42.560.

ОГЛЯНУТИСЯ, ОГЛЯНУТИСЬ (4).

1. *Подивитися назад* (3). Прийшла... Вмилася, напилася, Тихо усміхнулася, Вдруге, втретє напилася І не **оглянулася**. I 52.181. Випий трошки сього зілля.. Вип'єш — біжи, яко мога; Що б там не кричало, Не **оглянься**, поки станеш Аж там, де прощалась. I 52.156.

2. *Подивитися навколо себе* (1). Встала мати, Кругом **оглянулася** II 278.542.

♦ **Оглянувся** 1. I 131.1975, **оглянулася** 1. I 52.181, 2. II 278.542, **оглянься** 1. I 52.156.

ОГНЕННИЙ (8). 1. (4). Мітла з востоку Над самим Віфлеемом, боком, Мітла **огненная** зійшла. II 313.351 // *При зверт. до сонця* (1). Святий, **огненный** господине! Спалив еси луги, степи, Спалив і князя і дружину, Спали мене на самоті! II 337.48. *Образн.* (1). А сльоз, а крові? напоїть Всіх імператорів би стало.. А батькових, старих, кровавих, Не ріки — море розлилось, **Огненне** море! I 326.53.

2. *Перен. Пекущий* (1). [Генеральша] Перед іконою пречистої.. Ридала, билася... нечистую **Огненную** сльозу лила. II 223.112.

3. *Перен. Палкий* (1). І ти, великая в женах! І їх уніиніє і страх Розвіяла, мов ту полову, Своім святим **огненным** словом! II 323.735.

♦ У *спол.* **огненні** язики. *Образн.* (2). Уже **огненні** язики Із краю в край по всі землі Святее слово пронесли. II 466.В.

♦ *Одн. Н.* **огненный** I. II 337.48, **огненная** 1. II 313.351, 315.408, **огненное** 1. *образн.* I 326.53, 3. **огненную** 2. II 223.112, **О.** **огненным** 3. II 323.735.

Мн. Н. *огненні у спол.* ІІ 466. **В.** *огненній у спол.* ІІ 462. **В.**

ОГНЕННО (1). *Присл. Перен. Палко.* Молю, ридаючи, пошли, Подай душі убогій силу, Щоб **огненно** заговорила ІІ 266.82.

ОГНЕПАЛИМИЙ (1). В яких ярах, В яких незнамих вертепах Ти заховаєшся од спеки **Огнепалимої** тії ІІ 307.98.

ОГНИЩЕ (1). Перед богами Лель і Лад Огонь Рогніда розвела; Драгим елеєм полила І сипала в **огнище** ладон. ІІ 74.184.

ОГОЛИТИ (1). *Перен. Довести до злиднів, обібрати.* Чимало люду оголили Оці сатрапи-ундіра ІІ 280.6.

ОГОЛОМОЗИТИ (1). *Стати лисим.* посивів, **оголомозів**, дурню, та і заходився вчиться фізики. VI 75.3.

ОГОЛОСИТИ (1). *У спол.* царство все оголосити — *прославитися на все царство.* Найшовсь-таки один козак Із міліона свинопасів, Що царство все **оголосив**: Сатрапа в морду затопив. ІІ 281.50.

ОГОНЬ (57), **ВОГОНЬ** (1). 1. *Тільки в одн. Полум'я; жар* (42). У печі пала **Огонь** і світить на всю хату І 96.778. Погас **огонь**, дунув вітер І попіл розвіяв. І 271.345 // *Вогнище* (16). Ішли цигане.. Шатро край шляху розп'яли, **Огонь** чималий розвели І кругом його посідали. І 361.31. *У порівн.* (2). Неначе Окропу капля як **огонь** На його впала, і воно Прокинулось. ІІ 319.578. *Образн.* (9). Спочивши, скорбная, скажи... Що їх безчестіє, і зрада, І криводуше **огнем**, Кровавим, пламенним мечем Нарізани на людських душах ІІ 328.34. Стережіться ж, Бо лихо вам буде... Бо в день радості над вами Розпадеться кара. І повіє новий **вогонь** З Холодного Яру. І 523.В. *У прикл. спол.* **огнем-сльозою** (1). Перепливе вона [дума] Лету; І **огнем-сльозою** Упаде колись на землю ІІ 263.12. *У тавтол. спол.* **огонь огнем** — *у знач. присл.* (4). Смеркалося... **огонь огнем** Кругом запалало, — Аж злякався я... І 246.278 // *У спол.* і без **огня**, і без **ножа** (1). І без **огня**, і без **ножа** Стратеги божії воспринуть. ІІ 275.421.

2. *Світло* (6). **Огні** горять, музика грає ІІ 238.1. *Образн.* (2). І немоцну мою думу За світ посилаю — Зцілющої й живучої Води пошукати. Як інколи, то й принесе... І засвітить **огонь** чистий І 290.701 // *Перен.*

Про культуру. Ірон. (1). Замість пива праведную Кров із ребер точать. Просвітити, кажуть, хочуть Материні очі Сучасними **огнями**. І 335.202.

3. *Перен. Пристрасність, запал* (10). До крові дійде, до кості **Огонь** той лютый, негасимий ІІ 307.107. Я писав тобі, друже мій єдиний, що вже не втну нічого віршами. Отже і збрехав.. Правда, я сам думав, що я вже зледащів, захолюнув в неволі, аж бачу — ні. Нікому тільки було **огню** положити під моє горем недобите старе серце. А ти, друже мій, догадався, взяв та й підкинув того святого **огню**. VI 139.13 // *У спол.* **огонь** любові (1). Хто серце чистее нагріє **Огнем** любові, хто такий? Ти сирота, нема нікого ІІ 236.15 // *Про розум* (2). **Огонь** небесний той погас, І в тую косянну комору Полізли свині ізнадвору, Мов у калюжу, та й сопуть. ІІ 202.23 // *У спол.* **огонь** премудрості (1). В світлиці разу[му] і волі **Огонь** премудрості горить ІІ 443.В.

О **Одн. Н.** **огонь** 1. І 96.778, 202.130, 271.345, 362.86, ІІ 99.235, 310.208, 483.В, 486.В, *у порівн.* ІІ 319.578, 489.В, *образн.* І 339.83, *у тавтол. спол.* І 246.278, 3. ІІ 202.23, 307.103, 307.107, 373.51, *у спол.* ІІ 443.В, **вогонь** 1. *образн.* І 523.В, 2. ІІ 267.119, **Р. огню** 1. І 130.1956, 262.9, 397.42, 2. І 535.В, 3. VI 139.13, 139.15, **без огню** 1. *образн.* ІІ 307.99, **коло огню** 1. І 271.339, 361.60, 364.136, **огня** 3. ІІ 200.26, **без огня** 1. *у спол.* ІІ 275.421, **З. огонь** 1. І 130.1958, 361.31, ІІ 74.182, 195.44, *образн.* І 263.36, ІІ 307.110, 2. *образн.* І 290.701, **О. огнем** 1. ІІ 60.60, 289.28, *образн.* ІІ 102.9, 328.34, *у прикл. спол.* ІІ 263.12, *у тавтол. спол.* І 246.278, 479.В (2 р.), 2. *образн.* ІІ 281.69, 3. І 486.В, *у спол.* ІІ 236.15, **з огнем** 1. *образн.* ІІ 500.В, **перед огнем** 1. І 270.310, **М. в огні** 1. *образн.* І 383.21, на **огні** 1. ІІ 65.151, 218.29, 234.102, 300.12, **Мн. Н.** **огні** 2. ІІ 238.1, **О. огнями** 2. *перен., ірон.* І 335.202.

ОГОРНУТИ (1). *Образн.* Надивившись на доненьку Любу, молодую, Возьме її [діврову] та й **огорне** В ризу золотую ІІ 330.11.

ОГОРОД *див. ГОРІД.*

ОГРАБЛЕННИЙ (1). Прибежище, святий покров **Ограблених** людей рабов, За всіх скорбящих... подай Невольникам святую руку ІІ 483.В.

ОГРИЗОК (2). «Стара, кажуть, стала, Нездухає...» — і **огризок** В вікно подавали Христа ради... І 233.144.

О **Одн. З.** **огризок** І 233.144, **Мн. З.** **огризки** І 136.2132.

ОГРИТИ (2). *Перен. Оточити турботою, піклуванням, увагою.* Моя ти сило моло-

дая! Світи на мене, і **огрій**, І оживи мое побите Убоге серце ІІ 290.11. *Прон.* (1). Зробили, Руками скверними створили Свою надію; й речете, Що цар наш бог, і цар надія, І нагодує і **огріє** Вдову і сирот. ІІ 328.60.

ОГРЯДНИЙ (1). проси сестру Катерину і сестру Ярину, чи не накинуть вони оком у Керилівці яку **огрядну** та чепурну дівчину, хоч і вдовицю, аби чесного роду, та щоб не стара і доладна була. VI 211.2.

ОГУДИТИ (2). Встала й весна „Рай та й годі! А для кого? Для людей. А люде? Не хотять на його й глянуть, А глянуть — **огудят**. І 136.2148. Дивні чудеса Твориш ти, господи, над людом І над собою! — падло пса На смітник викинь, — Не **огудят** ІІ 380.В.

ОД (217), **ВІД** (1). *Прим. з род. відм. Уживається:* 1. *При вказівці на вихідний пункт, вихідний момент дії, руху* (65). Вернулися од криниці, І Степан сідлає Коня І 492.В. Завтра.. **од** нас пароход повезе пошту VI 84.9. Ні, Ярино, я не умру, А тільки поїду **од** вас завтра... І 279.246. Не стало на селі княгині... А сирота її в селі, Її єдиня дитина! Мов одірвалось **од** гілля, Ненагодоване і босе ІІ 13.224. А може вмер неборака, **Од** шинкаря йдучи? ІІ 176.393. Холодним вітром **од** надії Уже повіяло. ІІ 354.2 // **Од...** до: а) *при позначенні просторових меж вияву дії або стану* (17). Нехай душі козацької В Україні витають — Там широко, там весело **Од** краю до краю... І 22.47. **Од** села до села Танці та музики І 125.1748; б) *при позначенні меж дії у часі* (7). Чи збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у старої ..**Од** світу до світу? ІІ 91.34. Ой гоп чики-чики! Та червоні черевичи, Та троїсті музики, — **Од** віку до віку Я любила б чоловіка. І 275.95. **Од** 16 мая до 2 августа не давали знать із корпусу в укріпленіє о мойй свободі. VI 171.39 // *При вказівці на дату* (18). Жду твого обіцяного письма **од** 15 марта VI 208.5 // *При позначенні пункту, по відношенню до якого визначається місцезнаходження чогось* (7). Позавчора чортові не було чого робить, то він носив мене в Балахну, трохи не за тридцять верст **од** Нижнього VI 153.4. Майданівка — село недалеко **од** Лисянки. І 149. Прип. [Максим] Вийшов в поле геть **од**

шляху.. Та й викопав при долині Глибоку криницю. ІІ 257.331.

2. *При вказівці на джерело одержання чого-н., на походження кого-н.* (56). Спасибі тобі, друже мій милостивий, за летописи, получив я їх **од** Головачова, всі до одної VI 87.13. **Од** царши Пришов указ лоби голить. ІІ 52.142. Мати.. каже: «Мар'яно! Треба буде старостів ждять, Та може й **од** пана!» І 158.205. — Довгий вік! — Старий промовив. — Все **од** бога! ІІ 62.14. Я забуду... Що **од** тебе сина мала І 44.629. Про те, що діялось на Україні 1768 року, розказую так, як чув **од** старих людей І 150.П. Добре, що я ще грошей **од** книжника не взяв. VI 186.17.

3. *При вказівці на те, чого прагнуть позбутися, з чим (ким) поривають зв'язок, стосунки і т. п.* (35). Василь Білозер поїхав у Полтаву одказуваться **од** учительства. VI 38.17. І все діти! і все діти! Не знаю, де **од** їх подітись. І 363.105. Ви і не бачите, — до землі Б'єте поклони, за хрести Ховається **від** сатани, І просите стиха Супостатам-християнам То чуми, то лиха, То всякого безголов'я! ІІ 472.В. [Стара мати] То **од** жалю одходила І мовчки журилась Та на шлях той на далекий Крізь сльози дивилась. І 235.202. Хто б спас мене **од** лукавих І діющих злая? І 345.181. Хто коло тебе в світі стане Святим хранителем твоїм? І хто заступить? хто укріє **Од** зла людського в час лихий? ІІ 236.13. прийми ти її в своїй хаті, як рідну сестру. Нехай вона сердешна **од** наймів трохи одпочине. VI 205.3. Перелицювавши шлях-дорогу, я того ж дня упакував свою мізерію, книги тощо, купив полог **од** комарів волзьких.. і сів над морем ждять погоди VI 141.30.

4. *При позначенні особи, за дорученням якої щось робиться* (35). Бувайте здорові та веселі, поклоніться низенько **од** мене старим Деркачам та задніпрянським горам. VI 197.17. Чи здравствує він [батько] тепер? Цілуй його **од** мене. VI 133.37.

5. *При вказівці на причину, підставу для чого-н.* (20). Мати дивиться на неї, **Од** злості німіє І 167.131. На ногах І на руках повиступала **Од** стужі кров І 361.56. Земля тряслася, трепетала **Од** реву левичихи твого. ІІ 325.25. Мов кара господня, тисячами гинуть **Од** голоду люде. ІІ 383.В. Я ж уже не хлопець нерозумний. І **од** старості, слава

богу, ще не одурів, щоб таке вироблять, як ти пишеш. VI 170.5.

6. При порівнянні (4). Гнівиш бога, мое серце: Крашої немає Ні на небі, ні за небом; Ні за синім морем Нема крашої од тебе! I 418.В. Вони, бач, кесаря хвалили.. I написали воеводам По всьому царству: так і так. Що кесар бог. Що більш од бога! II 271.274.

7. При характеристиці відношення або приналежності особи чи предмета до чого-н. (3). Отож премудрий прозорливець, Поміркувавши, взяв єлей Та взяв од козлищ і свиней Того Саула здорвила I їм помазав во царя. II 352.42. а вона [віра] була колись чиста, непорочна як те дитятко, взятее од купелі. VI I 30.9. Довелось самому.. Ходити, нудити, Поки пугач над стріхою В вікно не завие, А наймичка холодного Трупу не накриє Кожушиною старою, А ключ од комори Із-за пояса украде... II 176.361.

Од 1. I 22.47, 33.215, 35.298, 44.636, 65.79, 77.79 (2 р.), 81.263, 107.1121, 125.1748, 125.1752, 137.2185, 142.2362, 148. Прип., 149. Прип. (2 р.), 150.П., 234.161, 275.95, 279.246, 295.90, 327.71, 327.92, 334.152, 346.222, 351.10, 397.43, 467.В, 492.В, 495.В, 502.В, II 13.224, 42.7, 47.73, 59.19, 91.34, 120.3, 164.5, 176.393, 202.5, 204.8, 257.331, 268.138, 311.243, 354.2, 367.7, 399.В, VI 29.31, 39.18, 84.9, 141.24, 153.4, 171.31, 171.39, 200.26, 208.5, 209.21, 2. I 44.629, 148. Прип., 150.П., 158.205, 162.356, 375.49, 608.В, II 30.46, 52.142, 55.246, 55.248, 56.263, 62.14, 62.15, 85.4, 105.55, 200.7, 200.8, 253.177, 255.262, 255.264, 256.313, 311.267, 311.268, 312.300, 314.383, VI 32.33, 49.33, 50.23, 50.24, 50.38, 84.10, 87.13, 92.22, 130.35, 138.29, 147.12, 152.36, 153.20, 153.31, 153.35, 155.38, 164.2, 164.6, 166.29, 186.17, 189.9, 202.11, 212.24, 213.5, 3. I 27.78, 235.202, 251.477, 266.144, 279.264, 341.36, 342.79, 344.137, 345.181, 363.105, 387.51, 462.В, II 47.74, 81.173, 166.95, 236.13, 302.37, 302.38, 307.97, 313.356, 315.399, 316.457, 316.458, 328.70, 461.В, 489.В, VI 16.15, 38.47, 115.40, 129.37, 141.30, 159.7, 160.38, 205.3, 4. VI 15.24, 16.25, 38.15, 39.38, 42.11, 43.12, 43.19, 43.22, 46.17, 46.21, 46.26, 52.21, 55.12, 77.20, 86.42, 115.31, 133.37, 138.31, 138.33, 142.4, 147.17, 155.3, 155.21, 163.17, 163.31, 188.17, 196.33, 197.17, 200.12, 212.11, 212.13, 215.1, 224.4, 225.31, 5. I 55.8, 85.355, 144.2460 (2 р.), 148. Прип., 165.70, 167.131, 168.165, 268.205, 361.56, II 135.3, 307.71, 325.25, 383.В, 471.В, VI 134.2, 162.33, 163.36, 170.5, 324.В, 6. I 418.В, II 271.274, VI 216.33, 220.26, 7. II 176.361, 352.42, VI 130.9, от 1. I 434.В, 441.В (2 р.), 498.В, II 487.В, VI 118.16, 131.20, 138.8, 2. VI 77.11, 131.26, 131.28, 138.25, 179.36, 216.26, 4. VI 298.В, від 3. II 472.В.

ОДА (3). Піїти в одах вихваляли Войну й царичю. II 54.200. Літа мої — крила, ...Згинули — пропали, Як ті славні піїти, Що оди писали... II 415.В.

Одн. Р. до оди II 69.6, Мн. З. оди II 115.В, М. в одах II 54.200.

ОДБУВАТИ (1). Терпіти. Бодай же вас, чорні брови, Нікому не мати, Коли за вас таке лихо Треба одбувати! I 36.348.

ОДБУТИЙ (1). Виплаканий. і мені Не жаль було давно одбутих... Моїх кровавих тяжких сльоз. I 389.10.

ОДВЕЗТИ (12). Я в палати Пішов з ножем... Аж панича вже одвезли У школу в Київ. I 397.59. Одвези сам книжки в Городище VI 203.25.

Одвезли I 397.59, II 14.239, 95.75, 222.95, 225.228, 270.203, VI 83.9, одвезеш VI 203.17, одвези VI 203.25, 204.32, 204.37, 324.В.

ОДВЕРНУТИСЯ (1). Ішов кобзар до Києва... Мале дитя коло його.. А пан глянув... одвернувся... Пізнав, препоганій I 46.737.

ОДВЕРТАТИ (1). Перен. У спол. одвертати лице. Чи ти мене, боже милий, Навік забуваєш, Одвертаєш лице своє, Мене покидаєш? I 340.23.

ОДВЕРТАТИСЬ (1). Перен. Не помічати. Не молимося чужим богам, А тебе благаєм: «..Встань же, боже, Вскую будеш спати, Од сльоз наших одвертатись, Скорбі забувати!» I 342.79.

ОДВЕСТИ (6). 1. (5). Ти взяла Мене, маленького, за руку I в школу хлопця одвела II 283.5. Отож львєна те дике! люте! Підстерегли його, взяли. Та, закувавши добре в пута, В Єгипет люде одвели — На каторгу. II 325.18.

2. Перен. Уберегти (1). I як його [сина] од зол спасти? Од бурь житєйських одвести? II 316.458.

Одвести 2. II 316.458, одвела 1. II 267.108, 283.5, 319.591, одвели 1. II 325.18, 467.В.

ОДВІРОК (3). А наймичка, у порогу, Вхопилась руками За одвірок I 317.290. На хату купи тільки соснового дерева, на двері i одвірки дубового або ясенowego. VI 215.4.

Одн. З. за одвірок I 317.290, Мн. З. на одвірки VI 215.4, 217.33.

ОДВІТ (1). Відповідь. Два, чи може вже й три, годи тому буде, як писав я до тебе, друже мій єдиний, і до Йіохима, але одвіту не получив VI 115.27.

ОДВІТУВАТЬ (2). Відповідати. Ще позавчора передано мені твоє i Прісіне письмо, а я тільки сьогодні заходився одвітувати. VI 197.37. ти мого письма не

дождешся — пишеш мені, а я, на тебе дивлячись, тобі **одвітую**, не знаючи, що ти мені писатимеш. VI 216.24.

ОДВОЛАТИ (1). *Врятувати від смерті*. Бабусю Настю поховали і ледве-ледве **одволали** Трохима діда. I 316.252.

ОДГОВІТИСЯ (1). *Церк. С[отник]*: А повинчаємось в неділю? Н[а]стуся: Авжеж! Так ми ще не говорили; Як **одговіємось** — тойді. II 173.279.

ОДДАТИ (12). 1. (5). [Відьма] все по болящих День і ніч ходила і всякому помагала, і плати не брала, А що брала, то калікам Зараз **отдавала**. I 537.В // *Перен*. (4). Рад **оддати** за неї рай свій молодий, А більш нічого не даси, Бо серце гріх їй **одавати**; То мати бідная твоя. II 452.В. А Саул... Благоволенье **одає** Своім всеподданийшим голим. II 352.58 І на апостольським престолі Чернець годованний сидить. Людською кровію шинкує І рай у наймн **одає**! I 265.93.

2. *Відправляти кудись з певною метою*. У **спол.** в військо (в москалі) **одавати** (2). Єдиного сина, єдину дитину, Єдину надію! в військо **одають**! I 242.133. Нехай не гуляє... Людей поучає, Щоб брат брата не різали, Та не окрадали, Та в москалі вдовиченка Щоб не **одавали**. II 121.20.

3. *Віддавати заміж* (2). Через яр ходила Та воду носила, Коровай сама бгала, Дочку **одавала** I 368.303. Дочку **отдавала**, А сина женила I 536.В.

4. *Продавати* (1). Я, нарисовавши дещо, **одавав** за саму убогую ціну, так що ж — сміються! VI 54.35.

◆ У **спол.** чолом **одавати** — вітатися, кланятися (2). Старий батько Сидить коло хати, Та вчить внука маленького Чолом **одавати**. I 291.720.

○ **одавати** 1. *перен.* II 452. В, у **спол.** I 291.720, **отдавати** 1. *перен.* II 450. В, у **спол.** I 497. В, **одає** 1. *перен.* I 265.93, II 352.58, **одають** 2. у **спол.** I 242.133, **одавав** 4. VI 54.35, **одавала** 3. I 368.303, **одавала** 1. I 537. В. 3. I 536. В, (щоб) **одавали** 2. у **спол.** II 121.20.

ОДДАТИ, ОДДАТЬ (63). 1. (38). Третій тиждень лежать оці книжки у мене... потурбуйтеся, будьте ласкаві, **оддають** їх у ту контору, що ви говорили, бо я її не знаю адреса VI 32.5. Посилаю тобі 10 книжок Кобзаря, **продай** їх, як можна буде, і гроші **оддай** сестрі Ярині. VI 208.4.

Один каже: — Брате, Якби я багатий, То **одав** би все золото Оцій Катерині II 129.15 // *Повернути борг* (1). Поборгує, будь ласкав, завтра **одам**. I 105.1016 // *Перен*. (8). Тяжкі діла! Якби їх забути, Я **одав** би веселого Віку половину. I 336.234. Гармату, гаківниць два вози, Пшоно, пше-ниці, що придбав, Я всю мізерію **одав** Моїй Україні небозі... II 234.72. Твого я лиха не возьму на себе, а свого тобі не **одам**. Так що ж з тих писем? VI 15.9.

2. *Відправити, передати кудись з певною метою* (9). Петра на волю одпустили, Зимою в Київ одвезли, І там у школу **одали** II 222.96 // У **спол.** **оддати** в москалі (в військо) (3). Одружилася я з безталанним сиротою... Люди гордії, злі Розрізнили, взяли Та повезли до прийому — **Одали** в москалі! II 118.8. [Вдова сина] В військо **одавала**... А сама на прощу в Київ, В черниці пішла. II 185.32 // З *інф.*, що визначає мету дії (5). По поводу її **бенефіса** написав я невеличку статейку в газету, которую посилаю тобі: прочитай та прикинь своє до неї яке мудре слово, та **оддай** перепечатать в Московских ведомостях. VI 167.7.

3. *Віддати заміж* (8). Співає Мар'яна: «**Одай** мене, моя мамо, Та не за старого». I 158.214.

4. *Продати* (2). **Одайте** Тризну по копі, а Гамалію по півкопи серебром VI 32.6.

5. *Заплатити* (2). Спродать би то та молодий Купить хустиночку до речі, Та й за повінчання **оддасть**. II 311.241 // *Перен*. *Відплатити* (1). За кров і пожари Пеклом **гадамаки.. оддадуть** I 100.884.

6. 3 імен. «приказ» — розпорядитися, наказати (2). Почтар, нівроку, був підпильний, **Одав** сенатові приказ, Щоб тільки в Віфлеємі били Малих дітей. II 301.32.

◆ У **спол.** богу душу **оддати** — **вмерти** (2). в монастир до їх зайшла Княжна якась із-за Дніпра Позаторік. **Одпочивала**, Та й богу душу **одавала**... II 18.430.

○ **одати** 1. I 43.618, *перен.* II 452. В, **отдати** 1. *перен.* II 450. В, **оддасть** 1. VI 32.5, 5. II 311.241, **одав** 1. I 308.31, II 103.27, 281.36, VI 50.20, 206.10, *перен.* II 234.72, 6. II 301.32, **отдав** 6. II 481. В, **одав еси** 1. I 341.59, **одали** 1. *перен.* I 228.31, 2. II 222.74, у **спол.** II 185.32, у **спол.** II 18.430, **отдали** 1. II 440. В, у **спол.** II 385. В, 2. II 491. В, **одали** 1. *перен.* II 25.48, 2. II 222.96, у **спол.** II 118.8, **отдали** 2. II 450. В, **одам** 1. I 40.495.

105.1016, *перен.* VI 15.9, 2. I 125.1769, 3. I 158.212, 159.239, 4. I 125.1756, *отдам* 1. VI 43.36, *одасть* 1. VI 77.7, *одасте* 1. II 89.31, *одадуть* 1. VI 206.41, 2. *у спол.* II 204.23, 5. *перен.* I 100.884, *одадуть* 1. II 417.В, *оддай* 1. VI 16.24, 87.20, 165.8, 201.15, 203.25, 208.4, 228.2, 2. VI 167.7, *отдай* 1. VI 164.32, 228.27, 3. I 158.214, 158.216, 159.234, 159.236, *одайте* 3. I 44.653, 4. VI 32.6, *отдайте* 1. VI 23.24, 23.25, *одав би* 1. II 129.15, *перен.* I 336.234, II 129.20, *одада б* 3. II 222.83, 222.85, *одавши* 1. VI 82.14.

ОДДАТИСЬ (1), ВІДДАТИСЬ (1). *Про відзвук.* Мов кара, Луна в конглаві *ода-лась* — І похилилася тіара! I 268.197.

○ *одадлась* I 268.197, *віддадлась* I 488.В.

ОДДЗВОНИТИ (1). Уже й «достойно» *оддзвонили* II 175.322.

ОДДИРАТИ (4). *Перен. Танцювати.* Кобзар вшкварив, а козаки — Аж Хортиця гнеться — Метелиці та гопака Гуртом *оддирають* I 78.154 // *У спол.* *оддирати* постолами (1). Навприсядки Сліпий по базару *Оддирає* постолами I 128.1872.

○ *оддирає у спол.* I 128.1872, *оддирають* I 78.154, 89.503, *отдирають* I 422.В.

ОДДОЄНИЙ (1). *Перен. Відгодований молоком.* І ми самі, і наші внуки, І миром люди прокленуті! Не прокленуті, а тільки плонуть На тих *оддоєних* шенят, Що ти щенила. II 356.7.

ОДДЯЧИТИ (2). Якщо знайдете в Одесі Шекспіра, перевод Кетчера, або Одисею, перевод Жуковского, то пришліть.. Послав би вам грошей на все сіє, так дась-бі, до шеляга пропали. А може бог пошле, що я вам коли-небудь *оддячу*. VI 42.8. *Грон.* (1). Сидить батько кінець стола.. Коло його стара мати.. Вимовляє доні: «..Як ягодку, як пташечку, Кохала, ростила На ляденько... Доню моя, Що ти наробила?.. *Оддячила!*..» I 33.195.

ОДЕЖА (9). Придбав сірома грошенят, *Одежу* справив, жупанину II 50.35. Так от, бачите, лебедьку, все є, і модель — чи потутешньому натурщица — і справа всяка, — а *одежі* нема. VI 20.11.

○ *Одн. Р.* *одежі* VI 20.11, 138.24, *З.* *одежу* II 50.35, 250.80, VI 28.18, 82.38, 82.39, 205.4, 220.33.

ОДЕСА (11). В першому письмі, адресованому в Корсунь, послав я *письмо* незапечатане, щоб ти прочитав і переслав в *Одесу* VI 228.13. З новим годом будьте здорові, любий і щирий мій земляче, де вас бог носить, чи ви вже во *Пітері*, чи ще й досі во *Одесі*? VI 42.20.

○ *Одн. Р.* із *Одеси* II 127.9, *З.* в (у) *Одесу* VI 41.19, 228.13, 228.34, 228.35, 229.8, *М.* в (во) *Одесі* VI 42.5, 42.20, 45.25, 45.29, 223.37.

ОДИН, ОДНА, ОДНО (246). *Числ. кількісний.* 1. *У кількості* I (51). А у вдови *один* син, Та й той якраз під аршин. I 233.136. *Одна* тільки й осталася в Батурині хата! I 295.98. Лихо діється зо мною, та не *одно*, а всі лиха упали на мою голову VI 45.15. Радіє князь.. І молотить виганяє Людей недобитих. Змолотили, нівроку їм, За *одну* годину І з клунею провіяли.. II 15.304. напиши мені, батьку, брате мій рідний! а я і приїду хоч на *один* день, хоч на *одну* годиночку. VI 152.22. читать — хоч би на сміх *одна* буква, і тії нема. VI 39.30. *Повт.* (2). Ще день Україну катували.. ще *один*, *Один* останній I 110.1179 // *Один (одного)* із (3). Найшовсь-таки *один* козак Із міліона свинопасів, Що царство все оголосив: Сатрапа в морду затопив. II 281.48. Мій милий друже! Рекомендую тобі *одного* из нижегородских друзей моих Константина Антоновича Шрейдерса. VI 164.26.

2. *У знач. «одинокий», «сам»* (54). *Один* я на світі без роду, і доля — Стеблина-билина на чужому полі. I 93.622. І княжна Блукає по світу *одна* II 74.212. А я ледве додибала До вашої хати, Не хотілось на чужині *Одній* умірати! I 320.408. *Повт.* (6). Ой, *одна* я, *одна*, Як билиночка в полі I 380.1. *У тавтол. спол.* (16): а) *одним-одна (одно), одним-єдине* (7). Над Трахтемировим високо На кручі, ніби сирота.. Стоїть *один-одна* хатина.. II 25.65. Тільки *одним-одно* хїталось Зелене дерево в степу. II 60.37. *Одним-єдине* при долині В степу край дороги Стоїть дерево високе II 60.55; б) *один-однісінський (одна-однісінська, одно-однісінське)* (8). На самий святвечір сижу собі *один-однісінський* у хатині та журюся, згадуючи свою Україну і тебе, мій друже єдиний. VI 54.20. За ним, Твоїм Юпітером святым, Залізну браму зачинили. А ти осталася *одна, Одна-однісінська* надворі. II 277.482. А іноді така печаль Оступить душу.. як побачу Малого хлопчика в селі. Мов одірвалось од гіллі, *Одно-однісінське* під тином Сидить собі в старій рядніні. II 204.9; в) *одна-єдина* (1). Невесело на світі жить, Коли нема кого любить.

Отак і їй, **одній-єдиній**, Ще молодій
моїй княгині II 11.126.

3. У *знач. «єдиний»* (46). У нас **один**
старший — батько Максим I 103.964. То си-
нок був литовської Гордої графині. І хо-
роше, і багате, I **одна** дитина II 157.16.
Повт. (4). Я сирота: без матері, Без бать-
ка осталася, І він **один** на всім світі, **Один**
мене любить I 133.2037 //У *знач., близько-*
му до «лише», «тільки» (27). Кардинали...
Мов коти, гризуться За мишеня... Та й як
паки? **Однієї** шкури Така сила... I 268.210.
У **одній** свитині, Іде боса титарівна
II 81.176. замість того, щоб малювати Го-
ловатого для Вас **одного**, то я лучше зроб-
лю літографію в 200 екземплярів VI 28.7.
Росли панята, виростали, Як ті щенята.
Покусали Не **одного** мене малі. II 63.50
//*Субст.* (2). **Одного** боюся, щоб не потре-
бовали мене часом в Оренбург. VI 130.21.
У *тавол. спол.* (5): а) **одним-одно (одним**
одно) (4). У багатих ростуть діти — Верби
при долині; А у вдови **одним одно**, Та й те,
як билина. I 232.100; б) **одна** єдина я
(1). Благодать! Гайочок тихий серед поля,
Одна єдина я їх доля Отой гайочок!
II 317.497 //3 *частково «тільки»* (5). Не-
ма Гонти.. **Один** тільки брат названий
Оставсь на всім світі I 145.2499. **Одна**
тільки туга гризе мое серце, як заженуть
у степ, то не доведеться ні од ког листа
прийняти, ні самому посылать, бо туди почта
не доходить VI 49.32 //3 *Змінена форма «дні»*
в знач. «одні». Рим. (1). Тільки й рідні, що
ви **дні...** VI 19.20.

4. У *знач. займенника. Вживається при*
перелічуванні, протиставленні і т. п. (37).
У тієї Катерини.. Наїхали гості. **Один** Се-
мен Босий, Другий Іван Голий II 129.5. За
думою дума роєм вилітає; **Одна** давить
серце, друга роздирає I 259.2. Добре б ти
зробив, якби к нашому весіллю прислав..
запеченого дніпрового ляща **одного**, дру-
гого або й третього. VI 217.8. Вибачте,
голубе сизий, що так нашвидку пишу до
вас, бо **одно** те, що сьогодні почта, а дру-
ге те, що коло десятої години треба ви-
ступити у караул! VI 50.7 //Один **друго-**
го (другому, у другого, на дру-
гого, на **одного**) (7). І згадуйте **один**
другого. I 395.9. І ми В траві за валом
посідали, І розмовляли, сповідались **Один**
другому. II 62.13. **Один** у другόго питаєм,
Нашо нас мати привела? II 39.1. Мій

боже милий, як-то мало Святих людей на
світі стало. **Один** на другого кують Кай-
дани в серці. II 289.3. Якби-то нам поба-
читься, якби-то нам хоть часничку поди-
виться **один** на **одного** VI 152.13 //Одна
одну (другої, на другу) (4). Коло
гаю в чистім полі, На самій могилі, Дві
тополі високії **Одна** **одну** хилить. II 114.4.
Тарасова і Варфоломеева ночі **одна** дру-
гої варт I 148. Прип. Ворони... Мов на мо-
роз, понадувались, **Одна** на другу пози-
рала I 298.191 //Одно на другого (на
друге) (2). А Настуся з богословом..
Стали собі та й дивляться **Одно** на дру-
гого. II 170.188.

5. У *знач. «якийсь», «певний»* (12).
Рано-вранці новобранці Виходили за село,
А за ними, молодими, І дівча **одно** пішло.
I 391.4. Писав я до тебе недавно через
одного мого великого приятеля, уральсько-
го козака VI 92.21.

6. У *знач. «той самий»* (4). Я глянула,
усміхнулась... Та й духу не стало! Й мати
вмерла, в **одній** ямі Обох поховали!
I 297.156.

7. У *знач. «неподільний», «єдиний»* (2).
І потекли в **одно** море Слав'янської ріки!
I 263.54.

◆ У *спол.* (40): а) ні (ані, й) **один**
(одна, одного, одним, однієї, одної) — *жод-*
ден (жодна, жодного і т. п.) (13). про тебе
вони ні **один** нічого мені не казали
VI 34.25. посилаю вам свій портрет, тільки,
будьте ласкаві, не показуйте портрет дів-
чатам, а то.. ні **одна** й заміж не піде за
такого паливоду. VI 192.15. Старий Улиби-
шев.. не пропускає ні **одного** спектакля:
так широ любить театр VI 154.38. вже оце
трохи чи не півтора року, як ми не пере-
писались з тобою **ані одним** словом
VI 52.16. Просив я В[арвару] Н[іколаєвну],
щоб мені книжечок деяких прислала, а те-
пер і вас прошу, бо оприче біблії нема й
одній літери. VI 42.4; б) (усі, всі) **од-**
ного (одної) — *без винятку* (10). Не
встануть, прокляті, оп'ять Дітей козачих
мордувати. Усі до **одного** згоріли!
II 235.114. Всі пузати до **одного** В зем-
лю провалились! I 252.547. Спасибі тобі,
друже мій милостивий, за летописи, полу-
чив я їх од Головачова, всі до **одної**
VI 87.14. Пани до **одного** спеклись, Не-
наче добрі поросята II 101.313; в) хоч
одно (одну) слово (стрічку) (7).

Так що ж з тих писем? Папір збавлять та й годі. Воно, бач, і так і не так, а все-таки краще, коли получиш, прочитаєш хоч **одно** слово рідне. VI 15.11. Скажись їй, як побачите, або напишіть, нехай до мене напише хоч **одну** стрічку VI 41.26; г) за **одним** заходом — **одразу** (3). Як одпочину, то напишу тобі за **одним** заходом аркуш або й два. VI 190.3. Прощай! утомився, наче копу жита за **одним** заходом змолотив. VI 229.13; д) на **одно** слово — **ненадовго** (2). Прилини до мене хоч на **одно** слово Та про Україну мені заспівай! I 13.111; е) як **один** — **усі** (2) Козацьке панство похোже В кирях чорних, як **один** I 101.897; є) спать на **одно** око — **бути** пильним, уважним (1). з хлопців будуть люде... тільки треба спать на **одно** око. VI 195.25; ж) глянути хоч **одним** оком — **подивитися** **недовго** (1). Боже мій, господи єдиний! Чи гляну я на ті гори коли-небудь хоч **одним** оком? VI 86.14; з) **одним** духом — **дуже** **швидко** (1). «Пийте, діти! пийте, лийте!». І поставець **одним** духом Залізник черкає. I 124.1730.

Одн. Н. один 1. I 91.580, 233.136, II 281.48, VI 26.6, 77.29, 228.35, 2. I 27.73, 77.105, 93.622, 127.1821, 152.4, 244.193, 441.В (2 р.), II 257.335, 354.4, 354.8, 354.13, VI 19.24, **пост.** I 126.1801 (2 р.), **у тавтол. спол.** б) II 319.600, VI 54.20, 3. I 103.964, 145.2499, 146.2517, II 258.387, VI 129.39, 154.35, 154.39, **пост.** I 133.2037, 133.2038, 4. I 123.1682, 285.469, 302.319, 304.371, 314.149, 363.124, 364.128, 395.9, 448.В, II 39.1, 62.13, 129.5, 129.13, 130.40, 289.3, 410.В, VI 152.13, 221.4, 5. II 187.45, **у спол.** а) VI 34.25, **у спол.** е) I 43.586, 101.897, **одна** 1. I 295.98, 359.61, 462.В, II 100.297, VI 39.30, 147.24, 2. I 4.54, 87.431, 133.2044, 232.73, 234.188, 310.20, 368.296, 444.В, II 74.212, 188.102, 270.212, 272.284, 277.481, 278.553, 383.В, 471.В, 484.В, **пост.** I 48.15 (2 р.), 380.1 (2 р.), **у тавтол. спол.** а) II 25.65, 221.61, **у тавтол. спол.** б) II 100.298, 236.30, 277.482, 306.43, 322.723, 3. I 41.542, 93.628, 93.646, 108.1165, 146.2529, 327.90, II 157.16, 197.11, VI 49.32, 115.10, **пост.** I 93.627 (2 р.), **у тавтол. спол.** б) II 317.497, 4. I 113.1314, 148. **Пит.** 259.2, 298.191, II 106.83, 114.4, 167.116, 5. I 555.В, **у спол.** а) VI 192.15, **одно** 1. VI 45.15, 155.20, 2. **у тавтол. спол.** а) II 60.37, **у тавтол. спол.** б) II 204.9, 3. I 108.1165, 270.285, 270.289, II 454.В, **у тавтол. спол.** а) I 232.100, II 95.110, 4. I 75.4, II 170.188, 170.191, VI 45.15, 45.21, 50.7, 200.23, 5. I 21.15, 391.4, **Р. одного** 1. II 441.В, 3. **субст.** VI 130.21, **у спол.** а) I 121.1624, 317.2175, 342.92, VI 23.32, 32.22, 130.39, 154.38, 163.15, (в) **одного** 5. I 298.197, (до) **одного** **у спол.** б) I 252.547, 263.42, 415.В, II 55.232, 101.313, 103.23, 235.114, VI 148.34, (для) **одного** 3. VI 28.7, **однієї** 3. I 268.210, **одній** **у спол.** а) VI 42.4, **одної** 6. I 150.П., **у спол.** а) VI 20.12, (до) **одної** **у спол.** б) II 173.273, VI 87.14, **Д. одному** 3. I 326.33, II 272.296, **одній** 2. I 320.408,

II 223.124, **у тавтол. спол.** в) II 11.126, 5. VI 192.16, **З. один** 1. VI 23.33, 42.1, 44.2, 84.30, 85.10, 86.26, 87.10, 87.25, 179.20, 185.29, 196.16, 203.32, 206.10, 227.11, **пост.** I 110.1179, 110.1180, (на) **один** 1. VI 152.22, **одного** 1. VI 164.26, 3. II 63.50, 4. VI 217.8, (в, у) **одного** 5. VI 83.18, 6. II 114.10, (на) **одного** 4. VI 152.13, (про) **одного** 5. II 30.42, (через) **одного** 5. VI 92.21, **одну** 1. I 374.14, II 170.196, 183.38, 186.21, 218.15, VI 20.36, 26.27, 33.1, 3. I 21.24, 4. II 114.4, VI 178.39, 5. VI 118.35, 172.19, **у спол.** в) VI 41.26, 145.23, (за) **одну** 1. II 15.304, 129.17, 129.21, 129.27, (на) **одну** 1. VI 152.22, **одно** **у спол.** в) VI 15.11, 16.4, 43.26, 46.17, 50.3, (в) **одно** 7. I 263.54, 263.70, (на) **одно** **у спол.** д) I 13.88, 13.111, **у спол.** є) VI 195.25, **О. одним** 2. **у тавтол. спол.** а) II 25.65, 60.37, 60.55, 221.61, 3. **субст.** VI 326.В, **у тавтол. спол.** а) I 232.100, II 95.110, 5. II 394.В, **у спол.** а) VI 52.16, **у спол.** ж) VI 86.14, **у спол.** з) I 124.1730, (за) **одним** **у спол.** г) VI 190.3, 194.27, 229.13, **одного** 3. II 273.6, **М. (в) одному** 3. II 309.171, (на) **одному** 1. VI 131.8, (по) **одному** 1. VI 132.41, (в) **однім** 3. II 111.35, (по) **однім** 4. VI 27.7, (в, у) **одній** 1. I 499.В (2 р.), 3. I 40.476, II 81.176, VI 133.36, 6. I 91.560, 297.156, (на) **одній** 1. I 155.73, **Мн. Н. дні** 3. **рим.** VI 19.20, **З. одні** 3. VI 204.11

ОДИНА (1). **У прикл. спол.** **одина-самотина**. Посижу я і похожу В своїй маленькій благодаті. Та в **одній-самотині** В садочку буду спочивати II 348.5.

ОДИНОКИЙ (52). 1. **Без сім'ї, рідних, близьких; самотній** (49). Прильни, сизий орле, бо я **одинокій** Сирота на світі, в чужому краю. I 13.94. Людей чимало на землі... А доведеться **одиноким** В холодній хаті кривобокій, Або під тинном простягись. II 361.7. Спасибі тобі, мій сизий голубе, що не забуваєш мене на чужині **одинокого** VI 24.10. Без жінки і над самісеньким Дніпром і в новій великій хаті, і з тобою, мій друже-брате! я буду на самоті, я буду **одинокий**. VI 211.5. **Пост.** (2). Я там **одинокій**. **Одинокій**... I 68.14 // **Субст.** (2). Світ, бачся, широкий, Та нема де прихилитись В світі **одиноким**. I 35.296 // **Про серце, душу і под.** (6). Серце моє! серце моє! Тяжко тобі битись **Одинокому**. I 237.21. З-за Дніпра мов далекого Слова прилітають... І радують **Одинокую** душу Убогую. II 112.12 // **У спол.** в **одинокій** самотині (1) В **одинокій** самотині Старіюся я. II 119.17.

2. **Про неживі предмети** (3). Сонце гріє, вітер віє... На калині **одинокє** Гніздечко гойдає. I 12.65 // **Перен. Осиротілий** (1). Колізей остався Без кесаря і без римлян, І ніби заплакав **Одинокій**. II 277.498.

Одн. Н. **одинокій** 1. I 13.94, 13.107, 27.75, 50.96, 68.9, 75.19, 79.174, 79.180, 230.31, 290.687, 367.250, 417.В, II 201.49, 209.40, 352.63, 447.В.

476. В, 500. В, VI 211.5, *повт.* I 68.14, 68.15, 2. *перен.* II 277.498, *одинокій* I. I 417. В, II 447. В, *одинок* I. I 238.37, II 143.3, *Р. одинокого* I. VI 24.10, 186.34, *Д. одинокому* I. I 237.21, II 110.3, *субст.* I 161.319, *одинокій* I. I 51.112, 87.429, 462. В (3 р.), II 117.8, *З. одинокий* I. II 27.130, *одинокій* I. II 432. В, *одинок* I. I 163.406, II 112.12, 158.47, *одинокую* I. II 424. В, *одинок* 2. I 11.5, 12.65, *О. одинокому* I. I 343.122, II 361.7, *одинокую* I. II 118.10, *М. (в) одинокий* I. *у спол.* II 119.17, *Мм. Н. одиноі* I. I 313.112, 313.141, *Д. одиноким* I. *субст.* I 35.296.

ОДІБРАТЬ (2). Отакий-то мій Ярема, Сирота багатий. Таким і я колись-то був. Минуло, дівчата. Чому не осталося...? Люде **одібрали**, бо їм було мало. I 85.378. По-нятовський жвавий.. Єдине слово піе *rozwalat* У шляхти думає **одібрати** I 83.302.

ОДІГНАТИ (1). У *спол.* **одігнати** диявола. Піду у Київ помолюся, Молитва може **оджне** Диявола. II 452.В.

ОДІРВАТИ (1). І насили-то, насили Мене **одірвали** Од матері неживої I 295.89.

ОДІРВАТИСЯ (2). У *приказці*. А сирота її в селі... Мов **одірвалось** од гіллі, Не-нагодоване і босе II 13.224.

О **одірвалось** II 13.224, 204.8.

ОДІСЛАТЬ (5). Як матимеш час, то сам одвези письмо [Платону] Федоровичу; а ні, то **одішли**. VI 204.33. **Одішліть**, будьте ласкаві, мое письмо і адрес мій княжні В[арварі] Миколаєвні VI 39.32.

О **одішли** VI 204.33, 204.37, 211.7, **одішліть** VI 39.32, 62.20.

ОДКАЗАТИ (1). *Відмовити*. я просив Іраклія Александровича дати мені пропуск через Астрахань в Петербург, але він **одказав** мені. VI 144.34.

ОДКАЗУВАТЬСЯ (1). *Відмовлятися*. Василь Білозер поїхав у Полтаву **одказувався** од учительства. VI 38.17.

ОДКРИТИ (1). [Ганна] Знов очі **одкрила**, Пильно, пильно подивилась — Сльози покотились. I 324.539.

ОДМИКАТИ (1). Кудя ти лізеш? Сха-менись! Не схаменувся. Ключ виймає, При-йшов, і двері **одмикає** II 16.352.

ОДНА див. ОДИН.

ОДНАКО (2). *Присл. Однаково. Повт.* Усі ми **однако** на волі жили! Усі ми **однако** за волю лягли II 233.33.

ОДНАКОВИЙ (2). Царі, раби — **однакові** Сини перед богом I 344.141. Мати, всюди **однакова** мати. Коли розумна та щира, то й діти вийдуть в люди VI 201.5.

ОДНАКОВІСІНЬКО (2). *Присл.* 1. *В рівній мірі* (1). Кесаря-ката і грека доброго ти полюбила **Однаковісінько!** II 32.14.

2. *Присудк. Байдуже* (1). Чи хто згадає, чи забуде Мене в снігу на чужині — **Однаковісінько** мені. I 383.5.

О **однаковісінько** I. II 32.14, 2. I 383.5.

ОДНАКОВО (10). 1. *Присудк. Байдуже* (9). Страшно власти у кайдани... А ще гірше — спати, спати... І заснути навек-віки, І сліду не кинуть Ніякого, **однаково**, Чи жив, чи загинув! I 349.27. Сказав би я правду, Та що з неї буде? Самому зава-дить, А попам та людям **Однаково** буде. II 193.33. У *приказці* (2). Та вже чи раз батька по лобу вдарить, чи двічі — **однаково**, хоч воно трохи і не до речі, просить мов той старець. VI 43.39.

2. *Модальне слово. Все одно* (1). Що хочете, То те і робіте: Чи голосно зневажайте, Чи нишком хваліте Мої думи, — **однаково** Не вернеться знову Літа мої молодії I 352.73.

О **однаково** I. I 91.573, 349.27, 383.1, 383.17, 383.19, 383.23, II 193.33, *у прикази* VI 43.39, 119.15, 2. I 352.73.

ОДНАЧЕ (1). *Сполучн. протиставний*. Хоч лікар і говорить, що ничево, **одначе** так кивне головою, що аж сумно дивитися. VI 25.14.

ОДНЕСТИ (6). Я.. Близнят в Бендерах привела.. Та додому **однесла** — Аж у Ки-їв. I 365.182. *Образн.* (2). Три года сумно протекли. Багато дечого взяли З моєї тем-ної комори І в море нишком **однесли**. II 215.18.

О **однесла** I 365.182, 311.40, *образн.* II 284.4, *однесли образн.* II 215.18, **однесить** II 160.25, **однесли б** II 373.46.

ОДНІМАТИ (1). А патріот, убогих брата... Дочку й теличку **однімає** У мужи-ка... II 10.80.

ОДНІСІНСЬКИЙ (10). 1. У *тавтол. спол.* один-однісінський (одна-однісінська, од-но-однісінське) — сам, окремо від інших, *одинокій* (8). [Хлопець] самий, Оди-н-однісінський, бувало, Сидить собі у бур'яні Та клепку теше. II 319.600. Ані родинні! Ані хатиночки нема, Одна-однісінська!.. II 306.42. А іноді така печаль Оступить душу, аж заплачу. А ще до того, як побачу Малого хлопчика в селі. Мов одірвалось од гіллі, Одно-о-однісінське під тином Сидить собі в старій ряднині. II 204.9.

2. У спол. ні однісінької — жодної (2). Церкви, та палати. Та пани пузаті, І ні однісінької хати. І 246.277. Прочитавши. я отдам вам або Ф[єдору] Матвеевичу, бо, ей-богу, окрім біблії, нема в мене ні однісінької книжечки. VI 43.38.

◇ **Одн. Н.** однісінький 1. II 319.600, VI 54.20, однісінька 1. II 100.298, 236.30, 277.482, 306.42, 322.723, однісіньке 1. II 204.9, Р. однісінької 2. I 246.277. VI 43.38.

ОДНО див. ОДИН.

ОДНОГЛАСНЕ (1). *Слов'ян. Присл.* І одnogласне, одностайне Громада вибрала гетьмана — Преславного Лободу Івана II 138.37.

ОДНОЛІТОК (2). 1. *Ровесник* (1). У нашої старої пані Малії панічі були; Таки однолітки зо мною. II 63.45.

2. *Однорічна рослина* (1). Помпілій Нума, римський цар... взявши Гнучкий одноліток лози, Каблучку заходивсь плести II 335.9.

◇ **Одн. З.** одноліток 2. II 335.9, *мн. Н.* однолітки 1. II 63.45.

ОДНОСЕРДНЕ (1), **ОДНОСЕРДНЕ** (1). *Присл. Одностайно.* Земля плаче у кайданах.. Нема кому розкувати, **Односердне** стали За євангеліє правди І 486.В.

◇ **односердне** І 486.В, **односердне** І 486.В.

ОДНОСТАЙНЕ (5). *Присл.* У Яр тойді сходилися, Мов із христа зняті, Батько з сином і брат з братом — **Одностайне** стали На ворога лукавого І 337.24. Нарядила мати, Як пшениченьку пожати.. Ой пожали б, якби були **Одностайне** стали II 29.10.

◇ **одностайне** І 265.103, 268.218, 337.24, II 29.10, 138.37

ОДНЯТИ (1). Засміявсь Старий і внучку привітав..: «А де ж ти діла паляниць? Чи, може, в лісі хто **одняв?**» І 320.395.

ОДПИСАТИ (1). *Відповісти листом.* Коли живий ти та здоровий, то напиши до мене, друже мій, не гаючись, то я тойді вже і одпишу до тебе VI 52.19.

ОДПОЧИВАТЬ (7). 1. *Набиратися сил після втоми* (6). **Одпочиваючи** в куточку, Старий на сина дивувався, Якій-то з його майстер буде! II 320.606. *Образн.* (1). Душа убога встала рано, Напряла мало та й лягла **Одпочивать** собі, небога. А воля душу стерегла. II 357.4 // *Заспокоюватися від тривоги, хвилювання* (2). Тільки ми,

Адаме, Твої чада преступніє, Не **одпочиваєм..** Гриземося, мов собаки За маслак смердячий II 277.511. і серцем лину В темний садочок на Україну. Лину я, лину, думу гадаю, І ніби серце **одпочиває.** II 20.7.

2. *Перен. Про померлих* (1). Де Гонти могила,— Мученика праведного Де похоронили? Де Залізняка, душа щира, Де **одпочиває?** Тяжко! важко! Кат панує, А їх не згадають. І 111.1241.

◇ **одпочивать** 1. *образн.* II 357.4, **одпочиває** 1. II 20.7, 2. І 111.1241, **одпочива** 1. II 321.668, **одпочиваєм** 1. II 277.511, **одпочивала** 1. II 18.429, **одпочиваючи** 1. II 320.606.

ОДПОЧИТИ, ОДПОЧИТИ (46). 1. *Набратися сил після втоми* (41). Трохи **одпочити** Позволено бідолагам Та води напитись. II 187.63. То саяк, то так На свою країну Придбала. **Одпочила**, Вечора діждалась, Та й у село. І 367.242. прийми ти її в своїй хаті, як рідну сестру. Нехай вона сердешна од наймів трохи **одпочине.** VI 205.4. Сонце заходить, гори чорніють.. Радіють люде, що **одпочинуть** II 20.3 // *У спол. в добрі одпочити* (2). Вдова шкандибає Під дзвіницю, сердешная, Руки простягати.. А думала жити... Хоч на старість у невістки В добрі **одпочити.** II 122.12. *Образн.* (2). Розбивши вітер чорні хмари, Ліг біля моря **одпочити** І 5.82 // *Заспокоїтись від тривоги, хвилювання* (7). І уमितее сльозами Серце **одпочине** II 63.33. Моя душа!.. І коли вона зотліє, Коли **одпочне?** II 252.160. *Образн.* (1). І мир первозданий **Одпочив** на лоні ночі. II 277.508.

2. *Перен. Про померлих* (5). Один старий **одпочине** В пишній домовині. Другий старий і так собі Де-небудь під тином. І 364.128. *Повт.* (2). Один собі навік-віки В снігу заночую. І поки ви дознаєтесь, Що ще є країна, Не полита сльозьми, кров'ю, То я **одпочино...** **Одпочину...** І 244.198.

◇ **одпочити** 1. І 326.27, II 65.137, 187.63, 188.72, 268.152, 440. В, *у спол.* II 122.12, **одпочить** 1. І 319.362, II 335.6, 385. В, 488. В, 489. В, *образн.* І 5.82, **одпочив** 1. VI 190.2, *образн.* II 277.508, **одпочила** 1. І 367.242, II 278.518, 415. В, 2. II 385. В, **одпочили** 1. *у спол.* І 341.52, **одпочину** 1. І 155.76, 163.407, 364.154, II 255.270, VI 131.2, 161.6, 190.2, 2. І 534. В, *поет.* І 244.198, 244.199, **одпочинеш** 1. І 52.158, 154.59, **одпочине** 1. І 39.458, II 9.33, 57.10, 63.33, 178.9, 252.160, 2. І 364.128, **одпочинуть** 1. II 20.3, 291.18, **одпочинь** 1. І 94.663, *образн.* І 266.144, **нехай одпочине** 1. VI 205.4, **одпочиньмо** 1. І 415. В, **одпочиньте** 1. І 115.1364.

ОДПРАВИТИ (1). *У спол.* одправити пана хиду. Церк. Попрощавшись з чорноморцем, зайшов у якусь стару-престару церков, одправив по твоїй душі пана хиду VI 82.26.

ОДПРАВИТЬСЯ (1). Мені велено одправитись прямо в столицю. VI 145.18.

ОДПУСК (2). Читаю по одному листочку в день біографію Гоголя, читаю та й боюся, може й по листочку не стане, поки-то прийде той одпуск. VI 132.42. Як дасть бог дождуся з корпусного штабу одпуску, то думаю навпростець через Астрахань ушкварити на Чорноморію. VI 130.15.

ОДПУСТИТИ (2). 1. *У спол.* на волю одпустити — звільнити кого-н. (1). Петра на волю одпустили, Зимою в Київ одвезли II 222.94.

2. *Простити* (1). Не впусти Аніже слова, ні півслова З моєї грішної розмови. Все напиши, не одпусти, Не вибачай міні нічого. II 456.В.

О одпустили 1. II 222.94, одпусти 2. II 456.В.

ОДР (2). *Слов'ян.* Постіль, ложе. *У спол.*: а) смертний одр (1). Припливуть І прилетять до всього світа Святіе мученики. Діти Святої волі. Круг одра, Круг смертного твого предстануть В кайданах. II 270.226; б) возстати з одра недуги — одужати (1). Драгий мій отче і мій царю! Вели сестрі моїй Фамарі, Щоб коржика мені спекла Та щоб сама і принесла, То я, вкусив його, возстану З одра недуги. II 72.126.

ОДРИНУТИЙ (1). *Слов'ян.* Відкинутий, знехтуваний. А я, мов проклятий Той Іуда, одринутий І людьми і богом, Тиняюся II 252.145.

ОДРІЗАНИЙ (1). Привезли його в кайданах в польський лагер недалеко Балти, з одрізаним язиком і правою рукою. I 149 Прип.

ОДРІЗУВАТИ (1). Пани все їм снілись. Із рогами і хвостами Одрізують кісу I 539.В.

ОДРОБИТИСЯ (1). *З чим.* Кінчити роботу. Восени, як одробишся з полем і окопаєш наше майбутнє кишло, вибери на тому кишлі найкраще місце і посади яблуню і грушу VI 217.3.

ОДУЖИТИ (4). Ми вкупочці колись росли, Маленькими собі любились. А матері на нас дивились Та говорили, що ко-

лись Одружимо їх. Не вгадали. II 205.5. Вертайтесь ж швидче до нас та поблагословіть І одружіть Ликерю з Тарасом VI 215.19.

О одружить I 362.92, одружили I 481.В, одружимо II 205.5, одружіть VI 215.19.

ОДРУЖИТИСЯ, ОДРУЖИТИСЯ (23). Не довелось і надивитись, А я вже думав одружитись II 64.84. Полюбилась би я, Одружилась би я З чорнобривим сиротою II 117.10. От і всі гроші. І я їх не циндрю, бо думаю одружитись, обісіло вже молодикувать. VI 165.26 // *Перен.* (1). Не хочу я, моя мати, За плугом ходити... А піду я одружуся З моїм вірним другом, З славним батьком заporозьким Та з Великим Лугом. II 148.9 // *У спол.* з труною одружитися — вмерти (1). чернець... на небо подивився Та щось промовив, застогнав І душу богові послав, А сам з труною одружився. II 398.В.

О одружитися II 343.11, одружитись II 64.84, 361.10, одружиться VI 165.26, 215.14, одружився II 105.51, у спол. II 398.В, одружилася II 118.2, 430.В, одружилися II 136.13, 159.96, одружились I 496.В, II 50.61, 430.В, одружуся II 181.5, VI 58.27, 190.17, 206.37, перен. II 148.9, одружиться (6) II 149.36, одружились би II 117.10, 426.В, одружившись VI 192.11.

ОДРЮКОВАНИЙ (1). *Рим.* Оті одуковані та не одрюковані панночки у мене у зубах зав'язли. II 198.14.

ОДРЯХАТИ (3). І поживе Давид на світі Не малі літа, Одрях старий, і покривали Многими ризами його II 73.146.

О одрях II 73.146, 414.В, одряхле II 414.В.

ОДСПІВАТИ (1). «Ох, як весело на світі! А тобі, бабусю, Чи весело?» «Я тобою, Пташко, веселюся». «А чом же ти не співаєш?» «Я вже одспівала...» I 134.2096.

ОДСТУПАТИ (1). Іде боса титарівна І несе дитину. То підійде до криниці, То знов одступає. II 81.180.

ОДСУНУТИ (1). Вичуняла Катерина; Одсуне квартиру, Поглядає на улицю, Колише дитинку I 30.108.

ОДТЯТИЙ (1). Дивлюся, в могилі усе козаки: Який безголовий, який без руки, А хто по коліна неначе одтятий II 232.22.

ОДУЖАТИ (1). Одужала Яриночка, Ідуть люде в Київ Та в Почаїв помолились, І вона йде з ними. I 493.В.

ОДУКОВАНИЙ (3). *Освічений*. Мати, всюди однакова мати. Коли розумна та щира, то й діти вийдуть в люди, хоч попідтинню; а хоч і **одукована**, та без розуму, без серця, то й діти виростуть як те ледащо в шинку. VI 201.6 /я по плоті і духу син і рідний брат нашого безталанного народу, та й як же себе поєднать з собакою панською кров'ю. Та й що та панночка **одукована** робитиме в моїй мужицькій хаті! VI 200.38. *Рим*. (1). Оті **одуковані** та не одрюковані панночки у мене у зубах зав'язли. VI 198.14.

ОДУРЕНО (2). *Присудок. Безособ.* Образн. За що ж тебе, світе-брате, В своїй добрій, теплій хаті Оковано, омурано (Премудрого **одурено**) II 344.6.

О **одурено** II 344.6, 498. В.

ОДУРИТИ, ОДУРИТЬ (19). А жаль на доброго такого, Що й славу вміє **одури**ть. II 88.4. Дознаються небожата, Чия на вас шкура, Та й засудять, і премудрих Немудрі **одури**ть! I 332.90. Та ще хто і **одури**в? Сатана, ледачий син, бодай йому і в пеклі добра не було! VI 83.27. *Образн.* (2). Ледача воля **одурила** Маленьку душу. II 357.9.

О **одури**ти II 169.158, **одури**ть I 393.9, II 88.4, 319.583, 350.28, **одури**в II 71.92, 206.60, 341.11, VI 83.27, **одурила** II 130.57, *образн.* II 357.9, **одурили** II 341.13, **одури**ть II 345.11 (2 р.), 373.40, *образн.* II 354.9, **одури**ть I 332.90, **одури** I 258.25, **одури**чи VI 220.11

ОДУРИТЬ (23). Вона благала пресвяту... Щоб **одури**ть їй не дала II 223.115. Наш мудрий цар, Самодержавець-господар, Сердешний **одури**в. II 352.69. Сидить вона, не йде в село, Не пита їй не плаче, **Одури**ла!.. I 235.214. Що мені на світі робити? я **одури**ю на чужині та на самоті! VI 220.27.

О **одури**ть II 223.115, 361.12, **одури**в II 66.157, 352.64, 352.69, VI 71.5, 130.11, 131.20, 170.6, 207.12, **одурила** I 235.214, II 78.60, 98.203, 206.55, 223.118, 223.123, **одури**ю II 67.16, VI 42.7, 130.14, 132.15, 220.27, **одури**є II 175.338, **одури**в би VI 198.18.

ОДУТИ (1). *Здмухнути*. Бо за сином Святая мати всюди йшла.. І принесе Води погожої, і вміє Утомлені стопи святине, І пити дасть, і отрясе, **Одує** прах з його хітона II 321.683.

ОДУТИЙ (1), **ОДУТИЙ** (1). А сам сотник у кожусі, **Одуглий**, поганий, Коло клуні похожає. II 176.375. Неначе з берлоги Медвідь виліз, ледве, ледве Переносить ноги; Та **одугий**, аж посинів I 252.543.

ОДХОДИТИ (4). *Відправлятися* (3). Вибач мені ради св. Федора Тирона, що я до тебе нашвидку пишу. Сьогодні пошта прийшла, а завтра **ождоходить**. VI 71.9.

◆ У *спол.* од жалю **ождоходить** (1). То од жалю **ождоходила** І мовчки журилась Та на шлях той на далекий Крізь сльози дивилась. I 235.202.

О **ождоходить** VI 62.9, 71.9, 139.2, **ождоходила** у *спол.* I 235.202.

ОДХОЖАТИ (2). *Образн.* Дуби з діброви, мов дива, У поле тихо **ождожають**. II 16.323.

О **ождожають** II 16.323, **отхожають** II 389.В.

ОДЦВІСТИ (1). Не сон-трава перед світом **Одцвіла**, зов'яла, То дівчина на могилі плакати перестала. I 554.В.

ОДЦУРАТИСЯ, ОДЦУРАТИСЬ (12). А тому, тому на світі, Що йому зосталось, Кого батько і не бачив, Мати **одцу**ралась? I 45.702. А я вже думав, що мене всі **одцу**рались, аж бачу — ні, єсть ще на світі хоч один щирий чоловік. VI 26.5. Єсть у мене ширший батько.. Козацького роду, Не **одцу**равсь того слова, Що мати співала, Як малого повивала, З малим розмовляла I 80.237.

О **одцу**рався I 44.646, **одцу**равсь I 80.237, 81.241, **одцу**ралась I 45.702, 93.629, **одцу**рались I 93.626, 242.143, 375.45, VI 26.5, 45.9, 192.18, **одцу**рається I 332.73.

ОДЧЕПИТИСЯ, ОДЧЕПИТИСЬ (3). [Микита] Музику наймає, І нерівню титарівну у танець вітає! — **Одчепися**, пройдисвіте! — І зареготалась Титарівка II 78.39. Та **одчепись**, божевільна... II 165.65.

О **одчепися** II 78.39, 128.14, **одчепись** II 165.65.

ОДЧИНІТИ (4). Святу браму **одч**инили, Козака впустили II 399.В. *Образн.* (1). Спасибі, друже.. Ти переслав мені в неволю Поета нашого, — на волю Мені ти двері **одч**инив! II 228.55.

О **одч**инив *образн.* II 228.55, **одч**инила I 7.169, **одч**инили II 399.В, **одч**инить I 7.168

ОДЧИНІТИСЯ, ОДЧИНІТИСЬ (4). Незабаром Брама **одч**инилась. II 278.534. На самому цьому слові **одч**инилися двері і почтальон подав мені третій лист ваш, написаний 7 январа. VI 46.12.

О **одч**инилась II 36.60, 278.534, **одч**инилися VI 46.12, **одч**инились I 252.539.

ОДЧИНЯТИ (3). Іде Марко, не журить-ся. Прийшов — слава богу! І ворота одчинея І 323.498.

○ одчиняє І 323.498, одчиний І 88.439, 88.440.

ОДЧИНЯТИСЯ (1). І з оболонками вікно В садочок літом одчинялось ІІ 164.15.

ОДЧИСТИТИ (1). *Перен. Вихолостити, скоротити.* Фам. Сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталанні думи, та так проклята одчистила, що я ледве пізнав свої діточки VI 200.5.

ОДЯГАТИСЯ (1), **ВДЯГАТИСЯ** (2). 1. *Надівати одяг* (2). А щоб певна була правда, Нехай шлях покаже. **Одягайся!** І 191.577. Не ждатиму, не ждатиму, У свитину **вдягатимусь**, У намісто уберуся, Доганятиму Петруся. ІІ 174.296.

2. *Перен. Покриватися* (1). І все то те, вся країна, Повита красою, Срібною росою Вмивається, **вдягається** І 478.В.

○ **вдягається** 2. І 478. В, **вдягатимусь** 1. ІІ 174.296, **одягайся** 1. І 91.577.

ОДЯГАТИ (3). 1. *Надівати одяг* (2). І Ярину дає зброю, А Степан сідає Коня, свого товариша, Й жупан **одягає**. І 280.307 // *Забезпечувати одягом* (1). Сліпий.. Додає словами: «...Треба діток годувать, Треба діток **одягати**». І 129.190.1.

2. *Перен. Про зелений покров* (1). Ой діброво — темний гаю! Тебе **одягає** Тричі на рік... Багатого Собі батька маєш. ІІ 330.2.

○ **одягати** 1. І 129.190.1, **одягає** 1. І 280.307, 2. ІІ 330.2.

ОДЯГНЕНИЙ (2). А Умань палає, Світить Гонті до роботи І на дітей світить. Неначе сплять **одягнені**. І 142.2368 // *Забезпечений одягом* (1). поцілуй.. Марусю, коли жива, та скажи, будь ласкав, як і де вона живе, чи **одягнена**, чи обула. VI 15.28.

ОДЯГНУТИСЯ (1). А з гетьманом як прийдуть Із Чигрина гості, То це й шлють, було, за мною. **Одягнусь**, обуюсь, І гетьман бере на руки, Носить і цілує. І 498.В.

ОДЯГТИ (10). І не осталося нікого З тобою дома. Наготи Старої нічим **одягти** І витопить зимою хату. ІІ 195.41. Вранці-рано Свою дитину, безталанна, Нагодувала, одягла І за святим своїм пішла У Назарет той до вдовині ІІ 318.531 // *Забезпечити одягом* (1). **Одягну** тебе, обу,ю,

Посажу, як паву,— На дзиглику, як гетьманшу, Та й дивитись буду І 94.692.

○ **одягти** ІІ 195.41, **одягла** ІІ 184.25, 222.73, 318.531, 483. В, **одягли** ІІ 220.11, 323.747, **одягну** І 94.692, **одягнуть** І 294.31, **одягла** б ІІ 166.74.

ОДЯГТИСЯ, ОДЯГТИСЬ (3). З собакою онучок грався, А внучка в юпку **одяглась** У Катрину і ніби йшла До діда в гості. І 320.389. Гайдамаки встали, Помолились, **одяглися**, Кругом мене стали. І 80.203.

○ **одяглась** І 42.576, **одяглась** І 320.389, **одяглися** І 80.203.

ОЖЕЛЕДЬ (1). Вночі і **ожеледь**, і мряка, І сніг, і холод. ІІ 358.5.

ОЖЕНИТИСЯ, ОЖЕНИТИСЬ, ОЖЕНИТЬСЯ (20). самому треба Себе одурити, **Оженилися** старому На такій дитині! ІІ 169.159. Чи так, чи сьак, а я повинен **ожениться**, а то проклята нудьга зжене мене з світа. VI 198.31. **Оженився**, зажурився — Нічого немає; У ряднині ростуть діти І 106.1065 // *Перен.* (1). **Оженись** на вольній волі, На козацькій долі: Яка буде, така й буде, Чи гола, то й гола. І 261.5.

○ **оженитися** ІІ 169.159, **оженитись** VI 57.38, 198.31, **оженився** І 106.1065, 129.1898, 276.111, 361.43, 361.62, 533. В, ІІ 182.5, VI 28.33, 34.30, 188.13, 211.25, **ожиновся** І 433. В, 442. В, **оженивсь** І 275.98, **оженюсь** VI 193.1, **оженішся** VI 147.20, **оженить перен.** І 261.5.

ОЖЕНИТЬ (7). Через яр ходила Та воду носила, Коровай сама бгала, Дочку оддавала, Сина **ожила**... І 368.304. **Оженить**, будьте ласкаві, а то як ви не **оженете**, то й сам бог не **оженить**, так і пропаду бурлакою на чужині. VI 187.1.

○ **оженить** І 541. В, **ожила** І 368.304, VI 215.2, **ожила** VI 187.1, **оженить** VI 187.2, **оженете** VI 187.2, **оженить** VI 187.1.

ОЖИВАТИ (11). 1. *Ставати живим* (3). Споконвіку Прометея Там орел карає, Що день божий довбе ребра Й серце розбиває. Розбиває, та не вип'є Живущої крові,— Воно знову **оживає** І 325.9. *Образн.* (2). Червоний місяць аж горить, З-за хмари тихо виступає. І ніби гори **оживають**. ІІ 16.321. Чудно людям, Бо люде не знають, Чому добре умирає, Злеє **оживає?** ІІ 13.211.

2. *Перен. Ставати (знову) бадьорим, відчувати приплив життєвих сил* (7). Гуляє князь, гуляють гості; І покотились на помості... А завтра знову **ожива**, І знову п'є,

і знов гуляє II 10.71 // *Про серце, душу* (4). Єсть серце єдине, серденько дівоче, Що плаче, сміється, і мре, й **оживає** I 85.365. Спасибі тобі ще раз за летописи, я їх уже напам'ять читаю. **Оживає** моя мала душа читаючи їх! VI 92.25. *У прикл. стол.* б'ється-**ожива** (1). Ну що б, здавалося, слова... Слова та голос — більш нічого. А серце б'ється-**ожива**, Як їх почує!.. II 85.3.

3. *Перен. Виникати (в уяві)* (1). Іде чернець у келію.. Бере письмо святе в руки, Голосно читає... А думкою чернець старий Далеко літає. І тихнуть божії слова. І в келії, неначе в Січі, Братерство славне **ожива**. II 37.90.

О **оживаю** 2. II 46.55, **оживає** 1. I 325.9, *образн.* II 13.211, 2. I 85.365, II 265.42, VI 92.25, **ожива** 2. II 10.71, *у прикл. стол.* II 85.3, 3. II 37.90, **оживаєм** 2. II 228.47, **оживають** 1. *образн.* II 16.321.

ОЖИВИТИ (3). *Перен.* Трохи одпочила Стара мати недобита. Живущою силу Сила ночі **оживила**. II 278.521. Світе мій!.. Світи на мене, і огрій, **І ОЖИВИ** моє побите Убоге серце II 290.12. Скорблящих радосте! пошли, Пошли мені святее слово, Святої правди голос новий! І слово розумом святим **І ОЖИВИ** і просвіти! II 266.70.

ОЖИТИ (13). 1. *Перен. Відродитися, з'явитися знову* (7). Козак **оживе**; **Оживуть** гетьмани в золотім жупані; Прокинься доля I 113.1299. І забудеться срамотна Давня година, **І оживе** добра слава. Слава України I 336.256. Та ще як ваша мость та інші добрі люди скинуться та допоможуть, то тойді **оживе** наша країна хоч на папері. VI 33.30.

2. *Перен. Стати (знову) бадьорим, відчувати приплив життєвих сил* (4). Ти переслав мені в неволю Поета нашого.. Спасибі, друже! Прочитаю (Аби хоч мало...), **оживу**... II 228.57. якби-то нам хоть часиночку подивитися один на одного, хоть годиночку поговорити з тобою, друже мій єдиний! Я **ожив** би, я напоїв би своє серце твоїми тихими речами, неначе живущою водою! VI 152.14.

3. *Перен. Словнитися життя, руху — про природу* (2). **Оживуть** степи, озера.. вольнії, широкії Скрізь шляхи святії Простелється II 292.39.

О **ожила** 2. II 107.132, **ожило** 1. VI 35.7, **оживу** 2. II 228.57, 290.14, **оживе** 1. I 113.1299, 336.256, II 328.64, VI 33.30, **оживуть** 1. I 113.1300, VI 35.8, 3. II 292.38, 292.39, **ожив би** 2. VI 152.14.

ОЗВАТИСЯ, ОЗВАТИСЬ (5). — Ходім лишень полудновать. Чи ти вже, Ярино, Змайструвала нам що-небудь?.. — Уже, таточку! — **озвалася** Із хати Ярина. I 491.В. Ой піду я темним гаєм, Дружиноньки пошукаю. — Де ти? Де ти? **озовися**! II 136.7. *Образн.* (1). А за вами **Може озветься** Безталання невислуше І нам усміхнеться. I 360.10.

О **озвалася** 1 491.В, **озветься образн.** I 360.10, **озовися** II 136.7, **озовітєся** I 360.5, **озовітєся** I 360.9.

ОЗДОБА (2). Ми.. Лакеї в золотій оздобі... II 302.43 [Господь] рек во гніві: — Потреблю Твою красу, твою **оздобу**, Сама розіпнешся. II 327.16.

ОЗЕРО (10). В опім яру є **озеро** Й ліс попід горою I 122.1640. над **озером** ліс невеликий, зоветься Гупалівщиною I 149. Прип. Кипіла в **озерах** вода. II 59.21.

О *Одн. Н.* **озеро** I 122.1640, 149. Прип.. 3. **озеро** I 121.1619, 121.1620, на **озеро** II 482.В, *О.* над **озером** I 149. Прип.. *Мн. Н.* **озера** II 292.36, 292.39, *Д.* **озерам** II 306.66, *М.* в **озерах** II 59.21.

ОЗИРАТИ (2). От пішов я Город **озирати**. I 248.383. Став Гус перед ними!.. Затрусились, побігли, Мовчки **озирали** Мученика I 270.274.

ОЗИРНУТИСЬ (2). [Марія] Круг себе сумно **озирнулася**, На руки козеня взяла І веселенька пішла На хутір бондарів убогий. II 308.137. А один, Щонаймолодший, **озирнувшись**, Та вилами пана І просядів, мов ту жабу. II 187.46.

ОЗУВАТИ (1). цар не спить... Дере порфіру на онучі І ніби морщить постолі, Плете волоки, **озуває** II 353.81.

ОЗУТИ (1). *Ірон.* Чи бач, погань розхрістана, Байстрия небуते!.. Голубко, **озую** В черевки... I 465.В.

ОЙ¹ (29). *Вигук. Уживається для вираження жалю, докору, страху, радості тощо.* Якби мені тільки рисувать було можна, то я і не журився б... а тепер!... **ой** лишенько! і вимовить не хочеться!... VI 43.30. **Ой** волохи, волохи, Вас осталося трохи I 102.931. **Ой** якби ти, мамо, знала, Якою зміною Окрутила мое серце I 463.В. «Добри вечір! а де дочка?» «Умерла, панове». «Лжеш, Іудо! нагаями!» Поспналися знову. «**Ой** паночки-голубчики, Ййбогу, немає!» I 88.466. **Ой** сину мій, сину, Моя ти дитино! Чи є краший на всім світі, На всій

Україні! І 231.45. *Повт.* (4). **Ой, ой**, сором! Геть од мене! Пусті мої руки! І 279.264 Людей закували Та й мордують... **Ой, ой**, пани, пани християне!.. ІІ 26.100.

♦ **ой** І 88.466, 102.931, 113.1292, 117.1473, 199.1, 199.13, 225.17, 225.25, 231.45, 231.53, 232.89, 285.490, 310.8, 380.1, 460.В, 463.В (2 р.), ІІ 20.10, 29.9, 32.17, 142.25, 143.13, 152.22, 451.В, VI 43.30, *повт.* І 279.264 (2 р.), ІІ 26.100 (2 р.)

ОЯ² (74). *Частка. Вживається на початку речення. Нар.-поет.* **Ой** так, таки так. Оженився козак І 276.110. **Ой** у полі могила; Там удова ходила І 311.42. **Ой** по горі роман цвіте, Долиною козак іде ІІ 294.1. **Ой** у неділеньку рано пораненьку Ще й сонечко не вставало, В далеку дорогу, войну й тревогу Мати сина випрошувала ІІ 403.В. **Ой**, повій, повій, вітре, через море Та з Великого Лугу І 199.5. **Ой** гиля, гиля, сірії гуси, Гиля на Дунай. ІІ 100.273 // **Ой** гоп (9). **Ой** гоп заходивсь, Зробив хату, оженивсь І 275.97. **Ой** гоп чики-чики! Та червоні черевичи, Та троїсті музйки І 275.92. **Ой** гоп таки так! Кличе панну козак І 106.1081.

♦ **ой** І 25.16, 59.77, 104.977, 106.1057, 106.1075, 106.1081, 128.1882, 129.1927, 130.1932, 130.1936, 130.1940, 141.2329, 160.282, 160.296, 199.5, 199.9, 203.151, 203.155, 230.25, 233.126, 255.46, 275.92, 275.97, 276.110, 311.42, 361.39, 364.151, 388.1, 451.В, 466.В, 476.В, ІІ 36.68, 41.1, 41.5, 41.9, 43.35, 67.1, 68.5, 82.199, 100.273, 104.26, 116.7, 120.1, 121.1, 121.5, 123.1, 125.1, 125.5, 127.1, 127.17, 127.21, 128.9, 132.1, 134.1, 135.1, 136.5, 142.11, 142.19, 147.8, 148.21, 155.1, 155.9, 174.303, 184.1, 294.1, 297.1, 297.4, 297.7, 330.1, 372.13, 382.В, 403.В, 423.В, VI 299.В.

ОКАЯННИЙ (3). *Слов'ян.* Диво дивне сталося Надо мною **окаянний**... ІІ 412.В. *У порівн.* (1). Тільки я, мов **окаянний**, І день і ніч плачу На розпутьях велелюдних, І ніхто не бачить І 330.5.

♦ **Одн. Н.** **окаянний** *у порівн.* І 330.5, **окаяна** І 347.252. **О.** (надо) **окаяним** ІІ 412.В.

ОКИНУТИ (1). *У спол.* **окинути** **очима** — *оглянути*. Став Гус перед ними! І **окинув** нечестивих Орліми **очима**. І 269.271.

ОКЛАДАТИ (1). А он черешня похилилась, Це сама та, що ми садили, Як мати вмерла, це моя, А та друга, що твоя, Так та усохла,— поливали І гноєм корінь **окладали**. Не помогло І 445.В.

ОКО *див. ВІКНО.*

ОКО (185). **Око** розпухло і почервоніло, трохи з лоба не вилазить. VI 178.31. Може

найдеться дівоче Серце, карі очі, Що заплачуть на сі думи — Я більше не хочу... І 21.21. Москва, Борі, снігі і Єнісей... І покотились із **очей** На рясу сльози... ІІ 37.96. *У порівн.* (2). Козацька церква невеличка.. Оболонками старими, Мов мертвеч **очима** Зеленими, позирає На світ, з домовини. ІІ 24.28. *Зверт., переважно у повт.* (10). Плач же, серце, плаче, **очі**, Поки не заснули І 55.29. А он бачиш? **очі!** **очі!** Нашо ви здалися, Чом ви змалку не висохли, Сльозьми не злилися? І 242.137. *У прислів'ї* (2). не так пани, як підпанки, або — поки сонце зійде, то роса очі виїсть. І 103.969. Купили хрину, треба з'їсти; плаче, **очі**, хоч повилазьте: бачили, що купували; грошам не пропадате! І 101.915. *У приказці* (1). «Надруковав, бодай йому **очі** повилазили», отак ви скажете, як зачне читати мої Гайдамаки VI 23.15 // *Перен.* (10). Не дуріте дітей ваших... Бо невче **око** Загляне їм в саму душу Глибоко! глибоко! І 332.84. Вознесися над землею Високо, високо, Закрий славою своєю Сліпе, горде **око**. І 344.156. Іван Гус думав розірвати Окови адови!.. і диво, Святе диво показати **Очам** незрячим. І 266.120 // *Погляд* (15). Той мурує, той руйнує, Той неситим **оком** — За край світа зазирає І 239.4. «Братіку Степане! що в тебе болить?» — **Очима** спитала. І 278.202 // *Про зір, здатність бачити* (2). Отак, тату! — Я щасливий, Що **очей** не маю, Що нічого того в світі Не бачу й не знаю. І 289.630 // *У знач. «людина»* (3). я заплакав як тая дитина. От що ти набрив з моїми старими **очима** VI 131.23.

♦ *У спол.* (54): а) **очі** веселити, радувати (**очей** нарадувати, **очам** любо) — *про почуття задоволення, радості* (6). Тобою, серце, молодю, Старії **очі** весело. ІІ 237.42. І все те, все те, радіє **очі** ІІ 27.112. Не дав мені святий владика **Очей** нарадувати старих Моїм дитятком!.. ІІ 234.90. любо їм, **Очам** негрішним, молодим. ІІ 238.7; б) в **очі** (**вічі**) не бачити — *зовсім не бачити* (4). а журналу вже десятирічків і в **очі** ні одного не бачив VI 130.39. Як таки ні з сього ні з того, зроду чоловіка в вічі не бачив,— а прошу того, що треба купити за гроші, та може ще й не за малі. VI 19.11; в) **очей** не зводити з кого — *пильно дивитись* (3). Катерина ж з боля-

щої І очей не зводить І 322.463. Та й похилилась [генеральша] Очей не зводячи, дивилась На Петруся. ІІ 221.60; г) заплющивши очі (4): 1) *вдаючи, що нічого не бачиш* (2). А все скажу таки: як хочеш, А ві им жить не даєте, Бо ви для себе живете, Заплющивши письменні очі. ІІ 53.167. Рай у серце лізе, А ми в церкву лізем, Заплющивши очі,— Такого не хочем. ІІ 192.27; 2) *не роздумуючи, не сумніваючися* (2). Як же його вірить? заплющивши очі? ІІ 388.В; д) своїм оком (своїми очима) подивитися (бачити) — *самому подивитися, бачити* (3). Добре б зробив (як матиш час), щоб сам поїхав у Київ, та своїм оком подивився на оту мадам Соар. VI 220.29. Слухай добре.. Та на Україні, Як бог тебе допровадить, То розкажи, сину, Що ти бачив диявола Своїми очима. ІІ 250.71; е) перед очима — *на виду у когось, при комусь* (3). Отак і ви прочитайте, Щоб не сонним снилися Всі неправди, щоб розкрилися Високі могили Перед вашими очима І 336.242. Ще позаторік заходився я був ліпнть із воску — і нічого не вдіяв, тим що перед очима нема нічого доброго скульптурного VI 115.36; е) не спускати з очей — *не випускати з поля зору* (2). Не спускай з очей і пана Змієвського. VI 210.6; ж) накинати оком — *підшукати* (2). Накинь оком Полтавку, кирпу чорнобривку, то на ту весну будеш у мене старшим буярином. VI 211.26; з) витріщити (витріщати) очі. Фам. (2). А братія мовчить собі, Витріщивши очі! І 239.28. Образн. (1). Візантія пробуркалась, Витріщає очі І 202.117; и) лізти в очі—*звижати* (2). Тільки що очі заплющу, вареник так, так тобі і лізе в очі, перехристися, заплющившись, а він знову. VI 28.3; і) світ за очі (світ-за-очі)—*дуже далеко, у безвість* (2). Як маю я журитися, Докучати людям, Піду собі світ за очі, Що буде, те й буде. VI 58.25; і) стояти в очах (перед очима) *кого-н.— постійно бути в уяві кого-н.* (2). Я ще й досі не охолонув од мого дорогого гостя, і досі ще стоїть він у мене в очах і не дає мені спокою ні вдень, ні вночі. VI 160.39. [Титарівна] Мов одуріла! Що робить? Сама не знає! А Микита, Неначе сич, у сірій світі Перед очима все стоїть! Марá та й

годі! ІІ 78.63; й) спать на одно око — *бути пильним, уважним* (1). з хлопців будуть люде... тільки треба спать на одно око. VI 195.25; к) оком не мигнути — *не поворухнутися* (1). Тесляр на наймичку свою, Неначе на свою дитину, Теслу, було, і струг покине Та й дивиться; і час мене, А він і оком не мигне ІІ 306.40; л) глянути хоч одним оком — *подивитися недовго* (1). Боже мій, господи єдиний! Чи гляну я на ті гори коли-небудь хоч одним оком? VI 86.15; м) аж іскри сипнули з очей (1). І кинула [Марія] кругом очима, Аж іскри сипнули з очей. ІІ 307.76; н) аж очі сліпнуть (сліпить) (2). Гордан і сніговерхій той Ліван Пурпуром золотом сіяють, Аж очі сліпнуть. ІІ 486.В. Фавор-гора, Неначе з злата-серебра, Далеко, високо сіє, Аж сліпить очі. ІІ 492.В; о) морозом очі окути. Образн. (1). Сиди ж один, поки надія Одурить дурня, осміє... Морозом очі окує ІІ 354.10; п) закрити очі — *мерти. Образн.* (1). Засни, мое серце, навіки засни, Невкрите, розбите — а люд навсний Нехай скаженіє... Закрий, серце, очі. І 257.8; р) просвітити очі. Ірон. (1). Просвітити, кажуть, хочуть Материні очі Современними огнями. І 335.201; с) окинути, кинути очима — *оглянути, поглянути* (2). І окинув [Гус] нечестивих Орліми очима. І 269.272. [Марія] кинула кругом очима ІІ 307.75; т) засипати очі — *поховати* (1). Не втирай те ж мої слози, Нехай собі ллються... Поки попи не засиплють Чужим піском очі... І 23.96; у) виплакати очі — *втратити зір від довгого плачу* (1). Дивиться на мене: я виплакав очі. Мені їх не шкода І 161.322; ф) очі колоти — *викликати роздратування* (1). Ми християни; храми, школи, Усе добро, сам бог у нас! Нам тільки сакля очі коле І 327.78; х) заглянути лихові в очі — *зіткнутися з лихом* (1). Отже так зо мною трапилося, спершу я сміливо заглянув лихові в очі. VI 42.24; ц) сказати в очі — *сказати в присутності* (1). Розказав би про те лихо, Та чи то ж повірять! «Бреше, скажуть, сякий-такий! (Звичайно, не в очі)» І 37.374; ч) попокліпати очима — *шобратися сорому, зніяковіти* (1). Добре, що я ще грошей од книжника

не взяв. Попокліпав би очима, проциндривши чужі гроші. VI 186.17; ш) на наші очі — на наш погляд (1). Може це по їх утонченній натурі і справді добре. А на наші мужицькі очі, то дуже погано. I 374.20; ш) при очах — у присутності когось (1). Крімешей, котрі я вас просив спалити при її очах, треба, щоб вона заплатила за квартиру 14 руб. VI 223.17.

◇ *Одн. Н. око* VI 178.31, 179.15, *перен.* I 332.84, II 288.2, *З. око перен.* I 344.156, на око у *спол.* Я) VI 195.25, *О. око* I 239.4, 263.37, 343.124, у *спол.* д) VI 220.29, 220.30, у *спол.* ж) VI 211.2, 211.26, у *спол.* к) II 306.40, у *спол.* л) VI 86.15, *К. око зверт.* II 282.76, *зверт., поет.* II 282.83 (2 р.), *Мн. Н. очі* I 4.34, 21.21, 26.53, 38.400, 55.2, 55.7, 55.18, 85.362, 108.1129, 144.2457, 156.130, 158.232, 161.324, 237.5, 237.14, 255.37, 271.329, 273.20, 278.193, 290.672, 349.3, 413.Б, 462.Б, II 11.113, 20.12, 50.48, 105.56, 224.189, 238.4, 251.112, 310.224, VI 45.18, 139.16, у *приказі* VI 23.15, у *спол.* н) I 486.Б, *очи* I 460.Б, 489.Б, 497.Б, *Р. очей* I 289.630, у *спол.* а) II 234.90, у *спол.* в) I 322.463, 355.8, II 221.60, *без очей* II 461.Б, з (із) *очей* I 21.24, 321.447, II 37.96, 62.30, VI 86.19, *перен.* II 474.Б, у *спол.* е) VI 210.2, 210.6, у *спол.* м) II 307.76, *од очей* I 251.477, *Д. очам перен.* I 266.120, II 333.34, у *спол.* а) II 178.7, 238.7, *З. очі* I 4.37, 4.52, 29.33, 31.149, 46.739, 66.122, 93.636 (2 р.), 119.1533, 132.2010, 143.2436, 157.185, 159.271, 168.153, 168.158, 168.164, 230.3, 236.229, 237.Енріаф, 263.49, 266.147, 286.513, 324.539, 348.16, 380.6, II 13.193, 97.161, 135.11, 157.32, 405.Б, VI 28.2, 45.21, у *порівн.* II 104.5, у *прислів'ї* I 103.969, *перен.* I 302.336, у *спол.* а) II 27.112, 236.3, 237.42, у *спол.* г) II 53.167, 192.27, 383.Б, 388.Б, у *спол.* з) I 202.117, 239.28, у *спол.* н) II 492.Б, у *спол.* о), *образн.* II 354.10, у *спол.* п), *образн.* I 257.3, у *спол.* р), *ірон.* I 335.201, у *спол.* т) I 23.96, у *спол.* у) I 161.322, у *спол.* ф) I 327.78, в *очі* I 142.2384, 169.197, *перен.* II 236.20, 307.111, у *спол.* б) VI 130.39, 165.32, у *спол.* и) VI 28.3, у *спол.* х) VI 42.24, у *спол.* ц) I 37.374, за *очі* у *спол.* і) VI 58.25, 58.31, на *очі* II 96.124, у *спол.* ш) I 374.20, в (у) *вічі* II 37.92, у *спол.* б) VI 19.11, 31.6, у *спол.* и) VI 441.Б, *очи* I 461.Б, 467.Б, II 407.Б, *О. очима* I 149.Прип., 153.20, 161.339, 269.272, 278.202, 286.539, 365.160, 410.Б, II 51.98, 91.44, 309.184, 315.433, 364.18, у *порівн.* II 24.28, у *спол.* д) II 250.71, у *спол.* с) I 269.272, II 307.75, у *спол.* ч) VI 186.17, з *очима* VI 408.Б, 415.Б, VI 131.23, 139.32, *перед очима* у *спол.* е) I 336.242, VI 115.36, 162.26, у *спол.* і) II 78.63, *М. в очах* II 238.6, 286.40, у *спол.* і) VI 160.39, на *очах перен.* I 335.214, *при очах* у *спол.* ш) VI 223.17, *К. очі зверт.* I 55.29, II 16.327, *зверт., поет.* I 242.137 (2 р.), у *прислів'ї* I 101.915, *очи зверт., поет.* I 478.Б (2 р.).

ОКОВАНО (1). *Присудк. Безособ. Образн.* За що ж тебе, світє-брате, В своїй добрій, теплій хаті **Оковано**, омурано II 344.5.

ОКОВИ (5). 1. *Кайдани* (3). Окують царей неситих В залізніє пута... **оковами**

Ручними окрутять I 347.277. Забрязкали тяжкі **окови** II 464.В.

2. *Перен. Те, що сковує чинсь волю, пригнічує кого* (2). Отак у келії правдивий Іван Гус думав розірвать **Окови** адо-ви!.. I 266.118. Смирилася душа наша, Жит'я тяжко в **оковах**! Встань же, боже, помози нам Встать на ката знову. I 342.82.

◇ *Мн. Н. окови* 1. II 464.В, *З. окови* 2. I 266.118, *О. оковами* 1. I 347.277, II 274.393, *М. в оковах* 2. I 342.82.

ОКОВИТА (2). *Горілка*. Знаю тільки, що тверезий, Бо вже ані вина, Ні меди, ні **оковита** Не пилися, сину. II 252.139. Молодая встала, Взяла квартиру **оковити** Та й почастувала Сердешного невольника I його сторожу. II 188.76.

ОКОПАТИ (1). Восени, як одробишся з полем і **окопаєш** наше майбутнє кишло, вибери на тому кишлі найкраще місце і посади яблуню і грушу VI 217.3.

ОКОПУВАТИ (1). а тим часом **окопуй** леваду і купуй ліс сосновий VI 217.33.

ОКРАДАТИ (2). Нехай не гуляє... Людей поучає. Щоб брат брата не різали, Та не **окрадали** II 121.18. *Образн.* (1). А літа стрілюю Пролітають... **Окрадають** добрі ду-ми I 351.5.

ОКРАДЕНИЙ (13). *Перен. Позбавлений свободи, щасливої долі, радості*. правда оживе... слово нове Меж людьми криком пронесе I люд **окрадений** спасе Од ласки царської... II 328.69. Та не однаково мені, Як Україну злії люде Прислять, лукаві, і в огні її, **окрадену**, збудять... I 383.22. Де ж подівсь Дивочний гость отой лукавий? Хоч би прийшов та подививсь На брак той славний і преславний! На брак **окрадений**! II 311.262. Робочим головам, рукам На сій **окраденій** землі Свою ти силу ниспошли. II 332.5.

◇ *Одн. З. окрадений* II 328.69, *окрадену* I 552.Б, *окрадену* I 383.22, (на) *окрадений* II 311.262, *М. (на) окрадений* II 332.5, 332.14, *Мн. Н. окрадений* I 342.69, II 25.33, 341.12, *Д. окраденим* II 484.Б, *М. (на) окрадених* I 333.148, II 28.169, 305.10.

ОКРАСТИ (4). *Перен.* (3). Не так тії вороги, Як добрі люди — I **окраду** жалкучию, Плачучи осудять II 133.3. *Образн.* (1). Накупили I краму й пива наварили, Не довелося тільки пити. Старої пані бахур сивий **Окрав** той крам. Розлив те пиво, Пустив покриткою... II 64.92.

О окрав образн. II 64.92, окрали перен. II 426, В. окрадуть перен. I 348.17, II 133.3.

ОКРЕМО (1), ОКРОМЕ (1). *Присл.* Купи їй що-небудь к святкам з оцих грошей, що я тобі посилаю — покищо, а то я буду їй присилать окремо, коли трапляться у мене гроші. VI 16.1. Скажи Іванові Федьорці, нехай він до мене напише письмо окремо VI 18.1.

ОКРИТО див. УКРИТО.

ОКРИМ див. ОКРОМЕ¹.

ОКРІП (1). Неначе Окропу капля як огонь На його впала, і воно Прокинулось. II 319.578.

ОКРОВЛЕНИЙ (1). Марина гола наголо Перед будинком танцювала У парі з матір'ю! — і страх, З ножем окровленим в руках, І присівувала... II 98.218.

ОКРОМЕ¹ (9), ОКРІМ (1). *Прийм. з род. відм. I.* За винятком кого-, чого-н. (9). А тепер Отим положено конглавом: Хто без святої булли вмер — У пекло просто, хто ж заплатить За буллу вдвоє, рїж хоч брата, **Окромє** папи і ченця I 267.168. Я в марті місяці їду за границю, а в Малоросію не поїду, цур їй, бо там **окрім** плачу нічого не почую. VI 28.26.

2. Поряд з чим (1). Це правда, що **окромє** бога і чорта в душі нашій єсть ще щось таке, таке страшне, що аж холод іде по серцеві, як хоч трошки його розкриєш VI 24.27.

О **окромє** I. I 267.168, VI 15.23, 20.13, 27.11, 31.15, 39.29, 43.37, 2. VI 24.27, **окрім** I. VI 28.26, **окромя** I. VI 115.7.

ОКРОМЕ² див. ОКРЕМО.

ОКРОПИТИ (2). *Образн.* Поховайте та вставайте, Кайдани порвіте І вражою злою кров'ю Волю **окропіте**. I 354.20. Ти.. Мов живушою водою Душу **окропила**. II 284.24.

ОКРУТИТИ (3). Окують царей неситих В залізніє пута.. оковами Ручними **окрутят** I 347.278. *Образн. (1).* Ой якби ти, мамо, знала, Якою змією **Окрутила** мое серце I 463.В.

О **окрутила** образн. I 463. В. **окрутят** I 347.278, II 274.394.

ОКСАНА (49). Попід гаєм, мов ласочка, Крадеться **Оксана**. I 93.653. *Повт. (2).* а **Оксані, Оксані** небозі, Їй аж нудно I 444.В *Зверт., переважно у повт. (17).* «**Оксано, Оксано!**» — Ледве вимовив Ярема, Та й упав додолу. I 115.1388. Бач, **Оксано**, я жартую, А ти й справді плачеш.

I 94.682. У назві твору (1). я вам за те намалою яку зумію картину, звичайне нашу — або Марусю, або Сердешну **Оксану** VI 20.16.

О **Одн. Н. Оксана** I 91.568, 93.653, 96.742, 97.809, 97.820, 113.1316, 126.1804, 126.1813, 127.1822, 127.1843, 130.1967, 134.2098. **Р. Оксани** I 92.606, 116.1410, 126.1798, до **Оксани** I 113.1285. **Д. Оксані** I 153. *Присвєта, повт.* I 444.В (2 р.), **З. Оксану** I 95.701, 110.1205, 118.1492, 120.1580, 131.1986, 135.2108, 137.2179, 351.27, 441. В, 453. В, у назві VI 20.16, за **Оксану** I 137.2178, про **Оксану** I 120.1570. **К. Оксано зверт.** I 94.682, 94.687, 97.798, 153.15, 153.27, *зверт., повт.* I 115.1388 (2 р.), 117.1480 (2 р.), 118.1512 (2 р.), 120.1590 (2 р.), 124.1711 (2 р.), 153.23 (2 р.).

ОКСАНОЧКА (3). *Пєстл. до Оксана.* — Чи жива Ота **Оксаночка**? питаю У брата тихо я. II 206.38. А я так мало, небагато Благов у бога. Тільки хату, Одну хатиночку в гаю, Та дві тополі коло неї, Та безгаланню мою, Мою **Оксаночку** II 218.18.

О **Одн. Н. Оксаночка** II 206.38, 206.44. **З. Оксаночку** II 218.18.

ОКСІЯ (1). *Слов'ян. Надрядковий знак наголосу.* Тма, мна знаю, а **оксію** Не втну-таки й досі. I 80.225.

ОКТЯБРЬ (16). Мій друже любий, мій єдиний! Сьогодні 18 **октябрія** получив я твоє братнє-сердечне письмо. VI 146.39.

О **Одн. Р. октябрія** VI 37.36, 39.16, 40.3, 41.18, 76.28, 92.7, 118.14, 146.2, 146.37, 146.39, 185.9, 196.26, 197.3, 197.31, 220.19, 221.20.

ОКУВАТИ див. ОКУТИ.

ОКУЛЯРИ (1). чи продаються у вас на коші біноклі або хоч добрі **окуляри**? VI 139.30.

ОКУПИТИ (1). *Перен.* Цією ціною **окупить** вона і свою, і мою погану славу. VI 221.33.

ОКУРЕНО (1). *Присудк. Безособ. Образн.* За що ж тебе, світє-брате, В твоїй добрій тихій хаті Оковано, одурено, Кадилами **окурено**, Багрянцями укрито І розп'ятієм добито? II 498.В.

ОКУТИ, ОКУВАТИ (11). **1. Закувати в кайдани (пута) (8).** а люде Підстерезуть вас на тотєж, Уловлять і судить не будуть, В кайдани туго **окують**. В село на зрище приведуть II 328.47. Царів, кровавих шинкарів, У пута кутії **окуй** II 332.11 // *Перен. Приборкати, стримати; позбавити свободи дії (4).* А люта мати! Спустила другє бісовате Своє скаженє звїр'я.. Земля тряслася, трепетала Од реву львициша

твого. **Окули** люде і цього. Заперли в шепели удила II 325.26. Боже! боже!.. за що ти караєш Своїх і покорних і добрих дітей? За що закрав їх добрі очі, і вольний розум **окував** I 266.148. *Повт.* (2). **Окуй** свою святую силу... Долготерпенієм **окуй**, В слъзах кровавих загартуй!.. II 317.510.

2. **Обишити** (1). А коня йому купивши. Сідельце сама Самим шовком вишивала, Златом **окула** II 184.24.

◆ У *спол.* (2): а) **окути** в золото (1). Йй Ярема розказував, Як жить вони будуть, Укупочи, Як **окуе** всю в золото, Як долю добуде I 419.В; б) морозом очі **окути** (1). *Образн.* Сиди ж один, поки надія Одурить дурня, осміє... Морозом очі **окуе** II 354.10.

◇ **окував** 1. *перен.* I 266.148, **окула** 2. II 184.24, **окули** 1. *перен.* II 325.26, **окуе** у *спол.* а) I 419.В, у *спол.* б) II 354.10, **окують** 1. I 347.275, II 274.391, 328.47, **окуй** 1. II 332.11, *перен. повт.* II 317.510, 317.511

ОКУТИЙ (2). *Образн.* Замуштрували москалі; Нагодовані, обуті І кайданами **окуті**, Муштруються... I 245.265. І вам слава, сині гори, Кривою **окуті**. I 326.58.

ОЛЕГ (1) *Ім'я давньоруського князя.* чого б то мені, скажіть, будьте ласкаві, з своїми віршами плисти по суші яко по морю під тим парусом! Хіба я Олег, нехай бог криє, або що? VI 186.6.

ОЛЕКСІВ (1). Отаке-то, Зіновію, **Олексів** друже! Ти все оддав приятелям, А їм і байдуже. I 308.30.

ОЛИВА (1). *Образн.* Само так У нас у косяній коморі Горить розумний той маяк, А ми **оливи** наливаєм Та байдуже собі співаєм II 202.15.

ОЛИВО (2). *Перен.* *Олівець.* Шкода і **оливо** гупить. Бо де нема святої волі, Не буде там добра ніколи. II 75.231. Я і не прошу, Для себе, братіки, спишу, Ще раз те **оливо** потрачу II 105.34.

ОЛІЙНИЙ (1). Як побачите його, то спитайте, та й возьміть до себе [портфель з рисунками], а ящик з **олійними** фарбами нехай собі оставить. VI 41.34

ОЛІЯ (1). Ви пишете, друже мій добрий, що шлете альбом.. спасибі вам, пришліть. А фарб сухих не посилайте, бо тут **олії** достать не можна VI 54.29.

ОЛТАР (2). *Церк.* І царі Самі собі побудували Храми, кумирні, **олтарі**. II 351.31.

◇ *Одн.* Р. **олтаря** II 352.35. *Мн.* З. **олтарі** II 351.31.

ОЛЬШАНА див. ВІЛЬШАНА.

ОМЕРЗИТИ (1). Люде, род лукавий. Господню святую славу Ростлили — і чужим богам Пожерли жертви, **омерзили** І пресвятого, горе вам! II 422.В.

ОМЕРЗИТИСЬ (1). І лукаві! Господню святую славу Розтлили... І чужим богам Пожерли жертву! **Омерзились!** II 102.16.

ОМЕТИ (1). *Поли (одягу).* Яко миро добровонне З голови честної На бороду Аароню Спадає росою І на шитії **омети** Ризи дорогої.. Отак братів благих своїх Господь не забуде I 345.209.

ОМИТИ (3). **омію** на княжому дебелім тілі Засохлу кров його... II 337.59.

◇ **омію** II 336.11, 337.59, 496.В.

ОМОФОР (1). *Церк.* Частина архієрейського облачення, наплічник. *Образн.* І честь Кармілова і слава Ліванова, а не лукава, Тебе укріє дорогим, Золототканним, хитрошитим, Добром та волею підбитим, Святим **омофором** своїм. II 291.13.

ОМОЧИТИ (3). *Образн.* І я кровавими слъзами Не раз постелю **омочу**. II 47.100. понад Доном полечу, Рукав бобровий **смочу** II 336.8.

◇ **омочу** II 47.100, 336.8, 337.58.

ОМУРАНО (1). *Присудк. Безособ. Образн.* За що ж тебе, світє-братє, В своїй добрій, теплій хаті Оковано, **омурано** II 344.5.

ОН (36). *Частка. 1. Вказівна (30): а) вказує на те, що знаходиться або відбувається на деякому віддаленні (29). Он* щось ходить! **Он** під дубом щось там робить. I 5.111. А он з-за гаю виглядає Ставок II 230.62. «Де москалі, лебедики?» «Та он, подивися». I 42.574. *Повт.* (2). **Он.. он..** чи бачиш, на могилі Очима лупа кошния I 542.В; б) *уточнює місце дії* (1). А гетьманша, було, вийде Та й кликне в будинок, **Он** де клуня. I 294.24.

2. *Підсилювальна* (6). А тепер уже, он бачиш. Доходить до чого. II 257.351. То понаставляли Ті фігури он для чого: Щоб люди не крали Води з річки I 305.408. **Он** яке твориться На сім світі! II 253.193.

◇ **он** 1. I 5.111, 5.112, 42.574, 101.920, 242.127, 242.130, 242.137, 245.237, 272.374, 275.78, 283.414, 283.416, 294.24, 303.347, 362.85, 365.159, 478.В, 494.В, 499.В, II 13.231, 24.10, 25.41, 99.235, 169.179, 195.53, 230.61, 230.62, 445.В, *повт.* I 542.В (2 р.), 2. I 100.878, 305.408, 410.В, II 253.193, 257.351, 440.В.

ОНДЕ (8). *Частка вказівна.* **Онде** злодій штемпований Кайдани волочить І 245.235. а онде під тином Опухля дитина голоднее мре І 242.134. *Повт.* (2). А онде, онде за Дніпром, На пригорі, ніби капличка, Козацька церква невеличка Стоїть з похилим хрестом. ІІ 24.19.

О онде І 242.134, 245.235, 271.328, 283.416, ІІ 99.239, *повт.* ІІ 24.19 (2 р.), он-де І 501.В.

ОНИЙ (7). *Слов'ян. Займ. вказівний.* *У спол.* а) во время оно (во дні они) — *колись-то, давно* (6). Не сотні вас, а міліони.. Гаврилич гнув во время оно ІІ 281.33. Колись то ще, во время оно, Помпій Нума, римський цар.. Пішов любенько погулять ІІ 335.1. Старенька сестро Аполлона, Якби ви.. Придбали-таки до нас Та, як було во дні они, Возвисили б свій божий глас До оди пишно-чепурної ІІ 69.4; 6) а поки те, та се, та оне — а поки що (1). А поки те, та се, та оне... Ходімо просто-напросто ІІ 373.37.

О *Одн. Н.* оне у спол. 6) ІІ 373.37, **З.** (во) оно у спол. а) ІІ 281.33, 335.1, 462.В (2 р.), **Мн. З.** (во) они у спол. а) ІІ 69.4, 301.1.

ОНИМІТИ (6). 1. *Втратити мову на деякій час, замовкнути* (4). «Марку! подивись. Я не Ганна, не наймичка, Я...» — Та й онімела. І 324.537. То й вони злякались, Онімели з переляку, Сліпі небораки. ІІ 30.59 /І язык мій оніміє, Висохне, лукавий, Як забуду пом'янути Тебе, наша слава. І 346.243.

2. *Сповнитися тишею, затихнути.* *Образ.* (2). село.. онімело І кропивою поросло. ІІ 151.34. Замовкли гармати, Онімели дзвони ІІ 137.29.

О онімела 1. І 238.41, 324.537, онімело 2. ІІ 151.34, онімели 1. ІІ 30.59, 2. ІІ 137.29, оніміє 1. І 346.243

ОНОВИТИСЯ (1). *Образ.* Діла добрих оновляться, Діла злих загинуть. І 340.19.

ОНОВИТЬ (2). *Образ.* Не жди весни — святої долі! Вона не зійде вже ніколи Садочок твій позеленить, Твою надію оновить ІІ 354.17. І знов.. Ми оновим наш тихий рай. ІІ 396.В.

ОНОВЛЕНИЙ (1). *Образ.* Умруть Ще незачаті царята... І на оновлений землі Врага не буде, супостата ІІ 347.11.

ОНОВЛЕННЯ (1). Козацька церква невеличка Стоїть з похилим хрестом.. Може, чаеш оновлення? ІІ 25.31.

ОНУК *див. ВНУК.*

ОНУЧА *див. ВНУЧА.*

ОНУЧА (5). Хвалилися гайдамаки, На Умань ідучи: «Будем драти, пане-брате, З китайки онучі». І 136. Епіграф. Забрали й онучі Добрі люде ІІ 176.395. *Лайл.* (1). Та де ж наї: тую матір взяти? Ми серцем голі догола! ..Лакеї в золотій оздобі... Онуча, сміття з помела Їго величества. ІІ 302.44.

О *Одн. Н.* онуча *лайл.* ІІ 302.44, **Мн. З.** онучі І 136, Епіграф. ІІ 176.395, 344.12, на онучі ІІ 353.79.

ОНУЧКА *див. ВНУЧКА.*

ОНУЧОК (1). *Пестл. до онук.* З собакою онучок грався І 320.388.

ОПАНУВАТИ (2). Опанував запорожцем Поганий татарин. ІІ 29.30. *Образ.* (1). раби тими шляхами.. Позіходятьс до купи, Раді та веселі. І пустинню опанують Веселі села. ІІ 292.49.

ОПАСКУДИТИ (1). *Перен.* Чи то недоля та неволя, Чи то літа ті летячи Розбили душу? Чи ніколи Й не жив я з нею, живучи З людьми в паскуді, **опаскудив** І душу чистую?.. ІІ 239.5.

ОПАСТИ (1). *Накинутись. У порівн.* Дивні чудеса Твориш ти, господи, над людям І над собою! — паadlo пса На смітник викинь,— не огудять, Неначе мухи **опадуть**, Самі себе переґризуть Та ще й хвалить і славить будуть! ІІ 380.В.

ОПЕНЬОК (3). У перетику ходила По **опеньки** ІІ 140.9. *У порівн.* (1). аж ось і сам, Високий, сердитий, Виступає; обок його Цариця небога, Мов **опеньок** засушений, Тонка, довгонога І 247.316.

О *Одн. Н.* опеньок *у порівн.* І 247.316, **Мн. З.** опеньки І 129.1928, по опеньки ІІ 140.9.

ОПЕРА (1). А тепер через день дають Руслан[а] и Людмилу. Та що то за опера, так ну! а надто як Артемовський співа Руслана VI 26.12.

ОПЕРЕНИЙ (1). *Перен. Дорослий.* Сини твої тебе уб'ють **Оперені**, а злозачаті Во чреві згинуть, пропадуть, Мов недолежані курчата!.. ІІ 327.19.

ОПЕРИТИСЯ (1). *Перен. Вирости, змужніти.* з тобою Єдинеє добро було — Твое дитя, поки росло, В колодочки поки вбивалось. **Оперилось**, і ти осталась Стара і немошна. ІІ 237.34.

ОПИНІТИСЯ, ОПИНІТИСЬ (21). 1. *Зупинитися* (11). А Залізник гайдамакам

Каже **опинитись** І 118.1518. Іде шляхом до Києва Берлин шестернею... **Опинився** против старців І 46.731. Біга Катря боса лісом... Вибігає на возлісся; Кругом подивилась, Та в яр... біжить... серед ставу Мовчки **опинилась**. І 45.678.

2. **З'явитися; потрапити куди** (10). Цигане крикнули, схопились. А перед ними **опинилось** Те, що співало. І 361.51. А я пішов у гайдамаки, Та на Сибірі **опинивсь**. ІІ 258.400. До 16 августа я підживаю вас у Києві, а потім як курнув, то через тиждень і дома **опинився**. VI 197.9 //Показатися—про гори (1). Гори мої високі, Не так і високі, Як хороші, хороші!, Блакитні здалека, З Переяслова старого, З Виблої могили, Ще старішої мов хмари Сині **опинились**. ІІ 393.В.

О **опинитись** 1. І 118.1518, **опинився** 1. І 46.731, 2. VI 39.20, 194.7, 194.8, 197.9, **опинивсь** 2. ІІ 258.400, **опинилась** 1. І 45.678, ІІ 159.94, 2. І 533. В, **опинилось** 1. І 282.375, 2. І 361.51, ІІ 58.20, **опинилась** 1. І 107.1105, 506. В, ІІ 440. В, 2. ІІ 393. В, **опинився** 1. І ІІ 23, 2. VI 17.23, **опинитця** 1. І 463. В, **опиніла** 1. І 438. В.

ОПИСАТИ (2). Трошки, трошки б підождали, І церква б упала... Тойді б разом дві руїни В Пчеле **описали**... І 302.312. Якщо ти надрюкував свій Чорноморський побит, то пришли мені один екземпляр ради святої поезії, а я тобі за це в другому листі **опишу** свій поганий солдатський побит. VI 85.11.

ОПІВ (1). **Прійм. у знач. «серед»**. Якщо тее, то я і весни не діжду, **опів** зими до вас прибуду. VI 220.13.

ОПІВНОЧІ (10). **Присл.** Не журиться Катерина — Вмиється сльозою, Возьме відра, **опівночі** Піде за водою І 29.63. **Опівночі** брама тобі Тихо одчинилась І 464.В.

О **опівночі** 1. 3.27, 29.63, 137.2189, 241.85, 290.693, 358.31, 367.274, 497.В, ІІ 464.В, 471.В.

ОПІСЛЯ див. ПІСЛЯ.

ОПОВИТИ (1). **Образн.** І тьму за собою Розстилає туман сивий, І тьмою німою **Оповіе** тобі душу, Йі не знаєш, де дітись ІІ 178.17.

ОПОВІДАННЯ (3). **Жанр літературного твору.** Чи ти читав **Оповідання** Марка Вовчка? Як не читав, то я пришло тобі. VI 190.4.

О **Мн. З.** **оповідання** VI 162.21, 190.4, за **оповідання** VI 177.2.

ОПОВІСТИТЬ (1). Оставайтеся здорові та не забудьте завтра вранці **оповістити** мене VI 205.23.

ОПОГАНІТИСЯ (1). **Перен.** Чи не меж вами ж я, погані, Так **опоганився**, що й не знати, Чи й був я чистим коли-небудь. ІІ 239.17.

ОПОЛОНКА (1). Ставок під кригою в неволі І **ополонка** — воду брать... І 42.549.

ОПОЧИВАТИ (1). День погас, І все почило. Сивий [дід] в хату Йі собі пішов **опочивати**. ІІ 242.22.

ОПОЧИТИ (3). 1. **Набратися сил після втоми** (2). Де ти в бога Загаялась, моя небого? Ходімо в кушу, **опочий** ІІ 309.157. **Образн.** (1). Вкраїно!.. Воскресни, мамо! І вернися В світлицю-хату; **опочий**, Бо ти аж надто вже втомилась ІІ 327.27.

2. **Перен. Умерти** (1). І де ходила, В яких то праведних містах, А в нас, сер-дешна, **опочила**. ІІ 19.440.

О **опочила** 2. ІІ 19.440, **опочий** 1. ІІ 309.157, **образн.** ІІ 327.27

ОПРІСНОК (4). **Корж з прісного тіста.** Вранці-рано Фамар спекла і принесла **Опріснок** братові. ІІ 72.128. Марія зараз заходилась Пекти **опрісноки**. ІІ 312.307.

О **Одн. З.** **опріснок** ІІ 72.128, 313.336, **Мн. З.** **опрісноки** ІІ 312.307, 486. В.

ОПРІЧ (8), **ОПРІЧЕ** (4). **Прійм. з род. відм. 1.** За винятком кого-, чого-н. (8). А наймичка невсипуща.. Тяжко-важко плаче; І ніхто того не чує... **Опріч** Марка маленького. І 316.225. Ти сирота, нема нікого, **Опріче** праведного бога. ІІ 236.17. У Куліша записане тільки пекло, а раю нема, **оприч** тих двох діточок, що перед матір-божою золоті клубочки держать, а вона панчішечку плете. VI 138.38.

2. **Поряд з чим** (4). Ще ви пишете, щоб розказати вам що зо мною діялось на Аральським морю два літа,—цур йому! бодай не діялось того ні з ким на світі! **Опріч** нудьги, всі лиха перебували в мене, навіть і нужда,—аж згадувать бридко! VI 55.9.

О **опріч** 1. І 316.225, ІІ 97.156, 405. В, VI 147.33, 318. В, 2. VI 42.29, 55.9, **опріче** 1. ІІ 236.17, 2. VI 42.28, 42.29, **оприч** 1. VI 138.38, **оприче** 1. VI 42.4.

ОПРЯГТИСЯ, ОПРЯГТИСЬ (3). **Умерти.** **Фам.** А один, Шонаймолодший, озирнувшись, Та вилами пана І просадив, мов ту жабу. Застогнав поганець Та й **опрігся**. ІІ 187.50. Царя вже Ірода не стало. Чогось

увечері найвсь, Та так найвсь, що й **опрігсь** ІІ 316.475.

О опрігся ІІ 187.50, опрігсь ІІ 316.475, 490.В.

ОПУСКАТИ (1). От приходим до кри- ниці.. — Власовичу, — Кажу, — потрудися Води достать, я не вмюю. — Він і нахилив- ся, **Опускаючи** відерце ІІ 258.377.

ОПУСТИТИ (2). У *спол.* в землю **опустити** — *поховати*. Подибала стара ма- ти Дочку з милим розлучати. Розлучила, привела, Нарікала, говорила, Поки в зем- лю **опустила** І 555.В. Лічили, лічили, По- ки її безталанну В землю **опустили**. ІІ 382.В.

ОПУСТОШИТИ (1). *Образн.* Невеликій три літа.. **Опустошили** убоге Моє серце тихе І 351.17.

ОПУХЛИЙ (1). а онде під тином **Опух- ла** дитина голоднее мре І 242.135.

ОПУХНУТИ (2). — Треба работати, — Було, скаже по-московськи, — А то, лежа в хаті, Ще **опухнеш**. ІІ 256.323.

◆ У *спол.* а ж **опух** — *при вказівці на значну міру дії* (1). Мені тут добре, весе- ло, читаю так, що а ж **опух** читаючи. VI 148.33.

ОП'ЯТЬ (1). Не встануть, прокляті, оп'ять Дітей козачих мордують ІІ 235.112.

ОРАНДА (4). *Корчма*. А **оранди** з костьолами, Мов свічки, згоріли. ІІ 126.35. У **оранді** на селі, На широкому столі Сліпі лірники сиділи ІІ 79.101.

О *Одн. Н.* **оранда** ІІ 423. В. *М.* у **оранді** ІІ 77.10. 79.101. *Мн. Н.* **оранди** ІІ 126.35.

ОРАНДАР (1). *Корчмар*. І **кобзар** ушкварив: «А мій батько **орандар**, Чоботар; Моя мати пряха Та сваха» І 140.2311.

ОРАНДАРКА (1). *Корчмарка*. *Перен.* Про **славу**. А ти, циндре, **орандарко**, Пере- купко п'яна! Де ти в ката забарилась З своїми лучами? ІІ 475.В.

ОРАННИЙ (3). Тріщать списи гартова- ні В половецьким тихім полі Не сіянім, не **оранім**! ІІ 497.В. // *Субст.* (1). треба буде І на чужі люди Подивитись, як живуть; Чи орють, Чи не на **ораному** сіють І 277.157.

О *Одн. Н.* **оране** ІІ 497. В. *М.* (в) **оранім** ІІ 497. В. (на) **ораному** *субст.* І 277.157.

ОРАРЬ (1). *Церк. Частина облачення* *диякона, перев'язь*. я вам за те наمالю яку зумію картину.. Марусю, або Сер-

дешну Оксану.., або панну Сотни- ківну, як вона богобоязлива, сидя у ві- на, **орарь** лагодить VI 20.17.

ОРАТИ, ОРАТЬ (14). Було не йти, не кидати Веселої хати, Чуже поле не топта- ти, А своє **орати**. І 554.В. *Образн.* (5). **Орють** лихо, Лихом засівають, А що вродить? побачите І 330.15. **Орю** Свій пере- ліг — убогу ниву! Та сію слово. ІІ 349.4.

О *орати* І 554. В. *орать* *образн.* ІІ 334.42, *орю* *образн.* ІІ 349.4, *оремо* *образн.* ІІ 230.51, *орють* І 277.156, ІІ 399. В. 408.В, *образн.* І 330.15, *оруть* *образн.* І 515. В, *орали* І 305.411, ІІ 101.318, *буде- те* *орати* ІІ 135.18, *орючи* ІІ 22.47, 135.19.

ОРАТИСЯ (2). *Образн.* **Орися** ж ти, моя ниво, Долом та горою! Та засійся, чорна ниво, Волею ясною! **Орися** ж ти, розвернися, Полеми розстелися! Та посійся добрим житом, Долею полийся! ІІ 349.10.

ОРГАНИ (1). *Музичні інструменти*. І на вербах повішали **Органи** глухії, І нам стали сміятися Едомляне злії І 346.228.

ОРГІЯ (5). *Регіт*! Гомін!.. І стихла **оргія**. ІІ 269.178. А жриця Кіпріди, **оргії** цариця, Поникла радостним челом Перед апостолом. ІІ 269.179.

О *Одн. Н.* **оргія** ІІ 269.166, 269.178, *Р.* **оргії** ІІ 269.179, *З.* **оргію** ІІ 268.154, *Мн. М.* в **оргіях** ІІ 462.В.

ОРДА (9). 1. *Татарське військо. Істор.* (5). Була колись шляхетчина, Вельможная пані; Мірялася.. З **ордою**, з султаном І 82.272. У *порівн.* (1). І три папи, і барон- ство, І вінчані глави; Зібралися, мов Іуди На суд нечестивий Против Христа. Свари, гомін, То реве, то вие, Як та **орда** у таборі І 269.265.

2. *Перен. Натовп; велика кількість ко- го-, чого-н.* (4). За балом бал у генерала За генеральшею чимала **Орда** панів і пани- чів ІІ 220.23. Отак **ордою** йшли придани, Співали п'яні; а Мар'яна Крізь тин дивил- ся на те. І 161.312 // *Лети* ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла.. Бери ж їх, *лети* Та по всьому не- бу **орду** розпусти І 243.168.

О *Одн. Н.* **орда** І. І 6.119, 63.7, у *порівн.* І 269.265, 2. ІІ 220.23, *З.* **орду** ІІ 243.168, *О.* **ордою** 2. І 161.312, 164.28, з **ордою** І. І 82.272, *Мн. О.* з **ордами** І. І 227.18.

ОРЕЛ (25). 1. *Птах* (10). На могилі **орел**, На могилі серед ночі У козака вийма очі І 236.227. У *порівн.* (3). Мов **орел** той приборканий.. Знеміг славний Дорошенко

II 161.69. А думка край світа на хмарі гуля. **Орлом** сизокрилим літає, ширяє I 26.62.

2. **Перен. Про людину** (15). Обізвався Тарас Трясило Віру рятовати. Обізвався, **орел** сизий I 65.71. Отак Гуса Ченці осудили... Не вгадали, що вилетить **Орел** із-за хмари I 272.362. **Повт., ірон.** (2). **Орли, орли** ви сизокрили, Поки вам лихо не приснилось. Хоч невеличке, хоч на час! А там — під лавою в шиночку Сховається у холодочку. II 202.18. **Ірон.** (1). Ох, якби те сталося, щоб ви не вертались, Щоб там і здихали, де ви поросли!.. І люди б не знали, що ви за **орли**, І не похивали б на вас головою. I 331.61 // **Зверт. Часто про близьку людину** (5). Бандуристе, **орле** сизий! Добре тобі, брате: Маєш крила, маєш силу, Є коли літати. I 68.1. скажу йому: «**Орле** сизокрилий, Люблю тебе й на сім світі, Як на тім любила». I 156.138. (**До Котляревського**) (1). Прилинь, сизий **орле**, бо я одинокий Сирота на світі, в чужому краю: I 13.94. (**До Основ'яненка**) (1). Утні, батьку, щоб нехота На весь світ почути, Що діялось в Україні... Утні, батьку, **орле** сизий! I 59.94. (**До Козачковського**). **У прикл. спол. орле-козаче** (1). Ось слухай же, мій голубе, Мій **орле-козаче**! Як каваю в неволі, Як я живу світом. II 45.28. **Образн., зверт. Про поетичні твори** (1). Сини мої! **орли** мої! Летить в Україну... Хоч і лихо зостріється, Так не на чужині. I 76.45.

◇ **Одн. Н.** **орел** 1. I 4.37, 22.60, 103.973, 104.977, 236.227, 325.4, **у порівн.** I 203.173, II 161.69, 2. I 65.71, 104.994, 134.2080, 272.362, 3. **орла** 1. II 103.10, **О. орлом** 1. **у порівн.** I 26.62, **К. орле** **зверт.** 2. I 13.94, 59.94, 68.1, 156.138, **у прикл. спол.** II 45.28, **М. Н. орли** 2. I 100.881, **ірон.** I 331.61, **поет., ірон.** II 202.18 (2 р.), **О. з орлами** 2. I 268.215; **К. орли** 2. **образн., зверт.** I 76.45.

ОРЕЛ² (1). **Назва міста.** чорноморці з коша прямують на столицю через Курське, через **Орел** та на Смоленське, а не на Москву. VI 83.25.

ОРЕЛЬ (2). **Назва річки.** Я спалила Польщу з королями.. Насипала бурта На **Орелі**... I 300.263. І здалека Запорозжці чули... Як діточки на **Орелі** Лінію копали II 30.71.

ОРЕНБУРГ (24). **Назва міста.** Треба дождатися, що там мені напишуть із **Оренбурга**. VI 147.15. Друже мій єдиний! позавчора вернувся я із того степу Кир-

гизького та моря Аральського до **Оренбурга**, та й заходився оце писати до тебе. VI 52.13.

◇ **Одн. Н.** **Оренбург** VI 52.11, 54.16, 54.18, 57.26, 61.33, **Р. до Оренбурга** VI 52.13, **із Оренбурга** VI 84.2, 141.35, 141.36, 147.3, 147.15, 153.9, 3, **в (у) Оренбурзі** VI 46.18, 58.16, 70.21, 73.20, 83.9, 83.17, 130.22, 142.10, 147.2, на **Оренбурзі** VI 138.21, **через Оренбург** VI 144.36, **М. в Оренбурзі** VI 83.10.

ОРЕНДА (1). Люде стогнуть на **ореньді** II 384.В.

ОРИГІНАЛ (1). **Дивак.** А меж вами Найшовсь-таки якийсь проява, Якийсь дурний **оригінал**, Що в морду затопив кап-рала II 281.40.

ОРИНОЧКА **див. ЯРИНОЧКА.**

ОРІХИ (1). У перетику ходила По **оріхи** II 140.2.

ОРОЛИК (1). **Зменш. пестл. до орел**¹ **у 2 знач.** **Зверт.** Бабусенько, минулася Лихая година, То Галайда — мій Ярема... Мене шукав, мене найшов, Орел сизокрилий, Прилітай же, мій **орлику**, Мій соколе милій. I 444.В.

ОРЛИНИЙ (2). Якби то далися **орлині** крила, За синім би морем милого знайшла I 4.69. **Образн.** (1). Зліталися пово-лі Сичі. Пожартувать, Поміркувать, Щоб бідне птаство заступить, **Орлине** царство затопить II 103.8.

ОРЛІЙ (2). **Перен. Гордий — про погляд.** Прозрів еси В попелі глибоко Огонь добрий смілим серцем, Смілим **орлім** оком! І засвітив, любомудре, Світоч правди, во-лі... I 263.37. Став Гус перед ними! І оки-нув нечестивих **Орліми** очима. I 269.272.

ОРЛЯТА (2). Ой літає орел сизий, А за ним орлята I 104.978. **У порівн.** (1). [Запорожці] Пливають співаючи; плыве Позад завзятий Гамалія: Орел **орлят** мов стере-же I 203.173.

ОРСЬКА КРІПОСТЬ (3). А як буде-те писати, то пишть на мое ім'я просто в **К[ріпость] О[рську]** VI 46.2. Цей і апріль місяця я ще буду в **О[рській] К[ріпості]** VI 50.1.

◇ **Одн. З.** в **Орську Кріпость** VI 46.2, 46.18, **М. в Орській Кріпості** VI 50.1

ОСАННА (2). **Молиловний вигук. Церк.** Загуло У Віфлеємі на майдані: — Месія! Ісусу! **Осання!** II 314.378. — І **осання!** — Спі-вали люде II 489.В.

ОСАУЛ **див. ЕСАУЛ.**

ОСВІТИТИ (3). Із-за лісу, з-за гуману, Місяць випливає... Горить, а не сяє, Нена-

че зна, що не треба Людям його світу, Що пожари Україну Нагріють, **освятять**. І 100.857. *Образн.* (1). А весною процвіла я Цвітом при долині, Цвітом білим, як сніг білим! Весь гай **освітила**... І 528.В.

◇ **освітить** І 136.2150, **освітила образн.** І 528. В, **освітять** І 100.857.

ОСВЯТИТИ (6). *Церк.* А тим часом гайдамаки Ножі **освятили**. І 83.321. *Повт.* (2). «Беріть ножі!».. **Освятили, освятили!** Гине шляхта, гине! Розібрали, заблищали По всій Україні. І 109.1174 // *Перен.* (1). Ти матір правди на землі... Молю ридуючи, пошли, Подай душі убогій силу, Щоб огненно заговорила, Щоб слово пламенем взялось, Щоб людям серце ростило, Щоб по Україні розлилось, Як благовоннеє кадило, І рідні души **освятило**. І 466.В.

◇ **освятило перен.** І 466. В, **освятили** І 83.321, 109.1170, 109.1172, *повт.* І 109.1174 (2 р.).

ОСЕЛ (1). Хто пішки, верхи на **ослах**— Так аж кишить! все на охоту, Мов гад у ірій, поспіша! І 269.235.

ОСЕЛИТЬСЯ (1). дбай о клепті землі... тільки щоб над самісеньким Дніпром, та дбай так, щоб нам укупі **оселиться**. VI 210.30.

ОСЕЛЯ (3). Нема в його ні **оселі**, Ні саду, ні ставу... І 104.997 // *Перен.* *Про мугилу* (1). Поцілував [Гонта дітей], перехристин, Покрив, засипає: «Сночивайте, сини мої, В глибокій **оселі**!» І 143.2407.

◇ *Одн. Р.* **оселі** І 104.997, *М.* в **оселі** І 195.45, *перен.* І 143.2407.

ОСИКА (4). Ростє в полі на могилі **Осика** заклята І 533.В. А дівчата засіяли Могили цвітами І **осику** поливали Своїми сльозами. І 539.В.

◇ *Одн. Н.* **осика** І 533. В, 539. В, *у назві* І 532.В, *З.* **осику** І 539.В.

ОСИКОВИЙ (3). А дубового лісу і **осикового** треба купити і вирубити, нехай собі лежить та сохне, поки що буде. VI 323.В // *У спол.* **осиковий** кілок забивати (**осиковим** кілком пробивати). *Фольк.* (2). Найшли її, громадою Без попа сховали, І в могилу **осиковий** Кілок забивали. І 547.В.

◇ *Одн. Р.* **осикового** VI 323. В, *З.* **осиковий** у спол. І 547.В, *О.* **осиковим** у спол. І 539.В.

ОСИНОВИЙ (1). А дубового, кленового, липового й **осинового** [лісу] — певне не придбав? VI 207.3.

ОСИПАТИСЯ (1). *Посипати себе чим-н.* Товариш-запорожці.. І розказують і плачуть... Як Кирило з старшинами Пудром **осипались** І в царці, мов собаки, Патинки лизали. І 288.626.

ОСИДАТИ (1). *Перен.* *Охоплювати.* Души душу **осидають** І 208.23.

ОСИДЛАНИЙ (2). Он, бачиш, кінь **осидланий** Маха головою. І 283.414. У темному гаю, в зеленій діброві, На припоні коні отаву скубуть; **Осидлані** коні, вороні готові. І 100.876.

ОСИДЛАТИ (1).— Отак, сину. Помолимось богу Та сивого **осидлаєм** — І гайда в дорогу! І 277.188.

ОСІНИТИ (1). Мій боже милий, Даруй словам святую силу — Людськеє серце пробивать, Людські сльози проливать, Щоб милость душу **осінила**, Щоб спала тихая печаль На очі їх, щоб стало жаль Моїх дівчаток І 96.122.

ОСІНИТИСЯ (1). У спол. **осінитися** хрестом — *перехреститися*. Я схаменувся, **осінився** Святим хрестом І 364.21.

ОСІННІЙ (1). У спол. **осінній** Микола. *Рел.* Коло **осіннього** Миколи.. Бендерським шляхом уночі Ішли цигане. І 360.24.

ОСІНЬ (7). Минають дні, минає літо, Наста[ла] **осінь** І 282.353. В Пекарях якась вдова-попада продає хату: купити би та к **осені** перевезти на ґрунт і поставити. VI 217.11. Мов за подушне, оступили Оце мене на чужині Нудьга і **осінь**. І 87.3.

◇ *Одн. Н.* **осінь** І 282.353, І 55.221, 81.161, 87.3. *Р.* до **осени** VI 172.1, 208.10, *Д.* к **осені** VI 217.11.

ОСІСТИ (4). *Перен.* 1. *Охопити* (3). іноді така печаль **Осяде** душу І 444.В.

2. *Обтяжити, завдати клопоту* (1). Велика сім'я її, небогу, **осіла**, а то б вона й сама собі розумно найшла шлях-дорогу до раю. VI 163.27.

◇ **осіла** 1. І 374.4, 2. VI 163.27, **осяде** 1. II 444.В, **осядуть** 1. II 407.В.

ОСІЯ (2). *Ім'я бібл. пророка.* У назві твору. Осії. Глава XIV. II 327.3ар.

◇ *Одн. Н.* **Осія** II 494.3ар., *Д.* **Осії** II 327.3ар.

ОСІЯТИ (1). Мітла огненна зійшла. І степ і гори **осіяла**. II 313.352.

ОСКВЕРНЕНИЙ, ОСКВЕРНЕННИЙ (4). Чи буде правда меж людьми? Повинна бути, бо сонце стане І **осквернену** землю

спалить. II 358.26 //Субст. (1). А де ж ділась осквернена? II 389.В.

О *Одн. Н.* осквернена субст. II 389.В, *З.* осквернену II 358.26, *Мн. Р.* осквернених II 364.7, *З.* осквернених II 351.19.

ОСКВЕРНИТИ (2). Аж ось лихий царя несе 3 катанами, з мечем, з катми, 3 князями, темними рабами.. І все розгнали, осквернили II 351.18. Святіє божії міста! Ксьондзи скажені осквернили! II 233.61.

ОСКВЕРНЯТИ (1). Умийтеся! образ божий Більш не оскверняйте I 515.В.

ОСКОМА (1). У спол. зогнать оскому. Образн. Хотілося б зогнать оскому На коронованих главах II 69.13.

ОСЛИЦЯ (5). Ослиця ще й дійна була II 489.В. Якби де на світі хоть раз Цариця сіла на ослицю, То слава б стала про царицю І про великую ослицю По всьому світу. II 315.414.

О *Одн. Н.* ослиця II 489.В, *З.* ослицю II 315.403, на ослицю II 315.410, 315.414, про ослицю II 315.416.

ОСЛІН (1). Сидить батько кінець стола... Коло його стара мати Сидить на ослоні I 32.172.

ОСЛІПНУТИ (1). Образн. А ти, всевидящее око! ..ти дивилося на них І не осліпло. Око, око! II 282.83.

ОСЛЯ (1). цар не спить.. І у кедрових стін нових Про батькове осля питає. II 353.83.

ОСМІЯНИЙ (1). Христітеся, дівчата, Христітеся... і не квалітеся На панів лукавих, Бо згинете осміяні I 533.В.

ОСМІЯТИ (7). А може я й темний, нічого не бачу, Злая доля може по тім боці плаче,— Сироту усюди люде осміють. I 13.103. Розбойники, людодіди Правду поборили, Осміяли твою славу I 265.98.

Образн. (1). Сиди ж один, поки надія Одурить дурня, осміє... II 354.9.

О *осміялі* I 265.98, 554.В (2 р.), *осміє* образн. II 354.9, *осміють* I 13.103, 387.53, II 450.В.

ОСНОВА (6). 1. Назва журналу (5). Посилаю тобі к великодню замість писанки Хату. І не журнал, а тільки альманах, попередник нашого будущего журнала **Основа**. VI 207.18.

2. Образн. (1). А нумо знову віршувать. Звичайне нишком. Нумо знову, Поки новинка на основі, Старинку божу лицювать. II 58.3.

О *Одн. Н.* Основа 1. у назві VI 207.18, *З.* Основу 1. у назві VI 228.18, 229.9, на Основу 1. у назві

VI 216.31, *М.* на основі 2. образн. II 58.3, о Основі 1. у назві VI 211.8.

ОСОБЛИВЕ (3), **ОСОБЛИВО** (2). Присл. Пішов молитися добрий Гус. «Во ім'я господа Христа. І всіх апостолів святих, Петра і Павла особливе, Ми розрішаємо гріхи» I 266.128. Поцілуй Маркенича за мене за його ноти; добре, дуже добре, а особливо Морозенко: він мені живісінько нагадав нашу милую безталанну Україну. VI 156.19.

О *особливе* I 266.128, VI 82.41, 155.30, *особливо* VI 131.38, 156.19.

ОСОКА (10). З того часу ставок чистий Заріс осокою I 168.177. Хлопощуться качаточка Помеж осокою. II 363.12. Персоніф. (3). Понад ставом увечері Шепочеться осока, Дожидає в темнім [гаї] Дівчинонька козака. I 234.183.

О *Одн. Н.* осока персоніф. I 234.183, *Р.* в осоки I 164.4, з осоки I 5.90, *О.* осокою I 168.177, з осокою II 60.42, персоніф. I 152.2, 169.204, меж осокою II 26.110, помеж осокою II 363.12, *М.* в осоці I 5.103.

ОСТАВАТИСЯ, ОСТАВАТИСЯ, ОСТАВАТИСЯ (47). Залишатися в тому самому місці, стані і т. п. Батьку мій рідний, порай мені, як синові, що мені робить? Чи оставатся до якої пори, чи їхать до вас. VI 29.17. Оставайся, Степаночку! Коли не хоч братись, То так будем. Я се-строю, А ти мені братом I 287.573 //3 інф. (1). «Боже ти мій!.. Дитя моє! Де дінуся з тобою?.. Виростай же на сміх людям!» На шлях положила. «Оставайся шукать батька, А я вже шукала». I 44.663 //У поєднанні з словом «здоровий» («здоров», «здорова», «здорові» та ін.) — формула прощання (43). Оставайся здоровий. Цілую твою жінку і твоїх діточок. VI 211.13. Оставайся здоров — лягаю спать, уже північ, може во сні й тебе побачу. VI 16.19. Оставайся здорова. В далекий дорозі Найдю або долю, або за Дніпром Ляжу головою... I 93.632. Оставайтеся здорові, мої високі тополі і хрещатий мій барвіночку. II 174.310 //Безособ. Залишатися після витрати (1). А щоб не оставалося гуляшого паперу, то на тобі вірш з десятку своєї роботи VI 58.21.

О *оставатися* VI 29.17, *остаюся* VI 156.22 (2 р.), *остаемось* VI 218.29, *оставалось* VI 58.21, *оставайся* I 44.663, 287.573, VI 16.19, 16.27, 18.4, 34.28, 53.3, 58.18, 70.32, 75.24, 86.39, 87.27, 152.28, 162.36, 164.17, 164.33, 170.14, 172.21, 182.25, 185.37,

188.24, 193.34, 195.16, 196.6, 201.24, 203.20, 204.30, 206.17, 211.13, **оставайся** I 93.632, **оставайтесь** II 174.310, VI 21.11, 38.22, 186.21, 190.20, 192.19, 194.1, 194.11, 197.29, 200.14, 205.22, 223.6.

ОСТАВИТИ (8). 1. **Залишити кому що, не взяти з собою** (6). Як побачите його, то спитайте, та й возьміть до себе [портфель], а ящик з олійними фарбами нехай собі **оставить**. VI 41.34. Шкода, що не **оставив** тобі Куліш Неофіти. Може вони єсть у Каменецького. VI 177.3. **Образн.** (1). Тому доля запродала Од краю до краю. А другому **оставила** Те, де заховують. I 35.299.

2. **Облишити думати, турбуватися про кого-н., що-н.** (2). Господь любить свої люди. Любить, не **оставить**, Дожидає, поки правда Перед ними стане. I 345.178. Чорноморію **оставив** до другого разу, а вдарив просто через Астрахань VI 141.26.

О **оставив** I, VI 177.3, 195.33, 2. VI 141.26, **оставила** I, VI 219.22, **образн.** I 35.299, **оставить** I, I 537.В, 2. I 345.178, нехай **оставить** I, VI 41.34.

ОСТАНКИ (1). *Те, що залишилось; рештки.* Тепер, кажуть, Головатий **Останки** збирає Та на Кубань підмовляє I 289.642.

ОСТАННІЙ див. ОСТАТНІЙ.

ОСТАНОВИТИ (2). Поліція, рідная сестра Івана Рогожина, **остановила** мене в Нижнем і до вчорашнього дня сама не знала, для чого вона мене **остановила** VI 148.17.

ОСТАНОК (1). *Тіло померлого.* Згадайте праведних гетьманів: Де їх могили? де лежить **Останок** славного Богдана? I 108.1139.

ОСТАТИСЯ, ОСТАТИСЬ, ОСТАТЬСЯ (104). 1. *Зберегтися, не зникнути; залишитися в наявності після чого-н.* (54). Січ розруйнували. Тільки і **осталися**, Що пороги серед ступу. I 146.2546. Нема тепер таких великих душ на світі.. Одна твоя **осталася** меж нами зимовать VI 115.10. Нема Гонти; нема йому Хреста, ні могили.. Один тільки брат названий **Оставсь** на всім світі I 145.2500 // *Безособ.* (19). І малого знаку Нудьги тії не **осталось** II 66.181. Все добро пропало! Ані щетинки не **осталось**. II 251.104. *Повт.* (2). Минулося, розійшлося. І сліду не стало. Серце мліє, як згадаю... Чому не **осталось?** Чому не **осталось**, чому не витало? I 85.375 // *Після витрати і под.* (7). «А ось ще **осталось** Півбубличка!» Й по шматочку Дітям розділила. I 321.428. Вибачте, бога ради, що я так вередую, за

гроші спасибі вам, єдиний мій друже, у мене ще **осталось** трохи VI 45.26.

2. **Залишитися в тому самому місці** (23). В гаю все покомот делало — Пляшки і гості, де що впало, Там і **осталось**. II 16.346. Доктор говорить, що я неділю або й дві **остануся** в Москві. VI 178.35. «Не йди, серце, Степаночку, Не кидай нас знову. Не покинеш?..» «Ні, Ярино...» I Степан **остався** I 287.582 // *з інф.* **Залишитися для якоїсь мети** (3). Може, льохи Стерегти **осталась** Яка погань. I 122.1645.

3. **Залишитися яким-н. (в якому-н. стані), ким-н.** (27). Нехай житом, пшеницею, як золотом, покрита, не розмезованою **останеться** навіки од моря і до моря — слав'янська земля. I 150.П. Та ні, думаю, не такий козак, хоч він тепер, думаю, і кошовим, а все-таки повинен **остаться** добрим козаком. VI 84.7. А графиня без дитини, Сердешна, **осталась** II 159.92. Треба буде одежі, бо з мене як знімуть казену, то я **остануся**, як той турецький святий, буквально голій. VI 138.24. **Осталася** удовою, Хоч і молодію I 232.71. Чому В. С. Караджич, Шафарик і інші не постриглись у німці.., а **остались** слав'янами I 375.58. **Образн.** (2). Якби взяти І всю мізерію з собою, Дідами крадене добро, Тойді **оставсь** би сиротою З святими горами Дніпро! I 331.53.

О **остався** 3. VI 84.7, **остався** 2. I 287.582, 3. I 489, В, II 277.495, **образн.** I 518, В, **оставсь** 1. I 145.2500, 3. II 281.59, **осталася** 1. I 125.1755, 295.98, II 100.297, VI 115.10, 225.15, 2. I 50.70, II 119.12, 195.38, 277.481, 278.553, 3. I 146.2542, 232.71, 507, В, II 148.19, 198.19, **осталась** 1. I 146.2530, 296.114, 368.297, 502, В, II 236.29, 252.157, 2. I 122.1645, 134.2098, 410, В, 539, В, II 188.103, 471, В, 3. I 133.2036, 133.2044, 155.88, II 159.92, 198.20, 237.34, 253.174, 322.722, VI 171.39, **остался** 1. VI 222.6, *безособ.* I 102.932, II 176.368, 195.39, VI 45.26, 174.14, 3. II 421, В, **осталось** 1. I 13.75, 131.1979, 134.2086, 155.70, 252.551, 276.142, 408, В, II 57.20, 175.343, VI 23.21, *безособ.* I 77.81, 139.2266, 140.2285, 321.428, 337.11, 368.299, 455, В, II 60.36, 66.181, 251.104, 278.558, 414, В, *повт.* I 85.375, 85.376, 2. I 11.12, 44.666, II 16.346, **остался** 1. I 60.7, 119.1535, 2. I 397.61, 3. I 34.234, 149, *Прим.*, **остались** 1. I 120.1554, 123.1694, 146.2546, 477, В, II 177.407, 367.5, 2. II 234.82, 3. I 156.124, 375.58, **остануся** 1. II 174.293, 2. II 155.12, VI 45.29, 178.35, 3. VI 138.24, **остануься** 2. II 434, В, VI 139.38, 172.6, **останеться** 1. II 36.46, 36.51, нехай **останеться** 3. I 150.П., **оставсь** би 3. **образн.** I 331.53, **якби** **осталось** 1. II 111.59.

ОСТАТКИ (1). Заходився оце, вернувшись в Пітер, гравірував і здавать в картинах **остатки** нашої України. VI 34.15.

ОСТАТНІЙ (15), **ОСТАННІЙ** (8). 1. *Завершальний; кінцевий* (20). серед базару, В крові, гайдамаки ставили столи; Де що запалили, страви нанесли І сили вечерять. **Остатня** кара, **Остатня** вечеря! І 140.2303. Ще день Україну катували.. ще один, Один останній сумували І Україна, і Чигрин. І 110.1180. Мов із тісної домовини На той останній страшний суд Мертвці за правдою встають. І 244.223 // *Той, що залишився* (9). тільки дайте Свої сині гори **Остатній**... бо вже взяли І поле і море. І 329.154. Микита.. Шеляга виймає І за того **остатнього** Музику наймає І 78.35. Так день і тиждень так минає, І може, друже мій, отак Минуть **остатній** літа!.. І 406.В // *Передсмертний* (3). Свою Україну любіть, Любіть її... Во время люте, В **остатню** тяжкую минуту За неї господа моліть. І 395.12. У назві твору (1). **Остатня** воля І 527.В.

2. *Найпізніший* (2). **Остатній** лист твій получив я року божого 1846-го в Миргороді. VI 82.11. Коли маєте ви ще **остатні** книжки цього Молодика, то дайте, будьте ласкаві, прочтения ради. VI 31.13.

3. *Цей, щойно згадуваний* (1). «А що пак, Максиме!.. Попродай скотину Та ходи до мене в найми».. Та **остання** ся рада Навіки завадить. II 52.131.

◇ *Одн. Н.* **остатня** 1. І 140.2304, 527. В, **остатня** 1. І 140.2303, **остання** 3. II 52.131, **З. остатній** 2. VI 82.11, (на) **остатній** 1. І 244.223, (за) **остатнього** 1. II 78.35, **остатній** 1. І 110.1180, II 56.283, (в) **остатній** 1. II 174.301, **остатню** 1. І 252.520, II 16.347, 305.25, 476. В, (в) **остатню** 1. І 395.12, **остатню** 1. II 384. В, (в) **остатню** 1. І 557. В, **остатню** 1. II 186.21, **О. останньою** 1. І 313.129, **Мн. Н.** **остатні** 1. II 406. В, **З. остатні** 1. II 111.42, 2. VI 31.13, **остатній** 1. І 329.154.

ОСТИГЛИЙ (1). *Образн.* Немає з ким **ости**[г]лого Серденька нагріти. II 149.39.

ОСТИТИ (9). *Надокучити, набриднути.* Нудно йому на чужині, І добро **остило**! II 106.109. Хоть нищечком якби мені Ви розказали б про царя — Або якого короля, З їх фон-баронами-князями І їх високими страстями, Бо вже **остили** мужики, Та безталанні покритки II 414.В // *З інф., безособ.* (6). Мені тепер здається, що й раю кращою на тім світі не буде, як ті Андруші, а вам там то може навіть **остило** дивитись і на сині Трахтемировські гори. VI 86.13. Отак живіть, недоуки, То й жить не **остине**. II 56.300.

◇ **остило** І 22.57, II 106.109, *безособ.* І 444. В II 162.73, 271.266, 415. В, VI 86.13, **остили** II 414. В, **остине безособ.** II 56.300.

ОСТРА БРАМА (2). *Назва міської брами у Вільно.* — То синок був литовської Гордої графині. І хороше, і багате, І одна дитина, І училось не паничем, І шапку знімало В **Острій брамі**. II 157.19. А бакалярів розігнали За те, що шапки не ламали У **Острій брамі**. II 157.9.

ОСТРАНИЦЯ *див. ОСТРЯНИЦЯ.*

ОСТРИГТИ (3). я шукаю Проклятого пана, Щоб задущити, бо як узав Мене молодюю Та й **остриг** ниначе хлопця І скрізь за собою Возив мене І 535.В // *У спол.* **остригти** коси (2): а) *піти в черниці* (1). Одягав його [сина] в червоний В жулан дорогий.. В військо оддала... А сама **остригла** коси II 438.В; б) *про спосіб наруги, глуму* (1). Пан поїхав десь далеко, А мене покинув. І прокляли його люде.. А мене, не знаю за що, Убити — не вбили, Тільки мої довгі коси **Остригли** І 356.52.

ОСТРИЖЕНА (3). Луципер проклятий! Пішов собі з москалями, А я з байстрюками Повертала в Україну Степами, тернами, **Острижена**. І 367.234.

◇ *Одн. Н.* **острижена** І 367.234, II 206.48, **З. острижену** І 356.53.

ОСТРИЙ (2), **ГОСТРИЙ** (1). І мечі в руках їх добрі, **Острі** обоюду, На отмщеніє язикам І в науку людям. І 347.272.

◇ *Мн. Н.* **острі** І 347.272, II 274.388, **гострі** І 524.В.

ОСТРІВ (1). Серед ночі темної, На морі синьому, За **островом** Тендром потопали [чайки і байдаки] І 285.467.

ОСТРОВНА (1). *Назва села.* Матрос, Таки земляк наш з **Островної**.. Журнввся сам собі чогось II 85.18.

ОСТРОГ (2). Скрізь шукала Дитину мати. Не найшла І в Сіракузи попліла. Та там уже його в кайданах Найшла сердешная, в тюрмі. Не допустили й подивитись, І мусила вона сидіть Коло **острога**. II 271.246.

◇ *Одн. Р.* коло **острога** II 271.246, коло **острогу** II 463.В.

ОСТРЯНИЦИН (1). *Присвійний прикм. до Остряниця.* Згадайте праведних гетьманів: Де їх могили? де лежить Останок славного Богдана? Де **Острянищина** стоїть Хоч би убогая могила? І 108.1140.

ОСТРЯНИЦЯ (1), **ОСТРАНИЦЯ** (1). *Прізвище одного з керівників повстання*

українського селянства і козацтва в 1637—1638 рр. проти польської шляхти. Зажурилась Україна.. Ніхто її не ратує... Козачество гине.. Обіззався Наливайко — Не стало кравчини! Обіззався **Остриця** — За нею полинув! І 415.В. Івана **Острицю** і тридцять старшин козацьких після страшної мук розчеперували І 148.Прип.

ОСТУПИТИ (5). Кругом в три лави **оступили** Зевеса ліктори. ІІ 276.477 // *Перен.* (4). Нудьга, печаль І сором душу **оступила**, І ти заплакала! ІІ 78.68. Мов за подушню, **оступили** Оце мене на чужині Нудьга і осінь. ІІ 87.1.

♦ **оступила перен.** ІІ 78.68, **оступили** ІІ 276.477, *перен.* ІІ 87.1, **оступить перен.** ІІ 204.5, **оступлять перен.** ІІ 91.51.

ОСУДИТИ (17). 1. *Висловити осуд* (11). Ой узiali безталанну... Громадою **осудили** І живу ю положили В домовину!.. ІІ 82.203. Вдові убогий допоможіте, Не **осудіте** сироти І 343.134 // *Обмовити* (1). Не так тії вороги, Як добрії люди — І окрадуть жалкуючи, Плачучи **осудять** ІІ 133.4 // *Перен.* (2). Які ж мене, мій боже милый, Діла **осудять** на землі? ІІ 39.8 // *У спол.* не **осудить** — *формула ввічливого вибачення* (2). А поки що прийміть милостиво мою просьбу і не **осудить** широко почитаючого вас Тараса Шевченка. ІІ 33.35.

2. *Засудити* (5). Отак Гуса Ченці **осудили**, Запалили... І 272.358. Окують царей неситих.. І **осудять** неправедних Судом своїм правим, І вовки стане слава, Преподобним слава. ІІ 274.395.

3. *Перен. Приректи* (1). Горе нам! Безуміє нас обуяло отим мерзеним і богу-противним панством. Нехай би вже оті Кирпи-гнучкошиєнки сутяги — їх бог, за тяжкіє гріхи наші, ще до зачатія во утробі матерній **осудив** киснуть і гнить в чорнилах, а то мужі мудрі, учені. І 375.53.

♦ **осудив** 3. І 375.53, **осудила** 1. І 385.36, **осудили** 1. ІІ 82.203, 2. І 272.358, **осудить** 2. ІІ 270.223, **осудять** 1. І 519.В, ІІ 133.4, 159.100, 450.В, *перен.* І 345.194, ІІ 39.8, 2. І 347.279, ІІ 274.395, 450.В, **осуди** 1. *у спол.* VI 76.36, **осудить** 1. *у спол.* VI 33.35, **осудіте** 1. І 343.134.

ОСУШИТИ (1). Діди лежать, а над ними Могили синіють.. Тільки роси ранесенько, Сльозами дрібними Іх умиють. Зійде сонце, **Осушити**, пригріє І ІІІ.1233.

ОСЬ (90), **ОСЬ-ТО** (2). *Частка вказівна.* Вживається: 1. *При вказівці на пред-*

мет, що знаходиться перед очима або поблизу оповідача, чи на суб'єкті дії (62). **Ось** і дуб той кучерявий... І 7.177. А **ось** ще осталося Півбубличка! І 321.428. Ти не скажеш... **ось** хто скаже, Що я його мати! І 34.252. *Повт.* (2). **Ось... ось...** наше море.. І 204.185 // *У поєднанні з займ. і присл.:*

а) **звертає увагу на те, що буде сказано далі** (57). я це й сам знаю, та **ось** що: не так пани, як підпанки І 103.967. Скажи їм **ось** що: — Брешуть боги, Ті ідоли в чужих чертогах ІІ 328.62. Ще **ось** що: напиши мені, чи багато там землі у тій Забарі? VI 200.29. «Оксано, Оксано!» — Ледве вимовив Ярема, Та й упав додолу. «Еге! **ось** що... Шкода хлопця» І 115.1391. У мене думка **ось** яка.. Поки що буде, купити би у Вольського дубів 40 лісу, вирубати, та й нехай би собі сохне. VI 198.4. Родилась на світ жить, любить.. А сталося **ось** як. У черниціх Занапастилося добро... ІІ 18.418. Тепер думаю **ось** як зробити.. навпростець через Астрахань ушварить на Чорноморію. VI 130.14; б) *підсилює значення слів* (2). **Ось** для чого мушу Жити на світі, волочити В неволі кайдани! Може ще я подивлюся На мою Україну... ІІ 213.36.

2. *Для пожвавлення оповідання* (22). От пішов я Город озирати. Там ніч, як день. Дивлюся.. По тім боці Твердиня й дзвіниця.. І дзигарі теленькають. **Ось** я повертаюсь — Аж кінь летить І 477.В // А ж **ось** (9). Аж **ось** і сам старий іде З ціпочком тихо попід тином ІІ 316.465. Старшин на пузата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та понадувалося, Як індики, і на двері Косо поглядало. Аж **ось** вони й одчинилися. І 252.539 // 3 *дієсл. наказ. сп. для підсилення його значення* (7). А кумир той.. **Ось** побач, якеє свято Буде завдавати В Колізеї. ІІ 273.336. **Ось** слухай же, мій голубе.. Як канаю я в неволі ІІ 45.27 // **Ось** на (5). **Ось** на ж тобі, друже, Цей лукачик, та не згуби. І 121.1633.

3. *В окличних та запитальних реченнях для підсилення їх емоційної забарвленості* (3). Поцілую, **ось** побачиш! ІІ 171.205. А тепер осталося — **Ось** бачиш що? І 276.163.

♦ *У спол.* (5): а) **ось** я тебе (тобі), **ось** ми — *при погрозі* (3). А бурсак!.. **Ось** я тебе попомуштрую Не так, як в бурсі!.. ІІ 171.219. Ти вже виросла, дівуеш, З хлопцями гуляєш.. Постривай же, **ось** я

т о б и!.. І 165.67. «Давай гроші!» «Де мені їх взяти?.. Ні шеляга! гвалт! рятуйте!» «Ось ми порятуєм». І 90.549; б) **ось-то ми — при похвалянні** (2). Карамзіна, Ба-чиш, прочитали! Та й думають, що **ось-то ми!** І 299.231.

О **ось** І. І 7.177, 34.252, 103.967, 104.1009, 115.1391, 127.1838, 150.П., 240.42, 277.153, 317.284, 321.428, 334.159, 374.18, 516.В, 521.В, ІІ 18.418, 71.102, 86.46, 213.36, 233.49, 328.62, VI 17.11, 24.19, 26.9, 26.24, 28.6, 29.33, 32.9, 32.37, 33.17, 33.21, 38.11, 39.33, 57.37, 85.9, 87.8, 118.28, 119.16, 130.14, 133.30, 139.29, 156.5, 163.10, 188.8, 198.4, 198.27, 200.29, 200.36, 201.19, 222.15, 204.24, 204.25, 206.38, 210.37, 212.23, 221.27, 222.33, 222.39, 223.3, 228.32, *повт.* І 204.185 (2 р.), 2. І 51.148, 121.1633, 138.2203, 154.41, 247.312, 252.539, 314.168, 477.В, 535.В, ІІ 14.264, 45.27, 51.83, 99.243, 99.262, 172.259, 256.287, 256.294, 273.336, 301.17, 316.465, 322.688, 351.10, 3. І 276.143, 278.218, ІІ 171.205, *у спол.* а) І 90.549, 165.67, ІІ 171.219. **ось-то у спол.** б) І 299.231. ІІ 202.3.

ОСЬДЕ (2). *Частка.* **Осьде** воно, подивися! І 44.643. «Дивіться, люде: **осьде** була, Що я читав...» — і показав Перед на-родом. І 267.189.

ОСЬМИЙ (1). Миня сьомий місяць, осьмий, Уже й дев'ятий настає. ІІ 81.162.

ОСЬ-ОСЬ (1). *Частка.* **Ось-ось** трохи не забув! Чом ти мені нічого не пишеш про Василя і про Федора? VI 132.34.

ОСЬ-ТО див. ОСЬ.

ОТ (120). *Частка* вказівна. *Вживається:*

1. *При вказівці на предмет або місце, що знаходиться перед очима чи поблизу оповідача, або на суб'єкт дії* (41). **От** добро Богдана! І 306.462. там коло льоху Базар люду насходилося Та й панства не трохи.

От де нам пожива буде! І 305.432 // *З підсилювальною часткою «то»* (1). **От** то она наша слава І 517.В // **От** вам (тобі) — *при передачі чого-н. однією особою інший*

(3). А щоб ви знали, що труд ваш не мимо іде... — **от** вам Свяченая вода І 376.63. Може ти не получиш.. мого письма, то **от** тобі ще один адрес. VI 77.28 // **От** і (6). **От** і братія силнула У сенат писати Та підписувать — та драти Із батька і брата. І 251.507. *Повт.* (2). А що, Насте?.. **От** і талан, **от** і доля, І не одиноки! І 313.140 // *У поєднанні з присл. і займ.:* а) *звертає увагу на те, що буде сказано далі* (14).

Я просив його за твого Каленика, і він мені сказав от що: щоб ти йому не барив-шися написав, котрий Каленикові год? VI 228.36. **От** ще річ: Заставить треба бо-гослова, Щоб дома байдиків не бив ІІ 169.145. Так **от** же що: Ото потоп буде.

Пани туда повилазять Та дивиться будуть, Як мужики тонутимуть. І 305.400; б) *підсилює значення слів* (14). А тих, Великих, сильних, і гла[д]ких.. **От** їх так кажу ІІ 487.В. Я в палати Пішов з ножем, не чув землі.. Аж панича вже одвезли У школу в Київ. **От** як, брате! І 397.60. По-силаю тобі 10 моїх Букварів на показ.. А він нехай як знає спродасть, а грошки положить в касу воскресної школи. **От** що! VI 227.8.

2. *Для поживлення оповідання* (29). **От** пішов я город озирати.. **От** я повер-таюсь — Аж кінь летить, копитами Скелю розбиває!.. Хто ж це такий? **От** собі й чи-таю, Що на скелі наковано І 248.382. **От** приходим до криниці. Я перш подивився, Чи глибока. ІІ 258.371. **От** я упоравши в Москві, що мені там треба було, вернувся знову в Київ VI 83.1.

3. *При узагальненні раніше висловленої думки або при підтвердженні висновку* (27). Наша дума, наша пісня Не вмере, не загине... **От** де, люде, наша слава, Слава України! І 58.52. В неволі, в самоті немає, Нема з ким серце поєднать. То сам собі оце шукаю Когось-то, з ним щоб розмов-лять. Шукаю бога, а нахожу Таке, що кур йому й казати. **От** що зробили з мене годи ІІ 154.7. цар якийсь-то свині пас Та дру-жню жінку взяв до себе, А друга вбив. Те-пер на небі. **От** бачите, які у нас Сидять на небі! І 327.100. у нас була виставка в Академії і дуже добра. А тепер через день дають Руслан[а] и Людмилу.. **От** вам і все, що тут робиться. VI 26.14. *Повт.* (4). Батька, матір, себе, брата, Собак отруїла Тію клятою водою! **От** за що караюсь. **От** за що мене, сестрички, І в рай не пуска-ють. І 295.67 // **От** тобі й на! — *при ви-словленні здивування* (1). — А що-то там поробляє наш Кошовий Кухаренко? Який каже К[ухаренко]? — Та Яцько, жаху! — Еге! каже, його на зеленніх святках по-ховали. **От** тобі й на! подумав собі. VI 82.23.

4. *В окличних реченнях для підсилення їх емоційної забарвленості* (23). Вранці Ярему вінчали; А ввечері мій Ярема (**От** хлопець звичайний!), Щоб не сердить ота-мана, Покинув Оксану І 135.2106. Сама втекла і повинчалась. І батько й мати не пускали ..Так ні, за князя. **От** і князь! **От** і пишайся тепер, княгине! ІІ 10.89. Од 16 мая до 2 августа не давали знать.. о

моїй свободі. **От** катові! іродові душі! VI 171.40. Чи старий Щепкін ще живий? **От** щира козацька душа! VI 130.24. Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, як і в Парчевського, тільки що не коло Дніпра, **от** моє лихо! VI 198.36.

О **от** 1. 1 251.507, 277.162, 298.199, 302.331, 305.400, 305.432, 306.462, 375.28, 376.63, 397.60, 473. В, 476. В, 517. В (2 р.), II 50.53, 157.3, 167.106, 169.145, 174.289, 220.8, 313.318, 416. В, 487. В, VI 15.19, 70.25, 77.28, 86.22, 87.15, 118.33, 123.13, 152.19, 156.15, 163.14, 191.1, 198.1, 217.26, 218.24, 227.8, 228.36, *поет.* I 313.140 (2 р.), 2. I 157.188, 248.382, 249. 399, 249.411, 276.134, 276.140, 313.139, 366.215, 367.246, 367.261, 397.37, 470. В, 500. В, 515. В, II 73.150, 100.281, 232.8, 232.17, 258.371, 320.615, 500. В, VI 15.22, 20.10, 54.21, 75.3, 82.15, 82.17, 82.20, 83.1, 3. I 58.52, 77.91, 79.181, 79.182, 101.917, 247.310, 267.162, 297.158, 327.100, 335.190, 500. В, 536. В, II 79.95, 154.7, 408. В, VI 26.14, 82.23, 115.17, 129.35, 131.23, 131.34, 148.20, 165.26, *поет.* I 295.67, 295.68, 352.47 (2 р.), 4. I 42.566, 107.104, 135.2106, 150.6, 247.328, 291.713, II 10.89, 10.90, 258.396, 273.352, 415. В, VI 34.17, 39.23, 49.34, 62.5, 130.24, 132.6, 147.34, 171.40, 178.33, 198.36, 207.2, 217.10.

ОТАВА (1). У темному гаю, в зеленій діброві. На припоні коні **отаву** скубуть I 100.875.

ОТАК¹ (103), **ОТАК-ТО**¹ (10). *Присл.* Означає спосіб дії: таким чином, у такий спосіб. Недавно, недавно у нас в Україні Старий Котляревський **отак** щибетав I 12.70. **Отак** царевичі живуть II 72.141. **Отак** починається моя Черниця — а що дальше буде, то я і сам не знаю. VI 22.6. **Отак** де-небудь і загину У бур'яні... I 364.147. Ходив з торбами цей козак, **Отак** і виріс сиротою, У наймах. II 105.49 //3 підсилювальною часткою «то» (10). **Отак-то**, друже мій, живи, То й весело на світі буде II 50.49 //Належним чином, як треба, як слід (17). Взв'язавши в боки, навприсідки Парубки з дідами. «**Отак**, діти! добре, діти! Будете панями.» I 79.163. *Поет.* (8). **Отак! так!** добре, хлопці! А нуте, хлоп'ята, Ушкваримо! I 106.1050 //Однаково, так само, подібно до того (12). Невесело на світі жить, Коли нема кого любити. **Отак** і йї, одинї-єдинїй, Ще молодїй моїй княгинї, Красу і серце засушить І марне згинуть в самотинї II 11.126. Ти я думаю бачив коли-небудь кавказькії укрєплення? То певне бачив, що там поробляє люд хрещений? **Отак** достоєнно і у нас в Новопетровськїм укрєпленїї VI 83.35 //Отак... як (2). **Отак** ангели святїї Дивляться на бога, Як вони однo на друге. II 170.189. **Отак**

чини, як я чиню: Люби дочку абицію I 126.1787 //При дальшому поясненні (14). Пиши **отак**: було Село — Та щоб не лізти на чужину, Пиши — у нас на Україні. II 49.7. А коли будете мать час написати мені що-небудь — то адрес мій **отак** — в Императорской академии художеств — звичайне в С. Петербурге. VI 20.21 //У спол. **отак** і так — при передачі чужої мови (1). А жіночка молодая Кинулась до пана, Розказала — **отак** і так. II 107.147.

О **отак** I 12.70, 53.222, 76.59, 79.163, 80.197, 84.333, 85.357, 89.480, 92.604, 97.789, 100.860, 123.1670, 126.1787, 138.2202, 156.141, 156.142, 156.147, 161.312, 199.17, 240.49, 254.19, 262.17, 265.116, 272.357, 275.101, 286.518, 286.531, 289.649, 298.186, 315.192, 364.147, 462. В, 486. В, 538. В, II 11.126, 25.64, 30.61, 36.38, 45.26, 47.89, 49.7, 51.93, 52.137, 53.162, 54.197, 56.299, 62.21, 72.141, 80.113, 95.77, 97.172, 105.49, 105.63, 106.73, 108.169, 124.14, 161.51, 170.189, 175.340, 180.35, 199.18, 224.159, 224.161, 226.233, 233.55, 237.40, 247.4, 249.21, 250.59, 298.24, 322.710, 339.22, 343.10 (2 р.), 384. В (2 р.), 406. В, 416. В, 435. В, VI 20.21, 22.6, 23.15, 45.6, 83.35, 140.3, 145.25, 165.11, 210.37, 221.8, *поет.* I 106.1050 (2 р.), 114.1346 (2 р.), 122.1653 (2 р.), 452. В (2 р.), у спол. II 107.147. **отак-то** I 294.34, 332.103, 515. В, II 33.25, 50.49, 114.18, 201.44, 364.14, **отак** то II 399. В, 433. В, **от-так** I 407. В, 549. В, II 391. В (2 р.), 458. В.

ОТАК² (8), **ОТАК-ТО**² (7). *Частка.* Вживається на початку речення, яке підсумовує сказане чи продовжує перервану розмову. — **Отак**, сину. Помолімось богу Та сивого осідлаєм — І гайда в дорогу! I 277.186. **Отак** тепер Не знає, де дітись, Титарівна... II 79.78 //3 підсилювальною часткою «то» (7). **Отак-то**, мій друже, молись, брате, богу I 532. В. Вернімось трохи назад. Так **отак-то**, друже мій єдиний! прочитавши в тім Інваліді, що ти.. живий і здоровий, я трохи не рік усе застругував перо, щоб написати до тебе лист VI 83.40.

О **отак** I 277.186, 289.629, 307.495, 336.238, 346.217, II 79.78, **отак-то** I 308.18, 375.35, 501. В, 332. В, II 106.96, VI 83.40, 186.13, **оттак** I 474. В, **от-так** I 501. В.

ОТАКЕЧКИ (2). *Присл.* А він вимовляє: «Нехай буде **отакечки**! Сидить, діти, у запечку» I 67.145.

О **отакечки** I 67.145, **от-такечки** I 416. В.

ОТАКИЙ (10), **ОТАКИЙ-ТО** (50). *Займ. означальний.* Уживається: 1. Для узагальнюючого визначення ознаки, якості, властивостей, про які згадується у попередній або наступній розповіді (59). на всій Україні Високі могили. Дивися, дити-

но, Усі ті могили, усі **отакі**. Начинені нашим благородним трупом, Начинені туго. II 232.27. Я намалював Катерину в той час, як вона попрошала з своїм москалем і вертається в село... а москаль бере собі за своїми, тільки курява ляга—собачка ще поганенька доганя його та нібито гавкає. По однім боці могила, на могили вітряк, а там уже степ тільки мріє. **Отака** моя картина. VI 27.8 //З підсилювальною часткою «то» (50). Перебендя старий, сліпий,—Хто його не знає? Він усюди вештається Та на кобзі грає.. **Отакі!** Перебендя, Старий та химерний! I 25.21 Вернулися Люде з рушниками, З святим хлібом обміненим. Панну у жупані. Таку кралою висватали, Що хоч за гетьмана, То не сором. **Отаке-то** Диво запопали! I 317.278 В Нижньому мене спинили, заказано, бачиш, мені в'їжджати і жить в столиці **Отаке-то** лихо. VI 172.3 //У спол. **отаким-то** побитою—у такий спосіб (1). Великого труда мені стоило убагати його [комеданта], чтобы он раскрыл конверт. **Отаким-то** побитою получил я твоє искреннее посланье. VI 73.19 //Субст. (6). **Отаке-то** на сім світі Роблять людям! Того в'яжуть, того ріжуть, Той сам себе губить... I 35.289. **Отаке-то** скоїлось! несподівано я до тебе приїду в гості з жінкою,—сиротою і наймичкою! VI 217.18 //Отаке-то—підсумовуюче слово у знач. «ось як стоїть справа» (13). Серце в'яне, засихає, Замерзають сльози... І втомивсь я, одинокий, На самій дорозі. **Отаке-то!** не здивуйте, Що вороном кричу I 290.689. Ой дивуйте, лицайтеся, А з іншими вінчайтеся. Подавани рушники... **Отаке-то**, козаки! II 41.12 //Отакими... як (2). А я тихо Богу помолюся, Щоб усі слав'яни стали Добрими братами.. І еретиками **Отакими**, як Констанцький Єретик великий! I 264.84

2. З прикметником—для вираження високого ступеня якості. *Ірон.* (1). Так **отакі-то** святії Оті царі. II 74.214.

Ф. О. О. **отаким-то** I. I 25.21, 26.37, 27.92, 85.368, 104.993, II 28.163, 256.315, 274.372, 458. В. **отакі-то** I. I 425. В. 432. В. **отакі** I. I 68.26, II 144.17, VI 27.8, **отакі-то** I. I 165.36, 165.72, 274.63, 336.236, **отакі-то** I. I 23.97, 39.460, 59.74, 119.1539, 253.572, 278.193, 289.637, 290.689, 308.29, 352.49, 352.69, II 41.12, 151.55, 159.80, 176.363, 257.355, VI 15.12, 21.8, 172.3, 186.16, *субст.* I 356.57, 462. В. 539. В. II 252.141, VI 217.18, **от-таке-то** I. I 458. В. 459. В. **отакі-то** I. I 496. В. 505. В. *Р.* **отакі-то** I. I 275.82, *З.* **оттакі** I. I 404. В. **оттакі-то** I. I 6.127, VI 33.8, *З.* **отакі-то** I. I 317.278, *субст.* I

35.289, *О.* **отаким-то** I. *у спол.* VI 73.19. *Мн.* **Н.** **отакі** I. I 172.230, 232.27, VI 55.1, **отакі-то** 2. II 74.214, *О.* **отакими** I. I 264.84, **отакими** I. I 461.В.

ОТАК-ТО¹ *див.* **ОТАК**¹.

ОТАК-ТО² *див.* **ОТАК**².

ОТАМ (8), **ОТАМ-ТО** (2). *Присл.* 1. У тому місці, про яке йде мова, не тут (9). І озеро знаю, **Отам** воно; оцим яром Втрапите до його. I 121.1621. Блукаючи по Україні, Прибивсь якомсь і в Чигирин, І в монастир отой дівочий.. **Отам** мені і розказала Стара черниця новину II 18.425 //З підсилювальною часткою «то» (1). За горами гори, хмарою повиті, Засіяні горем, кровію политі. **Отам-то** милостивії ми Ненагодовану і голу Застукали сердешну волю Та й цькуємо. I 326.40.

2. *Саме тоді* (1). Ще як були ми козаками, А унії не чуть було, **Отам-то** весело жилось! II 33.3.

Ф. **отам** I. I 121.1621, 305.412, 498. В. 539. В. II 18.425, 31.99, 126.39, 339.14, **отам-то** I. I 326.40, 2. II 33.3.

ОТАМАН (46). 1. *Виборний начальник збройного загону у козаків. Істор.* (45). Наш **отаман** Гамалія, **Отаман** завзятий, Забрав хлопців та й поїхав По морю гуляти I 203.143. Тойді сироту Степана, Козака лейстрового, **Отамана** молодого, Турки-яничари ловили I 285.484. Горілки! Меду! Де **отаман**? Громада? Соцький? II 80.120. *Зверт.* (6). Товариство кошового На раді прохало: «Благослови, **отамане**, Чайки поспускати» I 284.458. У *прикл. спол.* **пане-отамане**. *Зверт.* (1). Роби, **пане-отамане**, Як сам добре знаєш I 415.В //Перен. *Ватажок* (1). Гонта і Залізник, **отамани** того кровавого діла, може, виведені в мене не так, як вони були,—за це не ручаюсь. I 150.П. //Перен. *Форма звертання до козаків, друзів тощо* (23). Пливуть собі [запорожці] та співають; Рибалка літає, А попереду **отаман** Веде, куди знає.. Підняв шапку—човни стали.—Нехай ворог гине! Не в Сінопу, **отамани**, Панове-молодці! А у Царград до султана Поїдемо в гості. I 61.57. **Отамане!** Шкода, що в тебе руки не такі довгі, щоб досягти до моєї чуприни, а воно б добре було. VI 27.33 //Те саме у *прикл. спол.* (14): а) **батьки-отамани** (батьку **отамане**) (9). Ходім, **батьки-отамани**, У Фастов в неділю II 125.9. А поки що оставай[ся] здоровий, мій батьку **отамане**, мій друже єдиний VI 172.22. наша слава, Слава

України! Без золота, без каменю, Без хитрої мови, А голосна та правдива, Як господа слово. Чи так, батьку **отамане**? Чи правду співаю? І 58.58; б) **брати отамани** (брате **отамане**) (4). Чи так, брати **отамани**? І 415.В. Лихо, брате **отамане**, ей-богу лихо. VI 24.26; в) **отамани** товариші (1). Зібрав Тарас козаченьків — Поради прохати: «**Отамани** товариші, Брати мої, діти! Дайте мені порадонок, Що будем робити?» І 65.89.

2. **Перен. Головний серед чумаків** (1). Зажурились чумаченьки, Тяжко зажурились. «Благослови, **отамане**, Коло села стати, Та понесем товариша В село причащати». І 255.50.

◇ **Одн. Н. отаман** 1. І 61.47, 62.67, 104.993, 107.1105, 203.143, 203.144, II 80.120. **Р. отамана** 1. І 135.2107, 285.477. **З. отамана** 1. І 285.484, II 183.33, **К. отамане** 1. *зверт.* І 116.1403, 116.1407, 130.1950, 284.458, 453.В, у *прикл. спол.* І 415.В, *перен.* VI 27.33, 35.3, 35.6, 36.24, 36.31, 83.12, 189.18, у *прикл. спол.* а) І 58.58, VI 129.29, 139.7, 145.11, 171.30, 172.22, 189.5, 207.16, у *прикл. спол.* б) VI 24.26, 24.32, 25.5, 2. І 255.50, **Мн. Н. отамани** 1. І 78.117, 78.131, 79.165, 150.П., **Д. отаманам** 1. І 285.496, **К. отамани** 1. *зверт., перен.* І 61.57, II 160.17, у *прикл. спол.* а) II 125.9, у *прикл. спол.* б) І 415.В, у *прикл. спол.* в) І 65.89.

ОТАМ-ТО див. ОТАМ.

ОТАРА (5). 1. **Стадо овець** (4). А недалеко край дороги **Отару** гнали чабани, Та й їх побачили. II 314.360. **У порівн.** (1). Женуть до матері байстрят Дівчаточок, як ту отару. II 358.21.

2. **Перен. Великий натовп** (1). На весілля... І ми **отарою** прийшли II 411.В.

◇ **Одн. З. отару** 1. II 314.360, 316.444, у *порівн.* II 358.21. **О. отарою** 2. II 411.В. **Мн. З. отари** 1. II 351.14

ОТВЕРЗТИСЯ (1). **Слов'ян. Відкритися**. Німим **отверзуться** уста; Прорветься слово, як вода II 292.31.

ОТЕПЕР (1). **Присл.** І **отепер** бачиш, як я отут пропадаю, живу в казармах VI 58.5.

ОТЕРПНУТИ (1). **Натовкмачать** якихсь індивідуалізмів тощо, так що аж язик **отерпне**, поки вимовиш. І 374.11.

ОТЕРТИ (3). Рукав бебрянний омочу В ріці Каялі... І омню На княжому дебелим тілі Засохлу кров його... **Отру** Глибокії на любій ладо рани. II 337.61.

◇ **отру** II 336.11, 337.61, **отерши** II 486.В.

ОТЕЦЬ (9). 1. **Чоловік по відношенню**

до своїх дітей. Зверт. (1). [Син Амон] батька просить... — Драгий мій **отче** і мій царю! Вели сестрі мій Фамарі, Щоб коржика мені спекла II 72.121.

2. **Шанобливе зверт. до Шафарика** (1). Слава тобі, Шафаріку.. Привітай же в своїй славі І мою убогу Ленту — думу немудрую Про чеха святого.. Прийми, **отче**. І 264.78.

3. **Бог. У назві молитви. Церк.** (4). І «**Отче** наш» тихо-тихо, Мов крізь сон, читала. І 323.506. І нищечком старий читає, Перехрестившись, «**отче** наш». II 242.18.

4. **Священик** (3). А знаю, Без цього вже не повинчає **Отець** Хома... II 169.153.

◇ **Одн. Н. отець** 4. II 169.153, 173.276, **Р. до отця** 4. II 174.289, **К. отець** *зверт.* 1. II 72.121, 2. І 264.78, 3. І 323.506, 538.В, II 242.18, 445.В.

ОТЕЧЕСТВО (7). А той, щедрий та розкошний, Все храми мурує; Та **отечество** так любить, Так за ним бідкує І 239.23. [Цар і цариця] Довгенько вдвох походили.. Та щось нишком розмовляли.. **О отечестві**, здається, Та нових петлицях І 248.351. У *прикл. спол.* престол-**отечество** (1). Не заріже батько сина.. Не заріже: викохає Та й продасть в різницю Москалеві. Це б то, бачиш, Лента удовиці Престолові-отечеству І 259.25.

◇ **Одн. Р. отечеству** II 340.6, 367.15, **Д. отечеству** у *прикл. спол.* І 259.25, **З. отечеству** І 239.23, **за отечество** І 338.51, **М. о отечестві** І 248.351, **об отечестве** І 477.В.

ОТЖЕ (13). **Частка. Вживається:** 1. **Для підсилення виразності розповіді** (4). **Отже** не вгадаєш, Що каліка виробляє? — Криницю копає! II 56.270. Я писав тобі, друже мій єдиний, що вже не втну нічого віршами. **Отже** і збрехав. Збрехав і не схаменувся. VI 139.11.

2. **У значенні, близькому до вказівної частки «от» у 3 знач.** (6). **Отже** одна вже й увірвалась. Стривай, і другу увірву... II 167.116. **Отже** так з мною трапилося, спершу я сміливо заглянув лихові в очі. VI 42.23. **Отже**, далєбі, не знаю, Чи вона верталась, Катерина, до матері, Чи так і пропала? II 53.175.

3. **У знач. протиставного сполучн.** (3). Нащо вже лихо за Уралом Отим киргизам, **отже** й там, Йй же богу, краще жити II 26.83.

◇ **отже** 1. І 283.420, II 56.270, 415.В, VI 139.11, 2. II 23.16, 53.168, 53.175, 167.116, VI 39.21, 42.23, 3. II 26.83, 44.60, 157.10.

ОТИМ (2). *Сполучн. причинний. Тому.* **Отим** мені і жаль стане Матері небоги. Шо вона його так любить II 442.В //У *спол.* **отим** то й ба (1). Та де та ярина взялась? У мене ще на жито орють. **Отим** то й ба, що живеє Відколи, дядьку, а не чули II 408.В.

ОТМЩЕНІЄ (2). *Слов'ян. Помста.* І мечі в руках їх добрі, Острі обоюду, На **отмщеніє** язикам І в науку людям. І 347.273.

О *Одн.* 3. на отмщеніє I 347. 273, II 274.389.

ОТО (26), **ОТО-ТО** (3), **ОТО-БО** (1). *Частка* (заківна). *Вживається: 1. При вказівці на особу чи предмет* (12). **Ото** дочка, а то батько—Чортова кишенья. І 87.433. Смеркалося. Із Лисянки Кругом засвітило: **Ото** Гонта з Залізняком Люльки закурили. І 123.1666. **Ото** сестри чарівниці—Отії тополі. II 114.7. **Ото** церков Богданова. І 308.5 //3 *підсилювальною часткою* «то» (1). аж ось і сам, Високий, сердитий, Виступає; обок його Цариця небога.. Так **ото-то** та богиня! Лишенько з тобою. І 473.В.

2. *В окличних реченнях для підсилення їх емоційної забарвленості* (11). **Ото**, яка недотика! І 300.235. **Ото** дурний! а ще й битий! І 247.326 //3 *підсилювальними частками* «бо» і «то» (3). **Ото-бо** завзятий. І 440.В //Ото то й то (2). Сідай лиш ближенько, отуг. **Ото** то й то! А ти не знаєш... Що я в Волощині була. І 365.175.

3. *У поєднанні з присл. часу і деякими іншими словами для уточнення і підсилення їх значення* (4). В байраках біліли Сніги білі; тойді ж **ото** І Очаков брали II 253.204. Через год **ото** й велика Зима наступила. II 253.200.

4. *Для похваллення розповіді* (3). **Ото** вони собі ідуть, Прийшли додому. І живуть Повінчані, та не веселі. II 312.288.

О *ото* 1. І 6.125, 87.433, 100.880, 102.924, 123.1666, 164.15, 283.418, 301.297, 308.5, II 82.217, 114.7, 2. І 95.729, 96.750, 247.326, 300.235, 480.В, 549.В, VI 19.207, 154.17, 3. І 535.В, II 253.200, 253.204, 268.142, 4. І 305.401, 480.В, II 312.288, **ото-то** 1. І 473.В, 2. І 535.В, **ото то** 2. І 365.175, **ото-бо** 2. І 440.В.

ОТОДІ *див.* **ОТОЙДІ**.

ОТОДІ-ТО *див.* **ОТОЙДІ**.

ОТОЖ (32), **ОТОЖ-ТО** (2). *Частка.* *Вживається: 1. Для підсилення виразності розповіді* (21). **Отож** гляну та згадаю. Було, як смеркає, Зашебече на калині—Ніхто не минає. І 11.13. Росли, Росли па-

нята, виростили, Як ті щенята. Покусали Не одного мене малі. **Отож** і вчити почали Письму панят. II 63.51.

2. 3 *підсилюючим значенням* (13). **Отож** мене, вже сліпого, На світ випускали З козаками... І 288.593. Чи не зустрінешся там часом з Гербеєм, переводником Слова о полку Ігореві.. **Отож**, як побачиш його, то подякуй йому за переклад Малоросійської думи VI 133.32 //3 *підсилювальною часткою* «то» (2). **Отож-то** дивіться та кайтесь, дівчата, Щоб не довелося москаля шукать І 38.427.—Не варт, їйбогу, жить на світі!..—То йди топись!—А жінка? Діти?—**Ото ж то**, бачиш, не бреши! II 49.3.

О *отож* 1. І 11.13, 240.58, 535.В, 536.В, 538.В, II 63.51, 63.72, 188.74, 254.243, 256.304, 311.236, 313.342, 318.545, 319.571, 322.694, 323.730, 325.15, 352.40, 358.9, 501.В, 2. І 288.593, II 63.62, 64. 81, 64.113, 73.166, 250.77, 306.29, 488.В, 490.В, VI 133.32, **отож-то** 2. І 38.427, **ото ж то** 2. II 49.3, **отто-ж** 1. І 503.В, **от-то ж** 2. II 500.В.

ОТОЙ (108). *Займ. вказівний. Уживається: 1. При вказівці на особу чи предмет, віддалені в просторі, часі, а також пояснювані в підрядному означальному реченні* (20). **Отой** Ракович, що писав до тебе, посадив у Згурівці свого приятеля, якогось п'яницю і здирцю VI 195.6.—Чи жива **Ота** Оксаночка? питаю У брата тихо я.—Яка?—**Ота** маленька, кучерява, Що з нами гралася колись. II 206.38. Чи бог бачить із-за хмари Наші сльози, горе? Може й бачить, та помага, Як і оті гори Предковичні, що политі Кровію людською!.. І 243.152 //Субст. (1). Мені байдуже За простих сірих сіромах, Вони і господом забуті! Так що ж мені тут гріти-дуги! А де оті?.. Невже в сажах Годує хам собі на сало? II 227.11.

2. *При вказівці на предмет, особу, думку і т. п., вже відомі або згадувані в попередній розповіді* (40). Гайочок тихий серед поля, Одна єдина їх доля **Отой** гайочок! II 317.498. Дивлюсь—гетьман з старшиною. Я води набрала Та вповні шлях і перейшла.. І вже ледви я, наледви Донесла до хати—**Оту** воду... І 295.62. Оженитися старому На такий дитині! Схаменися, не женися.. Будеш сам оті весілля Повік проклинати II 169.165 Мені самому не подобається твоє сіпачество.. А тим часом **отого** клятого сіпачество не кидай: воно тебе хлібом годує, а хліб велика річ!

VI 217.30. Марія встала та й пішла З глеком по воду до криниці. І гость за нею.. Де ж подівсь Дивочний гость **отой** лукавий? II 311.259. Коло гаю в чистім полі, На самій могилі, Дві тополі високі.. Ото сестри чарівниці — **Отії** тополі. II 114.8.

3. При вираженні емоційного ставлення до означуваної особи, предмета і т. ін. (48). Що там робить **отой** гульвіса Семен, що нічого мені не напише. VI 147.38. А козаки, як хміль **отой**, В'ються круг Ганнусі. I 165.55. Бодай кати їх постинали, **Отих** царів, катів людських. II 75.217. Воззри, пречистая, на їх, **Отих** окрадених, сліпих Невольників. II 305.10.

О. **Оон. Н. отой** 1. VI 195.6, 325.В, 2. I 494.В, 530.В, II 106.74, 255.254, 255.266, 311.259, 317.498, 326.50, 490.В, 3. I 165.55, II 268.160, VI 147.38, 161.36, 202.17, **ота** 1. I 334.182, II 206.38, 206.40, VI 28.2, 195.12, 206.25, 2. I 266.139, II 206.44, 250.72, 489.В, 3. II 458.В, VI 209.34, 209.38, 212.19, 224.21, 227.33, **Р. отого** 2. VI 217.30, (**нащот**) **отієї** 2. VI 198.26, **оттієї** 2. II 465.В, **Д. отому** 1. VI 229.10, 3. VI 212.29, 225.21, 225.31, 228.19, **отій** 1. I 266.132, 266.135, **отій** 1. I 488.В, **З. отой** 1. II 289.11, 2. VI 203.4, 209.9, 3. II 414.В, **отого** 2. VI 212.38, 3. VI 51.1, (**в, у**) **отой** 1. II 18.422, 3. II 322.716, (**на**) **отой** 3. II 191.37, **оту** 1. VI 50.18, 2. I 295.62, II 230.44, 501.В, VI 196.2, 3. VI 212.11, (**на**) **оту** 3. VI 220.29, **оте** 2. II 169.165, VI 49.35, (**на**) **оте** 3. VI 51.12, **О. отим** 3. I 375.51, (**з**) **отим** 1. VI 195.9, **М. (в, у)** **отім** 2. II 111.35, VI 59.20, (**на**) **отім** 3. II 328.49, (**в**) **отій** 3. II 424.В, **Мн. Н. оті** 1. I 120.1579, 243.152, **субст.** II 227.11, 3. I 375.52, VI 206.28, **оті** 2. II 114.8, VI 210.34, 3. I 74.215, VI 198.14, **Р. отих** 2. II 172.238, **Д. отим** 2. VI 210.31, 3. I 267.164, 269.249, II 26.83, 172.236, 442.В, VI 193.4, **З. отих** 2. I 365.192, 501.В, 545.В, II 289.21, 3. I 496.В, II 75.217, 102.2, 120.7, 186.5, 488.В, **отих** 2. I 504.В, **оті** 1. II 166.70, 2. VI 185.24, 228.1, 228.17, 3. VI 208.26, (**за**) **оті** 2. VI 203.33, 3. II 406.В, (**за**) **отих** 3. II 327.9, (**на**) **отих** 3. II 305.10, (**про**) **отих** 3. II 96.115, **О. отими** 3. VI 34.24, **М. (о)** **отих** 3. II 325.3

ОТОЙДІ (8), **ОТОЙДІ-ТО** (1), **ОТОДІ** (3), **ОТОДІ-ТО** (1). *Присл.* Щоб знать людей, то треба пожити з ними. А щоб їх списувать, то треба самому стать чоловіком.. **Отойді** пишші і друкуйте I 375.37. А як прийде нудьга в гості Та й на ніч засяде. **Отойді** мене, мій друже, Зови на пораду. II 179.7. Другий дума: коли б швидче Достроїть палати, **Отоді** вже відпочину I 547.В //З підслюбовальною часткою «то» (2). Я спалила Польщу з королями.. І славного Полуботка В тюрмі задушила. **Отойді-то** було свято! I 300.269. Колись будем I по-своєму глаголати, Як німець покаже Та до того й історію Нашу нам розкаже,— **отоді-то** заходимось I 518.В.

О. **отойді** I 315.197, 333.125, 354.11, 375.37, 536.В, II 179.7, 179.9, 415.В, **отоді** I 527.В, 547.В, 548.В, **отойді-то** I 300.269, **отоді-то** I 518.В.

ОТ-ОТ (8). *Присл.* А у мене, як на тее, Й рушники вже ткались. **От-от** була б подавала I 294.46. А Медуза.. **От-от** прокиньтись... і потом, І кров'ю вашою, деспоти, Похмілля справить. II 270.236. Інший рветься З усієї сили За долю; **от-от** догнав I — бебех в могилу! I 274.45. *Повт.* (2). Кінь басує,— **от-от** річку, **От... от...** перескочить. I 249.406.

О. **от-от** I 167.146, 274.45, 294.46, 300.251, 503.В, II 270.236, **от от** *повт.* I 249.406, 249.407.

ОТО-ТО *див. ОТО.*

ОТРИНУТИ (1). *Слов'ян. Відкинути, відхилити.* Прощай, мое серце!.. Не **отринь** же просьби любящего тебе друга Т. Шевченка. VI 155.5.

ОТРОКИ (5). *Слов'ян. Істор.* Біжать І **отроки** й старі бояра Із Литви князя зустрічать. II 74.194. Чабани.. Тельця **отрб́ка** принесли, Щоб їм дозволено співати У сніях царських. II 353.88.

О. **Мн. Н. отроки** II 70.38, 73.150, 73.176, 74.194, **Д. отрокам** II 353.88.

ОТРУТИ (5). Закохалися обидві В одного Івана.. І пішли шукати Трутизілля, щоб Івана Завтра **отрутіти**. II 114.22. Батька, матір, себе, брата, Собак **отруїла** Тію клятою водою! I 295.65.

О. **отрутіти** II 114.22, **отруїв** II 225.219, 225.225, **отруїла** I 295.65, **отруїли** II 114.28.

ОТРУТА (5). Аж гуде, З усіх усюд народу йде, Та щось шепочуть про **отруту** II 225.210. *Образн.* (3). Що ж на ниві уродилося??? І Уродила рута... рута... Волі нашої **отрута**. I 227.25.

О. **Оон. Н. отрута образн.** I 227.25, **Р. отрути** II 224.186, **З. отруту образн.** I 329.160, **про отруту** II 225.210, **О. отрутою образн.** I 243.157.

ОТРИЯСТИ (1). [Мати] І пити дасть, і отрясе, Одує прах з його хітона, Зашне дірочку та знову Під смокву підє. II 321.682.

ОТУТ (24), **ОТУТ-ТО** (2). *Присл.* 1. У цьому місці (24). Зайде сонце — Катерина По садочку ходить, На рученьках носить сина, Очиці поводить: «**Отут** з муштри виглядала, **Отут** розмовляла I 31.119. **Отут**, бувало, із-за тину Вилась квасоля по тичині II 164.12. А тим часом живу собі добре і весело **отут** між добримі людьми. VI 147.5. *Повт.* (2). Усміхнувся мій Ярема, Тяжко усміхнувся. **Отут, отут**

позавчора.. гнувся І 121.1602. У приказці (1). Щирий пан.. І презавзятий патріот; Та й християнин ще до того. У Київ їздить всякий год, У світі ходить меж панами, І п'є горілку з мужиками, І вольнодумствує в шинку. Отут він ввесь, хоч надрюкуй. ІІ 88.20.

2. В той саме час, тоді ж. Повт. (2). Не торгувався і панотець (На диво людям та на чудо), За три копи звінчав у будень, Без пихи, так, як довелося. Отут-то, голу́бе мій сизий, Отут-то й лихо почалося! ІІ 251.93.

О отут 1. І 31.119, 31.120, 249.392, 293.18, 299.227, 310.11, 365.174, 381.21, ІІ 47.90, 164.12, 235.123, 385.В, 441.В, VI 34.18, 34.24, 54.36, 58.6, 147.5, 148.24, 152.19, 220.13, повт. І 121.1602 (2 р.), у приказці ІІ 88.20, отут-то 2. ІІ 251.93, 251.94.

ОТУТЕЧКИ (2). Присл. Я отутечки родилась І 293.16. А що, як присядем Отутечки під берестом Та трохи спочинем! І 305.416.

ОТУТ-ТО див. ОТУТ.

ОФІЦЕР (2). А башкирський офіцер, що я вам рекомендовав, повинно бути умер, коли він до вас не ходить VI 71.4.

О Одн. Н. офіцер VI 71.4, 211.17.

ОФІЦІАЛЬНИЙ (3). Субст. У там писав, що незабаром вирвуся із цієї каторги і приїду до тебе в гості, але ще й досі нема нічого офіціального, і чорт його знає, коли воно й буде, те прокляте офіціальне? VI 139.36.

О Одн. Н. офіціальне субст. VI 139.37, Р. офіціального субст. VI 132.17, 139.36.

ОХ (26). Вигук. Уживається для вираження жалю, співчуття, прикраси, невдоволення, радості і т. п. Ох, якби-то мені можна було прийти до слов'я, весело б було VI 26.21. Ох, літа! літа! Що ви творите? ІІ 36.35. Ох, тяжкі ви, безталанні У матері діти! І 235.196. Ох, старі голови та розумні; химерять-химерять, та й зроблять з лемеша швайку. І 101.912. Ох, якби-то так жартувало мое серце, як я оце з вами словами жартую. VI 50.27. Ох, як весело на світі, Як весело стало! І 134.2083.

О ох І 86.421, 92.603, 94.662, 101.912, 125.1764, 132.2000, 134.2083, 134.2087, 134.2090, 155.72, 166.74, 231.59, 235.196, 322.473, 331.55, 363.103, 383.23, ІІ 11.140, 36.35, 383.В, 405.В, 411.В, 415.В, VI 26.21, 50.27, 138.13.

ОХАТИ (2). [Сотник] Розігнав дітей по світу, А добро осталося, Немає з ким поді-

лити. Довелося самому Розкидати, розточити.. і охати У холодній хаті ІІ 175.350. Бо княгині тільки вміють Привести дитину. А годувать та доглядать Не вміють княгині. А потім оха:— Забуває Мене мій Поль або Філат! ІІ 12.158.

ОХВАТИТИ (1). Буває, іноді дивлюся, Дивуюсь дивом, і печаль Охватить душу ІІ 194.7.

ОХЛЯП (2). Присл. Без сідла. А на коні сидить охляп, У світі — не світі, І без шапки. І 249.402. Спочивши, скорбная, скажи,.. Що не спасе їх добрий цар.. Не дасть їм пити, не дасть їм їсти, Не дасть коня вам охляп сісти Та утікати ІІ 328.41.

ОХНУТИ (1). Максим.. Ані охне, ні заплаче, Неначе дитина. ІІ 55.249.

ОХОЛОНУТИ (1). Перен. Огямитися. Я ще й досі не охолонув од мого дорогого гостя, і досі ще стоїть він у мене в очах і не дає мені спокою ні вдень, ні вночі. VI 160.38.

ОХОТА¹ (1). Бажання. Не здивуйте, що я так мало пишу вам, далєбі ніколи, їду в Академію малювать, а коли матимете час і охоту, то пишїть до мене в С.П.Б. в імпер. Акаде[мію] худож. VI 32.24.

ОХОТА² (1). Половання. Хто пішки, верхи на ослах — Так аж кишить! все на охоту, Мов гад у ірій, поспіша! І 269.236.

ОХОЧИЙ (2). Субст. Од матушки-цариці, Таки із самої столиці, Прийшов указ лоби голить. Се в перший раз такий указ Прийшов.. Бо на Україні в нас, бувало, У козаки охочи йшли, А в пікінери вербовали, Та теж охочих. ІІ 253.183.

ОХРИПНУТИ (2). До грошей я не дуже ласий. Аби була ласка слухати, поки не охрип, співатиму; а охрипну — чарочку, другу тії ледащії-живиці, як то кажуть, та й знову. І 105.1019.

ОХРИСТИТИ (3). Рел. Лях христиться, А за ним Іуда. «Браво! bravo! охристили». І 89.483. я в Волощині була.. Близнят в Бендерах привела.. Та додому однесла — Аж у Київ. Та вже дома Без кади́ха, без кропила За три ша́ги охрестила І 365.185.

О охрестила І 365.185, охристили І 89.483, 314.159.

ОХРИЩЕНИЙ (2). Субст. Охрищений Із льоху та в хату, Знай, шмигляє І 89.495. Зверт. (І). Bravo! bravo! охристили. Ну, за таке чудо Могоричу, мості-пане! Чуеш, охрищений? І 89.486.

ОЦЕ (72), ОЦЕ-ТО (3). Частка вказівна. Вживається: 1. При вказівці на предмет, особу тощо (11). І де ходила, В яких то праведних містах, А в нас, сер- дешна, опочила. **Оце** її свята могила... ІІ 19.441. Гонто, Гонто! **Оце** твої діти. ІІ 138.2206.

2. Для пошвавлення розповіді (35). Я **оце** літала Аж у Сибір І 298.196. Отаке-то горе Із сотником **оце** сталося. ІІ 176.364. Я **оце** сижу та сидячи думаю: господи! господи! Як-то швидко ті літа минають VI 82.4. Я **оце** вже третій рік як пропадаю в неволі — в цім, богом забутім краї! VI 57.32 // **Оце** й (і) — у підсумкових реченнях (4). **Оце** і вся моя дума. І 289.665.

3. У поєднанні із займ. та присл. для уточнення і підсилення їх значення (19). — А що кажу? Возьмем за дитину Тебе б **оце**. І 490.В. Що ж се зробилося з старим, Чого зрадів **оце**? ІІ 199.10. Яка **оце** тобі сорока брехуха на хвості принесла, що я тут нічого не роблю, тільки бенкетую. VI 170.2. Ти мені дуже нашивку писав, а я тобі **оце** навазавди пишу, — ніколи. VI 204.22.

4. В окличних реченнях для підсилення їх емоційного звучання (10). — Та й погані! Усі до одного сичі! — **Оце** тобі вари й печи! ІІ 103.24 // З підсилювальною часткою «то» (3). **Оце** то так! вчистив, нічого ска-зати: і доладу, і правда. І 104.1005. **Оце-то** так, що богослов! У батька краде! ІІ 171.224.

О **оце** 1. І 138.2206, 252.524, 298.195, ІІ 19.441, 148.31, 232.24, 232.29, VI 34.6, 83.14, 118.37, 165.21, 2. І 289.665, 298.196, 307.473, 313.104, 313.110, 361.48, 374.1, ІІ 90.4, 100.281, 154.3, 176.364, 222.107, 249.16, 435.В, 469.В, VI 15.20, 23.35, 24.6, 24.24, 24.25, 34.14, 52.13, 57.32, 82.4, 82.8, 160.39, 172.5, 182.21, 193.26, 200.4, 200.8, 210.24, 210.37, 216.30, 218.7, 3.І 490.В, 491.В, ІІ 87.2, 170.193, 199.10, 201.38, VI 24.13, 25.15, 36.27, 38.6, 50.27, 52.15, 86.38, 161.5, 164.7, 170.2, 172.11, 200.23, 204.22, 4. І 302.321, 499.В, ІІ 103.24, 171.208 (2 р.), 171.213, 174.309, **оце** то 4. І 104.1005, 247.320, **оце-то** 4. ІІ 171.224.

ОЦЕЙ (85). Займ. вказівний. Вживається: 1. При вказівці на предмет чи особу, що виділяється з ряду інших; близький значенням до «саме цей» (66). Я, вставши раненько, заходився писать до вас лист **оцей** VI 62.6. Сироті на чужині і сухар хлібом стане. То так і мені **оце** ваше пись-мо. VI 70.40. Тяжко мені, боже милий, Носити самому **Оці** думи. ІІ 190.29. Друже мій єдиний! Я не знаю, що б з мною ста-лося, як би не ви! В великий пригоді стали мені **оці** 50 карб. VI 61.36 // **Субст.** (2).

«Добре, годі! тепер співай!»... «Якої ж вам? Хіба **оцо**? Стривайте, згадаю...» І 90.523. **Оцей**, що привезе тобі лист мій, наш зем-ляк — Левицький VI 58.9 // **Близький у просторі** (2). В **оцім** яру є озеро Й ліс по-під горою І 122.1640 // **Про час** (1). Погано я зустрів **оцей** новий поганій рік. VI 228.9.

2. При вказівці на предмет, особу і т. п., про які згадується в попередній чи подаль-шій розповіді (15). Найкраща з всього села Давненько вже у яр пішла, Узв'язи глечик; та й немає, А лановий і не шукає, Мов і не бачить. Не новий **Оцей** лукавий лановий. Стара собака, та ще й бити. ІІ 187.36. Тепер уже три картини готові, а ще три вийдуть к Новому року. Посилаю вам **оці** три VI 33.25 // **Субст.** (3). У Вільні, городі преславнім, **Оце** случилось недавно, Ще був тойді... От як на те Не вбогаю в віршу цього слова... Тойді здоровий-прездро-вий Зробили з його лазарет, А бакалярів розігнали ІІ 157.2. А ви як що-небудь начи-таєте таке, що можна нарисовать, то за-раз мені і розкажіть, а я й нарисую. Будкова й Стороженка я теж **оцим** турбую VI 33.6.

3. При вираженні емоційного ставлення до певної особи, предмета і т. п. (4). І ша-почку мужик знімає, Як флаг побачить. Значить, пан У себе з причетом гуляють. **Оцей** годований кабан! **Оце** ледащо. ІІ 88.11. Думаю, на тім тижні покинуть **оцей** поганій Нижній. VI 174.3.

О **одн. Н.** **оцей** 1. І 38.409, VI 70.30, 161.28, 211.33, **субст.** VI 58.9, 2. ІІ 105.41, 187.36, VI 162.32, 3. ІІ 88.11, **оце** 1. VI 70.40, 142.1, 153.22, 185.21, 2. **субст.** ІІ 157.2, 3. ІІ 88.12, **Р. оцього** 1. VI 92.11, (без) **оцього** 1. VI 223.38, **оцей** 1. VI 185.23, (коло) **оці** 1. VI 139.20, **отсій** 1. ІІ 472.8, **Д. оцього** 2. VI 77.8, **оцій** 1. ІІ 129.6, 129.22, 3. **оцей** 1. VI 45.20, 62.6, 62.19, 83.31, 86.3, 186.20, 197.26, 211.8, 228.9, 3. VI 174.3, (в) **оцей** 2. ІІ 391.В, (за) **оцей** 1. VI 31.13, **оцього** 1. VI 55.5, 70.16, 87.5, **оцю** 1. ІІ 49.5, 93.2, 180.41, 186.21, VI 174.13, 190.22, 227.37, **субст.** І 90.523, **оце** 1. VI 16.5, 141.38, 144.39, 155.20, 196.15, 204.36, 218.14, 226.19, 2. **субст.** ІІ 318.557, **О. оцим** 1. І 121.1621, 2. **субст.** VI 33.6, (з) **оцим** 1. VI 162.29, (понад) **оцим** 1. ІІ 109.7, **оцією** 1. VI 185.28, **М. (в) оцим** 1. І 122.1640, (по) **оцього** 1. VI 26.20, (в) **оцій** 1. ІІ 109.6, 111.44, 152.4, **Мн. Н.** **оці** 1. ІІ 280.7, VI 32.4, 61.36, **Р. оцих** 3. ІІ 364.7, (з) **оцих** 1. VI 15.28, **Д. оцим** 1. І 271.314, 3. **оці** 1. ІІ 112.3, 190.9, 190.29, VI 29.29, 172.11, 2. VI 33.25, 33.30, 115.19, 163.3, 300.В, (в) **оці** 2. ІІ 235.126, **оцих** 1. ІІ 186.10, (за) **оці** 1. ІІ 407.В, **М. (на) оцих** 2. ІІ 27.136.

ОЦЕ-ТО див. ОЦЕ.

ОЧАКОВ (2). Назва міста. тойді ж ото І **Очаков** брали ІІ 254.205. Під **Очаков** По-гнали й Максима. ІІ 254.213.

ОЧАРУВАТИ (1). А ще гірше ззámолоду Гадину кохати. **Очарує** зміни́ми Кари́ми очима... ІІ 51.97.

ОЧЕНЯТА (7). *Пестл.* Вміла мати брови дати, Карі **оченята**, Та не вміла на сім світі Щастя-долі дати. І 32.156. Думала, що тільки кобзарі співають, Бо, сліпі, не бачать карих **оченят**; Що тільки лякають молодих дівчат... І 157.166.

О *Мн. Н.* **оченята** І 38.425, 49.43, 348.11, *Р.* **оченят** І 157.166, *З.* **оченята** І 32.156, ІІ 297.11, *за оченята* І 22.28.

ОЧЕРЕТ (8). Понад ставом увечері Хитається **очерет**. І 234.179. а пороги Меж **очеретами** Ревуть, стогнуть, розсерднились, Шось страшне співають, І 78.120. Йосип заходився хату Із **очерету** будувати ІІ 315.430. *Персоніф.* (1). **очерети** У Дніпра питають: «Де то наші діти ділись, Де вони гуляють?» І 57.5.

О *Одн. Н.* **очерет** І 234.179, ІІ 109.3, *Р.* Із **очерету** ІІ 315.430, *М.* в **очереті** І 5.102, 5.103, *Мн. Н.* **очерети персоніф.** І 57.5, *О.* меж **очеретами** І 78.120, *М.* в **очеретах** І 113.1307.

ОЧИСТИТИ (1). [Мати] принесе Води погожої, і вміне Утомлені стопи святیه, І пити дасть, і отрясе, **Очи[стить]** прах з його хітона ІІ 483.В.

ОЧИЦІ (3). *Пестл. У спол.:* а) **очиці (очицями)** поводити — *поглядати туди-сюди* (2). Зайде сонце — Катерина По садочку ходить, На рученьках носить сина, **Очиці** поводить І 31.118; б) підняти **очиці** — *подивитись* (1). Підняла

На той Фавор свої святіє **Очиці** кроткіє Марія Та й усміхнулася. ІІ 308.126.

О *Мн. З.* **очиці у спол.** а) І 31.118, *у спол.* б) ІІ 308.126, *О. очицями у спол.* а) І 409.В.

ОЧІПОК (3). Везе Марко Катерині Сукна дорогого... А найми́чі на **очіпок** Парчі золоті І 322.484. Дітей, бачся, годувала Та в засік ховала. Та **очіпок**, се вже вранці, Ключчям вимошала, Щоб не знати було, що стрига. І 368.288.

О *Одн. Р.* замість **очіпка** VI 187.7, *З.* **очіпок** І 368.288, на **очіпок** І 322.484.

ОЧУНЮВАТИ (1). Як побачиш брата Йосипа, то скажи йому, нехай **очунює**, та захожується мені хату ставить. VI 205.6.

ОЧУНЯТИ (2). Люде трохи **очуняли**, Господа благають, Щоб княжна до їх вернулася ІІ 18.406. Пливши в Стокгольм, я скомпонував Гама́лія, невеличку поему та так занедужав, що ледви привезли мене в Ревель, там трошки **очуняв**. VI 25.13.

ОЧУХРАТИ (2). *Перен.* Обібрати. *Фам.* «Вільшанські схизмати По три сім'ї, по чотири Живуть в одній хаті». «Ми це знаєм, бо ми самі Іх так **очухрали**». І 91.562.

О *очухрали* І 91.562, 308.12.

ОШЛІФОВАНИЙ (1). Десять літ неволі, друже мій єдиний, знівечили, убили мою і віру і надію, а вона була колись чиста, непорочна як те дитятко, взятєє од купелі. Чистая і кріпкая, як той самоцвіт, камень **ошліфований!** VI 130.10.

П

ПАВА (3). *У порівн.* (2). Найдю тобі рівню.. Таки панну, си́ну. У червоних черевиках, В зеленім жупані По світлиці по́хожає, Як **пав** І 231.40 // *Про ворону. Образн., ірон.* (1). Ач, яка вельможна **пав**... І 299.223.

О *Одн. Н.* **пав** *образн., ірон.* І 299.223, *у порівн.* І 231.40, *З.* **паву у порівн** І 94.693.

ПАВИЧ (1). *Перен.* Про пихатого чоловіка. *Ірон.* Мене вельможні **павичі** Хоч бачили, та не пізнали ІІ 410.В.

ПАВЛІВ (1). *Примк. присвійний до Павло.* Кров'ю червоною Почастую за **Павлову** Праведну́ ду́шу І 415.В.

ПАВЛО (5). А ще б краще ви зробили, Якби замість старого Та обрали молодого. **Павла́** Кравченка-Наливайка. ІІ 138.62. Я думаю його нарисовать, що

він стоїть сумн[ий] коло Зімнього дворца, позаду Нева, а за Невою крепость, де конав **Павло** Полуботок. VI 28.20. Во ім'я господа Христа.. І всіх апостолів святих, Петра і **Павла** особливе, Ми розрішаємо гріхи Святою буллою сією Рабині божій... І 266.128.

О *Одн. Н.* **Павло** VI 28.20, *Р.* **Павла** І 266.128, *З.* **Павла** І 148.Прим., ІІ 138.62, 139.82.

ПАВЛЮГА (1). *Прізвисько Бута Павла Михновича* — одного з ватажків козацько-селянського повстання 1637 р. проти панської Польщі. Обізвався Наливайко — Не стало кравчини! Обізвався козак **Павлюга** — За нею полинув! І 64.43.

ПАГОДА (1). *Буддійський храм.* А маги, бонзи і жерці (Неначе наші папютці) В храмах, в **пагодах** годувались ІІ 351.27.

ПАДАТИ (14). 1. *Валитися* (7). У полум'ї, повішані На кроквах, чорніють Панські трупи. Горять крокви І падають з ними. І 124.1725. За головою голова Додолу пада. ІІ 33.22 //У спол. падати крижем — *непритомніючи, валитися на землю* (1). Оксана в двері: «Вбили! вбили!» Та й пада крижем. І 97.810.

2. *Коло кого. Упадати* (2). Молодиця.. коло дитини Так і пада, ніби мати І 315.209.

3. *Перен. Гинути, вмирати* (2). І гине, падає народ За той завіт, і за ківот ІІ 415.В.

4. *Перен. У спол. в (на) серце пада-ти — западати в душу* (2). Неначе наш Дніпро широкий, Слова його лились, текли, І в серце падали глибоко! ІІ 102.8. І словеса його святне На серце падали Марії ІІ 309.194.

5. *Про опади. Образн* (1). Я до тебе літатиму З хмари на розмову.. Опівночі падастиму Рясною рососою. І 241.85.

О падає 1. І 284.441, 3. ІІ 415.В, пада 1. І 437.В, ІІ 16.348, 33.22, 107.137, у спол. І 97.810, 2. І 168.156, 315.209, падає 3. І 240.33, падають 1. І 124.1725, падали 4. ІІ 102.8, 309.194, пада-тиму 5. І 241.85.

ПАДЛО (1). *Образн*. Дивні чудеса Тво-риш ти, господи, над людом І над собою! — падло пса На смітник викинь, — не огудять, Неначе мухи опадуть, Самі себе перегри-зуть Та ще й хвалить і славить будуть! ІІ 380.В.

ПАЗУРІ (3), **ПАЗОРІ** (3). *Перен*. сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталанні думи VI 200.5. Люди!.. люті звірі Прийшли в овніх шкурах І па-зурі розпустили... І 271.322. Облизавсь старий котюга, І розпустив слини, І пазорі простягає До Самантинини ІІ 73.160.

О *Мл. Р.* із пазурів VI 200.5, *З.* пазурі І 239.18, 271.322, пазорі ІІ 73.160, *О* пазорями ІІ 256.293, пазорами ІІ 459.В.

ПАЗУХА (3). [Катерина] сина пригор-тає, Цілує та плаче. А воно, як ангелятко, Нічого не знає, Маленькими ручицями Па-зухи шукає. І 35.280.

О *Одн. Н.* пазуха І 86.425, *Р.* пазухи І 35.280, 86.426

ПАЙ (2). Гамалія по Скутарі — По пек-лу гуляє. Сам хурдигу розбиває, Кайдани ламає. «Вилітайте, сірі птахи, На базар до паю!» І 201.99. Уже прокликали до паю, А я собі у бур'яні Молюся богу... ІІ 21.7.

ПАК (5), **ПАКИ** (1). *Частка підсилю-вальна*. А вас, письменних, треба б бити,

Щоб не кричали: «Ах! аллах! Не варт, не варт на світі жити!» А чом пак темні не кричать? ІІ 53.154. А він так добре бачив, А надто молодую!.. За що пак милує гос-подь Лихую твар таку, Як цей прави-гель?.. ІІ 94.53. А де ж Ганна, Катерино? Я пак і байдуже! Чи не вмерла? І 323.513. Кардинали, Як гадюки, в'ються Круг тіари. Та нищечком, Мов коти, гризуться За ми-шеня... Та й як пак! Однієї шкури Така сила... а м'ясива!... І 268.209.

О пак І 323.513, ІІ 52.114, 53.154, 94.53, 445.В, паки І 268.209.

ПАЛАТА (60). 1. *Тільки в мн. Палац, панський будинок* (58). Церкви, та палати, Та пани пузаті, І не однісінкові хати. І 246.275. Якви.. Не похилилися раби... То не стояло б над Невою Оцих осквернених палат! ІІ 364.7. *Повт.* (2). Дивлюся: Пала-ти, палати Понад тихою рікою І 248.385.

2. *Велика розкішна кімната* (2). В ке-дровій В новій палаті цар не спить ІІ 353.76. «Ти богом проклятий! Ти еретик! ти еретик!...» Ревіли прелати, Ти усобник!... «Ти всіми проклятий!..» Подивився Гус на папи Та й вийшов з палати!.. І 270.292.

О *Одн. Р.* з палати 2. І 270.292, *М.* в палаті 2. ІІ 353.76, *Мл. Н.* палати І 85.358, 246.275, 251.486, 307.Прим., ІІ 9.38, 9.45, 9.55, 14.243, 18.399, 98.208, 101.315, 227.26, *повт.* І 248.385 (2 р.), *Р.* палат І. ІІ 70.50, 364.7, до палат І. ІІ 96.141, і палат І. ІІ 17.365, од палат І. ІІ 202.5, *З.* палати І. І 363.125, 397.64, ІІ 219.42, 288.18, 411.В, 448.В, в (у) палати І. І 247.308, 252.532, 359.50, 397.57, 536.В, 538.В (2 р.), ІІ 221.68, 222.72, за пала-ти І. ІІ 224.160, на палати І. ІІ 96.140, *М.* в (у) пала-тах І. І 274.60, 295.83, 312.81, 355.6, 356.42, 357.76, 358.2, 359.34, 359.42, 384.30, 385.35, 532.В, 537.В, ІІ 54.212, 70.66, 97.167, 119.2, 119.13, 220.27, 222.72, 236.24, 448.В.

ПАЛАТИ (12). 1. *Горіти яскравим по-лум'ям* (11). У печі пала Огонь і світить на всю хату І 96.777. Палають села, горо-да ІІ 59.22. *Повт.* (2). Простяглася По діброві понад Дніпром Козацька ватага.. Поїхали... а Черкаси Палають, палають. І 117.1450.

2. *Перен. Яскраво світитися* (1). Летим. Дивлюся, аж світає, Край неба палає І 241.96.

О палає 1. І 142.2365, 202.115, 202.124, 2. І 241.96, пала І. І 96.777, 202.134, палають 1. І 116.1436, 123.1673, ІІ 59.22, *повт.* І 117.1450 (2 р.), палаля І. І 119.1524.

ПАЛАТКИ (1). Я меж трупами валя-лась У самих палаток Мазепиних І 498.В.

ПАЛЕСТИНА (1). і вчора Лилася божо благодать. Кому чи чинном, чи грошима,

Кому аренду Палестину, Байстрятам дещо. II 272.307.

ПАЛЕЦЬ (6). І пальцями старий сотник Насгусинь коси.. Докупи сплітає II 165.55.

◆ У спол. (5): а) (одна, сама) як (мов) палець (3). І ти, як палець той, осталась Одна-однісінька! II 322.722; б) пальці знать — дуже відчутно (2). Так дав він [М. С. Щепкін] мені свято. Так учистив, що аж пальці знать. VI 161.2.

◇ Одн. Н. палець у спол. а) I 543. В. II 322.722, 454. В. З. пальці у спол. б) VI 161.2, 162.34. Мн. О. пальцями II 165.55.

ПАЛИВОДА (1). посилаю вам свій портрет, тільки, будьте ласкаві, не показуйте портрет дівчатам, а то вони злякаються, подумают, що я гайдамацький батько, та ні одна й заміж не піде за такого паливоду. VI 192.15.

ПАЛИТЬ (11). 1. Знищувати вогнем (10). А Галайда.. Мов скажений, мертвих ріже, Мертвих віша, палить. I 124.1705. Повт. (2). «Пали! пали!» «Крові! крові хочуть! Крові вашої!» — і димом Праведного вкрило. I 271.331. У прикл. спол. різать-палить (1). Не кишені трусить, Ідем різать-палить, Братів визволяти. I 200.43. Образн. (1). я б заснув... Так думи прокляті Рвуться душу запалити, Серце розірвати. Не рвіть, думи, не паліте! I 228.51.

2. Пекти (1). [Марія] Лопух рясний, Широкий вирвала, й накрила (Шоб сонце бачте не палило).. Головоньку свою смутную II 485.В.

◇ палить 1. у прикл. спол. I 200.43, палить 1. I 124.1705, палить 1. I 82.291, палило 2. II 485. В, палили 1. I 131.1971, II 227.21, будем палить 1. I 466. В, пали 1. повт. I 271.331 (2 р.), паліте 1. I 347.250, образн. I 228.51.

ПАЛИЧКА (2). Зменш. до палиця. Якось вони собі гуляли Удвох на улиці, знайшли Дві палички, та й понесли Додому матерям на дрова. II 318.540.

◇ Одн. З. паличку II 318.546. Мн. З. палички II 318.540.

ПАЛІЇВСКИЙ (1). Споруджений Палієм. І нині, братія моя, Стоять твердині на Україні Все Паліївській на Хвастовщині II 399.В.

ПАЛІЙ (10). Прізвище одного з керівників селянського повстання проти польсько-шляхетського панування. Бере святе письмо в руки, Голосно читає, А думкою

..Палій Далеко літає. II 398.В. Зверт. (1). Прийди з того Межигор'я, Наш славний Палію II 125.26.

◇ Одн. Н. Палій II 398. В (4 р.), 399. В (5 р.). К. Палію зверт. II 125.26.

ПАЛІЧЧЯ (1). Збірн. Діти бігали з паліччям Удень за вдовою I 236.244.

ПАЛУБА (2). Не те що дуже зажурившись, А так на палубі стояв [я] І сторч на море поглядав II 85.9.

◇ Одн. М. на палубі II 85.9. VI 144.28.

ПАЛЯНИЦЯ (1). Засміявся Старий і ввучку привітав, Неначе справді молодіцю: «А де ж ти діла паляницю?» I 320.394.

ПАЛЯНИЧКА (1). Зменш. до паляниця. І знай двері поскрипують, Ніхто не мінає — Той добридень прийде скаже, Той зілля попросить, Той бубличків, паляничку, Всього поносять I 538.В.

ПАЛЬМА (1). У Нілі скупа[н]ее спить Під пальмою і під вербою Дитяточко II 490.В.

ПАМЯТЛИВИЙ (1). чому ти не написав мені, хто се такий общезнакомий наш такий памятливий та щедрий? VI 85.28.

ПАМ'ЯТЬ (15). Задка. І по цій мові бувайте здорові, спасибі за пам'ять і ласкаве слово. VI 21.24 //На пам'ять (13). Його поховали І долину І криницю На пам'ять назвали Москалевою. II 56.288. З дякою шлю вам 6-ть екз[емплярів] Гайдамаки — і сьомий вам на пам'ять, не забувайте мене, коли маєте чим помянати. VI 23.34.

◇ Одн. З. пам'ять I 525. В, за пам'ять VI 21.24, на пам'ять I 11. Заг., 153. Присвята, II 56.288, 247. Присята, 263. Присята, 290. Присята, 294. Присята, 396. В, 457. В, 459. В, VI 23.23, 23.34, 217.5.

ПАН¹ (196). 1. Багач, вельможа, поміщик (143). З собаками та псарями Іде пангульвіса. II 131.12. У Києві на Подолі Братерська наша воля Без холопа і без пана Сама собі у жупані Розвернулася весела II 35.11. Дочко моя, Мар'яно, Оддам тебе за пана I 159.239. Напиши мені швиденько адрес Жаботинського і Керилівського пана: як його зовуть і що воно таке? VI 205.33. І не в однім отім селі.. Людей у ярма запрягли Пани лукаві... II 111.38. Чи не побачиш ти сам коли-небудь з батьком і з матер'ю Харити, порадись з ними та розтовчи ти їм, що я і ти не пани, а такі ж самі прості люде, що панам і в

лакеї не годимось. VI 209.27. *У порівн.* (2). Не день, не два, як панові, Микиті годила! Догодилася титарівна II 81.154. *У приказці* (2). Скачи, враже, як пан каже: На те він багатий. I 27.90 // *Збірн.* (1). Я різав все, що паном звалось II 65.142 // *У спол.* (5): а) пан над панами (4). Може найдеться дівоче Серце, карі очі, Що заплачуть на сі думи — Я більше не хочу... Одну сльозу з очей карих — І... пан над панами!.. I 21.25; б) в пани постригтися (1). Покойний Основ'яненко дуже добре приглядався на народ, та не прислухався до язика, бо може його не чув у колісці од матері, а [Гулак] - Артемовський хотів і чув, так забув, бо в пани постригся. I 375.50.

2. Форма ввічливого звертання чи називання (53). «Відкіля ти? хто ти такий?» «Я, пане, з Вільшани». I 115.1379. Возьміть мої гетьманські Клейноди, панове II 160.24. Нехай вам, панове товариство, бог допомагає. I 494.В. Росла дочка Мар'яна, А виросла, як панна — Кароока І висока, Хоч за пана гетьмана. I 155.97. Несуть пани есаули Козацькую зброю II 43.61. Спасибі вам і панові Артемовському за ласкаве слово. VI 21.8. *Повт. Зверт., ірон.* (2). Без ножа і автодафе Людей закували Та й мурдують... Ой, ой, пани, Пани християне!.. II 26.100. *Рим.* (1). Пана Яна нема дома, Ні з ким розмовляти. I 359.43. *У прикл. спол.* (15): а) пане-брате (пани-брати) (8). Хвалилися гайдамаки, На Умань ідучи: «Будем драги, пане-брате, З китайки онучі». I 136.Епіграф. А те, що минуло, Не згадуйте, пани-брати, Бо щоб не почув. I 99.844; б) мості-пане (3). Могричу, мості-пане! Чуеш, охрищений? I 89.485; в) пане-отамане (2). Роби, пане-отамане, Як сам добре знаєш I 415.В; г) панове-молодці (2). І, мов дзвоном дзвонить, Говорить [гетьман]: — Спасибі вам, панове-молодці, Преславнії запорожці, За честь, за славу, за повагу, Що ви мені учинили. II 138.53

О *Одн. Н.* пан 1. I 46.737, 356.39, 356.45, 362.85, 396.21, 536.В, 538.В, 539.В, 543.В, II 88.9, 88.12, 93.12, 94.45, 94.46, 94.66, 95.100, 97.190, 98.197, 98.229, 99.236, 105.53, 106.74, 107.126, 108.159, 131.12, 131.18, 220.2, 289.15, 289.17, 411.В (2 р.), 439.В, VI 204.26, 210.31, 210.32, *у приказці* I 27.90, *у спол.* а) I 21.25, 79.196, 2. I 62.67, 65.73, 65.78, 415.В (2 р.), *Р.* пана 1. II 97.156, 187.45, 232.32, VI 205.33, 207.29, 2. I 127.1831, *рим.* I 359.43, *без пана* 1. II 35.11, в (у)

пана 1. I 118.1487, II 94.35, 95.105, 100.269, 121.10, 440.В, до пана 1. I 155.101, 155.103, II 100.266, 107.146, од пана 1. I 158.205, *Д.* пану 1. VI 209.13, 326.В, панові 1. I 538.В, VI 39.22, *у порівн.* II 80.151, 81.154, 2. VI 21.8, *З.* пана 1. I 356.37, 366.204, 463.В, 531.В, 538.В (2 р.), 539.В, 548.В, II 98.207, 105.59, 187.47, 440.В, 451.В, VI 210.6, 2. VI 196.31, 212.38, *за пана* 1. I 155.99, 159.239, 2. I 155.97, 539.В, *О.* паном 1. II 176.384, 394.В, *збірн.* II 65.142, *з паном* 1. I 46.730, 315.203, 359.34, VI 207.30, 212.22, *перед паном* 1. I 115.1377, 2. I 90.525, 90.529, *К.* пане 2. *зверт.* I 78.157, 88.451, 90.531, 115.1379, 116.1408, 121.1613, 307.484, 307.490, 453.В, *у прикл. спол.* а) I 77.85, 136.Епіграф, 420.В, II 186.3, 201.57, *у прикл. спол.* б) I 88.458, 89.485, 426.В, *у прикл. спол.* в) I 415.В (2 р.), *Мн. Н.* пани 1. I 102.934, 246.276, 305.402, 334.162, 362.90, 528.В, 533.В, 539.В, II 14.248, 17.371, 98.230, 101.313, 111.38, 111.40, 186.14, 219.43, 220.1, VI 154.16, 206.16, 209.5, 209.27, 209.32, *у приказці* I 103.968, 2. II 43.61, 394.В, *Р.* панів 1. II 220.23, *Д.* панам 1. I 111.1235, 496.В, II 25.34, 219.41, 442.В, VI 209.28, *З.* панів 1. II 411.В (2 р.), *за панів* 1. II 327.9, *на панів* 1. I 533.В, 539.В, II 93.5, *в пани* 1. *у спол.* б) I 375.50, *перед пани* 1. II 419.В, *О.* панами 1. I 79.164, 102.945, 522.В, *з панами* 1. I 78.132, 94.699, 124.1727, 126.1806, 127.1846, 338.34, 471.В, 533.В, 539.В, II 230.59, 2. I 88.448, *за панами* 1. I 474.В, *меж панами* 1. II 50.44, 88.17, *над панами* 1. *у спол.* а) I 21.25, 79.196, *М.* по панах 1. II 108.162, *К.* пани 2. *зверт., повт.* II 26.100, 26.101, *у прикл. спол.* а) I 37.365, 65.75, 99.844, *панове* 2. I 88.463, 89.475, 90.540, 97.802, 105.1021, 138.2224, 494.В, II 160.24, 352.66, 352.69, *у прикл. спол.* г) I 61.58, II 138.53.

ПАН² (1). Бог лісів. Міфол. I п'яний голий Пан І син Алкід твій, і гетери — Всі, всі упали до землі Перед Петром. II 459.В.

ПАНАХИДА (3). *Церк. У спол.* править (служить, одправити) панахиду. І досі ще що рік божий, Як день той настане, Ідуть править панахиду Над нашим гетьманом В Ярполчі. II 162.87. Тільки ти, святий Ростовський... І звелів.. панахиду За Петра служити. II 162.83. Попрошавшись з чорноморцем, зайшов у якусь стару-престару церков, од правив по твоїй душі панахиду VI 82.26.

ПАНЕГІРИК (2). Позавчора я отримав не письмо, а просто панеґірик от Серґея Тимофеевича. VI 163.35.

О *Одн. Р.* од панеґірика VI 163.37, *З.* панеґірик VI 163.35.

ПАНИЧ (20). У нашій старій пані Малії паничі були II 63.44. За генеральшею чимала Орда панів і паничів II 220.23 /Вернувся з Києва Петрусь Уже Петром і паничем II 222.99. *У порівн.* (1). Громадою годили Тому борцеві... Вередую, Як той панич... II 80.130. *Зверт.* (1). Якби ви

знали, **паничі**, Де люде плачуть живучи,
То ви б едегій не творили Та марне бога б
не хвалили, На наші сльози сміючись.
II 229.1.

Ф **Одн. Н.** панич I 242.146, II 187.40, у порівн.
II 80.130, **Р.** до панича I 397.52, **З.** панича I
397.59, II 82.214, про панича II 196.73, **О.** пани-
чем II 157.17, 222.99, **Мн. Н.** паничі I 398.75, II
63.44, 64.104, 64.111, 69.12, 98.224, 99.248, **Р.** пани-
чів II 220.23, **З.** паничів II 63.68, 186.12, **К.** пани-
чів *зверт.* II 229.1.

ПАНІ (23). 1. Представниця привілейо-
ваних класів, поміщиця (17). Були на ху-
торі пани, І пан і **пані** II 220.2. *Повт.* (2).
Питає суд:— Тепер скажіте, християни,
Хто отруїв його?— Гудуть, Мов стиха
дзвони. — **Пані!** **Пані!**— Громада зично
загула. II 225.220. *У порівн.* (2). У черво-
них черевиках, В зеленім жупані По світ-
лиці похожає, Як пава, як **пані** I 231.40.
Образ. (4). Була колись шляхетчина,
Вельможная **пані**; Мірялася з москалями,
З ордою, з султаном, З німотою... I 82.270.
Серед села вдова жила У новій хатині,
Білолиця, кароока І станом висока, У жу-
пані; кругом **пані**, І спереду й збоку.
I 164.23 // *Про ворону. Ірон.* (1). Бенке-
тусте в Парижі, Поганці погані! Що роз-
лили з річку крові Та в Сибір загнали
Свою шляхту, то вже й годі, Уже й запи-
шались. Ач, яка вельможна **пані!** I 502.В.

2. Форма ввічливого називання, *звертан-
ня*, поширена головним чином серед приві-
лейованих верств населення (3). Марко
Вовчок це псевдонім якоїсь **пані** Маркович.
Чи не знаєш ти її адреса? VI 176.37. на-
пиши, як зовуть пана і **пані** Крисковських
VI 196.31. *Зверт.* (1). Вельми і вельми ша-
нобная і любая моя **пані** Мар'є Васильєв-
но! VI 186.29.

3. *Дружина, господаря* (3). Цілую твою
стару **пані** і твоїх молодих діточок.
VI 172.25.

Ф **Одн. Н.** **пані** 1. I 46.736, 46.743, 454.В, II
94.64, 98.222, 220.2, *поет.* II 225.220 (2 р.), у по-
рівн. I 231.40, 457.В, *образ.* I 82.270, 118.1503,
164.23, *образ.*, *ірон.* I 502.В, **Р.** **пані** 1. I 100.887,
II 64.91, 2. VI 176.37, у **пані** 1. II 63.43, **З.** **пані**
2. VI 196.31, 3. VI 161.11, 172.25, 182.24, **К.** **пані**
2. *зверт.* VI 186.29.

ПАННА (16). 1. Дівчина з багатою чи-
знатної сім'ї; дочка поміщика (9). Найдю
тобі рівню Хоч за морем синім, Або кра-
марівну, Або сотниківну, Таки **панну**, сину.
I 231.36. Було на хуторі погане Мале бай-
стря... на придане Воно за **панною** пішло
У генеральське село II 220.18. *У порівн.*

(1). Росла дочка Мар'яна, А виросла, як
панна I 155.94. *Ірон.* (2). А ти чи підеш
подивитись, Якою **панною** Марина У пана
взаперті сидить? II 100.268. Скажи їй, що
ми з тобою такі самі пани, як вона **панна**.
VI 209.5.

2. *Дівчина* (7). Ой гоп таки так! Кличе
панну козак I 106.1082. *Зверт. Повт.* (4).
Панно, пташко моя! **Панно**, доле моя! Не
соромся, дай рученьку, Ходім погуляймо
I 106.1083 // *У спол.* **панна** покойова—
служниця в панському домі (1). Вона вже
панна покойова, Уже Марисею зовуть,
А не Мариною! II 95.85.

Ф **Одн. Н.** **панна** 1. *ірон.* VI 209.5, у порівн.
I 155.94, 2. *у спол.* II 95.85, **З.** **панну** 1. I 231.36,
317.275, VI 20.16, 21.5, 25.25, 2. I 106.1082, **О.** **пан-
ною** 1. *ірон.* II 100.268, з **панною** 2. VI 196.29,
за **панною** 1. II 220.18, **К.** **панно** 2. *зверт., поет.* I
106.1083, 106.1084, 107.1091, 107.1092.

ПАННОЧКА (8). 1. *Пестл. до панна у*
1 *знач.* (7). я по плоті і духу син і рідний
брат нашого безталанного народу, та й як
же себе поєднать з собачою панською кро-
в'ю. Та й що та **панночка** одукувана робити-
тиме в моїй мужицькій хаті! VI 200.38.
У порівн. (1). у титаря... дочка Оксана! Хо-
вай боже! як **панночка**! I 91.569. *У прикл.*
спол. **панночка-хуторяночка** (1). Чи
не найдеш там у **панночки-хуторяноч-
ки** в альбомі мого Івана Гуса? VI 156.1.

2. *Пестл. до панна у 2 знач.* (1). По-
силаю тобі, мій искренний друже, дещо
моєї нікчемної роботи. А любій **панночці**
Ганнусі, замість мазурок Шопена, наші
пісні. VI 196.28.

Ф **Одн. Н.** **панночка** 1. VI 200.38, у порівн. I
91.569, **Р.** у **панночки** 1. у *прикл. спол.* VI 156.1,
Д. **панночці** 2. VI 196.28, **О.** **панночкою** 1. I
376.64, **Мн. Н.** **панночки** 1. VI 198.14, 216.34,
З. **панночкою** 1. VI 197.11.

ПАНОВАТИ див. ПАНУВАТИ.

ПАНОК (9). *Фам.* Мені самому здаєть-
ся, що він [Змієвський] моторенький **па-
нок** VI 203.9. *Ірон.* (1). А потім... Польща
запалала, **Панки** сказидися... I 83.304. *У*
прикл. спол. ляшки-**панки**. *Ірон.* (7).
Прокинулись ляшки-**панки**— Нікуди вті-
кати! I 66.107.

Ф **Одн. Н.** **панок** VI 203.9, **Мн. Н.** **панки** *ірон.* I
83.304, у *прикл. спол.*, *ірон.* I 66.107, 66.109,
66.111, 105.1026, **З.** **панків у прикл. спол., *ірон.* I
66.116, 106.1078, 106.1079.**

ПАНОТЕЦЬ (3). *Священик.* Не
торгувались з старостами... Не торгувався і

панотець II 251.89. У порівн. (1). А маги, бонзи і жерці (Неначе наші панотці) В храмах, в пагодах годувались II 351.26.
 ◇ *Одн. Н. панотець* II 50.45, 251.89, *Мн. Н. панотці у порівн.* II 351.26.

ПАНОЧКИ (2). *Пестл. до пан у 2 знач. У прикл. спол. паночки-голубчики. Зверт.* «Добривечір! а де дочка?» «Умерла, панове». «Лжеш, Іудо! нагаями!» Посипались знову. «Ой паночки-голубчики, Ййбогу, немає!» I 88.466.

◇ *Мн. К. паночки* I 88.466, 426. В.

ПАНСТВО (8). 1. *Збірн. Пани* (6). Козацьке панство похожає В кирях чорних I 101.896. Ніхто любив мене, вітав, І я хилився ні до кого, Блукав собі, молився богу Та люте панство прокинав. II 23.8. *Повт.* (2). За богами — панства, панства В сребрі та златі! I 247.330.

2. *Про поведінку, звички. Зневажл.* (1). Горє нам! Безуміє нас обуяло отим мерзенним і богупротивним панством. I 375.51.

3. *Перек. Весь світ, все. У прикл. спол. панство-царство* (1). Його доля — мої брові, Мої карі очі; Моє слово — панство-царство, Нічого не схоче. I 462.В.

◇ *Одн. Н. панство* 1. I 101.896, II 288.17, 3. I 462. В. *Р. панства* 1. I 305.431, *повт.* I 247.330 (2 р.). *З. панство* 1. II 23.8, *О. панством* 2. I 375.51.

ПАНСЬКИЙ (13). 1. *Прикм. до пан у 1 знач.* (12). І на Україні добро.. І люде веселі. Воно б може так і сталося, Якби не осталося Сліду панського в Україні. II 111.60. У подум'ї, повішані На кроквах, чорніють Панські трупи. I 124.1724. Нас! Дешевших панської собаки, Письму учить?! II 63.55 /Уже чи добрим, чи лихим, А будеш панською ріднею, Хіба повісишся!.. II 95.102. *Ірон.* (2). «Давай гроші!» «Де мені їх взяти? Ні шеляга; я панською Ласкою багатий». I 90.537 //Закріпачений (1). І сниться їй той син Іван.. Уже засватаний, жонатий — На вольний, бачиться, бо й сам Уже не панський, а на волі II 287.14.

2. *Такий, як у панів* (1). Що зосталось байстрюков? Хто з ним заговорить? Ні родини, ні хатини; Шляхи, піски, горе... Панське личко, чорні брови... I 45.707.

◇ *Одн. Н. панський* 1. II 287.14, *панське* 2. I 45.707, *Р. панського* 1. II 111.60, *панського* 1. II 411. В. 413. В. *панської* 1. II 63.55, *панської* 1. II 411. В. *О. панською* 1. II 95.102, *ірон.* I 90.537, 427. В. (з) *панською* 1. VI 200.37, *Мн. Н. панські* 1. I 124.1724, II 105.56.

ПАНУВАТИ, ПАНУВАТЬ (23) **ПАНОВАТИ** (5). 1. *Мати владу над ким-н.* (16). Душе моя убогая!... Пошлем думу аж до бога, Його розпитати, Чи довго ще на сім світі Катам панувати?? I 243.162. Мовчать гори, грає море, Могили сумують, А над дітьми козацькими Поганці панують. I 64.64 /Було колись — запорожці Вміли панувати. Пановали, добували І славу і волю I 60.4.

2. *Жити в розкошах, по-панськи* (12). — Іди, доню, каже мати, Не вік діувати! Він багатий, одинокий — Будеш панувати. I 50.97. Єсть люде на світі — Сріблом-злотом сяють, Здається, панують, А долі не знають I 36.311. *Повт.* (4). На тім степу скрізь могили Стоять та сумують; Питаються у буїного: «Де наші панують? Де панують, бенкетують?» I 57.16.

◇ *панувати* 1. I 243.162, 517. В. 2. I 50.98, *панувать* 1. I 111.1215, 332.83, *пановати* 1. I 60.4, *панує* 1. I 111.1242, *панують* 1. I 64.64, 2. I 36.311, *повт.* I 57.16, 57.17, *панувала* 2. I 232.107, *повт.* I 225.15, 225.17, *панували* 1. I 63.17, 82.282, 99.831, 416. В. *пановали* 1. I 60.5, 424. В. 430. В. *буду панувати* 2. I 230.24, *будеш панувати* 1. I 13.81, 2. I 50.97, 159.244, *буде панувати* 2. I 95.725, *буде панувать* 1. II 478. В. *буде пановати* 2. I 429. В.

ПАНЦИР (2). Несуть пани сесаули Козацькую зброю: Литий панцир порубаний, Шаблю золотую. II 43.63.

◇ *Одн. З. панцир* II 43.63, *панцирь* II 402. В.

ПАНЧІШЕЧКА (1). *Зменш.-пестл.* У Куліша записане тільки пекло, а раю нема, оцрич тих двох діточок, що перед матір-божою золоті клубочки держать, а вона панчішечку плете. VI 138.39.

ПАНЦАНИЙ (1). *Закріпачений.* Викупувать її на волю не треба, вона вже вольна, і всі жінки і дівчата в нашім краї уже не панцані. VI 209.7.

ПАНЩАНИН (1). *Підданий пана, кріпак.* Жінки й дівчата уже не панщане, а про чоловіків, парубків і хлопців ще нічого не чуть, і за ґрунти теж. VI 205.35.

ПАНЩИНА (9). Була собі Гандзя.. На панщину не ходила, А за паробками Тихесенько, Гарнесенько Поміж бур'янами. I 90.516. До нитки звівся мій козак, Усе на панщині проклятий, А був хазяїн.. II 105.65.

◇ *Одн. З. на панщину* I 90.516, II 110.31, 230.35, *М. на панщину* I 242.136, 375.23, II 105.65, 229.31, 287.1, 298.23.

ПАНЯ (6). Латану свитину з каліки здійсмають, З шкурою здійсмають, бо нічим

обуть Панят недорослих... І 478.В. У порівн. (1). А жіночку свою любив [козак]. Як те пані, як ту дитину І 105.69. Зверт. (1). А все-таки Невеличку нате, Оцю одну, останню. Слухайте ж, панята. І 186.22.

◇ *Одн. З.* паня у порівн. І 105.69, *Мн. Н.* панята І 63.48, *З.* панят І 478.В, І 63.52, 65.124, *К.* панята зверт. І 186.22.

ПАНЯНКА (2). Ляшків-панків почаствуєм, З панянками пожартуєм. І 106.1080.

◇ *Одн. З.* панянку І 65.152, *Мн. О.* з панянками І 106.1080.

ПАПА (3). Церк. Отим положено кон-главом: Хто без святої булли вмер — У пекло просто; хто ж заплатить За буллу вдвоє, рїж хоч брата, Окроме папи і ченця, І в рай їди! І 267.168.

◇ *Одн. Р.* окрім папи І 267.168, *Мн. Н.* папи І 269.259, *З.* на папи І 270.291.

ПАПІР (35). Не здивуйте, бога ради, що на такому клаптикові пишу до вас, бо в цьому божому краї папір почтовий навдивовижу. VI 44.10. З-за Дніпра мов далекого Слова прилітають І стеляться на папері І 112.9. Щоб знать людей, то треба пожити з ними. А щоб їх списувати, то треба самому стать чоловіком, а не марнотрателем чорнила і паперу. І 375.37 // *Умн.* (1). Цілісінський день буду переглядати твій подарунок ширий.. Перелічив, передививсь, все, все до крихотки, ціле. І Шекспір, і папери, і фарби, і цизорик, і карандаші, і пензлі, все цілісінське. VI 49.25.

◇ *Одн. Н.* папір VI 44.10, 51.10, *Р.* паперу І 375.37, І 45.6, 152.21, 415.В, VI 20.19, 22.7, 45.22, 45.24, 46.24, 50.21, 50.28, 51.10, 58.21, 134.7, 141.30, 174.14, 189.16, 193.40, 195.34, 226.21, *З.* папір І 57.2, 241.2, VI 15.10, 193.29, за папір VI 51.9, на папір VI 50.4, через папір VI 16.12, *М.* на папері І 21.3, І 112.9, VI 33.30, 133.7, 193.40, *Мн. Н.* папери VI 49.25.

ПАПЛЮГА (1). Лайл. Зверт. Стара паплюго, паскудо, От тобі й порада! От тобі й сестра з Парнаса, Морька та й годі!.. І 415.В.

ПАПСЬКИЙ (2). Єзуїт Посевін, легат папський, перший начав унію в Україні. І 149.Прип. У назві розділу поеми (1). Папська булла. І 488.В.

ПАРА¹ (16). 1. Суджений, суджена (6). стара мати.. За сльозами ледве-ледве Вимовляє доні: «Що весілля, доною моя? А де ж твоя пара?» І 32.176. А все-таки її люблю, Мою Україну широку, Хоч я по їй і одинокий (Бо, бачте, пари не найшов) І 201.50.

2. Двоє людей, об'єднаних чимсь спільним (3). Аж три пари на radoшах Кумів назбирали І 314.157 // *В* (у) парі — разом, удвох з ким-н. (2). Вип'єм, Гонто, брате! Вип'єм, друже, погуляєм Укупочці, в парі. І 124.1737.

3. Присудк. Рівня (5). Я тобі не пара: я в сірій свитині, А ти титарівна. І 93.640. Нехай їм здається, що не до пари, а я добре знаю, що до пари. VI 217.2. Повт. (2). Гвалтом голосять [панночки]: не до пари, не до пари! VI 217.1.

4. У знач. «два» (2). Ганна.. внучатам із клункача Гостинні виймала: І хрестики, й дукачики, й наміста разочок Яриночці, і червоний З фольги образочок, А Карпові соловейка Та коників пару І 321.418 // *Про невеличку кількість* (1). якби ти мені з краскою прислав пару кистей добрих акварельних.., то тійді б уже я тобі спасибі сказав. VI 118.40.

◇ *Одн. Н.* пара 1. І 32.176, 3. І 93.640, *Р.* пари 1. І 53.193, 53.227, І 117.3, 201.50, без пари 1. І 95.79, до пари 3. VI 217.2 (2 р.), повт. VI 217.1 (2 р.), *З.* пару 4. І 321.418, VI 118.40, *М.* в (у) парі 2. І 124.1737, І 98.217, *Мн. З.* пари 2. І 314.157.

ПАРА² (2). У спол.: а) пари розводити — готуватись до відплити (1). Прошай, мій добрий, мій єдиний! Пароход пари розводить. VI 142.1; б) з уст ні пари — не кажучи ні слова (1). Вона все ходить, з уст ні пари. І 5.79.

ПАРАША (1). Дурень! дурень!.. Коли хочеш грошей Та ще й слави, того дива, Співай про Матрьошу, Про Парашу, радость нашу І 77.89.

ПАРИЖ (5). А весною В Париж поїдемо з тобою І 221.37.

◇ *Одн. З.* в Париж І 221.37, VI 28.11, *М.* в Парижі І 298.180, 299.217, І 14.251.

ПАРИТИ (1). І тійді.. Творили б, лежа, епопею, Парили б скрізь понад землею, Та все б гексаметри плели І 373.44.

ПАРКА (2). Мифол. Богиня долі. У прикл. спол. Парка-пряха (прялка). Ходімо просто-навпростець До Ескулапа на ралець — Чи не одурить він Харона І Парку-пряху?.. І 373.41.

◇ *Одн. З.* Парку І 373.41, 502.В.

ПАРКЕТ (1). Дурень! дурень!.. Коли хочеш грошей Та ще й слави, того дива, Співай про Матрьошу, Про Парашу, радость нашу, Султана, паркет, шпори, — От де слава!!! І 77.90.

ПАРНАС (5). *Гора в Греції, де, за старогрецькою міфологією, перебували музи. Образн.* Старенька сестро Аполлона... Покиньте ж свій святий **Парнас**, Придибайте хоч на годину Та хоч старенький божий глас Возвисьте, дядино. II 69.21.

◇ **Одн. Р.** до Парнаса II 415. В. з Парнаса II 415. В. з Парнасу II 415. В. З. Парнас II 69.21, 414. В.

ПАРОБОК *див. ПАРУБОК.*

ПАРОВОЦТВО (1). *Збірн. Парубки.* Мерзенне, мерзле **паровоцтво**, Ходіте биться! II 80.122.

ПАРОСТЬ (2). І кайзаки не минають Дерева святого.. І моляться, і жертвами Дерево благаяють, Щоб **парості** розпустило У їх білгий краї. II 61.69. *Образн.* (1). Бували війни й військові сварі.. Минуло все, та не пропало, Остались шашелі: гризуть, Ж[е]руть і тлять старого дуба... А од коріння тихо, любо Зелені **парості** ростуть. II 367.8.

ПАРОХОД (7). Мене носив проклятий пароход у Шведчину й Датчину. VI 25.10.

◇ **Одн. Н.** пароход VI 25.10, 84.9, 142.11, 145.32, **Р.** пароход VI 83.37, **М.** на пароході VI 145.19, **Мн. О.** с пароходами VI 70.20.

ПАРУБОК (16), **ПАРОБОК** (4). Найкращий **парубок** Микита Стоїть на лаві в сірій світі. II 77.21. А я собі Христа В намісті.. Вийду вранці до корови, Я корову напою, Подою, З **паробками** постою. I 141.2327. *Зверт.* (1). Дивуйтеся, **парубки**, Запорозькі козаки. II 41.7.

◇ **Одн. Н.** парубок II 77.21, **О.** з парубком II 253.175, **Мн. Н.** парубки I 79.162, II 77.15, 77.19, 186.24, **З.** про парубків VI 205.36, **О.** з парубками I 25.27, 154.33, 159.262, 441. В, 447. В, 464. В, II 147.5, з парубками I 125.1763, 141.2327, 165.41, з парубками I 90.517, між парубками I 158.225, **К.** парубки *зверт.* II 41.7.

ПАРУС (5). Готово! Парус розпустили, Посунули по синій хвилі II 207.1. *Назва журналу* (4). **Парус** у своєму універсалі перелічив всю славянську братію, а про нас і не згадав, спасибі йому. VI 186.6. *Образн.* (3). Не доведеться мені давати під **парус** свої вірші і того ради, що **парус** сей надуває заступник того вельможного князя, любителя березової каші. VI 186.10.

◇ **Одн. Н.** парус у назві VI 186.6, **З.** парус II 207.1, у назві, образн. VI 186.10, під парус у назві, образн. VI 186.10, **О.** під парусом у назві, образн. VI 186.6.

ПАРЧА (1). Везе Марко Катерині Сук-

на дорогого... А наймицці на очіпок **Парчі** золоті! I 322.485.

ПАРЧОВИЙ (1). а я вам тепер шлю замість **парчового** очіпка, мій невеликий Сон VI 187.7.

ПАС (1). *Смуга.* потім кати роздягли його, як мати родила, і посадили на гарячі штаби заліза; потім зняли дванадцять **пас** з спини шкури. I 149.Прип.

ПАСІКА (1). Був собі дід та баба.. Са-док у гаї розвели І **пасіку** чималу I 311.66.

ПАСКИ (1). Поміж возами Попи з кропилами пішли; За ними коровги несли, Як на великдень над **пасками**. I 107.1112.

ПАСКУДА (5). 1. *Мерзотник, негідник, нікчема. Лайл.* (4). Щирий пан.. Кругом **паскуда!** Чому ж його не так зовуть? Чому на його не плюють? Чому не топчуть!! II 88.25. *Зверт.* (1). Стара паплого, **паскудо**, От тобі й порада! От тобі й сестра з Парнаса, Морбока та й годі!.. II 415.В.

2. *Мерзотність* (1). Чи то недоля та неволя, Чи то літа ті летячи Розбили душу? Чи ніколи Й не жив я з нею, живучи З людьми в **паскуді**, опаскудив І душу чистую?.. II 239.5.

◇ **Одн. Н.** паскуда 1. I 88.442, II 88.25, VI 209.22, **М.** в паскуді 2. II 239.5, **К.** паскудо *зверт.* 1. I 415.В.

ПАСКУДИТИСЬ (1). Во Іудеї во дні оні.. Романські п'яні легіони **Паскудились**. II 301.5.

ПАСКУДНИЙ (3). Плюнь, мій голубе сизий, на цю паскудну брехню VI 170.7.

◇ **Одн. З.** (на) паскудну VI 170.7, паскудне VI 189.21, **Мн. М.** (в) паскудних II 462.В.

ПАСПОРТ (3). Вручіте Федорові мізерію і паспорт моєї любові Ликери VI 219.5.

◇ **Одн. Р.** паспорта VI 192.12, **З.** паспорт VI 219.5, **М.** о паспорті VI 192.7.

ПАСТИ¹ (23). А святий Іосиф взявсь отару **пасті** II 316.444. Ночували гайдамаки В зеленій діброві, На припоні **пасли** коні I 105.1024. *Повт.* (3). **Пасе** собі [чабан худобу], **пасе-пасе**, Та хвалить бога, та співає. Аж—ось.. лихий царів несе I 500.В //У *спол.* Макарові телята **пасті**—бути на *засланні* (1). Слава мені не помага, і мені здається, як не заведу свого кишла, то вона мене і вдруге поведе Ма-карові телята **пасті**.. VI 198.20.

◇ **пасті** II 220.20, 316.444, VI 55.1, у *спол.* VI 198.20, **пасу** II 232.11, **пасе** II 221.52, 351.8, *повт.* II 500.В (3 р.), **пас** I 327.97, II 21.2, 351.5, 500.В, **пасло** II 220.16, **пасли** I 105.1024, 311.61,

буду пасти ІІ 182.14, пастиш ІІ 452. В, пастиши ІІ 449. В, пастише ІІ 452. В, пас (б) ІІ 227.23, якби пас ІІ 408. В.

ПАСТИ² (9). 1. *Опуститись на землю* (7). *Повт.* (2). [Дівчина] Полетіла, мов на крилах, Серед ступу **пала**, **Пала**, стала, заплакала І 52.183 // *У спол. пасти* на коліна — *стати навколішки* (1). Оксана.. **Пала** на коліна І 444.В // *Непригомоніючи, повалитись долі* (3). І небога трупом **пала** Під саму браму. ІІ 277.490.

2. *Перен. У спол. на серце пасти* (2): а) *вкликати почуття* (1). А може тихо за літами Мої мережані сльозами [думи] І долетять коли-небудь На Україну... і **падуть**, Неначе роси над землею, На щире серце молодее Сльозами тихо упадуть! ІІ 214.80; б) *сподобатись* (1). А Граматка твоя так мені на серце **пала**, що я не знаю, як тобі й розказати. VI 162.22.

◇ **пала** 1. І 450. В, ІІ 277.490, 318.553, 491. В, *повт.* І 52.183, 52.184, *у спол.* І 444. В, 2. *у спол.* VI 162.22, **падуть** 2. *у спол.* ІІ 214.80.

ПАСТИРЬ (3). Свою худобу **пастирь** пас В своїм степу, в своєму раї ІІ 500.В. Чабан якийсь біжить, кричить: — Пророчество Іеремія, Ісаія збулось! збулось! У нас, у **пастирей**, месія Родився вчора! ІІ 314.375.

◇ *Одн. Н. пастирь* ІІ 500.В. *Мн. Н. пастири* ІІ 353.74. *Р. у пастирей* ІІ 314.375.

ПАСТИСЯ, ПАСТИСЬ (12). В садочку темному ягнята Удень **пасуться**. І 384.10. **Паслась** Коза з козятком коло хати ІІ 317.482.

◇ **пасеться** І 362.87, ІІ 306.60, 316.460, **пасеця** І 534. В, ІІ 484. В, 490. В, **пасуться** І 384.10, ІІ 150.18, **пасуця** І 552. В, **паслась** ІІ 317.482, **паслися** І 57.21, **пасучися** ІІ 313.320.

ПАСТУХИ (1). **Пастухи** в селі сказали, Шо коло могили У калюжі стару відьму Чорти утопили. І 539.В.

ПАСУЩИЙ (1). *Субст. Образн.* Аж ось лихий царя несе З законами, з мечем, з катми, З князями, темними рабами. Вночі підкрались, зайняли Отари з поля; а **п[а]сущих**, І шатра їх, убогі куші, І все добро.. взяли ІІ 351.14.

ПАТЕРИЦЯ (1). *Посох.* Чернець мій встав. Надів клобук, взяв **патерицю** ІІ 38.116.

ПАТИНКИ (3). *Черевики.* Яремо!.. Подай **патинки** господині Та принеси мені води І 84.324. Ви любите на братові Шкуру, а не душу! Та й лупите по закону:

Дочці на кожушок, Байстриюкові на прида-не, Жінці на **патинки**. І 328.125.

◇ *Мн. З. патинки* І 84.324, 289.628, на **патинки** І 328.125.

ПАТРАТИ (1). *Образн.* Хотілося б зогнать оскомку На коронованих главах, На тих помазаниках божих... Так що ж, не втну, а як поможеж Та як покажеж, як тих птах Скубуть і **патрають**, то може І ми б подержали в руках Святопомазану чуприну. ІІ 69.18.

ПАТРЕТ див. ПОРТРЕТ.

ПАТРИЦІЙ (3). *Істор.* Ликне Рим! І гладыатор і **патрицій**, Обидва п'яні. ІІ 276.442. *У прикл. спол. патриції-аристократи* (1). Непевне видумали свято **Патриції-аристократи** ІІ 271.263.

◇ *Одн. Н. патрицій* ІІ 276.442, *Мн. Н. патриції* ІІ 272.304, *у прикл. спол.* ІІ 271.263.

ПАТРІОТ (5). П'яниці, знай собі, кричать: — І **патріот**! і брат убогих! Наш славний князь! Віват! Віват! ІІ 10.77. *Ірон.* (3). А **патріот**, убогих брат... Дочку й теличку однімає У мужика... ІІ 10.79. *У прикл. спол. патріоти-хуторяни* (1). Наша книжка як попадеться у їх руки, то вони аж репетують та хвалять те, що найпоганше. А наші **патріоти-хуторяни** й собі за ними. І 374.17.

◇ *Одн. Н. патріот* ІІ 10.77, *ірон.* ІІ 10.79, 88.14, *Одн. патріотом* ІІ 419. В, *Мн. Н. патріоти* *у прикл. спол.*, *ірон.* І 374.17.

ПАХНУТИ (1). *У спол. пахне* землею (*од кого*) — *про вмираючого*. От вертаюсь В село до дівчини вночі, — Аж тільки мати на печі, Та й та, сердешна, умирає.. Я викресав огню, до неї... Од неї **пахне** вже землею І 397.43.

ПАХУЧИЙ (1). *У спол. підпусти-ти пахучого курева кому — підлесливо розхвалити кого.* Розумний, дуже розумний і сердечний епілог виїшов; тільки ти дуже вже, аж надто дуже, підпустив мені **пахучого** курева VI 155.36.

ПАЦ (3). *Прізвище польського шляхтича.* На гвалт Пулавського і **Паца** Встає шляхетська земля І 83.307.

◇ *Одн. Р. Паца* І 83.307, *замість Паца* І 127.1854, *З. Паца* І 440. В.

ПАЧЕ (3). *Слов'ян. Присл. 1. Краще* (1). От отроки й домірковались.. Царевен **паче** крокотою, Дівчат старому навели. ІІ 73.153.

2. *Особливо* (1). Спасибі тобі.. за твон

десять рублей, чи, як ти пишеш, якогось хорошого обшезнакомого нашого, і йому і паче тобі спасибі VI 85.25.

3. *Більше* (1). Було, на собаку кинь, то влучиш друга, а як прийшлося до скруту, то святий їх знає, де вони поділись!.. Якби вони знали, що єдине слово ласкаве тепер для мене *паче* всякої радості.— Так що ж, недогадали. VI 45.10.

◇ *паче* 1. II 73.153, 2. VI 85.25, 3. VI 45.10.

ПАША¹ (1). Кажуть, бачиш, що все то те Таки й було наше, Що вони тільки наймали Татарам на *пашу* I 309.36.

ПАША² (1). *Ім'я* журнал Реву! Чи те... Ла мод.— купив для *Паші* Вторік в Ромні... II 408.B.

ПАШЕТА (1). У самому тому журналі Моя *Пашета* начитала, Як німці сіяли траву, А потім вижали серпами!.. II 408.B.

ПАШНЯ (1). Щоб не толочили [сичі] пашні.. на тій ниві Сільце поставив [мужик]. II 103.14.

ПАЩИКУВАТИ (1). Шамрай собі хлопця як того треба. Але воно, здається, сирота і не *пашикую* собі на лихо. VI 34.27.

ПЕВНЕ (13), **ПЕВНО** (3). *Присл. 1. Вставн. Мабуть* (12). Подякував Максим за пораду. «Коли не дам ради, То тойді вже, *певне*, треба йти в найми знову...» II 52.125. У тебе, здається, годується кабан в сажі.. і ти, *певно*, заколеш його к святкам, то пришли мені по почті 20 фунтів ковбас. VI 201.9 // *Звичайно* (2). «Що то, сказано, ворони. Уже й помостили, Мов для їх те сідало Москалі зробили». «А для кого ж? чоловіка, *Певне*, не посадять Лічить зорі...» I 304.380.

2. *Цілком імовірно, напевне* (4). А музика реве грає Людей звеселяє, А із братства те бурсатство *Певне* виглядає... II 397.B. Коли не побачимося на сім світі, то вже *певне* зострінемося на тім. VI 51.27.

◇ *певне* 1. I 304.380, 379.5, II 52.125, 217.7, VI 83.35, 86.23, 163.16, 207.3, 212.12, 2. II 227.23, 397. B, VI 51.27, 62.20, *певно* 1. VI 70.14, 71.5, 201.9.

ПЕВНИЙ (5). 1. *Упевнений* (2). Пішов молища *певний* Гус. I 487.B.

2. *Безсумнівний, надійний* (2). Поміж возами нігде стат: Неначе в ірій, налетіло З Смілянщини, з Чигирина Просте козачество, старшина, На *певне* діло налетіли. I 101.895.

3. *Якийсь, деякий* (1). Чи є що краще, краще в світі, Як укупі жити, Братам добрим добро *певне* Пожити, не ділити? I 345.203.

◇ *Одн. Н.* *певний* 1. I 487. B, *певна* 1. I 500. B, 2. I 91.575, 3. *певие* 3. I 345.203, (*на*) *певне* 2. I 101.895.

ПЕВНО див. ПЕВНЕ.

ПЕДАНТКА (1). Я її добре не розглядив, здається трошки *педантка* і не дуже чепурна VI 212.15.

ПЕК (2). *Вигук. Уживається для вираження досади, незадоволення тощо.* А *пек* тобі, забув, дурню, Що смерть за плечима. II 51.99.

◇ *пек* II 51.99, VI 200.25.

ПЕКАРІ (2). *Назва села.* В *Пекарях* якась вдова-попадя продає хату: купить би та к осені перевезти на ґрунт і поставити. VI 217.11.

◇ *Мн. Р.* *колс Пекарів* VI 198.6, *М.* в *Пекарях* VI 217.11.

ПЕКЕЛЬНИЙ (10). *Перен. 1. Жахливий, жорстокий, нестерпний* (5). Розбойники, кати в тіарах Все потопили, все взяли.. І нам, сліпим, передали Свої догмати!.. кров, пожари, Всі зла на світі, війни, чвари, *Пекельних* мук безкрай ряд... I 267.160. *Образн. (2).* *Пекельнее* свято По всій Україні сю ніч зареве I 113.1296.

2. *Злий, підступний* (5). Якого-ж ворога, мій боже! Моя *пекельная* душа Кого боялася? II 458.B // *У спол. пекельнії діти—про конфедератів* (4). Дивіться, що роблять у титаря в хаті *Пекельнії* діти. I 96.776.

◇ *Одн. Н.* *пекельная* 2. II 458. B, *пекельнее* 1. *образн.* I 113.1296, 436. B, *Р.* *пекельної* 1. I 136.2134, 3. *пекельний* 1. II 307.110, *Мн. Н.* *пекельній* 2. *у спол.* I 96.776, 145.2502, *пекельні* 2. *у спол.* I 449. B, *пекельні* 2. *у спол.* I 429. B, *Р.* *пекельних* 1. I 267.160

ПЕКЛО (31). 1. *Рел. (19).* А то залізе-те на небо: «І ми не ми, і я не я, І все те бачив, і все знаю, Нема ні *пекла*, ані раю» I 332.96. сестра Морока Із *пекла* вишла провозать У *пекло* римлян. II 278.549. Отим положено конглавом: Хто без святої булли вмер—У *пекло* просто I 267.166. *У порівн. (3).* Скутар, мов *пекло* те, палає, Через базари кров тече I 202.124. *Персоніф. (3).* Сю ніч погуляєм.. Та так погуляєм, Що аж *пекло* засміється I 103.952.

2. *Перек.* (12): а) *нестерпні жажливі умови, обстановка, в яких хто-н. перебуває* (6). У тій хатині, у раю, Я бачив *пекло*... ІІ 229.22. Кругом *пекло*; гайдамаки По *пеклу* гуляють. ІІ 114.1350; б) *душевні муки, страждання* (6). То не любов, то *пекло* буде ІІ 450.В. боже, боже! Карай *пеклом* мою душу, Вилий муки море, Розбий кару надо мною, Та не таким горем Карай серце ІІ 118.1505.

◇ *Одн. Н.* *пекло* І. VI 138.38, у *порієн*, І 202.124, *персониф.* І 103.952, 115.1397, 300.270, 2. І 23.74, 114.1350, 124.1721, ІІ 450.В. *Р.* *пекла* І. ІІ 119.1541, 332.96, 2. ІІ 137.2153, з (із) *пекла* І. ІІ 116.1407, ІІ 278.549, *З.* *пекло* І. ІІ 30.44, 230.48, 2. ІІ 229.22, в (у) *пекло* І. ІІ 267.166, ІІ 32.7, 278.550, 2. ІІ 348.19, *О.* *пеклом* І. у *порієн*. ІІ 131.1980, 2. ІІ 100.884, 118.1505, ІІ 450.В. *М.* в (у) *пеклі* І. ІІ 123.1669, ІІ 458.В, VI 83.29, у *порієн*. ІІ 280.276, по *пеклу* 2. ІІ 114.1351, 201.95.

ПЕКТИ (11). 1. *Палити, обпикати жаром (про вогонь, сонце тощо)* (8). Козацтво сміливе літає; Ніхто на світі не втече! Огонь запеклих не *пече*. ІІ 202.130. А без долі біле личко — Як квітка на полі: *Пече* сонце, гойда вітер, Рве всякий по волі. ІІ 32.161. *Образн.* (1). Слова його лиялись, текли, Огнем невидимим *пекли* Замерзлі душі. ІІ 102.9.

2. *Готувати їжу* (3). Марія зараз заходилась *Пекти* опрісноки ІІ 312.307. Скрізь порання: *печуть*, варять, Вимітають, мияють... ІІ 318.310. Сільце поставив [мужик]... Та й пішов В копичі спати собі, а рано... зайшов Гостей довідать... — Та й погані! Усі до бдного сичі, — Оце тобі вари й *печні*! ІІ 103.24.

◇ *Пекти* 2. ІІ 312.307, *пече* І. ІІ 32.161, 202.130, 462.В, 467.В, *печуть* 2. ІІ 318.310, *пекло* І. ІІ 110.39, ІІ 21.15, 23.2, *пекли* І. *образн.* ІІ 102.9, *печи* 2. ІІ 103.24

ПЕКТИСЬ (1). *Образн.* І словеса його святіє На серце падали Марії, І серце мерзло і *пеклось*! ІІ 310.195.

ПЕЛЕНА¹ (1). *Нижній край одягу. Образн.* (1). Ти, сестро Феба молодая! Мене ти в *пелену* взяла І геть у поле однесла. ІІ 284.3.

ПЕЛЕНА² (1). *Суцільний покров.* За сонцем хмаронька пливе, Червоні поли розстилає І сонце спатоньки зове У синє море: покриває Рожевою *пеленою* ІІ 178.5.

ПЕЛЮШКИ (1). У Нілі скупане спить В *пелюшках* долі, під вербою, Дитяточко. ІІ 315.424.

ПЕЛЬКА (2). *Вульг. У спол.:* а) *пельку залити — наситити* (1). Із пор золо-

то виносять, Щоб *пельку* залити Неситому!.. ІІ 245.230; б) *заткнути пельку кому — задобрити кого хабарем* (1). Заткни *пельку* отому проклятому землемирові, та роби швидче з тим сердешним *грунтом*. VI 228.19.

ПЕНАТ (3). У *стародавніх римлян* — бог *домашнього вогнища*. Горить І день і ніч перед *пенатом* Святий огонь. ІІ 267.118. Ти сама Помолишся своїм *пенатам* ІІ 269.192.

◇ *Одн. О.* перед *пенатом* ІІ 267.118, *Мн. Д.* *пенатам* ІІ 267.112, 269.192.

ПЕНЗЕЛЬ (3). Пришліть ящикоч ваш, де є вся справа, альбом чистий, і хоч один *пензель* Шаріона. VI 42.1.

◇ *Одн. З.* *пензель* VI 42.1, *Мн. Н.* *пензлі* VI 49.25, *З.* *пензлі* VI 21.8.

ПЕНЬКИ (1). Полетіла Катерина І не одяглася.. Через *пеньки*, заметами, Летить, ледве диніє І 42.581.

ПЕПЕЛ див. ПОПІЛ.

ПЕРВЕНЕЦЬ (3). [Мати] Ублагала Капітолійський той сиккліт, Щоб *первенця* її вітали Святий ідоли. ІІ 267.116.

◇ *Одн. Н.* *первенець* ІІ 71.103, 462.В, *З.* *первенця* ІІ 267.116.

ПЕРВИЙ (11). *Числ. порядковий.* Старшина *первий* і другий: А що ж? то й ходімо! ІІ 102.Д.О. Записки о жизни Н. В. Гоголя прислав ти мені два томи І обидва *перві*. VI 134.15 //В *первий* раз — *уперше* (1). Ти страшно, страшно заридала І помолилась в *первий* раз Новому богу. ІІ 471.В // *Субст.* (2). От собі й читаю, Що на скелі наковано: *Первому* вторая Таке диво наставила. ІІ 249.413.

◇ *Одн. Н.* *первий* І 101.Д.О. (3 р.), 102.Д.О. (2 р.), *субст.* І 249.416, *Д.* *первому субст.* І 249.413, *З.* *первий* VI 147.26 (2 р.), (в) *первий* ІІ 471.В, *Мн. З.* *перві* VI 134.15

ПЕРВОЗДАННИЙ (1). Пливе місяць круглолиций. І мир *первозданный* Одпочив на лоні ночі. ІІ 277.507.

ПЕРЕБЕНДЯ (5). *Про кобзаря.* *Перебендя* старий, сліпий, — Хто його не знає? Він усюди вештається Та на кобзі грає. І 25.1. Назва твору (1). *Перебендя*. І 25.3аг.

◇ *Одн. Н.* *Перебендя* І 25.1, 25.21, 26.37, 27.92, у *назві* І 25.3аг.

ПЕРЕБИРАТИ (5). 1. *Переглядати* (2). сидячи, *перебираю* старий Р[усс к и й] и н-валид. Коли, зирк, аж надруковано, що такий-то Яцько К[ухаренко] назначається в

таке і таке військо кошовим. VI 83.19 // *Перен. Задувати* (1). Бог зна колишній случай В душі своїй **перебираю** II 87.9.

2. *По черзі торкатися пальцями* (1). Заридав кобзар, заплакав Сліпими очима.. Наплакався. Струни рвані Три **перебирає**. I 161.351.

3. *Брати підряд, усіх* (2). Паничі.. Жили В дворі, гуляли, в карти грали. Свого весілля дожидали Та молодих дівчат в селі, Мов бугаї, **перебирали**. II 64.110.

◇ **перебираю** 1. VI 83.19, *перен.* II 87.9, **перебирає** 2. I 161.351, 3. II 88.22, **перебирали** 3. II 64.110

ПЕРЕБІГАТИ (1). *Перестрівати*. І на тихому Дунаю Нас **перебігають** Товариші-запорожці І в Січ завертають. I 288.602.

ПЕРЕБУВАТИ (1). *Побувати (про багатьох)*. ви пишете, щоб розказати вам, що зо мною діялось на Аральським морю два літа,— цур йому!.. Опріч нудьги, всі лиха **перебували** в мене, навіть і нужда,— аж згадувати бридко! VI 55.9.

ПЕРЕВАГИ-ВАГИ (1). *Присл. Переважуючись, перевальцем*. Простяглася По діброві понад Дніпром Козацька ватага. А за ними кобзар Волох **Переваги-ваги** Шкандибає на конику, Козакам співає I 117.1444.

ПЕРЕВЕДЕНО (1). *Перекладено. Присудок* дружє мій єдиний, пришли мені текст Слова о полку Ігоря, а то на твоїй душі буде гріх, як не буде воно, те Слово, **переведено** на наш задушевний, прекрасний язык. VI 86.31.

ПЕРЕВЕЗТИ (4). [Оксана] Виглядає, чи не їде [Ярема] З боярами в гості — **Перевезти** із келії В хату на помості. I 135.2115. от що ми зробили з твоєю дочкою і сестрою.. **перевезли** Ликерю до Катерини Івановни VI 218.25.

◇ **перевезти** I 135.2115, II 453. В, VI 217.12, **перевезли** V 218.25.

ПЕРЕВЕЗТИСЯ (2). *Переїхати*. Добре було б якби Ярина весною рано **перевезлася** на мій ґрунт VI 217.36.

◇ *нехай би перевезлася* VI 217.13, *якби перевезлася* VI 217.36.

ПЕРЕВЕРНУТИ 1). *Перен. Переглянути*. А **переверніть** пудові журнали та пошукайте, чи нема там чого-небудь такого, як С[в'ячен а я] в[о]д а] I 376.66.

ПЕРЕВЕРНУТИСЬ (1). *Перен. Минути*. Чимало літ **перевернулось**, Води чимало утекло. I 316.247.

ПЕРЕВЕРТАТИ (1). прийнявши подарунок твій ширий.. цілісіньку ніч не спав, розглядав, дивився, **перевертав** по-тричі, цілуючи всяку фарбочку. VI 49.13.

ПЕРЕВЕРТНІ (1). *Зневажл.* А тим часом **перевертні** Нехай підростають. I 226.39.

ПЕРЕВЕСТИ (5). 1. *Перемістити з одного місця в інше* (2). я прозябав собі хоч у поганій, та все-таки вольній хатині, так бачите, щоб я не зрисував.. свого недуга (углем у комені), то і положили за блага **перевести** мене в казарми. VI 42.35.

2. *Перекласти на іншу мову* (2). Давно ворухиться у мене в голові думка, щоб **перевести** на наш прекрасний український язык Слово о Полку Ігоря. VI 86.20.

3. *Перен. Обернути в іншу віру* (1). Гонта убив дітей своїх за те, що їх мати-католичка помогла єзуїтам **перевести** їх в католики. I 149. Прип.

◇ **перевести** 1. VI 42.35, 2. VI 86.20, 87.11, 3. I 149. Прип., *перевели* 1. I 397.67.

ПЕРЕВОД (7). *Переклад*. Якщо найдете в Одесі Шекспіра, **перевод** Кетчера, або Одиссею, **перевод** Жуковського, то пришліть VI 42.5.

◇ *Одн. Н.* **перевод** VI 42.5, 42.6, 86.24, 164.31, *Р.* **перевода** VI 86.22, *З.* за **перевод** VI 133.33, *О.* с **переводом** VI 86.26.

ПЕРЕВОДИТИ (1). *Перекладати*. А чом москалі самі нічого не пишуть по-своєму, а тільки **переводять** I 374.9.

ПЕРЕВОДЧИК (1). *Перекладач*. Чи не зострінешся там часом з Гербелем, **переводчиком** Слова о полку Ігореві. VI 133.30.

ПЕРЕГЛЯДАТИ (2). Сьогодні неділя, на муштру — не поведуть. Цілісінький день буду **переглядати** твій подарунок ширий, мій єдиний дружє, **переглядати** і молитись, щоб бог послав на довгі дні тобі таку радість, як послав він мені через тебе. VI 49.22.

ПЕРЕГОЛИТИ (1). Його недовго мордували.. В кайдани добре закували, **Переголили** про запас II 226.232.

ПЕРЕГРИЗТИ (3). 1. *Перекусити зубами щось тверде* (2). Якби кайдани **перегризти**, То гриз потроху б. Так не ті, Не ті їх ковалі кували, Не так залізо гартували, Щоб **перегризти**. II 40.7.

2. *Перен. Позагризати* (1). Дивні чудеса Твориш ти, господи, над людом І над собою! — падло пса На смітник викинь, — не огудять, Неначе мухи опадуть, Самі себе **перегризуть** Та ще й хвалить і славить будуть! ІІ 380.В.

◇ *перегризти* 1. ІІ 40.11, *перегризуть* 2. ІІ 380.В, *якби перегризти* 1. ІІ 40.7.

ПЕРЕД (93), **ПЕРЕДО** (6), **ПРЕД** (1). *Прийм. І. Із знах. відм. Уживається при вказівці на предмет чи особу, у напрямку яких відбувається дія* (2). **Перед** кумира Везуть возами ладан, мірро ІІ 275.437. Несли сина **перед** пани ІІ 419.В.

ІІ. З орудн. відм. Уживається: 1. *При вказівці на предмет чи особу, попереду, напроти яких або недалеко від яких щось знаходиться чи відбувається* (45). **Перед** самим перелазом Дитина сповита — Та й не туго, й новенькою Святиною вкрита І 313.123. Іде сам кесар. **Перед** ним Із бронзи литуу статую Самого кесаря несуть. ІІ 271.259. **Передо** мною сніг біліє І 243.184. Одцурається брат брата І дитини мати. І дим хмарою заступить Сонце **перед** вами І 332.76. І стане ясно **перед** ним Надія ангелом святим ІІ 199.5

// *У знач. «біля»* (1). Мов змальована сиділа До самої ночі **Перед** вікном і втирала Заплакані очі ІІ 157.31 // **Перед** очима — в уяві (2). А Микита, Неначе сич, у сірій світі **Перед** очима все стоїть! Марі та й годі! ІІ 78.63.

2. *При вказівці на особу, предмет або явище, по відношенню до яких розгортається дія чи виявляється якийсь стан* (33). І не знаю, де дінуся.. І **перед** ким мої думи Буду сповідати? І 353.83. І повели Гуса На Голгофу у кайданах. І не стрепнувся... **Перед** огнем; став на йому І молитву діє І 270.310. Царі, раби — однакові Сини **перед** богом І 344.142. Дивлюся іноді, дивлюсь, І чудно, мов **перед** святою, **Перед** тобою помолось. ІІ 236.5. Нічого; знай, своє пиши Та **перед** людьми не брешти. ІІ 55.244. Нехай, Я думав, грішний **перед** богом, Нехай хоть часточка убога За мене піде, за наш край ІІ 234.75.

3. *При вказівці на особу, в присутності якої відбувається дія* (10). І тьми і тисячі поганих **Перед** святими побіжать. ІІ 275.424. Владимир князь **перед** народом Убив старого Рогволода ІІ 74.205 // **Перед** лицем (1). Я не розглядив дна тії бездни,

в котору влав. А тепер, як розглядив, то душа моя убогая розсипалась, мов пилина **перед** лицем вітра. VI 42.27.

4. *При вказівці на те, що дія відбувається за деякий час до настання чого-н.* (8). **Перед** світом Усе те заснуло І 248.376. гуляючи попід дубами та вербами, згадай той день, як колись **перед** вечером ми з тобою в Андрушах гуляли. VI 86.10. Не знаю, з яких грошей прислав мені М. Лазаревський в Новопетровское укріплення, **перед** виїздом, 75 карбованців. VI 165.23.

5. *При порівнянні, зіставленні з ким-, чим-н.* (2). У холодочку під платаном Дівча заквічанеє спить... Дріадам нічого робить **Перед** такою красотою, **Перед** богинею такою! ІІ 335.15.

◇ *перед* 1. ІІ 275.437, 419.В, ІІ. 1. І 77.76, 78.118, 80.214, 99.835, 99.840, 115.1377, 201.81, 204.182, 267.191, 269.270, 313.123, 314.154, 320.387, 332.76, 336.242, 342.67, 342.68, 345.180, 361.51, 462.В, 538.В, ІІ 74.181, 78.63, 98.216, 157.31, 182.20, 199.5, 222.108, 267.118, 267.122, 269.170, 271.259, 312.314, 321.669, 452.В, 467.В, 483.В, VI 115.36, 138.38, 162.26, 2. І 37.379, 121.1603, 123.1685, 270.310, 328.136, 344.142, 353.83, 332.В, ІІ 10.104, 10.105, 55.244, 172.232, 194.9, 194.10, 228.51, 234.75, 236.5, 236.6, 268.163, 272.301, 272.302, 275.411, 275.427, 310.206, 406.В, 451.В, 456.В, 462.В, VI 82.39, 119.14, 223.14 (2 р.), 3. І 90.525, 90.529, ІІ 71.91, 74.205, 228.43, 269.181, 275.424, 467.В, VI 42.27, 4. І 248.376, 398.74, 554.В, ІІ 346.3, VI 86.10, 165.23, 166.36, 305.В, 5. ІІ 335.15, 335.16, *передо* ІІ. 1. І 243.184, ІІ 24.10, 90.20, 281.71, VI 148.34, 2. VI 223.14, *пред* ІІ. 3. ІІ 416.В.

ПЕРЕДАВАТИ (3). *Віддавати, вручати.* Збирай, батьку, Чорноморську запорозьку старовину та присилай на моє ім'я, а я **передаватиму** в редакцію. VI 207.20 // *Перен.* (2). Возлюбленнику муз і грацій, Ждучи тебе, я тихо плачу І думу скорбную мою Твоїй душі **передаю**. ІІ 263.4.

◇ *передаю перен.* І 360.4, ІІ 263.4, *передаватиму* VI 207.20

ПЕРЕДАНО (1). *Присудк. Безособ.* Ше позавчора **передано** мені твоє І Прісине письмо, а я тільки сьогодні заходився одвітувати VI 197.37.

ПЕРЕДАТЬ (27). *Віддати, вручити.* **Передад**і оці дві пісні Маркевичу, чи не вчистив би він на їх ноту. VI 163.3 // *Залишити в спадщину* (4). Старий Головатий щось дуже коверзає.. Мудра голова, сидить собі в хуторі, ніби не знає нічого, а дивися — скрізь Головатий. «Коли сам, каже, не повершу, то синові **передам**», І 101.903 // *Перен.* (1). А де ж твої думи, рожеві квіти... Кому ти їх, друже, кому

передав? І 245.251 //Передати на комісію (1). Я пришло вам 50 або 100 екземплярів свого Кобзаря, а ви **передайте** на комісію під час ярмарки харківським книгарям. VI 222.22.

◇ **передать** VI 179.1, **передава** VI 118.23, 178.41, 179.21, **перен.** І 245.251, **передали** І 267.157, 335.192, VI 46.20, **передам** І 101.903, VI 166.35, **передаси** VI 179.29, **передасть** VI 165.11, **передай** VI 77.7, 87.12, 138.31, 156.25, 163.3, 165.10, 178.40, 198.2, 227.5, 227.6, **передайте** VI 190.22, 203.32, 218.14, 222.22, 224.12.

ПЕРЕДАЧА (9). Напиши ти Кокореву письмо та й адресуй його на мое ім'я з **передачею**. VI 188.9 //Передача на комісію (1). Чи можна буде послати вам 100 екземплярів Кобзаря? для **передачі** на комісію київським книгопродавцям. VI 222.40.

◇ **Одн. Р.** для **передачі** VI 164.30, 222.40, **О.** з **передачею** VI 37.3, 38.11, 39.35, 51.25, 138.27, 159.18, 188.9.

ПЕРЕДИ (2). Дам лиха закаблукам, Дам лиха закаблам, Останеться й **передам**! II 36.51.

◇ **Мн. Д.** **передам** II 36.46, 36.51.

ПЕРЕДИВИТИСЬ (1). Цілісінкий день буду переглядати твій подарунок щирий.. Перелічи, **передививсь**, все, все до крихотки, ціле. VI 49.24.

ПЕРЕДМОВА (3). По мові — **передмова**. І 150.11. Якби я не друкував своїх «Гайдамаків», то воно б не треба і **передмови**. І 150.П. У **заголовку** (1). **Передмова**. І 150.Заг.

ПЕРЕДНІЙ (1). у царині під курином сидусь сидить, ложечки собі струже й сумно дивиться на Катерину, а вона сердешна тільки не плаче та підіймає **передню** червону запашчину, бо вже, знаєте, трошки тес... VI 27.4.

ПЕРЕДО *див.* **ПЕРЕД**

ПЕРЕДОК (1). І 90.528.

ПЕРЕДСВІТ (1). З **передсвіта** до вечора.. Летить стріла калéна VI 339.1.

ПЕРЕДСЛОВО (1). все, що я бачив надрукованого, — тільки бачив, а прочитав дуже небагато, — всюди є **передслово**, а в мене нема. І 150.П.

ПЕРЕЗИМУВАТИ (2), **ПЕРЕЗИМОВАТИ** (1). До кого ж він прихилиться? Де **перезимує**? II 55.220.

◇ **перезимувала** І 537. В, **перезимувала** І 549. В, **перезимує** II 55.220.

ПЕРЕІНАЧИТИ (1). Наробив ти, Христе, лиха! А **перейначи**?! Людей божих?! — Котилися І наші козаці Дурні голови, за

правду, За віру христову... А получшали?.. ба де то! II 26.89.

ПЕРЕІЗД (1). Тетяся... порадившись з своїм батьком, посилає тобі свій репертуар і условия такого содержания: 1500 р. в год без бенефиса, а з бенефисом 1200 р. і на **перейзд** до Харкова 200 р. VI 166.40.

ПЕРЕІЗЖАТЬ (1). Полиця.. вчора формально об'явила мне, что я нахожусь под её секретным материнским надзором и что мені свыше воспрещено жити і даже **перейзжать** через столиці. VI 148.20.

ПЕРЕІХАТИ (1). Позавчора чортів не було чо робити, то він носив мене в Балахну... а Федор якраз в той день і **перейхав** через Нижній. VI 153.5.

ПЕРЕЙТИ (10). 1. *Пройти, поболати якусь відстань* (3). **Перейшов** я пішки двічі всю киргизькую степ аж до Аральського моря VI 57.34. *Образн.* (1). До крові дійде, до кості Огонь той лютий, негасимий, І, недобитая, за сином Повинна будеш **перейти** Огонь пекельний! II 307.109 // *Ідучи, перебраться через що-н.* *Образн.* (1). Моя ти любо! усміхнись І вольную святу душу І руку вольную, мій друже, Подай мені. То **перейти** І він допоможе нам калюжу II 345.17.

2. *Перен. Поступово змінюючись, обернутись у що-н. інше* (1). Жили ви лютими звірами, А в свині **перейшли**.. II 227.31.

◆ У *стол.* (6): а) **перейти** на той світ (в яму) — *умерти* (3). не скорбїть, може воно добре зробило, що **перейшло** на той світ, не мучене страстьми земними. VI 41.21. Не похвали собі, громадо! — Без неї може обійдусь, — А ради жду собі, поради! Та мабуть в яму **перейду**.., а не діждусь! II 200.18; б) **перейти** ниву — *прожити життя* (1). Ти... На панщині, а я в неволі!.. Отак нам довелось йти Ще змалечку колючу ниву! Молися, сестро! будем живі, То бог поможе **перейти**. II 298.27; в) **перейти** шлях — *перешкодити комусь рухатися далі* (1). Сатана, он же і Іван Рогожин.. **перейшов** мені шлях в Нижнем Новогороді і не допустив мене, німецький син, до столиці. VI 148.14; г) вповні шлях **перейти**. *Етн.* (1). Якраз у неділю, Побігла я за водою. Вже й криниця тая Замуліла.. Дивлюсь — гетьман з старшиною. Я води набрала Та вповні шлях і **перейшла** І 294.56.

◇ **перейти** 1. *образн.* ІІ 307.109, 345.17. *у спол.* а) ІІ 343.13, *у спол.* б) ІІ 298.27, **перейшов** 1. VI 57.34, *у спол.* в) VI 148.14, **перейшла** *у спол.* г) І 294.56, **перейшло** *у спол.* а) VI 41.21, **перейшли** 2. ІІ 227.31, **перейду** *у спол.* а) ІІ 200.18.

ПЕРЕКАЗАТИ (1). **Перекажіть** з Федором, чи краще їй, чи ні? VI 218.19.

ПЕРЕКАЗИТИСЬ (1). VI 34.13.

ПЕРЕКЛИКАТИСЬ (1). Сичі в гаю перекликались І 3.11.

ПЕРЕКОТИПОЛЕ (2). Із степу **перекотиполе** Рудим ягноточком біжить ІІ 208.9. Вітер.. котить полем **Перекотиполе**. ІІ 53.4.

ПЕРЕКУПАТЬ (1). Ми не гішпани; крий нас, боже, Щоб крадене **перекупать** І 328.114.

ПЕРЕКУПКА (1). *Перен. Про славу. Лайл., зверг.* А ти, задрипанко, шинкарко, **Перекупко** п'яна! Де ти в ката забарилась З своїми лучами? ІІ 286.2.

ПЕРЕЛАЗ (1). Перед самим **перелазом** Дитина сповита І 313.123.

ПЕРЕЛІТИСИ, ПЕРЕЛЕТІТЬ (6). 1. *Летячи, переміститися з одного місця в інше* (2). Людей не чути; через базар Кажан костокрилий **Перелетить** І 100.866. *Образн.* (1). — Не кидай матері! — казали. А ти покинула, втекла.. Куда полинула, де ділась? До кого ти **перелетіла**? І 384.26.

2. *Перен. Перенестись у думках* (4). Так думаю во время оно **Перелетить** і стоном-дзвоном І трубним гласом розказать.. про святу, Про тую матір молодую ІІ 462.В. Я, взявши в руки скриньку [з фарбами], подивився і неначе **перелетів** у малярню, в Седнев. VI 49.16.

◇ **перелетіть** 2. ІІ 462.В. **перелетів** 2. VI 49.16, **перелетіла** 1. *образн.* І 384.26, **перелечу** 2. ІІ 57.6, 462.В. **перелетить** 1. І 100.866.

ПЕРЕЛИВАТИ (1). *Образн.* Мене там мати повила І, повиваючи, співала. Свою нудьгу **переливала** В свою дитину... ІІ 229.19.

ПЕРЕЛИТИЙ (1). Неначе срібло куте, бите І семикрати **перелите** Огнем в горнілі,— слова Твої ІІ 289.27.

ПЕРЕЛИЦЮВАТИ (2). *У спол. перелицювати* дорогу (шлях-дорогу) — *змінити напрям поїздки*. Прочитавши твоє письмо, я **перелицював** свою дорогу в столицю. Чорноморію оставив до другого разу, а вдарив просто через Астрахань Волгою до Нижнього VI 141.25. **Перели-**

цювавши шлях-дорогу, я того ж дня упакував свою мізерію VI 141.28.

ПЕРЕЛІГ (4). *Образн.* Роботящим рукам **Переліг** орать ІІ 334.42. Може зорію **переліг** той, А на **перелозі**.. Я посию мої слюзи І 228.59.

◇ *Одн. З.* **переліг** І 228.59, ІІ 349.5, *М.* на **перелозі** І 228.60, *Мн. З.* **переліги** ІІ 334.42.

ПЕРЕЛІЗТИ (1). *Перен.* Мені здається, я не знаю, А люде справді не вмирають, А **перелізе** ще живе В свиню абощо, та й живе ІІ 227.3.

ПЕРЕЛІЧИТИ (6). 1. *Порахувати* (3). Угадай, чи багато я налічив їх, тих нічкених марних літ? Трохи чи не буде чотирнадцять, коли не брешу, а як матимеш час, то сам здоров **перелічи**. VI 82.11.

2. *Згадати, назвати по черзі* (3). Парус у своєму універсалі **перелічив** всю славянську братію, а про нас і не згадав, спасибі йому. VI 186.7.

◇ **перелічив** 1. VI 49.24, 2. І 263.42, 263.43, VI 186.7, **перелічу** 1. ІІ 47.101, **перелічи** 1. VI 82.11.

ПЕРЕЛОЖЕННИЙ (3). *Викладений в іншій формі. У назві твору.* **Переложений** псалом І 524.В.

◇ *Одн. Н.* **переложений** І 524.В (3 р.).

ПЕРЕЛЯК (2). *У спол. з переляку.* То й вони злякались, Онімилі з **переляку**, Сліпі небораки ІІ 30.59. З **переляку** Вмерла Катерина. ІІ 252.162.

ПЕРЕЛЯКАТИСЯ, ПЕРЕЛЯКАТИСЬ (7). Я аж засміявся. Він і почув, та як зикне,— Я **перелякався**, Та й прокинувся... І 253.570. Мужики, Його брати, ученики, **Перелякались**, повтікали. ІІ 322.708.

◇ **перелякався** І 253.570, VI 92.13, **перелякалась** І 367.259, ІІ 440. В. **перелякалось** ІІ 232.17, **перелякались** І 306.458, ІІ 322.708.

ПЕРЕЛЯКАТЬ (4). А гетьманець [портрет Шевченка], думаю, не **перелякає** тебе, а може ще й порадує твою запорозьку душу. VI 92.15. Якби розказати Про якогонебудь одного магната Історію-правду, то **перелякає** Саме б пекло можна. ІІ 30.43.

◇ **перелякає** ІІ 30.43, **перелякав** VI 147.41, **перелякаю** ІІ 411.В, **перелякає** VI 92.15.

ПЕРЕМАЙСТРУВАТИ (1). Я **перемайстрував** її [трагедію Никита Гайдай] в драму. VI 20.36.

ПЕРЕМІНИТИ (1). М[ихайло] М[атвійович] **перемінив** квартиру. VI 209.23.

ПЕРЕМІНИТИСЬ (1). Минули літа, а село Не перемінилось. I 391.12.

ПЕРЕМІНЯТИ (2). 1. Заміняти одних іншими (1). Гостей закованих своїх Сердешним чаєм напували I часових переміняти I 389.5.

2. Змінювати (намір) (1). Низенько кланяється тобі Вл[адимир] Ів[анович] і сердечно просить не переміняти доброго намірення. VI 154.15.

◇ переміняти 2. VI 154.15, переміняли 1. I 389.5.

ПЕРЕМУЧИТИ (1). Мало клятим кари! Ще раз треба перемучити, Щоб не повставали Нехрищені, кляті душі. I 115.1368.

ПЕРЕНЕСТИ (4). Образн. Нехай усміхнеться серце на чужині, Хоть раз усміхнеться, дивлячись, як ти Всю славу козацьку за словом єдиним Переніс в убогу хату сироти. I 13.93. Друже мій... Через Лету бездонну Та каламутну Перепливем, перенесем I Славу святу II 373.55.

◇ переніс I 13.93, VI 133.25, перенесем II 373.55, переніс би VI 154.18.

ПЕРЕНЕСИТИСЬ (2). Перен. Перенесись во время оно, Душе моя! і стоном, дзвоном I трубним гласом возгреми Із мурів темної тюрми. II 466.В.

◇ перенесись II 466. В, 473. В.

ПЕРЕНОСИТИ (1). У спол. ледве, ледве переносити ноги — насилу ступати. Неначе з берлоги Медвідь виліз, ледве, ледве Переносить ноги I 252.542.

ПЕРЕПЕЧАТАТИ (1). прочитай [статейку] та прикни своє до неї яке мудре слово, та оддай перепечатати в Московських ведомостях. VI 167.7.

ПЕРЕПИСАНИЙ (1). Пришли мені оту маленьку книжечку хоч переписану; мені розрішено друкувати, то книжечка та мені тепер треба VI 322.В.

ПЕРЕПИСАТИСЬ (1). Пишу, а ще і сам добре не знаю, чи живий ти на світі, чи здоровий, бо вже оце трохи чи не півтора року, як ми не переписались з тобою ані одним словом VI 52.15.

ПЕРЕПИСАТИ (9). Якщо подобається, то дай доброму писареві переписати і Криницю, і Ченця, і Вечір. Та пошли старому Шепкіну. VI 139.23. Для друку єсть у мене наготовлено на добрих дві книги: тільки перепиши та і в друкарню VI 165.13.

◇ переписати VI 34.21, 139.23, 165.8, переписав VI 24.24, 164.30, переписує VI 138.30, перепиши VI 162.30, 165.13, 196.2.

ПЕРЕПИСУВАТИ (1). Я тепер день і ніч сижу та переписую втору часті тії самої повісті, що я з тобою послав Сергею Тимофеевичу. VI 163.39.

ПЕРЕПЛАКАТИ (2). Втішитися в сльозах. А Мар'яна заплакала, Ледві пішла с хати. «Злякалася», дума мати: «Нехай переплаче!» I 463.В //У спол. лихо переплакати — вилити сльозами лихо (1). надія.. Зо мною знову лихо діе I серцю жалю завдає. А може ще добро побачу? А може лихо переплачу? II 48.129.

ПЕРЕПЛЕСТИ (1). А ти, мій друже єдиний, купи мені Шекспіра, перевод Кетчера, і песни Беранже Курочкіна. Та як успієш, то отдай и переплести Шекспіра. VI 164.32.

ПЕРЕПЛИВАТИ (3). I згадував літа свої Давнії, благії... Де, як, коли і що робилось?... Які моря перепливали!.. II 27.144. Образн. (1). Палає Скутара. Візантія пробуркалась, Витріщає очі, Переплива на помогу I 202.118 //У спол. світ перепливати — дуже багато подорожувати (1). Той блукає за морями, Світ перепливає, Шукра долі I 274.40.

ПЕРЕПЛИВТИ (2). Образн. Друже мій... Ходімо лучче до Харона — Через Лету бездонну Та каламутну Перепливем II 373.55.

◇ перепливе II 263.11, переплинем II 373.55.

ПЕРЕПОЛОХ (1). У спол. з переполоху, під дубом зелененьким Кінь замордований стоїть, А біля його молоденький Козак та дівчина лежить.. Підкрался [дівчата], щоб ізлякати; Коли подивляється, що вбитий, — З переполоху ну втікати! I 8.200.

ПЕРЕП'ЯТИ (2). Назва великої могили на Київщині. В Переп'яті гайдамаки Нишком ночували. II 125.21.

◇ Одн. М. в Переп'яті II 125.21, 427. В.

ПЕРЕРІЗАТИ (1). А ми й зостріли їх і всіх — Княжат, панят і молодих — Всіх перерізали. II 65.125.

ПЕРЕРІЗАТИСЬ (1). Ще лихо в люльці б собі спало, А ви б з нудги понанивались Та перерізались би любо. II 443.В.

ПЕРЕРОБЛЯТИ (1). Ян Гус повинен бути у Василя Вас[ильовича] Тарновського.. Перероблять його, або знову ро-

бать, у мене щось руки не підіймаються. VI 165.15.

ПЕРЕРОДИТИСЯ (1). Та так мені любо стало: І малого знаку Нудьги тії не осталося, Мов переродився... II 66.182.

ПЕРЕСИЛИТИ (1). А старий мій подивився, Сльози покотилися... «Молюсь тобі, боже милий... Що дав мені добру силу Пересилити горе» II 27.127.

ПЕРЕСКОЧИТИ (4). Кінь басує,— от-от річку, От... от... перескочить. I 249.407. У прислів'ї (2). Як хоч, А лихо, кажуть, перескоч, А то задавить. II 223.127

//У спол. чорта перескочити — зробити щось надзвичайне (1). Ні вже! нехай Вольський хоч чорта перескочить, а мені дружбу докаже. VI 198.38.

◇ перескочила у прислів'ї II 223.129, перескочить I 249.407, перескоч у прислів'ї II 223.127, нехай перескочить у спол. VI 198.38.

ПЕРЕСЛАТЬ (15). Одвези сам книжки в Городище і оддай своїми руками; в Керилівку перешли, а п'ять книжок роздай кому сам знаєш. VI 203.26. Ні, ні, Вони з холери помиралі; А то б хоч клаптик переслали Того паперу... II 152.20.

◇ переслати VI 145.13, 153.27 (2 р.), переслав II 228.53, VI 228.13, перешле VI 87.20, перешли VI 153.23, 153.24, 198.2, 203.26, 223.38, перешлі VI 186.20, 196.17, 203.31, переслали (6) II 152.20.

ПЕРЕСТАТИ (7).— Не кидай матері! — казали, А ти покинула, втекла, Шукала мати, не найшла, Та вже й шукати перестала I 384.4. Росли укупочці, зросли; Сміялись, гратись перестали. Неначе й справді розійшлися!.. II 343.2.

◇ перестала I 384.4, 537.В, 554.В (2 р.), II 440.В, перестали II 343.2, перестану I 389.25.

ПЕРЕСТУПАТИ (1). [Гонта] Нагнувся, два трупи Невеликих взяв на плечі І, позазд базару, Через мертвих переступа, Криється в пожежі! За костюлом. I 141.2348.

ПЕРЕСТУПИТИ (1). У спол. на той світ переступить — умерти. Отак вони любилися! На той світ хотіли Обняв-шися переступить I 156.149.

ПЕРЕТЕРПІТИ (1). Лихо діється зо мною... нездужаю з того дня, як привезли мене в цей край. ревматизм, цингу перетерпів VI 45.17.

ПЕРЕТИКА (3). Смуга дерев, що служить межею. У перетику ходила По оріхи II 140.1.

◇ Одн. З. у перетику II 140.1, 140.8, 140.15.

ПЕРЕТЛУМАЧЕНИЙ (1). Перекладений. Чи получив ти сьогорічну другу книжку Народного читення? Там єсть моє письмо до редактора. Воно вже перетлумачене і надруковане в польських газетах. VI 209.31.

ПЕРЕХОДИ (1). Пішов молитись добрий Гус.. «Ми розрїшаємо гріхи Святою буллою сією Рабині божій...» «Отій самій, що хиялялась По шинках, по станях, По чернечих переходах, По келїях п'яна!» I 266.137.

ПЕРЕХОДИТИ (2). 1. Ідучи, перебиратися через що-н. (1). А хто такий У чорній киреї Через базар переходить? I 141.2342.

2. Передаватися з рук у руки (1). Кухоль ходить, переходить, Так і висихає. I 78.155.

◇ переходить I 141.2342, 2. I 78.155.

ПЕРЕХОЖАТИ (1). У спол. світ, перехожати — багато подорожувати. Той блукає за морями, Світ перехожає I 489.В.

ПЕРЕХРЕСТИТИ (5). Вхожу в хату. Аж щось стогне, Ніби умирає,— То мій батько. І нікому Ні перехрестити, Ні рук скласти. I 367.255.

◇ перехрестити I 367.255, перехрестив I 143.2404, перехрестила VI 29.27, перехрестила I 538.В, перехрестить I 316.237.

ПЕРЕХРИСТИТИСЯ, ПЕРЕХРИСТИТИСЬ (11). Перехрестився неборак, Коня найкращого сїдає І скаче в Київ. II 175.327. Тільки що очі заплющу, вареник так, так тобі і лізе в очі, перехрестившись, заплющившись, а він знову. VI 28.3. І що тепер йому почати? Подумавши, перехрестивсь Та й знов пішов у наймити II 253.171.

◇ перехрестився II 38.117, 175.327, перехрестився II 226.233, 253.171, 439.В, перехрестившись VI 28.3, перехрестивсь I 89.477, 279.232, перехрестившись II 242.18, перехрестившись II 66.184, 275.407.

ПЕРЕЦІЛУВАТИ (1). а ти пошлуй за мене свою стару і перецїлуй своїх діточок VI 131.6.

ПЕРЕЩЕРБИТИ (1). Перен. Вернімося ж до святих [ножів]. Що вони зробили? Чи всі вони ще як бритва, Чи перещербили I 444.В.

ПЕРЕЯСЛАВ (2), **ПЕРЕЯСЛОВ** (1). Назва міста. Дивлюсь — гетьман з старшиною.. А того й не знала, Що він їхав в Переяслав Москві присягати!.. I 294.58.

О *Одн. Р.* з Переяслава II 24.5, з Переяслова II 393. В. *З.* в Переяслав I 294.58.

ПЕРИНА (3). [Ярина Степана] Годувала, напувала, Положила спати На **перині**... і тихенько Вийшла з батьком з хати. I 287.551.

О *Одн. М.* на перині I 86.428, 287.551, *Мн. М.* в перинах I 87.436.

ПЕРІЩИТИ (2). *Фам. Повт.* Христять Лейбу знову, **Періщили, періщили**, Аж пір'я летіло... I 90.544.

ПЕРО (11). Написав би до вас ще щонебудь, та нема паперу, і **перо** зопсувалось. VI 20.19. я трохи не рік усе застругував **перо**, щоб написати до тебе лист VI 84.1. На батька бісового я трачу I дні, і **пера**, і папір! II 241.2.

О *Одн. Н.* **перо** VI 20.19, 133.7. *З.* **перо** VI 25.16, 50.29, 84.1, 129.37, 164.6, 228.31, *О.* **пером** II 215.24, 447. В. *Мн. З.* **пера** II 241.2.

ПЕРСИ (1). *Слов'ян. Груди. У прикл. спол.* **перси-гори**. Розкрилися **перси-гори**, Хвилі серед моря I 237.3.

ПЕРСТЕНИК (1). *Зменш. до перстень.* А наймичка.. I **перстеник** у Варвари Невісті достала I 319.351.

ПЕРСТЕНЬ (4). У нас козак в очереті, В очереті, в осоці, Срібний **перстень** на руці I 5.104. Поцілуй Васю за мене і скажи їй, що як буде добре учитися, то я їй і намісто, і серги, і **перстень** привезу VI 209.36.

О *Одн. Н.* **перстень** I 5.104. *З.* **перстень** I 321.419, II 440. В. VI 209.36.

ПЕРТІСЯ, ПЕРТИСЬ (5). *Фам. 1. Сунути великою масою* (1). Козацтво **претяся** без ваги—I покотились яничари. I 201.92.

2. Іти, прямувати (4). Нема на світі України, Немає другого Дніпра, А ви **претеся** на чужину Шукати доброго добра I 331.35. *Образн. (1).* Уже й гуляю По цім Аралу; і пишу.. Та списую; щоб та печаль Не **перлася**.. В самотню душу. II 87.11 // *Прагнути стати ким-н.* (1). I Коллара читаєте З усієї сили, I Шафарика, і Ганка, I в слав'янофілі Так і **претесь**... I 333.117.

О *претясь* 1. I 201.92, *претеся* 2. I 331.35, 331.50, *претесь* 2. I 333.117, *перлася* 2. *образн.* II 87.11.

ПЕРШЕ (19), **ПЕРШ** (7). *Присл. 1. Колись, раніше, до цього* (18). Старий Котляревський отак щебетав; Замовк, неборак, сиротами кинув I гори і море, де **перше** витав I 12.72. Тепер, слава богу, і че-

пурніший і розумніший — і щасливіший як **перше** було. VI 21.18. Заплаче злодій, лютий злодій. Було так **перш** — тепер дивись I 12.60 // *Субст.* (1). Тепер хоть би на стороні постоять коло тієї академії, а **перше**! та що те **перше** й згадувати! VI 77.19.

2. Попереду, спочатку (8). Та **перш** ось що! треба буде I на чужі люди Подивитись, як живуть.. Тойді й побачимо, що буде. I 277.153. Для Прісі єсть у мене гостинець, та нехай **перше** прочитає добре Робінзона Крузо. VI 207.8.

О *перше* 1. I 12.72, 31.125, 31.128, 57.2, 75.7, 75.8, 362.81, 536. В. VI 21.18, 28.32, 43.34, 77.18, 192.8, 198.16, *субст.* VI 77.19, 2. II 254.207, 364.24, VI 189.7, 207.8, *перш* 1. I 12.60, II 57.3, 227.6, 2. I 108.1127, 277.153, II 258.372, VI 17.26.

ПЕРШИЙ (15). *1. Числ. порядковий до один* (9). Не молимося чужим богам, А тебе благает: «Поможи нам.. Поборов ти **першу** силу, Побори ж і другу» I 342.75. Я її [Україну] нарисую в трьох книгах, в **першій** будуть види.. в другій теперішній людський бит, а в третій історію. VI 32.11 // *Такий, що раніше за всіх щось зробив, поклав початок чомусь* (2). Єзуїт Посевин, легат папський, **перший** начав унію в Україні. I 149.Прип. // *Субст.* (2). вернувся я до хати і захожуюся знову [писати], а часи беруться вже коло **першого** VI 62.10.

2. Початковий (6). Вона вже матір'ю ходила, Уже пишалась і любила Своє дитя. I дав дожить Господь їй радості на світі. Узріть його, поціловать Своє єдине дитя, I **перший** крик його почути... II 11.139 // *У спол.* (5): а) в **першій** раз — *уперше* (4). I помолилась [матері] в **перший** раз II 279.562; б) **перші** числа — *про початок місяця* (1). Як побачите Корсуна, то скажіть йому, що Мар'яна продана, коли дрюкує він тепер, то нехай, а коли ні, то щоб і не зачинав, бо з **перших** чисел декабря купець зачинає дрюкувати. VI 25.22.

О *Одн. Н.* **перший** 1. I 149.Прип., *субст.* I 479. В. *Р.* (коло) **першого** 1. *субст.* VI 62.10, (після) **першої** 1. I 320.385, *З.* **перший** 2. II 11.139, (в) **перший** 2. *у спол.* а) II 253.180, 279.562, 319.561, (в) **перший** 2. *у спол.* а) II 483. В. (за) **перший** 1. I 52.162, **першу** 1. I 342.75, *М.* (в) **першою** I VI 228.12, (в) **першій** I VI 32.11, *Мн. Р.* (з) **перших** 2. *у спол.* б) VI 25.22, *Д.* **першим** 1. VI 41.16.

ПЕС (11). *1. (8).* Завили **пси** надворі, Зареготалися псари II 98.195. I любити-меш, небого, Поки не загинеш Межи **псами**, на морозі, Де-небудь під тином.

II 196.87. У порівн. (2). Ізнову потекла Мужницька кров! Кати вінчанні. Мов пси голодні за маслак. Гризуться знову II 243.7.

2. Перен. Про людину. Лайл. (3). Росли панята, виростали, Та мною пси коверзували II 410.B.

◇ *Одн. Р.* пса 1. II 380. В. *З.* пса 2. II 138.2213. *О.* с псом 1. II 501. В. *Мн. Н.* пси 1. II 98.195. у порівн. II 32.21, 243.7, 2. I 115.1381, 410. В. *О.* псами 1. II 356.10, з псами 1. I 41.530, межи псами 1. II 196.87.

ПЕСТИТИСЯ (1). Козеня, Неначе тее кошеня, І не пручалось, не кричало, На лоні пестилося, гралось. II 308.148.

ПЕСТУВАННЯ (1). [Настуся] як дитина Пестує старого. А старому не до того, Іншого якогось, Гріховного пестування Старе тіло просить!.. II 165.53.

ПЕСТУВАТИ (1). Сидить сотник на причілку.. А Настуся.. То посидить коло його, Руку поцілує, То ўсами страшенними Сивими пестує,— Ну, звичайне, як дитина Пестує старого. II 165.50.

ПЕСЧЕНИЙ (1). *Пещений*.— І де ти гаїлась?— спитав,— Моя *песчаная* дитино? II 486.B.

ПЕТЕЛЬКА (1). У спол. *петелька* свиначча. Лайл. кричить Гонта,— «А де Лейба? Ще його немає? Найдти його та повісити. *Петелька* свиначча!» I 130.1947.

ПЕТЕРБУРГ (17). **С. ПЕТЕРБУРГ** (19). іде чорноморське. От спивши його й питаю, чи давно з коша, і чи далеко господь несе? З коша, каже, шоста чи сьома неділя, а гуруємо аж у саму столицю **Петербург**. VI 82.19. На другий день як я од вас поїхав, мене арестовали в Києві, на десятний — посадили в каземат в **Петербур[р-зі]** VI 39.19. 10 февраля 1961. **С. Петербург**. VI 229.17.

◇ *Одн. Н. С.* Петербург VI 186.27, 189.4, 195.19, 202.3, 202.29, 209.24, 211.24, 214.18, 216.21, 218.3, 220.20, 224.35, 225.34, 227.3, 227.26, 227.36, 229.17, 230.2. *Р.* до Петербурга VI 195.5, з (із) Петербурга VI 57.37, 156.15, 173.40, 210.24. *З.* Петербург VI 36.25, в (у) Петербурзі VI 25.10, 82.19, 83.5, 144.34, 194.10, 195.15, 195.20, в **С. Петербург** VI 191.28. *М.* в (у) Петербурзі VI 39.19, 43.16, 70.41, 198.10.

ПЕТЕРБУРЗЬКИЙ (1). Я вже другий місяць як гнию в петербурзькому болоті VI 197.6.

ПЕТЛИЦІ (1). [Шар з паричею] Довгенько вдвох похажали, Мов сичі надуті, Та шось нишком розмовляли — Здалека не

чути — О отечестві, здається, Та нових петлицях, Та о муштрах ще новіших!.. I 248.352.

ПЕТРА (1). Назва релігійного свята. А Ярина у черниці Косу розплітає; Старий батько коло неї Падає, благає, Хоч годочок, хоч літечко, Хоч Пётра діждати, Хоч зелених. I 284.443.

ПЕТРІВ (2). Присвійний прикм. до Петро. на мову на Петрову В глухий домовині Усміхнуся; скажу йому: «Орле си-зокрилий, Люблю тебе й на сім світі, Як на тім любила». I 156.135. Отак її воеводи, Петрові собаки, Рвали, гризли... II 30.62.

ПЕТРІВКА (1). Назва посту. Рел. А в петрівку і спасівку Не спочине [Максим] в школі, Бере заступ і лопату, Шкандибає в поле. II 56.265.

ПЕТРО (40). «Чого ж плачеш, моє серце?» — Петро запитає I 156.114. Вернувся з Києва Петрусь Уже Петром і паничем II 222.99. На хресті Стремглав повісили святого Того апостола Петра. II 269.201. Повт. (2). Н[астуся]: Тату! тату! Петро! Петро! Із Києва прийшов! II 168.127. Зверт. (2). Годі тобі, Петре, пити Із Тясмина воду! II 161.39.

◇ *Одн. Н.* Петро I 156.114, 162.376, 462. В. II 168. Рем. (3 р.), 170. Рем. (5 р.), 171. Рем. (4 р.), 268.149, пошт. II 168.127 (2 р.). *Р.* Петро I 266.128, 463. В. (2 р.), у Петра II 29.14, Д. Петрові I 293.10, II 222.104, З. Петра II 31.91, 222.94, 269.201, 419. В, 451. В, 452. В, за Петра II 162.84, 327.8, 450. В, на Петра II 89.32, О. Петром II 222.99, з Петром I 157.164, II 59.2, перед Петром II 268.163. К. Петре зверт. II 161.39, 161.43.

ПЕТРОГРАД (1). Ми з вами неначе і не бачилися у цім смердячій Петрограді. VI 222.19.

ПЕТРОПАВЛОВСЬКИЙ (1). Засадили мене в Петропавловську хурдигу та й двєрі замкнули, я вже думав, що й ключі в Нєву закинули. Аж ні. VI 83.6.

ПЕТРОПОЛІСЬКИЙ (1). *Петербурзький*. Кума моя і я В Петрополісськїм лабіринті Блукали ми II 371.2.

ПЕТРУНЬ (1). *Пєстл. до Петро. Зверт.* Петруню! добрая дитино! Ти ще не знаєш — неповинний — Як тяжко на світі любити! II 452.B.

ПЕТРУСЬ (37). *Пєстл. до Петро.* прийшов Петрусь,— Вона розказала Все, що чула од матері I 162.354. *Зверт.* (5). Ходім, Петрусь, в сад, в палати. II 221.68. У прикл. спол. Петрусь-серденько (1). буду жить собі та жить, Петруся-сер-

денько любити II 225.199. *Назва пісні* (3). що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристріт? Сяде шити — Не те вишиває; Замість Гриця, задумавшись, *Петруся* співає. I 158.197. *Назва поеми* (1). *Петрусь*. II 220.3аг.

♦ *Одн. Н. Петрусь* I 162.354, 462.В (3 р), II 170.192, 222.88, 222.98, 223.141, 223.146, 225.224, 226.234, 451.Р, *у назві* II 220.3аг., *Р. Петруся* II 173.266, без *Петруся* I 463.В, до *Петруся* I 460.В, *З. Петруся* I 162.394, II 174.298, 223.120, 225.227, *у прик. спол.* II 225.199, *у назві* I 153.22, 158.197, на *Петруся* I 153.29, II 221.61, 449.В, про *Петруся у назві* I 463.В, *О. Петрусем* II 220.17, 224.174, з *Петрусем* I 155.105, 157.189, II 172.247, *К. Петрусю зверт.* II 221.56, 221.68, 223.135, 224.154, 449.В

ПЕТРУШКА (2). Чи так, чи не так, Уродив постернак. А *петрушку* Криши в юшку — Буде смак, буде смак. I 276.107.

♦ *Одн. З. петрушку* I 130.1933, 276.107.

ПЕЧАЛИТИ (1). Не печаль Мого ти серця! II 221.35.

ПЕЧАЛЬ (17). Неначе ворон той летячи Про непогоду людям кряче, Так я про слюзи, та печаль II 96.114. І нишком проковтнуло море Мое не злато-серебро, Мої діта, мое добро, Мою нудьгу, мої печалі II 215.22. *Зверт.* (2). О муко! О тяжка душі печаль! II 311.249. *Персоніф.* (1). Благаю бога, щоб печаль Тебе до віку не збудила I 385.33.

♦ *Одн. Н. печаль* II 78.67, 87.10, 96.123, 173.267, 194.6, 204.4, 415.В, *персоніф.* I 385.33, *З. печаль* I 161.325, про печаль II 96.114, 414.В, *К. печаль зверт.* II 311.249, 356.9, *Мн. Н. печалі* II 242.16, *З. печалі* I 282.365, II 215.22, 447.В.

ПЕЧАТАТИСЯ (1). Пісьмо Ф[льорковського] і мое письмо і копія з уловія печатаються в п'ятій книжці Народного читання VI 220.36.

ПЕЧАТАТИ (4). 1. *Друкувати* (3). Книжник Кожанчиков заходився був печатати мою поезію, так шеф жандармів запретив. VI 186.15.

2. *Заклеювати* (1). Тепер уже білш нічого не попрошу, бо зараз письмо печатаю. А якби ще день полежало, то може б ще що видумав. VI 119.19.

♦ печатати 1. VI 186.15, 192.33, печатаю 2. VI 119.19, печатають 1. VI 226.12.

ПЕЧАТНИЙ (2). Москаль-чарівник єсть тут печатний. VI 153.23.

♦ *Одн. Н. печатний* VI 155.23, *Мн. Н. печатні* VI 201.16.

ПЕЧАТЬО (1). Перелякав ти мене чорною печатью на своїм письмі. VI 147.41.

ПЕЧЕРСЬКИЙ (1). *У назві естампа*. Три естампи уже готові — *Печерська Київська криниця*, Судня в селі рада і Дари Богданові і українському народові. VI 32.14.

ПЕЧИНА (1). *Грудкувата земля колыру паленої цегли*. Червоні по пустині Червона глина та *печина* II 60.40.

ПЕЧІНКИ (3). *Образн.* і потекла Свиначя кров, як та смола, З *печінок* ваших поросячих. II 203.37. А той, тихий та тверезий... Вижде нещасливий У тебе час та й запустить Пазурі в *печінки* I 239.18 // *У спол.* а у *печінках* сидіти — *остогиднути* (1). А той грунт, що ми з тобою оглядали, у *печінках* сидіти. VI 211.7.

ПЕЩЕРИ (1). А наймишка шкандибає, Поспішає в Київ. Прийшла в Київ — не спочила... Кіп із вісім заробила Й Маркові купила Святу шаночку в *пещерах* I 319.347.

ПЕТИЙ (1). *Слов'ян. Субст. Зверт.* Достойно петай! благаю! Царице неба і землі! Вонми їх стону і пошли Благий кінець, о всеблагая! II 305.15.

ПИВО (9). Дівча любе, чорнобріве Писло з льоху *пиво*. II 329.2. *У порівн.* (1). Так, як *пиво*, праведну Кров із ребер точать. I 520.В // *У мн. Фольк.* (1). Ой не п'ються *пива*, меди II 127.1.

♦ *Одн. Н. пиво* II 125.5, *Р. пива* I 106.1076, II 64.89, замість *пива* I 335.198, *З. пиво* II 64.92, 329.2, 329.5, *у порівн.* I 520.В, *Мн. Н. пива* II 127.1.

ПИКА (4). *Вульг. У спол.*: а) в *пику* затопити (писати) — *вдарити (бити)* в *обличчя* 2). Дивлюсь, цар підходить до найстаршого... та в *пику* Його як затопить!.. I 248.357. ісправник Трохи не сказився! Що нічого, бачиш, взяти, А він же трудився!.. Кричить, біга, Мов несамо-витий. Яременка в *пику* пише I 307.479; б) під *самую пику* (саміє *пики*) (2). може вдарять Або дулю дати Благо-волять [цар]; хоч маленьку, Хоч півдулі, аби тільки Під *самую пику*. I 247.340.

♦ *Одн. З. в пику у спол.* а) I 248.357, 307.479, під *пику у спол.* б) I 247.340. *Мн. З. під пики у спол.* б) I 473.В

ПИКАТИЙ (3). *Вульг.* За богами — панства, панства В серебрі та златі! Мов кабани годовані — *Пикати*, пузати!.. I 247.333. *Повт.* (2). Мов кабани годовані — *Пикати-пикати* I 473.В.

ПИЛИНА (3). *У порівн.* Чигрине, Чигрине, Все на світі гине, І святая твоя сла-

ва, Як пилина, лине За вітрами холодними І 227.4. Думи мої... Чом вас вітер не розвіяв В степу, як пилину? І 21.6.

♦ *Одн. Н.* пилина І 227.4, VI 42.27, *З.* пилину І 21.6.

ПИЛИНОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до пилина.* У спол. **пилиночки** впасти не давати на кого-н.— дуже добре доглядати кого-н. А моя свою дитину Сама доглядала. І **пилиночки** на неї Впасти не давала. II 12.180.

ПИЛИПІВКА (3). *Назва посту. Рел.* приšli мені по пошті 20 фунтів ковбас. Бо я краще тричі в німця пострижусь, і всю **пилипівку** буду м'ясо їсти, як матиму німецькими ковбасами розговляться. VI 201.11. Вранці-рано, в **пилипівку**,... Побігла я за водою... І 294.48.

♦ *Одн. З.* **пилипівку** VI 201.11, в **пилипівку** І 294.48, II 55.241.

ПІЛЬНО (2). *Присл. Повт.* [Наймичка] Знов очі відкрила, **Пільно, пільно** подивилась — Сльози покотились. І 324.540.

ПІЛЬНЯ (1). *Лісопильня.* А скласти його [ліс] можна коло Пекарів, на Росі, на.. лісній пристані і **пильні**. VI 198.7.

ПІР (3). Приготован Веселий **пир**; і полягли На ложах гості. II 269.172. *Образн.* (1). Допировали Хоробрі русичі той **пир**, Сватів упоїли, А самі простяглися За землею Руськую. II 339.25.

♦ *Одн. Н.* **пир** II 269.172, 467.В, *З.* **пир** *образн.* II 339.25.

ПІРЯТИН (1). *Назва міста.* Якраз на святвечір був я у **Пирятині** у старій матері вашої VI 29.21.

ПІРЯТИНСЬКИЙ ПОВІТ (1). проїжджаючи **Пирятинський повіт**, я прочув, що в Коцубевих добрах не було добра та й не буде. VI 195.5.

ПИСАКА (1). *Фам. У назві твору.* До українського **писакі**. І 413.В.

ПИСАНИЙ¹ (5). *Дієприкм.* Письмо твоє нашвидку **писане** я получив і дякую тобі за його VI 153.7. І нишком проковтнуло море Моє не злато-серебро, Мої літа, моє добро, Мою нудьгу, мої печалі, Тії незримі скрижалі, Незримим **писані** пером. II 215.24.

♦ *Одн. З.* **писану** VI 130.29, **писане** VI 153.7, *Мн. Н.* **писані** II 93.18, *З.* **писані** II 215.24, 447.В.

ПИСАНИЙ² (1). *Прикм. У спол.* в озитися як з **писаною** торбою. І старий Щепкін не такий, щоб він там в озив-

ся по Москві з ними [Неофітами] як з **писаною** торбою. VI 165.7.

ПИСАНІЄ (6). Ходімо в селища, там люде, А там, де люди, добре буде. Тільки не треба їх учить Своім **писанієм**, нікого Не навчиш ти, тебе самого Великим дурнем назовуть, А книжку граця отдадуть Маленьким дітям, білш нічого! II 417.В //У спол. **святе писаніє** — *рел. твори* (3). Бий поклони! І плоть старечу усмирай. Святе **писаніє** читай, Читай, читай та слухай дзвона, А серцеви не потурай. II 37.99.

♦ *Одн. Р.* **писанія** VI 161.27, у спол. II 200.6, *З.* **писаніє** VI 139.30, у спол. II 37.99, 37.109, *О.* **писанієм** II 417.В.

ПИСАНКА (6). Батьку отамане Кошовий! Посилаю тобі к великодню замість **писанки** Хату. VI 207.17. У порівн. (1). Село! і серце одпочине. Село на нашій Україні — Неначе **писанка** село II 9.35 //Перек. Пасхальний подарунок (4). Якраз на великдень привезла мені астраханська почта твоє дружнєє ласкове письмо і 25-рубльову **писанку**. VI 129.31.

♦ *Одн. Н.* **писанка** у порівн. II 9.35, *Р.* замість **писанки** VI 207.17, *З.* **писанку** *перен.* VI 129.31, за **писанку** *перен.* VI 51.15, *О.* **писанкою** *перен.* VI 129.36, 139.10.

ПИСАНО (1). *Присудк. Безособ.* В Оренбург уже давно **писано** из Нижнего, але із Оренбурга ще нема нічого. VI 147.3.

ПИСАР (3). Якщо подобається, то дай доброму **писареві** переписати і Криницю, і Ченця, і Вечір. VI 139.22 //У спол. піти в **писарі** (1). Пішов я в **писарі** в громаду. II 64.100.

♦ *Одн. Д.* **писареві** VI 139.22, *О.* **писарем** II 411.В, *Мн. З.* в **писарі** у спол. II 64.100.

ПИСАТИ, ПИСАТЬ (205). 1. *Повідомляти у письмовій формі* (145). О братстві не пишу, бо нічого **і писати**. VI 38.16. Просиш грошей, а не пишеш чи багато тобі їх треба VI 17.12. Із Пітера мені пишуть, що я недовго сидітиму в Нижнім. VI 164.9. Я тобі вже **писав**, як будеш у Києві, то побачся з Чалим і Сошенком VI 225.22 //Посилати листа (68). Пишіть до старої частенько, бо вона чита всяке ваше письмо, аж поки не получити другого. VI 29.25. До Гонти сама... сама **писала** І 101.908. Я йому після Кобзаря уже двічі **писав**, а він мені ані тельня! VI 211.9. *Повт. Для підкреслення тривалості дії* (2). Чи не розсердилися ви на мене часом? Або, крий

мати божа, чи не забули мене безталанного, що пишу, пишу до вас, а ви хоть би словечко VI 50.16.

2. *Складати текст у письмовій формі* (38). Якби я знав, що ми увечері побачимось у [Василія] [Михайловича], то не писав би сії це дуду. VI 221.24. Тихенький, кроткий государ, Втомившись пишучи закони, Пішов любенько погулять II 335.4 // *Записувати сказане* (15). Отак пишть. Була криниця II 249.21. «А прізвиське?» «Прізвиська немає!» «Хіба байстрюк? Без прізвиська — Запиши, Миколо, У реєстер. Нехай буде... Нехай буде Голий, Так і пиши!» I 116.1420 // *Про адресу* (2). Пиши мій адрес так: в Нижний Новгород, имя рек, в контору пароходства Меркурий. VI 165.32 // *Складати текст якоюсь мовою* (9). Скажи Марковичу, щоб писав [?] поруському. VI 141.19.

3. *Творити (поезію, прозу)* (19). ви мене з святого неба Взяли меж себе — і писать Погані вірші научили. II 239.20. може.. ще одпочину, та на старість попробую писать прозу. VI 131.2. Щоб знать людей, то треба пожити з ними. А щоб їх списувать, то треба самому стать чоловіком, а не марно-трателем чорнила і паперу. Отойді пишть і друкуйте I 375.37.

4. *Займатись писарюванням* (2). От і братія сипнула У сенат писати Та підписувать — та драти І з батька і брата. I 251.508. Пішов я в писарі в громаду. То сьак, то так минає год. Пишу собі, з людьми братаюсь Та добрих хлопців добираю. II 64.102.

◆ *У спол.* в пику писати — бити в обличчя (1). ісправник Трохи не сказився! Що нічого, бачиш, взяти, А він же трудився! І день і ніч побивався Та в дурні й убрався.. Кричить, біга, Мов несамовитий. Яременка в пику пише.. лає Увесь народ. I 307.479.

○ *писати* 1. VI 225.21, 2. II 458.В, 4. I 251.508, *писать* 1. VI 32.5, 38.16, 52.13, 132.32, 145.32, 161.27, 161.28, 162.18, 164.7, 225.2, 2. VI 62.5, 211.16, 3. II 239.20, VI 32.19, 39.29, 41.36, 58.5, 75.1, 130.41, 131.2, *пишу* 1. VI 16.6, 32.23, 38.16, 44.9, 50.5, 50.7, 52.14, 61.36, 71.8, 131.8, 132.31, 139.1, 145.32, 149.1, 154.41, 161.5, 161.27, 174.13, 179.40, 182.25, 190.1, 195.14, 198.1, 204.22, 208.1, 210.24, 210.37, 216.25, 224.11, *пост.* VI 50.16 (2 р.), 2. VI 86.2, 144.39, 3. II 57.1, 87.6, 93.6, 200.24, 200.29, VI 115.18, 4. II 64.102, *пишеш* 1. VI 17.12, 84.31, 85.25, 118.34, 130.25 (2 р.), 132.23, 132.35, 133.3, 138.14, 138.17, 146.40, 153.8, 165.22, 170.6, 188.15, 195.21, 195.26, 197.38,

216.23, 220.9, 228.11, 229.10, *пище* 1. VI 21.19, 26.18, 41.32, 118.22, 129.39, 130.1, 130.4, 130.6, 131.27, 141.5, 153.29, 200.25, 203.8, 212.24, 224.4, 2. I 375.41, VI 21.9, *у спол.* I 307.479, *пишем* 2. I 374.9, *пишете* 1. VI 21.18, 54.27, 54.32, 55.7, 70.41, *пишуть* 1. VI 164.9, 2. I 374.9, 375.39, *писав* 1. VI 20.35, 27.24, 36.27, 41.15, 41.23, 50.23, 87.14, 92.21, 115.26, 138.19, 139.10, 139.35, 141.19, 144.35, 146.41, 152.33, 195.7, 139.15, 204.22, 207.28, 209.17, 211.9, 217.9, 225.22, 227.39, 2. I 375.42, VI 17.10, 141.16, 141.19, 153.10, *писала* 1. I 101.908, 2. I 234.152, *писали* 2. VI 29.24, 3. II 415.В, *буду писать* 1. VI 134.1, 146.33, 2. VI 147.14, 3. VI 32.18, *будеш писать* 1. VI 51.21, 70.25, 172.25, *будемо писати* 2. II 54.213, *будем писать* 2. II 53.168, *будете писать* 1. VI 46.2, 46.16, 46.20, 55.12, *писатимеш* 1. VI 216.24, *пиши* 1. VI 18.7, 36.32, 86.42, 140.3, 140.17, 142.3, 172.26, 201.24, 203.13, 203.26, 205.40, 206.34 (2 р.), 207.11, 207.33, 220.14, 2. I 116.1420, 116.1425, II 49.7, 49.10, 52.137, 54.197, 408.В, 456.В, (2 р.), VI 85.3, 140.3, 145.25, 163.32, 3. II 55.243, *пишть* 1. VI 29.25, 32.24, 33.9, 46.2, 55.11, 197.14, 2. II 249.21, 249.23, VI 193.40, 3. I 375.37, II 415.В, *писав би* 1. VI 84.35, 2. VI 221.24, *пишучи* 2. II 335.4.

ПИСАТИСЯ (1). *Безособ.* Про наявність бажання писати. В другий раз буду писать тобі більше, а тепер мені щось не пишеться, я неначе занедужав од твого письма. VI 134.1.

ПИСЬМЕННИЙ (II). *Грамотний.* Діждалася вдова долі, Зросту того сина. І **письменний** і вродливий — Квіточка дитина! I 232.104 // *Субст.* (1). Такі, бачте, люди.. Сонце навіть гудять.. Що маєш розсити? Треба слухать, може й справді Не так сонце сходить, Як **письменні** начитали.. I 76.63. *Ірон.* (1). А в нас!.. На те **письменні** ми, Читаєм божій глаголи!.. До нас в науку! ми навчим, По чому хліб і сіль по чім! I 327.69. *Образн., ірон.* (1). А ви їм жить не даєте, Бо ви для себе живете, Заплющивши **письменні** очі. II 53.167.

○ *Одн. Н.* **письменний** I 232.104, II 55.235, *письменная* VI 216.33, 220.26, *письменные* I 80.220, *Мн. Н.* **письменні** I 76.55, 145.2474, *субст.* I 76.63, *ірон.* I 327.69, *З.* **письменных** II 52.151, *письменні образн., ірон.* II 53.167.

ПИСЬМО (135). 1. *Лист* (125). Я думав, де б того добра, **Письмо** чи матір, взяти на світі. II 76.20. Мій довго в морі пропадали, Прийшли в Дар'ю, на якор стали; З Ватаги **письма** принесли, І всі тихенько зачитали. II 76.15. Твого я лиха не возьму на себе, а свого тобі не оддам. Так що ж з тих **писем**? VI 15.10 // *Текст листа* (15). Добре я зробив, що позавчора не дописав сього **письма** і не послав тобі VI 217.23 // *У спол.* своє **письмо** — **лист**,

писаний рідною мовою (1). а я ще тебе просив, щоб ти писав по-своєму, щоб я хоч з своїм **письмом** побалакав на чужій стороні язиком людським. VI 17.10.

2. *Тільки в одн. Грамота* (7). Отож і вчити почали **Письму** панят. II 63.52. Чи Вася вже вчиться **письму**? VI 207.10.

3. *Тільки в одн. У спол. Письмо святе* (2). Іде чернець у келію.. Бере **письмо** святе в руки, Голосно читає.. II 37.84.

4. *Тільки в одн. Писання* (1). Мабуть такого ледачого до **письма** чоловіка і на світі нема, як я. VI 32.3.

О **Одн. Н.** **письмо** 1. VI 17.19, 70.41, 140.3, 142.2, 153.22, 209.31, 220.36 (2 р.), 228.15 (2 р.), 228.16, 2. II 63.54, **Р. письма** 1. II 76.23, VI 17.8, 19.4, 77.28, 145.4, 145.14, 153.32, 202.30, 207.12, 208.5, 209.17, 214.35, 216.23, 216.26, 217.23, 2. II 55.227, 319.590, 491.В. до **письма** 1. VI 132.20, 4. VI 32.3, од **письма** 1. VI 134.2, **Д.** **письму** 2. II 63.32, 63.56, VI 207.10, **З.** **письмо** 1. II 76.20, VI 15.8, 16.5, 16.16, 16.17, 16.24, 13.28, 17.6, 18.1, 18.7, 24.7, 24.12, 25.9, 25.26, 29.23, 29.26, 39.32, 118.16, 119.19, 131.25, 133.17, 141.24, 141.25, 144.35, 144.39, 145.13, 146.40, 147.12, 147.14, 147.16, 153.7, 153.13, 153.35, 154.13, 155.20, 160.40, 162.13, 163.35, 164.6, 170.10, 170.12, 171.31, 177.23, 188.9, 189.9, 190.10, 195.20, 195.33, 196.1, 196.15, 197.36, 198.2, 204.24, 204.32, 204.36, 206.8, 207.29, 212.24, 213.4, 217.24, 223.38, 224.1, 228.12, 229.8, 3. II 37.84, 121.15, за **письмо** 1. VI 118.18, 138.8, 166.28, 192.6, 193.25 (2 р.), 202.10, 220.5, 222.32, на **письмо** 1. VI 209.33, **О.** з **письмом** 1. у *спол.* VI 17.10, **М.** (у) **письмі** 1. VI 16.24, 155.3, 206.30, 220.11, 228.12, на **письмі** 1. VI 147.41, **Мн.** **Н.** **письма** 1. VI 17.7, 115.28, **Р.** **писем** 1. VI 228.11, з **писем** 1. VI 15.10, окреме **писем** 1. VI 39.29, **З.** **письма** 1. II 76.15, VI 43.18, 153.11, 164.12, 208.32, 210.23, 228.17, за **письма** 1. VI 154.5, на **письма** 1. VI 43.19, 153.14, **О.** з **письмами** 1. VI 200.23.

ПІТАТИ, ПІТАТЬ (61). 1. *Звертатись із запитанням* (56). Дивились дівчата, Не **питали**, чого плаче? Та й нащо **питати**? I 157.180. Один у другого **питаєм**, Нащо нас мати привела? II 39.1. **Питає** суд: — Тепер скажіте, християни, Хто отруїв його? II 225.217. От я і **питаю** його про Шам-рая-Малюра VI 82.20. *Образн.* (3). Вітер в гаї не гуляє.. Прокинеться — тихесенько В осокі **питає**: «Хто се, хто се?» I 164.4.

2. *Шукати, розпитуючи* (5). У чужому краю Не шукайте, не **питаєте** Того, що немає І на небі, а не тільки На чужому полі. I 330.27 // *Вгадувати наперед* (1). І то лихо — Поперед знати, Що нам в світі зострінеться.. Не знайте, дівчата! Не **питаєте** свою долю!.. I 49.38.

О **питати** 1. I 55.26, 157.181, 235.207, 283.409, II 176.394, **питать** 1. I 276.145, 299.225, II 133.7, 416.В, *образн.* II 429.В, 2. I 4.62, **питаю** 1. II 206.38, 461.В, VI 70.41, 82.18, 82.20, **питаєш** 1.

VI 138.20, 154.23, **питає** 1. I 50.89, 55.23, 127.1830, 261.12, 455.В, 491.В, II 120.25, 170.192, 225.217, 265.44, 353.83, 500.В, *образн.* I 164.4, **пита** 1. I 40.482, 46.743, 235.213, **питаєм** 1. II 39.1, **питає-те** 1. VI 41.34, **питають** 1. *образн.* I 57.6, **пита** 1. II 82.214, VI 154.20, **питала** 1. I 230.18, 367.235, 2. I 38.422, 537.В, **питали** 1. I 157.180, 255.55, 319.360, **будуть** **питать** 1. II 133.7, 429.В, VI 206.38, **пита** 1. I 11.8, 12.68, 52.169, **пита** 1. I 39.430, 39.432, 522.В, 2. I 49.38, 330.27, **питала** б 1. I 162.364, 162.365, **питали** б 1. I 21.12, 21.13.

ПІТАТИСЯ (11). восени вторік **питаю-ся** у Костромитенова, де, кажу, такий і такий? Чи не вмер, кажу, часом. VI 70.12. «А Марко в дорозі?» Ганна діда **питалася**. I 320.403. *Образн.* (3). Долиною козак іде Та у журби **питається**: — Де та доля пишастесь? II 294.3. На тім степу скрізь могли Стоять та сумують; **Питаються** у буйного: «Де наші панують?» I 57.15.

О **питаюся** VI 70.12, **питається** I 38.407, 120.1575, 322.470, *образн.* II 294.3, **питаєся** I 439.В, 507.В, *образн.* II 480.В, **питаються** *образн.* I 57.15, **питалася** I 320.403, **пита** 1. I 443.В.

ПІТИ, ПІТЬ (56). 1. (30). Іде чернець Дзвонкову У яр воду **пити** II 37.77. Сидимо оце вдвох з Кіндратом, п'ємо чай та сумуємо, прочитавши ваше **письмо** VI 24.6. Не пила й не їла Стара Ганна. I 321.435. Буду добре жити.. Меди, вина **пити**. II 148.16. У *приказці* (2). Не дай, боже, Такого дожити, Не дай, боже, в багатого І **пить** попросити. I 234.149. На Бесарабію пішов Оцей козак; погнало горе До моря **пити** II 105.42. *Образн.* (5). Ніколи, братія, ніколи З Дніпра укупі не п'ємо! I 379.10. Серце моє трудне, Чого ти бажаєш, що в тебе болить? Чи **пити**, чи їсти, чи спатоньки хочеш? I 257.5.

2. *Пиячити* (23). Завиває, Реве хазяїн: — Будем **пить**, Аж поки наша доня спить. II 15.314. Всі гуляють. А де ж Гон-та? Чом він не гуляє? Чому не п'є з козаками? I 141.2335. І цілу ніч бенкетовали Ченці, барони.. всі **пили** І, п'яні, Гуса про-клинали I 270.298. *Повт.* (2). «**Пийте**, діти! **пийте**, **пийте**!» І поставець одним духом Залізник черкає. I 124.1726. *Образн.* (1). А воля в гостях упилась Та у кошари заблудила. І вдруге **пити** зареклась. II 406.В. У *прик.* *спол.* **пити-у** **пити** с я (2). Залоскочи, моє серце: Нехай не сміється Надо мною, молодю, Нехай п'є-уп'єть ся. Не моїми кров-сльозами — Синьою водою Дніпровою.. I 358.16.

◆ У *спол.* (3): а) **пити** кров (2). Я свою п'ю, А не кров людськую! I 240.47;

б) честною кров **пити** — **приймати причастя** (1). Не знаю, Для чого справді ми читаєм Святуго заповідь його! Честною кров його **п'ємо**, Мов у шинкарки меду чарку... II 461.B.

О **пити** 1. I 41.530, II 37.77, 99.237, 257.348, 321.682, 446.B, у **приказці** II 105.42, **образн.** I 257.5, II 161.39, 2. I 104.984, **образн.** II 406.B, **пить** 1. I 278.199, II 64.90, 328.40, VI 21.23, у **приказці** I 234.149, у **спол.** а) I 140.2291, п'ю 2. I 255.30, у **спол.** а) I 240.47, п'є 1. II 88.18, 353.77, 2. I 141.2335, 472.B, II 10.72, 14.260, 15.308, 80.133, 301.16, у **прика.** **спол.** I 358.16, 530.B, п'ємо 1. VI 24.6, **образн.** I 379.10, у **спол.** б) II 461.B, **пила** 1. I 321.435, II 224.187, 309.188, 2. I 160.282, 165.42, **пили** 1. II 184.10, 2. I 270.298, **буду пити** 1. II 148.16, **буду пити** 1. II 125.6, **будеш пити** 1. **образн.** II 331.17, **будем пити** 1. I 203.157, **будем пити** 2. II 15.314, **будуть пити** 1. II 256.328, **пий** 1. I 440.B, 2. II 470.B, **пийте** 2. I 124.1734, 140.2306, 440.B (2 р.), **поят.** I 124.1726 (2 р.), п'ючи 1. II 56.297, **образн.** II 104.27.

ПИТИСЯ (13). 1. **Фольк.** (9). Ой не п'ються пива, меди, Не п'ється вода, Прилучилась з чумаченьком У степу біда. II 127.1.

2. **Безособ.** Про наявність бажання **пити** (**пийчати**) (4). Ні їється, ні п'ється, і серце не б'ється I 278.194. «Гуляйте, сини! Пийте, поки п'ється, бийте, поки б'ється!» — Залізник гукає. I 140.2306.

О **п'ється** 1. II 125.1, 125.5, 127.2, 2. I 140.2306, 278.194, **п'єд** 1. II 427.B (2 р.), 2. I 446.B, 491.B, **п'ються** 1. II 125.2, 127.1, п'юця 1. II 427.B, **пилися** 1. II 252.140.

ПИХА (2). Не торгувався і панотець.. За три копн звінчав у будень, Без **пихи**, так, як довелось. II 251.92. **гордості та пихи** я ще в моєї матері позичив, у мужички, у безталанної крепачки. VI 198.29.

ПИШАТИСЯ, ПИШАТИСЬ (17). 1. **Величатися, гордувати** (10). А ти, кумасю, спала, спала, **Пишалася**, та дівувала, Та ждала, ждала жениха II 368.16. **Ірон.** (1). Сама втекла і повінчалась. І батько й мати не пускали, Казали:—Вгору не залазь. Так ні, за князя. От і князь! От і **пишайсь** тепер, княгине! II 10.90. **Образн.** (3). Долиною козак іде Та у журби питається:— Де та доля **пишається**? II 294.4.

2. **Красуватися.** **Образн.** (4). **Пишається** над водою Червона калина. II 363.3.

3. **Гордитися ким-, чим-н.** (3). **Пишалася** синами мати, Синами вольними... II 33.8. Ще як були ми козаками, А унії не чуть було, Отам-то весело жилось! Братались з вольними ляхами, **Пишались** вольними степами II 33.5.

О **пишається** 1. **образн.** II 294.4; 2. II 363.3, 363.5, **пишалася** 1. II 368.16, 386.B, 501.B, **образн.** II 284.15, 2. II 327.3, 3. II 33.8, **пишалась** 1. I 366.210, II 11.134, **образн.** II 286.18, **пишались** 1. II 370.4, 2. I 489.B, 3. II 33.5, 320.644, **пишайсь** 1. **ірон.** II 10.90.

ПИШНИЙ (3). 1. **Величний, гордий** (2). **Пишними** рядами Виступають отамани, Сотники з панамі І гетьмани I 78.130. Христи дубові посхилялись, Слова дощем позамивались, Не **пишни**, думаю, слова. II 445.B.

2. **Розкішний** (1). Один старий одпочине В **пишний** домовині. Другий старий і так собі Де-небудь під тином. I 364.129.

О **Одн. М.** (в) **пишний** 2. I 364.129, **Мн. Н.** **пишни** 1. II 445.B, **О. пишними** 1. I 78.130.

ПИШНО (1). **Присл.** А ти, доле! А ти, мій покою! Мое свято чорнобриве, І досі меж ними Тихо, **пишно** похожаєш? II 91.43.

ПИШНО-ЧЕПУРНИЙ (1). Старенька сестро Аполлона, Якби ви.. Возвисили б свій божий глас До оди **пишно-чепурної**, Та й заходилися б обоє Царів абощо воспівать. II 69.9.

ПИЩАТИ (1). У **спол.** а ж **пищать** — **важко (кому)**. Гуляє князь, гуляють гості.. І так за днями день минає, Мужичькі душі а ж **пищать**. II 10.74.

ПІВБОГА (1). нема тепер нічого, Ні бога навіть, ні **півбога**. II 364.10.

ПІВБУБЛИЧКА (1). А ось ще осталося **Півбубличка**! I 321.429.

ПІВДИНАРІЯ (1). а цар.. Лизав у ліктора халяву, Щоб той йому на те, на се... Хоч **півдинарія** позичив II 301.12.

ПІВДУЛІ (1). За богами — панства, панства.. Аж потіють, та товпляться, Щоб ближче стати Коло с а м и х: може вдарять Або дулю дати Благоволять; хоч маленьку, Хоч **півдулі**, аби тільки Під самую пику. I 247.339.

ПІВЕКЗЕМПЛЯРА (1). якби ви не подіновались прислати мені свої сочиненія хоч **півекземпляра**, так — на пам'ять, то велике спасибі вам сказав би. VI 23.22.

ПІВЕНЬ (11). 1. У **спол.** ані **півня**, ні собаки — (не чути) нікого (1). Понад Дніпром козак іде.. Кругом його Мов вимерли люде. Ані **півня**, ні собаки I 112.1280.

2. а) **Тільки в мн., у поєднанні з дієсловом «співати» — на ознаку часу** (5). Місяченьку! Наш голубоньку!.. Поки відьми ще літають, Поки **півні** не співають, Посві-

ти нам... І 5.110 /У спол. треті півні (3). З-за Дніпра із села Руна гаєм гула, Треті півні співали. І 382.31; б) *Перен. Петреваю* в мн. У спол. треті півні (третій півень) — сигнал у гайдамаків до повстання (5). Треті півні — сигнал; розказують, що Залізняка есаула, не дїждавши третіх півнів, запалив Медведівку І 148. Прип. іде Ярема. У Черкаси. А там третій Півень заспїває... І 113.1289.

♦ *Одн. Н. півень 2. перен., у спол. І 113.1289, 113.1321, Р. півня 1. у спол. І 112.1280, Мн. Н. півні 2. І 5.110, 51.150, у спол. І 3.9, 6.139, 382.31, 2. перен., у спол. І 148. Прип., у назві І 110.3аг., Р. півнів 2. перен., у спол. І 148. Прип.*

ПІВКОПИ (2). Назва старовинної дрібної монети. Заробила Чи то позичила вдова Півкопи туя на буквар. І 319.588. Оддайте Тризну по копї, а Гамалїю по півкопи серебром, проценти такі, які він положить. VI 32.7.

ПІВНІЧ¹ (8). Середина ночі. Оставайся здоров — лягаю спать, уже північ, може во сні ї тебе побачу. VI 16.19. На хуторі Танці та музики — Аж до півночі. І 188.111.

♦ *Одн. Н. північ VI 16.19, Р. до півночі І 49.31, 157.153, 230.15, 289.651, 444.В, ІІ 16.334, 188.111.*

ПІВНІЧ² (1). Сторона світу. Ой чого ти почорніло, Зелене поле?.. Мене славні запорожці Своїм трупом вкрили. Та ще мене гайворони Укрили з півночі... І 135.10.

ПІВПАРОБОК (1), ПІВПАРУБОК (1). Гайдамаки понад яром З шляху повернули. Наганяють півпаробка. І 121.1608.

♦ *Одн. З. півпаробка І 121.1608, півпарубка І 439.В.*

ПІВРОКУ (3). Минуло півроку; Занудило коло серця, Заколело в боку. Нездужає Катерина І 30.78. вже з півроку як не чую нічого із рідної моєї України, може вже ї ніколи не почую. VI 25.28. Через півроку вивели мене на світ божий та знову посадили мене на чортопхайку, тільки вже не з жандаром, а з фельдгегерем, та одвезли аж у Оренбург. ІІ 83.7.

ПІВСЛОВА (3). Дуже мало. напиши мені хоч півслова о Хариті VI 204.29 //З заперечною часткою «ні» у знач. «нічого» (2). Не впусти Аніже слова, ні півслова З моєї грїшної розмови ІІ 456.В.

♦ *Одн. Р. півслова ІІ 456.В, VI 189.10, З. півслова VI 204.29.*

ПІВСЛОВЕЧКА (1). Зменш. до півслова. З заперечною часткою «ні» у знач. «нічого». Минуло вже більш як півтора року, а я до тебе не написав ні півсловечка. VI 15.5.

ПІВТОРА (3). Пишу, а ще і сам добре не знаю, чи живий ти на світі, чи здоровий, бо вже оце трохи чи не півтора року, як ми не переписались з тобою ані одним словом VI 52.15.

♦ *Одн. Н. півтора VI 15.5, 52.15, З. півтора VI 36.28.*

ПІВУПРУГА (1). Відрізок часу (кілька годин). Гонту забавляйте, З півупруга, а там нехай. Ідїть же гуляйте... І 128.1859.

ПІВЧВАРТА (1). Три з половиною. Ой виростеш, сину, За півчварта року І 230.26.

ПІД (125). *Прийм. І. Із знах. відм. (20). Уживається: 1. При вказівці на місце, в напрямі до якого відбувається дія (10). Не журиться Катерина... Прийде до криниці, Стане собі під калину, Заспїває Гриця. І 29.67. Вдова шкандибає Під звїніцю, сердешная, Руки простягати ІІ 122.5. Поїду аж під Москву в гості до мого старого батька — до М. С. Щепкіна VI 174.4. Аж потїють, та товплїться, Щоб то ближче стати Коло с а м и х: може вдарять Або дулю дати Благоволять; Хоч маленьку, Хоч пївдулі, аби тільки Під саму руку. І 247.340.*

2. При вказівці на предмет чи особу, на які знизу спрямована дія (6). І беруть його під руки, І ведуть у хату І 286.541. І се нічого: На те він бог, а ми під бога Себе повинні підкладати ІІ 272.315. В образн. виразах (2). Не доведеться мені давати під парус свої вірші і того ради, що парус сей надуває заступник того вельможного князя, любителя березової каші. VI 186.9. Нікому тільки було огню положить під мое горем недобите старе серце. VI 139.13.

3. У поєднанні з словом «час» — при вказівці на період, протягом якого відбувається дія (1). я пришло вам 50 або 100 екземплярів свого Кобзаря, а ви передайте на комісію під час ярмарки харьковским книгарям. VI 122.22.

♦ *У спол. (3): а) стати під аршин — піти на військову службу (2). Нехай, каже, вдовин син Та не стане під аршин, А я стану. ІІ 458.В; б) під розписку (1). Передайте під розпис-*

к у книгареві 100 екз[емплярів] Кобзаря VI 224.12.

II. З орудн. відм. (105). Уживається: 1. При вказівці на те, біля, поблизу чого щось знаходиться або відбувається (85). В таку добу під горою.. Щось біле блукає. I 3.13. На верстовім шляху в полі Корчма під вербою Стоїть собі в холодожку II 187.59. у царині під куренем дідусь сидить VI 27.2. Уже Марко чумає І восени не ночує Ні під хатою, ні в хаті... I 317.260. Отак на улиці під тином Ще молодий кобзар стояв I 286.518.

2. При вказівці на місце, предмет чи особу, нижче яких відбувається дія або щось знаходиться (19). Аж слухаю—Загули кайдани Під землею... I 244.202. А тим часом із діброви Козак виїзжає; Під ним коник вороненький Насилу ступає. I 7.163. Ставок під кригою в неволі I 42.548. Орли, орли ви сизокрили, Поки вам лихо не пришлося, Хоч невеличке, хоч на час! А там—під лавою в шиночку Сховається у холодожку. II 202.21 /Як калина при долині вранці під росою, Так Ганнуся червоніла, Милася сльозою. I 166.99. В образн. виразах (2). Дай і пригорнутись, Під крилом твоїм любенько В холодку заснути. II 286.27.

3. У спол. під редакцією (1). Восени буде у нас свій журнал під редакцією Белозерського і Макарова. VI 193.6.

О під I 1.29.67, 247.340, 462.В, II 122.5, 192.20, 254.213, 277.491, 322.685, VI 172.6, 174.4, 2. I 76.68, 286.541, II 272.315, VI 139.13, 186.9, 204.37, 3. VI 222.22, у спол. а) I 233.137, II 458.В, у спол. б) VI 224.12, II 1. I 3.13, 5.112, 7.155, 7.193, 25.20, 34.238, 36.341, 38.423, 38.426, 41.515, 41.521, 41.540, 49.32, 50.77, 59.100, 81.244, 95.740, 102.Рем., 125.1759, 150.П., 161.328, 236.242, 242.134, 274.69, 275.78, 282.355, 284.449, 286.518, 288.587, 305.416, 306.441, 317.260, 346.224, 356.62, 364.131, 387.58, 500.В, 556.В, II 25.68, 60.43, 81.167, 85.28, 96.141, 96.149, 98.202, 114.16, 123.1, 124.16, 150.27, 151.37, 151.40, 187.59, 196.88, 204.9, 206.49, 232.16, 242.1, 287.6, 298.12, 306.45, 306.62, 308.117, 308.152, 315.424, 322.715, 323.744, 324.6, 335.12, 361.9, 440.В, 444.В, 455.В, 459.В, 464.В, 475.В, 488.В, 490.В (3 р.), VI 27.2, 82.39, 187.4 (2 р.), 201.13, 203.2, 2. I 7.163, 34.257, 40.508, 42.548, 91.580, 166.99, 199.10, 225.28, 244.202, 244.206, 285.498, 462.В, 494.В, II 175.352, 202.21, 223.149, 286.27, 450.В, VI 186.6, 3. VI 193.6.

ПІДБИТИЙ (2). *Перен. У спол.*: а) волею підбитий — вільний (1). І честь Кармілова.. слава Ліванова, а не лукава, Тебе укріє.. Добром та волею підбитим, Святим омофором своїм. II 291.12; б) брех-

нею підбитий — неправдивий, нещирий (1). Правда, мудрі! Спасибі за раду. Теплий кожух, тільки шкода— Не на мене шитий, А розумне ваше слово Брехнею підбите I 77.100.

ПІДВЕСТИ (1). Князь хиріє, Неодужає встати. А підвести нема кому II 18.402.

ПІДВЕСТИСЯ (1). Опівночі прокинулася Несчастлива мати. Підвелася, іздригнулася, Стала щось шептати... II 471.В.

ПІДЖИДАТИ (2). [Сотник] сина дав У бурсу в Київ обучатись, А сам Настусю піджидав, Таки годованку, щоб з нею Собі зробитися ріднею II 164.29. До 16 августа я піджидав вас у Києві VI 197.8.

ПІДЖМУРКИ *див.* **ПІЖМУРКИ**.

ПІДЗЕМНИЙ (1), **ПОДЗЕМНИЙ** (1). Аж кишає Невольники у Сиракузах, В підземних мурах. II 468.В. А неопітві В підземні страшні узи В кайданах одвезли. II 463.В.

ПІДІЙМАТИ (4). а вона сердешна тільки не плаче та підіймає передню червону запашчину, бо вже, знаєте, трошки тее... VI 27.4.

◆ У спол. (3): а) руку підіймати на кого — повставати проти кого (1). І плакав Гус, молитву дія, І тяжко плакав. Люд мовчав І дивувався: що він діє, На кого рук у підійма! I 267.188; б) до бога руки підіймати — благати бога в молитві (1). Молила Сама стара за молодих, До бога руки підіймала. II 413.В; в) хвилю підійма (1). Сердитий вітер завива, Долоду верби гне високі. Горами хвилю підійма. I 3.4.

О підіймає VI 27.4, підійма у спол. а) I 267.188, у спол. в) I 3.4, підіймала у спол. б) II 413.В.

ПІДІЙМАТИСЯ, ПІДІЙМАТИСЯ (2). Пани в гаю не ворухились, А люде збіглися та дивились, Як дим до неба підіймався... II 17.373.

◆ У спол. руки не підіймаються — про відсутність бажання щось робити (1). Ян Гус повинен бути у Василя Васильовича! Тарновського.. Перероблять його, або знову робить, у мене щось руки не підіймаються. VI 165.16.

ПІДІЙТИ (1). Іде боса титарівна І несе дитину. То підійде до криниці, То знов одступає. II 81.179.

ПІДКИНУТИ (1). *Образн.* А ти, друже мій, догадався, взяв та й підкинув того святого огню. Спасибі тобі VI 139.14.

ПІДКЛАДАТЬ (1). *Образн.* На те він бог, а ми під бога Себе повинні підкладати І 272.316.

ПІДКОВИ (2). А я собі Христа В намисті, А на листві листя Та листя, І чоботи І підкови. І 141.2323. Розвернулося весілля. Музикам робота І підковам. І 318.335.

ПІДКОШЕНИЙ (1). У порівн. Як билина підкошена, Ярина схилилась І 283.388.

ПІДКРАДАТИСЯ (2). Підкрадаюся до хати — Аж огню немає. І 535.В.

○ підкрадаюся І 535.В. підкрадалася І 548.В.

ПІДКРАСТИСЯ, ПІДКРАСТИСЬ (12). А мудро співає! коли не послухаєш, усе іншу Підкрадьмося, братці, та послухаєм, а тим часом задзвонять. І 102.927. І дійшло до того, Що я вночі, підкравшись, Максимова хату. Запалив. І 252.149. *Образн.* (2). Крались злидні із-за моря В удовину хату. Та й підкравлись... І 233.116.

○ підкрався І 278.528, підкравшись І 8.198, підкравшись І 404.В (2 р.), І 351.13, *образн.* І 233.116, 351.30, підкравшися І 348.14, підкравдється І 239.15, підкравдёмось І 431.В, підкравдёмось І 102.927, підкравшися І 252.149.

ПІДЛОЖНИЦЯ (2). Полюбовниця. і вчора Лилася божа благодать. Кому чи чином, чи грошима... А кому Самі благоволити дати Свою підложницю в супруги І 272.310.

○ *Одн. З.* підложницю І 272.310, *Мн. З.* підложниць І 415.В.

ПІДМОВЛЯТИ (1). Тепер, кажуть, Головатий Останки збирає Та на Кубань підмовляє І 289.643.

ПІДМОГА (1). Візантія пробуркалась, витрищила очі, Переплива на підмогу І 467.В.

ПІДНІЖКИ (2), **ПІДНОЖКИ** (1), **ПОДНОЖКИ** (1). *Перен. Підлабузники.* Німії, подлії раби, Підніжки царській, лакеї Капрала п'яного! І 280.19.

○ *Мн. Н.* підніжки І 517.В, І 280.19, підножки І 516.В, подножки І 334.161.

ПІДНІМАТИ (3). У *спол.*: а) руку (руки) піднімати на кого — повставати проти кого (2). Люд мовчав І дивувався: що він діяв? На кого руку піднімав? І 488.В; б) до бога руки піднімати — *благати бога в молитві* (1). Молила Сама стара за молодих, До бога руки піднімала... І 411.В.

○ піднімав у *спол.* а) І 488.В, піднімав у *спол.* а) І 487.В, піднімала у *спол.* б) І 411.В.

ПІДНОЖКИ *див. ПІДНІЖКИ.*

ПІДНОЧУВАТЬ (1). — Який се гость? — Із Назарета Зайшов у нас підночувать. І 309.162.

ПІДНЯТИСЯ, ПІДНЯТИСЬ (6). 1. Підвестися з місця (*про людину*) (1). І старий піднявся. І 275.102.

2. Підвестися угору (1). Степан свиснув, і курява Щляхом піднялася. І 281.329.

3. *Перен. Підрости* (4). І дочечка у їх росла, Уже чимала піднялась І 220.4. Кляте плем'я Давидове у нас зійшло! Зотни, поки не піднялось! І 301.26.

○ піднявся 1. І 275.102, піднялася 2. І 281.329, піднялась 3. І 220.4, 306.30, 445.В, піднялось 3. І 301.26.

ПІДНЯТЬ (7). 1. Взяти на руки (1). Довго плавав рибалонька: «Нема в мене роду, Нема долі на сім світі, — Ходім жити в воду!» Підняв її [Ганнусю], поцілював... І 168.172.

2. Зняти з голови (1). Закрутивши чорні уся, За ухо чупринну, Підняв шанку [отаман] — човни стали. І 61.55.

◆ У *спол.* (5): а) підняти очіці — подивитись (2). Підняла На той Фавор свої святіє Очіці кроткіє Марія Та й усміхнулася. І 308.124; б) руки підняти на кого — повстати проти кого (1). А я молитись в хаті буду. — Бо вже нездужав, сину, встать, Руки на ворога піднять! І 234.81; в) підняти руки до бога — *благати бога в молитві* (1). І, сивоволосий, Підняв руки калічені До святого бога І 108.165; г) підняти гори - хвилі (1). А Дніпр мов підслухав: широкий та синій, Підняв гори - хвилі І 113.1307.

○ підняти у *спол.* б) І 234.81, підняв 1. І 168.172, 2. І 61.55, у *спол.* в) І 108.165, у *спол.* г) І 113.1307, підняла у *спол.* а) І 308.124, 486.В.

ПІДОЖДАТЬ (10). Федор якраз в той день і переїхав через Нижній. І щоб йому було підождають до завтра. VI 153.6. «Хто ти такий?» Галайда питає. «Я посланець пана Гонти. Нехай погуляє, Я підожду». І 127.1833.

○ підождають І 167.105, VI 132.30, 153.6, підожду І 127.1833, VI 132.34, підождемо І 372.27, підождуть VI 193.7, нехай підождають VI 207.38, підождала (6) І 322.475, підождали (6) І 302.309.

ПІДПАЛ (1). *Образн.* Лежить попіл на розпудті, А в попелі тліє Іскра огню великого. Тліє, не вгасає, Жде підпалу І 262.11.

ПІДПАЛИТИ (1). Ось слухай же, що то роблять Заздрощі на світі І ненагля голонная. Ходили, ходили, Поки вночі, жалкуючи, Сиріт підпалили! ІІ 408.В.

ПІДПАЛЮВАТИ (1). *Перен.* і заспівав, Поки Едем твій тихий рай Ще не підпалював Єгова! ІІ 486.В.

ПІДПАНКИ (2). *Зневажл.* Все розберіть.. То й побачите, що ось що Ваші славні Брути: Раби, підпанки ІІ 519.В. *У приказці* (1). [Гайдамака]: «Та воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ось що: не так пани, як підпанки, або — поки сонце зійде, то роса очі вийсть». ІІ 103.968.

ПІДПЕРТИ (1). *У спол.* плечми підперти — підтримати. Плечми моїми молодими Його старії підопру! ІІ 307.74.

ПІДПИЛИЙ (2). Почтар, нівроку, був підпилий ІІ 301.31 // *Субст.* (1). А вже підпилий як засне, То хоч коти гармати, І усом не моргне. ІІ 240.59.

ПІДПИРАТИ (1). *У спол.* плечима стелю підпирати — про дуже високу на зріст людину. Найкращий парубок Микита Стоїть на лаві в сірій свиті.. Плечима стелю підпирає. ІІ 77.27.

ПІДПИСУВАТИ, ПІДПИСУВАТЬ (2). От і братія сипнула У сенат писати Та підписувать — та драти І з батька і брата. ІІ 251.509. А якщо трапиться мені щешо-небудь прислать до вас, то підписуйте ви самі мою фамілію, циноброю, бо мені не можна. VI 62.15.

ПІДПИСУВАТЬСЯ (1). Чорноморський побит вийшов з цензури так як треба. Театральний цензор сказав, що йому не треба підписуватися, коли воно буде надрюковано. VI 28.24.

ПІДПЛИВАТИ (2). *У спол.* підпливати кр о в'ю. *Образн.* Гайдамаки Гуляють, карають; Де проїдуть — земля горить, Кр о в'ю підпливає. ІІ 137.2165.

◊ підпливає ІІ 114.1335, 137.2165.

ПІДПУСТИТИ (1). *У спол.* підпустити пахучого курева кому — підслесливо розхвалити кого. Розумний, дуже розумний і сердечний епілог вийшов; тільки ти дуже вже, аж надто дуже, підпустив мені пахучого курева; так дуже, що я трохи не вчадів. VI 155.35.

ПІДРОСТАТИ (3). Звичайне, мати, що й казати! Та може снівся-таки й зять, Бо вже Катруся підростала. ІІ 49.25. А

тим часом перевертні Нехай підростають. ІІ 226.40.

◊ підростала ІІ 49.25, 249.41, нехай підростають ІІ 226.40.

ПІДРОСТИ (7). Дитяточко собі росло.. Уже чимале підросло. ІІ 318.537. *Образн.* (1). Кляте племя Давидове у нас зійшло! Зотни, поки не підросло. ІІ 481.В.

◊ підросла ІІ 64.82, 482.В, підросло ІІ 314.177, ІІ 318.537, образн. ІІ 481.В, підросли ІІ 370.2, підростуть ІІ 228.46.

ПІДСКОЧИТИ (1). Так на чорта ж Іх [сідала] на горах ставить? Та ще такі височенні, Що й хмарн достанеш, Як підскочиш. ІІ 501.В.

ПІДСЛУХАТИ (1). *Образн.* «Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! Багато ти, батьку, у море носив Козацької крові» ..Так думав, ідучи в латаній свитині, Сердега Ярема з свяченим в руках. А Дніпр мов підслухав: широкий та сніий, Підняв гори-хвилі ІІ 113.1306.

ПІДСТАВЛЯТИ (1). *У спол.* шию підставляти. Дурний шию підставляє І не знає за що! ІІ 338.53.

ПІДСТЕРЕГТИ (2). Отож львєня те дике! люте! Підстерегли його, взяли. ІІ 325.16. а люде Підстережуть вас на то-теж, Уловлять і судить не будуть, В кайдани туго окують, В село на зрище приведуть ІІ 328.45.

ПІДСТРЕЛЕНО (1). *Присудк.* Безособ. Бачиш, праву ногу Чи то ліву підстрелено.. ІІ 254.219.

ПІДТИ див. ПІТИ.

ПІДТИКАТИСЯ (1). Чи не це ж та ку-мась, Що підтикалася!.. ІІ 98.221.

ПІДТОПАТИЙ (1). *Перен.* *Зневажл.* Самі благоволили дати Свою підложницю в супруги. Хоча й підтопану. ІІ 272.311.

ПІДТОПАТИСЯ, ПІДТОПАТИСЬ (4). *Перен.* Стати немолодим, знесилити, змарніти. Прийшла молодича .. У найми просьється.. «Возьмімо, Трохиме» .. «Та воно-то треба, Бо й я свою вже часточку Прожив, слава богу,— Підтопався». ІІ 315.183. Чи не покинуть нам, небого,.. Вірші нікчемні віршувать, Та заходиться риштувать Вози в далеку дорогу, На той світ.. Почумакуєм спочивать. Втомилися і підтопталися ІІ 372.8. Ні, вже не те, підтопталась Моя стара сила, Утомилась ІІ 276.115.

◊ підтопався ІІ 315.183, підтопталась ІІ 276.115, 464.В, підтопталися ІІ 372.8.

ПІДХОДИТИ (2). Дивлюсь, цар підходить До найстаршого... I 248.356.

◇ підходити I 248.356, II 168.Рем.

ПІЖМУРКИ (2). **ПІДЖМУРКИ** (1). Дивлюсь — аж он передо мною.. Хатки біленькі виглядають, Мов діти в білих сорочках У піжмурки в яру гуляють II 24.16. Отут, було, на цвинтарі Я з дітьми гуляю, І з Юрієм гетьманченком У піджмурки граюсь I 501.В.

◇ *Мн. З.* у піжмурки I 294.21, II 24.16, у піджмурки I 501.В.

ПІЗНАВАТИ (5). [Вдова] Помарніла, скалічила, Ніхто й не пізнає. Та й кому там пізнавати Каліку убогу. I 234.170. А сирота її в селі.. Лопуцьки їсть, ставочки гатить В калюжах з дітьми у яру. Умийся, серденько! Бо мати Он дивиться, й не пізнає Межи дітьми дитя своє. II 13.231.

◇ пізнавати I 234.170, пізнаєш I 43.598, пізнає I 397.44, 495.В, II 13.231.

ПІЗНАТИ (18). **ПОЗНАТЬ** (6). 1. *Узнати, розпізнати* (19). Пізнав батько свого сина, Та не хоче взяти. I 46.741. Не пустили Дорошенка, У рясі пізнали, Закували у кайдани II 161.46. У приказці (1). У хату прийти до його або до себе покликать по-братерській не можна, не можна, бо він злякається, та може ще й те, що він пізнає дурня у жупані. I 375.25. *Образн.* (1). сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталанні думи, та так проклята одчистила, що я ледве пізнав свої діточки VI 200.6.

2. *Зрозуміти що, зазнати чого* (5). Не хотять **Познать**, розбити тьму неволі I 344.138. *Повт.* (2). І примиренному присняться І люди добрі і любов, І все добро.. І в неволі **Познає** рай, **познає** волю І всетворящую любов. I 360.22.

◇ *познать* 2. I 344.138, 524.В, *пізнав* 1. I 43.607, 46.738, 46.739, 46.741, 457.В, *образн.* VI 200.6, *пізна* 1. II 73.173, *пізнала* 1. II 14.234, 440.В, *пізнали* 1. I 46.708, II 161.46, 410.В, 440.В, *пізнає* 1. I 37.355, 234.169, II 195.52, у *приказці* I 375.25, *познає* 2. *позн.* I 360.22 (2 р.), 532.В, *пізнала* 6. I 11.92.5, *пізнали* (6) 1. I 99.832.

ПІЗНЕНЬКО (1). *Присл.* **Присудок**. Я, не вам кажучи, пустився в малярство. Трошки **пізенько**, а коли, каже, взявся, то вези до краю. VI 20.1.

ПІЗНО (2). 1. *Присл.* (1). Якби знала — не ходила б Пізно за водою, Не стояла б до півночі З милим під вербою I 49.30.

2. *Присудок*. (1). Так я думаю, щоб ушкварить твій Чорноморський по-

бит, але тепер уже пізно, а якби ти його звелів переписать гарненько та прислав к великодню, то б це так. VI 34.20.

◇ пізно 1. I 49.30, 2. VI 34.20.

ПІЙТИ (2). *Слов'ян. Поети.* Пійти в одах вихваляли Войну й царцю. II 54.200. *У порівн.* (1). Літа мої — крила, Де ви ділись молодії? Згинули — пропали, Як ті славнії пійти, Шо оди писали... II 415.В.

ПІЙМАТИ (1). Вийшла мати погуляти.. І незчулась, як зуспіли Дніпрові дівчата — Та до неї, ухопили, Та й ну з нею гра- тись, Радісінькі, що **піймали** I 359.57.

Пійти див. **ПІТИ.**

ПІКІНЕРИ (2). *Частина козаків південного Лівобережжя, які були переведені в другій половині XVIII ст. на становище регулярних військ; озброєні піками.* Прийшов указ лоби голить. Се в перший раз.. Бо на Україні в нас, бувало, У козаки охочі йшли, А в пікінери вербовали, Та теж охочих. II 253.184. Вдовиченко в пікінерах, Вдова на тім світі! II 54.217.

ПІКЛУВАТИСЬ (1). Та таки й дитина, Хоча воно вже й піросло, Та все ж таки треба Коло його **піклуватись**. I 314.179.

ПІЛАТИ (1). *Перен. Про царя і його прислужників.* О горе! горенько мені! І де я в світі заховаюсь? Щодень пілати розпинають, Морозять, шкварять на огні! II 300.11.

ПІНА (2). Мати дивиться на неї, Од злості німіє.. Розхрістана, боса, З роту **піна** I 167.134. *Образн.* (1). Лиман Дніпрові Туя журбу-мову на хвилі подав. Зареготовав дід наш дужий, Аж **піна** з уса потекла. I 199.29.

ПІП (18). Моліться правді на землі, А більше на землі нікому Не поклоніться. Все брехня — **Попи** й царі... II 272.300. — А я в **попа** обідала, — Сирітка сказала. II 197.19. Кличе Гандзю козак: «Ходім, Гандзю, до **попа** Богу помолиться» I 106.1061.

◇ *Одн. Н.* **піп** II 170.199, 430.В. *Р.* без **попа** I 64.34, 539.В, II 345.3, в **попа** II 197.19, до **попа** I 106.1061, 397.45, *З.* **попа** I 397.46, *Мн. Н.* **попи** I 8.205, 23.95, 50.102, 107.1107, 107.1110, II 272.300, *Д.* **попам** II 193.32, *З.* у **попи** II 169.142, *О* з **попами** II 137.11.

ПІРАМІДА (2). На голому піску стоять По шнуру **піраміди** вряд, Мов фараонова сторожа II 315.436. *[Перен. Храм]* (1). Ходімо, куме, в **піраміду**, Засвітим світоч. II 371.4.

ПІРНУТИ (2). Рибалонька кучерявий.. Пірнув, виринає—І утоплена Ганнусю На берег виносить І 167.147. Та й замовкла русалонька І в Дніпро **пірнула...** І 531.В.

ПІР'Я (2). У спол. а ж **пір'я** летить— при вказівці на значну міру дії. Христять Лейбу знову. Перічили, перічили, а ж **пір'я** летіло... І 90.545.

◇ **Одн. Н.** **пір'я** І 90.545, **пер'я** І 427.В.

ПІСЕНЬКА (3). *Пестл. до пісня.* Пограємось, погуляймо Та **пісеньку** заспіваймо І 5.94. Передайте моїй будущій молодій княгині оцю невеличку і не весільну **пісеньку** VI 190.23.

◇ **Одн. З.** **пісеньку** І 5.94, II 152.28, VI 190.23.

ПІСЛЯ (17), **ОПІСЛЯ** (1). *Прийм. з род. відм. 1.* Слідом за чим, по закінченні чого (16). Я йому **після** Кобзаря уже двічі писав, а він мені ані тельні! VI 211.9. **Після** пречистої в неділю, Та **після** перної, Трохим Старий сидів в сорочці білій, В брилі, на призбї. І 320.384. **Після** великої зими Вернувся І Максим безногий II 54.203.

2. *З причиновим значенням* (2). Не знаю, що і **після** чого Старі сумують І 312.102. Та й **після** чого мені кирпу драть? далєбі я чорт-зна-що. VI 34.5.

◇ **Після 1.** І 148.Прийл., 320.384, 320.385, 533.В II 54.203, 249.12, 251.95, VI 26.24, 28.30, 82.31, 161.31, 161.32, 190.2, 211.9, 217.6, 2. І 312.102, VI 34.5, **опісля 1.** І 508.В.

ПІСЛЯЗАВТРА (1). *Присл.* «Катерино! Коли в нас неділя?» «**Післязавтра**. І 321.439.

ПІСНЯ (16). Наша дума, наша **пісня** Не вмере, не загине... І 58.50. Могила, ка-жуть, видає зборник наших **пісень**? Нехай йому бог помагає. VI 140.15. У *прикл. спол.* **пісня-дума** (1). За що сірбому ти поцілуеш? За **пісню-думу**?.. II 32.17.

◇ **Одн. Н.** **пісня** І 58.50, VI 20.34, 165.21, у назві II 480.В, **Р. пісні** VI 163.3, **З. пісню** І 66.124, 346.231, 411.В, II 54.188, за **пісню** у *прикл. спол.* II 32.17, **Мн. Н. пісні** І 307.495, II 383.В, **піснь** І 501.В, **Р. пісень** VI 140.15, **З. пісні** І 375.29, VI 196.28

ПІСОК (14). 1. *Тільки в одн.* (8). На арені Лідійський золотий **пісок** Покрився пурпуром червоним II 276.456. і повіе Ураган холодний. І занесе **піском**, снігом Курінь II 180.33. *Зверт.* (1). Ти, жовтенький **пісок!** Нагодуй моїх діток І 311.52. *Образн.* (1). Босфор клеткотий... Йому Візантію хочеться збудити. «Не буди, Босфоре, буде

тобі горе, Твої білі ребра **піском** занесу» І 201.63 //У *спол.* засипати **піском** очі—**поховати** (1). Не втирайте ж мої слюзи, Нехай собі ллються... Поки попи не засиплють Чужим **піском** очі... І 23.96.

2. *Тільки в мн.* Великі простори, *вкриті піском* (6). Хоч позволив хан на **пісках** Новим кошом стати, Та наказав запорожцям Церкву будувати. II 30.32. *Образн.* (1). Що зосталось байстрюкові? Хто з ним заговорить? Ні родини, ні хатини; Шляхи, **піски**, горе... І 45.706.

◇ **Одн. Н.** **пісок** 1. II 276.456, **Р. піску** 1. І 305.411, **З. в пісок** 1. І 168.166, **О. піском** 1. II 180.33, *образн.* І 201.63, у *спол.* І 23.96, **М. на піску** 1. II 315.435, **К. пісок** *зверт.* 1. І 311.52, **Мн. Н. піски** 2. І 37.351, II 46.69, *образн.* І 45.706, **З. піски** 2. І 37.358, **О. за пісками** 2. II 18.423, **М. на пісках** 2. II 30.32.

ПІСОЧОК (2). *Пестл. до пісок 1.* А тим часом синя хвиля Ганнусю виносить. Голісінька, стрепенеться, Сяде на **пісочку**... І 169.193.

◇ **Одн. М.** на **пісочку** І 168.160, 169.193.

ПІСТ (1). *Церк.* Із Пітера мені пишуть, що я недовго сидітиму в Нижнім. Чи так, чи інакше, а я дальше **поста** не всижу. VI 164.11.

ПІТ (3). У *спол.:* а) (крававим) **потом** заробляти (заміснити)—*величезними зусиллями, непосильною працею що-н. здобувати, зробити і т. п.* (2). Один сина проклинає, З хати виганяє, Другий свічку, сердешний, **Потом** заробляє Та ридючи становить Перед образами—Нема дітей!.. І 314.152. Нам тільки плакати, плакати, плакати І хліб насущний заміснити Крававим **потом** і слюзми. І 325.23; б) **потом** і кров'ю *чиюсю* похмілля справити (1). А Медуза В шинку з старцями п'яна спить. От-от прокинеться... і **потом**, І кров'ю вашою, деспоти, **Похмілля** справить. II 270.236.

ПІТЕР (10). *Назва міста.* літом, якщо не пустять у **Пітер**, то чкурну в Харков VI 172.7. Чи вернувся Василь із **Пітера**? VI 50.34.

◇ **Одн. Р.** із **Пітера** VI 50.34, 129.39, 130.28, 164.9, 165.10, **З. в (у) Пітер** VI 34.14, 172.7, 179.30, **М. в (во) Пітері** VI 24.16, 42.20.

ПІТИ, ПІЙТИ, ПІДТИ (240). 1. *Вирушити куди-н., в якомусь напрямі* (188). Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядіти.. «Еге, бачу, яка fuga! Цур же йому

з лісом! **Піти** в хату...» І 42.565. Марія встала та й **пішла** З глемком по воду до криниці. ІІ 310.212. Зійшлись чехи, взяли землі З-під костра і з нею **Пішли** в Прагу. І 272.357. поберемося за рученьки та й **підем** уднох собі аж у Київ. ІІ 174.300. **Пішов** козак світ-за-очі І 14.5. Люби ж собі, моє серце, Люби, кого знаєш.. А я **піду** на край світа... І 15.29. *Повт.* (2). **Пішов** би я в Україну, **Пішов** би додоמו ІІ 67.5 // *Переважно з інф. на означення мети руху* (66). **Піти** лишень подивиться До царя в палати, Що там робиться. І 252.531. На те літо.. я буду в Києві і на Михайловій горі, а ви там де-небудь під явором або під вербою і поставте мою завітчану княгиню, а я **піду** погулять та й зостріну її. VI 187.5. **Пішов** я, брате, зароблять. І 397.31. **Піди** лиш скрипку принеси ІІ 167.100. Справді співа щось; **піду** спиною. І 102.922.

2. *Стати ким-н., приступити до якоїсь роботи і т. п. З імен. у знах. відм. і з прийм. «у», «в»* (20). Я сам **пішов** у москалі. І 396.17. Та й знов **пішов** [Максим] у наймити ІІ 253.172. Жінки навіть з рогаками **Пішли** в гайдамаки. І 119.1538. [Вдова] сама на прощу в Київ, В черниці **пішла**. ІІ 185.34. Подибала стара мати Доню в полі доганяти... І догнала, привела; Нарікала, говорила, Поки в землю положила. А сама в старці **пішла**. І 391.10. Я шукала пана, Та тепер уже не треба, **Піду** у цигане. І 537.В.

3. *Вийти заміж* (6).— Іди, доню... Він багатий, одинокий — Будеш панувати. — Не хочу я панувати, Не **піду** я, мамо! І 50.99. як скаже Харита, що **підє** за мене, то прийми ти її в своїй хаті, як рідну сестру. Нехай вона сердешна од наймів трохи одпочине. VI 205.2.

4. *Почати йти, рухатися* (3). Корови **підуть** по діброві, Дівчата вийдуть воду брати І 12.55. І Ярина вийшла з хати.. Ледве вийшла... Усміхнеться, То **підє**, то стане, Розглядає, дивується І 282.381.

5. *Початися* (1). Сьомий рік оце **пішов** з апреля, як я нужу світом в киргизьким безводнім і безлюднім степу. VI 83.14.

6. *Утекти* (1).— Не кидай матері! — казали, А ти покинула, **пішла** І 552.В.

7. *Перен. Поширитися — про звуки* (8). Защебетав соловейко — **Пішла** луна гаєм І 6.146. **Пішов** шелест по діброві І 6.153. *Повт.* (2). Защебече соловейко.. **підє** руна

гаєм, **Підє** та замовкне — нащо щебетать? І 12.43.

8. *Перен. Здатися, бути використаним на щось* (3). Та все **пішло** [арям] на грише: І Запор[о]жжя, і село... ІІ 25.44. Було на хуторі погане Мале байстря.. на придане Воно за панною **пішло** У генеральське село ІІ 220.18.

◆ *У спол.* (10): а) **піти** у танець (на вприсідки) — *почати танцювати* (4). **Пішла** баба у танець І 128.1892. І знов дівчата мов сороки, А парубки, узнявшись в боки, Навприсідки **пішли**. ІІ 77.20; б) **піти** в воду (в землю) — *зникнути, згинуті* (2). Випий трошки сього зілля — Все лихо загоїть.. Та ще, чуєш, не хрестися — Бо все **підє** в воду... І 52.171. Він до челяді — і челядь, І челядь пропала, До москалів — москалки, Тільки застогнало. **Пішли** в землю І 253.559; в) **піти** з сього світа (в землю) — *умерти* (2). Як билина, Як лист за водою, **Пішов** козак з сього світа, Все забрав з собою. І 256.74. Легше мині в землю **піти**, Ніж його побачить. І 412.В; г) **піти** марне — *із запереченням «не» у знач. «справдитися»* (1). Не минула слава тая, Не марне **пішла**. Удовиця у м'ясниці Сина привела. ІІ 184.14; д) **піти** в писарі (1). **Пішов** я в писарі в громаду ІІ 64.100.

О **піти** 1. І 42.565, 252.531, ІІ 169.153, 2. І 277.163, у спол. в) І 412. В, **пійти** 1. І 479. В, **підти** 1. І 550. В, **пішов** 1. І 14.5, 16.33, 29.43, 48.21, 67.141, 84.332, 143.2430, 146.2525, 248.382, 266.124, 317.272, 366.230, 396.25, 397.31, 397.58, 411.В, 415.В, 493.В, ІІ 28.161, 66.185, 78.52, 81.189, 103.19, 104.24, 105.40, 106.89, 148.17, 181.9, 242.22, 256.325, 269.185, 321.652, 322.700, 335.5, VI 29.28, 58.31, 82.27, 222.36, І 2. І 396.17, 397.62, ІІ 53.172, 63.67, 253.172, 258.399, 458.В, 5. VI 83.14, 7. І 6.153, у спол. в) І 256.74, у спол. д) ІІ 64.100, **пійшов** 1. І 487.В, **пішла** 1. І 34.236, 34.261, 35.284, 38.417, 51.110, 51.146, 232.75, 233.120, 234.162, 311.36, 318.314, 318.332, 359.49, 397.51, 411.В, 462.В, 463.В (2 р.), 493.В, 537.В, 538.В (2 р.), 539.В, 555.В, ІІ 71.80, 74.197, 95.109, 96.139, 96.140, 120.11, 132.1, 187.32, 206.53, 221.50, 273.346, 273.360, 278.545, 287.3, 287.23, 301.20, 307.85, 308.139, 310.212, 312.283, 312.309, 317.480, 318.532, 321.655, 321.658, 322.716, 445.В, 2. І 232.81, 233.140, 391.10, ІІ 185.34, 445.В, 6. І 552.В, 7. І 6.146, 12.52, 105.1033, 163.В, ІІ 59.12, у спол. а) І 128.1892, у спол. г) ІІ 484.14, **пішла** еси І. ІІ 273.348, **пішло** 1. І 391.4, 8. ІІ 25.44, 220.18, **пійшли** 1. І 47.750, 107.1110, 139.2260, 271.349, 272.357, 282.351, 381.9, 538.В, ІІ 65.130, 94.71, 114.20, 161.63, 161.67, 188.112, 258.368, 269.183, 320.612, 331.3, 411.В, 415.В, 467.В, 490.В, 2. І 119.1538, у спол. а) І 125.175, 416.В, ІІ 77.20, у спол. б) І 253.559, **пійшли** 1. І 467.В,

піду 1. I 9.11, 15.29, 40.493, 79.189, 102.922, 143.2428, 160.307, 318.323, 353.91, 362.93, 363.106, 441.В, 444.В, 534.В, II 68.5, 116.7, 121.3, 121.5, 121.7, 128.11, 136.5, 147.8, 147.9, 148.9, 151.5, 155.15, 160.31, 174.303, 181.3, 433.В, 435.В, 452.В, 458.В, VI 58.25, 187.5, 2. I 125.1768, 159.246 (2 р.), 537.В, 3. I 50.99, II 172.262, **підеш** 1. I 418.В, II 100.267, 134.2, 134.17, 208.19, 413.В, VI 139.39, **підіш** 1. I 424.В, **підє** 1. I 12.33, 12.38, 28.7, 29.64, II 79.78, 196.77, 322.685, 2. I 80.214, II 204.20, 3. VI 192.15, 204.38, 205.2, 4. I 282.381, 7. *пoвт.* I 12.43, 12.44, 8. II 234.77, *у стол.* 6) I 52.171, **підє** 3. VI 324.В, **підємо** 1. II 99.260, VI 148.28, **підєм** 1. II 174.300, **підєте** 1. I 539.В, **підуть** 1. II 179.29, 4. I 12.55, **підуть** 4. I 405.В, **підї** 1. I 51.149, 84.323, 84.328, II 167.100, VI 87.27, 147.16, **пїшов би** 1. *пoвт.* II 67.5, 67.6, **пїшли б** 1. I 31.113, 51.128, II 116.2, 147.2, **пїшли б** 1. II 219.38.

ПІЧ (6). У печі пала Огонь і світить на всю хату I 96.777. Будем, брате... Я влєнними **пїч** топити II 344.14.

О *одн.* 3. **пїч** I 275.99, II 344.14, *М.* на печі I 397.39, II 80.119, 107.124, у печі I 96.777.

ПІШКИ (2). *Присл.* Як та галич поле крила — Ченці повалили До Констанця.. Хто **пїшки**, верхи на ослах — Так аж кишить! I 269.235.

О **пїшки** I 269.235, VI 57.34.

ПЛАВАТИ (5). 1. *Пересуватися по поверхні води (про птахів).* *Пoвт.* (4). **Плавай, плавай**, лебедонько, По синьому морю I 52.186.

2. *Іхати на пароплаві* (I). Перейшов я **пїшки** двічі всю киргизькую степ аж до Аральського моря — **плавав** по йому два літа VI 57.35.

О **плавав** 2. VI 57.35, **плавай** 1. *пoвт.* I 52.186 (2 р.), 53.220 (2 р.).

ПЛАКАТИ, ПЛАКАТЬ (251). Єсть люде на світі — Сріблом-злотом сяють, Здається, панують, А долі не знають, — Ні долі, ні волі! З нудьгою та з горем Жупан надівають, А **плакати** — сором. I 36.316. Найпаче Сердешній **плакати** не дають, Вона ж сховається та й **плаче**. II 95.88. *Пoвт.* (17). Нам тільки **плакати**, **плакати**, **плакати** I хліб насущний замісить Кровавим потом і сльозами. I 325.21 / I вся, о Русская Беседа, Во глас єдиний ісповедуй Свої грехи. I **плач!** I **плач!** II 340.11. У *приказці* (2). Удвох, кажуть, і **плакати** Мов легше неначе I 261.13. У *прикл. спол.* **плакати-ридати** (**плакати**, **ридати**, **плакати** і **ридати**) (7). Ой із-під гори та із-під кручі Ішли мажери п'ючі. А за ними йде та чорнявая Та **плаче-рида** йдучи. II 104.29. Марія нашивку збиралась. Та

тяжко **плакала**, ридала. II 310.235. Молюся, **плачу** і ридаю: Воззри, пречистая, на їх, Отих окрадених, сліпих Невольників. II 305.8. *Образн.* (32). «Чого, батьки, сумуєте?» «Невесело, сину! Дніпро на нас розсердився, **Плаче** Україна...» I 78.128. Нехай же серце **плаче**, просить Святої правди на землі. I 228.37. Душе моя убога, Чого марне **плачеш** I 242.120. За думою дума роєм вилітає; Одна давить серце, друга роздирає, А третя тихо, тихесенько **плаче** I 259.3. А може я й темний, нічого не бачу, Злая доля може по тім боці **плаче**, — Сироту усюди люде осміють. I 13.102. Катерина. Стане собі під калину, Заспіває Гриція. Виспівує, вимовляє, Аж калина **плаче**. I 29.70. I Альта **плаче**: «Тяжко жити!» I 108.1152. Хилилась I сла-лась, **плачучи**, трава II 339.29. Земля **плаче** у кайданах I 265.100. У *прикл. спол.* стогнати-**плакати** (стогнати **плакати**) (2). Україна **плаче**, стогне-**плаче!** II 33.20 // **Плакати за ким** (2). I здалека Запорожці чули... Як **плакала** за дітками Старенькая мати. II 30.69 // **Плакати над ким, чим** (2). Переписав оце свою Слепую, та й **плачу** над нею VI 24.24 // **Плакати перед ким** (1). А царь, щоб Гурій і не знав, Звелів убити його та й годі. А потім **плавав** пред народом II 416.В // *Тужити, проливаючи сльози* (25). Дивувались дівчата: Вже смерть за плечима, А він, сліпий, сивоусий, Про колишнє **плаче**. I 161.343 // *Наповнюватися сльозами (про очі)* (7). Очі **плачуть**, чорні брови Од вітру линяють. I 55.7. У *приказці* (1). Купили хріну, треба зїсти; **плачте**, очі, хоч повилазьте: бачили, що купували; грошам не пропадате! I 101.915.

О **плакати** I 36.316, 462.В, II 16.337, 45.18, 425.В, у *приказці* I 261.13, **плакати** I 22.67, 140.2288, 140.2295, 144.2462, 554.В, II 45.19, 95.88, 111.46, 115.34, 220.25, 440.В, *пoвт.* I 325.21 (3 р.), у *приказці* I 261.15, **плачу** I 9.25, 43.606, 53.200, 78.129, 153.24, 259.11, 278.214, 330.6, 349.8, 352.67, II 22.34, 45.14, 96.117, 101.304, 101.305, 220.30, 238.12, 240.31, 263.2, VI 24.24, 39.31, 115.12, 115.41, 130.7, *пoвт.* II 238.11 (2 р.), у *прикл. спол.* II 305.8, **плачеш** I 94.683, 156.113, 278.211, 386.3, II 100.283, 173.265, 220.29, 316.453, *образн.* I 242.120, **плаче** I 9.25, 14.23, 31.142, 34.262, 35.276, 44.667, 45.674, 57.10, 77.93, 93.650, 112.1273, 117.1468, 117.1469, 126.1794, 127.1824, 142.2361, 142.2389, 144.2463, 152.20, 157.180, 161.343, 162.375, 168.156, 234.188, 235.213, 245.246, 281.317, 286.537, 286.538, 290.680, 313.116, 313.136, 316.222, 387.35, 388.22, 388.23, 388.25, 403.В, 438.В, 441.В, 462.В (2 р.), 463.В (2 р.), 536.В, II 46.38, 72.119, 95.89, 97.154, 97.172,

100.Рем., 167.Рем., 310.223, 315.427, 319.574, 320.620, 336.2, 336.13, 336.27, 337.55, 395.В (2 р.), 421.В, VI 27.4, 46.9, 163.32, *поет.* II 146.13 (2 р.), 221.46 (2 р.), 337.41 (2 р.), 337.63 (2 р.), *образн.* I 13.102, 23.88, 29.70, 58.39, 78.128, 85.365, 108.1152, 257.2, 259.3, 265.100, 273.19, 290.670, II 22.44, 27.113, 31.99, 33.20, 152.8, 238.2, 265.42, 288.4, 384.В, 405.В, у *прикл. спол.* I 285.506, II 104.29, 414.В, у *прикл. спол.*, *образн.* II 33.20, 396.В, *плачем* II 364.13, *плачуть* I 26.53, 55.7, 55.18, 123.1682, 136.2123, 288.605, 375.31, 413.В, 462.В, 492.В, 539.В, II 43.60, 70.45, 229.2, 415.В, *образн.* II 384.В, *плакан* I 21.19, 144.2444, 267.185, 267.186, 318.315, 324.538, II 204.21, 416.В, VI 34.12, *поет.* II 66.177, 66.178, у *прикл. спол.* I 381.27, *плакала* I 39.448, 53.223, 132.1997, 153.21, 156.112, 166.84, 297.142, 355.31, 386.7, 387.66, II 12.188, 30.69, 96.143, 224.183, 381.В, у *прикл. спол.* II 96.145, 310.235, *плакали* I 95.717, 346.225, 539.В, II 31.84, *образн.* I 552.В, *будеш плакати* II 169.167, *буде плакати* II 214.85, *будем плакати* I 259.27, 386.24, *будемо плакати* VI 46.10, *плач* I 39.449, 40.491, 94.677, 94.684, 162.382, 363.108, II 13.196, 100.284, *поет.* II 340.11 (2 р.), *образн.* I 55.29, 252.529, II 357.6, *нехай плаче* I 55.27, 228.37, *плачте* I 55.29, 64.67, 108.1155, II 173.268, 340.2, у *приказці* I 101.915, *плакала* (б) I 40.503, *образн.* II 29.19, *плакали б* I 226.53, 331.57, *плачучи* I 383.8, 384.5, II 78.56, 78.57, 133.4, 195.49, 229.28, 460.В, 484.В, 488.В, *образн.* II 112.10, 339.29.

ПЛАКАТИСЯ (1). *Образн.* Не хотять Познать, розбити тьму неволі,— І всеє господа глаголи, І всеє плачеться земля. I 344.140.

ПЛАМENNII (1). *Слов'ян. Образн.* Спочивши, скорбная, скажи,.. Що їх безчестіє, і зрада, І криводушіє огнем, Кровавим, пламенним мечем Нарізани на людських душах II 328.35.

ПЛАМЕНЬ (2). У *спол.* пламенем взятись — стати *пристрасним, палким.* Святая праведная мати,.. Молю, ридючи, пошли, Подай душі убогій силу, Щоб огненно заговорила, Щоб слово пламенем взылось II 266.83.

♦ *Одн. О.* пламенем II 266.83, 459.В.

ПЛАН (2). Посилаю тобі нашвидку зроблений план хати. VI 206.2.

♦ *Одн. З.* план VI 206.2, 217.32.

ПЛАТА (14). 1. *Винагорода за працю* (5). вона все по болящих День і ніч ходила І всякому помагала, І плати не брала I 537.В. *Повт.* (2). Треба, дочко, лічить плату, Зароблену плату I 315.188. *Образн.* (1). Покажуть!.. за науку, Не турбуйтеся, буде Материна добра плата. I 335.212.

2. *Грошова компенсація за користування землею* (5). За ґрунти положена якась плата, то сестрі Катерині доведеться потім

платити, а тепер Йосипові без плати оддадут. VI 206.39.

3. *Викуп* (2). Напиши мені, чи є в Харити батько або мати? чи крепачка вона, чи вольна? коли крепачка, то чия? і яка плата за її волю? VI 205.10. *Образн.* (1). А нині?... Покрив еси знову Срамотою свої люди,.. Без плати І без ціни оддав еси Ворогам проклятим. I 341.58.

4. *Перен. Відплата, помста* (1). Не бачила стара мати Козацької плати; Не лякайся, подивися На бенкет козачий. I 202.105.

5. *Перен. Пожертвування* (1). Не заріже батько сина,.. Не заріже: викохає, Та й продасть в різницю.. Це б то, бачиш, Лепта удовиці Престолові-отечеству Та німоті плата. I 259.26.

♦ *Одн. Н* плата 1. *образн.* I 335.212, 2. VI 206.39, 3. VI 205.10, 5. I 259.26, *Р.* плати 1. I 537.В, 4. I 202.105, без плати 2. VI 206.41, 3. *образн.* I 341.58, 3. плату 1. *поет.* I 315.188, 315.189, 2. VI 207.31, 212.30, 214.33, за плату 1. I 315.197.

ПЛАТАН (1). У холодочку під платаном Дівча заквічанеє спить.. II 335.12.

ПЛАТИТЬ (9). 1. *Винагороджувати за працю* (3). Добре було б, якби Йосип або Микита взялися за постройку: веселіше б гроші платити. VI 195.36.

2. *Давати гроші за користування чим-н.* (2). За ґрунти положена якась плата, то сестрі Катерині доведеться потім платити VI 206.40. Чом ви нам Платить за сонце не повинні! I 327.83.

3. У *спол.* довги платити — повертати гроші, взяті в борг (2). На сі гроші справ Йосиповим дітям на зиму одєжу, а довги його не плати, нехай сам платить. VI 220.33.

4. *Перен. Мститися* (1). Ярема Не ріже — лютує: З ножем в руках, на пожарах І днює ні ночує. Не милує, не минає Нігде ні одного; За титаря.. платить I 137.2176.

♦ У *спол.* подушне платити (1). [Вдова] І день і ніч працювала, Подушне платила... I 232.84.

♦ платить 1. I 90.532, VI 195.36, 2. I 327.83, VI 206.40, платять 1. I 137.2176, платила у *спол.* I 232.84, плати 1. I 90.530, 3. VI 220.33, нехай платить 3. VI 220.33.

ПЛАХОТКА (2). *Зменш.-пестл. до плахта.* У *прикл. спол.* плахотка-червчаточка (черчаточка). Ой плахотка-червчаточка, Дивуйтєся, дівчаточка. II 41.5.

♦ *Одн. Н.* плахотка II 41.5, 401.В.

ПЛАХТА (3). Пришліть.. сорочку, **плах-ту** і стрічок зо дві, а я вам за те намалую яку зумію картину, звичайне нашу **VI 20.14. У приказці** (1). Не було в куми і запаски, аж глядь кума у **плахті** по-хожає. То так оце і з твоїми письмами сталося: вчора одно, а сьогодні друге. **VI 200.22.**

О **Одн. З.** **плахту** **VI 19.8, 20.14, М.** у **плахті** у **приказці** **VI 200.22.**

ПЛАХТОЧКА (1). **Зменш.-пестл. до** **плахта.** У **прикл. спол.** **плахточка-червчачотчка.** Ой **плахточка-червчачотчка.** Дивуйтеся, дівчачотчка. **II 401.В.**

ПЛАЧ (19). 1. (18). Час минає. А потім крик, а потім гвалт. І **плач** почули із палат **II 17.365.** Босфор аж затрясся, бо зроду не чув **Козацького плачу** **I 199.21.** Ти смієшся, а я плачу, Великий мій друже. А що вродить з того **плачу?** **I 259.13.** Батечку мій! Пишіть до старої частенько... це вся її радість. З **плачем** нарікає на меншого сина, що він до неї не іде. **VI 29.26.** **Повт.** (2). І **плача,** матернього **плача** Ісполню гради і поля, Да зрить розтленая земля, Що я держитель і все баучу. **II 327.22** // **Перен.** (1). А нині **плач,** і скорбь, і сльози Душі убогої — убогій Останню лепту подаю. **II 305.23.**

2. **Голосіння.** У назві твору (1). **Плач** Ярославни. **II 336.Заг.**

О **Одн. Н.** **плач** 1. **II 326.47, 326.50, 2.** **II 336.Заг., Р.** **плачу** 1. **I 147.2557, 199.21, 242.122, 242.126, II 188.90, плача** 1. **повт. II 327.22 (2 р.), з плачу** 1. **I 259.13, окрім плачу** 1. **VI 28.26, Д.** **плачу** 1. **II 482.В, З.** **плач** 1. **II 17.365, 326.43, 343.14, перен.** **II 305.23, О.** з **плачем** 1. **I 237.12, VI 29.26.**

ПЛЕБЕЙ (2). **Перен.** Сіє в золотім вісоні Ізраїльський архіерей! Романський золотий **плебей!** **II 321.672.** У **прикл. спол.** **плебей-гречкосії** (1). І ви, **плебей-гречкосії,** І ви молилися **II 273.322.**

ПЛЕМ'Я (1). Зіновать, кукіль і будяк Росте в пшениці! Кляте **плем'я** Давидове у нас зійшло! Зотни, поки не піднялось! **II 301.24.**

ПЛЕСТИ (10). 1. (8). Все покажем!.. Як і турми муровати, Кайдани кувати, Як і носити!.. і як **плести** Кнуту узловати **I 329.150.** А меж лозою З лози колисочку **плете** Та плаче праведная мати **II 315.426.** У **прикл. спол.** **плести-заплітати** (2). Не дай мені вік дівувати, Коси мої **плести-**

заплітати **II 147.16** // **В'язати** (1). У Куліша записане тільки **пекло,** а **раю** нема, оприч тих двох діточок, що перед матір-божою золоті клубочки держать, а вона панчішечку **плете.** **VI 138.39.**

2. **Перен. Складати вірші. Зневажл.** (1). І тоді!.. Творили б, лежа, епопею, Парили б скрізь понад землею, Та все б гек-заметри **плели** **II 373.45.**

3. **Перен. Творити** (1). А сила Сатурнова іде та йде, І гріх той праведний **плете,** У сиві коси **заплітає** **II 368.22.**

О **плести** 1. **I 329.150, II 335.10, у прикл. спол.** **II 147.16, плести** 1. у **прикл. спол.** **II 432.В, плете** 1. **II 315.426, 353.81, II 138.39, 3.** **II 368.22, плели** (б) 2. **II 373.45, плетучи** 1. **II 315.428.**

ПЛЕЧЕ (23). Вернувся з Києва Петрусь Уже Петром і паничем, І кучері аж по **плече.** **II 222.100.** В руках чоботи, на **плечах** Латана торбина У старого **I 154.43.**

◆ У **спол.** (7): а) **смерть за плечима** — **смерть близько** (4). Дивувалися дівчата: Вже **смерть** за **плечима,** А він, сліпий, сивоусий, Про колишне **плече.** **I 161.341;** б) **плечима** **стелю підпирати** — **про дуже високу на зріст людину** (1). Найкращий парубок Микита Стоїть на лаві в сірій свиті. **Плечима** **стелю підпирає.** **II 77.27;** в) **плечми** **підперти** — **підтримати когось** (1). **Плечми** моїми молодими Його старій підопру! **II 307.73;** г) **камінь за плечима** (1). Хлопче-молдче З карими очима, Нашо тобі жінка, Камінь **за плечима.** **II 408.В.**

О **Одн. З.** по **плече** **II 222.100, Мн. Н.** **плечі** **II 454.В, Р.** з **плечей** **II 307.77, З.** **меж плечі** **I 248.363, на плечі** 1. **I 141.2346, II 107.137, 317.491, О.** **плечима у спол.** б) **II 77.27, за плечима** **I 281.311, 369.321, II 168.Рем., у спол.** а) **I 161.341, 312.69, II 51.100, 306.44, у спол.** г) **II 408.В, плечми у спол.** в) **II 307.73, М.** **на плечах** **I 38.402, 105.1038, 106.1047, 121.1611, 154.43, II 311.237.**

ПЛИВ (1). У **спол.** з бити з **пливу** — **звести з правильною шляху.** А Борнц усе-таки поет народний і великий. І наш Ско-ворода таким би був, якби його не зби-ла з **пливу** латини **I 375.47.**

ПЛИСТИ (35). 1. **Пересуватись по поверхні води або у воді** (14). **Пливе** човен вод[и] повен **I 152.5.** А я собі **Плила** за водою **I 358.26.** Козак.. У воду кинувся, **пливе** **II 104.12.** **Повт.** (5). — **Пливи, пливи,** моя доню, Дніпром за водою. **I 358.7.** У **приказці** (1). Нехай як буде, так і буде. Чи то **плисти,** чи то брести. Хоч доведеться

розп'ястись! А я таки мережать буду Ти-хенько білії листи. ІІ 214.89.

2. *Пересуватись по воді на чому-н.* (11). Ой заграй, заграй, синесеньке море Та під тими байдаками, Що **пливуть** козаки, тільки мріють шапки, Та на сей бік за нами. І 199.11. **Пливши** в Стокгольм, я скомпонував Гамалія, невеличку поему VI 25.11. *Образн.* (1). чого б то мені, скажіть, будьте ласкаві, з своїми віршами **плисти** по суші яко по морю під тим парусом! VI 186.5.

3. *Перен. Минати (про літа)* (5). як-то тяжко Тії дні минають. А літа **пливуть** меж ними ІІ 210.5.

4. *Перен. Рухатись плавно (про місяць, зорі, хмари)* (4). А сонечко встане, як перше вставало, І зорі червоні, як перше **плили**, Попливуть І 75.8. А над чорним Колізеєм, Ніби із-за диму, **Пливе** місяць ІІ 277.506. За сонцем хмаронька **пливе**, Червоні поли розстилає І сонце спатоньки зове У синє море ІІ 178.1.

5. *Перен. Запивати* (1). Улиці, базари Крились трупом, **плили** кров'ю. І 115.1366.

◇ **плисти** 1. у приказці ІІ 214.89, 2. *перен.* VI 186.5, **пливе** 1. І 152.3, 152.5, 458.В, 464.В, 499.В, ІІ 104.12, *поет.* І 167.144, 167.146 (2 р.), 2. І 203.171, 4. І 110.1199, ІІ 178.1, 277.506, **пливуть** 2. І 61.45, 199.11, 200.50, 202.139, 203.171, 203.180, 3. ІІ 124.8, 210.5, 210.6, 215.5, 215.6, **плив** 2. VI 148.5, **плила** 1. І 358.26, **плили** 4. І 75.8, 5. І 115.1366, **пливи** 1. І 358.21, *поет.* І 358.7 (2 р.), **пливучи** 2. І 202.142, **пливши** 2. VI 25.11.

ПЛИТКА (2). Мені тепер дуже і дуже треба одну акварельну краску, називається вона сенія.. Оце тобі форма **плитки** і над-пись. Достать її можна в красочном магази-не, що коло Академії художеств. При-шли ради святого искусства дві **плитки**. VI 118.37.

ПЛІД (1). *Збірн. Плоди*. Над водою посажене Древо зеленіє, **Плодом** вкрите. І 340.11.

ПЛІН (1). *Полон*. Тільки в Скутарі в пліну не дрімують Козаки сердеги. І 467.В.

ПЛІТОЧКА (1). *Зменш.-пестл. У по-рівн.* Та й замовкла русалочка, В Дніпро поринула Мов **пліточка**. І 359.39.

ПЛОСКІНЬ (2). *Коноплі*. А дівчина При самій дорозі Недалеко коло мене **Плоскінь** вибирала ІІ 22.33.

◇ *Одн. З. плоскінь* ІІ 22.33, 132.9.

ПЛОТЬ (3). Бий поклоні! І **плоть** стар-речу усмирай. ІІ 37.97 // *У спол.* (2): а) в о

плоті (1). І вся мёрзенна Іудея Заворуши-лась, заревла.. І сина божія во **плоті** На тій Голгофі розп'яла Межи злодіями. ІІ 268.133; 6) по **плоті** і **духу** (1). я по **плоті** і **духу** син і рідний брат нашого безталанного народу VI 200.36.

ПЛУГ (8). Плуґатарі з **плугами** йдуть, Співають ідучи дівчата І 390.3. *Образн.* (6). Може верну знову Мою правду без-таланну, Мое тихе слово. Може викую я з його До старого плуга Новий леміш і че-ресло. І 228.56. Аби файда в руках була, А хлопа, як того вола, У **плуг** голодного запряжеш. ІІ 105.45.

◇ *Одн. Р.* до плуга *образн.* І 228.56, *З.* у плуг *образн.* ІІ 105.45, *О.* за плугом *образн.* ІІ 148.6, *Мн. Н.* плуги *образн.* ІІ 333.36, 334.54, *О.* плугами *образн.* ІІ 353.108, з **плугами** І 390.3, ІІ 94.56.

ПЛУГАТАР (1), **ПЛУГАТИР** (1). **Плу-гатарі** з **плугами** йдуть, Співають ідучи дівчата І 390.3. Червоніє за горою; **Плу-гати**р співає. І 6.148.

ПЛУТОН (1). *Міфол.* Скандинавський Плутон. ІІ 464.В.

ПЛЮВАТИ (4). *На кого, що.* Кругом паскуда! Чому ж його не так зовуть? Чому на його не **плюють**? ІІ 88.27 // *Перен.* *Зневажливо ставитися до кого, чого* (1). Даеш ти, господи єдиний, Сади панам в твоїм раю, Даеш високії палати. Пани ж неситії, пузатії, На рай твій, господи, **плю-ють** ІІ 219.44.

◇ **плюють** ІІ 88.27, 219.44, **плювали** І 356.56, **плювали** І 529.В.

ПЛЮНУТИ (3). Я схаменувся, осінівсь Святим хрестом і тричі **плюнув** Та й знову думать заходивсь Про те ж таки, що й пер-ше думав. ІІ 364.22. Тебе ж, о Суко!.. Не прокленуть, а тільки **плюнуть** На тих од-лоєних щенят, Що ти щенила. ІІ 356.6 // *Перен.* *Зневажливо поставитися до кого, чого* (1). **Плюнь**, мій голубе синій, на цю паскудну брехню VI 170.6.

◇ **плюнув** ІІ 364.22, **плюнуть** ІІ 356.6, **плюнь** *перен.* VI 170.6.

ПЛЯШЕЧКА (1). *Зменш. до пляшка.* [Генеральша] Всзла Назад гадюку в серці люту Та трошки в **пляшечці** отрути. ІІ 224.186.

ПЛЯШКИ (1). В гаю все покотом ле-жало — **Пляшки** і гості, де що впало, Там і осталося. ІІ 16.345.

ПО (334). *Прим. І. Із знах. відм.* (28). *Уживається:* 1. В поєднанні з числ.

при визначенні кількості чого-н., ціни і т. п. (17). Ні, я кажу, що в Вільшаний... Вільшанські схизмати **По** три сім'ї, **по** чотири Живуть в одній хаті. І 91.559. Ой спасе наш чудотворний... Не допусти впасти В турецьку землю, в тяжку неволю. Там кайдани **по** три пуда, Отаманам **по** чотири. І 285.495. Спасибі тобі, мій сизий голубе, що не забуваєш мене на чужині самотнього, і всі наші щирі приятелі дуже дякують, і Гулак, і Елькан, і Семененко, я всіх їх сьогодні бачив і всім... **по** двічі читав твоє письмо VI 24.12. проси Трошинського, щоб він розклав плату на три часті **по** 500 карб[ованців] VI 207.32. Дай один Букварь редактору Губернских ведомостей і попроси його, щоб він напечатав, що такий-то і такий Букварь продається **по** три копійки VI 227.13. *Повт.* (2). Сірі гуси в ірій, ірій, **По** чотири, **по** чотири Полетіли — гел-гел! І 235.225.

2. При визначенні предмета як мети дії (8). А кайзак на хирю Та на тяжке лихо Любенько та тихо І вкрав ту сокиру. Та й потяг **по** дрова В зелену діброву II 59.8. У перетику ходила **По** оріхи II 140.2. Чомусь давчина до броду **По** воду не ходить. II 146.4.

3. При визначенні межі чого-н. (3). Вернувся з Києва Петрусь... І кучері аж **по** плече II 222.100. Дивлюся, в могили усе козаки: Який безголовий, який без руки, А хто **по** коліна неначе одтятий II 232.22.

II. 3 місц. відм. (300). Уживається: 1. При позначенні предмета, простору, місця, на поверхні якого відбувається дія чи щось розміщується (103). Щось лізе вверх по стовбурі VI 6.123. А **по** Тібру із-за гаю Байдак випливає II 274.362. Пішов кобзар **по** улиці — З журби як заграє! І 67.141. Дивися, чорная змія **По** снігу лізе... II 100.287. Високі на горі палати, Чималий у яру ставок, Зелений **по** горі садок II 9.57. осталися Могили **по** полю. І 60.8. Перейшов я пішки двічі всю киргизьку степ аж до Аральського моря — плавав **по** йому два літа VI 57.35 /**По** світу (20). Не вертаються три брати, **По** світу блукають І 388.30. Мужі воспріянули святые, **По** всьому світу розійшлись. II 323.740 /**По** тім (сім, одним) боці (18). дбай о клатпі землі, чи **по** тім, чи **по** сім боці Дніпра, тільки щоб над самісеньким Дніпром VI 210.28. **По** одним боці могила, на

могилі вітряк, а там уже степ тільки мріє. VI 27.6 //Поблизу чого, поруч з чим (1). між Звенигородкою і Вільшаною **по** старому шляху Боровиків хутір і корчма І 148. Прип. //При позначенні предмета, на який спрямована дія (4). Сидів з бандурою в руках Старий козак... «А нуте, діти, отакої» — І вдарив **по** струнах. І 275.83.

2. При позначенні місця, простору, в межах яких відбувається дія (114). Пішов шелест **по** діброві; Шепчуть густі лози. І 6.153. Зайде сонце — Катерина **По** садочку ходить І 31.116. Що ж діялось **по** Шведчині! II 30.57. З тиждень чи й більш блукав я після того по тій Москві VI 82.31. Розбрілись конфедерати **По** Польщі, Волині, **По** Литві... І **по** Україні І 83.311. **По** Колізеї Ревучим громом пронеслась І стихла буря. II 276.471. Реве, свище заверюха. **По** лісу завилло І 42.556. В довгій рясі **по** келії Старий чернець ходить. II 37.70 //Те саме з імен. у мн. (16). «Ми розріцаємо гріхи Святою буллою сією Рабині божій...» «...Отій самій, що хилилась **По** шинках, **по** станях, **По** чернечих переходах, **По** келіях п'яна!» І 266.136. Занедужала княгиня, І князь схаменувся. За бабами-знахурками **По** селах метнувся. II 13.215. Спасибі тобі і за гроші. У мене їх тепер так небагато, як у того Лазаря, що сліпці співають **по** ярмарках. VI 118.20. Пішли ценці... Розійшлися **по** трапезах І 271.351. вона все **по** болящих День і ніч ходила І 537.В.

3. При вказівці на те, згідно з чим, відповідно до чого відбувається дія (45). Прийшли попи з корогвами, Задзвонили дзвони. Поховали громадою, Як слід, **по** закону. І 8.208. Незабаром І молодого привели... Назавтра в город одвели Та й загодили в москалі! Отак **по** нашому звичаю Не думавши кончають! II 95.77. І все то те **по** добрій волі, **По** волі розуму горить, Як той маяк у синім морі Чи те... в житейськ. II 202.9. Дурю! Бо лучше одурить Себе-таки... Ніж з ворогом **по** правді жити. II 350.30. літом привезу величнню поему, як зробите **по** моему прошенню, а як же ні, то й ні. VI 187.8 //На підставі певної ознаки (8). Я її [Україну] нарисую в ряхх книгах, в першій будуть види, чи то **по** красі своїй, чи **по** історії прикметні, в другій теперішній людський бит, а в третій історію. VI 32.12. Адресуйте ваші листи на ім'я Герна, а мого імені не пишть:

він знатиме **по** штемпелю. VI 55.11 //У поєднанні з особовим займенником — згідно з чим-н. бажанням (4). На той світ хотіли Обнявшись переступити; Та не по їх стало! I 156.150. Нехай **по** їх буде! I 505.B //При визначенні близькості, спорідненості в якомусь відношенні (1). я по плоті і духу син і рідний брат нашого безталанного народу VI 200.36.

4. При позначенні предмета, що розподіляється порівну (9). «А ось ще осталося Півбубличка!» Й **по** шматочку Дітям [Ганна] розділила. I 321.430. Як получиш мого Кобзаря, то одвезеш їм усім **по** книжці VI 203.17. Читаю **по** одному листочку в день біографію Гоголя VI 132.41. Бувало, в неділю, закривши мінею, **По** чарці з сусідом випивши тієї, Батько діда просить, щоб той розказав Про Коліївщину I 144.2453.

5. При вказівці на те, після чого відбувається дія (8). **По** мові — передмова. I 150.П. Вірсавія.. пішла Спочити трохи **по** вечері II 71.81. I **по** цій мові бувайте здорові, спасибі за пам'ять і ласкаве слово. VI 21.23.

6. При визначенні ціни (7). Усі ми в золоті і голі. До нас в науку! ми навчим, **По** чому хліб і сіль **по** чім! I 327.75. Сиділи лірники та грали **По** шелягу за танець. II 77.12. Оддайте Тризну **по** копі, а Гамалію **по** півкопи сребром VI 32.7.

7. При вказівці на те, з допомогою чого відбувається дія (5). А моя свою дитину Сама доглядала.. Забавляла, розмовляла.. I азбуку **по** кунштиках Заходилась вчити. II 12.176. А потім Співали б прозу, та **по** нотах, А не як-небудь... II 373.48. Нарисовав я карандашем для тебе своє поліччє, та нема з ким переслати його, а **по** почті боюся, зотреться. VI 153.27.

8. При позначенні особи, за якою сумують, плачуть і т. п. (4). Як погнали на болото Столицю робити, Як плакали **по** батькові Голодній діті II 395.B. Попрощавшись з чорноморцем, зайшов у якусь стару-престару церков, одправив **по** твоїй душі панахиду VI 82.26. I задзвонили вранці-рано **По** генераловій душі II 225.205. Руїну слави Рим пропиває. Тризну править **По** Сципіонах. II 276.446.

9. При вказівці на об'єкт дії (2). Любов нечистая... не раєм, А лютим пеклом розлилася **По** грішній крові!.. II 450.B. в душі

нашій єсть ще щось таке, таке страшне, що аж холод іде **по** серцеві, як хоч трошки його розкриєш VI 24.28.

10. При визначенні характеру діяльності (1). Спасибі тобі, моє серце, за клопоти **по** лотерей VI 164.8.

11. При вказівці на вік (1). Яюсь, **по** сьомому годочку — Малий вже добре майстрував II 320.604.

12. При визначенні умов, за яких відбувається дія (1). Додому рушили вночі **По** холодочку. II 320.641.

◆ У спол. (6): а) **по** всій усяді — *скрізь* (1). Дурні та горді ми люди На всіх шляхах, **по** всій усяді, А хвалилось II 202.2; б) **по** пшнуру — *рівно* (1). На голому піску стоять **По** пшнуру піраміді вряд II 315.436; в) **по** дорозі (1). як пошле мені господь милосердний волю, хіба тільки **по** дорозі заїду в Чорноморію VI 132.13; г) **по** знаку — *відомий, знайомий* (1). Чи **по** знаку Кому цей Оглав блохатий? II 164.1; д) **по** вітру (1). Запалили у сусіда Нову добру хату Злі сусіди.. I забули сірий попіл **По** вітру розвіять. I 262.6; е) **по** начальству (1). Ісправник аж просить, Щоб нікого не пускали, I в Чиргин доносить **По** начальству. I 306.453.

Q по I. 1. 191.559 (2 р.), 114.1353 (2 р.), 285.495, 285.496, VI 24.12, 196.15, 207.32, 209.14, 220.7, 224.13, 226.14, 227.13, 228.1, *пост.* I 235.225 (2 р.), 2. II 59.8, 140.2, 140.9, 140.16, 146.4, 310.213, 321.678, 439.B, 3. II 159.79, 222.100, 232.22, II. 1. I 6.123, 13.102, 32.152, 49.53, 52.187, 53.196, 53.197, 53.221, 60.8, 67.141, 75.10, 78.141, 86.392, 93.616, 100.878, 126.1805, 148. Прип. (2 р.), 152.3, 155.80, 162.360, 164.5, 164.7, 164.15, 164.16, 168.185, 200.35, 203.146, 203.147, 236.246, 249.394, 266.133, 275.75, 275.83, 288.617, 296.139, 303.363, 345.188, 349.7, 349.16, 381.17 (2 р.), 388.30, 440.B, 464.B, 466.B, 499.B (2 р.), 538.B, 539.B (2 р.), II 8.13, 9.57, 26.80, 36.40, 53.181, 59.3, 60.39, 70.50, 74.212, 82.221, 87.6, 94.59, 100.287, 122.1, 122.3, 131.3, 131.20, 150.16, 164.13, 175.342, 175.354, 192.17, 205.49, 205.28, 207.2, 208.8 (2 р.), 274.362, 294.1, 315.417, 322.691, 323.740, 323.744, 347.5, 385.B, 411.B, VI 26.20, 27.6, 43.39, 52.20, 57.35, 82.16, 82.27, 82.32, 84.32, 119.14, 186.5 (2 р.), 186.33, 210.28 (2 р.), 218.15, 2. I 6.153, 12.51, 12.55, 26.42, 26.57, 31.116, 31.123, 42.556, 48.1, 48.2, 54.230, 54.231, 83.311, 83.312 (2 р.), 83.313, 89.491, 97.821, 100.861, 106.1069, 106.1070, 107.1097, 109.1177, 113.1297, 114.1325, 114.1340, 114.1351, 115.1360 (2 р.), 115.1361, 117.1441, 119.1527, 119.1540, 125.1775, 128.1871, 134.2070, 136.2123, 136.2125, 136.2128, 138.2193, 140.2300, 144.2440, 148.Прип., 201.94, 201.95, 228.33, 231.39, 243.168, 248.367, 248.379, 266.136 (2 р.), 266.137, 266.138, 271.351, 288.613, 291.717, 302.330, 322.460, 366.209, 397.35 (2 р.), 403.B, 411.B, 438.B, 440.B, 454.B, 462.B, 496.B, 519.B, 536.B, 537.B, II 13.215, 14.245, 18.420, 30.57, 37.70,

37.110, 42.12, 47.105, 54.191, 59.12, 73.174, 77.3, 108.161, 108.162, 134.3, 151.46, 165.43, 183.40, 186.17, 208.20, 213.50, 234.93, 235.131, 256.319, 268.140, 271.273, 276.471, 286.20, 289.31, 301.28, 352.61, 354.12, 398.B, 421.B, 462.B (2 р.), 466.B, VI 82.31, 118.20, 140.1, 144.38, 165.7, 3. I 8.208, 26.59, 32.162, 36.328, 156.150, 162.389, 241.104, 301.298, 328.115, 328.116, 328.122, 333.127, 338.71, 343.110, 374.19, 393.2, 505.B, II 69.9, 91.53, 95.77, 157.10, 168.128, 168.129, 168.130, 202.9, 202.10, 205.9, 294.8, 350.30, 371.10, 462.B, VI 32.12 (2 р.), 43.9, 55.11, 58.16, 58.18, 76.32, 83.4, 83.32, 115.6, 187.8, 195.15, 200.36, 220.29, 4. I 144.2453, 321.430, II 317.490, 415.B, VI 50.6, 132.41, 132.42, 203.17, 227.39, 5. I 141.2329, 149.Прип., 150.П, II 71.81, 352.72, 352.73, VI 21.23, 148.23, 6. I 234.150, 327.75 (2 р.), II 77.12, 79.104, VI 32.7 (2 р.), 7. I 375.27, II 12.176, 37.48, VI 153.27, 201.10, 8. II 225.205, 276.446, 395.B, VI 82.26, 9. II 450.B, VI 24.28, II VI 164.8, II. II 320.604, 12. II 320.641, *у спол.* а) II 202.2, *у спол.* б) II 315.436, *у спол.* в) VI 132.13, *у спол.* г) II 164.1, *у спол.* д) I 262.6, *у спол.* е) I 306.453.

ПОБАЛАКАТИ (2). Що то якби благословив милосердний[й] бог нам з вами зустрітись. Ото б **побалакали!** ух, аж душно!! VI 19.27 //Перен. (1). а я ще тебе просив, щоб ти писав по-своєму, щоб я хоч з своїм письмом **побалакав** на чужій стороні лязком людським. VI 17.10.

ПО-БАТЬКІВСЬКИЙ (1). Присл. Я стар чоловік, нездужаю встати, Буду йому пораду давати, **По-батьківській** научати II 138.65.

ПОБАЧИТИ, ПОБАЧИТЬ (111). 1. *Сприймай зором* (86). Благав бога, щоб дивинуся... Хоч село **побачить**. Не поблагав... I 256.67. I шапочку мужик знімає, Як флаг **побачить**. II 88.9 //Перен. (4). Костяки в льоху лежали I мов усміхались, Що сонечко **побачили**. I 306.461 //Зустріти кого-н. (35). Як **побачите** С. Т. Аксакова і М. С. Щепкіна, то поцілуйте сих старих дітей за мене тричі. VI 186.22. Як підеш в села, у тії хати, То не журись. А як **побачиш** з дітками матір, То не дивись. II 134.19. *Повт.* (2). Ох, якби я знала, Що **побачу** його ще раз, Що **побачу** знову I 132.2001 //Помітити що-н. (11). Увечері посумую, А вранці заплачу. Зійде сонце — утру слюзи,— Ніхто не **побачить**. I 10.44. Усміхнися, мое серце, Тихесенько-тихо, Щоб ніхто і не **побачив**... II 91.61 //У спол. **побачити** во сні *кого* (1). Оставайся здоров — лягаю спати, уже північ, може во сні й тебе **побачу**. VI 16.20.

2. Тільки в майбутньому часі. Довідатись про щось; узнати *кого-н.* (25). Орють лихо, Лихом засівають, А що вродить?

побачите, Які будуть жнива! I 330.17. Подякував Максим за пораду. «**Побачу** же, як там буде; Коли не дам ради, То тойді вже, певне, треба йти в найми знову...» II 52.123 може, ще раз Вони на сім світі Зустрінуться... **побачимо**... I 96.762. Ганнусю сьогодні нашвидку скомпоновуватиме і сам не знаю, чи до ладу, чи ні. Подивіться ви на неї гарненько та й скажіть щирю правду, як **побачите**, що вона вже дуже безецна (бо вона мені так здається), то не давайте й дрюкувати. VI 20.30. А поживеш, Роздивившись в хаті, Та й ми тебе **побачимо**,— Отойді й за плату. I 315.196 //У спол. **побачити** світа. *Перен.* (1). Іди ти в Січ; як бог поможе, Там наїсися всіх хлібів... Та **побачиш** світа,— Не такого, як у Братстві I 277.179.

О **побачити** I. VI 225.29, **побачить** 1. I 50.105, 256.67, II 381.B, VI 43.2, 182.14, **побачив** 1. I 160.299, 281.314, 286.540, II 45.13, 91.61, VI 54.25, **побачили** 1. I 165.61, II 15.280, 411.B, **побачили** 1. I 110.1195, II 314.361, *перен.* I 306.461, **побачу** 1. I 59.97, 322.474, II 204.6, 409.B, VI 25.3, 58.15, 86.15 (2 р.), *повт.* I 132.2001, 132.2002, *перен.* I 258.24, *у спол.* VI 16.20, 2. II 52.123, 128.48, **побачиш** 1. I 69.2, 93.635, 94.685, II 134.19, VI 70.23, 77.5, 115.31, 131.37, 132.7, 133.22, 133.29, 133.33, 141.7, 145.3, 147.22, 155.2, 156.5, 167.13, 185.35, 188.23, 193.32, 195.37, 205.6, 215.1, 215.2, 220.34, 2. I 278.218, II 171.205, VI 163.21, *у спол.*, *перен.* I 277.179, **побачить** 1. I 10.44, 49.62, 85.356, 153.18, II 88.9, 457.B, VI 138.32, 154.39, 201.20, **побачимо** 2. I 37.361, 96.762, 110.1208, 277.165, 315.196, 415.B, 463.B, 515.B, II 382.B, VI 24.23, **побачим** 2. II 14.241, **побачите** 1. VI 25.20, 25.24, 38.15, 39.38, 41.25, 41.33, 43.12, 149.2, 186.22, 196.15, 196.18, 200.16, 215.22, *перен.* I 335.215, 2. I 330.17, 334.159, VI 20.30, 29.33, **побачать** 1. I 23.89, 28.15, 39.456, 95.732, *перен.* II 291.15, **побач** 2. II 273.336, **побач** 2. II 469.B, *якби* **побачив** 2. II 92.10, VI 115.19, **побачивши** 1. VI 49.10, **побачивше** 1. VI 148.31

ПОБАЧИТЬСЯ (49). Зустрітись. мені дуже треба **побачитись** з тобою. VI 36.27. Я оце сидячи лічу літа та долічуюсь до того року, як ми з тобою вперше **побачились**. VI 82.9. чи бачився ти з графом Алексеем Сергеевичем? Як не бачився, то **побачся** VI 188.17.

О **побачитись** VI 17.26, 36.27, 152.13, 152.25, 155.9, 208.13, **побачився** VI 43.21, 147.10, 179.4, **побачились** VI 82.9, **побачився** VI 29.31, 132.15, 145.21, 148.27, 222.7, **побачусь** VI 133.4, 177.13, **побачишся** VI 87.22, 119.8, 142.3, 148.4, 209.26, **побачимось** VI 51.27, 57.30, 221.22, 222.20, **побачимось** VI 15.16, 15.18, 15.25, 33.33, 131.4, 134.11, 162.23, 166.32, 192.20, 194.8, 197.12, **побачитесь** VI 43.21, **побачитесь** VI 43.17, 44.6, **побачся** VI 188.17, 225.22, **побачеться** VI 43.16, *якби* **побачився** VI 193.31, 195.30, 195.36, 212.10, **побачилися** (б) VI 194.28, *якби* **побачились** VI 221.35.

ПОБИВАТИ (1). Моліться За ката лютого.. Молитва богів. А він Нехай лютує на землі, Нехай пророка **побиває**, Нехай усіх нас розпинає ІІ 275.415.

ПОБИВАТИСЯ (1). а ісправник Трохи не сказився! Що нічого, бачиш, взяти, А він же трудився! І день і ніч **побивався** Та в дурні й убрався. І 307.471.

ПОБИТ (10). 1. *Побут; умови життя* (9). я тобі.. в другому листі опишу свій поганій солдатський **побит**. VI 85.11. *У назві твору* (8). Чорноморський ваш **побит** у цензурному комітеті, цензор Корсаков говорить, що нічого не вимаємо, коли хочете, каже, то не читаючи подпишу. VI 24.20.

2. *Спосіб, засіб. У спол.* отаким-то **побитом** (1). Великого труда мені стоило ублагать його [коменданта], чтобы он раскрыл конверт. От аким-то **побитом** получил я твоё искреннее послание. VI 73.19.

О *Одн. Н.* побит 1. *у назві* VI 24.20, 28.23, 3. побит 1. VI 85.11, *у назві* VI 34.20, 35.4, 82.29, 84.29, 85.10, *О.* побитом 2. VI 73.19, з побитом 1. *у назві* VI 28.27.

ПОБИТИ (9). 1. (3). Омерзились! І мужа свята... горе вам! На стогнах каменем **побили**. ІІ 102.18 // *У спол.* (2): а) **побий** тебе сила божа (1). Іване мій, Іване, Друже мій коханий, **Побий** тебе сила божа На наглій дорозі. ІІ 132.17; б) **бодай** вас злидні **побили** — *при заклинанні* (1). Бодай же вас, цокотухи, Та злидні **побили** І 30.96.

2. *Убити* (2). Пий, лютий, Мерзенний старче!.. із-за моря Уже зійшла зоря. Не громом праведнім, святім, Тебе **поб'є** ножом тупим ІІ 470.В.

3. *Потрощити, пошкодити* (2). І вже ледви я, наледви Донесла до хати — Оту воду... чом я з нею Відер не **побила**! І 295.63. *Образн.* (1). недобіт перед світом В садочок укрався. Потоптав веселі квіти, **Побив**... Поморозив... ІІ 346.6.

4. *Покарати. Повт.* (2). І бог зглянувся на ті слюзи.. **Побив** Петра, **побив** ката На наглій дорозі. ІІ 31.91.

О *побив 3. образн.* ІІ 346.6, 4. ІІ 31.91 (2 р.), *побі 2.* ІІ 417.В, *побила 3.* ІІ 295.63, *побили 1.* ІІ 102.18, *у спол.* б) ІІ 30.96, *поб'є 2.* ІІ 470.В, *побий 1. у спол.* а) ІІ 132.17.

ПОБИТИ (7). 1. (5). Фельдфебель ваш, Сарданапал, Послав на каторгу святого; А до **побитого** старого Сатрапа «на-

всегда» оставсь Преблагосклонным. ІІ 281.58 // *Перен. Про серце* (4). І болящее, **побите** Серце стрепенется ІІ 46.49.

2. *Убитий* (2). Kawalerija Narodowa — так звались польські драгуни; їх тогда було в Умані 3000, і всі були **побиті** гайдамаками. ІІ 149.Прип.

О *Одн. Н.* побите 1. *перен.* ІІ 46.49, 86.43, *Р.* (до) побитого 1. ІІ 281.58, 3. *побите 1. перен.* ІІ 290.12, *побитес 1. перен.* ІІ 27.134, *Мн. Н.* побиті 2. ІІ 100.879, 149.Прип.

ПОБИГАТИ (1). [Хлопець] Ніколи Ані пограється з дітьми, Ані **побігає**; самий, Один-однісінький, бувало, Сидить собі у бур'яні Та клепку теше. ІІ 319.599.

ПОБИГТИ (17). 1. (16). «Кобзар іде! Кобзар іде!» Та всі, якомога, Хлопців кинули, **побігли** Зострічать сліпого! І 154.53. Положила на цямрину Титарівна сына Та й **побігла**... ІІ 81.185. А де ж дитина? **Побігло** десь. ІІ 320. 619. **Побіжить** наш ярчук В ірій їсти гадюк Зо мною. І 303.365.

2. *Кинутися втікати* (1). І тьми і ти сячі поганих Перед святими **побіжать**. ІІ 275.424.

О *побіг 1.* ІІ 46.733, 93.654, 320.400, *побігла 1.* ІІ 280.288, 294.50, 358.25, 411.В, ІІ 81.185, *побігло 1.* ІІ 320.619, *побігли 1.* ІІ 154.53, ІІ 187.39, *побіжу 1.* ІІ 278.222, ІІ 174.290, 174.309, *побіжить 1.* ІІ 303.365, *побіжать 2.* ІІ 275.424, *побіжим 1.* ІІ 313.118.

ПОБИЛЕНИЙ (1). *У спол.* костями **побілено** (про поле) — *усіяне кістьми*. Тихе поле половецьке Не оране, не сіяне, Почорнене копитами, А костями **побілене** ІІ 497.В.

ПОБІЛІЛИЙ (1). *Вкритий снігом*. Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядити.. «Що там таке? От їх достобіла! Недобра їх розносила, Мов справді за ділом. Ничипоре! дивись лишень, Які **побілілі!**» «Що, москалі?..» І 42.570.

ПОБІЛІТИ (4). 1. *Стати білим* (2). Мороз лютує, аж скрипить, Луна червона **побіліла** ІІ 98.205.

2. *Збліднути* (1). Став Гус перед ними!.. Затрусились, **побіліли**, Мовчки озирали Мученика. І 270.273.

3. *Посивіти* (1). У наймах коси **побілють**, У наймах, сестри, й умре! ІІ 230.41.

О *побіліла 1.* ІІ 98.205, *побіліло 1.* ІІ 410.В, *побіліли 2.* ІІ 270.273, *побілють 3.* ІІ 230.41.

ПОБЛАГОСЛОВИТИ (5). [Ганна] Чистим серцем **Поблагословила** Свого Марка..

заплакала Ї пішла за ворота. I 318.330. **Поблагословіть** мене здалека, може моя доля покращає. VI 218.8.

◊ **поблагословила** I 33.217, 318.330, VI 29.28, **поблагословіть** VI 215.18, 218.8.

ПОБЛУКАТИ (1). Хоч два года Нехай по світу поблудкає I 275.75.

ПОБОЮЩЕ (1). І побойще страшенне Світлом освітілось. II 471.В.

ПОБОРГУВАТИ (1). *Позичити*. **Побор-гуй**, будь ласкав, завтра оддам. I 105.1016.

ПОБОРНИК (1). І повісили [Христа] меж ними — За що? Не говорить Ні сам сивий верхотворець, Ні його святії — Помошники, **поборники**. II 266.59.

ПОБОРОТИ (7). *Перемогти*. І вам слава, сині гори.. І вам, лицарі великі.. Борітеся — **поборете** I 326.61. Не молимося чужим богам, А тебе благаєм: «Поможи нам.. **Поборов** ти першу силу, **Побори** ж і другу, Ще лютішу!..» I 342.75. **Повт.** (2). Подивився Гус на папи Та й вийшов з пала-ти!.. «**Побороли! побороли!**..» — Мов обеле-нілі. I 270.293. **Образн.** (2). Плюнь, мій голубе сизий, на цю паскудну брехню, і знай, коли мене неволя і горе не **побороло**, то сам я не звалюся. VI 170.8. Розбойники, людюди Правду **побороли** I 265.97.

◊ **поборов** I 342.75, **побороло образн.** VI 170.8, **побороли повт.** I 270.293 (2 р.), **образн.** I 265.97, **поборете** I 326.61, **побори** I 342.76.

ПОБОРОТИСЯ, ПОБОРОТИСЬ (2). «Поборюсь... За мене бог!.. да совершиться!» І в Віфлеємськую каплицю Пішов мо-литись добрий Гус. I 266.121. **Поборовся** б і я, може, Якби малось сили I 59.70.

ПОБОЯТИСЯ (1). [Настуся]: А я таки У Київ з Петрусем Помандрую, хоч що хочеш! Я не **побояюся**, Серед ночі помандрую.. II 172.249.

ПОБРАТАТИСЬ (1). Катерину чорно-бриву В полі поховали, А славнії запо-рожці В степу **побратались**. II 130.66.

ПО-БРАТЕРСЬКИЙ (1). *Присл.* У хату прийти до його або до себе покликать **по-братерський** не можна I 375.24.

ПОБРАТИСЯ, ПОБРАТИСЬ (15). 1. *Одружитись* (14). Був собі дід та баба.. Ще замалечку удвох агнята пасли, А потім **побралися** I 311.62. Було таке, що й жени-халися, Та розійшлися, не **побралисясь**. II 28.155. Я з своєю молодюю, не **побрав-шись**, розійшовся. VI 220.25.

2. *Узятись* (1). Обнімёмось, поцілує-

мось, **поберемося** за рученьки та й підем удвох собі аж у Київ. II 174.299.

◊ **побратись** 1. II 157.26, **побралися** 1. I 311.62, II 174.307, **побрались** 1. I 289.664, 291.715, II 28.155, 145.6, 343.4, 370.1, **побереться** 1. I 352.43, **поберемося** 1. II 286.14, VI 187.5, 217.6, 2. II 174.299, **побравшись** 1. VI 220.25.

ПОБРЯЗКАТИ (1). Попереду поїзжане Рушили в дорогу. А за ними й невольники **Побрязкали** лутом Понад шляхом. II 188.99.

ПОБУВАТЬ (2). Чи не будеш ти часом у графа Алексея Сергеевича Уварова, або умисне **побувай** у його, та подякуй йому за мене: гравюра ся напечатана на його гроші VI 185.31 //У *спол.* в дурнях **по-бувають** (1). [Сотник] сам Настусю піджи-дав, Таки годованку.. Не сина з нею поед-нать, А забандюрилось старому Самому в дурнях **побувать**. II 165.34.

ПОБУДИТИ (1). [Циган]: Не скигли, бо ти всіх **побудиш**. I 368.306.

ПОБУДУВАТИ (1). царі Самі собі **по-будували** Храм, кумирні, олтарі. II 351.30.

ПО-БУРЛАЦЬКОМУ (1). *Присл.* а ми вдвох собі з М. М. Л[азаревським], по-чумайському та **по-бурлацькому**, зваримо бор-щу з карасями, лящем закусимо, та по-дякуємо тобі з жінкою VI 221.14.

ПОБУСУРМЕНТИСЯ (1). Мабуть ти, батьку, забув нашу християнську мову і дощенту **побусурменився**? VI 189.23.

ПОВАГА (2). 1. *Пошана* (1). Гетьман.. Говорить: — Спасибі вам, панове-молодці, Преславнії заporожці, За честь, за славу, за **повагу**, Що ви мені учинили. II 138.55.

2. У *спол.* з **повагою** — *серйозно, по-важно* (1). Кобзар співає з **повагою** і не-голосно I 102. Рем.

◊ **одн.** 3. за **повагу** 1. II 138.55, **о.** з **повагою** 2. I 102. Рем.

ПОВАЖАТИ (8). Старий батько іде рядом, Наставляє сина. Як у війську про-бувати, Старших панувати, Товариство **по-важати** I 281.322. **Поважайте** його, діти, Бо то батько сивий! II 172.234.

◊ **поважати** I 281.322, 395.6, **поважують** I 59.80, 319.364, **поважали** I 545.В, II 409.В, **буду поважати** II 182.16, **поважайте** II 172.234.

ПОВАЖНО (1). *Присл.* **Важно**. **Поваж-но** та тихо У раннюю пору На високу гору Сходилися полковники. II 137.19.

ПОВАЛИТИ (4). *Почати рухатися, йти навалом, масою*. **Повалили** гайдамаки, Аж стогне діброва I 105.1036. Як та галич поле

крила — Ченці **повалили** І 268.226. О чеху! де твоя душа?? Дивись, що сили **повалило** — Мов сарацина воювать І 269.239.

♦ **повалило** І 269.239, **повалили** І 105.1036, 130.1962, 268.226.

ПОВАЛИТИСЬ (1). *Упасти*. стара мати.. Вимовляє доні: «..Дитя моє любе! Іди од нас...» Ледве-ледве поблагословила: «Бог з тобою!» — та як мертва, На діл **повалилась**... І 33.219.

ПОВАЛЯТИСЬ (2). *Зруйнуватися*. Умер сотник, і покої **згнили**, **повалялись** ІІ 177.405.

♦ **повалялись** ІІ 110.27, 177.405.

ПОВАПЛЕНИЙ (1). *Пофарбований*. Де ж слава ваша?? На словах! Де ваше золото, палати? Де власть великая? В склепах. В склепах, **поваплених** катами ІІ 227.28.

ПО-ВАШОМУ (3). *Присл*. Вони, кажу вам, прозябають. Або, **по-вашому**, ростуть, Як та капуста на городі. ІІ 53.160.

♦ **по-вашому** І 536.В, ІІ 53.160, 53.162.

ПОВБИВАТИ (1). Усі до бдного сичі,— Оце тобі вари й печи! — Щоб не нести додому Таке добро, то **повбивав** ІІ 103.26.

ПОВБИРАНИЙ (1). А калина з ялиною Та гнучкою лозиною, Мов дівчаточка із гаю Вихожаючи співають; **Повбирані**, заквічані ІІ 342.21.

ПОВЕЗТИ (18). Повалили гайдамаки, Аж стогне діброва; Не **повезли**, а на плечах Чумацькі волові Несуть вози. І 105.1038. Осідлані коні, вороні готові. Куди-то пойдуть? кого **повезуть**? І 100.877. Завтра, слава богу, од нас пароход **повезе** пошту VI 84.9. вдовиного, бачиш, сина В прийом громада **повезла**. ІІ 52.148.

♦ **повіз** І 298.177, **повезла** ІІ 52.148, **повезли** І 105.1038, 233.118, 557.В, ІІ 79.88, 107.150, 118.7, 220.14, 253.192, 278.538, **повезе** VI 84.9, **повезем** І 481.В, **повезуть** І 100.877, ІІ 438.В, 478.В, **повези** VI 211.20, **повезім** І 481.В.

ПОВЕЛІТИ (4). І праведно господь великий, Мов на звірей тих лютих, диких, Кайдани **повелів** кувать ІІ 102.21. вибери хороший погодній день та **повели** запрягти у бричку коні... і поїдьте собі з богом у Андруші VI 86.6.

♦ **повелів** ІІ 102.21, 102.25, **повелим** ІІ 70.68, **повели** VI 86.6.

ПОВЕН див. ПОВНИЙ.

ПОВЕРНЕНО (1). *Присудк*. *Безособ*. Під Очаков Погнали й Максима. Там-то

його й скалічено, Та й на Україну **Повернено** з одставкою ІІ 254.217.

ПОВЕРНУТИ (4). 1. *Звернути* (з чого, куди) (2). Гайдамаки понад яром З шляху **повернули**. І 121.1607. [Гайдамаки] **Повернули** У ліс та й сховались. І 438.В.

2. *Повернутися* (1). А я з байс[т]рюками В Україну **повернула** Босими ногами. І 535.В.

♦ У спол. **повернути** ділом на чю-н. руку — *влаштувати справу на користь кого-н.* (1). чи ти казав їй про мене і що вона тобі сказала? Будь ласкав, **поверни** цим ділом на мою руку VI 206.36.

♦ **повернула** 2. І 535.В, **повернули** 1. І 121.1607, 438.В, **поверни у спол.** VI 206.36.

ПОВЕРНУТИСЬ (3). 1. *Ворухнутись*. *Образн.* (2). Усміхнулась Катерина, Тяжко усміхнулась: Коло серця — як гадина чорна **повернулась**. І 41.512. А лютеє лихо... В самім серці **повернулось** І світ заступило. І 282.386.

2. *Зробивши поворот, змінити напрям руху на протилежний* (1). [Катерина] Утерлася, **повернулась**, Пішла... тільки мріє. І 35.283.

♦ **повернулась** 1. І 41.512, 2. І 35.283, **повернулось** 1. І 282.386.

ПОВЕРТАТИ (3). 1. *Повертатися* (2). Пішов собі з москалями, А я з байстрюками **Повертала** в Україну Степами, тернами, Острижена. І 366.232. Поскидали У воду трупи, та й назад З возами скіфи **повертали**. ІІ 278.552.

2. *Змінювати напрям руху* (1). Що гомонить отам, зичить Удосвіта? То **повертає** Той Ігор військо на пригуду Тому буй-туру Всеволоду. ІІ 339.15.

♦ **повертає** 2. ІІ 339.15, **повертала** 1. І 366.232, **повертали** 1. ІІ 278.552.

ПОВЕРТАТИСЯ, ПОВЕРТАТИСЬ (5). 1. *Приходити назад* (2). «Не барися, мій синочку, Швидче **повертайся!**...» — Старий сказав І 281.331.

2. *Перен. Перебувати де-н.* (3). Як матимете час, то пишіть до мене через Камінецького, бо він знатиме, де я **повертаюсь**. VI 193.11

♦ **повертаюсь** 1. І 249.399, 2. VI 193.11, **повертається** 2. VI 119.11, **повертаються** 2. VI 84.14, **повертайся** 1. І 281.331.

ПОВЕРШИТИ (1). *Закінчити*. Коли сам, каже, не **повершу**, то синові передам. І 101.903.

ПОВЕСЕЛІТИ (1). Мов сизая голу-
бонька. Село облетіла [княжна]. У всіх
була, всіх бачила. Всі повеселіли. II 15.286.

ПОВЕСЕЛІШАТИ (1). Тепер, слава бо-
гу, я повеселішав, а все-таки за що не
восьму, із рук випадає. VI 138.12.

ПОВЕСТИ (23). 1. *Спрямувати чийсь
рух* (21).— Ходімо, серце, погулять! Ходім,
Петрусю.. Й повела Його в палати.
II 221.71. Настусю! поведи його в покої
II 168.135 //Примусити йти (10). І поведи
Гуса На Голгофу у кайданах. I 270.307.
Сьогодні неділя, на муштру — не поведуть.
VI 49.21. [Марія] на берег поведе Козу з
козятком сердешним І попасти і напоїть.
II 306.48 //Перен. (3). О доле! Лукава
доле! Покинь її хоть на старість.. Не поки-
неш, Поведеш до краю, До самої домови-
ни, Сама й поховаєш. II 17.391 //У спол.
повести Макарові телята пасти —
довести до засланя (1). Слава мені не по-
мага, і мені здається, як не заведу свого
кишла, то вона мене і вдруге поведе. Ма-
карові телята пасти... VI 198.20.

2. У спол. **повести** очима — *перевести
погляд* (1). Гонта повів очима і страшно
глянув на Б. I 149. Прип.

3. *Провести* (1). Марія.. гостя молодого
Просила, ніби повела Очима в кушу.
II 309.183.

◇ **повести** 1. *перен.* I 335.203, **повів** 1. I 441.В,
2. I 149. Прип., **повела** 1. II 184.29, 221.71, 3. II
309.183, **поведи** 1. I 270.307, II 65.121, 268.163,
419.В, 460.В, 467.В, 499.В, **поведеш** 1. *перен.*
II 17.391, **поведе** 1. I 80.199, 327.68, II 306.48,
перен. II 322.710, у спол. VI 198.20, **поведуть** 1. II
293.7, 356.15, VI 49.21, **поведи** 1. II 168.135.

ПОВЕЧЕРЯТЬ (3). А тим часом гайда-
маки Столи вздовж базару Поставили, не-
суть страву, Де що запонали, Щоб за-
світла **повечерять**. I 124.1718. Ходімо в
кушу, опочий Та **повечеряємо** вкупі
II 309.158.

◇ **повечерять** I 124.1718, **повечеряла** II 71.79,
повечеряємо II 309.158.

ПОВЗ (2). *Прійм.* А я йшла з водою
Повз хатини, а він мені Махає рукою,
Каже коня напоїти I 498.В. А недале-
ко повз дороги Отару гнали чабани
II 488.В.

ПОВИВАТИ (8). Єсть у мене щирий
батько.. А до того — душа щира, Козацько-
го роду, Не одиуравсь того слова, Що
мати співала, Як малого **повивала**, З ма-
лим розмовляла I 81.239 //Перен. (2). Нема

правди, не виросла; Кривда **повиває**..
I 146.2536. Лети ж, моя думо, моя люта
муко, Забери з собою всі лиха, всі зла,
Свое товариство — ти з ними росла, Ти з
ними кохалась, їх тяжкі руки Тебе **пови-
вали**. I 243.167.

◇ **повиває перен.** I 146.2536, **повивала** I 81.239,
230.5, 532.В, II 110.12, 218.4, **повивали перен.**
I 243.167, **повиваючи** II 229.18.

ПОВИЛАЗИТИ (3). 1. *Злізти на щось*
(1). Так от же що: Ото потоп буде, Пани
туда **повилазять** Та дивитись будуть, Як
мужики тонутьмуть. I 305.402.

2. *Перен. Про очі. У приказці* (2).
Купили хрину, треба з'їсти; плачте, очі, хоч
повилазтьте: бачили, що купували; грошам
не пропадять! I 101.915. *Лайл.* (1). «Надрю-
ковав, бодай йому очі **повилазили**», отак ви
скажете, як зачнете читати мої Гайда-
маки VI 23.15.

◇ **повилазили** 2. VI 23.15, **повилазять** 1. I
305.402, **повилазтьте** 2. I 101.915.

ПОВИМИРАТИ (1). Вже **повимирали**
Тії люди, мої свідки II 255.281.

ПОВИНЕН (18). 1. *Присудк. Зобов'язан-
ний* (10). Молитись богу Та за ралом спо-
тикатись, А більше нічого Не **повинен** знать
невольник II 63.60, чом ви нам Платить
за сонце не **повинні**! I 327.83 //Змушений
(3). До крові дійде, до кості Огонь той
лютий, негасимий, І, недобитая, за сином
Повинна будеш перейти Огонь пекельний!
II 307.109.

2. *Про те, що неминуче станеться, буде*
(6). Чи так, чи сьак, а я **повинен** ожени-
ся, а то проклята нудьга зжене мене з
світа. VI 198.31 //У спол. **повинен (повин-
на)** *бути* (4). Чи буде правда меж людь-
ми? **Повинна** *бути*, бо сонце стане
І осквернену землю спалить. II 358.25.

3. *Вставн. У спол. повинно* *бути* — *ма-
бути, певно* (2). А башкирський офіцер, що
я вам рекомендовав, **повинно** *бути* умер,
коли він до вас не ходить VI 71.4.

◇ **повинен** 1. II 63.60, VI 20.8, 43.15, 84.7,
131.26, 165.14, 2. VI 198.31, у спол. VI 188.10,
221.28, **повинна** 1. II 307.109, 2. VI 223.15, у спол.
II 358.25, VI 212.12, **повинно** 3. VI 71.4, 188.6,
повинні 1. I 327.83, II 272.316, 411.В.

ПОВИНИРЯТИ *див.* **ПОВИРИНАТИ.**

ПОВИПИВАТИ (1). У спол. **кров
повипивати**. *Перен.* Ляхи були — усе взяли,
Кров **повипивали**.. I 289.634.

ПОВИРИВАТИ (1). [Настуся]: То я й
його [барвінок] **повириваю** II 435.В.

ПОВИРИНАТИ (1), **ПОВИНИРЯТИ** (1). Аж гульк — з Дніпра **повиринали** Малії діти, сміючись. І 5.86. Кругом, як в усі, все мовчить. Аж гульк... з Дніпра **повинири** яли Малії діти, сміючись. І 404.В.

ПОВІРОСТАТИ (1). Росли собі царі, росли, **Повіро**стали вже чи-мало. ІІ 500.В.

ПОВИСНУТИ (2). І шаблюда, мов гадюка, І ратище-дрючина, І самопал семи-п'ядний **Повис** за плечима. І 281.311. **Образн.** (1). І не стрепенувся... Перед огнем [Гус]; став на йому І молитву діе.. Мов собаки, коло огню Кругом ченці стали. Боялися, щоб не виліз Гадиною з жару Та не **повис** на короні Або на тіарі. І 271.343.

ПОВИСТУПАТИ (1). На ногах І на руках **повиступала** Од стужі кров І 361.55.

ПОВИТИ (6). 1. **Загорнути в що-н.** — *про дитину* (5). Ой у полі могила; Там удова ходила.. Та синів двох привела, В китаєчку **повила** І 311.48. Породила мене мати У високих у палатах, Шовком **повила**. ІІ 119.3. **Образн.** (1). Ти, сестро Феба молодая! Мене ти в пелену взяла І геть у поле однесла. І на могилі серед поля, Як тую волю на роздолі, Туманом сивим **повила**. ІІ 474.В.

2. **Прикрасити** (1). Широкая, високая Калино моя... **Повий** мою головоньку, Росю умиї. І 387.48.

◇ **повила** 1. І 311.48, ІІ 119.3, 229.17, 445.В, **образн.** ІІ 474.В, **повий** 2. І 387.48.

ПОВИТИЙ (11). 1. **Загорнутий в що-н.** (3). Високії ті могили, Де лягло спочити Козацьке біле тіло, В китаєчку **повите** І 60.12. **Образн.** (2). Добридень же, новий годе... Що ти несеш в Україну В латаній торбині? «Благоденствіє, указом Новеньким **повите**». І 353.98.

2. **Обвятий, прикрашений** (5). І сниться сон мені: дивлюсь, В садочку, квітами **повита**, На пригорі собі стоїть, Неначе дівчина, хатина ІІ 298.6. Якимсь листом Голова **повита**. І 249.405. **Образн.** (2). Ані літа молодії, **Повиті** красою, Ні карії оценята, Умиті сльозою, Ані серце твоє тихе, Добреє дівоче Не заступить, не закриє Неситії очі. І 348.10.

3. **Перен. Огорнутий** (3). За горами гори, хмарою **повиті**, Засіяні горем, кровію політі. І 325.1. Надворі вже смеркло, і, тьмою **повитий**, Дрімає, сумує Іерусалим. ІІ 70.64.

◇ **Одн. Н.** **повитий** 1. **образн.** І 228.43, 3. ІІ 70.64, **повита** 2. І 249.405, ІІ 298.6, **образн.** І 242.108, **повитая** 1. ІІ 291.2, **повите** 1. І 60.12, 3. **повите** 1. **образн.** І 353.98, **Мн. Н.** **повиті** 2. **образн.** І 348.10, 3. І 325.1, 326.38.

ПОВИТИСЯ, ПОВИТИСЬ (2). 1. **Обвистися. Образн.** (1). Знову люта Гади́на впи́лася В саме серце; кругом його Тричі **пови́лася**. ІІ 254.224.

2. **Перен. Огорнутися** (1). Старий мій знову зажури́всь... Пішов у хату ночувати. А місяць хмарою **пови́всь**. ІІ 28.162.

◇ **пови́всь** 2. ІІ 28.162, **пови́лася** 1. ІІ 254.224.

ПОВІВАТИ (2). море грає, Вітер **повіває**, Степ чорніє, і могила З вітром розмовляє. І 77.110. У *прикл. спол.* віяти **повівати** (1). Вітер віє-**повіває**, По полю гуляє. І 26.41.

ПОВІК (2). *Присл.* Було колись — панували, Та більше не будем. Тії слави козацької **Повік** не забудем! І 63.20. Оженитися старому На такій дитині! Схаменися, не женися: І вона загине, І.. Будеш сам оте весілля **Повік** проклинати ІІ 169.166.

ПОВІК-ВІКИ (1). *Присл.* А я й досі караюся І каратись буду **Повік-віки** ІІ 458.В.

ПОВІНЧАННЯ (3). *Церк.* В Броварях Уже **повінчана** гуляє Його Настуся молода! ІІ 175.330.

◇ **Одн. Н.** **повінчана** ІІ 175.330, 3. **повінчану** ІІ 311.271. **Мн. Н.** **повінчані** ІІ 312.290.

ПОВІНЧАННЯ (1). *Церк.* Несе з торбиною на плечах Нову коновочку старий. Спродать би то та молодій Купить хустиночку до речі, Та й за **повінчання** оддать. ІІ 311.241.

ПОВІНЧАНО (1). *Присудк. Безособ.* *Церк.* Отож у клечальну неділю Іх і **повінчано** обох ІІ 64.114.

ПОВІНЧАТИ (4). *Церк.* Були на хуторі пани, І пан і пані не ба[га]ті. І дочка у їх росла.. Взяли Її гарненько одягли Та у неділю й **повінчали** ІІ 220.12. А знаю, Без цього вже не **повінчає** Отець Хома... ІІ 169.152.

◇ **повінчали** ІІ 220.12, 411.В, **повінчає** ІІ 169.152, нехай **повінчає** ІІ 170.202.

ПОВІНЧАТИСЯ, ПОВІНЧАТИСЬ (7). *Церк.* Молодиця Рада та весела, Ніби з паном **повінчалась** І 315.203. Ходім, Маріє, **повінчаймось** ІІ 310.230.

◇ **повінчалась** І 331.В, **повінчалась** І 315.203, 532.В, ІІ 10.86, **повінчаємось** ІІ 174.302, **повінчаємось** ІІ 173.277, **повінчаймось** ІІ 310.230.

ПОВІРИТИ (3). Розказав би про те лихо, Та чи то ж **повірять!** І 37.372 //У *спол.* на квиток **повірити** (1). Ото дурний! а ще й битий! На квиток **повірів** Москалеві. І 247.327.

◇ **повіряти** І 247.324, у *спол.* І 247.327, **повірять** І 37.372.

ПОВІРУВАТИ (1). **Повіруєм** ще трохи в волю, А потім жити почнемо Меж людьми, як люде. І 379.13.

ПОВІСІТИСЬ, ПОВІСІТЬСЯ (5). Я ще й досі тут, не пускають додому. Печатать не дають. Не знаю, що й робить. Чи не **повісяться** часом? Ні, не **повішусь**, а втечу на Україну VI 192.34. Сама Егерія в гаю, Кленучи доленьку свою, **Повісилась**. II 335.19. Уже чи добрим, чи лихим, А будеш панською ріднею, Хіба **повісишся!**.. II 95.103.

◇ **повіситься** VI 192.34, **повісилась** II 335.19, **повішусь** VI 192.34, **повісишся** II 95.103, **повісилась** (6) II 100.281.

ПОВІСИТЬ (8). 1. (1). Як була я молодюю преподобницею, **Повісила** хвартушину над віконницею І 129.1907.

2. **Покарати на смерть** (7). кричить Гонта.. «А де Лейба? Ще його немає? Найти його та **повісити**». І 130.1946. На полі.. Зліталися поволі Сичі. Пожартувать, Поміркувать, Щоб бідне птаство заступить, Орлине царство затопить І геть спалить. Орла ж **повісити** на тичині. І 103.10.

◇ **повісити** 2. І 130.1946, II 103.10, **повісила** 1. І 129.1907, **повісили** 2. II 23.11, 266.55, 269.200, 441.В, 461.В.

ПОВІСТЬ (3). Я тепер день і ніч сижучи та переписую вторую часть тії самої **повісті**, що я з тобою послав Сергею Тимофеевичу. VI 163.40. Чи робить там що Катков з моєю **повістю**? VI 167.18.

◇ *Одн. Р.* **повісті** VI 163.40, *О.* з **повістю** VI 167.18, *Мн. О.* з **повістями** VI 165.36.

ПОВІТКА (1). Занехай Ржищев, цур йому, тому домові, **повітці**, вітрякові й отим трьом грушам. VI 210.30.

ПОВІТОВИЙ (2). Умань — город **повітотий** губернії Київської. І 149.Прип. На тім тижні почнуться тут дворянські вибори, уже почали збираться **повітові** пани VI 154.16.

ПОВІТОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до повітка.* Коло хатини В **повіточці** своїй малій. Той бондар праведний, святий,.. Барило й бочку набиває II 316.448.

ПОВІШАНИЙ (1). У полум'ї, **повішаний** На кроквах, чорніють Панські трупи. І 124.1722.

ПОВІШАТИ (2). 1. (1). Сиділи ми і плакали В далекій неволі; І на вербах **повішали** Органи глухії І 346.227.

2. **Покарати на смерть** (1). За що його мордували, Во узи ковали.. І вивели зо злодіями На Голгофу гору, І **повішали** меж ними? II 465.В.

◇ **повішали** 1. І 346.227, 2. II 465.В.

ПОВІЯТИ (13). **Повіє** вітер по долині,— Пішла дібровою руна І 12.51. *Повт.* (2). Ой, **повій**, **повій**, вітре, через море Та з Великого Лугу І 199.5. У *прикл. спол.*

спитати-повіяти (1). «Хто се, хто се?» тихесенько **Спитає-повіє** [вітер] Та й задріма І 164.10. *Образн.* (3). Минули літа молодії, Холодним вітром од надії Уже **повіяло**. II 354.3. Дурить себе, чужих людей, Та не дурить бога. Бо в день радості над вами Розпадеться кара. І **повіє** огонь новий З Холодного Яру. І 339.83.

◇ **повіяло образн.** II 354.3, **повіє** І 12.51, 26.54, 42.552, 68.17, 111.1229, II 179.31, у *прикл. спол.* І 164.10, *образн.* І 339.83, **повій** II 418.В, *повт.* І 199.5 (2 р.), *нехай повіє образн.* І 243.170.

ПОВМИРАТИ (2). Старі заранне **повмирали**, А ми малими розійшлись Та вже й не сходились ніколи. II 205.6.

◇ **повмирали** II 152.19, 205.6.

ПОВНИЙ (2), **ПОВЕН** (2). Пливе човен вод[и] **повен** І 152.5. Як бог допоможе мені до мая місяця кончить мої діла з цензурою, то насиплю **повну** кишеню грошей та й чкурну через Москву прямо на Михайлову гору. VI 190.13. Слава тобі, любомудре, Чеху-слав'янине! Що не дав ти потонуту В німецькій пучині Нашій правді. Твое море Слав'янськеє, нове! Затога вже буде **повне** І 263.62.

◇ *Одн. Н.* **повен** І 152.5, 267.161, **повне** І 263.62, *З.* **повну** VI 190.13.

ПОВОДИ (3). Веде коня за **поводи** Та плаче Ярина. І 281.316.

◇ *Мн. З.* **поводи** І 120.1584, *за поводи* І 281.316, II 438.В.

ПОВОДИТИ (1). У *спол.* очиці **поводити** — поглядати у різні сторони. Зайде сонце — Катерина По садочку ходить, На рученьках носить сина, Очиці **поводить** І 31.118.

ПОВОДИТИ (2). *Повт.* Якби таки або так, або с'як, Якби таки запорозький козак,

Якби таки молодий, молодий, Хоч по хаті б поводиш, поводиш І 107.1097.

ПОВОЖАТИЙ (1). Ішов кобзар до Києва .. Торбинками обвішаний Його повожати. І 46.714.

ПОВОЛІ (4). *Присл.* Ідуть за нею батько й мати, І починають розмовляти Поволі, тихо. ІІ 313.323. І четвертий рік минає Тихенько, поволі ІІ 210.14.

◇ поволі ІІ 103.3, 210.14, 222.87, 313.323.

ПОВОЛОКИ (1). І поволік Петрусь кайдани Аж у Сибір... ІІ 226.234.

ПОВОРКУВАТИ (2). *Перен.* Вийди, серденько,—Я виглядаю.. Виглянь, голубко, Та поворкуєм, Та посумуєм І 92.595.

◇ поворкуєм І 92.595, 92.602.

ПОВОРОЖИТИ (1). [Чорнобрива] Пішла вночі до ворожки, Щоб поворожити — Чи довго їй самотній На сім світі жити?.. І 51.111.

ПОВОРУШИТИСЬ (1). *Образн.* Чи то давнє яке лихо Прокинулось в хаті? Чи вчорашнє, задавнене Знов поворушилось І 312.99.

ПОВПУСКАТИ (3). відцїля видніше буде, Як той розкопуватимуть льох. Коли б вже швидше розкопали, Тойді б у рай нас повпукали. І 293.9.

◇ повпускаєш І 293.11, повпускаєм І 498.В, повпукали (6) І 293.9.

ПОВСИХАТИ (2). Повсихали три явори І 388.19, повсихали Сади зелені ІІ 110.25.

ПОВСТАВАТИ (5). І встала [жриця], І всі за нею повставали ІІ 269.182 // *Перен.* (2). Прокинулись ляшки-панки, Та й не повставали І 66.110.

◇ повставад ІІ 130.36, 269.182, 467.В, *перен.* І 66.110, 115.1369.

ПОВСТАТИ (1). *Стати.* О Нероне! Нероне лютий!.. Припливуть І прилетять зо всього світа Святіє мученики. Діти Святої волі. Круг одра, Круг смертного твого повстануть В кайданах. ІІ 463.В.

ПОВТІКАТИ (1). Мужики, Його брати, ученики, Перелякались, повтікали. ІІ 322.708.

ПОВТОРЯТИ (1). Всі тебе бачили, всі до єдиного руського чоловіка, всі тебе знають і з любов'ю повторюють «твоє обаятельное прославленное имя». VI 154.10.

ПОВШЕДНИЙ (1). Повсякденний, а чорноморець той мерзенний, уповательно

думаю собі, що ніхто інший, як сам Сатана (бодай він здох) скинувши свою повшедну одіж (німецький куций жупанок) та надів чорноморську достатню одіжу VI 82.37.

ПОГАВКАТИ (1). У приказці. Собака погавка, а вітер рознесе. VI 206.29.

ПОГАДАТИ (1). *Подумати.* До криниці Не води напиться Ледве ходить титарівна — Трохи пожуриться, Поплакати, погадати, Як їй дівувати? ІІ 81.171.

ПОГАНЕНЬКИЙ (2). а москаль дере собі за своїми, тільки курява ляга — собачка ще поганенька доганя його та нібито гавкає. VI 27.6. все дивився [я] по улицах, чи не зостріну де хоч поганенького чорноморця VI 82.33.

ПОГАНЕЦЬ (14). *Лайл.* [Дівчина] Плаче, плаче та ридає, Як рибонька б'ється... А над нею, молодію, Поганець сміється. ІІ 146.16. Бодай кати їх постинали, Отих царів, катів людських. Морока з ними, щоб ви знали .. Так що ж мені тепер робити З цими поганцями? ІІ 75.222. Нехай Микита спитає, що той поганець Флярковський положить за десятину поля і за ґрунт. VI 209.41. *Зверг.* (1). Смійся, поганцю, враже, Та не дуже, бісів сину! І 413.В. *Зверг., тавтол.* (1). А ви, мості-пані? Бенкетуєте в Парижі, Поганці погані! І 299.218.

◇ *Одн. Н.* поганець І 83.306, ІІ 146.16, 187.49, VI 209.41, поганць І 424.В, *К.* поганцю *зверг.* І 413.В, *Мн. Н.* поганці І 110.1189, 414.В, ІІ 391.В, поганць І 64.64, 434.В, *З.* поганців І 415.В, *О. з* поганцями ІІ 75.222, *К.* поганці *зверг., тавтол.* І 299.218.

ПОГАНИ (1). *Язичники.* ми не погани, Ми настояшї християне І 327.84.

ПОГАНІЙ (90). 1. *Позбавлений добрих якостей; недобрий; не такий, як треба* (27). сестри ходили.. Плакати над Іваном, Поки самі потрулились Тим зіллям поганим. ІІ 115.36. Керилівчанам скажи, щоб вони на ту погану безземельну волю не дуже квапились. VI 212.34. Ой талане, талане, Удовиний поганій! Чи ти в полі, чи ти в гаї.. З бурлаками гуляєш? І 232.90. Така мабуть уже усім кобзарям погана доля, як і мені недотепному випала. VI 83.14. зайшов [мужик] Гостей довідать...—Та й погані! Усі до бдного сичі ІІ 103.22. а я тобі .. в другому листі опишу свій поганій солдатський побит. VI 85.11. А, лебедику, як не хочеться кидать землю, хоч вона й погана!

а треба буде, хоч воно ще й рано. VI 25.17 //Субст. (4). Ще позавчора передано мені твоє і Прісине письмо. **Погане** ти пишеш про мою справу. VI 197.37 //Невправний немайстерний (5). ви мене з святого неба Взяли меж себе — і писать **Погані** вірші научили. II 239.21 //Непріємний (5) II [астуся]: «Любилися ми з тобою дуже. Любилися, та не побралися. Тільки жалю серцю набралися». Оце нагадала яку! Цур їй, яка **погана**! II 174.309. І той плач, Нікчемний, довгий і **поганій**, Межи людьми во притчу стане II 326.48.

2. Нікчемний; паскудний, підлий (26). О царю **поганій**, Царю проклятий, лукавий, Аспиде неситий! Що ти зробив з козаками? І 250.438. Німець скаже: «Ви слав'яне». «Слав'яне! слав'яне!» Славних прадідів великих Правнуки **погані**! I 333.112. Як побачишся з Марковичем... скажи, нехай не турбується, не шукає того **поганого** полковника VI 142.4. Ми то людям покажемо Очих безталанних Та навчимо шануватись Паничів **поганих**! II 186.12. *Тавтол.* (1). А ви, мості-пані? Бенкетуєте в Парижі, Поганці **погані**! I 299.218 //Субст. У знач. «поганець» (5). Я став перед світом дрімать, І паничі мені приснились І не дали, **погані**, спать. I 398.76. *Зверт.* (2). Чи не меж вами ж я, **погані**, Так опоганився II 239.16 //Некрасивий, негарний, бридкий на вигляд (6). А сам сотник у кожусі, Одутлий, **поганій**, Коло клуні похожає. II 176.375. Було на хуторі **погане** Мале байстрия II 220.15 //Субст. *Зверт.* (1). **поганій**, Дивися, лізе цілувать. Ось тобі, на!.. II 99.260.

3. Проклятий, ненависний (17). Як буду виїжджати з цього **поганого** укріплення, то напишу тобі VI 142.9. Чи довго буде ще мені В оцій незамкнутій тюрмі Понад оцим **поганим** морем Нудити світом II 423.В. Князь хиріє, Нездужає встати, А підвести нема кому. Ніхто й не загляне До грішного боляшого В будинки **погані**. II 18.405. Ходім, брате, З **поганою** хатою. II 130.60.

4. Приналежний до іншої релігійної віри; нехристиянський (14). Опанував запорожцем **Поганій** татарин. II 29.31. Отаке-то! тяжко, тату, Із своєї хати До нехриста **поганого** В сусіди прохатись. I 289.639 //Субст. (3). І тьми і тисячі **поганих** Перед святими побіжать. II 275.423.

5. Похмурий, нерадісний; тяжкий (5).

Погано я зустрів оцей новий **поганій** рік. Другий тиждень не вихожу з хати: чхаю та кашляю, аж обісіло. VI 228.9. І згадував [я] літа лихі, **Погані**, давнії літа II 23.10. Живи здоровий, друже мій єдиний! Писав би тобі багато ще дечого про свого **погану** неволю та бачиш ніколи. VI 84.36.

6. Кволий (1). зійдуть [сльози], і виростуть Ножі обоюдні, Розпанахають **погане**, Гниле серце, трудне I 228.65.

О *Одн. Н.* **поганій** 1. I 232.90, 456.В, 457.В, II 326.48, VI 54.30, 130.26, 2. I 65.83, 121.1615, 244.203, 250.438, II 29.18, 176.375, 439.В, *субст.* II 99.260, 439.В, 4. I 84.833, II 29.31, 97.164, **погана** 1. I 90.521, II 174.309, VI 25.17, 57.32, 62.5, 83.14, **погане** 2. II 220.15, 3. VI 54.32, 57.36, 5. VI 29.38, *Р.* **поганого** 1. *субст.* VI 34.9, 2. VI 142.4, (до) **поганого** 4. I 289.639, (з, із) **поганого** 3. VI 142.9, 4. II 500.В, (у) **поганого** 4. II 121.11, **погані** 3. VI 153.10, 212.26, (з, із) **погані** 3. II 130.60, VI 76.37, *Д.* **поганому** 2. VI 17.23, 225.21, *З.* **поганій** 1. VI 85.11, 3. VI 174.3, 5. VI 228.9, **погану** 1. I 129.1926, VI 221.33, 2. I 534.В, (на) **погану** 1. VI 212.34, (про) **погану** 1. VI 92.18, 5. VI 84.36, **погане** 1. *субст.* II 225.206, VI 197.37, 6. I 228.65, (в) **погане** 3. II 239.12, (на) **погане** 1. *субст.* II 232.7, 3. VI 70.20, (за) **погане** 2. II 442.В, *О.* **поганим** 1. II 115.36, (з) **поганим** 2. II 161.58, 3. I 301.307, (понад) **поганим** 3. II 423.В, *М.* (у) **поганому** 3. VI 172.4, (в, у) **поганім** 1. II 121.12, 3. VI 87.24, (у) **поганій** 1. VI 42.33, *К.* **поганій** 4. *зверт.*, *субст.* I 90.534, *Мн. Н.* **погані** 1. II 103.22, 2. I 333.112, II 399.В, *тавтол.* I 299.218, *субст.* I 300.252, 398.76, II 301.29, 4. I 104.1010, II 25.52, 427.В, 5. VI 82.5, *Р.* **погани** 1. VI 75.1, 4. *субст.* II 275.423, (до) **поганих** 4. I 113.1287, (з) **поганих** 4. *субст.* I 124.1709, *Д.* **поганим** 2. II 282.86, *З.* **погані** 1. II 239.21, 5. II 23.10, (в) **погані** 3. II 18.405, **поганих** 2. II 186.12, (за) **поганих** 2. II 327.9, *О.* (з) **поганими** 3. VI 174.6, 4. VI 34.24, *М.* (в) **поганих** 3. I 87.436, *К.* **погані** 2. *зверт.*, *субст.* II 239.16.

ПОГАНІТЬ (1). Заходімося ж ми знову Святєе **поганить**. II 409.В.

ПОГАНІШИЯ (1). не думай, братіку, про мене нічого **поганого**. Далєбі я не **поганіший** меж людьми. VI 319.В.

ПОГАНО (13). 1. *Присудк.* *Про важкі, несприятливі обставини* (7). І тут і всюди — скрізь **погано**. II 357.1. *Повт.* (4). **Погано** дуже, страх **погано**! В оцій пустині пропадать. II 111.43.

2. *Присудк.* *Недобре* (3). «А як тебе Зовуть? я не знаю». «Яремою». «А прізвище?» «Прізвища немає!» «Хіба байстрик? Без прізвища — Запиши, Миколо, У реєстер. Нехай буде... Нехай буде Голий, Так і пиши!» «Ні, **погано**!» I 116.1421.

3. *Присудк.* *Про тяжкий фізичний стан* (1). Так мені **погано**, що я ледве перо

в руках держу, і кат його батька знає, коли воно полегшає. VI 228.32.

4. *Присл. від прикм. поганій 1. (2).* Погано я зустрів оцей новий поганій рік. VI 228.9. Та й там живуть, хоч погано II 180.45.

◇ погано 1. II 110.22, 357.1, VI 163.12, *повт.* II 111.43 (2 р.), VI 154.26, 154.27, 2. I 116.1421, 374.20, 437.В, 3. VI 228.32, 4. II 180.45, VI 228.9.

ПОГАНШЕ (3). *Присудк.* Погано дуже, страх погано! В оцій пустині пропадат. А ще поганше на Україні Дивитись, плакати — і мовчать! II 111.45. У шинку і наш, і москаль, і навіть німець — всі похожі на свиню, а на панщині, то ще поганше. I 375.23.

◇ поганше I 375.23, II 111.45, VI 54.34.

ПОГАНШИЙ (4). Чи є поганше що на світі, Як та дрюкована нудьга? II 415.В. Далебі я не поганший меж людьми. VI 34.9. Брожу понад Уралом та... ні, не плачу, а щось ще поганше діється з мною. VI 39.31.

◇ *Одн. Н.* поганший VI 34.9, 221.25, поганше II 415.В, VI 39.31.

ПОГАНЯТИ (4). Іде чумак з-за Лиману З чужим добрим, безталанний, Чужі воли поганяє, Поганяючи співає I 254.25. *Образн. (1).* Як запродав гетьман У ярмо християн, Нас послава поганяти. I 381.16.

◇ поганяти *образн.* I 381.16, поганяє I 43.603, 254.25, поганяючи I 254.26.

ПОГАНЬ (6). *Зневажл. Лайл.* Ну, хлопці, в дорогу!.. В оцім яру є озеро Й ліс попід горою, А в лісі скарб. Як приїдем, То щоб кругом стали, Скажи хлопцям. Може, льохи Стерегти осталась Яка погань. I 122.1646. *Повт. (2).* Кесарі... то погани! Погань лютая, без бога; Сказано дракони! II 461.В //У спол. верзти погань — говорити непристойні слова (1). «А ти, Стара собако, де б молитися, Верзеш тут погань. От чорти!» Кричить отаман. I 107.1104.

◇ *Одн. Н.* погань I 122.1646, 165.63, VI 34.3, *повт.* II 461.В (2 р.), *З.* погань у спол. I 107.1104.

ПОГАСАТИ (3). Горіло світло, погасало I 98.826. *Образн. (2).* «Годі! годі! — кричить Гонта.. Гайда, діти! погасає Каганець козацький». I 130.1948.

◇ погасає *образн.* I 130.1943, 130.1948, погасало I 98.826.

ПОГАСИТИ (2). *Образн.* Полилися ріки крові, Пожар погасили I 486.В. Невеликії

три літа.. Опустошили убоге Мое серце тихе, Погасили усе добре I 351.19.

ПОГАСНУТИ (7). 1. *Перестати горіти, світити (6).* Погас огонь, дунув вітер I попіл розвіяв. I 271.345 /Погас місяць, горить сонце. I 80.201. День погас II 242.20. *Образн. (1).* Огонь небесний той погас, I в тую косяну комору Полізли свині із-надвору, Мов у калюжу, та й сопуть. II 202.23.

2. *Перен. Затихнути (1).* Громада крикнула — і глас Ниначе той огонь погас II 489.В.

◇ погас 1. I 80.201, 271.345, 362.86, II 242.20, *образн.* II 202.23, 2. II 489.В, погасло 1. I 98.827.

ПОГИБАТИ (7). А дівчина гине... Якби сама, ще б нічого, А то й стара мати, Що привела на світ божий, Мусить погибати. I 28.12. Коли згинув чорнобривий, — То й я погибаю. I 9.28. *Образн. (1).* Про старину, про те диво, Що було, минуло... Утні, батьку, щоб нехотя На ввесь світ почули, Що діялось в Україні, За що погібала I 59.91.

◇ погібати I 28.12, 48.18, 76.50, 81.260, погибаю I 9.28, погибаєш I 495.В, погібала *образн.* I 59.91.

ПОГИБЕЛЬ (3), ПОГИБІЛЬ (1). А все-таки її люблю, Мою Україну широку, Хоч я по їй і одинокий (Бо, бачте, пари не найшов) Аж до погібелі дійшов. II 201.51. Отож вона мені на лихо Та на погібель підросла. II 64.82.

◇ *Одн. Р.* до погібелі II 201.51, *З.* на погібель II 63.41, 64.82, на погібіль II 411.В.

ПОГИБНУТИ (1). *Образн.* Погібнеш, згинеш, Україно, Не стане знаку на землі. II 327.1.

ПОГИНУТИ (1). Умер сотник, і покої Згнили, повалялись, Все пропало, погинуло. II 177.406.

ПОГІРШАТИ (1). *Тавтол.* степ і море Посиніли синіше, І лютее лихее горе Погіршало ще гірше! II 420.В.

ПОГЛУЗУВАТИ (1). Такі, бачте, люди: Все письменні, друковані, Сонце навіть гудять.. А що ж на вас вони скажуть? Знаю вашу славу! Поглузують, покепкують Та й кинуть під лаву. I 76.67.

ПОГЛЯДАТИ (27). Вельможна громада Не втерпіла, ударила Старими ногами. А я дивлюсь, поглядаю, Сміюся сльозами I 79.171. Недолудя, Тепер заховались.. А Оксана В вікно поглядає I 126.1814. Стар-

шина пузата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та понадувалось, Як індики, і на двері Косо поглядало. I 252.538. ви тепер по Михайловій горі похожаєте, на сині гори **поглядаєте** VI 186.33. *Повт.* (2). Вичуяла Катерина; Одсуне квартиру, **Поглядає** на улицю, Колише дитинку; **Поглядає** — нема, нема... Чи то ж і не буде? I 31.109. *Образн.* (1). А ясний місяць із-за хмари На землю де-де **поглядав** I 403.В.

◇ **поглядати** I 406.В, **поглядаю** I 79.171, 231.44, **поглядає** I 61.51, 62.68, 101.899, 113.1291, 126.1814, 281.337, 415.В, 462.В, 479.В, 522.В, II 251.118, 273.361, 493.В, *повт.* I 31.109, 31.111, **поглядаєте** VI 186.33, **поглядають** I 477.В, **поглядав** II 85.10, *образн.* I 403.В, **поглядала** I 254.20, 288.619, 297.147, 477.В, **поглядало** I 252.538.

ПОГЛЯНУТИ (10). **Поглянув** я на ягнята — Не мої ягнята! II 21.24. Сьогодні ж з почти принесли мені і твої ковбаси, та.. я на їх тільки **поглянув** VI 209.39 //У *спол.* **поглянути** на божий день (на сей світ) (3). Великомученице кумо!.. В раю веселому зроста.. І раю красного не зріла, Не бачила, бо не хотіла **Поглянути** на божий день II 368.7. *Повт.* (2). Ой не йдімо, не ходімо, Рано, друже, рано — Походимо, посидимо — На сей світ **поглянем**... **Поглянемо**, моя доле... II 372.16.

◇ **поглянути у спол.** II 368.7, **поглянув** II 21.24, VI 209.39, **погляну** I 343.123, **погляне** II 188.80, 321.674, 335.11, **поглянемо у спол.**, *повт.* II 372.16, **поглянемо у спол.**, *повт.* II 372.17, **поглянь** I 476.В.

ПОГНАТИ (9). І ми, жартуючи, **погна-ли** Чужі ягнята до води. II 22.41. *Образн.* (1). І море ревнуло Босфорову мову, У Лиман **погнало** I 199.26 //Силою *послати, повезти куди-н.* (1). Не знаю, чи доведеться мені хоть що-небудь намалявати на Каспійському морі, бо мене весною туди **поженуть**. VI 62.2. У *приказці* (1). На Бесарабію пішов Оцей козак; **погнало** горе До моря пити II 105.41.

◇ **погнало образн.** I 199.26, у *приказці* II 105.41, **погнали** II 22.41, 30.67, 254.214, **поженуть** II 271.249, VI 54.30, 62.2, **погонять** II 398.В.

ПОГНИТИ (3). Сирти вже княжі **погнали**. II 14.259. Ніхто не вийшов вранці з хати, Щоб їх, сердешних, поховати, Під хатами і **погнали**. II 151.40.

◇ **погнали** II 14.259, 110.26, 151.40.

ПОГНУТИ (1). *Образн.* [Львичища] Уповають На корінь свій, уже гнилий, Уже червивий, і малий, І художильний. Вітер з поля Дихне, **погне** і полама. II 326.42.

ПОГОВІР (2). Не так слава, не так слава, Як той **поговір**, Що заїздив козак з Січі До вдови на двір. II 184.6.

◇ *Одн.* **Н. поговір** II 184.6, **Р. поговору** I 138.2223.

ПОГОВОРИТИ, ПОГОВОРИТЬ (13). Не найшлося З ким серцем ділитись, А тепер не маю навіть З ким **поговорити**! II 190.26. Нам з тобою треба б добре **поговорити** о сім святім ділі. VI 156.9. *Образн.* (2). годиноньку, Малу годину Ніби серце одпочине, З богом **поговорить**. II 436.В. Зоре моя вечірняя, Зійди над горою, **Поговорим** тихесенько В неволі з тобою. II 8.3.

◇ **поговорити** I 14.16, II 190.26, 210.30, VI 16.11, **поговорить** VI 152.14, 156.9, **поговорив** VI 195.30, **поговорю** VI 133.7, **поговорить образн.** II 436.В, **поговоримо** VI 197.25, 221.26, **поговорим** II 408.В, *образн.* II 8.3.

ПОГОДА (2). У *приказці*. Перелицювавши шлях-дорогу, я того ж дня упакував свою мізерію, книги тощо.. і сів над морем ждати **погоди** та й досі жду, мій друже єдиний. VI 141.31. І бог його святий знає, коли я дождусь тієї доброї **погоди**? VI 141.33.

ПОГОДНІЙ (1). вибери хороший **погодний день**.. і поїдьте собі з богом у Андруші VI 86.6

ПОГОДУВАТИ (2). Взяла [небога] У холодочок завела [дитину], В бур'ян, в садок, поцілувала Та коржилом **погодувала** II 319.566 //Материнським молоком (1). Пішла в снопи, пошкандиба[ла] Івана сина годувать.. Розповила, **погодувала**, Попестила II 477.В.

ПОГОДУВАТИСЬ (2). *Поїсти*. Найшов Опріснок мовчки із торбини І дав Марії. — **Погодуйсь** II 488.В.

◇ **погодуйсь** II 483.В, 488.В.

ПОГОЖИЙ (4). Чистий. *Епіт. до слова «вода»*. [Марія] Принесла Води **погожої** з криниці II 309.185.

◇ *Одн.* **Р. погожої** II 257.367, 309.185, 321.680, **З. погожої** II 56.297.

ПОГОДИТИ (1). *Перен.* *Повішати*. Та з батьком Максимом Сю ніч погуляєм, Ляхів **погодаєм** I 103.950.

ПОГОЛИТИ (1). У *спол.* лоби **поголити** — забрати у військо. Брати на панщину ходили, Поки лоби їм **поголили**! II 230.36.

ПОГОНІЧ (1). мати.. мовчки за возами Марою чорною пішла На Тібр. А скіфи

сіроокі, **Погоничі**, рабов раби, Подумали — сестра Морока Із пекла вийшла провожать У пекло римлян ІІ 278.547.

ПОГОРІЛИЙ (2). *Образн.* Ти вже серце запечатав, А я ще боюся. Боюся ще **погорілу** Пустку руйновати, Боюся ще, мій голубе, Серце поховати. І 258.5.

О *Обн.* 3. **погорілу** І 258.5, 482.В.

ПОГОРІТИ (2). До стебл'я все **погоріло** ІІ 51.101. Село неначе **погоріло** ІІ 110.29.

ПОГРАТИСЯ, ПОГРАТИСЬ (7). узрив діток. Привітав І цілував благословляя, **Погрався** з ними, мов маленький ІІ 322.698. **Пограємось**, **погуляймо** Та пісеньку заспіваймо І 5.93. *Образн.* (3). Рости, рости, моя пташко, Мій маковий цвіте, Розвивайся, поки твоє Серце не розбите, Поки люди не дознали Тихої долини. Дознаються — **пограються**, Засушать та й кинуть. І 348.7 // *Про хвилі* (1). **Погралися** гори-хвилі — І скіпок не стало. І 152.11.

О *погрався* ІІ 322.698, *погравлось* ІІ 319.568; *погратися образн.* І 152.11, *пограється* ІІ 319.598, *пограються образн.* І 152.17, 348.7, *пограємось* І 5.93.

ПОГРЕБЕНІЄ (1). Кланяюсь твоєї добрій жіночці.. і плачу разом з вами о **погребенії** вашої Олександрі. VI 116.1.

ПОГРІТИСЬ (1). **Погріємось**, **погуляймо** Та пісеньку заспіваймо І 404.В.

ПОГУБИТИ (8). 1. **Довести до загибелі** (7). Дивися: рай кругом тебе, І діти як квіти; За що ж ти їх, молоденькі, Хочеш **погубити**! І 435.В. Мені господь пристанище, Заступником буде І воздасть їм за діла їх Кроваві, лукаві, **Погубити** їх І 345.199 // *Перен.* (1). За що ж свої молодії Ти літа **погубиш** З калікою... І 287.558 // *У спол.* душу **погубити** — *занапастити себе, умерти* (1). я так люблю Мою Україну убогу, Що проклену святого бога, За неї душу **погублю**! ІІ 25.60.

2. **Засубити** (1). Шелесь, шелесь по дубині, Шапки хлопці **погубили** ІІ 54.192.

О *погубити* 1. ІІ 435.В, *погубила* 1. І 539.В, *погубили* 2. ІІ 54.192, *погублю* 1. *у спол.* ІІ 25.60, *погубиш* 1. *перен.* І 287.558, *погубить* 1. І 133.2040, 345.199, *погубите* 1. І 539.В.

ПОГУЛЯННЯ (1). *Перен.* Заревли великі дзвони, Щоб сідлали хлопці коні.. Та збирались на весілля, На веселе **погуляння** ІІ 42.17.

ПОГУЛЯТИ, ПОГУЛЯТЬ (59). 1. *Походити ради відпочинку, прогулятися* (21). Дивіться, вийшла **погуляти**, Мов краля,

пані молодая З двома маленькими дітьми. ІІ 94.63. Гаю, гаю, темний гаю, Тихенький Дунаю! Ой у гаї **погуляю**, В Дунаї скупаюсь. І 364.151. пойдте собі з богом у Андруші, **погуляйте** собі гарненько у архієрейському гаї VI 86.8. *Образн.* (1). Думи мої, думи мої... Прилітайте, сизокрилі Мої голуб'ята, Із Дніпра широкого У степ **погуляти** З киргизами убогими. ІІ 7.8 // *Перен.*: а) *Про політ птаха* (1). Летить галка через балку В степу **погуляти** І 463.В; б) *Про рух місяця* (1). А сонечко встане, як перше вставало, І зорі червні, як перше плили, Попливуть, і потім і ти, білолиций, По синьому небу вийдеш **погулять** І 75.10.

2. *Повеселитись, розважитись* (21). Було де в хаті **погуляти** ІІ 65.136. **Пограємось**, **погуляймо** Та пісеньку заспіваймо І 5.93. *Повт.* (2). Чи збираються ще й досі Веселії гості **Погуляти** у старої, **Погуляти** просто ІІ 91.31. *Образн.* (2). Зашебече соловейко... Та дрібно, та рівно, як бога благає, Поки вийде злодій на шлях **погулять** З ножем у халаях І 1242 // *Побентувати* (3). Вип'єм, Гонто, брате! Вип'єм, друже, **погуляєм** Укупочці, в парі. І 124.1736.

3. *Відпочити після роботи* (1). Мережаю, вишиваю, У неділю **погуляю**. ІІ 41.4.

4. *Перен. Повоювати з ворогом, побувати у военному поході* (16). Благослови, отамане, Чайки попускати Та за Тендер **погуляти**, Турка пошукати. І 284.460. Ой волохи, волохи... Братайтесь з нами, З нами, козаками... Та, як ми, з ножами, З ножами свяtimi, Та з батьком Максимом Сю ніч **погуляєм** І 102.949. *Повт.* (2). **Погуляти** гайдамаки, Добре **погуляли**.. та й замовкли — Ножі пощербили. І 145.2487.

О *погуляти* 1. І 359.41, ІІ 68.8, 94.63, 169.180, 186.30, 192.11, 221.49, 363.22, *перен.* І 463.В, *образн.* ІІ 7.8, 2. ІІ 65.136, 106.86, 389.В, *повт.* ІІ 91.31, 91.32, 4. І 61.36, 284.460, ІІ 126.44, 182.26, *погулять* 1. ІІ 221.67, 335.5, 441.В, ІІ 187.5, *перен.* І 75.10, 2. *образн.* І 12.42, *погуляли* 4. І 137.2183, *повт.* І 145.2487, 145.2488, *погуляю* 1. І 364.151, ІІ 152.24, 152.25, 215.29, 2. ІІ 308.134, 342.15, 3. ІІ 41.4, 4. І 143.2429, *погуляєм* 2. І 124.1729, 124.1736, 404.В, 4. І 102.949, 103.951, 103.955, 103.956, 114.1328, 137.2182, ІІ 125.14, *погуляють* 2. І 505.В, *погуляй* 2. ІІ 174.291, нехай *погуляє* 2. І 127.1832, 490.В, 531.В, VI 209.2, *погуляймо* 1. І 106.1086, 2. І 5.93, 129.1914, 4. І 130.1951, *погуляйте* 1. VI 86.8, 2. *образн.* І 76.39, нехай *погуляють* 2. І 140.2309.

ПОДАВАНИЙ (1). *У спол.* **подавані** рушники — *при сватанні*. Ой дивуйтесь,

лицяється, А з іншими вінчайтеся, **Подавати** рушники... Отаке-то, козаки! ІІ 41.11.

ПОДАВАТИ (9). А я буду гроші рвати, Діткам **подавати**... ІІ 324.10. Сім'я вечерея коло хати, Вечірня зіронька встає. Дочка вечерять **подає** І 390.8 // **Давати милості**ню (3). «Стара, кажуть, стала, Нездужає...» — і огризок В вікно **подавали** Христа ради... І 233.145. **У прислів'ї** (1). Хто **подає**, то у того і просять. VI 202.15 // **Перен.** (1). А нині плач, і скорбь, і слюзи Душі убогої — убогій Остатню лепту **подаю**. ІІ 305.25 // **У спол.** **подавати** рушники — **давати згоду на одруження** (2). А у мене, як на тес, Й рушники вже ткались. От-от була б **подавала** І 294.46. Ні, Ярино, я не умру, А тільки поїду Од вас завтра... а приїду... На той рік приїду Вже не братом, з Запорожжя, А за рушниками... Чи **подаєш?**... І 279.250.

♦ **подаю** ІІ 482.В, **перен.** ІІ 305.25, **подає** І 390.8, VI 54.24, **у прислів'ї** VI 202.15, **подаєш у спол.** І 279. 250, **подавали** І 233.145, **буду подавати** ІІ 324.10, **подавала** (б) **у спол.** І 294.46.

ПО-ДАВНЬОМУ (1), **ПО ДАВНЕМУ** (1). **Присл.** Чи збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у старої, Погуляти просто, **По-давньому**, по-старому, Од світу до світу? ІІ 91.33.

♦ **по-давньому** ІІ 91.33, **по давньому** ІІ 420.В.

ПОДАГРА (1). З **подагрою**, і подушками, З трьома, чи й більше лікарями Із-за німецької землі, Весною пана привезли І 545.В.

ПОДАРОК (3). Як побачиш Йіохима... проси його, нехай він, ради святого Аполлона, пришле мені хоть маленький болванчик (статуетку), або барельєфік який-небудь із купідонів своєї фабрики гальванопластическої. Йому воно не дорого коштуватиме, а мені буде великий **подарок**. VI 115.35.

♦ **Одн. Н.** **подарок** VI 115.35, **З.** **подарок** VI 77.10, 132.1.

ПОДАРУВАТИ (5). У неділю не гуляла... Та хустину вишивала, Вишиваючи, співала: «Хустиночко мережана, Вишивана, Вигаптую, **подарую**, А він мене поцілує». І 254.7 // **Перен.** (1). А я тихо Богу помолюся, Щоб усі слав'яни стали Добрими братами... Мир мирові **подарують** І славу вовки! І 264.86.

♦ **подарував** VI 131.37, 147.27, **подарувала** І 33.13, **подарую** І 254.7, **подарують перен.** І 264.86.

ПОДАРУНОК (7). Напиши Прісі, що як буде добре вчиться та не пустоватъ, то я ще краший пришлю їй **подарунок**. VI 198.25. Поки ті гроші заробив, Я годів зо два проходив По Чорноморії, по Дону... І **подарунків** накупив Найдорогіших... І 397.36.

♦ **Одн. З.** **подарунок** VI 49.11, 49.22, 198.25, **Мн. Р.** **подарунків** І 397.36, **З.** **за подарунки** VI 155.30, 161.1, 161.8.

ПОДАТИ (26). 1. **Дати, вручити, віддати** (11). Нема кому зострінути, Затопити хату, Нема кому води тії **Каліці подати**. ІІ 149.44. І молоко і сир козилиці Ім на вечерю **подала** [Марія]. ІІ 309.187. На самому цьому слові одчинилися двері і почта льон **подав** мені третій лист ваш, написаний 7 января. VI 46.13. **Образн.** (1). Отак-то, ляше, друже, брате. Неситіі ксьондзи, магнати Нас порізвили, розвели... **Подай** же руку козакові І серце чистее **подай**! ІІ 33.30 // **У спол.** **подати руку** — **про допомогу, дружбу** (4). Моя ти любю! усміхнись.. І руку вольную, мій друже, **Подай** мені. ІІ 345.17.

2. **Перен. Наділити чим-н.** (9). Молю, ридаючи, пошли, **Подай** душі убогій силу ІІ 266.81. **Повт.** (2). **Подай** їй, господи, **подай**, Пошли їй долю на сім світі... ІІ 479.В.

3. **Переслати, передати. Образн.** (3). І море ревнуло Босфорову мову, У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові Тую журбому на хвилі **подав**. І 199.27. Веселеє тихе поле **Подало** тугу недолю В землю Рускую з неволі ІІ 497.В.

4. **З інф. Наділити здатністю щось робити. Перен.** (2). **Подай** же й нам, всещедрий боже! Отак цвісти, отак рости ІІ 343.9. Мені ж, о господи, **подай** Любити правду на землі ІІ 333.19.

♦ **У спол.** **пораду подати** (1). Кошовий із Січи Веде своїх недобитків Та плаче ведучи,— Того плаче, що поради Не **подала** мати ІІ 395.В.

♦ **подати** 1. ІІ 149.44, **подав** 1. VI 46.13, 3. І 199.27, **подала** 1. ІІ 309.187, 3. ІІ 275.402, **у спол.** а) ІІ 395.В, **подало** 3. ІІ 497.В **подали** 1. ІІ 416.В, **подам** 1. VI 216.26, **подай** 1. ІІ 84.324, **образн.** ІІ 33.30, **у спол.** ІІ 33.29, 345.17, 484.В, 2. ІІ 266.81, 293.11, 293.12, 305.11, 332.8, 333.32, 484.В, **повт.** ІІ 479.В (2 р.), 4. ІІ 333.19, 343.9, **якби подав** 1. **у спол.** ІІ 487.В.

ПОДВІЗАТИСЬ (1). **Слов'ян. Ірон.** **Повдвізаєсь** потроху-то коло чарочок тощо. VI 38.19.

ПОДЕРЖАТИ (2). *Образн. Ірон.* (1). Так що ж, не втну, а як допоможеш Та як покажеш, як тих птах Скубуть і патрують, то може і ми б **пoderжали** в руках Свято-помазану чуприну. II 69.19 // *У спол.* **пoderжати** до христа — *охрестити дитину. Рел.* (1). Та спроста Таки своїх байстрят з десяток У год **пoderжить** [пан] до христа. II 88.24.

ПОДЗВІН (2). *У спол.*: а) на **подзвін** придбати — *зібрати гроші на похорон* (1). Один дума, як би його Достроїть палати. Другий дума, як би його На **подзвін** при[д]бати. I 364.127; б) на **подзвін** не дбає — *ні про що не турбується* (1). Коло огню старий циган З люлькою куняє. Позирає на приблуду Й на **подзвін** не дбає. I 364.139.

ПОДЗЕМНИЙ див. ПІДЗЕМНИЙ.

ПОДИБАТИ (3). Подибала стара мати Доню в полі доганяти... I 391.5. *Образн.* (1). [Доля] Кинула малого На розпутті, та й байдуже, А воно, убоге, Молоде, си-воусе, — Звичайне, дитина — І **подибало** ти-хенько Попід чужим тином Аж за Урал. II 58.18.

◇ **подибала** I 391.5, II 477.В, **подибало** *образн.* II 58.18.

ПОДИВИТИСЯ, ПОДИВИТИСЬ, ПОДИВИТЬСЯ (131). 1. *Поглянути, глянути* (128). Нема на що **подивитись**, З ким поговорити. II 210.29. а кругом не бачу нічого, проч степу та моря: то хотілося б хоч **подивитись** на що-небудь хороше! VI 77.14. Зірніння сходить, **подивись**. I 364.141. Тату! тату! це Степан наш! Ідіть **подивіться**. I 286.528. Посижу трошки, погуляю, На степ, на море **подивлюсь** II 215.30. *Повт.* (8). Марку! **подивися**, **Подивися** ти на мене I 324.532. *Образн.* (18). Мені, моя доле, Дай на себе **подивитись** II 286.25. Душе моя убогая, Чого марне плачеш, Чого тобі шкода? хіба ти не бачиш, Хіба ти не чуєш людського плачу? То глянь, **подивися** I 242.123. І сонце хоче **подивитись**, Що будуть з праведним творить?!.. I 270.304. і ти, білолиций, По синьому небу вийдеш погулять, Вийдеш **подивитись** в жолобок, кри-ницю І в море безкрає I 75.11. Рости, рости, тополенько! Все вгору та вгору.. Рости, рости, **подивися** За синее море I 53.194 // *У спол.* на світ **подивитись** (1). Хотілось любити Хоть годочок, хоть часо-

чок На світ **подивитись**. Не довелося II 10.99.

2. *Перен. Ознайомитися з ким, з чим (з станом речей і под.)* (3). Та перш ось що! треба буде І на чужі люди **Подивитись**, як живуть I 277.155. Суд найхав, **подивились**, Попились завзято Судовики. Закували Хлопця молодого II 187.52.

◇ **подивитись** 1. I 12.33, 135.2120, 479.В, II 210.29, 213.53, 257.365, 271.244. *образн.* II 286.25, *у спол.* II 10.99. 2. I 277.155, **подивиться** 1. I 150.11, 169.200, 232.531, II 55.256, 56.282, 85.15, 100.267, 106.110, VI 25.23, 77.14, 130.17, 152.13, 152.18, *образн.* I 75.11, 270.304, **подивитця** 1. I 405.В, **подивия** 1. I 421.В, **подивився** 1. I 43.594, 121.1636, 142.2388, 250.457, 270.291, 475.В, II 27.120, 66.183, 108.163, 253.166, 258.372, 329.3, 398.В, VI 49.16, 220.29, 222.36, **подивилась** 1. I 16.314, 34.266, 40.489, 40.505, 41.513, 45.676, 324.540, II 96.130, 97.160, 130.53, 449.В, **подивилось** 1. II 319.584, 2. I 306.455, **подивились** 1. *образн.* I 99.830, 2. II 187.52, **подивлясь** 1. I 244.202, II 67.1, 213.39, VI 42.1, 154.31 (2 р.), 212.17, *образн.* I 145.2481, **подивлюсь** 1. II 48.131, 57.8, 215.30, *повт.* II 48.138, 48.139, **подивився** 1. *образн.* I 273.17, **подивяться** 1. I 48.9, 48.13, **подивия** 1. I 492.В, **подивляться** 1. I 8.199, 152.19, **подивися** 1. I 42.574, 43.608, 44.643, 52.172, 97.816, 127.1838, 168.154, 168.158, 251.485, 463.В, 491.В, II 125.27, 230.67, VI 77.23, 210.33, *повт.* I 43.599, 117.1481, 118.1483, 324.532, 324.533, *образн.* I 53.194, 53.214, 202.106, 242.123, **подивись** 1. I 364.141, II 368.29, 421.В, VI 220.30, *повт.* I 43.600, *образн.* I 225.19, **нехай подивиться** 1. VI 201.4, **подивіться** 1. I 96.770, 125.1766, 286.528, 287.555, II 194.24, VI 20.30, *образн.* I 330.21, 334.149, **подивіття** 1. *образн.* I 420.В, 515.В, 517.В, **подивіця** 1. I 429.В, 441.В, II 441.В, *образн.* I 447.В, **подивітєсь** 1. II 184.29, **подіветєсь** 1. I 495.В, **подивисся** (би) 1. *образн.* I 250.457, **подивисся** (би) 1. II 311.260, 487.В, **подивились** (б) 1. *образн.* II 219.37, **подивившися** 1. I 77.16, 77.24.

ПОДІВАТИСЬ (1). Було, на собаку кинь, то влучиш друга, а як прийшлося до скруту, то святий їх знає, де вони **поді-вались**! VI 300.В.

ПОДІЛ (3). У Києві на Подолі Братерська наша воля Без холопа і без пана.. Розвернулася весела II 35.9.

◇ *Одн. М.* на Подолі II 35.1, 35.9, 35.17.

ПОДІЛИТИ, ПОДІЛИТЬ (7). 1. *Розді-лити на частини* (2). Січовики-запорозжці.. І розказують і плачуть... Як царця по Київзу Нечесом ходила... І як степи запо-розжкі Тоді **поділили** І панам, на Україні, Люд закріпостили... I 496.В.

2. *Дати кому частину чогось свого* (5). Розігнав [сотник] дітей по світу, А добро осталося, Немає з ким **поділити**. II 175.344 // *Перен. Пережити разом з ким-н. (про по-чуття і под.)* (4). І золотого і слава є, Та нема Оксани; Ні з ким долю **поділити**

І 126.1799. Сумує Корсунь староденний: Нема журбу з ким **поділити**. І 108.1151.

◇ **поділити** 2. ІІ 175.344, *перен.* І 126.1799, ІІ 190.12, **поділяти** 2. *перен.* І 108.1151, **поділяли** 1. І 486.В, 496.В, **поділю** 2. *перен.* І 389.26.

ПОДІЛИТИСЯ, ПОДІЛИТИСЬ, ПОДІЛИТЬСЯ (6). Я йому ще з Новопетровського укріплення послав дещо, і просив його, щоб він з тобою **поділився**, та й досі не маю од його ніякої чутки. VI 152.35 // *Перен.* (4). Не так серце любить, щоб з ким **поділитися** І 5.73. Може ще я **поділюся** Словами-сльозами з дібровами зеленими! ІІ 213.41.

◇ **поділитись** І 538.В, *перен.* І 237.18, **поділиться** *перен.* І 5.73, **поділявся** VI 152.35, **поділюся** *перен.* І 86.410, ІІ 213.41.

ПОДІТИ (3). *Рим.* (2). Стоїть кутя на покуті, А в запічку діти, Народила, наплодила, Та нігде **подіти**. І 535.В. Я не одинокий, я не сирота,—Єсть у мене діти, та де їх **подіти**? І 75.20. *Образн.* (1). Воно скаже, синє море, Де його **поділо**. І 9.8.

ПОДІТИСЯ, ПОДІТИСЬ (18). 1. *Зникнути* (13). Де ж **подітись** Дивочний гость отой лукавий? ІІ 311.258. Де **поділось** козачество, Червоні жупани, Де **поділась** доля-воля, Бунчуки, гетьмани? І 64.55. Отак тепер і зо мною сталось. Було, на собаку кинь, то влучиш друга, а як прийшлося до скруту, то святий їх знає, де вони **поділись**! VI 45.8.

2. *Знайти собі місце, притулок* (5). Зажуривсь москаль-каліка: Де йому **подітись**? ІІ 54.216 // *У спол.* де **подітисся** на світі (в світі) (2). Минаючи убогі села Понаддніпрянські невеселі, Я думав:—Де ж я прихилиюсь? І де **подінуся** на світі? ІІ 298.4. Катерино, серце моє! Лишенько з тобою! Де ти в світі **подінешся** З малим сиротою? І 30.101.

◇ **подітись** 2. І 363.105, ІІ 54.216, 128.6, **подітсь** 1. ІІ 311.258, **поділась** 1. І 64.55, 118.1513, 454.В, ІІ 17.395, 18.411, 189.117, 206.54, **поділося** 1. І 64.57, **поділось** 1. І 64.53, 417.В, **поділись** 1. І 414.В, VI 45.8, **подінуся** 2. *у спол.* ІІ 298.4, **подінешся** 2. *у спол.* І 30.101.

ПОДЛИЙ (3). 1. *Негідний* (2). Німій, **подлий** раби, Підніжки царській, лакеї Капрала п'яного! ІІ 280.18. Диво мені, що таку **подлю**, гнусну тварь земля носить. Другим разом я вам напишу, що він хотів зо мною зробити. VI 200.17.

2. *Приналежний за походженням до нижчого, незнатного роду. Істор.* (1). Якби

Пречистій їй не дав ти руку, Рабами б **подлие** раби І досі б кисли ІІ 483.В.

◇ *Одн.* З. **подлю** 1. VI 200.17, *Мн. Н.* **подлі** 1. ІІ 280.18, **подлие** 2. ІІ 483.В.

ПОДНОЖКИ див. ПІДНІЖКИ.

ПОДОБАТИСЯ, ПОДОБАТИСЬ (8).

Мені самому не **подобаеться** твоє сіпачество, та нема де дітсь! VI 217.28. Якщо **подобаеться** тобі оті Рудяки, то возьми в посесію 20 десятин на 25 літ VI 210.34.

◇ **подобаеться** VI 139.21, 139.22, 217.28, **подобаеться** VI 172.12, 210.34, **подобалася** VI 201.3, **подобалась** VI 198.21, 220.29.

ПОДОЇТИ (1). кобзар ушкварив: «..А я собі Христа В намисті.. Вийду вранці до корови, Я корову напою, **Подою**» І 141.2325.

ПОДОЛЛЯ (1). *Назва місцевості.* І кров полилася Аж у Умань. По Подолі Гонта бенкетує І 452.В.

ПОДОЛЬСЬКЕ ВОЄВОДСТВО (1). *Істор.* Чорний шлях виходив од Дніпра.. і біг через степи Запорозькі, через **воєводства** Київське, **Подольське** і Волинське—на Червону Русь до Львова І 148.Прип.

ПОДОРОЖНИЙ (1). *У спол.* **подорожний журнал**. Перелицювавши шлях-дорогу, у того ж дня упакував свою мізерію... зшив із шести листів паперу тетрадь для **подорожного журналу** і сів над морем ждати погоди VI 141.31.

ПОДОХНУТИ (1).—Ой не кляйте, гайворони, Чумацького труп, Наклявавшись, **подохнете** ІІ 127.19.

ПОДПИСАТИ (1). Чорноморський ваш побит у цензурному комітеті, цензор Корсаков говорить, що нічого не вимараємо, коли хочете, каже, то не читаючи **подпишу**. VI 24.21.

ПОДПСКА (2). *Передплата.* зробіть Ви **подписку** меж товариством на 100 чоловік або як знаєте. VI 28.16. Три естампи уже готові.. У тім місяці пришло в Москву з білетами на **подписку**. VI 32.16.

ПОДРАЖАНІЄ (8). *Наслідкування. У заголовках творів.* **Подражаніє** Іезекілю ІІ 325.3ар.

◇ *Одн. Н.* **подражаніє** ІІ 289. Заг., 291. Заг., 324.Заг., 325.Заг., 327.Заг., 331.Заг., 479.В, 493.В.

ПОДРУГА (1). Зневажають подруженьки **Подругу** свою І 387.45.

ПОДРУЖЕНЬКА (2). *Пестл. до подруга.* Збіралися **подруженьки**, Слізозонки

втирають; Збіралися товариші, Та ями копають І 8.201.

◇ *Мн. Н.* подруженьки І 8.201, 387.44.

ПОДРУЖИТИ (1). Якби ви з нами подружили, Багато б дечому навчилися! І 327.87.

ПОДРУЖИТИСЬ (1). І тільки ж то? Ми малим ситі: А зате, коли б ви з нами подружились, Багато б дечому навчилися! І 511.В.

ПОДРУЖІЄ (3). *Дружина; подруги.* В своїм веселім вертограді Вірсавія купалася, Мов у раї Єва. **Подружіє** Гурієво, Рабиня царева. ІІ 70.58. Поїхав я тойді в Київ із Петербурга.. і думав уже в Києві оженився, та й жить на світі, як добрі люде живуть,— уже було й **подружіє** найшлося. Та господь не благословив моєї доброї долі! VI 58.1.

◇ *Одн. Н.* подружіє ІІ 70.58, VI 58.1, 216.31.

ПОДУЖАТИ (1). *Перемогти.* Спаси мене, Спаси мою душу, Да не скаже хитрий ворог: «Я його **подужав**». І 341.32.

ПОДУМАТИ (11). 1. *Розмірковувати, поміркувати* (6). Максим **подумав**, пожурився; А потім богу помолився ІІ 52.138. буду жить собі та жить, Петруся-серденько любить,— **Подумала** чи то сказала [генеральша]. ІІ 225.200. Та й сам такі **подумай** гарненько. Хто ж нас шануватиме, як ми самі себе не шануєм? VI 170.4.

2. *Зробити припущення, вирішити* (4). посилаю вам свій портрет, тільки, будьте ласкаві, не показуйте портрет дівчатам, а то вони злякаються, **подумають**, що я гайдамацький батько VI 192.14.

3. *Надумати, задумати* (1). Чого зрадів оце? Того, Що. бачите, старий **подумав** Добро якесь комусь зробити. ІІ 199.11.

◇ *подумав* 1. ІІ 52.138, VI 82.23, 3. ІІ 199.11, *подумала* 1. ІІ 225.200, *подумали* 2. ІІ 278.548, *подумаю* 2. ІІ 213.71, *подумає* 2. ІІ 113.31, *подумають* 2. VI 192.14, *подумай* 1. VI 170.4, *подумавши* 1. ІІ 253.171, VI 204.38.

ПОДУРИТИ (1). Аж страх погано У тім хорошому селі.. Село неначе погоріло, Неначе люде **подурили**, Німі на панщину ідуть ІІ 110.30.

ПОДУРНІШАТИ (1). Тутешні земляки наші (а надто панночки) як почули, що мені бог так добре посилає, то ще трошки **подурнішали**. VI 216.35.

ПОДУШИТИ (1). Стоїть кутя на покуті, А в запічку діти. Наплодила, наводи-

ла, Та нема де діти: Чи то потопити? Чи то **подушити**? І 365.170.

ПОДУШКА (4). що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристріт? Сяде шити — Не те вишиває... Часом сонна розмовляє, **Подушку** цілує... І 158.199. З подагрою, і **подушками**, З трьома, чи й більше лікарями Із-за німецької землі, Весною папа привезли Самого тільки. І 545.В.

◇ *Одн. З.* подушку І 158.199, в подушку І 237.9, 238.44, *Мн. О.* з подушками І 545.В.

ПОДУШНЕ (3). *Податок з кріпаків.* І день і ніч [вдова] працювала, **Подушне** платила... І 232.84. а он розпинають Вдову за **подушне**, а сина кують І 242.131. У *порівн.* (1). Мов за **подушне**, оступили Оце мене на чужині Нудьга і осінь. ІІ 87.1.

ПОДЯКУВАТЬ, ПОДЯКОВАТЬ (20). Просив оце [гість], щоб написати тобі **письмо** любенько та **подякувати** тобі за твої дорогі подарунки. VI 160.40. **Подякуй** ще раз отого пана за сукно на свитку VI 212.38. **Подякував** Максим за пораду. ІІ 52.121 // **Подякувати чим** (1). треба буде хоч **письмом** **подякувати** їй за її сердечные, ширії оповідання. VI 177.2.

◇ *подякувати* VI 160.40, *подякувати* VI 177.2, *подякую* ІІ 50.39, 52.121, 250.83, VI 189.10, *подякую* VI 86.28, 203.33, *подякуюмо* VI 221.15, *подякуй* VI 51.21, 133.18, 133.33, 138.33, 147.16, 153.16, 179.37, 185.32, 188.17, 212.38, *подякуюте* VI 62.13.

ПОЕЗІЯ (6). 1. *Мистецтво слова* (5). нумо знову Людей і долю проклинать... А то й **поезія** заявляє, Як кривди не стане. ІІ 409.В. чи не знайдете в Одесі сочинений Лермонтова і Кольцова, пришліть **поезії** святої ради. VI 46.1.

2. *Вірші* (1). Книжничок Кожанчиков заходив був печатати мою **поезію**, так шеф жандармів запертив. VI 186.15.

◇ *Одн. Н.* поезія 1. ІІ 409.В, *Р.* ради поезії 1. VI 44.1, 46.1, 85.10, 87.9, *З.* поезію 2. VI 186.15.

ПОЕМА (19). 1. *Жанр поетичного твору* (18). Старий недобиток варнак Мені розказував отак Про сю криницю москалеву, А я, сумуючи, списав. Та рифму нищечком додав, Та невеличку і дешево.. зобгав Тобі **поему** на спомини. ІІ 247.10. Скомпоновав ще я тут з нудьги одну штуку, **поему** Неофіти, нібито із римської історії VI 172.19. У *заголовках творів* (10). Сліпий (*поема*). І 273. Заг.

2. *Перен. Про щось величне, незвичайне* (1). І гармонія, і сила, Музика та й

годі. А історія!.. **поема** Вольного народа! І 333.135.

О **Одн. Н. поема** 1. І 273. Заг., 360. Заг., 475. В., 506. В., ІІ 8. Заг., 220. Заг., 245. Заг., 261. Заг., 303. Заг., VI 22.4, 2. І 333.135, **Р. із поеми** 1. ІІ 392. В., **З. поему** 1. ІІ 247.10, VI 25.12, 28.28, 115.11, 115.12, 172.19, 187.8.

ПОЕТ (6). 1. **Письменник, що створює поетичні твори** (5). А Борнид усе-таки **поет** народний і великий. І 375.46. Бог їм звидить, нехай я буду і мужицький **поет**, аби тільки **поет**, то мені більше нічого і не треба. VI 27.15. **У назві твору** (1). Подражаніє польському **поетові** Антонію Сові ІІ 493.В.

2. **Перен. Про поетичні твори** (1). Ти переслав мені в неволю **Поета** нашого.. Спасибі, друже! Прочитаю (Аби хоч мало...), оживу... ІІ 228.54.

О **Одн. Н. поет** 1. І 375.46, VI 27.15, 27.16, 115.12, **Д. поетів** 1. **у назві** ІІ 493.В., **З. поета** 2 ІІ 228.54.

ПОЕТИВ (1). Жива Душа **поетова** святая, Жива в святих своїх речах ІІ 228.45.

ПОЄДНАТИ, ПОЄДНАТЬ (10). 1. **Накладити зв'язок; з'єднати** (5). Добре ти зробиш, як **поєднаєш** мене з паном Трошинським VI 207.29 // **Перен.** (4). В неволі, в самоті немає, Нема з ким серце **поєднати**. ІІ 154.2. Нема з ким душу **поєднати** ІІ 433.В. Озовіться! А за вами Може озветься Безталанна невсипує І нам усміхнеться. **Поєднає** з недолею І з людьми, і скаже Спасибі нам. І 360.13.

2. **Одружити** (4). [Сотник] Настусю підживдав, Таки годованку.. Не сина з нею **поєднати**, А забандюрилось старому Самому в дурнях побувати. ІІ 165.32. **Образн.** (1). я по плоті і духу син і рідний брат нашого безталанного народу, та й як же себе **поєднати** з собачою панською кров'ю. Та й що та панночка одукована робитиме в мой мужицькій хаті! VI 200.37.

3. **Посватати** (1). коли б тільки нам отой хутір придбати та **поєднати** Хариту. VI 203.4.

О **поєднати** 1. **перен.** ІІ 190.19, **поєднати** 1. **перен.** ІІ 154.2, 433.В., 2. ІІ 165.32, VI 209.9, **образн.** VI 200.37, 3. VI 203.4, **поєднаєш** 1. VI 207.29, **поєднає** 1. **перен.** І 360.13, **поєднає** 2. VI 207.30.

ПОЄДНАТИСЬ (5). 1. **Дійти згоди** (2). Якщо ти добре **поєднаєшся** з Трошинським... то купуй отой дом у Ржищеві VI 209.8. «А поживеш, Роздивишся в хаті, Та й ми тебе побачимо,— Отойді й за пла-

ту. Чи так, дочко?» «Добре, дядьку». «Просимо ж у хату». **Поєднались**. Молодиця рада та весела І 315.201.

2. **Одружитись** (2). А може вже **поєдналась** З паном у палатах? Може знову розкошує Моя грішна мати? І 359.33. Зійшлись, побрались, **поєднались**, Помолоділи, підросли. ІІ 370.1.

3. **Об'єднатись** (1). старий, малий, Убогий, багатий **Поєднались**,— дожидають Великого свята. І 100.872.

О **поєдналась** 2. І 359.33, **поєднались** 1. І 315.201, 2. ІІ 370.1, 3. І 100.872, **поєднаєшся** 1. VI 209.8.

ПОЖАЛУВАТИ (1). **Форма наказ. сп. пожалуйте у знач. запрошення прийти куди-н. Ірон.** Я, вставши раненько, заходився писати до вас лист оцей; тільки що заходився, а тут чорт несе ефрейтора.. **пожалуйте** к фельдфебелю. VI 62.8.

ПОЖАЛУВАТИСЬ (1). **Поскаржитися**. Вернувся сотник мій додому, Три дні, три ночі не вставав, Нікому й слова не сказав І не **пожалувався** нікому. ІІ 175.335.

ПОЖАР (26). А **пожар** удвоє Розгорівся, розпалався До самої хмари. І 124.1699. **Повт.** (2). Аж глядь, палати зайнялися. **Пожар! пожар!** ІІ 98.209 // **Перен.** (6). Од Конашевича і досі **Пожар** не гасне, люде мруть, Канають в тюрмах, голі, босі... І 107.1122. Полюлися ріки крові, **Пожар** загасили. А німчики **пожарище** Й сирот розділили. І 262.23.

О **Одн. Н. пожар** І 124.1699, 133.2055, 143.243. І. ІІ 384.В., 411.В. **повт.** ІІ 98.209 (2 р.), **перен.** І 107.1122, ІІ 59.17, **Р. до пожару** ІІ 65.149, **а пожару** І 202.136, 328.141, **З. пожар перен.** І 262.23, **на пожар** І 288.619, ІІ 98.213, **О. пожаром** І 136.2150, **М. в пожарі** І 124.1713, 141.2349, **на пожарі перен.** І 78.144, 136.2136, **по пожару** І 440.В., **М. Н. пожари** І 100.856, **З. пожари перен.** І 267.158, **за пожари** І 100.883, **М. на пожарах** І 135.2111, 137.2172.

ПОЖАРИНА (2). легше умирати Хоть на **пожарині** в своїй стороні, Ніж в чужій в палатах. ІІ 54.211. А назавтра, як цар вийшов, Мене поховала Та бабуса, що осталась На тій **пожарині** І 296.115.

ПОЖАРИЩЕ (6). **Згарище**. А Максим на **пожарище** Та на попилице Подивився. Нема ради! Тільки вітер свище ІІ 252.164. **Образн.** (2). А на давнім **пожарищі** Іскра братства тліла, Дотлівала, дожидала Рук твердих та смілих І 262.30.

О **Одн. З. пожарище образн.** І 262.24, **на пожарищі** ІІ 252.164, **М. на пожарищі** І 295.97, ІІ 17.396, 235.117, **образн.** І 262.30.

ПОЖАРИЩЕ² (2). *Пожежа*. Довго воно зеленіло, Поки люди з поля **Пожарище** не пустило Та не запалили Села того зеленого. II 151.49. *Образн.* (1). Сім літ Сокира божя ліс стинала, І **пожарище** не вгасало. І мерк[к] за димом божий світ II 59.27.

ПОЖАРТУВАТИ (4). Кличе Гандзю козак: «Ходи, Гандзю, **пожартую**, Ходи, Гандзю, поцілую» I 106.1059. *Образн.* (2). Зліталися поволи Сичі. **Пожартувати**, Поміркувати, Щоб бідне птаство заступить II 103.5.

О **пожартувати образн.** II 103.5, **пожартую** I 106.1059, **пожартуєм** I 106.1080, *образн.* II 286.13.

ПОЖАТИ (4). *Образн.* Нарadiла мати, Як пшениченьку **пожати**, Полтаву достати? Ой **пожали** б, якби були Одностаїне стали Та з фастовським полковником Гетьмана єднали. II 29.7. Равві великого глаголи На ниві сіються повій! І виростуть, і **пожнемо** І в житницю соберемо Зерно святеє. II 310.201.

О **пожати** II 29.7, **пожнемо** II 310.201, **пожнуть** II 361.15, **пожати** б II 29.9.

ПОЖЕНИТИСЯ (1). Чому ти не оженишся? Чи ми вже з тобою разом **поженимось**? VI 147.20.

ПОЖЕРТИ (1). І лукаві! Господню святую славу Розтїлили... І чужим богам **Пожерли** жертву! II 102.16.

ПОЖИВА (2). там коло льоху Базар люду насходилося Та й панства не трохи. От де нам **пожива** буде! I 305.432.

О *Одн. Н.* **пожива** I 305.432, *Р.* **поживи** I 501.В.

ПОЖИВАТИ (1). У спол. жити, **поживати**. Думає жити, **поживати** Та бога хвалити, А доведеться на чужині Тільки сльози лити! II 106.98.

ПОЖИВИТЬСЯ (3). Ну, а в твоїй Московщині Є чим **поживиться**? I 298.202.

О **поживиться** I 298.202, 502.В, **поживитця** I 499.200.

ПОЖИРАТИ (2). *Перен.* А люта мати! Спустила друге бісноває Своє скаженеє звіря. Та вже такого сподаря, що гради й весі **пожирало**. II 325.23.— Молітьєся, браті! Молітьєся За ката лютого.. А він Нехай люте на землі, Нехай пророка побиває, Нехай усіх нас **пожире**. II 464.В.

ПОЖИТИ, ПОЖИТИ (9). 1. *Проіснувати, прожити якийсь час* (5). 1. **поживе** Давид на світі Не малі літа II 73.144. Щоб

знати людей, то треба **пожити** з ними. I 375.36.

2. *Спожити, витратити* (4). Чи є що краще, лучче в світі. Як укупі жити, Братам добрим добро певне **пожити**, не ділити? I 345.204. Іди ти в Січ; як бог поможе, Там наїсися всіх хлібів.. Коли заробиш, принесеш, А не заробиш, **поживеш** — Мое добре I 277.176. У *приказі* (1). Так от як, брате: треба в люди На год, на два піти У наймити; Тойді й побачимо, що буде. Бо хто не вміє заробить, То той не вмітиме й **пожити**. I 277.167.

О **пожити** 1. I 538.В, **пожити** 1. I 375.36, 2. I 345.204, у *приказі* I 277.167, **поживу** 1. II 72.108, **поживе** 1. II 73.144, 2. I 312.74, **поживеш** 1. I 315.194, 2. I 277.176.

ПОЖОВКЛИЙ (5). Не говорить, Мовчить і гнеться, мов жива, В степу **пожовк-лая** трава II 109.10. Минають дні, минає літо, Наста[ла] осінь, шелестить **Пожовкле** листя I 282.354.

О *Одн. Н.* **пожовкля** II 109.10, **пожовкле** I 316.2125, 282.354, 349.3, *З.* **пожовкле** I 75.6.

ПОЖУРИТИСЯ, ПОЖУРИТИСЬ, ПОЖУРИТЬСЯ (11). Ні з ким **пожуритися**, Треба б оджуритися II 149.34. До криниці Ледве ходить титарівна — Трохи **пожуриться** II 81.170. Заспіває, та й згадає, Що він сиротина, **Пожуриться**, посумує, Сидячи під тином. I 25.19.

О **пожуритися** II 37.75, 149.34, **пожуриться** II 81.170, **пожурився** II 52.138, **пожурилась** I 444.В, **пожурюся** I 78.123, 482. В, **пожуриться** I 25.19, 118.1501, II 179.19, **пожурився** I 438.В

ПОЗА (4). *Прійм. з орудн. відм.* *Уживається* (при вказівці на предмет чи місце, за якими, *позаду* яких відбувається дія. Непаче злодій, *поза* валами В неділю крадуся я в поле. II 46.45. Недавно я *поза* Уралом Блукав II 290.1.

О *поза* II 46.45, 47.86, 47.88, 290.1.

ПОЗАБИРАТИ (2). От вам і кобзарь! **позабирив** грошки та й шморгнув за Урал до Киргиза гуляти. VI 39.23.

О **позабирив** VI 39.23, **позабирив** I 293.12

ПОЗАВЧОРА (17). *Присл.* І вчора і **позавчора** не найшов я вас дома. VI 208.9. «Бабусенько! Скажи мені, де я?» «В Лебедині, моя пташко». «В Лебедині! чи давно я?» «Ба ні, **позавчора**». I 133.2053.

О **позавчора** I 121.1602, 133.2053, 133.2054, 266.134, 452.В, VI 25.9 (2 р.), 52.12, 153.3, 162.13, 163.35, 193.3, 197.35, 203.15, 208.9, 213.4, 217.23.

ПОЗАВЧОРАШНІЙ (1). Дай, будь ласкав, **позавчорашній** та **вчорашній** № Пчелы. VI 229.30.

ПОЗАД¹ (1). *Прійм. з род. відм. Уживається при вказівці на місце, за яким відбувається дія.* А хто такий У чорній киреї Через базар переходить?... шука когось. Пагнувся, два трупи Невеликих взяв на плечі І, **позад** базару, Через мертвих переступа, Криється в пожежі І 141.2347.

ПОЗАДУ (1), **ПОЗАД**² (1). *Присл.* Я думаю його нарисовать, що він стоїть сумн[ий] коло Зімнього дворца, **позаду** Нева, а за Невою крепость VI 28.19. Пливуть [запорожці] співаючи; пливе **Позад** завзятий Гамалія І 203.172.

ПОЗАЛИВАТИСЬ (1). Хрести дубові посхилились, Слова дощем **позаливались**... II 445.В.

ПОЗАМИВАТИСЬ (1). Слова дощем **позамивались**... II 206.33.

ПОЗАМИКАТИСЯ (1). А люди бідні в селі, Неначе злякані ягнята, **Позамикалися** у хатах Та й мруть. II 150.15.

ПОЗАСИХАТИ (1). Несуть пани есаули Козачкю збрую: Литий панцир порубаний, Шаблю золотую. Три рушниці-гаківниці І три самопали... А на зброї... козацька Кров **позасихала**. II 43.68.

ПОЗАТОРІК (8). *Присл.* Отам мені і розказала Стара черниця новину. Що в монастир до їх зайшла Княжна якась із-за Дніпра **Позаторік**. II 18.429. Ще **позаторік** заходився я був ліпити із воску — і нічого не вдіав VI 115.35. *Повт.* (2). Твою долю, моя доно! **Позаторік** знала, **Позаторік** і зіллячка Для того придбала. І 51.143.

О **позаторік** II 18.429, 79.106, 79.108, 122.9, VI 87.24, 115.35, *повт.* І 51.143, 51.144.

ПОЗБИВАТИ (1). «Ту їх достобіса! Які груші уродили! Збивайте, хлоп'ята!» ..**Позбивали**, упорались І 122.1657.

ПОЗВАТИ (1). Став Гус перед ними! І окинув нечестивих Орліми очима. Затрусилась, побіліли, Мовчки озирали Мученика.— «Чого мене — Чи на прю **позвали**? Чи дивиться на кайдани?» І 270.276.

ПОЗВОЛЕНО (1). *Присудб. Безособ.* Сидять в путах арестанти. Трохи одпочити **Позволено** бідолагам Та води напитись. II 187.64.

ПОЗВОЛЕНІЄ (1). Як побачитеся з В. І. Далем, то, поклонившись йому од ме-

не, попросіть його, щоб він ублагав В. Перовського, щоб той визволив мене хоч із казарм (сиріч випросив мені **позволеніє** рисовать). VI 43.24.

ПОЗВОЛИТИ (1). Хоч **позволив** хан на пісках Новим конем стати, Та наказав запорожцям Церкву будувати. II 30.32.

ПОЗДИХАТИ (2). Воли **поздихали**, Воли поламались, З батіжками чумаченьки Додому вертались. II 120.16.

О **поздихали** II 52.131, 120.16.

ПОЗДОРОВИТИ (2). *У спол.* **поздоров** бо ж е кого — у листах як формула висловлення подяки. Я тепер (**поздоров** бо ж е вас) хоч і багатий на папір, а все-таки на клаптику пишу, бо сказано, пустиня, де я вожму, як потрачу VI 50.4. Читає у мене тепер, слава богу, єсть що, **поздоров** бо ж е добрих людей VI 147.32.

ПОЗДОРОВЛЯТИ (5). **Поздоровляю** тебе з Новим годом. VI 161.34.

О **поздоровляю** VI 57.28, 159.13, 161.9, 161.31, 191.23.

ПОЗДРАВИТИ (2). **Поздрав** і поцілуй за мене Білозерського і його жіночку. VI 147.19.

О **поздравив** VI 177.25, **поздрав** VI 147.19.

ПОЗДРАВЛЯТИ (1). Ніхто зроду не **поздравляв** мене з іменинами так весело, як ти мене сьогодні **поздравив**, спасибі тобі. VI 177.24.

ПОЗЕЛЕНИТЬ (1). *Образн.* Не жди весни — святої долі! Вона не зійде вже ніколи Садочок твій **позеленить**, Твою надію оновить! II 354.16.

ПОЗЕЛЕНІТИ (1). Радуйся, земле, не повитає Квічастим злаком! Розпустись, Рожевим кринио процвіти! І процвітеш **позеленієш** II 291.5.

ПОЗИРАТИ (11). *Час від часу поглядати.* Коло пустки на милиці Москаль шкандибає. На садочок **позирає** І 391.17. Отак кричали і летіли Ворони з трьох сторін, і сіли На маяку... Мов на мороз, понадувались, Одна на другу **позирали** І 298.191. Дівчата на луці гребли, А парубки копиці кляли, Та, знай, на сонце **позирали**, Та нісенітничю верзлі. Звичайне, хлопці. II 186.25. *Образн.* (1). Козацька церква невеличка Стоїть з похиленим хрестом.. Оболонками старими, Мов мертвечь очима Зеленими, **позирає** На світ, з домовини. II 24.29.

◇ **позираю** I 531.В, **позирає** I 338.39, 364.138, 391.17, II 70.52, 306.63, **образн.** II 24.29, **позирав** I 363.118, 381.26, **позирали** I 298.191, II 186.25.

ПОЗИРНУТЬ (1). *Глянути*. Та й сон же, сон, напричуд дивний, Мені приснився — Найтверезіший би увився... Щоб **позирнути** на ті дива. I 240.66.

ПОЗИЧАТИ, ПОЗИЧАТЬ (5). 1. *Брати в борг* (2). Ой я свого чоловіка В дорогу послала... Та до куми заходила Пшона **позичати**, Отих дітей годувати В нетоплений хаті. II 120.6.

2. *Давати в борг* (1). Та знай, що мені гріх **позичать** братам гроші — коли трапляться, то так дам, а коли ні, то вибачайте. VI 17.15.

3. *Перен. Брати, черпати* (2). Зоре моя вечірняя... Розкажи, як за горою Сонечко сідає, Як у Дніпра веселочка Воду **позичає**. II 8.8.

◇ **позичати** 1. II 120.6, **позичать** 1. I 397.29, 2. VI 17.15, **позичає** 3. II 8.8, **позичала** 3. II 379.В.

ПОЗИЧЕНИЙ (4). Вдову давно вже поховали В чужій **позиченій** труні Чужій люде. II 322.718 // *Перен.* (2). У всякого своє лихо, І в мене не тихо; Хоч не своє, **позичене**, А все-таки лихо. I 337.3.

◇ *Одн. Н.* **позичена** VI 132.32, **позичене перен.** I 337.3, **позичине перен.** I 521.В, *М.* (в) **позиченій** II 322.718.

ПОЗИЧИТЬ (8). 1. *Узяти в борг* (4). Заробила Чи то **позичила** вдова Півкопи туго, на буквар. II 319.587. Грошей у мене тепер дуже небагато, але якби дав бог тую волю, то можна було б **позичить** трохи, щоб до Москви або до Чорноморії допхаться VI 133.2.

2. *Дати в борг* (3). а цар... Самодержавний государ! Лизав у ліктора халяву, Щоб той йому на те, на се... Хоч півдівнарія **позичив** II 301.12 // *Дати в тимчасове користування* (1). Привітай його гарненько І найми, або сам **позич** йому коней до Жаботина. VI 211.18.

3. *Перен. Успадкувати від кого-н.* (1). в мене багато дечого нема, а часом і чистої сорочки; а гордості та пихи я ще в моєї матері **позичив**, у мужички, у безталанної крепачки. VI 198.30.

◇ **позичить** 1. VI 133.2, **позичив** 2. II 301.12, 3. VI 198.30, **позичила** 1. II 319.587, **позичу** 1. VI 138.28, **позичить** 1. VI 192.17, 2. I 397.30, **позич** 2. VI 211.18.

ПОЗИЧКИ (2). У споа. **позички** з'їли (зносили). Заспівав би, — був голосок,

Та **позички** з'їли. I 59.73. А малась воля, малась сила, Та силу **позички** зносили II 47.107.

ПОЗИХАТИ (1). *Образн.* Утомилась за-верюха, Де-де **позихає** I 40.502.

ПОЗИХОДИТИСЯ (1). А раби тими шляхами Без гвалту і крику **Позиходяться** докупі, Раді та веселі II 292.47.

ПОЗІЗЖАТИСЬ (1). Паничі На тре-те літо **позізжались**, Уже засватані. II 64.105.

ПОЗНАКОМИТИСЯ (5). Привітай, друже мій єдиний, онього уральського козачину, я **познакомився** не дуже давно, він мені тойді здавався добрим чоловіком VI 87.5. Я сердечне рад, що ви **познакомилися** з Семеном. Добрий, ширий человек. VI 118.21.

◇ **познакомився** VI 87.5, **познакомилися** VI 118.21, **познакомлюся** VI 188.11, **познакомся** VI 66.29, **познакомившись** VI 118.25.

ПОЗНАТЬ див. ПІЗНАТИ.

ПОЗОРИЩЕ (2). 1. *Видовище* (1). З **позорища** увечері У терми сховався Святий кесар з лікторами. Колізей остався Без кесаря і без римлян, І ніби заплавав Одинокий. II 277.492.

2. *Ганьба* (1). зорю б'ють. Благаю бога, щоб смеркало, Бо на **позорище** ведуть Старого дурня муштровати. II 48.119.

◇ *Одн. Р.* з **позорища** 1. II 277.492, 3. на **позорище** 2. II 48.119.

ПОЗРИВАТИ (1). Н[а]стуся]: То я й барвінок **позриваю**. II 166.94.

ПОІЗЖАНЕ (2). *Весільні гості*. А з-за гори **поїзжане** На шлях виїзжають, Аж три тройки. II 187.68.

◇ *Мн. Н.* **поїзжане** II 187.68, 188.96.

ПОЇТИ (2). *Перен., повт.* Базиліан школу, Де учились Гонти діти, Сам Гонта руйнує: «Ти поїла моїх діток! — Гукає, лютує: — Ти поїла невеликих» I 139.2273.

ПОЇТИ (2). *Лікувати (зіллям, травами)*. Пан, вернувшись, занедужав, Стогне, пропадає. А вона набрала зілля, **Поїти** ворога пішла В палати сумні. I 549.В. Як та билина засихала [титарівна], А батько, мати турбувались, На прощу в Київ повезли. Святими травами **поїли**, І все-таки не помогли! II 79.89.

ПОЇХАТЬ (56). Коли не зберу грошей, щоб **поїхать** за границу, то зберу так, щоб приїхати в Академію, бо ей-богу хочеться вчитись. VI 30.1. Пан **поїхав** десь далеко

І 356.45. А графиня.. Поїхала у Рим ІІ 159.93. Ні, Ярино, я не умру, А тільки поїду Од вас завтра... І 279.245. Ослідлані коні, ворони готові. Куди-то поїдуть? кого повезуть? І 100.877. Наш отаман Гамалія, Отаман завзятий, Забрав хлопців та й поїхав По морю гуляти І 203.145. А Білозерський.. поїхав жениться додому. VI 132.6 //У спол. поїхати ходю — поїхати повільно (1). «Серце моє! Оксано! Оксано! Де ти?» замовк [Ярема], зажурився, Поїхав ходю. І 120.1593.

О поїхати VI 30.1, 154.34, 172.5, поїхав І 203.145, 356.45, 454.В, 498.В, 536.В, ІІ 111.34, VI 24.14, 38.17, 39.18, 57.37, 70.20, 82.14, 132.6, 212.28, 220.28, 228.34, у спол. І 120.1593, поїхала ІІ 159.93, поїхали І 91.578, 117.1449, ІІ 130.38, 130.61, 221.44, 440.В, VI 225.16, поїду І 279.245, ІІ 224.152, VI 25.4, 28.26, 132.11, 138.21, 142.10, 144.36, 174.4, 199.4, поїдеш І 69.1, 94.699, VI 156.24, 156.25, поїде VI 155.8, 165.10, 166.40, 188.19, поїдемо І 61.60, 200.39, ІІ 221.37, 221.38, поїдем І 116.1428, ІІ 136.10, поїдуть І 100.877, поїдець VI 86.8, поїхав (би) VI 138.23, якби поїхав VI 207.36

ПОЙНЯТИ (1). У спол. віри не поїмуть — не повірять. Старому віри не поїмуть, Старого дурнем назовуть. ІІ 410.В.

ПОКАЗ (4). 1. У спол. на показ (3). і вас — Споборники святої волі.. Царям і людям на показ На світ вас виведу надалі Рядами довгими в кайданах... ІІ 282.94 /Посилаю вам на показ 10 екземплярів мого Букваря. VI 226.6.

2. Наука, повчання (1). Колись будем І по-своєму глаголати, Як німець покаже.. Добре заходились По німецькому показу І заговорили Так, що й німець не второпа І 333.127.

О **одн. 3.** на показ 1. ІІ 282.94, VI 226.6, 227.4, М. по показу 2. І 333.127.

ПОКАЗАНИЙ (1). Прислав мені із Пітера курінний Панько Куліш книгу своєї роботи, названу Записки о Южной Руси.. Тут живо вилитий і кобзар, і гетьман, і запорожець, і гайдамака, і вся старожитна наша Україна як на лодоні показана. VI 130.34.

ПОКАЗАТИ, ПОКАЗАТЬ (24). 1. (15). І йде [мати] на улицю гулять Гордіше самої царичі. Щоб людям, бачте, показати Своє добро. ІІ 194.23. Покажіть йому мій Букварь VI 226.13 //Вказати на кого, що (4). Мене мати забавляла, На Дніпр поглядала; І галеру золотую Мені показала І 297.149. І нам черниці розказала Стра-

даніє сестри княжни.. І показала на могилу. Отут сердешна одпочила, Ще не поставили хреста. ІІ 385.В. **Образн.** (4). Провітились! та ще й хочем Других просвітити, Сонце правди показати Сліпим, бачиш, дітям!! І 328.144.

2. Пояснити, навчити, продемонструвати (4). А доброзичущим рукам І покажи, і поможи ІІ 333.26. Хотілося б зогнати оскому На коронованих главах, На тих помазаниках божих... Так що ж, не втну, а як допоможеш Та як покажеш, як тих птах Скубуть і патрають, то може І ми б подержали в руках Святопомазану чуприну. ІІ 69.17.

3. Зобразити у творі (2). Старенька сестро Аполлона, Якби ви часом хоч на час Придibaldi-таки до нас Та, як бувало во дні они, Возвисили б свій божий глас До оди пишно-чепурної... Та ладом Та добрим складом хоть на час, Хоть на годиночку у нас Ту віщеносну громаду Покажем спереду і ззаду Незрячим людям. ІІ 69.28.

4. Взяти участь у театральній виставі, виступити. У спол. показати себе (1). На тім тижні почнуться тут дворянські вибори, Уже почали збираться повітові пани, то може б ти здумав показати себе їм на тутешній сцені. VI 154.17.

◆ У спол. (2): а) себе показати. **Ірон.** (1). А пани й ..голоду раді, та бога благодать, Щоб ще хоч годочок хлібце не рожав. Тойді б і в Парижі і іншому краї Наш брат хutorянин себе показав. ІІ 14.252; б) душу показати — поставитись душевно до кого-н. (1). Хто обійме, як я, його? Хто душу покаже? Хто сироті убогому Добре слово скаже? І 133.2030.

О **показати 1. образн.** І 328.144, 2. ІІ 318.549, показати 1. ІІ 194.23, VI 223.27, образн. І 266.119, 4. VI 154.17, показав 1. І 267.190, VI 154.12, показала 1. І 297.149, 498.В, ІІ 385.В, покажу 1. образн. І 259.5, покажеш 2. ІІ 69.17, покаже 1. І 227.14, 2. І 333.122, у спол. 6) І 133.2030, покажем 1. образн. І 328.146, 3. ІІ 69.28, покажемо 3. ІІ 186.9, покажи 1. ІІ 285.40, 2. ІІ 333.26, нехай покаже 1. І 91.576, покажіть 1. VI 226.13, показав (б) у спол. а), ірон. ІІ 14.252.

ПОКАЗУВАТИ (11). 1. (8). Серце моє! Не плач, Катерино, Не показуй людям сльози, Терпи до загину! І 39.450. посилаю вам свій портрет, тільки, будьте ласкаві, не показуйте портрет дівчатам, а то вони злякаються VI 192.13 //Вказувати на щось (1). Ще й чваниться, показує На чужу роботу! І 299.213.

2. *Навчати. Повт.* (2). Повести за віком, За німцями, недоріку, Сліпую каліку. Добре, ведіть, **показуйте**, Нехай стара мати Навчається, як дітей тих Нових доглядати. **Показуйте!**.. за науку, Не турбуйтесь, буде Материна добра плата. I 335.206.

3. *Зображувати* (1). У нас тепер африканський актор, чудеса виробляє на сцені. Живого Шекспіра **показує**. VI 188.19.

◇ **показує** 1. I 299.213, 3. VI 188.19, **показував** 1. VI 26.26, **показувала** 1. VI 190.9, **показували** 1. VI 49.17, **показуй** 1. I 39.450, VI 77.4, **показуйте** 1. VI 190.19, 192.13, 2. I 335.206, 335.210.

ПОКАПАТИ (2). Йі **покапали** сльози 3 старих очей замучених. I 321.446.

◇ **покапали** 1. 35.272, 321.446.

ПОКАРАТЬ (13). Слухайте ж, щоб дітям погім розказать, Щоб і діти знали, внукам розказали, Як козаки шляхту тяжко **покарали** За те, що не вміла в добрі панувать. I 111.1214. Схопись, Убий гадюку, **покусася!** Убий, і бог не **покарає!** II 16.356. опріче всіх лих, що душу катують,— бог **покарав** мене ще й тілесним недугом VI 42.30.

◇ **покарає** II 14.254, **покарав** I 144.2456, II 82.217, VI 42.30, **покарали** I 111.1214, **покарає** I 143.2414, 287.561, 287.571, 539.B, II 16.356, VI 133.28, **покара** II 327.10, 450.B.

ПОКАЧАТИ (1). [Катерина] **Покачала** головою Та й слізки залилась I 410.B.

ПОКВАПИТИСЯ (2). *Спокуситися, забачати*. наущай Своїх малих діток, Наущай їх, щоб не вчилися Змалку віршувати. Коли ж яке **поквапиться**, То нищечком, брате, Нехай собі у куточку I віршує II 46.35.

◇ **поквапиться** II 46.35, **поквапиця** II 405.B.

ПОКЕПКУВАТИ (2). Сидіть, діти, у запечку, А з журби та до шинку, А там найду свою жінку, Найду жінку, почастую, З вороженьків **покепкую**. I 67.150. Сини мої, гайдамаки!.. Такі, бачте, люди.. Сонце навіть гудять.. А що ж на вас вони скажуть? Знаю вашу славу! Поглузують, **покепкують** Та й кинуть під лаву. I 76.67.

ПОКИ ¹ (172), **ПОКИ-ТО** (2). *Сподучи. часовий*. I. *До того часу як* (124). Прилітає соловейко Щоніч щебетати; Виспівує та щебече, **Поки** місяць зійде I 8.222. Брати на панщину ходили, **Поки** лоби їм поголили! II 230.36. Отака моя картина. Коли вподобаєте, добре, а ні, то на го-

рище, **поки** я приїду VI 27.9 //3 *підсилювальною часткою «то»* (1). I мусила вона сидіть Коло острога. Ждять, і ждять, Як бога з неба виглядаєт Своего сина: аж **поки-то** Його в кайданах поженуть Бульвар мести. II 271.248 //3 *заперечним присудком* (42). Ходи собі, мій голубе, **Поки** не заснуло Твоє серце, та виспівуй, Щоб люде не чули. I 27.85. Е, ні! стривайте, цур не грать. А то не буду й танцювать, **Поки** барвінку не нарву II 167.114. Пишіть до старої частенько, бо вона чита всяке ваше письмо, аж **поки** не получить другого. VI 29.26. *Повт.* (4). [Марія] Пішла тинятись попідтинню. Аж **поки**, **поки** не дійшла Аж до Голгофи. II 321.659 // (А) **поки** що (те, то) **буде** (17). Найшов Опріснок Йосип у торбині, Дає та й каже: — На, дитино, **Поки** що **буде**, укріпись II 313.338. До 15 мая ждатиму паспорта.. А **поки** що **буде**, посилаю вам свій портрет VI 192.12. Повіруєм ще трохи в волю, А потім жити почнемо Меж людьми, як люде. А **поки** те **буде**, Любітєся, брати мої I 379.16. Я оце думаю їхать у Гирівку.. А **поки** то **буде**, пошли мій коротенький лист М[арії] [Александровне]. VI 193.27.

2. *У той час як; за той час як* (43). Місяченьку!.. **Поки** відьми ще літають, **Поки** півні не співають, Посвіти нам... I 5.109. А **поки** я заробляю, Чорні брови полиняють. II 147.19. **Поки** Христа дочитуються, то я тим часом допишу оцей нікчемений лист VI 83.31. Нумо знову, **Поки** новинка на основі. Старинку божу лицувать. II 58.3 //Доки (1). **Поки** маю сили, Трудитимусь I 318.327.

3. *Перш ніж*. Натовкмачать якихсь індивідуалізмів тощо, так що аж язик отерпне, **поки** вимовиш. I 374.11 //3 *підсилювальною часткою «то»* (1). Читаю по одному листочку в день біографію Гоґоля, читаю та й боюся, може й по листочку не стане, **поки-то** прийде той одпуск. VI 132.42.

◇ **поки** 1. I 8.222, 8.223, 12.42, 12.47, 12.48, 13.82, 13.83, 22.57, 23.95, 27.85, 28.27, 29.35, 49.41, 49.54, 52.156, 55.30, 59.104, 65.98, 76.35, 76.70, 79.160, 82.294, 88.441, 94.696, 101.912, 103.968, 105.1019, 110.1189, 126.1779, 136.2131, 137.2181, 156.120, 157.174, 164.11, 165.31, 165.43, 165.44, 228.44, 228.45, 229.85, 240.52, 241.88, 241.89, 270.300, 298.194, 305.421, 345.175, 345.179, 348.3, 348.5, 348.23, 351.30, 358.27, 359.59, 363.119, 379.16, 391.9, 397.53, 440.B, 458.B (2 р.), II 13.218, 15.279, 15.315, 33.12, 51.87, 52.120, 114.15, 115.35, 119.24, 151.48, 152.15, 167.114, 171.216, 176.356.

196.86, 202.19, 219.33, 219.34, 227.22, 230.36, 233.53, 278.558, 308.118, 313.330, 313.338, 352.62, 354.8, 373.51, 380.В, 394.В, 398.В (2 р.), 410.В, 411.В, 414.В, 436.В, 453.В, 500.В, VI 17.13, 20.8, 22.9, 27.9, 29.26, 43.29, 130.18, 131.5, 133.4, 153.19, 192.12, 193.4, 193.27, 198.3, 198.5, 201.23, 201.29, 215.20, 216.26, 217.41, *поет.* I 406.В (2 р.), II 321.659 (2 р.), 2. I 5.109.5, 110, 39.459, 51.150, 79.185, 80.208, 86.391, 92.601, 120.1585, 131.1983, 138.2210, 140.2306 (2 р.), 160.276, 163.416, 244.195, 252.521, 303.344, 318.327, 323.518, 368.292, 415.В, 557.В, II 16.330, 58.3, 62.26, 147.19, 186.13, 186.14, 219.32, 222.76, 222.77, 236.32, 237.33, 281.53, 317.483, 373.37, 373.42, 410.В, 476.В, 486.В, 500.В, VI 83.31, 3. I 363.113, 374.11, 397.33, 462.В, II 301.26, VI 177.13, *поки-то* I. II 271.248, 3. VI 132.42.

ПОКИ² (2), **ПОКИ ЩО** (36). *Присл. Тим часом, протягом деякого часу.* Побачимо, почуємо... А **поки** — спочину I 37.362. Троцинському сьогодні не пишу, ніколи. **Поки** що торгуєш з ним сам VI 208.1. І нікого Не видно, не чути Коло корчми, одна собі **Покищо** осталась З шинкаркою II 188.103. Встане правда! встане воля!.. А **покищо** течуть ріки, Кроваві ріки! I 326.36 /Не утрачайся на альбом, друже мій! буде з мене і цього добра **поки** що. VI 49.27.

◇ **поки** I 37.362, 145.2477, **поки** що I 29.55, 86.414, 415.В, 490.В, II 273.344, VI 17.14, 24.19, 25.2, 33.34, 49.27, 52.21, 134.11, 145.33, 153.35, 159.12, 170.15, 172.21, 174.2, 177.14, 192.20, 193.4, 193.7, 194.12, 197.25, 198.22, 200.27, 208.1, 212.17, 222.24, 225.12, **покищо** I 326.36, 329.167, 526.В, II 188.103, VI 16.1, 326.В.

ПОКИВАТИ (4). 1. **Похитати (головою)** (3). Вийшла з села [Катерина] — серце мліє; Назад подивилась, **покивала** головою Та й заголосила. I 34.267. І сивою головою Батько **покиває**. II 112.28.

2. **Указати на кого кивком голови** (1). Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались... І люди б не знали, що ви за орли, І не **покивали** б на вас головою. I 331.62.

◇ **покивала** 1. I 34.267, **покиває** 1. II 112.28, 214.84, **покивали** б 2. I 331.62.

ПОКИДАТИ (1). Царєви князі, і всі сили І отроки і весь народ, Замкнувши в городі ківот, Пішли шукать собі могили, **Покидали** дітей малих І жен своїх II 415.В.

ПОКИДАТИ, ПОКИДАТИ (17). *Залишати кого, що; йти від кого, чого.* Тяжко матір **покидати** У безверхій хаті I 243.179. Боже мій! Іване! І ти мене **покидаєш**? I 43.613. Тяжко дітей годувати У безверхій хаті, А ще гірше старітися У білих палатах,— Старітися, умірати, Добро **покидати** Чужим людям I 312.83. *Образн.* (1). Моя ти доле молодая! Не **покидай** мене.

II 284.30 // *Вибувати, вижджати звідки* (3). Я сьогодні Петербург **покидаю**. VI 36.25. *Образн.* (1). Он глянь,— у тім раї, що ти **покидаєш**, Латану свитину з каліки знімають I 242.127 // *У спол.* сей світ **покидати** — *умирати* (1). Так душі почину і краю немає. А де вона буде? хи-мерні слова!! Згадай же хто-небудь її на сім світі,— Безславному тяжко сей світ **покидати**. I 75.31 // *Забувати кого* (6). Пиши мені швиденько, не **покидай** мене, друже мій, брате мій єдиний. VI 140.17. *Образн.* (2). прости мене, друже мій єдиний! була і така думка, що може ви мене за-нехаяли... аж бачу, що бог мене ще не **покидає**. VI 115.30.

◇ **покидати** I 243.179, 312.83, **покидає у спол.** I 75.31, **покидаю** VI 36.25, **покидаєш** I 43.613, *образн.* I 242.127, 340.24, **покидає** I 274.54, *образн.* I 226.34, VI 115.30, **покидаємо** II 39.6, **покидали** II 29.22, **покидай** VI 140.17, 172.22, *образн.* II 284.30, **покидайте** VI 133.11, 139.3.

ПОКИНУТИЙ (4). Віщує серце, що в палатах Ти розкошуєш, і не жаль Тобі **покинутої** хати... I 384.32. І коли тебе забуду, Ієрусалиме, Забвен буду, **покинутий**, Рабом на чужині. I 346.241. *Образн.* (2). Стоїть дерево високе, **Покинуте** богом. II 60.58.

◇ **Одн. Н.** **покинутий** I 346.241, **покинуте** *образн.* II 60.58, 60.59. **Р.** **покинутої** I 384.32.

ПОКИНУТЬ (76). 1. **Залишити кого, що; йти від кого, чого** (64). Вранці Ярему вінчали; А ввечері мій Ярема... Щоб не сердить отамана, **Покинув** Оксану I 135.2108 І я згадав своє село. Кого я там коли **покинув**? I 389.17. Ні, Степане, Ти моя дитина, І бог тебе покарає, Як мене **покинеш**. I 287.572. Шкода, що я не **покинув** тойді у вас рисунок київського саду, бо він і всі, що були при мені, пропали. VI 39.27. *Повт.* (7). **Покинув** ниву я і рало, **Покинув** хату і город, Усе **покинув**. II 64.97. *Образн.* (6). Тебе тільки не **покине** Лихая година — Княжю моя безталанна, Знівечений цвіте. II 17.380. Лукавая доле! **Покинь** її хоть на старість. Не **покинеш**, Поведеш до краю, До самої домовини, Сама й поховаєш. II 17.388. Думи мої молодії.. **Покинули** сиротою З тобою одною, Моє серце, моя зоре, Раю мій, покою! I 273.5 // *У спол.* й сліду не **покинуть** — не залишити нічого після себе (2). Умерти й сліду не **покинуть** На обкраденій землі... О горе! II 300.7 // *Вибуту, виїхати*

звідки (3). Заросли шляхи тернами На тую країну, Мабуть я її навіки, Навіки **покинув**. II 190.4. якщо [почта] принесе мені свободу, то на другий же день **покину** оце смердяче укріплення VI 141.38. *Образн.* (1). Старенька сестро Аполлона... **Покиньте** ж свій святий Парнас II 69.21. *У прикл. спол.* **забути-покинути** (1).— Бабусенько, голубонько, Серце моє, ненько! Скажи мені ширю правду— Де милий-серденько? Чи жив-здоров, чи він любить? Чи **забув-покинув**? I 51.119 // *Забути кого, що* (6). Нехай вас бог так не забуде, як ви не забули, не **покинули** мене VI 132.11. Велико-мученице кумо!.. **Покинь** оту дівочу славу Та ширим серцем нелукаво Хоть раз, сер-дего, соблуди. II 501.В. *Образн.* (4). Бо-же... **Покинув** нас на сміх людям, В наругу сусідам I 341.61 // *Покинути на кого— залишити під чийсь доглядом* (1). Куди ти йдеш, не спитавшись? На кого **покинув** Батька, неньку стареньку, Молоду дівчи-ну? I 14.10.

2. *Переважно з інф. Припинити займатися чим* (10). Чи не **покинуть** нам, не-бого... Вірші нікчемні віршувать II 372.1. І старець тяжко зарідав, Читать писаніє **покинув**. II 37.109. Ви питаєте, чи **покину** я малювання. VI 41.35. *Образн.* (1). А грі-хи мої великі Вилитися хочуть. Не вил-ються, не **покинуть** Душу катовати. II 407.В.

3. *Викинути геть, жбурнути. Повт.* (2). Марія.. трупом пала, як узріла Той хрес-тик-шибеничку.— Злий! Недобрий чоловік, лихий! Навчив тебе, моя дитино, Зробить оце! **Покинь! Покинь!**— А він, маленький, неповиний, Святую шибеничку кинув І за-ридав II 318.557.

◇ **покинуть** 1. I 282.358, VI 163.11, 174.3, *у спол.* II 300.7, 2. II 372.1, VI 41.35, 62.8, **покину** 1. I 3.30, 14.10, 44.656, 135.2108, 356.46, 366.226, 388.6, 389.17, 463.В, 538.В, II 52.146, 190.4, VI 39.27, *повт.* II 64.97, 64.98, 64.99, 105.38, 105.39, *образн.* I 341.61, 341.63, *у прикл. спол.* I 51.119, 2. II 37.109, 108.156, **покинула** 1. I 165.35, 233.138, 320.383, 384.2, II 28.156, 321.656, 2. VI 46.23, **покинули** 1. I 388.5, II 17.376, 127.11, VI 132.11, *образн.* I 273.5, 489.В, **покину** 1. I 44.655, 156.117, 279.227, 354.13, II 106.81, VI 141.38, *у спол.* I 383.10, 2. VI 20.3, 41.35, **покинеш** 1. I 44.635, 279.555, 287.572, 287.581, *образн.* II 17.390, **покине** 1. I 48.25, 302.328, II 196.78, *повт.* I 280.271 (2 р.), *образн.* I 495.В, II 17.379, 17.380, 2. II 306.38, **покинем** 1. I 364.143, II 17.378, **покинуть** 2. *образн.* II 407.В, **покинь** 1. I 44.633, II 501.В, *образн.* II 17.388, 3. *повт.* II 318.557 (2 р.), **покинете** 1. *образн.* II 69.21, **покинувши** 1. *образн.* II 107.117.

ПОКІЙ (13). *Частіше в мн. Панський будинок, живе приміщення, кімната в ньому.* Умер сотник, і **покої** Згнили, повалялись II 177.404. Князь і не спочинув, На мого-рич закликає, Та п'є, та гуляє Аж у гаї... Бо в **покоях** Дочка спочиває... А доня вза-перті сидить В своєму сумному **покої**, І дивиться, як над горою Червоний місяць аж горить II 15.309 // *У спол.* брати в **покої**— *робити панським слугою (служни-цею)* (2). У нашої старої пані Малії пани-чі були; Таки однолітки зо мною. Вона й бере мене в **покої** Синкам на виграшку. II 63.46.

◇ *Одн. М.* в **покої** II 16.317, *Мн. Н.* **покої** II 176.378, 177.404, *З.* **покої** II 74.189, в **покої** II 15.292, 16.349, 65.122, 95.72, 168.135, *у спол.* I 366.216, II 63.46, *М.* у (в) **покоях** I 457.В, II 15.309.

ПОКЛАДАТИ (3). *У спол.* **поклони** **покладати**— *кланятися*. Гетьман старий ри-дає, До бога руки знімає, Три **покло-ни покладає** Великій громаді. II 138.49.

◇ **покладає** II 137.18, 137.30, 138.49.

ПОКЛАНЯТИСЯ (1). **Покланяйтеся** їм, кого знаєте і хто чув про мене. VI 21.10.

ПОКЛАСТИ (5). Йому так обрид отой нікчемний світліший з своєю німотою, що він помандрував би на край світа, якби було мож[н]а і жінку з дітками у торбу **покласти**. VI 202.19. Бере [Гонта] синів, Кладає в темну хату, Й не дивиться, ніби чує: «Ми не ляхи, тату!» **Поклав** обох; із кишені Китайку виймає I 142.2382 // *У спол.* спать **покласти** (3). І спать його, веселого, В коморі **поклали**.. II 107.140.

◇ **покласти** VI 202.19, **покла** I 142.2382, **покла** *у спол.* I 390.11, II 107.140, 120.10.

ПОКЛИКАТИ (2). *Покрикувати*, а іс-правник Трохи не сказився! Що нічого, бачиш, взяти... лає Увесь народ. І на стар-ців Моїх **покликає** I 501.В.

◇ **покликає** I 501.В (2 р.).

ПОКЛИКАТЬ (4). У хату прийти до його або до себе **покликати** по-братерській не можна I 375.24. Марне, брате, не вигля-не Чорнобрива з хати. Не **покликче** стара мати Венеряти в хату. I 391.21.

◇ **покликать** I 375.24, **покликчу** I 77.103, **по-кликче** I 391.21, **покликче** I 538.В.

ПОКЛОН (21). 1. (15). Храми, каплиці, і ікони, І ставники, і мірри дим, І перед образом твоїм Неутомлення **поклони**. I 328.137 // *У спол.* бити (класти, по-

кладати) **поклони** (14). А я, брати за-
рожді, Возьму собі рясу Та піду **поклони**
бити В Межигор до Спаса. II 160.31.
І звір того не зробить дикий, Що ви, б'ючі
поклони, З братами дієте... II 93.16. Не мо-
лилася за мене, **Поклони** не клала Моя
мати II 218.2. Замовкли гармати, Онімлі
дзвони, І громада покладає Земніє
поклони. II 137.31. Гетьман старий ридає,
До бога руки знімає, Три **поклони** по-
кладає Великій громаді. II 138.49.

2. *Привітання, що передається в листах або через посередництва когось* (6). Ни-
зенський **поклон** Кошелєвим, а ще нижчий
Марусі Васильєвні. VI 180.1. із тяжкої не-
волі вітає я тебе, мій голубе сизий, ширими
сердечними **поклонами**. VI 152.11.

◇ **Одн. Н.** поклон 2. II 495.В, VI 180.1. **З.**
поклон 2. VI 70.42, 155.22, **О.** з поклоном 2. VI
153.15, **Мн. Н.** покони 1. I 328.137, **З.** покони
1. *у спол.* II 37.97, 93.16, 110.15, 137.18, 137.31,
138.49, 160.31, 218.2, 222.110, 398.В (2 р.), 426.В,
461.В (2 р.), **О.** поклонами 2. VI 152.11.

ПОКЛОНІТИСЯ, ПОКЛОНІТИСЯ, ПОКЛОНІТЬСЯ (41). 1. *Засвідчити у сло-
весній чи письмовій формі свою повагу до когось* (33). **Поклоніся** усім родичам од-
мене VI 15.24. **Поклоніться** старому Гриць-
кові, як побачите, і Петрові Гулаку.
VI 25.24.

2. *Зробити поклон на знак вдячності, привітання, прощання* (4). Взяла зілля,
поклонила: — Спасибі, бабусю! — Вийшла
з хати I 52.174. Заридала Катерина... Лед-
ве встала, **поклонила**, Вийшла мовчки з
хати I 34.232. *Образн.* (1). Добридень же,
новий годе, В торішній свитині! Що ти не-
сеш в Україну В латаній торбині?.. Іди ж
здоров, та не забудь Злидням **поклонитися**.
I 353.100.

3. *Перен. Схилитися, підкоритися* (4).
Кричите, Що бог создав вас не на те,
Щоб ви неправді **поклонились!**.. І хилитесь,
як і хилились! I 331.44. Моліться правді
на землі, А більше на землі нікому Не
поклоніться. II 272.299. Перед гординою
його, Брати мої, не **поклоніться**. II 275.412.

◇ **поклонитися** 2. *обратн.* I 353.100, **покло-
ніться** 1. VI 72.21, **поклонила** 2. I 34.232,
52.174, **поклонились** 3. I 331.44, **поклонися** 1. VI
15.24, 18.7, 25.3, 77.5, 77.21, 115.31, 142.3, 212.13,
215.2, 224.4, 299.В, **поклоніся** 1. VI 16.25, 17.21,
52.21, 70.23, 77.20, 185.33, 196.33, **поклоніться** 1.
VI 25.24, 25.32, 38.15, 39.38, 42.10, 46.25, 51.2,
55.12, 197.17, 200.11, **поклоніться** 1. VI 43.12, 3.
II 272.299, 275.412, **поклоніться** 1. VI 46.17, 46.21,
3. II 463.В, **поклонившись** 2. I 319.353, **поклонив-
шись** 1. VI 43.22.

ПОКЛОННИК (2). а тим часом оста-
вайся здоровий і веселий, і не забувай
іскреннього твого друга **і поклонника**
Т. Шевченка. VI 152.29. О, як би ти добре
зробив, якби приїхав! тут би тебе, преслав-
ного, на руках понесли твої безчисленні
поклонники. VI 154.8.

ПОКЛОНЯТИСЯ, ПОКЛОНЯТИСЯ (3).
Перен. Схилятися, підкорятися. І царі Самі
собі побудували Храмів, кумирні, олтарі.
Раби німі **поклонялись**. II 351.32. Кричите,
Що бог создав вас не на те, Щоб ви не-
правді **покланялись**, І хилитесь, як і хили-
лись! I 515.В.

◆ *У спол.* **поклонятися** Приапу —
віддаватися насолодам кохання (1). Той-
ді ж ото її Алкід, Та ще гетери молодії,
Та козлоногий п'яний дід Над самим Ап-
півим шляхом У гаї гарно роздяглись, Та
ще гарніше попились, Та й **поклонялися**
Приапу. II 268.148.

◇ **поклонялися** *у спол.* II 268.148, **покланя-
лись** II 351.32, **покланялись** I 515.В.

ПОКОЙ (6). 1. *Спокій* (3). І силу Твою
восхвалили Твої люде і в **покої**, В добрі
одпочили, Слава господа!.. I 341.51. Хто
стерегтиме твій **покой**, Украдений твоім
Петрусом? II 224.173.

2. *Перен. Про близьку, кохану людину.*
Зверт. (3). «Через тиждень обіцявся При-
йти за тобою». «Через тиждень! через
тиждень! Раю мій, **покою!**» I 134.2066. А ти,
доле! А ти, мій **покою!** Мое свято черно-
бриве, І досі меж ними Тихо, пишно похо-
жаєш? І тими очима, Аж чорними — голу-
бими, І досі чаруєш Людські душі? II 91.40.

◇ **Одн. З.** покой 1. II 224.168, 224.173, **М.** в
покої 1. I 341.51, **К.** покою 2. I 134.2066, 273.8,
II 91.40.

ПОКОЙНИЙ (6). *Померлий. Покойний*
Основ'яненко дуже добре приглядався на
народ I 375.48. От умерла її мати, Ти й
зостався; а я й кажу **Покойній** Марині,
Таки жінці: «А знаєш що! Возьмім за ди-
тину»,— Тебе б то це. I 276.136 *//Субст.* (2).
Максим таки як письменний, Було, помагає
І на кліросі дякові І псалтир читає Над
покойними. II 55.239.

◇ **Одн. Н.** покойний I 375.48, **покойна** I 490.В,
Р. (для) **покойної субст.** II 169.151, **Д.** покойній
I 276.136, **З.** (за) **покойного** I 546.В, **Мн. О.** (над)
покойними субст. II 55.239.

ПОКОЙОВА (1). *У спол.* панна по-
койова — служниця в панському будинку.

Вона вже панна **покойова**, Уже Мари-сею зовуть, А не Мариною! II 95.85.

ПОКОЛЯДУВАТЬ (2). *Етн.* Та якщо можна буде побачитись нам і **поколядувати** на сих святках укупі, то **поколядуєм**. VI 152.26.

ПОКОНАТИ (1). *Знищити, умертвити.* Та й живуці ж, проклятуці! От-от я їх **поконала**. Ні, встали, погані I 499.В.

ПОКОПАТЬ (2). 1. *Викопати* (1). І праведно господь великий, Мов на звірей тих лютих, диких, Кайдани повелів кувати, Глибокі тюрми **покопати**. II 102.22.

2. *Скопати, перекопати* (1). Восени, як обробишся з полем і **покопаєш** наше будуще кишло, вибери на тому кишлі найкраще місце і посади яблуню і грушу VI 327.В.

♦ **покопати** 1. II 102.22, **покопаєш** 2. VI 327.В

ПОКОРНИЙ (1). Боже! боже! ..за що ти караєш Своїх і **покорних** і добрих дітей? I 266.146.

ПОКОСИ (4). Дуби і всякі дерева Великолітні, мов трава В **покоси** стелється, а з яру Встає пожар II 59.16. *Образн.* (1). Приспівує старий, косить, Клада горами **покоси**, Не мина й царя. I 394.19. *Образн., повт.* (2). Понад полем [косар] іде, Не **покоси** кладе, Не **покоси** кладе — гори. I 394.2.

♦ *Мн. З.* **покоси** *образн.* I 394.19, *образн., повт.* I 394.2, 394.3, в **покоси** II 59.16.

ПОКОТИТИ (1). на край світа Билину море **покотило** Та й кинуло на чужині. II 208.15.

ПОКОТИТИСЬ (11). 1. *Попадати; полягати* (5). **Покотились** головоньки — Не сто та й не двісті II 427.В. Гуляє князь, гуляють гості; І **покотились** на помості... II 10.70. *Повт.* (2). [Гайдамаки] до схід сонця Умань затопили. **Покотились** по базару Кінні пагодові; **Покотились** малі діти І каліки хворі. I 138.2193.

2. *Безладно відступити (про військо)* (1). Реве гарматами Скутара, Ревуть, лютують вороги. Козацтво преться без ваги — І **покотились** яничари. I 201.93.

3. *Потекти (про сльози)* (4). А старий мій подивився, Сльози **покотились**... II 27.121.

4. *Образн. Про хуртовину* (1). Як те море, біле поле Снігом **покотилось**. I 42.558.

♦ **покотилось** 1. II 125.31, 4. I 42.558, **покотились** 1. II 10.70, 427.В, *повт.* I 138.2193, 138.2195, 2. I 201.93, 3. I 324.541, 488.В, II 27.121, 37.96.

ПОКОТОМ (3). *Присл.* В гаю все **поко-том** лежало — Пляшки і гості, де що впало, Там і осталося. II 16.344.

♦ **покотом** I 66.112, 124.1696, II 16.344.

ПОКОТЬОЛО (1). *Круг. У порівн.* Мов **покотьюло** червоніє, Крізь хмару — сонце зайявляє I 42.550.

ПОКОХАТИСЬ (1). Росла в наймах, виростала, З сиротою **покохалась**. II 42.4.

ПОКОШТУВАТИ (2). За ковбаси і сало спасибі тобі, а як получу, та **покоштую**, то ще раз скажу: спасибі! VI 202.32. *Образн.* (1). Ви, спасибі вам, боїтеся мені розказувати про людей — цур їм, **покоштував** уже я цього меду, щоб він скис. VI 27.18.

ПОКРАЙ (1). *Прийм. з род. відм.* **Покрай** улиці поспішали Заспані дівчата I 251.497.

ПОКРАЩАТИ (1). Поблагословіть мене здалека, може моя доля **покращає**. VI 218.8.

ПОКРИВАТИ (3). І поживе Давид на світі Не малі літа, Одрях старий, і **покривали** Многими ризами його, А все-таки не нагрівали II 73.146. *Образн.* (2). За сонцем хмаронька пливе, Червоні поли розстилає І сонце спатоньки зове У синє море: **покриває** Рожевою пеленою, Мов мати дитину. II 178.4.

♦ **покриває** *образн.* II 178.4, **покрива** *образн.* II 59.18, **покривали** II 73.146.

ПОКРИКУВАТИ (1). *Вигукувати.* Бувало, літом і зимою Музика тне, вино рікою Гостей неситих налива... А князь аж синій похожає, Та сам несмілий наливає, Та ще й **покрикує** «віват!» II 9.68.

ПОКРИТИ (12). 1. *Накрити* (6). [Гонта] Зрівняв землю, **покрив** дерном Щоб ніхто не бачив, Де полягли Гонти діти, Голови козачі. I 143.2418. Хвиля роздалася, Закипіла, застогнала — І обох **покрила**. I 167.141

//У *спол.* (2): а) **покрити** землею — **поховати** (1). І діди нам розказують Про давні кроваві Тії літа; як рукою Твердою своєю Розв'язав ти наші руки І **покрив** землею Трупів ворожі. I 341.48; б) **покрити** срамотою — **зганьбити** (1). А нині?.. **Покрив** еси знову Срамотою свої люди, І вороги нові Розкрадають, як овець, нас І жеруть!.. I 341.54.

2. *Поширитися по чомусь. Образн.* (3). Не вернуться запорожці, Не встануть гетьмани, Не **покриють** Україну Червоні жупани. I 58.36. Ні, чуми нема; А гірша лихая та люта година **Покрила** Ізраїль II 70.36.

3. *Огорнути, укрити* (3). Берлин рушив, а Івася Курява **покрила**... І 47.746. *Образн., повт.* (2). Спочивають добрі люди, Що кого втомило: Кого — щастя, кого — сльози, Все нічка **покрила**. Всіх **покрила** темнісінька І 36.336.

◇ **покрив** 1. І 143.2405, 143.2418, *у спол.* а) І 341.48, **покрив** еси 1. *у спол.* 6) І 341.54, **покрила** 1. І 167.141, 2. І 420.В, ІІ 70.36, 3. І 47.746, *образн., повт.* І 36.336, 36.337, **покріє** 1. ІІ 479.В, **покріють** 2. І 58.36.

ПОКРИТІЙ (2). Нехай житом, пшеницею, як золотом, **покрита**, не розмежованою останеться навіки од моря і до моря — сла-в'янська земля. І 150.П.

◆ *У спол.* коса **покрита**. *Етн.* (1). Пішов москаль в Туреччину; Катрусю накрили. Незчулася, та й байдуже, **Що коса покрита** І 29.46.

ПОКРИТЬСЯ, ПОКРИТИСЬ, ПОКРИТЬСЯ (3). На арені Лідійський золотий пісок **Покрився** пурпуром червоним, В болото крові замівився. ІІ 276.457. Не китайкою **покрились** Козацькі очі, Не вимили біле личко Слізоники дівочі І 4.33 // *У спол.* **покріється** землею — *бути похованим* (1). Легше, мої любі, **покріється** землею, Ніж бачить, як другий, багатий, старий, Цілує за гроші, вінчається з нею... І 161.333.

ПОКРИТКА (13). *Обезцещена, зганьблена дівчина*. То **покрітка** попідтинню З байстрам шкандибає І 242.141. Поки села, Поки пани в селах, Будуть собі тинятися **Покрітки** веселі По шиночках ІІ 186.16. *Повт.* (2). Боже мій! Іване! ..Хоч ти не цурайся! Наймичкою тобі стану... З другою кохайся... З цілим світом... Я забуду, **Що колись кохалась**, **Що од тебе сина мала**, **Покріткою** стала... **Покріткою**... який сором! І 44.630 // *У спол.* **пукати** (пустити) **покріткою** — *збезцещувати* (2). У льох його, молодого, Той пан замикає... А дівчину **покріткою** По світу пускає... ІІ 131.19. Старої пані бахур свий Окрив той крам. Розлив те пиво, Пустив **покріткою**... ІІ 64.93.

◇ *Одн. Н.* **покрітка** І 242.141, ІІ 32.24, 195.54, **З. покрітку** ІІ 439.В, *О.* **покріткою** І 539.В, ІІ 101.303, *повт.* І 44.630, 44.631, *у спол.* ІІ 64.93, 131.19, *Мн. Н.* **покрітки** ІІ 69.12, 186.16, *Р.* **покріток** ІІ 94.58.

ПОКРОВ¹ (3). 1. *Покрив*. *Образн.* (1). Ой діброво — темний гаю! Тебе одягає Трічі на рік... Багатого Собі батька маєш.

Раз укріє тебе рясно Зеленим **покрывом** ІІ 330.6.

2. *Покривало. Церк.* (1). І перед образом твоїм Неумомленніє поклони. За кражу, за войну, за кров, **Щоб братню кров пролити**, просять І потім в дар тобі приносять З по-жару вкрадений **покрив**!!.. І 328.141.

3. *Покровителька* (1). На тебе, мати, возлагаю Все упованіє моє! Прибежище, святий **покрив** Ограблених людей рабов ІІ 483.В.

◇ *Одн. Н.* **покрив** 3. ІІ 483.В, **З.** **покрив** 2. І 328.141, *О.* **покривом** 1. ІІ 330.6.

ПОКРОВА (4), **ПОКРОВ**² (1). 1. *Назва церковного свята* (3). Поберемося ми після **Покрови**. VI 217.6. Уже, либонь, після **покрова** Вертався з Дону я ІІ 458.В.

2. *Назва церкви* (2). І розказують і плачуть [запорожці], Як Січ руйнували, Як москалі сребро, злато І свічі забрали **У покрови**. І 288.609.

◇ *Одн. Р.* після **покрови** 1. ІІ 251.95, VI 217.6, після **покрова** 1. ІІ 458.В, *у покрови* 2. І 288.609, *М.* *у покрові* 2. І 496.В.

ПОКРОВИТЕЛЬ (1). Зовуть світи-лом Кривого п'яного Петра І **покривите-лем** добра. І патріотом. Боже милий! ІІ 419.В.

ПОКРОПИТИ (1). *Образн.* І немощну мою думу За світ посилаю — Зцілющої й живущої Води пошукати. Як інколи, то й принесе, І **покріпить** в хаті, І засвітить огонь чистий І 290.700.

ПОКУСАТИ (3). З собаками, мій си-ночку, Кохайся надворі! Собаки злі, **поку-сають**, Та не заговорять, Не розкажуть сміючися... І 41.527. *Образн.* (2). Росли панята, виростили, Як ті щенята. **Покусали** Не одного мене малі. ІІ 63.49.

◇ *покусали образн.* ІІ 63.49, *покусає образн.* ІІ 16.355, *покусають* І 41.527.

ПОКУТОВАТЬ (1). Княжно моя безта-ланна, Знівечений цвіте. Ти ще будеш **по-кутовати** Гріхи на сім світі, Гріхи батькові. ІІ 17.384.

ПОКУТЬ (2). *Куток у кімнаті, де ви-сять ікони, куди саджають почесних гостей*. Стоїть куця на **покуті**, А в запічку діти. Наплудила, наводила, Та нема де діти І 365.165. В хаті, як у раї! А я сижу на **покуті**, Тільки поглядаю. І 231.43.

ПОЛА (4). І довгі коси в реп'яхах О поли бились в ковтунах. І 361.58. *Образн.* (1). За сонцем хмаронька пливе, Червоні

поли розстилає І сонце спатоньки зове У синє море ІІ 178.2 //У спол. ударитись о б **поли** — при вираженні відчаю (1). Увійшов [чоловік] у хату, Ударивсь о б **поли**: Лазять діти у запічку Голодні і голі. ІІ 120. 21.

О **Мн. З. поли** образн. ІІ 178.2, за **поли** І 274.56, о (об) **поли** І 361.58, у спол. ІІ 120.21.

ПОЛАГОДИТЬ (1). Церков-домовину Нема кому **полагодить**! І 308.23.

ПОЛАЗИТЬ (1). *Перен. Фам.* Скажи, Найкраща сестро Аполлона, Навчи, голубко, поможи **Полазить** трохи коло трона ІІ 75.225.

ПОЛАМАТИ (2). С[отник]: Ба ні, А снилось восени мені, Тойді, як щепи ми щепили,— Як приймуться ... мені приснилось, Як приймуться, то восени Ти вийдеш заміж. Н[астуся]: Схаменись! І щепи ваші **поламаю**... ІІ 166.92. *Образн.* (1). Уповають [львицища] На корінь свій, уже гнилий, Уже червивий, і малий, І худосильний. Вітер з поля Дихне, погне і **полама**. ІІ 326.42.

ПОЛАМАТИСЬ (1). А із Криму чоловік Ледве ноги доволі. Воли поздихали, Вози **поламались** ІІ 120.17.

ПОЛАСКАВІШАТИ (1). Писав я поза-вчора про тебе до Семеренка; не знаю, що він тобі скаже. Як получивш мого Кобзаря, то одвезеш їм усім по книжці, то може вони й **поласкавiшають**. VI 203.17.

ПОЛАТАНИЙ (3). А з добрих молодих плечей Хітон **полатаний** додолу Тихенько зсунувся. ІІ 307.78. Хлопець у свитині **Полатаний**, у постолах; На плечах торбина. ІІ 121.1610.

О *Одн. Н.* **полатаний** ІІ 307.78, **З.** **полатану** І 226.43, **М.** (у) **полатаний** І 121.1610.

ПОЛЯТИ (1). Брате Микито, треба б тебе **полаять**, та я не сердитий. VI 174.

ПОЛЕ (181). 1. *Безлісна рівнина, степ* (135). А кругом Широколістїї тополі, А там і ліс, і ліс, і **поле**, І сині гори за Дніпром. ІІ 9.41. Стоїть Катря серед **поля**, Дала сльозам волю. І 40.499. І **подем**, степом ідучи, Свого ти сина закриваєш. ІІ 195.50. Не чуть плачу, ні гармати, Тільки вітер віє, Нагінає верби в гаї, А тирсу на **полі**. І 147.2560. Мов оазис, в чистім **полі** Село зеленіє. ІІ 151.41. Цареві князі, і всі сили.. У **полі** бились ІІ 70.41. *Рим.* (6). Високі ті могили,— Чорніють, як гори, Та про волю нишком в **полі** З вітрами говорять І 60.15. Де та доля пишається? Чи то в шинках

з багачами? Чи то в степах з чумаками? Чи то в **полі** на роздоллі З вітром віється по волі? ІІ 294.7. *Зверт.* (3). О боже мій! Якєє ти, **поле**! ІІ 107.119. *Персоніф.* (2). Тополі по волі Стоять собі, мов сторожа, Розмовляють з **подем**. І 241.106. *Образн.* (4). І журба-туга на тім **полі** Зійшла для Руської землі. ІІ 339.12.

2. *Оброблювана ділянка землі; земельний наділ* (15). І сниться їй той син Іван І уродливий і багатий, Уже засватаний, жонатий.. І на своїм веселім **полі** Удвох собі пшеницю жнуть ІІ 287.15. А я вчора з нею, З сією змією, В **полі** плоскїє вибирала ІІ 132.9. А в третього, як у старця, Ні хати, ні **поля**, Тільки торба І 274.48. Нехай Микита питає, що той поганець Флярковський положить за десятину **поля** і за ґрунт. VI 209.42.

3. *Перен. Край, сторона* (28). Положили [ченці] Одноставне статі Протів Гуса. І в Констанці Всіх ворон скликати! Та стерегти якомога І зверху і здолу, Щоб не втекла сіра птаха На слав'янське **поле**. І 268.224. Ох, якби то... вміла б мати З німецького **поля** Своїм діточкам закликать І долю і волю І 231.60 //З означенням «чужий». *Чужий край, чужина* (21). Нема на світі України, Немає другого Дніпра, А ви претєся на чужину Шукати доброго добра.. Найшли, Несли, несли з чужого **поля** І в Україну принесли Великих слов велику силу, Та й більш нічого. І 331.39. може, брате, На чужому **полі** Талану того попросиш Та тієї долі ІІ 104.21 //З означенням «наш». *Битківщина, рідний край* (3). А воленку люде добрі.. закинули В далеку неволю... Щоб не росло та зілля На нашому **полі**. ІІ 181.16.

4. *Міра довжини* (3). І згадав сирота Степан в неволі Свою матір Україну... Кайдани ламає, Утікає на вольную волю... Уже на третьому **полі** Турки-яничари ловили, До стовпа в'язали І 286.510. Випровожала сестра свого брата ..Випровожала три **поля**, три милі, Прошалася при долині. ІІ 43.31.

О *Одн. Н.* **поле** 1. І 42.557, 48.7, 65.80, 310.2, 556.В, ІІ 9.41, 20.2, 20.8, 47.83, 205.20, 497.В (2 р.). **Р.** **поля** 2. І 274.48, VI 209.42, 4. ІІ 43.31, без **поля** 2. І 274.48, з (із) **поля** 1. І ІІ 2. 12.62, 63.22, 66.115, 415.В, ІІ 151.48, 177.411, 326.41, 351.14, 428.В, 3. І 231.60, 331.39, **коло поля** 2. І 556.В, **серед поля** 1. І 40.499, 53.224, 269.268, 418.В, ІІ 284.5, 317.496, 380.В, 464.В, *рим.* І 165.51, **З.** **поле** 1. І 22.55, 22.56, 64.37, 268.225, ІІ 26.105,

497.В, 2. І 158.228, 325.14, 329.155, 3. І 23.93, 554.В, в (у) поле І. І 142.2362, 234.173, 320.378, 539.В, ІІ 16.323, 16.325, 46.46, 55.224, 56.268, 70.40, 101.310, 256.325, 257.331, 284.4, 312.295, 449.В, 2. І 7.189, на поле І. ІІ 67.2, 265.19, образн. І 389.14, 3. І 268.224, 287.564, через поле І. І 281.340, О. подем І. І 40.473, 40.498, 64.66, 79.158, 153.3, 311.36, 418.В, ІІ 116.7, 195.50, 446.В, образн. І 349.15, 2. І 15.9, з подем І. персоніф. І 238.38, 241.106, 2. VI 209.15, 217.3, понад подем І. образн. І 394.1, 3. ІІ 46.54, М. в (у) полі І. І 5.107, 21.11, 66.129, 118.1498, 232.91, 238.40, 310.17, 311.42, 346.224, 380.2, 388.10, 391.6, 410.В, 478.В, 533.В, 534.В, ІІ 8.17, 62.6, 70.41, 100.277, 114.1, 114.6, 114.30, 115.38, 130.64, 151.41, 154.16, 187.58, 188.106, 257.340, 284.16, 313.345, 437.В, рим. І 34.269, 60.15, 68.19, ІІ 294.7, 2. ІІ 132.9, 3. І 10.33, 16.35, ІІ 339.6, на полі І. І 32.160, 136.2141, 147.2560, 340.8, 368.297, 414.В, 528.В, ІІ 9.59, 46.56, 101.319, 277.499, 351.5, рим. ІІ 103.2, образн. ІІ 339.12, 2. І 36.341, 274.58, ІІ 287.15, 3. І 438, 93.623, 93.644, 142.2395, 145.2508, 146.2520, 162.388, 331.30, 346.236, 393.4, ІІ 17.389, 104.21, 106.103, 438.В, 4. І 286.510, на полю І. І 447.В, 517.В, ІІ 181.16, VI 58.38, 4. І 495.В, по полю І. І 26.42, 26.57, 48.2, 54.231, 60.8, 228.33, 411.В, 486.В, ІІ 151.46, К. поле І. зверт. ІІ 107.119, 107.120, 135.2, Мн. З. поля І. ІІ 327.23.

ПОЛЕГКІСТЬ (1). Поклоніться, будьте ласкаві, Метлинському, спасеть його бог за його Думки і ще дещо, тіль і полегкості, що вони. VI 25.33.

ПОЛЕГШАТИ (14). *Безособ.* По копійці [вдова] заробляла, Копу назбирала Та до сина лист писала, У війською послала — **Полегшало**. І 234.154. Помолись За мене богу, мій ти сину, На тій преславній Україні, На тій веселій стороні, — Чи не **полегшає** мені? ІІ 259.407. Якщо не **полегша** трохи згодом, то я не знаю, що мені й робить з моєю дурною головою VI 159.8.

О **полегшало** І 234.154, 538.В, ІІ 318.524, 319.563, 458.В (2 р.), VI 45.19, 138.8, 139.21, **полегшає** ІІ 259.407, VI 228.33, **полегша** VI 31.18, 62.1, 159.8.

ПОЛЕЖАТИ (4). посилаю ящик з моїми книгами. Прийми його та нехай у тебе **полежить** де-небудь до якогось часу. VI 177.9. У прислів'ї (2). Хоча лежачого й не біють, То і **полежать** не дають Ледачому. ІІ 356.2.

О **полежать у прислів'ї** ІІ 356.2, VI 199.4, нехай **полежить** VI 177.9, якби **полежало** VI 119.19.

ПОЛЕТІТИ (32). 1. (28). Сірі гуси в ірій, ірій По чотири, по чотири **Полетіли** — гел-гел І 235.226. Ой **полетіть**, гайворони, Мої сизокрил, До батечка ІІ 127.21. *Образн.* (15). Там могили з буйним вітром В степу розмовляють.. **Полетів** би, подслухав би, Заплакав би з ними... Та ба, досла приборкала Меж людьми чужими. І 68.29. Нема

тепер таких великих душ на світі. Може і були коли-небудь та в ирій **полетіли**. VI 115.9. *Образн., повт.* (4). Сумує, плаче Ярославна.— **Полечу**, рече, зозулюю, Понад Дуна[є]м **полечу!** ІІ 337.56.

2. *Перен. Швидко побігти, помчати* (4). Іде Катря, шкандибає; Дивиться — щось мріє... Либонь, ідуть москалики.. **Полетіла**, зострілася, Пита: «Чи немає Мого Йвана чорнявого?» І 40.481. **Полетіла** [чорнобрива], мов на крилах, Серед степу пала, Пала, стала, заплакала І... і заспівала І 52.182.

О **полетіла** 2. І 40.481, 42.575, 52.182, **полетіли** І. І 235.226, 297.172, 303.360, 499.В, ІІ 97.193, 98.231, *образн.* VI 115.9, 2. І 235.223, **полечу** І. *образн.* І 116.1409, 242.123, 526.В, ІІ 100.288, 101.306, 409.В, *образн., повт.* ІІ 336.5, 336.7, 337.56, 337.57, **полетить** І. *образн.* І 84.337, **политить** І. *образн.* І 424.В, **полетімо** І. І 297.167, **полетімо** І. І 303.359, **полетіть** І. ІІ 127.21, **полетів би** І. *образн.* І 68.7, 68.29, 250.457, **полетіла б** І. *образн.* ІІ 167.120, 168.122, 168.124.

ПОЛИВАНИЙ (1). Широкая, високая Калино моя, Не водою до схід сонця **Поливана**. І 387.39.

ПОЛИВАНО (1). *Присудк. Безособ.* Тихе поле копитами Поорано, засіяно Костяками, а кровію Суто-густо **поливано**. ІІ 497.В.

ПОЛИВАТИ (7). А та другая [черешня], що твоя, Так та усохла,— **полювали** І гноєм корінь окладали. Не помогло ІІ 445.В. *Образн.* (6). Не сон-трава на могили Вночі процвітає, То дівчина заручена Калину сажє, І сльозами **полюває** І 386.12. Ми в раї пекло розвели... Лани братами оремо І їх сльозами **полюваєм**. ІІ 230.52.

О **полюває образн.** І 386.12, **полюваєм образн.** ІІ 230.52, **полювають образн.** І 23.93, **полювали** ІІ 445.В, *образн.* І 21.10, 227.21, 539.В.

ПОЛИГАТИСЯ (1). І 83.316.

ПОЛИНУТИ (12). 1. *Полетіти* (9). Щаслива голубка: високо літає, **Полине** до бога — милого питать. І 4.62. *Образн.* (8). умнее сльозами Серце одпочине І **полинє** із чужини На свою країну. ІІ 63.34. Бабусенько, голубонько... Скажи ж мені — де мій милий? Край світа **полину!** І 51.121. Нема йому в світі долі, **Полинула** в поле!.. ІІ 55.224. І болящеє, побите Серце стрепенеться... І **полине** голубкою Понад чужим полем ІІ 46.53.

2. *Перен. Швидко побігти, помчати* (3). Оксана вихопив чуть живу Ярема з льоху та й **полинув** У Лебедин... І 131.1987.

О полинув 2. І 64.44, 131.1987, полинула 1. образн. ІІ 55.224, 284.21, 2. І 384.25, полину І. образн. І 51.121, 354.13, ІІ 282.88, полине І. І 4.62, образн. ІІ 46.53, 63.34, полинув би І. образн. І 472.В

ПОЛИНЯТИ (4). Що zostалося бай-струкові? ..Панське личко, чорні брови... Нащо? Щоб пізнали! Змальовала, не схова-вала... Бодай полиняли! І 46.710 /А поки я заробляю, Чорні брови полиняють. ІІ 147.20.

О полиняли І 46.710, полиняють І 49.47, 166.79, ІІ 147.20

ПОЛИТИ (2). 1. Змочити, зробити вологим що-н. Образн. (1). Широкая, високая Калино моя. Не водою до схід сонця Поливаная. Широкіі ріки-сльози Тебе полили. І 387.41.

2. Покропити (1). Перед богами Лель і Ладю Огонь Рогніда розвела; Драгим елеєм полила І сипала в огнище ладон. ІІ 74.183.

О полила 2. ІІ 74.183, полили 1. І 387.41.

ПОЛИТИЙ (9). Образн. Чи бог бачить із-за хмари Наші сльози, горе? Може й бачить, та помага, Як і оті гори Предковичні, що політі Кровію людською!.. І 243.153. Костьми земля засіяна, А кровію полита. ІІ 339.11.

Одн. Н. полита І 244.197, полита. ІІ 339.11, полите І 480.В, политеє ІІ 497.В (2 р.). Мн. Н. політі І 243.153, 252.526. 325.2. 326.39.

ПОЛИТИСЯ, ПОЛИТИСЬ (13). 1. Потекти (8). [Марія] тяжко, важко усміхну-лась, Та й заридала. Полились На цямрини святые сльози Та й висохли. ІІ 318.521. Образн. (1). Горить Корсунь, горить Канів, Чигирин, Черкаси; Чорним шляхом запала-ло, І кров полилася Аж у Волинь. І 114.1339.

2. Облитися, зволожитися. Образн. (4). Земля козака зайнялась І кров'ю, сину, полилась ІІ 233.63. Орися ж ти, моя ниво,... Та посійся добрим житом, Долею полийся! ІІ 349.17.

3. Почати лити (про дощ) (1). Повій вітре понад яром Та нажени чорнуу хма-ру, А шоб дощі полилися ІІ 418.В.

О полилася 1. образн. І 114.1339, полилась 1. ІІ 276.470, 2. ІІ 233.63, 453.В, полилося 2. ІІ 63.54, полилися 1. І 118.1515, 238.42, 262.22, 283.391, 428.В, 3. ІІ 418. В, полились 1. ІІ 318.521, полийся 2. ІІ 349.17.

ПОЛИТО (1). Присудк. Безособ. От пішов я Город озирати. Як то воно зроби-лося З калюжі такої Таке диво... отут крові Полито людської — І без ножа. І 477.В.

ПОЛИЦЯ (1). Пішла стара, мов кала-мар Достала з полиці. І 51.147.

ПОЛИЧІЄ (5), **ПОЛИЧЧЯ** (3). Порт-рет. Нарисував я карандашем для тебе своє поличіє, та нема з ким переслати його, а по почті боюся, зотреться. VI 153.26. Та... (ти пишеш, що єсть у вас німець, доб-рий фотограф) та хоч украдучи або оду-рячи нехай він (німець) зніме її поличіє. VI 220.11. посилаю тепер тобі, друже мій єдиний, своє поличчя. VI 130.19.

Одн. З. поличіє VI 131.8, 139.34, 145.36, 153.26, 220.11, поличчя VI 92.11, 130.19, на полич-чя VI 92.14.

ПОЛІЗТИ (1). Образн. Огонь небесний той погас, І в туу косяну комору Полізли свині ізнадвору, Мов у калюжу, та й со-путь. ІІ 202.25.

ПОЛІНОВАТИСЬ (1). якби ви не полі-новались прислати мені свої сочиненія хоч півкеземплара, так — на пам'ять, то велике спасибі вам сказав би Т. Шевченко. VI 23.22.

ПОЛІССЯ (2). По Поліссі Гонта бен-кетує, А Залізник в Смілянщині Домах у гартує І 114.1340. Із Полісся шляхта лізе, А гетьман-полович Із-за Дніпра назирає ІІ 60.5.

ПОЛІЧИТИ (2). Полічили, що достали, Встали сіромахи, Помолились на схід сон-ця. Пішли понад шляхом. І 47.747. Для текста думав був виписати сию хитро на-друковану книгу, та як полічив свої гроші, то і рукою махнув VI 86.37.

ПОЛК (8). Із города із Глухова Полки виступали І 250.432. У назві твору (7). Чи не зострінешся тим часом з Гербедем, пере-водчиком Слова о полку Ігореві. VI 133.31.

Одн. М. о полку у назві VI 86.21, 86.24, 86.30, 86.32, 87.8, 133.31, 155.19, Мн. Н. полки І 250.432.

ПОЛКОВНИК (10). Іде в чорній свиті Сам полковник компанійський, Характер-ник з Січі. ІІ 43.57. скажи, нехай не тур-бується, не шукає того поганого полков-ника Кіреєвського VI 142.5. Поважно та тихо У раннюю пору На високу гору Сходи-лися полковники. ІІ 137.22. Зверт. (1). Пане полковнику, ламай! І 88.451.

Одн. Н. полковник І 148.Прип., ІІ 29.18, 43.57, VI 228.34, Р. полковника VI 142.5, Д. полковникові VI 228.13, З. полковника ІІ 125.17, О. з полковником ІІ 29.11, К. полковнику зверт. І 88.451, Мн. Н. полковники ІІ 137.22.

ПОЛОВА (3). Радіє князь, запроуде 3 половою жито. І молотить виганяє Людей недобитих. II 15.300. *У порівн.* (1). І ти, великая в женах! І їх унініє і страх Розвіяла, мов ту полову II 323.734.

♦ *Одн. З. половоу* II 14.248, *у порівн.* II 323.734, *О. з. половиною* II 15.300.

ПОЛОВЕЦЬКИЙ (3). *Істор.* Бряжчить шабля о шеломи, Тріщать списи гартовані В степу, в незнаемому полі, Середи землі **Половецької**. II 339.7. Тріщать ламаючись дулеві Списи на полі **половецькім**, На полі тихім і безлюднім. II 497.В.

♦ *Одн. Н. половецьке* II 497.В. *Р. (середі) половецької* II 339.7. *М. (на) половецькім* II 497.В.

ПОЛОВИЙ (1). Воли половії Ідуть, ремигають II 142.15.

ПОЛОВИНА (10). 1. *Одна з двох рівних частин цілого* (7). Тяжкі діла! Якби їх забути, Я оддав би веселого Віку **половину**. I 336.235. Єретик мій не весьє, тут його **і половини** нема. VI 179.37. Закажи снять фотографу дві копії в **половину** менше, одну для себе, а другу для мене. VI 178.39 *// У спол.* (2): а) до **половини** — *про незавершену дію* (1). Отаке-то лихо. Помилували та тільки до **половини**. VI 172.3; б) хоч **половину** (1). Так, як я вас люблю, любіть і ви мене, хоч **половину**, коли є за що. VI 20.20.

2. *Середина чого-н.* (3). В **половині** іюня, а може й ранше, заїде до тебе офіцер Новицький. VI 211.17.

♦ *Одн. Р. половини* 1. VI 179.37, 200.6, до **половини** 1. *У спол.* а) VI 172.3, *Д. к половині* 2. VI 193.26, *З. половину* 1. I 336.235, VI 179.38, *у спол.* б) VI 20.20, в **половину** 1. VI 178.39, *М. в половині* 2. VI 141.39, 211.17.

ПОЛОВЧАН (2). *Істор.* Широкий Дніпре, не малий! Пробив еси високі скали, Текучи в землю **половчана** II 337.32. Широкий Дніпре, не малий!.. Носив еси на байдаках На **половчѧн**, на Кобяка Дружину тую Святославлю!.. II 337.34.

ПОЛОГ (2). Перелицювавши шлях-дорогу, я того ж дня упакував свою мізерію, книги тощо, купив **полог** од комарів волзьких.. і сів над морем ждати погоди VI 141.30.

♦ *Одн. З. полог* VI 141.30, 141.33.

ПОЛОЖЕНІЙ (1). *Назначений.* За ґрунти **положена** якась плата, то сестрі Катерині доведеться потім платити VI 206.39.

ПОЛОЖЕНО (1). *Присудк.* А тепер Отим **положено** конглавом: Хто без святої булли вмер — У пекло просто I 267.164.

ПОЛОЖИТИ, ПОЛОЖИТЬ (32). 1. *Покласти* (15). Умисне пишу тобі на одному листочку, щоб було де полічце **положить** і щоб конверт не дуже важив. VI 131.9. **Положила** на цямрину Титарівна сина II 81.183. *У приказці* (1). Росте Марко. Старі мої Не знають, де діти, Де посадить, де **положить** I 314.163. *Образн.* (3). Дай же, боже, коли-небудь.. Хоча серце замучене, Поточене горем, Принести і **положити** На Дніпрових горах. II 28.173.

2. *Назначити (ціну, плату)* (3). Нехай Микита питає, що той поганець Флярковський **положить** за десятину поля і за ґрунт. VI 209.41.

3. *Вирішити* (1). **Положили** Одностайне стати Против Гуса. I 268.217.

4. *Внести, помістити, віддати куди (про гроші)* (2). Посилаю тобі 10 моїх Букварів на показ, а с конторы транспортів ти получиши їх 1000, і не розв'язувавши тюка, передай його, хто там у вас старший над воскресними школами? то йому і передай. А він нехай як знає спродасть, а грошки **положить** в касу воскресної школи. VI 227.7.

♦ *У спол.* (11): а) **положити** в домовину (труну, могилу, землю) — *поховати, довести до смерті* (9). Громадою осудили і живу **положили** В домовину!.. II 82.204. Занедужала княгиня, І князь схаменувся. За бабами-знахурками По селах метнувся.. Лічили, лічили... Поки її, безталанну, В труну **положили**. II 13.219. Там матір добрую мою, Ще молодую — у могилу Нужда та праця **положила**. II 229.27. Подибала стара мати Доню в полі догнати... І догнала привела; Нарікала, говорила, Поки в землю **положила**. I 391.9; б) як бог на розум **положе** — *як самі вирішите, надумаете* (1). вишліть мені.. 1100 карбованців, і я вам з великою дякою пришлю к Новому року екземплярів книги на такую сумму, або через рік гроші з невеликим процентом. Зробіть, як знаєте і як вам бог на розум **положе**. VI 200.11; в) **положити** за благо — *визнати за доцільне, краще* (1). так бачите, щоб я не зрисував (бо мені рисувать заказано) свого недуга (углем у

комені), то і **положили** за благо перевести мене в казарми. VI 42.35.

○ **положити** 1. *образн.* II 28.173, *положить* 1. VI 131.9, *у приказці* I 314.163, *образн.* VI 139.13, *у спол.* а) I 362.94, **положив** 1. VI 164.7, **положила** 1. I 5.98, 6.116, 44.662, 287.550, 410.В, II 81.183, 312.308, *у спол.* а) I 145.2509, 391.9, II 229.27, **положили** 1. I 368.294, II 161.41, *образн.* II 239.22, *у спол.* а) I 59.85, II 13.219, 82.204, 3. I 268.217, *у спол.* в) VI 42.35, **положить** 2. VI 32.8, 209.41, **положе** *у спол.* 6) VI 200.11, **положать** *у спол.* а) II 183.33, **положи у спол. а) II 285.37, *нехай положи* 4. VI 227.7, **положить** 4. VI 226.10, **положив** би 2. VI 212.30.**

ПОЛОННИЦІ (1). чутка є, що цар хоче Весь світ полонити. I 304.394.

ПОЛОСКАТИ (1). *У спол.* ножі **полоскати** в крові — *убивати*. Прийшов од Ірода указ І леґіон. Ще діточки сповиті спали, Ще купіль гріли матері, Нагріли вже та не купали, Ножі салдати **полоскали**... В їх чистій праведній крові. II 489.В.

ПОЛОТНО (2). *У порівн.* А он з-за гаю виглядає Ставок, неначе **полотно** II 230.63. Садочки зацвіли, Неначе **полотном** укриті, Росою божою умиті, Біліють. II 150.8.

ПОЛОЦЬК (1). *Назва міста.* За **Полоцьком**, неначе хмара, Чорніє курява. Біжать І отроки й старі бояра Із Литви князя зустрічати. II 74.192.

ПОЛТАВА (9). *Назва міста.* Одна тільки й осталася В Батурині хата! І в тій хаті поставили Царя ночувати, Як вертався із-під **Полтави**. I 296.102. Нарobili колись шведи Великої слави, Утікали з Мазепою В Бендери з **Полтави**. II 29.4. я на ту весну прийду в **Полтаву** і щиро поцілую тебе VI 211.28.

○ *Одн. Р.* **Полтави** II 393.В, з (Із) **Полтави** I 295.75, II 29.4, Із-під **Полтави** I 296.102, *З. Полтаву* II 29.8, в (у) **Полтаву** VI 38.17, 211.28, *М.* в **Полтаві** II 399.В, VI 34.29.

ПОЛТАВКА (1). *Дівчина з Полтави.* Накинь оком **Полтавку**, кирпу чорнобривку, то на ту весну будеш у мене старшим буярином. VI 211. 26.

ПОЛУБОТОК (2). *Прізвисько наказного гетьмана України.* Я думаю його нарисовать, що він стоїть сумні[ий] коло Зімнього дворца, позаду Нева, а за Невною крепость, де конав Павло **Полуботок**. VI 28.20. Я спалила Польщу з королями.. І славного **Полуботка** В тюрмі задушила. I 300.267.

ПОЛУДА (1). *У спол.* роспадеться **полуда** на очах ваших — *прозрієте*. Роспадеться **полуда** На очах

ваших неситих, Побачите славу, Живу славу лідів своїх І батьків лукавих. I 518.В.

ПОЛУДЕНЬ (5). Так коло **полудня** в неділю.. Сидів з бандурою в руках Старий козак. I 274.67. Я плакав, До **полудня** плакав. II 66.178 *///Перен.* (1). Карі оченята, Біле личко червоніє — Не довго, дівчата! До **полудня**, та й зав'яне, Брови полняють... I 49.46.

○ *Одн. Р.* до **полудня** II 66.178, *перен.* I 49.46, *кого полудня* I 274.67, II 339.20, *о полудня* II 497.В.

ПОЛУДНОВАТЬ (4). Іди лишень **Полудновать** I 276.122. Та й сіли на шляху гарненько — **Полудновать**. II 313.342.

○ *полудновать* I 276.122, 278.190, 321.434, II 313.342.

ПОЛУМ'Я (5). Постояла [молодиця], а потім сіла Коло огню і руки гріла На самім **полум'ї**. I 361.61. *Образн.* (1). Лети ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла,.. Бери ж їх, лети Та по всьому небу орду розпусти, Нехай чорніє, червоніє, **Полум'ям** повіє I 243.170.

○ *Одн. О.* **полум'ям образн.** I 243.170, *М.* в (у) **полум'ї** I 124.1713, 124.1722, *на полум'ї* I 361.61, *у полум'ї* I 440.В.

ПОЛУПАНОК (2). *Зневажл.* Якби розказати Про якого-небудь одного магната Історію-правду, то перелякати Саме б могло можна. А Данта старого **Полупанком** нашим можна здивувати. II 30.45. Прислухуйся, що пани і **полупанки** на се письмо казатимуть. VI 209.32.

ПОЛУЧАТИ (2). Чи **получаєш** ти книжки, що я тобі посилаю? VI 207.5.

○ *получаєш* VI 207.5, *получає* VI 163.25.

ПОЛУЧЕНИЙ (1). Рисунки мої, я думав, тепер уже **получені**. VI 179.19.

ПОЛУЧЕНІЄ (1). А ще до [полученія] цієї поганої отставки писав я графині [Настасії] [Івановні] і графу [Едору] [Петровичу] письма. VI 153.10.

ПОЛУЧИТИ (68). Бач за що я тебе хочу лаять, чом ти, як тільки **получив** мое письмо, до мене не написав, бо я тут турбувався. VI 17.6. Чи **получили** ви Кобзаря? VI 204.15. *Повт.* (2). Ти пишеш, чи **получив** я отставку из Оренбурга. **Получив**. Чисту **получив**. VI 153.9.

○ *получив* VI 17.6, 62.17, 62.18, 77.28 (2 р.), 82.11, 87.13, 92.22, 115.27, 139.34, 141.24, 145.24, 145.36, 146.39, 147.12, 153.7, 153.8, 162.1, 162.13, 162.21, 163.35, 166.29, 171.31, 177.23, 179.36, 189.9,

192.6, 196.1, 202.11, 204.24, 206.8, 206.14, 207.28, 208.32, 209.17, 209.30, 212.23, 213.4, 213.5, 217.24, 228.11, 228.17, 228.18, 229.8, *повт.* VI 153.9 (2 р.), *получила* VI 147.11, *получили* VI 23.19, 32.33, 50.37, 50.38, 153.11, 204.15, *получу* VI 153.35, 188.10, 202.32, 216.26, *получиш* VI 15.11, 16.4, 18.7, 86.5, 147.16, 164.1, 203.16, 209.18, 209.20, 227.38, *получить* VI 29.26.

ПОЛУЧИТИСЯ (1). Почта із Оренбурга і Уральська *получиться* тут не раніше 15 юля VI 141.37.

ПОЛУЧШАТИ (1). Котилися і наші козачі Дурні голови, за правду, За віру христову... А *получшали?*.. ба де то! Ще гіршими стали II 26.96.

ПОЛЮБИТИ, ПОЛЮБИТЬ (29). Тяжко, діти. Вік одинокому прожити, А ще гірше, мої квіти, Нерівню в світі *полюбить*. I 161.321. Схаменіться, недолуди, Діти юродиві! Подивіться на рай тихий, На свою країну, *Полюбите* щирим серцем Велику руїну I 330.23. *Повт.* (5). Може, бог за те й карає, Що я *полюбила*, — *Полюбила* стан високий I карії очі, — *Полюбила*, як уміла I 132.2008. *Ірон.* (1). *Полюбили* Того пророка, скрізь ходили За ним і сльози, знай, лили Навчені люди. I лукаві! Господню святую славу Розтїлили... II 102.10. *Образн.* (1). о славо злая!.. Кесаря-ката I грека доброго ти *полюбила* Однаковісінко!.. II 32.13.

О *полюбити* II 124.11, *полюбить* I 161.321, *полюбов* II 54.194, *полюбила* I 4.51, 28.23, 28.25, 128.1883, 233.110, 539.В, II 78.70, 99.244, 113.32, 119.10, 140.3, 140.10, 140.17, 223.119, 383.В, *повт.* I 48.21, 48.23, 132.2008, 132.2009, 132.2011, *образн.* II 32.13, *полюбило* I 352.51, II 14.274, *полюбили* *ірон.* II 102.10, *полюбить* I 352.43, *полюбите* I 330.23.

ПОЛЮБИТИСЯ, ПОЛЮБИТИСЯ (8). 1. *Полюбити один одного* (7). Нащо мені коса-краса, Очі голубині, Стан мій гнучий... коли нема Вірної дружини, Немає з ким *полюбитися* I 237.17. *Полюбилася* я, Одружилася я з безталанним сиротою — Така доля моя! II 118.1.

2. *Сподобатися* (1). А поки що буде, надрукується хоч це, що маю, — тільки дрюкуйте своєю граматикою, бо вона мені дуже *полюбилася*. VI 22.10.

О *полюбитися* 1. I 237.17, II 128.7, 143.8, *полюбилася* 1. II 118.1, *полюбилася* 2. VI 22.10, *полюбимось* 1. VI 187.5, *полюбилася* би 1. II 117.9, 426.В.

ПО-ЛЮДСЬКОМУ (1). *Присл.* Шкода, що твої хлопці написали до мене чорт-зна по-якому; вони хоч би у Прісі вчилися писати *по-людському*. VI 211.16.

ПОЛЯГАТИ (6). Вони, ксьондзи, мою дитину з собою в хату завели, Замкнулись п'яні, я бачив. А челядь п'яна *полягала* У клуні на соломі спати II 234.107. *Образн.* (1). Запалили у сусіда Нову добру хату Злі сусіди; нагрілися й *полягали* спати I 262.4.

О *полягала* II 234.107, *полягали* I 361.40, 453.В, *образн.* I 262.4, *полягаєм* I 306.436, *полягаймо* I 500.В.

ПОЛЯГТИ (13). 1. *Лягти* (4). і *полягли* На ложах гості. II 269.172. *Образн.* (1). Запалили у сусіда Нову добру хату Злі сусіди; нагрілися Та й *полягли* спати I 485.В.

2. *Перен. Загинути* (7). страшно, страшно Умань запалала. Ні в будинку, ні в косяолі. Нігде не осталося. — Всі *полягли*. I 139.2267 //У *спол.* *полягти* головою (1). Забудь мене, пташко, забудь, не журись. А коли почуєш, що на чужім полі *Поляг* головою, — нишком помолись. I 93.645.

3. *Перен. Померкнути. Повт.* (2). Слава не *поляже*; Не *поляже*, а розкаже, Що діялося в світі I 58.45.

О *поляг* 2. у *спол.* I 93.645, *полягли* 1. II 269.172, 453.В, 467.В, *образн.* I 485.В, 2. I 124.1696, 139.2267, 143.2420, 381.21, II 65.128, 235.122, *поляже* 3. I 58.45, 58.46.

ПОЛЯКИ (3). Кажуть, бачиш, що все то те Таки й було наше, Що вони тільки наймали Татарам на пашу — Та *полякам*... I 309.37.

О *Мн. Д.* *полякам* I 389.37, II 396.В, О з *поляками* I 65.76.

ПОЛЯНИ (1). *Істор.* Не сотні вас, а мільони *Полян*, дулебів і древлян Гаврилич гнув во время оно II 280.32.

ПОЛЬ (1). Бо княгині тільки вміють Привести дитину. А годувать та доглядать Не вміють княгині. А потім оба: — Забуває Мене мій *Поль* або Філат! II 12.159.

ПОЛЬСЬКИЙ (9). Привезли його [Гонту] в кайданах в *польський* лагер недалеко Балти I 149.Прип. Грабовський буде мені *польські* штуки видавать, а Куліш буде компоновать текст для народного теперішнього биту VI 33.6. У назві *твору* (1). Подражання *польському* поетові Антонію Сові. II 493.В.

О *Одн. Н.* *польський* I 149.Прип., *польський* II 408.В, *Р. у.* *польського* I 375.32, *Д.* *польському* II 493.В, *З.* (в) *польський* I 149.Прип., *польську* I 374.14, *Мн. Н.* *польські* I 149.Прип., *З.* *польські* VI 33.6, *Мн. В.* (в) *польських* VI 209.32,

ПОЛЬЩА (12), **ПОЛЬША** (7). А чванитесь, що ми Польщу Колись завалили!.. Правда ваша: **Польща** впала, Та й вас роздавила! І 334.186. люде в **Польщі** зустрічали Якогось панича. ІІ 82.213.

♦ **Одн.** **Н.** **Польща** І 83.303, 89.492, 335.188, **Польша** І 424.В, 426.В, **Р.** із **Польщі** І 82.286, із **Польщі** І 424.В, **З.** **Польщу** І 300.242, 334.186, ІІ 129.9, **Польшу** ІІ 429.В, в(у) **Польщу** І 148. Прип., ІІ 161.63, **М.** в **Польщі** І 78.144, ІІ 82.213, в **Польщі** І 422.В, по **Польщі** І 83.311, по **Польщі** І 424.В, 438.В.

ПОМАГАТИ, ПОМАГАТЬ (61). 1. *По-давати допомогу, підтримку кому-н.* (30). Доколі будете стягати І кров невинну розливати Людей убогих? а багатим Судом лукавим **помагати**? І 343.132. Максим таки як письменний, Було, **помагає** І на клиросі дякові І псалтир читає Над покойними. ІІ 55.236. Та й викопав [Максим] при долині Глибоку криницю. (Не сам один; толокою Йому **помагати** Йі добрі люде приходили Криницю копати). ІІ 257.336. **Образн.** (10). Ти, господи, **помагаєш** По землі ходити. І 345.187. А ти, пречистая, святая, Ти, сестро Феба молодая!.. О чарівниченько моя! Мені ти всюди **помагала**. ІІ 284.11. Слава мені не **помага** VI 198.19. **Образн., ірон.** (1). Чи бог бачить із-за хмарі Наші сльози, горе? Може й бачить, та **помага**, Як і оті гори Предковічні, що політи Кро-вію людською!.. І 243.151 // *Подавати матеріальну допомогу* (5). Ти пишеш, що чув, що і в столиці єсть добрі душі, що хотять **помагати** мені на дорогу. Спасибі їм, добрим душам! VI 138.18 // *Лікувати, доглядати хворих* (4). вона все по болящих День і ніч ходила І всякому **помагала** І 537.В. занедужав я спершу ревматизмом, тяжкий недуг, та я все-таки потроху боровся з ним, і лікар, спасибі йому, трохи **помагав** VI 42.32.

2. *Безособ.* З заперечною часткою «не». *Не приводити до бажаних наслідків* (2). За що мати знущається.. Кого, лютий кате, Кого ти катуєш?! За що, за що дитя своє Молоде мorduєш? Катувала, мorduвала, Та не **помагало**: Як маківка на городі, Ганна розвітала І 166.95. Занедужала не-бога. Уже й причащали, Йі маслосвятіє служили,— Ні, не **помагало**. І 322.459.

♦ *У спол.* (29): а) нехай вам (тобі, йому) бог (господь) **помагає** (**помага**) (на все добре) — *традиційна формула побажання добра людині. Вживається де-*

більшого у листах (28). Бувайте здорові! нехай вам бог **помагає** на все добре. Низенько кланяюсь вашій жінці і вам. VI 226.25. Будь здоровий! Нехай тобі господь на все добре **помагає**. Не забувай сірому Т. Шевченка. VI 84.38. А Білозерський, кажеш, поїхав женитись додому. Нехай йому бог **помага**. VI 132.6. Ні, Марку, ніяко Мені матір'ю сидіти: То багаті люде, А я наймичка... ще й з тебе Сміятися будуть. Нехай бог вам **помагає**! І 318.322; б) **боже помагай** — *при вітанні* (1). [Петро]: З тим днем, що сьогодні! **Боже помагай**! ІІ 168.126.

♦ **помагати** 1. І 257.336, **образн.** І 415.В, **помагати** 1. VI 33.28, 138.18, **помагаю** І 151.141, **помагаєш** 1. **образн.** І 345.187, **помагає** 1. ІІ 55.236, **образн.** І 326.62, 343.117, 347.266, ІІ 274.382, VI 215.13, **помага** 1. **образн.** VI 198.19, **образн., ірон.** І 243.151, **помагав** 1. VI 42.32, **помагала** 1. І 537.В (2 р.), ІІ 15.290, **образн.** ІІ 284.11, **помагало** 1. ІІ 319.602, **образн.** І 157.182, 2. І 166.95, 322.459, **помагали** 1. VI 163.29, **буде помагати** 1. І 302.322, 332.72, **будем помагати** 1. І 415.В, **будете помагати** 1. І 343.132, **помагай** 1. VI 17.22, *у спол.* б) ІІ 168.126, **нехай помагає у спол.** а) І 318.322, VI 70.32, 84.38, 140.16, 162.37, 164.6, 164.18, 164.33, 186.21, 193.8, 193.34, 194.11, 196.7, 198.22, 200.14, 212.18, 213.12, 220.15, 222.24, 223.6, 226.25, **нехай помага у спол.** а) VI 24.36, 132.6, 196.19, 221.36, 222.8, 224.19, **нехай помага у спол.** а) VI 182.26, **помагайте** 1. І 226.25, VI 33.20, 215.14.

ПОМАЗАНИК (1). *У спол.* **помазаник** божий — *цар.* *Ірон.* Бо як по правді вам сказати, То дужевже й мені самому Обрид-ли тії мужики, Та паничі, та покритки. Хотілося б зогнати оскому На коронованих главах, На тих **помазаниках** божих... ІІ 69.15.

ПОМАЗАННИЙ (1). *Субст.* *Цар.* *Ірон.* Іди ж собі де взялася, А я трохи згодом Захожусь коло царів Та штилем висо-ким Розмалюю **помазаних** Іспереду й збоку. ІІ 415.В.

ПОМАЗАТИ (2). *Образн.* І Архімед і Галілей Вина й не бачили. Єлей **Помазав** голови чернеці... ІІ 499.В // *У спол.* **пома-зати** во царя — *наставити царем. Церк.* (1). Отож премудрий прозорливець, По-міркувавши, взяв єлей Та взяв од коз-лиц і свиней Того Саула здоровила І їм **помазав** во царя. ІІ 352.44.

ПОМАЙНУВАТИ (1). *Помчати.* Тойді, як, господи, святая На землю правда при-летить Хоч на годиночку спочить, Незрячі прозрять, а кривие, Мов сарна з гаю, **по-майнtimer.** ІІ 291.30.

ПОМАЛУ (1). *Присл.* І що робити взаперті? Якби кайдани перегризти, То гриз помалу б... так не ті, Не ті їх ковалі кували, Не так залізо гартували, Щоб перегризти. ІІ 401.В.

ПОМАЛЮВАТИ (1). Друже мій єдиний!.. Якби не ви, то мене б давно з нудьги не стало, а то все-таки, хоч украдучи, та трошки помалюю, а воно й полегша! VI 61.38.

ПОМАНДРУВАТИ (11). А я таки У Київ з Петрусем Помандрую, хоч що хочеш! ІІ 172.248. Насилу я дождався твого письма; я вже думав, що ти... занедужав, або прийнямі на Бесарабію помандрував. VI 202.31.

♦ помандрував VI 202.31, помандрувала І 384.7, ІІ 52.136, 189.118, 206.43, VI 26.28, була помандрувала ІІ 445.В, помандрую ІІ 172.244, 172.248, 172.250 помандрував би VI 202.18.

ПОМАРНІЛИЙ (2). І на тілі, На княжім білім, помарнілім, Омию кров суху, отру Глибокії, тяжкії рани... ІІ 336.10. *Образн.* (1). Кругом тебе простяглася Трупом бездиханним Помарнілая пустиня ІІ 209.48.

ПОМАРНІТИ (7). Помарніла, скалічила, Ніхто й не пізнає. Та й кому там пізнавати Каліку убогу. І 234.168. *Образн.* (1). Мов прокинувся, дивлюся: Село почорніло, Боже небо голубее І те помарніло. ІІ 21.23.

♦ помарніла І 234.168, ІІ 446.В, 474.В, помарніло образн. ІІ 21.23, помарніли ІІ 145.11, 386.В, 432.Б.

ПОМЕЖ див. ПОМІЖ.

ПОМЕЛО (3). С[отник]: Поки сто раз не поцілує, Й читать не хоче! А бурсак! Собачий сину, знаєш смак. Ось я тебе помештрую. Не так, як в бурсі! **Помелом!** Щоб духу в хаті не було! ІІ 171.220. *У порівн.* (1). Чума з лопатою ходила... Чи городом, чи то селом Мете собі, як помелом. ІІ 150.6. *Образн.* (1). Ми серцем голі догола! Раби з кокардою на лобі! Лакеї в золотій оздобі... Онуча, сміття з помела Ёго величства. ІІ 302.44.

ПОМЕРТИ (1). А хто нас, Насте, поховає. Як помремо? І 313.108.

ПОМИКАТИ (1). А наймичка задрипана, Та й та помикає Старим паном... ІІ 176.383.

ПОМИЛИТИСЯ (1). То сьак, то так убагапши фельдфебеля, Вернувся я до хати і захожуюся знову [писать], а часи

беруться вже коло першого, то вибачте, коли не все розкажу, що хотілося б розказати, або що-небудь помилюся. VI 62.12.

ПОМИЛУВАТИ, ПОМИЛОВАТИ (9). *Простити, пробачити кому провину.* Преторіанам [кесар] дав указ, Щоб все, що хочуть, те й робили. А ми помилуємо вас. ІІ 272.321. І ви, плебеї-грекосоїї, І ви милилися, та вас Ніхто не милує. Не вміють Вас і помилувать гаразд! ІІ 273.325. Я послав сказати проклятим, Щоб видали Паца. **Помилую!** не видадуть,— Порох засипаю... І 440.В // *Скасувати вирок обвинуваченому* (1). В Нижньому мене спинили, наказано, бачиш, мені в'їжджать і жить в столиці. Отаке-то лихо. **Помилували** та тільки до половини. VI 172.3.

♦ *У спол.* бог помилував — не сталося чогось. І досі страшно, як загадує. Хотів палати запалить Або себе занапастить, Та бог помилував... І 397.66.

♦ помилувать ІІ 469.В, помилувать ІІ 273.325, помилував у спол. І 397.66, помилували VI 172.3, помилую І 440.В, помилує ІІ 272.295, помилюємо ІІ 272.321, помилуй І 267.178, 271.336.

ПОМИЛЯТИСЯ (2). нехай бачать сини і внуки, що батьки їх помилялись І 150.П. Я тепер заробляю гроші (аж дивно, що вони мені йдуть в руки!), а заробивши, думаю чкурнуть, як Аполлон Николаевич. Думаю, що так лучше, а може і помиляюсь. VI 29.20.

ПОМИНАТИ, ПОМИНАТЬ (3). 1. *Згадувати* (1). З дякою шлю вам 6-ть екз[емплярів] Гай дамаки — і сьомий вам на пам'ять, не забувайте мене, коли маєте чим **помянути**. VI 23.35.

2. *Справляти поминки* (2). Ходім, брати, у неділю У Хвастов гуляти... Свого батька козацького Будем **помянути**. ІІ 427.В // *У спол.* душу **помянути** — *молитися за померлого* (1). Сидить батько кінцею стола... Коло його стара мати... Вимовляє доні: «А хто ж мою головоньку Без тебе сховає?.. Хто без тебе грішну душу **Помянути** буде?» І 33.212.

♦ **помянуть** 1. VI 23.35. буде **помянути** 2. *у спол.* І 33.212, будем **помянути** 2. ІІ 427.В.

ПОМИНИ (1). *Згадка.* *У спол.* на помини. Старий недобиток варнак Мені розказував отак Про сю криницю москалеву, А я, сумуючи, списав, Та рифму нищечком додав, Та невеличку і дешеву.. зобгав Тобі поему на помини ІІ 459.В.

ПОМИНКИ (1). У спол. поминки справить. *Образн.* А Медуза В шинку з старцями п'яна спить. От-от прокинеться... і потом, І кров'ю вашою, деспоти, Пом[инки] [справить] ІІ 459.В.

ПОМИТИЙ (1). *Образн.* І поки ви дознаєтесь, Що ще є країна, Не поми́та слізьми, кров'ю, То я одпочину... І 476.В.

ПОМИШЛЕНІЄ (1). *Слов'ян.* Великий ти поет, друже мій Семене! Благодарю тебе всім серцем і всім помисленієм моїм! VI 115.13.

ПОМІЖ (4), **ПОМЕЖ** (2). *Прим.* з орудн. відм. *Указує на однорідні предмети, серед яких щось відбувається.* Поміж возами Попи з кропилами пішли І 107.1109 /Хлюпопущуться качаточка Помеж осокою. ІІ 363.12.

♦ поміж І 90.520, 100.891, 107.1109, ІІ 150.27, помеж ІІ 207.3, 363.12.

ПОМІРКУВАТЬ, ПОМІРКОВАТЬ (13). *Порозмислити.* А то лихо розказувать, Щоб бридке приснилось! Нехай його лихий візьме! *Лучше ж поміркую,* Де то моя Катерина З Івасем мандрує. І 38.390. **Поміркуюте** самі, як це лучше зробить, бо мені й самому дуже хочеться кликнути на світ Головатого VI 28.20. Прочитай оце письмо, та, **помірковавши** гарненько, запечатай, та або сам одвези, або одішли, або під лаву кинь. VI 204.36. *Образн.* (1). Зліталися по волі Сичі Пожартувать, **Поміркують**, Щоб бідне птаство заступить, Орлине царство затопить І геть спалить. ІІ 103.6.

♦ **поміркують образн.** ІІ 103.6, **поміркую** І 38.390, 76.36, ІІ 32.19, **поміркую** І 410.В, **поміркуює** І 104.983, **поміркуює** І 97.802, **поміркую** І 206.2, **поміркуюте** І 429.В, VI 28.20, **помірковавши** ІІ 352.41, VI 324.В, **помірковавши** VI 204.36.

ПОМІСТ (8). Ідуть старі гайдамаки, Ідучи співають: «А в нашого Галайди хата на помості». І 147.2567. Гусла загули, Гуляє князь, гуляють гості, Ревуть палати на помості. ІІ 14.243. Посилаю тобі план хати... на одвірки тільки і на двері купи дубового і ясенювого, та на поміст — липи. VI 217.34.

♦ *Одн. З.* на поміст VI 217.34, *М.* на помості І 135.2116, 147.2567, 200.36, ІІ 10.70, 14.243, 97.186, 129.2.

ПОМІЩЕНІЄ (1). як прийдеш, то раз пришли почталіона на квартиру Овсянникова, щоб тобі не торбуваться насчёт поміщення. VI 155.13.

ПОМОГА (2). Палає Скутара. Візантія пробуркалась, Витріщає очі, Переплива на

помогу І 202.118. я рисує тепер Україну — і для історії прошу вашої **помог**і VI 32.36.

ПОМОГТИ (77). 1. *Подати допомогу, підтримку в чому-н.* (48). Сама хоче мене мати В землю заховати... А хто ж її головоньку Буде доглядати? Хто догляне, розпитає, На старість **помож**е? І 53.211. Вдові убогий **поможіте**, Не осудите сироти І 343.133. В Умані Гонта убив дітей своїх за те, що їх мати-католичка **помогла** єзуїтам перевести їх в католики. І 149. Прип.

Образн. (30). так отаку-то я замисів лемішку, якби тільки добрі люде **помогли** доміситься, а потім і виїсти. VI 33.9. Молю тільки милосердного бога, щоб **поміг** мені весни діждати, щоб хоч умерти на Україні. VI 25.18. Моя ти доле молодая! **Поможи** Молитву діяти до краю. ІІ 285.34. Отаке-то... А що робить! Журба не **помож**е.

І 23.98. *Образн., у рим. приказці* (1). Не **помож**е милый боже, Як то кажуть люде. ІІ 47.111 //Подати матеріальну допомогу

(4). Для текста думав був виписати сю хитро надрюковану книгу, та як полічив свої гроші, то і рукою махнув, спасибі тобі, що ти мені оце **поміг** ІІ 86.38. шліть до мене з грішми за квітами і картинами.. як ваша мость та інші добрі люди скинуть-ся та **поможуть**, то тойді оживе наша країна хоч на папері. VI 33.29 //Посприяти хворим у лікуванні (3). Як та билина заси-хала [титарівна], А батько, мати турбува-лись, На прощу в Київ повезли. Святими травами поїли, І все-таки не **помогли**! ІІ 79.90.

2. *Безособ.* Із заперечною часткою «не». Не **дати бажаних наслідків** (5). Сповідали, причащали І ворожки питали.— Не **помогло**... з незціленим В дорогу рушали. І 255.56. Сестра риде.. Кричить до брата: — Схаменись,.. Не **помогло**-таки нічого. ІІ 72.140.

♦ У спол. (24): а) (як, коли) бог **помож**е—традиційна формула висловлення про сприятливі обставини (22). Іа те літо, як бог **помож**е, я буду в Києві VI 187.3. Нехай собі! А бог **помож**е, І так забудеться колись І 398.71. вельми прошу наберіть мені субскребентів у Харкові, коли вам бог **помож**е, і шліть до мене з грішми за квітами і картинами. VI 33.26; б) нехай йому (вам) бог **помож**е (на все добре) — при побажанні добра людини

(2). Нехай йому бог **поможе**, А що з того буде — Святий знає. I 289.645. Оставитеся здорові, нехай вам бог **поможе** навсе добре. VI 190.20.

◊ **поміг** 1. VI 86.38, *образн.* I 345.183, II 455.В, VI 25.18, 33.15, 49.15, 139.20, 154.28, 226.19, **помігла** 1. I 149.Прип., 538.В (2 р.), II 223.117, *образн.* II 224.181, 224.182, **помогло** 2. I 167.111, 255.56, II 72.140, 445.В, **помогли** 1. II 79.90, VI 162.17, **поможеш** 1. VI 223.12, *образн.* II 69.16, **поможє** 1. I 53.211, 518.В, II 158.52, *образн.* I 23.98, 91.553, 533.В, II 50.54, 298.27, 345.18, 345.19, VI 163.22, 190.12, 209.8, *образн.*, у *рим приказці* II 47.111, у *спол.* а) I 277.171, 398.71, II 408.В, 462.В, 476.В, VI 33.26, 62.4, 144.27, 148.25, 161.7, 172.8, 174.7, 187.3, 195.12, 197.12, 208.2, 210.27, 212.16, 222.20 (2 р.), 225.11, 226.9, 2. I 7.184, **поможемо** 1. VI 163.29, **поможуть** 1. I 226.41, VI 33.29, **поможи** 1. *образн.* I 342.73, 342.83, II 75.224, 285.34, 333.26, VI 141.18, 167.3, **нехай поможе** 1. *образн.* VI 162.16, у *спол.* б) I 289.645, VI 190.20, **поможіте** 1. I 343.133, II 99.264, **якби поміг** 1. *образн.* I 345.183, **якби помогли** 1. VI 33.9.

ПОМОЛИТИСЯ, ПОМОЛИТИСЯ, ПОМОЛИТИСЯ (76). Зібралояся козачество Богу **помолитись**. I 66.120. Дивилася на неї мати.. Та, **помолівшись** Гіменею В своїм веселім гінекою, В чужий веселий одвела. II 267.106. А я край дороги Серед ступу **помолюся** Зорям яснооком, Щоб без мене подглядали Тебе, одиноку. I 163.403. ми.. подякую тобі з жінкою [за лямі і карасі] і **помолимось** за щастя і здоров'я твоїх діточок. VI 221.15. *Образн.* (4). Встане правда! встане воля! І тобі одному **Помоляться** всі язики Вовіки і віки. I 326.34. Озовітьсь! А за вами Може озветься Безталання невислуше І нам усміхнеться. I 360.15 // **Перехреститись** (1). Встали сіромахи, **Помолились** на схід сонця, Пішли понад шляхом. I 47.749.

◊ **помолитись** I 66.120, 145.2497, 493.В, 548.В, II 66.186, 229.24, 257.350, **помолитесь** I 105.1062, **помоліца** I 433.В, 449.В, **помолілися** I 493.В, II 52.139, VI 139.19, **помолілись** II 28.160, 92.14, **помолілася** II 310.205, **помолілась** I 34.237, 536.В, II 16.342, 273.334, 273.358, 279.562, **помолілись** I 47.749, 80.203, 454.В, II 235.118, 272.318, 320.638, **помоліся** I 163.403, 264.79, 318.323, 341.37, 343.121, II 91.64, 147.8, 194.9, 224.152, 265.37, VI 87.21, *образн.* I 258.21, **помоліси** I 487.В, II 25.56, 236.6, 236.18, 237.45, **помолішся** II 269.192, **помоліться образн.** I 360.15, **помоліца** I 444.В, 532.В, **помолітця** I 547.В, **помолімося** II 367.23, **помолімось** I 277.187, 306.439, II 372.30, VI 221.15, **помоліться образн.** I 309.47, 326.34, **помоліся** I 93.647, II 201.54, 460.В, VI 87.28, **помоліси** I 93.645, II 258.403, **помолітсья** I 102.940, **помоліца** I 431.В, **помолівся** б VI 119.6, **помолілися** б VI 194.27, **помолілись** (б) II 219.37, **помолівшись** I 81.263, 134.2099, 228.47, 508.В, II 267.106, 440.В, 458.В, **помолівшись** I 491.В.

ПО-МОЛОДЕЧІЙ (1), **ПО МОЛОДЕЧІЙ** (1). *Присл.* Іди ти в Січ; як бог **поможе**. Там наїсися всіх хлібів.. Та **по-молодечій** Будеш богу молитися, А не по-чернечій Харамаркать. I 277.183.

◊ **по-молодечій** I 277.183, **по молодечі** I 491.В.

ПОМОЛОДИТИ (2). Зійшлись, побрались, поєднались, **Помолоділи**, підросли. Гайок, садочок розвели Кругом хатини. І пишались II 370.2. За ковбаси і сало спасибі тобі. Мені байдуже, що ми вже не ті стали, аби ковбаси не старілися, а з ними і ми **помолодіємо** VI 203.3.

ПОМОЛОДШАТИ (2). Чи **помолодшав** я через 10 літ в неволі, чи постарішав серцем, скажи мені, мій брате рідний. VI 139.27. Ні, дівонька вона не та. То красотою красота.. Старий, Старий я смерті сподіваюсь, А як згадаю нагадаю, Аж **помолодчаю**.. II 456.В.

ПОМОРОЗИТИ (1). *Образн.* недосвіт перед світом В садочок укрався. Потоптав веселі квіти, Побив.. **Поморозив**.. II 346.6.

ПОМОРЩИТИ (2). У *спол.* **поморщити** *постоли — зробити постоли з цілого куска шкіри.* Йосип.. **Поморщив** добре постоли Собі в дорогу. II 317.488. *Образн.* (1). Змія хату запалила, Дітям капі наварила, **Поморщила** постоли I 235.222.

ПО-МОСКОВСЬКОМУ (8), **ПО-МОСКОВСЬКИ** (4), **ПО-МОСКОВСЬКІЙ** (3). *Присл.* *По-російськи.* Скомпоновав ще я маленьку поему Гамалія, дрюкують у Варшаві. Як видрюкують, то пришло. І Назара Стодольо — драма в трьох актах. **По-московському.** VI 28.30. А у будень, то він тобі Не посидить в хаті, Все нишпорить по надвір'ю. — Треба **роботати**, — Було, скаже **по-московськи**, — А то, лежа в хаті, Ще опухнеш. II 256.321. А меж ними і землячки Де-де проглядають. **По-московській** так і ріжуть, Сміються та лають Батьків своїх — що змалечку Цвенькати не навчили По-німецькій — а то тепер І кисни в чорнилах! I 252.513.

◊ **по-московському** I 375.42, VI 16.6, 16.16, 17.9, 18.2, 27.24, 28.30, 216.33, **по-московськи** I 477.В, 501.В (2 р.), II 256.321, **по-московській** I 252.513, 307.480, 374.8.

ПОМОСТИТИ (1). Що то, сказано, ворони. Уже й **помостили**, Мов для їх те сідало I 304.376.

ПОМОЧ (1). Що там шумить, гуде-реве До зорі рано? Повертає То Ігорь вій-

сько Всеволоду Любому брату на **помоч**. II 497.B.

ПОМОЩНИКИ (1). І за що Його, святого, мордували... За що? Не говорить Ні сам сивий верхотворець, Ні його святії — **Помощники**, поборники. II 266.59.

ПОМПІЛІЙ (1). Колиш то ще, во время оно, Помпілій Нума, римський цар, Ти-хенький, кроткий государ, Втопившись пишучи закони, Пішов любенько погулять І одпочити. II 335.2.

ПОМ'ЯНУТИ (15). 1. *Згадати* (7). І мене в сем'ї великий, В сем'ї вольний, новий, Не забудьте **пом'янути** Незлим тихим словом. І 354.23. Не згадуй злого, а **пом'яни** добре VI 36.30.

2. *Помолитися за здоров'я живого чи за упокій померлого* (8). І мене не мине [ко-сар], На чужині зотне, За решоткою зада-вить, Хреста ніхто не поставити. І не **по-м'яне**. І 394.25 // *У спол.* (3): а) **пом'янути** о здоров'ї (2). А потім [Максим] **пом'я-не** О здоров'ї тещу за сином II 256.310; б) **душу пом'янути** (1). Хто ж їх старість привітає, За дитину стане? Хто за-плаче, поховає? Хто **душу пом'яне**. І 506.B.

◇ **пом'янути** 1. І 346.245, 354.23, 524.B, **пом'я-не** 1. І 346.247, 383.13, 2. І 394.25, II 214.87, *у спол.* а) II 56.262, 256.310, *у спол.* б) І 506.B, **пом'яни** 1. II 134.6, VI 36.30, 2. І 532.B, **пом'яніте** 2. II 275.410, **пом'яните** 2. II 470.B.

ПОНАД (53), **ПОНАДО** (1). *Прийм. з орудн. відм. Уживається при вказівці на розташування предметів, місце або напрям дії у знач.: 1. Поблизу, вздовж чого* (40). Засиніли **понад** Дніпром Високі могили І 6.151. **Понад** шляхом, ширицею, Ховраш-ки гуляють. І 36.331. Чи довго буде ще мені В оцій незамкнутій тюрмі, **Понад** оцим нікчемним морем Нудити світом? II 109.7. А піду я не шляхами, А **понад** шляхами. II 121.8. Брожу **понад** Уралом та... ні, не плачу, а щось ще поганше діється зо мною. VI 39.30. Не покрийть Україну Червоні жупани. Обідрана, сиротою **По-над** Дніпром плаче І 58.39. Дивлюся: Па-лати, палати **Понад** тихою рікою І 248.386.

2. *Поверх чого, кого* (14). І знов лечу **понад** землею, І знов прощаюся з нею. І 243.177. Тихо, тихо веє... Вітер **понад** Ри-мом. II 277.503.— Полечу, рече, зозулею, **Понад** Дуна[є]м полечу! II 337.57. Сирота Ярема—сирота багатий... Єсть серце єди-не, серденько дівоче. Що плаче, сміється,

і мре, й оживає, Святим духом серед ночі **Понад** ним витає. І 85.367. А ти, пречистая, святая, Ти, сестро Феба молодая!.. Із ка-зарми нечистої Чистою, святою Пташечкою вилетіла І **понадо** мною Полинула, заспіва-ла II 284.20.

◇ **понад** 1. І 6.151, 27.79, 36.331, 47.750, 58.39, 112.1262, 117.1441, 121.1606, 147.2564, 234.178, 234.182, 248.386, 394.1, 407.B, 410.B, 463.B, 500.B, II 9.61, 46.47, 47.87, 62.2, 100.294, 104.2, 109.2, 109.7, 111.54, 121.8, 152.25, 188.100, 213.49, 218.31, 230.64, 273.360, 307.84, 351.3, 364.2, 364.13, 412.B, VI 39.30, 2. І 45.685, 85.367, 234.186, 243.177, 329.163, 404.B, II 46.54, 277.503, 336.7, 337.57, 373.44, 418.B, **по-над** 1. І 475.B, 2. І 475.B, **понадо** 2. II 284.20.

ПОНАДАВАТИ (1). А гетьманша, було, вийде Та й кликне в будинок, Он де клуня. А там мені І фіг і родзинок — Всього мені **понадає** І 294.26.

ПОНАДБАТИ (2). «А хто нас, Насте, поховає, Як помремо?» «Сама не знаю!.. Одиноки зостарілись... Кому **понадбали** Добра цього?..» І 313.113. Всього **понадба-ла** Стара мати. II 10.101.

ПОНАДДІПРЯНСЬКИЙ (1). Минаю-чи убогі села **Понаддніпрянські** невеселі, Я думав: — Де ж я прихилиюсь? II 298.2.

ПОНАДИМАТИСЬ (1). Старшина пу-зата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та **пона-дималось**, Як індіки І 474.B.

ПОНАДО див. ПОНАД.

ПОНАДУВАТИСЬ (3). *Перен. Набрати пихатого вигляду. Фам.* Прихожу: Старши-на пузата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та **понадувалось** І 252.536. *У приказці* (1). Отак кричали і летіли Ворони з трьох сто-рон, і сіли На маяк... Мов на мороз, **по-надувались**, Одна на другу позирали І 298.190.

◇ **понадувалось** І 477.B, **понадувалось** І 252.536, **понадувались** *у приказці* І 298.190.

ПОНАМАЛЬОВАНИЙ (1). На стінах фарбами хрести, Неначе добрая картина, **Понамальовані**... II 96.135.

ПОНАМАЛЬОВУВАТИ (1). Що-то як маляр, то вже скрізь **понамальовує** всякої всячини. VI 17.18.

ПОНАНОСИТИ (1). І знай двері по-скрипують, Ніхто не минає — Той добри-день прийде скаже, Той зілля попросить, Той бубличиків, паляничку, Всього **понано-сять**, Аби було с ким пожити, Добром поді-литись І 538.B.

ПОНАПИВАТИСЬ (1). Ще лихо в люльці б собі спало, А ви б з нудьги

понапивались Та перерізались би любо.
II 443.B.

ПОНАСИПАТИ (1). Коли-то їх [могили] понасипали? Кого там люде поховали?
II 218.24.

ПОНАСТАВЛЯТИ (1). Розумні ви люди, А нічого не знаєте! То понаставляли Ті фігури он для чого: Щоб люди не крали Води з річки — та щоб нишком Піску не орали, Що скрізь отам за Тяською.
I 305.407.

ПО-НАШОМУ (11). Присл. 1. Рідною, українською мовою (10). Сини мої, гайдамаки!.. Такі, бачте, люди: Все письменні, друковані, Сонце навіть гудять.. А що ж на вас вони скажуть? Знаю вашу славу! Поглузують, покепкують Та й кинуть під лаву. «Нехай, скажуть, спочивають. Поки батько встане Та розкаже по-нашому Про свої гетьмани. А то дурень розкаже Мертвими словами» I 76.71. Шлю вам киргизького Баксу, або по-нашому Кобзаря.
VI 55.1.

2. Згідно з нашим бажанням (1). Хотілося.. Щоб.. хоч крихотку землі Із-за Дніпра мого святого Святії вітри принесли, Та й більш нічого. Так то, люде, Хотілося б... Та що й гадати... Нашо вже й бога турбувати, Коли по-нашому не буде. II 23.26.

◇ по-нашому 1. I 76.71, VI 16.6, 17.9, 21.9, 32.19, 33.3, 55.1, 155.24, 155.33, 155.34, 2. II 23.26.

ПОНЕДІЛОК (1). Отак я, друже мій, святкую Отут неділеньку святую. А понеділок?.. II 47.91.

ПОНЕДОРОбЛЮВАННЯ (1). Послав я йому з Варенцовим Москалеву крилицю і Ченця. Та якби був знав, що він має од Щепкіна, то послав би що-небудь друге, у мене єсть багато дечого, тільки все то те понедороблюване. VI 153.22.

ПОНЕДУЖАТИ (1). Дівчата Аж понедужали за ним. Такий хороший та багатий! II 80.136.

ПОНЕСТИ (32). 1. (20). І темними улицями, Де менше горіло, Поніс Гонта дітей своїх I 142.2358. У дві лави задніпрянці З москалями стали Аж на мило — меж лавами Понесли клейноди... II 161.38 //Перен. (7). З своїми дітками пішов [син] В Єрусалим на слово нове, Поніс лукавим правди слово! Не вняли слову! Розп'яли! II 322.702.

2. Захопити силою свого руху (про течію води, про вітер) (4). А річечка його

взяла Та в Дніпр широкий понесла II 208.13. Вітер тихий з України Понесе з росою — Мої думи аж до тебе... I 329.172.

3. Завагніти, зачати (3). Будь проклята мати. І день, і година, коли понесла, Коли породила, на світ привела! I 96.773. Чи мати богу не молилась, Як понесла мене? II 201.40.

4. Перен. Забрати (1). в'янеш ти, а дні летять, Несуть все добре за собою, Уже й надію понесли II 236.28.

◆ У спол. (4): а) стид понести на кого — вкрити соромом кого (1). Бодай ті діти не росли... Що у неволі народились І стид на тебе понесли. II 39.12; б) славою лукавою понести що (1). Широка, висока Калино моя... Широкої ріки-сьлози Тебе полили. Іх славою лукавою Люде понесли. I 387.43; в) на руках понести кого — виявити велику пошану до кого (1). спасибі тобі за те, що ти хочеш сам приїхати в Нижній. О, як би ти добре зробив, якби приїхав! тут би тебе, преславного, на руках понесли твої безчисленні поклонники. VI 154.8; г) яка не добра мати понесе кого? — що примусить поїхати, піти кого? (1). Та й справді, яка таки недобра мати понесе чорноморця в Москву? Чого він там не бачив? VI 83.23.

◇ поніс 1. I 142.2358, перен. II 322.702, поніс був 1. VI 155.20, понесла 1. I 358.3, 535.B, перен. II 279.569, 2. II 208.13, 3. I 96.773, II 201.40, 444.B, понесли 1. I 368.295, II 29.26, 161.38, 258.370, 318.540, 490.B, перен. I 56.33, 557.B, II 268.139, 347.6, 4. II 236.28, у спол. а) II 39.12, у спол. б) I 387.43, понесеш 2. I 113.1294, понесе 1. перен. I 325.17, 2. I 329.172, 354.9, у спол. г) VI 83.23, понесем 1. I 255.52, понесуть 1. II 182.29, 289.8, понесли (би) у спол. в) VI 154.8.

ПОНЕСИТЬСЯ (1). Перен. Молю, рідна, дай, пошли, Подай душі убогій силу, Щоб огненно заговорила, Щоб слово пламенем взялось, Щоб людям серце розтопило, І на Україні понеслось II 266.85.

ПОНИКЛИЙ (4). І цвіт королевий Схилив свою головоньку Червоно-рожеву До білого пониклого Личенька Лілеї. I 355.17.

◇ Одн. Р. (до) пониклого I 355.17, 528.B, 3. (на) пониклеє I 357.89, 527.B.

ПОНИКНУТИ (5). Образн. (1). І билісь день, І другий билісь, Та коло полудня на третій Поникли Ігореві стязі. II 339.21 //У спол. поникли голови (1). Поникли голови козачі, Неначе стоптана трава. II 33.18 //Чим. Нахилити, схилити (голову,

чело (3). Зати́х мій сивий, битий туго́ю, **Поник** старо́ю буй-головою. II 26.103. А жриця.. **Поникла** радостним чело́м Перед апосто́лом. II 269.180.

◊ **поник** II 26.103, **поникла** II 269.180, 467.В, **поникли** у спол. II 33.18, **образи**. II 339.21.

ПОНІРЯТИ (1). *Поринати. Образн.* І блідний місяць на ту пору Із хмари де-де виглядав, Неначе човен в синім морі, То вини́ряв, то **пони́ряв**. І 403.В.

ПОНІЧИ (1). *Слов'ян. Поникнути. Образн.* Возвеличу Малих отих рабів німих! Я на сторожі коло їх Поставлю слово. І **пониче**, Неначе стоптана трава, І думка ваша і слова. II 289.23.

ПО-НІМЕЦЬКІЙ (1). *Присл.* А меж ними і землячки.. Сміються та лають Батьків своїх — що змалечку Ченькать не навчили **По-німецькій** І 252.517.

ПОНУРИЙ (2). **Понура** шляхта, мов хорти, За двері вийшла. І 97.812. *Образн.* (1). Думи мої молодії — **Понурії** діти І 489.В.

ПОНУРИТИ (2). *Нахилити, схилити. У спол. понурити* голову. Стоїть собі, Голову **понурив** Сіромаха. І 253.564. Верблю́д заплаче, і кайзак **Понурить** голову І 60.50.

ПОНУРО (1). *Присл.* Воли його коло воза **Пону́ро** стять. II 127.14.

ПОНЯТОВСЬКИЙ (2). Прізвище польського короля. Довго таке творилося, Поки не в Варшаві Запана́вав над ля́хами **Понятовський** жвавий. І 82.296.

◊ *Одн. Н.* **Понятовський** І 82.296, **Понятовскій** І 424.В.

ПООБІДАТЬ (1). [Настуся]: Не дає і пообіда́ть, В Київ проганяє. II 172.240.

ПООДДАВАТИ (2). Спаси́бі тобі, що поода́вав мої письма. VI 164.12.

◊ поода́вав VI 43.18, 164.12.

ПООПРЕДІЛЯТИ (2). *Повіддавати.* Пішов я до рала... А пани́чів [пані] у гвардію **Поопреділя́ла**... II 63.69.

◊ поопреділя́ла II 63.69, **поопреділя́ли** II 411.В.

ПООРАНИЙ (1). *Збитий, стоптаний.* Земля чорна копитами **Поорана**, порита́я II 339.9.

ПООРАНО (1). *Безособ. Присудк.* **Збито, стоптано.** Тихе поле копитами **Поорано**, засіяно Костяками, а кровію Суто-густо поливано. II 497.В.

ПОПАДАТИ (2). «Поцілуйте мене, діти, Бо не я вбиваю, А присяга». Махнув но́жем — І діте́й немає! **Попада́ли** заріза́ні. І 139.2245. *Образн.* (1). Дивлю́ся, збі́ри **Попада́ли** неначе в воду, Тільки остала́ся одна, Одна-однісі́нька на не́бі II 100.296.

ПОПАДЯ (1). *Дружина по́па. У прикл. спол.* вдова-**попада́**. В Пекарях якась вдова-**попада́** продає хату: купи́ть би та к осе́ні пере́везти на гру́нт і постави́ть. VI 217.11.

ПОПАЛИТИ (1). Уже й хату розкида́ли І своло́к з слова́ми На угі́лля **попали́ли**!.. І 296.124.

ПО-ПАНСЬКОМУ (1). *Присл.* Чув я, що ви нездужали, але думав, що так тільки, зви́чайне **по-панськoму**. VI 26.7.

ПОПАНУВАТИ (1). Якби тобі довелос́я В нас **попанува́ти**, То знав би ти, пане-брате, Як їх називати, Отих твоїх безта́ланних Дівчаток накритих. II 186.2.

ПОПАСАТИ (1). Іде Марко з чумака́ми. Ідучи співає, Не поспі́ша до господа́ — Воли **попаса́є**. І 322.479.

ПОПАСТИ (3). А та стої́ть собі під тинно́м Та вовну бі́лу́ю пряде́.. Або на бере́г поведе́ Козу з козя́точком серде́шним І **попасті́** і напої́ть. II 306.50.

◊ **попасті́** II 306.50, **попаса́є** II 221.70, **попаса́мо** І 118.1521.

ПОПАСТИСЯ (2). У спол. у руки **попастися кому-н.** — *потрапити в чийсь зале́жність*, а ісправник Трохи не сказа́вся!.. І де́нь і ні́ч побива́вся Та в дурні́й убрався, Якби йому́ Богда́н оце У руки **попався**, У моска́лі заго́лив би, Щоб зна́в, як дурити Правите́льство!! І 307.474.

◊ **попався** І 307.474, **попаде́ться** І 374.16.

ПОПЕЛИЩЕ (1). А Макси́м на пожа́рище Та на **попелище** подиви́вся. Не́ма ра́ди! II 253.165.

ПОПЕНКО (1). *Син по́па.* Положи́ли ті кле́йноди **Попенко́ві** в но́ги. II 161.42.

ПОПЕРЕДНИК (1). Посила́ю тобі к велико́дню замі́сть писанки Ха́ту. І не жу́рнал, а тільки альма́нах, **попередник** нашо́го буду́щого жу́рнала О́снова. VI 207.18.

ПОПЕРЕДУ (8). *Присл.* 1. На певні́й відста́ні **перед ким, чим** (5). Пливу́ть собі [козаки] співаю́чи, Мо́ре віте́р чує; **Попе́реду** Гама́лія Байда́ком ке́рує. І 200.52. **Попере́ду** пої́зжане Руши́ли в доро́гу. А за

ними й невольники Побрязкали путом ІІ 188.96.

2. *Заздалегідь, наперед* (2). І то лих — **Попереду** знати, *Що* нам в світі зостріється... Не знайте, дівчата! Не питаєте свою долю!.. І 49.35.

3. *Раніше за інших; першим* (1). Коли хочеш добре знати, Моя мати, Кого будеш **попереду** Зятем звати,— Усіх, усіх, моя мамо, У неділеньку зятями Будеш звати. ІІ 140.24.

◇ **попереду** 1. І 43.589, 61.47, 117.1453, 200.52, ІІ 188.96, 2. І 49.35, 462.В, 3. ІІ 140.24.

ПОПЕРЕК (1). *Прийм.* Сам чорт простягся **поперек** шляху та й не пускає мене до вас. VI 178.33.

ПОПЕСТИТИ (1). Пішла в снопи, пошкандиба[ла] Івана сина годувать. Воно сповитеє кричало.. Розповіла, нагодувала, **Попестила** ІІ 287.8.

ПОПЕСТИТИСЬ (1). Воно ж **Попестилось** собі, погралось Та й спатоньки, мале, лягло ІІ 319.568.

ПО-ПИСЬМЕННОМУ (1). *Присл.* Старе ледащо таки спромоглося на аркуш паперу та вже так його змережав, що й курці нема де клонуть. Та так **по-письменному**, що я насилу второпав. VI 226.22.

ПОПИТИСЬ (2). Суд наїхав, подивились, **Попились** завзято Судовики. ІІ 187.53.

◇ **попились** ІІ 187.53, 268.147.

ПОПИХАЧ (1). Сирота Ярема, сирота убогий: Ні сестри, ні брата, нікого нема! **Попихач**.. виріс у порогу; А не клене долі, людей не займа. І 84.348.

ПОПІВ (1). Отак чини, як я чиню: Люби дочку абичию — Хоч **попову**, хоч дякову, Хоч хорошо мужикову. І 126.1789.

ПОПІД (20). *Прийм. з орудн. відм.* *Уживається:* 1. *При вказівці на місце чи предмет, уздовж, поблизу якого відбувається дія або щось розташоване* (16). За Києвом, та за Дніпром, **Попід** темним гаєм, Ідуть шляхом чумаченьки І 38.394. І дуб зелений, мов козак Із гаю вийшов та й гуляє **Попід** горою ІІ 205.28. **Попід** дібровою стоять Вози залізної тарані І 100.885

/// *Між, серед* (1). погуляйте собі гарненько у архіерейському гаї, та гуляючи **попід** дубами та вербами, згадай той день, як колись перед вечером ми з тобою в Андрушах гуляли. VI 86.9.

2. *При вказівці на предмет, нижче якого, під яким відбувається дія* (2). І Нева

Тихесенько кудась несла Тоненьку кригу **попід** мостом. ІІ 358.8. **Попід** льодом Геть загуркотіло. І 45.681.

3. *У спол.* **попід** небом (небесами) — *дуже високо* (2). а тим часом Твої сестри-зорі, Безвічні, **попід** небом Попливуть, засяють. ІІ 372.25. Літа орел, літа сизий **Попід** небесами І 103.974.

◇ **попід** 1. І 38.394, 41.544, 92.604, 93.652, 100.885, 122.1641, 369.319, 410.В, ІІ 58.19, 187.61, 205.28, 316.466, 363.10, 491.В, VI 86.9, 195.32, 2. І 45.681, ІІ 358.8, 3. І 103.974, ІІ 372.25.

ПОПІДТИННЮ (11). *Присл.* 1. *Уздовж тинів* (5). Отак, ідучи **попідтинню** З бенкету п'аний уночі, Я міркував собі ідучи, Поки доплентавсь до хатини. І 240.49. По улиці **попідтинню** Вдова шкандибає ІІ 122.3.

2. *Перен.* *Надворі, не дома, де прийдеться* (6). **Попідтинню** сіромаха І днює й ночує; Нема йому в світі хати І 25.9. Мати, всюди однакова мати. Коли розумна та шира, то й діти вийдуть в люди, хоч **попідтинню** VI 201.6. *Образн.* (1). Думи мої, думи мої, Квіти мої, діти! ..В Україну ідїть, діти!.. **Попідтинню**, сиротами І 23.107.

◇ **попідтинню** 1. І 240.49, 242.141, 367.246, ІІ 122.3, 321.658, 2. І 25.9, 40.469, 478.В, ІІ 425.В, VI 201.6, *образн.* І 23.107.

ПОПІЛ (13), **ПЕПЕЛ** (1). Вона ж не спала, не журилась, Сиділа, ноги устромила В гарячий **попіл**. І 363.116. Згоріло, зотліло [село], **Попіл** вітром розмахало, І сліду не стало. ІІ 151.53. *У порівн.* (1). А лукавих, нечестивих І слід пропадає,— Як той **попіл**, над землею Вітер розмахав І 340.15. *Образн.* (6). Лежить **попіл** на розпутті, А в **попелі** тліє Іскра огню великого. І 262.7 // *У спол.* посипати **попелом** (**пепелом**) главу; сипати **попіл** на главу — на знак глибокого суму, трауру (за давньоєврейським звичаєм) (3). Давид стнає та ридає, Багряну ризу роздирає, І сипле **попіл** на главу. ІІ 72.107. *Ірон.* (2). А цар, щоб Гурій і не знав, Звелів убить його та й годі! А потім плакав, пред народом Посипав **попелом** главу. ІІ 418.В.

◇ **Одн.** *Н.* **попіл** *образн.* І 262.7, ІІ 481.В, *З.* **попіл** І 145.2496, ІІ 60.35, 151.53, *у порівн.* І 340.15, *образн.* І 262.5, 271.346, *у спол.* ІІ 72.107, в **попіл** І 363.116, *О.* **попелом у спол.**, *ірон.* ІІ 418.В, **пепелом у спол.**, *ірон.* ІІ 416.В, *М.* в **попелі образн.** І 262.8, 263.35.

ПОПЛАКАТИ (16). На чужині не ті люди, Тяжко з ними жити. Ні з ким буде **поплакати**, Ні поговорити. І 14.15. **Попла-**

кала Трошки [княжна], усміхнулась, Помоглась та й спать лягла. І тихо заснула. II 16.340. нехай же я хоч через папір почую рідне слово, нехай хоч раз **поплачу** веселими сльозами VI 16.13 // **Поголосити** (1). Не піду я, мамо! Рушниками, що придбала, Спусти мене в яму. Нехай попи заснівають, А дружки **поплачуть**,... Легше, мамо, в труні лежать, Ніж його побачить. I 411.B.

◇ **поплакати** I 12.34, 14.15, 31.113, II 81.171, VI 16.10, **поплакав** I 93.631, **поплакала** I 235.190, 235.192, II 16.340, **поплачу** I 405.B, 482.B, II 379.B, нехай **поплачу** VI 16.13, **поплачем** VI 38.16, нехай **поплачуть** I 411.B, **поплакав** би I 417.B.

ПОПЛЕНТАТИ (1). *Фам.* коли получили Лермонтова од В[асилия], [так при-шліть], бо може доведеться **поплентати** на Раїм, то я там здохну без книжок. VI 50.39.

ПОПЛИВТИ (11). 1. *Почати пересуватись по поверхні води або у воді* (9). **Поплив** човен в синє море, А воно заграло I 152.9. Дивлюся на море широке, глибоке, **Поплив** би на той бік—човна не дають. I 13.97. Скрізь шукала Дитину мати. Не найшла І в Сіракузи **поплила**. II 270.241.

2. *Перен. Почати плавати рухатися (про зорі)* (2). а тим часом Твої сестри-зорі... **Попливуть**, засяють. II 372.26.

◇ **поплив** 1. I 152.9, II 107.116, **поплила** 1. II 270.241, **попливу** 1. VI 145.33, 148.26, **попливе** 1. I 263.63, 263.66, 303.362, **попливуть** 2. I 75.9, II 372.26, **поплив** би 1. I 13.97.

ПОПЛИНУТИ (1). І **поплине** човен з широкими вітрилами І з добрим кормилом... На широких хвилях. I 486.B.

ПОПЛЮНДРУВАТИ (1), **ПОПЛІНДРУВАТИ** (1). *Спустошити, знищити.* А я начитала, Шо, як виросте той Гонта, Все наше пропало! Усе добре **поплюндує** Й брата не покине! I 302.327.

◇ **поплюндує** I 302.327, **попліндує** I 503.B.

ПОПОВИЧ (3). *Син попа.* Москалі! москалі! Запасок навезли, Паничі Дукачів, А **поповичі** з міста Навезли намиста!.. II 99.250. У *прикл. спол.* гетьман-попович (1). Із Полісся шляхта лізе, А гетьман-попович Із-за Дніпра напирєє II 160.6.

◇ *Одн. Н.* **попович** у *прикл. спол.* II 160.6. *О.* з поповичем II 161.67. *Мж. Н.* **поповичі** II 99.250.

ПОПОВЧИТИ (1). Петра на волю одпустили, Зимою в Київ одвезли, І там у школу оддали, І там чимало **поповчили**. II 222.97.

ПОПОЇСТИ (1). *Перен.* Іди ти в Січ.. Як бог поможе, Там наїсися всіх хлібів,

Я їх чимало **попоїв**, І досі нудно, як згадаю! I 491.B.

ПОПОКЛІПАТИ (1). У *спол.* **попокліпати** очима—*набратися сорому.* Добре, що я ще грошей од книжника не взяв. **Попокліпав** би очима, проциндривши чужі гроші. VI 186.17.

ПОПОМІРЯТИ (1). У *спол.* **попоміряти** шлях—*походити, поїздити багато.* Шлях на Московщину. Далекий шлях, пани-брати, Знаю його, знаю!.. **Попоміряв** і я колись—Щоб його не мірять!.. I 37.369.

ПОПОМУШТРУВАТИ (1). *С[отник]:* А бурсак! Собачий сину, знаєш смак. Ось я тебе **попомуштрую** Не так, як в бурсі!.. Помелом! II 171.219.

ПОПОМ'ЯТИ (2). А саквояз ваш я таки трохи **попом'яв**. Вибачайте! VI 194.15 // *Перен.* **Побити.** *Жарт.* (1). Я весною заїду до тебе, та як не найдеш мені другу кирлу, то я тебе **попомну**. VI 227.11.

ПОПОМ'ЯТИСЯ (1). У *спол.* **попом'ятися** меж людьми—*пожити серед людей.* Дуже добре зробив би, якби ти йому гарненько написав та попросив од себе, щоб нашу любую Титясю там не занехаяли, а з неї, ти сам здоров бачив, і **тєнер** уже артистка, а що ж то з його буде [як] **попотреться** та **попомнеться** меж хорошими та добрими людьми? VI 163.19.

ПОПОТЕРТИСЯ (1). У *спол.* **попотертися** меж людьми—*пожити серед людей.* Дуже добре зробив би, якби ти йому гарненько написав та попросив од себе, щоб нашу любую Титясю там не занехаяли, а з неї, ти сам здоров бачив, і **тєпер** уже артистка, а що ж то з його буде [як] **попотреться** та **попомнеться** меж хорошими та добрими людьми? VI 163.19.

ПОПОШУКАТИ (1). З *підсилювальною часткою «таки».* Письмо твоє од 7 августа того року із Єкатеринодара получив я 10 февраля сього року, аж у Нижньому Новігороді. **Попошукало-таки** воно мене не мало часу та спасибі, що хоч коли-небудь, а все-таки нашло. VI 171.32.

ПОПРАВИТЬ (3). Посилаю тобі план хати. Коли ти найдеш не так, **то поправ** і пришли мені VI 217.32.

◇ **поправити** VI 208.11, **поправ** VI 217.32, **нахай поправити** VI 138.32.

ПОПРАВЛЕНИЙ (1). Гамалія не **поправлений**, як ми з вами тойді **поправляяли**, бо без мене надрюкований VI 32.8.

ПОПРАВЛЯТИ (1). Гамалія не поправляли, як ми з вами тойді **поправляли** VI 32.9.

ПОПРИБИВАТИ (1). і розняли Гонту начетверо, розвезли тіло і **поприбивали** на середохресних шляхах. I 149. Прип.

ПОПРИХОДИТИ (1). **Поприходили** весною [люде], На мене дивились. А дівчата закрічались і почали звати Лілеєю снігоцвітом I 528.B.

ПОПРОБУВАТИ (1). А може дасть господь милосердний ще одпочину, та на старість **попробую** писать прозу. VI 131.2.

ПОПРОДАТИ (1). А що пак, Максиме!.. **Продай** скотину Та ходи до мене в найми II 52.116.

ПОПРОСИТИ (29). 1. *Звернутись з проханням* (28). **Попросіть** у Петра Аркадьєвича до осені мой рисунок Русалки. VI 208.10. Наймав.. дуже делікатну мадам, щоб пошила мені дівочу сорочку, — не втне та й годі, хоч кіл на голові теши, вона таки своєї. Що тут на світі робити? **Попросив** би батька, матір, щоб прислали, та ба, де їх взять VI 19.15. У *приказці* (1). Не дай, боже, Такого дожити, Не дай, боже, в багатого і пить **попросити**. I 234.149. *Образн.* (2). Постривай лиш: може, брате, На чужому полі Талану того **попросиш** Та тієї долі II 104.22.

2. *Запросити* (1). Не так тії вороги, Як добрії люди... І **попросять** тебе в хату, І будуть вітати І питать тебе про тебе, Щоб потім сміятись II 133.5.

О **попросити** 1. у *приказці* I 234.149, **попросили** 1. II 352.36, **попрошу** 1. VI 119.18, 163.10, 200.33, **попросив** 1. *образн.* II 104.22, **попросить** 1. I 538.B, VI 87.8, **попросим** 1. I 80.228, **попросять** 2. II 133.5, **попроси** 1. VI 16.25, 77.5, 86.25, 138.31, 138.36, 147.28, 178.40, 179.38, 201.22, 205.4, 209.4, 227.12, 229.4, 320.B, *образн.* II 88.30, **попросіть** 1. VI 43.19, 43.22, 208.10, **попросив би** 1. VI 19.15.

ПОПРОСИТИСЯ (1). **Попросився** [Максим] зимувати До дяка у школу. Бо таки й письма, спасибі, Москалі навчили II 55.225.

ПОПРОСТУ (1). *Присл.* Засміявсь Старий і внучку привітав, Неначе справді молодицю: «А де ж ти діла паляницю? Чи, може, в лісі хто одняв? Чи **попросту** — забула взяти?..» I 320.396.

ПОПРОСТУВАТИ (1). І я тепер із Астрахані **попростую** на пароході аж до Нижнього Новгорода, а там через Москву в столицю. VI 145.19.

ПОПРОЩАТИСЯ, ПОПРОЩАТИСЬ

(5). Я намалював Катерину в той час, як вона **попрощалася** з своїм москаліком VI 27.1. *Образн.* (2). **Попрощалось** ясне сонце З чорною землею. Виступає круглий місяць З сестрою зорею II 27.114. Свята брама одчинилась, Козака впустили, І знов брама зачинилась, Навік зачинилась Козакові. Хто ж цей сивий **Попрощався** з світом? II 36.65.

О **попрощався образн.** II 36.65, **попрощалася** VI 27.1, **попрощалось образн.** II 27.114, **попрощався** VI 84.19, **попрощавшись** VI 82.25.

ПОПРЯМУВАТИ (1). 3 августа вирвався [я] із того каторжного укріплення і через море Волгою **попрямував** на столицю. VI 172.1.

ПОПУХНУТИ (1). У *спол.* аж **попухли**. *Ірон.* Пішли ченці Й Те деум співали, Розійшлися по трапезах І трапезували І день і ніч, а ж **попухли**. I 371.353.

ПОРА (7). 1. *Частина дня, доби; час* (4). І блідний місяць на ту **пору** Із хмари де-де виглядав I 3.5. Поважно та тихо У ранню **пору** На високу гору Сходилися полковники. II 137.20. Чи оставаться до якої **пори**, чи їхать до вас. VI 29.17.

2. У *спол.* бути (стати) на **порі** — стати *дорослим, досягти зрілості* (2). От ми й спарували Вас з Ярною до купи... А тепер осталося — Ось бачиш що? ти на **порі**, І Ярина спіє... I 276.143. Отож небога Уже чимала піднялась, Росла собі та виросла І на **порі** Марія стала... II 306.32.

3. *Присудк.* У *знач.* «настав час для чого-н.» (1). не діджешя його, Того писанія святого, Святої правди ні од ко́го, Та й ждять не маю од ко́го, Бо вже б, здавалося, **пора**: Либонь, уже десяте літо, Як людям дав я «К о б з а р я». II 200.9.

О *Дн.* Н. **пора** 3. II 200.9, Р. до **пори** 1. VI 27.13, 29.17, З. на **пору** 1. I 3.5, у **пору** 1. II 137.20, М. на **порі** 2. I 276.143, II 306.32.

ПОРАДА (21). 1. *Рада, вказівка; напучення* (15). Не похвали собі, громадо! — Без неї може обійдусь, — А ради жду собі, **поради**! II 200.17. У мене думка ось яка: яка твоя на сее буде **порада**? Поки що буде, купить би у Вольського дубів 40 лісу VI 198.5. Подякував Максим за **пораду**. II 52.122 //У *спол.* (8): а) дати (давати, подати) **пораду** — *порадити, радити* (4). а тим часом я з жінкою прибуду: то вона б [Ярина] і нам **пораду** дала.

VI 217.14. Я стар чоловік, нездужаю встати, Буду йому **пораду** давати, По-батьківській научати II 138.64. Кошовий із Січі.. Того плаче, що **поради** Не подала мати II 395.B; 6) **поради** просити (прохати) (4). Кого-небудь треба сватать. «Кого ж би тут?» старий дума I просить **поради** У наймички. I 317.263. Зібрав Тарас козаченьків. — **Поради** прохати I 65.88.

2. У *спол.* (4): а) звати (збірать) на **пораду** — *кликати, скликати кого-н., щоб порадитися* (3). спасибі тобі, що ти зовеш на **пораду** і на розглядини сестру Ярину. VI 201.19. Не хотілося в снігу, в лісі, Козацьку громаду З булавами, з бунчуками Збірають на **пораду**... I 22.43; б) ходити на **пораду** (1). Де ж ти двіся, в Яр глибокий Протопаний шляху? Чи сам заріс темним лісом, Чи то засадили Нові кати? Щоб до тебе Люди не ходили На **пораду**: що їм діять з добримі панамі I 338.33.

3. *Відрада, втіха. Зверт.* (2). I мовила [Марія]: — Тіверіадо! Широкий царю озерам! Скажи мені, моя **породо**! Якака доля вийде нам II 306.67.

♦ *Одн. Н.* **порада** 1. II 415.B, VI 198.5, 200.35, 217.16, *Р.* **поради** 1. II 200.17, *у спол.* а) II 395.B, *у спол.* б) I 65.88, 232.76, 317.263, VI 198.16, 3. **пораду** 1. VI 215.20, *у спол.* а) I 65.99, II 138.64, VI 217.14, за **пораду** 1. II 52.122, на **пораду** 2. *у спол.* а) I 22.43, II 179.8, VI 201.19, *у спол.* б) I 338.33, *К.* **пороло** 3. II 69.30, 306.67.

ПОРАДИТИ (13). 1. Дати **пораду**, *ради* (12). Як зайде до вас брат Варфоломей, то привітайте і **порадьте**, що йому зробить з Прісею і Ганнусею. VI 224.16. **Порадила** мати, Як пшеницю тут пожати II 393.B // **Порадити кому** (3). Я їй **порадив** вийхати в Харков VI 163.13 // **Порадить кого** (3). Де-то моя Катерина.. Вона мене все радила, І тепер **порадить!**.. II 52.130. *Образн., повт.* (2). Погуляю понад морем Та розважу своє горе. Та Україну згадаю, Та пісеньку заспіваю. Люде скажуть, люде зрадять, А вона мене **порадить**, І **порадить**, і розважить, І правдоньку мені скаже. II 153.30.

2. *Обговорити, порадитися* (1). На селі Збралася громада радить, Кого голить у москалі. **Порадили** громадою, Та.. Вдовиченка ледащицю, Забили в скрепицю, Та й повезли до прийому. II 253.188.

♦ *порадив* 1. VI 163.13, *порадила* 1. II 383.B, 393.B, *порадили* 2. II 253.188, *порадиш* 1. VI 221.5, *порадить* 1. II 52.130, *образн., повт.* II 153.30,

153.31, **порадять** 1. VI 224.6, **порадь** 1. VI 165.39, 221.3, **нехай порадиш** 1. VI 323.B, **порадьте** 1. VI 224.16.

ПОРАДИТИСЯ, ПОРАДИТИСЬ (16). Зима! Сиди один в холодній хаті, Нема з ким тихо розмовляти, Ані **порадитися**. II 354.6. Кого-небудь треба сватать. «Кого ж би тут?» старий дума I просить **поради** У наймички.. Розпитали, **порадилися**, Та й за старостами Пішов Марко. I 317.270. На ту весну.. приїду подивлюся та **поражуся** з сестрою і з тобою VI 212.17.

♦ **порадитися** II 354.6, 363.23, **порадилися** II 174.289, **порадились** I 187.50, 317.270, **поражуся** VI 212.17, **порадимось** VI 217.38, **порадимось** I 241.87, **порадяться** VI 152.24, 198.21, 209.27, **нехай порадились** VI 201.22, **порадились (би)** VI 156.12, **порадившись** VI 166.37, 220.34, **порадившись** VI 218.23.

ПОРАДОВАТЬ *див.* **ПОРАДУВАТИ.**

ПОРАДОНЬКА (4). 1. У *спол.* дати **порадоньку** (**порадоньки**) — *порадити* (3). Зібрав Тарас козаченьків — **Поради** прохати: «Отамани товариші, Брати мої, діти! Дайте мені **порадоньку**, Що будем робити?» I 65.91. Ой умер, умер батько, Умерла і мати Та нема кому в світі **Порадоньки** дати. II 434.B.

2. *Відрада, втіха. Зверт.* (1). Моя **порадонько** святая! Моя ти доле молодая! Не покидай мене. II 284.28.

♦ *Одн. Р.* **порадоньки** 1. I 64.40, II 434.B, 3. **порадоньку** 1. I 65.91, *К.* **порадонько** 2. II 284.28

ПОРАДУВАТИ (2), **ПОРАДОВАТЬ** (1). На тім тижні почнуться тут дворянські вибори, уже почали збираться повітові пани, то може б ти здумав показати себе їм на тутешній сцені. Ото б **порадував** ти їх хutorянські душі, а мою щирю, любящую тебе, душу переніс би на саме небо. VI 154.17.

♦ **порадовать** II 440.B, **порадує** VI 92.16, **порадував** (б) VI 154.17.

ПОРАНЕНЬКУ (1). *Присл. У прикл. спол.* рано **пораненьку**. Ой у неділеньку рано **пораненьку** Ще й сонечко не вставало, В далеку дорогу, воїну й тревогу Мати сина випроважала. II 403.B.

ПОРАННЯ (1), **ПОРАННЄ** (1). Скрізь **порання**: печуть, варять, Вимітають, минють.. I 318.310.

♦ *Одн. Н.* **порання** I 318.310, **пораннє** I 506.B.

ПОРАТИСЬ (1). Я сьогодні забарилась: Батько занедужав; Коло його все **поралясь**... I 94.673.

ПОРАЯТИ (4). *Порадити. Порайте*, що мені робить. VI 29.38. *Образн.* (1). і ти, білолиций... Ти вічний без краю!.. люблю розмовлять, Як з братом, з сестрою, розмовлять з тобою, Співать тобі думу, що ти ж нащепав. *Порай* мені ще раз, де дітись з журбою? I 75.18.

◇ *порай* VI 29.16, *образн.* I 75.18, *порайте* VI 29.21, 29.38.

ПОРВАНИЙ (1). *Перен.* Чого тепер тобі, старому, У цій неволі стало жаль — Що світ зав'язаний, закритий!.. Що серце порване, побите II 86.43.

ПОРВАТИ (2). *Образн.* Козак безверхий упав, Розтрощить трон, *порве* порфиру II 367.12. Поخواйте та вставайте, Кайдани *порвіте* I 354.18.

ПОРІНАТИ (1). І в хвилі човен *порина*. II 298.20.

ПОРІНУТИ (1). Та й замовкла русалочка, В Дніпро *поринула* I 359.38.

ПОРІТИЙ (2). Земля чорна копитами Поорана, *поритая*; Костями земля засіяна, А кровію политая. I 339.9.

◇ *Одн. Н.* *поритая* II 339.9, *поритея* II 497.В.

ПОРІВНЯТИ (1). Я умисне приписав Ченця і Вечір, щоб *порівняв* його з Криницею, бо Криниця, бач, сьогоднішня, а Чернець і Вечір бог-зна колишній. VI 139.26.

ПОРІГ (18). 1. *Дерев'яний брус на підлозі під дверима* (13). [Гость] Мов намальований сіяв, І став велично на *порозі*, І, уклонившись, вітав Марію тихо. II 309.173 //У *порогу* (на *порогу*) — біля входу, на *дверях* (3). А наймичка, у *порогу*, Вхопилась руками За одвірок, та й зомліла. I 317.288. *Образн.* (1). Добридень же, тату, в хату! На твоїм *порогу* Благослови моїх діток В далеку дорогу. I 81.266 //З а *порогом* — не в хаті, надворі (2). а дрібнота Уже за *порогом* Як кинеться по улицях, Та й давай місита Недобитків православних I 248.366 //Коло *порогу* — коло хати (2). Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, як і в Парчевського, тільки що не коло Дніпра, от мое лихо! Видко Дніпро, та здалека, а мені його треба коло *порогу*. VI 198.37 //У *спол.* вирости у *порогу* — вирости сиротою, безпритульним (1). Сирота Ярема, сирота убогий: Ні сестри, ні брата, нікого нема!.. виріс у *порогу*; А не клене долі, людей не займа. I 84.348.

2. У *мн.* Кам'янисте підвищення *дна річки* (5). Виступають отамани, Сотники з панами.. Розмовляють, розказують, Як Січ будували, Як козаки на байдаках *Пороги* минали I 78.140. *Персоніф.* (2). а *пороги* Меж очеретами Ревуть, стонуть, розсердились, Щось страшне співають. I 78.119.

◇ *Одн. Р.* коло *порогу* I. VI 198.37, у *порогу* I. I 317.288, 323.522, II 301.7, у *спол.* I 84.348. *О.* за *порогом* I. I 248.366, II 301.7, *М.* на *порозі* I. I 296.111, 492.В, 498.В, II 309.173, 486.В, на *порогу* I. *образн.* I 81.266, *Мн. Н.* *пороги* I. I 57.1, 147.2547, *персоніф.* I 22.50, 78.119, *З.* *пороги* 2. I 78.140.

ПОРІЗАТИ (2). *Зарізати багатьох.* На весілля... І ми отарою прийшли, Палати білі запалили, Панів великих і малих Усіх *порізали*... II 411.В. *Образн.* (1). Людоїде, змію!.. Ти нас з України Загнав, голих і голодних, У сніг на чужину Та й *порізав*; а з шкур наших Собі багрянлицю Пошнв I 251.481.

ПОРІЗНИТИ (2). *Роз'єднати.* Отак-то, ляше, друже, брате. Неситі ксьондзи, маганати Нас *порізли*, розвели II 33.27.

◇ *порізила* I 485.В, *порізли* II 33.27.

ПОРОБИТИ (4). 1. *Зробити, заплідити* (2). Не русалонька блукає: То дівчина ходить, Її сама не зна (бо причинна), Що таке робить. Так ворожка *поробила*, Щоб менше скучала, Щоб, бач, ходя опівночі, Спала й виглядала Козаченька молодого, Що торік покинув. I 3.25.

2. *Набудувати* (1). Од споконвіку і до нині Ховалась од людей пустиня, А ми таки її найшли. Уже й твердині *поробили*, З того будуть і могили, Всього наробимо колись! II 47.76.

3. *Наробити* (1). Три указа накаркала На одну дорогу... На яку це? на ковану? Ну вже *поробила*! I 499.В.

◇ *поробила* 1. I 3.25, 3. I 499.В, *поробили* 1. I 255.62, 2. II 47.76.

ПОРОБЛЯТИ (5). 1. *Займатись чим* (4). Що у вас робиться у Седнівці? Що *поробляє* Ілля Іванович? VI 46.25. Ти я думаю бачив коли-небудь кавказькі укріплення? То певне бачив, що там *поробляє* люд хрещений? VI 83.35.

2. *Витворяти, знущатись над ким* (1). А з вольними козаками Що я *поробляла*?! I 499.В.

◇ *поробляє* 1. VI 41.25, 46.25, 82.21, 83.35, *поробляла* 2. I 499.В.

ПОРОДИТИ (16). Кляне мати Той час і годину, Коли на світ **породила** Нелюбу дитину. І 167.113. *Повт.* (2). І за нею Козаки ходили, Поки вдова без сорому Дочку **породила**: **Породила**, та й байдуже І 165.32. *Образн.* (1). Думи мої, думи мої, Лихо мені з вами!.. Чом вас лихо не приспало, Як свою дитину?.. Бо вас лихо на світ на сміх **породило** І 21.9.

♦ **породила** І 5.97, 6.115, 30.98, 43.622, 44.660, 96.774, 139.2234, 139.2257, 167.113, 230.1, 358.1, 539.В, ІІ 119.1, *повт.* І 165.32, 165.33, **породило** *образн.* І 21.9.

ПОРОЖНІЙ (1). *Образн.* Випускаю оце в люде другого «Кобзаря» свого, а щоб не з **порожніми** торбами, то наділяю його предисловієм. І 374.1.

ПОРОЗБИРАТИ (1). так сказав Петрові бог: «Тойді у рай їх повпускаеш, Як все москаль **порозбирає**» І 498.В.

ПОРОЗКАЗУВАТИ (1). Коли живий ти та здоровий, то напиши до мене, друже мій, не гаючись, то я тойді вже і одлишу до тебе, геть усе **порозказую** VI 52.19.

ПОРОСТИ (18). 1. *Зарости* (10). В яру криниця завалилась, Вербя усохла, похилилась, І стежечка, де ти ходила, Колочим терном **поросла**. І 384.24. Стави бур'яном **поросли**. ІІ 110.28 // *Обрости* (5). і потечуть Веселі ріки, а озера Кругом гаями **поростуть** ІІ 292.37.

2. *Розростися* (4). С[отник]: де б же ти взяла Того барвінку заквітатись? Н[астуся]: А коло тину! Там такий **Поріс** зелений ІІ 166.80. *Образн.* (1). І за могилою могила, Неначе гори, **поросли** ІІ 233.65.

3. *Вирости (про людей)* (3). Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались, Щоб там і здихали, де ви **поросли**! І 331.56.

♦ У *спол.* мохом **порости** — *сильно зістаритися* (1). Отак кричали і летіли Ворони з трьох сторін, і сіли На маяк, що на горі Посеред лісу, усі три. Мов на мороз, понадувались, Одна на другу позирали; Неначе три сестри старі, Що дівували, дівували, Аж поки мохом **поросли**. І 298.194.

♦ **поріс** 2. ІІ 166.80, **поросла** 1. І 301.290, 384.24, 494.В, 503.В, **поросло** 1. ІІ 9.36, 151.35, **поросли** 1. І 284.437, ІІ 9.46, 110.28, 2. ІІ 317.507, *образн.* ІІ 233.65, 3. І 331.56, у *спол.* І 298.194, **поросте** 2. ІІ 199.21, **поростуть** 1. ІІ 292.37, 3. І 471.В (2 р.).

ПОРОСЯТА (2). У *порівн.* Всі полягли, мов **поросята** ІІ 65.128. Пани до одного спеклись, Неначе добрі **поросята** ІІ 101.314.

ПОРОСЯЧИЙ (2). У *порівн.* Мов **пороссяча**, кров лилась, Я різав все, що паном звалось ІІ 65.141. *Образн.* (1). А потім ніж — і потекла Свиняча кров, як та смола, З печінок ваших **пороссячих**. ІІ 203.37.

ПОРОХ (1). Я послав сказать проклятим, Щоб видали Паца. Помилую! не видадуть, — **Порох** засипаю... Потайники вже зроблені... І 440.В.

ПОРОШОК (1). До всього того, що я те[бе] просив, прибав. тушевального чорного **порошка** 4 золотника. VI 119.18.

ПОРТРЕТ (6), **ПАТРЕТ** (1). Заходився рисовать карандашем **портрети**, — так що ж? нарисовав три **портрети**, та і сижу склавши руки. VI 154.25. Фотограф збрехав, не приніс мені **портрета**. Нехай до другого разу. VI 191.24. На сей раз послаю вам свій **патрет**, тільки ви його не покажіть моїй молодій, а то злякається. VI 190.19.

♦ *Одн. Р.* портрета VI 191.24. *З.* портрет VI 192.13, 192.14, *патрет* VI 190.19, *Мн. З.* портрети VI 154.25 (2 р.), *за портрети* VI 164.20.

ПОРТФЕЛЬ (2). Сажин мені нічого не пише, не знаю, де він дів мою **портфель** з рисунками дрібними, там цілий жмут їх було. VI 41.32.

♦ *Одн. З.* портфель VI 38.12, 41.32.

ПОРУБАНИЙ (1). Несуть пани есаули Козачьку зброю: Литий панцир **порубаний**, Шаблю золотую. ІІ 43.63.

ПО-РУСЬКОМУ (1), **ПО-РУСЬКИ** (1). *Присл.* Скажи Марковичу, щоб писав **поруському**. VI 141.19. Добре, що зосталося шматок паперу. Єсть на чому написати Р. С. Я напишу його **по-руськи**, так, бачиш, треба VI 134.8.

ПОРУЧЕНО (1). *Присудк.* *Безособ.* Йому **поручено** самостично торговатись з Фльорковським VI 211.19.

ПОРФИРА (2), **ПОРФИРА** (2). *Назва царського верхнього довгого одягу пурпурового кольору.* цар не спить... А мовчки долі, всемогучий. Деру **порфіру** на онучі ІІ 353.79. *Образн.* (1). Козак безверхий упав, Розтрощить трон, порве **порфіру** ІІ 367.12.

♦ *Одн. З.* порфіру ІІ 353.79, *порфіру образн.* ІІ 367.12. в *порфіру* ІІ 323.748, *М.* в *порфірі* ІІ 500.В

ПОРЯТУВАТИ (2). *Ірон.* «Давай гроші!» «Де мені їх взяти?.. Ні шеляга! гвалт! рятуйте!» «Ось ми **порятуєм!**» І 90.549.

♦ *порятуєм* І 90.549, *порятуєм* І 427.В.

ПОСАДИТЬ (33). 1. *Допомогти, примусити чи запросити сісти* (13). **Посадила** [вдова сина] на коника...—Гляньте!.. Подивіться! — Та й повела Коня вз[д]овж села. II 184.27. Мене, по правді сказати, ристовали та посадивши з жандаром на візок та прямо привезли аж у самий Петербург. VI 83.4. потім кати роздягли його [Гонту], як мати родила, і посадили на гарячі штаби заліза I 149. Приз. У приказці (1). Росте Марко. Старі мої Не знають, де діти, Де посадить I 314.163 //У спол. на кіл посадити — старовинний спосіб страти (1). Коней посідали. Поїхали визволяти Катриного брата. Один утопився У Дніпровім гирлі. Другого в Козлові На кіл посадили. II 130.43.

2. *Закопати (насіння, саджанці тощо) в землю з метою вирощування* (12). **Посадила** стара мати Три ясени в полі. А невістка посадила Високу тополлю. I 388.9. Дуже, дуже добре ти зробив, що не посадив яблоні і груші VI 220.23. Посажу я руту. II 155.10.

3. *Переважно з інф. Примусити щось робити* (5). чоловіка, Певне, не посадять Лічити зорі... I 304.383 //Призначити на посаду (1). Отой Ракович, що писав до тебе, посадив у Згурівці свого приятеля, якогось п'яницю і здирцю Браньковича. VI 195.7 //У спол. посадити на діету — обмежити в їжі (1). Доктор посадив мене на діету VI 178.32.

4. *Ув'язнити* (3). І згадав сирота Степан в неволі Свою матір Україну... Кайдани ламає, Утікає на вольную волю... Уже на третьому полі Турки-яничари ловили [Степана]... В тюрму посадили І замуровали. I 286.516. На другий день як я од вас поїхав, мене арестовали в Києві, на десятий — посадили в каземат в Петербур[з]і VI 39.19.

О посадити 1. у приказці I 314.163, посадив 1. VI 133.25, 2. VI 86.1, 220.23, 3. VI 195.7, у спол. VI 178.32, посадила 1. I 287.548, II 184.27, 2. I 388.9, 388.11, 388.13, 3. I 321.434, посадили 1. I 149. Прип., 319.358, II 315.405, VI 83.8, у спол. II 130.43, 2. I 8.213, II 56.276, 4. I 286.516, II 325.28, VI 39.19, посажу 1. I 94.693, II 373.68, 2. II 155.10, 324.1, посадить 2. I 33.209, VI 192.18, посаждь 3. I 304.380, 304.383, посади 1. VI 86.7, 2. VI 217.4, посадивши 1. VI 83.4.

ПОСАЖЕНИЙ (2). і стане він — Як на добрім полі Над водою посажене Древо зелене, Плодом вкрите. I 340.9. В маї або в юні побачимось, а поки що де набачите,

що гарбузи посажені, то так з коренем і виривайте. VI 192. 20.

ПОСВАТИТИ (1). Були на хуторі пани... І дочечка у їх росла, Уже чимала піднялась; І генерал її посватав. II 220.5.

ПОСВІСТУВАТИ (1). Ходить, посвістує, а потім співає. II 408.В.

ПОСВІТИТИ (1). Місяченьку!.. Поки півні не співають, Посвіти нам... I 5.111.

ПО-СВОЄМУ (11). Присл. 1. Своєю мовою (10). І всі мови Слав'янського люду — Всі знаєте. А своєї Дастьбі... Колись будем І по-своєму глаголять I 333.121. Ще раз прошу, напиши мені письмо, та по-своєму, будь ласкав VI 16.15. Тільки у Скутарі, в склепу, не дрімають Козаки сердеги. Чого вони ждуть? По-своєму бога в кайданах благають I 201.72.

2. *Своїм способом, на свій лад* (1). Чи Ярина ще й досі у тебе гостює? Якщо й досі, то нехай би вона нишком, по-своєму спитала Хариту, а ти б мені написав те слово VI 203.6.

О по-своєму 1. I 201.72, 333.121, 374.9, 375.39, 375.40, 375.41, 375.42, VI 16.15, 16.28, 17.10, 2. VI 203.6.

ПОСВЯЩАТИ (1). Присвячувати. Вь казематі. Моїмь соузникамь посвашаю. I 377. Присвята.

ПОСЕЛЕНИЙ (1). Тиняючи на чужині В неволі злій, зострі[в] я діда. То був посел[ен]ий Варнак. II 410.В.

ПОСЕРЕД (3). Прийм. з род. відм. Уживається при вказівці на місце, в межах якого відбувається дія або щось знаходиться. Отак кричали і летіли Ворони з трьох сторон, і сіли На маяк, що на горі Посеред лісу I 298.189. Ви тяжкий камінь положили Посеред шляху... II 239.23. На базарі, Як посеред моря Кровавого, стоїть Гонта З Максимом завзятим. I 138.2198.

ПОСЕСІЯ (2). Земельне арендне володіння. Якщо подобаються тобі оті Рудяки, то возьми в посесію 20 десятин на 25 літ VI 210.35. Мені самому здається, що лучче взяти на посесію VI 203.12.

ПОСИВІТИ (2). Над Дніпровую сагію Стоїть явор.. Стоїть старий, похилився, Мов козак той зажурився, Що без долі, без родини Та без вірної дружини, В самотині посивіє! II 342.12. посивів, оголомів, дурню, та й заходився вчиться фізики. VI 75.3.

ПОСИДІТЬ (8). Іде чернець у Вишгород На Київ дивитись, Та **посидить** на пригорі II 37.74. А у будень, то він тобі Не **посидить** в хаті, Все нищпорить по надвір'ю. II 256.318. У приказці (2). Ще позавчора передано мені твоє і Прісине пишмуть, а я тільки сьогодні заходився одвітувати, За лежнею, бачиш, ніколи й **посидить**. VI 197.38.

О **посидить** II 37.74, у приказці VI 83.34, 197.38, **посижу** II 215.29, 348.3, **посидить** II 165.45, 256.318, **посидимо** II 372.15.

ПОСИЛАТЬ (61). 1. Відправляти, надсилати щось кому (53). Буду **посилять** до вас усе, що зроблю вартого послать, а ви вже робіть з ними що хочете. VI 55.4. Тепер **посиляю** тобі з оцим добрим чоловіком, з Овсянніковим, свої Неофіти. VI 162.29. Ще **посиляю** вам оцього гарнадера (це я); згадуйте мене, дивлячись на його VI 55.5. Образн. (2). О мій Словутицю преславний! Моє ти ладо принеси, Щоб я постіль весела слала, У море сліз не **посилала**, Сльозами моря не долити. II 337.39. Доле моя, доле.. Чи до тебе доріженьки у степу не знаю? Чи до тебе свої дари Я не **посиляю**? I 255.35.

2. Відряджати, направляти з якоюсь метою, з дорученням (5). за таке малювання академія його (мене б) то **посилає** в Італію в самий Рим. VI 20.6. **Посилала** мати На цілу ніч працювати I 251.500. Образн. (1). Ледви, ледви опівночі Серцем прозираю І немощну мою думу За світ **посиляю** I 290.696 //У спол. **посилати** за рушниками — сватати (1). Уже, либонь, після покрови Вертався з Дону я, та знову (Бо я вже двічі **послав** До дівчини за рушниками) Послать і втретє міркував. II 251.97.

3. Перен. Давати (3). Тутешні земляки наші (а надто панночки) як почули, що мені бог таке добро **посилає**, то ще трошки подурнішали. VI 216.35 //У кінці листа при побажанні добра людині (2). Оставайся здоров, друже мій єдиний! нехай тобі бог **посилає**, чого ти в його просиш. VI 58.19.

О **посиляю** 1. VI 15.21, 16.1, 16.27, 20.28, 20.32, 29.29, 33.1, 33.25, 55.5, 92.11, 130.18, 162.29, 167.6, 172.20, 174.12, 177.8, 177.9, 178.38, 180.1, 185.29, 190.18, 192.13, 196.4, 196.15, 196.27, 201.15, 206.1, 207.5, 207.17, 208.3, 214.32, 217.32, 221.2, 224.1, 226.6, 227.4, 227.37, образн. I 255.35, 2. образн. I 290.696, **посилаеш** 1. VI 85.29, **посилає** 1. VI 166.30, 166.38, 2. VI 20.6, 3. VI 216.35, **посила** 2. II 94.67, **посилав** 1. VI 43.18, 2. у спол. II 251.97, **посилала** 1. образн. II 337.39, 2. I 251.500, буду

посилять 1. VI 55.4, буде **посилять** 1. VI 51.26, 147.26, **будете посилать** 1. VI 42.9, 45.23, **посилай** 1. VI 138.29 (2 р.), нехай **посилає** 3. VI 58.19, 73.8, **посилайте** 1. VI 24.35, 54.29, 193.4.

ПОСИЛКА (1). Сьогодні посиляю тобі, Федоте, 1000 Букварів і оцю квитанцію. Коло 15 фефраря получиш ти **посилку** і зроби з неї так, як я тобі вже писав VI 227.38.

ПОСИЛЬНО (1). Присл. Нам колись добрі люде помагали, поможемо ж і ми тепер **посильно** VI 163.29.

ПОСИНІТИ (2). ледве, ледве Переносить [цар] ноги; Та одутий, аж **посинів** I 252.543. **Тавтол**. (1). степ і море **Посиніли** синіше II 420.В.

ПОСИПАТИ (4). 1. Вкрити чим-н. сипким (3). А в неділеньку святую [Максим] Мундир надіває, І медаль і хрест причепить, І заплете косу, Та ще й борошном **посипле**. II 254.235 //У спол. **посипать** попелом (пепелом) главу — на знак **глибокого суму, трауру** (за давньоєврейським звичаєм) (2). А цар, щоб Гурій і не знав, Звелів убить його та й годі! А потім плавав, пред народом **Посипав** попелом главу. II 418.В.

2. Насипати зерна, корму (птиці) (1). Яремо! герш-ту, хамів сину?.. **Посип** індікам, гусям дай I 84.327.

О **посипав** 1. у спол. II 416.В, 418.В, **посипле** 1. II 254.235, **посип** 2. II 84.327.

ПОСИПАТИ (3). 1. Вкривати чим-н. сипким (2). москалі Тойді, бач, носили Сиві коси з кучерями Усі до одного, І борошном **посипали** II 55.233.

2. Сипати (1). Перед богач Лель і Ладо Огонь Рогніда розвела, Драгим елеєм полила І щедро **посипала** ладон. II 417.В.

О **посипала** 2. II 417.В, **посипали** 1. II 55.233, **посипай** 1. I 97.790.

ПОСИПАТИСЯ, ПОСИПАТИСЬ (3). 1. Почати швидко падати. Образн. (2). «Які груші уродили! Збивайте, хлоп'ята! Швидко! швидко! Отак! отак!» І конфедерати **Посипалися** додолу, Груші гнилобокі. I 122.1655.

2. Перен. Про часті удари (1). «Добри-вечір! а де дочка?» «Умерла, панове» «Лжеш, Іудо! нагаями!» **Посипалися** знову. I 88.465.

О **посипалися** 1. I 122.1655, **посипались** 1. I 426.В, 2. I 88.465.

ПОСІДАТИ (7). Ішли, ішли [цигане], а потім стали. Шатро край шляху розп'яли,

Огонь чималий розвели і кругом його **посідали**. І 361.32. Хто йде, іде — не минають Зеленого дуба, В холодочку **посідають** Та тихо та люблю, П'ючи воду погожую, Згадують Максима... ІІ 56.295.

◇ **посідали** І 155.77, 305.422, 361.32, ІІ 62.11, 197.21, **посідають** ІІ 56.295, **посідаймо** І 107.1090.

ПОСІДЛАТИ (1). Разом повставали [гості], Коней **посідлали**, Поїхали визволяти Катриного брата. ІІ 130.37.

ПОСІКТИСЯ (2). А дитині ніби сниться, Мов вимовить хоче:— Не плач, мамо, не розплітай Мої довгі коси — **Посічуться**... ІІ 13.198.

◇ **посічуться** ІІ 13.198, **посічуця** ІІ 382.В.

ПОСІСТИ (1). *Образн.* Гори мої високі, Не так і високі, Як хороші, хорошії, Блакитні здалека. З Переяслава старого, З Виблої могили, Ще старішої... мов хмари За Дніпром **посіли**. ІІ 392.В.

ПОСІЯНИЙ (1). *Субст. Образн.* Роботящим рукам Перелогі орать, Думать, сіять, не ждять І **посіяне** жать Роботящим рукам. ІІ 334.44.

ПОСІЯТИ (5). По дорозі рак, рак, Нехай буде так, так. Якби такі молодіці **Посіяти** мак, мак. ІІ 36.43. *Образн.* (4). А на перелозі... Я **посію** мої сльози, Мої ширі сльози. І 228.61.

◇ **посіяти образн.** І 146.2531, ІІ 452.В, **посію образн.** І 228.61, **посіємо образн.** ІІ 449.В, **якби посіяти** ІІ 36.43.

ПОСІЯТИСЯ (2). *Образн.* Оріся ж ти, моя ниво... Та **посійся** не словами, А розумом, ниво! ІІ 349.20.

◇ **посійся** ІІ 349.16, 349.20.

ПОСКИДАТИ (1). *Поскидали* У воду трупи, та й назад З возами скіфи повертали. ІІ 278.550.

ПОСКРИПУВАТИ (1). У хаті чисто, тихо, Ясно, як у раї, І знай двері **поскрипують** І 538.В.

ПОСКУБТИ (4). Найди його, мій друже єдиний, того неаккуратного Марковича, **поскуби** його за чуб або за ухо, а потім скажи йому, щоб адрес писав до брє VI 141.15.

◇ **поскуби** VI 141.15, 145.3, 147.39, **поскубів** VI 51.1.

ПОСЛАНЕЦЬ (1). «Хто ти такий?» Галайда питає. «Я **посланець** пана Гонти». І 127.1831.

ПОСЛАНИЙ (1). вчора [я] бачився з тим Єленєвим, на ім'я якого просив я

тебе переслати мені письмо о Москалевій криниці. Письма твого нема, і я тепер не знаю, що й думати, бо вона вже давно тобі **послана**, ще 5 юнія. VI 145.15.

ПОСЛАНІЄ (3). Хіба самому написати, Таки **посланіє** до себе Та все дочиста розказати, Усе, що треба, що й не треба. ІІ 200.2. У *назві твору* (2). І мертвим, і живим і ненарожденним землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнє **посланіє** І 330.3аг.

◇ *Одн. Н.* **посланіє у назві** І 330.3аг., **посланіє у назві** І 520.В, *З.* **посланіє** ІІ 200.2.

ПОСЛАТИ (2). *Поселити.* **Послав** [Ярема] свитку. Як ясочка, Усмінулась [Оксана], сіла. «Сідай же й ти коло мене». І 94.665. Вернулася [Ганна]. Катерина І Марко.. Наповали й годували, Про Київ питали, І в кімнаті Катерина Одпочить **послала**. І 319.362.

ПОСЛАТЬ (107). 1. *Відправити, надіслати щось кому-н.* (55). Напишіть бога ради, чи получили ви Історію Устрялова, бо вона найшлась і я **послав** вам через тутешнього купця. VI 50.37. По копійці заробляла. Копу назбирала. Та до сина лист писала, У військо **послала** І 234.153.

2. *Відрядити, направити з якоюсь метою, з дорученням* (18). Ой я свого чоловіка В дорогу **послала** ІІ 120.2. **пошліть** Хому до мого товариша, нехай він возьме у його портфель VI 38.11. За гроші спасибі вам... а якщо **пошлють** весною в степ на Раїм, бо є така чутка, то тойді вже проситиму VI 45.27 /А мене **послали** На столицю з козаками Наказним гетьманом! І 250.434. *Образн.* (4). Душе моя убогая!.. **Пошлем** думу аж до бога, Його розпитати, Чи довго ще на сім світі Катам панувати?? І 243.159 //У *спол.* (2): а) **послать** (за рушниками) — про *сватання* (1). Уже, либонь, після покрови Вертався з Дону я, та знову (Бо я вже двічі послав Дівчини за рушниками) **Послать** і втретє міркував. ІІ 251.99; б) **душу богіві послать** — *умерти* (1). Почув чернець, недохристився, Тільки на небо подивився Та щось промовив, застогнав І душу богіві **послав** ІІ 398.В.

3. *Перен. Дати* (34). Хто ж **пошле** нам спасеніє, Верне добру долю? І 342.101. Мені ж, о господи, подай Любити правду на землі І друга щирого **пошли!** ІІ 333.21. як **пошле** мені господь милосердний волю,

хіба тільки по дорозі заїду в Чорноморію VI 132.12. *Повт.* (4). Скорблящих радосте! **пошли**, **Пошли** мені святее слово, Святої правди голос новий! II 266.66 //У кінці *листа при побажанні добра людині* (2). Багато, багато треба б мені написати до вас, та ніколи, бо вже сідають, а я дописую. Нехай вам бог **пошле** того, чого ви самі собі просите. VI 30.4 //У *спол.* що вам бог на розум **пошле** — що *надумаете* (1). Я не дождався Парчевського; той не зробив нічого, тільки купив гербового паперу; а на папері тим пишуть вже ви, що знаєте, і що вам бог на розум **пошле**. VI 194.1.

◇ **послать** 1. VI 26.29, 49.33, 54.30, 55.5, 118.23, 140.13, 172.10, 222.39, 223.15, 2. II 422.В, у *спол.* а) II 251.99, 3. VI 161.9, **послав** 1. VI 16.18, 23.19, 41.18, 50.37, 70.26, 85.26, 132.2, 141.8, 144.35, 152.35, 153.19, 163.30, 163.40, 165.5, 170.12, 206.13, 206.14, 209.19, 213.4, 214.38, 217.23, 227.27, 228.12, 229.8, 2. I 381.16, 440.В, 536.В, 543.В, II 233.68, 281.57, *образн.* I 199.24, у *спол.* 6) II 398.В, 3. I 386.14, II 102.3, 220.8, 290.5, 450.В, VI 49.23 (2 р.), 50.10, 207.4, 326.В, **послала** 1. I 234.153, 2. II 120.2, **послало** 2. *образн.* I 466.В, **послалі** 1. VI 62.17, 2. I 250.434, II 161.48, **пошлю** 1. VI 25.26, 28.11, 62.3, 189.17, 195.35, 201.17, 2. *образн.* I 311.35, **пошле** 1. VI 211.11, 3. I 342.101, 346.221, II 313.317, VI 42.8, 132.12, у *спол.* VI 194.1, **пошлем** 2. *образн.* I 243.159, **пошлють** 2. VI 45.27, **пошли** 1. VI 139.23, 162.30, 165.8, 193.28, 3. I 4.55, 230.9, 553.В, II 213.67, 266.80, 293.11, 305.17, 332.3, 333.21, 333.33, 334.51, VI 71.2, *повт.* II 266.66, 266.67, 490.В (2 р.), **нехай пошле** 3. VI 30.4, **пошліть** 1. VI 62.19, 222.5, 2. VI 38.11, **послав би** (6) 1. VI 32.21, 42.7, 54.31, 92.17, 130.36, 153.21, 155.38.

ПОСЛАТЬСЯ (1). Ремінна свита з відлогою на тім тижні тобі **пошлеться** VI 220.31.

ПОСЛІДНІЙ (5). 1. *Найпізніший за часом створення, написання* (4). Посилаю тобі через художника Раєва один екземпляр моєї **послідньої** гравюри VI 185.29. Ти, мабуть, **послідніх** двох моїх писем не получиш, що нічого не лишиш. VI 228.11. 2. *Останній* (1). Молю милосердного бога, щоб оце було **посліднє** писмо до тебе із цього проклятого укріплення. VI 142.2.

◇ *Одн. Н.* **посліднє** 2. VI 142.2, *Р.* **посліднього** 1. VI 209.17, **послідньої** 1. VI 185.29, *М.* (в) **послідньому** 1. VI 206.30, *Мн.* **послідніх** 1. VI 228.11.

ПОСЛУЖИТИ (2). *Образн. Повт.* **Послужи** ж, моя ти зброе, Молодій ще силі! **Послужи** йому так широко — Як мені **служила!** I 280.300.

ПОСЛУХАТЬ (26). 1. *Провести деякий час слухаючи* (19). А мудро співає [коб-

зар]!.. Підкрадьмось, братці, та **послухаєм**, а тим часом задзвонять. I 102.927. Тихесенько [мати] До брами підкралась, **Послухала**, усміхнулась I щось прошептала II 278.529 //Для *привернення уваги* (1). Ось **послухай**, Доводить до чого Сатана той душу нашу II 256.287. У *приказці* (1). А що нам ваша старшина? почує, так **послуха**, коли має чим слухати, та й годі. I 103.963 //Те саме з *додатком* (7). Іди ж, доно, а ти, сину, **Послухаєш** вісті. I 276.126. Гугеноти ні на що **послухат**, — таке лихо! VI 185.25. *Образн.* (3). А думка край світа на хмарі гуля. Орлом сизокрилим літає, ширіє... Споочине на сонці, його запитає, Де воно ночує, як воно встає; **Послухає** моря, що воно говорить I 26.66.

2. **Послухатись** (5). Сьогодні був у мене доктор і раніше великодної неділі не пускає мене в дорогу. А його, розумного, треба **послухат**, а то не буде чим дивитись на світ божий VI 179.17. Сидить батько кінець стола... Коло його стара мати... Вимовляє доні: «..Оддячила!.. Іди ж, шукай у Москві свекруку. Не слухала моїх річей, То її **послухай**». I 33.198. — Учися, серденько, колиш З нас будуть люде, — ти сказала. А я й **послухав**, і учивсь, і вивчивсь. II 283.9.

3. **Почути** (2). Хочеться дивитись, як сонечко сяє. Хочеться **послухат**, як море заграє I 84.342.

◇ **послухат** 1. I 150.П., VI 185.25, 2. VI 155.10, 179.17, 3. I 84.342, **послухав** 2. II 283.9, **послухала** 1. I 462.В, II 278.529, **послухаю** 1. I 59.98, 78.123, **послухаєш** 1. I 276.126, 3. I 102.926, **послухає** 1. I 11.23, 12.37, *образн.* I 26.66, 2. VI 155.10, **послуха** 1. I 463.В, у *приказці* I 103.963, *образн.* I 26.51, 26.54, **послухаєм** 1. I 102.927, **послухайте** 1. I 49.60, **послухай** 1. II 256.287, 2. I 33.198, **послухайте** 1. I 375.29, **послухав би** 1. I 68.29.

ПОСМІШИЩЕ (3). 1. *Той, з кого сміються, глузують* (2). Пішов молитись добрий Гус.. «Прокиньтесь, чехи, будьте люди, А не **посмішище** ченцям!» I 266.153.

2. *Глум, знущання* (1). Цвіркун замовкне, зорю б'ють, Благаю бога, щоб смеркало, Бо на **посмішище** ведуть Старого дурня научати II 406.В.

◇ *Одн. Н.* **посмішище** 1. I 266.153, 3. на **посмішище** 2. II 406.В, *О.* **посмішищем** 1. II 169.163.

ПОСМІЯТЬСЯ, ПОСМІЯТИСЬ (3). 1. *Насміятися* (2). I всі злії **посміятись**, Як

упаду в руки, В руки вражі. І 341.33. і що з мене Люди **посміялись** І 535.В.

2. **Пожартувати** (1). С[отник]: Дурна ти, Насте, як я бачу, І **посміються** не даси... ІІ 167.98.

О **посміяться** 2. ІІ 167.98, **посміялись** 1. І 535.В, **посміються** 1. І 341.33.

ПОСНІДАТИ (1). Та в мене ще шматків зо два Є хліба в торбині, То **поснідаєм** в пригоді І 305.420.

ПОСНУТИ (5). Цигане мовчки дивувались, Поки **поснули**, де хто впав. І 363.113. А я так думаю інеє, Що вип'ємо та **поснемо**, А там і ладу не дамо ІІ 408.В.

О **поснуди** І 363.113, 486.В, **поснемо** І 103.971, 107.972, ІІ 408.В.

ПОСОРОМИТИСЯ (1). Напиши, будь ласкав, і ти йому: може, він тебе, батька нашого, лучче послухає. **Посоромитись** не послухати. VI 155.10.

ПОСПІШАТИ (11). 1. **Швидко йти, рухатися** (9). А наймичка шкандибає, **Поспішає** в Київ. І 319.338. Уже вбогі ворушились, На труд **поспішали** І 251.494. Швидче, коню, швидче, коню, **Поспішай** додому! І 7.172.

2. **Старатися зробити швидше що-н.** (2). Та лихий їх знає, Чого вони з тим поганим Льохом **поспішають**? І 301.308.

О **поспішає** 1. І 319.338, **поспіша** 1. І 269.237, 322.478, **поспішають** 2. І 301.308, **поспішала** 1. І 40.471, ІІ 415.В, **поспішали** 1. І 251.494, 251.497, 288.599, **поспішай** 1. І 7.172, **поспішайте** 2. І 469.В.

ПОСПУСКАТИ (1). Товариство кошового На раді прохало: «Благослови, отамане, Чайки **поспущати**» І 284.459.

ПОСТАВАТИ (1). За богами — панства, панства. І всі уряд **поставали**, Ніби без'язикі — Анітелень. І 247.341.

ПОСТАВЕЦЬ (4). **Вид посуду**. Гуля Максим, гуля батько... Горілку, мед не чаркою, — **Поставцем** черкає І 104.990. Було колись в Україні — Лихо танцювало, Журба в шинку мед, горілку **Поставцем** кружала. І 60.24. **Персоніф.** (1). а **поставець** По столу гуляє. І 89.490.

О **одн. Н.** **поставець персоніф.** І 89.490, **З.** **поставець** І 124.1730, **О.** **поставцем** І 60.24, 104.990.

ПОСТАВИТИ (33). 1. (12). А тим часом гайдамаки Столи вздовж базару. **Поставили**, несуть страву І 124.1716. під явором або під вербою і **поставте** мою завітцяму княгину ІІ 187.4. У наметі **поставили** Образ пресвятої ІІ 30.36 //У **спол.** **пос-**

вити свічечку. **Церк.** (2). Виблагала [вдова] Тую копіячину... Та пречистій **поставила** Свічечку за сина. ІІ 122.15.

2. **Збудувати, спорудити** (8). В Пекарях якась вдова-попада продає хату: купить би та к осені перевезти на ґрунт і **поставить**. VI 217.12. **Поставлю** хату і кімнату, Садокрайочок насажу. ІІ 348.1. Чималу каплицю **Поставили** громадою ІІ 258.393.

3. **Призначити для виконання якогось завдання** (6). У **спол.** **поставити** караули (2). **Поставили** караули. Ісправник аж просить, Щоб нікого не пускали І 306.449. **Образн.** (4). чистих серцем — коло їх **Постав** ти ангели свої, Щоб чистоту їх соблюли. ІІ 332.17. Возвеличу Малих отих рабів ними! Я на сторожі коло їх **Поставлю** слово. ІІ 289.23.

4. **Зробити чим; обернути на що.** **Образн.** (3). Скажи ж мені, мій братку, Королевий цвіте: Нашо мене бог **поставив** Цвітом на сім світі? І 357.79. [Сестри] самі потруїлись Тим зіллям поганим. А бог людем на науку **Поставив** їх в полі На могили тополями ІІ 115.38.

5. **Встановити (сільце).** **Повт.** (2). Щоб не толочили [снчі] пашні.. на тій ниві Сільце **поставив**.. Таки голісінський мужик **поставив** любо. ІІ 103.17.

6. **Помістити кудись** (1). Одна тільки й осталася В Батурині хата! І в тій хаті **поставили** Царя ночувати І 295.100.

7. **Визначити (ціну)** (1). Не знаю, чи доведеться мені хоть що-небудь намалювати на Каспійському морі, бо мене весною туди поженуть. Якщо доведеться, то пошлю до вас; тільки вже ціни не **поставлю**, а продасте так, як вам бог pomoже. VI 62.3.

О **поставить** 2. VI 217.12, **поставив** 1. ІІ 257.341, 2. І 250.444, 4. І 357.79, ІІ 115.38, 5. ІІ 103.17, 103.19, **поставила** 1. у **спол.** ІІ 122.15, 2. І 474.В, 477.В, **поставили** 1. І 124.1716, ІІ 19.442, 30.36, 31.97, 235.118, 265.33, 461.В, 2. І 256.70, ІІ 258.393, 3. у **спол.** І 306.449, 6. І 295.100, **поставлю** 2. ІІ 348.1, 373.65, 3. **образн.** ІІ 289.23, 7. VI 62.3, **поставить** 1. І 394.24, у **спол.** І 537.В, **постав** 3. **образн.** ІІ 332.17, 495.В, 4. І 9.32, **постави** 3. **образн.** ІІ 333.29, **поставте** 1. VI 187.4, **поставивши** 3. у **спол.** І 501.В.

ПОСТАНОВИТИ (1). **Поставити.** І рідня і діти Єсть у його, а нікому Хрест **поставити**. ІІ 177.403.

ПОСТАРІШАТИ (1). Чи помолодшав я через 10 літ в неволі, чи **постарішав** серцем, скажи мені, мій брате рідний. VI 139.28.

ПО-СТАРОМУ (1). *Присл.* Чи збираю-тьс я ще й досі Веселії гості Погуляти у старої, Погуляти просто, По-давньому, по-старому, Од світу до світу? ІІ 91.33.

ПОСТАТИ (1). *Стати.* Святії мученики.. круг одра Круг смертного твого поста-нуть В кайданах і... тогді настануть Страшній муки!... ІІ 468.В.

ПОСТЕЛЯ, ПОСТІЛЬ (5). Та й упала [Мар'яна] на постелю, Як у домовину!... І 463.В. Часи літами, Віками глухо поте-чуть. І я кровавими сльозами Не раз по-стелю омоchu. ІІ 47.100. Придане Постіль пішли слати У комеру ІІ 188.112.

◇ *Одн. Р.* постілі І 143.2409, *З.* постелю ІІ 47.100, на постелю І 463.В, постілі ІІ 188.112, 337.38.

ПОСТЕРНАК (5). Чи так, чи не так, Уродив постернак. І 275.106. *Повт.* (4). Сліпий по базару Оддирає постолами, До-дає словами: «На городі постернак, по-стернак; Чи я ж тобі не козак, не козак?» І 128.1874.

◇ *Одн. Н.* постернак І 275.106, *повт.* І 128.1874 (2 р.), *постирнак повт.* І 442.В (2 р.).

ПОСТИНАТЬ (4). Бодай кати їх по-стинали, Отих царів, катів людських. ІІ 75.216.

◇ *Постинають* ІІ 301.28, *постенать* ІІ 481.В, *постинали* ІІ 75.216, *постенали* ІІ 417.В.

ПОСТІЙ (1). Давно се діялось колись, Ще як борці у нас ходили По селах та дівчат дурили, З громади кпили, хлопців били Та верховодили в селі,— Як ті гусари на пості. ІІ 77.6.

ПОСТІЛЕНЬКА (1), **ПОСТІЛОНЬКА** (1). *Пестл. до постілі.* Аммон бере її за руку, У темну хramину веде І на пості-леньку кладе ІІ 418.В.

◇ *Одн. З.* на постіленьку ІІ 418.В, на пості-леньку ІІ 416.В.

ПОСТІЛЬ див. ПОСТЕЛЯ.

ПОСТОЛИ (8). Наганяють півпаробка. Хлопеч у свитині Полатаній, у постолах; На плечах торбина. І 121.1610 // *У спол.*

(4): а) морщити (поморщити) постолі — робити (зробити) постолі з ці-лого куска шкіри (3). В новій palatі цар не спить... А мовчки долі, всемогучий, Дерє порфіру на онучі І ніби морщить по-столи ІІ 353.80. [Йосип] По морщив добре постолі Собі в дорогу. ІІ 317.488; б) оддирати постолами — танцювати

(1). Навприсядки Сліпий по базару Одди-рає постолами І 128.1872.

◇ *Мн. З.* постолы у спол. а) І 235.222, ІІ 317.488, 353.80, на постолы ІІ 316.470, *О.* постолы у спол. б) І 128.1872, *М.* у постолах І 77.77, 121.1610, в постолых ІІ 449.В.

ПОСТОЯТЬ (4). Тепер хоть би на сто-роні постоять коло тієї академії, а перше! та що те перше й згадувать! VI 77.18. *Повт.* (2). Я корову напою, Подою, З па-робками постою, Постою. І 141.2327.

◇ *Постоять* VI 77.18, *постояла* І 361.59, *постою повт.* І 141.2327, 141.2328.

ПОСТРИБАТИ (1). Та й замахла [Марина], Неначе крилами, руками, І по-стрибала чероз двір У поле, виючи, мов звір. ІІ 101.309.

ПОСТРИВАТИ (21). *Почекати. Вжи-вається у формі наказ. сп. постривай, по-стривайте. Постривайте,* я щось скажу. І 91.550. *Постривай* лиш: може, брате, На чужому полі Талану того попросиш ІІ 104.20. *Постривайте,* мої любі, Трошки одпочину. І 155.75 // *Для вираження по-грози* (2). Ти вже виросла, дівуєш, З хлоп-цями гуляєш... *Постривай* же, ось я тобі!.. І 165.67. Ченці і барони Розвернулись у будинках І гадки не мають — Бенкетують.. *Постривайте!* Он над головою Старий Жижка з Таборова Махнув булавою. І 272.373.

◇ *постривай* І 43.605, 84.329, 88.443, 126.1786, 165.67, 439.В, 440.В, 536.В, ІІ 104.20, 255.269, *постривай* ІІ 415.В, *постривайте* І 48.19, 80.211, 91.550, 130.1966, 155.75, 155.81, 165.37, 272.373, 441.В, 463.В.

ПОСТРИГТИ (3). *Церк. У спол. по-стригти у черниці — справити обряд посвячення у чернецтво* (1). Ти постриг нас у черниці, А ми собі молодичі... Та танцюєм, та співаєм ІІ 341.16 // *Перен.* (2). П'яний кесар, Постригши сам себе в Зе-веса, Завдав Зевесу юбілей. ІІ 275.435 // *У спол. постригти в брехуни. Жарт.* (1). Батьку отамане Кошовий! і друже мій єдиний! Постриг ти мене в брехуни сво-ім братерським листом і своєю щирою пи-санкою. VI 139.9.

ПОСТРИГТИСЯ, ПОСТРИГТИСЬ (5). *Церк. У спол. в черниці постригтись — прийняти чернецтво, стати черницею* (1). А її немає І не буде вже, святої... Де ж вона поділась? У Києві пресвятому В черниці постриглась. ІІ 18.413 // *Перен. Ірон.* (4). Пострижемося ж у лакеї Та

ревностно в новій ліврей Заходимось царів любити. II 75.228.

О постригся перен., ірон. I 375.50, постриглась у спол. II 18.413, постриглись перен., ірон. I 375.57, пострижусь перен., ірон. VI 210.10, пострижемося перен., ірон. II 75.228.

ПОСТРОЙКА (1). Добре було б, якби Йосип або Микита взялися за **постройку**: веселіше б гроші платити. VI 195.36.

ПОСУМУВАТИ (6). Заспіває [Перебендя], та й згадає, Що він сиротина, Пожуриться, **посумує**, Сидячи під тином. I 25.19.

О посумую I 10.41, 482.В, посумує I 25.19, 118.1501, посумуєм I 92.596, 241.87.

ПОСУНУТИ (1). *Перен.* Повільно рушити. Готово! Парус розпустили, **Посунули** по синій хвилі II 207.2.

ПОСХИЛЯТИСЬ (1). Хрести дубові **посхилялись**, Слова дощем позамивались... II 206.32.

ПОСХОДИТИ (1). Посходила тая рута. В гаї зеленіє. А дівчина-сиротина У найхмар марніє. II 155.17.

ПОСХОДИТИСЬ (2). До стебла все погоріло, І діти згоріли. А сусіди.. **Посходились** жалкувати, Жалю завдавати. II 51.109.

О посходились I 503.В, посходились II 51.109.

ПОТАЇТИ (1). Коли живий ти та здоровий, то напиши до мене, друже мій, не гаючись, то я тойді вже і одпишу до тебе.. Геть усе розкажу, нічого не **потаю**. VI 52.21.

ПОТАЙНИКИ (2). *Підземні ходи.* Огню, діті! дьогтю, клоччя! Давайте гармати; В **потаїники** пустіть огонь! I 130.1958.

О *Мн. Н.* **потаїники** I 440.В, *З.* в **потаїники** I 130.1958.

ПОТАНЦЮВАТИ (9). Ой маю, маю і ноженята, Та ні з ким, матінко, **потанцювати** II 297.8. А Залізняк бере кобзу: «**Потанцюй**, кобзарю, Я заграю». I 128.1868

//*Піти танцюючи* (2). Аж до Межигорського Спаса **Потанцював** сивий. А за ним і товариство І ввесь святий Київ. II 36.53.

О **потанцювати** II 297.8, 297.9, **потанцював** II 36.53, **потанцював** II 397.В, **потанцюю** II 147.13, **потанцюєш** II 167.101, **потанцюєм** I 130.1954, 154.60, **потанцюй** I 128.1868.

ПОТВОРИТИ (1). Та ти добре **потворила**. Хоч лягати та й засни. I 503.В.

ПОТЕКТИ (14). 1. *Почати тексти* (13). і **потечуть** Веселі ріки II 292.35. І **потечуть**

з очей старих Сльози молодії II 62.30. *Образн.* (11). І Архімед і Галілей Вина й не бачили. Єлей **Потік** у череву чернече! II 347.3. Лиман Дніпрові Тую журбу-мову на хвилі подав. Зареготався дід наш дужий. Аж піна з уса **потекла**. I 199.29. І слово Із уст апостола святого Драгим єлеем **потекло**. II 269.177.

2. *Почати линути (про час)* (1). Часи літами, Віками глухо **потечуть**. II 47.98.

О **потік** 1. *образн.* II 347.3, **потекла** 1. *образн.* I 199.29, II 203.35, 243.5, 276.441, **потекло** 1. *образн.* II 269.177, 467.В, **потекли** 1. *образн.* I 263.54, **потече** 1. *образн.* I 113.1298, 331.69, 527.В, **потечуть** 1. II 62.30, 292.35, 2. II 47.98.

ПОТЕРПІТИ (1). **потерпим** ще трохи, а там, коли живі та здорові будем,— то може і побачимось. VI 15.15.

ПОТЕРЯТИ (1). У спол. **лік потеряти** — *збитися з рахунку*. Цілує тебе твоя Тетяся тричі, і я тричі, поки побачусь, а то й **лік потеряю** VI 177.14.

ПОТИ (1). *Присл.* І каже [Семіон]: **пот**и не умру, Поки месію не узрю! II 313.329.

ПОТИЛИЦЯ (4). У спол.: а) **потилиця** *глибока у кого — про розумну людину.* *Ірон.* (1). знать, у тебе стала **потилиця** *глибока*, бо брешеш собі ніврону та й не схаменешся. VI 115.5; б) од **потилиці** до п'ят (1). Каменецький мені сказав, що Григорович од **потилиці** до п'ят паскуда, та й білш нічого не сказав. VI 209.21; в) **потилицю** *почухати* (1). а надто як Артемовський співа Руслана, то так, що аж **потилицю** *почухаєш*, далєбі правда! добрий співака, нічого сказати. VI 26.13; г) сидіти на **потилиці** — *про набридливу, обтяжливу справу* (1). Так я думаю, щоб у мене все це не сіділо на **потилиці**, зробіть Ви подписку меж говариством на 100 чоловік або як знаєте. VI 28.15.

О *Одн. Н.* **потилиця у спол.** а), *ірон.* VI 115.5, *Р.* од **потилиці у спол.** б) VI 209.21, *З.* **потилицю у спол.** в) VI 26.13, *М.* на **потилиці у спол.** г) VI 28.15.

ПОТИНЯТИСЬ (1). Прочитали собі по складах «Єнеїду» та **потинялись** коло шинку I 375.27.

ПОТІМ (71). *Присл.* *Через деякий час; пізніше.* Світить білолиций на всю Україну, Світить... а чи бачить мою сиротину, Оксану з Вільшани, мою сироту? Де її мордують, де вона воркує? Чи знає Ярема? чи

знає, чи чує? Побачимо **потім**, а тепер не ту. Не ту заспіваю, іншої заграю І 110.1208. А **потім** [Оксаночка] знов кудись пішла, Ніхто не знає, де поділась, Занапастилась, одуріла. ІІ 206.53. Брати його, ученики, Нетвердії, душеубогі, Каттам на муку не дались, Сховались, **потім** розійшлись ІІ 323.728. До 16 августа я підживдав вас у Києві, а **потім** як чкурнув, то через тиждень і дома опинився. VI 197.8. Недолу співаю козацького краю; Слухайте ж, щоб дітям **потім** розказати І 111. 1212. Аж тиждень так собі нудила [генеральша]. А **потім** трути розвела і генерала напоїла ІІ 225.193. За ґрунти положена якась плата, то сестрі Катерині доведеться **потім** платити VI 206.40. *Повт.* (6). Пан поїхав десь з дочкою, Як перше зо мною. І сина взяв — **потім... потім..** Далєбї не знаю, Що робилось І 536.B.

О **потім** І 26.32, 75.9, 83.303, 110.1208, 111.1212, 148. Прип., 149. Прип. (2 р.), 152.19, 152.21, 158.202, 159.255, 248.354, 311.62, 328.140, 360.29, 361.59, 368.285, 375.47, 379.14, 538.B, 550.B, ІІ 12.158, 17.366, 28.160, 38.111, 52.139, 53.182, 71.91, 92.6, 94.68, 97.185, 133.8, 203.32, 203.35, 203.38, 206.53, 218.30, 222.74, 225.193, 233.41, 256.307, 256.310, 309.182, 317.487, 323.728, 323.747, 325.8, 371.12, 373.47, 395.B, 408.B (2 р.), 414.B, 422.B, 440.B, VI 26.24, 33.9, 141.15, 141.27, 178.40, 197.8, 206.40, 207.31, 209.15, *павт.* І 441.B (2 р.), 536.B (2 р.), ІІ 17.364 (2 р.).

ПОТІТИ (1). За богами — панства, панства.. Мов кабани годовані — Пикати, пузати!.. Аж **потіють**, та товпляться, Щоб то ближче стати Коло с а м и х І 247.334.

ПОТІХА (2). У перетику ходила По оріхи. Мірошника полюбила Для **потіхи**. ІІ 140.4.

О *Одн. Р.* для **потіхи** ІІ 140.4, 140.7.

ПОТОКИ (3). *Назва містечка.* Друге письмо адресоване в Київ в дом Соар, в которому также незапечатане письмо в **Потоки** на ім'я Я. В. Тарновського VI 228.17. Ян Гус повинен быть у Василя.. Вас[ильовича] Тарновського, що жив колись в **Потоках** VI 165.15.

О *Мн. З* в **Потоки** VI 228.17, *М.* в **Потоках** VI 165.15, 225.11.

ПОТОМИТИСЬ (1). Коні бідні Бачте **потомились** ІІ 440.B.

ПОТОМЛЕНИЙ (1). І смеркає, і світає, День божий минає, І знову люд **потомлений** І все спочиває. І 330.3.

ПОТОМОК (1). пан У себе з причетом гуляють. Оцей годований кабан! Оце

ледащо. Щирий пан, **Потомок** гетьмана дурного, І презавятий патріот ІІ 88.13.

ПОТОНУТИ (2). *Образн.* Слава тобі, любомудре, Чеху-слав'янине! Що не дав ти **потонути** В німецькій пучині Нашій правді. І 263.58.

О **потонути** І 263.58, **потонула** (6) І 345.185.

ПОТОП (1). Так от же що: Ото **потоп** буде, Пани туда повилезять Та дивиться будуть, Як мужики тонутьмуть. І 305.401.

ПОТОПАТИ (4). Один **потопає**, Другий виринає, Козацтву-товариству із синьої хвилі Рукою махає, гукчає: «Нехай вам, товариство, бог допомагає!» І в синій хвилі **потопає**, Прпадає. І 285.469. *Образн.* (1). І блідий місяць на ту пору Із хмарн де-де виглядав, Неначе човен в синім морі, То виринав, то **потопав**. І 3.8.

О **потопає** І 285.469, 285.474, **потопав образн.** І 3.8, **потопали** І 285.467.

ПОТОПИТИ (7). 1. *Утопити* (6). Стоїть кутя на покуті, А в запічку діти. Наплодила, наводила, Та нема де діти: Чи то **потопити**? Чи то подушити? І 365.169. *Образн.* (1). В яких ярах.. Ти заховавшся од спеки Огнепалімої тії, Що серце без огню розтопнї І без воли прорве, **потопить** Святїї думоньки твої? ІІ 307.100.

2. *Залити. Образн.* (1). Твої люди Во тьмі і неволї Закували.. добро твоє Кро-в'ю **потопили** І 344.162.

О **потопити** І. І 365.169, **потопив** І. І 148. Прип., 149. Прип., **потопила** І. І 295.81, **потопили** І. І 266.153, 2. І 344.162, **потопить** І. *образн.* ІІ 307.100.

ПОТОПАТИ (2). *Образн.* недосвіт перед світом В садочок укрався. **Потоптав** веселї квіти ІІ 346.5.

О **потоптати** ІІ 126.47, **потоптав** ІІ 346.5.

ПОТОРГОВАТИСЬ (1). Якщо подобається тобі оті Рудяки, то возьми в посесію 20 десятин на 25 літ, гарненько **поторговавшись** з Трошинським, та захожуйся будувати. VI 210.35.

ПОТОЦЬКИЙ (1). Прізвище польсько-го магната. Я в Парижі була Та три злота з Радзівілом Та **Потоцьким** пропила. І 298.182.

ПОТОЧЕНИЙ (2). *Образн.* Минувся мої сльози. Не рветься, не плаче **Поточене** старе серце І 290.671. Дай же, боже, коли-небудь.. Хоча серце замучене, **Поточене** го-

рем, Принести і положити На Дніпрових горах. II 28.172.

ПОТРАТИТИ (2). Уже як хочете, хоч лайте, Хоч і не лайте й не читайте — Про мене... Я і не прошу, Для себе, братіки, спишу, Ще раз те оливо **потрачу** II 105.34. Я тепер... хоч і багатий на папір, а всетаки на клаткику пишу, бо сказано, пустиня, де я возьму, як **потрачу** VI 50.5.

ПОТРЕБИТИ (1). *Перен. Загубити.* [Господь] Дивився мовчки на твою, Гріховную твою утробу І рек во гніві: — **Потреблю** Твою красу, твою оздобу, Сама розпінешся. II 327.15.

ПОТРЕБОВАТИ, ПОТРЕБУВАТИ (3). Одного боюся, щоб не **потребовали** мене часом в Оренбург. VI 130.21.

♦ **потребовали** VI 130.21, **потребують** VI 130.22, 142.10.

ПО-ТРИЧІ (1). *Присл.* прийнявши подарунок твій ширий, мій єдиний друже... цілісіньку ніч не спав, розглядав, дивився, перевертав **по-тричі**, цілуючи всяку фарбочку. VI 49.13.

ПОТРІБНИЙ (2). Статуетки мені не дуже **потрібні**, обійдуся і без їх. VI 118.33. Навчи ти мене, будь ласкав, що мені робить з руськими повістями? У мене їх десятків коло двох набереться. Затопить грубу,— шкода: багато праці пропаде. Та й грошей би хотілося, бо тепер вони мені дуже **потрібні**. VI 165.39.

ПОТРОХУ (9), **ПОТРОХУ-ТО** (1), **ПОТРОХИ** (2). *Присл.* 1. *Поступово; поволи* (10). А літа тихенько кралась І сльози сушили, Сльози щирої любові; І я прозрівати Став **потроху**... I 352.59. Минуть, Уже **потроху** і минають Дні беззаконія і зла. II 326.34. До люлюк, смороду і знику став я **потрохи** привикать, а тут спіткала мене цинга лютая VI 42.36.

2. *Невеликими частинами, частками* (2). Спасибі тобі, друже мій милостивий, за летописи, получив я їх од Головачова, всі до одної, і тепер собі здоров прочитую **потрохи**. VI 87.14.

♦ **потроху** 1. I 352.59, II 40.8, 195.35, 326.34, 488.В, VI 42.31, 139.32, 209.4, 2. II 367.22, **потроху-то** 1. VI 38.19, **потрохи** 1. VI 42.36, 2. VI 87.14.

ПОТРУДИТИСЯ (1). З *інф.* — Власовичу,— Кажу,— **потрудися** Води достать II 258.374.

ПОТРУТИСЬ (1). сестри ходили.. Плакать над Іваном, Поки самі **потруїлись** Тим зіллям поганим. II 115.35.

ПОТРУСИТИ (1). У *спол.* кишені **потрусити** — *позабирати гроші.* Гайдамаки.. Найшли льохи, скарб забрали, У ляхів кишені **Потрусили** I 122.1661.

ПОТРАЯСТИСЬ (1). *Образн.* Тихе поле аж крикнуло, Аж заридало **потраяслось**, Тугу, журбу та ту неволю На землю Руську пренесло. II 497.В.

ПОТУГА *див.* **ПОТУХА.**

ПОТУЖИТИ (1). За милого, як співати, Любо й **потужити**. I 29.47.

ПОТУРАТИ (6). 1. *Потакати, догоджати* (3). Ходи собі, мій голубе, Поки не заснуло Твоє серце, та виспуй, Щоб люде не чули. А щоб тебе не цурались, **Потурай** їм, брате! I 27.89. *Образн.* (1). А бог хоч бачить, та мовчить, Гріхам великим **потурає**. II 17.362 //У *спол.* серцеві не **потурай** — *серцеві не давай волі* (1). Святе писанє читай... А серцеві не **потурай**. II 37.101.

2. *Із заперечною часткою «не».* Не вір-ти (3). Удвох, кажуть, і плакати Мов легше неначе; Не **потурай**: легше плакати, Як ніхто не бачить. I 261.15. А тобі якийсь дурень збрехав, що я ще й досі запорожець. Брехня! не **потурай**. VI 165.31.

♦ **потурає** 1. *образн.* II 17.362, **потурай** 1. I 27.89, у *спол.* II 37.101, 2. I 58.64, 261.15, VI 165.31.

ПОТУРБУВАТИСЬ (2). З *інф.* Третій тиждень лежать оці книжки у мене... **потурбуйтеся**, будьте ласкаві, оддайте їх у ту контору, що ви говорили VI 32.5. На види і на людський бит текст буду сам писати або Куліша проситиму, а на історію **потурбуйтеся**, будьте ласкаві, ви пишати три листочки в год. VI 32.18.

ПОТУРБУВАТИ (1). Запродав я був свої сочинення книгопродавцю Кожанчикову за 2000 карбованців (та вже така моя вдача), що я замість грошей тільки обли-зався. Такий-то облизень і заставив мене **потурбувати** тебе оцією цидулою. VI 185.28.

ПО-ТУТЕШНЕМУ (1). *Присл.* Так от, бачите, лебедику, все є, і модель — чи **потутешньому** натурщиця — і справа всяка, — а одежі нема. VI 20.10.

ПОТУХА (1), **ПОТУГА** (1). У *спол.* випити на потуху (на потугу) — *випити на прощання.* Вип'ю чарку, вип'ю другу, Вип'ю третю на потуху, П'яту, шосту, та й кінець. I 128.1890.

♦ *Одн. З.* на потуху I 128.1890, на потугу I 442.В.

ПОТЯГТИ (8). *Піти*. Фам. Де ж Ярема? Взявши торбу, **Потяг** у Вільшану. I 87.438. Сердешні люде, Неначе в ірії, **потягли** У Рим на прощу. II 271.280.

◇ **потяг** I 87.438, 276.114, II 59.8, **потягли** I 122.1661, 202.137, II 161.55, 235.119, 271.280.

ПОТЯТИ (1). *Слов'ян. Порізати, побити*. Владимир князь перед народом Убив старого Роговолода, **Потя** народ, княжну поя, Отиде в волості своя II 74.207.

ПОУЧАТИ (1). Нехай [чернець] не гуляє, А святе письмо читає, Людей **поучає**. II 121.16.

ПОХВАЛА (3). Хвала вам, душі молодіе! Хвала вам, лицарі святіе! Вовіки-віки **похвала**! II 275.432. Не **похвали** собі, громадо! — Без неї може обійдусь, — А ради жду собі, поради! II 200.15.

◇ *Одн. Н.* похвала II 275.432, 323.738, *Р.* похвали II 200.15.

ПОХВАЛИТИСЬ (2). Буває, в неволі іноді згадаю Свое стародавнє, шукаю, шукаю, Щоб чим **похвалитись** II 232.3. *Образн.* (1). Прощай, убогий Кос-Арале. Нудьгу закліяю мою Ти розважав-таки два літа. Спасибі, друже; **похвались**, Що люде і тебе знайшли І знали, що з тебе зробити. II 207.8.

ПОХИЛЕНИЙ (1), **ПОХИЛЕННИЙ** (1). Дивлюсь.. На пригорі, ніби капличка, Козацька церква невеличка Стоїть з **похиленим** хрестом. II 24.22. Як сніг, три пташечки летіли Через Суботове і сіли На **похилённому** хресті На старій церкві. I 293.3.

ПОХИЛИВИШИЙСЯ (1). три пташечки.. Сіли На **похилившомусь** хресті I 498.В.

ПОХИЛИЙ (3). 1. *Згорблений* (1). Із моголи козак Встає сивий, **похилий**. I 381.4.

2. *З нахиленими вітами (про дерева, рослини)* (1). Київським шляхом верби **похили** Требратні давні могили вкрили. II 26.109.

3. *Перен. Пригноблений* (1). Возвеличу Малих отих рабов **похилих**! II 478.В.

◇ *Одн. Н.* похилий I 381.4, *Мн. Н.* похили 2. II 26.109, 3. **похилих** 3. II 478.В.

ПОХИЛИТИСЯ, ПОХИЛИТИСЬ (35).

1. *Зігнувшись, нахилитись* (19). Як той явор над водою, Степан **похилився**. I 280.273. Гайдамаки встали.. Сумно, сумно, як сироти, Мовчки **похилились**. I 80.206. **Похилившись**, Не те щоб дуже зажурившись, А так на палубі стояв [я] II 85.7 // *Смертись, схилитись на щось* (6). Та й заплакав

сіромаха, На кий **похилившись**. I 93.649. І жаль мені, малому, стало Того сірому-сироту, Що він утомився, На тин **похилився** II 86.33.

2. *Опустити вниз віти, верхівки (про дерева тощо)* (11). Сади рясні **похилились** I 241.103. А над самою водою Верба **похилилась**; Аж по воді розіслала Зелені віти II 8.12. Явор каже: — **Похилиюся** Та в Дніпріві скупаюся. II 342.13. *Образн.* (1). Вернітеся! дивітеся — Жита **похилились**, Де паслися ваші коні, Де тирса шуміла I 57.20 // *Перен.* (1). Мов кара, Луна в конглаві оддалась — І **похилилася** тіара! I 268.198.

3. *Накренитися* (1). Минули літа, а село Не перемінилось. Тільки пуста на край села Набік **похилилася**. I 391.14.

4. *Перен. Скоритися* (4). — Якби то, думаю, якби Не **похилилися** раби... То не стояло б над Невою Оcich осквернених палат! II 364.5. Всі оглухли — **похилились** В кайданах... I 259.9.

◇ **похилився** 1. I 146.2518, 280.273, 283.393, 418.В, II 86.33, 329.4, 342.7, **похилився** 1. I 84.332, 381.24, 2. I 384.18, II 230.61, **похилилася** 2. *перен.* I 268.198, **похилилась** 1. I 281.348, 310.4, II 221.59, 307.70, 2. I 281.334, 384.22, II 8.12, 146.10, 445.В, 3. I 391.14, **похилились** 1. I 80.206, 2. I 241.103, *образн.* I 57.20, 4. I 259.9, **похилися** 2. II 342.13, **похилиться** 4. I 118.1499, **похилиця** 4. I 438.В, **якби похилилися** 4. II 364.5, **похилившись** 1. I 93.649, 143.2430, 251.503, II 85.7, **похилившись** 1. I 418.В.

ПОХИТНУТИСЬ (1). Та й замовкла русалочка, В Дніпро поринула Мов пліточка. А лозина Тихо **похитнулася**. I 359.40.

ПОХІД ¹, **ПОХОД** (10). 1. *Перехід* (4). Спасибі їй, добрий В[арварі] Н[іколаєвн]і... хоче мені, як сама достане, прислати книжок. Як пришло, то тойді я і тяжкого **походу**, і Аральського моря, і безлюдного степу киргизького не злякаюся. VI 49.30 // *Про війська* (3). От набавив [пан], Та й бере в покої, І стриже, неначе хлопця, І в **поход** з собою Бере мене. I 366.218.

2. *Воєнні дії* (6). Не вернувся із **походу** Гусарин-москаль. II 156.1. Вернувся і Максим безногий: — В **поході**, каже, загубив. II 54.205. Прийшли вісті недобрі! — В **поход** затрубили. Пішов москаль в Туреччину I 29.42.

◇ *Одн. Р.* походу 1. VI 49.30, з (із) **походу** 2. II 156.1, 355.12, 3. в **похід** 2. II 403.В, в (у) **поход** 1. I 366.218, II 206.44, VI 51.17, 2. I 29.42, II 42.21, *М.* в **поході** 2. II 54.205.

ПОХІД ² (1). *Манера ходити. У приказці*. Дурня знать По **походу**. II 157.10.

ПОХМАРІТИ (1). *Перен.* Старий промовив: — «недоуми! Занапали божий рай!.. Гетьманщина!..» І думнее Чоло похмаріло... І 26.76.

ПОХМІЛЛЯ (8). Похмілля прокляте Його мучило. І 252.544. *У порівн.* (3). Приїжджав до мене колядувати старий М. С. Щепкін, то я після його колядки ще й досі хожу неначе після похмілля. VI 161.32. *Образн.* (2). А ти [слава]. Чи з ким іншим мизкаєшся З нудьги та з похмілля. II 286.8 // *У спол.* похмілля справи. *Образн.* (2). А Медуза В шинку з старцями п'яна спить. От-от прокинеться... і потом, І кров'ю вашою, деспоти, Похмілля справить. II 270.238.

♦ *Одн. Н.* похмілля І 252.544, *Р.* з (с) похмілля *образн.* II 286.8, 475.В, *у порівн.* VI 161.2, 162.33, після похмілля *у порівн.* VI 161.32, *З.* похмілля *у спол.* II 270.238, похмілля *у спол.* II 468.В.

ПОХОВАНИЙ (6). Зіновій Богдан і син його Тимофій були поховані в Суботові коло Чигрина І 148.Прип. *Образн.* (2). Думи мої молодії Поховані діти; Не літають з того світа Пустку натопити. І 273.2. Не жаль було давно одбутих, Давно похованих, забутих, Моїх кровавих тяжких сліз. І 389.11.

♦ *Одн. Н.* похований II 399.В, похована І 533.В, 539.В, *Мн. Н.* поховані І 148.Прип., *образн.* І 273.2, *Р.* похованих *образн.* І 389.11.

ПОХОВАТИ, ПОХОВАТЬ (57). 1. (56). Мене поховала Та бабуса, що осталась На тій пожарині.. А назавтра й вона вмерла Й зотліла у хаті, Бо нікому в Батурині Було поховати. І 296.113. Вмер батько і мати, Чужі люде поховали... II 252.143. 27 генваря поховали славного старого Улибишева, і не найдеться нікого в Нижньому некролог йому написати! VI 167.9. *Образн.* (10). А де ж твої думи, рожевії квіти.. Кому ти їх, друже, кому передав? Чи може навіки в серці поховав? І 245.252. У школі мучилося, росло... У школі дурня й поховують II 45.23. Не буди, Босфоре, буде тобі горе, Твої білі ребра піском занесу, У мул поховую!.. І 201.64.

2. *Схоронити, заховати* (1). Начетверо розкопана, Розрита могила.. Якби-то знайти те, Що там поховали І 470.В.

♦ *поховати* І 141.2352, 296.121, II 151.39, *образн.* І 258.8, 303.345, *поховать* І 139.2249, *образн.* II 27.134, 345.20, *поховав* І *образн.* І 245.252, *поховала* І 296.113, 311.41, *образи.* І

300.251, *поховали* І 8.207, 120.1582, 140.2283, 146.2513, 149.Прип., 256.68, 297.157, 316.251, II 56.286, 101.320, 108.157, 114.29, 130.64, 159.90, 177.397, 218.25, 252.143, 256.303, 258.391, 322.717, 419.В, 439.В, VI 82.23, 82.25, 167.9, *образн.* І 147.2549, 2. І 470.В, *поховаво* І II 225.196, *образн.* І 201.64, *поховавеш* І *образн.* II 17.393, *поховав* І І 142.2360, 142.2394, 143.2427, 312.72, 313.107, *поховують* І 147.24, 279.243, 393.12, 410.В, 458.В, 554.В, *образн.* II 45.23, *поховайте* І І 354.1, 354.17, *поховали* (б) І І 143.2402.

ПОХОВАТИСЬ (3). Гонта кричить: «..Сини мої любі, мої чорноброві! Де ви поховались?» І 140.2290.

♦ *поховались* І 140.2286, 140.2290, II 411.В.

ПОХОД ДИВ. ПОХІД 1.

ПОХОДИТИ (5). Поставлю хату і кімнату, Садок-райочок насажу. Посижу я і пожоу В своїй маленькій благодаті. II 348.3. *Образн.* (2). Походимо ж, моя зоре... Вийдемо на гору, Спочинемо, а тим часом Твої сестри-зорі, Безвічні, попід небом Поплывуть, засяють. II 372.21.

♦ *походити* І 493.В, *походила* II 278.522, *похожу* II 348.3, *походимо образн.* II 372.15, 372.21.

ПОХОЖАТИ (20). Вздовж байдака Знову пожожає Пан отаман, та на хвилю Мовчки поглядає. І 62.66. А Настуся з богословом.. у садочок Вийшли погуляти, Удвох собі пожожають, Мов ті голуб'ята. II 170.181. аж бачу, що ви тепер по Михайловій горі пожожаєте VI 186.33. *У приказці* (1). Не було в куми і запаски, аж глядз кума у плахті пожожає. То так оце і з твоїми письмами сталося: вчора одно, а сьогодні друге. VI 200.22.

♦ *пожожаю* І 254.16, *пожожаєш* II 91.43, *пожожає* І 61.49, 62.66, 101.896, 231.39, 462.В, II 9.66, 70.51, 70.67, 73.174, 95.100, 176.376, *у приказці* VI 200.22, *пожожаєте* VI 186.33, *пожожають* І 71.167, II 51.73, 170.181, *пожожала* І 366.209, *пожожали* І 247.347.

ПОХОЖИЙ (3). Ми восени таки пожожі Хоч капельку на образ божий,— Звичайне, що не всі II 208.1. Пише [Семен], що хтось передав йому [гроші], щоб послати мені. Може це і була коли-небудь правда, та тепер така стара стала, що пожожа на.. брехню. VI 118.24.

♦ *Одн. Н.* пожожа VI 118.24, *Мн. Н.* пожожі І 375.23, II 208.1.

ПОХОЛОНУТИ (2). *Перен.* Бувало, вигляне [Катруся] із хижі, Як тая квіточка з роси, Як тее сонечко з-за хмари. Ввесь похолону, неживий Стою, бувало. II 250.54 // *Безособ.* *У спол.* на серці похолоне — *про почуття жаху, болю і под.* (1). Шлях

на Московщину. Далекий шлях, пани-брати, Знаю його, знаю! Аж на серці похолоне, Як його згадаю. I 37.367.

ПОХОРОНИТИ (2). А онуки? їм бай-дуже, Панам жито сіють. Багато їх, а хто скаже, Де Гонти могила,— Мученика праведного Де похоронили? I 111.1239. серце холоне, Як подумаю, що може Мене похоронять На чужині II 213.72.

ПО-ХРИСТІЯНСЬКИЙ (1). *Присл.* Не по-християнський, брате мій, знаю, а що ж діяти? VI 42.27.

ПОЦІЛУВАТИСЬ, ПОЦІЛОВАТИСЬ (3). Обнімемось, поцілуємось, поберемось за рученьки та й підєм удвох собі аж у Київ. II 174.299. Як діточок двоє, Під тую калину Прийшли [козак і дівчина], посідали I поцілувались. II 192.22.

О поцілувались II 192.22, поцілуємось II 174.299, 475.В.

ПОЦІЛУВАТЬ, ПОЦІЛОВАТЬ (91). Вона вже матір'ю ходила, Уже пишалась і любила Своє дитя. I дав дожити Господь їй радості на світі. Побачити — і поцілувати Своє єдине дитя II 381.В. Думав я їдучи в столицю завернуть до Вас на Січ, поціловати тебе, твою стару і твоїх діточок, але не так воно робиться, як нам хочеться. VI 145.16. Отак, серце, обнімемось, Отак поцілюю I 156.142 //У листах як форма передачі дружнього привітання (57). Оставайся здоров, друже мій милостивий, поцілуй за мене свою жінку і своїх невеличких діточок, згадай інколи безталанного Т. Шевченка. VI 86.39. Як побачите С. Т. Аксакова і М. С. Щепкіна, то поцілуйте сих старих дітей за мене тричі. VI 186.22.

О поцілувать II 381.В, поціловати II 11.137, VI 145.16, поцілував I 142.2384, 143.2404, VI 324.В, поціловав I 168.172, 447.В (2 р.), VI 206.9, поцілувала I 233.111, II 22.37, 319.565, поцілюю I 106.1060, 156.142, 162.395, II 171.205, VI 134.10, 144.29, 177.27, 211.28, 225.11, 225.21, поцілуєш II 32.16, поцілуй I 169.197, 254.8, 280.278, 336.252, 462.В, II 140.6, 165.46, 171.216, поцілуй VI 15.26, 17.21, 76.16, 84.15, 84.28, 85.34, 85.37, 86.39, 87.22, 131.5, 131.32, 131.37, 132.7, 133.18, 133.22, 134.13, 141.7, 142.11, 146.30, 147.19, 147.28, 147.39, 147.40, 153.6, 155.18, 156.4, 156.16, 156.18, 159.13, 161.10, 161.35, 163.37, 164.13, 167.12, 174.9, 174.12, 177.16, 177.25, 179.7, 179.26, 188.22, 189.30, 193.32, 195.38, 203.19, 209.35, 212.33, 220.7, 221.7, 225.30, поцілуйте I 139.2241, 515.В, VI 23.24, 149.3, 186.22, 196.18, 200.13, 215.22, поцілував (би) VI 15.26.

ПОЧАЇВ (3). Назва монастиря. У Київ їздила [генеральша], молилась, Аж у Почаєві була II 224.180.

О *Одн. З.* в Почаїв I 493.В, М. у Почаєві I 283.398, II 224.180.

ПОЧАСТУ (1). *Присл.* Эх! то-то было б., не впиваться почасти горілочкою VI 75.2.

ПОЧАСТУВАТИ (7). Молодая встала, Взяла квартиру оковити Та й почаствовала Сердешиного невольника I його сторожу. II 188.76. Сидить, діти, у запечку, А я з журби та до шинку, А там найду свою жінку, Найду жінку, почастью, З вороженьків покепкую. I 67.149. *Образн.* (3). Кров'ю червоною Почастью за Павлову Праведною душу I 415.В.

О почаствовала II 188.76, 188.91, 440.В, почастью I 67.149, образн. I 415.В (2 р.), почаствуєм образн. I 106.1079.

ПОЧАТИ, ПОЧАТЬ (10). 1. *Приступити до якої-н. дії* (5). Повіруєм ще трохи в волю, А потім жити почнемо Меж людьми, як люде. I 379.14. Отож і вчити почали Письму панята. II 63.51. На тім тиждні почнуться тут дворянські вибори, уже почали збираться повітові пани VI 154.16.

2. *Зайнятися чим-н. у першу чергу* (4). І що тепер йому почати? Подумавши, перехрестивсь [Максим] Та й знов пішов у наймити II 253.170. Я не знаю, що мені робить і що почать? Утікти хіба нищечком до вас VI 192.10.

3. *Проявити перші ознаки певного стану* (1). За що мене господь карає? У школі мучилось, росло, У школі й сивить почало II 407.В.

О почати 2. II 97.165, 253.170, почать 2. II 40.2, VI 192.10, почали 1. I 356.72, II 63.51, VI 154.16, почало 3. II 407.В, почну 1. II 163.13, почнемо 1. I 379.14.

ПОЧАТИСЬ (2). Отут-то, голубе мій сизий, Отут-то й лихо почалось! II 251.94. На тім тиждні почнуться тут дворянські вибори VI 154.14.

ПОЧВАНІТЬСЯ (1). а чорноморець той.. надів чорноморську достатню одержу, щоб почванітись перед московками VI 82.39.

ПОЧЕП (1). *Перен.* Дещо. і вчора Лилася божя благодать. Кому чи чином, чи грошима, Кому в аренду — Палестину, Бай-стрятам — Почеп. А кому Самі благоволили дати Свою підложницю в супруги II 463.В.

ПОЧЕПИТИ (1). Заридала Катерина... Пішла в садок у вишневий, Богу помолилась, Взяла землі під вишнею, На хрест почепила I 34.239.

ПОЧЕРВОНИТИ (1). А майдани Кров почервонила. II 125.34.

ПОЧЕРВОНІТИ (4). 1. *Стати червоним* (3). І сонце гріло, не пекло! Та недовго сонце гріло... Запекло, **почервоніло** І рай запалило. II 21.18. Око роздухло і **почервоніло**, трохи з лоба не вилазить. VI 178.31 // *Зашарітись* (1). Усміхнися, моє серце, Тихесенько тихо, **Почервоній**, моє любче, І більше нічого. II 420.В.

2. *Потекти. Образн.* (1). Покотились головоньки — Не сто та й не двісті, А із тисяч шляхетская Кров **почервоніла** Іоранди, і костьоли, І все затопила. II 427.В.

◇ **почервоніла** 2. II 427.В, **почервоніло** 1. II 21.18, VI 178.31, **почервоній** 1. II 420.В.

ПО-ЧЕРНЕЧИЙ (1), **ПО-ЧЕРНЕЧИ** (1). *Присл.* Іди ти в Січ; як бог поможе, Там наїсися всіх хлібів .. Та по-молодечій Будеш богу молитися, А не **по-чернечий** Хармаркати. I 277.185.

◇ **по-чернечий** I 277.185, **по-чернечи** I 491.В.

ПОЧЕСНИЙ (1). Титарівна-Немирівна ... **Почесного** роду ... II 355.10.

ПОЧИВАТИ (1). *Перен.* Коли нема щастя, нема талану, Нема кого й кинуть, ніхто не згадає, Не скаже хоть на сміх: «Нехай **почиває**, Тільки його й долі, що рано заснув». I 458.В.

ПОЧИМЧИКУВАТИ (1). *Образн. Фам.* Чи не покинуть нам, небого, Вірші нікчемні віршувать, Та заходиться риштувать Вози в далеку дорогу, На той світ, друже мій, до бога, **Почимчикуєм** спочивать. II 502.В.

ПОЧИН (4). *Початок.* І все то те, вся країна, Повита красою, Зеленіє, вмивається Дрібною россою, Споконвіку вмивається... І нема тому **почину**, І краю немає! I 242.113. І зараз же напиши мені, чи багато треба грошей для **почину**? VI 213.10.

◇ *Одн. Р.* **почину** I 75.28, 242.113, для **почину** VI 213.10, 216.27.

ПОЧИНАТИ (1). Скотина Іде пасучи-ся, рядком Ідуть за нею батько й мати, І **починають** розмовляти Поволі, тихо. II 313.322.

ПОЧИНОК (1). *У спол.* н а **починок** — для **початку**. Один пише молодий козак Маркович з товариством і шле мені н а **починок** трохи грошенят. VI 130.1.

ПОЧАТЮЧИЙ (1). На той рік як доживемо, то, дасть бог, побачимось, я буду в вашому Харкові. А поки що прийміть милостиво мою просьбу і не осудіть щиро **почаючого** вас Тараса Шевченка. VI 33.36.

ПОЧИТИ (1). *Слов'ян.* День погас, І все **почило**. II 242.21.

ПО ЧОМУ (1), **ПО ЧІМ** (1). *Присл.* Усі ми в золоті і голі. До нас в науку! ми навчим, **По чому** хліб і сіль **по чім!** I 327.5.

ПОЧОРНЕННИЙ (1). Тихе поле половецьке Не оране, не сіяне, **Почорнене** копитами, А костями побілене II 497.В.

ПОЧОРНІЛИЙ (1). Там десь далеко умірає Мій любий князь на самоті. Омію кров на білім тілі, На тяжких ранах **почорнілих**, На князі, ладо сироті II 496.В.

ПОЧОРНІТИ (6). Мов прокинувся, дивлюся: Село **почорніло**, Боже небо голу-бее І те помарніло. II 21.21. Невесело На горі палати **Почорніли**. II 18.400. Коли я вирвався з цієї пустині? Чи, може, крий боже, Тут і загину. І **почорніє** червоне поле... II 47.83.

◇ **почорніло** II 21.21, 135.1, 135.3, 135.13, **почорніли** II 18.400, **почорніє** II 47.83.

ПОЧТА (25), **ПОШТА** (2). 1. *Пересилка, доставка листів, грошей, вантажу державними засобами зв'язку; засоби зв'язку, призначені для цього* (20). Нарисував я карандашем для тебе своє полічіє, та нема з ким переслати його, а по **почті** боюся, зотреться. VI 153.27. а щоб йому не тратиться на **почту**, то нехай оддасть [барельєфік] тобі VI 77.7. Вибач мені ради св. Федора Тирона, що я до тебе нашивдку пишу. Сьогодні **пошта** прийшла, а завтра одходить. VI 71.9. І знов мені не привезла Нічого **почта** з України... II 152.2. Якраз на великдень привезла мені астраханська **почта** твоє дружнєє ласкове письмо VI 129.30 // *Чергова доставка кореспонденції* (2). Піддожду другої **почти**, чи не веселіша буде. VI 132.34. З завтрашньою **почтою** посилаю тобі два рисунка. VI 178.38.

2. *Установа для пересилки і доставки кореспонденції, вантажу тощо; приміщення такої установи* (4). Поніс був уже я оце письмо на **почту**, та зострівся мені старий Улибшєв і просив написати од себе глибочайший поклон VI 155.20. Сьогодні ж з **почти** принесли мені і твої ковбаси VI 209.38.

3. *Те, що відправляють або доставляють засобами зв'язку* (3). Завтра, слава богу, од нас пароход повезе **почту**, а коли-то він привезе од тебе, друже мій єдиний, лист? VI 84.9.

О *Одн. Н.* почта 1. II 152.2, VI 49.33, 50.8, 62.9, 129.30, 129.38, 131.19, 131.25, 133.16, 139.2, 144.37, 3. VI 132.33, 141.36, *пошта* 1. VI 71.9, *Р.* почти 3. VI 132.19, 132.34, з *почти* 2. VI 209.38, *З.* *почту* 8. VI 84.9, на *почту* 1. VI 77.7, 2. VI 82.14, 155.20, на *пошту* 2. VI 216.26, *О.* *почтою* 1. VI 153.24, з *(с)* *почтою* 1. VI 133.5, 178.38, *М.* по *почті* 1. VI 153.27, 201.10.

ПОЧАТАЛІОН (1), ПОЧАТАЛЬОН (1). На самому цьому слові одчинилися двері і *почта льон* подав мені третій лист ваш, написаний 7 янв. VI 46.12.

О *Одн. Н.* *почта льон* VI 46.12, *З.* *почта льон* VI 155.12.

ПОЧТАР (4), ПОШТАР (1). Біжить *почтар* із Віфлеєма і каже: — Царю! так і так! Зіновать, кукіль і будяк Росте в пшениці! Кляте плем'я Давидове у нас зійшло! II 301.21. Або прокляті *поштарі* не довели мого писма до вас, або ви його прочитали та розсердилися на мене. VI 94.

О *Одн. Н.* *почтар* II 301.21, 301.31, *почтарь* II 481.8 (2 р.), *Мн. Н.* *поштарі* VI 19.4.

ПОЧТОВИЙ (2). У *спол.* папір *почтовий*. Не здивуйте, бога ради, що на такому клаптикові пишу до вас, бо в цьому божому краї папір *почтовий* навдивовижу. VI 44.10.

О *Одн. Н.* *почтовий* VI 44.10, *Р.* *почтового* VI 45.24.

ПОЧУМАКУВАТИ (1). *Перен. Жарт.* На той світ, друже мій, до бога, *Почумакуєм* спочивать. II 372.7.

ПО-ЧУМАЦЬКОМУ (1). *Присл.* а ми вдвох собі.. *по-чумацькому* та *по-бурлацькому*, зваримо борщу з карасями VI 221.13.

ПОЧУТИ, ПОЧУТЬ (45). 1. *Сприйняти на слух* (31). Вона вже матір'ю ходила. Уже пишалась і любила Своє дитя. І дав дожить Господь їй радості на світі. Узріть його, поціловать Своє єдине дитя, І перший крик його *почути*... II 11.139. Я аж засміявся. Він і *почув*, та як зикне І 253.569. Я в марті місяці їду за границю, а в Малоросію не поїду, цур їй, бо там окрім плачу нічого не *почую*. VI 28.26. *Образн.* (5). Ну що б, здавалося, слова.. А серце б'ється-ожила, Як їх *почує*!.. II 85.4. Так нехай же я хоч через папір *почую* рідне слово VI 16.12. Плач же, серце, плачте, очі, Поки не заснули, Голосніше, жалібніше, Щоб вітри *почули* І 55.32. *Образн., повт.* (2). *Почуємо* славу, козацькую славу, *Почуємо*, та й загинем. І 199.15.

2. *Довідатись про щось (по чутках);*

прочути (12). Один тільки брат названий Оставсь на всім світі, Та й той — *почув*, що так страшно Пекельнії діти Його брата замучили, Залізняка заплакав І 145.2501. Тутешні земляки наші (а надто панночки) як *почули*, що мені бог таке добро посилає, то ще трошки подурнішали. VI 216.35. *Образн.* (2). Утні, батьку, щоб нехотя На ввесь світ *почули*, Що діялось в Україні, За що погибала, За що слава козацькая На всім світі стала! І 59.89.

3. *Послухати. Повт.* (2). «Постривайте, я щось скажу». «*Почуєм, почуєм*, Та не бреші, бо, хоч здохні, Брехня не поможе». І 91.551.

О *почути* 1. II 11.139, *почуть* 1. І 462.В, II 381.В, *почув* 1. І 253.569, II 45.13, 398.В, II 145.2501, VI 218.15, *почула* 1. І 103.962, II 22.34, 192.8, *почули* 1. І 45.670, II 17.365, *образн.* І 55.32, II 17.366, 2. VI 216.35, *образн.* І 59.89, 99.845, *почую* 1. І 244.192, II 93.26, VI 28.26, *повт.* І 156.144, 156.145, *образн.* VI 16.12, 2. VI 25.29, *почуєш* 2. І 93.644, *почує* 1. І 103.963, *образн.* II 85.4, 2. І 103.965, 133.2039, *почуємо* 1. І 37.361, 289.647, *образн., повт.* І 199.15, 199.16, *почуєм* 1. І 118.1496, 3. *повт.* І 91.551 (2 р.), *почуєте* 2. VI 38.21, *почують* 1. І 101.912, 486.В, *образн.* II 326.47, *почув би* 1. І 417.В, II 55.246, *якби почули* 2. І 27.75, *почувши* 2. І 149.Прип.

ПОЧУХАТИ (1). У *спол.* потилицю *почухати*. А тепер через день дають Руслан[а] і Людмилу. Та що то за опера, так ну! а надто як Артемовський співа Руслана, то так, що аж потилицю *почухаєш*, далєбі правда! І 26.13.

ПОШЕПТАТИ (1). *Етн. Образн.* Чого ж ти бажаєш, Мій голубе? Я до тебе — Сама, кажу, знаєш! Отже далєбі забула... Пристріг, чи бєшиха... *Пошепчемо*.. От тобі й сестра з Парнаса II 415.В.

ПОШИТИ (4). Грались [діти].. Та й стали хвалитись Обновами. Тому к святкам З листивою *пошили* Сорочечку. А тій стожку, Тій стрічку купили. II 197.6. *Образн.* (1). Ти.. з шкур наших Собі багрянину *Пошив* жилами твердими І заклад столицю В новій ярі. І 251.483 //У *спол.* у дурні *пошити* — *обдурити* (1). Вірсаві.. Купалася собі з богом, Лоно біле мила, І царя свого святого У дурні *пошила*. II 70.63.

О *пошив образн.* І 251.483, *пошила* VI 19.14, у *спол.* II 70.63, *пошили* II 197.6.

ПОШИТИЙ (3). На сей раз вручителю сего вручите мої вещи і гроші, і сорочку, як *пошита*, і бриль. VI 194.9.

О *Одн. Н.* *пошита* VI 194.9, 212.39, *З.* *пошити* VI 19.7.

ПОШКАНДИБАТИ (8). *Фам.* Задзвонили до вечерні; Оксана осталась, А черниця, помовившись, В храм **пошкандибала**. І 134.2100. *Образн.* (1). О думи мої! о славо злая!.. Роби що хочеш з темним зо мною, Тільки не кидай, в пекло з тобою **Пошкандибаю...** ІІ 32.8.

О **пошкандиба** ІІ 38.119, **пошкандибала** І 134.2100, ІІ 101.311, **пошкандиба[ла]** ІІ 287.3, **пошкандибаю** І 278.206, *образн.* ІІ 32.8, **пошкандибає** ІІ 254.246, **пошкандиба** ІІ 409.В.

ПОШКОДИТИ (2). напиши мені, чи багато там землі у тій Забарі? яка вона? чи можна буде садочок розвести, та ще щоб справді сердитий Дніпро не **пошкодив?** VI 200.31 // **Завадити** (1). Проси грошей, а не пишиш чи багато тобі їх треба,—ну, та гроші така річ, що хоч і сто рублів, то не **пошкодити** VI 17.13.

ПОШТА див. ПОЧТА.

ПОШТАР див. ПОЧТАР.

ПОШУКАТИ (12). Благослови, отамане, Чайки попускати Та за Тендер погуляти, Турка **пошукати**. І 284.461. У Києві у мене нема нікого такого, щоб хто добре знав Понятівського: **пошукаю**, чи не знайду тут. VI 200.29. *Образн.* (4). Ой піду я боса полем, **Пошукаю** свою долю ІІ 116.8.

О **пошукати** І 284.461, 290.698, **пошукаю** І 9.15, ІІ 136.6, 342.16, VI 200.29, *образн.* І 243.175, ІІ 116.8, **пошукає образн.** І 275.76, **пошукай** І 130.1941, **пошукайте** І 376.66, *образн.* І 76.40.

ПОШЕГОЛЯТИ (1). Та, правда, в Москві всюди єсть де **пошеголять**, а особливе такому козакові, як Сатана. VI 82.41.

ПОЩЕРБИТИ (1). *Образн.* Погуляли гайдамаки, Добре погуляли: Трохи не рік шляхетською Кров'ю наповали Україну, та й **заявили**—Ножі **пощербилі**. І 145.2492.

ПОЯВИТИСЯ (1). А тим часом жида в селі З грішми **появились**. Радіє князь, запродеу З половиною жито. ІІ 15.298.

ПО-ЯКОМУ (4). *Присл. У спол.* чорт зна а **по-якому**—*невідомо як*. Ми з тобою, здається, і розумні люде, а робимо чорт зна а **по-якому**: ти мою письма не дождешся—пишеш мені, а я, на тебе дивлячись, тобі одвітую, не знавши, що ти мені пишатиш. VI 216.22.

О **по-якому** І 374.10, VI 17.8, 211.15, 216.22.

ПОЯС (4). 1. *Те, чим підперезують одяг* (3). Везе Марко Катерині Сукна дорогого, А батькові шитий **пояс** Шовку червоного. І 322.482 // *У спол.* за **пояс** заткнути *що—легко справитися з чим-н.* (1).

Каленика поцілуй тричі за мене і скажи йому, що, як добре знатиме математику, то астрономію і навігацію за **пояс** заткне. VI 221.8.

2. *Талія* (1). Розплелася густа коса Аж до **пояса** І 237.2.

О *одн. Р.* до **пояса** 2. І 237.2, *із-за пояса* І ІІ 176.362, 3. **пояс** 1. І 322.482, *за пояс* 1. *у спол.* VI 221.8.

ПОЯТИ (1). *Слов'ян. Полонити.* Владимир князь перед народом Убив старого Роговолода, Потя народ, княжну **поя**, Отиде в волості своя ІІ 74.207.

ПРАВДА (126). 1. *Справедливий соціальний устрій; справедливість* (56). Дивлюсь: неначе ті ягнята, Ідуть задрипані дівчата, А дід (сердешний інвалід) За ними гнеться, шкандибає, Мов у кошару заганяє Чужу худобу. Де ж той світ? І де та **правда**? Горе! Горе! ІІ 358.17. Нехай же серце плаче, просить Святої **правди** на землі. І 228.38. Не вам, в мережаній ліврї Доношки і фарисї, За **правду** пресвятую *стать* ІІ 280.23. Мов із тісної домовини На той останній страшний суд Мертвці за **правдою** встать. І 244.224 // *Слово правди* (5). Чи ми ще зійдемося знову? Чи вже навіки розійшлись? І *слово правди* і любові В стєпи і дебрї розсїзні! І 395.3 // *Сонце правди* (3). Може ще раз сонце **правди** Хоч крізь сон побачу... І 258.23 // *Апостол правди* (1). І день іде, і ніч іде. І голову схопивши в руки, Дивуєшся, чому не йде Апостол **правди** і науки? ІІ 362.4 // *Правди голос* (1). Скорбящих радосте! пошли.. Святої **правди** голос новий! ІІ 266.68 // *Дума правди* (1). Любить [батько] її, думу **правди**, Козацьку славу І 81.245 // *Євангеліє правди* (1). Земля плаче у кайданах.. Нема кому розкувати, Одностайне *стать* За *євангеліє правди* І 265.104 // *Правди зоря* (1). Святої **правди** і любові Зоря всесвітня зійшла І мир і радість принесла На землю людам. ІІ 267.126 // *Матер правди* (1). Ти матер **правди** на землі! ІІ 459.В // *Світ правди* (1). Встане Україна.. Світ **правди** засвітить І 309.46 // *Світоч правди* (1). І засвітить, любомудре, Світоч **правди**, волі ... І 263.39. *У прикл. спол.* (3): а) **правда-воля** (1). Брешеш, людоморе! За святу *правду-волю* Розбойник нестане І 338.61; б) **сонце-правда** (1). І знову *шкуру дерете* З братів незрящих, гречкосіїв,

І сонця-правди дозрівать В німецькі землі, не чужії, Претеся знову!.. І 331.48; в) правда-мста (1). не втече [лукаві чада] І не сковається; всюди Вас найде правда-мста. ІІ 328.44. *Ірон.* (1). Вдови-ченка. Забили в скрепищу, Та й повезли до прийому. Он яке твориться На сім світі! Яка правда У людей, мій сину. ІІ 253.194. *Персоніф.* (1). Кати знушаються над нами, А правда наша п'яна спить. І 325.25. *Образн.* (1). І ніхто не бачить, І не бачить, і не знає — Оглухли, не чують; Кайданами міняються, Правдою торгують. І 330.12.

2. *Те, що відповідає дійсності; істина* (33). Була чутка, що стрижену [Катерину] В Умані водили По улицях — украла щось... Потім утопилась.. А може то така правда, Як на вербі груші. ІІ 54.185. Спасибі тобі, друже мій єдиний! Така не-правда краще всякої на світі правди. VI 118.28 Бабусенько, голубонько, Серце моє, ненько! Скажи мені щирю правду — Де милий-серденько? І 51.116. Раби незрячі, сліпії!.. Моліться правді на землі, А більше на землі нікому Не поклоніться. Все брехня — Попи й царі... ІІ 272.297. *У прикл. спол.* історія-правда (1). Як би розказать Про якого-небудь одного магната Історію-правду, то перелякать Саме б пекло можна. ІІ 30.43.

3. *Присудок. Вірно, справді, так* (18). Чи правда, Оксано? чужа чорнобрива! І ти не згадаєш того сироту, Що в сірій свитині, бувало, щасливий, Як побачить диво — твою красоту. І 153.15. Далекі правда, частенько сижу собі один в чужій хаті та й думаю — гора з горою не сходиться, а чоловік з чоловіком спіткнеться. VI 19.23. *Повт.* (6). Може чванитесь, що братство Віру заступило. Що Сінопом, Трапезонтом Галушки варило. Правда!.. правда, наїдалися, А вам тепер вадить. І 334.174.

4. *Вставн.* (6). Добро, у кого є господа, А в тій господі є сестра Чи мати добрая. — Добра, Добра такого таки зроду У мене, правда, не було ІІ 76.5. Та, правда, в Москві всюди єсть де пошеголять VI 82.40.

◆ *У спол.* (13): а) сказати (скажи, сказавши) по правді (6). В неволі тяжко, хоча й волі, Сказати по правді, не було. І 393.2. Ну, скажи по правді, чи єсть та велика душа на світі, окрім твоєї благородної душі, щоб згадала про

мене в далекій неволі VI 115.6. та воно, по правді сказавши, давно б його [лист] треба завершити, так що ж ти маєш робити — ніколи, так ніколи, що за лежею нема коли і посидіть. VI 83.32; б) правда ваша (4). А чванитесь, що ми Польщу Колись завалили!.. Правда ваша: Польща впала, Та й вас роздавила! І 335.188. *Повт.* (2). Розказав би про те лихо, Та чи то ж повірять! «Бреше, скажуть, сякий-такий!.. Правда ваша, правда, люде! І 37.377; в) нігде правди діть (2). І усміхнувся сивий дід... Бо може, нігде правди діть, Було таке, що й женихались, Та розійшлися, не побрались ІІ 28.153; г) по правді жити (1). Дурю! Бо краще одурить Себе-таки... Ніж з ворогом по правді жити. ІІ 350.30.

◆ *Одн. Н.* правда 1. І 229.86, 241.93, 326.32, 331.31, 345.179, ІІ 291.27, 316.439, 328.64, 357.14, 358.17, 358.24, 419.В, *персоніф.* І 325.25, *ірон.* ІІ 253.194, *у прикл. спол.* в) ІІ 328.44, 2. І 58.48, 91.575, 326.63, 344.147, ІІ 54.185, VI 21.21, 118.24, 3. І 77.95, 104.1006, 153.15, 375.21, ІІ 182.9, 290.3, VI 19.23, 24.27, 24.30, 26.14, 139.31, 219.26, *поет.* І 57.30 (2 р.), 334.174 (2 р.), ІІ 174.290 (2 р.), 4. ІІ 76.5, 206.46, 230.66, VI 75.12, 82.40, 139.11, *у спол.* 6) І 335.188, ІІ 410.В, *у спол.* 6), *поет.* ІІ 37.377 (2 р.), *Р.* правди 1. І 81.245, 146.2535, 228.38, 258.23, 263.39, 264.82, 265.104, 309.46, 328.144, 395.3, ІІ 121.3, 200.7, 266.68, 267.125, 267.126, 268.139, 279.569, 281.74, 317.518, 322.702, 357.8, 362.4, 459.В, *у прикл. спол.* 6) І 331.48, 2. І 150.П, VI 118.28, *у спол.* в) І 8.197, ІІ 28.153, *без правди* 1. ІІ 320.629, *Д.* правді 2. І 263.60, ІІ 272.297, *З.* правду 1. І 24.111, 265.97, 302.329, ІІ 102.5, 208.29, 268.157, 321.649, 323.743, 333.20, 2. І 51.116, 58.59, 91.574, 95.711, 103.956, 132.2017, 228.53, ІІ 192.29, 285.34, VI 15.6, 20.30, 24.2, 45.22, 76.34, 198.26, *у прикл. спол.* ІІ 30.43, *за правду* 1. ІІ 26.92, 280.23, 320.628 (2 р.), *у прикл. спол.* а) І 338.61, 2. І 487.В, ІІ 406.В, VI 24.2, *О.* правди 1. *образн.* І 330.12, 2. І 157.168, 343.119, 480.В, *за правду* 1. І 244.224, *М.* по правді *у спол.* а) І 393.2, ІІ 69.9, VI 76.32, 83.4, 83.32, 115.6, *у спол.* в) ІІ 350.30.

ПРАВДИВИЙ (8). 1. *Справедливий* (6). Отак у келії правдивий Іван Гус думає розірвать Окови адови!.. І 265.116. По якому правдивому, Святому закону І землю, всім даною, І сердешним людом Торгуєте? І 338.71 //Такий, що виражає правду, проїнятий правдою (2). З старцями божими по селах Правдива дума невесела Меж людьми ходить... ІІ 235.132.

2. *Дійсний, справжній* (2). Галайда впововину видуманий, а смерть вільшанського титара правдива І 150.П.

◆ *Одн. Н.* правдивий 1. І 265.116, ІІ 270.222, 450.В, правдива 1. І 58.56, ІІ 235.132, 2. І 150.П., *О.* правдивим 2. ІІ 92.14, *М.* (по) правдивому 1. І 338.71.

ПРАВДИВО (2). *Присл. 1. Справедливо* (1). Мій любий краю неповинний! За що тебе господь кара.. за панів отих поганих До краю нищити... Покара, Уб'є незримо і **правдиво** II 327.11.

2. *Як було насправді* (1). Ти зрадієш; і розкажеш Дитині **правдиво** Про панича лукавого, І будеш щаслива. II 196.72.

◇ **правдиво** 1. II 327.11, 2. II 196.72.

ПРАВДОЛЮБІЄ (1). *Слов'ян. Любав, о господи, подай* І **правдолюбіє** пошли. II 495.В.

ПРАВДОНЬКА (4). *Пестл. до правда* 2. Е... е... лю-лі, Питала зузулі, Зузуля кувала, **Правдоньку** казала. I 230.20. Мовчить і гнеться, мов жива, В степу пожовкля трава; Не хоче **правдоньки** сказати, А більше ні в кого спитати. II 109.11.

◇ **Одн. Р.** **правдоньки** II 109.11, 410.В, 3. **правдоньку** I 230.20, II 153.32.

ПРАВЕДНИЙ (46). *Слов'ян. 1. Такий, що відповідає моральному ідеалові; безгрішний; невинний* (42). Коло хатини В повітці свій малій Той бондар **праведний**, святій, ..Барило й бочку набиває II 316.449. А за ним, За сином **праведним** своїм, І ти пішла. II 321.654. Вже повимірали.. **Праведній** люде! II 255.283. Спаси ти нас, Младенче **праведний** II 302.36. Неначе **праведних** дітей, Господь, любя отих людей, Послав на землю їм пророка II 102.1 // **Субст.** (8). І сонце хоче подивитися, Що будуть з **праведним** творить?!.. I 270.305. І плаче серце, оживає, І в тебе, боже, і в святих Та **праведних** твоїх питає, Що він зробив їм II 265.44 // **Субст. У порівн.** (1). входить в хатину добрий Герн і подає мені ваш лист. Господи милостивий! Як я зрадів! Неначе батька рідного побачив, або заговорив з сестрою на чужині! А надто, як прочитав, що вас всіх, мов **праведних**, минула кара господня VI 54.26. **Образн.** (6). Отож сидять, А сонце **праведне** швиденько Додолу котиться. II 313.343. **Праведній** зорі! Сховайтесь за хмару: я вас не займав, Я дітей зарівав!.. Горе мені, горе! I 140.2295. Ви тяжкий камінь положили Посеред шляху... і розбили О його... бога боячись! Моє малее, та убоге Та серце **праведне** колись! II 239.26. **Образн. Грон.** Такії, боже наш, діла Ми творимо у нашім раї На **праведній** твоїй землі! II 230.47 // **Протинятий правдою** (5). Як матимеш гулящий час, то піди в

Сімонов монастир і за мене помолися богу на могилі Гоголя за його **праведную** душу. VI 87.28.

2. *Справедливий, істинний* (4). І сором тут, і сором там — Вставать з чужої домовини, На суд твій **праведний** прийти I 201.79. Коли Ми діждемося Вашінгтона З новим і **праведним** законом? II 280.29. Ти сирота, нема нікого, Опріче **праведного** бога. II 236.17.

◇ **Одн. Н.** **праведний** 1. II 256.315, 302.36, 310.209, 311.242, 316.449, 482.В, **субст.** I 98.825, II 316.450, **праведная** 1. I 13.85, 13.108, II 266.62, 315.427, **праведне** 1. **образн.** II 313.343, **Р.** **праведного** 1. II 484.В, (опріче) **праведного** 2. II 236.17, 3. **праведного** 1. I 111.1238, II 257.357, 461.В, **субст.** I 271.334, (про) **праведного** 1. II 256.295, **праведний** 2. II 368.22, (на) **праведний** 2. I 201.79, **праведную** 1. I 335.198, II 312.286, (за) **праведною** 1. I 415.В, VI 87.28, **праведне** 1. **образн.** II 239.26, (в) **праведне** 1. II 455.В, **О.** **праведним** 1. **образн.** II 276.450, (з) **праведним** 1. **субст.** I 270.305, 2. II 280.29, (за) **праведним** 1. II 321.654, (над) **праведним** 1. II 278.557, **праведнім** 1. **образн.** II 470.В, **М.** (в) **праведній** 1. II 314.390, (на) **праведній** 1. **образн.**, **ірон.** II 230.47, **М.** **праведній** 1. II 255.283, **образн.** I 140.2295, **Р.** **праведних** 1. **субст.** I 108.1156, (в) **праведних** 1. **субст.** II 265.44, 3. **праведних** 1. I 108.1137, II 325.10, **у порівн.** II 102.1, **субст.**, **у порівн.** VI 54.26, **О.** (з) **праведними** 1. **субст.** I 340.17, **М.** (в) **праведних** 1. **образн.** II 19.439.

ПРАВЕДНИЧИЙ (1). Вловлять душу **праведничу**, Кров добру осудять. I 345.193.

ПРАВЕДНО (2). *Слов'ян. Присл. 1. Не порушуючи моральних норм* (1). Ще на Україні веселі І вольніи пишались села Тойді, як **праведно** жили Старий козак і діток двоє... I 489.В.

2. *Справедливо* (1). І **праведно** господь великий, Мов на звірей тих лютих, диких, Кайдани повелів кувати, Глибокі тюрми покопати. II 102.19.

◇ **праведно** 1. I 489.В, 2. II 102.19.

ПРАВИЙ¹ (2). *Протилежний лівому.* Привезли його в кайданах в польський лагер недалеко Балти, з одрізаним язиком і **правую** рукою. I 149.Прип. Під Очаков Погнали й Максима. Там-то його й скалічено... **праву** ногу Чи то ліву підстрелено... II 254.218.

ПРАВИЙ² (6). 1. *Справедливий* (4). Окують царей неситих В залізних пута, І їх, славних, оковами Ручними окуртять, І осудять губителів Судом своїм **правим**. I 347.280.

2. *Субст. Неповинний* (2). В псалтирі і тимпані Воспоем благая, Яко бог кара неправих, **Правим** помагає. I 347.266.

О *Одн. Н.* правий 1. І 486.В, 501.В, *О.* правим 1. І 347.280, ІІ 274.396, *Мн. Д.* правим 2. І 347.266, ІІ 274.382.

ПРАВИТЕЛЬ (2). отак її Доканав, не-богу, Той **правитель**... а все-таки Не вдіє нічого, Хоч заріж її ІІ 97.174. За що пак милує господь Лихую твар такую, Як цей **правитель**?.. ІІ 94.55.

ПРАВИТЕЛЬСТВО (1). *Уряд.* Якби йому [ісправникові] Богдан оце У руки попався, У москалі заголив би, Щоб знав, як дурити **Правительство**!! І 307.477.

ПРАВИТЬ (5). 1. *Управляти* (2). А може й сам на небеси Смієшся, батечку, над нами Та може радишся з панами, Як **править** миром! ІІ 230.60 //3 *додатком у знак відм.* (1). Во дні фельдфебеля-царя Капрал Гаврилович Безрукий Та унтер п'яний Долгорукий Україну **правили**. ІІ 280.4.

2. *Відправляти культовий обряд. У спол.* (3): а) молебствіє **править** (1). Молебствіє архимандрит Сам на горі **править** ІІ 138.33; б) **править** панахиду (1). І досі ще що рік божий, Як день той настане, Ідуть **править** панахиду Над нашим гетьманом В Ярополчі. ІІ 162.87; в) тризну **править** (1). Руїну слави Рим пропиває. Тризну **править** По Сципіонах. ІІ 276.445.

О *править* 1. ІІ 230.60, 2. *у спол.* б) ІІ 162.87, **править** 2. *у спол.* а) ІІ 138.33, *у спол.* в) ІІ 276.445, **правили** 1. ІІ 280.4.

ПРАВНУКИ (1). Німець скаже: «Ви слав'яне». «Слав'яне! слав'яне!» Славних прадідів великих **Правнуки** погані! І 333.112.

ПРАВОСЛАВНИЙ (2). *Ірон.* а дрібно-та Уже за порогом Як кинеться по улицях, Та й давай місити Недобитків **православних** І 248.369 // *Субст.* (1). Перед світом Усе те заснуло; Тіль[ко] де-де **православні** По углах стогнали Та, стогнувши, за батюшку Господа благали. І 248.378.

ПРАГА (4). *Назва міста.* Зійшлись чехи, взяли землі З-під костра і з нею Пішли в **Прагу**. І 272.357. Аж здригнули мури, Як згадали, що у **Празі** Загелкали гуси І 268.213.

О *Одн. З.* в **Прагу** І 272.357, *М.* у (в) **Празі** І 266.134, 268.213, 269.242.

ПРАДІДИ (1). Німець скаже: «Ви слав'яне». «Слав'яне! слав'яне!» Славних **прадідів** великих Правнуки погані! І 333.111.

ПРАЗНИК (1). Зробімо так, мій слав-

ний друже! а якого б я тобі гостинця привіз ік **празнику**! Уже так — що гостинець! VI 152.24.

ПРАОТЕЦЬ (1). *Зверт. до бога. Ірон.* Гриземося, мов собаки За маслак смердячий, Та тебе ще зневажаєм, **Праотче** ледачий! ІІ 277.517.

ПРАТИ (3).— Ходім,— сказала [Марія] та й пішла На Ніл сороченята **прати** В дорогу синові. ІІ 317.481.

О *прати* ІІ 317.481, 490.В, *прала* ІІ 317.486.

ПРАТЬ (1). *Слов'ян. У спол.* **прать** против рожна — починати яку-н. справу *наперекір труднощам*. Що нам робити, отамане брате? **Прать** против рожна чи закопаться заживо в землю — не хочеться, дуже не хочеться мені дрюкować Слєпую, але вже не маю над нею волі, та цур їй, а обрида вже вона мені. VI 24.32.

ПРАФОС (1). *Полковий кат, езекутор.* А вас, моїх святих киян, І ваших чепурних киянок Оддав своїм **прафосам** п'яним У наймички сатрап-капрал. ІІ 281.36.

ПРАХ (1). *Слов'ян. Пил.* [Мати] І пн-ти дасть, і отрясе, Одує **прах** з його хітона, Зашнє дорічку та знову Під смокву піде. ІІ 321.683.

ПРАЦЮВАТИ, ПРАЦЮВАТЬ (6). Посилала мати На цілу ніч **працювати** І 251.501. Встануть сердеги **працювать**, Корови підуть по діброві, Дівчата вийдуть воду брать І 12.54. Отож **працюю** я за ралом. ІІ 63.72.

О *працювати* І 11.22, 251.501, **працювать** І 12.54, **працюю** ІІ 63.72, **працювала** І 232.83, **працювали** І 474.В.

ПРАЦЯ (10). Сирота Ярема, сирота убогий,... Трапляється, часом тихенько заплаче, Та й то не од того, що серце болить: Що-небудь згадає або що побачить... Та й знову за **працю**. І 85.357. Чи то **праця** задавила Молодую силу, Чи то нудьга невсипуша Його з ніг звалила. І 255.58 // *У спол.* (4): а) дарма **праця** — *даремно, марно* (2). А він хоче, щоб слухали, Як старці співають. Дарма **праця**, пане-брате: Коли хочеш грошей Та ще й слави, того дива, Співай про Матрьошу І 77.85; б) шкода *й праці* (2). А ви в ярмі падаєте Та якогось раю На тім світі благаєте? Немає! немає! Шкода й **праці**. І 240.37.

Одн. Н. праця I 255.58, II 229.27, у спол. а) I 77.85, 83.305, Р. праці I 440.В, VI 165.38, у спол. б) I 240.37, II 186.13, З. за працю I 85.357, 505.В.

ПРЕБЕЗУМНИЙ (1). Слов'ян. Субст. Пребезумний в серці скаже, Що бога немає I 342.85.

ПРЕБЛАГИЙ (1). Слов'ян. I талант і безталання, Все, каже, од бога. Преблагий був муж на світі Максим отой, сину. II 255.265

ПРЕБЛАГОСКЛОННИЙ (1). Слов'ян. Iron. а бивий Фельдфебель ваш, Сарданапал, Послав на каторгу святого; А до побитого старого Сатрапа «навсегда» оставсь Преблагосклонним. II 281.60.

ПРЕБУВАТИ (1). Слов'ян. Iron. сам фельдфебель дивовались I маршировкою і всім, I «благосклонні перебували Всегда к ефрейторам своїм». II 280.14.

ПРЕБУТИ (1). Слов'ян. Ти радуєш мою душу I серце врачуєш; I **перебуде** твоя воля I твій труд не всує. I 524.В.

ПРЕВЕЛЕБНИЙ (1). Слов'ян. Задзвонили в усі дзвони, З гармати стріляли, **Превелебную** громаду Докупи скликали. II 137.7.

ПРЕВЕЛИКИЙ (3). А тобі велике, превелике спасибі за щирую любов твою, мій голубе сизий, мій друже єдиний. VI 170.8. З превеликою радістю і дякою прийняв я лист ваш уже другий, написаний 31 декабря. VI 45.12.

Одн. Н. превелике VI 170.8, З. превелику VI 44.2, О. (з) превеликою VI 45.12.

ПРЕВИСОКИЙ (1). Та й викопав [Максим] при долині Глибоку криницю.. **Превисокий** хрест поставив. II 459.В.

ПРЕВОСХОДИТЕЛЬНА (1). Субст. Дружина його превосходительства. Що ж то буде з превосходительною? Що ти Тепер робитимеш з собою, З своєю божою красою? Хто стерегтиме твій покой, Украдений твоїм Петрусем? II 224.170.

ПРЕД див. **ПЕРЕД**.

ПРЕДВІЧНИЙ (1). Друже мій... як буду джувать, То над самим Флегетоном Або над Стіксом, у раю, Неначе над Дніпром широким, В гаю — **предвічному** гаю, Поставлю хаточку II 373.64.

ПРЕДИСЛОВІЄ (4). Хіба діди та батьки дурніші були, що не пускали в люди навіть граматки без **предисловія**. I 150.П. Випускаю оце в люде другого «Кобзаря»

свого, а щоб не з порожніми торбами, то наділяю його **предисловієм**. I 374.2.

Одн. Р. без предисловія I 150.П, З. предисловіє I 150.П, О. предисловієм I 374.2, Мн. Н. предисловія I 150.П.

ПРЕДКОВІЧНИЙ (1). Чи бог бачить із-за хмар Наші сльози, горе? Може й бачить, та помага, Як і оті гори **Предковичні**, що політі Кровію людською!.. I 243.153.

ПРЕДОК (1). Німець скаже: «Ви слав'яне», «Слав'яне! слав'яне!» Славних **предків** і великих Правнуки погані! I 515.В.

ПРЕДОТЕЧА див. **ПРЕДТЕЧА**.

ПРЕДАСТАТИ (2). Припливуть I прилетять зо всього світа.. Діти Святої волі. Круг одра, Круг смертного твого **предстануть** В кайданах. II 270.227.

Одн. Н. предстануть II 270.227, предстанут II 460.В.

ПРЕДТЕЧА (1), **ПРЕДОТЕЧА** (1). Слов'ян. Той, хто своєю діяльністю підготував умови для діяльності інших. Стара вдова у Назареті З малим **предтечею** жила II 491.В. **Зверт.** (1). I Архімед і Галілей Вина й не бачили. Єлей Потік у череві чернечі! А ви, святине **предотечі**, По всьому світу розійшлись I крихту хліба понесли Царям убогим. II 347.4.

ПРЕЗАВЗЯТИЙ (2). Iron. Оце ледащо. Щирій пан, Потомок гетьмана дурного, I **презавзятий** патріот; Та й християнини ще до того. II 88.14.

Одн. Н. презавзятий II 88.14, призавзятий II 419.В.

ПРЕЗДОРОВИЙ (1). У прикл. спол. здоровий-прездоровий. У Вільні, городі преславнім, Оце случилося недавно, Ще був тойді... От як на те Не вбгаю в віршу цього слова... Тойді здоровий-прездоровий Зробили з його лазарет II 157.5.

ПРЕЗИДЕНТ (2). На тім тижні президент общества літературного получив письмо од Фльорковського. VI 212.23.

Одн. Н. президент VI 212.23, Д. президентів VI 212.32.

ПРЕКЛОНИТИСЬ (1). Перен. Схилитись. Молитесь, братія, молитесь За ката лютого! Його В своїх молитвах помяните, Перед гординією ж його, Брати мої, не **преклонітесь** II 470.В.

ПРЕКРАСНИЙ (5). Дуже красивий. Вранці рано Фамарь **прекрасная** прийшла II 416.В. // **Чудовий** (2). Боже мій з тобою! Мій краю **прекрасний**, розкошній, багатий! Хто тебе не мучив? II 30.40 // **Про душу** (1).

Скажіть їй, як побачите, або напишіть, нехай до мене напише хоч одну стрічку, її прекрасная, добрая душа мене частенько навідує в неволі. VI 41.26.

◇ *Одн. Н.* прекрасний II 30.40, прекрасная II 416.B, VI 41.26, *З.* (на) прекрасний VI 86.21, *О.* (над) прекрасним II 454.B.

ПРЕЛАСКАВИЙ (1). Дитяточко собі росло... Марія мовчки утішалась, Бо страх розумнее було і преласкавее до того II 491.B.

ПРЕЛАТ (2). Вища духовна особа в католицькій церкві. Збиралися кардинали, Гладкі та червоні, Мов бугаї в загороду, і прелатів лава. I 269.258.

◇ *Мн. Н.* прелати I 270.288, *Р.* прелатів I 269.258.

ПРЕЛЮБОДІЙНИЙ (1). *Слов'ян.* А ти, кумасю, спала, спала.. Та страх боялася гріха Прелюбодійного. II 368.20.

ПРЕЛЮТИЙ (2). 1. Надзвичайно жорстокий (про вітер). *Субст. Образн.* (1). А ти, прелютій... Горі! Горі! Мое веселіє укрив, В степу на тирсі розібгав. II 336.24.

2. Дуже тяжкий (1). Тепер прелютая година На нашій славній Україні. II 138.67.

◇ *Одн. Н.* прелютая 2. II 138.67, *К.* прелютій 1. *субст.* II 336.24.

ПРЕМУДРИЙ (5). А премудрим умам, Роботящим рукам Перелогі орать II 494.B. попроси якого-небудь скорописця списать для мене... текст сией невеличкої, но премудрої книги VI 86.27. *Ірон.* (1). Отож премудрий прозорливець, Поміркувавши, взяв елей Та взяв од козищ і свиней Того Саула здоровила І їм помазав во царя. II 352.40 // *Субст.* (2). Дознаються небожата, Чия на вас шкура, Та й засудять, і премудрих Немудрі одурять! I 332.89. *Образн.* (1). За що ж тебе, світє-брате, В своїй добрій, теплій хаті Оковано, омурано (Премудрого одурено) II 344.6.

◇ *Одн. Н.* премудрий *ірон.* II 352.40, *Р.* премудрої VI 86.27, *З.* премудрого *образн.*, *субст.* II 344.6, *Мн. Н.* Д. премудрим II 494.B, *З.* премудрих *субст.* I 332.89.

ПРЕМУДРІСТЬ (1). У спол. огонь премудрості. В світлиці розу[му] і волі Огонь премудрості горить II 443.B.

ПРЕНЕПОВИННИЙ (1). А Петрусь, Її єдина дитина, Гуляв собі пренеповинний В саду та арію якусь Мугикав стиха. II 223.143.

ПРЕНЕПОРОЧНИЙ (6). 1. Цюгливий,

невинний (5). А вона, Пренепорочная Марія, Сидить.. коло вікна І в поле дивиться II 312.293.

2. Морально чистий (1). Молодою, Пренепорочною, святою В малій хатині буде жить Любов та чистая. II 224.165.

◇ *Одн. Н.* пренепорочная 1. II 223.116, 305.7, 312.293, 482.B, *О.* пренепорочною 2. II 224.165, *Мн. Н.* пренепорочніе 1. II 322.695.

ПРЕНЕПОРОЧНО-МОЛОДИЙ (1). І станом гнучим і красою Пренепорочно-молодою Старії очі веселю. II 236.2.

ПРЕНЕЧЕПУРНИЙ (1). получишь ты, единый друже мій Семене, из частных рук, а не через почту, невеликий ящик с делом рук моих,—сказать по правді, з пренечепурним ділом: так що ж я маю робить? виліпить я то ще як-небудь виліпив, а вилить і досі не вмію; не те, правду сказати, що і не вмію, але матеріалу доброго нігде взяти VI 76.32.

ПРЕНОМЕРАНТ (1). *Передплатник.* Чи багато в тебе преномерантів на Записки о Южной Руси? VI 156.5.

ПРЕПОГАНІЙ (7). Дуже нікчемний, мерзенний, огидний, бридкий. Препогане, Мерзенне, мерзле паробочтво, Ходіте битися! II 80.121. Гинуть! Гинуть! У ярмах лицарські сини, А препоганії пани.. Остатні продають штани.. II 111.40. Батько, мати не сплять, На сторожі стоять, Не пускають саму мене У садочок гулять. А хоч пустять, то з ним, З препоганім старим II 117.18. Препоганій Піжний Новгород. Копійки нема де заробить. VI 162.17 // *Субст.* (1). Ішов кобзар до Києва.. Мале дитя коло його.. А пан глянув.. одвернувся.. Пізнав, препоганій I 46.737.

◇ *Одн. Н.* препоганій VI 162.17, *субст.* I 46.737, препогане II 80.121, *О.* (з) препоганім II 117.18, *Мн. Н.* препогані I 415.B, препоганії II 111.40, *М.* (на) препоганіх II 461.B.

ПРЕПОДОБИТИСЯ (2). Церк. Зробитися узгодним богові. *Ірон.* А Галайда кричить: «Батьку! Стійте!.. пропадаю! Постригайте, не вбивайте: Там моя Оксана.. «Добре, добре!.. Залізняка, Гукни, щоб палили. Преподобиться з ляхами.. А ти, сизокрилий, Найдеш іншу». I 131.1972.

◇ преподобиться I 131.1972, преподобиця I 443.B.

ПРЕПОДОБНИЙ (7). *Праведний, свя-тий. Субст. Церк.* Преподобнії во славі І на тихих ложах Радуються, славословять, Хвалять ім'я бже I 347.267. Окують царей

несити.. І вовіки стане слава, Преподобним слава. ІІ 274.398.

О **Одн. О.** преподобним І 338.43, **Мн. Н.** преподобні І 347.267, ІІ 274.383, преподобие І 524.В, **Р.** преподобних І 524.В, **Д.** преподобним І 347.282, ІІ 274.398.

ПРЕПОДОБНИЦЯ (2). *Праведна, свята. Церк. Жарт.* Як була я молодою преподобницею, Повісила хвартушину над віконницею; Хто йде — не мине, То кивне, то моргне. І 129.1906.

О **Одн. О.** преподобницею І 129.1906, приподбницею І 442.В.

ПРЕПРАВЕДНИЙ (1). *Слов'ян.* Спаси ти нас, Младенче праведний, великий, Од п'яного царя-владики! Од гіршого ж тебе спасла Твоя преправедная мати. ІІ 302.39.

ПРЕСВІТІЛІЯ (2). *Образн. У зверт. до матері і сонця.* Все упованіє моє На тебе, мій пресвітлий раю, На милосердіє твоє, Все упованіє моє На тебе, мати, возлагаю. ІІ 305.2. І каже [Ярославна]: — Сонце пресвятеє... Святий пресвітлий господине! Спалив еси луги, степи, Спалив і князя і дружину, Спали мене на самоті! ІІ 495.В.

ПРЕСВЯТИЙ (10). 1. *Постійний епітет до «бог», «богородиця» і под.* (9). Нехай стара собака гине, Коли не вміє шанувати Людей та бога пресвятого ІІ 410.В // *Субст.* (5). Вона благала пресвяту, Щоб та її... щоб та спасла ІІ 223.113 // *Постійний епітет до «сонце»* (2). І каже [Ярославна]: — Сонце пресвятеє На землю радість принесло І людям і землі, моєї Туги-нудьги не розвело. ІІ 337.44 // *Про місця, в яких є святині* (І). А її немає І не буде вже, святої... Де ж вона поділась? У Києві пресвятому В черниці постриглась. ІІ 18.412.

2. *Істинний, спрямований до високої мети (про правду)* (1). Не вам, в мережаний ліврей Донощики і фарисеї, За правду пресвяту статью ІІ 280.23.

О **Одн. Н.** пресвятий 1. ІІ 496.В, пресвятая 1. субст. ІІ 314.357, пресвятеє 1. ІІ 337.44, **Р.** пресвятої 1. субст. ІІ 30.37, 31.96, **З.** пресвятого 1. ІІ 410.В, субст. ІІ 422.В, пресвяту 2. субст. ІІ 223.113, (за) пресвяту 2. ІІ 280.23, **М.** (у) пресвятому 1. ІІ 18.412.

ПРЕСКОРБИЙ (1). І син Алкід, твоя дитина, .. Гние в неволі, в кайданах. А [ти] прескорбная, не знаєш, Де він кає, пропадає! Ідеш шукати його в Сибір ІІ 270.208.

ПРЕСКОРВИЙ (1). *У спол.* прескорбий син. *Лайл.* Але ти все-таки напиши мені, чи будеш ти се літо на коші, чи може знову підеш.. прескорвого сина по кручах ганяти. VI 140.1.

ПРЕСЛАВНИЙ (15). *Овіяний славою; дуже відомий, знаменитий.* Громада чмелем загула, У дзвони задзвонили, Гармата заревла, І бунчугами вкрили Преславного запорожця Павла Кравченка-Наливайка. ІІ 139.81. О, як би ти [М. С. Щепкін] добре зробив, якби приїхав [в Нижній]! тут би тебе, преславного, на руках понесли твої безчисленні поклонники. VI 154.7. *Ірон.* (1). Де ж подівся Дивочний гость отой лукавий? Хоч би приїшов та подививсь На брак той славний і преславний! На брак окрадений! ІІ 311.261. *Нар.-поет.* (7). поздоровляю з Новим годом і молю господа милосердного послати тобі долголетіє и здоров'я, на славу нашої преславної України. VI 161.10. О мій Словутницю преславний! Моє ти ладо принеси, Щоб я постілі весела слала, У море сліз не посилала ІІ 337.36. *Нар.-поет. У прикл. спол.* славний-преславний (1). У славному-преславному Місті в Чигирині Задзвонили в усі дзвони ІІ 137.3.

О **Одн. Н.** преславний ІІ 337.36, **Р.** преславної VI 161.10. (із) преславної ІІ 127.9, **З.** преславно ІІ 138.39, 138.61, 139.81, VI 154.7, преславну ІІ 496.В, (на) преславний ірон. ІІ 311.261, **М.** (на) преславній ІІ 259.405, (у) преславному ІІ 159.81, у прикл. спол. ІІ 137.3, (у) преславному ІІ 157.1, **Мн. Н.** преславні ІІ 43.47, 138.54.

ПРЕСТАРИЙ (1). *У прикл. спол.* старий-престарий. Попрошавшись з чорноморцем, зайшов у якусь стару-престару церков, одправив по твоїй душі папаху VI 82.26.

ПРЕСТОЛ (5). А Саул.. Буде кедрові світліци, Престол із золота кує ІІ 352.57 // *Перен. Символ влади* (4). Читаєм божії глаголи!.. І од глибокої тюрми Та до високого престола — Усі ми в золоті і голі. І 327.72. *У прикл. спол.* престоло-отечество (1). Не заріже батько сина, Своєї дитини.. Не заріже: вкохав Та й продасть в різницю Москалеві. Це б то, бачиш, Лента удовиці Престолові-отечеству І 259.25.

О **Одн. Р.** до престола перен. І 327.72, **Д.** престолові перен., у прикл. спол. І 259.25, **З.** престол ІІ 352.57, **М.** на престолі перен. І 265.90, ІІ 202.8.

ПРЕСТОЛЬНИЙ (1). У спол. престольний град—столиця. І того ж божого року написавши тобі лист, і гарненько власними руками, у тім же богоспасемім граді Миргороді оддавши на пошту, поїхав собі гарненько в престольний град Москову. VI 82.14.

ПРЕСТУПНИЙ (1). І мир первозданний Одпочив на лоні почі. Тільки ми, Адаме, Твої чада преступніє, Не одпочиваєм До самої домовини У проспаним раї. II 277.510.

ПРЕТОРІАНЕ (5). Істор. У стародавньому Римі—гвардія імператора. А в Римі свято. Велике свято! Тиск народу, Зо всього царства воеводи, Преторіане і сенат, Жерці і ліктори стоять Круг Капітолія. II 271.254.

♦ **Мн. Н.** преторіане II 271.254, 272.318, преторіане II 468.В, преторіане II 469.В, **Д.** преторіанам II 272.319.

ПРЕХОРОШИЙ (3). Вона була ще молодію; І прехорошая собою. II 18.432. Тут єсть прехороша дівчина і талан[т]лива артистка, Піунова. VI 155.15.

♦ **Одн. Н.** прехороша VI 155.15, прехорошая II 18.432, **О.** прехорошою II 90.7.

ПРЕЧЕСТНИЙ (1). Найсвятіший. З святими коровгами Та з **пречестними** образами Народ з попами З усіх церков на гору йде, Мов та божя пчола гуде. II 137.10.

ПРЕЧИСТА (2). Назва релігійного свята. Після **пречистої** в неділю, Та після першої, Трохим Старий сидів в сорочці білій, В брилі, на призьбі. I 320.384. Небо-рак як голуб з нею.. Сидять собі у вдівоньки. Сидять собі, розмовляють, **Пречистої** дожидають. II 42.10.

ПРЕЧИСТИЙ (13). 1. **Щирий; мораль-но бездоганний.** (6). І бог зглянувся на ті сльози. **Пречистії** сльози! II 31.90. Прилітай же з України, Єдиний мій друже, Моя думо **пречистая**, Вірная дружино II 93.31 // **Про музу** (1). А ти, **пречистая**, святая, Ти, сестро Феба молодая! Мене ти в пелену взяла І геть у поле однесла. II 284.1.

2. **Святий, непорочний. Епітет богородиці** (7). Якби **Пречистий** їй не дав ти руку, Рабами б бідніє раби І досі мерли би II 311.246 // **Субст.** (6). мати повишала Мене малого і вночі На свічку богу заробляла; Поклони тяжкій б'ючи, **Пречи-**

стій ставила II 110.16. **Зверт.** (2). Молюся, плачу і ридаю: Воззри, **пречистая**, на їх, Отих окрадених, сліпих Невольників. II 305.9 // **У спол.** **пречистая** в женах. **Зверт.** (1). О світе наш незаходимий! О ти, **пречистая** в женах! Благоуханный сільний криней! II 307.93.

♦ **Одн. Н.** пречистая 1. I 489.В, II 93.31, 284.1, 474.В, пречистее 1. II 474.В, **Р.** пречистої 2. **субст.** II 222.108, **Д.** пречистій 2. II 311.246, **субст.** II 110.16, 122.15, **О.** (перед) пречистою 2. II 452.В, **К.** пречистая 2. **субст., зверт.** II 305.9, у спол. II 307.93, **Мн. З.** (на) пречистії 1. II 31.90.

ПРИ (37). **Прийм. з місц. відм.** **Указує:** 1. На місце, біля, поблизу якого відбувається дія або щось знаходиться (23). А дівчина **При** самій дорозі Недалеко коло мене Плоскінь вибирала II 21.31. Ой копали йому в степу при дорозі Та притиками яму II 142.19 // **На краю, в межах чого** (16). Одним-єдине **при** долині.. Стоїть дерево високе II 60.55. Три явори посадила Сестра **при** долині.. I 388.14.

2. На обставини або час дії (8). Думи мої, думи мої, Ви мої єдині. Не кидайте хоч ви мене **При** лихій годині. II 7.4. Зліталися поволі Сичі.. Орлине царство затопить І геть спалить. Орла ж повісить на тичині І **при** такій годині Республіку зробить! II 103.11. На надвірню комору (робочу) **при** случаї дубового лісу купи: нехай лежить та висихає поки що буде. VI 217.40.

3. На осіб, у присутності яких відбувається дія (4). Насміялась титарівна З бідного Микити. Насміялась **при** людях II 78.45.

4. На причетність дії до якогось об'єкта (1). Коли б то ви були такі трудящі і добрі, щоб розпитали в Університеті.. чи я утверджений **при** університ[еті], чи ні VI 38.9.

5. На особу, в якій є в наявності щось (1). Шкода, що я не покинув тойді у вас рисунок київського саду, бо він і всі, що були **при** мені, пропали. VI 39.28.

♦ **при** 1. I 7.156, 35.270, 161.347, 166.98, 232.99, 281.334, 356.64, 388.14, 465.В, II 8.21, 21.31, 43.32, 56.269, 56.285, 60.55, 73.165, 119.16, 142.19, 182.22, 208.22, 249.24, 257.333, 423.В, 2. I 81.250, 463.В, II 7.4, 103.11, VI 49.19, 61.37, 178.41, 217.40, 3. II 78.45, VI 215.15, 219.21, 223.17, 4. VI 38.9, 5. VI 39.28.

ПРИБАВИТЬ (3). 1. **Додати** (2). До всього того, що я те[бе] просив, **прибав..** 4 штуки чорного французского карандаша № 2 VI 119.15.

2. **Дописати** (1). Не знаю, дождуся й третью почти. Що там буде, бо мені, бачиш, хотілося **прибавить** до цього письма два слова: Я свободен. VI 132.19.

◇ **прибавить** 1. VI 119.5, 2. VI 132.19, **прибав** 1. VI 119.15.

ПРИБГАТИ (1). *Приєднати*. Якби Княгиню взяв на свої руки Куліш, чи не краще б було? Та й Матроза **прибгав** би до Княгини, та причепував би їх гарненько та й пустив би в люде. VI 132.25.

ПРИБЕЖИЩЕ (1) *Слов'ян. Уроч., образн., зверт.* На тебе, мати, возлагаю Все упованіє моє! **Прибежище**, святий покров Ограблених людей рабов II 483.В.

ПРИБИРАТИ (1). Дівчата, бувало.. хату **прибирали**, і мазали і квічали I 538.В.

ПРИБИРАЇСЬ (2). Вернулася [сиротина], журилася, На шлях битий дивилася. Квічалася, **прибиралася**, Що день божий сподівалася. II 43.41.

◇ **прибиралась** II 43.41, **прибіралась** II 403.В.

ПРИБИТИ (1). *Принести (водою)*. Тільки три чайки, слава богу... Синє море не втопило, А в турецьку землю, агарянську, Без вес[е]л і корми **прибило**. I 285.481.

ПРИБИТИСЬ (1). *Прийти, потрапити кудись*. Блукаючи по Україні, **Прибивсь** якомсь і в Чигирин [я], і в монастир отой дівочий, Що за пісками на болоті У лозах самотний стоїть. II 18.421.

ПРИБГАТИ (1). І разом схопились [старі] Та до воріт... **Прибігають** — Мовчки зупинились. Перед самим перелазом Дитина сповита I 313.121.

ПРИБІГТИ (2). **Прибігли** хлопці, не рятують, Бояться пана. II 187.44. Його любив Святий діточко. Слідком За ним по улицях ходили, А іноді й на Єлеон До його бігали малії. Отож **прибігли**. II 322.694.

ПРИБЛУДА (6). *Фам.* Коло огню старий циган З люлькою куняє. Позирає на **приблуду** Й на подзвін не дбає. I 364.138. *Грон.* (3). В тому господньому селі, На нашій славній Україні, — Не знаю, де вони взились, — **Приблуда** князь. Була й княгиня, Ще молоді собі були, Жили самі. II 9.52.

◇ *Одн. Н.* **приблуда** I 537.В, *грон.* II 9.52, **приблуда** *грон.* II 385.В, *З.* **приблуда** I 537.В, на **приблуду** I 364.138, *О* із **приблудою** *грон.* I 308.253.

ПРИБЛУДИТИ (2). *Прийти, блукаючи*. Вийшла мати погуляти, не спия в палаатах... **Приблудила** аж до Дніпра. I 531.В.

◇ **приблудила** I 531.В, **приблудила** I 537.В.

ПРИБЛУДИТИСЬ (1). Літо, й друге **приблудила** [приблуда] Та в старій вчилася. А на третє в Україну З нею **приблудилася**. I 544.В.

ПРИБЛУКАТИ (1). Може **приблукать** в Сокиринці оце добрий чоловік і маляр дуже дотепний, то ти, мій друже богу милій, ласкаво привітай його. VI 182.21.

ПРИБОРКАНИЙ (3). *У порівн.* (1). Мов орел той **приборканий**. Без крил та без волі, Знеміг славний Дорошенко, Сидячи в неволі II 161.69. *Образн.* (2). Сидить один [Ярема] та думає: «Де моя Оксана? Де вона, моя голубка **Приборкана**, плаче?» I 127.1824.

◇ *Одн. Н.* **приборканий у порівн.** II 161.69, **приборкана образн.** I 127.1824, *Мн. З.* **приборканих образн.** II 103.28.

ПРИБОРКАТЬ (2). Понятовський жвавий. Запановав, та й думав шляхту **Приборкать** трошки... не зумів! I 82.298. *Образн.* (1). Полетів би, послуховав би. Заплакав би з ними... Та ба, доля **приборкала** Меж людьми чужими. I 68.31.

ПРИБРАТИ (1). *Взяти*. А добрі люде **Прибрали** [сироту], в Київ одвезли У інститут. II 14.239.

ПРИБРАТИСЯ, ПРИБРАТИСЬ (3). Отож, було, мов генерал, Максим сановито **Прибереться** у неділю Та й пошкандибав У храм божий. II 254.245.

◇ **прибралась** I 368.291, **прибралась** I 536.В **прибереться** II 254.245.

ПРИБУВАТИ (3). 1. *Збільшуватись* (2). Ватага день і ніч росла, Уже за сотню **прибувала**... II 411.В.

2. *Прийходити* (1). Дознайтесь, будьте ласкаві, чи буде дома завтра ввечері Варвара Яковлевна. Якщо буде, то і я до неї **прибуду** з І. С. Тургенєвим. І ви **прибуйте**, як матимете час. VI 205.22.

◇ **прибувала** 1. II 411.В, **прибувало** 1. II 413.В **прибуйте** 2. VI 205.22.

ПРИБУТИ (15). Коли живий козаченько, То зараз **прибуде**... I 52.167. А коли **прибуду** в Никольское — не знаю VI 177.11 *///Перен.* **Померти** (1). Зрівняв [Гонта] землю, покрів дерном, Щоб ніхто не бачив, Де полягли Гонта діти, Голови козаці.

«Спочивайте, виглядайте, Я швидко **прибуду**». I 143.2423.

О **прибуду** VI 145.21, 170.15, 177.11, 205.21, 210.25, 210.28, 217.14, 220.13, 228.5, *перен.* I 143.2423, **прибуде** I 52.167, 53.205, 133.2043, **прибудемо** VI 117.37, **прибудуть** VI 221.12.

ПРИВЕЗТИ (41). I знов мені не **привезла** Нічого пошта з України II 152.1. Чи то люди поробили Йому, молодому, Що **привезли** його з Дону. На возі додому. I 255.64. Свої композиції з грішми або сам **привезу**, або пришлю із Чернігова. VI 38.22. дякую вас за те, що **привезли** мені поклон от Василя Езучевского VI 70.42.

О **привіз** I 133.2060, VI 50.18, 50.34, 152.23 173.40, **привезла** II 152.1, 166.70, 450.B, VI 129.30, 131.19, 131.25, 131.27, 132.16, 133.16, 144.37, **привезли** I 149.Прип., 233.126, 255.64, 538.B, II 426.B, VI 25.12, 45.17, 70.42, 83.5, **привезу** VI 38.22, 130.20, 147.30, 187.8, 196.5, 204.16, 209.36 (2 р.), 214.39, 218.17, 221.17, 228.22, **привезе** VI 58.10, 77.8, 77.9, 84.10, **привезуть** II 438.B.

ПРИВЕРЗТИСЯ (1). Свиною заснувши, звичайне, такий I сон **приверзеться...** II 232.10.

ПРИВЕСТИ (39). 1. (19). От вертаюсь В село до дівчини вночі,— Аж тільки мати на печі, Та й та, сердешна, умирає... **Привів** попа, та не застав,— Вона вже вмерла. I 397.46. Гетери гостя **привели** II 269.174.

2. **Народити; породити** (17). Бо княгині тільки вміють **Привести** дитину. А годувать та доглядать Не вміють княгині. II 12.155 //У *спол.* на світ **привести** (3). Будь проклята мати, I день, i година, коли понесла, Коли породила, на світ **привела!** I 96.774.

3. **Сприникнути що, призвести до чого** (3). Чи я занедужав? Чи то мене злая доля **Привела** до того... Не знаю нічого. II 252.134 //У *спол.* бог **привів** — *пощастило* (1). Як побачите Корсуна, то скажіть йому, що Мар'яна продана, коли дрюкує він тепер, то нехай, а коли ні, то щоб i не починав, бо з перших чисел декабрія купець починає дрюкувать. Хоч би бог **привів** подивитись на свої сльози, докупя зібрані. VI 25.23.

О **привести** 2. II 12.155, **привів** 1. I 397.46, 457.B, II 27.128, 3. VI 115.24, у *спол.* VI 25.23, **привела** 1. I 160.298, 391.7, II 184.31, 276.463, 353.93, 2. I 311.47, 365.178, 397.53, 535.B, II 12.161, 39.2, 184.16, 267.111, 301.19, 309.166, 313.354, 414.B, у *спол.* I 28.11, 96.774, 3. II 252.134, **привила** 2. у *спол.* I 429.B, **привели** 1. I 140.2316, 538.B, II 71.75, 95.73, 269.174, 414.B, 467.B, 489.B,

привили 1. I 447.B, **приведу** 2. I 364.156, **приведуть** 1. II 328.48, **приведи** 1. I 84.323.

ПРИВІКАТЬ (1). До любок, смороду i зику став я потрохи **привикає** VI 42.36.

ПРИВИКНУТИ (3). I до дверей, на ключ замкнутих, I до решотки на вікні **Привик** я трохи I 389.9. У *прислів'ї* (1). **Привикне**, кажуть, собака за возом бігти, то бійте i за саними. II 57.Епіграф.

О **привик** I 389.9, II 65.149, **привикне у прислів'ї** II 57. Епіграф.

ПРИВІТАННЯ (2). Спасибі вашій любій Мар'ї Васильєвні за її ласкаве **привітання**. VI 186.19.

О *Одн.* 3. за **привітання** VI 186.19, 186.31.

ПРИВІТАТИ, ПРИВІТАТЬ (70). 1. *Щиро, ласкаво, доброзичливо зустріти кого, що, поставитись до кого, чого* (58). Нема кому **привітати**, Ні з ким пожуритись, Треба було б молодому, Треба б одружитись. II 149.33. А дівчина При самій дорозі Недалеко коло мене Плоскінь вибирала Та й почула, що я плачу, Прийшла, **привітала** II 22.35. Катерино, серце моє! Лишенько з тобою! Де ти в світі подінешся З малим сиротою? Хто питає, **привітає** Без милого в світі? I 30.103 Як зайде до вас брат Варфоломей, то **привітайте** i порадьте, що йому зробити з Прісею i Ганусею. VI 224.16. Праведная душе! прийми мою мову Не мудру, та щиро — **привітай, привітай!** I 13. 86. I велике спасибі за Кобзаря мого, що ви його так щиро **привітали**. VI 222.34. *Образн.* (6). Думи мої, думи мої... Привітайте ж, мої любі, Тихими речами **Привітаю** вас, як діток, I заплачу з вами. II 7.15 //У *спол.* старість *чию привітати* — *доглянути кого на старість* (1). Був собі дід та баба.. Та діточок у їх бігма, А смерть з косою за плечима. Хто ж їх старість **привітає**, За дитину стане? I 312.70 //Дати *притулок, пригріти; взяти під свій захист* (11). Пішов би додому, Там би мене **привітали** II 67.7. Во ім'я божіє **привітайте** його коло себе! VI 202.19. Ублагала [мати] Капітолійський той сигкліт, Щоб первенця **привітали** Святії ідоли. II 459.B. *Образн.* (1). Все сумує,— тільки слава Сонцем засіяла. Не вмер кобзар, бо навіки Його **привітали**. I 13.80.

2. **Звернутися до когось з привітанням чи поздоровленням** (12). Засміявся Старий i внучку **привітав** I 320.392. Молодая.. Не

почастувала Свого месника святого І не привітала, Тільки глянула на його... II 188.93 //Передати привітання (6). А як побачиш мого давнього друга, [Варвару] Н[іколаєвну] Р[єпні]ну, то привітай її од мене VI 155.3. Добре б ти зробив, якби побачився та привітав од мене оту шлях-ту мною знану мною лично; а вона сьогодні вся повинна бути у Корсуні. VI 212.11.

◇ привітати 1. II 149.33, 2. II 273.347, привітати 1. I 161.330, II 105.62, привітав 2. I 320.392, II 309.154, 322.696, 486.В, привітала 1. I 296.116, 502.В, II 15.287, 22.35, VI 205.5, образн. I 13.80, II 32.9, 2. II 188.93, привітали 1. I 86.401, 539.В, II 90.27, 315.397, 459.В, VI 24.1, 32.34, 222.34, привітаю 1. II 225.197, образн. II 7.15, 228.58, привітаєш 1. I 329.175, II 263.9, привітає 1. I 14.44, 30.103, 37.356, 37.359, 68.8, 76.44, 81.261, 133.2026, 259.7, II 209.45, у спол. I 312.70, привітає 1. I 403.В, 421.В, привіта 1. I 79.193, привітають 1. II 112.26, привітай 1. I 13.86, 13.109, 264.72, II 263.5, VI 58.10, 70.16, 87.5, 92.16, 182.22, 209.35, 211.18, образн. I 24.113, 2. VI 76.16, 155.3, 164.27, 167.13, 185.33, привітайте 1. II 36.58, VI 202.19, 202.22, 224.16, образн. I 358.23, привітайте 1. II 397.В, образн. I 531.В, який привітав 2. VI 212.11, привітали (би) 1. II 67.7

ПРИВІТАТИСЯ (1). Іди ж, шукай У Москві свекрухи.. Іди, доню, найди її, Найди, привітайся І 33.200.

ПРИВОЗИТИ (2). приходить із Гур'єва почта і привозить мені листи із самого Пітера. VI 129.38. Аж ось із Києва привозять Княжну. II 14.264.

ПРИВСТАТИ (1). Підвестися. Як узрів діточок, привстав І цілував благословляя II 493.В.

ПРИВ'ЯЗЬ (1). У приказці. Тепер я в Нижнім Новгороді, на волі,— на такій волі, як собака на прив'язі. VI 152.18.

ПРИГІР (3). А онде, онде за Дніпром, На пригорі, ніби капличка, Козацька церква невеличка Стоїть з похиленим хрестом. II 24.20. Іде чернець у Вишгород На Київ дивитись, Та посидить на пригорі, Та хоч пожуритись. II 37.74. На пригорі собі стоїть, Неначе дівчина, хатина. II 298.7.

ПРИГЛЯДАТИСЯ (1). Покойний Основ'яненко дуже добре приглядався на народ І 375.48.

ПРИГОВОРЮВАТИ (2). А князь аж синій похожає Та сам несмілим доливає Та приговорює віва[т]! II 381.В.

◇ приговорює II 173.Рем., 381.В.

ПРИГОДА (11). 1. Потребна, користь (7). Мабуть шкода, Що без пригоди, мов

негода, Минула молодість моя. II 238.13 //На пригоду — на допомогу (1). Що гомонить отам, зичить Удосвіта? То повертає Той Ігор військо на пригоду Тому буйтуру Всеволоду II 339.16 //У спол. стати в (у) пригоді — знадобитися, бути корисним, потрібним (5). Отак пісні Богданови Сталі їм в пригоді!!.. I 307.496. Папір мені тепер дуже став у пригоді VI 51.10. Я не знаю, що б зо мною сталося, як би не ви! В великій пригоді стали мені оці 50 карб. VI 61.35.

2. Біда, нещастя, злигодні. У спол. лиха пригода (1). Ізничіла, ізмарніла [вдова], Кинула госпóду, Пішла в найми... не минула Лихої пригоди. I 232.82.

◆ У спол. в пригоді (3): а) при нагоді (2). Та в мене ще шматків зо два є хліба в торбині, То поснідаєм в пригоді I 305.420; б) до речі (1). Москаль ту викопає криницю; А як він викопає, то ми Оце й розкажемо в пригоді II 249.16.

◇ Одн. Р. пригоди 2. I 232.82, без пригоди 1. II 238.13, 3. на пригуду 1. II 339.16, М. в (у) пригоді 1. у спол. I 305.427, 307.496, VI 51.10, 58.11, 61.35, у спол. а) I 305.420, II 125.15, у спол. б) II 249.16.

ПРИГОРНУТИ (1). Образн. Все нічка покрила. Всіх покрила темнісінька, Як діточок мати; Де ж Катрусю пригорнула: Чи в лісі, чи в хаті? I 36.339.

ПРИГОРНУТИСЯ, ПРИГОРНУТИСЬ, ПРИГОРНУТЬСЯ (11). 1. (7). Піду шукать миленького.. Найду його, пригорнуся, На серці зомлію. I 9.17. Пригорнулася [Марія], Неначе злякане дитя, До Йосипа свого старого II 309.179. Образн. (2). Мені, моя доле, Дай на себе подивитись, Дай і пригорнутись, Під крилом твоїм любенько В холодку заснути. II 286.26.

2. Перен. Знайти притулок (4). І не знаю, де дінуся, Де я пригорнуся. І з ким буду розмовляти, Кого розважати I 353.80.

◇ пригорнутись 1. образн. II 286.26, пригорнутися 2. I 86.395, пригорнуця 2. I 425.В, пригорнувся 1. II 309.179, 2. I 410.В, пригорнуся 1. I 9.17, 2. I 353.80, пригорніся 1. II 136.8, пригорнісь 1. I 141.2322, II 134.14, образн. II 475.В.

ПРИГОРОД (1). Не благай, не проси, Не клепає коси; Чи то пригород, чи город, Мов бритвою, старий голить Усе, що даси. I 394.13

ПРИГОРТАТИ (4). Плаче Катерина.. І світа не бачить; Тільки сина пригортає, Цілує та плаче. I 35.275. А йдучи, козянка, небога, Ніби дитину, на руках Хитала,

бавила, гойдала. До лона тихо **пригортала** І цілувала. II 308.144.

□ **пригортає** I 35.275, 310.6, II 140.20, **пригортала** II 308.144.

ПРИГОТОВАН *див.* **ПРИУГОТОВАН.**

ПРИГОТОВИТИ (2). Який там тобі нечистий казав, що я **приготовив** свої Неофіти для друку? VI 165.4.

□ **приготовив** VI 141.33, 165.4.

ПРИГРІТИ (1). Діди лежать, а над ними Могили синіють... Тільки роси ранесенько Сльозами дрібними Іх умиють. Зійде сонце, Осушить, **пригріє** I 111.1233.

ПРИДАНЕ¹ (2). Ви любите на братові Шкуру, а не душу! Та й лупите по закону: Дочці на козушок, Байстрюкові на **придане**, Жінці на патинки. I 328.124. Було на хуторі погане Мале байстря, свиней пасло, Петрусем звалось; на **придане** Воно за панною пішло У генеральське село II 220.17.

ПРИДАНИ, ПРИДАНЕ² (6). *Весільні гості з боку молодії.* Отак ордою йшли **придани**, Співали п'яні I 161.312. **Придане** Постіль пішли слати У комору II 188.111.

□ *Мн. Н. придани* I 161.312, 162.359, *придане* II 188.111, *предани* II 440.В, *Р. придан* II 94.47, *З. в приданні* II 132.14.

ПРИДАНКИ (2). *Весільні гості з боку молодії. У спол.:* а) з **приданок** йдучи — *повертаючись з весілля* (1). Сидять, куняють [цигане], А за шатром в степу співає, Неначе п'яна, з **приданок** Додому йдучи, молодиця I 361.37; б) в **приданках** бути (1). Я в **приданках** була, впилася I 362.88.

ПРИДАТИСЯ, ПРИДАТИСЬ (3). Я в **приданках** була, впилася, І молода не **придалася**... I 362.89. А нуте, напилася! Наша, наша **придалася**! I 160.309.

□ **придалася** I 362.89, **предалася** I 534.В, **придалась** I 160.309.

ПРИДАТОК (1). Горе нам! Безуміє нас обуяло отим мерзенним і богупротивним панством... Проміняли свою добру, рідну матір — на п'яницю непотребную, а в **придаток** ще і вж додали. I 375.55.

ПРИДБАТИ, ПРИДБАТЬ (15). коли б тільки нам отой хутір **придбать** VI 203.4. То сьак, то так **Придбав** сірома грошенят II 50.34 // *У спол.* на подзвін **придбати** — *зібрати гроші на похорон* (1). Один дума, як би його Достроїть палати. Другий дума, як би його На подзвін

при[д]бати. I 364.127 // *Перен.* (2). Всього надбав, роботяга. Та не **придбав** долі! II 106.105 // *Народити. Ірон.* (1). А жіночки лихо дзвонять, Матері глузують... «В тебе дочка чорнобрива, Та ще й не єдина, А муштрує у запічку Московського сина. Чорнобривою **придбала**... Мабуть, сама вчила...» I 30.93.

□ **придбать** I 85.353, **придбав** II 50.34, 234.71, 250.79, VI 207.3, *перен.* I 137.2166, II 106.105, **придбала** I 50.100, 51.145, 143.2408, *ірон.* I 30.93, **придбали** I 311.64, **придбай** VI 209.10, **прид[д]бати (би) у спол.** I 364.127, **придбать (б)** VI 203.4.

ПРИДИБАТИ (5). А я з байстрюками Повертала в Україну.. То сьак, то так На свою країну **Придибала.** I 367.242. Чого він **придибав**? Нема в його хати, Ні сестри, ні брата, нікого нема. II 54.207. *Фам.* (2). Старенька сестро Аполлона.. Покиньте ж свій святий Парнас, **Придибайте** хоч на годину Та хоч старенький божий глас Возвисьте, дядино. II 69.22 // *З підсилювальною часткою «таки»* (2). Та вже нехай як буде, так і буде, а я хоч без грошей **придипаю**-таки до вас сим літом, та як бог та ви pomoжете, то може й одружуся. VI 190.16.

□ **придипав** II 54.207, **придибала** I 367.242, **придипаю**-таки VI 190.16, **придипайте фам.** II 69.22, **якби придипаби**-таки *фам.* II 69.3.

ПРИДУМАТИ (2). А нащот дубового лісу, як ти **лучче придумаєш**, так і зроби. VI 198.39.

□ **придумаєш** VI 152.28, 198.39.

ПРИДУРКУВАТИЙ (3), **ПРИДУРКОВАТИЙ** (1). Сьогодні ж ота **придуркувата** Харита зробила з мого великого свя- такий дрібний будень, що я трохи, трохи не записався в ценці. VI 208.34. Мені тепер не жаль, що Харита трошки **придурковата.** VI 217.21.

□ *Одн. Н. придуркувата* VI 208.34, 209.38, 210.38, *придурковата* VI 217.21.

ПРИДУШИТИ (2). Якби була знала, В колісці би **придушила**, Під серцем приспала. I 470.В.

□ **придушила (б)** I 470.В, **придушила (би)** I 470.В.

ПРИЄМШИЙ (1). *Слов'ян. У спол.* богу **приємшу** — *нехай і бог прийме.* Прийми богу **приємшу** що єсть, та й не осуди: на той рік, бог дасть, пришло що-небудь краще, і то тоді тільки, як достану алебаstrу VI 76.35.

ПРИЗНАВАТИСЯ, ПРИЗНАВАТИСЬ (6). «Брешеш, шельмо!» «Коли брешу, Не-хай бог карає!» «Не бог, а ми. **Признавайся!**» І 89.471. А я убив їх!! **признаюсь**, І досі страшно, як згадаю ІІ 411.В.

◇ **признаюся** ІІ 411.В, **признавайся** І 89.471, 90.339, 441.В, **признавайсь** І 127.1842, **признавай-тись** І 138.2215.

ПРИЗНАТИСЯ, ПРИЗНАТИСЬ, ПРИЗНАТЬСЯ (4). 1. **Щиро, відверто сказати** (2). Тепер **признайтесь**, християне! Хто папа отруїв? ІІ 451.В.

2. **Дати себе впізнати** (1). Штовхаюсь я; аж землячок, Спасибі, **признався**, З цинковими гудзиками: «Де ти здесь узявся?» І 246.291.

3. **Ставн. Щиро кажучи** (1). Та годі вже тобі співать. Що, може хочете кончатъ? А я, **признаця**, думав тее... ІІ 408.В.

◇ **признаця** 3. ІІ 408.В, **признався** 2. І 246.291, **признаюсь** 1. ІІ 451.В, **признайтесь** 1. ІІ 451.В.

ПРИЗЬБА (7). І на **призбї** під хатою Усі трое сіли. І 288.587. А мати Сидить на **призбї** коло хати Та вовну з кужеля пряде. ІІ 316.463.

◇ **Одн. М.** на **призбї** І 288.587, 312.87, 320.387, ІІ 316.463, 317.485, на **призбї** ІІ 490.В, на **приспї** І 506.В.

ПРИЖДЖАТИ (1), **ПРИЇЗЖАТИ** (2). **Приїжджав** до мене колядувать старий М. С. Щепкін, то я після його колядки ще й досі хожу неначе після похмілля. VI 161.31. **Приїжджайте**, голубчику, коли можна буде, а поки що поклонися своїй любій жінці. VI 25.2.

◇ **приїжджав** VI 161.31, **приїжджав** VI 162.32, **приїжджайте** VI 25.2.

ПРИЇЗДИТИ (1). **Приїздив** до мене на святки колядувать старий Щепкін, спасибі йому. VI 172.4.

ПРИХАТЬ (55). Мандрували гайдамаки Лісами, ярами... Вже минули Воронівку, Вербівку; в Вільшану **Приїхали**. І 120.1569. Ой **приїхав** Гамалія Аж у ту Скутару. І 203.151. **Приїхали** [судові]; ножі беруть, І генерала розчиняють, І яд находять в животі. ІІ 225.213 /Коли не зберу грошей, щоб поїхать за границю, то зберу так, щоб **приїхать** в Академію, бо ей-богу хочеться вчитись. VI 30.2 //У **спол. приїхати** в гості (6). І вороги й невологи, Прощайте, в гості не **приїду!** Упивайтесь, бенкетуйте—Я вже не почую. Один собі навік-віки В снігу заночую. І 244.190.

◇ **приїхать** VI 26.21, 30.2, 153.33, 154.6, 154.13, 154.35, 159.10, 209.3, у **спол.** VI 156.10, **приїхав** І 203.151, 322.472, ІІ 98.229, 451.В, VI 25.13, 82.15, 154.7, 155.22, 156.16, 193.27, 195.20, у **спол.** VI 153.29, **приїхало** І 306.453, **приїхали** І 120.1569, 122.1647, ІІ 225.213, 440.В, VI 26.10, 153.33, **приїду** І 279.246, 279.247, VI 17.25, 27.9, 27.10, 130.20, 140.2, 141.17, 142.5, 152.22, 204.28, 206.6, 211.28, 212.17, у **спол.** І 244.190, VI 139.35, 217.18, **приїдеш** VI 154.30, 155.12, **приїде** І 52.160, 444.В, **приїдем** І 122.1642, **приїдете** VI 24.38, 26.25, 155.1, **приїдуть** VI 207.7, у **спол.** І 294.28.

ПРИЙМАТИ (8). 1. **Давати притулок; виявляти гостинність** (5). То покритка по-підтинню З байстрам шкандибає, Батько й мати оджуралси Й чужі не **приймають!** І 242.144. **Образн.** (1). Із могили козак Встає сивий, похилий.. Співа, сумно співає:— Наносили землі, Та й додому пішли, І ніхто не згадає. Нас тут триста, як скло! Товариства лягло!—І земля не **приймає**. І 381.13.

2. **Брати** (2). вийшла з хати Веселя, сміючись, мати, Цілує діда і дитя Аж тричі весело цілує, **Прийма** на руки, і годую, І спать несе. ІІ 242.12 //**Брати під свій нагляд** (1). пиши мені, бери гроші, **приймай** добро і хазяйнууй. VI 207.34.

3. **Визнавати** (1). Ти сієш розколи! Усобища розвіваєш, Святійшої волі—Не **приймаєш!**.. І 270.285.

◇ **приймаєш** 3. І 270.285, **приймає** 1. І 407.В, **образн.** І 381.13, **прийма** 1. І 26.72, 2. ІІ 242.12, **приймають** 1. І 233.142, 242.144, **приймай** 2. VI 207.34.

ПРИЙМАТИСЯ (1). З **інф.** **Починати щось робити.** Отой Ракович, що писав до тебе, посадив у Згурівці свого приятеля, якогось п'яницю і здирцю Браньковича. Тепер він тільки що **приймається** управ-лять. VI 195.8.

ПРИЙНЯТИСЯ, ПРИЙНЯТИСЬ (6). То дівчина заручена Калину сажає.. І господа просить, Щоб послав він доші внучі І дрібні роси. Щоб калина **прийнялася**, Розпустила віги. І 386.16. А снілось восени мені, Тойді, як щепи ми щепили,—Як **приймуться**,... то восени Ти вийдеш заміж. ІІ 166.88 //Перен. (1). Послав я сьогодні вам свого добра [Букварів] 1000 штук.. Добре було б, якби його можна було пустити в селя: там би воно швидче **прийнялося**. VI 227.30.

◇ **прийнялася** І 386.16, 386.28, **прийнялись** І 388.17, **приймуться** ІІ 166.88, 166.89, **прийнялося** (би) перен. VI 227.30.

ПРИЙНЯТЬ (25), ПРИНЯТИ (2). 1. Взяти в своє користування, у свою власність (16). Увечері я буду у Карташевських.. і поговоримо. А поки що, **прийміть**, моє серденько, моя єдина кумасю! оцей нічкємний рисунок на згадування VI 197.25 // **Одержати (листа)** (3). як заженуть у степ, то не доведеться ні од кого **листа прийняти**, ні самому послать VI 49.33 // **Перен.** (1). Біга Катря боса лісом... Та в яр... біжить... серед ставу Мовчки опинилась. «**Прийми**, боже, мою душу, А ти — моє тіло!» I 45.679 // **У спол.** **прийняти** в душу (4). І розкажу я людям горе, Як тая мати ріки, море Сльози кровавої лила, Так, як і ти. І **прийняла** В живу душу світ незримий Твого розп'ятого сина!.. II 266.74.

2. **Уважно поставитись до чогось** (6). А поки що **прийміть** милостиво мою просьбу і не осудить широко почитаючого вас Тараса Шевченка. VI 33.34. **Повт.** (4). Праведная душе! **прийми** мою мову Не мудру, та щиру. **Прийми**, привітай. I 13.108.

3. **Дати притулок; виявити гостинність** (5). Піду помолюся Усім святим у Києві, Та й знову вернуся В вашу хату, як **приймете**. I 318.326. Єсть у мене ширий батько... Ходімо, хлоп'ята! Коли мені на чужині Не дав погигати, То й вас **прийме**, привітає I 81.261 // **Надати посаду** (1). Брат мій тяготиться.. в особенности его светлейшеством. Прочувши, що вам треба замістити чим-небудь лучшим вашого теперішнього управителя, хочет, а я прошу вас, **прийміть** його до себе. Та й більш нічого! VI 225.9.

◇ **прийняти 1.** VI 49.33, **прийняв 1.** VI 45.12, 46.3, **прийняла 1.** у спол. II 266.74, 279.566, **приняла 1.** у спол. II 466.В, 472.В, **прийняли 3.** I 471.В, **прийме 3.** I 81.261, **приймете 3.** I 318.326, **прийми 1.** I 554.В, VI 23.31, 76.35, 92.16, 177.9, **перен.** I 45.679, 2. I 264.78, **повт.** I 13.85, 13.86, 13.108, 13.109, 3. VI 205.2, **прийміть 1.** VI 197.25, 277.28, 2. VI 33.34, 3. VI 225.9, **приймавши 1.** VI 49.11

ПРИЙОМ (9). Місце, де провадиться набір рекрутів. Стали хлопців В кайдани кувати Та повезли до **прийому** Битими шляхами. I 233.118. вдовиного, бачиш, сина В **прийом** громада повезла. Такі-то темнії діла Творються нишком на сім світі! II 52.148. А в Оренбурзі, і до **прийому** не водивши, наділи на мене солдатську зброю і так з того часу, друже мій єдиний, став [я] солдатом. VI 83.10.

◇ **Одн. Р.** до прийому I 233.118, 233.126, II 108.152, 118.7, 253.192, VI 83.10, Із (с) прийому II 458.В (2 р.), 3. в прийом II 52.148.

ПРИЙТИ (91). 1. *Ідучи, рухаючись, досягти певного місця, прибути куди* (82). Вийшла мати погуляти... А як **прийшла** до берега, То й дочку загадала. I 359.45. Ми довго в морі пропадали, **Прийшли** в Дар'ю, на якор стали II 76.14. **Повт.** (2). Приплила Із Сіракуз і та небога Благати кесаря і бога. І чи одна вона? Мій боже! **Прийшло** їх тисячі в сльозах, **Прийшло** здалека. II 272.285 // **Повернутися** (16). Н[астуся]: Тату! тату! Петро! Петро! Із Києва **прийшов!** II 168.127. Холодочком До сходу сонця провели [Юсип і Марія].. Благовистителя. І раді, Радісінки собі **прийшли** Додому. II 310.220 // **Переважаю з інф.** **Прибути з якоюсь метою** (10). **Прийшла** молодича.. у найми просписья. I 314.170. На весіллі товариші **Прийдуть** погуляти II 438.В. Як матиму час, то **прийду** обідать, і поговоримо. VI 197.25. **Повт.** (2). **Прийде, прийде** [милий] в мою хату Хазяєнувати II 434.В // **У спол.** **прийти** в гості. **Образн.** (1). А як **прийде** нудьга в гості... Отойді мене, мій друже, Зови на пораду. II 179.5 // **Досягти місця призначення, бути доставленим; надійти** (10). Щоб швидче твоє письмо **прийшло** в мої руки, то пиши отак на конверті. VI 140.3. Од царичі **Прийшов** указ любви голить. II 52.143. Спасибі тобі ще раз за писанку; дійшла вона до мене цілісінька, і в той самий день **прийшло** мені розпрішення малювати VI 51.16. **Прийшли** вісті недобрії — В поход затрубили. I 29.41.

2. **Настати** (4). **Прийшла** весна зелена I 539.В. Читаю по одному листочку в день біографію Гоголя, читаю та й боюся, може й по листочку не стане, поки-то **прийде** той одпукс. VI 132.42. **Образн.** (1). Це **прийде** ніч в смердяху хату II 47.92.

3. **З'явитися, викикнути** (2). Якщо тобі думка **прийде** [написати], то пиши так VI 85.3.

◆ **У спол.** (3): а) **прийти** до нормального розуму — **заспокоїтися** (1). Я **прийду** трохи до нормального розуму, то напишу тобі цілу книгу, а тепер цілую тебе, друже мій єдиний VI 134.2; б) **прийти** до самої домовини — **дожити до смерті** (1). Росли укупочі, зросли.. Побрались; І тихо, весело **при-**

йшли, Душею-серцем неповинні, Аж до самої домовини. II 343.5; в) **прийти** войною на кого (1). Ляхи **прийшли** на нас войною! II 233.59.

О **прийти** 1. I 134.2064, 201.79, 375.24, II 106.91, **прийшов** 1. I 162.354, 286.529, 323.497, 323.502, II 16.352, 52.143, 107.123, 186.127, 253.179, 253.181, 313.332, 314.381, VI 49.28, **прийшла** 1. I 52.178, 314.170, 319.339, 359.45, 367.266, 537.В, 538.В, II 22.35, 25.63, 71.78, 72.120, 78.56, 96.130, 416.В, 443.В, 445.В, 486.В, 492.В, VI 71.9, 131.18, 132.16, 144.37, 2. I 539.В, **пришла** 1. I 463.В, **пришло** 1. II 363.19, VI 51.16, 73.21, 140.3, *повт.* II 272.285, 272.286, **прийшли** 1. I 8.205, 29.41, 78.135, 271.321, 366.220, II 33.13, 74.203, 76.14, 98.227, 107.149, 192.21, 272.288, 310.220, 312.289, 317.493, 320.615, 411.В, *у спол.* 6) II 343.5, *у спол.* в) II 233.59, **прийду** 1. I 415.В (2 р.), VI 197.25, *у спол.* а) VI 134.2, **прийде** 1. I 29.66, 538.В, II 95.107, 155.13, 171.208, 313.332, 418.В, *повт.* II 434.В (2 р.), *у спол.*, *образн.* II 179.5, 2. II 354.19, VI 132.42, *образн.* II 47.92, 3. VI 85.3, **прийдуть** 1. I 498.В, II 438.В, 3. II 47.93, **прийди** 1. II 125.25, 136.8, **прийшов** (би) 1. II 311.260, **прийшовши** 1. VI 24.12.

ПРИЙТИСЯ, ПРИЙТИСЬ (3). *Безособ.* *У спол.* **прийтись** до скруту — *при характеристиці тяжкого стану, обставин.* Отак тепер і зо мною сталось. Було, на собаку кинь, то влучиш друга, а як **прийшлось** до скруту, то святий їх знає, де вони поділись! VI 45.7.

О **прийшлось** VI 45.7, 200.4, **прийдеться** VI 147.18.

ПРИКАЗ (2). *Наказ.* *У спол.* дати (оддати) **приказ**. Він пише, що добрий цар наш уже дав **приказ** розбивати мої кайдани. VI 130.6. Почтар, нівроку, був підпильний, Оддав сенатові **приказ**, Щоб тільки в Віфлеємі були Малих дітей. II 301.32.

ПРИКИНУТИ (2). *Додати.* По поводу її **бенефіса** написав я невеличку статейку в газету, которую посилаю тобі: прочитай та **прикинь** своє до неї яке мудре слово VI 167.6. А як буде посилать второй том, то нехай і **первий прикине** VI 147.26.

ПРИКМЕТА (1). На те літо Криницю святили, На самого маковія, І дуб посадили На **прикмету** проїзжаним II 56.277.

ПРИКМЕТНИЙ (3). Я її [Україну] **на-рисую** в трьох книгах, в першій будуть види, чи то по красі своїй, чи по історії **прикметні** VI 32.12.

О **Мн. Н.** **прикметні** VI 32.12, 32.37, 32.22.

ПРИКОВАНІЙ (1). На галері Везуть твого сина З неопітами в кайданах. А твоя дитина Ще й до щогли **прикована** II 274.368.

ПРИКРИКУВАТИ (1). А князь аж синій похожає Та сам несмілих наливає Та ще й **прикрикує** «віват»! II 386.В.

ПРИКРИТИ (1). *Захистити.* Хто коло тебе в світі стане Святим хранителем твоїм? І хто заступить, хто **прикриє** II 453.В.

ПРИЛЕТІТИ (3). *Перен.* **Швидко прибути.** Старий Щепкін на тім тижні хоче до мене **приїхати** в гості; а що, якби і ти, молодий, забіг за ним в Москву та вкупочці і **прилетіти** б до мене. VI 156.11. *Образн.*

(1). Тойді, як, господи, святая На землю правда **прилетить** Хоч на годиночку спочити, Незрячі прозрять II 291.27.

О **прилетіти образн.** II 291.27, **прилетять** II 270.224, **прилетіли б** VI 156.11.

ПРИЛИНУТИ (6). *Перен.* **Швидко прибути.** **Прилини** [батьку] до мене, хоть на одно слово, Та про Україну мені заспівай. I 13.88. В гаю — **предвічному гаю**, Поставлю хаточку, садочок Кругом хатини насажу, **Прилинеш** ти у холодочок, Тебе, мов кралою, посажу. II 373.67. *Образн.* (1). Може пташкою **прилине** Милий з того світа. I 386.18.

О **прилину** I 386.21, **прилинеш** II 373.67, **прилине образн.** I 386.18, **прилинь** I 13.94, **прилини** I 13.88, 13.111.

ПРИЛИПЛИЙ (1). Нинче з хмари виступають Обрив високий, та байрак, Хатки **прилиплі** виглядають, Мов діти в білих сорочках У піжмурки собі гуляють. II 393.В.

ПРИЛІТАТИ (8). Насипали край дороги Дві могили в житі.. **Прилітає** зозуленька Над ними кувати I 8.217. *Образн.* (4). З-за Дніпра мов далекого Слова **прилітають** II 112.8. Думи мої, думи мої.. **Прилітайте**, сизокрилі Мої голубята II 7.5 // *Перен.* **Швидко прибувати** (2). Той Галайда — мій Ярема!.. По всій Україні Його знають.. **Прилітай** же, мій соколе I 134.2081.

Прилітай, мій голубе сизий, хоч на тиждень, хоч на один день. Може Варенцов не виїхав ще з Петербурга: то от би з ним разом і **приїхав**. VI 156.14.

О **прилітає** I 8.217, 8.219, **прилітають образн.** II 112.8, **прилітай образн.** II 93.29, *перен.* I 134.2081, VI 156.14, **прилітайте образн.** II 7.5, 7.13.

ПРИЛУКИ (2). *Назва міста.* 20 августа 1859. **Прилуки**. 14 августа вїрвался я з того святого Киева і простую тепер не оглядаючись до Петербурга. V 195.3. Чи ти **получив** моє письмо з **Прилуки**? VI 196.1.

ПРИЛУЦЬКИЙ (2). *У спол.* **Прилуцький** полковник — *про Галагана Гната*

Івановича. Не втікали б із Хортиці Славні небожата, Не спинав би їх **Прилуцький** Полковник поганий... II 29.17.

♦ **Оон. Н. Прилуцький** II 29.17, Прелуцький II 393.6

ПРИЛУЧИТИСЬ (1). *Трапитися*. Прилучилась з чумаченьком У степу біда. II 127.3.

ПРИЛЯГТИ (1). *Образн.* Сивий ус, стару чулину Вітер розвіває; То **приляже** та послуха, Як кобзар співає I 26.51.

ПРИМИРЕННИЙ (1). *Субст.* І примиренному присняться І люде добрі, і любов, І все добро. I 360.17.

ПРИМІРАТИ (1). А тим часом Запорозьку зброю Виніс батько із комори, Розгляда, радіє, **Примірає**... I 280.294.

ПРИМКНУТИ (1). *Перен.* Улаштувати. **Примкніть** во ім'я божіє мого брата коло свого заводу VI 202.15.

ПРИМОВЛЯТИ (6). Старий грає... **примовляє**, Ногами тупцює I 275.86. Ти [бог] постриг нас у черниці, А ми собі молодичи... Та танцюєм, та співаєм, Співаючи, **примовляєм**: Алілуя! II 341.19.

◊ **примовляє** I 275.86, II 80.143, 171. Рем., **примовляєм** II 341.19, **примовляла** I 236.234, 359.48.

ПРИНАЙМНИ (2), **ПРИНАМЕНІ** (3). *Присл.* й тут невесело було, Та все таки якось жилось, **Принаймні** вкупі сумували, Згадавши той веселий край, І Дніпр той дужий II 217.12. Насилу я дождався твого письма; я вже думав, що ти, крий боже! занедужав, або **принаймні** на Бесарабію помандрував. VI 202.31. А небога Сама не знає, що робить? І що їй діяти з собою? Або схватись під водою, Або **принамені** розбити О стіну голову... II 223.150.

◊ **принаймні** II 217.12, VI 202.31, **принамені** II 104.9, 223.150, VI 53.2.

ПРИНЕСТИ (43). 1. (39). Фотограф збрехав, не **приніс** мені портрета. VI 191.24. Незабаром зробилась мати Із доброї тії дівчати.. Молилася своїм пенатам І в Капітолії **принесла** Немалі жертви. II 267.113. У *приказці* (1). Яка оце тобі сорока брехуха на хвості **принесла**, що я тут нічого не роблю, тільки бенкетую. VI 170.2. *Образн.* (3). Дай же, боже, коли-небудь... Хоча серце замучене, Поточене горем, **Принести** і положити На Дніпрових горах. II 28.173 // *Перен.* (10). І в хутір лихо завернуло, І слізоз чимало **принесло**. I 316.250. Зоря всесвітня зійшла!

І мир і радість **принесла** II 268.128. Якщо [почта] **принесе** мені свободу, то на другий же день покину оце смердяче укріпленіє VI 141.37 // *Безособ.* **Фам.** (1). Мене по волі і неволі Носило всюди. **Принесло** На старість ледве і додому. II 205.10.

2. *Доставити, захопивши силою свого руху — про течію води* (1). Сумує, квилить, плаче рано В Путивлі граді Ярославна. І каже: — Дужий і старий, Широкий Дніпре, не малий!.. О мій Словутинцю преславний! Моє ті ладо **принеси** II 337.37.

3. *Породити. У спол.* в мир **принести** (1). І перед нею помолує, Мов перед образом святим Тієї матері святої, Що в мир наш бога **принесла**... II 194.12.

4. *Дати прибуток* (1). якщо єсть там у вас які мої гроші, то шліть їх сюди. Я везу на їх акції Меркурєвського общества, то вони **принесуть** мені 10 процентів в год. VI 165.28.

♦ У *спол.* в залізі руки **принести** — *прибути закутими* (1). І сором тут, і сором там — Вставать з чужої домовини, На суд твій праведний прийти, В залізі руки **принести** I 201.80.

◊ **принести** 1. *образн.* II 28.173, 343.16, у *спол.* I 201.80, **приніс** 1. II 490. В, VI 191.24, **принесла** 1. I 321.425, II 72.124, 72.127, 167.110, 267.113, 309.184, *перен.* II 268.128, у *приказці* VI 170.2, 3. II 194.12, **принесло** 1. *безособ.* II 205.10, *перен.* I 316.250, II 337.45, 497. В, **принесло** 1. *перен.* II 497. В, **принесли** 1. II 31.94, 71.72, 76.15, 314.363, 353.88, 371.6, VI 45.19, 209.38, *перен.* I 331.40, II 23.22, 272.289, 272.290, **принесу** 1. I 369.312, II 32.15, **принесеш** 1. I 277.175, **принесе** 1. II 321.679, VI 77.3, *образн.* I 290.699, *перен.* VI 141.37, **принесуть** 1. I 438. В, 4. VI 163.28, **принеси** 1. I 84.325, II 167.100, 2. II 337.37.

ПРИНОСИТИ (3). Опріч пана, у світлицю Ніхто не вступає, Сам і їсти їй **приносить**, І просить, благає, Щоб на його подивилась II 97.158 // *Перен.* (1). Що день божий Радості **приносить** Своїй матері щасливій Дочка уродлива. II 13.199 // У *спол.* в дар **приносити** — *дарувати* (1). І перед образом твоїм Неутомленіє поклони. За кражу, за войну, за кров, Щоб братню кров یرолити, просять І потім в дар тобі **приносять** З пожару вкрадений покров!.. I 328.140.

ПРИНІТИ (1). *Образн.* **Жарт.** Бач, яким я **принцом** зробився! VI 220.12.

ПРИНЯТИ див. **ПРИЙНЯТЬ**.

ПРИПИСАТИ (1). Я умисне **приписав** Ченця і Вечір, щоб порівняв його з

Криницею, бо Криниця, бач, сьоголіття, а Чернець і Вечір бог-зна колишні. VI 139.25.

ПРИПИСИ (1). Назва твору. Приписи I 248.Заг.

ПРИПІН (2). У темному гаю, в зеленій діброві, На **припіні** коні отаву скупбуть I 100.875. Ночували гайдамаки В зеленій діброві, На **припоні** пасли коні, Сіддані, готові. I 105.1024.

ПРИПІЧОК (1). А вона, моя голубка, Нічого не знає. Мов кошеня на **припичку** З старим котом грає... II 165.63.

ПРИПЛЕНТАТИ (1). Фам. Чого він придибав? Нема в його хати, Ні сестри, ні брата, нікого нема. Чого ж він **приплентав**? II 54.209.

ПРИПЛИСТИ, ПРИПЛИВТИ (4). І в Рим галера **приплила**. II 275.433. На самий великдень **приплила** з Гур'єва до нас почта і привезла мені письмо твоє і 16 руб. грошей. VI 133.16. **Образн.** (1). **Припливуть** І прилетять зо всього світа Святе мученики. Діти Святої волі. II 270.223.

◇ **приплила** II 271.281, 275.433, VI 133.16, **припливуть образн.** II 270.2.3.

ПРИРОСТИ (2). *Перен.* С[отник]: Ні, трохи треба підождають. Воно б то так! та от що, брате: Літá не ждуть! літá летять, А думка проклята марою До серця так і **приросла**... II 167.109 //У *спол.* до кого руки **приросли** — з ким зійшовся, подружився (1). Кудà полинула, де ділась? До кого ти перелетіла? В чужій землі, в чужій сім'ї Кого ти радуєш? до кого, До кого руки **приросли**? I 384.29.

ПРИСИЛАТИ (4). Купи їй що-небудь к святкам з оцих грошей, що я тобі посилаю — покищо, а то я буду їй **присилать** окремо VI 16.1. чом ви мені не **присилаєте** костюма для Головатого. VI 28.5.

◇ **присилаєте** VI 28.5, буду **присилать** VI 16.1, **присилай** VI 189.29, 207.20.

ПРИСІСТИ (1). А що, як **присядем** Отугечки під берестом Та трохи спочинем! I 305.415.

ПРИСКРИПАТИ (1). У *спол.* поки вас лихо не **прискрипало** — поки вам не стало *скрутно*. Не посилайте поки що нічого отим книгарям — поки вас лихо не **прискрипало** VI 193.4.

ПРИСЛАТИ (93). 1. (92). Йосипкові я думав **прислать** доброго сукна на штанці

та на жупанок VI 225.26. Записки о жизни Н. В. Гоголя **прислав** ти мені два томи і обидва перші. VI 134.14. Скомпоновав ще я маленьку поему Гамалія, друкують у Варшаві. Як видрюкують, то **пришлю**. VI 28.29 // *Перен.* (1). **пришліть** ради поезії святої Лермонтова хоч один том, велику, превелику радість **пришлете** з ним вашому удячному і безталанному землякові. VI 44.2.

2. **Направити з якоюсь метою** (1). як **придеш**, то зараз **пришли** почталіона на квартиру Овсяннікова, щоб тобі не торбуватись насчет помішення. VI 155.12.

◇ **прислать** 1. VI 19.9, 23.22, 49.30, 62.15, 225.26, **прислаи** 1. VI 34.21, 77.6, 87.15, 115.37, 118.22, 118.40, 130.28, 134.14, 145.23, 165.22, 165.24, 167.20, 206.20, 217.7, **прислала** 1. VI 42.3, **прислали** 1. VI 19.7, 19.16, 20.12, 29.32, **пришлю** 1. VI 15.21, 23.32, 27.22, 28.18, 28.29, 32.16, 34.16, 38.22, 74.27, 76.36, 119.21, 147.30, 164.1, 172.21, 190.5, 196.5, 198.25, 200.9, 216.29, 217.35, 221.17, 222.21, 225.25, 225.27, 226.14, **пришле** 1. VI 49.30, 130.38, **пришлетє** 1. *перен.* VI 44.2, **пришли** 1. VI 58.13, 58.15, 84.30, 85.10, 86.29, 118.39, 119.20, 138.27, 141.9, 164.8, 185.24, 196.2, 201.9, 217.32, 220.11, 2. VI 155.12, **нехай пришле** 1. VI 115.32, 147.24, 179.25, **пришліть** 1. VI 16.26, 19.8, 20.13, 28.18, 29.34, 29.36, 35.4, 41.38, 42.6, 43.35, 43.36, 44.1, 45.23, 46.1, 46.19, 46.24, 50.39, 54.28, 204.12, 208.17, 208.26, 218.17.

ПРИСЛУХУВАТИСЯ (1). **ПРИСЛУХАТИСЯ** (1). Покойний Основ'яненко дуже добре цриглядався на народ, та не **прислухався** до язика I 375.49. **Прислухайся**, що пани і полупанки на се письмо казатимуть VI 209.32.

ПРИСНИТИСЯ, ПРИСНИТИСЬ (26). Та й сон же, сон, напричуд дивний, Мені **приснився** I 240.63. А потім ягнята **Приснилися** у житі II 233.42. І примиренному **присянясь** І люде добрі, І любов, І все добро. I 360.17. а якби ти побачив, меж яким людом верчуся я оці десять літ. Та не дай, господи, щоб і **приснилися** тобі коли-небудь такі недолюди VI 115.20 // *Перен.* (2). Доле моя, доле! де тебе шукать? Вернися до мене, до моєї хати. Або хоч **приснився**... I 85.385 // *Безособ.* (4). Мені **приснилось**: ти вже мати II 236.23.

◇ **приснився** I 240.63, II 28.164, **приснилась** I 283.401, 493.В, **приснилось** I 253.573, **приснилось** I 37.388, 253.579, *перен.* II 202.19, *безособ.* I 361.41, II 166.88, 232.8, 236.23, **приснились** I 91.565, VI 115.20, **приснились** I 398.75, II 233.42, **приснився** II 348.12, **присянясь** I 90.753, II 348.8, 348.10, VI 83.4, **присянясь** I 429.В, **присянясь** I 360.17, II 348.7, VI 86.16, **присянясь перен.** I 85.385.

ПРИСНОСУЩИЙ (1). *Слов'ян. Такий, що існує вічно. Уроч.* Де ж ти? Велико-

мучениче святий? Пророче божий? Ти меж нами, Ти, **присносуший**, всюди з нами II 228.35.

ПРИСОК (2). *Гарячий попіл з огнем.* Мало муки! Давайте **приску!** де смола? Кропи його! отак! холоно? Мерщій же **приском** поспай! I 97.790.

ПРИСПАТИ (8). 1. *Усипити* (6). Та не однаково мені, Як Україну злії люде **Присплять**, лукаві, і в огні її, окрадену, збудять... I 383.21. Не жди сподіваної волі — Вона заснула: цар Микола її **приспав**. II 288.10. А серцеві не потурай. Воно тебе в Сибір водило, Воно тебе весь вік дурило. **Приспи** ж його II 37.104.

2. *Задавити ненароком під час сну* (2). Ой Богдане, Богданочку! Якби була знала, У колісці б задушила, Під серцем **приспала**. I 225.28. *Образн.* (1). Думи мої, думи мої, Лихо мені з вами!.. Чом вас вітер не розвіяв В степу, як пилину? Чом вас лихо не **приспало**, Як свою дитину?.. I 21.7.

О **приспав** 1. II 112.19, 288.10, **приспала** 1. I 66.128, **приспало** 2. *образн.* I 21.7, **приспить** 1. II 496.В, **присплять** 1. I 383.21, **приспи** 1. II 37.104, **приспала** (6) 2. I 225.28.

ПРИСПЕТИ (1). *Слов'ян. Ірон.* Ска-зав [Давид], що[б] подали сикеру І щоб просили на вечерю Версавію.. Нівроку Бо-жому прброк, **Приспе...** II 416.В.

ПРИСПІВУВАТИ (11). Жаль і дуже мені вашої маленької, згадаю, то так, не-наче бачу, як воно манюсіньке танцює, а Илья Іванович грає і **приспівує...** VI 41.20. Марина гола наголі Перед будинком тан-цювала У парі з матір'ю! — і страх, З но-жем окровленим в руках, І **приспівувала...** II 98.219. *Образн.* (1). **Приспівує** старий, косить, Кладає горами покоси, Не мина й царя. І мене не мине, На чужині зотне. I 394.18.

О **приспівує** 1 125.Рем., 365.Рем., 416.В, 456.В, II 36.39, 80.113, 80.143, VI 41.20, *образн.* I 394.18, **приспівують** II 74.187, **приспівувала** II 98.219.

ПРИСТАНИЩЕ (3). І довелось колись мені В чужій далекій стороні Заплакати, що немає роду, Нема **пристанища**, госпо-ди! II 76.11. а вже коли приїду, то не виган-няйте місяць або другий, бо в мене і на Україні окроме вас нема **пристанища**, а я вам що-небудь намаляю. VI 27.11 // *У спод.* мені господь **пристанище**. *Бібл.* (1). Мені господь **пристанище**, Заступни-

ком буде І воздасть їм за діла їх Кроваві, лукаві I 345.195.

ПРИСТАНЬ (1). Поки що буде, купити би у Вольського дубів 40 лісу, вирубати, та й нехай би собі сохне. А скласти його можна коло Пекарів, на Росі, на.. лисній **пристані** і пильній. VI 198.7.

ПРИСТАТИ (2). *Втомитися.* А Заліз-няк гайдамакам Каже опинитись: «У ліс, хлопці! вже світає, І коні **пристали**: Попа-семо» I 118.1520. На шлях виїзжають, Аж три тройки. І, звичайне, Коло корчми ста-ли — Дати коням одпочити, Та й дружки **пристали** співаючи. II 188.73.

ПРИСТРІГ (6). *Етн. Назва хвороби.* що се таке Мар'яну спітало? Чи не **при-стріг**? Сяде шити — Не те вишиває I 158.194. І ворожка ворожила, **Пристріг** замовляла, Талан-долю за три шаги З воску виливала. I 283.411. Скажи-бо, Сте-пане! Може, справді нездужаєш? Я зілля достаю, Я побіжу за бабою — Може, це з **пристрігу**? I 278.223.

О *Одн. Н.* **пристріг** I 158.194, II 415.В, *Р.* з **пристрігу** I 278.223, 279.233, *З.* **пристріг** I 283.411, *престріг* I 493.В.

ПРИСУДИТИ (2). *Ухвалити.* Вони, бач, кесаря хвалили На всі лади, що аж остило Самим їм дурня вихвалять, То, за-разом щоб доканать, Вони на раді й **при-судили**, Щоб просто кесаря назвать Са-мим Юпітером, та й годі. II 271.269 // *По-радити* (1). Осталася [мати] удовою,.. З горем та нудьгою Пішла вона до сусідів Поради просити... **Присудили** сусідоньки у наймах служити. I 232.77.

ПРИСЯГА (1). *Персоніф.* сини мої, Горе мені з вами! Поцілуйте мене, діти, Бо не я вбиваю, А **присяга**. I 139.2243.

ПРИСЯГАТИ (3). Дивлюсь — гетьман з старшиною. Я води набрала Та вповні шлях і перейшла; А того й не знала, Що він їхав в Переяслав Москві **присягати!**.. I 294.59. Громада глухо **присягає**. II 225.216.

О **присягати** I 294.59, **присягає** II 225.216, **при-сйав** I 138.2225.

ПРИСЯГАТИСЯ (1). «Де москалі, ле-бедики?».. Полетіла Катерина.. До їх... ко-ли гляне — Попереду старший їде. «Боже мій! Іване! І ти мене покидаєш? А ти ж **присягався!**» I 43.614.

ПРИТЕРПІТИ (1). *Перенести.* **Притер-піла** сердешна муки II 416.В.

ПРИТИКА (1). *Кілок, яким прикріп-люється ярмо.* Ой копали йому в степу

при дорозі Та притиками яму II 142.20.

ПРИТОКМИТИ (2). *Влаштувати. Фам.* Пишеш, що тебе не було дома, що ти хлопців возив у Херсон. Добре зробив еси! Та тільки чи притокмив ти їх у те училище торгового мореплавання? Якщо притокмив, то молися богу та лягай спати: з хлопців будуть люди. VI 195.22.

ПРИТОПТАНИЙ (1). Барвінок хрещатий! Припоптаний, коло тину Засихає, в'яне! II 176.372.

ПРИТУЛИТИ (1). *Перен. Влаштувати на якусь посаду.* [Антонович] мені сказав от що: щоб ти йому не барившись написав, котрий Каленикові год? і чому він учився в Херсоні: чи навігації, чи механіки, чи математики? Йому це треба знати для того, щоб до чого краще притулить Каленика. VI 229.3.

ПРИТУЛИТЬСЯ (1). *Перен. Влаштуватися.* Коли б то бог дав мені притулитися до університета! дуже добре було б VI 38.20.

ПРИТЧА (6). *Слов'ян. У спол.: а) стати притчею (во притчу)* (3). Довелось самому Розкидати, розточити, і добра нікому Не зробити ні на шеляг і притчею стати Добрим людям II 175.349. І той плач.. Межи людьми во притчу стане, Самодержавний отой плач! II 326.49; б) слово без притчі — слово без манівців, іносказання (1). І додай, Такеє слово їм додай Без притчі; вискажи: — Зробили, Руками скверними створили Свою надію; й речете, Що цар наш бог, і цар надія II 328.56; в) притча во язицях (1). Ми з ним укупі жили два года і ні разу не лаялись, а це я, думаю, притча во язицях. VI 170.18; г) покинути яко в притчу (1). Боже... Покинув нас на сміх людям, В наругу сусідам, Покинув нас яко в притчу Нерозумним людям. I 341.63.

◇ *Одн. Н.* притча у спол. в) VI 70.18, *Р.* без притчі у спол. б) II 328.56, *З.* в (во) притчу у спол. а) II 326.49, у спол. г) I 341.63, *О.* притчею у спол. а) II 175.349, 263.14.

ПРИТЬМОМ (3). *Присл. 1.* Негайно (1). попросить його од мене, щоб він докучав моєю просьбою надто Карлу Павловичу, а з Дубельтом щоб притьмом побачився. VI 43.21.

2. Дуже, вкрай (1). Мені оце прийшло до скруту: сьогодні цензура ви-

пустила із своїх пазурів мої безталанні думи... а іздатель.. половини не дає того, що я прошу і що мені притьмом треба. VI 200.7.

3. Точно (1). купець, що привіз вам оту живушу Історію Устрялова, що і в салдатських руках не згнула, забожвився мені, що притьмом у ваші руки власніе оддав VI 50.19.

◇ притьмом I. VI 43.21, 2.VI 200.7, 3. VI 50.19.

ПРИУГОТОВАН (1), **ПРИГОТОВАН** (1). *Слов'ян. Присудк.* Дівчата.. Співають гімн. Приуготован Веселий пир II 269.171.

◇ приуготован II 269.171, приготован II 473.В.

ПРИХИЛИТИСЯ, ПРИХИЛИТИСЬ, ПРИХИЛИТЬСЯ (16). 1. *Знайти притулок, пристановище; влаштуватися десь* (13). Тяжко, важко в світі жити Сироті без роду: Нема куди прихилиться,— Хоч з гори та в воду. I 15.3. Минаючи убогі села Понаддніпрянські невеликі, Я думав:— Де ж я прихилиюсь? II 298.3 //Прихилитись до кого (5). Думав жити, любитися Та бога хвалити! А довелось... ні до кого В світі прихилитись. I 391.30. Без його [сина] Що я робитиму? До кого Я прихилиюся? II 277.487. *Образн. (1).* Думи мої! літа мої, Тяжкії три літа. До кого ви прихилитесь, Мої злії діти? I 353.87.

2. *Притулитися* (2). [Марія] В куточку мовчки прихилилась Та дивувалася, дивилась, І слухала, як молодий Дивочний гость той говорив. II 309.189.

3. *Пригорнутися* (1). «Не плач, серце, я жартую». «Жарти!» Усміхнулася [Оксана]. Прихилилась головою Та й ніби заснула. I 94.680.

◇ прихилитись 1. I 35.295, 391.30. II 455.В, прихилиться 1. I 15.3, VI 323.В, прихилитця 1. I 408.В, прихилився 1. II 204.22, прихилилась 2. II 309.189, 486.В, 3. I 94.680, прихилиюся 1. I 140.2298, 153.10, II 277.487, прихилилось 1. II 298.3, прихилилась 1. II 54.219, прихилитесь 1. образн. I 353.87.

ПРИХОДИТИ (13). 1. *Ідучи, рухаючись, досягати певного місця, прибувати кудись* (12). Прихожу: Старшина пузата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та понадувалось, Як індки I 252.533. Що день божий обходила [княжна] Село. Помагала Усякому. А сироти До неї в покої Приходили. II 15.293 //Досягати місця призначення (1). Тільки що схаменувся я од твого слова і взяв уже перо в руку, щоб

написати тобі спасибі, аж **приходить** із Гур'єва почта VI 129.38 // *Переважаю* з інф. *Прибувати* з якоюсь метою (4). Та й викопає [Максим] при долині Глибоку криницю. (Не сам один; толокою Йому помагати) Й добрі люде **приходили** II 257.337 // *У спол.* **приходити** у гості (1). Чи він у гості не **приходив**? Убили, мабуть, на війні? II 100.290.

2. Перен. Наставати (1). **Приходить** ніч в смердячу хату, Осядуть думи II 407.В.

◇ **прихожу** 1. I 252.533, **приходить** 1. VI 129.38, 224.18, 2. II 407.В, **приходим** 1. II 258.371, **приходять** 1. II 490.В, **приходив** 1. VI 198.12, *у спол.* II 100.290, **приходила** 1. II 95.104, 273.328, **приходили** 1. II 15.293, 257.337, **приходьте** 1. VI 182.15.

ПРИЧАЩАТИ (4). *Церк.* **Благослови**, отамане, Коло села стати, Та понесем то-вариша В село **причащати**. I 255.53. Ой узяли безталанну, Закували у кайдани, Сповідали, **причащали**... І живу по положи-ли В домовину!.. II 82.201.

◇ **причащати** I 255.53, **причащали** I 255.54, 322.457, II 82.201.

ПРИЧАЩАТИСЯ (2). *Церк.* У Межи-гірського Спаса Тричі **причащалась** [Ярина]. I 283.397.

◇ **причащалась** I 283.397, **пречащалась** I 493.В.

ПРИЧВАЛАТИ (1). *Фам.* Уже, либонь, після покрови Вертався з Дону я.. Та з чумаками та з волами Якраз в неділю на весілля До удовівни **причвалав**. II 251.102.

ПРИЧЕПИТИ (1). А в неділеньку свя-тую Мундир надіває [Максим], І медаль і хрест **причепить** II 254.233.

ПРИЧЕПУРИТИ (2). Й повила Його в палати [генеральша]. А в палатах **Приче-пурила**, одягла, А потім в школу оддала. II 222.73. *Образн.* (1). Якби Княгиню взяв на свої руки Куліш, чи не краще б було? Та й Матроза прибгав би до Княгини, та **причепури**в би їх гарнень-ко та й пустив би в люде VI 132.26.

ПРИЧЕПУРИТИСЯ (1). А в неділю або в свято Мов **причепурились** [Максим], Шкандибає на вдовину Пустку подивить-ся. II 55.254.

ПРИЧЕТ (2). *Про жерців.* І жриця Кіпріди.. встала І всі за нею повставали І за апостолом пішли У катакомби. За собою І **причет** весь свій повели І в[с]іх тостей. II 460.В // *Перен.* (1). І шапочку

мужик знімає, Як флаг побачить. Значить, пан У себе з **причетом** гуляють II 88.10.

ПРИЧИНА (3). 1. *Провидіння.* *Повт.* (2). С[отник] (*сам*): І дарував же мені бог Таке дитя, такого сина! І богослов уже. **Причина**, **Причина** мудрая. (*Задумується*) Чого? Чого я думаю? У попи, А як не схоче, то на Січ. II 168.140.

2. *Етн.* **Захворювання**, **заподіяне чак-лунством** (1). Щось лізе вверх по стов-буру До самого краю, Ото ж тая дівчи-нонька, Що сонна блудила: Отаку-то й **причину** Ворожка зробила! I 6.127.

◇ *Одн.* **Н.** **причина** 1. II 168.140, 168.141, 3. **причину** 2. I 6.127.

ПРИЧИННА (2). *Не при своєму розу-мі.* *Субст.* Не русалонька блукає: То дів-чина ходить, Йі сама не зна (бо **причинна**), Що таке робить. Так ворожка пороби-ла I 3.23 // *Назва твору* (1). **Причинна** I 3. Заг.

ПРИЧІЛОК (1). Сидить сотник на **при-чілку** Та думку гадає II 165.41.

ПРИШКАНДИБАТИ (1). *Фам.* Ста-ренька сестро Аполлона... Якби, буває, хоть на час Ви кинули отой Парнас. Та в степ таки **пришкандибали** II 414.В.

ПРИШПИЛИТИ (1). *Приєднати.* *Жарт.* Получиш ти на своє ім'я от Б. Залецько-го из Минской губернии 50 рублей, то й ті **пришпили** до своїх та й **пришли** по прежнему адресу с передачею. VI 138.26.

ПРИЩЕПИТИ (1). Дуже, дуже добре ти зробив, що не посадив яблоні і груші; **прищепи** весною на дичках VI 220.23.

ПРИЯЗНО (1). *Присл.* І не знаю, Чого маленькому мені Тойді так **приятно** моли-лось, Чого так весело було? II 21.11.

ПРИЯЗНЬ (2). Не завидуй багатому: Багатий не знає Ні **приятні**, ні любові — Він все те наймає. I 260.3. Сама мов па-лець, у людей Уже не **приятні** благаш! А Христа ради простягаєш Коло зачине-них дверей Сухії руки!.. II 454.В.

ПРИЯТЕЛЬ (12). Іракий Александрович (щоб його лихо не знало) великий мені **приятель**. VI 141.4. З батьком його ми були колись великі **приятелі**. VI 131.30. Німець Йохим мабуть на мене сердиться? Не знаю, за що б йому сердиться? Ми з ним жили і розійшлися добрими **приятелями** VI 118.31.

◇ *Одн.* **Н.** **приятель** VI 141.4, 165.10, **Р.** **прия-теля** VI 224.2, 3. **приятеля** VI 71.20, 195.7, 200.33, через **приятеля** VI 92.21, **Мн.** **Н.** **приятелі** VI 24.11,

31.30, 133.35, *Д.* приятелям I 308.31, *О.* приятелями VI 118.31.

ПРІАП (2). *Міфол. Бог любово-страсти. У спол.* поклонятися **Пріапу** — віддаватися насолодам кохання. Тойді ж ото її Алкід, Та ще гетери молодії, Та козлогоний п'яний дід.. У гаї гарно роздаглись, Та ще гарніше попились, Та й поклонялись **Пріапу**. II 268.148.

◇ *Одн. Д.* Пріапу II 268.148, Пріапу II 467.В.

ПРІЗВИЩЕ (4). «А як тебе Зовуть? я не знаю». «Яремою». «А **прізвище?**» «**Прізвища немає!**» I 116.1414.

◇ *Одн. Н.* прізвище I 116.1414, *Р.* прізвища I 116.1415, без прізвища I 116.1416, 437.В.

ПРІСИН (1). *Присв. прикм. до Пріся.* Ще позавчора передано мені твоє і **Прісине** письмо, а я тільки сьогодні заходився одвітувати. VI 197.37.

ПРІСЯ (3). Зо мною, слухай же, остались Данило, чура мій, та я, Та **Пріся**, дочка моя! II 234.84.

◇ *Одн. Н.* Пріся II 234.84, 235.115, *О.* Прісею I 293.15.

ПРО (187). *Прийм. із знах. відм. Уживається:* 1. *При вказівці на об'єкт розмови, думки і под.* (183). **Про** конфедератів так розказують люди, котрі їх бачили I 148. Прип. цар не спить.. I у кедрових стін нових **Про** батькове осли питає. II 353.83. **Про** хату напишу тобі, як діждусь твого письма. VI 214.35. Праведная душе!.. Прилини до мене, хоть на одно слово, Та **про** Україну мені заспівай. I 13.89. Не мені **Про** теє знати, за що караясь II 152.6. Та цур йому, не думай, братіку, **про** мене нічого поганого. VI 34.9. Немає гірше, як в неволі **Про** волю згадувати. II 90.2. Дивувались дівчата: Вже смерть за плечима, А він, сліпий, сивоусий, **Про** колишнє плаче. I 161.343. Неначе ворон той летячи **Про** непогоду людям кряче, Так я **про** сльози, та печаль II 96.113. *Повт.* (44). Тойді ж, мої любі, як мене не стане, Згадайте **про** мене, **про** мою Мар'яну I 157.176. Якби де на світі хочь раз Цариця сіла на ослицю, То слава б стала **про** царицю I **про** великую ослицю По всьому світу. II 315.415. він тобі розкаже **про** мене, **про** такого, як мене добре бачив. VI 92.19 // *При вказівці на зміст чогось*, (8). От тобі й биллячи **Про** ту криницю москалеву. II 258.397. Письмо **про** Каленика. VI 228.15. *Повт.* (4). Слава то-

бі, Шафарику... Привітай же в своїй славі I мою убогу Лепту — думу немудрую **Про** чеха святого... **Про** славного Гуса! I 264.75.

2. *При вказівці на потенціальну залежність факту від суб'єкта дії* (2). Я спалила Польщу з королями; А **про** тебе, щербетухо, I досі б стояла. I 300.243 // *Про мене* — *при вираженні байдужого ставлення* (1). Уже як хочете, хоч лайте, **Хоч** і не лайте й не читайте — **Про** мене... Я і не прошу, Для себе, братіки, сплишу, **Ще** раз те оливо потрачу; А може, дасть бог, і заплачу, То й буде з мене... II 105.32.

3. *При вказівці на причину дії* (1). Не питали б: за що, **про** що проклинаю долю I 407.В.

4. *При вказівці на мету дії* (1). Його недовго мордували В тюрмі, в суді, а в добрий час В кайдани добре закували. Перегодили **про** запас II 226.232.

◇ *про* 1. I 13.89, 13.112, 22.62, 25.23, 25.31, 26.33, 34.246, 37.371, 41.536, 60.15, 76.34, 76.72, 78.136, 81.242, 101.905, 103.960, 104.1008, 105.1017, 110.1202, 120.1570, 125.1740, 125.1742, 125.1746, 134.2075, 144.2455, 148.Прип. (2 р.), 150.П (2 р.), 154.35, 154.39, 154.40, 159.264, 161.343, 225.22, 227.11, 274.37, 286.520, 288.590, 290.703, 290.705, 304.373, 305.423, 307.485, 311.39, 319.360, 341.44, 396.4, 396.7, 397.49, 462.В (2 р.), 463.В (2 р.), 484.В, 493.В, II 8.23, 20.15, 30.42, 54.187, 82.208, 90.2, 90.3, 91.57, 93.7, 94.34, 96.113, 96.114, 96.115, 133.7, 152.6, 184.4, 196.73, 198.3, 198.27, 218.28, 222.104, 225.210, 247.5, 256.295, 258.397, 286.23, 353.83, 364.24, 394.В, 410.В, 414.В, 420.В (2 р.), 494.В, VI 15.18, 21.10 (2 р.), 27.12, 27.17, 27.37, 34.9, 34.25, 58.14, 70.29, 70.30, 71.3, 74.7, 82.20 (2 р.), 82.34, 84.36, 86.18, 92.18, 92.24, 115.8, 119, 10.119.11, 123.16 (2 р.), 131.26, 132.35 (2 р.), 133.3, 138.15, 138.19, 147.37, 152.33, 165.22, 171.34, 178.37, 186.7, 186.36, 188.7, 193.3, 193.32, 194.8, 197.39, 203.15, 205.36, 206.35, 214.35, 224.4, 228.15, *повт.* I 59.83 (2 р.), 59.86 (2 р.), 77.88, 77.89, 133.2027 (2 р.), 157.176 (2 р.), 264.75, 264.77, 289.656, 289.657, 289.659, 305.424, 305.425, II 30.52, 30.53, 30.54, 30.56, 228.38, 228.39, 228.40 (2 р.), 228.41, 235.130 (2 р.), 315.415, 315.416, 414.В (2 р.), 415.В (2 р.), 462.В (4 р.), VI 42.10 (2 р.), 43.13 (2 р.), 92.19 (2 р.), 2. I 300.243, II 105.32, 3. I 407.В, 4. II 226.332.

ПРОБИ (1). Ану, заспіваєм! **Проби** ради... I 306.434.

ПРОБИВАТЬ (2). *Перен.* Мій боже милий, Даруй словам святую силу — Людське серце **пробивать**, Людській сльози проливать, **Щоб** милость душу осніла II 96.120 // *У спол.* осиковим кілком **пробивати**. *Фольк.* (1). Найшли її, громадою Без попа сховали На могилі, й осиковим Кілко[m] **пробивали**. I 539.В.

ПРОБИТИ (1). плаче рано В Путивлі граді Ярославна. I каже: — Дужий і ста-

рий, Широкий Дніпре, не малий! **Пробив** єси високі скали, Текучи в землю половчана. II 337.31.

ПРОБЛУКАТИ (1). Літо й друге **проблукала** [приблуда] Та трави сушила, А на третє в Україну З ними преблудила. I 537.В.

ПРОБРАТЬСЯ (1). У мене була думка **пробраться** до тебе на хутір. VI 171.38.

ПРОБУВАТИ (1). *Образн.* По Поліссі Гонта бенкетує, А Залізник в Смілянщині Дом аху гартує У Черкасах, де й Ярема **Пробує** свячений. I 114.1345.

ПРОБУВАТИ (2). *Перебувати.* Згадуй мене інколи, друже мій! а як час мати-меш, то й напиши мені, як ти там, у тому Азові, сам **пробуваєш**? VI 84.13 // *Поводитися* (1). Старий батько іде рядом, Наставляє сина. Як у війську **пробувати**, Старших шанувати, Товариство поважати, В табор не ховатись. I 281.320.

ПРОБУВАТИСЯ (1). *Перебувати.* Сину ти мій безталанний, Добряя дитино! Де ти в світі **пробувався**, Сину мій єдиний? I 286.535.

ПРОБУДИТИСЯ, ПРОБУДИТИСЬ (2). Та й **пробудилась** [небога]. Сповила Свого Івасечка малого Та, щоб дожать до ланового, Ще копу дожинать пішла. II 476.В. *Образн.* (1). Прокинься, кумо, **пробудись**, Та кругом себе подивись II 368.28.

ПРОБУРКАТИСЬ (1). *Образн.* Палає Скутара. Візантія **пробуркалась**, Витріщає очі, Переплива на допомогу, Зубами скрегоче. I 202.116.

ПРОБУТИ (1). Поїду аж під Москву в гості до мого старого батька — до М. С. Щепкіна, та в його до весни **пробуду**. VI 174.5.

ПРОВАДИТИ (2). *Говорити.* Чорт-зна що **провадити**! Нема хисту, то й не бреш. I 305.413.

◇ **провадиш** I 500.В, **провадить** I 305.413.

ПРОВАЛИТИСЯ, ПРОВАЛИТИСЬ (3). 1. *Раптом зникнути під поверхню чогось.* *Образн.* (2). Всі пугати до одного В землю **провалились**! I 252.548.

2. *Перен.* **Зникнути, не з'являтися довгий час** (1). А він канув, **провалився**; Його вже й забули, Чи й був коли? II 79.96.

◇ **провалився** 1. I 382.32, 2. II 79.96, **прова-дился** 1. I 252.548.

ПРОВЕСТИ (6). 1. *Прощаючись з ким,*

довести його до якогось місця (3). Тричі наймичку у Київ Катря **провозжала** Так, як матір; і в четвертий **Провела** небогу Аж у поле, до могили I 320.377. Холодо-ком До сходу сонця **провели** До самої Ти-веріади Благовістителя. II 310.217.

2. *Стати провідником, показати дорогу* (3). І небогу З її дитяточком малим І посадили й **провели** Вночі тайними манів-цями На шлях Ме[м]фіський. II 315.405. *Образн.* (2). Постривайте... світ — не хата, А ви малі діти, Нерозумні. Хто ватажком Підє перед вами, Хто **проведе**? I 80.215. Зляя ж доля Колючим терном **провела**, Знущалася над красою! II 307.82.

◇ **провела** 1. I 320.377, II 492.В, 2. *образн.* II 307.82, **провели** 1. II 310.217, 2. II 315.405, **проведе** 2. *образн.* I 80.215.

ПРОВІДАТИ (1). До люльок, смороду і зику став я потрохи привикать, а тут спіткала мене цинга лютая, і я тепер мов Іов на гноїщі, тільки мене ніхто не **провідає**. VI 42.37.

ПРОВІКОВАТЬ (1). *У тавтол. спол.* вік **провіковать**. Та може ждавсь-таки й зять: Бо вже Катруся піростала (Катрусею вдовівна звалась), — Чи вже ж її вік **провіковать**? II 458.В.

ПРОВІТРИТИ (1). *Перен.* *Допомогти опритомніти.* «Оксано, Оксано!» — Ледве вимовив Ярема, Та й упав додолу. «Еге! ось що... Шкода хлопця, **Провітри**, Мико-ло!» I 115.1392.

ПРОВІТРИТИСЯ (1). *Перен.* *Опритом-ніти.* «Оксано, Оксано!» — Ледве вимовив Ярема, Та й упав додолу. «Еге! ось що... Шкода хлопця, **Провітри**, Миколо!» **Про-вітрисься**. I 115.1393.

ПРОВІЯТИ (1). *Образн.* Радіє князь, запродує З половою жито. І молотить ви-ганяє Людей недобитих. Змолотили, нівроку їм, За одну годину І з клунею **прові-яли...** II 15.305.

ПРОВОЖАТИ (1). *Субст.* Ішов коб-зар до Києва Та сів спочивати. Торбинка-ми обвішаний Его **проважати**. I 411.В.

ПРОВОЖАТЬ (4). 1. *Прощаючись з ким, доводити його до якогось місця* (3). Ідуть дівчата в поле жати Та, знай, спі-вають ідучи: Як **проважала** сина мати, Як бивсь татарин уночі. I 7.191.

2. *Бути провідником, показувати доро-гу.* *Образн.* (1). Встала мати... мовчки за возами Марою чорною пішла На Тібр.

А скіфи сіроокі, Погоничі, рабов раби, Подумали — сестра Морока Із пекла вийшла **проворажати** У пекло римлян. ІІ 278.549.

О **проворжати** 2. *образн.* ІІ 278.549, **провожала** 1. І 7.191, 320.375, **провожали** 1. І 269.251.

ПРОВОВІСТИТЕЛЬ (1). *Слов'ян. Провісник.* В Єрусалимі говорили Тихенько люде, що стяли У городі Тівєріаді Чи то якогось розп'яли **Прововістителя** месії. ІІ 312.281.

ПРОВОЛОКА (1). *Затримка.* прийшла друга почта з Гур'єва і не привезла нічого офіційального насчёт моєї отставки, и я не знаю, що й думати. Може то форма требає такої **проволюки**? VI 132.18.

ПРОГАНЯТИ (4). Чужі люди **проганяють**. І немає злому На всій землі без-конечній Веселого дому. І 335.226. *Образн.* (1). Весна зиму **проганяє** І 538.В.

О **проганяє** ІІ 172.241, *образн.* І 538.В, **проганяють** І 335.226, **проганяли** ІІ 96.149.

ПРОГЛЯДАТИ (1). *Перен.* Зрідка *траплятися.* От і братія сипнула У сенат писати.. А меж ними і землячки Де-де **проглядають**. І 251.512.

ПРОГНАТИ (9). Його знають люде, бо носить земля; А якби почули, що він, одинокий, Співа на могилі, з морем розмовля.. Дурним би назвали, од себе б **прогнали**. І 27.78. Тесляр убогий Тебе повинчану веде В свою убогую хатину. Молися й дякуй, що не кинув, Що на розпуття не **прогнав**, А то б цеглиною убили ІІ 311.274. *Образн.* (5). За що ж свої молодії Ти літа погубиш З калікою... Ні, Ярино, Насміються люди, І бог святий покарає, І **прожене** долю І 287.562. Гуляли б, поки не смеркає, Поки мир божий не засне, Поки з вечерньою зорькою Не зійде місяць над горою, Туман на лан не **прожене**. ІІ 219.36. Друже-брате! Ще приїде ніч в смердячу хату, Ще прийдуть думи. Розіб'ють На стократ серце, і надію, І те, що вимовить не вмію... І все на світі **проженуть**. ІІ 47.96.

О **прогнав** ІІ 311.274, **прогнали** І 538.В, **прожене** ІІ 74.211, *образн.* І 287.562, ІІ 219.36, 224.153, **прожене образн.** І 495.В, **проженуть образн.** ІІ 47.96, **прогнали** (б) І 27.78.

ПРОГНОУТИ (1). *Образн.* заснула Вкраїна, Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла, В калюжі, в болоті серце **прогноїла** І 227.29.

ПРОГОВОРТИ (2). І брат з братом обнялися І **проговорили** Слово тихої любові

Навіки і віки! І 263.51. Все минає. І ти slučajем прочитаєш Вилиту сльозами Мою думу і тихими, Тихими речами **Проговориш**: «Я любила, Я його любила, І він не знав...» І 273.31.

ПРОГРАВАТИ (1). Продаєм Або у карти **програєм** Людей... не негрів... а таких Таки хрещених... но простих. І 328.110.

ПРОГУСТИ (1). *Образн.* **Прогуло** Прокляте лихо, та й заснуло. На хутір знову благодать З-за гаю темного вернулася До діда в хату спочивать. І 316.253.

ПРОДАВАТИ (8). **Продавала** бублики Козакам ІІ 144.5. В Пекарях якась вдова-попада **продає** хату: купити би та к осені перевезти на grunt і поставити. VI 217.11.

О **продає** VI 217.11, 224.13, **продаєм** І 328.109, **продають** ІІ 14.248, 111.42, 320.617, **продавала** ІІ 144.5, **продавай** ІІ 106.72.

ПРОДАВАТИСЯ (5). 1. (4). Дай один Букварь редактору Губернских ведомостей і попроси його, щоб він напечатав, що такий-то і такий Букварь **продається** по три копійки в пользу воскресных школ. VI 227.13. Ще ось що, чи **продаються** у вас на коші біноклі або хоч добрі окуляри? VI 139.29.

2. *Перен.* У спол. **продаватися** другому — **зраджувати** (1). Тяжке лихо, та не таке, Як тому дурному, Що полюбить, побереться, А вона другому За три шаги **продається** Та з його й сміється. І 352.45.

О **продається** 1. VI 86.34, 227.13, 2. І 352.45, **продаються** 1. VI 139.29, 147.25.

ПРОДАНИЙ (2). Якби взяти І всю мізерію з собою, Дідами **продане** добро, Тойді оставсь би сиротою З святими горами Дніпро! І 515.В. Як побачите Корсуна, то скажіть йому, що Мар'яна **продана** VI 25.21.

ПРОДАТИ (19). [Старий] Носив у город шашлик **Продать** ІІ 316.468. Посилаю тобі 10 книжок Кобзаря, **продай** їх, як можна буде, і гроші оддай сестрі Ярині. VI 208.4 // *Перен.* (7). Одиним-одна І виростала й дівувала, І за старого генерала Занапалили, **продали**! І вкупі гроші пропили... ІІ 221.64 // У спол. не **продати** себе людям — **зберегти свою незалежність** (2). Найду долю, одружуся, Не найду, втоплюся. А не **продам** себе людям, В найми не наймуся. ІІ 438.В. О **продасть** І 365.171, ІІ 316.468, 487.В, VI 25.19, 195.28, **продав** І 252.521, 298.178, **продала** І 125.1750, 500.В, *перен.* ІІ 224.161, 450.В, **продали**

перен. II 221.64, продам I 125.1756, перен., у спол. II 438.B, VI 58.29, продасть перен. I 259.22, продаць перен. I 483.B, продасте VI 62.3, продай VI 208.4.

ПРОДАТИСЯ, ПРОДАТИСЬ (2).

У спол. не продатися нікому — зберегти свою незалежність. Найдю долю, одружусь. Не найду, втоплюся, Та не продатися нікому, В найми не наймусь. II 181.7.

◇ продамсь II 181.7, продатись II 438.B.

ПРОДІВУВАТИ (2). Звичайне, мати, що й казати! Та може снівсь-таки й зять, Бо вже Катруся підростала. Чи вже ж йй вік продівувати, Зносити брівоньки нізачо?.. II 49.26.

◇ продівувати II 49.26, 249.43.

ПРОЖИВАТИ (1). *Перебувати*. Чом ми не зустрілися в Москві ту зиму? Я там **проживав** той самий тиждень, що й ти. VI 34.40.

ПРОЖИТИ, ПРОЖИТИ (7). 1. *Проіснувати, провести життя* (6). Без ворогів можна в світі Як-небудь **прожити**. А ці добрі люде Найдуть тебе всюди, І на тім світі добряги Тебе не забудуть. II 133.12 // У спол. вік **прожить** (2). Тяжко, діти, Вік самотньому **прожити**, А ще гірше, мої квіти, Нерівню в світі полюбити. I 161.319 // *Перебути деякий час* (1). Тепер думаю так зробити. **Проживу** зиму отут з добрими людьми, а весною.. з моім добрим капітаном Кишкиним попливу вниз по матушке по Волге VI 148.24.

2. *Спожити. У приказці* (1). хто не вміє заробити, То той не вмієте й **прож[ити]**. I 488.B.

◇ **прожити** 1. II 133.12, 223.125, у спол. II 432.B, **прожить** 1. у спол. I 161.319, 2. I 488.B, **прожи** 1. I 315.182, **проживу** 1. VI 148.24.

ПРОЗА (2). Парили б скрізь понад землею, Та все б гексаметри плели, Та на горіще б однесли Мишам на снідання. А потім Співали б **прозу**, та по нотах, А не як-небудь... II 373.48. А може дасть господь милосердний ще одпочину, та на старість попробую писати **прозу**. VI 131.2.

ПРОЗВАТИ (2). І дівчата зазвічались І мене **прозвали**... Лілеюю сніго-цвітом. I 529.B. І тую криницю Москалевою **прозвали**... II 459.B.

ПРОЗІВАТИСЯ (1). Дзвонковая криниця **прозиваєця** недалек од монастиря II 399.B.

ПРОЗИРАТИ (2). *Слов'ян. Споглядати, бачити*. Іду ходюю, **прозираю**, Ниначе з

хмари виступають Обрив високий, та байрак II 393.B. *Образн.* (1). Ледви, ледви опівночі Серцем **прозираю** І немощну мою думу За світ посилаю — Зцілющої й живу-щої Води пошукати. I 290.694.

ПРОЗОРЛИВЕЦЬ (1). *Слов'ян. Ірон.* Попросили Таки старого Самуїла, Щоб він де хоче, там і взяв, А дав би їм, старий, царя. Отож премудрий **прозорливець**, Поміркувавши, взяв елей Та взяв од козлиць і свиней Того Саула здоровила І їм помазав во царя. II 352.40.

ПРОЗРІВАТИ (1). *Ставати зрячим. Слов'ян. Перен.* А літа тихеннько крались І сльози сушили, Сльози щирої любові; І я **прозрівати** Став потроху... I 352.58.

ПРОЗРІТИ (3). *Слов'ян. 1. Стати зрячим. Перен.* (2). Тойді, як, господи, святая На землю правда прилетить Хоч на годиночку спочить, Незрячі **прозріять** II 291.29. **Прозріте**, люди, день настав! Розправте руки, змийте лїду. I 266.150.

2. *Побачити. Образн.* (1). **Прозрів** єси В поелі глибоко Огонь добрий смілим серцем, Смілим орлім оком! І засвітив, любомудре, Світоч правди, волі... I 263.34.

◇ **прозрів** єси 2. I 263.34, **прозріять** 1. II 291.29, **прозріте** 1. I 266.150.

ПРОЗЯБАТИ (2). *Животити*. Хіба ж живуть вони? і знають, Як ви сказали, благодать, Любов.. Вони, кажу вам, **прозябають**. Або, по-вашому, ростуть, Як та капуста на городі. II 53.159 / занедужав я спершу ревматизмом, тяжкий недуг, та я все-таки потроху боровся з ним, і лікар, спасибі йому, трохи помагав, і те, що я **прозябав** собі хоч у поганій, та все-таки вольній хатині VI 42.32.

ПРОІГРАТИ (1). Із-за німецької землі Весною пана привезли. Тільки самого. А де ж діти? Доньку на хорта проміння, А си[на] в карти **проіграв**! I 538.B.

ПРОІДЖАТИ (1). 14 августа вврався я з того святого Києва і просту тепер не оглядаючись до Петербурга. А **проїджаючи** Пирятинський повіт, я прочув, що в Кочубеевих добрах не було добра та й не буде. VI 195.5.

ПРОІЗЖАЧИЙ (2). *Субст.* Старий батько.. прохожих, **проїзжачих** У двір закликає, Та вареною частує, На весілля просить. I 318.300. На те літо Криницю святили, На са́мого маковія, І дуб посадили На прикмету **проїзжачим** II 56.277.

ПРОІХАТИ (2). Гайдамаки Гуляють, карають; Де **проїдуть** — земля горить, Кров'ю підпливає. І 137.2164. За вихилисами придан, За зиком та за сміхом Ніхто й не бачив, як **проїхав** Той управитель ІІ 94.49.

ПРОИДИСВІТ (4), **ПРОИДИСВІТА** (1). Прийшли, взяли сіромаху Та й повезли з дому **Пройдисвіта**, волоцюгу... ІІ 108.151 // **Про Енея** (1). Старий Котляревський отак щebetав; Замовк неборака, сиротами кинув І гори і море, де перше втавав, Де ватагу **пройдисвіта** Водив за собою І 12.73. *У прикл. спол. москаля-пройдисвіт* (1). Титарівна-Немирівна Людми гордувала... А москаля-пройдисвіта Нищечком вітала! ІІ 355.7. *Зверт., лайл.* (1). Микита.. Музику наймає, І нерівну титарівну У танець вітає! — Одчелися, **пройдисвіте!** — І зареготалася Титарівна ІІ 78.39.

О *Одн. Н. пройдисвіта* І 12.73, *З. пройдисвіта* ІІ 108.151, 355 ІІ, *у прикл. спол.* ІІ 355.7, *К. пройдисвіте зверт., лайл.* ІІ 78.39.

ПРОКАЖЕННА (1). *У порівн.* Умреш єси на самоті, Мов **прокаженна**! ІІ 269.198.

ПРОКАЗА (1). *У порівн.* Старці тебе цурають, Мов тії **прокази**. ІІ 195.64.

ПРОКИНУТИСЯ, ПРОКИНУТИСЬ (36). 1. *Проснутися* (35). Здається, я вшала. І заснула.. Опівночі **прокинулась**: Як у ямі, в хаті. І 367.274. **Прокинешся** рано, тільки що заходишся малювати, диви-ся, вже й ніч. VI 21.7. *Повт.* (2). Помолилась [княжна] та й спати лягла.. Прийшов [князь], і двері одмикає, І лізе до дочки. **Прокинься! Прокинься**, чистая! ІІ 16.353. *Образн.* (11). Каті знушаються над нами, А правда наша п'яна спить. Коли вона **прокинешся?** І 326.26. Може ще раз **прокинуться** Мої думи-діти. І 258.19. Чи то давнє яке лихо **Прокинулось** в хаті? І 312.97. Оживуть гетьманів В золотім жу-папі, **Прокинешся** доля, Козак заспіва VI 35.10 // *Перен.* (7): а) *стати активним, діяльним* (3). Пішов молитися добрий Гус.. «**Прокиньтесь**, чехи, будьте люди, А не посмішище ченцям!» І 266.152; б) *опам'ятатися від задуми* (2). О доле моя! Моя країно! Коли я виврвусь з цієї пустині? Чи, може, крий боже, Тут і загину. І почорніє червоне поле... — Айда в казарми! Айда в неволю! — Неначе крикне хто надо мною. І я **прокинусь**. ІІ 47.86; в) *опритомніти* (1). Зомлів Марко, Й земля задрожала.

Прокинувся... до матері — А мати вже спала! І 324.549; г) *ожити* (1). Боже, нехай пропадає Голова Тараса! Дай то тільки, щоб та шляхта Кров'ю упилася, Тоді й мою головоньку Нехай ворон будить: Не **прокинуся**! І 415.В.

2. *Перен.* Наповнитися звуками, рухом (1). І дебр-пустиня непоплита, Зцілющою водою вмита, **Прокинешся** ІІ 292.35.

О **прокинувся** І. І 538.В, ІІ 21.20, *перен.* І 324.549, **прокинувся** І. І 253.571, **прокинулася** І. ІІ 17.360, **прокинулась** І. І 367.274, ІІ 287.19, 471.В, **прокинулось** І. ІІ 319.580, *образн.* І 312.97, **прокинулася** І. ІІ 298.22, **прокинувшись** І. І 66.107, 66.109, ІІ 17.374, **прокинуся** І. *перен.* І 273.19, **прокинуся** І. VI 16.16, *перен.* І 415.В, ІІ 47.86, **прокинешся** І. VI 21.7, **прокинешся** І. І 316.235, *образн.* І 113.1301, 164.3, 326.26, ІІ 270.236, VI 35.10, 2. ІІ 292.35, **прокинеця** І. *образн.* І 436.В, ІІ 460.В, **прокинеця** І. *образн.* ІІ 468.В, **прокинувся** І. *образн.* І 258.19, **прокинься** І. *повт.* ІІ 16.354, *образн.* ІІ 357.6, *перен.* ІІ 368.28, **прокинься** І. *повт.* ІІ 16.353, **прокиньтесь** І. *перен.* І 526.В, **прокиньтесь** І. *перен.* І 266.152.

ПРОКЛАСТИ (1). *Перен.* Створити. Отже, далєбі, не знаю, Чи вона верталася, Катерина, до матері, Чи так і пропала?.. Знаю тільки, що про неї І цісно **проклали**. ІІ 54.188.

ПРОКЛИКАТИ (1). *У спол.* прокли-ати до паю. Уже **прокликали** до паю, А я собі у бур'яні Молюся богу... ІІ 21.7.

ПРОКЛИНАТИ, ПРОКЛИНАТЬ (30). І цілу ніч бенкетовали Ченці, барони ...всі пили І, п'яні, Гуса **проклинали** І 270.299. а ви! Дивуєтесь, що спотикаюся, Що вас і долю **проклинали** ІІ 239.30. *У тавтол. спол.* **клясти-проклимати** (1). Я гралася, забавлялась, А вона все в'яла, Та нашого злого пана Кляла-проклинала. І 356.38.

О **прокляти** І 349.19, 365.158, 435.В, ІІ 40.3, 58.7, 58.22, 269.195, **прокляно** І 21.13, 393.8, ІІ 57.13, 239.30, **прокляне** І 123.1683, 166.87, 274.52, 314.149, 315.221, ІІ 410.В, **проклина** І 45.673, **проклинав** ІІ 23.8, **проклинала** І 235.200, 469.В, ІІ 223.140, 278.526, *у тавтол. спол.* І 356.38, **проклинали** І 270.299, **буду проклинати** ІІ 119.23, **будеш проклинати** ІІ 169.166, **будете проклинати** ІІ 135.20, **проклинай** ІІ 468.В, **проклинайте** І 379.22.

ПРОКЛЯСТИ (14). Пан поїхав десь далеко, А мене покинув. І **прокляю** його люде І 356.47. я так люблю Мою Україну убогу, Що **проклену** святого бога, За неї душу погублю! ІІ 25.59. І як він.. не видасть второго тома [Записок о Ю ж н о й Р у с и], то.. вся славянщина **проклене** його і назове брехуном. VI 132.4.

О **прокляв** ІІ 22.50, **прокляла** І 385.37, **прокляли** І 356.47, ІІ 203.33, 231.77, **проклену** ІІ 25.59,

58.24, прокленеші І 348.20, проклене VI 132.4, прокленути ІІ 72.139, 356.5, 356.6, прокляв (би) ІІ 392.13, прокляла (6) ІІ 110.20.

ПРОКЛЯСТИСЯ, ПРОКЛЯСТИСЬ (3). Якби не бог поміг мені, То душа б живая Во тьмі ада потонула, **Проклялась** на світі. І 345.186. І дим хмарою заступить Сонце перед вами, І навіки **прокленетесь** Своїми синами! І 332.77.

О проклетця І 518.В, прокленетесь І 332.77, проклялась (6) І 345.186.

ПРОКЛЯТИЙ¹ (82). *Примк. Лайл.* А він мене і покинув, Не вступив і в хату, На дітей своїх не глянув Луципер **проклятий**! І 366.229. Літа не ждуть! літа летять, А думка **проклята** марою До серця так і приросла... ІІ 167.108. **Прокляте** море, що воно мені наробило. VI 25.29. Во ім'я божее найдить та пришліть мені оті **прокляті** Русалки, а то вони, чортові дочки, мені спати не дають. VI 208.26. *Повт.* (2). Веселися, лютій кате, **Проклятий!** **проклятий**! І 251.488 // *Субст.* (16). Прошу собі волі, — Не дає. І в москалі **Проклята** не голять. ІІ 63.65. послав би вам вид Аральськ[го] моря, так таке погане, що крий боже! нудьгу ще наведе **поглате**. VI 54.32. Гляньте, подивіться: то конфедерати, Люде, що зібрались волю боронить. Боронять, **прокляті**... І 96.772.

О *Одн. Н.* проклятий І 32.183, 88.439, 96.780, 127.1842, 250.439, 366.229, ІІ 106.74, 233.43, 252.144, 257.362, 258.388, 280.26, 325.7, 411.В, *повт.* І 251.488 (2 р.), *субст.* І 535.В, **проклята** І 138.2233, ІІ 167.108, 252.154, VI 84.3, 198.31, 200.5, *субст.* ІІ 63.65, 157.28, 458.В, **проклятая** VI 115.17, **прокляте** І 86.388, 252.544, 316.254, 365.162, VI 25.29, 139.37, 147.2, 179.14, 185.22, *субст.* VI 54.32, 83.4, *Р.* (із) **проклятого** VI 142.2, **проклятої** І 462.В, (після) **проклятої** VI 190.2, *Д.* **проклятому** VI 228.119, *З.* **проклятого** І 535.В, *субст.* ІІ 80.132, **прокляту** І 139.2256, ІІ 353.109, VI 19.13, *субст.* ІІ 134.7, (про) **прокляту** VI 193.32, (у) **прокляте** VI 25.13, *О* **проклятої** І 498.В, *М.* (на) **проклятий** ІІ 105.65, (у) **проклятий** ІІ 424.В, *К.* **проклятий** *субст.*, *зверт.* І 88.461, 127.1849, *Мн. Н.* **прокляті** І 121.1627, 228.48, 362.90, 367.256, 415.В, 440.В, ІІ 25.51, 125.4, 156.12, VI 19.4, 26.22, 28.22, *субст.* І 96.772, ІІ 235.112, **прокляті** І 440.В, *субст.* І 429.В, *Д.* **проклятим** І 341.60, *субст.* І 440.В, *З.* **проклятим** ІІ 411.В, *субст.* І 138.2202, **прокляті** VI 208.26, (за) **прокляті** І 124.1732, 124.1733, ІІ 406.В, (на) **прокляті** ІІ 96.139, *О.* (а) **проклятими** ІІ 233.54 *К.* **прокляті** *субст.*, *зверт.* ІІ 25.50.

ПРОКЛЯТИЙ² (7). *Дієприкм. Лайл.* Будь **проклята** мати, І день, і година, коли понесла, Коли породила, на світ привела! І 96.772. По закону апостола Ви любите брата! Суєслови, лицемери, Господом **прокляті**. І 328.119.

О *Одн. Н.* проклятий І 89.474, 270.286, 270.290, ІІ 459.В, **проклята** І 96.772, 138.2232, *Мн. Н.* **прокляті** І 328.119.

ПРОКЛЯТУЩИЙ (5). *Лайл.* Мене носив **проклятуший** пароход у Шведчину й Датчину. VI 25.10 // *Субст.* (1). А з вольними козаками. Що я виробляла? Кому я їх не наймала, Не запродавала? Та й живуці ж, **проклятуші**! І 300.249.

О *Одн. Н.* проклятуший VI 25.10, **проклятуща** VI 28.1, *О.* (а) **проклятушою** VI 50.33, *М.* (в) **проклятушому** VI 24.16, *Мн. Н.* **проклятуші** *субст.* І 300.249.

ПРОКОВТНУТИ (2). *Образн.* І нишком **проковтнуло** море Моє не злато-серебро, Мої літа, мое добро ІІ 215.19.

О **проковтнуло** ІІ 215.19, 447.В.

ПРОКРАСТИСЬ (1). Поки хлоп'ята танцювали, Ярема з Лейбою **прокрались** Аж у будинок, в самий льох І 131.1984.

ПРОКРИЧАТИ (1). *У спол.* безголов'я **прокричати** — *провістити смерть* (1). Защебече соловейко. Запеклюю душу злодія не спинить, Тільки страгить голос, добру не навчить. Нехай же лютее, поки сам загине, Поки безголов'я ворон **прокричить**. І 12.48.

ПРОЛЕТІТИ (2). *Перен. Проминути (про час).* Невеликі три літа Марно **пролетіли**... А багато в моїй хаті Лиха народили. І 351.14.

О **пролетіли** І 351.14, **пролетять** ІІ 204.16.

ПРОЛИВАТЬ (3). *У спол.*: а) сльози **проливать** (2): 1) *плакати* (1). Вона молилася... нечистій Рікою сльози **проливала**. ІІ 450.В; 2) *примущувати плакати* (1). Мій боже милий, Даруй словам святу силу — Людськеє серце пробивать, Людськїї сльози **проливать** ІІ 96.121; б) *кров* **проливать** — *убивати* (1). До[ко]лі будите князяти І кров невинну **проливать** І 523.В.

ПРОЛИТИ, ПРОЛИТЬ (4). 1. *У спол.* (3): а) *кров* **пролити** (2): 1) *убити кого* (1). І перед образом твоїм Неутомленне поклони. За кражу, за войну, за кров, Щоб братню кров **пролити**, просять І 328.139; 2) *загинуті* (1). Не за Україну, А за її ката довелось **пролити** Кров добру, не чорну. І 329.158; б) ріки, море сльози **пролити** — *багато проплакати* (1). І розкажу я людям горе, Як тая мати ріки, море Сльози святої **пролила** ІІ 462.В.

2. *Перен. Вселити* (1). Ти дух святий свій **пролила** В їх душі вбогії. II 491.B.

◇ *пролити* 1. *у спол.* а) I 328.139, *проліть* 1. *у спол.* а) I 329.158, *пролила* 1. *у спол.* б) II 462.B, 2. II 491.B.

ПРОЛИТИ (1). А сльоз, а крові? напоть Всіх імператорів би стало З дітьми і внуками, втопить В сльозах удов'їх. А дівочих, **Пролитих** тайно серед ночі! I 326.49.

ПРОЛИТИСЬ (3). 1. *У спол.* сльози **пролились** (2). Я в хаті мучився колись, Мої там сльози **пролились**, Найперші сльози. II 229.9.

2. *Перен. У спол.* божа благодать **пролилась**. *Церк.* (1). І каже: — Бож а благодать На ветхую Єлисавету Учора рано **пролилась**, Учора, каже, привела Дитину-сина. II 309.165.

◇ *пролилась* 2. II 309.165, *пролились* 1. II 229.9, 318.560.

ПРОЛИТО (1). *Присудк. Безособ.* Як то воно зробилося З калюжі такої Таке диво... отут крові **Пролито** людської — І без ножа. I 249.393.

ПРОЛІТАТИ (1). *Перен. Минати (про час).* І день не день, і йде не йде, А літа стрілою **Пролітають**, забирають Все добре з собою. I 351.3.

ПРОЛОГ (2). *У заголовку.* Наймичка. **Пролог** I 310. Заг.

◇ *Одн. Н.* *пролог* I 310. Заг., II 465.B.

ПРОМЕРЕЖАТИ (1). *Перен.* А я без віршів не улежу. Уже два года **промережав**, І третій в добрий час почну. II 163.12.

ПРОМЕТЕЙ (1). *Міфол.* Споконвіку **Прометея** Там орел карає I 325.3.

ПРОМІНЯТИ (3). Весною папа привезли. Тільки самого. А де ж діти? Дочку на хорта **проміняв** I 538.B. *Образн.* (2). Молодее лихо! якби ти вернулось, **Проміняв** би долю, що маю тепер. I 144.2448.

◇ *проміняв* I 538.B, *проміняли образн.* I 375.54, *проміняв би образн.* I 144.2448.

ПРОМОВИТИ, ПРОМОВИТЬ (23). *Сказати, вимовити.* Заридала Катерина... **Промовила**: «Не вернуса!» I 34.240. І коли-то воно буде Гратись і **промовить** Слово мамі. II 195.68.

◆ *У спол.* (5): а) **промовить** слово з ким — *поговорити з ким* (4). Опріче того, що нема з ким шире слово **промовити**... бож покарав мене ще й тілесним недугом VI 42.28. Якби з ким сісти хліба

з'їсти, **Промовить** слово II 361.2; б) **промовить** за когось слово — *сказати на користь кого, підтримати кого-н.* (1). гріх йому буде, як він не схоче **промовить** за мене хоч одно слово. VI 43.26.

◇ *промовити у спол.* а) VI 42.28, *промовить у спол.* а) VI 54.23, 58.7, *у спол.* б) VI 43.26, *промыв* II 26.73, 52.140, 62.14, 301.27, 310.197, 310.228, 398.B, VI 189.10, *промовила* I 34.240, II 312.282, 312.312, 483.B, 490.B, 491.B, *промывить* I 227.13, II 195.68, 242.15, *якби промовить у спол.* а) II 361.2, *промовила* (б) II 92.4.

ПРОМОВЛЯТИ (6). Дивилися та дивувались На новобранця чабани, Та **промвляти**, що й вони Таки не дурні. II 352.50 // *Звертатися з словами до когось* (1). Тойді на ганок вихожає І до громади **промвляє** Петрусь. II 225.223.

◇ *промвляє* I 280.270, 491.B, II 225.223, *промвля* II 482.B, *промвляла* I 492.B, *промвляти* II 352.50.

ПРОНЕСТИ (4). *Образн.* Така, як ти, колись лілея На іордані процвіла І вполютила, **пронесла** Святе слово над землею. II 293.3. Скажи, що правда оживе, Натхне, накличе, нажене Не ветхе[є], не древле слово Розтленное, а слово нове Меж людьми криком **пронесе** II 328.68.

◇ *пронесе* I 293.3, 323.736, *пронесли* II 462.B, *пронесли* II 328.68.

ПРОНЕСТИСЯ, ПРОНЕСТИСЬ (4). 1. *Швидко проминути (про час)* (2). А серце плаче, як згадаю Хоч невеселії случаї І невеселії ті дні, Що **пронеслися** над мною В моїй Україні колись... II 152.11. А тим часом дорогії Літа тії молодії Марне **пронеслися**. II 145.10.

2. *Пролунати* (2). І леопард Із льоху вискочив на сцену, Ступив, зирнув... І полилась Свята кров. По Колізеї Ревучим громом **пронеслась** І стихла буря. II 276.472 // *Швидко поширитись, стати відомим. Образн.* (1). Святая праведная мати... Подай душі убогій силу, Щоб огненно заговорила, Щоб слово пламенем взялось, Щоб людям серце розтопило, І по Україні **пронеслось**, І на Україні світилось II 462.B.

◇ *пронеслась* 2. II 276.472, *пронеслось* 2. II 462.B, *пронеслися* 1. II 152.11, *пронеслись* 1. II 145.10.

ПРОНИШПОРИТИ (1). *Довідатися* Фам. намалював я се літо дві картини і сховав. Але Скобелев таки **пронишпорив** і одну вимантачив, а друга ще в мене VI 26.27.

ПРОПАДАТИ, ПРОПАДАТЬ (34). 1. *Жити в тяжких умовах; перебувати* (14). Я оце вже третій рік як **пропадаю** в неволі — в цім, богом забутім краї! VI 57.32. Ми довго в морі **пропадали**, Прийшли в Дар'ю, на якор стали II 76.13. Катерина задумалась І третьому каже: — Єсть у мене брат єдиний У неволі вражій! У Криму десь **пропадає** II 130.32.

2. *Гинути, вмирати* (10). Там кайдани по три пуда, Отаманам по чотири. І світа божого не бачать, не знають, Під землею камень ламають, Без сповіді святої умирають, **Пропадають**. I 285.500. І здалека Запорозжці чули... Як діточки на Орелі Лінію копали І як у тій Фінляндії В снігу **пропадали**. II 31.74. *Образн.* (2). **Пропадай**, Душа, без сповіді святої! I 97.796.

3. *Зникати* (7). Із куряви щось вигляне І знов **пропадає**. I 281.339. *Образн.* (2). Чигрине, Чигрине, Все на світі гине, І святая твоя слава, Як пилина, лине За вітрами холодними, В хмарі **пропадає**. I 227.6 /*Перебувати невідомо де* (1). Де той там у чорта Овсянніков **пропадає**? VI 179.23.

4. *Минати безрезультатно (про час)* (1). Літа мої молодії Марно **пропадають** I 55.6.

5. *Загублюватися* (1). Трапляється, що письма з грішми **пропадають** VI 17.7.

6. *Марно витратитися. У приказці* (1). Купили хрину, треба з'їсти; платче, очі, хоч повилязть: бачили, що купували; грошам не **пропадать**! I 101.916.

♦ *пропадати* 1. II 68.3, 266.64, 2. I 126.1802, **пропадай** 1. I 107.1120, II 111.44, 6. I 101.916, **пропадаю** 1. II 201.36, VI 57.32, 58.6, 2. I 120.1572, 130.1965, II 258.402, **пропадає** 1. I 454.В, II 130.32, 270.209, 3. I 281.339, 285.475, 493.В, VI 179.23, *образн.* I 227.6, 340.14, **пропадаємо** 1. VI 24.15, 43.25, **пропадають** 2. I 266.145, 285.500, 3. I 253.554, 4. I 55.6, 5. VI 17.7, **пропадав** 1. VI 52.20, **пропадали** 1. II 76.13, 2. I 285.468, II 31.74, **пропадай** 2. *образн.* I 97.796, нехай **пропадає** 2. *образн.* I 415.В.

ПРОПАСТИ (50). 1. *Не повернутися назад; не з'явитись знову* (18). Стояла Ярина Та дивилась, чи не вирне Знову комашина Із куряви. Не вирнула — **Пропала**! I 493.В. а молода Вийшла мовчки з хати, Та й **пропала**. II 189.115. Сльози вихоли, **пропали**, Сонце просіяло. І княгиня з дитиною Не тією стала. II 11.142. *Повт.* (2). Де ж ті люди, де ж ті добрі, Що серце збиралося з ними жити, Іх любити? **Пропали, пропали**! I 35.304 //*Стати нечут-*

ним, невидимим (2). І зник, **пропав** той тяжкий голос. II 312.304. *Образн.* (2). Згадай лихо, та й байдуже... Минулось... **пропало**... Згадай добре, — серце в'яне: Чому не осталося? I 11.10.

2. *Загинути; вмерти* (17). О милий боже України, Не дай **пропасти** на чужині, В неволі вольним козакам! I 201.75. Добро, мавши діток У розкоші, — хвалиш бога... А вдові убогій, Мабуть, не до його, Бо залили за шкуру сала, Трохи не **пропала** II 49.19. *У приказці* (1). Твоя і моя люба Титяся Пінуова хоче покинути Нижній Новгород, і добре зробить, їй тут погано, воно тут захрясне і **пропаде**, як щеня в базарі. VI 163.12. *Образн.* (1). Недавно я поза Уралом Блукав і господа благав, Щоб наша правда не **пропала**, Щоб наше слово не вмирало II 290.3 //*У спол.* з нудьги **пропасти** — *занудитися* (1). Та й що та панночка одукowana робитиме в моїй мужицькій хаті! З нудьги **пропаде** VI 201.1.

3. *Витратитися, минути безрезультатно* (11). І шкода, Даремне сила **пропаде**. II 307.105. Літа молодії марно **пропадуть**. I 93.621. Навчи ти мене, будь ласкав, що мені робить з руськими повістями?.. Затопись грубу, — шкода: багато праці **пропаде**. VI 165.38. *У приказці* (1). А меж вами Найшовсь-таки якийсь проява... Що в морду затопив капрала, Та ще й у церкві, і **пропало**, Як на собаці. II 281.42 //*Зникнути* (3). Безталанная! де ділась Краса твоя тая, Що всі люди дивувались? **Пропала**, немає! II 195.58. *Повт.* (2). **Пропало!** Все добро **пропало!** Ані шетинки не осталося. II 251.103 //*У спол.* **пропаде** молитва за богом (2). А літа. Пливуть собі стиха, Забирають за собою І добро і лихо! Забирають, не вертають Ніколи нічого! І не благай, бо **пропаде** Молитва за богом. II 210.11.

4. *Загубитися* (4). Чи не найдеш там у панночки-хуторяночки в альбомі мого Івана Гуса? Добре було б, якби найшов, а то шкода буде, як **пропаде**. VI 156.3. Два, чи може вже й три, годи тому буде, як писав я до тебе, друже мій єдиний... але одвіту не получив; думаю, що письма мої **пропали** де-небудь. VI 115.28. ♦ *пропасти* 2. I 201.75, **пропав** 1. I 57.3, II 312.304, 489.В, 2. II 251.105, **пропала** 1. I 97.820, 253.556, 493.В, II 189.115, 206.45, 2. II 49.19, 53.178, 249.35, 430.В, *образн.* II 290.3, 3. II

195.58, **пропало** 1. I 117.1465, 281.344, II 64.96, *образн.* I 11.10, 413.Б, 2. I 302.326, 472.В, II 95.111, 177.406, 3. II 367.4, *повт.* II 251.103 (2 р.), *у приказі* II 281.42, **пропали** 1. I 57.29, 97.819, II 11.142, *повт.* I 35.304 (2 р.), 3. II 415.Б, 4. VI 39.28, 42.8, 115.28, **пропаду** 2. VI 187.2, **пропаде** 2. *у приказі* VI 163.12, *у спол.* VI 201.1, 3. II 307.105, VI 165.38, *у спол.* II 210.11, 215.11, 4. VI 156.3, **пропадем** 2. II 94.42, **пропадутъ** 2. II 327.20, *перен.* II 327.32, 3. I 93.621.

ПРОПАЩИЙ (1). Скажи мені, будь ласкав, що б з мене тепер було, якби був я оженився на моїй любій Тетясі? **Пропащий** чоловік та й білш нічого. VI 188.14.

ПРОПЕСТУВАТИ (1). *Образн.* Прошай, убогий Кос-Арале. Нудьгу закліную мою Таки **пропестував** дв[а] літ[а] II 446.В.

ПРОПИВАТИ (3). *Образн.* То покритка попідтинню З байстрям шкандибає... А панич не знає, З двадцятю, недоліток, Душі **пропиває**! I 242.148. А я в шинку з п'яницями Душу **пропиваю**! II 251.120. Руїну слави Рим **пропиває**. II 276.445.

ПРОПИЙ-ВОЛИ (1). *Жарт.* Старенька сестро Аполлона... Якби, буває, хоть на час Ви кинули отой Парнас. Та в степ таки пришкиндибали (Коли не в наймах де застряли Або не хилете в шинку З **пропий-волами** чумаками?) II 414.В.

ПРОПИТИ (7). Я в Парижі була Та три злата з Радзівілом Та Потоцьким **пропила**. I 298.182. *Образн.* (1). А я в шинку з п'яницями Душу **пропиваю**! Та й **пропив**. Запродав душу, I душу і тіло II 251.121.

◇ **пропити** I 365.172, **пропив** *образн.* II 251.121, **пропила** I 298.182, 365.186, II 144.10, **пропили** II 221.65, *якби був пропив* I 105.1014.

ПРОПЛАКАТИ (1). Аж до вечора Мар'яна У темному гаю **Проплакала** I 162.354.

ПРОПОВІДЬ (1). Надів бурнус. I веселенький З своїми дітками пішов В Єрусалим На нову **проповідь** II 483.В.

ПРОПОНУВАТИ (1). Та ще ось що: напиши мені гарненько, що то за пан Трошинський? Де той Кагарлик і що то за ґрунт, що він нам **пропонує**, що він коштує? VI 204.27.

ПРОПУСК (1). 21 июля получено официальное известие о моїй свободі, на другий день я просив Ираклия Александровича дать мені **пропуск** через Астрахань в Петербург VI 144.33.

ПРОПУСКАТИ (1). Старий Улибишев, той самий, що написав біографію Бетговена, не **пропускає** ні одного

спектакля: так щиро любить театр VI 154.38.

ПРОПХАТИСЯ (1). *Фам.* I зробився Я знову незримий Та й **пропхався** у палати. I 247.308.

ПРОРВАТИ (1). *Образн.* В яких ярах... Ти заховаєшся од спеки... Що серце без огню розтопить I без води **прорве**, потопить Святий думоньки твої? II 307.100.

ПРОРВАТИСЯ (1). *Образн.* Незрячі пробзрять, а кривне, Мов сарна з гаю, поймають. Німим отверзуться уста; **Прорветься** слово, як вода II 292.32.

ПРОРЕКТИ (2). *Слов'ян.* **Сказати, промовити.** Спочивши, скорбная, скажи, **Прорчи** своїм лукавим чадам, Що пропадуть вони, лихі II 327.31 **///Проповідати** (1). Із школи Путем терновим розійшлися Обидва. Божії глаголи, Святу правду на землі I **прорекали**, і розп'ялись За воленьку, святу волю! II 321.650.

ПРОРІКАТИ (1). *Слов'ян.* **Проповідувати.** Із школи Путем терновим розійшлися Обидва. Божії глаголи, Святу правду на землі I **прорікали** і росп'ялись За воленьку, святу волю! II 493.В.

ПРОРОК (18). 1. *За релігійними уявленнями, проповідник і провозвісник волі бога* (15). Господь, любя отих людей, Послав на землю їм **пророка**; Свою любов благовістив! Святу правду возвістив! II 102.3 **///Про царя. Ірон.** (5). Давид, святий **пророк** і цар, Не дуже був благочестивий. II 71.96. **Зверт.** (1). Восплач, **пророче**, сине божий! І о князях, і о вельможах, І о царях отих. II 325.1. *У прикл. спол.* **цар-пророк** (1). Нівроку До божого царя-**пророка** Сама Вірсавія прийшла, I повечеряла II 71.77.

2. *Перен. Письменник* (3). Господь послав Тебе нам, кроткого **пророка** I обличителя жестоких Людей неситих. II 290.6. **Зверт.** (2). О доле! **Пророче** наш! Моя ти доне! Твою думу назову. II 290.18.

◇ *Одн. Н.* **пророк** I. II 102. Заг., *ірон.* II 71.96, *Р.* **вомісто пророка** I. II 102.24, *до пророка* I. *у прикл. спол., ірон.* II 71.77, *Д.* **пророку** I. *ірон.* II 416.В, *З.* **пророка** I. II 102.3, 102.11, 275.415, 500.В, *ірон.* II 70.46, 2. II 290.6, *О.* **з пророком** I. *ірон.* II 71.80, *К.* **пророче** I. *зверт.* II 325.1, 2. *зверт.* II 228.34, 290.18, *Мн. Н.* **пророки** I. II 383.В, *З.* **пророків** I. II 464.В, **пророки** I. II 470.В.

ПРОРОСТИ (1). *Образн.* Плугами, радлом не розорем Прокляту ниву, **проросла** Колосим терном. II 353.109.

ПРОРОЧЕСТВО (1). *Рел.* Пророче-ство Іеремія, Ісаїя збулось! збулось! II 314.373.

ПРОРОЧИЙ (3). Семіон Протопресвітер,— Йосип мовив,— Такеє-то пророче слово Сказав мені: — Святий закон! І Авраама і Мойсея! Возобновлять мужі есеї. II 313.325. Щось пророче Мені вже зазирає в очі II 236.19.

О *Одн. Н.* пророче II 236.19, 3. пророчую II 308.113, пророче II 313.325.

ПРОРОЧИТИ (1). *Образн.* Вже про-рочить, Тобі вже зазирає в очі Твое грядущее. II 307.110.

ПРОСАДИТИ (1). *Проколоти.* А один, Шонаймолодший, озирнувшись, Та вилами пана І просадив, мов ту жабу. II 187.48.

ПРОСВІТИТИ¹ (2). *Дати знання, культуру.* Ірон. Просвітилися! та ще й хочем Других просвітити, Сонце правди показати Сліпим, бачиш, дітям! I 328.143 //У спол. просвітити очі (1). Замість пива праведную Кров із ребер точать. **Просвітити**, кажуть, хочуть Материні очі Сучасними огнями. I 335.200.

ПРОСВІТИТИ² (1). *Перен.* Зробити яснішим, зрозумілішим. Святая праведная мати... Пошли мені святее слово, Святої правди голос новий! І слово розумом святым І оживи і просвіти! II 266.70.

ПРОСВІТИТИСЯ (2). *Засвітитися, засяяти.* *Образн.* Повт. Світе ясний! Світе тихий! Світе вольний, несповитий! За що ж тебе, світе-брате... Оковано, омурано... Стрепенися! Та над нами просвітися, Просвітися!.. II 344.10.

ПРОСВІТИТИСЬ (1). *Набути знань.* Ірон. Просвітилися! та ще й хочем Других просвітити, Сонце правди показати Сліпим, бачиш, дітям! I 328.143.

ПРОСВІЩЕНИЙ (1). *Дієприкм.* *Перен.* Ірон. Ви ще темні, Святий христом не просвіщені, У нас навчіться!.. I 327.102.

ПРОСВІЩЕНІЄ (1). *Освіта.* У вас в заводі єсть школа, а в його [брата] малі діти, то воно дуже до ладу б було. Во имя святого просвіщенія привітайте його. VI 202.22.

ПРОСВІЩЕННИЙ (2). *Прикм.* *Освітений.* Хату запалили! Нехай би вже були непевні Які вельможі просвіщенні: То і не жаль було б; чи так? А то сірісінький сіряк Отак лютує. II 51.90. Сказали б про-сто — дурень лає За те, що сам крепак,

Неоудований сіряк. Неправда! — Ййбогу, не лаю: Мені не жаль, що я не пан, А жаль мені, і жаль великий, На просві-щенних християн. II 93.14.

ПРОСИТИ, ПРОСИТЬ (112). 1. *Звер-татися з проханням, добиватися чогось* (101). Отож і вивчився я, виріс, **Прощу** собі волі,— Не дає [пані]. II 63.63. **Просиш** грошей, а не пишеш чи багато тобі їх треба VI 17.12. Бувало, в неділю, закривши мінеро, По чарці з сусідом випивши тієї, Батько діда **просить**, щоб той розка-зав Про Коліївщину I 144.2454. **проси** його, нехай він... пришле мені хоть маленький болванчик VI 115.31. Ще раз **прошу** тебе, моє серце, напиши до кого знаєш в Хар-ков. VI 164.16. Хліби зійшли, Радіють люде, бога **просять**... Аж ось із Києва при-возять Княжну. II 14.263. *Повт.* (4). Я сам занічечив свій вік, І ні на кого не жалкую, І ні у кого не **прошу** я, Нічого не **прошу**. II 62.20. Без васильків і без рути Спочи-вайте, діти, Та благайте, **просіть** бога, Нехай на сім світі Мене за вас покарає, За гріх сей великий. **Просіть**, сини! I 143.2412. *Образн.* (5). Нехай же серце плаче, **просить** Святої правди на землі I 228.37. А душу треба розважати, Бо їй так хочеться, так **просить** Хоч слова тихо-го. II 154.14 //З інф. на означення того, що хочуть чи пропонують зробити (11). Чи бачиш, он огонь горить, А пан лежить собі, читає І **просить** пити... II 99.237. Низенько кланяється тобі Вл[адимир] Ів[анович] і сердечно **просить** не перемінати доброго наміренія. VI 154.15 //У спол. **просити** по-ради (3). З горем та нудьгою Пішла вона до сусідів Поради **просити**... I 232.76.

2. *Запрошувати, кликати* (7). «А поживеш, Роздивившись в хаті, Та й ми тебе побачимо,— Отойді й за плату. Чи так, дочко?» «Добре, дядку». «**Просимо** ж у хату». I 315.200. А я вчора з нею, З сією змією, В полі плоскінь вибирала.. І до себе злую суку **Просила** в придане. II 132.14. В саму Москву мені їхати не можна, то він **просить** мене до свого сина на хутір, деє недалеко коло Москви. VI 153.30.

3. *Клопотатися за кого* (1). Я **просив** його за твого Каленика, і він мені сказав от що: щоб ти йому не барившись напи-сав, котрий Каленикові год? VI 228.36.

4. *Призначати ціну* (1). Мені оце при-йшлося до скруту: сьгодні цензура випу-

стила із своїх пазурів мої безталанні ду-ми... а іздатель.. половини не дає того, що я прошу VI 200.7.

5. *Про милостиню* (2). У прислів'ї (1). Хто подає, то у того і **просять**. VI 202.15 *У спол.* христа ради **просити** — *жебрувати* (1). А в пилипівку, сірома, Христа ради **просить!** II 55.242.

◇ **просити** 1. I 244.226, 396.25, II 66.188, 95.105, *у спол.* I 232.76, **просить** 1. VI 43.40, 2. I 80.199, **прошу** 1. II 63.63, 105.32, VI 16.15, 19.11, 29.33, 32.36, 33.25, 42.4, 77.11, 77.22, 142.6, 154.35, 163.33, 164.16, 178.36, 180.2, 206.11, 223.19, 225.9, *поет.* II 62.20, 65.21, *у спол.* VI 198.16, 4. VI 200.7, **просиш** 1. VI 17.12, 58.19, **просить** 1. I 45.674, 123.1682, 144.2454, 245.245, 280.277, 306.450, 386.13, 539.В, II 72.119, 97.159, 97.190, 97.191, 99.237, 104.19, 138.34, VI 85.35, 153.29, 154.15, 155.22, 163.32, 170.13, 218.30, *образн.* II 154.14, 165.54, *у спол.* I 317.263, 2. I 318.303, VI 153.30, 5. *у спол.* II 55.242, **просимо** 1. II 462.В, 2. I 315.200, **просите** 1. II 466.В, 472.В, VI 30.5, **просьба** 1. I 328.139, II 14.263, VI 154.36, 5. *у прислів'ї* VI 202.15, **просив** 1. II 448.В, VI 17.9, 29.32, 42.3, 50.35, 70.27, 119.15, 141.36, 144.33, 145.13, 147.15, 152.35, 155.21, 160.39, 186.36, 186.38, 206.30, 223.17, 226.23, 3. VI 228.36, **просила** 1. I 295.91, 538.В, II 381.В, 2. II 132.14, 309.183, **просили** 1. I 538.В, II 500.В, 2. II 416.В, **буду просить** 1. VI 19.6, **проситиму** 1. VI 32.18, 45.28, 134.10, **проси** 1. I 396.26, VI 16.16, 115.31, 207.31, 211.1, *образн.* I 394.10, 394.11, **нехай просить** 1. *образн.* I 228.37, **просить** 1. *поет.* I 143.2412, 143.2416, **просив би** 1. VI 20.12.

ПРОСИТИСЬ, ПРОСИТЬСЯ (4). А вона молилась і жить у господа **просилась**, Бо буде вже кого любити. Вона вже матір'ю ходила II 11.131 *У спол.* у найми (в наймичку) **проситься** (**проситься**) (3). Прийшла молодиця На той хутір благодатний У найми **проситься**. I 314.172. Свою дитину, безталанна, Нагодувала, одягла і за святим своїм пішла У Назарет той до вдовиці В сусідю, в наймичку **проситись!** II 318.534.

◇ **проситись у спол.** II 95.84, 318.534, **проситься у спол.** I 314.172, **просилась** II 11.131.

ПРОСІЯТИ (4). *Образн.* І оживе добра слава, Слава України, І світ ясний, невечерній Тихо **просіє**... I 518.В. Сльози висохли, пропали, Сонце **просіяло**. І княгиня з дитиною Не тьєю стала. Ніби на світ народилась II 11.143.

◇ **просіяло** II 11.143, **просієш** I 489.В, **просіє** I 518.В, **просіє** I 515.В.

ПРОСЛАВЛЯТЬ (1). А панство буде колахать, Храми, палати муровать, Любить царя свого п'яного, Та візантійство **прославлять**, Та й більше, бачиться, нічого II 288.20.

ПРОСНУТИСЯ, ПРОСНУТИСЬ (7).

Прокинутися. Ще сонце спить, пташки мовчать, А коло льоху вже **проснулись** і заходилися копати. I 306.443. *Повт.* (2). **Проснися**, чистая, **проснись** II 384.В *У перен.* Стати діяльним, активним (2). **Проснітьсє**, чехи, будьте люди I 485.В.

◇ **проснувся** I 474.В, **проснулася** II 476.В, **проснулись** I 306.443, **проснись поет.** II 384.В, **проснись поет.** II 384.В, **проснітьсє перен.** I 488.В, **проснітьсє перен.** I 485.В.

ПРОСОХНУТИ (2). *Образн.* А тим часом **Просохли** очі у вдови. II 251.112.

◇ **просохли** II 50.48, 251.112.

ПРОСПАНИЙ (1). *Образн.* Тільки ми, Адаме, Твої чада преступніе, Не одпочиваєм До самої домовини У **проспанім** раї. II 277.513.

ПРОСПАТИ (3). 1. *Спати протягом якогось часу* (2). Довіку **проспати** (1). Здається, я впала. І заснула. Якби була Довіку **проспала!** I 367.273. *Образн.* (1). А щоб збудити Хиренну волю, треба миром, Громадою обух ставити; Та добре вигострить сокиру — Та й заходиться вже будити. А то **проспить** собі небога До суду божого страшного! II 288.15.

2. *Перебуваючи уві сні, втратити щось*. *Образн.* (1). Чигринне, Чигринне, Мій друже єдиний, **Проспав** еси степи, ліси І всю Україну. I 228.41.

◇ **проспав** еси 2. I 228.41, **проспить** 1. *образн.* II 288.15, **якби проспала** 1. I 367.273.

ПРОСПАТИСЯ, ПРОСПАТИСЬ (7). 1. *Проснутися, перестати спати* (5). Циган: Ми рано рушимо, покинем, Як не **проспишся**. I 364.144. *Образн., поет.* (2). Відьма: Не **просплюсь**. Я вже ніколи не **просплюсь**. Отак де-небудь і загину У бур'яні... I 364.145.

2. *Протверезитися* (2). Не та рано встала, Що до світа упилася... А та, що й **проспалась!** I 300.238. *Образн.* (1). Близнят в Бендерах [я] привела.. Та додому однесла — Аж у Київ. Та вже дома Без кадила, без кропила За три шаги охрестила, А три шаги пропила. Упилася, упилась! І досі п'яна!.. І вже ніколи не **просплюся** I 365.189.

◇ **проспалась** 2. I 300.238, **просплюся** 1. *образн.* I 547.В, 2. *образн.* I 365.189, **просплюся** 1. *образн., поет.* I 364.145, 364.146, **проспишся** 1. I 364.144, **проспися** 1. I 534.В.

ПРОСПІВАННИЙ (1). *Образн.* Доле! Доле! Моя **проспівання** воле! II 420.В.
ПРОСТАТИ див. ПРОСТУВАТИ.

ПРОСТЕЛИТИСЯ (1). *Перен.* Оживуть степи, озера, і не верстової, А вольнії, широкі! Скрізь шляхи святії **Простеляться** ІІ 292.43.

ПРОСТЕРЕГТИ (1). *Образн., жарт.* як заженуть у степ, то не доведеться ні од кого листа прийняти, ні самому послати, бо туди почта не доходить, от моє горенько! а може доведеться рік або й другий **простерегти** нікчемне оте море. VI 49.35.

ПРОСТЕРТИ (1). *Слов'ян. Ірон.* І чепурненський жрець Ізиди, Чорнявенький і кавалер. Скромненько длань свою **простер** ІІ 371.9.

ПРОСТИЙ (12). 1. *Такий, що належить до непривільюваних верств* (8). Поміж возами нігде стат: Неначе в ірій, налетіло З Смілянщини, з Чигирини **Просте** козацтво, старшина І 100.894. Чи не побачишся ти сам коли-небудь з батьком і з матер'ю Харити, порадься з ними та розтовчи ти їм, що я і ти не пани, а такі ж самі **прості** люде VI 209.28. чого то ми не вмієм?.. Продаєм Або у карти програєм Людей... не негрів... а таких Таки хрещених... на **прости**. І 328.112 *///Властивий непривільюваним верствам* (1). Я ще одну драму майструю. Назоветься Слепая красавица. Не знаю, що з неї буде, боюсь, щоб не сказали... тауцайс sujet, бо вона, баче, з українського **простого** биту. VI 21.2.

2. *Звичайний; такий, що нічим не виділяється з-поміж інших* (4). Пішов молитися добрий Гус.. «Не мені, Великий господи, **простому**, Судить великіє діла Твоєї волі». І 267.174. я і жінка моя, хоч і в неволі і в роботі зросли, але в **простому** сільському ділі нічого не тямим,— то порада б сестри Ярини дуже б до ладу була VI 217.15 *///Субст.* (1). Бувають діти і в святих, Та не такі, як у **простих** ІІ 71.101.

Ф *Одн. Н.* **просте** 1. І 100.894. *Р.* (з) **простого** 1. VI 21.2. *Д.* **простому** 2. І 267.174. *М.* (в) **простому** 2. VI 217.15. *Мн. Н.* **прості** 1. І 271.349. II 416.В. VI 209.28. 2. І 333.131. *Р.* (у) **простих** 2. *субст.* ІІ 71.101. 3. **простих** 1. І 328.112. (за) **простих** 1. ІІ 227.8. *О.* (над) **простими** 1. І 267.184.

ПРОСТИТИ (22). 1. *Пробачити провини кому* (21). О боже мій милий! За що ж ти караєш її, молодчу? За те, що так широко вона полюбила Козацькії очі?.. **Прости** си-рогу! І 4.52. Підняв руки калічені До святого бога, Заридав, як та дитина... І **простив** небору! ІІ 108.168. *Повт.* (8). Заридала

Катерина, Та бух йому в ноги; «**Прости** мені, мій батечку, Що я наробила! **Прости** мені, мій голубе» І 33.224 *///У спол.* Бог **простить** (1). Як сніг, три пташечки летіли Через Суботове і сіли На похилённому хресті На старій церкві.— «Бог **простить**: Ми тепер душі, а не люди». І 293.4.

2. *Вставн. при звертанні для вибачення в чомусь* (1). Два, чи може вже й три, годи тому буде, як писав я до тебе, друже мій єдиний, і до Ійохима, але одвіту не получив; думав, що письма мої пропали де-небудь. Або... **прости** мене, друже мій єдиний! була і така думка, що може ви мене за-нехали... VI 115.28.

Ф *простя* 1. ІІ 108.168. *простила* 1. І 537.В. 538.В (2 р.). *простить* 1. *у спол.* І 293.4. *простять* 1. ІІ 270.228. *простят* 1. ІІ 460.В. *прости* 1. І 4.52. 271.337. ІІ 119.22. 482.В. *повт.* І 33.224. 33.226. 324.542. 324.544. 538.В (2 р.). 2. VI 115.28. *протить* 1. *повт.* ІІ 25.53. 25.56. *против би* 1. І 536.В (2 р.).

ПРОСТО (22). *Присл. 1. Безпосередньо, прямо* (9). У нас навчїться!.. В нас дери, Дери та дай, І **просто** в рай, Хоч і рідню всю забері! І 327.105. А як будете писать, то пишїть на мое ім'я **просто** в К[ріпость] О[рську] VI 46.2. *У прикл. спол.* **просто**-на в простець — *нікуди не звертаючи* (1). Ходімо **просто**-на в простець До Ескулапа на ралець ІІ 373.38.

2. *Звичайно; відверто; безхитро* (8). Чи збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у старої, Погуляти **просто**, По-давнію-му, по-старому, Од світу до світу? ІІ 91.32. Нехай він тобі **просто** скаже: чи буде що з сего, чи ні? VI 198.3. Спасибі йому, він мене неначе на крилах перенів нашу Україну і посадив меж старими сліпими товаришами кобзарями. Живю й **просто** вилита стареча мова. VI 133.27 *///Присудк.* (1). Полюбимось, то й поберемося. Бачите, як **просто** й гарно. VI 187.6.

3. *У знач. підсилювальної частки* (5). Вони на раді й присудили, Щоб **просто** кесаря назвати Самим Юпітером, та й годі. ІІ 271.270. Позавчора я получив не письмо, а **просто** панегірик от Сергєя Тимофєєвича. VI 163.35.

Ф *просто* 1. І 267.166. 277.158. 327.105. ІІ 235.111. VI 46.2. 46.18. 141.27. 155.22. *у прикл. спол.* ІІ 373.38. 2. І 300.260. ІІ 91.32. 93.8. 283.13. VI 133.26. 133.27. 198.3. *присудк.* VI 187.6. 3. І 277.151. ІІ 271.270. 440.В. VI 86.3. 163.35.

ПРОСТОВОЛОСИЙ (5). А уночі розхрістана І простоволоса [мати] Селом хо-

дить — то співає, То страшно голосить.
І 236.237 // *Субст. Зверт.* (1). [Сютник]:
Стривай, стривай, **простоволоса!** Дурненька,
де б же ти взяла Того барвінку заквіча-
тись? ІІ 166.76.

◇ *Одн. Н.* простоволоса І 236.237, *З.* просто-
волосу І 539.В, *К.* простоволоса *субст., зверт.* ІІ
166.76, *Мн. Н.* простоволосі ІІ 415.В, *З.* просто-
волосих І 546.В.

ПРОСТУВАТИ (1), **ПРОСТАТИ** (1).
14 августа вирвався я з того святого Києва
і **простую** тепер не оглядаючись до Петер-
бурга. VI 195.4. через Балкани **Простали**
ми в Україну Вольними ногами І 496.В.

ПРОСТУДИТИСЯ (1). Дурна десь тьо-
пала по калюжах та й **простудилася**.
VI 218.16.

ПРОСТЯГАТИ (6). Вранці Марко до
наймишки Ручки **простягає** І 316.242. *Образн.*
(2). А він руку **простягає**, Мов світ увесь
хоче Загарбати. І 249.408. Облизавсь старий
котюга, І розпустив слини, І пазорі **простра-
гає** До Самантянини ІІ 73.160 // *У спол.*
руки **простягати** — *просити милостину* (2).
Вдова шкандибас Під дзвіницю, сердешная,
Руки **простягати** До тих самих, до бага-
тих, Шо сина в солдати Позаторік заго-
лили. ІІ 122.6.

◇ *простягати у спол.* ІІ 122.6, *простягаєш* ІІ
у спол. 237.37, *простягає* І 313.134, 316.242, *образн.*
І 249.408, ІІ 73.160.

ПРОСТЯГТИСЯ, ПРОСТЯГТИСЬ (10),
ПРОСТЯГНУТИСЯ (1). 1. *Розкинутися на
великому просторі, розтягнутися* (5). І вер-
би, і тополі, І вітряки на полі, І долом геть
собі село Понад водою **простяглось**. ІІ 9.61.
Простяглася По діброві понад Дніпром Ко-
зачка ватага. І 116.1440. *Образн.* (1). Кру-
гом тебе **простягнулась** Трупом бездихан-
ним Помарнілая пустиня, Кинута богом
ІІ 447.В.

2. *Витягнутися вперед (про руки)* (2).
Білі руки **простяглися** — Так би й обвилися
Кругом стану. І 237.7.

3. *Лягти, випроставшись* (2). Ночували
ляшки-панки В будинках.. Напилися, **про-
стяглися** Та й... І 105.1028. *Образн.* (1). Сам
чорт **простягся** поперек шляху та й не пу-
скає мене до вас. VI 178.33.

4. *Перен. Загинутися* (2). Допировали Хо-
робрі русичі той пир, Сватів упоїли, А самі
простяглися За землю Руськую. ІІ 339.27.

◇ *простягтися* 4. ІІ 361.9, *простягся* 3. *образн.*
VI 178.33, *простяглася* 1. І 116.1440, 303. 48, ІІ
209.46, *простягнулась* 1. *образн.* ІІ 447. В, *про-*

стяглось 1. ІІ 9.61, *простяглися* 2. І 237.7, 238.43,
3. І 105.1028, 4. ІІ 339.27.

ПРОСЬБА (8). А поки що прощай, не
забувай великої **просьби** твого искренняго
Т. Шевченка. VI 153.36. попросіть його од
мене, щоб він докучав мою **просьбою** над-
то Карлу Павловичу, а з Дубель-
том щоб притьмом побачився. VI 43.20.

◇ *Одн. Р.* **просьби** VI 153.36, 155.5, 187.37,
190.11, *З.* **просьбу** VI 33.34, 186.38. на **просьбу** VI
154.40. *О.* **просьбою** VI 43.20.

ПРОТАНЦЮВАТИ (1). *Дійти, танцю-
ючи.* Аж до Межигорського Спаса **Протан-
цював** сивий ІІ 400.В.

ПРОТЕКТИ (2). *Перен. Минуту (про
час).* Каламутними болотами, Меж бур'я-
нами, за годами Три года сумно **протекли**.
ІІ 215.15.

◇ *протекли* ІІ 215.15, 447.В.

ПРОТИВ (10), **ПРОТИ** (1). *Прийм. з
род. відм. Уживається:* 1. *При вказівці на
особу, якої хочуть позбутися* (4). І три
папи, і баронство... Зібралися, мов Іуди На
суд нечестивий **Против** Христа. І 269.263.
Положили Одностайне стати **Проти** Гуса.
І 487.В.

2. *При вказівці на час, напередодні яко-
го відбувається дія* (4). Тут дав бог мені
близнята, Якраз **против** спаса. І 366.225.
зо мною таке трапилося, що **против** ночі не
треба б було і розказувать, а то ще про-
кляте присниться. VI 83.3.

3. *При вказівці на осіб, перед якими від-
бувається дія* (1). Їде шляхом до Києва
Берлин шестернею... Опинився **против** стар-
ців І 46.731.

◆ *У спол.* (2): а) **прать против** рож-
на — *починати робить яку-н. справу напе-
рекір труднощам* (1). **Прать против** рож-
на чи закопатися заживо в землю — не хо-
четься VI 24.32; б) **против сонця** — *на
осонні* (1). На великдень, на соломі **Против**
сонця, діти Грались собі крашанками
ІІ 197.2.

◇ *против* 1. І 268.219, 269.263, VI 178.34, 2.
І 96.752, 100.862, 366.225, VI 83.3, 3. І 46.731,
у спол. а) VI 24.32, *у спол.* б) ІІ 197.2, *проти* 1.
І 87.В.

ПРОТОПРЕСВІТЕР (1). *Духовний ту-
тул. Церк.* — Семіон Протопресвітер, — Йосип
мовив, — Такеє-то пророче слово Сказав
мені ІІ 313.324.

ПРОТОПТАНИЙ (1). Де ж ти дівся,
в Яр глибокий **Протоптанний** шляху?
І 337.28.

ПРОХАТИ (3). Товариство кошового На раді **прохало**: «Благослови, отамане, Чайки поспускати» І 284.457 // *У спол. поради прохати* (1). Зібрав Тарас козаченьків — Поради **прохати** І 65.88.

О **прохати** І 538.В, у *спол.* І 65.88, **прохало** І 284.457.

ПРОХАТИСЬ (1). У *спол.* в сусіди **прохатись**. Отаке-то! тяжко, тату, Із своєї хати До нехриста поганого В сусіди **прохатись**. І 289.640.

ПРОХІД (1). У *спол.* **проходу** не да- вать — *чіплятись з настирливими зали- цяннями*. Паничі.. Засватані, весілля ждуть, А нашим молодим дівчатам В селі **про- ходу** не дають. ІІ 411.В.

ПРОХОДИТИ (1). Неначе степом чу- маки Уосени верству **проходять**, Так і мене минають годи ІІ 163.2.

ПРОХОДИТИ (1). Поки ті гроші заробив, Я годів зо два **проходив** По Чорно- морії, по Дону... І 397.34.

ПРОХОЖАТИ (1). Які села **прохожала** [відьма] — Болящих питала, І травами на- пувала І всім помагала. І 537.В.

ПРОХОЖИЙ (2). *Субст.* Твої люди Во тьмі і неволі.. добро твоє Кров'ю потопи- ли, Зарізали **прохожого** І 344.163. Старий батько З усієї сили З молодими танцює, Та двір вимітає; Та **прохожих**, проїзжачих У двір закликає І 318.300.

ПРОХОЛОДА (1). *Перен.* У *прикл. спол.* баня-прохолода. «Я вам дам Богда- на.. Я вас навчу!.. Завалить им!» Взяли й заваляли — Випарили у.. Бані-прохолоді. І 307.494.

ПРОХОЛОНУТИ (1). *Образн.* Раз доб- ром нагріте серце Вік не **прохолоне!** І 245.248.

ПРОХОРІВКА, ПРОХОРОВКА (2). Назва села на Черкащині. Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, як і в Парчевського VI 198.35. Будьте ласкаві, перешліть три екземпляри [Кобзаря] в Прохоровку на ім'я Максимовича Михай- ла Александр[овича] VI 203.31.

ПРОЦВІСТИ (8). 1. *Розквітнути* (7). Така, як ти, колись лілея На Іордані **про- цвіла** ІІ 293.2 // *Вкритися цвітом* — *про землю* (3). Радуйся, земле, не повитає Кві- частим злаком! Розпустись, Рожевим кри- ном **процвіти!** І **процвітеш**, позеленіш ІІ 291.4 // *Перен.* *Про людину* (2). І на

порі Марія стала, Рожевим квітом **процвіла** ІІ 484.В.

2. *Перен.* *Досягти піднесення, розквіту* (1). А я, незлобний, воспою, Як **процвітуть** убогі села ІІ 305.20.

О **процвіла** І. І 356.63, ІІ 293.2, *перен.* ІІ 368.4, 484.В, **процвітеш** І. ІІ 291.5, **процвітуть** 2. ІІ 305.20, **процвіти** І. ІІ 291.4, 479.В.

ПРОЦВІТАТИ (7). 1. *Розквітати* (6). І я **процвітати** Стала в гаї, і в теплиці І 357.74. На розпутті кобзар сидить Та на кобзі грає; Кругом хлопці та дівча- та — Як мак **процвітає** І 63.4 // *Перен.* *Про людину.* У *прикл. спол.* цвісти-**процві- тати** (1). А молодий.. між парубками, Як ма- ківка навгороді, Цвіте-**процвітає**. І 462.В.

2. *Перен.* *Досягти піднесення, розкві- ту* (1). Великомученице кумо!.. спала день І спала ніч. А кругом тебе Творилося, рос- ло, цвіло, І **процвітало**, і на небо Хвалу творителю несло. ІІ 368.13.

О **процвітати** І. І 357.74, **процвітає** І. І 63.4, 386.9, 387.33, ІІ 380.В, *перен.*, у *прикл. спол.* І 462.В, **процвітати** 2. ІІ 368.13.

ПРОЦЕНТ (3). 1. *Прибуток, одержува- ний на капітал* (1). якщо єсть там у вас які мої гроші, то шліть їх сюди. Я возьму на їх акції Меркурєвського общества, то вони принесуть мені 10 **процентів** в год. VI 165.29.

2. *Плата кредиторів за користування його грошми* (1). вишліть мені, будьте ласкаві, 1100 карбованців, і я вам з великою дякою пришлю к Новому року екземп- лярів книги на такую сумму, або через рік гроші з невеликим **процентом**. VI 200.11.

3. *Винагорода, обчислювана з суми при- бутку* (1). Оддайте Тризну по копі, а Гамалію по півкопи серебром, **процен- ти** такі, які він положить. VI 32.7.

О *Одн. О.* з **процентом** 2. VI 200.11, *Мн. Н.* **проценти** 3. VI 32.7, *Р.* **процентів** І. VI 165.29.

ПРОЦИНДРИТИ (1). *Витратити.* *Фам.* Добре, що я ще грошей од книжника не взяв. Попокліпав би очима, **проциндривши** чужі гроші. VI 186.17.

ПРОЧ (2), **ПРОЧЕ** (1). *Прийм. з род. відм.* У *знач.* «за винятком кого, чого». Кокорев, як я бачу, забув про мої гроші, а нагадять йому нікому **проч** тебе, а ти соромишся. VI 188.8. Недавно публіковано в газетах перевод Слово о полку Ігоря Н. Гербеля і його-же издание перевод с тек- стом и з рисунками якимись, а продається

3 рублі сребром — а бодай він сказився із своєю книжкою, і з рисунками **проче** текста святого. VI 86.35. а кругом себя не бачу нічого, **проч** степу та моря VI 77.14.

ПРОЧИЙ (4). *Інший*. Нагадайте йому про Ізлера і ростягаї, про Адольфінку й **прочій** дива. VI 43.14 // *Субст.* (2). Як будете ви мені розказувать про вареники та **проче**, то я вас так вилаю, як батька рідного не лаяв. VI 28.1 // *І прочая* — і *таке інше* (1). хочу всему доброму його навчить, сиріч — горілку пийте і **прочая** VI 21.23.

◇ *Одн.* **З.** *прочая субст.* VI 21.23, (про) *проче субст.* VI 28.1, *Мн. Н.* *протчі* VI 148.34, **З.** (про) *протчі* VI 43.14.

ПРОЧИТАТЬ (57). 1. *Читаючи, ознайомитись із змістом книги, статті і т. п.* (51). Так дід колись розказував, Нехай здоров буде! А я за ним. Не знав старий, Що письменні люде Тії речі **прочитають**. I 145.2475. А ти, друже мій єдиний, Як маеш журитись, **Прочитай** оцю цидулу, І знай, що на світі Тільки й тяжко, що в пустині У неволі жити II 180.41. Карамзіна, Бачиш, **прочитали!** Та й думають, що ось-то ми! I 299.230. Сидимо оце вдвох з Кіндратом, п'ємо чай та сумуємо, **прочитавши** ваше письмо VI 24.6. Зрадів старий, як **прочитав**, що ти хочеш приїхать в Нижній. VI 154.13. *Образн.* (8). Подивіться лишень добре, **Прочитайте** знову Тую славу. I 334.150. Вітер тихий з України По несе з россою — Мої думи аж до тебе... Братнюю сльозою Ти їх, друже, привітаєш, Тихо **прочитаєш...** I 329.176 // *Вичитати що-н., довідатись про що-н.* (4). Нехай мені Пріся напише, що вона **прочитала** в тих книжках, що я їй послав. VI 214.38. входить в хатину добрий Герн і подає мені ваш лист.. Як я зрадів!.. А надто, як **прочитав**, що вас всіх, мов праведних, минула кара господня [холера], то аж заплакав, так мені любо стало! VI 54.26.

2. *Вимовивши вголос щось написане або надруковане, ознайомити кого із змістом прочитаного* (6). Тричі заставила мене [старенька] **прочитать** вслух псьмо, що ви писали о Ваничке. VI 29.23 // *У спол.* псалтир (апостола) **прочитати**. *Церк.* (4). Ой полетить, гайворони.. До батечка та скажіте, Щоб службу служили Та за мою грішну душу Псалтир

прочитали. II 127.26. На крилосі [Максим] Стане, та й співає За дяком-таки, та возьме Та ще й **прочитає** Апостола серед церкви. II 255.250.

◇ *прочитати* 1. VI 58.7, 165.5, 172.10, 2. VI 29.23, *прочитав* 1. I 150.11, VI 25.8, 46.5, 54.26, 138.9, 154.13, 155.31, 155.33, 170.10, 195.20, 228.13, *прочитала* 1. VI 214.38, *прочитали* 1. I 299.230, 375.27, VI 19.4, 24.13, 2. *у спол.* II 127.26, *прочитаю* 1. II 228.56, VI 153.18, 155.31, *прочитаеш* 1. VI 15.11, 134.9, *образн.* I 273.27, 277.182, 329.176, 491.В, *прочитає* 1. *образн.* I 75.23, 2. *у спол.* II 55.260, 255.250, 256.306, *прочитаємо* 1. VI 24.38, *прочитаєте* 1. VI 20.4, 23.16, *прочитають* 1. I 145.2475, *образн.* II 424.В, *прочитай* 1. II 180.41, VI 164.28, 167.6, 204.36, 224.2, *нехай прочитає* 1. VI 138.32, 207.8, *прочитайте* 1. I 375.29, *образн.* I 334.150, 336.238, *прочитавши* 1. VI 24.6, 43.36, 83.40, 131.20, 141.25, 210.23, 2. II 478.В, *прочитавше* 1. VI 85.1.

ПРОЧИТУВАТИ (1). Спасибі тобі.. за лепописи, получив я їх од Головачова.. і тепер собі здоров **прочитую** потрохи. VI 87.14.

ПРОЧТЕНІЄ (1). Коли маєте ви ще останні книжки цього Молодика, то дайте, будьте ласкаві, **прочтенія** ради. VI 31.14.

ПРОЧУМАТИСЯ (1). *Опам'ятатися*. Фам. Саул **прочумався**, та й ну.. у батька, в матір Свою ріденьку волохату І вздовж і впоперек хрестить. II 353.97.

ПРОЧУТИ (2). Проїжджаючи Пирятинський повіт, я **прочув**, що в Кочубєєвих добрах не було добра та й не буде. VI 195.6.

◇ *прочув* VI 195.6, *прочувши* VI 225.8.

ПРОШЕНИЙ (1). Чурек і сакля — все твоє; Воно не **прошене**, не дане, Ніхто й не возьме за своє, Не поведе тебе в кайданах. I 327.66.

ПРОШЕНІЄ (1). літом привезу величнну поему, як зробите по моему **прошенію** VI 187.8.

ПРОШЕНО (1). *Присудк. Безособ.* А з Понятовським тепер треба зробити; його вже **прошено**. VI 203.11.

ПРОШЕПТАТИ (3). Тихесенько До брами підкралась [мати], Послухала, усміхнулась І щось **прошептала**, Якесь слово. II 278.530. *Образн.* (1). невесела На зорі дивилась Княжна моя. Дивилася... Та й плакати стала. Може серце яке лихо Тихо **прошептало?** II 16.339.

◇ *прошептала* II 97.184, 278.530, *прошептало образн.* II 16.339.

ПРОЩА (6). *Церк.* Іде шляхом молодця, Мусить бути, з **прощі**. I 38.398. Сер-

дешні люде, Неначе в ірій, потягли у Рим на прощу. ІІ 271.281.

Одн. Р. з прощі І 38.398, ІІ 224.188, З. на прощу І 318.313, ІІ 79.88, 185.33, 271.281.

ПРОЩАТИ (28). 1. *Пробачати провини кому* (7). Простіть, сини! Я прощаю, Що ви католики. І 143.2416. *Повт.* (2). А він мені Шепче: — Я прощаю. Я прощаю. — Тільки й чула. І 367.269 // *У спол.* нехай тебе бог прощає (1). «Прости мені, мій батечко, Що я заробила!».. «Нехай тебе бог прощає» І 33.228.

2. *Форма наказ. сп. прощай[те] як прощальний вигук при розставанні* (21). Н[астуся]: Сердешненький! Книжечки складає У торбину й бриль бере. *Прощай*, мое любце, Мое серце!.. ІІ 172.256. І вороги й невороги, *Прощайте*, в гості не приїду! І 244.190. *Повт.* (4). *Прощай*, світе, *прощай*, земле, Неприязний краю, Мої муки, мої люті В хмарі заховаю. І 241.75 // *У листах як формула закінчення їх* (14). *Прощай*, друже мій єдиний, не забувай безталанного, серцем преданного тобі земляка твого Т. Шевченка. VI 116.1 // *Субст.* (1). Тільки що хотів написати *прощай*, голубе мій сизий, нехай тобі бог помагає, аж гульк — несуть твоє письмо од Брилкіна. VI 164.5.

♢ *прощати* 1. ІІ 108.170, *прощаю* 1. І 143.2416, 538.3, ІІ 57.15, *пощ.* І 367.269, 367.270, *прощай* 2. І 241.91, ІІ 172.256, VI 116.1, 119.12, 131.4, 142.10, 146.30, 148.1, 153.35, 155.4, 162.2, 174.12, 179.25, 228.3, 229.12, *пощ.* І 241.75 (2 р.), ІІ 207.5, 207.11, *субст.* VI 164.5, *нехай прощає* 1. у *спол.* І 33.228, *прощайте* 2. І 244.190.

ПРОЩАТИСЯ, ПРОЩАТИСЬ, ПРОЩАТЬСЯ (7). Вчора заходив до мене *прощатися* полковник Антонович, він сьогодні поїхав в Одесу. VI 228.33. А сірому сиротина Випровожала.. Випровожала три поля, три милі, *Прощалася* при долині. ІІ 43.32 // *Покидати* (2). І знов лечу понад землею, І знов *прощаюся* я з нею. І 243.178 // *Віддавати останню шану покійникові* (2). І задзвонили вранці-рано По генераловій душі; Заговорили щось погане, До генерала ідучи *Прощатись*, люде. ІІ 225.208.

♢ *прощатися* ІІ 225.208, *прощатись* VI 228.33, *прощання* ІІ 448.В, *прощаюся* І 241.74, 243.178, *прощалася* ІІ 43.32, *прощалась* І 52.157.

ПРОЯВА (1). *Гідний подиву*. А меж вами Найшовсь-таки якийсь *проява*.. Що в морду затопив капрала.. А ви — юродиві — тим часом, Поки нездужає капрал,

Ви огласили юродивим Святого лицаря! ІІ 281.39.

ПРУЧАТИСЯ, ПРУЧАТИСЬ (2). Н[астуся] (*пручається*): Годі бо вже, годі! Незабаром батько прийде, треба справді читати. ІІ 171. Рем. Козеня, Неначе тее кошеня, І не *пручалось*, не кричало, На лоні пестилося, гралось. ІІ 308.147.

ПРЯ (2). *Слов'ян. Спір, дебати.* у кайданах Став Гус перед ними! І окинув нечестивих Орліми очима.. «Чого мене — Чи на *прю* позвали? Чи дивиться на кайдани?..» «Мовчи, чеше смілий...» — Гадюкою зашпилю. І 270.276 // *У спол.* на *прю* стати (1). Не нам на *прю* з тобою стати! Не нам діла твої судити! І 325.19.

ПРЯМІСІНЬКО (2). *Присл.* Та вже ж як-небудь вирвусь хоч після великодня і *прямісінько* до вас, а потім уже даліше. VI 26.24.

♢ *прямісінько* VI 20.7, 26.24.

ПРЯМО (5). *Присл. Безпосередньо.* Прийшли, взяли сіромаху Та й повезли з дому Пройдисвіта, волоцюгу... **ПРЯМО** до прийому. ІІ 108.152. Мені велено одправитись **прямо** в столицю. VI 145.18.

♢ *прямо* ІІ 108.152, VI 83.5, 132.14, 145.18, 190.14.

ПРЯМУВАТИ (2). Товариство на Січ *прямувало*, І мене взяли з собою І 288.596. чорноморці з коша *прямують* на столицю через Курське, через Орел та на Смоленське, а не на Москву. VI 83.25.

ПРЯСТИ (3). Марія найнялася *прясти* У ко[п]та вовну. ІІ 316.442.

♢ *прясти* ІІ 316.442, *пряде* ІІ 306.46, 316.464.

ПРЯХА (2). І кобзар ушкварив: «А мій батько орандар, Чоботар; Моя мати **прых**а Та сваха» І 140.2313. У *прикл. спол.*

Парка-прыха (1). Ходімо просто-навпростець До Ескулапа на ралець — Чи не одурить він Харона І Парку-прыху?.. ІІ 373.41.

ПСАЛОМ (19). *Духовна пісня. Рел.* Псалом новий господеві І нову славу Воспоем честним собором, Серцем нелукавим. І 347.259. А потім цар перед народом Заплакав трохи, одурив Псалмом старого Анафана ІІ 71.93. Тим неситим очам, Земним богам-царям, І плуги, й кораблі, І всі добра землі. І хвалебні псалми Тим дрібненьким богам. ІІ 333.38 // *Перен.* (1). Кругом чужі люде.. Насміються на псалом той, Що виллю сльозами І 58.66.

◇ *Одн. Н. псалом у назві* І 524.В (4 р.), 525.В, *Д. псалму у назві* ІІ 289. Заг., *З. псалом* І 347.259, ІІ 274.375, 276.466, 478.В, 482.В, *на псалом перен.* І 58.66, *О. псалмом* І 341.40, ІІ 71.93, 305.21, *Мн. Н. псалми* ІІ 333.38, *у назві* І 340. Заг., 524.В *Р. із псалмів у назві* І 524.В.

ПСАЛТИР¹ (5). *Книга псалмів. У спол. псалтир читати* (прочитати). Церк. Максим таки як письменний, Було, помагає І на клиросі дякові І псалтир читає Над покойним. ІІ 55.238.

◇ *Одн. З. псалтир* ІІ 55.238, 55.260, 127.26, 256.299, 256.306.

ПСАЛТИР² (2). *Музичний інструмент (різновид гусел).* Во псалтирі і тимпані Воспоем благая, Яко бог кара неправих, Правим помагає. І 347.263.

◇ *Одн. М. во псалтирі* І 347.263, ІІ 274.379.

ПСАРІ (6). степи, шляхи, Мов сарана, вкрили Барони, герцоги і дюки, **Псарі**, герольди, шинкарі І 268.230. З собаками та **псарями** Іде пан гульвіса. ІІ 131.11 // *Перен.* (3). О люди! люди небораки! Нащо здалися вам царі? Нащо здалися вам псарі? Ви ж таки люди, не собаки! ІІ 358.3.

◇ *Мн. Н. псарі* І 268.230, ІІ 98.196, *перен.* ІІ 358.3, 364.11, *Д. псарям перен.* І 326.54, *О. з псарями* ІІ 131.11.

ПСАРЯТА (1). *Перен.* Псарі з псарями царять. А ми, дотепні доїзжачі, Хортів годуюмо та плачем. ІІ 364.11.

ПСЕВДОНИМ (1). Марко Вовчок це псевдонім якоїсь пані Маркович. VI 176.37.

ПСІЙ (1). *У спол. пся* його личина. *Лайл.* [Сотник]: Дивися, **пся** його личина! Оце-то так, що богослов! У батька краде! ІІ 171.223.

ПСКОВ (1). *У назві твору.* Карл Павлович байдки б'є собі на здоров'я, а Осада **Пскова** жде літа. VI 26.17.

ПСУВАТИ (2), **ПСОВАТИ** (1). 1. *Марно витратити* (2). Нащо воно москалі ті Коси залітали, Мов дівчата, та святее Борошно **псували**? ІІ 254.240.

2. *Робити гіршим* (1). Розказав би про те лихо, Та чи то ж повірять! «Бреше, скажуть, сякий-такий! (Звичайно, не в очі), А так тільки **псує** мову Та людей морочить» І 37.375.

◇ *псує* 2. І 37.375, *псували* 1. ІІ 254.240, *псовали* 1. ІІ 458.В.

ПСЯВІРА (1). *Лайл. Зверт.* А конфедерати, Знай, гукають: «..Де цимбали? грай, **псявіро!**» І 89.501.

ПТАСТВО (2). *Збірн.* і потечуть Веселі

ріки, а озера Кругом гайми поростуть, Веселим **птаством** оживуть. ІІ 292.38. *Образн.* (1). Зліталися поволі Сичі. Пожартувать, Поміркувать, Щоб бідне **птаство** заступить, Орлине царство затопить.. І при такій годині Республіку зробити! ІІ 103.7.

ПТАХА (6). То не хмара,— білі **птахи** Хмарою спустились І 475.В. *У порівн.* (1). Неначе **птахи** чорні в гаї, Козацтво сміливе літає І 202.127. *Образн.* (1). Конглав схаменувся, Зібрав раду. Положили Одностайне стати Против Гуса. І в Констанці Всіх ворон скликати! Та стерегти якомога... Щоб не втекла сіра **птаха** На слав'янське поле. І 268.223. *Образн. Зверт.* (1). Гамалія по Скутарі — По пеклу гуляє. Сам хурдигу розбиває, Кайдани ламає. «Вилітайте, сірі **птахи**, На базар до паю!» І 201.98. *Образн., ірон.* (1). Хотілося б зогнать оскому На коронованих главах, На тих помазаниках божих... Так що ж, не втну, а як поможеш Та як покажеш, як тих **птах** Скубуть і патрають, то може І ми б подержали в руках Святопомазану чуприну. ІІ 69.17.

◇ *Одн. Н. птаха образн.* І 268.223, *Мн. Н. птахи* І 475.В, *у порівн.* І 202.127, *З. птах образн., ірон.* ІІ 69.17, *О. меж птахами* І 247.345, *К. птахи зверт., образн.* І 201.98.

ПТАШЕЧКА (7). *Пестл. до пташка.* Як сніг, три **пташечки** летіли Через Суботове І 293.1. *У порівн.* (4). Село облетіла [княжна] Мов **пташечка** ІІ 383.В. *Образн.* А ти, пречиста, святая, Ти сестро Феба молодая!.. Із казарми нечистої Чистою, святою **Пташечкою** вилетіла ІІ 284.19 // *Збірн.* (1). Сонце заходить, гори чорніють, **Пташечка** тихне, поле німіє ІІ 20.2.

◇ *Одн. Н. пташечка* ІІ 192.6, *у порівн.* ІІ 383.В, 474.В, *Збірн.* ІІ 20.2, *З. пташечку у порівн.* І 33.191, *О. пташечкою у порівн., образн.* ІІ 284.19, *Мн. Н. пташечки* І 293.1.

ПТАШИЙ (1). На полі.. Зліталися поволі Сичі. Пожартувать, Поміркувать, Щоб бідне **птаство** заступить, А **пташе** царство затопить ІІ 423.В.

ПТАШКА (25). Вранці-рано на калині **Пташка** щебетала І 387.57. *Повт.* (2). І **пташкам** воля, в чистім полі І **пташкам** весело літати. А я зов'янула в неволі. ІІ 100.277. *У порівн.* (4). Кого ж їй любити? ні батька, ні неньки; Одна, як та **пташка** в далеком країю. І 4.54 // *Пестл. зверт. до дівчини, жінки* (11). «Бабусенько! Скажи мені, де я?» «В Лебедині, моя

пташко» І 133.2050.— Бабусенько, голу-
бонько, Серце мое, ненько! Скажи мені
щирі правду — Де милий-серденько? ..Коли
не жив чорнобривий, Зроби, моя пташко!
Щоб додому не вернулась... І 51.131.
//*Пестл. зверт. до дум. Образн.* (1). Думи
мої, думи мої... Прилітайте, мої пташки,
Мої голуб'ята, Із-за Дніпра широкого
У степ погуляти ІІ 379.В. У *прикл. спол.*
пташки-душі (1). Ми пташки-душі, а не
люде І 498.В. //*Збірн.* (1). То не хмара —
біла пташка Хмарою спустилась І 250.469.

♦ *Одн. Н.* пташка І 84.343, 384.19, 387.57,
ІІ 195.52, у *порівн.* І 4.54, 55.10, *збірн.* І 250.469,
О. пташко у *порівн.* І 386.18, ІІ 165.44, *К.*
пташко *зверт.* І 51.131, 92.599, 93.643, 94.658,
106.1083, 107.1091, 133.2050, 134.2094, 348.1, 460.В,
463.В, *Мн. Н.* пташки І 306.442, у *прикл. спол.*
І 498.В, *Д.* пташкам *повт.* ІІ 100.277, 100.278, *К.*
пташки *зверт., образн.* ІІ 379.В.

ПТИЧКА (1). У *порівн.* Серце в'яне,
нудить світом, Як *птичка* без волі. І 412.В.

ПУГАТИ (2). *Тавтол.* І пугач *пуга*,
і сова З-під стріхи в поле вилітає ІІ 16.324.

Образн. Про Пугачова (1). Минали літа
тихо, тихо,— Отак пиши,— і за гріхи Кара-
лись господом ляхи, І *пугав* Пугач над
Уралом. ІІ 54.199.

ПУГАЧ ¹ (1). Ой застогнав сивий пугач
В степу на могилі І 255.46. *Тавтол.* (1).
І пугач пуга, і сова З-під стріхи в поле
вилітає ІІ 16.324 // *Назва пісні* (1). За
Києвом, та за Дніпром, Попід темним
гаєм, Ідуть шляхом чумаченьки, *Пугача*
співають. І 38.396 // *У спол.* поки пугач
не завіє — *про провіщення смерті.*
Етн. (1). Довелось самому. по смітнику
Ходити, нудити, Поки пугач над стріхою
В вікно не завіє ІІ 176.356.

♦ *Одн. Н.* пугач І 255.46, *тавтол.* ІІ 16.324,
у *спол.* ІІ 176.356, *З.* Пугача у *назві* І 38.396.

ПУГАЧ ² (1). Змінене прізвище ватажка
селянсько-козацького повстання Омельяна
Пугачова. *Тавтол.* Минали літа тихо, ти-
хо,— Отак пиши,— і за гріхи Карались
господом ляхи, І *пугав* Пугач над Уралом.
ІІ 54.199.

ПУГУ (2). *Вигук. Умовний сигнал у за-
порожців. Повт.* Аж до Межигорського
Спаса Потанцював сивий. Дотанцював аж
до брами, Крикнув: — Пугу! пугу! Приві-
тайте, святі ценці, Товариша з Лугу!
ІІ 36.57.

ПУД (1). *Міра ваги.* Ой спасе наш чу-
дотворний, Межигірський спасе! І лютому

ворогові Не допусти впасти В турецькую
землю, в тяжкую неволю. Там кайдани по
три пуда, Отаманам по чотири. І 285.495.

ПУДОВИЙ (1). *Перен. Товстий.* А пе-
реверніть пудові журнали та пошукайте,
чи нема там чого-небудь такого, як *С[в'я-
чен ая]* в[од а] І 376.66.

ПУДРО (1). *Пудра.* У *спол.* пудром
осипатись — носити парики, обсіпані
пудрою. І розказують і плачуть [товариші-
запорожці]... Як Кирило з старшинами
Пудром осипались І в цариці, мов
собаки, Патинки лизали. І 288.626.

ПУЗАНЧИК (1). *Зменш.-пестл. до «пу-
зан».* Старий батько Сидить коло хати Та
вчить внука пузанчика Чолом отдавати.
І 496.В.

ПУЗАТИЙ (8). *Фам.* Піти лишень по-
дивиться До царя в палати, Що там ро-
битися.— Прихожу: Старшина *пузата* Сто-
їть рядом; сопе, хропе І 252.534. Пани ж
неситі, *пузати*, На рай твій, господи, плю-
ють І нам дивитись не дають З убогої ма-
лої хати ІІ 219.43.

♦ *Одн. Н.* пузата І 252.534, ІІ 353.92, *Мн. Н.*
пузати І 246.276, 247.333, 252.547, ІІ 219.43, 500.В,
З. (на) пузатих І 252.546.

ПУЗО (1). *Фам.* Дивлюсь, цар підхо-
дить До найстаршого... та в пику Його як
затопить!.. Облизався неборака; Та меншо-
го в *пузо* — Аж загуло!.. І 248.360.

ПУЛАВСЬКИЙ (2). *Прізвище поль-
ського шляхтича.* На гвалт Пулавського і
Паца Встає шляхетська земля І 83.307.

♦ *Одн. Р.* Пулавського І 83.307, Пулавского І
424.В.

ПУРПУР (4). *Темно- або яскраво-чер-
воний колір* (3). Горять Чертоги *пурпуром*
і златом ІІ 269.167 // *У спол.* покритися
пурпуром червоним — *почервоніти від*
крові (1). На арені Лідійський золотий пі-
сок Покрився *пурпуром* червоним,
В болото крові заміснівсь. ІІ 276.457.

♦ *Одн. О.* *пурпуром* ІІ 269.167, 467.В, 486.В,
у *спол.* ІІ 276.457.

ПУСКАТИ, ПУСКАТЬ (27). 1. Дозво-
ляти йти, їхати кудись, робити щось; від-
пускати (13). Я ще, мамо, не виросла,
Ще не дівувала. Бо ти мене не *пускала*
Вранці до криниці, Ні жита жать, ні льону
брать, Ні на вечірніці І 159.258. На улиці
невесело... А до вдоби на досвіткі Мати
не *пускає*. ІІ 128.4. Я ще й досі тут, не
пускають додому. VI 192.33. *Образн.* (3).

Тяжко мені Витать над Невою, України далекої Може вже немає. Полетів би, подивився. Так бог не пускає. І 250.458.

2. Дозволяти *входити, в'їжджати кудись; впускати* (11). За нею Приходила мати У пана просити. Звелів не *пускати*. ІІ 95.106. У Празі глухо гомонять... Не хочять *Пускати* в Констанц Івана Гуса! І 269.246. Перше в столицю не *пускали*, а тепер з цієї смердячої столиці не випускають. VI 192.8. *Образн.* (3). Батька, матір, себе, брата, Собак отруїла Тію клятою водою!.. От за що мене, сестрички, І в рай не *пускають*! І 295.69.

◆ У *спол.* (3): а) *пускати* в люди — *друкувати* (2). хіба діди та батьки дурніші були, що не *пускали* в люди навіть граматики без предисловія. І 150.ІІ; б) покриткою *пускати* — *збезчещувати* (1). У льох його, молодого, Той пан замикає... А дівчину покриткою По світу *пускає*. ІІ 131.20.

◇ *пускати* 2. ІІ 95.106, *пущать* 2. І 269.246, *пускаю* у *спол.* а) І 150.ІІ, *пускає* 1. І 463.В, ІІ 10.84, 128.4, VI 179.16, *образн.* І 250.458, VI 178.34, 179.15, у *спол.* б) ІІ 131.20, *пущають* 1. ІІ 68.8, 117.15, 411.В, VI 192.33, 2. І 39.431, 335.225, 475.В, 498.В, *образн.* І 64.36, 295.69, 297.161, *пущала* 1. І 159.258, *пущали* 1. ІІ 10.87, 2. І 306.451, VI 192.8, у *спол.* а) І 150.ІІ.

ПУСТИНЯ (26). Червоніє по *пустині* Червона глина та печина ІІ 60.39. Завтра ж рано Завіє голодний Звір в *пустині* ІІ 179.31. із далекої Киргизької *пустині*, із тяжкої неволі вітав я тебе VI 152.9. *Персоніф.* (3). Од споконвіку і донині Ховалась од людей *пустиня* ІІ 47.74. У *прикл. спол.* дєбрь-пустиня (1). І дєбрь-пустиня неполита, Зцілюшою водою аміта, Прокинеться; і потечуть Веселі ріки, а озєра Кругом гайми поростуть ІІ 292.33. *Образн.* (1). Кругом тебе простяглася Трупом бездыханним Помарнілая *пустиня* ІІ 209.48 //Піти в *пустиню* — стати *пустельником* (2) Іван пішов собі в *пустиню*, А твій меж люди. ІІ 321.652.

◇ *Оок. Н.* *пустиня* ІІ 60.32, VI 50.5, *персоніф.* І 244.221, ІІ 47.74, *персоніф.*, у *прикл. спол.* ІІ 292.33, *образн.* ІІ 209.48, *Р.* з(Із) *пустині* ІІ 47.80, VI 152.9. *Д.* *пустині* ІІ 207.13, *З.* *пустиню* ІІ 292.49, в *пустиню* у *спол.* ІІ 321.652, *М.* (у) *пустині* ІІ 58.21, 60.54, 111.44, 152.4, 179.9, 179.25, 179.31, 180.43, 424.В (2 р.), 483.В, 490.В, VI 41.14, 41.16 по *пустині* ІІ 60.39.

ПУСТИТИСЯ (1). У *спол.* *пуститися* в малярство — *зайнятися малярством*. Я, не вам кажучи, *пустився* в малярство. VI 20.1.

ПУСТИТЬ (32). 1. Дозволити *піти, поїхати кудись, робити щось; відпустити* (12). Н[астуся]: Якби *пустили* на музики, То я б кісники заплела ІІ 166.71. Убогого полюбила, Мати заміж не *пустила* ІІ 119.11. *Повт.* (2). Ой, ой! сором! Геть од мене! *Пусти* мене! Бачиш, Який добрий! Та *пусти* бо! І 492.В.

2. Дозволити *увійти, в'їхати кудись; випустити* (10). Під тином ночую, з вітром розмовляю, Соромляться люди у хату *пустить* І привітає словом старого каліку І 161.329. Думаю оце поїхать до його під Москву... а літом, якщо не *пустять* у Пінтер, то чкурну в Харков VI 172.7 //Направити, спрямувати *кудись* (4). Послав я сьогодні вам свого добра [Букварів] 1000 штук.. Добре було б, якби його можна було *пустить* в села: там би воно швидче прийнялося. VI 227.29. В потайниці *пустіть* огонь! І 130.1958.

◆ У *спол.* (10): а) *пустить* в (у) люде (люди) — *надрукувати* (3). У мене багато чогого зібралось через десять літ, та не знаю, що мені робить з моїм добром,— як його *пустить* в люде. VI 155.40. Спасибі вам і за ласкаве слово про дітей моїх Гайдамаків. *Пустив* я їх у люди, а до цієї пори ще ніхто й спасибі не сказав. VI 27.13; б) *пустити* по світу — *зробити жebraком, знедолити* (3). А що тих бідних покриток [пан] *пустив* по світу з байстрюками! Отже й нічого! — А жонатий І має двоє діточок ІІ 94.59; в) *пустити* покриткою — *збезчестити* (1). Старої пані бахурсивий Окрав той крам. Розлив те пиво, *Пустив* покриткою... ІІ 64.93; г) *пустити* на грище кому — *віддати на поталу, на наругу* (1). Що вже я просила... Щоб і мене вбили. Ні, не вбили, а *пустили* Москалям на грище! І 295.94; д) *пустити* пожарище — *підпалити* (1). Довго воно зеленіло, Поки люди з поля Пожарище не *пустили* Та не запалили Села того зеленого. ІІ 151.49; е) *пустити* димом — *погубити* (1). Боже милый! Нехай я загину У цій проклятій *пустині* Та не *пусти* димом Дітей моїх безталанних ІІ 424.В.

◇ *пустить* 2. І 161.329, 443.В, VI 227.29, у *спол.* а) ІІ 155.40, *пустив* у *спол.* а) VI 27.13, у *спол.* б) ІІ 94.59, у *спол.* в) ІІ 64.93, *пустила* 1. І 480.В, ІІ 119.11, у *спол.* б) І 539.В, *пустили* 1. ІІ 161.45, 273.326, 2. І 356.68, 502.В, у *спол.* г) І 295.94, у *спол.* д) ІІ 151.49, *пустиш* 1. ІІ 65.154, *пустите*

у спол. б) І 539.В, пустять І. ІІ 117.17, 2. І 41.518, 41.519, 76.52, VI 172.7, пусти І. І 279.265, 453.В, пошт. І 492.В (2 р.), у спол. е) ІІ 424.В, пусіть 2. І 130.1958, пусив би у спол. а) VI 132.26, була б пустила І. І 48.28, який пустили І. ІІ 166.71.

ПУСТКА (15). Минули літа, а село Не перемінилось. Тільки **пустка** на край села Набік похилилась. І 391.13. А в неділю або в свято.. Шкандибас [Максим] на довшину **Пустку** подивиться. ІІ 55.256. От вертаюсь В село до дівчини вночі,— Аж тільки мати на печі, Та й та, сердешна, умирає, А хата **пусткою** гніє. І 397.41. *Назва твору* (3). Яку він там тобі **Пустку** читав? Я, поганий з мене батько, забув свою рідну дитину. VI 130.26. *Образн.* (4). Думи мої молодії, Поховані діти; Не літають з того світа **Пустку** натопити. І 273.4.

О *Одн. Н.* **пустка** І 391.13, у *Назві* І 482.В (2 р.), *Р.* коло **пустки** І 391.15, 392.31, *З.* **пустку** І 537.В, у *Назві* VI 130.26, *образн.* І 258.6, 273.4, ІІ 62.28, в **пустку** І 391.18, *образн.* І 258.14, на **пустку** ІІ 55.256, *О.* **пусткою** І 367.260, 397.41.

ПУСТО (1). *Присудк.* У спол. **пусто**, аж гуде—зовсім порожньо. як збереш гроші, то пришли на ім'я Брилк[на], у мене тепер в кишені **пусто**, аж гуде. VI 164.9.

ПУСТОВАТЬ *див.* **ПУСТУВАТИ**.

ПУСТОТА (1). Кругом бори та болотá, Туман, туман і **пустотá**. І 243.186.

ПУСТУВАТИ (3), **ПУСТОВАТИ** (1). 1. (3). Напиши Прісі, що як буде добре вчиться та не **пустувати**, то я ще кращий пришлю їй подарунок. VI 198.24 // *Бавитися чим* (1). Сидить сотник на причілку... А Наступає по садочку Пташкою літає. То посидить коло його, Руку поцілує, То ўсами страшеними Сивими **пустує** ІІ 165.48 // *Байдикувати, гулятиювати* (1). Отак царевичі живуть, **Пустуючи** на світі. ІІ 72.142.

2. *Перен.* *Розважатися, гуляти* (1). І в коморі і надворі З нежонатим удвох **Пустували** І 160.293.

О *пустувати* І. VI 198.24, *пустує* І. ІІ 165.48, *пустували* 2. І 160.293, *пустуючи* І. ІІ 72.142.

ПУТА (13), **ПУТО** (2). *Кайдани.* Царям, всесвітнім шинкарям, І дукачі, і таляри, І **пута** кутії пошли. ІІ 332.3. Корчма під вербою Стоїть собі в холодочку, А попід корчмою Сидять в **путах** арестанти ІІ 187.62. Окують царей неситих В залізне **пута** І 347.276. У *прикл. спол.* ланцюг-**пута** (1). Ії месник безталанний—Несе з України Аж у Сибір ланцюг-

пута... ІІ 188.86. *Образн.* (1). Окрадені, замучені, В **путах** умираєм, Не молимося чужим богам, А тебе благаєм І 342.70 // *Тільки в одн. Збірн.* (2). А за ними й невольники Побрызкали **путом** Понад шляхом. ІІ 188.99. *Образн.* (1). і світ божий В **путо** закували! І 289.636.

О *Одн. З.* в *путо збірн.*, *образн.* І 289.636, *О.* **путом** *збірн.* ІІ 188.99, *Мн. З.* **пута** ІІ 332.3, у *прикл. спол.* ІІ 188.86, *в(у)* **пута** І 347.276, ІІ 274.392, 275.428, 325.17, 332.11, 333.23, *М. в(у)* **путах** ІІ 187.62, 188.82, 225.228, 274.373, *образн.* І 342.70.

ПУТИВЛЬ (6). *Назва міста.* І плаче, плаче Ярославна В **Путивлі** городі. ІІ 337.64.

О *Одн. М.* в **Путивлі** ІІ 336.1, 336.14, 336.28, 337.42, 337.54, 337.64.

ПУТНІЙ (1). Але тепер уже і бог його святий знає, чи й напишу що-небудь **путнє**. VI 130.42.

ПУТО *див.* **ПУТА**.

ПУТЬ (5) 1. *Дорога* (1). І в **путь** Марія нашвидку збиралась. ІІ 310.233.

2. *Перен.* *Життєвий шлях* (4). Блаженний муж на лукаву Не вступає раду, І не стане на **путь** злого І з лютим не сяде. І 340.3 // У спол. (2): а) **путь** терновий (1). Із школи **Путем** терновим розійшлись Обидва. ІІ 321.647; б) навести на **путь** (1). Як його вчити, навести На **путь** святий святого сина, І як його од зол спасти? ІІ 316.456.

О *Одн. З.* в **путь** 1. ІІ 310.233, на **путь** 2. І 340.3, у спол. б) ІІ 316.456, *О.* **путем** 1. у спол. а) ІІ 321.647 *Мн. О.* **путями** 2. ІІ 96.126.

ПУЧИНЯ (1). *Образн.* Слава тобі, любомудре, Чеху-слав'янине! Що не дав ти потонути В німецькій **пучині** Нашій правді. І 263.59.

ПХИКАТИ (1). Перед самим перелазом Дитина сповита.. Неначе не плаче, Тільки **пхика**. І 313.137.

ПЧОЛА (2). *Збірн.* У *порівн.* З святими коровками Та з пречестними образами Народ з попами З усіх церков на гору йде, Мов та божа **пчола** гуде. ІІ 137.13. *Неповна назва газети «Северная пчела»* (1). Тоді разом дві руїни В **Пчолі** описали І 500.В.

ПШЕНИЦЯ (9). *Хлібний злак.* а онде під тинном Опухла дитина голоднее мре, А мати **пшеницю** на панщині жне. І 242.136. На панщині **пшеницю** жала, Втомилася ІІ 287.1. *Образн.* (3). Нехай радіє, Поки надія серце гріє, Поки росте з того зерна

Або кукіль, або пшениця. II 222.78 // *Зерно цього злака* (2). Гармату, гаківниць два вози, Пшона, пшениці, що придбав, Я всю мізерію оддав Моїй Україні небозі... II 234.71. *Образн.* (1). Пшениця, жито На добрім сіялись лану, А люде так собі пожнуть І скажуть: — Десь його убито, Сердешного, на чужині... — О горе, горенько мені! II 361.13.

◊ *Одн. Н.* пшениця *образн.* II 222.78, 361.13, *Р.* пшениці II 234.71, *З.* пшеницю I 242.136, II 287.1, 287.16, *образн.* II 393.В, *О.* пшеницею I 150.П, *М.* в пшениці *образн.* II 301.24.

ПШЕНИЧЕНЬКА (1). *Пестл. до пшениця. Образн.* Нарадила мати, Як пшениченку пожати, Полтаву достати? Ой пожали б, якби були Одностаїне стали II 29.7.

ПШИК (1). *Фам.* А то думають, думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадуються — от тобі й пшик! I 101.918.

ПШОНО (4). Ой я свого чоловіка В дорогу послала... Та до куми заходила Пшона позичати II 120.6. *У приказці* (1). Я вже написав і послав епістолю до директора Харківського театра, а якби щети од себе до його вчистив, то може б з того пшона зробилася б каша. VI 163.31.

◊ *Одн. Р.* пшона II 120.6, 234.71, з пшоно у приказці VI 163.31, *З.* на пшоно I 129.1899.

П'ЯВКА (4). 1. *У порівн.* (1). Жінка встала, Неначе п'явка та, впилась І, мов водою, залилась Дрібними, як горох, сльозами. II 107.127.

2. *Перен. Кровопивця* (3). Спасибі тобі, мій друже-брате, за твої великі клопоти з тим землеміром та з іншими п'явками людськими. VI 220.22. *Лайл., повт.* (2). Сміються та лають [землячків] Батьків своїх — що змалечку Цвенькять не навчили По-німецький.. П'явки! п'явки! може батько Остатню корову.. продав, поки вивчив Московської мови. I 252.519.

◊ *Одн. Н.* п'явка 1. II 107.127, *Мн. Н.* п'явки 2. *лайл., повт.* I 252.519 (2 р.), *О.* з п'явками 2. VI 220.22

П'ЯНЕНЬКИЙ (2). Іде додому уночі П'яненко ситник II 174.313. Дивлюся — шкандибав На милиця, з торбиною Бабуся сідая І п'яненко нівроку їй... II 415.В.

П'ЯНИЙ (53). Недовго жив На свій заробіток П'яний ситник. II 176.388. І цілу ніч бенкетовали Ченці, барони... всі пили, І, п'яні, Гуса проклинали I 270.299. *У порівн.* (6). І Трахтемирів геть горою Нечё-

пурні свої хатки Розкидав з долею лихою, Мов п'яний старець торбинки. II 25.40. *Образн.* (5). Кати знущаються над нами, А правда наша п'яна спить. I 325.25 // *Субст.* (4). Цигане слухають, сміюця, «І де тут п'яні ті возьмуця». I 533.В. *У порівн.* (3). І понад берегом геть-геть Неначе п'яний очерет Без вітру гнеться. II 109.3.

◊ *Одн. Н.* п'яний I 91.581, 91.583, 240.50, 472.В, II 71.94, 176.388, 268.144, 268.160, 275.434, 276.467, 280.3, 301.16, 301.27, 328.39, 382.В, VI 215.1, *у порівн.* II 25.40, 65.147, 98.199, *субст., у порівн.* II 109.3, п'яна I 266.138, 365.188, II 234.107, *образн.* I 325.25, 500.В, II 270.235, 286.2, *субст., у порівн.* I 361.37, п'яна *субст., у порівн.* I 533.В, *Р.* п'яного II 280.20, (до) п'яного II 283.6, (од) п'яного II 302.37, *З.* п'яного II 12.164, 12.191, 288.19, (на) п'яного II 89.32, *О.* (з) п'яним II 388.В, *Мн. Н.* п'яні I 161.313, 162.359, 270.299, 374.19, II 32.24, 276.443, 301.4, 395.В, 440.В, 453.В, *субст.* I 533.В, п'яні II 234.106, 453.В, *Д.* п'яним *образн.* II 281.36, *З.* п'яних I 457.В, *О.* (з) п'яними II 286.19.

П'ЯНИЦЯ (5). Отой Ракович, що писав до тебе, посадив у Згурівці свого приятеля, якогось п'яницю і здирцю Браньковича. VI 195.8. **П'яниця**, зній собі, кричати: — І патріот! І брат убогих! Наш славний князь! Віват! Віват! II 107.6.

◊ *Одн. З.* п'яницю VI 195.8, на п'яницю I 375.55, *Мн. Н.* п'яниці II 10.76, *Д.* п'яницям I 253.576. *О.* з п'яницями II 251.119.

П'ЯНИЦЯ (1). Спаси ти нас, Младенче праведний великий, Ще од п'янішого владки! Тебе од п'яного спасла Твоя преправедна мати. II 481.В.

П'ЯТА (1). *У спол.* од потилиці до п'ят. Каменецький мені сказав, що Григорович од потилиці до п'ят паскуда, та й більш нічого не сказав. VI 209.21.

П'ЯТАК (7). Продавала бублики Козакам, Втрговала, серденько, п'ятака. II 144.8. А все за того п'ятака, Що вкрав маленьким у дяка, Отак господь мене карає. II 45.24.

◊ *Одн. З.* п'ятака II 45.3, 120.12, 144.8, 404.В, за п'ятака II 45.24, 405.В, 406.В.

П'ЯТИЙ (7). Уже третій, і четвертий, І п'ятий минає — Не малий рік. I 284.431. Лежу оце п'яті сутки та читаю Старицу, добра книжка, спасибі вам і Срезневському. VI 23.35.

◊ *Одн. Н.* п'ятий I 284.431, *Р.* п'ятої II 170.198, *З.* п'ятий VI 141.5, п'яту I 128.1891, II 170.197, *М.* (в) п'яті VI 221.1, *Мн. З.* п'яті VI 23.35.

П'ЯТСОТ (1). *Субст.* Таки ж у нашому селі Назнав я дівчину... Вчашаю І матір удову еднаю. Так пан заклятий не

дає.. «Шкодá, каже, і не проси. П'ятсот, каже, коли даси, Бери хоч зараз...»
I 397.27.

П'ЯТЬ (3). Послав я тобі не надписаних **п'ять** книжок Кобзаря. VI 206.15.
♦ **З. п'ять** I 299.211, VI 203.26, 206.15.

Р

РАБ (27). 1. Представник експлуатованого класу в докапіталістичному суспільстві, власність експлуатора (23). трохи згодом **Раби** вечерю принесли. II 71.72. цар сказав, щоб на вечерю **Раби** — рабино привели II 71.75. ви вмерете, як і князь ваш I ваш **раб** убогий. I 344.144 //Поневолено людина, кріпак (13). Возвеличу Малих отих **рабів** німих! Я на сторожі коло їх Поставлю слово. II 289.21. Моя ти люблю! мій ти друже! Не ймуть нам віри без христа, Не ймуть нам віри без попа **Раби**, невольники недужі! II 345.4. *Зверт.* (2). Кого? кого благаєте, благії, **Раби** незрячії, сліпії! Чи ж кат помилює кого? II 272.294.

2. *Перен.* Той, хто сліпо виконує волю іншого, хто низькопоклонничав перед іншим (4) Ми. **Раби** з кокардою на лобі! Лакеї в золотій оздобі! II 302.42. *Зверт.* (1). Німії, подлії **раби**, Підніжки царськії, лакеї Капрала п'яного! Не вам.. За правду пресвятую статъ II 280.18. *У прикл. спол.* міністри-**раби** (1). Мўко! Мўко!.. Чи ти минеш коли? Чи псами Царі з міністрами-**рабами** Тебе, о люту, зацкують! II 356.11

♦ *Одн. Н.* раб I. I 344.144, *О.* рабом I. I 346.242, *Мн. Н.* раби I. I 344.141, II 71.72, 71.75, 278.547, 292.45, 311.247, 345.4, 345.13, 351.22, 351.32, 364.5, 2. I 334.161, II 302.42, *Р.* рабом I. II 278.547, 483.В, *Д.* рабам I. II 317.515, 484.В, *З.* рабів I. II 289.21, 478.В, *О.* рабами I. II 311.247, з рабами I. II 351.12, 2. *у прикл. спол.* II 356.11, *К.* раби I. *зверт* II 272.292, 272.294, 2. *зверт.* II 280.18.

РАБИНЯ (4). Підлегла царя. [Давид] мов котюга позирає На сало, на зелений сад Сусіди Гурія. А в саді, В своїм веселім вертограді Вірсавія купалася, Мов у раї Єва, Подружжє Гурієво, **Рабиня** царева. II 70.59. потім цар перед народом Заплакав трохи.. I знов веселий, знову п'яний, Коло **рабині** заходивсь. II 71.95.

♦ *У спол.* **рабиня** бож а — про жінку взагалі. *Рел.* (1). Во ім'я господа Христа.. Ми розрішаємо гріхи Святою буллою сією **Рабині** божій I 266.131.

♦ *Одн. Н.* рабиня II 70.59, *Р.* коло рабині II 71.95, *Д.* рабині у спол. I 266.131, *З.* рабині II 71.75.

РАВВІ (2). Служитель культу в єврейській релігійній громаді. *Перен.* Учитель. *Повт. Равві! Равві* великого глаголи На ниві сіються нові! II 310.198.

РАВІН (1). Служитель культу в єврейській релігійній громаді. Аж глядь, Межи **равінами** дитина, Її хлоп'яточко, сидить II 320.624.

РАДА (37). 1. *Нарада* (19). Незабаром зібралась **рада**. II 352.65. Конглас хаменувся, Зібрав **раду**. I 268.217. *У тавтол. спол.* **раду** радити — *радитися* (2). Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі Із нашої України; Чи там **раду** радять, як на турка стати, Не чуємо на чужині. I 199.3. *У назві твору* (6). З Чорної **ради** тепер не нарисую тобі нічого VI 162.25. Три естампи уже готові — Печерська Київська криниця, Судня в селі **рада** і Дари Богданові і українському народові. VI 32.15.

2. *Порада, допомога* (9). А **ради** жду собі, поради! Та мабуть в яму перейду.. а не діждусь! II 200.17. *Повт.* (2). От де мое добро, гроші, От де моя слава, А за **раду** спаси́в вам, За **раду** лукаву. I 79.183.

♦ *У спол.* (9): а) не дати **ради** — не впоратися з чимсь, не змогти досягти чогось (5). Подякував Максим за **пораду**. «Побачу ще, як там буде; Коли не дам **ради**, То тойді вже, певне, треба йти в найми знову...» II 52.124; Я ще зроду такої нудьги не коштував. Ні до чого руки не лежать. А в голові така нефорощ, що й **ради** не дам. VI 132.40; б) дати **раду кому** — допомогти, порадити кому (2). Ходім, сини, Ходімо, попросим. Єсть у мене ширий батько (Рідного немає) — Дасть він мені **раду** з вами I 80.231. Порадсья з своєю жінкою, а з моєю сестрою, то й мені **раду** дайте. VI 198.22; в) не буде **ради** — не буде *ладу* (1). А весною, як не буде мені **якої ради** з тими.. сто-

лицями, го чкурну в Харьков або в Киев VI 174.6; г) нема **ради** — про безвихідний стан (1). Вмерла Катерина. А Максим на пожарище Та на попельище Подивився. Нема **ради**!.. Що на світі діять? II 253.166.

О **Одн. Н.** **рада** 1. I 101.918, II 352.65, у **назві** VI 32.15, 2. I 532.В, II 52.131, **Р.** **ради** 1. I 97.802, 2. II 200.17, у **спол.** а) II 52.124, 157.27, 158.38, 254.226, VI 132.40, у **спол.** в) VI 174.6, у **спол.** г) II 253.166, з **ради** 1. у **назві** VI 162.25, 3. **раду** 1. I 268.217, у **тавтол. спол.** I 199.3, II 411.В, у **назві** VI 153.18, 155.33, у **спол.** б) I 80.231, VI 198.22, за **раду** 1. у **назві** VI 153.16, 155.30, 2. I 77.96, **повт.** I 79.183, 79.184, на **раду** 1. I 340.2, 379.6, 2. I 81.248, 241.84, VI 218.31, **М.** на **раді** 1. I 79.166, 284.457, 343.126, II 271.269, по **раді** 1. II 352.73.

РАДЕНЬКИЙ (3). Не журиться Катерина — Вмиється сльозою, Возьме відра, опівночі Піде за водою... Вернулася — **раденька**, Що ніхто не бачив. I 29.71. Стануть собі, обіймуться — Співа соловейко; Послухають, розійдуться, Обое **раденькі**... I 49.61.

О **Одн. Н.** **раденька** I 29.71, **Мн. Н.** **раденькі** I 49.61 130.1931

РАДЕСЕНЬКИЙ (1). **радесенька** Ярина Додоум верталася. I 494.В.

РАДЗІВІЛ (1), **РАДЗИВИЛ** (1). **Прізвисько польсько-литовського магната.** Я в Парижі була Та три злота з **Радзівілом** Та Потоцьким пропила. I 298.181. Я в Парижі була Та три злоти з **Радзивилом**... пропила. I 502.В.

РАДИ (22). **Прийм. Уживається з род. відм. 1.** **При позначенні предмета, особи, в ім'я яких щось робиться** (15). Якщо ти надрюкував свій Чорноморський побит, то приходи мені один екземпляр **ради** святої поезії. VI 85.10 //У **спол.** (8): а) бога **ради** — часто **вживається як вставне** (4). бога **ради** напишіть що-небудь про В[арвару] Н[іколаєвну] і про Г[лафіру] Івановну VI 42.9. Не здивуйте, бога **ради**, що на такому клаптикові пишу до вас VI 44.9; б) **ради** великого бога (**ради** розп'ятого за нас) (3). А коли прислать не можна — то **ради** великого бога, й високого неба, й широкого моря, не сердьтесь на мене. VI 19.9. Якщо najdete в Одесі Шекспіра.. або Одиссею.. то пришліть **ради** розп'ятого, за нас. VI 42.6; в) Христа **ради** просити — **жебрувати** (1). Максим.. хавтури з школярами носить, А в

пилипівку, сірома, Христа **ради** просити! II 55.242.

2. **При позначенні особи, для якої відбувається дія** (1). Воскресну я!.. Воскресну нині! **Ради** їх, людей закованих моїх, Убогих, нищих... II 289.18.

3. **При визначенні причини дії** (4). Знову іде шляхом, Заплющившись, з торбинками. То, бач, **ради** страху, щоб татаре.. Часом не спіткали... I 283.425 /Того **ради** (1). Не доведеться мені давати під парус свої вірші і того **ради**, що парус сей надуває заступник того вельможного князя, любителя березової каші. VI 186.10.

4. **При визначенні мети дії** (2). Ану заспіваєм! Проби **ради**... I 306.434. Коли маєте ви ще остатні книжки цього Молодика, то дайте, будьте ласкаві, прочитання **ради**. VI 31.15.

О **ради** 1. VI 44.1, 46.1, 71.8, 85.10, 87.9, 115.32, 118.39, у **спол.** а) VI 42.9, 44.9, 45.25, 50.36, у **спол.** б) VI 19.9, 42.6, 161.4, у **спол.** в) II 55.242, 2. II 289.18, 3. I 283.425, VI 20.3, 86.25, 186.10, 4. I 306.434, VI 31.15.

РАДИЙ, РАД (31). 1. **Присудк. Такий, що відчуває задоволення** (20). Як була я молодиця, Цілували мене в лице, А як стала стара баба, Цілували б, була б **рада**. I 362.73. Я сердечне **рад**, що ви познакомились з Семеном. VI 118.20. До стебла все погоріло.. і багаті I вбогі **раділи**. Багатії, бач, **раділи**, Що багатіше стали, А вбогії тому **раді**, Що з ними зрівнялись! II 51.107. **Повт.** (4). був я у Пирятині у старої матері вашої.. **Рада**, дуже **рада** була старенька, спасибі їй. VI 29.22 //У **спол.** **радий** і (та) веселій (7). Любо мені.. I **радий** я, і веселій, I бога **благаю**, Щоб не приспав моїх діток В далекому краю. II 112.17. Молодиця **Рада** та весела, Ніби з паном повінчалась I 315.202. **Повт.** (2). **приблуда**.. Попрошлась з циганами, П[омолилась] богу Та й пішла собі додому На свою країну, **Рада**, **рада** та весела I 537.В.

2. **Присудк. Готовий, згодний що-небудь зробити** (9). Ви питаєте, чи я покину малювання. **Рад** я його покинуть, так не можна. VI 41.35. «Кого ж би тут?» старий дума I просить поради у наймички. А наймичка До царівни б **рада** Слати старости I 317.265. I **рад** би я сховатися, Але де, не знаю. Скрізь неправда, де не гляню I 290.681. Титяся Пінунова хоче покинуть Нижній Новгород.. Я їй порадив виїхати

в Харков, і воно раде вийхати VI 163.14. *Повт.* (2). Вона твоя святая мати, За неї рад ти умирати Хоч тричі на день, рад отдати За неї рай свій молодий! II 450.B.

3. У ролі означення. У тавтол. спол. рада, радисенька (раді, радисінькі) (2). Холодочком До сходу сонця провели До самої Тіверіади Благовістителя. І раді, Радисінькі собі прийшли Додому. II 310. 219.

О радий 1. VI 148.31, у спол. II 112.17, рад 1. VI 118.20, 2. I 290.681, II 383.B, VI 41.35, 179.14, *повт.* II 450.B (2 р.), рада 1. I 362.73, II 449.B, VI 193.30, *повт.* II 306.54 (2 р.), VI 29.22 (2 р.), у спол. I 315.202, II 194.27, 273.332, у спол., *повт.* I 537.B (2 р.), 2. I 317.265, 462.B, 3. II 492.B, раде 2. VI 163.14, раді 1. I 246.283, 531.B, II 14.249, 51.107, у спол. II 292.48, 3. II 310.219.

РАДИТИСЯ (4). Посилаю.. любій панночі Ганнусі.. наші пісні. Нехай грає та виспівує, та не радиться з панною Валентиною, вона її доброму не научить. VI 196.29. Такії, боже наш, діла Ми творимо у нашім раї.. А може й сам на небеси Сміешся, батечку, над нами Та може радися з панами, Як править миром! II 230.59.

О радисяш II 230.59, радиться VI 196.29, радився II 163.36, радилсь VI 49.18.

РАДИТЬ (6). 1. Давати пораду (3). Порадь їм, будь ласкав, щоб вони швидче записалися в міщане, в Звенигородці один, другий в Черкасах, а Ярина в Каневі: мені тут радять так, не знаю, як ти порадиш? VI 221.5. Чи давно чоловік мені радив, щоб я бив лихом об землю VI 82.24.

2. Вирішувати (3). На селі Зобралася громада радить, Кого голить у москалі. II 253.186. У тавтол. спол. раду радити — радитися (2). Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі Із нашої України; Чи там раду радять, як на турка стати, Не чуємо на чужині. I 199.3.

О радить 2. II 253.186, радим 2. у тавтол. спол. II 411.B, радять 1. VI 221.5, 2. у тавтол. спол. I 199.3, радив 1. VI 82.24, радила 1. II 52.129.

РАДИСІНЬКИЙ (4). Радисінька додому Ярина верталася. I 284.428. Вийшла мати погуляти.. І незчулась, як зуспіли Дніпрові дівчата.. Та й ну з нею гратись, Радисінькі, що піймали I 359.57. У тавтол. спол. раді, радисінькі (рада, радисенька). (2). Холодочком До сходу сонця провели До самої Тіверіади Благовістителя. I

раді, Радисінькі собі прийшли Додому. II 310.220.

О Одн. Н. радисінька I 284.428, радисенька у тавтол. спол. II 492.B, Мн. Н. радисінькі I 359.57, у тавтол. спол. II 310.220.

РАДІСТЬ, РАДОСТЬ (24). 1. Почуття задоволення, вдоволення (20). Алмазом добрим, дорогим Сіяють очі молодії; Витасе радість і надія В очах веселих II 238.5. бог дає і свято своє велике на радість добрим людям,— а мені нема з ким слова промовити. VI 54.22. З превеликою радістю і дякою прийняв я лист ваш уже другий, написаний 31 декабрія. VI 45.12. *Ірон.* (1). Правда, рай? А подивися, та спитай! Що там твориться у тім раї! Звичайне, радість та хвала!.. Отим-то й ба! Хвали нікому, А кров, та сльози, та хула II 230.69.

2. Особа, предмет, що викликають радісні почуття (4). І син, Твоя єдина дитина, Твоя любов, твоя єдина, Єдина радість на землі, Гніє в неволі. II 460.B. Пишіть до старої частенько, бо вона чита всяке ваше письмо, аж поки не получить другого. І це вся її радість. VI 29.26 // У спол. скорблящих радосте — богородиця. *Зверт.* (1). Скорблящих радосте! пошли, Пошли мені святее слово II 266.66.

О Одн. Н. радість 1. II 238.5, 2. VI 29.26, радість 1. II 320.633, *ірон.* II 230.69, 2. II 460.B, Р. радості 1. I 339.81, II 11.136, 384.B, VI 45.11, без радості 1. II 190.21, до радості 1. II 455.B, З. радості 1. II 337.45, VI 44.2, 49.23, 50.10, радость 1. II 268.128, на радість 1. VI 29.29, 54.22, 85.34, про радість 2. I 77.89, О. з радістю 1. VI 45.12, М. в радості 1. I 347.256, К. радосте 2. у спол., *зверт.* II 266.66 Мн. З. радості 1. II 13.199.

РАДІТИ (20). [Ярина] Взяла відра та й побігла Ніби за водою— До криниці.. А тим часом Запорозьку зброю Виніс батько із комори, Розгляда, радіє, Приміряє.. I 280.293. Напишіть до мене хоч стрічку.. як я радію, коли дійде до мене хоч одно ваше слово з моєї бідної країни! VI 50.2. *Повт.* (2). Дарма, нехай; радіє мати, Радіє пан.. а хлопці ждуть Як бога панського весілля. II 411.B. *Образ.* (1). Сміється і радіє Уся Україна I 500.B. У прислів'ї (1). Хто не журиться, не плаче, то той ніколи й не радіє. VI 46.9.

О радію VI 50.2, радіє I 280.293, II 15.299, 222.91, 267.119, 312.284, *повт.* II 411.B (2 р.), образи, I 500.B, у прислів'ї VI 46.9, радіють II 14.263, 20.3, раділа II 12.187, 321.665, радли I 387.63, II 51.104, 51.105, будемо радити VI 46.10, радій II 273.341, нехай радіє II 222.75.

РАДОВАТИСЬ *див.* **РАДУВАТЬСЯ.**

РАДОВАТЬ *див.* **РАДУВАТЬ.**

РАДОНЬКА (1). *Пестл. до рада 2.* У *спол.* радоньки дати — *порадити*. Ой умер старий батько І старенькая мати, Та нема кому широй Тії радоньки дати. ІІ 155.4.

РАДОСТНИЙ (3). 1. *Такий, що виражає радість* (2). стихла оргія, А жриця Кіпріди, оргії цариця, Поникла **радостним** челом Перед апостолом. ІІ 269.180.

2. *Викликаний радістю* (1). На порозі Отерши **радостніе** сльози, Ії господарь привітав ІІ 486.В.

О *Одн. О.* радостним 1. ІІ 269.180. 467.В. *Мн. З.* радостніе 2. ІІ 486.В.

РАДОСТНО (1). *Присл.* Закуті в пута неофіти.. Молились **радостно**. Хвала! Хвала вам, душі молодіє! ІІ 275.429.

РАДОСТЬ *див.* **РАДІСТЬ.**

РАДОЩІ (1). У *спол.* на *радошах*. Аж три пари на *радошах* Кумів назбiрали ІІ 314.157.

РАДУВАТЬ, РАДОВАТЬ (6). — Не кидай матері! — казали, А ти покинула, втекла.. Кудя полинула, де ділась?.. Кого ти **радувати** схотіла ІІ 553.В. Ти **радуєш** мою душу І серце **врачуєш** ІІ 345.189 //У *спол.* **радувати** очі — *бути приємним для ока* (1). З Трубайлом Альта меж осокою Зі-йшлись, з'єднались, мов брат з сестрою. І все те, все те **радує** очі ІІ 27.112.

О **радувати** ІІ 553.В. **радовати** ІІ 191.33, **радуєш** ІІ 345.189, 384.28, **радує** у *спол.* ІІ 27.112. **радують** ІІ 112.11.

РАДУВАТЬСЯ, РАДОВАТИСЬ (7). Преподобній во славі І на тихих ложах **Радуються**, славословять, Хвалять ім'я бже ІІ 274.385. На неї Не довелось і надивитись А я ще думав одружитись, І жити, і **радоватись** з нею! ІІ 411.В. *Образн. Повт.* (2). **Радуйся**, ниво неполитая! **Радуйся**, земле, не повитая ІІ 291.1.

О **радоватись** ІІ 411.В. **радується** ІІ 347.269. ІІ 274.385, **радується** ІІ 524.В. **радуєш образн., поет.** ІІ 291.1. 291.2, **радується** ІІ 291.20.

РАЗ¹ (105). 1. *Означає однократність дії* (81). Нехай усміхнеться серце на чужині, Хоть **раз** усміхнеться, дивлячись, як ти Всю славу козацьку за словом єдиним Переніс в убогу хату сироти. ІІ 139.1. А матір твою тільки **раз** бачив у Качанівці, може й тебе тойді з нею бачив, але ти тойді ще було мале VI 133.37. **Раз** добром нагріте серце Вік не прохолоне! ІІ 245.247. Я хочу рисовать нашу Україну.. Текст ду-

маю випускати **раз** в год, а картини тричі. VI 32.20 //Ще **раз** (56). Довго вони, як бачите.. То плакали, то божились, То ще **раз** божились. ІІ 95.718. Ще **раз** прошу тебе, моє серце, напиши до кого знаєш в Харков VI 164.16. *Повт.* (16). «Добре! Добре! Ще **раз**! Ще **раз**!» — Кричати гайдамаки. ІІ 106.1073. «Нехай людям лихо сниться, А ми заспіваймо.. Ще **раз**, ще **раз**!» ІІ 107.1093. У *приказці* (2). Та вже чи **раз** батька по лобу вдарить, чи двічі — однако, хоч воно трохи і не до речі, просить мов той старець. VI 43.39. Чи **раз** батька по морді вдарить, чи двічі, — перед богом, говорять, відповідають однако. VI 119.14 //У *спол.* (6): а) не **раз** (4). І мені, малому, не **раз** довелось За титаря плакати. ІІ 144.2461. *Повт.* (2). Добре жить Тому, чия душа і дума Добро навчилася любити! Не **раз** такому люблю стане, Не **раз** барвінком зацвіте. ІІ 199.16; б) ні **разу** (й **разу**) — *ніколи* (2). привітай одього доброго і благородного сотника Хаїрова. Ми з ним укупі жили два года і ні **разу** не лаялись VI 70.18. Так оце то та богиня!.. А я, дурний, не бачивши Тебе, цяце, й **разу**, Та й повірив тупорилим Твоїм віршомазам. ІІ 247.323 //У *поведнанні* з кількісним числівником *вказує на повторюваність дії* (6). С[отник]: Навчилася, нічого сказати! Оце дитина! Ні, Настусю, Я коло тебе захожуся Тепер, лебедонько, не так! Поки сто **раз** не поцілує, Й читати не хоче! ІІ 171.216. Розв'язав [кобзар] торбинку, Вийняв кобзу, **разів** зо два Ударив по рваних. ІІ 155.79.

2. У *поведнанні* з *порядковим числівником, прикметником, квалітивним займенником* *вказує місце даної дії серед інших повторюваних дій* (23). Я вже тобі тричі, а оце в четвертий **раз** пишу, що я се літо не виврив з Петербурга, що не приїду додому VI 210.24. На сей **раз** посилаю вам свій патрет VI 190.18. Вийшов подивитись Останній **раз**, сіромаха, На свою криницю. ІІ 56.283 //У *спол.* другим **разом** (до другого **разу**) — *колись, не тепер* (6). Другим **разом** напишу тобі більше, а тепер бувай здоров VI 203.19. Багато б ще треба дечого сказати тобі, та нездужаю. Нехай **до другого разу**. VI 228.23.

3. *Невідом. У знач. числ. «один»* (1). П[етро] (цілує її і примов[ляє]): Оце тобі **раз**! оце тобі два! ІІ 171.207.

О **Одн. Н.** раз 3. II 171.207. **Р.** разу 1. у *спол.* 6) I 247.323, VI 70.18, до **разу 2. у спол.** VI 141.26, 191.25, 228.23. **З.** раз 1. I 13.91, 52.160, 59.102, 75.18, 79.195, 86.390, 88.460, 95.718, 96.760, 105.1031, 115.1368, 124.1728, 124.1729, 124.1734, 132.2001, 142.2388, 245.247, 258.19, 258.21, 258.23, II 105.34, 315.413, 330.5, 369.32. VI 15.7, 16.12, 16.16, 24.13, 26.5, 32.20, 51.15, 85.31, 92.25, 133.37, 138.33, 142.5, 145.5, 148.28, 162.23, 164.13, 164.16, 167.10, 170.11, 186.35, 190.11, 190.12, 202.32, 206.11, 206.17, 212.38, 220.22, 223.19. **поемт.** I 59.97, 59.98, 88.460 (2 р.), 94.661 (2 р.), 106.1073 (2 р.), 107.1093 (2 р.), 124.1728, 124.1729, 143.2428, 143.2429, VI 190.11, 190.12, у *приказці* VI 43.39, 119.14, у *спол.* а) I 144.2461, II 47.100, **поемт.** II 199.16, 199.17, 2. II 56.283, VI 155.31, в **раз 2.** II 174.301, 253.180, 279.562, 319.561, VI 130.3, 133.39, 146.33, 153.17, 210.24, за **раз 2.** I 52.162, на **раз 2.** VI 190.18, 191.25, 194.8, 204.12. **О.** разом 2. у *спол.* VI 200.18, 203.19, 207.21. **Мн. Р.** разів 1. I 155.79, VI 24.12, 139.15, 147.23, **раз 1.** II 171.216. 2. VI 164.15.

РАЗ² (6). *Присл. 1. У знач. «якось»* (4). **Раз** увечері зимою Марина дивилась На ліс чорний II 97.178. **Раз** мені приснилось.. ніби край моголи Пасу я ягнята II 453.В.

2. У *спол.* **раз у раз** — увесь час, по-стійно (2). Ще треті півні не співали, Ніхто ніде не гомонів, Сичі в гаю перекликались, Та ясен **раз у раз** скрипів. I 3.12.

О **раз 1.** I 462.В, II 81.175, 97.178, 453.В, 2. у *спол.* I 3.12 (2 р.).

РАЗОМ (21). *Присл. 1. Одночасно; вкупи з кимсь (15).* Воли твої і корови **Разом** позди́хали II 52.134. «Нехай тебе бог заступить!» — Як за селом стали, Сказав старий, та всі троє **Разом** заридали. I 281.327. Кланяюсь твоїй добрій жіночці, цілую твоє єдине дитя, і плачу **разом** з вами о погребеній вашої Олександри. VI 116.1 // *Одноставно* (1). — Тепер при-знайтесь, християне! Хто пана отруїв? — Гудуть. Мов стиха дзвони. — Пані! пані! — Громада **разом** заревла II 451.В.

2. *Раптом, враз* (4). Нестало сили, Сердега **разом** одуріла. II 223.123. З усіх усюд народу йде, Та щось шепочуть про отруту... I **разом** стихли на минуту. II 225.212 // *Ось-ось* (1). От де лихо! от де серце **Разом** розірветься! I 352.48.

3. *За одним заходом, разом* (2). Як-що можна буде розділити плату за ґрунт на три строка — розділи, а як же ні — заплаати **разом** за 10 десятин VI 214.34.

О **разом 1.** I 83.309, 269.267, 281.327, 302.311, 313.120, 500.В, II 52.134, 130.36, 137.27, 451.В, VI 116.1, 147.20, 154.6, 155.1, 156.15, 2. I 352.48, II 223.123, 225.212, VI 115.23, 3. II 463.В, VI 214.34.

РАЗОЧОК¹ (1). *Зменш. до раз*¹. Хоча ти і не велів, а я таки не втерпів, чмок-нув сьогодні **разочок** нашу любую Титясю VI 170.20.

РАЗОЧОК² (1). *Зменш.-пестл. Про на-мисто.* «А Марко в дорозі?». Ганна діда питалася.. І внучатам із клуночка Гостин-ці виймала: І хрестики, й дукачики, Й на-миста **разочок** I 320.415.

РАЙМ (4). *Назва кріпості коло Араль-ського моря.* скажи мені, чи не бачив ти Поспелова. Як він вернувся із **Райма** VI 70.20. коли получили Лермонтова од В[асиля]. [так пришліть], бо може доведеться поплентатися на **Райм**, то я там здохну без книжок. VI 50.39.

О **Одн. Р.** з **Райму** VI 51.20, із **Райма** VI 70.20, **З.** на **Райм** VI 45.28, 50.39.

РАЙ (89). 1. *За релігійними уявлен-нями: місце, де перебувають душі правед-них після їх смерті* (30). А ви в ярмі па-даєте Та якогось **раю** На тім світі благає-те? I 240.34. Мені тепер здається, що й **раю** кращого на тім світі не буде, як ті Андрущі VI 86.12. У Куліша записане тільки пекло, а **раю** нема, оприч тих двох діточок, що перед матір-божою золоті клубочки держать, а вона панчішечку пле-те VI 138.38. У *порівн.* (10). А молоді як зійдуться, Та любо та тихо, Як у **раї** I 260.15. по горі Садочок темний, а в са-дочку Лежать собі у холодочку, Мов у **раю**, мої старі. II 205.31. Під вишнею у холодочку.. Моя єдина сестра! Многостра-далиця святая! Неначе в **раї**, спочиває Та з-за широкого Дніпра Мене небога вигля-дає. II 298.15. *Образн.* (1). на апостоль-ським престолі Чернець годований сидить. Людською кровію шинкує I **рай** у найми оддає! I 265.93.

2. *Перен. Про безтурботне життя, кра-сиву місцевість тощо* (59). Дивися: **рай** кругом тебе, І діти, як квіти; За що ж ти їх, молоденькі, Думаєш убити? II 169.171. Ходімо, каже... У свій маленький тихий **рай**! II 317.478. зробився Я знову незри-мий Та й пропхався у палати. Боже мій єдиний!! Так от де **рай**! Уже нашо Зо-лотом облиті Блюдолизи I 247.310. верби-геть понад ставом Тихесьенько собі купа-ють Зелені віти... Правда, **рай**? II 230.66. Я тільки хаточку в тім **раї** Благов, і досі ще благаю, Щоб хоч умерти на Дніпрі, Хоч на малесенькій горі. II 219.47. *Повт., зверт.*

(2). **Раю! раю!** Темний гаю! Чи я, молодая, Милій боже, в твоім раї Чи я погуляю І 308.130. **Ірон.** (5). Он глянь,— у тім **раї**, що ти покидаєш, Латану свитину з каліки знімають І 242.127. У тій хатині, у **раю**, Я бачив пекло... І 229.21 // **Перен.** Про близьку, кохану людину. **Зверт.** (5). Покинувши сиротою З тобою одною, Мое серце, моя зоре, **Раю** мій, покою! І 273.8. Все упованіє мое На тебе, мій пресвітлий **раю** І 305.2. **Повт.** (2). Слово мое, сльози мої, **Раю** ти мій, **раю!** І 229.82.

◇ **Одн. Н. рай** 2. І 12.57, 136.2145, 247.310, 538.Б, ІІ 169.171, 192.25, 230.66, **Р. раю** 1. І 240.34, 332.96, 538.В, ІІ 192.23, VI 86.12, 138.38, 2. І 243.176, 260.19, 273.9, ІІ 95.93, 368.5, до **раю** 2. VI 163.28, з **раю** 1. у порівн. І 479.В, **З. рай** 1. ІІ 334.51, **образн.** І 265.93, 2. І 312.101, 360.22, ІІ 21.19, 26.74, 33.14, 34.32, 217.16, 293.10, 332.8, 348.15, 450.В, 466.В, 499.В, в (у) **рай** 1. І 267.169, 293.9, 293.11, 295.69, 327.105, ІІ 293.15, 2. ІІ 317.478, на **рай** 1. ІІ 219.44, 2. І 330.21, ІІ 11.20, **О. раєм** 2. ІІ 229.7, 229.13, 229.14, 450.В, **М. в (у) раю** 1. І 114.1356, ІІ 219.41, 257.358, 319.572, 493.В, у **порівн.** ІІ 205.31, 2. І 200.58, 460.В, ІІ 22.46, 306.35, 368.3, 373.62, **ірон.** ІІ 229.21, в (у) **раї** 1. у порівн. І 231.42, 240.55, 260.15, 312.91, 537.В, 538.В, ІІ 70.57, 298.15, 2. І 266.144, 312.94, ІІ 194.1, 219.47, 230.56, 277.513, 308.133, 351.6, **ірон.** І 242.127, ІІ 230.46, 230.48, 230.68, **К. раю** 2. **зверт., поет.** ІІ 308.130 (2 р.), **зверт., перек.** І 134.2066, 273.8, ІІ 305.2, **зверт., перек., поет.** І 229.82 (2 р.).

РАЙОЧОК (3). *Зменш.-пестл. до рай* 2. Присниться сон мені!.. й ти приснишися. І (в) малий **Райочок** мій спідтихати-тиха Підкрадешся, наробиш лиха... ІІ 348.13. У **прикл. спол.** садок-**райочок** (1). Поставлю хату і кімнату, Садок-**райочок** насажу. ІІ 348.2.

◇ **Одн. З. райочок у прикл. спол.** ІІ 348.2, в **райочку** ІІ 348.13. **М. в райочку** ІІ 499.В.

РАК (2). У **приказці. Повт.** По дорозі **рак, рак**, Нехай буде так, так. ІІ 36.40.

РАЛЕЦЬ (2). У **спол.:** а) ходити на **ралець** — йти до когось з поздоровленням, подарунком (1). поки те, та се, та оне... Ходімо просто-навпростець До Ескулана на **ралець** — Чи не одурить він Харона І Парку-пряху?.. ІІ 373.39; б) кликнути на **ралець** (1). не женється Візантія; Вона боїться, щоб Чернець Не засвітив Галату знову, Або гетьман Іван Підкова Не кликнув в море на **ралець**. І 203.179.

РАЛО (5). *Землеробське знаряддя.* Покинув ціву я і **рало**, Покинув хату і город, Усе покинув. Чорт нарадив. Пішов я в писарі в громаду. ІІ 64.97. **Образн.** (1).

Плугами, **ралом** не розорем Прокляту ниву, проросла Колючим терном. Горі! Горі! Дрібніють люде на землі ІІ 353.108 // У **спол.** піти до **рала** — почати працювати в сільському господарстві (1). Отож і вивчився я, виріс, Прошу собі волі,— Не дає.. Що тут на світі робити? Пішов я до **рала**... ІІ 63.67.

◇ **Одн. Р.** до **рала у спол.** ІІ 63.67, **З. рало** ІІ 64.97, **О. ралом образн.** ІІ 353.108, за **ралом** ІІ 63.58, 63.72.

РАНА (3). В Путивлі граді вранці-рано Співає, плаче Ярославна..— Полечу,— каже,— зигзицею.. І на тілі, На княжім білім, помарнілім, Омню кров суху, отру Глибокої, тяжкої **рани**... ІІ 336.12.

◇ **Мн. З. рани** ІІ 336.12, 337.62, **М. на ранах** ІІ 496.В.

РАНЕНЬКО (5). *Присл.* Де ж Катруся блудить? Попідтинню ночувала, **Раненько** вставала І 40.470. У неділеньку **раненько** Збиралася громадонька, Та криницю виливали, Та дитя тее шукали. ІІ 82.193. Як сьогодні не можна, то пришліть завтра **раненько** рисунок. VI 208.17.

◇ **раненько** І 40.470, ІІ 82.193, VI 62.5, 139.19, 208.17.

РАНЕСЕНЬКО (4). *Присл.* У неділеньку та **ранесенько** Сурми-труби вигравали ІІ 42.19. Діди лежать, а над ними Могили синіють.. Тільки роси **ранесенько** Сльозами дрібними їх умиють. І ІІІ.1230.

◇ **ранесенько** І ІІІ.1230, ІІ 42.19, 142.1, 380.В

РАНІСІНЬКО (1). *Присл.* Там десь милий, чорнобривий Співає, гуляє.. Подивися, топольноко! Як нема — заплачеш, До схід сонця, **ранісінько**, Щоб ніхто не бачив... І 53.216.

РАННІЙ (3). 1. *Ранковий, ранішній* (2). І все то те, вся країна, Повита красою, Зеленіє, вмивається **ранньою** росою. І 475.В. Поважно та тихо У **раннюю** пору На високу гору Сходилися полковники. ІІ 137.20.

2. *Такий, що розквітає раніше за інші. Образн.* (1). На **ранню** квіточку в гаю, Ниначе на свою дитину, Тесляр на наймичку свою Теслу було і струг покине Та й дивича ІІ 484.В.

◇ **Одн. З.** (у) **раннюю** 1. ІІ 137.20, (на) **ранню** 2. ІІ 484.В, **О. ранньою** 1. І 475.В.

РАНО (46). *Присл.* 1. На означення **раннього, ранкового часу** (43). ти, Степане, ляжеш спать, Бо завтра **рано** треба

встать Та коня сідлять. І 278.208. Циган: «Чому не ляжеш, не спочинеш?». Ми **рано** рушимо, покинем, Як не проспихся». І 364.143. Задзвонили у Констанции **Рано** в усі дзвони. Збиралися кардинали, Гладкі та червоні І 269.254. *Повт.* (3). Завтра **рано** Заревуть дзвіниці в Україні; завтра **рано** До церкви молитись Підуть люде... І 179.25 // *У знач.* «швидко», «передчасно» (1). нема щастя, нема талану, Нема ко-го й кинуть, ніхто не згадає. Не скаже хоть на сміх: «Тільки його й долі, що **рано** заснув». І 153.14 // *У знач.* «вранці» (1). Моя ти доле молодая! Не покидай мене. Вночі, І вдень, і ввечері, і **рано** Витай зо мною і учи І 284.31 // *У знач.* «не-пізно» (1). годувать та дглядають Не вміють княгині.. А моя свою дитину Сама дглядала.. І що божий день купала, **Рано** спати клала І 12.179 // *На означення початку якоїсь пори року* (1). Добре було б якби Ярина весною **рано** перевезлася на мій ґрунт VI 217.36. *У прикл. спол.* вранці-рано (вранці **рано**), **рано**-вранці (1). Вранці-рано, в филиппівку.. Побігла я за водою.. І 294.48. Вдосвіта вставали, Вранці **рано** у Хвастові Козаки гуляли. І 427.В. **Рано**-вранці новобранці Виходили за село І 391.1. *У тавтол. спол.* **рано-рано**, **рано** та **раненько** (ранесенько, пораненьку) (5). До сходу сонця, **рано-рано!** У Віфлеємі на майдані Зійшовся люд І 314.366. *У неділеньку* **рано** та **раненько** Збиралася громадонь[ка]. І 418.В. *У неділеньку* **рано** ранесенько Сурми труби вигравали І 402.В. Ой у неділеньку **рано** пораненьку Ще й сонечко не вставало, В далеку дорогу, воїну й тревогу Мати сина випроважала. І 403.В // *У спол. не* **рано** встане—*про померлого* (1). Біліє місяць, люде сплять, І титар спить.. Не **рано** встане: Навіки праведний заснув. І 98.824.

2. *Присудк. У знач.* «передчасно» (3). як не хочеться кидати землю, хоч вона й погана! а треба буде, хоч воно ще й **рано**. VI 25.17. *Повт.* (2). Ой не йдімо, не ходімо, **Рано**, друже, **рано**— Походимо, посидимо— На сей світ поглянем.. І 372.14. *Ф* **рано** 1.1 98.824, 153.14, 225.5, 269.254, 278.208, 300.236, 364.143, 550.В, І 12.179, 99.259, 103.20, 130.49, 161.66, 284.31, 309.165, 336.14, 336.27, 357.2, 391.В, 489.В, 497.В, VI 21.7, 217.36, *повт.* І 179.25, 179.27, 179.29, *у прикл.*

спол. І 294.48, 310.1, 387.56, 391.1, І 72.126, 115.33, 225.204, 336.1, 337.54, 425.В, 427.В, *у тавтол. спол.* І 314.366 (2 р.), 402.В, 403.В, 418.В, *у спол.* І 98.824, 2. VI 25.17, *повт.* І 372.14 (2 р.).

РАНЬШЕ (4), **РАНШЕ** (2). *Присл.* В половині юнія, а може й **ранше**, заїде до тебе офіцер Новицький. VI 211.17. Прощай, моє любе, Моє серце!.. Увечері?.. За царину?.. Буду! **Ранше** буду! І 172.259. Обіцянку пришлю вашим дівчатам к великодню, а може й **раньше**, коли впораюсь. VI 27.23.

Ф **раньше** VI 27.23, 141.37, 179.16, 193.27, **ранше** І 172.259, VI 211.17.

РАТИЩЕ (2). *Спис.* В Яру колись гайдамаки Табором стояли, Лагодили самопали, **Ратища** стругали. І 337.20. *У прикл. спол.* **ратище**-дрючина (1). І шаблюда, мов гадюка, Й **ратище**-дрючина, І самопал семип'ядний Повис за плечима. І 281.301.

РАЯТИ (1). Отак святі царі живуть! А як же прості? я не знаю.. І **раю** вам цього не знать І 416.В.

РВАНИЙ (2). Заридав кобзар, заплакав Сліпими очима.. Наплакався. Струни **рвані** Три перебирає. І 161.350 // *Субст.* (1). Розв'язав торбину, Вийняв кобзу, разів зо два Ударив по **рваних**. І 155.80.

РВАТИ (12). 1. *Смикати з силою* (1). Полетіла Катерина.. коли гляне — Попереду старший іде. «Любий мій Іване!.. Я Катруся твоя люба. Нащо **рвеш** стремена?» І 43.602.

2. *Зривати, виривати (про квіти, плоди та ін.)* (6). [Настуся] Іде недалечко, **рве** барвінок, квічається і співає. А сотник налагожує скрипку І 167. Рем. я буду груші **рвати**, Діткам подавати.. З дружиною єдиною Тихо розмовляти. І 324.9 // *Перен.* (1). А без долі біле личко—Як квітка на полі: Пече сонце, гойда вітер, **Рве** всякий по волі. І 32.162 // *У спол.* **рвати** на собі коси—*бути у відчай* (3). Мати дивиться на неї, Одзлості німіє.. мов скажена, **Рве** на собі коси. І 167.135.

3. *Розділяти на частини, шматувати* (5). А потім з вас, шенят зубатих, Зробились львичища! Людей!.. Жрете, скажені.. Мов шуліка Хватає в бур'яні курча, Ключе і **рве** його. І 325.13. *Образн.* (2). хлопці сходяться; зійшлись, Люльки з пожару закурили, На байдаки—та й потягли, **Рвучи** червоні горн-хвилі. І 202.138 // *Перен.* (2).

Помолившись, і я б заснув.. Так думи прокляті Рвуться душу запалити, Серце розіrvати. Не рвіть, думи, не паліте! І 228.51.

О рвеш 1. І 43.602, рве 2. ІІ 167. Рем., перен. І 32.162, у спол. І 164.8, 167.135, 168.189, 3. ІІ 325.13, образн. І 403.В, рвали 3. перен. ІІ 30.63, буду рвати 2. ІІ 324.9, рвіть 3 перен. І 228.51, рвучи 3. образн. І 202.138.

РВАТИСЯ (9). 1. Розділятися на частини. Перен. У спол. серце рветься (5). За чорні брови.. Серце рвалося, сміялося І 22.30. Минулись мої сльози. Не рветься, не плаче Поточене старе серце І 290.670.

2. Намагатися звільнитися (1). Ламле руки, Сестра ридає. І, рвучись, Кричить до брата: — Схаменись, Амоне, брате мій лукавий! ІІ 72.132.

3. Перен. Гнатися за чимсь (2). Той блукає за морями, Світ перепливає, Шука долі.. Інший рветься З усієї сили За долею І 274.43.

4. Перен. Мати намір, прагнути щось зробити (1). Чигринне, Чигринне, Мій друже єдиний, Проспав еси степи, ліси.. Помолившись, і я б заснув... Так думи прокляті Рвуться душу запалити І 228.49.

О рветься 1. І 68.13, 290.670, 3. І 274.43, рвеца 3. І 489.В, рветця 1. І 497.В, рвуться 4. І 228.49, рвалося 1. І 22.30, рвалось 1. І 407.В, рвучись 2. ІІ 72.132.

РЕБРА (5). Споконвіку Прометей Там орел карає, Що день божий довбе ребра Й серце розбиває. І 325.5. Образн. (4). Замість пива праведною Кров із ребер точать. Просвітити, кажуть, хочуть Материні очі Сучасними вогнями. І 335.199 (Про буруни, хаїл) (3). Босфор клекотить... Йому Візантію хочеться збудити. «Не буди, Босфоре, буде тобі горе, Твої білі ребра піском занесу...» І 201.63.

О Мн. Р. із ребер образн. І 335.199, 3. ребра І 325.5, образн. І 201.63, 227.20, М. на ребрах образн. І 199.24.

РЕВ (1). Образн. Земля тряслася, трепетала Од реву лівничина твого ІІ 325.25.

РЕВА (1). Прізвище персонажа. У назві твору. Скомпонував я ще драму чи трагедію в трьох актах, зовється Данило Рева VI 24.37.

РЕВЕЛЬ (1). Стара назва міста Талліна. Пливши в Стокгольм, я скомпонував Гамалія, невеличку поему та так занедужав, що ледви привіз мене в Ревель, там трошки очунав. VI 25.12.

РЕВІЗІЯ (2). Перепис населення. Істор.— Хазяїн дома? — Надворі крикнуло.— Указ Од кесаря, його самого, Щоб ви сьогодні, сей же час! Ви на ревізію у город, У город Віфлеєм ішли. ІІ 312.302.

О Одн. 3. на ревізію ІІ 312.302, на ревізію ІІ 493.В.

РЕВІТИ, РЕВТИ (35). По улицах воли Ревуть голодні ІІ 150.17. Отак вона вишивала, У віконце поглядала, Чи не ревуть круторогі, Чи не йде чумак з дороги. І 254.21 (Голосно кричати (про людей) (7). Ти еретик! ти еретик!..— ревіли прелати. Ти усобник!.. І 270.288. Гармидер, галас, гам у гаї.. Реве хазяїн: — Будем пить, Аж поки наша доня спить. ІІ 15.314. Повт. (2). Ревуть, мов скажені, Ревуть ляхи, а поставець По столу гуляє. І 89.489 (Безособ. (2). А днякон: «Нехай ворог гине! Беріть ножі! освятили». Ударили в дзвони, Реве гаєм: «Освятили!» І 109.1172. І три папи, і баронство, І вінчані глави; Зібралися.. Свари, гомін, То реве, то вие, Як та орда у таборі І 269.264. Образн. (3). Реве, лягує Візантія, Руками берег достає І 202.120 (Про явища природи і под. (20). скрізь біліє... Та тільки лісом загуло. Реве, свище заверюха І 42.555. І заспівали козаки: «У туркені, по тім боці, Хата на помості. Гай! гай! море, грай, Реви, скелі ламай! Пойдемо в гості». І 200.38, музика реве, грає, Людей звеселяє. ІІ 35.125. Тавтол. (1). Як умру, то поховаті Мене на могилі.. Щоб лани широкополі.. Було видно, було чути, Як реве ревучий. І 354.8. У прикл. спол. ревуть-завивають (1). Тільки і осталися, Що пороги серед степу, Ревуть-завивають І 147.2548. Образн. (3). Ревуть гори — і будинок З ляхами гуляє Коло хмари. І 131.1977.

О реве І 3.1, 40.497, 42.555, 113.1308, 201.64, ІІ 15.314, 35.25, 104.13, безособ. І 109.1172, 269.264, образн. І 201.90, 202.120, ІІ 276.455, тавтол. І 354.8, ревуть І 13.100, 22.50, 78.121, 147.2551, 201.73, 201.91, 254.21, ІІ 150.17, повт. І 89.489, 89.490, у прикл. спол. І 147.2548, образн. І 131.1977, ІІ 14.243, ревіли І 60.2, 270.288, образн. І 82.283, ревітимум І 147.2551, ревітимум І 420.В, реви І 200.38, ревуци І 199.23, ІІ 104.14

РЕВМАТИЗМ (3). нездужаю з того дня, як привезли мене в цей край, ревматизм, цингу перетерпів VI 45.17. занедужав я спершу ревматизмом, тяжкий недуг, та я все-таки потроху боровся з ним VI 42.31.

◇ *Одн. Н.* ревматизм VI 41.29, *З.* ревматизм VI 45.17, *О.* ревматизмом VI 42.31.

РЕВНИТЕЛЬ (1). *Ірон.* Хомяков, Русі ревнитель... О юбкоборцєві восплач. II 340.5.

РЕВНОСНО (1). *Присл. Ірон.* Пострижемося ж у лакеї Та **ревносно** в новій ліврєй Заходимось царів любити. II 75.229.

РЕВНУТИ (5). *Голосно закричати, заспівати (про людей).* а дрібнота Уже за порогом Як кинється по улицах, Та й давай місити Недобитків православних, А ті голосити; Та верещать; та як **ревнуть** I 248.371. Потім хор **Ревнув** з Бортиянського: — О скорбь, О скорбь моя! II 371.13 // *Про явища природи та ін.* (3). Як став місяць серед неба, **Ревнула** гармата I 66.106. І море **ревнуло** Босфорову мову, У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові Тую журбу-мову на хвилі подав. I 199.25.

◇ *ревнув* II 371.13, *ревнула* I 66.106, *ревнуло* I 199.25, *ревнули* II 30.66, *ревнуть* I 248.371.

РЕВТИ див. РЕВІТИ.

РЕВУЧИЙ (2). По Колізеї **Ревучим** громом пронеслася І стихла буря II 276.472 // *Про Дніпро. Субст. Тавтол.* (1). Як умру, то поховайте Мене на могилі... Щоб лани широкополі, І Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве **ревучий**. I 354.8.

РЕГОТ (3), **РЕГІТ** (1). Гармидер, галас, гам у гаї, Срамотні співи. Аж лящить Жіночий **регот**. II 15.313. Приуротован Веселий пир; і полягли На ложах гості. **Регіт!** гомін! II 269.173.

◇ *Одн. Н.* **регот** II 15.313, 460.В, 467.В, **регит** II 269.173.

РЕГОТАТИСЬ (5). я.. з байстрам розхрістана бреду, Сміються люде надо мною, Зовуть покриткою, дурною, І ти смієшся, а я плачу, Ба ні, не плачу, **регочусь**... II 101.305. Пан поїхав десь далеко, А мене.. накрили Острижену ганчіркою. Та ще **і реготались**. I 356.54.

◇ *регочусь* II 101.305, *регочється* I 303.357, *регочуться* II 238.8, *реготались* I 356.54, *регочущь* I 531.В.

РЕГОТНЯ (1). Скрізь гармидер та **реготня**, В хаті і надворі. I 318.306.

РЕДАКТОР (2). Чи получив ти сьогорічну другу книжку Народного читення? Там єсть мое письмо до **редактора**. VI 209.31. Дай один Букварь **редактору** Губернських ведомостей і попроси його, щоб він напечатав, що такий-то і такий Букварь продається VI 221.11.

РЕДАКЦІЯ (2). 1. *Установа, що видає який-н. друкований орган* (1). Посилаю тобі.. альманах.. Збирай, батьку, Чорноморську запорозьку старовину та присилай на моє ім'я, а я передаватиму в **редакцію**. VI 207.20.

2. *У спол. під редакцією* (1). Восени буде у нас свій журнал під **редакцією** Белозерського і Макарова. VI 193.7.

◇ *Одн. З.* в редакцію 1. VI 207.20, *О.* під редакцію 2. VI 193.7.

РЕЄСТР (1), **РЕЄСТЕР** (1). 1. *Список людей. Істор.* (1). «А прізвище?» «Прізвища немає!» «Хіба байстрок? Без прізвища — Запиши, Миколо, У **реєстер**. Нехай буде... Нехай буде Голий» I 116.1418.

2. *Опис речей* (1). Чи сказали їй, щоб вона вернула мою мізерію до ниточки (**реєстр** повинен бути у Надежди Михайловни або у Андрія Ніколаєвича). VI 221.28.

◇ *Одн. Н.* **реєстр** 2. VI 221.28, *З.* у реєстер 1. I 116.1418.

РЕЗУЛЬТАТ (1). **Результат** повинен бути такий. Я получу свої гроші и лично познакомлюся з цим замечательным чоловіком. VI 188.10.

РЕЙН (1). *Назва річки.* Будьте ласкаві, розпитайте гарненько, де тепер живе Василій Андреевич Жуковский, він перше жив у Досельдорфі на **Рейні** VI 43.35.

РЕКОМЕНДУВАТИ (1), **РЕКОМЕНДОВАТИ** (1). башкирський офіцер, що я вам **рекомендовав**, повинно бути умер, коли він до вас не ходить VI 71.4. Мій милій друже! **Рекомендую** тобі одного из нижегородских друзей моих Константина Антоновича Шрейдерса. VI 164.26.

РЕКТИ (6). *Слов'ян.* Смує, плаче Ярославна.— Полечу, **рече**, зозулею, По над Дуна[є]м полечу! II 337.56. Зробили, Руками скверними створили Свою надію; **й речете**, Що цар наш бог, і цар надія, І нагодує і огріє Вдову і сирот. II 328.58.

◇ *рече* II 337.56, 338.65, 495.В, *речете* II 328.58, *рек* II 327.15, *рци* II 325.3.

РЕМИГАТИ (1). Воли половії, Ідуть, **ремігають** II 142.16.

РЕМІННИЙ (1). *Шкіряний.* **Ремінна** свита з відлогою на тім тижні тобі пошлеться VI 220.30.

РЕМІНЬ (2). ось і сам старий іде.. Йому медяничок, А їй немудрую хустину, Собі ж несе на постоли **Ременю** доброго.

II 316.471 //Перен. У спол. драти ремінь — жорстоко знущатися, мучити (1). Не чваньтесь, з вас деруть ремінь, А з їх, бувало, й лій топили. I 334.168.

РЕПЕРТУАР (1). Воно, порадившись з своїм батьком, посилає тобі свій репертуар VI 166.38.

РЕПЕТУВАТИ (2). Шляхта репетує, А магнати палють хати, Шабельки гартують. I 82.290. Наша книжка як попадеться у їх руки, то вони аж репетують та хвалять I 374.17.

РЕП'ЯХ (2). І довгі коси в реп'яхах О поли бились в ковтунах. I 361.57. У порівн. (1). [Доля] Як реп'ях той, учепиться За латані поли Та й збирає колосочки На чужому полі I 274.55.

РЕСПУБЛІКА (1). Образн. Злітались поволи Сичі. Пожартувать, Поміркувать, Щоб бідне птаство заступить, Орлине царство затопить. І при такій годині Республіку зробити! II 103.12.

РЕСТАНТ див. **АРЕСТАНТ**.

РЕТЯЗЬ (1). Перен. Ланцюг. мудрий Нума. Дивується собі і дума: — Який би ретязь ще сплести? II 335.22.

РЕЧІ (10). Мова, слова. В селі довго говорили Дечого багато, Та не чули вже тих річей Ні батько, ні мати... I 35.287. Так дід колись розказував, Нехай здоров буде! А я за ним. Не знав старий, Що письменні люде Тії речі прочитають. I 145.2475. Межи равинами дитина, Її хлоп'яточко, сидить І навчає, неповинне, Як в світі жить, людей любити... І дивувалась фарисей І книжники його речам. II 320.632. Я ожив би, я напоїв би своє серце твоїми тихими речами, неначе живущою водою! VI 152.15 //У спол. кувати речі недобрії — обмовляти когось, зводити позовір на когось (1). Катерина виїшла, та вже не співає... Кляне свою долю. А тим часом вороженьки Чинять свою волю — Кують речі недобрії. I 31.135.

Одн. Р. річей I 33.197, 35.287. Д. речам II 320.632. З. речі I 145.2475, у спол. I 31.135. О. речам I 273.30. II 7.14, 414.В, VI 152.15. М. в речах II 228.46.

РЕШОТКА (4). Грати. Згадайте, братія моя... Як ви гарнесенько і я Із-за решотки визирали. I 379.4. І до дверей, на ключ замкнутих, І до решотки на вікні Привик я трохи I 389.8.

Одн. Р. до решотки I 389.8, Із-за решотки I 379.4, Із-за решотки I 550.В. О. за решоткою I 394.23.

РЕШТ (1). Решта, пришили мені.. ковбас.. На се добре діло посилаю тобі 10 карбованців; решт оддай сестрі Ярині. VI 201.15.

РЖАВИЦЯ див. **ІРЖАВЕЦЬ**.

РЖИЩЕВ (2). Назва міста на Київщині. Занехай Ржищев, цур йому, тому домові, повітці, вітрякові й отим трьом грушам. VI 210.30. Якщо ти добре поєднаєшся з Трошинським і (як бог тобі допоможе поєднати мене з Харитою), то купи той отой дом у Ржищеві VI 209.9.

РИБА (2). Тілами Святих убитих годували Для царського-таки стола У Тібрі рибу. II 278.541. У порівн. (1). Без столиці художник — риба без води. VI 154.26.

РИБАЛКА (2). 1. Рибак (1). рибалка впливає, Несе на сорочку Баговиння зеленого I 169.194.

2. Про чайку (1). Рибалка літає, А поперед отаман Веде, куди знає I 61.46.

Одн. Н. рибалка 1. I 169.194, 2. I 61.46.

РИБАЛОНЬКА (6). Пестл. до рибалка 1. козаки, як хміль отой, В'ються круг Ганнусі. А надто той рибалонька.. Мліє, в'яне, як зостріне Ганнусю чорняву. I 165.57. Пливе човен вод[и] повен, Ніхто не спиняє, Кому спинити — рибалоньки На світі немає. I 152.7.

Одн. Н. рибалонька I 165.57, 167.122, 167.142, 168.168, 458.В, Р. рибалоньки I 152.7.

РИБКА (3). Форма пестливого звертання. Серце моє, рибко моя! Мар'яно! Мар'яно! I 463.В. «Не в бур'яні — серед церкви Обнімеш Петруся...» «Коли то те буде?» «Швидко, швидко, моя рибко». I 163.399.

Одн. К. рибко I 95.711, 163.399, 463.В

РИБОНЬКА (3). Пестл. до риба. У порівн. Серце стрепенється, Мов рибонька над водою, Тихо усміхнеться І полине голубкою II 46.51 //У спол. як рибонька б'ється — тяжко страждає (1). Зажурилась чорнобрива, Тяжко зажурилась. Плаче, плаче та ридає, Як рибонька б'ється... II 146.14.

Одн. Н. рибонька I 229.79, II 46.51, у спол. II 146.14.

РИБЧИНА (2). Форма пестливого звертання. Види, серденько, — Я виглядаю; Хоч на годину, Моя рибчино! I 92.593. «Чого ж плачеш, моє серце?» — Петро

запитає.. «Може, думаєш, покину? Ні, моя **рибично**» І 156.118.

РИГАТИ (1). *Образн.* Лети ж, моя ду-мо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла.. Бери ж їх, лети Та по всьому небу орду розпусти, Нехай чорніє, червоніє, Полум'ям повіє, Нехай знову **рига** змії, Трупом землею криє. І 243.171.

РИДАТИ, РИДАТЬ (42). Поплакала стара мати Та й стала **ридати**. І 235.193. Я **ридаю**, як згадаю Діла незабутні Дідів наших. І 336.230. *Повт.* (4). І світ настав, а Ярина **Ридає**... **ридає**... Уже Степан із криниці Коня напуває. І 280.285. *Образн.* (2). О!.. сміється і **ридає** Уся Україна! То близнята народились І 303.353. *У прикл. спол.* плакати-**ридати** (плакати, **ридати**) (9). Ой із-під гори.. Ішли мажери п'ючи, А за ними йде та чорнявая Та плаче-**рида** йдучи І 104.29. Із могили козак Встає сивий, похилий.. На Дніпро позирав, Тяжко плакав, **ридав** І 381.27.

О **ридає** І 235.193, **ридають** *поет.* І 269.194, 269.195, **ридаю** І 336.230, ІІ 250.62, 266.79, *у прикл. спол.* ІІ 305.8, **ридає** І 471.В, ІІ 71.105, 72.132, 138.47, 416.В, *поет.* І 280.285 (2 р.), *образн.* І 303.353, *у прикл. спол.* І 257.2, 285.506, 495.В, ІІ 146.13, **рида** ІІ 241.7, *у прикл. спол.* ІІ 104.29, **ридають** ІІ 59.23, **ридав** *у прикл. спол.* І 381.27, **ридала** І 75.25, 235.194, 283.399, 286.524, 493.В, ІІ 223.111, 223.139, 275.401, *образн.* І 225.23, *у прикл. спол.* ІІ 96.145, 310.235, **ридай** ІІ 468.В, **ридала** б І 331.57, 470.В, **ридаючи** І 311.36, 314.153, ІІ 72.113, 95.109, 266.80.

РИЗА (7). *Одяг, шитий золотом і сріблом.* Яко миро добровонне З голови честної На бороду Аарону Спадає росою І на шитіі ометі **Ризи** дорогої І 345.210. Давид стенає та **ридає**, Багрянцю **ризу** роздирає ІІ 71.106. *Образн.* (1). Ой діброво.. Багатого Собі батька маєш.. Надивившись на доненьку Любу, молодую, Возьме ІІ та й огорне В **ризу** золотую ІІ 330.12.

О **Одн. Р.** **ризи** І 345.210, **З.** **ризу** ІІ 71.106, в **ризу** *образн.* ІІ 330.12, **М.** в **ризі** ІІ 70.51, **Мн. З.** **ризи** ІІ 416.В, **О.** **ризами** ІІ 73.147, **М.** в **ризах** І 271.328.

РИК (2). Плач великий Воместо льви-чищого **рика** Почують люде. ІІ 326.46. Окули люде і цього [левеня].. Щоб не чуть Було на світі того **рику** Самодержавного владики, Царя неситого... ІІ 325.30.

РИМ (20). Тихо, тихо віє.. Вітер понад **Римом**. ІІ 277.503. а за таке малювання академія його (мене б то) посилає в Італію в самий **Рим**. ВІ 20.6. *Персоніф.* (4). Руїну слави **Рим** пропиває. Тризну пра-

вить По Сціпіонах. ІІ 276.445. Гуртами гонять християн, Мов у різницю. І кров тече... Ликую **Рім**... ІІ 464.В.

О **Одн. Н.** **Рім** І 267.161, ІІ 466.В, *персоніф.* ІІ 275.437, 276.441, 276.445, **Рім** ІІ 462.В, *персоніф.* ІІ 464.В, **Р.** **серед Риму** ІІ 277.500, **серед Риму** ІІ 464.В, **серед Рима** ІІ 471.В, **З.** в (у) **Рим** ІІ 159.93, 268.150, 271.281, 273.331, 275.433, 467.В, ВІ 20.6, в **Рім** ІІ 462.В, **О.** **понад Римом** ІІ 277.503, **М.** в **Римі** ІІ 271.251.

РИМЛЯНЕ (4). З позорища увечері У терми сховався Святий кесар з лікторами. Колізей остався Без кесаря і без **римлян**. ІІ 277.496. сестра Морока Із пекла вийшла провожатъ У пекло **римлян**. ІІ 278.550.

О **Мн. Н.** **римляне** І 333.137, **Р.** без **римлян** ІІ 277.496, **З.** **римлян** ІІ 278.550, на **римлян** ІІ 335.8.

РИМСЬКИЙ (5). Помпіїлі Нума, **римський** цар... Пішов любенько погулять І одпочить. Та, спочивавши, Додумать, як би то скувати Кайдани на **римлян**. ІІ 335.2. Скомпоновав ще я тут з нудьги одну штуку, поему Неофіти, нібито із **римської** історії. VI 172.20 // *У спол. римська* тіара—*про папу римського* (1). Тарасова і Варфоломеєва ночі одна другої варт, на стид **Римської** тіари. І 148.Прип.

О **Одн. Н.** **римський** ІІ 335.2, **Р.** **Римської** (у) *спол.* І 148.Прип., (із) **римської** VI 172.20, **М.** (в) **римський** ІІ 267.91, **Мн. О.** (з) **римськими** І 268.202.

РИПУЧИЙ (1). Ой із-під гори та із-під кручі Йшли мажрі **рипучи** ІІ 423.В.

РИСУВАТЬ, РИСОВАТЬ (17). Докучаю я вам, добрий мій земляче! та що ж я маю робить? Якби мені тільки **рисувати** було можна, то я і не журився б VI 43.28. Мене з Києва загнали аж сюди, і за що? За вірші! і заказали писати їх, а що найгірше... **рисовати**! VI 58.5. я **рискую** тепер Україну—і для історії прошу вашої помоги VI 32.35.

О **рисувати** VI 42.34, 43.28, **рисовати** VI 32.10, 33.21, 39.29, 41.36, 43.24, 58.5, 77.12, 147.8, 154.24, 162.28, **рискую** VI 32.35, 33.21, 115.18, **рисує** VI 28.33, **буду рисувати** VI 148.26.

РИСУНОК (17). Шкода, що я не покинув тойді у вас **рисунок** київського саду, бо він і всі, що були при мені, пропали. VI 39.27. Андрієвському сам занеси **рисунок** і гарненько поклонись йому од мене. VI 196.32.

О **Одн. Р.** **рисунка** VI 178.38, **З.** **рисунок** VI 28.11, 39.27, 196.32, 197.26, 208.11, 208.12, 208.17, **Мн. Н.** **рисунки** VI 179.19, **З.** **рисунки** VI 27.19, 178.40, 179.29, за **рисунки** VI 165.25, **О.** за **рисунками** VI 41.32, 86.33, 86.35, **М.** на **рисунках** VI 54.33.

РИТИ (5). 1. *Копати* (3). *Повт. На означення тривалості дії* (2). Чума з лопатою ходила, Та гробовища **рила**, **рила** II 150.2 // *Розкопувати* (1). І могили мої милі Москаль розриває... Нехай **рие**, розкопує I 226.37.

2. *Підмивати, розмивати водою. Повт. На означення тривалості дії* (2). Дніпро берег **рие-рие**, Яворові корінь мие. II 342.5.

О **рие** 1. I 226.37, 2. *повт.* II 342.5 (2 р.), **рила** 1. *повт.* II 150.2 (2 р.).

РИТОРДА (1). *Образн. У спол. риторда* химська—*про важкі умови заслання*. Десять літ неволі, друже мій єдиний, знівечили, убили мою і віру і надію.. Але чого не зробить **риторда** химська! Я трохи-трохи не одурів на сім тижні. VI 130.11.

РИФМА (1). Старий.. варнак Мені розказував отак Про сю криницю москалеву, А я, сумуючи, списав, Та **рифму** нищечком додав... зобгав Тобі поему на спомини II 247.7.

РИЦАРІ (1). *Перен. Зверт. Молились*, Упавши ниц перед хрестом, Закути в пута неопити Молились радістю; хвала, Хвала вам, **рицарі** святі! II 470.B.

РИШТОВАТИ (1). *Заарештувати*. Мене, по правді сказати, **риштовали** та посадивши з жандаром на візок та прямо привезли аж у самий Петербург. VI 83.4.

РИШТУВАТИ (3). *Обладнувати*. Товариство кошового На раді прохало: «Благослови, отамане, Чайки поспускати..» Чайки і байдаки спускали, Гарматами **риштовали** I 284.463 // *У спол. риштувати* вози в далеку дорогу—*готуватися до смерті* (1). Чи не покінють нам, небого.. Вірші нікчемні віршувать, Та заходиться **риштувать** Вози в далеку дорогу II 372.4.

О **риштувати у спол.** II 372.4, **риштовали** I 284.463, **рештовали** I 494.B.

РІВ (1). Невдяки. Смердітимуть, як та собака, Убита й кинута в **рові**... II 487.B.

РІВНО (1). *Присл. Зашебече соловейко,—Сохнуть дрібні сльози..* А він, знай, співає. Та дрібно, та **рівно**, як бога благає I 124.1.

РІВНЯ (1). Ой виростеш, сину.. Найду тобі **рівню** Хоч за морем синім, Або крамарівну, Або сотниківну I 231.32.

РІД, РОД (15). 1. *Покоління, що походить від одного предка* (6). Восплав, про-

роче, сине божий! І о князях, і о вельможях, І о царях отих. І рци:—Нащо та сука, ваша мати.. множила ваш **род** проклятий? II 325.7 // *Приналежність за походженням до якоїсь соціальної групи* (5). Єсть у мене щирий батько.. А до того душа щира, Козацького **роду**, Не одцуравсь того слова, Що мати співала, Як малого повивала I 80.236 // *проси сестру Катерину і сестру Ярину, чи не накинуть вони оком у Керилівці яку.. дівчину, хоч і вдовицю, аби чесного роду* VI 211.3.

2. *Батьки, діти, онуки та інші близькі родичі* (6). Довго плавав рибалонька: «Нема в мене **роду**. Нема долі на сім світі,—Ходім жити в воду!» I 168.169 // *У спол. без роду—про того, хто не має рідні* (3). Тяжко, важко в світі жити Сироті без **роду**: Нема куди прихилиться,—Хоч з гори та в воду. I 15.2.

3. *Люди, люд. Зверт.* (3). господь великий.. Кайдани повелів кувать, Глибокі тюрми покопать. І **роде** лютий і жестокий! Вомісто кроткого пророка... Царя вам повелів надати! II 102.23.

О **Одн. Р. роду** 1. I 80.236, 159.267, 160.311, II 355.10, VI 211.3, 2. I 168.169, II 76.10, 213.45, **без роду** 2. *У спол.* I 15.2, 80.234, 93.622, 3. **род** 1. II 325.7, **К. роде** 3. II 102.23, 280.26, **род** 3. II 422.B.

РІДЕНЬКА (1). *Зменш. до рідня* 1. *Зневажл.* Заревла Сивоборода, волохата Рідня Саулова.. Саул прочумався, та й ну.. Свою **ріденьку** волохату І вздовж і впоперек хрестить. II 353.99.

РІДНИЙ (40). 1. *Той, що перебуває у кровній спорідненості* (28). стара мати.. Вимовляє доні.. «А хто ж мою головоньку Без тебе сховає? Хто заплаче надо мною, Як **рідна** дитина?» I 33.208. Микито, **рідний** брате! Минуло вже більш як півтора року, а я до тебе не написав ні півсловечка. VI 15.4. Придбав Максим собі сина На всю Україну. Хоч не **рідний** син Ярема, А щира дитина I 137.2168. *У порівн.* (5). Плаче старий, обнімає, І сліпий мій плаче Невидючими очима.. І беруть його під руки, І ведуть у хату, І вітає Яриночка, Мов **рідного** брата. I 286.543. *Образн.* (5). я по плоті і духу син і **рідний** брат нашого безталанного народу VI 200.36. Чи старий Щепкін ще живий?.. Яку він там тобі Пустку читав? Я, поганий з мене батько, забув свою **рідну** дитину. VI 130.27. Де поткнеться до користі, до

грошей, то я бачу, що твоя натура мій сестра **рідна**, і соромлива, і боязлива. VI 188.5.

2. *Такий, де хтось народився; пов'язаний з мовою його народу* (5). вже з півроку як не чую нічого із **рідної** моєї України, може вже й ніколи не почую. VI 25.28 // *Субст. Написане своєю (українською) мовою* (1). Читають у мене тепер, слава богу, єсть що, поздоров боже добрих людей, але свого **рідного** пічогісінсько нема VI 147.33 // *У спол. рідне слово* (3). Спасибі вам, друже мій добрий, я з самої весни не чув **рідного**, щирого слова. VI 41.15

3. *Про близьку, дорогу людину* (7). Бувай здоров, мій щирий **рідний** брате отамане, згадуй, коли будеш мати час згадати сірому Т. Шевченка. VI 25.4. Спасибі їм, землякам моїм **рідним**, що не забувають кобзаря свого старого, безталанного. VI 138.15 // *Субст., зверт.* (1). Мені здається, що я одурію, як побачуся з вами, мої рідні, мої єдині! VI 132.15.

О **Одн. Н. рідний** 1. I 137.2168, VI 15.4, 16.22, 29.16, 139.28, 152.22, 195.28, 200.24, 206.27, *образн.* VI 200.36, 3. VI 25.4, 29.16, 139.28, 152.22, **рідна** 1. I 33.208, *образн.* VI 188.5. **Р. рідного** 1. I 80.230, VI 28.1, 162.38, 188.25, **рідної** 1. I 463.8, 483.8, *образн.* VI 218.26, (із) **рідної** 2. VI 25.28, **рідного** 2. *субст.* VI 147.33, *у спол.* VI 41.15, 3. **рідного** 1. *у порівн.* I 286.543, VI 54.25, 131.5, 170.13, (за) **рідного** 1. VI 156.16, **рідну** 1. *у порівн.* VI 205.3, *образн.* I 375.55, VI 130.27, **рідне** 2. *у спол.* VI 15.11, 16.12, **О.** (з) **рідним** 1. VI 209.14, **Мн. Д. рідним** 3. VI 138.15, 3. **рідні** 3. II 466.8, **К. рідні** 3. *субст., зверт.* VI 132.15.

РІДНЯ (10). 1. *Бізн. Родичі* (6). І **рідня** і діти Єсть у його, а нікому Хрест постановити. II 177.401. Поцілуй старого діда Івана за мене і поклонись всій **рідні** нашій VI 17.21. *Рим.* (1). Тільки й **рідні**, що ви дні... VI 19.20.

2. *Родичка, родич* (4). У Йосипа, у тесляра Чи бондаря того святого, Марія в наймицях росла. **Рідня** була. II 306.29. Дивися, огирем яким Сам пан круг тебе похожає, Уже чи добрим, чи лихим, А будеш панською **ріднею**, Хіба повісишся! II 95.102 // *У спол. зробитися ріднею — породичатися* (1). А сина (сотник був жонатий, Та жінка вмерла), сина дав У бурсу в Київ обучатись, А сам Настую піджидав, Таки годованку, щоб з нею Собі зробитися **ріднею** II 165.31.

О **Одн. Н. рідня** 1. II 177.401, 353.92, 2. II 306.29, 318.529, **Р. рідні** 1. *рим.* VI 19.20, **Д. рід-**

ні 1. VI 17.21, 3. **рідню** 1. I 327.106, VI 16.14, **О. ріднею** 2. II 95.102, *у спол.* II 165.31.

РІЗАТИ, РІЗАТЬ (23). 1. *Убивати чимсь гострим* (21). Максим **ріже**, а Ярема Не **ріже** — лютує: З ножем в руках, на пожарах І днює й ноче. I 137.2170. Отаке-то на сім світі Роблять людям люде! Того в'яжуть, того **ріжуть**, Той сам себе губить... I 35.292. *У порівн.* (1). Зареготалися нехрещені... Гай обізвася; галас, зик, Орда мов **ріже**. I 6.119. *У прикл. спол. різаць-палить* (1). Не кишені труситься, Ідем **різаць-палить**, Братів визволяти. I 200.43.

2. *Перен. Енергійно виконувати якусь дію (говорити, танцювати)* (2). А меж нами і землячки Де-де проглядають. Помосковській так і **ріжуть** І 252.513. «Ну лиш іншу, старче божий!» — З возами на плечах Кричать йому гайдамаки.. «А нуте, хлоп'ята, Ушкваримо!» Земля гнеться, А вони з возами Так і **ріжуть**. I 106.1055.

О **різати** 1. I 104.1012, **різаць** 1. I 138.2226, 432.8, *у прикл. спол.* I 200.43, **ріжеш** 1. I 138.2207, 138.2209, **ріже** 1. I 124.1704, 137.2170, 137.2171, *у порівн.* I 6.119, **ріжете** 1. I 138.2229, **ріжуть** 1. I 35.292, 2. I 106.1055, 252.513, **різав** 1. II 65.142, 65.144, **різали** 1. I 139.2254, II 121.17, **будем різати** 1. I 138.2230, 466.8, **ріж** 1. I 201.83, 267.167, **ріже** 1. I 201.88.

РІЗАТИСЯ (2). *Битися, вбивати один одного.* За що ж ми **різались** з ордами? I 227.18. До унії козаки з ляхами мирилися, і якби не єзуїти, то, може б, і не **різалися** I 149.Прип.

РІЗДВО (1). *Назва релігійного свята.* Хотів кончить до **різдва**, та й не знаю, бо тут тепер ні день, ні ніч, так чорт зна що. VI 21.6.

РІЗДВЯНИЙ (1). *Прикм. до різдво.* На **різдвяних** святках наші земляки отут компонують театр у Медичинській академії. VI 34.18.

РІЗНИЙ (1). Мені тепер дуже і дуже треба одну акварельну краску.. вона буває **різних** фабрик, але найлучша Римська сепія. VI 118.37.

РІЗНИК (1). *У порівн.* Ходив три года я з ножами, Неначе п'яний той **різник**. II 65.147.

РІЗНИТИСЬ (1). *Розставатися, розходитися.* Отак на березі Каяли Брати **різнилися**, бо нестало Крові-вина!.. Допиrowали Хоробрі русичі той пир II 339.24.

РІЗНИЦЯ (5). *У порівн.* (2). Желуть гуртами християн у Колізей. Мов у **різни-**

ці, Кров потекла. II 276.440 //Перен. (3).
Із Колізея, із різниці, Святине вивезли тіла;
І повезли на Тібр II 278.536.

О **Одн. Р.** із різниці перен. II 278.536, **З.** в різницю перен. I 259.22, II 276.463, у порівн. II 464.В. **М.** у різницю у порівн. II 276.440.

РІЙ (2). **Перен. Велика кількість чого-н.**
За думою дума роєм вилітає I 259.1. Зра-
на-світа до вечера, А з вечера до досві-
та Летять рої стрілянії II 496.В.

РІК (71). Ой виростеш, сину, За пів-
чварта року, Як княжа дитина, Як ясен
високий I 230.26. Прийшла молодичка На
той хутір благодатний У найми проситься..
«Що візьмеш, небого? За рік, чи як?»
«А що дасте». I 315.185. Ой ліброво —
темний гаю! Тебе одягає Тричі на рік...
Багатого Собі батька маєш. II 330.3 //Пе-
риод часу від якоїсь події (19). Минув і
рік, минув другий — Козака немає I 50.86.
чи сподівався я, що через рік та сама
скринька звеселить мене неначе мати ди-
тинку при ліхій мойй годині! VI 49.19 //Ка-
лендарне літочислення (1). Про те, що ді-
ялось на Україні 1768 року, розказую так,
як чув од старих людей I 150.П. //У спол.
(8): а) Новий рік (7). думав уже писати
Лазаревському, аж гульк — неначе з неба
впали гроші, та ще й на Новий рік.
VI 162.19. Скажи Васі і Йосипкові, що на
Новий рік, як будуть добре вчитися, я їм
гостиниць пришло. VI 225.25; б) що рік
(1). І досі ще що рік божий.. Ідуть прав-
вити панахиду Над нашим гетьманом
В Ярополчі. II 162.85.

О **Одн. Н.** рік I 50.86, 234.154, 284.432,
314.165, 496.В, II 50.65, 210.13, 316.447, 316.459,
VI 49.15, 83.14, 220.2, **Р.** року I 150.П., 230.26,
294. Підзаг., 526.В, II 247. Присвята, 457. Присвя-
та, 459.Присвята, VI 15.5, 36.29, 52.15, 82.12 (2 р.),
86.2, 92.30, 171.31, 171.32, 208.33, 212.7, 215.12,
217.5, до року VI 82.8, 152.26, 207.32, з року VI
31.7, 207.19. **Д.** к року у спол. а) VI 33.25, 200.9,
201.16, **З.** рік I 145.2489, II 331.20, VI 34.6, 49.14,
49.34, 57.32, 84.1, 87.16, 130.39, 141.5, 228.9, у
спол. б) II 162.85, за рік I 52.162, 315.185, на рік I
279.247, 396.24, 491.В, 542.В, II 330.3, VI 33.33,
76.36, 194.12, 196.5, у спол. а) VI 162.19, 225.25,
через рік VI 49.19, 193.2, 200.10, **О.** з роком у спол.
а) VI 57.28, 227.27, **Мн. З.** на роки VI 326.В.

РІКА (16). Дивлюся: Палати, палати
Понад тихою рікою I 248.386. Рукав боб-
ровий омочу В ріці Каялі. II 336.9. На
ріках круг Вавілона, Під вербами в полі,
Сиділи ми і плакали В далекій неволі
I 346.223. **Образн.** (2). брат з братом обня-
лися I проговорили Слово тихої любові

Навіки і віки! І потекли в одно море
Слав'янської ріки! I 263.55 //Перен. Про
велику кількість чого-н. (9). розкажу я лю-
дям горе, Як тая мати ріки, море Сльози
кровавої лила II 266.72. Повт. (2). Встане
правда! встане воля!.. А покищо течуть
ріки, Кроваві ріки I 326.36 /Орудний відм.
однини рікою — у знач. присл. (2). Колиш
там весело було. Бувало, літом і зимою
Музика тне, вино рікою Гостей неситих
налива.. II 9.64. У прикл. спол. ріки-
сльози (1). Широкая, високая Калино
моя, Не водою до схід сонця Поли-
ваная. Широкої ріки-сльози Тебе поли-
ли. I 387.40.

О **Одн. О.** рікою перен. II 9.64, 450.В, **Понад**
рікою I 248.386, **М.** в ріці II 336.9, 337.59, **Мн. Н.**
ріки II 292.36, **образн.** I 263.55, 263.71, **перен.** I
262.22, 326.52, **перен., повт.** I 326.36, 326.37, **пе-**
рен., у прикл. спол. I 387.40, **З.** ріки **перен.** II
266.72, **О.** ріками **перен.** II 227.15, **М.** на ріках I
346.223.

РІЛЛЯ (2). Ой крикнули журавлі, По
тім боці на ріллі I 466.В //Перен. (1). Не
хочу я, моя мати.. Аксамитові жупани На
ріллі носити. II 148.8.

РІЧ (13). 1. **Справа** (7). Після великої
зими.. Москаль ту викопав криницю; А як
він викопав, то ми Оце й розкажемо в
пригоді, А ви записуйте, не шкодити Та-
кую річ і записати. II 249.18. Опанас
поганний, як ми його знаєм. Та ся річ
не мине нас. VI 221.26 //Присудк. (5). тим
часом отого клятого сіпачества не кидай:
воно тебе хлібом годує, а хліб велика річ!
VI 217.31. Чи Хариту ще не приходив ні-
хто з нагаєм сватать? Якщо ні, то спитай
у неї нишком, чи не дала б вона за мене
рушників? Або нехай сестра спитає, се жі-
ночка річ. VI 198.14. От ще річ: Заставити
треба богослова, Щоб дома байдиків не
бив, Щоб він гуляючи навчив Настусю
заповідь II 169.145.

2. **Предмет. Присудк.** (1). він тільки
яблука та огірки і малює, а це така річ,
що серце не нагодуєш. VI 27.21.

◆ **У спол.** (5): а) не до **речі** (3).
воно трохи і не до **речі**, просить мов
той старець. Та що ж робить, коли нігде
взять, пришліть.. Лермонтова хоч
один том VI 43.40; б) до **речі** (1). Спро-
дять би то та молодій Купить хустиночку
до **речі**, Та й за повінчання оддать
I 311.240; в) не в **тім річ** (1). Грошей
у мене б стало, щоб поїхати до Нікольсько-

го і назад вернутись, та не в тім річ
VI 154.35.

О *Одн. Н. річ* 1. VI 221.26, *присудк.* II 169.145, VI 17.13, 198.14, 217.29, 217.31, 2. VI 27.21, *у спол.* в) VI 154.35, *Р. до речі у спол.* а) I 105.1045, II 169.170, VI 43.40, *у спол.* б) II 311.240, *З. річ* 1. II 249.18.

РІЧЕЧКА (2). *Зменш.-пестл. до річка.* Із степу перекотиполе Рудим ягняточком біжить До річечки собі напиться, А річечка його взяла Та в Дніпр широкий понесла II 208.11.

РІЧКА (8). Кінь басує,—от-от річку, От... от... перескочить. I 249.406. Чорний шлях виходив од Дніпра, меж устями річок Сокорівки і Носачівки, і біг через степи Запорозькі I 148. Прип. // *Перен. Про велику кількість чого-н.* (1). А ви, мості-пані? Бенкетуєте в Парижі, Поганці погані! Що розлили з річку крові Та в Сибір загнали Свою шляхту, то вже й годі I 299.219.

О *Одн. Р. до річки* II 446.В, з *річки* I 305.410, *З. річку* I 249.406, з *річку перен.* I 299.219, *О. над річкою* I 66.129, 149. Прип., *М. на річці* II 317.486, *Мн. Р. річок* I 148. Прип.

РІШИТИСЯ, РІШИТИСЬ (2). Рішися, друже мій великий, на мою просьбу і, *рішившись*, напиши мені гарненько — коли б тебе ждаль до себе. VI 154.40.

РОБИТИ, РОБИТЬ (148). 1. *Діяти, поводитися якимсь чином. Іноді при риторичних запитаннях та вигуках* (109). Росте Марко. Старі мої Не знають, де діти. Де посадить, де положить І що з ним **робити**. I 314.164. Добре еси, мій кобзарю, Добре, батьку, **робиш**, Що співати, розмовляти На могилу ходиш! I 278.1. Мати дивиться на неї, Од злості німіє.. Кинулася до Ганнусі І в коси впилася. «Мамо! мамо! Що ти **робиш**?» I 167.138. Я се літо до тебе не приду, ніколи,—**роби** як сам знаєш, о грошах не турбуйся. VI 204.28. Буду посилять до вас усе, що зроблю вартого послать, а ви вже **робіть** з ними, що хочете. VI 55.5. За нею Приходила мати У пана просити. Звелів не пускати. А як прийде, бити—Що тут їй **робити**? II 95.108. Такі, бачте, люди.. Сонце навіть гудять.. Що маєш **робити**? Треба слухать, може й справді Не так сонце сходить, Як письменні начитали.. I 76.60. Тяжко їй!.. Та що ж **робіть**! Нестало сили, Сердега разом одуріла. II 223.122.

2. *Займатися чимсь, працювати* (25).

Було, **роблю** що, чи гуляю, Чи богу молюся, Усе думаю про його І чогось боюся. II 198.1. Якби не робота, то я давно одурів би; а тим часом не знаю сам, для кого і для чого **роблю**. VI 198.18. Місяченьку! Наш голубоньку!.. Он щось ходить! Он під дубом щось там **робить**. I 5.112. Твоя порада добра. Та й що та панночка одуквана **робитиме** в моїй мужицькій хаті! VI 200.38. велике щастя бути вольним чоловіком, **робиш**, що хочеш, ніхто тебе не спинить. VI 15.23.

3. *Виготовляти, будувати, створювати* (6). Молодиця.. В будень і в неділю Головоньку йому змие.. Грається, співає, **Робить** возики I 315.215. про все те Запорозькі чули, Як дзвонили у Глухові, З гармати ревнули, Як погнали на болоті Столицю **робити** II 395.В // *Про літературні твори* (1). Ян Гус повинен бути у Василя Вас[ильовича] Тарновського.. Перероблять його, або знову **робить**, у мене щось руки не підіймаються. VI 165.16.

4. *Чинити, заповідювати щось, призводити до чогось* (8). слюзи дівочі І серед дня лихо **роблять**. А що ж серед ночі? I 162.380. Ось слухай же, що то **роблять** Заздрощі на світі І ненатля голодна. II 51.83 // *З кого, з чого, з ким, з чим* (2). На те літо, як бог pomoже, побачимось, то розкажу вам дрібненько все, що **робили** з мене в Києві. VI 197.13. Чи **робіть** там що Катков з моєю повістю? Я вже другу часть кінчаю. VI 167.18.

О *Робити* 1. I 31.136, 41.532, 76.60, 146.2534, 258.26, 314.164, 397.28, 414.В, II 63.66, 75.221, 95.108, 128.5, 155.6, 158.41, 172.243, VI 220.27, 224.6, 228.21, 229.12, 2. II 40.6, 3. II 395.В, *робіть* 1. I 21.14, 23.97, 97.803, 234.158, 279.236, 490.В, 538.В, II 10.85, 78.60, 105.60, 106.79, 223.122, 223.147, 254.225, 352.67, 411.В (2 р.), 451.В, VI 15.15, 19.13, 19.15, 24.30, 24.32, 27.36, 28.27, 29.16, 29.38, 39.25, 43.27, 43.40, 46.6, 57.34, 76.33, 82.30, 83.33, 139.18, 141.14, 155.39, 159.9, 165.36, 165.39, 178.34, 192.10, 192.34, 201.18, 206.6, 209.18, 217.38, 225.2, 328.В, 2. I 148. Прип., II 335.14, VI 153.3, 164.12, 3. VI 165.16, 4. II 384.В, *роблю* 2. II 198.1, 198.25, 200.28, VI 26.20, 38.6, 170.3, 198.18, *робиш* 1. I 27.81, 167.138, 244.204, VI 73.8, 2. VI 15.23, *робіть* 2. I 3.24, 5.112, 9.23, VI 141.36, 147.22, 147.38, 3. I 315.215, II 488.В, 4. VI 167.18, *робимо* 1. VI 216.22, *роблять* 1. I 202.27, 314.393, VI 132.37, 212.26, 216.24, 2. I 96.775, VI 222.27, 4. I 28.4, 35.290, 162.380, II 51.83, *робин* 1. I 126.1782, VI 170.13, 4. II 57.18, *робила* 1. I 50.107, 2. I 49.64, *робили* 1. I 538.В, II 419.В, 2. I 272.320, 3. I 368.293, II 23.18, 4. VI 197.13, *буде робити* 1. I 253.562, *будем робити* 1. I 65.92, 414.В, *робитиму* 1. II 221.55, 277.486, *робитимеш* 1. II 224.171, *робитиме* 2. VI 200.38, *роби*

1. 1415.В, 457.В, II 32.6, VI 195.31, 203.13, 204.28, 206.2, 206.6, 224.1, 228.2, 228.19, нехай **робить** 1. VI 195.27, **робіть** 1.1 518.В, VI 55.5, 193.6, 226.9, 227.28, 227.30, 2. VI 133.3, **робіте** 1. I 352.70.

РОБИТИСЯ, РОБИТИСЯ (25). страшно, страшно Умань запалала. Того лиха Не було ніколи, Що в Умані **робилося**. I 139.2269. У **приказці** (1). Думає в ідучи в столицю завернути до Вас на Січ, поціловати тебе, твою стару і твоїх діточок, але не так воно **робиться**, як нам хочеться. VI 145.17.

◇ **робиться** I 86.416, 252.533, 374.13, VI 15.13, 17.5, 26.14, 35.6 (2 р.), 46.24, 87.17, 211.6, 219.29, 223.1, у **приказці** VI 145.17, **робиця** I 425.В, II 489.В, **робилося** I 139.2269, 418.В, VI 33.24, **робилось** I 536.В, 539.В, II 27.142, 71.84, **буде робитися** I 297.169, **буде робитись** I 474.В.

РОБІНЗОН (2). У назві твору. Посилаю Рубі. **Робінзона** Крузо VI 196.4.

◇ **Одн. З.** Робінзона VI 196.4, 207.8.

РОБОТА (22). 1. **Праця, заняття** (16). Не називаю її раєм, Тії хатиночки у гаї. Там неволя, **Робота** тяжкаа II 229.23, і перше так було, а тепер аж надто стало тяжко на самоті. Якби не **робота**, то я давно одурів би VI 198.17. **Жарт.** (2). Розвернулося весілля. Музикам **робота** I підковам. I 318.334. **Ірон.** (1). «Ну, вже наробила...» «Да шесть тысяч в одной версте Душ передушила...» «Ще й чваниться, показує на чужу **роботу!**» I 299.214. **Образн.** (3). Руїнують мурі; срібло, золото Несуть шапки мені козаки I наспівають байдаки. Палія Скутар, стихі **робота**, I хлопці сходяться I 202.134. У **прикл. спол.** **робота-каторга** (1). I все розтзлили, осквернили, I осквернених, худосилих, Убогих серцем, завдали В **роботу-каторгу**. II 351.21 // **Турбота** (1). Якраз 7 апреля прийшла до нас пошта і привезла твою дорожню посылку і твоє радістне письмо... Нехай тобі господь милосердїя заплатить за твою сердечную **роботу**. VI 131.24 // **Справа** (1). Найді його, мій друже єдиний, того неаккуратного Марковича... скажи йому, щоб адрес писав добре і по прилагаємій при сем записке исполнил аккуратно... а якщо можна, то й ти йому допоможи в сій **роботі**. VI 141.18.

2. **Те, що кимсь написано (про художні твори)** (6). Спасибі тобі і тому щедрому землякові, що купив мою невольничу **роботу**. VI 162.15.

◇ **Одн. Н.** **робота** 1. II 229.23, VI 198.17, 206.31, **жарт.** I 318.334, **образн.** I 202.134, Р.

роботи 1. **жарт.** I 508.В, 2. VI 20.33, 58.22, 130.29, 196.16, 196.27, **до роботи** 1. **образн.** I 142.2366, **Д. роботи** 1. **образн.** I 61.52, **З. роботу** 2. VI 162.15, в (у) **роботу** 1. I 285.489, VI 183.20, у **прикл. спол.** II 351.21, за **роботу** 1. VI 131.24, на **роботу** 1. **Ірон.** I 299.214, **М.** в **роботі** 1. VI 141.18, 217.15, на **роботі** 1. I 225.32.

РОБОТЯГА (1). Нудно йому На чужому полі! Всього надбав, **роботяга**, Та не придбав долі! II 106.104.

РОБОТЯЩИЙ (7). 1. **Працьовитий** (4). Так, бачиш, дівонька ота Росла собі. I **роботящий**.. У наймах виріс сирота, Неначе батькова дитина. II 250.73. Непевний був Максим отой, брате, А тудящий, **роботящий**, Та тихий до того, Та ласкавий... II 255.255.

2. **Образн.** У **спол.** **роботящі** уми (руки) — про тих, хто працює. **Повт.** (3). **Роботящим** умам, **Роботящим** рукам Перелогі орать.. I посяне жать **Роботящим** рукам. II 334.40.

◇ **Одн. Н.** **роботящий** 1. II 250.73, 255.255, **роботящій** 1. II 456.В, **роботяще** 1. II 250.48, **Мн. Д.** **роботящим** 2. **повт.** II 334.40, 334.41, 334.45.

РОБОЧИЙ (5). 1. **Образн.** У **спол.** **робочі** голови (руки) — про тих, хто працює (1). **Робочим** головам, рукам На сій окраденій землі Свою ти силу нишпошли. II 332.4.

2. **Субст. Приміщення, призначене для роботи** (4). Посилаю тобі нашвидку зроблений план хати.. Мені тільки треба, щоб **робоча** була дубова VI 206.3. придбай мені лісу дубового на надвірню комору. То моя буде **робоча** VI 209.10.

◇ **Одн. Н.** **робоча** 2. VI 206.3, 209.10, **З.** (на) **робочу** 2 VI 211.38, 217.40, **Мн. Д.** **робочим** 1. II 332.4.

РОГАЧІ (2). Жінки навіть з **рогачами** Пішли в гайдамаки. I 119.1537. Тоді, дурні, I вам було б На його вийти з **рогачами** II 281.45.

РОГВОЛОД (3). **Ім'я полоцького князя (Рогвольда)**. По двору тихо похоче Старий веселий **Рогволод**. II 73.175. Володимир князь перед народом Убив старого **Рогволода** II 74.206.

◇ **Одн. Н.** **Рогволод** II 73.175, **З.** **Рогволода** II 74.206. **О.** з **Рогволодом** II 74.196.

РОГІ (1). Дівчата хрестились Та плакали — а уночі Пани все їм снились, Із **рогами** і хвостами I 539.В.

РОГНІДА (5). **Ім'я дочки князя Рогвольда**. Сама **Рогніда** з **Рогволодом** Пішла з дівчатами II 74.196. У князя свято, ви-

глядає Із Литви князя-жениха За рушинами до Рогніди. II 74.180.

♦ *Одн. Н.* Рогніда II 74.182, 74.196, *Р.* до Рогніди II 74.180, *З.* Рогніду II 74.210, *О.* за Рогнідою II 74.201.

РОГОЖА (1). А чумаченька мого молодого Коло воликів немає. Ой копали йому в степу при дорозі Та притиками яму, Завернули його у тую рогожу Та й спустили Івана У ту яму II 142.21.

РОД *див. РІД.*

РОДИНКИ (1). *Ізюм.* А гетьманша, було, вийде Та й кликне в будинок.. А там мені І фіг і **родзинки** — Всього мені попадає I 294.25.

РОДИНА (6). 1. *Рідня, родичі* (5). Що зосталось байстрюкові?.. Ні **родини**, ні хатини; Шляхи, пiski, горе... I 45.705. син Алкід, твоя дитина, Єдина твоя **родина**, Любов єдина твоя, Гние в неволі II 270.205.

2. *Батьківщина* (1). Прилинь, сизий орле, бо я одинокий Сирота на світі, в чужому краю.. Згадаю Енея, згадаю **родину**, Згадаю, заплачу, як тая дитина. I 13.98.

♦ *Одн. Н.* родина 1. II 270.205, *Р.* родини 1. I 45.705, II 306.41, без родини 1. II 342.9, *З.* родину 2. I 13.98, *О.* з родиною 1. II 136.2.

РОДИНИ (2). *Народження дитини, роди.* Отож вони собі живуть Повінчані та невеселі, **Родин** отих потроху ждуть. Старий колісочку дебелу У сінях робить II 488.В. *Образн.* (1). І радіє на **родинах** П'яна Україна I 500.В.

РОДИТИ (6). 1. *Народжувати (дитину)* (5). Не молилася за мене.. Моя мати.. Лучше було б не **родити** Або утопити. Як мав би я у неволі Господа гнівнiti. II 218.9 // *У спол.* (2): а) на світ **родити** (1). тсбе покине [дитина] Калікою на розпутті, Щоб собак дражила, Та ще й вилає. За те, бач, Що на світ **родила**. II 196.82; б) як мати **родила** — *догола* (1). потім кати роздягли його, як мати **родила**, і посадили на гарячі штаби заліза; потім зняли дванадцять пас з спини шкури. I 149.Прип.

2. *Давати плоди (про рослину)* (1). А чиєю кров'ю Ота земля напоєна, Що картопля **родить**, — Вам байдуже. I 334.183.

♦ *родити* 1. II 218.9, *родить* 2. I 334.183, *родила* 1. I 408.В, II 482.В, *у спол.* а) II 196.82, *у спол.* б) I 149.Прип.

РОДИТИСЯ, РОДИТИСЬ, РОДИТЬСЯ (13). Сю ніч будуть в Україні **Родиться**

близнята. I 302.318 // *Перен.* (1). Там **родилась**, гарцювала Козацькая воля I 22.52 // *У спол.* (6): а) на світ **родитися** (4). І старець тяжко заривав.. «Для чого я на світ **родився**, Свою Україну любив?» II 38.112; б) в гріхах **родитися** (1). В гріхах **родились** ми для зла II 384.В; в) мов з землі **родитися** — *з'явитися несподівано* (1). Пожар! пожар! І де взялися Ті люде в бога? мов з землі **Родилися** і тут росли; Неначе хвилі, напливали Та на пожар той дивувались. II 98.211.

♦ *родиться у спол.* а) II 458.В, *родився* II 314.376, *у спол.* а) II 38.112, *родилась* I 293.16, 296.134, *перен.* I 22.52, *у спол.* в) II 18.414, *родилось у спол.* а) II 384.В, *родилися у спол.* в) II 98.211, *родились* I 299.226, II 113.30, *у спол.* б) II 384.В, *будуть родиться* I 302.318.

РОДИЧІ (2). Поклонися усім **родичам** од мене, анадто дідові, коли живий, здоровий. VI 15.24. *У приказці* (1). Парус.. про нас і не згадав, спасибі йому. Ми вже, бач, дуже близькі **родичі**. Як наш батько горів, то їх батько руки грів. VI 186.8.

РОЖАТИ (1). Тисячами гинуть Голодні люде. А скирти гниють. А пани й полову.. продають. Та голоду раді, та бога благають, Щоб ще хоч годочок хлібець не **рожав**. II 14.250.

РОЖЕВИЙ (15). А туман, неначе вогор, Закриває море І хмароньку **рожевую** II 178.13. Радуйся, земле, не повитая Квічастим злаком! Розпустися, **Рожевим** крином прощівіти! II 291.4. *Образн.* (10). Сидить батько кінець стола.. Коло його стара мати.. Вимовляє доні: «Доню моя, доню моя, Цвіте мій **рожевий**! Як ягодику, як пташечку, Кохала, ростила» I 33.190.

♦ *Одн. Н.* **рожевий образн.** I 33.190, 278.225, **ружевий образн.** I 409.В, **рожевая** II 90.16, **З.** **рожевую** II 178.13, **О.** **рожевим** II 291.4, *образн.* II 306.33, 368.4, **рожевою** II 178.5, *Мн. Н.* **рожеві образн.** II 420.В, **рожеві образн.** I 76.33, 245.249, 496.В, II 420.В, **З.** (за) **рожеві** I 466.В.

РОЖЕН (1). *У спол.* прать **против рожна** — *починати щось приречене на невдачу*. Що нам робить, отамане брате? Прать **против рожна** чи закопаться заживо в землю — не хочеться, дуже не хочеться мені дрюковати **Слепую** VI 24.32.

РОЗБАГАТИТИ (1). **Розбагатиєш**, у Київ Поїдеш з панами, Найдеш собі шлях-тяночку, Забудеш Оксану! I 94.698.

РОЗБИВАТЬ (8). Гамалія по Скутарі — По пеклу гуляє. Сам хурдигу **розбиває**, Кайдани ламає. I 201.96. Гайдамаки Стіни розвалили. — Розвалили, об каміння Ксьондзів **розбивали** I 140.2281. **Образн.** (3). літа стрілюю Пролітають, забирають Все добре з собою. О холодний камінь **Розбивають** серце наше I 351.7 // *У спол.* **розбивати** кайдани — звільняти з неволі (1). Він пише, що добрий цар наш уже дав приказ **розбивать** мої кайдани. VI 130.7.

О **розбивать образн.** II 421.В, *у спол.* VI 130.7, **розбиває** I 201.96, 249.401, 325.6, **образн.** I 325.7, **розбивають образн.** I 351.7, **розбивали** I 140.2281

РОЗБИРАТИ (1). *Читати.* Правда! У тебе єсть сини з молодими очима, то нехай вони потроху **розбирають**, а ти тільки слухай та критику клади, білп нічого. VI 139.32.

РОЗБИТИ, РОЗБИТЬ (19). волхве.. Стань же братом, хоч одури, Скажи, що робити: Чи молитись, чи журитись, Чи тім'я **розбити**?? I 258.28. А небога Сама не знає, що робить?.. Або сховатись під водою, Або принамені **розбити** О стіну голову. II 223.150. **Образн.** (3). Вітре буйний **розбий** синє море I 9.10 // *Перен.* (14). Чи настане час великий Небесної кари. Чи **розіб'ємо** три корони На гордїї тіарі? **Розіб'ємо!** I 485.В. Не хотять Познає, **розбити** тьму неволі, — І всеє господа глагола, І всеє плачеться земля. I 344.138. *Повт.* (2). О боже! мій боже! волею своєю **Розбий** мое тіло і душу **розбий**. I 161.337.

О **розбити** I 258.28, *перен.* I 344.138, **розбити** II 223.150, **розбили** *перен.* II 239.3, 239.23, **розіб'є** *перен.* I 338.67, 343.104, 347.257, 505.В, **розіб'є** *перен.* I 522.В, **розіб'ємо** *перен.* I 485.В, **розіб'ємо** *перен.* I 485.В, **розіб'ють** *перен.* II 47.93, **розбий образн.** I 9.10, II 99.253, *перен.* I 118.1507, *перен. повт.* I 161.337 (2 р.), **розбивши образн.** I 5.81.

РОЗБИТИЙ (6). Ведуть коня вороного, **Розбиті** копита... II 44.70 // *Перен.* *Про серце* (4). Не цвіти ж, мій цвіте новий, Нерозвитий цвіте, Зов'янь тихо, поки твоє Серце не **розбите**. I 348.24.

О *Одн. Н.* **розбите** *перен.* I 257.7, 348.4, 348.24, **розбитє** *перен.* I 352.65, *Мн. Н.* **розбиті** II 44.70, 331.10

РОЗБИТИСЯ (2). Учора був на базарі, Кобза зопсувалася... **Розбилася**... I 155.69 // *Про людину* (1). Омню кров, омню рани, — І **розіб'юся** о скалу... II 496.В.

РОЗБИШАК (2). Дурний шию підставляє І не знає за що! Та ще й Гонту зневажає, Ледаче ледашо! «Гайдамаки не воїни, — **Розбішаки**, ворі».. Брешеш, людю-море! За святу правду-волю **Розбішак** не стане, Не розкує закований У ваші кайдани Народ темний I 522.В.

РОЗБОЇ (1). розкажи, моя зоре, Протую Марину.. Та нищечком, щоб не чули.. А то скажуть, що на шляху Чинимо **розбої**, Та ще дальше запровають. II 94.40.

РОЗБОЙНИК (8). **РОЗБІЙНИК** (2). За святу правду-волю **Розбойник** не стане I 338.62 // *Перен.* (5). Небесний царю! суд твій все.. **Розбойники**, людиди Правду поборолі, Осміяли твою славу, І силу, і волю. I 265.96. Ви — **розбойники** неситі... По якому правдивому, Святому закону І землю, всім даною, І сердешним людом Торгуєте? I 338.69.

О *Одн. Н.* **розбойник** I 149. Прип., 338.62, *перен.* I 245.237, **розбійник** I 476.В, **разбойник** I 522.В, *Мн. Н.* **розбойники** *перен.* I 265.96, 266.154, 338.69, 522.В, **розбійники** I 522.В.

РОЗБРЕСТИСЯ, РОЗБРЕСТИСЬ (5). **Розбрелся** товариство. А що то за люде Були тії запорожці — Не було їм не буде Таких людей. II 254.208. *Повт.* (2). **Розбрілись** конфедерати.. **Розбрілися**, та й забули Волю рятувати I 83.310.

О **розбрелся** II 254.208, **розбрелся** I 424.В, **розбрелсь** I 424.В, **розбрілися** *повт.* I 83.314, **розбрілись** *повт.* I 83.310.

РОЗБУДИТИ (2). **Образн.** Встала й весна, чорну землю Сонну **розбудила** I 136.2138. не однаково мені, Як Україну злій люде Присплять, лукаві, і в огні Вдову окрадену **розбудять** I 552.В.

РОЗВАЖАТИ (8). не знаю, де дінуся, Де я пригорнуся, І з ким буду розмовляти, Кого **розважати** I 353.82. Не женися на багатій.. Оженись на вольній волі, На козацькій долі: Яка буде, така й буде.. Та ніхто не докучає І не **розважає** I 261.10 // *У спол.* **розважати** тугу (нудьгу) — *розганяти тугу, нудьгу.* **Образн.** (2). Козацька церква невеличка.. виглядає Запорожця з Лугу... З Дніпром своїм розмовляє, **Розважає** тугу. II 24.26 /з підсильовальною часткою «таки» (1). Прошай, убогий Кос-Арале. Нудьгу закляту мою Ти **розважав**-таки два літа. II 207.7.

О **розважати** II 384.В, **розважать** II 154.13, **розважаю** II 163.6, **розважає** I 261.10, 539.В.

у спол., образн. II 24.26, розважав-таки у спол., образн. II 207.7, буду розважати I 353.82.

РОЗВАЖИТИ (7). *Образн.* (1). Україну згадаю, Та пісеньку заспіваю. Люде скажуть, люде зрадять, А вона мене поради́ть, І поради́ть, і **розважить**, І правдоньку мені скаже. II 153.31 // *У спол.* **розважити** горе (тугу) — *розігнати горе, ту-гу* (6). І знов мені не привезла Нічого почта з України.. Ой із журби та із жалю.. Погуляю понад морем Та **розважу** своє горе. II 152.26. вам першим бог велів **розважить** мою тяжку тугу в пустині ширими словами. VI 41.16.

♦ **розважити** у спол. II 433.В, **розважить** у спол., VI 41.16, **розважили** у спол. VI 46.15, **розважу** у спол. II 68.6, 152.26, **розважить** образн. II 153.31, у спол. II 447.В.

РОЗВАЛИТИ (3). *Повт.* (2). Базиліан школу, Де учились Гонти діти, Сам Гонта руйнує.. Гайдамаки Стіни **розвалили**, — **Розвалили**, об каміння Ксьондзів розбивали I 140.2280 // *Перен.* (1). чванитесь, що ми Польщу Колись **ро[з]валили**.. Правда ваша: Польща впала, Та й вас роздавила! I 514.В.

РОЗВАЛИТИСЯ (3). Не смійтеся, чужі люде! Церков-домовина **Розвалитися**... і з-під неї Встане Україна. I 309.43 // *Розбитися* (1). Заграв би вам, та бачите — Справи нема, справи.. Кобза зопсувалася, **Розвалилася**... I 459.В.

♦ **розвалилася** I 459.В, **розвалиться** I 309.43, **розвалитця** I 505.В.

РОЗВЕЗТИ (2). Гонта повів очима і страшно глянув на Б.; той махнув рукою, — і розняли Гонту начетверо, **розвели** тіло і поприбивали на середохресних шляхах. I 149.Прип. Івана Острианицю і тридцять старшин козачьких після страшно́ї муки розчетверували і **розвели** їх тіла по всій Україні. I 148.Прип.

РОЗВЕРНУТИСЯ, РОЗВЕРНУТИСЬ (8). 1. *Розкритися, розсунутися* (2). Дивлюся, могила ніби **розвернулася**, А з неї виходить неначе козак II 232.12.

2. *Розкинутися* (3). **Розвернися** ж на всі боки, Ниво-десятино! II 349.18.

3. *Перен. Розходитися, розгулятися* (3). Ченці і барони **Розвернулися** у будинках І гадки не мають — Бенкетують, та інколи Те де м співають. I 272.369. У Києві на Подолі Братерська наша воля Без холопа і без пана Сама собі у жупані **Розвернулася** весела II 35.13 // *Набрати пов-*

ного розмаху (1). **Розвернулося** весілля. Музикам робота І підковам. I 318.333.

♦ **розвернулася** 3. II 35.13, **розвернулася** 1. I 77.113, II 232.12, **розвернулося** 3. I 318.333, **розвернулись** 3. I 272.369, **розвернися** 2. II 349.14, 349.18, 349.24.

РОЗВЕСТИ (11). 1. *Насадити, вирости-ти* (5). Ще ось що: напиши мені, чи багато там землі у тій Забарі? яка вона? чи можна буде садочок **розвести** VI 200.31 // *Розмножити. Зневажл.* (1). Вже ж і в кресьоту завдала, І дворянства страшну силу У мундирах розплодила, Як тих вошей **розвела** I 301.287 // *Перен.* (1). Такії, боже наш, діла Ми творимо у нашім раї На праведній твоїй землі! Ми в раї пекло **розвели**, А в тебе другого благаєм II 230.48.

2. *Розпалити (про вогонь)* (3). А ти не здукаєш і встати, Щоб хоч огонь той **розвести**. II 195.44. Перед богами Лель і Ладно Огонь Рогніда **розвела** II 74.182.

3. *Розлучити, роз'єднати* (1). Неситії ксьондзи, магнати нас порізнили, **розвели**, А ми б і досі так жили. II 33.27.

4. *Розчинити, приготувати* (1). [Генеральша] Не їла три дні не пила... А потім трути **розвела** І генерала напоїла II 225.193.

5. *Розігнати. У спол.* **розвести** тугу-нудьгу. *Образн.* (1). Сонце пресвятеє На землю радість принесло І людям і землі, моєї Туги-нудьги не **розвело**. II 337.47.

♦ **розвести** 1. VI 200.31, 2. II 195.44, **розвела** 1. I 301.287, 2. II 74.182, 4. II 225.193, **розвело** 5. II 337.47, **розвели** 1. I 311.65, II 370.3, *перен.* II 230.48, 2. I 361.31, 3. II 33.27.

РОЗВІВАТИСЯ (1). *Образн.* Рости, рости, моя пташко, Мій маковий цвіте, **Розвивайся**, поки твоє Серце не розбите I 348.3.

РОЗВИТИСЯ (1). *Образн.* Може зійдуть, і виростуть Ножі обоюдні.. Може.. може.. а меж тими Меж ножами рута І барвінок **розві'ється** — І слово забуте.. Згадається I 229.73.

РОЗВІВАТИ¹ (2). *Розкидати, розпуска-ти.* Сивий ус, стару чуприну Вітер **розві-ває**; То приляже та послуха, Як кобзар співає I 26.50. На новому христі хустку Вітер **розвіває** I 256.81.

РОЗВІВАТИ² (1). *Перен. Поширювати.* Мовчи, чеше смілий.. Ти єретик! ти єретик! Ти сієш розколи! Усобища **розвіваєш** I 270.283.

РОЗВІЯТЬ (10). 1. *Розсіяти* (9). Погас огонь, дунув вітер І попіл **розвіяв**. І 271.346. *Образн.* (1). Запалили у сусіда Нову добру хату Злі сусіди.. І забули сірий попіл По вітру **розвіяв**. І 262.6 // *Перен.* (7). Думи мої, думи мої, Лихо мені з вами!.. Чом вас вітер не **розвіяв** В степу, як пилину? І 21.5. Отож вони якось зійшлись Вночі круг тебе сумовати. І ти, великая в женах! І їх уніині і страх **Розвіяла**, мов ту половину І 323.734.

2. *Рознести, зруйнувати* (1). «По тім боці у будинку Заперлись прокляті!» **«Розвіємо!»** «Шкода Бугу Старосвітка штука, А ще гірше Богданови Муровали руки» І 440.В.

О **розвіяти** 1. *образн.* І 262.6, **розвіян** 1. І 271.346, *перен.* І 21.5, 228.33, ІІ 496.В, **розвіяла** 1. *перен.* ІІ 323.734, **розвіє** 1. *перен.* І 309.45, ІІ 354. ІІ, **розвіємо** 2. І 440.В, **розвій** 1. *перен.* І 199.8.

РОЗВОДИТИ (1). *У спол.* пари **розводити** — *готуватися до відплиття*. Прошай, мій добрий, мій єдиний! Пароход пари **розводить**. VI 142.11.

РОЗВОРУШИТИ (1). *Перен.* Ні, вже не те, підтоптався Моя стара сила, Утомився; а все це ви Так **розворушили**, Обдай вас! Що то літа! І 276.118.

РОЗВ'ЯЗАТИ (3). **Розв'язав** торбину, Вийняв кобзу, разів по два Ударив по рваних. І 155.78. Посилаю тобі 10 моїх Букварів на показ, а с конторы транспортів ты получишь их 1000, **роз(в'язавши)** тюка, передай його VI 316.В // *У спол.* **розв'язати** руки — *звільнити* (1). І діди нам розказують Про давні кроваві Тії літа; як рукою Твердою своєю **Розв'язав** ти наші руки І 341.47.

РОЗВ'ЯЗАТИСЯ (1). *У спол.* руки **розв'язались** — *звільнились*. Сироти остались. В сльозах росли та й виросли; Замучені руки **Розв'язались** — і кров за кров, І муки за муки! І 120.1557.

РОЗВ'ЯЗУВАТИ (1). с конторы транспортів ты получишь их 1000, і не **розв'язувавши** тюка, передай його, хто там у вас старший над воскресними школами? VI 227.5.

РОЗГАНЯТИ (3). наймичка.. Та й та помикає Старим паном... Так і треба: Не розганий діток, Синий дурню! ІІ 176.385 // *У спол.* тугу **розганяти кому** — *розважати когось* (2). А хто грає, того знають І дякують люде: Він їм тугу **розганяє** І 25.7. *Образн.* (1). Я там одинокий.. а

Украйна!.. Там синее море Виграває, хвалить бога, Тугу **розганяє** І 68.22.

РОЗГІНАТИ (1). На березі Ганна роздглася.. Гне стан гнучкий, **розгинає**, На сонечку гріє. І 167.128.

РОЗГЛЯДАТИ (4). А тим часом Запорозьку зброю Виніс батько із комори, **Розгляда**, радіє, Приміряє... І 280.293. Прийшов батько, **розглядає**, Насилу Степана Розпізнає І 286.529. прийнявши подарунок твій ширий, мій єдиний друже.. цілісеньку ніч не спав, **розглядав**, дивився, перевертаяв по-тричі, цілюючи всяку фарбочку. VI 49.13.

О **розглядає** І 282.382, 286.529, **розгляда** І 280.293, **розглядав** VI 49.13.

РОЗГЛЯДИНИ (1). *Етн.* Знайомство *молодого і його родичів з молодого*. Ще ось що: спасибі тобі, що ти зовеш на пораду і на **розглядини** сестру Ярини. VI 201.19.

РОЗГЛЯДІТИ (3). Сьогодні певне буде у Корсуні і Наталка Шуличівна. Я її добре не **розглядив**, здається трошки педантка VI 212.15. *Образн.* (2). Я не **розглядив** два тії бездин, в котору впає. А тепер, як **розглядив**, то душа моя убогая розсипалась, мов пиліна перед лицем вітра. VI 42.26.

РОЗГЛЯДУВАТИ (1). От, не маючи гадки, прийхав я у тую Москву, та й гуляю собі по улицах, звичайне як чоловік іностранный, **розглядаю** собі то церкви, то собори VI 82.16.

РОЗГОВІТЬСЯ (1). *Рел. Перен.* Я оце літала Аж у Сибір: та в одного Декабриста вкрала Тро[хи] жовчі От, бачите, Й є чим **розговітись**! І 298.200.

РОЗГОВЛЯТЬСЯ (1). *Рел.* пришли мені по почті 20 фунтів ковбас. Бо я лучше тричі в німця пострижусь.. як матиму німецькими ковбасами **розговляться**. VI 201.12.

РОЗГОРІТИСЯ (1). А пожар удвое **Розгорівся**, розпалався До самої хмари. І 124.1700.

РОЗГУБИТИСЯ (1). Здається і люльки не курю, а шматочки паперу, що була написана Черниця, **розгубилися** VI 22.8.

РОЗДАВИТИ (3). *Перен.* Козак безверхий упаде, Розтрощить трон, порве порфиру, **Роздавить** вашого кумира ІІ 367.13. чванитесь, що ми Польщу Колись завалили!.. Правда ваша: Польща впала, Та й вас **роздавила!** І 335.189.

О **роздавила** І 335.189, **роздавить** ІІ 115.23, 367.13.

РОЗДАТИ (3). Одвези сам книжки в Городище і оддай своїми руками; в Керилов-

ку перешли, а п'ять книжок роздай кому сам знаєш. VI 203.26. Посылаю вам билети на Гайдамаки, роздайте, будьте ласкаві, як умієте, вони вже надрюковані. VI 21.3.

◇ роздай VI 203.26, 227.39, роздайте VI 21.3.

РОЗДАТИСЯ (1). *Образн.* Хвиля роздалася, Закипіла, застогнала — І обох покрила. I 167.139.

РОЗДИВИТИСЯ (2). поживеш, Роздивився в хаті, Та й ми тебе побачимо, — Отойді й за плату. I 315.195. Пишу тобі мало тим, що ще не роздивився коло себе. VI 179.40.

РОЗДИРАТИ (7). 1. *Розривати на частини* (5). Давид стенає та ридає, Багряну ризу роздирає II 71.106. *Образн.* (3). Грім гогоче, а блискавка Хмару роздирає. I 113.1311

2. *Перен. Мучити, терзати* (2). Залізник попереду.. А за ним німий Ярема.. Тяжко йому, Тяжко, а не плаче. Ні, не плаче: зм'я люта.. Серце роздирає. I 117.1472.

◇ роздирає 1. II 71.106, образн. I 113.1311, 167.145, 2. I 117.1472, 259.2, роздерє 1. II 416.В, образн. I 436.В.

РОЗДІЛИТИ (6). 1. *Розподілити на частини* (3). Якщо можна буде розділити плату за ґрунт на три строка — розділи, а як же ні — заплати разом VI 214.32 // *Дати кожному частину* (1). «..ось ще осталося Півбубличка!» Й по шматочку Дітям розділила. I 321.431.

2. *Поділитися чимсь, дати комусь частину. Перен.* (1). Спасибі, друже мій убогий! Ти, знаю, лепту розділив Своєю єдину... Перед богом Багато, брате, заробив! II 228.50.

3. *Роз'єднати* (2). Отак німота запалила Велику хату. I сім'ю.. слав'ян розділила, I тихо, тихо упустила Усобищ лютую змію. I 485.В.

◇ розділить 1. VI 214.32, розділив 2. II 228.50, розділила 1. I 321.431, 3. I 485.В, розділили 3. I 262.25, розділи 1. VI 214.33.

РОЗДОБУТИ (3). тут тепер 10° морозу.., а кожуха нема.. Ну, та нехай стара в'язне — більше м'яса буде, роздобудемо як-небудь VI 24.19. Ой сину мій, сину, Моя ти дитино! Чи є краший на всім світі, На всій Україні! Нема крашого й не буде.. а долю... Долю роздобуде. I 231.52.

◇ роздобути I 166.104, роздобуде I 231.52, роздобудемо VI 24.19.

РОЗДОЛЛЯ (6). На ниву в жито уночі, На полі, на роздоллі, Зліталися поволі Сичі. II 103.2. А по долині, по роздоллі Із степу перекотиполе Рудим ягнотчком біжить II 208.8. *Образн.* (2). Де та доля пишасється? Чи то в шинках з багачами? Чи то в степах з чумаками? Чи то в полі на роздоллі З вітром віється по волі? II 294.7.

◇ *Одн. Р.* за роздолля II 257.342, *М.* на роздоллі II 103.2, 255.278, образн. II 284.6, 294.7, по роздоллі II 208.8

РОЗДРАТУВАТИ (1). Щоб тебе курка вбрикнула з твоєю кирпатенькою чорнобрыкою. Тільки роздратував мене. VI 227.10.

РОЗДЯГТИ (1). потім кати роздягли його [Гонту], як мати родила, і посадили на гарячі штаби заліза I 149.Прип.

РОЗДЯГТИСЯ, РОЗДЯГТИСЬ (5). Попад Дністром іде вночі Козак.. Та й роздігся на камені II 104.11. Тойді ж ото її Алкід, Та ще гетери молодії.. У гаї гарно роздяглись II 268.146.

◇ роздягся II 423.В, роздігся II 104.11, роздяглася I 167.119, 167.120, роздяглись II 268.146.

РОЗ'ЄДНАТИ (1), **РОЗ'ЄДИНИТИ** (1). А ми братилися з ляхами! Аж поки третій Сигизмунд З проклятими його ксьондзами Не роз'єднали нас... II 233.55. Отак німота запалила Велику хату. I сім'ю, Сім'ю слав'ян роз'єднинила I 262.19.

РОЗ'ЄДНАТЬСЯ (2). Отаке-то було лихо По всій Україні!.. За що люде гинуть? Того ж батька, такі ж діти, — Жити б та брататься Ні, не вміли, не хотіли, Треба роз'єднатись! I 119.1546.

◇ роз'єднатись II 119.1546, роз'єднання I 438.В.

РОЗЖЕВРІТИСЯ (1), **РОЗЖЕВРІТИСЬ** (1). Пожар розжевривсь, розігравсь II 384.В // *Перен.* (1). В яких ярах.. Ти заховаєшся од спеки Огнепалимої тії, Що серце без огню розтопить.. Нігде! Огонь заклонувся вже, годі! Уже розжеврився. II 307.104.

РО[З]ЗУТИЙ (1). А гость ро[з]зутий, Умитий з кущі вихожав В одному білому хітоні II 309.169.

РОЗИГРАТИ (1). Яка там моя картина була у Єзучевського, ей-богу, не знаю. Розиграли, кажеш, в лотарею, і вона досталася тобі. VI 132.9.

РОЗІБГАТИ (1). *Образн.* квилить, плаче Ярославна В Путивлі рано на валу: — Вітрило-вітре.. ти, прелютний... Горе! Горе!

Мое веселіє украв, В степу на тирсі розібрав. II 336.26.

РОЗІБРАТИ (5). 1. Взяти наявні предмети по одному на кожного (1). дякон: «Нехай ворог гине! Беріть ножі! освятити!». **Розібрали**, заблищали По всій Україні. I 109.1176.

2. Розняти на частини (1). **Розібрали** шатро своє I 549.B.

3. Проаналізувати, зрозуміти прочитане (3). читайте Од слова до слова, Не майте ані титли, Ніже тії коми, Все розберіть... I 334.155. Чи **розібрали** вони хоч одну книжку польську, чешську, сербську або хоч і нашу?.. Не **розібрали**. I 374.14.

О **розібрали** 1. I 109.1176, 2. I 549.B, 3. I 374.14, 374.15, **розберіть** 3. I 334.155.

РОЗІГНАТИ (3). знову, знати, мої малі Читають... Треба **розігнати**. II 171.229 // *Повізаняти* (2). **Розігнав** дітей по світу, А добро осталось II 175.342. бакалярів **розігнали** За те, що шапки не ламали У Острій брамі. II 157.7.

РОЗІГНАТИСЯ (1). «За що ж вони розлучили Мене із тобою?» Зареготавсь, **розігнався** — Та в дуб головою! I 7.187.

РОЗІГРАТИСЬ (1). *Образ.* Пожар розжевривсь, **розігравсь** II 384.B.

РОЗІДРАТИ (1). *Розірвати*. Всі здрагнули: Іван Гус буллу **розідрав!**.. I 267.192.

РОЗІЙТИСЯ, РОЗІЙТИСЬ (33). 1. *Піти в різні боки; розбредистися* (22). Згоріли білії палати, А люде тихо **розійшлись**. II 101.316. Заспіває козаченько, Ходя по долині, — Вспівує, поки вийде Чорнобрива з хати.. Стануть собі, обіймуться — Співа соловейко; Послухають, **розійдуться**, Обое раденькі.. I 49.60. **Розійшлися** гайдамаки, Куди який знає: Хто додому, хто в діброву I 146.2537.

2. *Розлучитися, припинити дружні стосунки* (9). усміхнувся сивий дід... Бо може, нігде правди діть, Було таке, що й женихались, Та **розійшлися** II 28.155. Я з своєю молодого, не побравшись, **розійшовся**. VI 220.25. Йохим мабуть на мене сердиться?.. Ми з ним жили і **розійшлися** добримися приятелями, ні за що б, здається, сердиться. VI 118.31.

3. *Перен. Розсіятися, зникнути* (2). Отакий-то мій Ярема, Сирота багатий. Таким і я колись-то був. Минуло, дівчата... Минулося, **розійшлося**, I сліду не стало. I 85.372. сном лукавим **розійшлося**, Слізь-

ми-водою розлилося Колишнее святее дивол II 92.15.

О **розійшовся** 2. VI 220.25, **розійшлося** 3. I 85.372, **розійшлося** 3. II 92.15, **розійшлися** 1. I 146.2515, 146.2537, 149. Прип., 256.72, 271.351, 388.4, 2. I 156.123, II 28.155, 145.7, VI 118.31, **розійшлися** 1. I 395.2, 481.B, II 73.156, 101.316, 195.36, 205.7, 217.1, 321.647, 323.728, 323.740, 347.5, 352.73, 370.9, 2. II 152.15, 343.3, 370.9, **розійдемось** 1. I 163.415, 379.11, **розійдуться** 1. I 49.60, 2. I 96.754.

РОЗІПНУТИ, РОЗІП'ЯСТИ *див. РОЗП'ЯСТИ*.

РОЗІПНУТИСЯ, РОЗІП'ЯСТИСЯ *див. РОЗП'ЯСТИСЬ*.

РОЗІРВАНИЙ (1). Як квіточка в гаю, Червоніє; а пазуха... Пазухи немає — **Розірвана**... Мабуть, душно На перині спати I 86.427.

РОЗІРВАТИ, РОЗІРВАТИ (3). I на хресті отім без ката I без царя вас, біснуватих, Розпнуть, **розірвуть**, знесуть II 328.51 // *Перен.* (2). Отак у келії правдивий Іван Гус думає **розірвуть** Окови адови! I 265.117. Чигрине, Чигрине... Прослав еси степи, ліси.. Помолившись, і я б заснув... Так думи прокляті Рвуться душу запалити, Серце **розірвати**. I 228.50.

РОЗІРВАТИСЯ (4). *Перен. У спол.* серце **розірветься**. От де лихо! от де серце Разом **розірветься!** I 352.48. Карай серце: **Розірвеша** Розпадає, Хоч би було камені I 454.B.

О **розірветься** I 118.1509, 352.48, **розірвеша** I 438.B, 454.B.

РОЗІСЛАТИ (1). *Перен. Розпростерти, розкинути*. над самою водою Верба похилилась; Аж по воді **розіслала** Зеленії віти II 8.13.

РОЗКАЗАТИ, РОЗКАЗАТЬ (98). Нема кому **розказати**, Чого серце хоче I 55.19. ви пишете, щоб **розказать** вам що зо мною діялось на Аральським морю два літа, — цур йому! бодай не діялось того ні з ким на світі! VI 55.7. Граматка твоя так мені на серце пала, що я не знаю, як тобі й **розказать**. VI 162.22. Ганна шепче: «Вийди, Катре, з хати: Я щось маю розпитати, Дещо **розказати**». I 323.528. *Повт.* (6). аж верби нагинались Слухати тую мову, Ото мова! Не **розкажу**, Мої чорноброві, Не **розкажу** против ночі, А то ще присниться. I 96.750. *Образн.* (9). все гине, — Слава не поляже; Не поляже, а **розкаже**, Що діялось в світі I 58.46. Зоре моя вечірняя... **Розкажи**, як за горою Сонечко сідає, Як у Дніпра веселочка Воду пози-

чає. II 8.5 // **Розказати** кого — *схарактеризувати, описати* (1). Ваша Маруся так мені вас **розказала**, що я вас навиліт знаю. VI 19.23.

◇ **розказати** I 55.19, 323.528, II 164.3, **розказати образ** I 413.В, 462.В, **розказати** I 96.766, 110.1202, 111.1212, II 200.3, VI 55.7, 62.11, 162.22, **розказати** II 462.В, **розказати** I 429.В, 435.В (2 р.), II 433.В, **розказав** I 144.2454, 144.2466, 253.578, VI 26.8, **розказав** I 448.В (2 р.), **розказала** I 162.355, II 18.425, 18.436, 107.147, 132.10, VI 19.23, **розказала** II 384.В, 385.В, **розказали** I 111.1213, II 30.51, 30.56, 175.326, 255.279, **розказали** I 435.В, II 395.В, **розкажу** I 48.19, 365.177, II 8.29, 233.37, 266.71, VI 52.21, 62.11, 162.22, 197.12, **повт.** I 96.750, 96.752, **розкажу** I 532.В, 535.В, II 380.В, 466.В, **повт.** I 429.В (2 р.), **розкажеш** II 9.32, 195.71, 233.40, **повт.** II 442.В, **розкажеш** II 380.В, **повт.** II 442.В, **розкаже** I 4.64, 76.71, 333.124, VI 92.19, **образн.** I 58.46, **розкаже** I 403.В, 421.В, 516.В, **розкажемо** II 222.107, 249.16, **розкажемо** II 456.В, **розкажемо** II 222.103, **розкажуть** I 289.648, **образн.** I 41.529, **розкажуть** I 496.В, **образн.** II 424.В, **розкажи** I 288.589, II 250.69, 405.В, VI 178.36, **образн.** II 8.5, 94.33, **розкажи образн.** II 379.В, **розкажіть** I 346.231, VI 33.5, **розкажіть** I 523.В, **нехай розкаже** VI 70.30, 138.36, **нехай розкажуть образн.** II 112.23, **розказати би** I 95.738, **розказати би** I 429.В, **якби розказати** II 30.41, **якби розказати** II 394.В, 395.В, **розказав би** I 37.371, VI 43.10, **розказали б** II 414.В.

РОЗКАЗАТИСЯ (1). горе словами Не **розкажеться**.. Ніколи II 210.21.

РОЗКАЗУВАТЬ (55). Тяжко, нудно **розказувати**, А мовчати не вмію. I 86.406. Серце болить, а **розказувати** треба I 150.П. я рисує тепер Україну — і для історії прошу вашої допомоги, я здається, тоді я вам **розказував**, як я думаю це зробити. VI 32.36. Їй-богу не знаю, з чого й **начинати** і що тобі **розказувати**. VI 34.10. Вибачайте, люде добрі, Що козацьку славу Так навання **розказую**. I 145.2469. **Образн.** (1). В чужу землю, чужі люде Мене заховають; А своєї ся крихотка Надо мною ляже, Та про долю, моє горе, Чужим людям скаже... Не **розказуй**, голубонько! I 34.248.

◇ **розказувати** I 37.387, 86.406, 150.П. (2 р.), II 413.В, VI 27.17, 34.10, 43.9, 57.36, 83.3, 86.38, **розказувати** VI 411.В, **розказовати** I 425.В, **розказую** I 145.2469, 150.П., 448.В, 477.В, II 96.117, **розкажу** I 76.73, 101.905, 290.703, **розкажу** I 422.В, 431.В, 497.В, 539.В (2 р.), 546.В, **розказують** I 78.137, 148. Прип. (3 р.), 288.605, 341.43, **розказують** I 422.В, 496.В, **розказував** I 95.719, 145.2471, 148. Прип., II 233.49, 247.4, 410.В, VI 32.10, 32.11, 32.36, **розказував** I 478.В, **розказував** I 429.В, **розказован** I 448.В, **розказували** VI 28.2, **будете розказувати** VI 27.37, **розказуй** I 369.309, **образн.** I 34.248, **розказуй** I 536.В, II 380.В, 405.В, 456.В.

РОЗКИДАТИ (8). 1. *Широко розкинути в різні боки* (2). Лежить собі на пісочку,

Білі рученята **Розкидала** I 168.162. на ліжку... ох, аж душно!.. Білі рученята **Розкидала**, розкрилася... Як квіточка в гаю, Червоніє I 86.423.

2. *Розмістити безладно. Образн.* (2). Трахтемирів геть горою Нечепурні свої хатки **Розкидав** з долею лихою II 25.39.

3. *Зламати, зруйнувати (будівлю)* (1). Уже й хату **розкидали** I сволок з словами На угілля попалили!.. I 296.122.

4. *Перен. Розповсюдити* (2). де ж твої думи, рожеві квіти.. Кому ти їх, друже, кому передав? Чи може навіки в серці поховав? О не ховай, брате! розсип їх, **розкидай**! I 245.253.

5. *Перен. Витратити марно* (1). добро осталося. Немає з ким поділити. Довелось самому **Розкидати**, розточити, I добра нікому Не зробити ні на шеляг II 175.346.

◇ **розкидати** 5. II 175.346, **розкидав** 2. II 25.39, **розкидав** 2. II 393.В, **розкидала** 1. I 86.423, 168.162, **розкидали** 3. I 296.122, **розкидай** 4. I 245.253, **розкидай** 4. I 473.В.

РОЗКИНУТИ (1). *Образн.* словеса Твої, о господи, такі. **Розкинь** же їх, твої святце, По всій землі. II 289.30.

РОЗКИНУТИСЬ (3). 1. *Зайняти широкий простір* (2). Дніпро геть-геть собі **розкинувся**! II 298.9. Єрусалим **Розкинувся** гордо перед ним II 321.669.

2. *Лягти у вільній позі* (1). На березі Ганна роздяглася, Роздяглася, **розкинулася** На білій сорочці I 167.120.

◇ **розкинувся** 1. II 298.9, 321.669, **розкинулася** 2. I 167.120.

РОЗКИШ (8). Без **розкоші**, без любові Зношу свої чорні брови, У наймах зношу! II 116.16 // *мн.* (2). Добре мати діток Багатому, хвалить бога В **розкошах**! II 249.32 // *у спол.* у **розкоші** купатися (1). Минає рік. Росте Марко — I дійна королева У **розкоші** купається. I 314.167.

◇ *Одн. Р.* без **розкоші** II 116.16, *М.* в (у) **розкоші** II 49.15, 188.88, 327.4, *у спол.* I 314.167, у **розкоші** II 456.В, *Мн. М.* в **розкошах** II 249.32, в **розкошах** II 458.В.

РОЗКЛАСТИ (1). *Розподілити.* проси Трошинського, щоб він **розклав** плату на три часті VI 207.31.

РОЗКЛЮВАТИ (1). *Образн.* Отак Гуса Ченці осудили.. Не вгадали, що вилетить Орел із-за хмари Замість гуса і **розклює** Високу тиару. I 272.363.

РОЗКОВАТИ див. РОЗКУВАТИ.

РОЗКОЛИ (1). Став Гус перед ними!..

«Мовчи, чеше смілий!» — Гадюкою зашпили, Звірем заревіли. «Ти еретик!.. Ти сієш **розколи!**» І 270.282.

РОЗКОПАНИЙ (2). Начетверо **розкопана**, Розрита могила. І 226.47. *У назві твору* (1). **Роскопана** могила. І 470.3аг.

РОЗКОПАТИ (6). Начетверо **розкопати**, Розсипать могили! І 469.В. Тойді б собі дві руїни Разом **розкопали**. І 500.В.

◇ **розкопати** І 469.В, **розкопала** І 250.461, 307.498, **розкопа** І 293.13, **розкопали** б І 293.8, **розкопали** (б) І 500.В.

РОЗКОПУВАТИ (3). Як сніг, три шташечки летіли Через Суботове і сіли На похилленому хресті На старій церкві.. відцїля видніше буде, Як той **розкопувати** муть льох. І 293.7.

◇ **розкопує** І 226.37, **розкопують** І 308.15, **розкопуватимуть** І 293.7.

РОЗКОШНИЙ (3). *Пишний*. Той неситим оком — За край світа зазирає.. А той, щедрий та **розкошний**, Все храми мурує І 239.21. Мій краю прекрасний, **розкошний**, багатий! ІІ 30.40.

◇ *Одн.* **розкошний** І 239.21, ІІ 30.40, **розкошний** ІІ 39.В.

РОЗКОШУВАТИ (5). — Не кидай матері! — казали, А ти покинула, втекла.. Віщує серце, що в палатах Ти **розкошуєш** І 384.31. Лютий! лютий, Мерзенний старче. **Розкошуй** В своїх гаремах. ІІ 276.447.

◇ **розкошувати** ІІ 489.В, **розкошуєш** І 384.31, **розкошує** І 359.35, **розкошуй** ІІ 276.447, **розкошуй** ІІ 470.В.

РОЗКРАДАТИ (1). *Образн.* Боже.. Покрив еси знову Срамотою свої люди, І вороги нові **Розкрадають**, як овець, нас І жеруть! І 341.57.

РОЗКРИВАТИ (1). Рибалонька кучерявий.. Плаче, пада коло неї, **Розкрива**, цілує Мертві очі. І 168.157.

РОЗКРИТИ (4). 1. **Розтулити** (2). о диво! трупи встали І очі **розкрили** І 263.49.

2. **Обнажити, зняти покров** (2). Гонта.. Христить, накриває Червоною китайкою Голови козачі. **Розкрив**, ще раз подивився... І 142.2388 //Перен. (1). в душі нашій єсть ще щось таке, таке страшне, що аж холод іде по серцеві, як хоч трошки Його **розкриш**... VI 24.29.

◇ **розкрив** 2. І 142.2388, **розкрили** 1. І 263.49, **розкриш** 2. *перен.* VI 24.29, **розкрий** 1. І 168.153.

РОЗКРИТИСЯ, РОЗКРИТИСЯ (6). 1. **Обнажитися, зняти покров** (3). на ліжку... ох, аж душно!.. Білі рученята Розкидала,

розкрилася... Як квіточка в гаю, Червоніє І 86.423. Розпелася густа коса Аж до пояса, **Розкрилися** перси-гори, Хвилі серед моря І 237.3.

2. **Розсунутися** (3). чорна могила ще гірше **розкрилась**. ІІ 232.19 //Перен. *Дати можливість зрозуміти, пізнати що-н.* (1). Отак і ви прочитай[те], Щоб не сонним снилися Всі неправди, щоб **розкрились** Високі могили Перед вашими очима, Щоб ви розпітали Мучеників: кого, коли, За що розпинали! І 336.240.

◇ **розкрилася** 1. І 86.423, 2. І 168.174, **розкрилась** 2. ІІ 232.19, **розкрилася** 1. І 425.В, **розкрилися** 1. І 237.3, **розкрились** 2. *перен.* І 336.240

РОЗКРОІТИ (1). *Розбити, поранити*. Упився, та так ширю упився твоїм могоричем, що аж голомозину собі **розкроїв**. VI 129.35.

РОЗКУВАТИ, РОЗКОВАТЬ (8). *Перен.* У *знач.* «звільнити». карі очі В неволі **гаснуть**; **розковать** Козак сестру свою не хоче І 108.1130. Земля плаче у кайданах.. Нема кому **розкувати** І 265.102. Іван Гус думає **роскувать** Народ замучений. І 487.В. О матер божая! **розкуй** Мою ти душу! ІІ 223.138.

◇ **розкувати** І 265.102, **розкувають** ІІ 243.3, **розковать** І 108.1130, **розкувати** І 484.В, **розкувають** І 487.В, **розковать** І 434.В, **розкує** І 338.63, **розкуй** ІІ 223.138.

РОЗКУВАТИСЯ, РОЗКУВАТИСЬ (3). *Перен.* *Звільнитися, стати вільним*. Схаменіться! будьте люде, Бо лихо вам буде. **Розкуються** незабаром Заковані люде І 331.65. Схаменіться, недолуди, Діти юродиві! Полюбіте ширим серцем Велику руїну, **Розкуйтеся**, братайтесь! І 330.25.

◇ **розкуватися** І 486.В, **розкуються** І 331.65, **розкуйтеся** І 330.25.

РОЗКУТИЙ (1). Кінь утомлений, копита **Розкуті**, розбиті ІІ 331.10.

РОЗЛАМАТИ (2). Приїхало Начальство мордате, Подивилось. «Треба, каже, Своди **розламати**».. **Розламали**, Та й перелякались! Костяки в льоху лежали І мов усміхались, Що сонечко побачили. І 306.457.

РОЗЛЕТІТИСЬ (3). 1. **Роз'їхатися; розійтися в різні сторони**. *Образн.* (2). Отак Гуса Ченці осудили.. Байдуже їм, **розлетілись**, Мов тії ворони, З кровавого того свята. І 272.365.

2. **Розпастися на дрібні частини**. *Образн.* (1). Я не розглядив дна тії бездни, в ко-

тору впав. А тепер, як розглядив, то душа моя убога **розлетілась**, мов пилина перед лицем вітра. VI 299.B.

◇ **розлетілась** 2. VI 299.B, **розлетілись** 1. I 251.489, 272.365.

РОЗЛИВАТЬ (3). Як ту воду, цебром-відром Вино **розливають**. II 35.20 //У *спол.* кров **розливають** — *убивати* (2). Ви ще й не родились, Як я отут шинкувала Та кров **розливала!** I 299.227. Доколі будете стяжати І кров невинну **розливать** Людей убогих? I 343.130.

РОЗЛИТИ (7). *Перен.* (1). словеса Твої, о господи, такіі. **Розлий** же їх, твої святії, По всій землі. II 478.B. *Образн.* (1). Старій пані бахур сивий Окрив той крам. **Розлив** те пиво, Пустив покриткою... II 64.92 //У *спол.* (5): а) **розлити** з річку крові — *повбивати багатьох* (2). Поганці погані! Що **розлили** з річку крові Та в Сибір загнали Свою шляхту, то вже й годі I 299.219; б) **розлити** свою кров — *бути вбитим* (1). Нас тут триста, як скло! Товариства лягло! ..По своїй по землі Свою кров **розлили** І вирізали брата. I 381.18; в) **розлити** море (ріки) сльоз і крові — *заподіяти багато лиха* (2). Прийшли ксьондзи. І **розлили** Широке море сльоз і крові II 33.14.

◇ **розлив образн.** II 64.92, **розлила у спол.** а) I 499.B, **розлили у спол.** а) I 299.219, у *спол.* б) I 381.18, у *спол.* в) II 33.14, 227.15, **розлий перен.** II 478.B.

РОЗЛИТИСЯ, РОЗЛИТИСЬ (10). 1. *Пролитися* (7). Не жаль було давно одбутих.. моїх кровавих тяжких сльоз. А їх чимало **розлилось** На марне поле. I 389.13 // *Перен.* **Зникнути** (2). А молода? мабуть, без пари Судилось господом зносити Красу і молодість... Моз чари, Розсипалось та **розлилось**, І знову в люде довелось Проститись в найми? II 95.82 //У *спол.* (3): а) **розлилося** море крові — *про масове вбивство людей* (2). Місяцю мій ясний!.. Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, І Альту, і Сену, і там **розлилось**, Не знать за що, крові широкее море. I 112.1255; б) **розлилося** море сльоз — *про великі муки, страждання* (1). А дівочих, Пролитих тайно серед ночі! А матерніх гарячих сльоз!.. Не ріки — море **розлилось** I 326.52.

2. *Перен.* **Розтектися** (3). військо, як море червоне.. горить, А ясновельможний, на воронім коні, Блисне булавою — море

закипить... Закипить, і **розлилося** Степами, ярами I 99.838. Любовь нечистая... не раем, А лютим пеклом **розлилася** По грішній крові!.. II 450.B.

◇ **розлилася** 2. II 450.B, **розлилося** 1. II 86.45, 2. I 99.838, **розлилось** 1. I 389.13, *перен.* II 95.82, 466.B, у *спол.* а) I 112.1255, у *спол.* б) I 326.52, 2. II 92.16, **розліється** 1. у *спол.* а) I 271.324.

РОЗЛІЗТИСЯ (1). *Перен.* Там батько, плачучи з дітьми.. Умер на панщині!.. А ми **Розлізися** межі людьми, Мов мишенята. II 230.32.

РОЗЛОМИТИ (3). *Перен.* настане час великий Небесної кари. Чи **розлом[им]** три корони На гордій тіарі! **Розломимо**. I 486.B.

◇ **розломимо** I 486.B (2 р.), **розломим** I 486.B.

РОЗЛУЧАТИ (1). Подибала стара мати Дочку з милим **розлучати**. I 555.B.

РОЗЛУЧИТИ (3). За що ж вони **розлучили** Мене із тобою? I 7.185. *Грон.* (1). Царю! царю! І бог не **розлучить** Нас з тобою Кайданами Скований зо мною I 250.450.

◇ **розлучила** I 555.B, **розлучили** I 7.185, **розлучить** *грон* I 250.450.

РОЗЛУЧНИЦЯ (1). Ой пішла я у яр за водою, Аж там милий гуляє з другою. А друга тая, **Розлучниця** злая, Багата сусідонька, Вдова молодая. II 132.4.

РОЗМАЛЮВАТИ (1). *Сатирично описати, розписати*. Іди ж собі де взялася, А я трохи згодом Захожуся коло царів Та штилем високим **Розмалюю** помазаних І спереду й збоку. II 415.B.

РОЗМАХАТИ (4). *Рознести, розвіяти*. [Село] Згоріло, зотліло, Попіл вітром **розмахало** II 151.53. нема йому Хреста, ні могили. Буйні вітри **розмахали** Попіл гайдамаки, І нікому помолитись I 145.2495. *Образн.* (1). Старий заховавсь В степу на могилі, щоб ніхто не бачив, Щоб вітер по полю слова **розмахав** I 26.57.

◇ **розмахав образн.** I 26.57, **розмахало** II 151.53, **розмахали** I 145.2495, **розмахає** I 340.16.

РОЗМЕЖОВАНИЙ (1). *Образн.* Нехай житом, пшеницею, як золотом, покрита, не **розмежованою** останеться навіки од моря і до моря — слав'янська земля. I 150.11.

РОЗМИТИ (1). *Образн.* Думи мої, думи мої.. Чом вас лихо не припало, Як свою дитину?.. Бо вас лихо на світ на сміх породило, Полнзали сльози.. чом не затопили, Не винесли в море, не **розмили** в полі?.. I 21.11.

РОЗМОВА (6). Ми заспівали, розійшлись, Без сліз і без **розмови**. II 217.2. *У прикл. спол. мова-розмова* (1). Довго вони, як бачите, Меж мови-**розмови** Цілувались, обнімались З усієї сили I 95.714. *Образн.* (2). А ти, моя Україно, Безталанна вдово, Я до тебе літатиму З хмари на **розмову**. I 241.82.

◇ *Одн. Р.* без **розмови** II 217.2, з **розмови** II 456.В, *меж розмови у прикл. спол.* I 95.714, *З.* на **розмову** I 379.6 *образн.* I 241.82, 241.83.

РОЗМОВЛЯТИ, РОЗМОВЛЯТЬ (67). Добре єси, мій кобзарю, Добре, батьку, робиш, Що співати, **розмовляти** На могилу ходиш! I 27.82. «Чи жать, чи не жать, А сіятя треба»,—старий **розмовляє**, Нібито до себе. I 278.204. Мабуть, душою На перині спати Одинокій, молоденькій; Ні з ким **розмовляти**,—Одна шепче. I 87.430. що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристіг? Сяде шити—Не те вишиває.. Часом сонна **розмовляє** I 158.198. А ми з колегою лягли Та щось таке **розмовляли**. II 76.18. *Образн.* (23). У тумані, на могилі, Як тополя, похилилась Молодиця молодая. Щось до лона пригортає Та з туманом **розмовляє** I 310.7. Не сон-трава Вночі прощиває, То дівчина з калиною Плаче, **розмовляє** I 387.35. аж бачу, що ви тепер по Михайловій горі похожаете, на сині гори поглядаете, з Дніпром **розмовляєте** VI 186.34. Вітер з гаєм **розмовляє**, Шепче з осокою I 152.1. море грає, Вітер повіває, Степ чорніє, і могила З вітром **розмовляє**. I 77.112. качечка випливає.. Ловить ряску, **розмовляє** З дітками своїми. II 363.15. *Образн., повт.* (6). Там могили з буйним вітром В степу **розмовляють**, **Розмовляють** сумуючи I 68.24. і ти, білолиций.. Ти вічний без краю!.. люблю **розмовлять**, Як з братом, з сестрою, **розмовлять** з тобою I 75.15.

◇ *розмовляти* I 27.82, 87.430, 359.44, II 209.34, 313.322, 324.12, 331.4, 354.5, *розмовлять* II 154.4, 440.В, *образн.* I 85.359, 153.20, *образн., повт.* I 75.15, 75.16, *розмовляю образн.* I 161.328, *образн., повт.* I 238.38, 238.39, *розмовляеш образн.* I 9.24, *розмовляє* I 101.898, 157.151, 158.198, 231.41, 278.204, 406.В, 490.В, II 174.314, 209.38, *образн.* I 13.106, 60.18, 77.112, 152.1, 310.7, 387.35, 417.В, II 24.25, 363.15, *розмовля образн.* I 26.59, 27.76, *розмовляєте* VI 186.34, *розмовляють* II 11.25, 78.137, 79.167, 159.265, 396.9, II 42.9, 187.66, *образн.* I 241.106, II 66.172, *образн., повт.* I 68.24, 68.25, *розмовляла* I 12.39, 31.120, 81.240, 155.108, 157.100, 159.254, 358.5, II 12.174, *розмовляли* I 247.349, 289.650, II 62.12, 76.18, *буду розмовляти* I 353.81, II 48.133, *будем розмовляти* I 386.25, *розмовляючи* II 94.71, 219.38

РОЗНЕСТИ (16). 1. *Перенести в різні місця. Образн.* (5). Ніколи, братія, ніколи З Дніпра укупі не п'ємо! Розійдемось, **рознесемо** В степи, в ліси свою долю I 379.11.

2. *Розсіяти, розвіяти* (8). Де город був або село—І головня уже не тліла, І попів вітром **рознесло** II 60.35. *Образн.* (2). надію.. Вітер по полю розвіяв, Хвиля морем **рознесла**. I 228.34. Все йде, все минає—і краю немає.. одно зацвіло, А друге зав'яло, навіки зав'яло.. І листя пожовкле вітри **рознесли**. I 75.6. *У прислів'ї* (2). Нехай собака лає, вітер **рознесе**. VI 27.17 *у спол. рознести журбу-тугу*—*розігнати журбу-тугу. Образн.* (1). Сонце пресвятеє На землю радість принесло І людям на землі; моєї ж Журби-туги не **рознесло**. II 496.В.

3. *Розірвати, розтерзати* (1). На хресті отім без ката І без царя вась, біснуватих, Розпнуть, розірвуть, **рознесуть** II 328.51.

4. *Знищити. Про будівлі і под.* (2). Москалі **рознесли** вали в Полтаві II 399.В. все пішло [царям] на грище: І Запор[о]жжя, і село.. І монастир святий, скарбниця,—Все, все неситі **рознесли!**.. II 25.47.

◇ *рознесла 2. образн.* I 228.34, *рознесло 2. II* 60.35, *у спол., образн.* II 496.В, *рознесли 1. I* 395.4, II 323.743, *2. образн.* I 75.6, 4. II 25.47, 399.В, *рознесе 1. II* 183.39, 2. II 367.22, *у прислів'ї* VI 27.17, 206.29, *рознесемо 1. I* 379.11, *рознесуть 1. I* 100.881, 2. I 93.624, 3. II 328.51.

РОЗНЕСИТЬСЯ (1). *Перен. Поширитися.* слово правди **рознеслось** По всій невольничій землі II 459.В.

РОЗНОСИТИ (2). Село зеленіє. Ніхто в його не заходить, Тільки вітер віє Та **розносить** жовте листя По жовтому полю. II 151.45. *Образн.* (1). Надію.. Хвиля морем **рознесла**. Нехай же вітер все **розносить** На неокраєнім крилі. Нехай же серце плаче, просить Святої правди на землі I 228.35.

РОЗНОСИТИ (2). *У спол. недобра (недобрі) їх розносила (розносили)—розходилися.* Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядіти, Та де тобі! таке лихо, Що не видно їй світа.. От їх достобісал! Недобра їх **розносила** I 42.567.

◇ *розносила I* 42.567, *розносили I* 410.В.

РОЗНІЯТИ (2). 1. *Розітнути* (1). **розніяли** Гонту начетверо, розвезли тіло і поприбавили на середохресних шляхах. I 149.Прип.

2. *Розлучити, роз'єднати* (1). С Петром не **рознять** — уміла любить. I 461.В.

◇ **рознять** 2. I 461.В, **розняли** 1. I 149. Прип.

РОЗНЯТИСЯ (1). Білі руки простяглися.. Та й заклакли, та й замерли, з плачем **рознялися**. I 237.12.

РОЗОРАТИ (1). *Образн.* А тепер Плагамі, ралом не **розорем** Прокляту ниву, проросла Колочим терном. Горє! Горє! Дрібніють люде на землі II 353.108.

РОЗОРОНИЙ (1). Чорна земля конітами **Розорона**, засіяна Костьми була II 497.В.

РОЗПАЛАТИСЯ (2). пожар удвоє **Розгорівся**, **розпалався** До самої хмари. I 124.1700.

◇ **розпалався** I 124.1700, **ропалався** I 440.В.

РОЗПАНАХАТИ (1). *Розрізати. Образн.* Може зійдуть, і виростуть Ножі обоюдні, **Розпанахають** погане, Гниле серце, трудне I 228.65.

РОЗПАСТИСЯ (6). *Перен.* Бо в день радости над вами **Розпадеться** кара. I пові огонь новий з Холодного Яру. I 339.82.

Повт. (2). **Розпадуться** три корони На гордій тіарі! **Розпадуться!** I 265.110 //У *спол.* **розпадеться** луда (полуда) на очах ваших — *прозрієте* (2). **Розпадеться** луда На очах ваших нестиаєм, Побачите славу, Живу славу дідів своїх I батьків лукавих. I 335.213.

◇ **розпадеться** I 339.82, *у спол.* I 335.213, **ропадеться у спол. I 518.В, **ропадаєця** I 454.В, **розпадеться поет.** I 265.110, 265.112.**

РОЗПЕЧАТАНИЙ (1). Я од його полувив **розпечатане** [письмо]. VI 213.6.

РОЗПИНАТЕЛЬ (1). я тихо плачу I думу скорбную мою Твоїй душі передаю.. Перепливе вона Лету.. I притчею стане **Розпинателем** народним II 263.15.

РОЗПИНАТИ, РОЗПИНАТЬ (20). Як **розпинати** його вели, Ти на розпутті стояла з малими дітьми. II 322.704. Ми не **розпинаєм**, Як ті.. фарисей, На хресті живого Праведного чоловіка II 461.В //Перен. *Мучити, знущатися* (11). **Розпинати**, А не любить ви вчилися брата! II 280.24.

◇ **розпинати** I 107.1117, II 322.704, *перен.* II 280.24, **ропинають** I 434.В, II 491.В, **розпинаєм** II 461.В, **ропинаєм** II 472.В, **ропинають** II 300.11, *перен.* I 242.130, 271.316, 335.197, **ропинають перен.** I 473.В, **ропинав перен.** I 249.416, **ропинав перен.** I 479.В, **ропинали** II 282.80, *перен.* I 110.1186, 336.245, II 395.В, **ропинали перен.** I 434.В, **несхай ропинає** II 275.416.

РОЗПИСКА (1). У *спол.* під **розписку**. Передайте під **розписку** книгареви 100 екз[емплярів] Кобзаря VI 224.12.

РОЗПИТАТИ, РОЗПИТАЙТЕ (19). Нема кому **розпитати**, Чого плачуть очі; Нема кому розказати, Чого серце хоче I 55.17. будьте ласкаві, побачтесь з Чернишовим... а як побачитесь, то **розпитайте** його, чи він пооддавав мої письма, що я посилав через його VI 43.18. Ганна шепче: «..Ви-йди, Катре, з хати: Я щось маю **розпитати**, Дещо розказати». I 323.527. *Образн.* (3). Душе моя убогая! .. Пошлем думу аж до бога, Його **розпитати**, Чи довго ще на сім світі Катам панувати?? I 243.160 //Узнати, довідатися (1). Побачимо, почуємо... А поки — спочину, Та тим часом **розпитаю** Шлях на Московщину. I 37.363.

◇ **розпитати** I 55.17, 323.527, *образн.* I 243.160, **розпитай** VI 82.34, **розпитаю** I 37.363, **розпитає** I 53.210, 133.2028, **ропитає** I 443.В, 462.В (2 р.), **розпитали** I 317.270, VI 38.8, *образн.* I 336.243, **ропитали образн.** I 516.В, **розпитай** VI 92.19, **розпитайте** VI 43.18, 43.33, 61.36, **розпитав би** VI 193.31.

РОЗПИТАТИСЯ (1). Ще ось що: напиши мені, чи багато там землі у тій Забарі? яка вона?.. **Розпитайся** гарненько. VI 200.32.

РОЗПИТУВАТИ (4). Не **розпитуй**, бабусенько, Що було зо мною. I 132.1995. О людський волі я **розпитував**; але ніхто нічого не знає VI 201.26.

◇ **розпитують** I 11.25, **розпитував** VI 34.25, 201.26, **розпитуй** I 132.1995.

РОЗПІЗНАТИ (3). 1. *Упізнати, узнати за якимись прикметами* (1). Прийшов батько, розглядає, Насилу Степана **Розпізнає** I 286.531.

2. *Мати повне уявлення про когось* (2). Тяжко, брате, Людей на старість **розпізнати**. II 51.94. Прочитали собі по складах «Енеїду» та потинялись коло шинку, та й думають, що от коли вже ми **розпізнали** своїх мужиків. Е, ні, братіки.. Щоб знати людей, то треба пожити з ними. I 375.28.

◇ **розпізнати** 2. II 51.94, **розпізнали** 2. I 375.28, **розпізнає** 1. I 286.531.

РОЗПЛЕСТИ (3). пальцями старий сотник Настусині коси.. Докупи сплітає, То **розплете** та круг шні Трчі обмотає!.. II 165.59 //У *спол.* косу **розплести** — про весільний обряд (2). Мені вже й косу **розплели**, Та пан приїхав... II 98.228.

◇ **розплели у спол.** II 98.228, **розплете** II 165.59, **розплете у спол.** I 403.В.

РОЗПЛЕСТИСЯ (1). Розплелася густа коса Аж до пояса I 237.1.

РОЗПЛІТАТИ (10). З байстрам вернулася, Острижена. Було, вночі Сидить під тином.. Та ніби коси **розплітає**. II 206.52. дитині ніби сниться, Мов вимовить хоче: — Не плач, мамо, не **розплітай** Мої довгі коси — Посічуться... II 13.196 //У спол.

(7): а) косу (коси) **розплітає** — про весільний обряд (4). У неділю не гуляла.. Та хустину вишивала, Вишиваючи, співала: «..А я косу **розплітаю**, З дружиною пожожаю». I 254.15. Хата на помості, Наїхали гості, **Розплітали** коси Та стрічки знімали II 97.188; б) у черниці косу **розплітає** — ставати черницею (3). На новому христі хустку Вітер розвіває, А дівчина у черниці Косу **розплітає**. I 256.84.

♦ **розплітаю у спол.** а) I 254.15, **розплітає** II 206.52, у спол. б) I 256.84, 284.439, **ропсліта** II 445.В, **ропслітає у спол.** б) I 494.В, **розплітала у спол.** а) II 12.189, **розплітали у спол.** а) II 97.188, **розплете у спол.** а) I 4.45, **розплітай** II 13.196.

РОЗПОЛОДИТИ (1). *Перен.* Зневажл. враг їх знаде, Кого вони виглядають? Вже ж і в крепость завдала, І дворянства страшну силу У мундирах **розплодила** I 301.286.

РОЗПОВИТИ (3). пошкандиба[ла] Івана сина годувать.. **Розповила**, нагодувала, Попестила II 287.7 //Перен. (2). хочеться сповідатись, Серце **розповити** II 208.26.

♦ **розповити перен.** II 208.26, **ропповити перен.** II 447.В, **розповила** II 287.7.

РОЗПРАВИТИ (1). *Перен.* У спол. **розправити** руки — звільнитися від гніту, стати активним. Пішов молитися добрий Гус. «..Прозріте, люди, день настав! **Розправте** руки, змийте луду!» I 266.151.

РОЗПУСТИТИ, РОЗПУСТИТИ (17). 1. *Розкинути (віти)* (6). калина прийнялася, Віти **розпустила**. I 386.29. Зоре моя вечірняя.. Розкажи, як за горою Сонечко сідає.. Як широка сокорина Віти **розпустила**.. II 8.10. кайзакі не минають Древа святого.. І моляться, і жертвами Дерево благають, Щоб парості **розпустило** У їх бідні краї. II 61.69.

2. *Розгорнути, розправити* (1). Готово! Парус **розпустили**, Посунули по синій хвилі II 207.1.

3. *Розповсюдити, поширити* (8). Посилаю вам на показ 10 екземплярів мого Букваря.. Добре було б, якби можна

розпустити його по уездных та по сельських школах. VI 226.8. *Образн.* (7). я начитала, Що, як виросте той Гонта, Все наше пропало! Усе добре поплондрує **И** брата не покине! І **розпустити** правду й волю По всій Україні! I 302.329. Чий тяжкі руки В тілі душу закували, Серце запалили І галичі силу Думи **розпустили**? I 244.215.

♦ У спол. (2): а) пазурі **розпусти**ти — показати свою хижість (1). Люті звірі Прийшли в овніх шуках І пазурі **розпустили**.. I 271.322; б) **розпустити** слини — розчудитися (1). Облизавсь старий котюга, І **розпустив** слини, І пазорі простягає До Самантанині, Бо була.. Найкраща II 73.159.

♦ **розпустити** 3. VI 226.8, **розпустив у спол.** б) II 73.159, **розпустила** 1. I 386.17, 386.29, II 8.10, 3. *образн.* II 286.6, **роппустила** 1. I 553.В, II 379.В, 3. *образн.* II 475.В, **розпустило** 1. II 61.69, **розпустили** 2. II 207.1, 3. *образн.* I 244.215, у спол. а) I 271.322, **роппустили** 3. *образн.* I 473.В, **розпустити** 3. *образн.* I 302.329, **розпусти** 3. *образн.* I 243.168, **роппусти** 3. *образн.* I 473.В.

РОЗПУСТИТИСЯ (1). *Образн.* Радуйся, земле, не повитая Квічастим злаком! **Розпустися**, Рожевим криницею процвіти! II 291.3.

РОЗПУТТЯ (16). На **розпутті** кобзар сидить Та на кобзі грає I 63.1. *Образн.* (9). Лежить попіл на **розпутті**, А в попелі тліє Іскра огню великого. I 262.7. Тесляр убогий Тебе повинчану веде В свою убогую хатину. Молися й дякуй, що не кинув, Що на **розпуття** не прогнав II 311.274. Літа стрілою Пролітають, забирають Все добре з собою.. І кидають на **розпутті** Сліпого каліку. I 351.11. Тільки я, мов окаянний, І день і ніч плачу На **розпуттях** велелюдних, І ніхто не бачить I 330.7.

♦ *Одн.* 3. на **розпутті** *образн.* II 311.274, **М.** на **розпутті** I 63.1, *образн.* I 262.7, 262.15, 263.46, 351.11, II 58.14, 196.79, на **ропсутті** I 414.В, *образн.* II 442.В, на **ропсутті** II 322.705, на **распутті** II 491.В, **Мн.** **М.** на **розпуттях** I 119.1531, 251.495, *образн.* I 330.7, на **ропсуттях** I 438.В.

РОЗПУХНУТИ (1). Око **розпухло** і почервоніло, трохи з лоба не вилазить. VI 178.31.

РОЗП'ЯСТИ, РОЗІП'ЯСТИ, РОЗІПНУТИ (15). 1. *Прибити цвягами руки й ноги до хреста (про стародавній засіб покарання на смерть)* (14). І сина божія во плоти На тій Голгофі **розп'яла** Межи злодіями. II 268.134. В Єрусалимі говорили Тихенко люде, що стили У городі Тівєріаді Чи то якогось **розп'яли** Провозвістителя ме-

сії. II 312.280 //Перен. Замучити, закатувати (6). Прийшли ксьондзи.. І розлили Широке море слюз і крові, А сирот іменем Христовим Замордували, **розп'яли...** II 33.17. Книжечки Мережаю та начиння Таки віршами.. Та вже ж пехай хоч **розпінуть**, А я без вірші не улежу. II 163.10 /Ходив три гола я з ножами, Неначе п'яний той різник.. Було.. панянку білолицю **Розпінеш** голу на коні. II 65.153.

2. **Нап'ясти, поставити** (1). Ішли цигане.. Шатро край шляху **розп'яли** I 360.30.

◇ **розп'яла** I. II 268.134, **розп'яла** I. II 467.В, **розп'яла** I. II 312.280, 322.703, 323.749, **перен.** II 33.17, 2. I 360.30, **роsp'яли** I. II 491.В, 492.В, 493.В, **розпінеш** I. **перен.** II 65.153, **розпінуть** I. **перен.** II 328. 51, **нехай розпінуть** I. **перен.** II 163.10, 293.6, 494.В.

РОЗП'ЯСТИСЬ, РОЗП'ЯСТИСЯ, РОЗП'ЯТИСЯ (9). За кого ж ти **розп'явся**, Христе, сине божий? I 328.128. пресвятая, неповинна, За нас, луківих, **розп'ялась!** II 314.358 //Умерти, загинути (1). Хоч доведеться **розп'ястись!** А я таки мережать буду Тихенько білії листи. II 214.90. **Образн.** (1). Вкраїно!.. Потреблю Твою красу, твою оздобу, Сама **розпінешся**. II 327.17.

◇ **розп'ястись** II 214.90, **розп'явся** I 328.128, **розп'ялась** II 314.358, 322.713, **роsp'ялась** II 483.В, 491.В, **розп'ялись** II 321.650, **роsp'ялись** II 493.В, **розпінешся образн.** II 327.17.

РОЗП'ЯТИ (10). спас Тебе **розп'ятий** син Марії. II 279.564. Пішов молитись добрий Гус. Во ім'я господи Христа, За нас **розп'ятого** на дріві I 266.126 //У спол. ради **розп'ятого** — для підсилення **просьби** (1). Якщо найдете в Одесі Шекспіра, перевод Кетчера, або Одиссею, перевод Жуковского, то пришліть ради **розп'ятого** за нас, бо, ей-богу, з нудьги одурію. VI 42.6.

◇ **Одн. Н.** **розп'ятий** II 265.30, 279.564, **роsp'ятий** II 465.В, 472.В, **Р.** **розп'ятого** I 266.126, II 266.76, 312.287, ради **розп'ятого у спол.** VI 42.6, **роsp'ятого** II 466.В, **Д.** **розп'ятому** II 279.563.

РОЗП'ЯТИЄ (2). **Образн.** За що ж тебе, світе-брате... Багрянницями закрито I **розп'ятієм** добито? II 344.8.

◇ **Одн. О.** **розп'ятієм** II 344.8, **роsp'ятієм** II 498.В.

РОЗРИВАТИ (5). **Розкопувати** (4). Од козачства, од гетьманства Високі могили — Більш нічого не осталося, Та й ті **розривають**. I 77.82. Тільки і осталися, Що порогі серед степу. Ревуть-завивають: «Поховали дітей наших, І нас **розривають**».

I 147.2550 //Розкидати (1). А хто такий У чорній киреї Через базар переходить? Став; **розрива** купу.. шука когось. I 141.2343.

◇ **розриває** I 226.36, **розрива** I 141.2343, **розривають** I 77.82, 147.2550, 308.13.

РОЗРИВАТИСЬ (1). **Перен.** У спол. серце **розривалось**. Не розпитуї, бабусенько, Що було зо мною. Я молилась, я плакала, Серце **розривалось** I 132.1998.

РОЗРИТИЙ (3). Начетверо розкопана, **Розрита** могила. I 226.48. О друже мій добрий! друже незабутий! Живною душою в Україні витай, Літай з козаками понад берегами, **Розриті** могили в степу назирай. I 329.164 //У назві твору (1). **Розрита** могила I 225.3аг.

РОЗРІЗНИТИ (4). **Розлучити**. Дума-ла — ні люди, ані домовина З Петром не **розрїзнять**... уміла любити. I 157.164. **Повт.** (2). І широкою долину, І високою моги-лу.. Не забуду я. Та що з того **розрїзнили**, **Розрїзнили** люде зліє, А тепер ми по-марнілі II 432.В.

◇ **розрїзнили** II 118.6, **повт.** II 432.В (2 р.), **розрїзнять** I 157.164.

РОЗРІШАТИ (1). У спол. **розрїшати** гріхи — **відпускати гріхи комусь**. Церк. Пішов молитись добрий Гус. «Во ім'я господи Христа.. Ми **розрїшаємо** гріхи Святою буллою сією Рабини божій...» I 266.129.

РОЗРІШЕНІЄ (2). **Дозвіл**. Спасибі тобі ще раз за писанку; дійшла вона до мене цілісінька, і в той самий день прийшло мені **розрїшеніє** малювать. VI 51.16. Думаю на масницю приїхать до тебе в Никольське, а до того часу може дасть бог виїде мені **розрїшеніє**, то і в Москву. VI 159.12.

РОЗРІШЕНО (1). **Дозволено**. **Присудк.** **Безособ.** Пришли мені оту маленьку книжечку і клаптики з нею; хоч перепиши; мені **розрїшено** друковать, то книжечка та тепер мені треба. VI 196.3.

РОЗРУЙНОВАНИЙ (1). Ляхи, де був захований.. скарб, і досі видко, тільки вже **розруйнований** I 149.Прип.

РОЗРУЙНУВАТИ, РОЗРУЙНОВАТИ (4). Тут зійшлися Гонта з Залізником і **розруйнували** старосвітський будинок, Богданом ніби будований. I 149.Прип. Така й досі Осталася слава. А тим часом стародавню Січ **розруйнували**. I 146.2544. І все то те, вся країна, Повита красою..

І нема тому почину, І краю немає! Ніхто його не додбає І не **розруйнує**... І 242.116.

◇ **розруйнували** І 149.Прип., І 399.В, **розруйнували** І 146.2544, **розруйнує** І 242.116.

РОЗСЕРДИТИСЯ (12). Степаночку, голубчику! Чого-бо ти плачеш?.. **Розсердився** Бог знає на кого, Та й зо мною не говорить. І 278.214. Або прокляті поштарі не довели мого письма до вас, або ви його прочитали та **розсердились** на мене. VI 19.5. *Образн.* (3). я дурень; один собі.. Послухаю, пожурюся, У старих питаю: «Чого, батьки, сумуєте?» «Невесело, сину! Дніпро на нас **розсердився**, Плаче Україна...» І 78.127.

◇ **розсердився** І 278.214, VI 70.14, *образн.* І 78.127, **росердився** І 491.В, *образн.* І 422.В, **розсердились** VI 50.15, **розсердились** VI 19.5, 32.32, *образн.* І 78.121, **розсердиться** VI 131.39, **розсердья** VI 189.7, 189.8.

РОЗСИПАТИ (1). Жито **розсипали** Вночі на печі... II 80.118.

РОЗСИПАТИСЯ, РОЗСИПАТИСЯ (3).

1. *Розлетітися в різні боки* (1). То не хмара — біла пташка Хмарою спустилась.. Розлетілись, **розсипались**, Сонечко вставало. А я стояв, дивувався, Та аж страшно стало. І 251.489.

2. *Зникнути* (1). без пари Судилося господню зносити Красу і молодість... Мов чари, **Розсипалось** та розлилось, І знову в люде довелось Проситись в найми? II 95.82.

3. *Розпастися на дрібні частини. Образн.* (1). тепер, як розглядив, то душа моя убога **розсипалась**, мов пилина перед лицем вітра. VI 42.26.

◇ **розсипалась** 3. VI 42.26, **розсипалось** 2. II 95.82, **розсипались** І. І 251.489.

РОЗСИПАТИСЯ (1) *Руйнуватися*. **Розсипаються** могили, Високі могили — Твоя слава... І 227.9.

РОЗСИПАТИ (3). 1. *Зруйнувати* (1). Начеверго розкопати, **Розсипати** могили! І 469.В.

2. *Перен. Розповсюдити* (1). А де ж твої думи, рожеві квіти,.. Кому ти їх, друже, кому передав? Чи може навіки в серці поховав? О не ховай, брате! **розсип** їх, розкидай! І 245.253.

3. *Перен. Розгнати* (1). заплакав Дорошенко Як тая дитина! — Не **розсиплем** вражу силу, Не встану я знову! II 160.21.

◇ **розсипати** І. І 469.В, **розсиплем** 3. II 160.21, **розсип** 2 І 245.253.

РОЗСТЕЛИТИСЯ (2). *Образн.* **Розвернися ж, розстелися ж**, Убогая ниво! II 349.24. Оріся ж ти, мого ниво.. Та засійся, чорна ниво, Волею ясною! Оріся ж ти, розвернися, Поле **розстелися**! II 349.15.

РОЗСТИЛАТИ (3). *Образн.* І тьму за собою **Розстилає** туман сивий, І тьмою німою Оповіє тобі душу II 178.15. За сонцем хмаронька пливе, Червоні поли **розстилає** І сонце спатоньки зове У сине море II 178.2. Весна килим **розстилає** І 538.В.

РОЗСТИЛАТИСЯ (3). 1. *Повільно поширюватися над поверхню, по поверхні* (2). кругом неї Димом **розстилалися** В полі курява. II 188.105. Поскидали У воду трупи.. І ти дивилась, Як **розстилалися**, стелились Круги широкії над ним II 278.555.

2. *Рости, простягаючи стебла* (1). Барвінок.. Слався, **розстилався** II 346.2.

◇ **розстилався** 2. II 346.2, **розстилалась** І. II 188.105 **розстилалися** І. II 278.555.

РОЗСУДИТИ (1). Царю! царю! І бог не **розсудить** Нас з тобою. І 477.В.

РОЗТАВАТИ (2). Тричі крига замерзала, Тричі **розтавала**; Тричі наймичку у Київ Катря провозжала. І 319.373.

◇ **розтавала** І 319.373, **роставала** І 507.В.

РОЗТАШУВАТИСЯ (1). І батько, й мати, і воно Пішли на ярмарок.. От прийшли, **Розташувались**. II 320.616.

РОЗТЕРТИ (1). Якби він знав... То, мов гадюку б, розтоптав І ядовитую б **розтер** Гадючу слину. II 353.106.

РОЗТЛЕННИЙ (2). *Перен.* І плача, матернього плача Ісполню гради і поля, Да зрить **розтленная** земля, Що я держитель і все бачу. II 327.25. Скажи, що правда оживе, Натхне, накличе, нажене Не ветхе[є], не древле слово **Розтленное** II 328.67.

РОЗТЛИТИ (7). Владимир князь перед народом Убив старого Рогволода.. І **растлі** ю, Тую Рогніду молодю, І прожене ю II 74.209 **Розп'яли** Й тебе, як сина. Наплювали На тебе, чистую, кати; **Розтлили** кроткую! II 323.752. *Образн.* (3). І лукаві! Господню святую славу **Розтлили**... II 102.15.

◇ **растлі** II 74.209, **розтлили** І 351.18, II 323.752, *образн.* II 102.15, **роствили образн.** II 422.В, **растляли** II 492.В, *образн.* II 422.В.

РОЗТОВКТИ (1). *Фам. Розтлумачити*. Чи не побачишся ти сам коли-небудь з батьком і з матер'ю Харити, порадься з ними та **розтовчи** ти їм, що я і ти не пани, а такі ж самі прості люде VI 209.27.

РОЗТОПИТИ (4). *Перен. У спол. серце розтопити.* В яких ярах.. Ти заховаєшся од спеки Огнепалної тії, Що серце без огню **розтопить** І без води прорве, потопить Святії думоньки твої? ІІ 307.99. Ридаю, Молю, ридаючи, пошли, Подай душі убогій силу, Щоб огнем заговорила, Щоб слово пламенем взялось, Щоб людям серце **розтопило** ІІ 266.84.

◇ **розтопило** ІІ 266.84, **ростопило** ІІ 466.В, **ростопить** ІІ 307.99, **ростопить** ІІ 485.В.

РОЗТОПЛЕНИЙ (1). Я золотом **розтопленням** Заллю йому очі!.. І 302.335.

РОЗТОПТАНИЙ (1). Чи доля так оце зробила?.. Що я — Неначе лютає змія **Розтоптана** в степу здихає, Захода сонця дожидає. Отак-то я тепер терплю ІІ 201.42.

РОЗТОПТАТИ (2). Якби він знав, Як-то лихо з його вийде, З того лукавого Давида, То, мов гадюку б, **розтоптав** І ядовиту б розтер Гадючу слину. ІІ 353.105. *Образн.* (1). Саул прочумався, та й ну.. Свою ріденьку волохату І вздовж і впоперек хрестить. А гусларя того Давида Трохи не вбив, не **розтоптав** ІІ 500.В.

РОЗТОЧИТИ (1). *Розтратити, розтринькати.* Отак тепер і з сотником З дурним моїм сталося.. Довелось самому Розкидати, **розточити**, І добра нікому Не зробити ні на шельг ІІ 175.346.

РОЗТРАТА (1). Тяжко дітей годувати У безверхій хаті, А ще гірше старітись.. Старітись, умірати, Добро покидати Чужим людям, чужим дітям На сміх, на **розтрату**! І 312.85.

РОЗТРИПАНИЙ (1). Побачила стара мати, Сказалися люта: «Чи бач, погань **розтріпана**» І 464.В.

РОЗТРИПАТИ (1). С[отник]: Та одчепись, божевільна... Дивись лишень: коси Мов русалка **розтріпала**... ІІ 165.67.

РОЗТРОЩИТИ (1). *Перен.* Козак безверхий упаде, **Розтרוщить** трон ІІ 367.12.

РОЗУМ (19). Дурний свій **розум** проклінаю, Що дався дурням одурить І 393.8. Боже! боже! Даеш волю І **розум** на світі, Красу даєш, серце чисте... Та не даєш жити. ІІ 11.117. Чи ще митарство? Чи вже буде? Буде, буде, бо холодно, Мороз **розум** будить. І 245.257 // *Персоніф.* (1). І знов лечу, Земля чорніє. Дрімає **розум**, серце мліє. І 245.259. *Образн.* (2). Оріся ж ти, моя ниво.. Та посьйся не словами, А **розумом**, ниво! ІІ 349.21.

◆ *У спол.* (5): а) як (що) вам бог на **розум** положе (пошле) — як самі *надумаете* (2). Зробіть, як знаєте і як вам бог на **розум** положе. VI 200.11. а на папері тім пишть вже ви, що знаєте, і що вам бог на **розум** пошле. VI 194.1; б) **розуму** набратись (1). Чи не покинуть нам, небого.. Вірші нікчемні віршувать.. Втомилися, і підтоптались, І **розуму** таки набрались ІІ 372.9; в) прийти до нормального **розуму** (1). Я прийду трохи до нормального **розуму**, то напишу тобі цілу книгу VI 134.2; г) не без **розуму** — *розумний* (1). Сьогодні певне буде у Корсуні Наталка Шулячівна, то ти, яко чоловік не без **розуму**, поклонися їй од мене VI 212.13.

◇ *Одн.* **Р.** **розум** І 524.В, ІІ 459.В, *персоніф.* І 245.259. **Р.** **розуму** ІІ 202.10, *у спол.* б) ІІ 372.9, без **розуму** VI 201.6, *у спол.* г) VI 212.13, до **розуму** *у спол.* в) VI 134.2, **Д.** **розуму** ІІ 319.594, **З.** **розум** І 245.257, 393.8, ІІ 11.117, 289.14, VI 186.14, *образн.* І 266.148, на **розум** *у спол.* а) VI 194.1, 200.11, **О.** **розумом** ІІ 266.69, *образн.* ІІ 349.21.

РОЗУМЕНЬКИЙ (1). Воно з даром божим, а до того **розуменьке**, слухняне і трудяще. VI 163.22.

РОЗУМНИЙ (30). 1. *Наділений розумом, кмітливий* (22). Даль чоловік добрий, **розумний** і могутий, він добре знає, як тут ми пропадаємо VI 43.24. *У приказці* (1). А я, недотепний, забув на той час надіть на себе христовобразну амуницію, а то б нічого сего не було. **Розумний** лях по шкоді. VI 148.23. *Образн.* (3). Порадсья з своїм **розумним** серцем, мій друже єдиний! VI 152.24. *Ірон.* (2). Треба слухать, може й справді Не так сонце сходить, Як письменні начитали... **Розумні** та й годі! І 76.64 /Ох, старі голови та **розумні**; химерять-химерять, та й зроблять з лемеша швайку. І 101.912.

2. *Змістовний, породжений розумом (часто про книгу)* (8). Послав я тобі 10 Кобзарів і дуже, дуже **розумну** книжечку для Прісі. VI 209.20. *Повт.* (2). **Розумний**, дуже **розумний** і сердечний епілог вийшов VI 155.34. *Ірон.* (1). Правда, мудрі! Спасибі за раду. Теплий кожух, тільки шкода — Не на мене штий, А **розумне** ваше слово Брехнею підбите. І 77.99 // *Субст.* (1). Ти од себе напиши що-небудь **розумне** отому Яковові Тарновському VI 225.31.

◇ *Одн.* **Н.** **розумний** І. VI 43.24, 202.20, 225, 4.

у приказці VI 148.23, образн. II 202.14, 2. повт. VI 155.34 (2 р.), розумна I. VI 201.5, 215.18, 2. VI 130.30, 130.36, розумне I. VI 182.23, 2. грон. I 77.99, розумнее I. II 491.В, Р. розумної 2. VI 131.38, 3. розумного I. VI 153.16, 179.16, розумну 2. VI 209.20, (в) розумну I. образн. VI 164.15, розумне 2. субст. VI 225.31, О. (з) розумним I. образн. VI 152.24, Мн. Н. розумні I. I 77.104, 305.405, II 384.В, VI 49.37, 154.36, 216.22, 216.24, грон. I 76.64, 101.912.

РОЗУМНІШИЙ (3). Василій Іванович вернувся із Італії ще товщий як був і розумніший і добріший, дякує вам і кланяється. VI 26.15.

♦ **Одн. Н.** розумніший VI 21.17, 26.15, розумніша VI 216.33.

РОЗУМНО (1). Присл. Велика сім'я її, небогу, осіла, а то б вона й сама собі розумно найшла шлях-дорогу до раю. VI 163.28.

РОЗУЧУВАТИ (1). тепер вони розучують Москаля-чарівника, Шельменка, Сватання на Гончарівці і мого Назара Стодолю. VI 34.22.

РОЗХОДИТИСЯ (2). «Цу-цу, скажені! схаменіться! Бач, розходилися!».. Кричить отаман. I 107.1102.

♦ розходилися I 107.1102, розходилися I 433.В.

РОЗХОДИТИСЬ (1). Загуло У Віфлеємі на майдані: — Месія! Ісус! Осанна! — І люд розходивсь. Через час Чи через два прийшов указ II 314.379.

РОЗХРИСТАНИЙ (5), **РОЗХРИСТАНИЙ** (2). я, неначе навісна, В Дунаєві шукаю броду, З байстрам розхристана бреду. II 101.301. Випливає з води мати, Сяде по тім боці; Страшна, синя, розхристана I в мокрій сорочці I 168.186.

♦ **Одн. Н.** розхристана I 165.63, 167.133, 236.236, II 101.301, розхристана I 168.186, Мн. Н. розхристані II 415.В, розхристані II 417.В.

РОЗЦВІСТИ (1). Образн. на порі Марія стала... Рожевим квітом розцвіла В убогій і чужій хатині. II 306.33.

РОЗЦВІТАТИ (5). Зоре моя вечірняя... Розкажи... Як сон-трава при долині Вночі розцвітає... II 8.22. Образн. (3). Як маківка на городі, Ганна розцвітала I 166.97.

♦ розцвітати I 528.В, розцвітає II 8.22, образн. I 158.227, розцвітає образн. I 416.В, розцвітала образн. I 166.97.

РОЗЧЕТВЕРУВАТИ (1). Про стародавній засіб покарання на смерть. Івана Остріяниці і тридцять старшин козацьких після страшної муки розчетверували I 148.Прип.

РОЗЧИНЯТИ (1). Розтинати (труп).

Прийшли; ножі беруть, І генерала розчиняють II 225.217.

РОМАН¹ (1). Уже де вона на світі Роман сей читала... І Рухля не знала. II 158.54.

РОМАН² (1), **РОМЕН**¹ (1). Рослина. Ой по горі роман цвіте II 294.1. Ой по горі ромен цвіте, Долиною козак іде II 480.В.

РОМАНСЬКИЙ (3). Істор. Римський. Романські п'яні легіони Паскудились. II 301.4. Сіяє в золотім вісоні Ізраїльський архієрей! Романський золотий плебей! II 321.672.

♦ **Одн. Н.** романський II 321.672, романській II 483.В, Мн. Н. романські II 301.4.

РОМЕН¹ див. **РОМАН**².

РОМЕН² (3). Назва міста. Вчила княгиня Тільки «мамо» вимовляти, А «тато» не вчила... І книжечок з кунштками В Ромні накупила. II 12.173. Я спалила Польщу з королями.. Сулу в Ромні загатила Тільки старшинами Козацькими... I 300.257.

♦ **Одн. М.** в Ромні I 300.257, II 12.173, 408.В.

РОМОДАН¹ (2). Прізвисько Ромодановського, царського воеводи, який командував царським військом на Україні. А гетьман-попович Із-за Дніпра напирас — Дурний Самойлович З Ромоданом. II 160.9.

♦ **Одн. О.** з Ромоданом II 160.9, 161.65.

РОМОДАН² див. **ШЛЯХ РОМОДАН**.

РОСА (21). Весна. Садочки зацвіли, Неначе полотном укриті, Росю божою уміті II 150.9. Тільки вітер тихесенько Повіє над ними, Тільки роси ранесенько Сльозами дрібними Їх умиють. I 111.1230. Рим. (1). Свідок слави, дідівщини З вітром розмовляє, А внук косу несе в росу, За ними співає. I 60.19. У порівн. (2). Як роса та до схід сонця, Показали сльози. I 35.271. Образн. (6). Я до тебе літати му.. Опівночі падатиму Рясною росю. I 241.86 /Про сльози (2). Колись божились та клялись, Братались, сестрились зо мною. Поки, мов хмара, розійшлись Без сльоз, роси тії святої. II 152.16. У прикл. спол. роса-сльоза. Образн. (1). І заплакала Лілея Росю-сльозою... I 355.20. У прислів'ї (1). не так пани, як підпанки, або — поки сонце зійде, то роса очі виїсть I 103.968.

♦ **Одн. Н.** роса I 161.346, 283.390, 419.В, у порівн. I 35.271, у прислів'ї I 103.968, Р. без роси образн. II 152.16, з роси II 250.52, 3. в росу рим.

І 60.19. **О. росю** І 242.110, 387.49, ІІ 150.9, **образн.** І 241.86, ІІ 345.208, **образн., у прикл. спол.** І 355.20, **з росю образн.** І 329.172, **під росю** І 40.508, 166.99. **Мн. Н. роси** І ІІІ.1230, **у порівн.** ІІ 214.81, **образн.** І 345.211, **З. роси** І 386.15.

РОСІЯ (1). Росії Тойді й на світі не було ІІ 267.97.

РОСЛИНА (1). Ви казали, що в вас єсть якась зелена рясна **рослина** на шталт хмелю чи винограду. VI 199.5.

РОСТИ (80). 1. **Збільшуватися в рості** — про людей, рослини тощо (76). Петрусь до школи та із школи З книжками ходить та **росте**. ІІ 222.89. **Росте** в полі на могилі Осика заклята І 533.В. **Рости** ж, серце-тополенько, Все вгору та вгору І 53.218 **Повт.** (16). Не зна Марко, **росте** собі, **Росте**, виростає. І 316.245 // **Ставати старшим** (2). **Росла** дочка Мар'яна, А виросла, як панна — Кароока, І висока І 155.93. Отож небога Уже чимала піднялась, **Росла** собі та виростала І на порі Мар'я стала... ІІ 306.31 // **У спол.** нехай здорові **ростуть** (здорове **росте**) — **побажання в закінченнях листів і под.**

(4). Цілую твою жінку, дітей і внучаток, нехай здорові **ростуть** та щасливі будуть. VI 188.21. Поклоніться од мене тричі Кондрату Михайловичу.. Титарівну ж тричі поцілуйте за мене, нехай воно **здорове росте**, та щасливе буде! VI 200.14

// **Жити, виховуватись в якихось умовах** (11). Чи то на те божа воля? Чи така її доля? **Росла** в наймах, виростала, З сиротою покохалась. ІІ 42.3. **Повт.** (4). У золоті, в оксамиті, Мов та квіточка укрита, **Росла** я, **росла**. ІІ 119.6 // **У спол.** **рости**

на божій харчі — **виховуватися, виховуватися у чужих людей** (1). сотник був собі багатий, То в його, знаєте, **росло** На божій харчі за дитину Чиесь байстря. ІІ 164.19. **Образн.** (10). Лети ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла, Свое товариство — ти з ними **росла** І 243.165. А де ж твої думи, рожеві квіти.. Кому ти їх, друже, кому передав? Чи може навіки в серці поховав? О не ховай, брате! розсип їх, розкидай! Зійдуть, і **ростимуть**, і у люди вийдуть! І 245.254. Нехай радіє, Поки надія серце гріє, Поки **росте** з того зерна Або кукіль, або пшениця. ІІ 222.77. од коріння тихо, люблю Зелені парості **ростуть**. І виростуть; і без сокири.. Козак безверхий упаде, Розтрощить трон ІІ 367.8.

2. **У спол.** добре **росте** — про сприятливі умови для якоїсь рослини (1). Поцілуй Васю за мене і скажи їй, що як буде добре учитися, то я їй і намісто, і серги, і перстень привезу, а якщо ні, то привезу березової каші, а вона тут, скажи, дуже добре **росте**. VI 209.37.

3. **Перек. Множитися** (2). Сім'я моя щодень **росла** і вже до сотні доростала. ІІ 65.139. Сумують комини без диму, А за городами, за тямом Могили чорнії **ростуть**. ІІ 150.26.

4. **Перен. Ставати могутнішим** (1). Дрібніють люде на землі, **Ростуть** і висяться царі! ІІ 353.112.

О **рости** І І 343.10, **росту** І 1 358.29, **росте** І 1 314.161, 314.165, 533.В, ІІ 218.5, 222.89, VI 200.14, **повт.** І 316.245, 316.246, ІІ 267.120, 267.121, **образн.** ІІ 222.77, 301.24, 2. VI 209.37, **ростуть** І 1 106.1067, 107.1124, 232.98, 536.В, **повт.** І 548.В (2 р.), **образн.** ІІ 53.160, 326.37, 367.8, 3. ІІ 150.26, 4. ІІ 353.112, **росла** І 1 155.93, 294.35, 355.1, ІІ 42.3, 220.3, 249.28, 250.73, 306.28, 306.31, 411.В, 501.В, **повт.** ІІ 119.6 (2 р.), **образн.** І 243.165, 3. ІІ 65.139, **росло** І 1 45.21, 236.32, 267.99, 318.535, **у спол.** ІІ 164.19, **образн.** ІІ 181.15, 368.12, **росли** І 1 120.1555, ІІ 39.9, 98.211, 205.1, 343.1, 351.23, 370.6, 491.В, VI 85.36, **повт.** ІІ 33.9, 33.10, 63.47, 63.48, 500.В (2 р.), **ростимуть** І 1. **образн.** І 245.254, **нехай росте** І 1. **у спол.** ІІ 218.5, VI 200.14, **нехай ростуть** І 1. **у спол.** VI 75.20, 188.21, **образн.** І 329.169, **рости** І 1 53.190, 53.218, ІІ 343.10, **повт.** І 52.188 (2 р.), 53.194 (2 р.), 348.1 (2 р.), **росли б** І 1 400.В, **ростучи** І 1 320.643.

РОСТИТИ (3). **Виховувати, доглядати.** Сидить батько кінець стола.. Коло його стара мати.. Вимовляє доні: «..Доню моя, доню моя, Цвіте мій рожевий! Як ягодку, як пташечку, Кохала, **ростила**» І 33.192. Спасибі ж тобі ще раз, друже мій єдиний! Дай тобі господи милосердний не класти більше своїх любих діток в домовину, а **ростити** їх на добро людям, а собі на тиху старечу радість. VI 85.33.

О **ростити** VI 85.33, **ростила** І 33.192, **ростили** ІІ 13.В.

РОСТОВСЬКИЙ (1). **Український письменник і культурний діяч (1651—1709 рр.).** Тільки ти, святий **Ростовський**, Згадав у темниці Свого друга великого ІІ 162.77.

РОСТОПЧИНА (1). **Прізвище графіні, письменниці.** А щоб ви знали, що труд ваш не мимо іде — і щоб не дуже чванилась московская братія своєю **Ростопчиною** — то от вам Свяченая вода. І 376.63.

РОСТЯГАЇ (1). **Страва (пиріжки).** Нагадайте йому про Ізлера і **ростягаї**, про Адольфінку й прочі дива. VI 43.13.

РОСТЯТИ (1). на хресті отім.. вас, біснுவатих, **Ростнуть**, розірвуть, розіпнуть. І вашей кровію, собаки, Собак напоять... ІІ 494.В

РОСЧІСУВАТИ (1). Не плач, мамо, не росчїсуй Мої чорні коси — Посїчуя. ІІ 382.В.

РОСЬ (5). Назва річки на Київщині. що зроблено з хатиною і садочком над Россю і де те добро, чи в самому Корсуні, чи недалеко його? VI 212.37 // *Про битву на цій річці* (1). Місяцю мій ясний!.. Страшно тобі буде, хоч ти й бачив **Рось**, І Алту, і Сену, і там розлилось, Не знать за що, крові широкее море. ІІ 112.1254.

♦ *Одн. З.* **Рось** І 108.1149, ІІ 12.1254, *О.* над Россю І 148. Прип., VI 212.37. *М.* на Росі VI 198.7.

РОТ (3). Мати дивиться на неї, Од злості німіє.. Розхрістана, боса, З **роту** піна І 167.134. У *приказці* (1). Либонь, уже десяте літо, Як людям дав я «Кобзаря». А їм неначе **рот** зашито ІІ 200.12.

♦ *Одн. Р.* з **роту** І 167.134, *З.* **рот** у *приказці* ІІ 200.12. *М.* в **роті** І 61.50.

РУБЛІ (8). Карбованці. Воно тут получає 25 **рублів** в місяць VI 163.25. Ну, та гроші така річ, що хоч і сто **рублів**, то не пошкодить VI 17.13.

♦ *Мн. Н.* **рублі** VI 86.34, *Р.* **рублів** VI 15.21, 7.13, 17.14, 118.22, 131.28, 163.25, *О.* **рублями** VI 138.23.

РУДИЙ (8). Сліпий по базару.. Додає словами. «Ой гоп гонака! Полюбила козака, Та **рудого**, та старого — Лиха доля така» І 128.1884. *Повт.* (2). Дивлюся, І згадую Україну.. І там степи, і тут степи, Та тут не такії, **Руді, руді**, аж червоні, А там голубії ІІ 46.63. *Образн.* (1). Із степу перекотиполе **Рудим** ягняточком біжить ІІ 208.10 // *Субст. Про кров* (2). За що ж боролись ми.. **рудюю** поливали... І шаблями скородили. Що ж на ниві уродилось??? І 227.21 *Образн.* (1). всіх — Княжат, панят і молодих — Всіх перерізали. **Рудюю** Весілля вмилося. ІІ 65.126.

♦ *Одн. Н.* **рудий** І 129.1896, *З.* **рудого** І 128.1884, *О.* **рудим образн.** ІІ 208.10, **рудюю субст.** І 227.21, *субст., образн.* ІІ 65.126, (з) **рудим** ІІ 425.В, *Мн. Н.* **руді повт.** ІІ 46.63 (2 р.).

РУДЯКИ (3). Назва села на Київщині. Якщо подобаються тобі оті **Рудяки**, то возьми в посесію 20 десятин на 25 літ, гарненько поторговавшись з Трощинським, та заходься будувати. VI 210.34.

♦ *Мн. Н.* **Рудяки** VI 210.34, *З.* на **Рудяки** VI 210.33, *М.* у **Рудяках** VI 212.21.

РУІНА (8). Все, все сплюндровано. В **руїні** Їм довелося ночувать. ІІ 317.500.

У *порівн.* (1). Старий Котляревський отак щебетав; Замок неборака, сиротами кинув І гори і море, де перше витав.. Все осталося, все сумує, Як **руїни** Трої. І 13.76 // *Перен.* (4). глadiator і патрицій, Обидва п'яні. Кров і дим Іх упоїв. **Руїну** слави Рим пропиває. ІІ 276.444. Схаме-ніться, недолюди, Діти юродиві! Подивіть-ся на рай тихий, На свою країну, Полубіте ширим серцем Велику **руїну** І 330.24.

♦ *Одн. З.* **руїну перен.** І 330.24, ІІ 276.444, *М.* в **руїні** ІІ 317.500, *Мн. Н.* **руїни у порівн.** І 13.76, *Р.* **руїн перен.** І 99.833, *із руйн перен.* ІІ 384.В, *З.* **руїни** І 302.311, *М.* на **руїнах** І 227.26.

РУЙНУВАТИ, РУЙНОВАТИ (12). Роз-брілись конфедерати.. **Руйнували**, мордува-ли, Церквами топили... І 83.318. Той му-рує, той **руйнує**, Той неситим оком — За край світа зазирає І 239.3. *Повт.* (2). господь наш вас пом'яне, Едомськії діти, Як кричали ви: «**Руйнуйте, Руйнуйте**, па-літе! Сіон святій!» І 346.249. *Образн.* (2). Заворожи мені, волхве.. Ти вже серце за-печатав, А я ще боюся. Боюся ще погори-лу Пустку **руйновати** І 258.6.

♦ *руйнувати* І 83.317, *образн.* І 482.В, *руйно-вати образн.* І 258.6, *руйнує* І 139.2272, 239.3, *руй-нують* І 202.131, *руйнували* І 83.318, 288.606, *руйно-вали* І 26.36, ІІ 254.207, *руйнуйте повт.* І 346.249, 347.250.

РУКА (147). 1. (82). Дивлюся, в могили Усе козаки: Який безголовий, який без **руки** ІІ 232.21. могила ніби розвернулася, А з неї виходить неначе козак.. От мене бере. Неначе на **руки** та несе в могилу ІІ 232.18 // *Кисть руки* (9). Тільки що схаме-нувся я од твого слова і взяв уже перо в **руку**.. аж приходить із Гур'єва почта VI 129.37. У *порівн.* (1). Ох, якби-то так жартувало мое серце, як я оце з вами словами жартую. Якби і йому, як **рукам**, можна було дати клапоть паперу VI 50.28. *Образн.* (5). Лети ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла, Своє товариство — ти з ними росла, Ти з ними кохалась, Іх тяжкії **руки** Тебе по-вивали. І 243.166. Реве, лютує Візантія, **Руками** берег достає. І 202.121. У *приказці* (2). Парус.. про нас і не згадав.. Ми вже, бач, дуже близькії родичі. Як наш батько горів, то їх батько **руки** грів. VI 186.9 // *Руки* скверні (1). Прорци своїм лукавим чадам, Що пропадуть во-

ни, лихі.. І додай, Такеє слово їм додай Без притчі; вискажи:—Зробили, **Руками** скверними створили Свою надію; й речете, Що цар.. нагодує і огріє Вдову і сирот. ІІ 328.57.

2. Тільки мн. *Перен. Вживається у знач. «люди»* (21). Робочим головам, **рукам** На сій окраденій землі Свою ти силу ниспошли. ІІ 332.4. *Повт.* (2). Роботящим умам, Роботящим **рукам** Перелого орать, Думать, сіять, не ждять, І посіяне жать Роботящим **рукам**. ІІ 334.41 // **Руки** тверді—*про сильну людину* (3). А на давнім пожарищі Іскра братства тліла, Дотлівала, дожидала **Рук** твердих та смілих І 263.33 // **Руки** неситі—*про пожадливу, зажерливу людину* (1). Вдові убогій поможіть.. виведіть із тісноти На волю тихих, заступіте Од **рук** неситих. І 344.137 // *Нетвердії руки — про нерішучу людину* (1). Благослови На месьті на муки, Благослови мої, боже, Нетвердії **руки**! І 265.115 // *З третіх рук — через когось* (2). А як будете писать, то пишть на моє ім'я просто в [Кріпость] О[рську], бо я другий лист ваш прийняв уже з третіх **рук** VI 46.3 // *У ваші (їх, твої, мої) руки — вам (їм, тобі, мені); до ваших (твоїх) рук — вам (тобі); із ваших рук — від вас* (8). купець, що привіз вам оту живушу Історію Устрялова.. забожився мені, що притьмом у ваші **руки** власніє оддав,—а із ваших **рук**.. хоть би клаптик паперу VI 50.19. Наша книжка як попадеться у їх **руки**, то вони аж репетують та хвалять І 374.16. Як-що дійде цей лист до твоїх **рук**, і ти.. собі кажеш,.. написати би йому. Якщо тобі думка прийде, то пиши так VI 85.1. щоб швидче твоє письмо прийшло в мої **руки**, го пиши отак на конверті VI 140.3 // *Власними (своїми) руками — сам* (2). того ж [1846] божого року написавши тобі лист, і гарненько власними **руками**.. оддавши на почту, поїхав собі гарненько в престольний град Москву VI 82.13.

3. *Почерк* (1). Маркович написав мені свій адрес.. в Почтамтской, в доме Логінова, а на конверті написано вже [?] другою **рукою**, в доме полковника Поссе. VI 141.13.

◆ *У спол.* (43): а) махати (махнути) **рукою** (6): 1) *наказувати комусь; кликати (покликати) когось* (5). Гонта повів

очима і страшно глянув на Б.; той махнув **рукою**,—і розняли Гонту начетверо І 149.Прип. Іде шляхом до Києва Берлін шестернею, А в берліні господня.. Побіг Івась, бо з віконця **Рукою** махає. І 46.734; 2) *безнадійно відмовитись від думки щось зробити* (1). Для текста думав був виписать сию хитро надрюковану книгу, та як полічив свої гроші, то і **рукою** махнув VI 86.37; б) *здіймати (піднімати), зняти руки* (до бога)—*благати бога в молитві; бути в розпачі* (5). згадав сирота Степан в неволі Свою матір Україну.. Плаче, ридає, До бога **руки** здіймає, Кайдани ламає І 286.507. Панів великих і малих Усіх порізули.. Молила Сама стара за молодих, До бога **руки** піднімала.. ІІ 411.В. Ти закричала, знявши **руки**, І збожевілівши од мўки Об мур старою головою Ударилась, і неживою Під браму впала. ІІ 471.В; в) *подати (дати) руку — допомогти комусь, виявити свою прихильність, дружбу* (4). Моя ти любю! усміхнісь І вольную святую душу І **руку** вольную, мій друже, Подай мені. ІІ 345.16. На тебе, мати, возлагаю Все упованіє моє.. Молюся плачучи, подай Невольникам святую **руку** ІІ 484.В. Отак-то, лясє, друже, брате. Неситіі ксьондзи, магнати Нас порізули, розвели, А ми б і досі так жили. Подай же **руку** козакові ІІ 33.29; г) *розв'язати руки — звільнити від гніту* (2). І діди нам розказують Про давні кроваві Тії літа; як **рукою** Твердою своєю Розв'язав ти наші **руки** І 341.47; д) *розправити руки — звільнитися від гніту, стати активним* (1). Пішов молитись добрий Гус. «..Прозріте, люди, день настав! Розправте **руки**, змийте луду». І 266.151; е) **руку** підіймати (підняти) *на кого — повставати проти кого, починати (почати) боротьбу з кимсь* (3). І плавав Гус, молитву дія,.. Люд мовчав І дивувався: що він діє, На кого **руку** підійма! І 267.188. я молитись в хаті буду.—Бо вже нездужав, сину, встать, **Руки** на ворога підняти! ІІ 234.81; є) *упасти в чийсь руки — бути переможеним. Повт.* (2). Да не скаже хитрий ворог: «Я його подужав». І всі злії посміяться, Як упаду в **руки**, В **руки** вражі. І 341.34; ж) *у руки* *попастися ко-*

му-н.— потрапити в чийсь залежність (1). Якби йому Богдан оце У **руки** попався, У москалі заголив би І 307.474; з) сидіти склавши **руки**— нічого не робити, не працювати (3). Нудьга, крий мати божа, яка нудьга сидить склавши **руки** VI 115.39. Заходився рисовать карандашем портрети,— так що ж? нарисовав три портрети, та й сижу склавши **руки**. VI 154.26; и) не лежать (не підіймаються) **руки**, з **рук** випадає— про відсутність бажання що-н. робити (3). Я ще зроду такої нудьги не коштував. Ні до чого **руки** не лежать. VI 132.40. Ян Гус повинен бути у Василя Васильовича] Тарновського.. Перероблять його, або знову робить, у мене щось **руки** не підіймаються. VI 165.16. Тепер, слава богу, я повеселішав, а все-таки за що не возмуся, із **рук** випадає. VI 138.12; і) йти в **руки**— легко діставатися (1). Я тепер заробляю гроші (аж дивно, що вони мені йдуть в **руки**! VI 29.19; і) класти **руки**— умерти (1). Якби мені бог поміг докінчити те, що я тепер зачав, то тойді склав би **руки** та й в домовину. VI 33.16; й) на **руках** понести кого— виявити велику пошану до кого (1). як би ти добре зробив, якби прийхав! тут би [у Нижньому] тебе, преславного, на **руках** понесли твої безчисленні поклонники. VI 154.7; к) **руки** простягати до кого— просити милостиню у кого, жебракувати (2). Вдова шкандибає Під дзвіницю, сердешная, **Руки** простягати До тих самих, до багатих, Що сина в солдати Позаторік заголили. II 122.6; л) до кого **руки** приросли— з ким-н. зійшовся, подружжися (1). В чужій землі, в чужій сім'ї Кого ти радуєш? до кого, До кого **руки** приросли? І 384.29; м) дати себе в **руки** взяти— комусь покоритися (1). Все покажем! тільки дайте Себе в **руки** взяти. І 328.147; н) взяти на свої **руки**— потурбуватися про що-н. (1). Не знаю, хто се Н. Д. Якби Княгиню взяв на свої **руки** Куліш, чи не лучше б було? VI 132.24; о) повернути на чий-н. **руку**— стати на чийсь бік (1). А надто о Хариті: чи ти казав їй про мене і що вона тобі сказала? Будь ласкав, поверни цим ділом на мою

руку VI 206.36; п) в **руках** у кого-н. пропадати— терпіти знищення від кого-н. (1). А ви Україну ховайте: Не дайте матері, не дайте В **руках** у ката пропадати. І 107.1120; р) в твоїх **руках**— у твоєї владі (1). В твоїх **руках** все на світі. Твоя свята воля! Нехай буде так, як буде,— Така моя доля! І 282.366; с) ламати **руки** (1). Амон бере її. Ламле **руки**, Сестра ридає. І, рвучись, Кричить до брата:— Схаменись II 72.131; т) в залізі **руки** принести— прийти закутим у кайдани (1). О милий боже України, Не дай пропасті на чужині, В неволі вольним козакам!.. На суд твій праведний прийти, В залізі **руки** принести І 201.80.

◇ **Одн. Р.** без **руки** 1. II 232.21, з **руки** 1. VI 133.8, **З. руки** 1. І 249.408, 368.279, II 98.225, 165.46, у **спол.** в) І 33.29, 311.246, 345.16, 484.В, у **спол.** е) І 267.188, в **руку** 1. VI 129.37, за **руку** 1. І 368.276, 535.В (2 р.), II 72.128, 283.4, на **руку** 1. І 409.В, II 16.333, у **спол.** о) VI 206.36, **О. рукою** 2. І 341.45, 3. VI 141.13, у **спол.** а) І 46.734, 97.811, 149. Прип., 285.472, 296.105, VI 86.37, з **рукою** 1. І 149. Прип., **М. в руці** 1. І 38.403, на **руці** 1. І 5.104, **Мн. Н. руки** 1. І 66.138, 237.7, 238.43, 440.В, II 291.17, VI 27.33, образн. І 243.166, 244.211, у **спол.** г) І 120.1556, у **спол.** и) VI 132.40, 165.16, у **спол.** л) І 384.29, **Р. рук** 1. І 367.256, 2. І 263.33, до **рук** 2. VI 41.17, 85.1, з(із) **рук** 1. І 167.150, 315.216, 527.В, образн. II 59.11, 2. VI 46.3 (2 р.), 50.20, у **спол.** и) VI 138.12, од **рук** 2. І 344.137, **Д. рукам** 1. у порієн. VI 50.28, 2. II 332.4, 333.25, повт. II 334.41, 334.45, **З. руки** 1. І 97.784, 168.167, 279.265, 361.60, 535.В, II 108.165, 131.14, 423.В, у **приказці** І 301.292, VI 186.9, 2. І 265.115, у **спол.** б) І 235.198, 286.507, II 138.48, 411.В, 471.В, у **спол.** г) І 341.47, у **спол.** д) І 266.151, у **спол.** е) І 487.В, II 234.81, у **спол.** з) VI 115.39, 154.26, 165.6, у **спол.** і) VI 33.16, у **спол.** к) II 122.6, 237.39, у **спол.** с) II 72.131, у **спол.** т) І 201.80, в(у) **руки** 1. І 538.В, II 37.84, 202.29, 256.299, 362.2, VI 49.16, 133.9, 2. І 374.16, VI 50.19, 73.22, 140.3, у **спол.** е), повт. І 341.34, 341.35, у **спол.** ж) І 307.474, у **спол.** і) VI 29.19, у **спол.** м) І 328.147, за **руки** 1. І 367.267, ІІ 441.В, на **руки** 1. І 32.168, 294.32, ІІ 202.28, 232.18, 242.12, 308.138, у **спол.** н) VI 132.24, під **руки** 1. І 286.541, **О. руками** 1. І 317.289, 410.В, ІІ 101.308, 278.543, 328.57, образн. І 202.121, 2. І 136.251, VI 82.13, 203.25, **М. в(у) руках** 1. І 113.1305, 137.2172, 154.43, 275.70, 347.271, 444.В, II 98.218, 105.43, 274.387, VI 25.16, 50.19, 228.32, образн. II 69.19, 2. VI 165.9, у **спол.** п) І 107.1120, у **спол.** р) І 282.366, на **руках** 1. І 34.264, 268.234, 294.27, 296.137, 361.55, II 308.142, у **спол.** я) VI 154.7.

РУКАВ (6). І хлинули слізюзи. Поплавав сердега, утер **рукавом**. І 93.631. понад Доном полечу, **Рукав** бобровий омочу В ріці Каялі. II 336.8 //У **спол.** з а к а ч а т и **рукава**— приготуватись до роботи (1). Що тут на світі робить?— думаю собі, та вставши раненько, помолвився богу,

закачав рукава та й заходився коло оції Москалевої криниці. VI 139.19.

♦ *Одн. З. рукав* II 336.8, 337.58, *О. рукавом* I 93.631, *Мн. З. рукава у спол.* VI 139.19, в рукава II 197.14, *О. рукавами* I 42.584.

РУКАВЧАТА (1). *Змениш.-пестл. до рукава.* княгиня.. Сорочечки шила. І маленькі рукавчата Шовком вишивала, І купала, й колихала, Сама й годувала. II 11.150.

РУКОПИС, РУКОПИСЬ (3). Данило Семенович! Дайте Федорові **рукопис** Южнорусского букваря, його треба показати Бекетову. VI 223.26. Чи не взяв би ти з собою **рукопис** Москаля-чарівника? VI 155.14.

♦ *Одн. Р. з рукопису* I 526.В, *З. рукопис* VI 223.26, *рукописи* VI 155.14.

РУНА див. ЛУНА.

РУСАЛКА (9). *Міфол.* Піду шукать миленького, Втоплю своє горе, Втоплю свою недоленку, **Русалкою** стану I 9.14. *У порівн.* (2). [Сотник]: Та одчепись, божевільна... Дивись лишень: коси **Мов русалка** розтріпала... II 165.67. *Назва твору* (2). Найдіть та пришліть мені оті прокляті **Русалки**, а то вони.. мені спаті не дають. VI 208.27. Попросіть у Петра Аркадьевича до осені мой рисунок **Русалки**. VI 208.11.

♦ *Одн. Н. русалка* I 358. Заг., II 415.В (2 р.), у порівн. I 463.В, II 165.67, *О. русалкою* I 9.14, 358.9, *Мн. З. русалки у назві* VI 208.11, 208.27.

РУСАЛОНЬКА (8). *Пестл. до русалка.* Не русалонька блукає: То дівчина ходить I 3.21. *Зверт.* (1). Пиливи ж, моя **русалонько** I 531.В.

♦ *Одн. Н. русалонька* I 3.17, 3.21, 359.61, 531.В, *З. русалоньку* I 358.23, *К. русалонько зверт* I 531.В, *Мн. Н. русалоньки* I 6.133, 8.223

РУСАЛОЧКА (1). *Пестл. до русалка.* замовкла русалочка, В Дніпро поринула Мов пліточка. I 359.37.

РУСИЙ (1). Якби ви вчилися так, як треба... А то залізете на небо: «І ми не ми, і я не я».. Немає й бога, тільки я! Та **русий** німець узловуєти I 517.В.

РУСИЧІ (1). *Істор.* Допировали Хоробрі **русичі** той пир, Сватів упоїли, А самі простяглися За землю Руськую. II 339.25.

РУСЛАН (2). Та що то за опера, так ну! А надто як Артемовський співа **Руслана** VI 26.12. *У назві* (1). Через день дають **Русла**на [а] і Людя мило. VI 26.11.

РУСЬ (3). І Хомяков, **Русі** ревнилий.. О юбкоборцєві восплач. II 340.5. *У назві*

збірника (1). Що там робить Куліш?.. попроси, нехай мені вишле свої любі **Записки** о Ю[жної] **Русі** VI 147.29.

♦ *Одн. Р. Руси* II 340.5, *З. Русь* I 503.В, *М. о Руси у назві* VI 147.29.

РУСЬКИЙ (8). 1. *Пов'язаний з Руссю* (4). *У спол.* **Руська** земля. І журбатуга на тім полі Зійшла для **Руської** землі. II 339.13. Білим трупом засіяне, А кровію политеє, Принесло тугу-неволю В землю **Рускую** те поле II 497.В.

2. *Написаний російською мовою* (2). Навчи ти мене, будь ласкав, що мені робити з **руськими** повістями? VI 165.36.

♦ *У спол.* (2): а) **руський** чоловік (1). Всі тебе [Щепкіна] бачили, всі до єдиного **руського** чоловіка, всі тебе знають VI 154.9; б) **Руська** бесєда — *назва журналу* (1). спасибі тобі за Чорну раду.. Я її прочитав і в **Руській** бесєді VI 155.33.

♦ *Одн. Р.* (до) **руського у спол.** VI 154.9, (для) **руської** 1. II 339.13, **З.** (в) **руську** 1. II 497.В, (за) **руською** 1. II 339.28, (на) **руську** 1. II 497.В, **М.** (в) **руський** 2. VI 133.24, *у спол.* VI 155.33, **Мн. О.** (з) **руськими** 2. VI 165.36.

РУТА (9). *Отруйна рослина.* Спочивайте, сини мої, В глибокій оселі.. Без васильків і без **рути** Спочивайте, діти I 143.2410. Що мені на світі, Сироті, робити?.. Ой піду я в гай зелений, Посажу я **руту**. Якщо зійде моя **рута**, Остануся тута II 155.10. *Образн.* (4). Не жаль було давно одбутих.. Моїх кровавих тяжких сльоз, А їх чимало розлилось На марне поле. Хоч би **рута**, А то нічого не зійшло! I 389.14. *Образн., повт.* (2). Уродила **рута**... **рута**... Волі нашої отрута. I 227.24.

♦ *Одн. Н. рута* II 155.11, 155.17, *образн.* I 229.72, 389.14, *образн., повт.* I 227.24 (2 р.), **Р.** без **рути** I 143.2410, **З. руту** II 155.10, **О. рутую** I 282.370.

РУХЛЯ (3). *Ім'я.* Уже де вона на світі Роман цей читала.. І **Рухля** не знала. II 158.56.

♦ *Одн. Н. Рухля* II 158.52, 158.56, **З. Рухлю** II 158.51

РУЧАТИСЯ (1). Гонта і Залізник.. може, виведені в мене не так, як вони були, — за це не **ручаюсь**. I 150.П.

РУЧЕНЯТА (8). *Змениш.-пестл. до руки.* Сирота Ярема — сирота багатий, Бо є з ким заплакати, є з ким заспівати: Єсть карії очі — як зіроньки сяють, Білі **рученнята** — мліють-обнімають I 85.363. Одна

тільки Сидить без обнови Сиріточка, **рученята** Сховавши в рукава. II 197.13.

◇ **Мн. Н.** рученята I 85.363, **ручинята** I 425.В, **З.** рученята I 86.422, 168.161, 313.133, II 197.13, 297.4, **ручинята** I 425.В.

РУЧЕНЬКА (3). *Зменш.-пестл. до рука.* Обнімемось, поцілуємось, поберемось за **рученьки** та й підем удвох собі аж у Київ. II 174.300. Зайде сонце — Катерина По садочку ходить, На **рученьках** носить сина I 31.117.

◇ **Одн. З.** рученьку I 106.1085, **Мн. З.** за рученьки II 174.300, **М.** на рученьках I 31.117.

РУЧКА (2). *Зменш.-пестл. до рука.* Вранці Марко до наймички **Ручки** простягає I 316.242. Сидить сотник на причілку Та думку гадає, А Настгуса по садочку Пташкою літає. То посидить коло його, **Ручку** поцілує II 436.В.

РУЧИЦІ (1). *Зменш.-пестл. до руки.* Плаче Катерина.. Тільки сина пригортає, Цілує та плаче. А воно, як ангелятко, Нічого не знає, Маленькими **ручицями** Пазухи шукає. I 35.279.

РУЧНИЙ (2). *Такий, що надівається на руки.* Окують царей неситих В залізніє пута, І їх, славних, оковами **Ручними** окружать I 347.278.

◇ **Мн. О.** ручними I 347.278, II 274.394.

РУШАТИ (6). В поход у дорогу славні компанійці До схід сонечка **рушали**. II 42.22. Не здивуй, що я так мало пишу тобі. Ніколи. Сьогодні **рушаю** в Конотоп. VI 195.14.

◇ **рушаю** II 216.33, VI 195.14, **рушає** II 409.В, **рушала** I 255.57, II 42.22, **рушайте** I 116.1430.

РУШИТИ (10). Берлин **рушив**, а Івася Курява покрила.. I 46.745. Попереду поїжане **Рушили** в дорогу. II 188.97 // **Виїхати** (3). По требованню начальства я завтра буду в Києві. Добре б ви зробили, якби й ви **рушили** в Київ. VI 194.27 // **У спол.** **рушити** в далеку дорогу — **вмерти** (1). На той світ, друже мій, до бога, Почумаємо спочивать.. Помолимось богу, Та й **рушимо** тихесенько В далеку дорогу I 372.31.

◇ **рушив** I 46.745, **рушили** I 454.В, II 188.97, 320.640, 483.В, VI 194.27, **рушимо** I 364.143, 453.В, **у спол.** II 372.31, **рушемо** I 534.В.

РУШНИК (15). — Іди, доню, каже мати.. Він багатий, одинокий — Будеш панувати. — Не хочу я панувати, Не піду я, мамо! **Рушниками**, що придбала, Спусти

мене в яму. I 50.100 // **У спол.** (13): а) слати (посилати, шелесть) за **рушниками** — **сватати(ся)** (6). Усе думаю про його.. Дурна була, молодая — Я все вглядала — Чи не шле за **рушниками**.. II 198.7. Придбав сірома грошенят.. Та до вдовівни навпростець Шелесть за **рушниками**! II 50.42; б) **рушники** ткались (**рушника** дбала) — **готувалася заміж** (4). Всі на мене залицялись І сватати стали; А у мене, як на тее, І **рушники** вже ткались. I 294.45. одній найкращій скажіть тихенько, щоб **рушника** дбала та щоб на своєму огороді гарбузів не сажала. VI 192.16; в) **вернутися з рушниками** — **засватати когось** (1). Вернувся Люде з **рушниками**.. Таку кралою висватали, Що хоч за гетьмана, То не сором. I 317.273; г) дати **рушники** за кого — **погодитись на одруження з ким** (1). Чи Хариту ще не приходив ніхто з нагаєм сватать? Якщо ні, то спитай у неї нишком, чи не дала б вона за мене **рушників**? VI 198.13; д) **подавані рушники** — **засватана** (1). Ой дивуйтесь, лицяйтеся, А з іншими вінчайтеся, Подавані **рушники**.. Отаке-то, козаки! II 41.11.

◇ **Одн. З.** **рушника у спол.** б) VI 192.16, **М.** у **рушнику** II 480.В, **Мн. Н.** **рушники у спол.** б) I 294.45, 391.24, **у спол. д)** II 41.11, **Р.** **рушників у спол.** г) VI 198.13, **З.** **рушники у спол.** б) I 233.109, **О.** **рушниками** I 50.100, **з рушниками у спол.** в) I 317.273, **за рушниками у спол.** а) I 279.249, II 50.42, 74.180, 198.7, 251.86, 251.98.

РУШНИЦЯ (5). з темного лісу З **рушницею** і з челядію Виходить пан лісий II 429.В. **У прикл. спол.** **рушниця-гаківниця** (4). Випровожала сестра свого брата; А сірому сиротина Випровожала; коня напувала.. Виносила збрую — шаблю золотую І **рушницю-гаківницю**. II 42.30.

◇ **Одн. З.** **рушницю у прикл. спол.** II 42.30, 402.В, **О.** **з рушницею** II 429.В, **Мн. Н.** **рушниця у прикл. спол.** II 43.65, 403.В.

РУШНИЧОК (1). *Зменш.-пестл. до рушник.* **Образн.** — Де та доля пишається?.. — У дівчини, в чужій хаті, У **рушничку** та в хустині Захована в новій скрині. II 294.11.

РЯД (6). 1. **Шеренга, лінія** (5). Плаче Україна.. Я ї плачу, а тим часом Пішними **рядами** Виступають отамани, Сотники з панами І гетьмани I 78.130. Споборники святої волі — Із тьми, із смрада і з неволі Царям І людям на показ На світ

вас виведу надалі **Рядами** довгими в кайданах... ІІ 282.96. *Образн.* (2). Думи мої, думи мої... Нащо стали на папері Сумними **рядами?**.. І 21.4. Більш нічого Не викроїлося, і драму Глухими, темними **рядами** На смітник винесли... ІІ 281.63.

2. *Сукупність явищ* (1). Розбойники, кати в тіарах Все потопили, все взяли, Мов у Московії татаре, І нам, сліпим, передали.. Всі зла на світі, воїни, чвари, Пекельних мук безкрай **ряд...** І 267.160.

◇ *Одн. З. ряд* 2. І 267.160, в *ряд* 1. ІІ 462.В, *Мн. О. рядами* 1. І 78.130, ІІ 282.96, *образн.* 1. 21.4, ІІ 281.63.

РЯДКОМ (1). *Присл.* Скотина Іде пасучися, **рядком** ІІ 313.320.

РЯДНИНА (3). *Груба, проста одежина* — при вказівці на бідність. Оженився, зажурився — Нічого немає; У **ряднині** ростуть діти І 106.1067. Давно те минуло, як, мала дитина, Сирота в **ряднині**, я колись блукав, Без святи, без хліба, по тій Україні, Де Залізняк, Гонта з свяченим гуляв. І 144.2439.

◇ *Одн. М. в(у) ряднині* І 106.1067, 144.2439, ІІ 204.10.

РЯДОК (1). *Зменш. до ряд* 1. Од Борисполя недалеко.. І досі це стоїть любенько **Рядок** на вигоні тополь ІІ 164.8.

РЯДОМ (2). *Присл.* 1. *Близько, поруч* (1). Веде коня за поводи Та плаче Ярина. Старий батько іде **рядом**, Наставляє сина. І 281.318.

2. *В один ряд, шеренгу* (1). Піти лишень подивиться До царя в палати.. Прихожу: Старшина пузата Стоїть **рядом** І 252.535.

◇ *рядом* 1. І 281.318, 2. І 252.535.

РЯДОЧКОМ (1). *Присл.* мені так і здається, що я як пишу оцей лист до тебе, або як просто тебе згадую, то так неначе дивлюся на тебе, як ти коло баркана **рядочком** восени дерева сажаєш. VI 86.4.

РЯСА (5). Не пустили Дорошенка, У **рясі** пізнали, Закували у кайдани, В Сосницю послали. ІІ 161.46. В довгій **рясі** по келії Старий чернець ходить. ІІ 37.70 //У *спол.* взяти **рясу** — стати ченцем (1). А я, брати запорожці, Возьму собі

рясу Та піду поклонити бити В Межигор до Спаса. ІІ 160.30.

◇ *Одн. З. рясу у спол.* ІІ 160.30, на **рясу** ІІ 37.97, *М. в(у) рясі* І 251.485, ІІ 37.70, 161.46.

РЯСКА (1). Хлюпошуться качаточка Помеж осокою. А качечка випливає З качуром за ними, Ловить **ряску** ІІ 363.15.

РЯСНИЙ (5). 1. *Багатий на листя, гілки* (4). Заквічай голову дівочу Лілеями та [ти]м **рясним** Червоним маком. ІІ 308.115. Ви казали, що в вас єсть якась зелена **рясна** рослина на шталт хмелю чи винограду. VI 199.5 //Великий (1). Тихесенько понад волюю Пішла собі [Марія]. Лопух **рясний** Широ[ки]й вирвала, й накрила.. Ниначе бриликом, свою, Головоньку ІІ 485.В.

2. *Густий. Образн.* (1). моя Україно... Я до тебе літатиму З хмари на розмову... Опівночі падатиму **Рясною** россою. І 241.86.

◇ *Одн. Н. рясна* 1. VI 199.5, *З. рясний* 1. ІІ 485.В, *О. рясним* 1. ІІ 308.115, *рясною* 2. І 241.86, *Мн. Н. рясні* 1. І 241.103.

РЯСНО (1). *Присл.* Ой діброво — темний гаю! Тебе одягає Тричі на рік... Багатого Собі батька маєш. Раз укріє тебе **рясно** Зеленим покровом ІІ 330.5.

РЯСТ (6). *Трав'яниста рослина з фіолетовими, білими, жовтими квітами.* Згадай же, Оксано, чужа чорнобрива, І сестру Мар'яну **рястом** уквічай І 153.28. Встала й весна, чорну землю Сонну розбудила, Уквічала її **рягом** І 136.2139. У *порівн.* (1). Загинеш, серденько, загинеш, Мов **ряст** весною уночі. ІІ 10.92.

◇ *Одн. Н. ряст у порівн.* ІІ 10.92, *Р. рясту* І 136.2151, *О. рястом* І 136.2139, 153.28, 282.371, 283.405.

РЯТУВАТИ, РЯТУВАТЬ, РЯТОВАТИ (15). У балці стало щось кричати, Побігли хлопці **рятувати**. ІІ 187.39. *Повт.* (3). Петрусю! Друже мій єдиний! Мое ти серце! мій ти сину! **Рятуй** мене, **рятуй! рятуй!** ІІ 223.137. *Образн.* (3). Розбрілись конфедерати.. Розбрілися, та й забули Волю **рятувати** І 83.315. Обізвався Тарас Трясило Віру **рятовати** І 65.70.

◇ *рятувати образн.* І 83.315, 415.В, *рятувати* ІІ 187.39, *рятовати образн.* І 65.70, *ратувати* І 424.В, *рятує* І 63.27, *ратує* І 414.В, ІІ 439.В, *рятують* І 187.44, *рятуй повт.* ІІ 223.137 (3 р.), *рятуйте* І 90.548, 97.805, *ратуйте* ІІ 439.В.

С

САВА (1). Отак вони що день божий
Удвох розмовляли.. І співали удвох собі
Про Чалого **Саву** І 289.656.

САВАОФ (2). *Біблійна назва бога*. Чен-
чіо колись Убила батька кардинала І са-
ваофа не злякалась. ІІ 17.359. Збрешуть
люде, І візантійський **савеоф** Одурить!
ІІ 345.10.

САГА (1). *Річкова затока*. Над Дніп-
ровою **сагою** Стоїть явор меж лозою.
ІІ 342.1.

САД (19). Серце рвалося, сміялось,
Виливало мову, Виливало, як уміло, За
темні ночі, За вишневий сад зелений, За
ласки дівочі... І 22.34. В садах кохалися,
цвіли, Неначе лілії, дівчата. ІІ 33.6. Шко-
да, що я не покинув тойді у вас рисунок
київського саду, бо він і всі, що були при
мені, пропали. VI 39.27.

♦ **Одн. Р.** саду І 104.998, VI 39.27. **З.** в сад ІІ
221.68, за сад І 22.34, на сад ІІ 70.53, **М.** в саду ІІ
223.144, 384.В (2 р.), в сад ІІ 70.54, **Мн. Н.** сади
І 241.103, ІІ 9.37, 22.40, 110.26, **З.** сади ІІ 219.41,
О. садами ІІ 150.12, **межи садами** ІІ 249.24, **над**
садами І 75.13, **поміж садами** ІІ 150.27, **М.** в садах
ІІ 33.6.

САДИТИ (4). І на Січі мудрий німець
Картопельку **садить** І 334.177. А он че-
решня похилилась, Це сама та, що ми са-
дили ІІ 445.В.

♦ *У спол. садити огорог — почина-
ти справу, приречену на невдачу* (1). Не
довелося вкупі жити. Дарма... минуло...
недоліду Було б **садити** огорог. Пішо[в] я
писарем в громаду ІІ 411.В.

♦ **Одн.** у спол. ІІ 411.В, **садить** І 334.177,
садив ІІ 324.14, **садили** ІІ 445.В.

САДОК (11). Садок вишневий коло
хати, Хруші над вишнями гудуть І 390.1.
Був собі дід та баба.. Садок у гаї розвели
І 311.65. *У прикл. спол. садок-райочок*
(1). Поставлю хату і кімнату, Садок-
райочок насажу. ІІ 348.2.

♦ **Одн. Н.** садок І 390.1, ІІ 9.57, **З.** садок І
311.65, *у прикл. спол.* ІІ 348.2, в садок І 31.113,
34.236, 462.В, 463.В, 493.В, ІІ 319.565, 363.22.

САДОЧОК (45). *Змениш-пестл. до сад.*
В садочку темному ягнята Удень пасуться
І 384.9. Ще ось що: напиши мені, чи ба-
гато там землі у тій Забарі? яка вона?
чи можна буде **садочок** розвести VI 200.31.
по горі **Садочок** темний, а в садочку Ле-
жать собі у холодочку, Мов у раю, мої

старі. ІІ 205.29. *Образн. (1).* Не жди вес-
ни — святої долі! Вона не зійде вже ніко-
ли **Садочок** твій позеленить, Твою надію
оновити! ІІ 354.16.

♦ **Одн. Н.** садочок ІІ 205.29, 490.В, **З.** садочок
ІІ 50.38, 250.82, 370.3, 373.65, VI 200.31, *образн.* ІІ
354.16, **в(у) садочок** І 28.26, 43.620, ІІ 20.5, 80.140,
80.149, 81.153, 117.16, 164.15, 168. Рем., 169.179,
256.301, 346.4, на садочок І 391.17, ІІ 107.114, **О.** з
садочком VI 212.36, **М.** **в(у) садочку** І 384.9, ІІ
12.166, 55.257, 81.165, 106.78, 205.29, 256.301,
256.304, 298.6, 298.11, 348.6, 415.В, 457.В, **по са-
дочку** І 31.116, 31.123, 291.717, 366.209, 462.В, 496.В,
ІІ 165.43, **Мн. Н.** садочки ІІ 150.7, **О.** з садочками
ІІ 90.23.

САЖ (3). *Спеціальний хлів для утри-
мання та відгодівлі свиней*. У тебе, здає-
ться, годуеться кабан в **сажі**.. і ти, певно,
закоlesh його к святкам, то пришли мені
по почті 20 фунтів ковбас. VI 201.8. *Образн. (2).* А де оті??.. Невже в са-
жах Годує хам собі на сало? А може й
так? Добра чимало Вони творили на зем-
лі, Ріками сльозин розлили ІІ 227.11.

♦ **Одн. З.** в **саж** *образн.* ІІ 227.22, **М.** в **сажі**
VI 201.8, **Мн. Н.** в **сажах** *образн.* ІІ 227.11.

САЖАТИ (4). 1. *Заривати в землю ко-
ріння, насіння з метою вирощування рос-
лин* (3). мені так і здається, що я як пи-
шу оцей лист до тебе, або як просто тебе
згадую, то так неначе дивлюся на тебе,
як ти коло баркана рядочком восени дере-
ва **сажаєш**. VI 86.4. *Образн. (1).* А тим
часом одній найкращій скажіть тихеньку,
щоб рушника дбала та щоб на своєму
огороді гарбузів не **сажала**. VI 192.17.

2. *Поміщати куди-н., позбавляючи волі*
(1). Тойді сироту Степана.. Турки-яничари
ловили, З гармати гримали, В кайдани
кували, В Цареградську башту **сажали**
І 285.488.

♦ **Одн.** **сажаєш** 1. VI 86.4, **сажає** 1. І 386.11, **сажа-
ла** 1. *образн.* VI 192.17, **сажали** 2. І 285.488.

САКВОЯЖ (1). *Ручна дорожня сумка
з замком*. А **саквояж** ваш я таки трохи
попом'яв. Вибачайте! VI 194.15.

САКЛЯ (2). *Назва житла у кавказьких
горців*. Чурек і **сакля** — все твоє
І 327.65. Ми християни; храми, школи, Усе
добро, сам бог у нас! Нам тільки **сакля**
очі коле І 327.78.

САКРАМЕНТУВАТИ (1), **СЕКРЕМЕН-
ТОВАТИ** (1). *Церк. Виконувати релігійні*

обряди над умираючим, причащати. У будинках уже його Й сакраментували І 549.В. Уже його Й сакраментували, Клалі долі на соломі І стелю знімали, Не вмирає. І 538.В.

САЛДАТ *див.* **СОЛДАТ**.

САЛДАТСЬКИЙ *див.* **СОЛДАТСЬКИЙ**.

САЛО (13). А пан просить сала, А чорт істи просить. ІІ 97.190. а що вона буде коштувать, то це вже ваше діло, хоч кусок сала, то й це добре на чужині. VI 26.30. *Образн.* (1). А тих, Великих, сильних, і гла[д]ких І отолстєвших серцем малим, От їх так жалів, смердяче сало Годованих добром живим, Людською кровію. ІІ 487.В //Перен. (1). Дивуюця, що кіт мурий [цар Давид] Не ворухив сала, А у його сердешного Зубів не осталося. ІІ 414.В //У спол. залити за шкуру сала — завдати великого горя (2). У розкоші, — хвалиш бога... А вдові убогій, Мабуть, не до його, Бо залили за шкуру сала ІІ 49.18.

О *Одн. Р.* сала ІІ 97.190, VI 26.30, 201.14, перен. ІІ 414.В, у спол. ІІ 49.18, 249.34, 3. сало І 202.111, образн. ІІ 487.В, за сало VI 36.29, 202.32, на сало ІІ 70.53, 227.12, 351.28.

САМ (322). *Займ. означальний. 1.* Вживається при іменнику чи особовому займ. для вказівки на особу чи предмет, який особисто, безпосередньо бере участь у дії, є джерелом або об'єктом дії (257). Дід мій.. коли зачина розказувать що-небудь таке що не сам бачив, а чув, то спершу скаже: «Коли старі люди брешуть, то й я з ними». І 150.П. А князь аж синій похочає, Та сам несмілий наливає, Та ще й покрикує ІІ 9.67. тричі разом спасибі тобі за те, що ти хочеш сам приїхать в Нижній. VI 154.6. До Чижова я завтра сам напишу VI 200.32. *Повт.* (8). Я сам, як бачиш, марне, всею, Я сам занівечив свій вік ІІ 62.17 //Заступає собою імен. чи особовий займ. (50). Старий Головатий щось дуже коверзує.. «Коли сам, каже, не повершу, то синові передам». І 101.902. Схаменися, не женися: І вона загине, І сам сивим посмішищем Будеш в своїй хаті ІІ 169.163. Такії, боже наш, діла Ми творимо у нашій раї.. А може й сам на небеси Сміється, батечку, над нами ІІ 230.57 //При зіставленні або протиставленні дій (якостей, властивостей) однієї або кількох осіб (15). Співай про Матрьошу, .. а то співа: «Грає сине море», А сам плаче

І 77.93. І це трапляється меж нами, Що ніж на серце наставля, А сам цілує!.. ІІ 107.132. сина дав У бурсу в Київ обучатись, А сам Настусю підживав ІІ 164.29. якщо він там довго забариться, то я не втерплю: передам його господу Бр[ил]кіну, а сам чкурну в Нікольське VI 166.35 //Вживається для вказівки на особу чи предмет, що бере участь у дії самостійно, з власної ініціативи, без примусу (8). А я... аж страшно, як згадаю. Я сам пішов у москалі. І 396.17. Княгиня взаперті сидить. І і в сні не пускає Убогих брат. А що ж робить? Сама втекла і повинчалась. ІІ 10.86 //Без чужої допомоги (2). Ярина сестрі обіцяла найти мені дівчину в Керилівці; та яку ще вона найде? А Харитина сама найшлась. VI 198.33 //У спол. (49): а) сам собі (23). Матрос.. На вахті стоя, Журився сам собі чогось ІІ 85.20. Нема з ким серце поєднать. То сам собі оце шукаю Когось-то, з ним щоб розмовлять. ІІ 154.3; б) сам себе (13). Того в'яжуть, того ріжуть, Той сам себе губить... І 35.292. П'яний кесар, Постригши сам себе в Зевеса, Завдав Зевесу юбілей. ІІ 275.435; в) сам здоров (10). ти, батьку, Як сам здоров знаєш; Тебе люде поважають, Добрий голос маєш І 59.79. На се літо я не приїду до вас, роби як сам здоров знаєш VI 206.6; г) себе самого (3). Чи не дурю себе я знову Своім химерним добрим словом? Дурю! Бо лучше одурить Себе-таки, себе самого, Ніж з ворогом по правді жить ІІ 350.29.

2. Вживається для підкреслення важності певної особи (37). Ми християни; храми, школи, Усе добро, сам бог у нас! І 327.77. А за нею з старшиною Іде в чорній свиті Сам полковник компанійський ІІ 43.57. Дивися, огирем яким Сам пан круг тебе похочає ІІ 95.100. З монастиря святого У золоті, аж сяє, Сам архімандрит вихочає ІІ 137.16. Завтра, слава богу, од нас пароход повезе почту, а коли-то він привезе од тебе, друже мій єдиний, лист? То вже цього і сам найстарший не скаже. VI 84.10 //У знач. «само» (3). а чорноморець той мерзенний, уповательно думаю собі, що ніхто інший, як сам Сатана VI 82.37 //Субст. (про царів) (3). аж ось і сам, Високий, сердитий, Виступає І 247.312. *Повт.* (2). А Гонта нащо? а За-

лізняк? До Гонти **сама... сама** писала І 101.908.

3. **Без інших, одинокий** (28). Москаль любити жартуючи, Жартуючи кине; Піде в свою Московщину, А дівчина гине... Якби **сама**, ще б нічого, А то й стара мати І 28.9. Де ж дружина моя, Де ви, добрі люди? Іх нема, **я сама**. І 380.15. Згадуй мене інколи, друже мій! а як час матимеш, то й напиши мені, як ти там, у тому Азові, **сам** пробувасх? VI 84.13 //У *спол.* **сама** мов палець — **зовсім одинока** (1). А там... і ти собі осталась, **Сама** мов палець II 454.В. У *тавтол. спол.* **сама** самісенька (**сама** на самоті) (2). А ти осталася надворі **Сама** самісенька... II 471.В.

О *одн.* **Н. сам** 1. І 12.47, 25.8, 77.93, 97.813, 101.902, 103.959, 103.967, 108.1132, 139.2272, 149. Прип., 150.Пі, 201.96, 275.76, 337.29, 381.5, 396.17, 415.В (2 р.), 484.В, 522.В, II 9.67, 16.346.37, 106, 57.6, 62.15, 65.144, 66.173, 71.70, 81.189, 86.42, 93.9, 97.158, 107.132, 138.33, 164.29, 169.163, 169.165, 176.374, 199.2, 213.32, 230.54, 230.57, 287.13, 364.3, 398.В, 444.В, 500.В (2 р.), VI 16.4, 20.29, 22.7, 24.38, 32.17, 34.7, 38.22, 52.14, 77.3, 83.27, 85.29, 130.20, 130.37, 130.40, 138.21, 139.12, 139.31, 140.14, 142.5, 147.2, 147.4, 147.30, 154.6, 159.10, 164.21, 166.35, 170.3, 170.8, 177.27, 179.1, 194.10, 196.5, 196.32, 198.2, 198.18, 200.32, 203.7, 203.25, 203.26, 204.16, 204.28, 204.32, 204.37, 206.2, 209.26, 210.33, 211.18, 211.20, 220.28, 220.33, 221.17, 223.4, 223.39, 228.22, *поет.* II 62.17, 62.18, у *спол.* а) І 59.76, І 45.12, 70.68, 85.20, 154.3, 165.37, 201.58, 330.7, 440.В, VI 34.31, 85.1, 85.29, у *спол.* б) І 35.292, І 48.135, 66.159, 275.435, 349.3, 461.В, у *спол.* в) І 59.79, 80.232, VI 82.11, 84.18, 134.8, 163.18, 163.20, 206.6, 228.2, 2. І 327.77, 528.В, 533.В, II 9.43, 43.57, 65.117, 95.100, 137.16, 209.38, 266.57, 271.259, 280.12, 316.68, VI 54.36, 82.37, 83.22, 84.10, 178.33, 187.2, *субст.* І 247.312, 3. І 168, Рем., 171. Рем., 257.335, 455.В, VI 84.13, 208.2, **сама** 1. І 3.23, 30.94, 34.257, 40.496, 51.138, 53.206, 118.1503, 125.1768, 127.1817, 153.8, 156.116, 157.160, 160.296, 162.357, 163.418, 273.10, 274.65, 290.708, 296.129, 313.109, 316.231, 368.302, 386.21, 390.13, 391.10, 462.В, 537.В (2 р.), II 10.86, 12.153, 12.163, 17.393, 71.78, 72.124, 78.61, 80.148, 80.150, 96.136, 107.136, 120.11, 158.57, 184.22, 185.33, 198.28, 222.90, 223.147, 309.188, 319.589, 327.17, 335.17, 415.В, 438.В (2 р.), 451.В, VI 49.29, 148.17, 198.33, *поет.* І 162.365, 162.366, II 319.593 (2 р.), 326.44 (2 р.), у *спол.* а) І 49.65, 159.254, 361.63, 403.В, 545.В, II 35.12, 78.31, 496.В, VI 163.28, у *спол.* в) II 95.98, 2. І 266.139, II 74.196, 411.В, 418.В, *субст.*, *поет.* І 101.908 (2 р.), 3. І 28.9, 380.15, 410.В, 462.В, II 253.174, 269.191, 269.193, 460.В (3 р.), у *тавтол. спол.* І 460.В, 471.В, у *спол.* І 454.В, **само** 1. І 49.39, VI 226.20, **Р. самого** 1. І 317.267, у *спол.* г) II 405.Р, 2. І 271.261, 301.6, (од) **самого** 2. І 312.300, (до) **самого** 2. І 354.14, **самої** 2. II 194.22, **Д. саому** 1. І 85.353, 375.36, II 40.1, 69.10, 165.34, 193.31, 200.1, 409.В, VI 28.21, 42.23, 49.33, 50.33, 203.8, 203.12, 247.28, у *спол.* б) II 169.157, 3. І 175.345, 179.24, 190.8, 190.28, **самі** 3. II 136.15, **З. самого** 1.

І 318.304, II 72.138, 177.396, у *спол.* г) II 349.8, 350.29, 2. II 231.76, 320.635, 417.В, 3. І 538.В, II 28.156, **саму** 2. II 10.102, 3. II 117.15, **О. сами** 2. II 271.271, (3) **сами** 2. II 66.171, **Мн. Н. самі** 1. І 91.561, 129.1926, 338.47, 374.9, 375.21, II 51.72, 115.35, 272.309, 339.27, 341.13, 356.4, 441.В, VI 28.20, 62.15, 186.14, 193.6, 222.34, у *спол.* а) II 351.30, VI 30.4, у *спол.* б) І 335.218, 342.99, II 380.В, 501.В, VI 170.4, 3. II 9.54, **Р. самі** 1. у *спол.* б) І 516.В, **Д. сами** 1. II 271.267, 473.В, **самі** 1. II 463.В.

САМАНТЯНИНА (1), **СУМАНТЯНИНА** (1), **СУМАНТЯНИНА** (1), **СУМАНТАНИНА** (1). *Бібл. Сунамтянка* — *наложниця царя Давида*. Облизавсь старий котюга, І розпустив слини, І пазорі простягає До **Самантjänніні** II 73.161. Облизавсь старий котюга І пазорі слинити... Ледве, ледве простягає До **сумантjänніні**. II 416.В.

О *одн.* **Р.** до **Самантjänніні** II 73.161, до **сумантjänніні** II 416.В, до **сумантjänніні** II 414.В.

САМІЙ (107). *Займ. означальний*. 1. *Вживається при вказівних займ. «той» («той»), «цей», «такий» та ін. для їх уточнення* (39). Це та **сама** молодая, Що сей безталанний Вирвав вилами у пана. II 440.В. Отож той **самий** сиротина У наймах сяк собі, то так Придбав, сірома, грошенят II 250.77. Це чи не буде той **самий** А. Маркович з товаришами, про которого я тобі писав? VI 138.19. Будуще подружжє мое зоветься Ликеря — *крепачка, сирота, така сама* наймика, як і Харита VI 216.32. *Повт.* (2). Пішов молитись добрий Гус. «Во ім'я господа Христа.. Ми розрїшаємо гріхи.. рабині божій.. Отій **самій**, Що водили по улиях.. Отій **самій**, що хилилась По шинках» І 266.132 // *Субст.* (1). Ради цього **самого**, я академію не швидче покину як через два годи. VI 20.3 // *Вживається у повіднанні з вказівним займенником «той» і має значення причинного сполучника* (2). Папір мені тепер дуже став у пригоді, а лист ще дужче! і тим **самим**, що мені тепер треба було.. щирого дружнього слова, а воно якраз і трапилось VI 51.11.

2. *Вживається у знач. «якраз», «прямо», «безпосередньо»* (37). Перед **самим** перелазом Дитина сповита — Та й не туго, й новенькою Святиною вкрита І 313.123. Москаля вже неживого Найшли в балі діти, Коло **самої** криниці II 56.281. На **самий** святвечір сижу собі один-однісний у хатині та журюся, згадуючи свою Україну і тебе, мій друже єдиний. VI 54.20. В **саму** Москву мені їхать не можна, то він про-

силь мене до свого сина на хутір, деє недалеко коло Москви. VI 153.30. Не дуріте дітей ваших, Що вони на світі На те тільки, щоб панувать... Бо невчене око Загляне їм в саму душу Глибоко! глибоко! I 332.85.

3. *Вживається при іменниках і разом з ними позначає країні, граничні межі у часі і просторі* (22). Схаменулись нехрещені, Дивляться — мелькає, Щось лізе вверх по стовбуру До самого краю. I 6.124. По діброві вітер вие, Гуляє по полю, Край дороги гне тополлю До самого долу. I 48.4. Рости, рости, топольчико!.. Рости гнучка та висока, До самої хмари I 53.191. До самої ночі ляхів мордували I 140.2284. Повт. (2). Подай їм силу... Щоб хрест-кайдани донесли До самого, самого краю. II 305.14 //У спол. до самої домовини — до смерті (3). Тільки ми, Адаме... Не одпочиваєм До самої домовини II 277.512.

4. *Вживається для виділення предмета, особи, найбільш важливих серед інших* (5). Якби розказати Про якого-небудь одного магната Історію-правду, то перелякать Саме б пекло можна. II 30.44. приходять із Гур'єва почта і привозить мені листи із самого Пітера. VI 129.39 //Субст. (1). Аж потіють, та товпляться, Щоб то ближче стати Коло самих: може вдарять Або дулю дати Благоволять. I 247.336.

5. *У поєднанні з якісним прикметником служить для утворення вищого ступеня* (3). [Щар] Неначе з берлоги Медвідь виліз.. Як крикне на самих пузатих I 252.546. Я, нарисовавши дещо, отдавав за самую убогую ціну, так що ж — сміються! VI 54.35.

6. *Без інших, одинокий* (1). Ніколи Ані пограється з дітьми, Ані побігає; самий, Один-однісінський, бувало, Сидить собі у бур'яні Та клепку теше. II 319.599.

О *Одн. Н.* самий 1. I 38.409, 472.В, II 82.217, 188.83, 250.77, VI 62.23, 138.19, 154.37, 6. II 319.599, сама 1. II 440.В, VI 49.19, 216.32, сама 1. VI 131.25, 138.11, Р. самого 1. VI 131.29, 131.31, самої 1. VI 163.40, (у) самого 2. I 483.В, (до) самого 3. I 6.124, 48.4, 54.233, 335.195, II 81.157, VI 82.28, повт. II 305.14 (2 р.), (до) самої 3. I 53.191, 54.229, 124.1701, 140.2284, 202.113, II 157.30, 310.218, у спол. II 17.392, 277.512, 343.7, (із) самого 4. I 311.33, VI 129.39, (з, із) самої 3. VI 41.15, 4. II 253.178, (коло) самої 2. II 56.281, (ради) самого 1. субст. VI 20.3, Д. самій 1. повт. I 266.132, 266.135, З. самий 1. VI 34.41, (в, у) самий 1. VI 51.16, 192.6, 2. I 131.1985, II 320.612, VI 20.6, 83.5, (на) самий 2. VI 54.20, 133.16, 3. I 6.129, (на) самого 2. II 56.275,

саму 1. II 79.105, (в, у) саму 2. I 38.411, 332.85, VI 82.19, 153.30, (під) саму 2. II 277.491, (за) самую 5. VI 54.35, (під) самую 2. I 247.340, саме 1. VI 195.27, 198.35, 4. II 30.44, (в) саме 2. II 254.223, 256.293, (на) саме 2. VI 154.19, О. самим 1. II 184.23, VI 51.11, 130.35, (над) самим 2. II 268.145, 313.350, 373.61, VI 205.1, (перед) самим 2. I 313.123, (над) самою 2. II 8.11, М. (в, у) самою 2. VI 212.37, 3. I 408.В, (в) самім 2. II 126.37, 301.17, (в) самій 5. I 526.В, (на) самій 1. I 308.25, 2. I 290.688, 381.25, II 114.2, (при) самій 2. II 21.31, (у) самою 2. I 259.4, 3. I 385.В, (на) самою 1. VI 46.11, (в) самім 2. I 282.386, II 221.42, (на) самім 2. I 361.61, Мн. Н. самі 1. I 528.В, VI 201.12, 203.1, 209.5, 209.28, Р. (до) самих 1. II 122.7, (коло) самих 4. субст. I 247.336, З. самих 1. I 357.82, (на) самих 5. I 252.546, (під) саміе 2. I 473.В, О. самими 1. II 227.29, (з) самими 1. I 126.1807, М. (у) самих 2. I 295.83.

САМІСЕНЬКИЙ (3), САМІСІНСЬКИЙ

(1). *Займ. 1. Вживається при іменниках і разом з ними означає країні, граничні межі у просторі* (3). Без жінки і над самісеньким Дніпром і в новій великій хаті, і з тобою, мій друже-брате! я буду на самоті, я буду одинокий. VI 211.4. У тавтол. спол. у самий самісінський (1). Та взявши відер, кандійок, і батько, й мати, і воно Пішли на ярмарок у самий Самісінський Єрусалим. II 320.613.

2. *Вживається при вказівному займенникові «такий» у знач. «якраз»* (1). Ликеря така самісенька, як і Харита VI 220.25.

О *Одн. Н.* самісенька 2. VI 220.25, З. (у) самісінський 1. у тавтол. спол. II 320.613, О. (над) самісеньким 1. VI 210.29, 211.4.

САМО (2). *Частка підсилювальна.* Само так У нас у костяній коморі Горить розумний той маяк, А ми оливи наливаєм Та байдуже собі співаєм II 202.12. Дівчата Так само дрібно танцювали, Як і позаторік. II 79.107.

САМОГЛАВНИЙ (1). *Найголовніший.* Антонович цей один із самоглавних членів общества пароходства и торговли в Одесі. VI 228.35.

САМОДЕРЖАВЕЦЬ (2). *Не обмежений у своїй владі правитель держави, монарх.* Ач якого Собі ми виблагали в бога Самодержавця. II 352.53. У прикл. спол. самодержавець-господар (1). Наш мудрий цар, Самодержавець-господар, Сердешний одурів II 352.68.

САМОДЕРЖАВНИЙ (3). *Образн. (1).* Оули люде і цього.. Щоб не чуть Було на світі того рiku Самодержавного владики, Царя неситого.. II 325.31 //Перен. (2). І той плач, Нікчемний, довгий і пога-

ний, Межи людьми во притчу стане, Само-державний отой плачі ІІ 326.50.

♦ *Одн. Н.* самодержавний перен. ІІ 301.9, 326.50, *Р.* самодержавного образ. ІІ 325.31.

САМОЙЛОВИЧ (1). Прізвиське гетьмана Лівобережної України (XVII ст.). Із Полісся шляхта лізе, А гетьман-попович Із-за Дніпра напирася — Дурний **Самойлович** З Ромоданом. ІІ 160.8.

САМОПАЛ (5). Старовинна вогнестрільна зброя. Несуть пани есаули Козацькую зброю: Литий панцир порубаний, Шаблю золотую. Три рушниці-гаківниці І три **самопали**... ІІ 43.66. І шабляка, мов гадюка, Й ратище-дрючина, І **самопал** семип'ядний Повис за плечима. І 281.310. *Персоніф.* (1). Як понесуть товариша В нову світлищу, Загомонять **самопали**, Гукнуть гаківниці. ІІ 182.31.

♦ *Одн. Н.* самопал І 281.310, *Мн. Н.* самопали ІІ 43.66, ІІ 182.27, *персоніф.* ІІ 182.31, *З.* самопали І 337.19.

САМОТА (10). В неволі, в самоті немає, Нема з ким серце поєднать. ІІ 154.1. Умреш еси на самоті ІІ 269.197. Що мені на світі робити? я одурію на чужині та на самоті! VI 220.27.

♦ *Одн. М.* в самоті ІІ 154.1, 415.В, на самоті ІІ 40.5, 269.197, 337.51, 496.В, VI 159.8, 198.17, 211.5, 220.27.

САМОТИНА (11). Тільки дав мені бог Красу — карії очі, Та й ті виплакала В самотині дівочій. І 380.8. Треба одружитись... Бо доведеться одурить В самотині. ІІ 361.13. **Самотина** мене отут допікає! VI 220.13. *У прикл. спол.* одина-самотина (1). Посижу я і похожу... Та в одині-самотині В садочку буду спочивати, Присняться діточки мені ІІ 348.5. *У тавтол. спол.* в самотині самотині (1). В одинюкій самотині Стариюся я. ІІ 119.17.

♦ *Одн. Н.* самотина VI 220.13, *М.* в самотині І 380.8, ІІ 11.114, ІІ 129, 124.15, 147.18, 342.12, 361.13, *у тавтол. спол.* ІІ 119.17, *у прикл. спол.* ІІ 348.5, на самотині ІІ 209.43.

САМОТНИЙ (3), **САМОТНИЙ** (2). Блукаючи по Україні, Прибивсь якомсь і в Чигирин, І в монастир отой дівочий, Що за пісками на болоті У лозах самотний стоїть. І 18.424. Що діяти? Уже й гуляю По цім Аралу; і пишу... Та списую; щоб та печаль Не перлася .. В самотню душу. ІІ 87.12.

♦ *Одн. Н.* самотний ІІ 18.424, самотня VI 115.10, *З.* самотний ІІ 348.15, (в) самотню ІІ 87.12, *М.* (в) самотній ІІ 205.23.

САМОЦВІТ (1). *У порівн.* Чистая і кріпкая [віра і надія], як той **самоцвіт**, камень ошліфований! VI 130.10.

САМУЇЛ (2). Попросили Таки старого **Самуїла**, Щоб він де хоче, там і взяв, А дав би їм, старий, царя ІІ 352.37.

♦ *Одн. З.* Самуїла ІІ 352.37, 500.В.

САНИ (1). *У приказці.* Привикне, кажуть, собака за возом бігти, то біжить і за **саньми**. ІІ 57. Епіграф.

САНОВИТО (1). *Присл.* Отож, було, мов генерал, Максим **сановито** Прибереться у неділю ІІ 254.244.

САРАНА (2). *У порівн.* степи, шляхи, Мов **сарана**, вкрили Барони, герцоги і дюки І 268.228. На тій Україні, .. що з тобою Ляха задавила! Байстриюки Єкатерини **Сараною** сіли. І 308.28.

САРАТОВ (1). В Саратові бачився я з старою Костомарихою VI 147.34.

САРАЦИН (1). Старовинна назва мусульманських народів (арабів, турків). *Збірн.* О чеху! де твоя душа?? Дивись, що сили повалило — Мов **сарацина** воювать І 269.240.

САРДАНАПАЛ (2). *Ім'я останнього ассирійського царя (VII ст. до н. е.).* Ти привітала Нерона лютого, **Сарданапала** ІІ 32.10 // *Перен. Про Миколу І* (1), а бивий Фельдфебель ваш, **Сарданапал**, Послав на каторгу святого ІІ 281.56.

САРНА (1). *У порівн.* Незрячі прозрять, а кривие, Мов **сарна** з гаю, помайнують. ІІ 291.30.

САТАНА (13). 1. *Рел. Злий дух* (7). Дивися, в ірій полетіли — Агу! гия! — до сатани, До чорта в гості! Чуеш! Чуеш! ІІ 98.232. Слухай, сину, як навчає **Сатана** проклятий. ІІ 257.362.

2. *Перен. Про людину* (6). Та ще хто і одурив? **Сатана**, ледачий син, бодай йому і в пеклі добра не було! VI 83.27. *Лайл.* *Зверт.* (1). Сліпий по базару Оддирає постолами, Додає словами .. «Старий рудий бабу кличе, А та йому дулі тиче: «Оженився, сатано,— Заробляй же на пшоно» І 129.1898. *У прикл. спол.* сатана-чоловік (1). Покарав Його господь за гріх великий Не смертію! він буде жить, І сатаною-чоловіком Він буде по світу ходить ІІ 82.220.

♦ *Одн. Н.* сатана 1. ІІ 252.131, 256.289, 257.362, 442.В, 2. VI 82.37, 82.41, 83.23, 83.27, *Р.* до сатани 1. ІІ 98.232, од сатани 1. ІІ 461.В, *З.* сатану 1. І

533.В, **О.** сатаном 2. у прикл. спол. II 82.220, **К.** сатаном 2. лайл., зверт. I 129.1898.

САТРАП (5). *Перен. Про царя Миколу I і його прислужників. Найшовсь-таки один козак Із міліона свинопасів, Що царство все оголосив: Сатрапа в морду затопив.* II 281.51. *У прикл. спол. (2): а) сатрапи-ундіра — про генерал-губернаторів Дол-горукова та Бібікова (1). Чимало люду оголили Оці сатрапи-ундіра II 280.7; б) сатрап-ка прал — про генерал-губернатора Бібікова (1). А вас, моїх святих киян, І ваших чепурних киянок Оддав своїм пра-фосам п'яним У наймицки сатрап-ка прал.* II 281.37.

О **Одн. Н.** сатрап II 473.В, у прикл. спол. 6) I 281.37, **Р.** до сатрапа II 281.59, **З.** сатрапа II 281.51, **Мн. Н.** сатрапи у прикл. спол. а) II 280.7.

САТУРН (1). *Міфол. У стародавньому Римі бог часу, світи, урожаю. Образн. Хрести дубові посхилялись, Слова дощем позамивались... І не дощем, і не слова Гладесенько Сатурн стирає...* II 206.35.

САТУРНІВ (1). *Образн. А сила Сатурнова їде та їде, І гріх той праведний плете* II 368.21.

САУЛ (10). *За біблійним переказом, ім'я першого ізраїльського царя. І в багрянці довгополій Ходив по храміні, ходив, Аж поки, лобом неширокий, В своїм гаремі одинокий, Саул сердега одурів.* II 352.64. *Саул, не будучи дурак, Набрав гарем собі чималий* II 352.45.

О **Одн. Н.** Саул II 351.Заг., 352.45, 352.53, 352.64, 353.95, 353.97, 371.12, 500.В (2 р.), **З.** Саула II 352.43.

САУЛІВ (1). *Прикм. до Саул. Заревла Сивоборода, волохата Рідня Саулова пузата* II 353.92.

СВАРИ (2). *Бували війни й військові свари* II 367.1. *І три папи, і баронство, І вінчані глави; Зібралися, мов Іуди.. Сва-ри, гомін* I 269.263.

СВАРИТИСЬ (1). *Подай же й нам, всещедрий боже!.. Так одружитися і йти, Не сварячись в тяжкій дорозі* II 343.12.

СВАТ (5). 1. *Батько одного з подруж-жя по відношенню до батьків іншого (4). Не стриміли б списи в стрісі У Петра у свата.* II 29.14. *Той тузами обирає Свата в його хаті, А той нишком у куточку Гострить ніж на брата.* I 239.10. *Ірон. Зверт. (1). Оце-то так, що богослов! У батька краде! Добре, свату!* II 171.225.

2. *Той, хто за дорученням молодого сва-тає дівчину. Образн. (1). Допировали Хо-робрі русичі той пир, Сватів упоїли* II 339.26.

О **Одн. Р.** у свата 1. II 29.14, **З.** свата 1. I 239.10, II 394.В, **К.** свату 1. *ірон., зверт.* II 171.225, **Мн. З.** сватів 2. II 339.26.

СВАТАННЯ (1). *У назві твору. А тепер вони розучують Москаля-чарівника, Шельменка, Сватання на Гон-чарівці і мого Назара Стодо-лу.* VI 34.23.

СВАТАТИ, СВАТАТЬ (9). 1. *Просити згоди на одруження у дівчини чи в її батьків (8). Чи Хариту ще не приходив ніхто з нагаєм сватать?* VI 198.12 *|| Брати за дружину (3). Сватай мене, серденько, Вийду я.* II 144.19. *Де мені подітись?.. Скажу йому: — Сватай мене Або одчепи-ся!..* II 128.13.

2. *Пропонувати когось за дружину (1). Через тиждень без старостів За Степана свата Старий свою Яриночку І Ярина в хаті.* I 495.В.

О **сватати** 1. I 294.43, **сватать** 1. I 317.261, VI 198.12, **свата** 2. I 495.В, **сватав** 1. II 158.40, **будемо сватать** 1. I 317.269, **сватай** 1. II 128.13, 144.19 172.262.

СВАХА (1). *І кобзар ушкварив: «А мій батько орандар, Чоботар; Моя мати пря-ха Та сваха»* I 140.2314.

СВЕКОР (1). *Ой у новій хаті Полягали спати, Молодій приснилося, Що мати ска-зилась, Свекор оженився, Батько утопився.* I 361.43.

СВЕКРІВОНЬКА (1). *Пестл. до свек-руха. Якби мені лиха та лиха, Якби мені свекрівонька тиха* I 275.89.

СВЕКРУХА (3). *А моєї Голубки немає. У свекрухи десь воркує, Мене виглядає. II 123.11. Отакий-то Перебендя, Старий та химерний! Заспіває про Чалого — На Горлицю зверне.. З жонатими на бен-кеті (Де свекруха злая) — Про тополю, лиху долю* I 25.30.

О **Одн. Н.** свекруха I 25.30, **Р.** свекрухи I 33.196, у свекрухи II 123.11.

СВИНАР (1). *Образн. За нас, сердеш-них, мир палили! Поки їх в саж не заса-дили. Якби не те, то певне б пас Свинар в толоці* II 227.24.

СВИНОПАС (1). *Перен. Найшовсь-таки один козак Із міліона свинопасів, Що цар-ство все оголосив: Сатрапа в морду затопив.* II 281.49.

СВИНЯ (13). 1. (11). Сви́ні та теля́та Уже бродя́ть... ІІ 176.369. Ма́ле байстра́, сви́ней пасло ІІ 220.16. У порівн. (2). Раби, невольники недужі! Засну́ли, мов сви́ня в калю́жі ІІ 345.5. Сви́нею заснувши, звича́йне, та́кий І сон приверзе́ться... ІІ 232.9. *Образн.* (1). Ого́нь небесни́й той погас, І в ту́ю ко́стану ко́мору По́лізли сви́ні і́з надво́ру, Мов у калю́жу, та й сопу́ть ІІ 202.25.

2. *Перен. Про невдячну, непорядну людину. Лайл.* (2). «Жартува́ть, Чи що, ти хочеш?» «Я? з па́нами? Кри́й боже! зара́з, да́йте вста́ть, Яснове́льможні (ни́шком — сви́ні)». І 88.450. *Зверг.* (1). Здо́ров, сви́не... Здо́ров, чо́ртів си́ну! І 88.454.

О *Одн. Н.* сви́ня 1. у порівн. ІІ 345.5, *З.* в сви́ню 1. ІІ 227.4, *О.* сви́нею 1. у порівн. ІІ 232.9, *К.* сви́не 2. *зверт.* І 88.454, *Мн. Н.* сви́ні 1. ІІ 176.369, *образн.* ІІ 202.25, 2. І 88.450, *Р.* од сви́ней 1. ІІ 352.42, *З.* сви́ней 1. ІІ 220.16, 220.20, сви́ні 1. ІІ 327.97, ІІ 408.В, в сви́ні 1. ІІ 227.31.

СВИНЯЧИЙ (3). *Образн.* (1). А по́тім ни́ж — і поте́кла Сви́няча кро́в, як та смо́ла, З пе́чинок ва́ших поро́сячих ІІ 203.36. *Лайл.* (2). Нага́ями Сви́няче у́хо! Жартува́ть, Чи що, ти хочеш? І 88.446.

О *Одн. Н.* сви́няча *образн.* ІІ 203.36, *лайл.* І 130.1947, *З.* сви́няче *лайл.* І 88.446.

СВИСНУТИ (1). Степа́н свисну́в, і ку́р'ява Шляхо́м підня́лася. І 281.328.

СВИСТІТИ (3). *Перен.* Сви́ще поле́м заверю́ха, Іде Ка́терина У ли́чаках — ли́хо тя́жке! — І в одні́й сви́тині. І 40.473. Не́ма ра́ди! Ті́лько ві́тер сви́ще ІІ 253.167.

О сви́ще І 40.473, 42.555, ІІ 253.167.

СВИТА (13). Ре́мінна сви́та з ві́длого́у на ті́м ти́жні то́бі по́шле́ться VI 220.30. Чи не то́й це Ми́кита, Шо́ з ви́льотами сви́та? ІІ 80.145. А на ко́ні сиди́ть охля́й, У сви́ті — не сви́ті, І без ша́пки. І 249.403 // *Як озна́ка принале́жності до прости́х, бі́дних лю́дей* (3). Блу́кав я по сві́ту чима́ло, Носи́в і сви́ту, і жу́пан... ІІ 26.81 // *У спол. сі́ра сви́та* (1). Насмі́ялась тита́рівна З бі́дного Ми́кити..., Шо́ він в сі́рій сви́ті! ІІ 78.46.

О *Одн. Н.* сви́та ІІ 80.145, VI 220.30, *Р.* без сви́ти І 144.2440, *З.* сви́ту ІІ 26.81, 315.401, *М.* в(у) сви́ті І 249.403 (2 р.), ІІ 43.56, 77.22, 78.33, 78.62, 88.17, у спол. ІІ 78.46.

СВИТИНА (18). Он гля́нь, — у ті́м ра́й, що ти́ покида́єш, Лата́ну сви́тину з ка́лі́ки зніма́ють І 242.128. Пе́ред са́мим пере́лазом Ди́тина спови́та — Та й не ту́го, й

нове́нкою Сви́тиною вкрит́а І 313.126. *Образн.* (1). Добри́день же, нови́й го́де, В то́рішній сви́тині! І 353.94 // *Як озна́ка принале́жності до прости́х, бі́дних лю́дей* (5). Не в сви́тині, а со́тником До те́бе верну́ся І 162.391 // *У спол. сі́ра сви́тина* (4). Я то́бі не па́ра; і в сі́рій сви́тині, А ти тита́рівна І 93.640.

О *Одн. З.* сви́тину І 242.128, ІІ 233.44, *О.* сви́тиною І 313.126, 313.129, *М.* в(у) сви́тині І 40.476, 113.1304, 121.1609, 127.1819, 162.391, 361.53, ІІ 81.176, 174.296, 192.9, *образн.* І 353.94, у спол. І 93.640, 113.1317, 153.17, 162.372.

СВИТИНОЧКА (1). *Пестл. до сви́тина.* Іде шляхо́м моло́диця.. У лата́ній сви́тино́чі І 38.401.

СВИТКА (4). Посла́в [Я́рема] сви́тку. Як ясо́чка, [Окса́на] Усмі́хну́лась, сі́ла І 94.665. По́дяку́й ще раз ото́го па́на за су́кно на сви́тку. VI 212.38.

О *Одн. Н.* сви́тка VI 212.38, *З.* сви́тку І 94.665, ІІ 197.11, на сви́тку VI 212.38.

СВИТОЧКА (1). *Пестл. до сви́та.* Іде шляхо́м моло́диця.. У лата́ній сви́то́тці І 408.В.

СВИДОК (2). Вже пови́мирали Ти́ї лю́де, мо́ї сви́дки ІІ 255.282. *Образн.* (1). Висо́кі́ ті моги́ли, — Чорні́ють, як го́ри, Та про во́лю ни́шком в полі́ З ві́трами гово́рять; Сви́док сла́ви, ді́дівщини З ві́тром розмовля́є І 60.17.

СВИЖЕНЬКИЙ (1). У холо́дочок за́вела, В бу́р'ян, в са́док, поці́лувала Та коржи́ком пого́дувала, Сви́женьким коржи́ком ІІ 319.567.

СВИЖОМОЛОДИЙ (1). Ні́коле Ти не зда́вався ме́ні Та́кою сви́жомоло́дою ІІ 420.В.

СВІЙ (515). *Займ. присвійний. 1. На́лежний собі́, стосовни́й себе́* (503). Ду́рний сви́й розу́м проклина́ю, Шо́ да́вся ду́рням оду́рять І 393.8. Стра́шно ді́вувати, Уве́сь ві́к сви́й ді́вувати, Ні́ з ким не хо́чатись. ІІ 143.15. На са́мий свята́вечір си́жу собі́ оди́н-оди́нськи́й у ха́тині та жу́рюся, зга́дуючи сво́ю Укра́їну і те́бе, мій дру́же єди́ний. VI 54.21. Ле́ти ж, моя́ ду́мо, моя́ лю́та му́ко, За́бери з со́бою всі́ ли́ха, всі́ ли́ха, Сво́є то́вариство І 243.165. *Повт.* (14). Ло́пух зорва́ла і накри́ла, Не́наче бри́ликом, сво́ю, Сво́ю голо́воньку смутну́ю. ІІ 307.88. Згада́й! Сво́ю, сво́ю свя́ту му́ку І му́ку пра́ведного си́на ІІ 484.В // *Рі́дний, бли́зький* (16). Пі́знав ба́тько

свого сина І 46.741. І не знала, за що, За що мати знущується... **Своє** дитя без со-рома Байстрям нарікає І 166.88. Бувайте здорові, не забувайте широго **свого** безта-ланного Т. Шевченка. VI 42.12 //Зроблений, здійснений, добутий і т. п. особисто, само-стійно (17). Ще посилаю вам... вірші **свої** роботи. VI 20.33. Якби я не друкував **своїх** «Гайдамаків», то воно б не треба і перед-мови. І 150.П. Тепер посилаю тобі з оцим добрим чоловіком, з Овсянніковим, **свої** Неофіти. VI 162.29 //Такий, що є особи-стим майном, надбанням; власний (11). І снитися їй той син Іван.. І на **своїм** ве-селім полі Удвох собі пшеницю жнуть. II 287.15. Для текста думав був виписати сню хитро надрюковану книгу, та як по-лчив **свої** гроші, то і рукою махнув. VI 86.37. **Свої** ягнята і телята На полі волним вольно пас Чабан, було, в своєму раї II 351.4 //Субст. (14). В неволі виріс меж чужими, І, неоплаканий **своїми**, В не-волі, плачучи, умру І 383.7 //У спол. (2): а) взяти на **свої** руки (чось) — по-турбуватися про чось (1). Не знаю, хто се Н. Д. Якби Княгиню взяв на **свої** руки Куліш, чи не лучше б було? VI 132.24; б) не **своя** стала — про людину, що втратила самовладання, розум (1). Взяла зілля.. Прийшла.. Вмилась, напилася, Мов не **своя** стала І 412.В; в) **своїм** оком (**своїми** очима) подивитися (поба-чити) — самому подивитися, побачити (3). Добре б зробив.., щоб сам поїхав у Київ, та **своїм** оком подивився на оту ма-дам Соар. VI 220.29.

2. Властивий тільки даній особі чи предмету, особливий, своєрідний (12). У всякого **своє** лихо, І в мене не тихо І 337.1. Повт. (2). У всякого **своя** доля І **свій** шлях широкий І 239.1 //Субст. (9). Не дуріте самі себе, Учитесь, читайте, І чужому навчаєтесь, Й **свого** не цурайтесь І 335.221. Куліш тут **свого** нічого не до-дав. VI 130.34. У приказці (1). не втне та й годі, хоч кіл на голові теши, вона таки **свої** VI 19.15.

ОДН. Н. **свій** 1. VI 193.6, 2. повт. І 239.2, **своя** 1. І 312.77, 331.31, 332.92, II 170.184, у спол. б) І 412.В, 2. повт. І 239.1, **своє** 1. І 337.3, II 107.120, 2. І 337.1, Р. **свого** 1. І 495.В, II 12.164, 73.149, 487.В, VI 15.14, 42.12, 42.34, 45.9, 138.16, 165.35, 174.3, 174.14, 180.3, 222.21, (до) **свого** 1. II 309.181, VI 153.31, (коло) **свого** 1. VI 202.16, (у) **свого** 1. VI 83.18, **свої** 1. І 34.244, 259.18, II 26.95, 198.23, 240.33, 384.В, VI 20.33, 130.28, 171.35, субст. І 333.119, 2. субст. І

275.76, у приказці VI 19.15, (без) **свої** 1. II 123.4, (до) **свої** 1. І 367.247, II 383.В, (з, із) **свої** 1. І 289.638, VI 58.21, 62.17, 85.30, 115.33, 144.38, **свого** 1. VI 198.19, субст. І 37.382, VI 147.33, 2. субст. І 335.221, VI 130.34, (коло) **свого** 1. І 23.82, Д. **свій** 1. II 1.148, 13.200, VI 25.3, З. **своє** 1. І 45.673, 46.741, 279.232, 280.306, 318.331, 403.В, II 12.190, 17.376, 42.23, 42.25, 70.47, 70.62, 73.156, 73.168, 120.11, 125.15, 126.43, 162.79, 179.11, 188.92, 194.28, 195.51, 223.120, 269.190, 273.340, 285.38, 288.19, 321.657, 414.В, 431.В, 476.В, VI 32.21, 162.39, 195.7, 215.3, (на) **свого** 1. II 276.475, **свойого** 1. II 271.248, **свій** 1. І 393.8, II 62.18, 69.5, 69.21, 119.14, 143.15, 323.736, 349.5, 432.В, 450.В, 460.В, VI 84.29, 85.9, 85.11, 130.37, 140.13, 141.11, 163.39, 166.38, 190.18, 192.13, 196.31, 209.11, (на) **свій** 1. II 106.111, 176.387, 326.39, (у, в) **свій** 1. II 272.314, 293.15, 314.363, 317.477, 317.478, **свою** 1. І 9.13, 14.3, 21.8, 24.116, 28.27, 31.132, 31.134, 41.533, 43.619, 43.621, 49.38, 59.96, 67.148, 81.262, 108.1131, 162.385, 162.390, 235.200, 240.47, 285.502, 299.221, 315.181, 315.221, 320.401, 335.190, 335.193, 355.15, 357.87, 360.21, 366.203, 379.12, 381.18, 387.45, 395.10, 409.В, 489.В, 495.В, II 12.162, 13.206, 32.5, 37.105, 38.113, 68.6, 101.312, 102.4, 105.67, 116.8, 158.47, 163.7, 228.51, 229.19, 272.291, 272.310, 309.153, 317.510, 318.530, 328.58, 332.6, 332.15, 335.18, 351.9, 371.9, 381.В, 386.В, 394.В, 399.В, 403.В, 410.В, 415.В, 451.В, 476.В, VI 24.24, 43.2, 49.П, 54.21, 82.37, 86.7, 86.39, 130.27, 131.6, 141.26, 141.29, 156.16, 161.11, 185.34, 189.31, 203.20, 205.5, 209.4, 212.33, 221.33, повт. І 551.В (2 р.), II 62.8, 62.10, 307.88, 307.89, 307.90, 484.В (2 р.), субст. І 481.В, II 14.235, 353.99, (в) **свою** 1. І 28.7, 49.38, II 219.39, 229.20, 311.272, (за) **свою** 1. І 338.68, 538.В, (на) **свою** 1. І 225.20, 330.22, 367.241, II 56.284, 63.35, 306.36, 306.37, 319.573, 330.8, 494.В, (про) **свою** 1. І 225.22, 288.506, VI 84.36, **своє** 1. І 9.12, 166.88, 166.92, 243.165, 389.16, 463.В, 554.В, II 11.135, 11.138, 13.232, 108.155, 144.15, 152.26, 194.15, 194.24, 222.84, 232.2, 242.7, 320.618, 325.21, 346.23, 442.В, VI 54.22, 130.18, 152.15, 153.26, 154.32, 155.19, 165.19, 167.6, субст. І 226.38, 2. субст. І 253.578, II 55.243, (за) **своє** 1. субст. І 327.67, 2. субст. І 396.24, II 48.125, (на) **своє** 1. II 251.117, VI 195.32, 207.35, 214.34, (про) **своє** 1. І 396.7, субст. І 154.39, 237.67, **свого** 1. І 162.366, II 64.108, 431.В, 440.В, VI 15.9, 215.17, 227.27, О. **своім** 1. І 347.280, II 135.8, 274.396, 291.13, 363.24, 450.В, VI 41.13, 139.9, (з, с) **своім** 1. І 496.В, II 24.25, 71.82, 161.57, 280.9, 314.395, 318.527, VI 27.2, 163.8, 166.38, 209.14, (за) **своєю** 1. II 269.187, 318.532, 321.654, **своєю** 1. І 138.2214, 161.336, 341.46, 343.119, 344.155, II 12.185, 15.294, VI 129.35, 133.20, 139.9, 163.33, 218.6, (з, із) **своєю** 1. І 531.В, 536.В, II 201.33, 224.172, 284.26, VI 86.35, 167.14, 198.21, 202.18, 220.24, субст. II 42.6, 2. VI 22.10, **своім** 1. II 323.735, 349.27, 368.27, 417.В, у спол. в) VI 220.29, 220.30, (з) **своім** 1. II 194.4, VI 17.10, 152.24, М. (в) **своім** 1. II 70.55, 267.107, 310.233, 352.63, 500.В, (на) **своім** 1. VI 206.39, (в, у) **своєю** 1. II 16.317, 351.6, VI 84.4, 186.7, (по) **своєю** 1. І 264.72, 274.62, 331.31, 487.В, 537.В, II 54.211, 72.116, 87.9, 88.21, 138.76, 169.164, 214.87, 316.448, 326.45, 344.4, 345.6, 348.4, (в) **своім** 1. VI 196.13, 205.3, (на) **своім** 1. І 383.12, (по) **своім** 1. І 343.10, 381.17, VI 32.12, (в) **своім** 1. І 340.12, VI 155.3, (на) **своім** 1. І 146.2521, II 287.15, VI 147.41, (на) **своєю** 1. II 338.68, VI 192.17, 192.18, (у) **своєю** 1. VI 298.В, Мн. Н. **свої** 1. І 55.15, 335.196, 516.В, повт. І 158.224 (2 р.), 477.В (2 р.), Р. **своїх** 1. І 150.П, 335.216, 346.217, VI 85.32, (до) **своїх** І 145.2478, субст. VI 138.27.

(із) **своїх** 1. VI 200.5, (у) **своїх** 1. *субст.* VI 28.10, *Д.* **своїм** 1. I 231.61, II 111.41, 243.4, 267.112, 269.192, 281.36, 327.31, 332.59, 468.В, (к) **своїм** 1. II 280.15, *З.* **свої** 1. I 238.35, 255.34, 267.158, 282.361, 287.557, 329.153, 335.193, 341.55, 345.177, II 25.38, 27.140, 37.82, 116.17, 179.13, 213.51, 308.125, 332.17, 333.29, 340.10, 351.4, 406.В, VI 23.22, 25.19, 38.21, 86.37, 147.28, 156.7, 162.29, 165.4, 185.25, 186.10, 188.10, 200.6, (в) **свої** 1. II 161.55, (в) **своєю** 1. II 74.208, (на) **свої** 1. VI 25.23, *у спол.* а) VI 132.24, (про) **свої** 1. I 76.72, **своїх** 1. I 142.2358, 149. Прип., 252.515, 266.146, 336.250, 367.262, 389.3, 390.12, 469.В, 537.В, 539.В, II 46.32, 70.42, 82.209, 88.23, 110.32, 234.74, 314.388, 395.В, 415.В, 417.В, 422.В, VI 86.7, 86.40, 131.6, 189.31, 203.20, 220.6, 325.В, *субст.* I 121.1596, (на) **своїх** 1. I 366.228, *О.* **своїми** 1. I 148. Прип., 332.78, 539.В, II 320.646, VI 203.25, 218.6, *субст.* I 383.7, *у спол.* в) II 250.71, (з, із) **своїми** 1. I 150.П, 300.240, 515.В, II 1233.51, 286.4, 322.700, 363.16, VI 171.37, 186.5, 226.28, (за) **своїми** 1. *субст.* VI 27.5, *М.* (в) **своїх** 1. I 532.В, II 70.44, 228.46, 275.410, 276.448.

СВІТ¹ (354). 1. *Земна куля з усім, що існує на ній; всесвіт* (211). **Світ**, бачся, широкий. Та нема де прихилитись В світі одинином. I 35.294. **Світ** широкий, Людей чимало на землі... А доведеться одинином В холодній хаті кривобокий, Або під тином простягнись. II 361.5. А він руку простягає, Мов **світ** увесь хоче Загарбати. I 249.409. Прилинь, сизий орле, бо я одиникий Сирота на **світі**, в чужому краю. I 13.95. *Повт.* (4). Кого я, де, коли любив? Кому яке добро зробив? Нікого в **світі**, нікому в **світі** II 47.104. *Зверт.* (10). **Світе** тихий, краю милий, Моя Україно! I 225.1. Прощай, **світе**, прощай, земле, Неприязний краю. I 241.75. *Зверт.* *Повт.* (2). **Світе** ясный! **Світе** тихий! „За що ж тебе, **світе**-брате... Оковано, омурано II 344.1. *У прикл. спол.* **світе**-брате. *Зверт.* (1). За що ж тебе, **світе**-брате, В своїй добрій, теплій хаті Оковано, омурано. II 344.3. *У приказці* (1). Буде каяння на **світі**, Вороття не буде. II 48.113 // *Перен.* (1). Чого тепер тобі, старому, У цій неволі стало жаль—Що **світ** зав'язаний, закритий! II 86.41.

2. *Оточуючі люди, суспільство* (1). Що день божий Радості приносить Своїй матері щасливий Дочка уродлива. Мов тополя, виростає **Світові** на диво. II 13.203.

◆ *У спол.* (142): а) сей(цей) **світ**—за релігійними уявленнями, земне існування людини в протилежність загробному (40). Коли не побачимося на сім **світі**, то вже певне зустрінемося на тім. VI 51.27. Подай їй долю на сім **світі**. II 293.12; б) той **світ**—за релігійними уявленнями,

загробне життя людини в протилежність земному існуванню (23). Будем вкупочі уранці На той **світ** літати. I 386.27. На той **світ**, друже мій, до бога, Почума-куем спочивать. II 372.6. А ви до мене на весілля З того **світу** прийшли? II 98.227; в) білим **світом** нудити; нудити **світом**—томитися, нудьгувати (17). Чи винен той голуб, що сокіл убив? Сумує, воркує, білим **світом** нудить I 4.59. Серце в'яне, нудить **світом**, Як пташка без волі. I 55.9; г) **світ** божий—все, що оточує людину (15). I Ярина вийшла з хати На **світ** божий глянуть. I 282.379. I мерк за димом божий **світ** II 59.28; д) на край **світа**—кудись далеко (13). на край **світа** Билину море покотило. II 208.14. Шкода, що ота Харита зледащила, а мені б луччої жінки I на край **світа** шукать не треба. VI 212.19; е) **світ**-за-очі (**світ** за очі)—у безвість (5). Пішов же я **світ**-за-очі, Доля заховався II 181.9; е) на **світ** привести (породити, родити) (4). Будь проклята мати, I день, i година, коли понесла, Коли породила, На **світ** привела! I 96.774. Кляне мати Той час i годину, Коли на **світ** породила Нелюбу дитину. I 167.113. А тебе покине Каліку на розпутті, Щоб собак дражила, Та ще й вилає. За те, бач, Що на **світ** родила II 196.82; ж) пустити по **світу**—змусити старцювати (4). Проклятий пан старий несний Покриткою пустив по **світу** II 411.В; з) піти (ходити) по **світу**—почати старцювати (3). А вона їх розважає, Просить, закликає... Що підете й ви по **світу** Так, як я ходила I 539.В; и) з-за **світа**—з того **світу** (2). А я буду З-за **світа** літати I про тебе, мое серце, На небі співати I 274.36; i) на **світ** випустити (вивести)—звільнити з неволі (3). Отож мене, вже сліпого, На **світ** випускали З козаками... I 288.594. Через півроку вивели мене на **світ** божий та знову посадили мене на чортопхайку VI 83.8; i) не стало (немає) на **світі**—немає серед живих (2). Не стало на **світі** княгині II 391.В; й) ніби на **світ** народилась—стала веселою, радою (2). I княгиня з дитиною Не тією стала. Ніби на **світ** народилась—Гралась, веселилась... II 11.146; к) родитися на **світ** (2). Родилась на **світ** жить, любить, Сіять господню

красою... А сталося ось як. II 18.414. І старець тяжко заривав...— Для чого я на світ родився, Свою Україну любив? II 38.112; л) зігнати з світа — *згубити* (1). Чи так, чи сяк, а я повинен оженився, а то проклята нудьга з жене мене з світа VI 198.32; м) попроситися з світом — *стати центем* (1). Хто ж цей свий Попрощався з світом? II 36.65; н) за сльозами світу не бачити — *гірко плакати* (2). А Мар'яна за сльозами І світу не бачить. I 436.B; о) кликнути на світ — *намалювати* (1). Я думаю його нарисовати.. Поміркуйте самі, як це краще зробити.. бо мені й самому дуже хочеться кликнути на світ Головатого VI 28.21; п) побачити світа (1). Іди ти в Січ.. звичаю Козацького наберешся. Та побачиш світа I 277.179; р) не видно й світа — *не видно нічого* (1). Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядіти, Та де тобі! таке лихо, Що не видно й світа. I 42.562.

О *Одн. Н. світ* 1. I 35.294, 76.38, 80.211, 336.258, II 177.222, 358.16, 361.5, *перен.* II 86.41, *у спол.* г) I 11.27, II 59.28, 106.107, *Р. світ* 1. I 327.89, *у спол.* г) I 285.497, *у спол.* д) I 15.29, 32.151, 116.1405, 116.1408, 116.1409, 239.4, 243.176, II 79.77, 208.14, VI 202.18, 212.19, *у спол.* н) I 35.274, *у спол.* п) I 277.179, *у спол.* р) I 42.562, *з(зо) світ* 1. I 303.341, II 270.224, *у спол.* а) I 256.74, *у спол.* б) I 157.177, 273.3, 386.19, 434.B, II 124.8, VI 86.15, *у спол.* л) VI 198.32, *з-за світа у спол.* и) I 258.13, 274.36, *коло світа* 1. II 176.389, *край світа у спол.* д) I 26.61, 51.121, *світу у спол.* н) I 463.B, *з(зо) світу* 1. II 463.B, *у спол.* б) I 107.1116, II 98.227, *Д. світові* 2. II 13.203, *З. світ* 1. I 249.409, 274.40, 283.387, 304.394, 344.168, 349.20, 526.B, II 208.30, 443.B (2 р.), *у спол.* а) I 75.31, *у спол.* г) I 289.635, II 449.B, *у спол.* е) I 14.5, II 181.3, 181.9, VI 58.25, 58.31, *за світ* 1. I 290.696, *на світ* 1. I 59.89, 283.407, II 10.99, 11.121, 15.278, 24.30, 234.101, 368.8, 384.B, 500.B, *поет.* I 203.166, 203.167, *у спол.* а) II 372.16, *у спол.* б) I 156.148, 249.423, 386.27, II 343.13, 343.16, 372.6, VI 41.22, *у спол.* г) I 28.11, 32.169, 44.659, 282.379, II 119.19, VI 163.23, 179.17, 208.33, *у спол.* є) I 21.9, 96.774, 167.113, II 196.82, *у спол.* і) I 288.594, II 282.95, VI 83.8, *у спол.* ж) II 11.146, 28.166, *у спол.* к) II 18.414, 38.112, *у спол.* о) VI 28.21, *О. світом у спол.* в) I 4.59, 15.6, 21.14, 25.8, 39.445, 50.79, 55.9, 81.255, 463.B, II 45.30, 58.28, 66.160, 109.8, 116.15, 405.B, 425.B, VI 83.15, *у спол.* г) I 507.B, *з світом* 1. I 44.627, *у спол.* м) II 36.65, *М. в світі* 1. I 15.1, 25.11, 30.101, 30.104, 35.296, 41.534, 49.36, 58.47, 76.44, 79.174, 80.233, 156.121, 157.170, 161.321, 161.327, 286.535, 289.631, 345.201, 356.58, 391.30, 537.B, II 22.49, 25.55, 37.79, 55.223, 106.97, 117.5, 129.24, 133.11, 136.16, 230.39, 236.10, 300.3, 300.10, 320.627, 345.9, 431.B, 434.B, 436.B, 442.B, 443.B, VI 46.22, *поет.* II 47.104 (2 р.), *на світі* 1. I 13.95, 21.18, 35.305, 35.307, 35.309, 39.434, 45.699, 59.93, 80.210, 84.340, 93.622, 93.627, 93.646, 133.2037, 134.2083, 134.2090, 145.2500, 152.8, 202.129, 225.16, 227.2, 231.47, 235.195, 253.560, 262.29, 267.159, 282.366, 331.34, 332.82, 344.147,

345.186, 367.258, 484.B, 496.B, 526.B, 536.B, 538.B, 539.B, II 11.117, 11.124, 11.136, 13.207, 22.39, 22.48, 47.96, 49.1, 50.50, 50.51, 50.64, 51.84, 53.153, 63.66, 72.142, 73.144, 76.20, 79.72, 112.24, 155.5, 158.41, 158.53, 172.230, 180.42, 204.19, 210.23, 210.31, 213.37, 221.55, 223.141, 224.163, 251.125, 252.128, 253.169, 255.265, 258.386, 267.98, 268.158, 289.2, 289.32, 298.4, 314.391, 315.413, 325.30, 334.52, 398.B, 406.B, 408.B, 413.B, 415.B, 450.B, 489.B, VI 19.15, 19.22, 26.6, 32.3, 52.14, 55.9, 58.1, 115.7, 115.9, 118.28, 139.18, 220.27, *у приказі* II 48.113, *у спол.* а) I 23.74, 26.72, 32.157, 34.250, 35.289, 51.113, 51.14, 75.30, 96.761, 143.2413, 156.139, 157.162, 168.170, 229.86, 231.57, 240.38, 243.161, 357.80, 368.298, 462.B, 489.B, 550.B, 533.B, II 17.385, 52.150, 253.194, 256.316, 293.12, 334.50, 361.3, 447.B, 455.B, VI 34.3, 51.27, 58.9, 86.16, 87.17, *у спол.* б) I 75.22, 240.35, II 54.218, 133.15, 255.286, VI 86.12, 129.33, 138.37, *у спол.* і) II 160.28, 391.B, *по світу* 1. I 86.392, 275.75, 349.7, 349.16, 388.30, 537.B, II 26.80, 59.3, 74.212, 175.342, 315.417, 323.740, 323.744, 347.5, *у спол.* ж) I 539.B, II 94.59, 131.20, 411.B, *у спол.* з) I 539.B, II 82.221, 385.B, *Ж. світе* 1. *зверт.* I 225.1, 237.22, 241.75, 279.235, 409.B, 489.B, 554.B, II 290.8, 307.92, 344.72, *зверт.* *поет.* II 344.1 (2 р.), *зверт.*, *у приказ.* *спол.* II 344.3.

СВІТ? (25). 1. *Світанок, схід сонця* (19). Не спалося,— а ніч, як море.. Верчуся, світу дожидаю I 396.6. Вона серед ночі встає, І стереже добро своє, І дожидає того світу, Щоб знов на його надивитися, Наговоритися. II 194.16. Не сонтрава перед світом Одв'їла, зов'їла I 554.B. Благаю бога, щоб свігало, Мов волі, світу сонця жду. II 48.116 // *У спол.* (3): а) на світ з айма тисся — *світати, розвиднятися* (1). Вже на світ займалося, Вийшов я з ножем в халаті II 66.164; б) од світу до світу — *від зорі до зорі* (2). Чи збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у старої, Погуляти просто, По-давньому, по старому, Од світу до світу? II 91.34.

2. *Промениста енергія, що йде від якогось тіла і сприймається зором, роблячи видимим все оточуюче* (2). Із-за лісу, з-за туману, Місяць випливає, Червоніє, круглолиций, Горить, а не сяє, Неначе знає, що не треба Людям його світу I 100.855. Місяцю мій ясний! з високого неба Сховайся за гору, бо світу не треба I 112.1253.

3. *Перен. Символ правди* (4). І оживе добра слава, Слава України. І світ ясний, невечерній Тихо засяє I 336.258 // *У спол.* *світ правди* (1). Встане Україна. І розвіть тьму неволі, Світ правди засвітить I 309.46.

О *Одн. Н. світ* 1. I 270.301, 280.284, 3. I 336.258, *Р. світу* 1. I 396.6, II 48.116, 178.19, 194.16, 225.204, 2. I 100.855, 112.1253, *світа* 3. I

290.692, до світу 1. II 189.116, 225.203, у спол. 6) II 91.34, од світу 1. у спол. 6) II 91.34, до світа 1. I 11.21, 230.16, 300.237, **З.** світ 3. II 266.75, у спол. I 309.46, на світ 1. у спол. а) II 66.164, **О.** перед світом 1. I 248.376, 398.74, 554.В, II 346.3.

СВІТАТИ (11). *Безособ.* Отак, сидя в кінці стола, Міркую, гадаю: Кого просить? хто поведе? Надворі **світає**; Погас місяць, горить сонце. I 80.200. Летим, Дивлюся, аж **світає**, Край неба палає. I 241.95.

◇ **Світає** I 80.200, 118.1519, 163.416, 234.174, 241.95, 330.1, II 460.В, **світало** I 397.57, II 48.115, 441.В, 412.В.

СВІТЛИКА (1). *Дівчина, яка виконує обряд держання свічки на весіллі (сестра молодого).* Сидить батько кінець стола.. Коло його стара мати Сидить на ослоні, За сльозами ледве-ледве Вимовляє доні: «Що весілля, доню моя? А де ж твоя пара? Де **світлики** з друженьками, Старости, бояра?» I 32.177.

СВІТЛО (1). *Образн.* Зовуть **світлом** Кривого п'яного Петра I покровителем добра II 419.В.

СВІТИТИ (21). 1. *Випромінювати, посылати світло, проміння* (19). Місяченьку! **Світи** довше в чистім полі I 5.107. У печі пала Огонь і **світить** на всю хату I 96.778. *Повт.* (2). **Світить** білолиций на всю Україну, **Світить...** а чи бачить мою сиротину, Оксану з Вільшани, мою сироту? I 110.1204. *У приказці.* *Повт.* (2). Сиротині сонце **світить** (**Світить**, та не гріє) I 39.438 // *Безособ.* (1). А тим часом **світить** З усіх вікон у титаря I 96.763 // *Перен.* *Давати радість, щастя, надію* (3). А новий день із тьми-юдолі, На Колізей і Капітолій Уже **світів** II 462.В.

2. *Перен.* *Присвічувати* (1). А Умань палає, **Світить** Гонти до роботи I 142.2366.

3. *Засвічувати* (1). Радіє мати: В Алкіда син її росте, Росте; лицяються гетери I перед образом Венери Лампаду **світять**. II 267.123.

◇ **Світить** 1. II 281.68, **світить** 1. I 50.82, 76.58, 96.778, 142.2367, 143.2432, 418.В, *повт.* I 110.1203, 110.1204, *у приказці, повт.* I 39.438, 39.439, *безособ.* I 96.763, 2. I 142.2366, **світять** 3. II 267.123, **світив** 1. *перен.* II 462.В, **світла** 1. II 315.408, **світло** 1. I 39.442, **світи** 1. I 5.107, II 337.52, *перен.* I 274.35, II 290.11.

СВІТИТИСЬ (1). *Образн.* Щоб слово пламенем взялось, Щоб людям серце розтопило, І по Україні пронеслось, І на Україні **світилось**. II 462.В.

СВІТЛИЙ (3). 1. *Нар.-поет.* *Про сонце* (1). Пресвятий, **світлий** господине! Спалив еси луги, степи.. Спали мене на самоті! Або не грій і не світи... II 496.В.

2. *Перен.* *Яскравий, сонячний, прозорий* (2). я стратить намірюсь Максима святого. Отаке-то! А за віщо? За те, за що Каїн Убив брата праведного У **світлому** раю. II 257.358.

◇ *Одн.* **Н.** світлий 1. II 496.В, **М.** (в, у) світлому 2. I 266.144, II 257.358.

СВІТЛИЦЯ (13). 1. *Чиста, світла, парадна кімната в будинку* (11). Опріч пана, у **світлицю** Ніхто не вступає II 97.156. Найду тобі рівню.. Таки панну, сину. У червоних черевиках, В зеленім жупані По **світлиці** похожає, Як пава I 231.39. *Образн.* *Про могилу* (2). Як понесуть товариша В нову **світлицю**, Загомонять самопали, Гукнуть гаківниці. II 182.30. *У прикл. спол.* **світлиця-хата.** *Образн.* (1). Вкраїно! Мій любий краю неповинний!.. Воскресни, мамо! І вернися В **світлицю-хату**; опочий II 327.27 // *Перен.* (1). В **світлиці** раз[у]му і волі Огонь премудрості горить II 443.В.

2. *Мала кімната у верхній частині будинку* (2). А в городі младиє вдови В своїх **світлицях**, чорноброві, Запершись, плачуть II 70.44.

◇ *Одн.* **З.** в(у) світлицю 1. II 97.156, 98.198, 100.266, 168.137, *образн.* II 182.30, *у прикл. спол., образн.* II 327.27, **М.** в(у) світлиці 1. II 97.155, 184.9, *перен.* II 443.В, по світлиці 1. I 231.39, **Мн.** **З.** світлиці 1. II 352.56, **М.** в світлицях 2. II 70.44, 415.В.

СВІТЛІЙШИЙ (1). *Субст.* В дореволюційній Росії: наділений титулом світлості (про князя Воронцова). Йому так обрид отой нікчемний **світлійший** з своєю німотою, що він помандрував би на край світа VI 202.17.

СВІТЛО (6). Ляхи заснули, а Іуди Ще лічать гроші уночі, Без **світла** лічать бариші, Щоб не побачили, бач, люде. I 110.1194. І побойше страшенне **Світлом** освітілось II 471.В. *Образн.* (1). Боюся ще погорілу Пустку руйновати, Боюся ще, мій голубе, Серце поховати. Може вернеться надія.. В пустку зимовати, Хоч всередині обилить Горілючу хату. І вигопити, і нагіріє, І **світло** засвітить... I 258.18 // *У спол.* **світ-**

ло правди (1). І засвітив, любомудре, **Світло** правди, волі... І 486.В.

◇ **Одн. Н.** світло І 98.826, **Р.** світла І 130.1944, без світла І 110.1194, **З.** світло образн. І 258.18, у спол. І 486.В, **О.** світлом ІІ 471.В.

СВІТОЧ (2). *Велика свічка, факел* (1). Ходімо, куме, в піраміду. Засвітим **світоч**. ІІ 371.5 // **Перен.** (1). І засвітив, любомудре, **Світоч** правди, волі... І 263.39.

СВІЧА (1). І розказують і плачуть, Як Січ руйнували, Як москалі сребро, злато І свічі забрали У покрови. І 288.608.

СВІЧЕЧКА (6). *Зменш. до свічка*. Один сина проклинає, З хати виганяє, Другий **свічечку**, сердешний, Потом заробляє І 314.151.

◇ **Одн. З.** свічечку І 314.151, 537.В, 538.В, ІІ 122.16, на свічечку ІІ 424.В, **Мн. З.** свічки І 321.423.

СВІЧКА (2). Якось недавно довелось Мені заїхати в Україну, У те найкраще село... У те, де мати повивала Мене малого і вночі На **свічку** богу заробляла ІІ 110.14. У **порівн.** (1). А оранди з коштулами, Мов **свічки**, згоріли. ІІ 126.36.

СВОБОДА (4). 1. *Стан людини, яка не перебуває в ув'язненні, в неволі* (3). Од 16 мая до 2 августа не давали знати із корпусу в укріпленні о моїй **свободі**. VI 171.40. якщо [почта] принесє мені **свободу**, то на другий же день покину оце смердяче укріпленні VI 141.38.

2. *Відсутність політичного і економічного гніту, класової нерівності* (1). Не вам, в мережаній лівреї Доношики і фарисей, За правду пресвятую статъ І за **свободу** ІІ 280.24.

◇ **Одн. З.** свободу І. VI 141.38, за свободу 2. ІІ 280.24, **М.** о свободі І. VI 144.32, 171.40.

СВОБОДНИЙ (1). *Субст.* А воленьку люде добрі І не торговали, А без торгу закинули В далеку неволю... Шоб не було **свободного** На нашому полі!.. ІІ 438.В.

СВОДИ (1). *Склепіння*. Приїхало Начальство мордате, Подивилось. «Треба, каже, **Своди** розламати...» І 306.456.

СВОЄВОЛЯ (1). І ваша злая **своєволя** Сама скупается, сама В своїй крові ІІ 326.43.

СВОЛОК (3), **СВОЛІК** (1). І покої не мазані, І **сволок** не митий ІІ 176.379. Уже й хату розкидали І **сволік** зламали — На угілля попалили! І 502.В.

◇ **Одн. Н.** сволок ІІ 176.379, **З.** сволок І 296.123, VI 189.29, сволік І 502.В.

СВОЯК (1). *Чоловік жіночої сестри або брат жінки*. Коли він вернувся з дому, то як побачитесь, гарненько вилайте його за мене, за його щирість і добрість і Галузю, **свояка** його, добрі й щирі люде, шоб ти знав, земляче. VI 44.7.

СВЯТ (1). *Святий*. І лукаві! Господню святую славу Розтдили... І чужим богам Пожерли жертву! Омерзились! І мужа **свята**... горе вам! На стогнах каменем побили. ІІ 102.17.

СВЯТВЕЧІР (2). *Рел. Вечір перед різдвом*. Якраз на **святвечір** був я у Пирятині у старої матері вашої, батьку мій. VI 29.21.

◇ **Одн. З.** на святвечір VI 29.21, 54.20.

СВЯТЕШНИЙ (1). *Святковий*. А та стоїть собі під тинном Та новну білую пряде На той бурнус йому **святешний** ІІ 306.47.

СВЯТИЙ (344). 1. *Означення до різноманітних понять, зв'язаних з релігією* (131). Ні, Ярино, Насміються люди, І бог **святий** покарає І 287.561. Не дав мені **святий** владики Очей нарадувать старих Моїм дитятком!.. ІІ 234.89. Ходімо в селища... Там будем жить, людей любить. **Святого** господа хвалить ІІ 75.238. Запродаю **свята** віра, В церкву не пускають І 141.В // *Вживається як постійний епітет до слів, що означають місця або предмети релігійного поклоніння* (66). роси ермонської На **святий** гори Високі сїонські Спадають І 346.212. Горить І день і ніч перед пенатом **Святий** огонь ІІ 267.119. А наймичка.. Кіп із вісім заробила Й Маркові купила **Святу** шапочку в пещерах І 319.347. І никли горді владики Перед **святим** його хрестом. ІІ 462.В // *Освячений* (3). Та хоч крізь сон подивлюся На ту Україну, Де ходили гайдамаки З **святими** ножами І 145.2484 // У **спол.** (11): а) (бог) його (іх) **святий** знає—хтозна, *невідомо* (8). І бог його **святий** знає, коли я дождуся тієї доброї погоди? VI 141.32. Нехай йому бог допоможе, А що з того буде—**Святий** знає І 289.647. Отак тепер і зо мною сталося. Було, на собаку кинь, то влучиш друга, а як прийшлося до скруту, то **святий** їх знає, де вони поділись! VI 45.7; б) **святе** письмо (писаніє)—*релігійний твір* (3). Іде чернець у келію.. Бере **письмо святе** в руки ІІ 37.84. **Святе** писаніє читай ІІ 37.99.

2. У християнському культі: той, що провів життя в служінні бозу й церкві (101). Восхвалимо тебе, боже, Хваленієм всяким; Возрадується Ізраїль І **святий** Іаков І 343.108. Не пила й не їла Стара Ганна. «Катерино! Коли в нас неділя?» «Післязавтра». «Треба буде Акафіст найняти Миколаєві **святому** Й на часточку дати» І 321.441. *Повт.* (2). І син твій, мати, Пішов.. за **святим**, **Святим** учителем своїм. І 460.В. У *прикл. спол.* тихолюбці-**святі** (1). Тихолюбцям-**святим**.. Долгоденствіє їм ІІ 334.47 // *Субст.* (25). Бувають діти і в **святих**, Та не такі, як у простих ІІ 71.100. Нехай з **святими** спочивають Мої старії... ІІ 206.36. Пішов собі тихо в Київ **Святим** помолитись. ІІ 66.186. У *порівн.* (2). Всього понадбала Стара мати. Саму тебе Мов намалювала, Хоч молись перед тобою, Мов перед **святою**... ІІ 10.105. *Ірон.* (18). Бодай кати їх постелали, Отих царів, та ще й **святих** ІІ 417.В. Так отакії-то **святії** Оті царі ІІ 74.214. (Звичайне, люде, сміючись) Зовуть її і молодую, І непорочною, **святою** ІІ 239.9 // *Перен.* Чистий душою, непорочний (13). Вхопив його та й укинув Максима **святого** У криницю... ІІ 258.380. Коло хатини В повітощі своїй малій той бондар праведний, **святий**.. Барило й бочку набиває Та.. курникає. ІІ 316.449 // У *порівн. спол.* як турецький **святий** — бідний, без одягу (1). Треба буде одяжі, бо з мене як знімуть казену, то я остануся, як той турецький **святий**, буквально голій. VI 138.25.

3. Те, до чого ставляться з пошаною, любов'ю (80). Світе мій! Моя ти зоренько **святая**! Моя ти сило молодая! Світи на мене, і огрій, І оживи мое побите Убоге серце ІІ 290.9. Ще за гетьманщини **святої**, Давно се діялось колись. ІІ 77.7. Бо вона сказала мені, що без братнього і батьківського вашого **святого** слова вона не дасть мені свого такого ж слова VI 215.17. Вернулися Люде з рушниками, З **святим** хлібом обміненим І 317.274. Отак, буває, в темну яму **Святе** сонечко загляне, І в темній ямі, як на те, Зелена травка поросте. ІІ 199.19. *Повт.* (2). Дитина б тая виростала Без матері, і ми б не знали **Святої** волі на землі — **Святої** правди! ІІ 490.В.

4. Істинний, морально чистий, спрямований до високої мети (32). Правда, я сам думав, що я вже зледащів, захолонув в неволі, аж бачу — ні. Нікому тільки було огню положить.. А ти, друже мій, догадався, взяв та й підкинув того **святого** огню. VI 139.14. Минають дні собі поволі, Петрусь до школи та із школи З книжками ходить та росте. Сама аж ніби молодіє, І генерал собі радіє, Що діло, бачите, **святе** Удвох таки вони зробили. ІІ 222.92. Пришли ради **святого** искусства дві плити. Та ще, якби ти мені з краскою прислав пару кистей добрих акварельних VI 118.39 // *Субст.* (3). Ні, ні, нічого Нема **святого** на землі... ІІ 231.75. Заходімося ж ми знову **Святе** поганить. ІІ 409.В.

О *Одн. Н. святий* 1. І 287.561, 357.84, ІІ 25.46, 36.55, 66.169, 234.89, 267.119, 313.326, 337.48, 483.В, VI 133.28, у *спол.* а) І 35.293, 289.647, ІІ 252.161, VI 45.7, 50.2, 130.42, 141.32, 145.21, 2. І 343.108, ІІ 162.77, 228.33, 268.149, 317.505, 400.В, *субст.* ІІ 265.45, *ірон.* І 327.96, ІІ 71.96, 277.494, 415.В, 461.В, 500.В, *перен.* ІІ 313.349, 316.443, 316.449, 458.В, у *порівн. спол.* VI 138.25, 3. ІІ 373.50, **святий** 1. І 282.367, 414.В, ІІ 19.441, 36.60, 2. *ірон.* І 266.142, **святая** 1. ІІ 224.182, 276.449, 312.310, 405.В, 450.В, 461.В, 474.В, 2. ІІ 266.62, 284.1, 321.662, *субст.* ІІ 448.В, *перен.* ІІ 305.6, 3. І 227.3, 267.179, 326.64, ІІ 276.471, 284.28, 290.9, 291.26, 372.28, 443.В, 476.В, 4. І 228.45, 285.36, 298.14, 450.В, **святі** 3. ІІ 154.9, **святіе** 1. ІІ 92.17, 3. ІІ 60.31, 199.19, 337.43, 4. ІІ 474.В, **Р. святого** 1. І 155.107, 493.В, ІІ 39.10, 200.30, 266.63, VI 131.17, 167.3, 2. *ірон.* ІІ 95.91, 367.16, 3. І 338.42, ІІ 106.106, 200.26, 200.30, 4. VI 139.14, (до) **святого** 1. ІІ 108.166, (з, із) **святого** 1. І 321.422, ІІ 137.14, VI 195.4, 2. ІІ 269.176, 467.В, (із-за) **святого** 3. ІІ 23.21, (крутом) **святого** 1. І 107.1115, (од) **святого** 1. ІІ 255.263, (у) **святого** 2. І 319.348, *перен.* ІІ 306.27, (проче) **святого** 3. VI 86.35, **святій** 1. І 97.795, ІІ 194.11, 233.58, 2. І 321.420, *перен.* ІІ 18.410, 3. І 228.38, ІІ 75.232, 200.7, 204.15, 266.68, 267.126, 270.226, 282.92, 317.519, 354.14, 466.В, VI 44.1, 46.1, 85.10, 87.9, *пост.* ІІ 490.В (2 р.), 4. І 229.70, (без) **святій** 1. І 97.797, 267.165, 285.499, 3. ІІ 152.16, (за) **святій** 3. ІІ 77.7, **святого** 1. ІІ 462.В, 3. І 331.37, 538.В, ІІ 60.64, 190.31, 200.6, 4. VI 155.5, 167.3, 202.22, *субст.* ІІ 231.75, (без) **святого** 3. VI 215.17, (з) **святого** 1. ІІ 237.46, 239.19, (коло) **святого** 3. VI 186.37, (ради) **святого** 4. VI 115.32, 118.39, **Д. святому** 1. ІІ 230.70, 422.В, (2 р.), 463.В, 2. І 321.441, *перен.* ІІ 319.603, 491.В, **З. святий** 1. І 347.251, ІІ 69.21, 256.299, 323.736, 3. ІІ 224.168, (на) **святий** 1. ІІ 316.456, **святого** 1. І 493.В, ІІ 25.59, 27.150, 39.10, 75.238, 96.127, 138.34, 206.60, 265.49, 316.456, 488.В, 2. ІІ 269.200, 468.В, *субст.* І 107.117, *ірон.* ІІ 70.62, 278.525, *перен.* ІІ 257.354, 258.380, 321.657, 4. ІІ 188.92, 281.55, 281.57, (за) **святого** 2. І 137.2177, (на) **святого** 2. *Ірон.* ІІ 276.475, (про) **святого** 4. І 264.75, **святую** 1. І 319.347, ІІ 150.22, 399.В, 4. ІІ 465.В, **святую** 1. І 327.95, ІІ 47.90, 125.38, 318.559, 461.В, 484.В (3 р.), 3. ІІ 62.8, 96.119, 102.5, 102.14, 239.14, 305.22, 307.90, 317.510, 321.649, 333.27, 345.15, 373.56, 461.В, (в, в) **святую** 1. ІІ 137.1, 254.231, (за)

святую 3. І 338.61, ІІ 321.651, (про) святую 2. ІІ 462.В, **святи** 1. у *спол.* 6) ІІ 37.84, 37.99, 121.15, 4. ІІ 222.92, **святє** 1. ІІ 293.4, 310.203, 462.В, 3. ІІ 266.119, ІІ 59.18, 254.239, 4. ІІ 266.67, *субст.* ІІ 528.В, ІІ 409.В, (на) **святє** 3. ІІ 116.1400, **О. святим** 1. ІІ 85.366, 121.1629, 327.102, 484.В, ІІ 66.170, 291.13, 323.735, 364.22, 498.В, 2. ІІ 537.В, ІІ 199.6, 228.36, 236.11, 3. ІІ 266.69, 276.450, 281.69, 453.В, (з) **святим** 1. ІІ 488.В, VI 191.23, 3. ІІ 317.274, (за) **святим** 1. ІІ 96.131, 2. ІІ 269.186, 276.479, *повт.* ІІ 460.В (2 р.), *субст.* ІІ 318.532, (перед) **святим** 1. ІІ 194.10, 462.В, 2. *субст.* ІІ 473.В, **святім** 1. ІІ 470.В, (за) **святм** 2. *ірон.* ІІ 471.В, (перед) **святім** 1. ІІ 466.В, **святю** 1. ІІ 266.130, ІІ 422.В, 2. ІІ 15.294, *субст.* ІІ 18.416, 383.В, *ірон.* ІІ 338.46, ІІ 239.9, 3. ІІ 373.36, 474.В, 4. ІІ 224.165, 267.101, 284.18, (перед) **святю** 2. *субст.*, у *порівн.* ІІ 10.105, 236.5, **М.** (в, у) **святю** 1. ІІ 283.398, 488.В, ІІ 306.35, (по) **святю** 3. ІІ 339.72, (о) **святім** 3. VI 156.9, **Мк. Н. святі** 2. ІІ 36.58, *ірон.* ІІ 416.В, **святі** 2. ІІ 170.189, 267.117, 268.141, 322.694, *субст.* ІІ 230.7, ІІ 266.58, *ірон.* ІІ 74.214, 3. ІІ 23.22, 292.42, 4. ІІ 468.В, **святі** 2. ІІ 470.В, *субст.* ІІ 417.В, 4. ІІ 470.В, **святі** 1. ІІ 291.6, 309.193, 318.522, 2. ІІ 320.644, 320.645, 322.690, 323.739, 347.4, 4. ІІ 270.225, 275.420, 275.431, **Р. святих** 2. ІІ 266.127, ІІ 289.2, *субст.* ІІ 278.539, *перен.* ІІ 305.6, (в, у) **святих** 2. *субст.* ІІ 71.100, 265.43, **Д. святим** 2. у *прикл. спол.* ІІ 334.47, *субст.* ІІ 318.324, 319.353, ІІ 66.186, 3. (на) **святі** 1. ІІ 27.129, **святі** 1. ІІ 307.101, 478.В, 3. ІІ 223.124, (на) **святі** 1. ІІ 346.212, **святі** 1. ІІ 233.60, 278.537, 289.30, 308.125, 321.681, 491.В, **святих** 2. ІІ 281.34, *субст.* ІІ 230.6, 283.395, 283.408, 289.662, ІІ 273.347, *ірон.* ІІ 417.В, 4. ІІ 282.79, **О. святими** 1. ІІ 31.86, 79.89, (з, со) **святими** 1. ІІ 102.947, 145.2484, ІІ 137.9, 2. ІІ 150.4, 256.309, *субст.* ІІ 206.36, 3. ІІ 331.54, (перед) **святими** 2. *субст.* ІІ 275.424, **М.** (в) **святих** 4. ІІ 228.46.

СВЯТИТИ (4). *Церк.* На спаса Або маківя І досі там воду **святять**. ІІ 56.291. На те літо Криницю **святили** ІІ 56.274.

◇ **святять** ІІ 56.291, **святили** І 100.863, 121.1626, ІІ 56.274.

СВЯТИТИСЬ (1). *Образн.* Молю... Щоб слово пламенем взялось, Щоб людям серце розтопило, І на Україні понеслось, І на Україні **святилось** ІІ 266.86.

СВЯТИЙШИЙ (1). Ти еретик! ти еретик! Ти сієш розколи! Усобища розвіваєш, **Святійшої** волі — Не приймаш!.. ІІ 270.284.

СВЯТКИ (12). *Церк.* Так коло полудня, в неділю, Та на зелених ще й **святках**, Під хатою в сорочці білій Сидів з бандурою в руках Старий козак. І 274.68. Та якщо можна буде побачитись нам і поколядуват на сих **святках** укупі, то поколядемо VI 152.26.

◇ **Мн. Д.** к **святкам** ІІ 197.5, VI 15.28, 201.9, **З.** на **святки** VI 172.5, 207.7, **М.** на **святках** І 274.68, VI 34.18, 82.23, 152.26, 162.33, 179.22, 325.В.

СВЯТКУВАТИ (1). Отак я, друже мій, **святкую** Отут неділеньку святую. ІІ 47.89.

СВЯТО (36). 1. *Церк.* День (або кілька днів), присвячений якійсь події або пам'яті святого (11). І той минув — день маківя, Велике **свято** в Україні. І 110.1183. Темно всюди, як у будень, А **свято** чимале І 202.109. Тяжко тее, друже, **свято** Самому стрічати У пустині... ІІ 437.В. На самий святвечір сижу собі один-однісінський у хатині та журюся, згадуючи свою Україну і тебе, мій друже єдиний. Думаю: от бог дав і **свято** своє велике на радість добрим людям, — а мені нема з ким слова промовити VI 54.22.

2. *Торжество, влаштоване з якогось приводу* (11). Непевне видумали **свято** Патриції-аристократи І мудрий кесарів сенат ІІ 271.262. А кумир той, Юпітер той новий, Ось побач, якєе **свято** Буде завдавати В Колізеї ІІ 273.336. *Повт.* (2). А в Римі **свято**. Велике **свято**! Тиск народу, Зо всього царства воеводи, Преторіане і сенат, Жерці і ліктори стоять Круг Капітолія ІІ 271.251 // *Перен.* Бурхливий прояв, розгул чого-н. (6). Пекельнее **свято** По всій Україні сю ніч зареве І 113.1296. І спалила Польщу з королями ..І славного Полуботка В тюрмі задушила. Отойді-то було **свято**! Аж пекло злякалось. І 300.269. У назві **творю** (1). **Свято** в Чигирині І 99.3аг.

3. *Перен.* Почуття радості, піднесення з приводу якоїсь події (14). І сонце гляне — рай та й годі! Верба сміється, **свято** скрізь! І 12.58. Сьогодні у мене велике **свято**. Сьогодні 22 березня 1838 року я глянув із неволі на світ божий. VI 208.32. Друже мій єдиний! Я ще й досі не вгамувався од того великого **свята**, що ти мені завдав на самоті VI 159.8. *Повт.* (3). Зробив ти мені **свято**, друже мій єдиний! Таке **свято**, таке велике **свято**! що я його і на тім світі не забуду. VI 129.31. *Ірон.* (1). Сьогодні ж з почти принесли мені і твої ковбаси, та ота придуркувата Харита таке мені зробила **свято**, що я на їх тільки поглянув. VI 209.39 // *Об'єкт радості.* *Зверт.* (3). А ти, доле! А ти, мій покою! Моє **свято** чорнобриве, І досі меж ними Тихо, пишно поважаєш? ІІ 91.41. *Повт.* (2). **Свято** моє! Єдине **свято**! Як оступлять тебе, доле... Може й мене ненароком Діточки згадають. ІІ 91.49.

◇ **Одн. Н.** **святи** 1. І 110.1183, 202.109, ІІ 179.22, VI 212.9, 2. ІІ 73.178, *повт.* ІІ 271.251, 271.252, *пе-*

рен. I 113.1296, 300.269, перен., у назві I 99.Зар., 3. I 12.58, VI 208.32, Р. свята 2. перен. I 100.873, з свята 2. перен. I 272.367, 3. VI 208.34, од свята 3. VI 159.8, З. свята 1. II 180.36, 437.В, VI 54.22, 2. II 271.262, 273.336, 3. VI 161.2, поет. VI 129.31 (2 р.), 129.32, грон. VI 209.39, в свята 1. I 315.215, I 55.253, 256.298, 257.360, за свята 3. VI 131.35, про свята 2. перен. I 148. Прип., О. з святом 3. VI 162.16, К. свята 3. зверт. II 91.41, поет. II 91.49, 91.50.

СВЯТОПОМАЗАНІЙ (1). *Про царя.* *Ірон.* Так що ж, не втну, а як допоможеш Та як покажеш, як тих птах Скубуть і патрають, то може І ми б подержали в руках **Святопомазану** чуприну II 69.20.

СВЯТОСЛАВЛЬ (1). *Давньоруська форма присвійного прикм. до «Святослав».* Широкий Дніпре, не малий! Пробив еси високі скали, Текучи в землю половчана, Носив еси на байдаках На половчан, на Кобяка Дружину тую **Святославлю!**.. II 337.35.

СВЯЧЕНИЙ (13). 1. У назві твору (3). Коли маєте **Свячену** Воду, то спишіть та пришліть мені, бо та, що ви мені передали, утрачена. VI 46.19. А щоб ви знали, що труд ваш не мимо іде — і щоб не дуже чванилась московская братія своєю Ростописною — то от вам **Свяченая** вода. I 376.63.

2. *Субст.* Ніж, освячений для визвольної боротьби **гайдамаків** (10). Завтра вночі у Чигрині **Свячений** достану I 94.689. Виніс в поле, геть од шляху; **Свячений** виймає, I **свяченим** копа яму. I 142.2363.

О *Одн. Н.* Свяченая 1. у назві I 376.63, 376.67, З. свята 2. I 94.689, 114.1345, 127.1840, 138.2225, 142.2363, Свячену 1. у назві VI 46.19, О. свяченим 2. I 142.2364, 441.В, (3) свяченим 2. I 113.1305, 144.2441, *Мн. Р.* (до) свячених 2. I 444.В.

СГИЗМАТ див. СХИЗМАТ.

СЕ (52). *Частка займенникового походження.* 1. Підсилювальна. **Вживається переважно для підсилення питання** (29). І мати не знала, Дивувалась, що се таке Мар'яну спіткало? I 157.192. Що ж се зробилося з старим, Чого зрадів оце? II 199.9. Чого се ти замовк, мов тобі заціпило? VI 206.25.—Який? Який се гость? — Із Назарета Зайшов у нас підночувать. II 309.161. Що се за дивний, чудний чолов'яга Л. Жемчужників! VI 156.4. *Повт.* (11). Хто се, хто се по тім боці Рве на собі коси?... I 164.7.

2. *Вказівна* (23). не шкодить Таку річ

і записать. Бо се не казка, а билиця II 249.19. Поцілуй їх, друже мій, за мене, скажи їм, що се мов вас цілує той старий дядько, що з вами цілувався колись у Царському Селі. VI 84.15. *Повт.* (2). Моя се мати і сестра. Моя се відьма, щоб ви знали. I 361. 66 // *Для логічного виділення якогось слова* (2). Дітей, бачся, годувала Та в засік ховала. Та очіпок, се вже вранці, Ключчям вимошала, Щоб не знать було, що стрига. I 368.288 // *Вказує на думку або окреме слово з попередньої розповіді* (4). Прийшов указ лоби голить. Се в перший раз такий указ Прийшов II 253.180. почта из Петербурга привезла мені письмо і грошей 16 рубл[ів] от А. Марковича.. Се буде син того самого Николая Марковича, що написав Мало-российскую историю. VI 131.29.

О се 1. I 95.709, 157.192, 246.283, 361.65, 491.В (2 р.), 502.В, 519.В, II 199.9, 220.29, 221.56, 309.161, VI 85.28, 132.24, 132.37, 156.4, 188.5, 206.25, поет. I 164.5 (2 р.), 164.6, 164.7 (2 р.), 164.9 (2 р.), 164.13 (2 р.), 169.205 (2 р.), 2. I 361.65, 368.288, 532.В, II 14.253, 71.99, 129.12, 204.11, 222.102, 249.19, 253.180, 257.344, 272.314, 291.22, 493.В, VI 84.15, 85.29, 131.29, 164.2, 167.8, 198.13, 217.29, поет. I 361.66, 361.67.

СЕБЕ (188). *Займ. зворотний.* А ви їм жить не даєте, Бо ви для себе живите, Заплющивши письменні очі. II 53.166. Прокінься, кумо, пробудись Та кругом себе подивись. II 368.29. Придбав Максим собі сина На всю Україну. Хоч не рідний син Ярема, А щира дитина I 137.2166.

◆ У *стол.* (46): а) самі (сам) себе, себе самого (самому) (15). Хто ж нас шануватиме, як ми самі себе не шануєм? VI 170.4. Не дуріте самі себе, Учітесь, читайте, І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь. I 335.218; б) до себе — в свій дім, кімнату, місце свого перебування (11). І повели До себе в терми на вечерю Того апостола II 268.164. Як побачите його, то спитайте, та й возьміть до себе, а ящик з олійними фарбами нехай собі оставить VI 41.34; в) самі (сам) собі (з собою) (8): 1) *Те ж, що й «з собою», «до себе»* (4). В кедрових палатах, мов несамовитий, Давид похожає і, о цар неситий, Сам собі говорить: — Я... Ми повелим! II 70.68; 2) *Те ж, що й «собі»* (4). Чого ти сам собі хочеш, то й я тобі того желаю. VI 34.31; г) од себе — від свого імені (4). Дуже добре зробив би, якби ти йому гарненько написав та по-

просив од себе, щоб нашу любую Титяю там не занежали. VI 163.17. Ти од себе напиши що-небудь розумне отому Яковові Гарновському VI 225.31; д) у (в) себе — в своєму домі, там, де хто-н. живе (4). Значить, пан У себе з причетом гуляють II 88.10. Послав би вам Кобзаря свого і Гайдамаків, та, ей-богу, і в себе не маю ні одного екз[емпляра] VI 32.22; е) меж себе — до себе (1). ви мене з святого неба Взяли меж себе II 239.20; є) показати себе (2): 1) виступити у театральній виставі (1). На тім тижні почнуться тут дворянські вибори, уже почали збираться повітові пани, то може б ти здумав показати себе їм на тутешній сцені. VI 154.17; 2) Ірон. (1). А пани й половину.. продають. Та голоду раді, та бога благають, Щоб ще хоч годочок хлібець не рожав. Тойді б і в Парижі і іншому краї Наш брат хуторянин себе показав. II 14.252; ж) прехороший собою — про гарну зовнішність (1). Одпочивала, Та й богу душу оддала...— Вона була ще молодую; І прехороша собою. II 18.432.

О. Одн. Р. себе II 438.В, 501.В, VI 58.29, у спол. а) I 335.218, 342.99, II 405.В, VI 170.4, в (у) себе I 537.В, у спол. д) II 88.10, VI 28.11, 32.22, 38.14, для себе II 53.166, 105.33, 112.4, 415.В, VI 164.21, 178.39, до себе I 480.В, 507.В, у спол. 6) I 77.103, 278.205, 327.98, 536.В, II 132.13, 200.2, 268.164, 467.В, VI 41.34, 154.41, 225.10, коло себе VI 86.7, 179.40, 202.20, круг себе II 308.137, кругом себе I 260.18, 538.В, II 66.183, 95.92, 368.29, од себе I 27.78, у спол. г) VI 155.21, 163.17, 163.31, 225.31, Д. собі I 23.77, 95.700, 137.2166, 251.482, 321.424, 328.126, 362.75, 532.В, II 63.63, 73.162, 117.3, 158.59, 160.30, 163.8, 164.22, 165.31, 182.21, 200.15, 200.17, 221.32, 227.12, 250.78, 254.226, 256.313, 316.470, 317.489, 330.4, 352.46, 352.52, 411.В, 415.В, 435.В, 442.В, VI 34.27, 41.34, 85.33, 129.35, 163.28, у спол. в) I 361.63, II 70.68, 330.7, 351.30, VI 30.4, 34.31, 85.2, З. себе I 28.27, 39.465, 133.2040, 133.2059, 167.127, 295.64, 328.147, 334.156, 339.79, 397.65, II 50.54, 75.234, 201.53, 272.316, 349.26, 381.В, 463.В, 473.В, VI 92.13, 200.37, у спол. а) I 35.292, II 48.135, 66.159, 169.158, 275.435, 349.3, 349.8, 350.29 (2 р.), 380.В, 461.В, у спол. е) II 14.252, VI 154.17, за себе I 132.2013, II 227.20, VI 156.17, меж себе у спол. е) II 239.20, на себе II 286.25, VI 15.9, 148.22, про себе VI 15.18, 70.29, 92.24, О. собою I 31.55, 73.167, у спол. ж) II 18.432, з собою I 75.21, 132.1994, 239.7, 243.164, 249.423, 256.75, 288.597, 331.51, 351.4, 358.28, 366.218, 383.9, 384.20, 480.В, II 29.24, 31.94, 223.148, 224.171, 234.105, 258.370, 395.В, 489.В, 499.В, VI 51.17, 153.33, 155.14, 156.25, 228.21, 229.12, у спол. в) II 364.3, за собою I 13.74, 44.650, 536.В, II 73.157, 90.18, 178.14, 210.7, 215.7, 236.27, 283.14, 357.11, 460.В, меж собою II 73.169, над собою I 343.115, II 202.6, 311.252, 380.В, VI 42.24, перед собою II 312.314, М. на собі I 164.8, 167.135, 168.189.

СЕБЕЛЮБИ (1). Не минали, себелюби, Та все жалкували, Що сироти таким добром Старців годували! II 51.77.

СЕВАСТОПОЛЬ (1). Ти хоча й пишалась І з п'яними кесарями По шинках хлилась, А надто з тим Миколою У Севастополі,— Та мені про те байдуже II 286.22.

СЕДМИЦЯ (1). Слов'ян. Тиждень. На сонці дуже запеклась, Та й занедужала. Лежала Недовго щось, седмиці з три. II 18.435

СЕДНІВ (3). Назва населеного пункту. Що у нас робиться у Седнів? VI 46.25.

О. Одн. З. в (у) Седнев VI 41.18, 49.17, М. у Седнів VI 46.25.

СЕЙ (154). Займ. вказівний. 1. Вказує на предмет, особу, що виділяються з ряду інших (51). Отак, люде, научайтесь Ворогам прощати, Як сей неук!.. II 108.171. Добре я зробив, що позавчора не дописав сього письма і не послав тобі. VI 217.23. А другая тая.. Вдова молодая. А я вчора з нею, З сією змією, В полі плоскінь вибирала. II 132.8 //Вказує на предмет, особу, що знаходиться поблизу кого, чого-н., найближчий в просторовому відношенні у порівнянні з іншим, більш віддаленим; за значенням протилежний займеннику «той» (47). А вночі, дівчата, Випливає з води мати, Сяде по тім боці; Страшна, синя, розхристана І в мокрій сорочці, Мовчки дивиться на сей бік, Рве на собі коси... I 168.188. Ото дочка по сім боці, По тім боці — мати. I 164.15. Рости, рости, тополько! Все вгору та вгору.. Рости, рости, подивися За синее море: По тім боці — моя доля, По сім боці — горе. I 53.197.

2. Вказує на часовий відрізок, який має місце в теперішньому або в минулому чи майбутньому часі, що безпосередньо прилягає до теперішнього (31). Я се літо до тебе не приїду. VI 204.27. Сю ніч будуть в Україні Родиться близнята I 302.317. А ось що, шкода, що ви сю зиму не приїхали, у нас була виставка в Академії дуже добра VI 26.9. Чи буде та чорнобривка Сей рік молодийця? II 331.20. Щоб ви сьогодні, сей же час! Ви на ревізії у город, У город Віфлем ішли. II 312.301. Не пишу тобі, друже мій єдиний, сего дня більш нічо, бо нема чого писати VI 132.31. На сім тижні побачу ваших діточок, бо поїду в Ц[арське] С[ело].

VI 25.3 //На сей раз — тепер, зараз (5). На сей раз посилаю Вам свій патрет, тільки ви його не показуйте мойй молодій, а то злякається VI 190.18.

3. Вказує на предмет, особу, дію тощо, які згадувалися в попередній розповіді (23). Якби де на світі хоть раз Цариця сіла на ослицю, То слава б стала про царицю І про великую ослицю По всьому світу. Ся ж несла Живого істинного бога. II 315.417. Ти б добре зробив, якби мені прислав ковбас, а то я захляв без сего добра. VI 206.21 //Субст. (17). Спитайте же ви їх, і як буде на се їх воля, то коротесенько напишіть мені одні тільки факти. VI 204.11. У мене думка ось яка: яка твоя на сее буде порада? Поки що буде, купить би у Вольського дубів 40 лісу VI 198.5. Послав би вам грошей на все сіє, та дасьбі, до шеляга пропали. VI 42.7. І все сіє сохраниє у себе, бо товариш мій хоче їхати із Києва. VI 38.14.

◆ У спол. (49): а) сей світ — про земне існування (44). Довго плакав рибалонька: «Нема в мене роду, Нема долі на сім світі» І 168.170. Схаменіться: Усі на сім світі — І царята і старчата — Адамові діти. І 240.38. І одна я, як билина На полі, осталась На сім світі. І 368.298; б) ні се, ні те — щось невизначене, невиразне (2). Скажу ширу правду, не те, щоб ніколи було або що, а так собі, ні се, ні те VI 15.7; в) на те, на се — для різних потреб (1). Самодержавний государ! Лизав у ліктора халыву, Шоб той йому на те, на се... Хоч півдінарія позичив II 301.11; г) те, та се, та оне — різне (1). А поки те, та се, та оне... Ходімо просто-навпростець II 373.37; д) ні з сього ні з того — безістастово (1). Як таки ні з сього ні з того, зроду чоловіка в вічі не бачив, — а прошу того, що треба купить за гроші VI 19.11.

◇ Одн. Н. сей 1. II 108.171, 440.В, ся 1. I 34.244, II 52.131, VI 130.30, 185.32, 221.26, 3. II 315.417, се 1. VI 186.14, 3. субст. II 48.136, 77.1, 77.8, VI 28.12, 186.12, у спол. 6) VI 15.7, 17.9, у спол. г) II 373.37, Р. сього 1. I 51.148, 52.152, II 418.В, VI 76.38, 155.16, 217.23, 2. VI 20.8, 171.32, (з, із) сього 1. VI 167.4, у спол. а) I 256.74, II 124.8, у спол. д) VI 19.11, сего 1. VI 131.31, 2. VI 132.31, 3. субст. VI 148.23, 194.8, 208.12, 219.36, (без) сего 3. VI 206.21, (з) сего 3. субст. VI 198.3, (коло) сего 3. VI 186.37, сі 1. VI 221.24, Д. сьому 1. VI 87.20, 3. сей 1. II 158.54, 2. II 312.301, 331.20, 3. VI 186.10, у спол. а) I 75.31, (за) сей 1. I 143.2415, (на) сей 1. I 168.188, 199.12, II 107.116, VI 154.19, 2. VI 163.26, 190.18,

191.25, 194.8, 195.33, 204.12, 3. VI 174.2, у спол. а) II 372.16, сю 1. II 247.5, 456.В, 2. I 92.598, 102.949, 113.1296, 113.1297, 163.408, 302.317, 415.В, VI 26.9, (на) сію 1. VI 138.34, се 1. II 267.92, VI 217.26, 2. VI 26.25, 131.4, 139.39, 204.27, 210.24, 210.36, 3. субст. I 477.В, (на) се 1. VI 201.14, 209.33, 217.30, 2. VI 206.6, 3. субст. VI 204.11, 207.33, 218.28, у спол. в) II 301.11, сее 1. VI 209.29, (на) сее 3. субст. VI 198.5, сіє 3. субст. VI 38.14, (на) сіє 3. субст. VI 42.7, О. сям 1. VI 139.38, 2. сего 1. VI 190.16, сією 1. I 266.130, (з) сією 1. II 132.8, (с) сєю 1. VI 133.5, М. (в) сім 3. VI 119.3, (на) сім 2. VI 25.3, 130.11, 211.10, 327.В, у спол. а) I 23.74, 26.72, 32.157, 34.250, 35.289, 51.113, 55.14, 75.30, 96.761, 143.2413, 156.139, 157.162, 168.170, 229.86, 231.57, 240.38, 243.161, 357.80, 368.298, 411.В, 461.В, 462.В, 474.В, 489.В, 533.В, II 17.385, 52.150, 204.19, 253.194, 256.316, 293.12, 334.50, 361.3, 447.В, 455.В, VI 34.3, 51.27, 58.9, 86.16, 87.17, (о) сім 1. VI 156.9, (по) сім 1. I 53.197, 164.5, 164.15, VI 210.28, (в) сій 1. VI 141.18, (на) сій 1. I 379.8, II 332.5, Мн. З. сі 1. II 324.14, (на) сі 1. I 21.22, II 27.129, VI 220.32, сих 1. VI 186.22, М. (на) сих 1. VI 152.26.

СЕЙМ¹ (1). Істор. З'їзд вищого органу державної влади у феодальній Польщі. Сейми, сеймики ревіли, Сусіди мовчали, Дивилися, як королі Із Польщі втікають, Та слухали, як шляхетство Навісне гукає. I 82.283.

СЕЙМ² (1). Назва річки. I 295.81.

СЕЙМИК (1). Істор. Назва провінційального з'їзду представників пануючих верств у феодальній Польщі. Сейми, сеймики ревіли, Сусіди мовчали, Дивилися, як королі Із Польщі втікають, Та слухали, як шляхетство Навісне гукає. I 82.283.

СЕКРЕМЕНТОВАТИ див. САКРАМЕНТУВАТИ.

СЕЛИЩА (2). Друже мій, .. Дніпро, Україну згадаєм, Веселі селища в гаях II 374.70.

◇ Мн. З. селища II 374.70, в селища II 75.235.

СЕЛО (160). Минули літа, а село Не перемінилось. I 391.11. Я намалював Катерину в той час, як вона попрощалась з своїм москалем і вертається в село. VI 27.2. Повт. (5). Село! Село! Веселі хати! Веселі здалека палати, Бодай ви терном поросли! II 9.44 //У спол. од села до села (4). (Кобзар грає й приспівує) «..Од села до села Буду танцювати» I 125.1752 //Про людей. Персониф. (5). Громадою годили Тому борцеві.. І де взялось? Таке хирешне? Все село Проклятого не нагодую. II 80.131. У назві твору (1). Три естампи уже готові — Печерська Київська криниця, Судня в селі

рада і Дари Богданові і українському народові. VI 32.14.

О **Одн. Н.** село I 149. Прип. (3 р.), 391.11, II 9.60, 18.398, 21.13, 21.21, 25.42, 25.45, 49.8, 60.33, 63.39, 88.7, 90.25, 110.29, 151.33, 151.42, 205.12, 249.22, 249.26, VI 75.22, *поет.* 9.33, 9.34, 9.35, 9.44 (2 р.), *персоніф.* II 15.295, 80.131, 194.29, 383.В, *слово персоніф.* I 537.В, *Р. села* I 391.13, II 151.51, VI 152.20, *вздюжж* *села* II 184.30, *до села у спол.* I 125.1748, 125.1752, *з (із) села* I 34.265, 381.29, 538.В, 555.В, II 96.143, 186.31, 234.94, *коло села* I 255.51, *край села* II 229.16, 230.44, *од села у спол.* I 125.1748, 125.1752, *серед села* I 164.19, *З. село* I 256.67, 389.16, II 15.284, 15.290, *в (у) село* I 154.42, 234.164, 235.212, 255.53, 367.244, 397.38, 420.В, 539.В, II 95.109, 96.148, 108.155, 110.11, 220.19, 221.38, 221.44, 234.94, 328.48, 383.В, 391.В, 444.В (2 р.), 450.В, VI 27.2, 37.1, 154.5, 172.6, *за село* I 391.2, *на село* I 29.35, II 184.3, *через село* II 94.44, *О. селом* I 34.261, 234.162, 236.238, II 150.5, *за селом* I 281.325, II 21.2, *над селом* II 9.43, 14.266, *М. в селі* I 35.285, 165.35, 308.1, 396.18, 538.В, 539.В, II 9.49, 13.222, 14.258, 15.297, 17.394, 49.11, 49.29, 53.174, 63.40, 64.109, 77.5, 82.212, 88.21, 110.23, 111.35, 150.13, 150.29, 204.7, 205.16, 221.45, 221.48, 249.27, 380.В, 389.В, 410.В, 411.В (2 р.), *у назві* VI 32.14, *на селі* II 13.220, 14.244, 77.9, 79.101, 80.146, 253.185, *по селу* I 136.2128, *Мн. Н. села* I 134.2072, 489.В, II 59.22, 90.22, 111.55, 186.13, 292.50, 305.20, *З. села* I 315.204, 537.В, II 15.280, 195.48, 298.1, *в села* II 134.17, VI 227.29, *М. в (у) селах* I 367.235, II 111.56, 186.14, *по селах* I 119.1527, 136.2123, II 13.215, 77.3, 213.50, 234.93, 235.131, *по селам* I 420.В.

СЕЛЬНИЙ (2). *У спол.* сельний крин — дика лілея. *У порівн.* (1). Обли-завсь старий котюга, І розлутив слини, І пазорі простягає До Самантянині, Бо була собі на лихо Найкраща між ними, Меж дівчатами; мов крин той Сельний при долині — Меж цвітами. II 73.165. *Образн. Зверт.* (1). І зникла [Марія] в темному гаю. О світе наш незаходимий! О ти, пречистая в женах! Благоуханний сельний крині! II 307.94.

СЕЛЬСЬКИЙ (2). Я і чув і читав, що високопреосвященний Арсеній дуже возреш-новав о сельських школах і жалуется, що не печатають дешевих букварів VI 226.12.

О **Мн. М.** (о) сельських VI 226.12, (по) сельських VI 226.8.

СЕМЕН (13). *Ім'я персонажа.* Із славно-го Запорозжя Наїхали гості. Один Семен Босий, Другий Іван Голій II 129.5. Сліпий по базару.. Додає словами: «.Семе-ні, Івани, Надівайте жупани» I 129.1912. Хто ж цей свий? Попрощався з світом? Семен-Палій запорожець Лихом недоби-тий. II 398.В. Ходім погуляєм. Та в приго-ді свого батька Старого згадаєм,.. Славно-

го Семена. II 125.18. *У назві твору* (1). Семен Палій. II 400.3ар.

О **Одн. Н.** Семен II 36.66, 129.5, 398.В (2 р.), 399.В (4 р.), *у назві* II 400.В, *З. Семена* II 125.18, 389.В, *К. Семене* II 427.В, *Мн. К. Семені* I 129.1912.

СЕМИКРАТИ (1). *Присл. Сім разів.* Неначе срібло куте, бите І семикрати пере-лите Огнем в горнилі, — словеса Твої II 289.27.

СЕМІЛІТОК (1). А у вдови дочка бу-ла І син семіліток. II 49.13.

СЕМИП'ЯДНИЙ (1). *Такий, що має довжину в сім п'ядей.* І шаблюка, мов га-дюка, І ратище-дрючина, І самопал се-мип'ядний Повис за плечима. I 281.310.

СЕМІНАРСЬКИЙ (1). У вашій семі-нарській бібліотеці певне єсть издание Шишкова VI 86.23.

СЕМІОН (1). Семіон Протопресвітер.. пророче слово Сказав мені II 313.323.

СЕМ'Я див. СІМ'Я.

СЕНА (1). *Назва річки.* Страшно тобі буде, Хоч ти й бачив Рось, І Альту, і Сену I 112.1255.

СЕНАТ (4). 1. Державний орган верхов-ної влади у стародавньому Римі (3). А в Римі свято.. Зо всього царства воєводи, Преторіане і сенат II 271.254.

2. В дореволюційній Росії державний орган, що здійснював функції вищого суду і нагляда за діяльністю державного апарату (1). Ог і братія сипнула У сенат писа-ти Та підписувать — та драти І з батька і з брата. I 251.508.

О **Одн. Н.** сенат 1. II 271.254, 271.264, *Д. сенато-ві* 1. II 301.32, *З. у сенат* 2. I 251.508.

СЕНАТОРИ (1). Молились вчора сена-тори II 272.303.

СЕПІЯ (2). *Назва коричневої фарби, виготовленої з красильної речовини.* вона [фарба] буває різних фабрик, але найлуч-ша Римська сепія. VI 118.37. Мені тепер дуже і дуже треба одну акварельну крас-ку, називається вона сепія. VI 118.35.

СЕРАФИМ (1). *Церк. Назва шестикри-лого ангела.* Зверт. Витаєш ти, мій херу-вум, Золотокрилий серафим! II 474.В.

СЕРБИН (1). *Назва народної пісні.* Отакий-то Перебендя, Старий та химер-ний! Заспіває про Чалого — На Гор-лицю зверне; З дівчатами на вигоні — Гриця та веснянку, А у шинку з па-рубками — Сербина, Шинкарку I 25.28.

СЕРБСЬКИЙ (1). Подражаніє сербському II 331. Заг.

СЕРГИ (1). Поцілуй Васю за мене і скажи їй, що як буде добре учитися, то я їй і намисто, і серги, і перстень привезу VI 209.36

СЕРДЕГА (11), **СЕРДЕКА** (1). І хлинули слъози. Поплавав сердега, утер рукавом I 93.631. Співали сердеки І слъози лились I 467.В.

О *Одн. Н.* сердега I 93.631, 97.796, 113.1305, II 106.80, 223.123, 306.59, 352.64, *К.* сердего II 369.32, *Мн. Н.* сердеги I 12.54, 199.18, 201.71, сердеки I 467.В

СЕРДЕНЬКО (35). 1. *Пестл. до серце* 1. (5). Без милого сонце світить — Як ворог сміється, Без милого скрізь могила... А **серденько** б'ється. I 50.85.

2. *Пестл. до серце* 2. (9). Минулися молодії Веселії літа, Немає з ким ости[г]лого **Серденька** нагріти. II 149.40. Не слухала Катерина Ні батька, ні неньки, Полубила москалика, Як знало **серденько**. I 28.24. Україно, Україно! Серце моє, ненько! Як згадаю твою долю, Заплаче **серденько**! I 64.52.

3. *Образ. Кохана людина* (21). У *прикл. спол.* (2). Бабусенько, голубонько, Серце моє, ненько! Скажи мені ширю правду — Де милий **серденько**? I 51.117. буду жить собі та жить, Петруся-**серденько** любить II 225.199. *Зверт.* (19). Вийди, **серденько**, — Я виглядаю I 92.590.

О *Одн. Н.* серденько 1. I 39.458, 45.698, 49.67, 50.85, 458.В. 2. I 23.87, 28.24, 36.327, 49.49, 64.52, 85.364, 132.2012, 444.В. 3. у *прикл. спол.* I 51.117. *Р.* серденька II 2.149.40. 3. *серденько* 3. у *прикл. спол.* II 225.199. *К.* серденько 3. *зверт.* I 92.590, 92.600, 93.637, 463.В. II 10.914, 13.230, 144.3, 144.7, 144.19, 283.7, 297.3, 297.6, 297.9, 317.509, 421.В. VI 190.10, 192.5, 193.4, 197.26.

СЕРДЕЧНЕ *див.* **СЕРДЕЧНО**.

СЕРДЕЧНИЙ¹ (7). 1. *Щирий, душевний* (6). Спасибі вам, други мій **сердечній**; зрадували ви мене з великим святом. VI 162.15. із далекої Киргизької пустині, із тяжкої неволі вітав я тебе, мій голубе сизий, ширими, **сердечними** поклонами. VI 152.10 // *Сповнений щирих почуттів* (3). Одна твоя [душа] осталася меж нами зимоват.. і сочинила собі поему, да такую **сердечную**, задушевную поему, що я і досі читаю та плачу. VI 115.11.

2. *Пов'язаний з коханням, душевним спокоєм*¹ (1). Мені ж, мій боже, на землі Подай любов, **сердечний** рай! II 332.8.

О *Одн. Н.* сердечний 1. VI 155.34, 3. *сердечний* 2. II 332.8, *сердечную* 1. VI 115.11, (за) *сердечную* 1. VI 131.24, *Мн. Н.* сердечний 1. VI 162.15, 3. (за) *сердечний* 1. VI 154.4, *О.* сердечними 1. VI 152.10,

СЕРДЕЧНИЙ² *див.* **СЕРДЕШНИЙ**.

СЕРДЕЧНО (3), **СЕРДЕЧНЕ** (2). *Присл. Від усієї душі, щиро.* Я. буду **сердечно** радий, побачивши вас здорових VI 148.31. Низенько кланяться тобі Вл[адимир] Ів[анович] і **сердечно** просить не перемінати доброго наміренія. VI 154.15. Я **сердечно** рад, що ви познайомилися з Семеном. Добрий, ширий человек. VI 118.20.

О *сердечно* VI 148.31, 154.15, 162.35, *сердечне* VI 118.20, 164.20.

СЕРДЕШНЕНЬКИЙ (1). *Субст. Пестл.* **Сердешненький!** Книжечки складає У торбині II 172.253.

СЕРДЕШНИЙ (67), **СЕРДЕЧНИЙ**² (2). *Нещасний, бідолашний.* Ідуть задрипані дівчата, А дід (**сердешний** інвалід) За ними гнеться, шкандибає II 358.13. Заплакала, заридала **Сердешна** Мар'яна I 159.251. У сестри Ярини спитай (як побачиш), чи оженила вона свого **сердешного** сина, чи ні? VI 215.3. *Образ.* (6). Чого ж ви чванитеся, ви! Сини **сердешної** України! Що добре ходите в ярмі I 334.165. Отам-то милостивії ми Ненагодовану і голу Застукали **сердешну** волю Та й цькуємо. I 326.42. Та зобравши оті **сердешні** 30 карб., оддай на воскресну школу. VI 228.1. У назві *твору* (1) памалюю.. або Марусю або **Сердешну** Оксану (її вже друкують), або панну Сотниківну VI 20.16 // *Субст. Вживається у знач. «бідолаха»* (37). — А де ваша, діти, мати? — **Сердешний** питає II 120.25. Уже і сонечко зійшло, Уже й зайшло, смеркати стало — Не йде, **сердешная**, в село, Сидить під тінном II 96.148. Дивились, молились Старі мої. А **сердешне** Неначе благає: Випручало рученята Й до їх простягає I 313.131. I показала [черниця] на могилу: Отут **сердечная** спочила... II 391.В // *Субст. Грон.* (1). Обок його Цариця небога, Мов опеньком засушений, Тонка, довгоногога, Та ще на лихо, **сердешне**, Хита головою. I 247.318.

О *Одн. Н.* сердешний II 358.13, *субст.* I 314.151, II 120.25, 352.69, 455.В, **сердешна** I 44.642, 154.46, 159.251, II 98.201, 107.133, 148.32, 187.43, VI 191.25, 205.3, *субст.* I 397.40, 476.В, 530.В, II 19.440, 159.92, 223.118, 416.В, 426.В, 445.В, 446.В, 450.В, VI 27.4, 41.24, **сердешная субст.** I 38.421, II 96.148, 122.5, 271.243, 382.В, **сердешная субст.** II 391.В, **сердешне субст.** I 313.131, II 157.21, *субст., грон.* I 247.318, *Р.* (в, ов) **сердешного субст.** I 458.В,

II 414. В. (із) **сердешного субст.** I 239.25, **сердешної образн.** I 334.165, **сердечної образн.** I 517. В. **Д.** **сердешному** II 71.83, VI 28.14, **сердешний** II 313.319, VI 163.27, **субст.** II 95.88, **З.** **сердешного** II 188.78, 425. В. VI 172.22, 215.3, **субст.** II 361.17, 429. В. **сердешну** II 187.42, **образн.** I 326.42, II 30.48, у назві VI 20.16, **субст.** II 315.419, **сердешною субст.** I 6.135, **О.** **сердешним** I 338.74, 389.4, (з) **сердешним** II 306.49, **образн.** VI 228.20, **К.** **сердешная субст.** II 485. В. **М.** **Н.** **сердешні** II 271.279, **Д.** **сердешним** II 352.33, **З.** **сердешних субст.** II 151.39, 311.250, (за) **сердешних субст.** II 227.21, **сердешні образн.** VI 228.1.

СЕРДИТИЙ (9). Схильний сердитися, гніватися, дратівливий (про людину, її характер). аж ось і сам, Високий, **сердитий**, Виступає I 247.313. Хай собі сердитися, коли в його така **сердита** натура VI 211.10 //Такий, що відчуває гнів, **сердиться на когось** (2). Що на панів, бачиш, **сердитий**, То все такеє і пишу II 93.5. **Образн. Про явища природи** (2). Реве та стогне Дніпр широкий, **Сердитий** вітер завива I 3.2. Ще ось що: напиши мені, чи багато там землі у тій Забарі? яка вона? чи можна буде садочок розвести, та ще щоб справді **сердитий** Дніпро не пошкодив? VI 200.31.

О **Одн. Н.** **сердитий** I 247.313, II 93.5, 172.245, 486. В. VI 17.4, **образн.** I 3.2, VI 200.31, **сердита** VI 211.10, **О.** **сердитим** II 152.5.

СЕРДИТЬ (1). Вранці Ярему вінчали; А ввечері мій Ярема (От хлопець звичайний!), Щоб не **сердить** отамана, Покинув Оксану I 135.2107.

СЕРДИТЬСЯ (9). Так, думаю, певно розсердився, а **сердиться**, здається, нема за що? VI 70.14. Не **сердся** ж на мене, мій друже єдиний, що я й досі до тебе не написав хоч на клаптику паперу. VI 189.14.

О **сердиться** VI 70.14, 118.31, 189.7, 189.18, **сerdиться** VI 118.30, 211.10, **сердся** VI 189.14, 190.1, **сердьтсь** VI 19.10.

СЕРЕБРО (7). 1. **Срібло** (3). І Гурій спав. Йому, сердешному, й не снилось, Що дома нищечком робилось, Що з дому цар його украв Не золото, не **серебро**, А лучшєє його добро II 71.86. У **прикл. спол.** з **злато-серебро** (1). І нишком проковтнуло море Моє не **злато-серебро**, Мої літа, моє добро II 215.20. У **прикл. спол.** У **порівн.** (1). Фавор-гора, Нєначе з **злато-серебра**, Далеко, високо сіє II 308.122.

2. **Збірн. Срібні гроші** (3). Оддайте Тризну по копї, а Гамалію по півкопи **серебром**, проценти такі, які він положить. VI 32.7.

3. **Вироби з срібла (хрести, персні та ін.), одяг, вишитий пострібленими нитками** (1). За богами — панства, панства В **серебрі** та **златі**! I 247.331.

О **Одн. Р.** з **серебра** 1. у **прикл. спол.**, у **порівн.** II 308.122, **З.** **серебро** 1. II 71.86, у **прикл. спол.** II 215.20, **О.** **серебром** 2. VI 32.7, 86.34, 161.34. **М.** в **серебрі** 3. I 247.331.

СЕРЕД (48), **СЕРЕДЬ** (4), **СЕРЕДИ**

(1). **Прийм. з род. відм. 1.** Вказує на дію, яка відбувається в межах якогось простору (40). Як умру, то поховайте Мене на могилі, **Серед** степу широкого, На Вкраїні милій I 354.3. І сонечко **серед** неба Опинилось, стало I 282.374. **Серед** села вдова жила У новій хатині I 164.19. Полетіла Катерина І не одяглася.. Боса стала **серед** шляху, Втерлась рукавами. I 42.583. Максим.. возьме Та ще й прочитає Апостола **серед** церкви II 255.251.

2. Вказує на дію, яка відбувається посередини якого-н. відрізка часу (13). А сльози дівочі І **серед** дня лихо роблять. А що ж **серед** ночі? I 162.380. Вона **серед** ночі встає, І стереже добро своє II 194.14.

О **серед** 1. I 40.499, 42.583, 45.677, 52.159, 52.164, 52.183, 53.224, 66.105, 92.608, 112.1260, 123.1677, 140.2300, 142.2376, 146.2529, 147.2547, 162.393, 163.403, 163.407, 164.19, 165.51, 237.4, 269.268, 282.374, 310.11, 354.3, 418. В. 462. В. II 255.251, 270.222, 277.500, 284.5, 317.496, 380. В. 434. В. 464. В. 2. I 85.366, 162.380, 162.381, 169.203, 236.228, 237.6, 285.465, 316.234, 326.49, 358.3, 358.10, II 172.250, 194.14, **середь** 1. I 427. В. 435. В. II 471. В. 500. В. **середа** 1. II 339.7.

СЕРЕДА (1). У **середу** я з вами не побачусь VI 222.6.

СЕРЕДОХРЕСНИЙ (1). **Такий, що перехрещується з іншим, і роззяли Гонтю начетверо, розвезли тіло і поприбивали на середохресних шляхах.** I 149.Прип.

СЕРЕЖКИ (1). Ой надіну я **сережки** II 128.9.

СЕРПИ (1). Моя Пашета начитала, Як німці сіяли траву, А потім вижали **серпами**.. II 408. В.

СЕРЦЕ (311). 1. (18). Ні їсться, ні п'ється, і **серце** не б'ється, І очі не бачать, не чуть голови I 278.194. Ще слава богу, що мені якось удалося закріпити **серце** так... що муштруюсь собі та їй годі. VI 39.26. **Серце** якось лихорадочно б'ється. Ох, якби то його швидче успокоїли! VI 138.12. Споконвіку Прометей Там орел карає, Що день божий довбе ребра Й **серце** розбиває. I 325.6.

2. *Перен. Символ почуттів, переживань, настроїв людини* (208). Нехай усміхнеться **серце** на чужині І 13.90. За карії оченята, За чорнії брови, **Серце** рвалося, сміялось І 22.30. і **серцем** лину В темний садочок на Україну. Лину я, лину, думу гадаю, І ніби **серце** одпочиває ІІ 20.4. а надія В неволі знову за своє, Зо мною знову лихо діє І **серцю** жалю завдає ІІ 48.127 // *Сукупність душевних якостей, внутрішній світ людини, її вдача* (44). Нема кому розказати Чого плачуть очі Люде **серця** не спитаять, А скажуть ледащо І 413.В. Вас не бачив, а вашу душу, ваше **серце** так бачу, як може ніхто на всім світі. VI 19.22. І все розлили, осквернили, І осквернених, худосилих, Убогих **серцем**, завдали В роботу-каторгу ІІ 351.20. Ми **серцем** голі ІІ 302.41. *Зверт.* (4). Плач же, **серце**, плачте, очі, Поки не заснули І 55.29. *Зверт. Повт.* (2). **Серце** моє! **серце** моє! Тяжко тобі битись Одинокому. І 237.19. *У прикл. спол.* душ а-**серце** (1). прийшли, Душею-**серцем** неповинні, Аж до самої домовини ІІ 343.6 // *З означенням* (24). Прозрів еси В попелі глибоко Огонь добрий смілим **серцем**, Смілим орлім оком! І 263.36. Порадись з своїм розумним **серцем**, мій друже єдиний! VI 152.24. Боже! боже! Дашь волю І розум на світі, Красу даєш, **серце** чисте... Та не даєш жити. ІІ 11.18. *Повт.* (2). Де ж **серце** жіноче? **Серце** матері?... І 166.73 // *Про людину як носія яких-н. душевних якостей* (14). В Україну ідіть, діти! В нашу Україну.. Там знайдете шире **серце** і слово ласкаве І 24.109. Одно було **серце**, одно на всім світі, Одна душа шира, та бачу, що й та. Що й та одцуралась. І 93.627.

3. *Перен. Як форма пестл. зверт.* (71). Катерино, **серце** моє! Лишенько з тобою! Де ти в світі подінешся З малим сиротою? І 30.99. Бабусенько, голубонько, **Серце** моє, ненько! Скажи мені ширю правду — Де милий-серденько? І 51.115. *Повт.* (2). Чи я ж тебе не люблю, не люблю?... Буду, **серце**, ходить, Буду, **серце**, любить. І 128.1880. *У прикл. спол.* **серце**-то-поленька. *Зверт.* (1). Рости ж, **серце**-то-поленько, Все вгору та вгору І 53.218.

◆ *У спол.* (14): а) чистим (ширим) **серцем** — від душі, щиро (5). Чистим **серцем** Поблагословила Свого Марка... І 318.329. Скаменіться, недолуді, Діти юридів!.. Полюбите ширим **серцем**

Белику руїну І 330.23; б) велике (широке) **серце** — про того, хто здатний гаряче і сильно відчувати (2). Не знаю тільки, чи доходили вони [поклони] до тебе, до твого широкого великого **серця**? VI 152.12. Маю **серце** широкее — Ні з ким поділяти! ІІ 190.11; в) всім **серцем** — всім еством (3). Благодарю тебе всім **серцем** і всім помишленієм моїм! VI 115.13; г) в **серці** сказати — в пориві гніву сказати (1). Пребезумний в **серці** скаже, Що бога немає І 342.85; д) на **серце** пасті — сподобатись (1). А Граматка твоя так мені на **серце** пала, що я не знаю, як тобі й розказати. VI 162.22; е) **серце** з **серцем** поєднати — похотітися (2). Боже милий!.. Не дав **серця** молодого З тим **серцем** дівичим Поєднати! ІІ 190.17.

◇ *Одн. Н.* **серце** 1. І 85.355, 96.769, 120.1559, 150.11, 278.194, ІІ 198.10, VI 138.12, 2. І 5.73, 11.11, 11.26, 13.90, 14.7, 21.18, 21.21, 22.30, 22.38, 26.53, 26.59, 26.60, 27.86, 28.13, 34.265, 35.302, 40.480, 48.13, 49.39, 49.68, 55.9, 55.20, 55.21, 59.103, 60.27, 61.43, 68.13, 85.364, 85.374, 93.627, 109.1173, 112.1251, 112.1276, 132.1998, 133.2034, 157.172, 166.77, 200.54, 201.86, 228.37, 229.78, 245.247, 245.259, 257.2, 273.19, 290.671, 290.685, 340.6, 348.4, 348.13, 348.24, 349.4, 352.47, 352.51, 384.30, 389.19, 393.11, 417.В, 462.В (2 р.), 463.В, ІІ 9.33, 16.338, 20.7, 22.44, 27.113, 46.50, 57.10, 63.33, 85.3, 86.43, 152.8, 178.9, 200.20, 213.70, 265.42, 283.3, 310.195, 383.В, 384.В, VI 15.11, 50.27, 58.15, 85.30, 139.17 (2 р.), *повт.* І 166.73, 166.74, *Р.* **серця** 2. І 28.15, 85.359, 162.366, 413.В, 464.В, ІІ 190.17, 221.36, *у спол.* е) ІІ 190.17, без **серця** 2. VI 201.6, **біля** **серця** 2. І 410.В, до **серця** 2. ІІ 167.109, *у спол.* б) VI 152.12, із **серця** 2. ІІ 466.В, коло **серця** 1. І 30.79, 2. І 7.175, 23.82, *Д.* **серцю** 2. ІІ 35.8, 48.127, 174.308, 221.34, **серцві** 2. ІІ 37.101, *З.* **серце** 1. І 325.6, 522.В, ІІ 33.30, 236.14, VI 39.26, 2. І 24.109, 51.127, 117.1472, 118.1509, 227.29, 228.50, 228.66, 243.174, 244.213, 258.3, 258.8, 259.2, 338.67, 344.169, 345.190, 351.7, 351.18, 352.66, 463.В, ІІ 11.18, 27.133, 28.171, 47.94, 96.120, 154.2, 179.14, 208.26, 222.76, 239.26, 266.84, 290.13, 307.99, 446.В, 450.В, 455.В, VI 19.22, 27.21, 45.16, 49.32, 152.15, *у спол.* б) ІІ 190.11, в) **у** **серце** 1. І 6.130, ІІ 93.1, 2. ІІ 102.8, 192.25, 254.223, 256.293, VI 42.29, за **серце** 2. ІІ 450.В, VI 43.7, на **серце** 1. ІІ 107.131, 2. І 282.365, ІІ 214.82, 309.194, 482.В, *у спол.* д) VI 162.22, під **серце** 2. VI 139.14, *О.* **серцем** 1. ІІ 368.10, 2. І 153.20, 237.18, 237.26, 263.36, 290.694, 340.26, 343.122, 347.262, 349.14, 349.17, 353.77, 461.В, ІІ 20.4, 190.24, 274.378, 302.41, 332.16, 333.28, 351.20, 433.В, 487.В, 495.В, VI 116.2, 139.28, *у прикл. спол.* ІІ 343.6, *у спол.* а) І 318.329, 330.23, 341.39, ІІ 369.31, VI 86.28, *у спол.* в) VI 115.13, 134.4, 140.18, з **серцем** 2. І 85.359, ІІ 79.73, VI 152.24, *у спол.* е) ІІ 190.18, під **серцем** 1. І 225.28, *М.* в) **у** **серці** 2. І 238.31, 240.57, 245.252, 259.4, 280.275, 282.386, 312.92, ІІ 221.42, 224.185, 228.58, 289.4, *у спол.* г) І 342.85, на **серці** 2. І 9.18, 37.367, 86.400, VI 34.8, по **серцві** 2. VI 24.28, *К.* **серце** 2. *зверт.* І 55.29, 257.3, 257.6, 257.8, *зверт.*, *повт.* І 237.19 (2 р.),

3. І 15.25, 30.99, 39.448, 43.591, 43.608, 44.635, 51.115, 53.202, 64.50, 93.646, 93.655, 93.656, 94.669, 94.677, 95.704, 96.746, 118.1491, 118.1511, 120.1589, 154.55, 156.113, 156.141, 158.216, 159.236, 159.242, 162.382, 162.384, 163.415, 168.152, 273.7, 274.37, 278.224, 279.260, 286.525, 287.579, 358.13, 437.В, 463.В (2 р.), ІІ 14.234, 91.59, 136.8, 136.9, 172.257, 221.39, 221.67, 223.136, 236.18, 237.41, 237.47, 324.13, VI 134.9, 138.8, 146.40, 148.1, 152.27, 155.4, 161.8, 161.26, 162.2, 164.8, 164.16, 167.16, 170.11, 186.31, 186.34, 187.6, 197.23, *поят.* І 128.1880, 128.1881, у *прикл. спол.* І 53.218.

СЕСТРА (100). 1. *Кожна із дочок по відношенню до інших дітей цих же батьків* (93). Харита мені подобалася, хоч я її назирки бачив: нехай ще сестра Ярина подивиться на неї VI 201.3. Три явори посадила **Сестра** при долині... І 388.14. **Сестра** плаче, йде шукати Братів на чужину... І 388.25. Випровожала **сестра** свого брата. ІІ 42.25. У *порівн.* (4). З Трубайлом Альта меж осокою Зійшлися, з'єдналися, мов брат з **сестрою**. ІІ 27.111. кричали і летіли Ворони з трьох сторін, і сіли На маяку... Мов на мороз, понадувались, Одна на другу позирали; Неначе три **сестри** старі І 298.192. *Зверт.* (6). Отак нам довелося йти... Молися, **сестро!** будем живі, То бог допоможе перейти. ІІ 298.26. У наймах коси побіліють, У наймах, **сестри**, й умрете! ІІ 230.42. *Образн.* (2). Виступає круглий місяць З **сестрою** зорею ІІ 27.117. *Образн. Зверт.* (3). Зареготався дід наш дужий, Аж піна з уса потекла. «Чи спиш, чи чуєш! брате Луже! Хортице! **сестро!**» І 200.31. *Образн. У прикл. спол.* **сестри-зорі** (1). а тим часом Твої **сестри-зорі**.. Попливуть, засяють. ІІ 372.24. *Назва твору* (1). **Сестрі**. ІІ 298.Заг. // *Міфол. Про русалок, муз* (7). А я собі Плила за водою, Поки **сестри** не зостріли, Не взяли з собою. І 358.27. От тобі й порада! От тобі й **сестра** з Парнаса ІІ 415.В. *Зверт. Повт.* (4). І незчулась, як зуспіли Дніпрові дівчата.. «**Сестри! Сестри!** не лоскочіть, Бо це моя мати!» І 531.В.

2. *Член жіночої релігійної громади, черниця* (4). Через тиждень старі **сестри** У церкві співали І 444.В. в монастир до їх зайшла Княжна якесь із-за Дніпра Позаторік.. Та й занедужала. Лежала Недовго шось, седмиці з три, І все до кряхти розказала... Мені і Ксенії **сестрі**. ІІ 18.437.

3. *Перен. Про щось близьке, споріднене* (1). Де доткнешся до користі, до грошей,

то я бачу, що твоя натура моєї **сестра** рідна VI 188.5.

◆ У *спол.* (2): а) **сестри** милосердія. *Ірон.* (1). Та може ще раз уночі підемо. шукать **сестер** милосердія, щоб змилосердилися. VI 148.30; б) **чортова сестра**. *Лайл.* (1). Треба одружитися, Хоча б на **чортовій сестрі!** ІІ 361.11.

○ *Одн. Н.* **сестра** 1. І 277.149, 279.234, 279.258, 295.85, 361.66, 388.14, 388.25, ІІ 42.25, 72.120, 72.132, 72.136, 76.2, 76.22, 298.13, 364.8, 415.В, 450.В, VI 198.13, 201.3, 201.21, 217.12, 218.26, 2. ІІ 278.548, 3. VI 188.5, *Р.* **сестри** 1. І 84.347, ІІ 54.208, 270.215, VI 205.35, 207.6, 217.16, 2. ІІ 384.В, у **сестри** 1. VI 215.2, *Д.* **сестрі** 1. ІІ 72.122, VI 17.24, 198.32, 198.39, 201.15, 206.40, 208.4, у *назв* ІІ 298.Заг, 2. ІІ 18.437, *З.* **сестру** 1. І 108.1131, 153.28, 280.281, 285.505, 388.7, ІІ 72.131, 272.313, 351.17, VI 17.22, 195.16, 196.6, 201.20, 203.20, 205.3, 205.5, 211.1, 212.24, 225.29, 225.30, *О.* **сестрою** 1. І 287.575, *образн.* ІІ 283.2, з **сестрою** 1. І 86.412, VI 198.21, 212.17, 215.14, 218.24, у *порівн.* І 75.16, ІІ 27.111, VI 54.25, *образн.* ІІ 27.117, *М.* на **сестрі** у *спол.* 6) ІІ 361.11, *К.* **сестро** 1. *зверт.* ІІ 69.1, 75.223, 284.2, 298.26, *образн.*, *зверт.* І 200.31, 355.13, ІІ 372.27, *Мн. Н.* **сестри** 1. І 358.27, 531.В, ІІ 114.7, 115.32, 230.37, у *порівн.* І 298.192, *образн.*, у *прикл. спол.* ІІ 372.24, 2. І 444.В, *Д.* **сестрам** 1. VI 215.1, *З.* **сестер** 1. ІІ 272.317, VI 15.26, 209.4, у *спол.* а) VI 148.30, *О.* з **сестрами** 1. І 358.30, над **сестрами** 1. ІІ 114.19, *К.* **сестри** 1. *зверт.* ІІ 230.37, 230.42, *зверт.*, *поят.* І 531.В (4 р.).

СЕСТРИТИСЬ (1). *Ставати названою сестрою*. Колись божились та клялись, Братались, **сестрилися** зо мною ІІ 152.14.

СЕСТРИЦЯ (7). *Пестл. до сестра* 1. *Зверт.* От за що, мої **сестриці**, Я тепер караюсь І 297.158. Так от бачите, **сестриці**, Що тут компонують! На катів та на все добре Кайдани готують! І 302.331.

○ *Мн. К.* **сестриці** *зверт.* І 297.158, 297.166, 302.331, 303.343, 498.В (2 р.), 499.В.

СЕСТРИЧКА (3). *Пестл. до сестра* 1. Ані братика я, Ні **сестрички** не знала І 380.10. *Зверт.* (2). А мене, мої **сестрички**, За те не впустили, Що цареві московському Коня напоїла — В Батурина І 295.70.

○ *Одн. Р.* **сестрички** І 380.10, *Мн. К.* **сестрички** *зверт.* І 295.68, 295.70.

СИБІР (21). У нас же й світа, як на те — Одна **Сибір** несподима, А тюрм! а люду!.. Що й лічити! І 327.90. серцеві не потураї. Воно тебе в **Сибір** водило ІІ 37.102.

○ *Одн. Н.* **Сибір** І 327.90, ІІ 258.401, **Сибір** ІІ 459.В, *З.* в (у) **Сибір** І 298.197, 299.220, ІІ 37.102, 188.86, 189.120, 226.235, 270.210, 282.79, 293.7, в **Сибір** І 499.В, ІІ 440.В (2 р.), 460.В, на **Сибір** І 397.51, ІІ 282.88, *М.* на **Сибірі** ІІ 258.400, на **Сибірі** ІІ 459.В, у **Сибірі** ІІ 59.24.

СИВЕНЬКИЙ (2). *Пестл.* Під хатою дідусь сивенький Сидить II 25.68.

○ *Одн. Н.* сивенький II 25.68, сивенький II 455.В.

СИВЕСЕНЬКИЙ (1). *Пестл.* А іноді то ще й заплачу, Таки аж надто. Не на мир І на діла його дивившись, А так, мов іноді, упившись, Дідусь сивесенький рида II 241.7.

СИВИЯ (29). 1. (25). На могилі кобзар сидить Та на кобзі грає.. **Сивий** ус, стару чуприну Вітер розвіває I 26.49. Тойді, бач, [москалі] носили **Сиві** коси з кучерями II 55.231. Із могили козак Встає **сивий**, похилий I 381.4. **Сивий** брате! Поки живе надія в хаті, Нехай живе, не виганяй. II 62.25. І в сім'ї веселій тихо Дітей привітають, І **сивою** головою Батько покиває. II 112.27 // *Субст.* (6). — Чого в'янеш, моя доню? — Стара не спитала, За **сивого**, багатого Тихенького єднала. I 50.92. Аж до Межигорського Спаса Потанцював **сивий**. А за ним і товариство І ввесь святий Київ. II 36.53. *Образн.* (2). А сила Сатурнова іде та йде, І гріх той праведний плете, У **сиві** коси заплітає II 368.23. Дивлюсь.. А долі **сивий** наш козак Дніпро з лугами вигравав. II 24.17.

2. *Сизий, сірий* (4). Ти, сестро Феба молодая! Мене ти в пелену взяла.. І на могилі серед поля, Як тую волю на роздоллі, Туманом **сивим** сповила. II 284.7. Сій застогнав **сивий** пугач В степу на могилі, Зажурились чумаченки, Тяжко зажурились I 255.46 // *Про коня* — *сіро-чалий*. *Субст.* (1). Отак, сину. Помолось богу Та **сивого** осідлаєм — І гайда в дорогу! I 277.188.

○ *Одн. Н.* сивий 1. I 282.363, 381.4, II 28.152, 37.91, 62.25, 64.91, 172.235, 176.386, 242.4, 266.57, 460.В, *субст.* II 26.102, 36.53, 36.64, 174.316, 242.21, *образн.* II 24.17, 2. I 255.46, *Д.* сивому 1. I 363.121, *З.* сивого 2. *субст.* I 277.188, (за) сивого 1. *субст.* I 50.92, сивий 1. I 26.49, 2. II 178.15, *О.* сивим 1. II 169.163, 2. II 284.7, сивою 1. II 112.27. *Мн.* *З.* сиві 1. II 55.231, (у) сиві 1. *образн.* II 368.23, *О.* сивими 1. II 165.48.

СИВІТЬ (4). І виріс я на чужині, І сивію в чужому краї II 110.2. У школі мучилось, росло, У школі й **сивіть** довелось II 45.22.

○ *Сивіть* II 45.22, 269.196, *сивію* II 110.2, *сивій* II 468.В.

СИВОБОРОДИЯ (4). Гетери гостя привели **Сивобородого**. II 269.175. Заревла

Сивоборода, волохата Рідня Саулова пузата II 353.91.

○ *Одн. Н.* сивоборода I 353.91, *З.* сивобородого II 269.175, 467.В, *Мн. Н.* сивобороді II 500.В.

СИВОВОЛОСИЯ (2). І, сивоволосий, Підняв [козак] руки калічені До святого бога, Заридав, як та дитина... І простив небогу! II 108.164. Мені, щоб знали ви, не жаль Моєї молодості й досі (А я уже сивоволосий) II 444.В.

СИВОУСИЙ (5). Дивувалися дівчата: Вже смерть за плечима, А він, сліпий, сивоусий, Про колишне плаче. I 161.342. Фотограф збрехав, не приніс мені портрета. Нехай до другого разу, А на сей раз скажіть їй, що я лисий і сивоусий, то вона сердешна і так злякається VI 191.25.

○ *Одн. Н.* сивоусий I 161.342, 258.2, II 232.14, VI 191.25, сивоусе II 58.16.

СИГАРА (2). як закурив твою сигару.. то так мені, друже мій єдиний, запахло волею, що я запалак як тая дитина. VI 131.21.

○ *Одн. Р.* сигари VI 131.21, *З.* сигару VI 131.21.

СИГИЗМОНД (1). *Польський король*. А ми браталися з ляхами! Аж поки третій Сигизмонд З проклятими його ксьондзами Не роз'єднали нас... II 233.53.

СИГКЛІТ (1), **СИНКЛІТ** (1). *Збори вищих сановників у стародавній Греції та Римі*. Ублагала [мати] Капітолійський той **сигкліт**, Щоб первенця її витали Святії ідоли. II 267.115. І благала [мати] Капітолійський весь **синкліт**, Щоб первенця її витали Святії ідоли II 467.В.

СИГНАЛ (1). Треті півні — сигнал; розказують, що Залізняка есаул, не діждавши третіх півнів, запалив Медведівку I 148.Прип.

СІДИТИ, СІДИТЬ (122). 1. (82). І дід, і баба у неділю На призббі вдвох собі сиділи. I 312.87. Я співаю. Чи то сию, чи то гуляю, Все співаю, все співаю, Уже забула говорити... I 362.78. Сидить козак на тім боці — Грає сине море I 14.17. Сидить ворон на могилі Та з голоду криче... I 66.133. От я повертаюсь — Аж кінь летить... А на коні сидить охляп, У світі — не свиті, І без шапки. I 249.402. *Повт. Для вираження тривалості дії* (6). іде [Марія], сміється, А він сидить та все сидить, За струг сердега не береться... II 306.58 // *Виконуючи якусь роботу* (5). Пішли на ярмарок у самий Самісінський Єрусалим..

Батько й мати **Сидять** собі та продають Добро своє. II 320.617. Я тепер день і ніч **сизжу** та переписую.. часть тії самої повісті, що я з тобою послав Сергею Тимофеевичу. VI 163.39.

2. *Перебувати десь невідлучно, довго* (23). Не йди, кажуть, **сиди** в хаті, Підеш завтра погуляти! II 413.В. Уже й літо минулося, Зима вже надворі, А Марина **сидить** собі, Уже й не говорить і не плаче... II 97.170. Сів я у цьому поганому Нижньому та й досі **сизжу**. VI 172.4. *Повт.* (2). Од зироньки до зироньки **Сидять** собі у вдівоньки. **Сидять** собі, розмовляють, Пречистої дожидають. II 42.8. *//Жити десь* (1). Будь ласкав, найди там того гульвісу Овсяннікова і скажи йому, щоб він непременно побачився зо мною в Москві. **Сизжу** я у Михайла Семеновича Щепкіна близ Садовой улицы VI 179.4.

3. *Перебувати в ув'язненні; бути позбавленим волі або можливості вільного пересування* (8). Давно вже я **сизжу** в неволі II 265.17. Наш отаман Гамалія.. Забрав хлопців та й поїхав.. Из турецької неволі Братів визволяти. Ой приїхав Гамалія Аж у ту Скутару. **Сидять** брати-запорожці, Дожидають кари I 203.153. А ти чи підеш подивитися, Якою панною Марина У пана взаперті **сидить**? II 100.269.

4. *Займати якесь місце* (2). Кругом неправда і неволя, Народ замучений мовчить. І на апостольським престолі Чернець годований **сидить**. I 265.91. цар якийсь-то свині пас Та дружню жінку взяв до себе, А друга вбив. Тепер на небі. От бачите, які у нас **Сидять** на небі! I 327.101.

◆ *У спол.* (7): а) **сидіти** склавши руки—*бути без діла, нічого не робити* (4). Нудьга, крий мати божа, яка нудьга **сидіть** склавши руки VI 115.38. Я послав їх [Неофіті] тобі тільки прочитати, щоб ти бачив, що я тут не склавши руки **сизжу**. VI 165.6; б) **сидіти** на потилиці в кого—*обтяжувати когось* (1). Так я думаю, щоб у мене все це не **сиділо** на потилиці, зробіть Ви підписку меж товариством на 100 чоловік VI 28.15; в) у печінках **сидіти**—*турбувати когось, набридати комусь* (1). А той грунт, що ми з тобою оглядали, у печінках **сидить**. VI 211.7; г) **матір'ю сидіти**—*бути посаженою матір'ю на весіллі* (1). Ні, Марку, ніяко Мені матір'ю

сидіти: То багаті люде, А я наймичка... I 318.318.

О **сидіти** 2. II 461.В, у спол. г) I 318.318, **сидіть** 2. II 271.245, у спол. а) VI 115.38, 115.39, **сидіти** 2. II 468.В, **сизжу** 1. I 231.43, 362.78, II 265.35, VI 19.24, 54.20, 82.4, 163.39, 197.9, 2. VI 172.4, 179.4, 3. II 265.17, у спол. а) VI 154.26, 165.6, **сидіть** 1. I 14.17, 26.43, 32.167, 32.172, 41.540, 63.1, 66.133, 102.Рем., 126.1793, 127.1821, 150.П, 169.206, 234.172, 249.402, 282.355, 291.718, 392.31, 416.В, II 25.69, 26.71, 96.149, 165.41, 197.12, 204.10, 206.49, 242.3, 242.13, 310.209, 312.294, 316.463, 319.601, 320.625, 321.667, 322.685, 500.В, VI 27.3, *повт.* II 306.58 (2 р.), 2. I 101.901, 235.212, 274.61, II 97.170, 98.202, 3. II 10.83, 16.316, 100.269, 4. I 265.91, у спол. в) VI 211.7, **сидіти** 3. II 391.В, **сидимо** 1. VI 24.6, **сидять** 1. I 284.450, 361.35, II 313.342, 320.617, *повт.* II 187.62, 187.66, 488.В (2 р.), 2. *повт.* II 42.8, 42.9, 3. I 203.153, II 415.В, 4. I 327.101, **сидів** 1. I 275.70, 320.386, **сиділа** 1. I 297.153, 363.115, 498.В, II 96.142, 157.29, 415.В, 2. I 234.165, **сиділа** 1. II 418.В, **сиділо у спол.** б) VI 28.15, **сиділи** 1. I 297.140, 312.87, II 54.202, 77.11, 79.103, 2. I 346.225, **сидітиму** 2. VI 164.10, **сиди** 1. II 100.276, 2. II 354.4, 354.8, 354.13, 354.19, 413.В, **сидіть** 1. I 67.146, **сиділи** (б) 1. VI 24.40, **сидіачи** 1. I 6.144, 25.20, II 306.55, VI 82.4, 82.8, 201.13, 2. VI 83.17, 83.19, 152.19, 3. II 162.73, **сидя** 1. I 80.197, II 287.9, 317.485, VI 20.17.

СИЗИЙ (34). *Вживається переважно як епітет до слів «голуб», «орел».* Літа орел, літа **сизий** Попід небесами I 103.973. Мов **сизая** голубонька, Село облетіла [княжна]. У всіх була, всіх бачила. Всі поселили II 15.283. *Образн.* (27). Обізвався Тарас Трясило Віру рятовати, Обізвався, орел **сизий**, Та й дав ляхам знати! I 65.71. Бандуристе, орле **сизий**! Добре тобі, брате I 68.1. Вибач мені, моє серце, мій голубе **сизий**, що я так давно до тебе не пишу, нічого було писати. VI 161.24. *Образн. Субст. Зверт.* (4). Я сирота з Вільшаної, Сирота, бабусю. Батька ляхи замучили, А мене... боюся, Боюсь згадати, моя **сиза**... Узли з собою. I 132.1993. Думи мої, думи мої, Ви мої єдині, Не кидайте хоч ви мене При лихій годині. Прилітайте ж, мої **сизі** II 379.В.

О **Сизий**. Н. **сизий** I 103.973, 104.977, *образн.* I 13.94, 59.94, 65.71, 68.1, 134.2082, II 251.93, VI 15.6, 24.10, 41.38, 50.7, 119.20, 129.33, 134.10, 148.1, 152.10, 156.14, 160.37, 161.4, 161.24, 161.36, 163.34, 164.5, 170.7, 170.9, 179.35, 180.2, **сизая** II 15.283, *образн.* VI 187.36, К. **сиза образн.**, *субст., зверт.* I 51.126, 132.1993, 462.В, Мн. К. **сизі образн.**, *субст., зверт.* II 379.В.

СИЗОКРИЛИЙ (14). *Вживається переважно як епітет до слів «орел», «голуб» та ін.* Літа орел, літа **сизокрилий**, А за ним орлята, Гуля Максим, гуля батько, А за ним хлоп'ята I 432.В. Ой не клійте, гайворони, Чумацького труп.. Ой полетіть,

гайворони, Мої **сизокрили**, До батечка ІІ 127.22. *Образн.* (11). Отакий-то наш отаман, Орел **сизокрилий**! І 104.994. Думи мої, думи мої... Прилітайте, **сизокрили** Мої голуб'ята, Із-за Дніпра широкого У степ погуляти ІІ 7.5. Чого ти ходиш на могилу?.. Чому не спиш ти уночі, Моя голубко **сизокрила**? І 386.5 // *Субст.* (2). Ось і дуб той кучерявий... Вона! Боже милий! Бач, заснула, виглядавши, Моя **сизокрила**! І 7.180 // *Субст.* *Зверт.* (2). Довго-довго тільки — «серце», Та й знову німіли. «Годі, пташко!» «Ще трошечки, Ще... ще... **сизокрилий**!» І 94.660.

◇ *Одн. Н.* **сизокрилий** І 432.В, *образн.* І 104.994, 134.2080, 156.138, **сизокрила** *образн.* І 386.5, ІІ 173.280, *образн.*, *субст.* І 7.180, ІІ 474.В, *О.* **сизокрилим** І 26.62, *К.* **сизокрилий** *образн.*, *субст.*, *зверт.* І 94.660, 131.1973, *Мн. Н.* **сизокрили** ІІ 127.22, *образн.* ІІ 7.5, 202.18.

СИКЕР (2). *Церк.* Хмільний, п'янийкй *напій*. А трохи згодом Раби вечерю принесли І кінву доброго **сикеру**... ІІ 71.73.

◇ *Одн. Р.* **сикеру** ІІ 71.73, 71.79.

СИЛА (70). 1. *Здатність живих істот напруженням м'язів виконувати фізичні дії; фізична енергія людини (тварини)* (31). Бандуристе, орле сизий!.. Маєш крила, маєш **силу**, Є коли літати. І 68.3. Не плач, серце, єсть у мене І **сила** і воля, Люби мене, моє серце І 162.383. Поборовся б і я, може, Якби малось **сили** І 59.71. *Зверт.* (1). А тим часом Запорозьку зброю Виніс батько із комори... Та й заплакав... «Зброе моя! Зброе золота! Літа мої молодії, **Сило** молодая!» І 280.299. *Образн.* (4). Чи то праця задавила Молодую **силу**, Чи то нудьга невсипуща Його з ніг звалила. І 255.59. Молодую мою **силу** Багаті купили І 255.38. Живущую **силу** **Сила** ночі оживила ІІ 278.521. У *приказці* (1). А малась воля, малась **сила**, Та **силу** позички зносили ІІ 47.107. *Персоніф.* (1). Послужи ж, моя ти зброе, Молодій ще **сили**! Послужи Йому так щиро — Як мені служила!.. І 280.301 // *У спол.* з усієї **сили**; що є **сили** — *дуже сильно, енергійно* (8). Отакий-то наш отаман, Орел **сизокрилий**! І воює І гарцює З усієї **сили** І 104.996. Рибалонька кучерявий З усієї **сили** Кинувсь в воду І 167.143. «Гвалт! рятуйте!..» кричить Надворі голос, що є **сили**. І 97.807.

2. *Здатність справляти враження, переконувати* (22). Даруй словам святую **си-**

лу — Людськеє серце пробивать ІІ 96.119 // *Про владу* (2). Сиротні сонце світить.. Люде б сонце заступили, Якби мали **силу**, Щоб сироті не світило І 39.441. В своїй хаті своя й правда, І **сила**, і воля І 331.32 // *Про божество* (19). Аж у Почаєві була. Чудовная не помогла, Не помогла святая **сила**. ІІ 224.182. Боже сильний! Твоя **сила** Та тобі ж і шкодить. ІІ 329.7. *Зверт.* (5). Святая **сило** всіх святих.. Воззри, пречистая, на їх ІІ 305.6 // *У спол.* побий тебе **сила** божа — *прокльон* (1). Іване мій, Іване, Друже мій коханий, Побий тебе **сила** божа На наглій дорозі. ІІ 132.17.

3. *Здатність людини до духовної діяльності, до вияву розумових чи душевних якостей (волі, характеру)* (7). І думав, що то була **сила** волі над собою, аж ні, то була гордість сліпаа. VI 42.24. будьте ласкаві, помагайте мені, ви маєте і **силу**, і славу, і любите ту країну, що я тепер заходився рисовать. VI 33.20. *Персоніф.* (1). Нема Гонти.. Залізник заплакав Вперше зроду; слезій не втер. Умер неборака.. Сумно-сумно гайдамаки Залізную **силу** Поховали І 146.2512. *Персоніф.* *Зверт.* (1). Господь послав Тебе нам, кроткого пророка І обличителя.. Моя ти **сило** молодая! Світи на мене, і огрій, І оживи моє побите Убоге серце ІІ 290.10.

4. *Про військо* (4). Цареві князі, і всі **сили**, І отроки, і весь народ, Замкнувши в городі ківот, У поле вийшли, худосили, У полі бились, сиротили Маленьких діточок своїх. ІІ 70.37 // *Про ворогів* (2). І заплакав Дорошенко Як тая дитина! — Не розсиплем вражу **силу**, Не встану я знову!.. ІІ 160.21.

5. *Велика кількість, безліч* (6). Що робити? Головка бідна! Позичить? Та хто таку позичить **силу**? І 397.30. Наїпли, Несли, несли з чужого поля І в Україну принесли Великих слов велику **силу**, Та й більш нічого. І 331.41. О чеху! де твоя душа?? Дивись, що **сили** повалило — Мов сарацина воювать І 269.239 // *Присудк.* (1). Кардинали.. Мов коти, гризуться За мишення.. Та й як паки? Однієї шкури Така **сила**... І 268.211.

◇ *Одн. Н.* **сила** І. І 162.383, ІІ 47.106, 159.75, *образн.* І 276.116, ІІ 278.521, 2. І 108.1156, 331.32, ІІ 224.182, 329.7, 368.20, 450.В, *у спол.* ІІ 132.17, 3. І 333.133, ІІ 307.105, VI 42.24, 5. *присудк.* І 268.211, *Р.* **сили** І. І 59.71, 255.31, 458.В.

II 223.122, у спол. I 97.807, з сили I. у спол. I 95. 716, 104.996, 167.143, 274.44, 288.586, 318.297, 333. 114. 5. I 269.239, Д. сил I. персоніф. I 280.301, 2. I 326.30, З. силу I. I 68.3, 80.208, 115.1395, 415.В. II 27.126, 129.20, 278.520, образн. I 255.38, 255.59, у приклиці II 47.107, 2. I 39.441, 265.99. 341.49, II 96.119, 305.11, 317.510, 332.6, 332.15, 333.27, 3. I 266.81, VI 33.20, персоніф. I 146.2512, 4. I 342.75, II 160.21, 5. I 244.214, 301.285, 331.41, 397.30, К. сило I. зверт. I 280.299, 2. зверт. I 266.142, 267.179, II 305.6, 312.310, 482.В, 3. персоніф., зверт. I 290.10, Мн. Н. сили 4. I 497.В, II 70.37, З. сили I. I 318.327 II 250.58.

СИЛЕЦЬ (1). *Сильце. Сильце* поставив [мужик], та й пішов В копиці спать II 423.В.

СИЛЬНИЙ (3). *Могутній; такий, що має владу.* Не вас мені сердешних жаль,.. А тих, Великих, **сильних**, і гла[д]ких Іотол-стевших серцем малим, От їх так жаль II 487.В // *Субст.* (1). Молюсь, господи, вчуши ім Уст моїх глаголю, Бо на душу мою встали **Сильнії** чужії I 343.114 // *Еніт.* до бог (1). Боже **сильний!** Твоя сила Та тобі ж і шкодить. II 329.7.

О *Одн. Н.* **сильний** II 329.7, *Мн. Н.* **сильні** *субст.* I 343.114, *Р.* **сильних** II 487.В

СИН (265). 1. *Особа чоловічої статі по відношенню до своїх батьків* (225). Ко-халася мати **сином**, Як квіткою в гаї I 231.67. А у вдові один **син**, Та й той якраз під аршин. I 233.136. *Повт.* (12). Пи-шлася **синами** мати, **Синами** вольними.. II 33.8. *У порівн.* (2) Батьку мій рідний, порай мені, як **синові**, що мені робить? VI 29.16. *Зверт.* (19). Подивилась Катери-на: «.. Не плач, **сину**, мое лихо! Що буде, то й буде». I 40.491. Давид стенає та ри-дає.. -- Без тебе я не поживу І дня єди-ного, мій **сину** II 72.109. *Зверт. Повт.* (14). **Сини** мої, **сини** мої! Чом ви не великі? I 138.2227. Ой **сину** мій, **сину**, Моя ти ди-тино! Чи є краший на всім світі, На всій Україні I 231.45 // *Про героїв твору. Об-разн.* (3). Піду **синів** випровожать В да-леку дорогу. I 79.189. *Образн. Зверт.* (4). **Сини** мої невеликі, Нерозумні діти, Хто вас ширю без матері Привітає в світі?? I 76.41. *Образн. Зверт. Повт.* (2). **Сини** мої, гайдамаки! Світ широкий, воля, — Ідть, **сини**, погуляйте, Пошукайте долі. I 76.37 // *Про названого сина* (2). Придбав Максим собі **сина** На всю Україну. Хоч не рідний **син** Ярема, А щира дитина. I 137.2166. *У прикл. спол.* (3): а) дити-на-**син** (2). Учора, каже, привела Дити-ну-**сина**. II 309.167; б) **син-сокіл** (1).

Стара твоя чи бгає ще хоч як-небудь ме-телицю, **сини-соколи** твої, де вони тепер повертаються? VI 84.14 // *У спол.* (20): а) **син** божий (святий, правед-ний) — про Христа (7). Хрест високий.. Златомальований стоїть.. І намальовано: розп'ятий За нас **син** божий на хресті. II 265.31. Як його вчити, навести На путь святий святого **сина**, І як його од зол спасти? II 316.456. Іван пішов собі в пусти-ню, А твій меж люди. А за ним, За **сином** праведним своїм, І ти пішла. II 321.654. *Зверт.* (2). За кого ж ти розі-п'явся, Христе, **сине** божий? I 328.129; б) Іродів **син** — про сатану (1). Ну так і єсть, що то мені в Москві зострівся не хто другий, як сам Іродів **син** Сатана. VI 83.22; в) собачий (бісів, вра-жий, ледачий, курвин, прескор-вий, скурвий, хамів, чортів, німецький) **син**. *Лайл.* (12). я.. тепер сижу собі, роботаю та згадую собачого **сина** черкаського ісправника Табашнікова. VI 197.10. Не видержав, голубе мій сизий (Та який би його вражий **син** і видер-жав?). VI 129.34. Та ще хто і одурив? Са-тана, ледачий **син**, бодай йому і в пеклі добра не було! VI 83.27. Сам чорт про-стягся поперець шляху.. Нічого робить про-тив його курвиного **сина**, нічого не вдію. VI 178.34. Але ти все-таки напиши мені, чи будеш ти се літо на коші, чи може знову підеш вражого черкеса та прескорвого **сина** по кручах ганяти. VI 140.1. Порадили громадою, Та скурвого **сина**.. повезли до прийому. II 253.189. Іван Рогожин.. перейшов мені шлях в Нижнем Новогороді і не допустив мене, німецький **син**, до столиці. VI 148.16. *Зверт.* (4). Смісь, поганцю, враже, Та не дуже, бісів **сину!** I 413.В. А бурсак! Собачий **сину**, знаєш смак. II 171.218. Яремо! герш-ту, хамів **сину?** Піді кобилу приведи I 84.322. Здо-ров, свине,.. Здоров, чортів **сину!** I 88.455.

2. *Форма ласкавого звертання до мо-лодшої за віком особи чоловічої статі* (27). Отак, Мій **сину**, друже мій єдиний, Так і загину на чужині II 62.22. Ярема Не рі-же — лютує: З ножем в руках, на пожа-рах І днює й ночує.. А Залізняка: «Гуляй, **сину**, Поки доля встане! Погуляєм!» I 137.2180. вони — не бійся, **сину!** — Вони,

ксьбондзи, мою дитину З собою в хату завели II 234.103.

3. *Людина, тісно зв'язана з ким, чим-н.* (8). Гуля Максим, гуля батько, А за ним хлоп'ята. Запорожці ті хлоп'ята, **Сини** його, діти. I 104.982. я по плоті і духу **син** і рідний брат нашого безталанного народу VI 200.36. *Образн.* (3). А я тихо Богу помолюся, Щоб усі слав'яни стали Добрими братами, I **синами** сонця правди I 264.82.

4. *Тільки у мн. Найближчі нащадки, молоде покоління* (5). Нехай бачать **сини** і внуки, що батьки їх помилялись I 150.П. I дим хмарою заступить Сонце перед вами, I навіки прокленетесь Своїми **синами**! I 332.78.

О *Одн. Н. син* 1. I 101.904, 137.2168, 148. Прип., 154.49, 233.136, 276.133, 383.18, II 23.12, 49.13, 71.99, 249.29, 265.46, 267.120, 268.161, 269.185, 270.203, 275.405, 276.465, 279.564, 287.10, 320.623, 322.687, 347.13, 416.В, 458.В, 461.В, 462.В, 467.В, 473.В, VI 30.6, 131.29, *поет.* I 276.131, 276.132, *у спол.* а) II 265.31, *у спол.* б) VI 83.22, *у спол.* в) VI 83.27, 129.34, 148.16, 3. VI 200.36, **Р. сына** 1. I 44.634, 232.103, 234.176, 234.180, 235.210, 259.17, 471.В, 537.В, II 148.23, 158.70, 305.12, 319.584, 323.741, 418.В, *поет.* I 44.645 (2 р.), *у спол.* а) II 266.63, *(в у) сына* 1. I 149. Прип., II 251.114, **до сына** 1. I 234.152, II 72.113, 168.Рем., VI 153.31, *против сына* 1. *у спол.* в) VI 178.34, **Д. синів** 1. I 38.419, 101.903, 232.85, 236.234, 383.14, II 317.482, *у порівн.* VI 29.16, **З. сына** 1. I 7.191, 30.92, 30.98, 31.117, 35.275, 36.342, 37.356, 43.622, 44.629, 44.637, 44.640, 46.741, 137.2166, 230.1, 235.201, 242.131, 242.132, 281.319, 314.149, 338.66, 366.202, 368.304, 369.315, 534.В, 536.В (2 р.), **З. сына** II 42.23, 52.147, 81.184, 82.197, 82.205, 122.8, 165.32, 168.139, 184.16, 195.51, 266.76, 271.248, 273.340, 274.365, 285.38, 287.4, 301.19, 313.354, 317.484, 320.619, 403.В, 414.В, 418.В, 419.В, 463.В, 490.В, VI 131.31, 207.4, 215.3, *поет.* II 164.26, 164.27, *у порівн.* II 323.750, *у прикл. спол.* а) II 267.111, 309.167, *у спол.* а) II 268.133, 316.456, *у спол.* в) I 289.658, II 253.189, VI 140.1, 197.10, **за сына** 1. I 44.654, II 122.16, *поет.* II 426.В (2 р.), **на сына** 1. I 320.607, 321.666, 476.В, VI 29.27, **О. сином** 1. I 231.67, 235.217, **з(с) сином** 1. I 38.424, 337.23, 383.13, II 253.175, 256.311, 414.В, 488.В, 489.В, VI 217.13, *поет.* II 419.В (2 р.), **за сином** 1. I 31.88, 307.108, 321.661, *у спол.* а) II 321.654, **над сином** 1. II 278.557, 287.9, 483.В, **К. сину** 1. *зверт.* I 40.491, 41.517, 41.522, 230.25, 231.36, 276.125, 277.169, 277.186, 278.193, 286.533, 286.536, 310.25, 383.15, II 72.109, 134.3, *зверт.*, *поет.* I 31.121 (2 р.), 231.45 (2 р.), 410.В (2 р.), II 134.5 (2 р.), *у спол.* в), *зверт.* I 84.322, 88.455, 413.В, II 171.218, 2. *зверт.* I 78.126, 114.1354, 115.1358, 116.1399, 137.2180, 225.18, II 62.22, 223.136, 233.40, 233.63, 234.80, 234.103, 250.57, 250.64, 250.69, 251.107, 252.140, 253.195, 255.266, 256.294, 257.361, 258.382, 258.404, 415.В, 456.В, 458.В, **сине** 1. *у спол.* а), *зверт.* I 328.129, II 325.1, **Мн. Н. сини** 1. I 33.10, VI 139.31, *у прикл. спол.* б) VI 84.14, 3. I 104.982, 334.165, 344.142, II 111.39, *образн.* I 225.31, II 327.18, 4. I 150.П., 134.157, **Р. синів** 1. I 149.Прип.,

Д. синам 1. I 142.2376, 4. I 335.192, **З. синів** 1. I 142.2360, 142.2378, 311.41, 311.47, II 234.74, 235.121, VI 205.34, 218.6, *образн.* I 79.189, **О. синами** 1. *поет.* II 33.8, 33.9, 3. *образн.* I 264.82, 4. I 332.78, **з синами** 4. I 75.14, **К. сини** 1. *зверт.* I 139.2239, 140.2289, 143.2406, 143.2416, *зверт.*, *поет.* I 138.2227 (2 р.), 139.2252 (2 р.), 142.2390 (2 р.), *образн.*, *зверт.* I 76.41, 76.45, 80.227, 81.247, *образн.*, *зверт.*, *поет.* I 76.37, 76.39, 2. *зверт.* I 140.2305.

СИНАГОГА (1). У **синагогу** Зайшла [мати] благаеть благого бога, Щоб син її найшовсь II 320.621.

СИНГИЧ-АГАЧ (1). *Тюркське. Одно дерево* **Сингич-агач** кайзак вспом'яне II 60.52.

СИНЕНЬКИЙ (1). *Постійний епітет до море* 1. Ой заграй, заграй, **синеньке море** I 467.В.

СИНЕСЕНЬКИЙ (1). *Постійний епітет до море* 1. Ой заграй, заграй, **синесеньке море** I 199.9.

СИНЕМУНДИРИЙ (1). I часових пере-м'яняли, **Синемундирих** часових I 389.6.

СИНІВ (1). Покинула [вдова] знову хату, **Синову** господу; Пішла в найми I 233.139.

СИНІЙ (77). У **синій** шапці, у жупані... Навприсідки вліта козак II 79.110. **Сині** мундирі в часових. I 555.В. *У прикл. спол. синій-голубий* (1). [Сотник]: де б же ти взяла Того барвінку заквічатись? Н[асту-ся]: А коло тину! там такий Поріс зелен-ний, та хрещатий, Та синій! **Синій-голу-бий** Зацвів... II 166.81 // *Постійний епітет до «море», «хвиля», «гори», «небо» і т. п.* (67). Тече вода в **сине** море Та не виті-кає I 14.1. Готово! Парус розпустили, По-сунули по **синій** хвилі II 207.2. аж бачу, що ви тепер по Михайловій горі похোжа-єте, на **сині** гори поглядаєтє II 186.33. Чор-ніє поле, і гай, і гори, На **сине** небо вихо-дить зоря. II 20.9 / *Субст.* (3). Іди ти в Січ; як бог поможе, Там наїсся всіх хлі-бів... Та побачиш світа,— Не такого, як у Братстві, А живі мисліте На **синьому** прочитаєш I 277.182. Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! Багато ти, батьку, у море носив Козацької крові; ще поне-сеш, друже! Червоний ти **сине**, та не на-поїв I 113.1295 // *Дуже блідий або дуже червоний — про колір шкіри, тіла* (3). А князь аж **синій** похোжає, Та сам несмілих наливає, Та ще й покрикує «віват»! II 9.66. Випливає з води мати... Страшна, **синя**, розхристана I 168.186.

◊ **Одн. Н.** синій I 113.1306, II 9.66, 166.81, 480. В, у прикл. спол. II 166.81, синія I 168.186, 168.190, синія II 104.13, синє I 9.4, 9.7, 14.6, 14.18, 57.28, 57.30, 61.31, 62.65, 64.59, 77.92, 79.177, 201.64, 284.455, 285.479, 478.В, синєє I 68.20, 413.В, (до) синього I 152.14, (у) синього I 117.1476, II 336.22, (за) синьої I 285.471, **З.** синю I 167.144, 403.В, синє I 9.10, 10.48, субст. I 113.1295, (в, у) синє I 14.1, 152.9, 250.461, 332.70, II 178.4, 446.В, (на) синє II 20.9, (в, у) синєє I 199.24, 354.10, 467.В, (за) синєє I 53.195, 56.34, II 106.90, **О.** синьою I 358.18, (за) синім I 4.70, 95.707, 231.33, **М.** (в, у) синьому II 168.Рем., 438.В, (в, у) синій I 285.474, II 79.110, (в, у) синім I 3.7, II 202.11, (на) синім II 20.13, (на) синьому I 285.466, субст. I 277.182, (по) синьому I 52.187, 53.221, 75.10, субст. I 78.141, (по) синій II 207.2, **Мн. Н.** сині I 326.57, 381.28, 555.В, II 9.42, 393.В, **З.** сині I 168.167, 329.153, 471.В, (за) сині I 242.124, (на) сині VI 86.13, 186.33, **М.** (в) синіх I 405.В.

СИНІТИ (4). На могилі кобзар сидить... Кругом його степ, як море Широке, синіє I 26.46 // *Ставати дуже блідим* (1). Мати дивиться на неї, Од злості німіє; То жовтіє, то синіє I 167.132.

◊ синіє I 26.46, 48.8, 167.132, синіють I 111.1223.

СИНІШЕ (1), **СИНІЙШЕ** (1). *Присл.* в дальній стороні Та ще й в неволі, степ і море Посиніли **синіше** II 420.В, степ і море Посиніли ще **синіше** II 420.В.

СИНКЛІТ *див. СИГЛІТ.*

СИНОВНІЯ (1). Воскресни, мамо!.. опочий, Бо ти аж надто вже втомилась, Гріхи **синовні** несучи II 327.29.

СІНОК (3). *Зменш. до син 1.* У нашій старої пані Малії паничі були; Таки однолітки зо мною. Вона й бере мене в покої **Синкам** на вигранку II 63.47.

◊ **Одн. Н.** синок II 157.13, **О.** з синком II 318.527, **Мн. Д.** синкам II 63.47.

СІНОЧОК (5). 1. *Пестл. до син 1.* **Зверт.** (3). «Прости мене, мій **синочку**! Я... я твоя мати». Та й замовкла... I 324.544.

2. *Пестл. до син 2.* **Зверт.** (2). І за моюлю могила, Неначе гори, поросли На нашій, **синочку**, землі! II 233.66.

◊ **Одн. К.** синочку I 1 41.525, 281.330, 324.544, 2. I 310.24, II 233.66.

СИПАТИ (7). 1. (3). Перед богами Лель і Ладно Огонь Рогніда розвела. І **сипала** в огнище ладон. II 74.184. «Виручай як знаєш, На, золото», **сипле** [Ярема] йому, — Жменюю за кешені. I 441.В // *У спол.* **сипати** піп'ял на главу — на знак *горя та розпачу* (за давньоєврейським звичаєм) (1). Давид стенає та ридас, Баграну ризу роздирає I **сипле** піп'ял на главу. II 72.107.

2. *Лити якусь рідину* (4). Ой **сип** воду, воду Та пошукай броду, броду... I 130.1940.

◊ **сипле** 1. I 441.В, *у спол.* II 72.107, **сипала** 1. II 74.184, **сип** 2. I 129.1927, 130.1932, 130.1936, 130.1940.

СИПНУТИ (2). 1. *Швидко побігти, кинути ся.* *Ірон.* (1). От і братія **сипнула** У сенат писати Та підписувати — та драти І з батька і брата. I 251.507.

2. *Посипатися.* *Образн.* (1). І кинула кругом очима, Аж іскри **сипнули** з очей. II 307.76.

◊ **сипнула** 1. I 251.507, **сипнули** 2. II 307.76.

СИР (1). [Марія] I молоко і **сир** козлиці їм на вечерю подала. II 309.186.

СИР-ДАР'Я (1). *Назва річки.* Готово! Парус розпустили, Посунули по синій хвилі Помеж кугою в **Сир**-Д[ар'ю] Байдару та баркас чималий. II 207.3.

СІРІВЕЦЬ (3). Ой **сип** **сирівець** Та криши оленьки I 129.1927.

◊ **Одн. З.** сирівець I 129.1927, 130.1932, 130.1936.

СІРІТКА (2). *Зменш.-пестл. до сирота.* — А я в попа обідала, — **Сирітка** сказала. II 197.20.

◊ **Одн. Н.** сирітка II 197.20, **З.** сирітку II 164.23.

СІРІТОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до сирота.* Одна тільки Сидить без обнови **Сиріточка**, рученята Сховавши в рукава. II 197.13.

СІРІТСЬКИЙ (1). Придбав сірома грошенят... На ту **сирітську** копійчину Купив садочок і хатину II 50.37.

СІРІЧ (5), **СІРІЧ** (1). *Сполучн. пояснювальний.* *Слов'ян.* А нумо знову віршувати. Звичайне, нишком. Нумо знову, Поки новинка на основі, Старинку божу лицювати. А **сиріч**... як би вам сказати II 58.5, а вилити [барельєф] і досі не вмію; не те, правду сказати, що і не вмію, але матеріалу доброго нігде взяти, **сиріч**, алебаству. VI 76.35.

◊ **сиріч** II 58.5, VI 21.22, 27.15, 43.23, 118.24, **сиріч** VI 76.35.

СИРОТА (119). Я **сирота**: без матері, Без батька осталася, І він один на всім світі, Один мене любить I 133.2035. *Повт.* (6). **Сирота** Ярема — **сирота** багатий, Бо є з ким заплакати, є з ким засипати I 85.360. *Зверт.* (1). Не плачте, **сироти**, вдовиці II 340.2. *У порівн.* (6). Гайдамаки встали... Кругом мене стали. Сумно, сумно, **як сироти**, Мовчки похилились I 80.205. Не покрийть Україну Червоні жупани. Обідра-

на, **сиротою** Понад Дніпром плаче І 58.38. *У прислів'ї* (1). **Сироті** на чужині і сухар хлібом стане. То так і мені оце ваше письмо VI 70.40. *У прикл. спол.* (3): а) **сірома-сирота** (2). І жаль мені, малому, стало Того **сірому-сироту** II 86.31; б) **сирота-собака** (1). **Сирота-собака** має свою долю, Має добре слово в світі сирота І 41.533. *Образн.* (3). Якби взяли І всю мізерію з собою, Дідами крадене добро, Тойді оставсь би **сиротою** З святими горами Дніпро! І 331.53 *///Про одиноку, самотню людину* (1). Прилинь, сизий орле, бо я одинокий **Сирота** в світі, в чужому краю І 13.95.

О **Одн. Н. сирота** І 11.21, 13.95, 41.534, 68.11, 75.19, 85.369, 93.626, 133.2025, 133.2035, 144.2439, 152.20, 152.21, 274.61, 282.363, 285.501, 409.В, II 13.222, 49.31, 64.73, 236.16, 241.8, 249.45, 250.49, 250.75, 435.В, 459.В, VI 19.18, 34.26, 198.27, 216.32, *повт.* І 84.346 (2 р.), 85.360 (2 р.), 132.1989, 132.1990, *у порівн.* І 48.15, 411.В, II 25.62, *у прикл. спол.* б) І 41.533. **Р. сироти** І 13.93, 285.478, 343.134, *в сироти* І 254.12, *з сироти* II 449.В, *у прикл. спол.* а) І 86.37. **Д. сироті** І 10.34, 15.2, 23.99, 39.442, 80.234, 85.353, 86.404, 133.2031, 363.123, II 155.6, 496.В, *у прислів'ї* VI 70.40, **З. сироту** І 4.52, 13.103, 110.1205, 153.16, 285.482, 394.17, 403.В, 453.В, VI 319.В, *у прикл. спол.* а) І 86.31, *образн.* І 308.20, *про сироту* І 290.706. **О. сиротою** І 4.48, 11.31, 13.87, 13.110, 15.19, 34.259, 50.78, 55.13, 126.1801, 273.5, 462.В, 463.В, II 85.25, 105.49, 124.13, 148.19, VI 217.19, *у порівн.* І 58.38, *образн.* І 331.53, *з сиротою* І 30.102, II 42.4, 117.11, 118.3, *над сиротою* І 256.71, *надо сиротою* І 530.В, **Мн. Н. сироти** І 45.691, 120.1554, II 15.291, 49.30, 50.63, 51.79, 250.74, 384.В, *у порівн.* І 80.205, 284.448, **Р. в сирті** II 50.67, **Д. сиротам** II 40.12, 172.237, 265.32, **З. сирот** І 262.25, II 33.16, 328.61, **сиріт** II 396.В, 408.В, **О. сиротами** І 12.71, 34.234, 279.228, *образн.* І 23.107, **К. сироти** *зверт.* II 340.2.

СИРОТИНА (18). Заспіває, та й згадає, Що він **сиротина** І 25.18. Світить білолиций на всю Україну, Світить... а чи бачить мою **сиротину**, Оксану з Вільшани, мою сироту? І 110.1204. *Зверт.* (1). Де ти! де ти! подивись! Моя **сиротино** І 437.В. *У прикл. спол.* дівчина-**сиротина** (1). Поскодила тая рута, В гаї зеленіє. А дівчина-**сиротина** У наймах марніє. II 155.19. *Образн.* (3). Не покрийть Україну Червоні жулани. Обідрана, сиротою Понад Дніпром плаче; Тяжко, важко **сиротині**, А ніхто не бачить... І 58.40.

О **Одн. Н. сиротина** І 4.63, 25.18, 44.652, 55.27, II 42.26, 250.77, 401.В, 435.В, *у прикл. спол.* II 155.19, **Д. сиротині** І 39.438, 45.696, 152.15, *образн.* І 58.40, **З. сиротину** І 93.638, 110.1204, *образн.* І 249.419, II 263.6, **К. сиротино** *зверт.* І 437.В.

СИРОТИТИ (1). *Литати сиротами.* Цареві князі, і всі сили, І отроки, і весь

народ, Замкнувши в городі ківот, У поле вийшли, худосилі, У полі бились, **сиротили** Маленьких діточок своїх. II 70.41.

СИТИЙ (3). І **ситий** І п'яний голій отой Фавн, І син Алкід твій, і гетери — Всі, всі упали до землі Перед Петром II 268.159 */// Перен. Задоволений* (1). ми не погани, Ми настоящі християне, Ми малим **ситі!** І 327.86.

О **Одн. Н. ситий** II 268.159, **сита** І 538.В, **Мн. Н. ситі** *перен.* І 327.86.

СИЦЕ (1). *Присл. Слов'ян. Так.* На чнем же уже начало книги **сице** І 150.П.

СИЧ (10). А **сич** в лісі та на стрісі Недолу віщує. II 8.19. *У порівн.* (3). Довгенько вдвох похажали, Мов **сичі** надуті І 247.348. *Рим.* (1). А тим часом **сичі** вночі Недобре віщують І 322.466.

О **Одн. Н. сич** II 8.19, *у порівн.* II 78.62, **Мн. Н. сичі** І 3.11, 384.11, 394.7, II 103.4, 103.23, *у порівн.* І 247.348, II 315.432, *рим.* І 322.466.

СІДАЛО (3). Що це таке верзете ви? Які там ворони? Та москалі, та **сідала?** Нехай бог боронить! І 304.389.

О **Одн. Н. сідало** І 500.В, **З. сідало** І 304.377, **Мн. Н. сідала** І 304.389.

СІДАТИ (9). 1. *Приймати сидяче положення* (6). Іди ж, доню, а ти, сину, Послухаєш вісти. **Сідай** лишень. І 276.127 *///Займати місце, йдучи куди-небудь* (2). Як передаси рисунки графу [Едору] [Петровичу], **сідай** на чугунку та до мене, та вкупі і вернемося в Пітер. VI 179.29.

2. *Приступати до якогось заняття, пов'язаного з перебуванням у сидячому положенні* (1). Ой згадала в неділеньку, **Сідаючи** їсти: «Нема мого сина Івана І немає вісти». II 148.22.

3. *Опускатися за обрій (про сонце)* (2). Зоре моя вечірняя, Зійди над горою, Поговорим тихесенько В неволі з тобою. Розкажи, як за горою Сонечко **сідає**, Як у Дніпра веселочка Воду позичає. II 8.6.

О **сідає** 3. II 8.6, **сідають** 1. VI 30.4, **сідало** 3. II 379.В, **сідай** 1. І 276.127, 365.174, II 408.В, 475.В, VI 179.29, **сідаючи** 2. II 148.22.

СІДЕЛЕЧКО (3). *Пестл. до «сідло».* Ведуть коня вороного, Розбиті копита... А на йому **сіделечко** Хустиною вкрите II 44.71.

О **Одн. Н. сіделечко** II 44.71, 331.11, **З. сіделечко** II 43.38.

СІДЕЛЬЦЕ (1). *Пестл. до «сідло».* А коня йому купивши, **Сідельце** сама Самним шовком вишивала, Златом окула II 184.22.

СІДИЙ (1). Дивлюся — шкандибає На милицях, з торбиною Бабуся сідая І п'я-ненька нівроку їй... ІІ 415.В.

СІДЛАНІЙ (1). Ночували гайдамаки В зеленій діброві, На припоні пасли коні, Сідлані, готові. І 105.1025.

СІДЛАТИ, СІДЛЯТИ (6). І Ярина дає зброю, А Степан сідлає Коня, свого товариша І 280.305. Заревли великі дзвони, Щоб сідлали хлопці коні ІІ 42.14.

О сідлати ІІ 126.42, сідляти І 278.209, сідлає І 280.305, ІІ 175.328, 402.В, сідлали ІІ 42.14.

СІДОУСИЙ (1). Заворожи мені, волхве, Друже сідоусий І 482.В.

СІКТИСЯ (2). Образн. І непокрита я коса Стидом січеться І 108.1129.

О січеться І 108.1129, січеця І 434.В.

СІЛЬ (3). Усі ми в золоті і голі. До нас в науку! ми навчим, По чому хліб і сіль по чім! І 327.75 // У спол. за хліб і (за) сіль — за піклування (2). Придбав сірома грошенят... Подякував за хліб, за сіль І за науку добрим людям ІІ 50.39.

О Одн. Н. сіль І 327.75, З. за сіль у спол. ІІ 50.39, 250.83.

СІЛЬСЬКИЙ (1). Бо я і жінка моя, хоч і в неволі і в роботі зросли, але в простому сільському ділі нічого не тямим VI 217.15.

СІЛЬЦЕ (1). Щоб не толочили пашні... на тій ниві Сільце поставив [музик]. ІІ 103.17.

СІМ (1). Сім літ Сокира божя ліс стинала ІІ 59.25.

СІМОНОВ МОНАСТІР (1). Як мати-меш гулящий час, то піди в Сімонов монастир і за мене помолися богу на могилі Гоголя за його праведною душею. VI 87.28.

СІМ'Я (17), **СЕМ'Я** (4). 1. Близькі родичі (чоловік, жінка, діти, батьки), що живуть разом (11). Сім'я вечера коло хати І 390.6. Іде шляхом до Києва Берлин шестернею, А в берліні господиня З паном і сім'єю І 46.730. Образн. (2). Нехай летять додомоньку Легенькі діти. Та розкажуть, як то тяжко Було їм на світі. І в сім'ї веселій тихо Дітей привітають ІІ 112.25.

2. Перен. Про людей, об'єднаних спільністю інтересів (10). Малою сім'єю Зійшлися чехи І 272.354. Повт. (4). Отак німота запалила Велику хату. І сім'ю, Сім'ю слав'ян роз'єднинила І 262.18.

О Одн. Н. сім'я 1. І 390.6, VI 163.27, 2. ІІ 65.139, Р. сім'ї 1. І 191.559, ІІ 270.214, сім'ї 1. І 427.В, сем'ї 1. ІІ 468.В, З. сім'ю 2. І 263.40, повт. І 262.18, 262.19, сем'ю 2. І 486.В, О. сім'єю 2. І 272.354, з сім'єю 1. І 46.730, М. в сім'ї 1. І 384.27, образн. ІІ 112.25, 2. І 346.220, 520.В, в сем'ї 1. І 553.В, 2. повт. І 354.21, 354.22, в сем'ї 1. образн. ІІ 424.В.

СІНИ (6). А ми з Данилом Соломи в сіни наносили ІІ 234.110. Тесляр колосочку дебелу Майструє в сінях. ІІ 312.292.

О Мн. З. в сіни ІІ 10.84, 234.110, М. в (у) сінях ІІ 312.292, 316.462, 353.90, по сінях І 106.1070.

СІНОП (1), **СІНОПА** (1). Назва міста в Туреччині. Може чванитесь, що братство Віру заступило. Що Сінопом, Трапезонтом Галушки варило І 334.172. Не в Сінопу, отамани, Панове-молоді! А у Царград до султана Поїдемо в гості. І 61.57.

СІОН (4). Назва священної гори поблизу Єрусалима. О старче праведний, багатий! Не од Сіона благодать, А з тихої твоєї хати Нам возвістилася. ІІ 311.243. Кругом Сіона й на Сіоні Романські п'яні легіони Паскудились. ІІ 301.3.

О Одн. Р. кругом Сіона ІІ 301.3, од Сіона ІІ 311.243, З. Сіон І 347.251, М. на Сіоні ІІ 301.3.

СІОНСЬКИЙ (1). роси ермонські На святії гори Високії сіонські Спадають і творять Добро тварям земнородним, І землі, і людям І 346.213.

СІПАКА (1). Зневажл. Прислужник. Брехня цьому! Я тільки не фарисей, не идолопоклонник такий, як оті християни — сіпаки і брехуни. VI 206.28.

СІПАЧЕСТВО (2). Зневажл. Прислужництво. Мені самому не подобається твоє сіпачество, та нема де диться! VI 217.28. А тим часом отого клятого сіпачества не кидай: воно тебе хлібом годує, а хліб велика річ! VI 217.31.

СІРАКУЗЬКИЙ (8), **СІРАКУЗА** (1). Назва міста. А неофітів в Сіракузі В кайданах одвезли ІІ 270.202. І милосердий істукан Звелів везти із Сіракузи У Рим в кайданах християн. ІІ 273.330.

О Одн. Р. із Сіракузи ІІ 273.330, Мн. Р. із Сіракуз ІІ 272.282, із Сіракуз ІІ 463.В, із Сіракуз ІІ 463.В, З. в Сіракузі ІІ 270.202, 270.241, в Сіракузі ІІ 463.В, М. у Сіракузах ІІ 270.233, у Сіракузах ІІ 466.В.

СІРАКУЗЬКИЙ (1). А сіракузьких назорей Ше не було у Колізеї. ІІ 276.459.

СІРИЙ (25). 1. (12). Найкращий парубок Микита Стоїть на лаві в сирій свиті. ІІ 77.22. а через три місяці я опинився

в Орской крепости, в салдатській сірій шинелі, чи не диво, скажете! VI 39.20 // *Похмурий (про небо)* (1). дивлюся я: Біла хмара криє Сіре небо. I 250.467.

2. *Постійний епітет до назв деяких представників тваринного світу* (7). Ой крикнули сірі гуси В яру на ставу II 184.1. *Образн.* (2). Всіх ворон скликати! Та стеретти якомога І зверху і здолу, Щоб не втекла сіра птаха На слав'янське поле. I 268.223.

3. *Перен. Нещасний, убогий* (6). Слова прилітають І стеляться на папері, Плачучи, сміючись, Мов ті діти. І радують Мою сіру душу II 424.В. Привітай же благодущне Мою сиротину, Наш великий чудотворче, Мій друже єдиний! Привітаєш,— убогая, Сірая, з тобою Перепливе вона Лету II 263.10. *Тавтол.* (1). Мені байдуже За прости́х сі́рих сі́ромах II 227.8.

◇ *Одн. Н.* сірий 2. I 199.22, 3. II 457.В, VI 133.32, сіра 2. *образн.* I 268.223, сірая 3. II 263.10, сірая 3. II 465.В, *З.* сірий 1. I 262.5, сіру 3. II 424.В, сіре 1. I 250.467, *М.* (в. у) сірій 1. I 93.640, 113.1317, 153.17, 162.372, II 77.22, 78.33, 78.46, 78.62, VI 39.20, 43.29, *Мн. Н.* сірі 2. I 235.224, II 97.194, 184.1, *образн.* I 201.98, сіріф 2. II 100.273, *З.* (за) сіріх 3. *тавтол.* II 227.8.

СІРІСІНЬКИЙ (1). *Образн. Тавтол.* Хату запалили! Нехай би вже були непевні Які вельможі просвіщенні: То і не жаль було б; чи так? А то сірісінський сіряк Отак лютує. II 51.92.

СІРІЧ *див. СІРІЧ.*

СІРОМА (14). *Нещасна людина.* То сьак, то так Придбав сірома грошенят II 50.34. Бувай здоров... згадуй, коли будеш мати час згадати сірому Т. Шевченка. VI 25.5. *У прикл. спол. сірома-сирота* (2). І я заплакав, жаль малому Було сіроми-сироти. II 86.37.

◇ *Одн. Н.* сірома II 50.34, 55.241, 250.79, *Р.* сіроми II 440.В, *у прикл. спол.* II 86.37, *Д.* сіроми II 283.3, *З.* сірому II 32.16, 42.26, VI 25.5, 84.39, 172.23, 186.34, *у прикл. спол.* II 86.31, *Мн. Н.* сіроми VI 73.5.

СІРОМАНЕЦЬ (1). *Фольк. Вовк.* Понад Дніпром козак іде.. Кругом його Мов вимерли люде. Ані півня, ні собаки: Тільки із-за гаю Десь далеко сіроманці Вовки завивають. II 112.1282.

СІРОМАХА (18). *Нещасна людина.* Та й заплакав сіромаха, На кий похилившись. I 93.648. Нема вже Хтодота меж нами, учора поїхав сіромаха.. служити VI 24.15. Тяжко-важко сіромасі Боротись з нудьгою.

I 120.1594. *Тавтол.* (1). Мені байдуже За прости́х сі́рих сі́ромах II 227.8.

◇ *Одн. Н.* сіромаха I 25.9, 84.336, 93.648, 146.2525, 253.565, 255.44, 489.В, II 56.283, 104.16, VI 24.15, *Р.* у (в) сіромахи I 489.В, II 417.В, *Д.* сіромасі I 120.1594, *З.* сіромаху II 107.149, *Мн. Н.* сіромахи I 47.748, II 31.83, 394.В, *З.* за сіромах *тавтол.* II 227.8.

СІРООКИЙ (2). А скіфи сіроокі, Погоничі, рабов раби. Подумали—сестра Морока Із пекла вийшла провозають У пекло римлян. II 278.546.

◇ *Мн. Н.* сірооки II 278.546, сірооки II 471.В.

СІРЯК (4). 1. *Верхній одяг бідняка* (2). Співай про Матрьошу, Про Парашу, радість нашу, Султан, паркет, шпори,— От де слава!!! а то співа: «Грає сине море», А сам плаче, за тобою І твоя громада У сіряка!.. I 77.95.

2. *Перен. Про бідну людину* (2). Сказали б просто—дурень лає За те, що сам крепак, Неодукований сіряк. Неправда! II 93.10. *Тавтол.* (1). Хату запалили! Нехай би вже були непевні Які вельможі просвіщенні: То і не жаль було б; чи так? А то сірісінський сіряк Отак лютує. II 51.92.

◇ *Одн. Н.* сіряк 2. II 93.10, *тавтол.* II 51.92, *Р.* сіряка 1. II 95.91, *Мн. М.* у сіряках 1. I 77.95.

СІСТИ (44). 1. *Прийняти сидяче положення* (29). Ішов кобзар до Києва Та сів спочивати. I 46.712. Ой сяду я під хатою II 123.1 // *Зайняти місце, ідучи куди-небудь* (3). Молоді сіли, Та й поїхали додому II 440.В. Якби де на світі хоть раз Цариця сіла на ослицю II 315.414.

2. *Приступити до якогось заняття, пов'язаного з перебуванням у сидячому положенні* (7). серед базару, В крові, гайдамаки ставили столи; Де що запопали, страви нанесли І сіли вечерять I 140.2303. що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристріт? Сяде шити—Не те вишиває I 158.194.

3. *Зупинитися, затриматися* (2). Сів я у цьому поганому Нижньому та й досі сижу VI 172.3.

4. *Прийнявши політ, прийняти сидяче положення (про птахів та ін.)* (4). Отак кричали і летіли Ворони з трьох сторін, і сіли На маяк, що на горі I 298.187. *Образн.* (1). Байстрюки Єкатерини Сараною сіли I 308.28.

5. *Опуститися за обрій (про хмари, сонце)* (2). Сіло сонце, з-за діброви Небо червоніє I 35.281. Гори мої високі!.. Бла-

китні здалека.. мов ті хмари, Що за Дніпром сіли II 24.8.

О сісти 1. II 328.41, 2. II 488.B, сів 1. I 46.712, 94.668, II 38.111, 3. VI 141.31, 172.3, сіла 1. I 94.666, 234.163, 248.355, 361.59, II 96.141, 278.532, сіло 5. I 35.281, сіли 1. I 78.135, 284.449, 288.588, 297.151, II 313.341, 440.B, 2. I 140.2303, II 439.B, 4. I 293.2, 297.174, 298.187, образн. I 308.28, 5. II 24.8, сяду 1. II 123.1, сядеш 2. II 269.193, сяде 1. I 25.15, 48.12, 168.185, 169.193, 340.4, II 55.257, 324.7, 2. I 158.194, сядемо 1. I 129.1915, сідай 1. I 94.667, сядь 2. II 49.4, сядьмо 1. I 155.77, якіби сісти 2. II 361.1, якіби сіла 1. II 315.414, сівши 1. II 235.120.

СІЧ (21). Назва місцевості на Україні нижче порогів Дніпра, де в XVI—XVIII ст. була розташована організація українського козацтва з самостійним управлінням. Виступають отамани, Сотники з панамі І гетьмани.. Розмовляють, розказують, Як Січ будовали I 78.138. А за нею з старшиною Іде в чорній свиті Сам полковник компанійський, Характерник з Січі. II 43.58. Думав я їдучи в столицю завернуть до Вас на Січ VI 145.16. Повт. (2). Нема Січі, пропав і той, Хто всім верховодив! Нема Січі I 57.5. У порівн. (1). І тихнуть божії слова, І в келії, неначе в Січі, Братерство славне ожива II 37.89.

О Одн. Н. Січ I 301.289, Р. Січі повт. I 57.3, 57.5, з Січі II 43.58, 184.7, з Січі II 395.B, З. Січ I 26.36, 78.138, 146.2544, 288.606, II 29.23, 399.B, в (у) Січ I 277.171, 288.604, на Січ I 288.596, II 169.143, VI 130.20, 145.16, про Січ I 59.83, М. в Січі у порівн. II 37.89, на Січі I 334.176.

СІЧОВИКИ (1). У прикл. спол. січовики-запорожці. Нас перебігають Січовики-запорожці I в Січ завертають I 496.B.

СІЯНИЙ (3). Буде бите Царями сіянее жито! II 347.8. Тихе поле полівещьке Не оране, не сіяне II 497.B.

О Одн. Н. сіяне II 497.B, сіянее II 347.8, М. (в) сіянім II 497.B.

СІЯТЕЛЬНИЙ (2). Спасибі сіятельний наш генерал-губернатор узявся мені помагати. VI 33.28.

О Одн. Н. сіятельний VI 33.14, 38.28.

СІЯТИ, СІЯТЬ (9). Розкидати насіння на підготовлений для посіву ґрунт. У нас! чого то ми не вмієм? І зорі лічим, гречку сієм, Французів лаєм. I 328.108. У приказці (1). «Чи жать, чи не жать, А сіяти треба»,—старий розмовляє, Нібито до себе. I 278.204. Образн. (3). Орю Свій переліг—убогу ниву! Та сію слово. II 349.6.

О сіяти у приказці I 278.204, сіять II 334.43, сію образн. II 349.6, сіеш образн. I 270.282, сіем I

328.108, сіють I 111.1235, 277.157, сіяли II 408.B, сіятиму образн. I 329.169.

СІЯТИ (22). 1. Яскраво світити (10). Крізь верби сонечко сіяє II 242.19. Кричать сови, спить діброва, Зірочки сіяють I 36.330.

2. Блищати, відбиваючи світло (10). Фавор-гора, Неначе з злата-серебра, Далеко, високо сіяє, Аж сліпить II 308.123. Дніпро геть-геть собі розкинувся! Сіє батько та горить! II 298.10. Образн. (2). А новий день із тьми-юдолі, На Колізей і Капітолій Уже світів, уже сияв. II 462.B //Перен. Вирізняться якою-н. позитивною якістю (3). Родилась на світ жить, любить, Сіять господню красою.. А сталося ось як II 18.415. А ти, пречистая, святая, Ти, сестро Феба молодая!.. Мене ти всюди доглядала. В степу, безлюдному степу, В далекий неволі, Ти сіяла, пишалася, Як квіточка в полі! II 284.15 //Перен. Виявляти зовнішнім виглядом радість, щастя (2). Мов намальований сіяв [гость], І став велично на порозі, І, уклонившись, вітав Марію тихо. II 309.172.

3. Блищати від радості, щастя (про очі) (2). Алмазом добрим, дорогим Сіяють очі молодії. II 238.4.

О сіять 2. перен. II 18.415, сіяє 1. I 406.B, II 242.19, 2. II 298.10, 308.123, перен. II 321.670, сія 1. I 13.105, сіяють 1. I 36.330, 2. II 486.B, 3. II 238.4, сіял 1. II 27.147, 2. перен. II 309.172, сияв 2. образн. II 462.B, 472.B, сіяла 1. I 485.B, 2. перен. II 284.15, 474.B, сіяло 1. I 312.89, II 21.3, сияло 1. I 505.B, сіяли 3. I 144.2457, будеш сіять 1. I 75.12.

СІЯТИСЯ, СІЯТИСЬ (3). Про насіння. Ішениця, жито На добрім сіялись лану II 361.14. Образн. (2). Равві! Равві великого глаголи На ниві сіються новий! II 310.200.

О сіялись II 361.14, сіються образн. II 310.200, сіюця образн. II 486.B.

СКАЖЕНИЙ (26). 1. Перен. Лютий; несамопитий (24). А люта мати! Спустила друге бісновате Своє скажене звіря II 325.21. Образн. (1). Кат люте, А ксьондз скаженим языком Кричить: «Те deum! алілуй!» II 33.23. Лайл. (1). Кати! Собаки без очей, скажені, Ми і не бачим, бо земні Б'ємо поклони. За хрести Ховаємось од сатани II 461.B //Субст. (11). «Отак, отак! добре, діти, Мордайте скажених! Добре, хлопці!» на базарі Залізняка гукає I 114.1347. Зверг. (1). Цу, цу, скажени, схаменія! Бач, розходилися! I 433.B.

У порівн. (9). Ревуть мов **скажени**, Ревуть ляхи І 426.В. Босфор клекотить, Нечаче **скажений** І 200.60.

2. **Перен. Бурхливий** (1). Може ще й зимоваті остануться за сим **скаженням** морем VI 139.38.

3. **Перен. Неймовірний** (1). То й цур йому. Нехай блукає, Дурний свій розум проклинає, На старість учия брехать, А ми не будемо читати Його **скаженої** брехні І 410.В.

♦ **Одн. Н. скажений** 1. II 270.231, *субст., у порівн.* 1 124.1704, 200.60, 252.551, II 158.67, 276.467, **скажена** 1. I 497.В, II 234.98, *субст., у порівн.* I 167.134, **скажене** 1. II 325.21, **Р. скаженої** 3. II 410.В, **З. (за) скаженого** 1. II 327.8, **О. скаженим** 1. *образн.* II 33.23, *(за) скаженим* 2. VI 139.38, **Мн. Н. скажени** 1. I 104.1002, 104.1010, 107.1101, 110.1179, II 233.61, 325.11, *субст., у порівн.* 1 6.119, 89.489, *лайл.* II 461.В, **скажени** 1. *субст., у порівн.* I 426.В, **З. скажених** 1. *субст.* I 114.1347, **К. скажени** 1. *субст., зверт.* I 433.В.

СКАЖЕНІТИ (2). **Лютувати**. Засни, моє серце, навіки засни, Невкритє, розбитє — а люд навісний Нехай **скаженіє**... І 257.8. **Образн.** (1). Гамалію, серце мліє. Скутар **скаженіє**. І 201.87.

СКАЗАНО (11). 1. **Присудк. Безособ.** (9). Треба, дочко, лічити плату, Зароблену плату, Бо **сказано**: хто не лічить, То той і не має. І 315.190. а як побачитесь, то розпитайте його, чи він пооддавав мої письма, що я посилав через його, і що йому **сказано** на ті письма VI 43.19.

2. **Вставн.** (2). Що то, **сказано**, ворони. Уже й помостили І 304.375. А серце, **сказано**, не дитина, його галушкою не нагодуєш VI 139.17.

♦ **Сказано** 1. I 315.190, II 105.30, 458.В, 461.В, 463.В, VI 42.22, 43.19, 50.5, 217.19, 2. I 304.375, VI 139.17.

СКАЗАТИ, СКАЗАТЬ (275). 1. **Висловити вголос яку-н. думку, сповістити про щось** (245). «Не барися, мій синочку, Швидче повертайся!...» — Старий **сказав** та й заплакав. І 281.332. І нікому я нічого. Ніже злого слова, Не **сказала**. І 294.40. Театральний цензор **сказав**, що йому не треба підписуватися, коли воно буде надруковано VI 28.24. **Образн.** (20). Чує серце, та не **скаже**, Яке лихо буде. І 112.1276 // **Передати кому що** (49). Я тебе тричі поцілую, як побачимось, а поки що (я й забув тобі **сказати**) сходи.. в дом графа Уварова, знайди там Михайла Матвієвича.. і поцілуй його за мене. VI 134.11.

Добре б ти зробив, якби поїхав у Керилівку та **сказав** би Микиті, Йосипові і Ярині, щоб вони не квапилися на волю без поля і без ґрунту. VI 207.36 // **Вимовити** (21). Страшно **сказати**: я думала Занапастити душу. І 132.2019 // **Висловитися на письмі** (13). Багато б ще треба дечого **сказати** тобі, та нездужаю. Нехай до другого разу. VI 228.23. Ну коли то ще те буде, чи побачимось, чи ні, а тепер про себе **скажу** от що, — слава богу милосердному, жив і здоров VI 15.18 // **Звелити** (10). І цар **сказав**, щоб на вечерю Раби — рабину привели II 71.74 // **Порадити** (3). Треба буде людей питати! Та що-небудь діяти! Як ти **скажеш**? І 277.147. **Образн.** (1). З ким жити, З ким, світе лукавий, **Скажи** мені... І 237.23 // **Провістити** (2). Бабусенько, голубонько!.. **Скажи** ж мою долю. — Добре І 51.135 // **Сказати на кого, що — висловити думку про кого, про що** (3). Що ви на це **скажете**? VI 218.28. Б. польський генерал, так велів зробити, щоб він чого-небудь не **сказав** на його І 149.Прип. // **У складі вставн. речення** (2). Хіба ж живуть вони? і знають, Як ви **сказали**, благодать, Любов... II 53.156 // **З підсилювальною часткою «бо»** (2). **Скажи-бо**, Степане! Може, справді нездужаєш? І 278.219.

2. **Вставн.** (2). не шкодить Такую річ і записати. Бо се не казка, а билиця, Або бувальщина, **сказати**. II 249.20. дивуюсь і не надивуюсь: чого б то мені, **скажіть**, будьте ласкаві, з своїми віршами листи по суші яко по морю під тим парусом! VI 186.4.

♦ **У спол.** (28): а) **сказати** спасибі — **подякувати** (11). Та ще, якби ти мені з краскою прислав пару кистей добрих акварельних, .. то тойді б уже я тобі **спасибі сказав**. VI 119.2. **Образн.** (1). Озовітєсь! А за вами Може озветься Безталяння невисипує І нам усміхнеться. Поєднає з недолею І з людьми, і **скаже** Спасибі нам. І 360.14; б) **сказати** по правді (правду **сказати**) — *у знач. вставн. слова. Вживається для підкреслення достовірності висловленого* (8). В неволі тяжко, хоча й волі, **Сказати** по правді, не було І 393.2. Та воно, по правді **сказавши**, давно б його [листа] треба завершити, так що ж ти маєш робити — ніколи VI 83.32. а вилить [барельєф] і досі

не вмію; не те, правду **сказати**, що і не вмію, але матеріалу доброго нігде взяти, сіріч, алебарду. VI 76.34; в) нічого **сказати** (4): 1) *вживається для підтвердження чогось у знач. «дійсно», «справді»* (3). Оце то так! вчистив, нічого **сказати**: і доладу, і правда. I 104.1005; 2) *вживається для емоційальної негативної оцінки чогось* (1). Навчилася, нічого **сказати**! Оце дитина! II 171.212; г) добридень **сказати** — *привітатися* (1). І знай двері поскрипують, Ніхто не минає — Той добридень прийде **скаже**, Той зілля попросить I 538.B; д) як тобі й **сказати** — *для вираження непевності* (1). Еге, вдовівна кучерява, Не знаю, як тобі й **сказати** II 445.B; е) цур йому й **сказати** — *не варто задувати* (1). Шукаю бога, а нахожу Таке, що цур йому й **сказати** II 434.B; є) сором **сказати** — *соромно зізнатися* (1). Та... ей-богу, сором **сказати**, нема чим викупить з дрюкарні. VI 214; ж) та й те **сказати** — *при вираженні згоди* (1). Та й те **сказати**: Чого я турбуюсь? II 93.23.

О **сказати** I. II 81.190, 285.34, *образн.* I 49.69, II 198.12, *у спол.* в) I 104.1005, **сказати** I. I 132.2019, 440.B, II 169.153, 190.31, 267.95, 410.B, VI 34.4, 134.11, 228.23, *образн.* I 411.B, II 109.11, 490.B, 2. II 249.20, *у спол.* б) I 393.2, II 69.9, VI 76.32, 76.34, 83.4, *у спол.* в) I 362.74, II 171.212, VI 26.14, *у спол.* д) II 445.B, *у спол.* е) II 434.B, *у спол.* є) VI 21.4, *у спол.* ж) II 93.23, **сказав** I. I 149.Прип., 281.326, 281.332, 293.10, II 52.146, 63.37, 71.74, 103.29, 175.334, 200.22, 268.153, 313.326, 322.695, VI 21.19, 21.22, 28.24, 154.21, 198.25, 204.25, 206.1, 209.21, 209.22, 217.26, 223.4, 228.36, *у спол.* а) VI 27.13, 119.2, **сказала** I. I 158.209, 159.255, 162.358, 294.40, 355.21, 355.24, 499.B, II 197.20, 225.200, 283.8, 317.480, 322.711, 440.B, VI 201.21, 206.35, 215.16, **сказало** I. *образн.* I 50.70, 57.27, **сказали** I. I 119.1552, 150.П., 344.165, 539.B, II 53.156, 316.476, VI 21.1, 221.27, 221.29, **скажи** I. I 79.195, 91.550, 127.1854, 156.137, 366.199, 412.B, II 53.164, 128.13, 451.B, VI 15.6, 15.18, 194.8, *у спол.* а) VI 85.27, 155.31, 199.7, 202.32, 206.7, **скажеш** I. I 34.252, 58.64, 97.791, 150.П., 277.147, VI 167.2, **скаже** I. I 34.252, II 112.36, 133.2032, 134.2075, 150.П., 153.13, 227.16, 332.105, 333.109, 341.31, 342.85, 383.14, II 91.58, 113.29, 153.32, 222.81, 256.313, 256.321, 289.17, VI 24.22, 84.11, 198.27, 200.33, 201.4, 201.18, 203.7, 203.16, 205.2, 206.5, 206.11, 206.17, 224.5, *образн.* I 9.7, 34.247, 112.1276, *у спол.* а) VI 24.2, 142.8, *у спол.* а), *образн.* I 360.14, *у спол.* г) I 538.B, **скажете** I. II 49.6, 227.18, VI 23.15, 23.16, 39.21, 45.19, 218.28, **скажуть** I. I 28.16, 37.373, 76.65, 76.69, 80.227, 166.83, 413.B, II 94.39, 152.29, 182.5, 361.16, VI 141.9, **скажи** I. I 43.617, 51.116, 51.120, 51.123, 51.135, 96.782, 122.1644, 133.2049, 258.26, 355.11, 357.77, 477.B, 523.B, II 75.222, VI 15.25, 15.27, 16.3, 17.23, 18.1, 53.1, 70.19, 70.21, 84.15, 84.32, 85.34,

87.23, 132.3, 132.5, 133.22, 133.28, 139.28, 141.7, 141.16, 141.19, 142.4, 147.23, 156.20, 179.3, 188.15, 198.28, 205.6, 209.4, 209.35, 209.37, 211.27, 212.34, 214.38, 220.33, 221.7, 221.9, 225.24, 225.28, 225.29, *образн.* I 53.202, 53.204, 237.23, II 306.67, 327.30, 328.62, 328.64, 331.13, *у спол.* б) VI 115.6, **скажи**-бо I. I 278.219, 279.257, **нехай скаже** I. I 332.101, VI 198.3, 201.22, 204.38, 206.39, 209.13, 211.33, **скажіте** I. I 297.166, II 225.218, VI 191.25, *образн.* II 127.23, **скажіть** I. II 384.B, VI 20.30, 25.20, 25.25, 32.35, 41.25, 43.14, 192.16, 208.13, 222.35, 223.3, 226.16, *образн.* II 127.28, 2. VI 186.4, **скажать** би I. II 58.5, VI 34.4, **якби сказати** I. II 57.11, VI 189.16, **сказав би** (б) I. II 192.29, VI 204.10, 207.36, *у спол.* а) VI 23.23, **якби сказав** I. VI 70.29, **сказала б** I. II 421.B (2 р.), **якби було сказало** I. *образн.* II 198.13, **сказали б** I. I 21.15, 27.79, 81.253, II 93.4, 93.8, VI 212.29, **сказавши** I. II 92.7, *у спол.* б) VI 45.22, 83.32.

СКАЗИТИСЯ (7). а ісправник Трохи не **сказився**! Шо нічого, бачиш, взяти, А він же трудився! I 307. 468. *Образн.* (1). Гамалію, серце мліє, **Сказилося** море I 200.55 // *У спол.* бодай він **сказився**. *Лайл.* (1). Недавно публіковано в газетах перевод Слова о полку Игоря Н. Гербеля и его-же издание перевод с текстом и з рисунками якимись, а продається 3 рублі серебром — а бодай він **сказився** із своєю книжкою, і з рисунками проче текста святого VI 86.34.

О **сказинся** I 307.468, *у спол.* VI 86.34, **сказилися** I 165.62, 418.B, **сказилися** I 361.42, **сказилися** *образн.* I 200.55, **сказилися** I 83.304.

СКАКАТИ (4). 1. *Робити стрибки, плигати* (3). [Сотник]: А їй байдуже! мов не знає! Неначе та сорока **скаче**. Настусю! Чом же ти не плачеш? II 173.264. *У прислів'ї* (1). **Скачи**, враже, як пан каже: На те він багатий I 27.90.

2. *Іхати швидко (на коні)* (1). Перехристився неборак, Коня найкращого сідає I **скаче** в Київ. II 175. 329.

О **скаче** I. I 247.346, II 173.264. 2. II 175.329, **скачи** I. *у прислів'ї* I 27.90.

СКАЛА (7), **СКЕЛЯ** (4). Дужий і старий, Широкий Дніпре, не малий! Пробив єси високі **скали** II 337.31. *Меж скалами*, неначе злодій, Понад Дністром іде вночі Козак II 104.1. *У порівн.* (1). А ти на березі стояла, Неначе темная **скала**. II 274.400 // *Про н'едестал у формі скелі* (4). От я повертаюсь — Аж кінь летить, копитами **Скелю** розбиває I 249.401. От собі й читаю, Що на **скелі** наковано I 249.412.

О *Одн.* **Скала у порівн.** II 274.400, **З. скалу** I 474.B, **скелю** I 249.401, о **скалу** II 496.B, **М. на скалі** I 474.B, на **скелі** I 249.412, **Мн.** **З. скали** I 467.B, II 337.31, **скелі** I 200.38, **О. меж скалами** II 104.1, *між скелями* II 423.B.

СКАЛІЧЕНИЙ (1). Скалічені старі руки
До бога здіймала, Свою долю проклінала,
Сина вимовляла І 235.198.

СКАЛІЧЕНО (1). *Присудк. Безособ.*
Там-то його й скалічено, Та й на Україну
Повернено з одставкою ІІ 254.215.

СКАЛІЧИТИ (1). *Стати калікою.* По-
марніла [мати], скалічила, Ніхто й не пі-
знає І 234.168.

СКАМЕНІТИ (1). Гамалію, серце мліє.
Скутарь каменіє! І 467.В.

СКАНДИНАВСЬКИЙ (1). Скандинав-
ський Плу́тон ІІ 464.В.

СКАРБ (4). В оцім яру є озеро Ї́ліс
попід горою, А в лісі скарб І 122.1642.

♦ *Одн. Н.* скарб І 122.1642, 149.Прип., З. скарб
І 122.1659, 142.2371.

СКАРБНИЦЯ (1). Та все пішло ц[арям]
на грище: І Запор[о]жжя, і село... І мона-
стир святий, скарбниця ІІ 25.46.

СКВЕРНИЙ (2). Руками скверними
створили Свою надію; й рече́те, Що цар
нап[и] бог ІІ 328.57 // *У спол.* скверний гад.
Лайл. (1). Встає, не пада, Іде в покої...

СКВЕРНИЙ гаде! Куди ти лізеш? Схамен-
нись! ІІ 16.349.

СКВЕРНИТИ (1). Умійтеся! образ бо-
жий Багно́м не скверніте. І 332.80.

СКЕЛЯ *див. СКАЛА.*

СКИГЛИТИ (4). Чайка скиглити літаю-
чи, Мов за дітьми плаче І 57.9.

♦ *скиглю* І 368.307, *скиглити* І 57.9, *скигли* І
368.306, *скиглячи* ІІ 341.14.

СКИНУТИ (1). а чорноморець той мер-
зенний, уповательно думаю собі, що ні-
хто інший, як сам Сатана (бодай він
здох) **скинувши** свою повседню одежу.. та
ндів чорноморську достатню одежу
VІ 82.37.

СКИНУТИСЯ (1). *Зібрати гроші на за-
гальну справу.* Та ще як ваша мость та
інші добрі люди **скинуться** та допоможуть,
то тойді оживе наша країна хоч на папері.
VІ 33.29.

СКИРТИ (4). Тисячами гинуть Голодні́
люде. А скирти гниють. ІІ 14.247.

♦ *Мн. Н.* скирти І 274.59, ІІ 14.247, 14.259,
17.368.

СКИСНУТИ (1). *У спол.* щоб він
скис — *при вираженні негативного ставлен-
ня до чогось.* Ви, спасібі вам, боїтеся мені
розказувать про людей — цур їм, покошту-
вав ужé я цього меду, щоб він скис.
VІ 27.18.

СКІПЕТР (1). *Жезл з коштовним камін-
ням і різьбою — ознака влади монарха.* цар
не спить, Не їсть, не п'є, не гомонить. А
мовчки долі, всемогучий, Дере порфіру на
онучі.. То возьме **скіпетр** і заграє, Мов на
сопілці. ІІ 353.84.

СКІПКИ (1). Поплив човен в синє мо-
ре, А воно заграло,— Погралися гори-хви-
лі— І **скіпок** не стало І 152.12.

СКІФИ (3). *Істор.* Поскидали У воду
труп, та й назад З возами **скіфи** поверта-
ли ІІ 278.552. А **скифи** сірооки.. Подумали
«Сестра Морока Із пекла вийшла» ІІ
471.В.

♦ *Мн. Н.* скіфи ІІ 278.546, 278.552, *скифи* ІІ
471.В.

СКІФІЯ (2). *Істор.* Ідеш шукать його в
Сибір Чи тее... в **Скіфію**... І тии.. ІІ 270.211.

♦ *Одн. З.* в Скіфію ІІ 270.211, в **Скифію** ІІ 468.В.

СКЛАД (2). 1. *Стиль* (1). Покиньте ж
свій святий Парнас, Придибайте хоч на го-
дину Та хоч старенький божий глас Воз-
висьте, дядино. Та ладом Та добрим скла-
дом хоть на час, Хоть на годиночку у нас
Ту вічноносную громаду Покажем спереду
і ззаду Незрячим людям ІІ 69.25.

2. *У спол.* не до ладу, не до скла-
ду — не так, як треба (1). Ні, не до ла-
ду, не до складу, І кому завадить Моя
кривда лукавая? ІІ 409.В.

♦ *Одн. Р.* до складу 2. ІІ 409.В, *О.* складом 1.
ІІ 69.25.

СКЛАДАТИ (4). 1. *Збирати* (1). Сердеш-
енький! Книжечки складає У торбину ІІ
172.254.

2. *Писати вірші* (2). Оці вірші віршую
я.. Мені легшає в неволі, Як я їх складаю.
ІІ 112.6.

3. *У спол.* голови **складати** — *гинути
в бою* (1). А як ми бились, умирали, За що
ми голови **складали** — В оці могили? ІІ
235.125.

♦ *складаю* 2. ІІ 112.6, 424.В, *складає* 1. ІІ
172.254, *складали* 3. ІІ 235.125.

СКЛАДАТИСЯ (1). *Перен. Компону-
ватися (про журнал).* У нас тут **складається**
Хата, то чи нема часом у тебе якої
доброї деревини на крокву або й сволок.
VІ 189.28.

СКЛАДЧИНА (1). Пише [Маркович],
що молоде товариство в столиці **складчину**
для мене зробило. VІ 130.2.

СКЛАСТИ (7). *Покласти разом, в одне
місце, в певному порядку.* Жито зжали,

в копи **склали** І 467.В. Поки що буде, купить би у Вольського дубів 40 лісу, вирубать, та й нехай би собі сохне. А **скласти** його можна коло Пекарів VI 198.6.

◆ У *спол.* (5): а) **скласти** руки — *про покійника* (2). Вхожу в хату. Аж щось стогне, Ніби умирає,— То мій батько. І нікому Ні перехрестити, Ні рук **скласти**. І 367.256; б) **склавши** руки — *нічого не роблячи* (3). Нудьга, крий мати божя, яка нудьга сидить **склавши** руки VI 115.39.

◆ **скласти** VI 198.6, у *спол.* а) І 367.256, **склали** І 467.В, **склав би у спол.** а) VI 33.16, **склавши у спол.** б) VI 115.39, 154.26, 156.6.

СКЛЕП (6). Оксано, Оксано!.. Де ти? Може, гине, Може, тяжко клене долю, Клене, умирає Або в пана у кайданах У **склепу** канає. І 118.1488. *Повт.* (2). Де ваше золото, палати? Де власть великая? В **склепах**, поваплених катами II 227.27.

◆ *Одн. М.* в (у) **склепу** І 118.1488, 201.70, II 332.12, *Мн. З.* в **склепі** II 333.24, *М.* в **склепах** *поет.* II 227.27, 227.28.

СКЛИКАТИ (4). У славному-преславному Місті в Чигирні. З гармати стріляли, Превелебную громаду Докупи **скликали**. II 137.8.

◆ **скликати** І 268.220, **скликає** II 383.В, **скликають** І 539.В, **скликали** II 137.8.

СКЛО (1). У *порівн.* Із могили козак Встає сивий, похилий.. Іде в степ, а йдучи Співа, сумно співає: .. Нас тут триста, як **скло**! Товарства лягло! І земля не приймає. І 381.11.

СКЛЯНИЙ (1). *Засклений*. Посилаю тобі нашвидку зроблений план хати.. Мені тільки треба, щоб робоча була дубова, та круглий ганок **скляний** на Дніпро. VI 206.3.

СКОВАНІЙ (3). Мене, вольного гетьмана, Голодом замучив У кайданах.—Царю! царю! І бог не розлучить Нас з тобою. Кайданами **Скований** зо мною Навік-віки. І 250.452. У *порівн.* (1). І сестру і брата, Мов **скованих**, обнявшись, Застав батько в хаті! І 280.282.

◆ *Одн. Н.* **скований** І 250.452, *Мн. Н.* **сковані** І 251.473, *Мн. З.* **скованих у порівн.** І 280.282.

СКОВОРОДА (1). *Перен. Твори українського поета-філософа (1722—1794)*. куплю Паперу аркуш, І зроблю Маленьку книжечку. Хрестами І візерунками з квітками Кругом листочки обведу. Та й списую **Сковороду** II 45.10.

СКОЇТИСЬ (2). Такеє-то **Скоїлось** на світі, Мої любі, дівчаточка І 496.В. Ота-

ке-то **скоїлось**! несподівано я до тебе приїду в гості з жінкою,— сиротою і наймичкою! VI 217.18.

СКОМПОНОВАНИЙ (1). Обіцянку пришло вашим дівчатам к великодню, а може й раніше, коли влораюсь. Тільки не ту, що вам писав, а іншу, по-московському **скомпновану**. VI 27.24.

СКОМПОНУВАТИ (5), **СКОМПОНОВАТИ** (4). Так, далєбі, так, вибачайте, треба предисловіє. Так як же його **скомпновати**? І 150.П. **Скомпнував** я ще драму чи трагедію в трьох актах, зовється Данило Рева. VI 24.36.

◆ **скомпновати** І 150.П, **скомпнував** VI 17.8, 20.29, 24.36, 25.11, 206.26, **скомпновав** VI 28.28, 172.12, 172.19.

СКОРБИТИ (1). не **скорбіть**, може воно добре зробило, що перейшло на той світ, не мучене страстями земними. VI 41.21.

СКОРБЛЯЩИЙ див. СКОРБЯЩИЙ.

СКОРБНИЙ (5). І іменем твоего сына, Твоеї **скорбної** дитини, Любов і правду рознесли По всьому світу. II 323.742 // *Спознаний скорботи, суму* (2). я тихо плачу І думу **скорбную** мою Твоїй душі передаю II 263.3.

◆ *Одн. Н.* **скорбний** II 322.687, **скорбная** II 327.30, *Р. скорбної* II 323.742, *З. скорбную* II 263.3, *Мн. З.* **скорбний** II 33.11.

СКОРБЯЩИЙ (3), **СКОРБЛЯЩИЙ** (1). 1. *Сповнений великої печалі, туги* (1). Наплювали На тебе, чистую, кати; Розтлили кроткую! а ти... Мов золоту в тому горнілі. В людській душі возновилась, В душі невольничій, малій, В душі **скорбящей** і убогій II 323.756.

2. *Субст. У спол.* (3): а) **скорбящих (скорблящих)** радість—*богоматір* (2). **Скорбящих** радосте! пошили, Пошили мені святее слово II 266.66; б) за всіх **скорбящая — богоматір**. *Зверт.* (1). За всіх **скорбящая**, ридано, Молнося плачучи, подай Невольникам святую руку II 483.В.

◆ *Одн. М.* (в) **скорбящей** 1. II 323.756, *К. скорбящая* 2. у *спол.* б) II 483.В, *Мн. Р.* **скорбящих** 2. у *спол.* а) II 266.66, **скорблящих** 2. у *спол.* а) II 466.В.

СКОРБЬ (6). Глибоке душевне горе, туга, пошлі Благий конєць, о всеблагая! .. А нині плач, і **скорбь**, і сльози Душі убогої— убогій Остатню лепту подаю. II 305.23. *Повт.* (3). Потім хор Рєвнєв з Бортнянського: — О **скорбь**, О **скорбь** моя! О **скорбь** велика! II 371.13.

♦ *Одн. Н.* скорби ІІ 356.9, *повт.* ІІ 371.13, 371.14 (2 р.), *З.* скорби ІІ 305.23, *Мн. З.* скорби І 342.80.

СКОРОДИТИ (2). *Образн.* За що ж бо-ролись ми з ляхами?... засівали, і рудюо поливали... І шаблями **скородили**. Що ж на ниві уродилось??? І 227.22.

♦ *скородили* І 227.19, 227.22.

СКОРОПИСЕЦЬ (1). попроси якого-небудь **скорописця** списать для мене один екземпляр VI 86.26.

СКОРОТИТИ (1). *Образн.* Раньше 15 сентября я не доплыву до Нижнего и раньше 1 октября я не поцілую тебе, друже мій єдиний. Господи милосердїй, **скороти** путь.. для нашого свідання с тобою. VI 144.30.

СКОСИТИ (1). *Образн.* Над головою вже несе Свою неклепаную косу Косарь непевний... мовчки **скосить**.—А там—і слід мій занесе Холодний вітер... І 489.В.

СКОТИНА (3). *Збірн.* Молодиця Рада та весела.. І у хаті, і на дворі, І коло **скотини** І 315.206.

♦ *Одн. Н.* скотини ІІ 313.319, *Р.* коло скотини І 315.206, *З.* скотину ІІ 52.116.

СКОТИТИСЯ (1).—Одурила!..—І Катрина Додолю **скотилась** Головонька... ІІ 130.58.

СКОЧИТИ (1). *Швидко підвестися.* Не зна Марко, як в колісці Часом серед ночі Прокинеться, ворухнеться,—То вона вже **скочить** І 316.236.

СКРЕГОТАТИ (3). «Ти вже виросла, дівуеш, З хлопцями гуляєш... Постривай же, ось я тобі!..» І од злості Зубами **скрегоче** [мати] І 165.71. *Образн.* (1). Візантія пробуркалась, Витріщає очі, Перепелива на по-могу, Зубами **скрегоче** І 202.119.

♦ *скрегоче* І 165.71, 245.238, *образн.* І 202.119.

СКРЕЖЕТ (1). Подай же й нам, все-щедрий боже!.. Не плач, не вопль, не **скрежет** зуба—Любов безвічну, сугубу На той світ тихий принести. ІІ 343.14.

СКРЕПИТИ (1). Молися, серденько, мо-лись! **Скрепи** свою святую силу... ІІ 483.В.

СКРЕПИЦЯ (1). *Кайдани.* Порадили громадою, Та скурвого сина, Вдовиченка ледащицю, Забили в **скрепицю**, Та й повез-ли до прийому. ІІ 253.191.

СКРИЖАЛІ (1). *Перен.* І нишком про-ковтнуло море.. Мої літа, мое добро. Мою нудьгу, мої печалі, Тії незримії **скрижали**, Незримій писані пером. ІІ 215.23.

СКРИНЯ (1).—Де та доля пишається?..

Не там, не там, друже-брате, У дівчини, в чужій хаті, У рушничку та в хустині За-хована в новій скрині. ІІ 294.12.

СКРИНЬКА (3). чи сподівався я, що через рік та сама **скринька** звеселить мене неначе мати дитину при ліхій моїй годині! VI 49.19. нехай він возьме у його порт-фель, ящик або **скриньку** з крас-ками і Шекспіра VI 38.13.

♦ *Одн. Н.* скринька VI 49.19, *З.* скриньку VI 38.13, 49.16.

СКРИПАТИ (1). Таточко з мамкою **Скрипають** лавкою VI 159.20.

СКРИПІТИ (2). Сичі в гаю переклика-лись, Та ясен раз у раз **скрипів**. І 3.12. *Образн.* (1). Мороз лютує, аж **скрипить**, Луна червона побіліла ІІ 98.204.

СКРИПКА (3). А ти вже й скрипку принесла? Яку ж ми вчистимо з тобою? ІІ 167.110.

♦ *Одн. З.* скрипку ІІ 167.100, 167.110, 167.Рем.

СКРІЗЬ¹ (30). *Присл. 1.* *Всюди* (29). Сонце гріє, вітер віє На степу козачім. На тім степу **скрізь** могили Стоять та сумують І 57.13. **Скрізь** шукала Дитину мати. ІІ 270.239. Що-то як маляр, то вже **скрізь** по-намальовує всякої всячини. VI 17.18.

2. *Зовсім* (1). Аж гульк—з Дніпра по-виринали Малії діти, сміючись. «Ходімо гріться!» закричали. «Зійшло вже сонце!» (Голі **скрізь**; З осокі коси, бо дівчата) І 5.89.

♦ *скрізь* 1. І 12.58, 42.553, 50.84, 57.13, 101.902, 104.999, 104.1000, 119.1527, 290.683, 290.684, 305.412, 318.306, 318.310, 535.В, ІІ 102.11, 111.36, 111.48, 189.115, 270.239, 292.42, 357.1, 373.44, 490.В, VI 17.18, 34.12, 2. І 5.89, *скрізь* 1. І 431.В, 432.В (2 р.), ІІ 468.В.

СКРІЗЬ² (1). *Прийм. із знах. відм.* **Скрізь** хмару сонце занялось І 409.В.

СКОМНЕНЬКО (1). *Присл.* *Ірон.* І че-пурненський жрець Ізиди, Чорнявенький і кавалер, **Скомненько** длань свою простер ІІ 371.9.

СКРУТ (3). У спол. як прийшлося (прийдеться) до **скруту**—у важких обставинах. Отак тепер і зо мною сталося. Було, на собаку кинь, то влучиш друга, а як прийшлося до **скруту**, то святий їх знає, де вони поділись! VI 45.7. піди до графа Ф[едора] П[єтровича] і подякуй його од мене за его доброе, человеколюбное участие, которым я радостно воспользуюсь, як прийдеться мені до **скруту** VI 147.18.

♦ *Одн. Р.* до скруту VI 45.7, 147.18, 200.4.

СКРУТИТИ (2). конфедерати Кричать до титара: «Хоч жить? Скажи, де гроші?» Той мовчить. Налигачем **скрутили** руки. Об землю вдарили — нема, Нема ні слова. I 97.784.

◇ **скрутили** I 97.784, **скрутю** I 503.В.

СКРУТИТИСЯ (1). *Здійснитися. Жарт.* Чи ми вже з тобою разом поженимось? Не швидко, я думаю, це лихо **скрутиться**. VI 147.21.

СКУБТИ (3). 1. *Тягти ривками за вухо* (1). Поскуби його за ухо і поцілуй за мене, а жіночку його і діточок не **скуби**, а тільки поцілуй. VI 147.40.

2. *Висмикувати пір'я. Образн.* (1). Хотілося б зогнати оскому На коронованих главах, „Так що ж, не втну, а як допоможеш Та як покажеш, як тих птах **Скубуть**, і патрають, то може І ми б підержали в руках Святопомазану чуприну. II 69.18.

3. *У спол. отаву скубти — пастися* (1). У темному гаю, в зеленій діброві, На припоні коні отаву **скубуть** I 100.875.

◇ **скубуть** 2. II 69.18, 3. I 100.875, **скуби** 1. VI 147.40.

СКУВАТИ (3). 1. *Викувати. Образн.* (1). Помілий Нума, римський цар.. Пішов любенько погулять І одпочить. Та.. Додумать, як би то **скувати** Кайдани на римлян. II 335.7.

2. *Перек. Позбавити руху, волі* (2). А ти, о господи єдиний, **Скуєш** лукаві уста II 289.10. І неситий не виоре На дні моря поле. Не **скує** душі живої І слова живого. I 325.15.

◇ **скуєш** 2. II 289.10, **скує** 2. I 325.15, **скувати** би 1. II 335.7.

СКУЛЬПТУРНИЙ (1). *Субст.* Ще позаторік заходився я був ліпити із воску — і нічого не вдіям, тим що перед очима нема нічого доброго **скульптурного** VI 115.37.

СКУПАНИЙ (1). У Нілі **скупанеє** спить В пелюшках долі, під вербою, Дитятчко. II 315.423.

СКУПАТИ (1), **ІСКУПАТИ** (1). Породила мене мати В високих палатах. Та й понесла серед ночі У Дніпрі **скупати**. I 358.4. *Образн.* (1). Ти, жовтенький пісок! Нагодуй моїх діток: **Іскупай**, і сповий I 311.54.

СКУПАТИСЯ, СКУПАТИСЬ (3). Гаю, гаю, темний гаю, Тихенький Дунаю! Ой у гаї погуляю, В Дунаї **скупаюсь**. I 364.152. *Образн.* (2). Явор каже:— Похилилося Та в Дніпріві **скупаюся**. II 342.14. І ваша злая

своеволя Сама **скупається**, сама В своїй крові. II 326.44.

СКУПИЙ (2). Та й сон же, сон, напричуд дивний, Мені приснився — Найтверезіший би упився, **Скупий** жидюга дав би гривню, Щоб позирнути на ті дива. I 240.65 // *Субст.* (1). Виблагала [вдова] Шага у **скупого**, Та пречистій поставила Свічечку... II 426.В.

СКУРВИЙ (1). *У спол. скурвий син.* Лайл. Порадили громадою, Та **скурвого** сина, Вдовиченка ледащицю, Забили в скрепицю, Та й повезли до прийому. II 253.189.

СКУТАР, СКУТАРА (14). *Назва міста в Туреччині.* Босфор схаменувся. Туркня дрімала, Дрімав у харемі ледачий султан. Тільки у **Скутарі**, в склепу, не дрімують Козаки сердеги I 201.70. *Персоніф.* (3). Реве гарматами **Скутара**, Ревуть, лютують вороги I 201.90.

◇ *Одн. Н.* **Скутар** I 202.124, 202.134, *персоніф.* I 200.59, 201.87, **Скутарь** I 467.В (3 р.), **Скутара** I 202.115, *персоніф.* I 201.90, *З.* у **Скутару** I 203.152, *М.* в (у) **Скутарі** I 78.142, 199.17, 201.70, *по Скутарі* I 201.94.

СКУЧАТИ (1). Так ворожка поробила, Щоб [дівчина] менше **скачала** I 3.26.

СКУШНО (1). *Присл.* мені тут так стало **скушно**, що я всяку ніч тільки й бачу во сні, що тебе, Керелівку VI 16.12.

СЛАБИЙ (1). На тебе, мій пресвітлий раю, На милосердя твоє, Все упованіє мое На тебе **слабий** возлагаю. II 482.В.

СЛАВА (152). 1. *Широка популярність як свідчення загального визнання чийось заслуг, таланту і т. п.* (91). Борітеся — поборете, Вам бог помагає! За вас правда, за вас **слава** І воля святая! I 326.63. Пішов козак нерозумний **Слави** добувати II 148.18.

Повт. (12). Наша дума, наша пісня Не вмере, не загине... От де, люде, наша **слава**, **Слава** України! I 58.52. Окують царей неситих.. І вовки стане **слава**, Преподобним **слава**. II 274.397. *Зверт.* (2). О думи мої! о **славо** злая! II 32.1. *Персоніф.* (1). **слава** здорово кричить За наші голови... II 235.128.

Ірон. (1). Дурень! дурень! „Коли хочеш грошей... Співай про Матрьошу, Про Парашу, радість нашу, Султан, паркет, шпори,— От де **слава**!!! I 77.91. *Назва твору* (2). Нема в мене тепер нічого такого доброго послать тобі прочитати з товариством, хіба оці Долю, Музу та **Славу** VI 172.11 // *Доблесні діла, героїчні подвиги* (19). Спа-

сїбі, дїдусю, що ти заховав В голові столїтній ту славу козачу: Я її онукам тепер розказав. I 144.2465. *Повт.* (4). Розпадеться луда На очах ваших неситих, Побачите славу, Живу славу дїдів своїх І батьків лукавих. I 335.215 // *Гордість, честь кого-, чого-н.* (3). Вигріне, Чигріне, „Розсипаються могили, Високі могили — Твоя слава... I 227.11 // *Во (в) славі — вкритий славою* (3). Преподобній во славі І на тихих ложах Радуються II 274.383. Привітай же в своїй славі І мою убогу Лепту—думу немудрую Про чеха святого I 264.72 // *На славу—для прославлення кого-, чого-н.* (3). Не мені тепер, старому, Булаву носити. Нехай носить Наливайко Козакам на славу. II 138.74. Прошай, моє серце! нехай тебе бог милує і стереже на славу великого святого искусства. VI 155.5 // *Славу воспоєм — прослаavimo. Слов'ян. Уроч.* (2). Псалом новий господеві І нову славу Воспоєм честним собором II 274.376.

2. *Загальна думка про когось, репутація (позитивна або негативна)* (13). Не сироти малі діти, Що неньку сховали: Ім зосталась добра слава, Могила зосталась. I 45.693. Сестра.. Кричить до брата:—Схаменись, Амоне, брате мій лукавий! Єдиний брате мій! Я! Я! Сестра єдина твоя! Де дїнусь я, де дїну славу, І гріх, і стид? II 72.137. Цією ціною купити вона і свою, і мою погану славу. VI 221.34. *Повт.* (4). Христїтесь, дівчата,.. Бо згинете осміяні, Наробите слави,—Злої слави на сім світі. I 533.В. *Ірон.* (1). Наробили колись шведи Великої слави, Утікали з Мазепою В Бендери з Полтави. II 29.2 // *Дівоча слава — цнотливість* (1). Прокинись, кумо, пробудись, „Начхай на ту дівочу славу Та щирим серцем нелукаво Хоть раз, сердего, соблуди. II 369.30 // *Славою лукавою понести — знеславити* (1). Широкая, високая Калино моя.. Широкої ріки-сьльози Тебе полили. Іх славою лукавою Люде понесли. I 387.42.

3. *Рел. Велич, пишність як атрибути бога* (10). Встань же, боже, твою славу Гордий зневажає. I 344.151. І лукаві! Господню святу славу Розтилили... II 102.14. *Зверт.* (1). Боже! боже! Великая сило! Великая славо! зглянься на людей! I 266.143.

4. *Ноговір, чутка* (6). Не дві ночі карі очі Любо цілувала, Поки слава на все село Недобрая стала. I 29.35. Не минула слава

тая, Не марне пішла. Удовиця у м'ясниці Сина привела. II 184.13. *Повт.* (2). Не так слава, не так слава, Як той поговір, Що заїздив козак з Січі До вдови на двір. II 184.5.

5. *Присудк. Хвала доблестям, заслугам і т. п.* (8). Слава тобі, Шафаріку, Вовіки і віки! I 263.68. *Ірон. Повт.* (3). Слава! слава! Хортам, і гончим, і псарям, І нашим батюшкам-царям Слава. I 326.53.

◆ *У спол.* (24): а) слава богу (тобі, Христе боже, господів) — *традиційна формула висловлення задоволення з приводу чогось* (22). Чим спиниш народ, щоб не гомонів? Не десять душ, а, слава богу, вся Смілянщина, коли не вся Україна. I 101.920. Чи чуєш ти, Катерино? Біжи зустрічати! Уже прийшов.. Слава тобі, христе боже! I 323.504. Слава господів, що минуло, цур йому, щоб і не згадувати VI 26.8. *Повт.* (2). Ганна шепче: «Слава... слава богу! Ходи суди, не лякайся» I 323.524; б) одна слава (тільки й слави) (2). Одно добро, одна слава — Біліє хустина. I 108.1165. Ой хустина, хустиночко! Мережана, шита. Тільки й слави козацької — Сіделечко вкрити. II 43.37.

◇ *Одн. Н. слава* 1. I 13.77, 58.45, 59.92, 63.29, 79.182, 104.1000, 126.1797, 200.49, 227.3, 227.11, 267.162, 267.163, 326.63, 345.199, 416.В (2 р.), II 25.36, 88.2, 227.25, 283.17, 283.18, 291.8, VI 198.19, *поет.* I 58.52, 58.53, 336.236, 336.237, 336.256, 336.257, 347.281, 347.282, II 274.397, 274.398, *персоніф.* II 235.128, *ірон.* I 77.91, *у назві* VI 172.17, 2. I 45.693, 146.2542, *поет.* I 237.24 (2 р.), 3. I 344.148, 4. I 29.35, II 184.3, 184.13, 315.415, *поет.* II 184.5 (2 р.), 5. I 203.165, 263.56, 263.68, 326.57, II 314.395, *ірон., поет.* I 326.53 (2 р.), 326.56, *у спол.* а) I 101.920, 150.П, 285.476, 315.182, 323.497, 323.504, II 54.202, 265.22, VI 15.19, 21.17, 26.8, 39.25, 45.17, 84.9, 138.11, 147.32, 148.1, 163.37, 170.5, 171.36, *у спол.* а), *поет.* I 323.524 (2 р.), *у спол.* б) I 108.1165, Р. слави 1. I 60.17, 63.19, 77.87, 99.833, 203.148, 416.В, 532.В, II 25.32, 112.1, 121.4, 148.18, 276.444, 2. I 539.В, *поет.* I 533.В (2 р.), *ірон.* II 29.2, 3. I 325.17, *у спол.* 6) II 43.37, Д. слави 3. I 344.172, З. славу 1. I 13.92, 24.112, 60.6, 76.66, 81.246, 94.691, 144.2465, 144.2468, 250.463, 260.10, 264.87, 289.654, 334.151, 335.193, 347.260, 523.В, II 88.4, 183.39, 274.376, 373.56, 399.В, *поет.* I 199.15 (2 р.), 335.215, 335.216, II 438.В (2 р.), *у назві* VI 172.11, 2. II 72.137, VI 33.20, 221.34, 3. I 26.60, 265.98, 341.42, 344.151, II 102.14, за славу 1. I 259.19, 483.В, II 138.55, 227.18, на славу 1. II 138.74, VI 155.5, 161.10, 2. II 369.30, О. славою 1. I 416.В, II 373.36, VI 163.33, 2. I 387.42, 3. I 344.155, М. в (во) славі 1. I 264.72, 347.267, II 274.383, К. славо зверт. 1. I 346.246, II 32.1, 3. I 266.143.

СЛАВИТИСЯ (1). Хвалитися, прославлятися. Не славется царевною Святою войною. I 338.45.

СЛАВИТЬ (6). І на Січі мудрий німець Картопельку садить, А ви її купуете, Істе на здоров'я Та славите Запорожжя І 334.180. Жить би, жить та славити бога І добро творити, Та божою красою Людей веселити. ІІ 10.108.

◊ славити І 417.В, ІІ 10.108, славите І 334.180, славете І 516.В, будуть славити ІІ 380.В, слава І 341.53.

СЛАВНИЙ (54). 1. Овіяний славою, гідний слави; відомий, знаменитий (49). Згадайте праведних гетьманів: Де їх могли? де лежить Останок славного Богдана? І 108.1139. Поки не смеркне, розмовляли О нашої славної старині. ІІ 410.В. 27 генваря поховали славного старого Улибишева, і не найдеться нікого в Нижньому некролог йому написати! VI 167.9. П'яниці, знай собі, кричать:—І патріот! і брат убогих! Наш славний князь! Віват! Віват! ІІ 10.78. Де ж подівсь Дивочний гость отой лукавий? Хоч би прийшов та подививсь На брак той славної ІІ 311.261 //Нар.-поет. (9). З Чигирину По всій славної Україні Заревли великі дзвони ІІ 42.12. Треба хоч на старість подивитись, що то таке та славна Чорноморія. VI 130.17. У прикл. спол. славної-преславний (1). У славному-преславному Місті в Чигирині Задзвонили в усі дзвони ІІ 137.3. Ірон. (5). Нарobili славні шведи Великої слави. Утікали з Мазепою В Бендери з Полтави. ІІ 393.В //Субст. (2). Не завидуй і славному: Славної добре знає, Що не його люди люблять, А ту тяжку славу І 260.7 //Пам'ятний (про визначну подію) (1). Заспівали козаченьки Пісню тієї ночі,—Тії ночі кривавої, Що славною стала Тарасові, козацеству І 66.126.

2. Милый, хороший, чудовий (5). Був у мене в гостях Яков. Славної хлопець! VI 174.9. Виростали мої діти, Мої славні квіти І 471.В. Здається—кращого немає Нічого в бога, як Дніпро Та наша славна країна... ІІ 110.6.

◊ Оди. Н. славної 1. І 485.В, ІІ 10.78, 125.26, 129.7, 130.45, 162.71, субст. І 260.8, 2. VI 152.23, 154.9, 174.9, слава 1. VI 130.17, славної 2. ІІ 110.6, славне 1. ІІ 37.90, Р. славної 1. І 108.1139, (із) славної 1. ІІ 129.3, Д. славному 1. субст. І 260.7, З. славного 1. І 300.267, ІІ 125.18, 162.76, VI 167.9, (про) славної 1. І 264.77, 289.660, славної 1. І 295.77, (на) славної 1. ІІ 311.261, (у) славної 1. VI 38.10, славу 1. ІІ 394.В, О. (з) славної 1. ІІ 148.11, славною 1. І 66.126, М. (у) славному 1. ІІ 125.30, у прикл. спол. ІІ 137.3, (в, у) славному 1. ІІ 126.45,

496.В, (по) славному 1. VI 141.39, (на) славної 1. І 383.11, ІІ 9.50, 23.4, 111.36, 138.68, (о) славної 1. ІІ 410.В, (по) славної 1. ІІ 42.12, Мн. Н. славної 1. ІІ 42.21, 135.7, 402.В, Ірон. І 333.140, 334.160, ІІ 29.16, 393.В, 2. І 471.В, славної 1. ІІ 130.65, ірон. ІІ 415.В, Р. славної 1. І 333.111, З. славної 1. І 347.277, 485.В, ІІ 274.393.

СЛАВНО (1). Присл. Оце воля спить! Лягла вона славно, лягла вона вкупі З нами, козаками! ІІ 232.30.

СЛАВОСЛОВИТИ (2). Слов'ян. Ви-хваляти. Преподобні во славі І на тихих ложах Радуються, славословять, Хвалять ім'я боже І 347.269.

◊ славословять І 347.269, ІІ 274.385.

СЛАВ'ЯНЕ, СЛАВ'ЯНИ (14). А я тихо Богу помолюся, Щоб усі слав'яни стали Добрими братами І 264.80. Повт. (2). Німець скаже: «Ви слав'яне». «Слав'яне! слав'яне!» Славних прадідів великих Правнуки погані! І 333.110.

◊ Мн. Н. слав'яне І 150.П, 333.109, повт. І 333.110 (2 р.), слав'яни І 264.80, Р. слав'ян І 120.1560, 262.19, 263.40, славіан І 438.В, 485.В, 486.В, З. слав'ян І 201.67, 263.44, славіан І 467.В.

СЛАВ'ЯНИН (2). Зверт. Слава тобі, славянину І 485.В. У прикл. спол. чех-слав'янин (1). Слава тобі, любомудре, Чеху-слав'янине! І 263.57.

СЛАВ'ЯНОФІЛИ (1). І Коллара читає З усієї сили, І Шафарика, І Ганка, І в слав'янофілі Так і претесь... І 333.116.

СЛАВ'ЯНСЬКИЙ (8). І всі мови Сла-в'янського люду—Всі знаєть І 333.118. Нехай житом, пшеницею, як золотом, покрити, не розмежованою останеться навіки од моря і до моря—слав'янська земля. І 150.П. Образн. (1). Положили Одностайне стати Протів Гуса.. Та стерегти якомога І зверху і здолу, Щоб не втекла сіра птаха На слав'янське поле. І 268.224.

◊ Оди. Н. слав'янської І 150.П, слав'янське І 263.61, Р. слав'янського І 333.118, З. славянську VI 186.7, (на) слав'янське образн. І 268.224, Мн. Н. слав'янській І 262.27, 263.55, З. слав'янській І 263.71.

СЛАВ'ЯНЩИНА (1). Збірн. І як він.. не видасть второго тома [Записок о Южной Руси], то.. вся слав'янщина проклене його і назове брехуном. VI 132.4.

СЛАТИ (20). 1. Відправляти кому, куди (14). Шлю вам киргизького Баксу, або по-нашому Кобзаря. VI 55.1. якщо єсть там у вас які мої гроші, то шліть їх сюди. VI 165.27. Образн. (1). Породила мати сина.. Всіх святих благала, Та щоб йому всі святії Талан-долю слали. І 230.8.

2. *Відряджати кого куди-небудь з якоюсь метою* (2). А наймичка До царівни б рада Слать старости І 317.266. А з гетьманом як приїдуть Із Чигрина гості, То це й шлють, було, за мною. І 294.30.

◆ *У спол.* (4): а) нехай бог (господь) *шле що — при побажанні добра* (3). Нехай їм бог *шле* довгий вік і добре здоров'я. VI 202.9. Нехай йому *господь* *шле* добре здоров'я. VI 161.33; б) *слати за рушниками — свататися* (1). Я все виглядала, Чи не *шле* за рушниками... II 198.7.

○ *Слати* 2. І 317.266, *шлю* І. VI 23.33, 33.30, 55.1, 187.7, 199.3, *шле* І. VI 130.1, 155.18, *у спол.* б) II 198.7, *шлете* І. VI 54.28, *шлють* 2. І 294.30, *слали* І. *образн.* І 230.8, *сла* І. VI 162.39, *шліть* І. VI 33.26, 33.31, 42.9, 165.27, *нехай шле у спол.* а) VI 161.33, 201.23, 202.9.

СЛАТИ² (4). 1. *Готувати постіль для снання* (3). Придане Постіль пішли *слати* У комору II 188.112. *Образн.* (1). У нас воля виростала, Дніпром умивалась, У голови гори *слали*, Степом укривалась! І 333.143.

2. *Устеляти чим.* *Образн.* (1). Братерська наша воля Без холопа і без пана.. Розвернулася весела, Аксамитом шляхи *стеле* II 35.14.

○ *Слати* 1. II 188.112, *стеле* 2. II 35.14, *слали* І. II 337.38, *образн.* І 333.143.

СЛАТИСЯ, СЛАТИСЬ (2). Барвінок цвів. Слався, розстилався II 346.2. Хилилась І слалась, плачучи, трава II 339.29.

СЛИНА (2). Якби він знав, ..То, мов гадюку б, розтопав І ядовиту б розтер Гадюку *слину*. II 353.107 // *У спол.* розпустити *слини*. *Вулг.* (1). Облизавсь старий котюга, І розпустив *слини* II 73.159.

СЛИНИТИ (1). Облизавсь старий котюга, І пазорі *слинить* II 414.В.

СЛИХАТИ (1). *У тавтол. спол.* *слихом слихати — чути.* *Фольк.* Н[астуся]: Тату! тату! Петро! Петро! Із Києва прийшов! С[отник]: А, видом видати, *слихом слихати!* Чи по волі, чи по неволі? II 168.128.

СЛИХОМ (1). *У тавтол. спол.* *слихом слихати — чути.* *Фольк.* Н[астуся]: Тату! тату! Петро! Петро! Із Києва прийшов! С[отник]: А, видом видати, *слихом слихати!* Чи по волі, чи по неволі? II 168.128.

СЛІД¹ (16). 1. *Відбиток ніг на якійсь поверхні* (6). Людей не чуть, не знать І *сліду* Людської страшної ноги. І 243.187.

Образн. (1). Воно б може так і сталося, Якби не осталося *Сліду* панського в Україні. II 111.60 // *Смуга на поверхні води* (3). І ти дивилась, Як розстилалися, стелилися Круги широкі над ним, Над сином праведним твоїм! Дивилась, поки не осталося Живого *сліду* на воді. II 279.559.

2. *Наслідок чийсь діяльності* (3). Страшно впасти у кайдани... А ще гірше — спати, спати, І спати на волі — І заснути навік-віки, І *сліду* не кинуть Ніякого І 349.26. Умерти й *сліду* не покинуть На обкраденій землі... О горе! II 300.7.

3. *Рештки чого-н.* (2). Село! Село! Веселі хати! Веселі здалека палати, Бодай ви терном поросли! Щоб люди й *сліду* не найшли II 9.47.

◆ *У спол.* (5): а) і *сліду* не стало (і *слід* пропадає) — *про зникнення ко-го, чого* (4). «Де Галайда?» Максим кличе. І *сліду* не стало... І 131.1982. А лукавих, нечестивих І *слід* пропадає І 340.14; б) нема й *сліду* (1). От вертаюсь В село до дівчини вночі.. Нема й *сліду* Моєї Ганни. І 397.47.

○ *Одн. Н.* *слід у спол.* а) І 340.14, *Р.* *сліду* І. І 45.686, 168.175, 243.187, II 279.559, *образн.* II 111.60, 2. І 349.26, 383.10, II 300.7, 3. II 9.47, 151.54, *у спол.* а) І 85.373, 131.1982, II 384.В, *у спол.* б) І 397.47, 3. *слід* І. І 273.25.

СЛІД² (1). *Присл.* *У спол.* як *слід* — згідно з звичаями. Прийшли попи з корогвами, Задзвонили дзвони. Поховали громадою, Як *слід*, по закону. І 8.208.

СЛІДКОМ (1). *Присл.* Його любилі Святіє діточкі. *Слідком* За ним по улицях ходили II 322.690.

СЛІЗОНЬКИ (7). *Пестл. до «сльози».* Не журиться Катерина — *Слізюньки* втирає, Бо дівчата на улиці Без неї співають. І 29.58. Нехай п'є-ун'ється Не моїми *слізюньками*, Синьою водою... І 530.В.

○ *Мн. Н.* *слізюньки* І 4.36, 428.В, 3. *слізюньки* І 8.202, 29.58, 67.140, 462.В, *О.* *слізюньками* І 530.В.

СЛІПЕЦЬ (4). 1. *Людина, позбавлена зору* (3). І будеш щаслива. Та недовго. Бо не дійде До зросту дитина, Підє собі *сліпця* водить, А тебе покине II 196.77. Спасибі тобі і за гроші. У мене їх тепер так небагато, як у того Лазаря, що *сліпці* співають по ярмарках. VI 118.20.

2. *Перен.* *Одурена, темна людина* (1). За всіх скорбящая, ридая, Молюся плачучи, подай Невольникам святую руку, *Сліпцям* окраденим. II 484.В.

◇ *Одн. Н.* сліпець 1. І 459.В, *З.* сліпця 1. ІІ 196.77, *Мн. Н.* сліпці 1. VI 118.20, *Д.* сліпцям 2. ІІ 484.В

СЛІПІЙ (42). 1. *Позбавлений зору, здатності бачити* (31). Перебедя старий, сліпий,— Хто його не знає? І 25.1. На широкому столі Сліпі лірники сиділи ІІ 79.103. Заридав кобзар, заплакав Сліпими очима. І 161.339 // *Субст.* (6). Плаче старий, обнімає, І сліпий мій плаче Невидющими очима. І 286.538. *Назва твору* (1). Сліпий (поема) І 273.3аг.

2. *Перен. Такий, що не помічає і не розуміє того, що відбувається навколо* (10). Розбойники, кати в тіарах Все потопили, все взяли. І нам, сліпим, передати Свої догмати!.. І 267.157. Великомученице кумо! Дурна еси та нерозумна! .. І раю красивого не зрїла, Не бачила, бо не хотїла Поглянути на божий день, На ясний світ животворящий! Сліпа була еси ІІ 368.9. Встань же, боже... Вознесися над землею Високо, високо, Закрий славою своєю Сліпе, горде око. І 344.156 // *Одурений, темний* (2). Горе з вами... Раби незрячі, сліпії! Чи ж кат помилює кого? ІІ 272.294. Святая сило всіх святих... Воззри, пречистая, на їх, Отих окрадених, сліпих Невольників ІІ 305.10.

3. *Перен. Безрозсудний* (1). І думав, що то була сила волі над собою, аж ні, то була гордість сліпая. VI 42.25.

◇ *Одн. Н.* сліпий 1. І 25.1, 81.243, 102.Рем., 105.1041, 150.П., 161.342, 304.371, *субст.* І 125.1774, 128.1871, 286.538, *субст., у назві* І 273.3аг., *сліпа* 2. ІІ 368.9, *сліпая* 3. VI 42.25, *З.* сліпого 1. І 288.593, 351.12, *субст.* І 154.54, 2. І 339.78, (на) сліпого 1. І 150.П., VI 206.16, (про) сліпого 1. І 290.705, сліпу 1. І 335.205, *сліпе* 2. І 344.156, *О.* сліпим 1. І 148.Прип., (з, с) сліпим 1. І 291.712, *субст.* І 496.В, *Мн. Н.* сліпі 1. І 22.65, 26.53, 156.128, 157.166, ІІ 30.60, 79.103, 2. І 303.344, ІІ 311.251, сліпії 2. ІІ 272.294, 463.В, *Р.* (од) сліпих 1. VI 130.35, *Д.* сліпим 2. І 267.157, 328.145, *З.* сліпі 1. І 157.185, (на) сліпих 2. ІІ 305.10, *О.* сліпими 1. І 161.339, (меж) сліпими 1. VI 133.25.

СЛІПИТИ (1). Фавор-гора, Неначе з злата-серебра, Далеко, високо сіяє, Аж сліпити. ІІ 308.124.

СЛІПНУТИ (1). Йордан І сніговерхій той Ліван Пурпуром золотом сіяють, Аж очі сліпнуть. ІІ 486.В.

СЛОБОДЗЕЯ (1). *Назва містечка у Молдавії.* Тепер кажуть в Слободзеї Останки збирає Головатий І 496.В.

СЛОВЕСА (2). *Слов'ян.* І словеса його святіє На серце падали Марії, І серце

мерзло і пеклось! ІІ 309.193. Неначе срібло куте, бите І семикрати перелите Огнем в горнілі,— словеса Твої, о господи, такі. ІІ 289.28.

СЛОВЕЧКО (2). *Пестл. до слово* 2. Чи вернувся Василь із Пітера?... Нехай до мене хоч словечко напише. VI 50.36.

◇ *Одн. З.* словечко VI 50.17, 50.36.

СЛОВО (178). 1. *В одн. і мн. Розмова, бесіда; висловлювання, фраза* (123). І мене в сем'ї великій, В сем'ї вольній, новій, Не забудьте пом'янути Незлим тихим словом. І 354.24. Спасибі вам і панові Артемовському за ласкаве слово. VI 21.9. Столітній очі, як зорі, сіяли, А слово за словом сміялось, лилось І 144.2458 По поводу її бенефіса написав я невеличку статейку в газету... прочитай та прикинь своє до неї яке мудре слово VI 167.7. Неначе наш Дніпро широкий, Слова його лились, текли ІІ 102.7. Мій боже милий, Даруй словам святую силу— Людськеє серце пробивать, Людськії сльози проливать ІІ 96.119. Несли, несли з чужого поля І в Україну принесли Великих слов велику силу, Та й більш нічого. І 331.41. горе словами Не розкажеться нікому Ніколи ІІ 210.20. *Повт.* (6). Ну що б, здавалося, слова... Слова та голос— більш нічого. А серце б'ється-ожила, Як їх почує!.. ІІ 85.1. *Зверт.* (1). Слово моє, сльози мої, Раю ти мій, раю! І 229.81 // *Лист, пісня тощо* (10). одчинилися двері і почта-льон подав мені третій лист ваш, написаний 7 января. Не знаю, чи зрадів би я так батькові або матері, як вашому щирому слову. VI 46.14. Єсть у мене щирий батько... Не одцуравсь того слова, Що про Україну Сліпий старець, сумуючи, співає під тином. І 81.241. *У прикл. спол.* сльози-слова (слова-сльози, слово-сльози) (4). Єсть у мене діти, та де їх подіти? Заховать з собою?— гріх, душа жива! А може їй легше буде на тім світі, Як хто прочитає ті сльози-слова, Що так вона щиро колись виливала І 75.23. Може ще я поділюся Словами-сльозами З дібровами зеленими! ІІ 213.42. *Зверт.* (2). Виливайся ж, слово-сльози: Сонечко не гріє, Не висушить. І 86.408 // *Слово чого* (8). І брат з братом обнялися І проговорили Слово тихої любові І 263.52. І слово правди понесли По всій невольничій землі Твої апостоли святії. ІІ 268.139. За кого ж ти

розп'явся, Христе, сине божий? За нас добрих, чи за **слово** Істини... І 328.130. *У порівн.* (1). От де, люде, наша слава, Слава України! Без золота, без каменю, Без хитрої мови, А голосна та правдива, Як господа **слово**. І 58.57. *Образн.* (4). Орю Свій переліг—убогу ниву! Та сію **слово**. І 349.6 //Ні (є, ніжє, аніже) **слова** (8). А Залізник попереду.. Іде собі, люльку курить, Нікому ні **слова**. І 117.1458. Вернувся сотник мій додому.. Нікому й **слова** не сказав І 175.334. І нікому я нічого, Ніжє злого **слова**, Не сказала. І 294.39 Не впусти Аніже **слова**, ні півслова З моєї грішної розмови І 456.В //На цьому **слові**—коли про це йшла мова (1) На самому цьому **слові** одчинилися двері і почтаьлон подав мені третій лист ваш VI 46.12.

2. *Оди́нця мовлення, що являє собою звуковий вираз окремого поняття* (13). Оце случилось недавно, Ще був тойді... От як на те Не вбгаю в віршу цього **слова**... І 157.4. *Повт.* (4). І коли-то воно буде Гратись і промовить **Слово** мамо. Великеє, Найкращеє **слово**! І 195.69.

3. *Тільки в одн. Мова* (10). я з самої весни не чув рідного, широго **слова**. VI 41.15. Недавно я поза Уралом Блукав і господа благав, Щоб наша правда не пропала, Щоб наше **слово** не вмирало І 290.4. Буде з мене, поки живу, І мертвого **слова**, Щоб виливать журбу, сльози. І 79.186.

4. *Тільки в одн. Жанр літературного твору у формі ораторської розповіді. У назві «Слово о полку Ігореві»* (9). Давно ворухиться у мене в голові думка, щоб перевести на наш прекрасний український язык **Слово** о Полку Ігоря. VI 86.21. Чи не зострінешся там часом з Гербелем, переводником **Слова** о полку Ігореві. VI 133.31.

5. *Згода* (2). вона.. 28 іюля при купних наших друзьх сказала мені, що без братнього і батьківського вашого святого **слова** вона не дасть мені свого такого ж **слова** (розумна і шира душа). VI 215.17.

◆ *У спол.* (21): а) (хоч) одно **слово**—про коротке висловлювання (8). «Ти богом проклятий! Ти еретик! ти еретик!... Ревліи прелати. Ти усобник!» «Одно **слово**», «Ти всіми проклятий!» Подивився Гус на папіи Та й вийшов з палати!.. І 270.289. Як будете писать до В[арвари]

Н[іколаєвни], то.. накажіть, щоб хоч одно **слово** написала VI 46.18. тяжкий гріх йому буде, як він не схоче промовить за мене хоч одно **слово**. VI 43.26. Пишу, а ще і сам добре не знаю, чи живий ти на світі, чи здоровий, бо вже оце трохи чи не півтора року, як ми не переписались з тобою ані одним **словом** VI 52.16; б) промовить **слово** з ким—поговорити (4). Якби з ким сісти хліба з'їсти, Промовить **слово** І 361.2; в) хоч на одно **слово**—хоч ненадовго (2). Прилини до мене хоч на одно **слово** Та про Україну мені заспівай! І 13.111; г) од **слова** до **слова**—все підряд (2). Та читайте Од **слова** до **слова**, Не минайте ані титли, Ніже тії коми І 334.152; д) на **словах**—лише в розмові, а не на ділі (1). Кляті! кляті! Це ж слава ваша?? На **словах**! І 227.25; е) вести **слово**—казати (1). Це, бачиш, я до того веду **слово**, що познакомившись з Семеном, і ти трохи вивчився в його тее... VI 118.25; є) вдати **слово**—написати (1). Поки море вие Та гризе високий берег, Чи не вдам я знову Про що-небудь тихенького Та благого **слова**. І 410.В; ж) без **слова**—мовчки (1). І тине згадаєш того сироту... Кого ти без мови, без **слова** навчила Очима, душею, серцем розмовлять. І 153.19; з) гонору **слово**—при запевненні, клятві (у польських шляхтичів) (1). Понятівський.. думав шляхту Приборкать тропки.. Панки сказилися... Кричат: «Гонору **слово**, дарма праця!» І 83.305.

О *Одн. Н.* **слово** 1. І 26.58, 77.99, 144.2458, 157.184, 158.233, 353.76, 462.В, 486.В, І 17.369, 267.125, 269.175, 292.32, 462.В, 467.В, VI 50.3, 189.16, *повт.* І 229.74, 229.75, *у порівн.* І 58.57, *образн.* І 266.83, 266.87, 2. VI 45.10, 3. II 268.138, 290.4, 4. VI 86.24, 86.31, *у спол.* а) І 270.285, 270.289, *у спол.* а) І 83.305, *Р.* **слова** 1. І 22.69, 80.237, 81.241, 97.786, 100.879, 117.1458, 227.13, 294.39, 486.В, II 154.15, 175.334, 190.31, 274.371, 410.В, 456.В, 463.В, VI 51.12, 189.17, 2. II 157.4, *повт.* VI 132.20 (2 р.), 3. І 79.186, 272.360, 325.16, VI 41.15, 131.39, 4. VI 86.29, 86.32, 133.31, 5. VI 215.17, *у спол.* є) І 410.В, без **слова** 5. VI 215.17, *у спол.* ж) І 153.19, до **слова** *у спол.* г) І 334.152, од **слова** 1. VI 129.37, *у спол.* г) І 334.152, *Д.* **слову** 1. II 322.703, VI 46.14, 3. **слово** 1. І 24.110, 41.534, 133.2032, 228.54, 259.8, 263.52, 395.3, II 55.245, 92.3, 200.23, 266.67, 266.69, 268.139, 268.156, 279.569, 293.4, 313.325, 322.702, 328.55, 328.66, 328.67, 462.В, VI 167.7, 201.21, 203.7, 209.29, *образн.* І 349.6, 2. І 83.301, II 278.531, VI 50.24, 189.22, *повт.* II 195.69, 195.70, 3. II 289.23, VI 16.11, 4. VI 86.21, 87.8, 87.11, 155.19, *у спол.* а) VI 15.11, 16.4, 43.26, 46.18, *у спол.* б) І 361.2, VI 42.28, 54.23, 58.7, *у спол.* є) VI 118.25, за **слово** 1. І 154.64, 328.130, II 408.В, VI

21.9, 21.24, 23.29, 27.12, 36.30, 2. І 132.2004, на слово 1. І 27.77, 322.701, у спол. в) І 13.88, 13.111, **О.** словом 1. І 161.330, 354.24, ІІ 255.260, 268.155, 323.735, 349.27, 433.В, 3. VI 24.26, у спол. а) VI 52.16, 129.37, за словом 1. І 144.2458, 2. І 13.92, **М.** на слові 1. VI 46.12, **К.** слово 1. *зверт.* І 229.81, у прикл. спол., *зверт.* І 86.408, 425.В, **Мн.** **Н.** слова 1. І 75.29, ІІ 37.88, 85.5, 102.7, 112.8, 206.33, 289.25, 445.В, *поет.* ІІ 85.1, 85.2, **Р.** слов 1. І 331.41, *поет.* ІІ 210.23, 210.25, **Д.** словам 1. І 96.119, **З.** слова 1. І 26.57, ІІ 206.34, 279.563, 321.663, у прикл. спол. І 75.23, **О.** словами 1. І 63.6, 77.74, 106.1056, 128.1873, ІІ 15.287, 210.20, 289.4, 336.4, 379.В, VI 41.17, 50.27, у прикл. спол. ІІ 213.42, образн. ІІ 349.20, з словами 2. І 296.123, **М.** на словах у спол. д) ІІ 227.25.

СЛОВУТИЦЬ (2). *Поетична назва Дніпра. Зверт.* О мій Словутицю преславний! Моє тї ладо принеси, Щоб я постіль весела слала ІІ 337.36.

◇ *Одн. К.* Словутицю ІІ 337.36, 496.В.

СЛУЖБА (2). 1. У спол. брати службу у кого — ставати на роботу до когось (1). Якщо тобі дуже уподобався пан Трошинський, то бери у його службу; я чув, що він пан і заможний і не дуже лукавий. VI 210.32.

2. *Богослужіння. Тавтол.* (1). Ой полетить, гайворони, Мої сизокрили, До батечка та скажіте, Щоб службу служили Та за мою грішну душу Псалтир прочитали ІІ 127.24.

◇ *Одн. З.* службу 1. VI 210.32, 2. ІІ 127.24.

СЛУЖИТИ, СЛУЖИТЬ (10). 1. *Займатись якоюсь діяльністю на користь когось* (1). нема вже Хтодота меж нами, учора поїхав сіромаха в Киев служити богу і государю, як той казав VI 24.15 // *Виконувати своє призначення* (1). Послужи ж, моя ти зброе, Молодій ще силі! Послужи йому так широко — Як мені служила!.. І 280.303 // У спол. у найм а х служити — працювати наймитом (1). Пішла вона до сусідів Поради просити... Присудили сусідоньки У найм а х служити І 232.78.

2. *Правити церковну службу* (3). Занеждала небога. Уже й причащали, ІІ маслосвятіе служили, — Ні, не помагало. І 322.458. *Тавтол.* (1). Ой полетить, гайворони, ...До батечка та скажіте, Щоб службу служили ІІ 127.24.

3. *Догоджати* (2). І за що мене карають, Я й сама не знаю? Мабуть за те, що всякому Служила, годила... І 296.131.

4. *Виконувати військові обов'язки, бути військовим* (2). Співа матрос, як той козак, Що в наймах виріс сиротою, Іде служити в москалі!.. ІІ 85.26.

◇ *служити* 1. у спол. І 232.78, 2. ІІ 162.84, 4. ІІ 85.26, *служить* 1. VI 24.15, 4. ІІ 108.156, *служила* 1. І 280.303, 3. І 296.131, 458.В, *служили* 2. І 322.458, *тавтол.* ІІ 127.24.

СЛУХ (1). У спол. по слуху — з розмов. Добре б зробив (як матимеш час), щоб сам поїхав у Київ, та своїм оком подивився на оту мадам Соар. По слуху вона мені не подобалась; подивився лиш на неї своїм батьківським оком. VI 220.29.

СЛУХАТИ, СЛУХАТЬ (50). 1. *Сприймаючи що-н. слухом* (38). Аби була ласка слухати, поки не охрип, співатиму І 105.1018. [Марія] дивилась, І слухала, як молодий Дивочний гость той говорив. ІІ 309.191. *Образн.* (1). Верб слуха словейка І 92.610 // У формі наказ. сп. слухай, слухайте вживається на початку або в середині розповіді для привернення уваги (15) Зо мною, слухай же, осталися Данило, чура мій, та я ІІ 234.82. Слухай лишень, скажу тобі, Кого я шукаю. І 366.199. чи я вам розказував, що я хочу рисовать нашу Україну, коли не розказував, то слухайте. VI 32.11. *Повт.* (4). Ось слухай же, мій голубе... Як каваю я в неволі, Як я нужу світом. Слухай, брате, та научай Своїх малих діток ІІ 45.27.

2. *Брати до уваги чийсь слова, поради* (8). [Мати] Вимовляє доні. «Оддячила!.. Іди ж, шукай У Москві свекрухи. Не слухала моїх річей, То її послухай». І 33.197. Правда, мудрі! Спасибі за раду.. Вибачайте... кричить собі, Я слухать не буду І 77.102.

3. *Слухатися кого* (2). Не слухала Катерина Ні батька, ні неньки, Полюбила москалика, Як знало серденько. І 28.21, як буде [Федот] мене слухать, то ще здоровийшій буде. VI 21.20.

4. *Чути* (2). Аж слухаю — Загули кайдани Під землею... І 244.200.

◇ *слухати* 1. І 103.964, 105.1018, *слухать* 1. І 96.749, 432.В, 433.В, 462.В, 2. І 76.61, *слухаю* 4. І 244.200, *слухає* 1. І 93.618, *слуха* 1. І 117.1454, *образн.* І 92.610, *слухають* 1. І 361.46, 4. І 284.451, *слухав* 1. І 507.В, 557.В, *слухала* 1. І 286.521, 289.661, ІІ 275.401, 309.191, 2. І 33.197, 50.106, 160.278, 552.В, 3. І 28.21, *слухали* 1. І 77.83, 82.287, 90.533, *буду слухать* 2. І 77.102, *буде слухать* 3. VI 21.20, *слухай* 1. І 366.199, ІІ 37.100, 51.83, 233.41, 234.82, 256.294, 257.361, VI 139.32, *поет.* ІІ 45.27, 45.31, 250.64, 250.66, 2. І 103.966, 544.В, *слухайте* 1. І 48.20, 105.1020, 111.1212, 155.84, ІІ 186.22, VI 32.11, *слухаючи* 1. І 95.727

СЛУХНЯНИЙ (3). Воно з даром божим, а до того розумненьке, слухняне і трудяще. VI 163.22. *Образн.* (2). І ти, моя

єдина. Встаєш із-за моря, З-за туману, слухняная Рожевая зоре! II 90.15.

♦ *Одн. Н.* слухняная образн. I 231.58, II 90.15, слухняне VI 163.22.

СЛУЧАЙ (7). 1. *Подія, пригода, випадок* (6). Бог зна колишній **случай** В душі свій перебираю II 87.8. немає Ніже єдиного **случаю**, Щоб доладу було згадати. II 154.11. Контрактуй [землю] на своє ім'я. На сей **случай** я оставив письмо у Вольського VI 195.33 // *При случай — при нагоді* (2). На надвірню комору (робочу) **при случай** дубового лісу купи: нехай лежить та висихає поки що буде. VI 217.40.

2. *У формі орудн. відм. одн. случаєм.* У знач. присл. *Ненароком* (1). І ти **случаєм** прочитаєш Вилиту слюзами Мою думу I 273.27.

♦ *Одн. Р.* **случаю** 1. II 154.11, **З.** на **случай** 1. VI 195.33, **О.** **случаєм** 2. I 273.27, **М.** **при случай** 1. VI 178.41, 217.40, **Мн. З.** **случай** 1. II 87.8, 152.9.

СЛУЧИТИСЯ, СЛУЧИТИСЬ (3). У Вільні, городі преславнім, Оце **случилося** недавно II 157.2. Чи не **случилось** там у тебе, крий боже, чого недоброго? VI 147.41.

♦ **случилось** II 157.2, **случилось** II 440.В, VI 147.41.

СЛЮЗА (198). 1. У *мн.* (124). Як роса та до схід сонця, Покапали **слюзи**. I 35.272. А дівчина.. Утирала мої **слюзи** II 22.36. А! цур йому. Лучше його й не згадувать, а то як згадаю що-небудь про нашу бідную Україну, то **слюзи** так і закапають із старих очей. VI 86.18. Прийшли ксьондзи.. І розлили Широке море **слюз** і крові II 33.15. Так нехай же я хоч через папір почую рідне слово, нехай хоч раз поплачу веселими **слюзами** VI 16.13. *Повт.* (6). І хлинули **слюзи**, Тяжкі **слюзи**!.. II 21.29. *Зверг.* (1). Слово моє, **слюзи** мої, Раю ти мій, раю! I 229.81. *Зверг. Повт.* (2). Ой ви **слюзи**, дрібні **слюзи**! Ви змиєте горе; Змийте його.. тяжко! нудно! I 117.1473. *Образн.* (31). Возьміть срібло-злото Та будьте багаті, А я візьму **слюзи** — Лихо виливати I 36.319. Книжечку в неволі.. змережаю Кров'ю та **слюзами** II 210.18. На безголов'я І я учуся. **Слзьми!** Кров'ю! Письмо те полилося.. II 63.53. *Образн. Повт.* (2). А на перелозі.. Я посію мої **слюзи**, Мої щирі **слюзи**. I 228.61. *Образн. У прикл. спол.* (8): а) **сло-в-а-слюзи** (**слюзи-слова**, **слово-слюзи**) (4). Може ще я поділюся **Словами-слюзами** З дібровами зеленими! II 213.42. Єсть у

мене діти, та де їх подіти? Заховать з собою? — гріх, душа жива! А може, їй легше буде на тім світі, Як хто прочитає ті **слюзи-слова**, Що так вона широко колись виливала I 75.23. *Зверг.* (2). Виливайся ж, слово-**слюзи**: Сонечко не гріє, Не висушить. II 86.408; б) **кров-слюзи** (2). Залоскочи, моє серце: Нехай не сміється Надо мною, молодю, Нехай п'є-уп'ється, Не моїми **кров-слюзами** — Синьою водою Дніпровою.. I 358.17; в) **слюзи-вода** (1). Я заридав би, заридав! І помоливсь, що не правдивим, А сном лукавим розійшлося, **Слзьми-водою** розлилося Колишнее святее диво! II 92.16; г) **ріки-слюзи** (1). Широкая, высокая Калино моя, Не водою до схід сонця Поливаная. Широкий **ріки-слюзи** Тебе полив. I 387.40 // **Слюзи чого.** *Повт.* (2). А літа тихенько кралась І **слюзи** сушили, **Слюзи** щирої любові I 352.56 // *В одн. Збірн.* (6). А іноді так буває, Що й **слюзи** нестане II 48.141. *Образн.* (2). Вітер тихий з України Понесе з росю — Мої думи аж до тебе.. Братньою **слюзою** Ти їх, друже, привітаєш I 329.174. *У прикл. спол. роса-слюза* (1). І заплакала Лілея Росю-**слюзою**.. I 355.20.

2. У *мн.* **Плач** (37). Спочивають добрі люде, Що кого втомлю: Кого — п'ястя, кого — **слюзи**, Все нічка покрила. I 36.335. До **слюз**, до крові, до погару, До всього, всього я привик. II 65.148. І в хутір лихо завернуло, І **слюз** чимало принесло I 316.250. А Мар'яна за **слюзами** Ледви вийшла з хати. I 160.280. *Повт.* (2). І бог зглянувся на ті **слюзи**, Пречистії **слюзи**! II 31.89 // **Крізь слюзи** (в **слюзах**) — *плачучи* (6). Сидить вона.. І нищечком тихесенько **Крізь слюзи** співає I 235.219. Приплила Із Сіракуз і та небога.. Прийшло їх тисяч в **слюзах** II 272.285.

3. *Тільки в одн. Те саме, що слюзина* (2). Я більше не хочу.. Одну **слюзу** з очей карих — І.. пан над панами!.. I 21.24. *У прикл. спол.* **огонь-слюза** (1). Перепливе вона Лету; І **огнем-слюзою** Упаде II 263.12.

♦ *У спол.* (35): а) **слюзи** (**слюзу**, **море слюзи**) лити (вилити, вилити, проливати, тратити) — *плакати, поплакати* (14). Думав жити, поживати Та бога хвалити, А довелось на чужині Тільки **слюзи** лити! I 106.101. Перед іконою пречистої.. Ридала [генеральша], билася.. не-

чистую Огненную **сльозу** лила. II 223.112. І розкажу я людям горе, Як тая мати ріки, море **Сльози** кровавої лила II 266.73. Бач, на що здалися карі оцнята: Щоб під чужим тином **сльози** виливать! І 38.426. Засміються злії люде Малій сиротині; Виле **сльози** на могилу — Серденько спочине. І 45.697. Вона молилася... нечистіі Рікою **сльози** проливала. II 450.В. А я, юродивий, на твоїх руїнах Марно **сльози** трачу І 227.27; 6) митися (умитися) **сльозою** (**сльозами**) — *плакати, поплакати* (5). Як калина при долині Вранці під росяу, Так Ганнусе червоніла, Миласа **сльозою**. І 166.101 *Образ.* (1). І **сльозами** умилось Веселе весілля! II 440.В; в) умитий **сльозою** (**сльозами**) — *заплаканий* (4). То дівчина.. Навік-віки на могилі **Сльозами** умита Втомилася та й задрімала. І 554.В. Подивилась [Катерина] на дитину: Уमितе **сльозою** І 40.506. Ні карії оцнята, Умиті **сльозою**, Ані серце твоє тихе, Добрее дівоче Не заступить, не закрие Неситії очі. І 348.12. *Образ.* (1). І умитее **сльозами** Серце одпочине І 62.32; г) дати (давати) **сльозам** волю — *сильно заридати, ридати* (3). Стоїть Катря серед поля, Дала **сльозам** волю. І 40.500. Несподівано Мар'яна Зостріла недолу; Співа-було, а іноді Дає **сльозам** волю І 462.В; д) залитися **сльозами** (**сльізма**) — *заплакати* (3). Жінка.. залилась Дрібними, як горох, **сльозами**. II 107.129. [Катерина] Покачала головою Та й **сльізма** залилась І 410.В; е) проливати (розлити) **чий** **сльози** — *примушувати, примусити кого плакати* (2). Мій боже милий, Даруй словам святую силу — Людськеє серце пробивать, Людськїй **сльози** проливать II 96.121. Добра чимало Вони творили на землі, Ріками **сльози** розлили II 227.15; е) **сльози** точити — *змушувати плакати* (1). Не малодушіє в неволі Вночі **сльози** точить. А гріхи мої великі Вилитися хочуть. II 407.В; ж) умивати личко **сльозами** — *плакати* (1). Умивай же біле личко Дрібними **сльозами**, Бо вернулись москальки Іншими шляхами. І 32.164; з) **сльозами** умивати кого — *плакати над ким* (1). Так воно не знає, Чого наймичка **сльозами** Його умиває. Не зна Марко І 316.227; и) сміх і **сльози** — *про те, що разом і смішне і сумне* (1). Тіль[ко] де-де православні По углах

стогнали Та, стогнучи, за батюшку Господа благали. Сміх і **сльози**! І 248.382.

◇ *Одн. Р. сльози 1. збірн. І 145.2505, II 48.141, у спол. а) І 266.73, З. сльозу 1. збірн. II 308.113, 3. І 21.24, у спол. а) II 223.112, О. сльозою 1. збірн., у прикл. спол. І 355.20, збірн., образн. І 258.12, 329.174, 3. у прикл. спол. II 263.12, у спол. 6) І 29.62, 166.101, у спол. в) І 40.506, 348.12, Мн. Н. сльози 1. І 12.36, 35.272, 39.459, 93.630, 94.676, 118.1514, 132.1999, 161.349, 199.18, 238.42, 283.391, 290.686, 321.446, 324.541, 488.В, 538.В, II 11.142, 20.10, 26.72, 27.121, 37.97, 62.31, 208.24, 318.522, 319.561, VI 58.3, 86.18, поет. І 352.63, 352.64, II 21.29, 21.30, 229.9, 229.10, образн. І 21.10, образн., у прикл. спол. г) І 387.40, 2. І 22.68, 36.335, 162.379, 280.274, 290.669, II 231.73, 305.23, 415.В, у спол. и) І 248.382, Р. сльоз 1. І 40.504, 326.50, II 33.15, 210.25, 496.В, образн. І 389.12, II 411.В, 2. І 316.250, 326.45, без сльоз 1. II 152.16, 2. II 217.2, до сльоз 2. II 65.148, кроме сльоз 1. VI 115.15, од сльоз 2. І 342.79, сліз 1. II 337.39, 396.В, Д. сльозам у спол. г) І 40.500, 462.В, VI 46.8, З. сльози 1. І 10.43, 23.91, 39.443, 39.450, 96.758, 117.1471, 146.2526, 162.378, 199.7, 243.150, 281.336, 351.22, 447.В, II 22.36, 27.138, 56.263, 169.168, 319.580, 486.В, поет. І 352.56, 352.57, образн. І 36.319, образн., поет. І 228.61, 228.62, образн., у прикл. спол. а) І 75.23, 2. І 93.638, II 213.59, 272.289, 496.В, у спол. а) І 38.426, 45.697, 79.187, 85.377, 153.25, 227.27, 360.2, 554.В, II 102.12, 106.101, 266.78, 450.В, у спол. е) II 96.121, 227.15, у спол. е) II 407.В, кризь сльози 2. І 235.205, 235.219, 280.270, 311.38, на сльози 1. І 85.382, 243.182, 444.В, образн. VI 25.23, 2. І 26.40, 161.346, 227.27, 407.В, поет. II 31.89, 31.90, про сльози 2. II 96.114, у сльози 2. І 116.1434, О. сльозами 1. І 329.165, II 31.86, VI 16.13, 43.32, образн. І 36.322, 37.379, 58.67, 79.172, 79.194, 86.411, 111.1231, 260.11, 273.28, 311.34, 325.23, 386.12, 533.В, 539.В, II 47.99, 210.18, 214.78, 214.83, 230.52, 337.40, 421.В, образн., у прикл. спол. а) II 213.42, образн., у прикл. спол. 6) І 358.17, 2. І 64.45, у спол. 6) І 39.455, 556.В, у спол. 6), образн. II 440.В, у спол. в) І 554.В, у спол. в), образн. II 62.32, у спол. д) І 317.278, II 107.129, у спол. ж) І 32.164, у спол. з) І 316.227, з сльозами 1. І 120.1566, 233.121, 2. II 272.290, за сльозами 2. І 32.173, 35.273, 160.280, 463.В, сльізма 1. І 242.140, образн. І 476.В, II 63.53, образн., у прикл. спол. в) II 92.16, слізма 1. І 407.В, образн., у прикл. спол. 6) І 531.В, у спол. д) І 410.В, сльозими 1. образн. І 244.197, М. в сльозах 1. образн. І 326.48, II 317.512, 2. І 120.1555, II 272.285, К. сльози 1. зерт. І 229.81, зерт., поет. І 117.1473 (2 р.), образн., у прикл. спол. а), зерт. І 86.408, 425.В.*

СЛЬОЗИНА (1). У спол. **сльозину** в очах показати — *заплакати*. А як умуру, моя святая! Моя ти, мамо! положи Свого ти сина в домовину, І хоть єдиную **сльозину** В очах безсмертних покажи. II 285.39.

СЛЬОЗОТОЧИВИЙ (1). Ёй богу і я заплавав, хоч я і не дуже **сльозоточивий**. VI 29.24.

СМАК (3). 1. *Про якість їжі. Повт.* (2). А петрушку Криши в юшку — Буде **смак**, буде **смак**. І 276.109.

2. У спол. знати смак — добре розбиратися в чомусь (1). Поки сто раз не поцілує, Й читати не хоче! А бурсак! Собачий синку, знаєш смак. II 171.218.

◇ *Одн. Н.* смак I. I 276.109 (2 р.), *З.* смак 2. II 171.218.

СМАКУВАТИ (1). Пішов [Тарас] нишком, Люлечку смакує I 415.В.

СМЕРДІТИ (3). Невдяки. Смердітимуть, як та собака, Убита й кинута в рові... II 487.В. Я перелякалась, Хата пустою смерділа. I 367.260. *Образн.* (1). Якби сказати, що ніколи було, то таке слово смерділо б брехнею VI 189.16.

СМЕРДЯЧИЙ (12), **СМЕРДЮЧИЙ** (1). І стане купою на купі Смердячий гній II 367.21. І сонце не гріло б смердючого гною I 515.В. *Образн.* (1). Не сердся ж на мене, мій друже єдиний, що я й досі до тебе не написав хоч на клаптику паперу. Якби сказати, що ніколи було, то таке слово смерділо б брехнею, а я не пошлю тобі смердючого слова. VI 189.17.

◇ *Одн. Н.* смердячий II 367.21, смердяче II 487.В, Р. смердючого I 331.59, образн. VI 189.17, смердючого I 515.В, (з, із) смердячої II 474.В, VI 192.8, *З.* (за) смердячий II 277.515, (в) смердючу II 47.92, смердяче VI 141.38, *М.* (в) смердючому II 65.129, (у) смердячій VI 222.19, *Мн. З.* (в) смердячі II 405.В.

СМЕРКАТИ (12). *Безособ.* Уже і сонечко зійшло, Уже й зайшло, смеркати стало II 96.47. Отож гляну та згадаю: Було, як смеркає, Защебече на калині — Ніхто не минає. I 11.14. І світає, і смеркає, І знову смеркає, А москаля, її сина, Немає, немає. I 234.174. *Образн.* (1). Спасибі, зіронько! минає Неясний день мій; вже смеркає, Над головою вже трясє Косою смерть I 273.22.

◇ *смеркати* II 96.147, *смеркає* I 11.14, 234.174, 234.175, 330.1, 392.32, II 219.32, 412.В, 460.В, *образн.* I 273.22, *смеркало* II 48.118, 415.В.

СМЕРКАТИСЯ (6). *Безособ.* Ходім, синку, смеркається, Коли पुстья́т в хату I 41.517. Смеркалося. Із Лисянки Кругом засвітило I 123.1664.

◇ *смеркається* I 41.517, 297.167, *смеркається* I 499.В, *смеркалося* I 123.1664, 246.278, 497.В.

СМЕРКНУТИ (4). *Безособ.* Незчулися, як і смеркло. I 280.280. Поки не смеркне, розмовляй О нашій славній старині. II 410.В.

◇ *смеркло* I 280.280, II 70.64, 313.345, *смеркне* II 410.В.

СМЕРКНУТИСЯ, СМЕРКНУТИСЬ (3). І смерклося, а в Чигрині, Як у домовині

I 100.858. І смерклося. І вік не великий, Не тільки день. II 188.107.

◇ *смерклося* I 100.858, 492.В, *смерклося* II 188.107.

СМЕРТЕЛЬНИЙ (1). Цькують його собаками, Крутять назад руки І завдають козакові Смертельніе муки II 131.16.

СМЕРТНИЙ (1). Діти Святої волі. Круг одра, Круг смертного твого представнуть В кайданах. II 270.227.

СМЕРТЬ (19). а смерть вільшанського титаря правдива I 150.П. У порівн. (1). Не милують, Карають завзяті. Як смерть люта, не вважають На літа, на вроду I 123.1688. *Персоніф.* (6). Над головою вже трясє Косою смерть. I 273.24 // У спол. жива смерть — беззмістовне, нудотне життя (1). Яка нудьга сидіть склавши руки, і так сидіть дні, місяці і годи. О, господи, сохрани всякого чоловіка од такої живої смерті! VI 115.40.

◇ *Одн. Н.* смерть I 150.П., у порівн. I 123.1688, *персоніф.* I 161.341, 273.24, 312.69, II 51.100, 306.44, 398.В, Р. смерті I 269.248, II 250.61, смерті II 407.В, од смерті у спол. VI 115.40, *З.* смерть II 201.45, на смерть II 427.В, О. смертю II 82.219, М. о смерті II 48.142, 48.146, VI 43.2, 43.6.

СМИРЕНІЄ (1). *Слов'ян.* А ти ніби не добавачеш.. Та матер божію гнівши Своім смиренієм лукавим. II 368.27.

СМИРИТИСЯ, СМИРИТИСЬ (3). Смирилася душа наша, Жить тяжко в оковах! I 342.81.

◇ *смирилася* I 342.81, *смирись* I 532.В, *смириться* I 395.8.

СМИРЯТИ (1). Бий поклони! І плоть старечую смиряй II 400.В.

СМІЛА (2). *Назва міста.* Горить Сміла, Смілянщина Кров'ю підпливає. I 114.1334.

◇ *Одн. Н.* Сміла I 114.1334, 144.2459.

СМІЛИВИЙ (1). Неначе птахи чорні в гаї, Козацтво сміливе літає I 202.128.

СМІЛИВО (2). *Присл.* Козацтво сміливо літає. I 467.В. Отже так з мною трапилось, спершу я сміливо заглянув лихові в очі. VI 42.24.

СМІЛИЙ (8). Став Гус перед ними!.. «Мовчи, чеше смілий...» — Гадюкою захищали I 270.278. Неначе птахи чорні в гаї, Козацтво смілеє літає I 467.В. *Образн.* (2). А де ж твої думи, рожеві квіти, Доглядані, смілі, виохані діти I 245.250. А на давнім пожарищі Іскра братства тліла, Догтлівала, дождала Рук твердих та смілих I 263.33.

Образн. Повт. (2). Прозрів еси В попелі глибоко Огонь добрий смілим серцем, Смілим орлім оком! І 263.36.

◇ *Одн. Н.* смілий І 270.278, сміле І 467.В, смілеє І 467.В, смілов І 467.В. *О.* смілим *образн.*, *повт.* І 263.36, 263.37, *Мн. Н.* смілі *образн.* І 245.250, *Р.* смілих *образн.* І 263.33.

СМІЛЯНЩИНА (5). *Назва місцевості.* Поміж возами нігде стать: Неначе в ірій, налетіло З Смілянщини, з Чигирина Просте козацтво, старшина І 100.893.

◇ *Одн. Н.* Смілянщина І 101.920, ІІ 14.1330, ІІІ 14.1334, *Р.* з Смілянщини І 100.893, *М.* в Смілянщині І 114.1342.

СМІТНИК (5). 1. (4). Вдень лазила [вдова] на смітниках, Черепки збирала І 236.232. *Образн.* (1). Більш нічого Не ви-кроїлося, і драму Глухими, темними рядами На смітник винесли ІІ 281.64.

2. *Перен. Засмічене місце* (1). Розігнав [сотник] дітей по світу.. Довелось самому.. по Смітнику Ходити, нудити ІІ 175.354.

◇ *Одн. З.* на смітнику 1. ІІ 380.В, *образн.* ІІ 281.64, *М.* на смітнику 1. І 528.В, по смітнику 2. ІІ 175.354, *Мн. М.* на смітниках 1. І 236.232.

СМІТНИЧОК (1). *Образн. Ірон.* О зоре ясна моя! Ведеш мене з тюрми, з неволі, Якраз на смітничок Миколи ІІ 281.66.

СМІТТЯ (2) *Перен.* Ми серцем голі до-гола! Раби з кокардою на лобі! Лакеї в золотій оздобі... Онуча, сміття з помела Его величства. ІІ 302.44.

◇ *Одн. Н.* сміття І 334.162, ІІ 302.44.

СМІХ (18). Там сміху людського і пла-чу не чуть І 242.126. За вихилася при-дан, За зником та за сміхом Ніхто й не ба-чив, як проїхав Той управитель ІІ 94.48 //Тільки у мн. Насмішки, глузування (2). Буде тобі, титарівно! Заплачеш, небого, За ті сміхи!.. ІІ 78.49.

◆ *У спол.* (13): а) на сміх — в насміш-ку (12). Має добре слово в світі сирота; Його б'ють і лають, закують в неволю, Та ніхто про матір на сміх не пита І 41.536. Читать — хоч би на сміх одна буква, і тії нема. VI 39.30. Боже... Покинув нас на сміх людям, В наругу сусідам І 341.61; б) сміх і сльози — про те, що разом і смішне і сумне (1). Тіль[ко] де-де право-славні По углах стогнали Та, стогнучи, за батюшку Господа благали. Сміх і сльози! І 248.382.

◇ *Одн. Н.* сміх у спол. б) І 248.382, *Р.* сміху І 242.126, ІІ 164.4, *З.* на сміх у спол. а) І 21.9, 21.15, 30.97, 41.536, 44.661, 153.13, 227.16, 312.85, 341.61,

539.В, ІІ 46.70, VI 39.30, *О.* за сміхом ІІ 94.48, *Мн. Н.* сміхи ІІ 79.95, *З.* за сміхи ІІ 78.49.

СМІЯТИСЯ, СМІЯТИСЯ, СМІЯТИСЯ (88). 1. (44). І рада [Марія], аж сміється, рада, Що Йосип сидячи мовчав ІІ 306.54. І всі регочуться, сміються ІІ 238.8. вийшла з хати Весела, сміючись, мати ІІ 242.9. *У порівн.* (1). Без милого сонце світить — Як ворог сміється І 50.83 //Веселитися, радіти (3). ладо принеси, Щоб я постіле сміючись слала ІІ 496.В. Росли укупочі, зросли; Сміятись, гратись перестали. Не-наче й справді розійшлися!.. ІІ 343.2. *Образн.* (16). За карії оченята, За чорні брови, Серце рвалося, сміялось І 22.30. Грає кобзар, виспівує—Аж лихо сміється... І 63.14. Столітні очі, як зорі, сяїли, А слово за словом сміялось, лилось ІІ 144.2458. І сонце гляне — рай та й годі! Верба сміється, свято скрізь! І 12.58 //У спол. сміятися сльозами — радіти й пла-кати разом (1). Вельможна громада Не втерпіла, ударила Старими ногами. А я ди-влюсь, поглядаю, Сміюся сльозами І 79.172.

2. *Насміхатися, знущатися, глузувати над ким, чим (з кого, з чого)* (44). А може й сам на небеси Сміється, батечку, над на-ми ІІ 230.58. Сміються люде надо мною, Зовуть покриткою, дурною ІІ 101.302. Ні, Марку, ніяко Мені матір'ю сидіти: То ба-гаті люде, А я наймичка... ще й з тебе Сміятися будуть. І 318.321. *Повт.* (2). Не так тії вороги, Як добрії люди.. І попро-сять тебе в хату, І будуть вітати І питать тебе про тебе, Щоб потім сміятись, Щоб з тебе сміятись. ІІ 133.8 //Сміятись на кого, на що (2). А коли вже пускаю в люди [«Гайдамаків», то треба і з чим, щоб не сміялись на обірванців І 150.П. Якби ви знали, паничі, Де люди плачуть живучи, То ви б елеґій не творили Та марне бога б не хвалили, На наші сльози сміючись. ІІ 229.5 //Сміятися кому (4). І на вербах повішали Органи глухі, І нам стали сміятися Едом-ляне злії І 346.229 //Без додатка (17). Вороги!.. В багно погане заховали Алмаз мій чистий, дорогий, Мою колись святую душу! Та й смієтесь. ІІ 239.15. Я, нарисо-вавши дещо, оддавав за самую убогую ці-ну, так що ж — сміються! VI 54.36 //Стави-ти із зневагою до кого, чого (10). Бага-того губатого Дівчина шанує; Надо мною, сиротою, Сміється, кепкує І 15.20. Люби ж

собі, моє серце, Люби, кого знаєш, Та не смійся надо мною, Як коли згадаєш І 15.27. А над нею, молодого, Поганець сміється І 146.16.

◇ **СМІЯТИСЯ** 2. І 346.229, **сміятися** 1. І 483.В, І 343.2, 2. І 341.29, І 79.83, *поем.* І 133.8, 133.9, **сміюся** 1. І 79.173, *у спол.* І 79.172, **сміюсь** 1. І 346.8, **сміється** 1. І 259.11, І 101.304, 2. І 230.58, **сміється** 1. І 278.198, І 306.54, 306.57, *у порівн.* І 50.83, *образн.* І 12.58, 23.84, 26.53, 63.14, 85.365, 104.988, 303.253, 325.10, 2. І 15.20, 58.42, 279.240, 352.46, 358.14, І 146.16, **сміється** 1. *образн.* І 407.В, **сміється** 1. *образн.* І 462.В, 500.В, **сміється** 1. І 491.В, *образн.* І 432.В, 2. І 491.В, 530.В, **сміється** 2. І 239.15, **сміються** 1. І 40.486, 117.1452, 252.514, 361.46, І 238.8, 2. І 31.141, 53.203, 309.39, І 101.302, VI 27.14, 54.36, **сміються** 2. І 409.В, **сміються** 2. І 408.В, 464.В, 505.В, **сміюся** 1. І 437.В, 454.В, 533.В, 539.В, 2. І 464.В, **сміюся** 2. І 15.23, **сміюся** 1. І 158.200, **сміюся** 1. *образн.* І 22.30, 133.2034, 144.2458, **сміюся** 2. І 165.39, **сміюся** 2. І 150.П, І 53.174, **будем сміятися** 1. І 259.28, **будуть сміятися** 2. І 318.321, **будуть сміятися** 2. І 508.В, **будуть сміятися** 2. І 182.4, **сміється** 2. І 15.27, 58.43, **сміється** 2. І 413.В, **сміється** 2. І 309.41, **сміються** би 2. І 13.104, **сміючися** 2. І 41.529, 342.65, **сміючися** 1. І 15.87, І 225.191, 242.9, 319.581, 496.В, *образн.* І 112.10, 2. І 166.81, 236.246, І 229.5, 239.7.

СМОКВА (2). *Назва дерева.* [Мати] І пити дасть, І отрясе, Одне прах з його хітона, Зашне дірочку та знову Під смокву піде. І 322.685.

◇ **Одн. З.** під смокву І 322.685, **О.** під смоквою І 483.В.

СМОЛА (3). Під хатами поміж садами, Зашиті в шкуру і в смолі, Гробокопатели в селі Волочать трупи ланцюгами І 150.28. *У порівн.* (1). А потім ніж — і потекла Свиняча кров, як та смола, З печінок ваших поросячих. І 203.36.

◇ **Одн. Н.** смола І 97.788, *у порівн.* І 203.36, **М.** в смолі І 150.28.

СМОЛЕНСЬКЕ (1). *Назва міста Смоленськ.* чорноморці з коша прямують на столицю через Курське, через Орел та на Смоленське, а не на Москву. VI 83.25.

СМОРИД (1), **СМРАД** (1). До льолюк, смороду і злику я став потрохи привикать, а тут спіткала мене цинг а лютая VI 42.36 // *Слов'ян. Перен.* (1). загляну в гори, В вертепи темнії і в нори.. і вас — Споборники святої волі — Із тьми, із смрада і з неволі Царям і людям на показ На світ вас виведе надалі Рядами довгими в кайдах... І 282.93.

СМУТНИЙ (8). *Охоплений сумом, зажурилий.* Понад Дніпром козак іде.. Іде смутний, невеселий, Ледве несуть ноги І 112.1264 // *Слов'яни сумних думок* (1). [Марія] Лопух зорвала і накрила, Неначе

бриликом, свою, Свою головоньку смутною І 307.89.

◇ **Одн. Н.** смутний І 112.1264, 112.1272, І 131.4, **смутна** І 38.399, І 14.269, **смутная** І 482.В, **З.** смутною І 307.89, **Мн. Н.** смутні І 353.74.

СМУТНО (2). *Присл.* А дівчина собі стоїть, Неначе вкопана, під гаєм, І смутно, сумно позирає На той широкий.. став І 306.63.

◇ **смутно** І 306.63, 493.В.

СМУШЕВИЙ (1). Тій стрічку купили. Кому шапочку смушеву, Чобітки шкапові, Кому свитку. І 197.9.

СНАГА (1). *У спол. до снаги — дуже, надзвичайно.* У Йосина того старого Убога, до снаги небога! У наймах Марія росла. І 484.В.

СНИТИСЯ (41). Нехай людям лихо сниться, А ми заспіваймо І 107.1087. А генеральші чорноброві! Що тепер сниться? І 222.106. *Повт.* (2). треба гнуться, — Гнуться мовчки, усміхаться, Щоб люди не знали.. Бо їх ласка.. нехай сниться Тому, в кого доля, А сироті щоб не снилось, Не снилось ніколи! І 86.404. *У прикл. спол.* **снилось-говорилось** (1). І широкою долину, І високую могилу, І вечірню годину, І що **снилось-говорилось**, Не забуду я. І 145.4 // **Сниться сон кому** (1). І **сниться** сон мені І 298.5 // *Ввижатися в уязі, мріях* (6). мені і вдень і вночі **сниться** ота благодать над Дніпром VI 195.12 // *Безособ.* (14). А знаєш, **снилось** мені: Удень неначе місяць сходить, А ми гуляєм понад морем Удвох собі. І 100.292. А дитині ніби **сниться**, Мов вимовить хоче: — Не плач, мамо, не розплітай Мої довгі коси — Посічуться.. І 13.194 // *З заперечною часткою «не».* *Про те, чого зовсім не можна було передбачити, уявити* (4). І не **снилось**, Що я була крепачкою, А то б утопилась, — Було б легше. І 366.212. Йому, сердешному, й не **снилось**, Що дома нищечком робилось І 71.83. а маляріві поганому скажи, коли він не схаменеться, то опиниться там, де йому і не **снилось** VI 17.24.

◇ **сниться** І 253.575, І 287.10, 298.5, VI 195.12, 195.32, **безособ.** І 13.194, 242.1, 242.8, **сниця** І 425.В, 433.В, **безособ.** І 382.В, 454.В, **сниця** І 452.В, **снися** І 499.В, **сниця** І 488.В, **сниця** VI 28.2, *поем.* І 86.404, 86.405, **сниця** І 283.402, І 222.104, 222.106, **безособ.** І 92.7, 100.292, **сниць** І 539.В, І 27.143, *у прикл. спол.* І 145.4, **безособ.** І 81.257, 366.212, 536.В, І 71.83, 166.86, VI 17.24, 21.17, **сниця** VI 197.11, **сниця** І 336.239, 539.В, нехай **сниться** І 86.402, 107.1087, VI 43.11, 73.26, 194.30.

СНІГ (22). Вночі і ожеледь, і мряка, І сніг, і холод. ІІ 358.6. чи не було там у вас зими лютої часом? У нас, благодарить бога, снігу і не видно було. VI. 83.39. *У порівн.* (2). Як сніг, три пташечки летіли Через Суботове і сіли На похиленому хресті На старій церкві. І 293.1 //В одн. і мн. Сніговий покров (9). Лечу, лечу, а вітер віє, Передо мною сніг біліє І 243.184. Дивися, чорная змія По снігу лізе... ІІ 100.287. В байраках білили Сніги білі ІІ 253.204 //В одн. і мн. Холодний, вкритий снігом край (5). Ти нас з України Загнав, голих і голодних, У сніг на чужину І 251.480. Отаке-то лихо тяжке, Батьку ти мій, друже! Блужу в снігах та сам собі: «Ой не шуми, луже!» І 59.76.

◇ *Одн. Н.* сніг І 243.184, 358.6, ІІ 154.16, *у порівн.* І 293.1, 356.65, *Р.* снігу VI 83.39, *З.* сніг ІІ 122.2, *у сніг* І 251.480, *О.* снігом І 42.558, 136.2131, ІІ 180.34, *М.* в снігу І 22.40, 81.252, 244.194, 383.4, ІІ 31.74, на снігу І 528.В, по снігу ІІ 100.287, *Мн. Н.* сніги ІІ 37.95, 253.204, *М.* в снігах І 59.76, ІІ 59.25.

СНІГОВЕРХІЙ (1). Іордан І сніговерхій той Ліван Пурпуром золотом сіяють ІІ 486.В.

СНІГОЦВІТ (1), **СНІГО-КВІТ** (1). А дівчата заквічалися І почали звати Лілеєю снігоцвітом І 356.73. І дівчата заквічалися І почали звати Лілеєю сніго-квітом І 528.В.

СНІДАННЯ (1). І тойді Поки б химев-рив мудрий дід, Творили б, лежа, епопею, Парили б скрізь понад землею, Та все б гексаметри плели, Та на горище б однесли Мишам на снідання. ІІ 373.47.

СНІДАТЬ (1). Перехрестила мене, поблагословила, і я пішов до брата вашого через улицю снідять, взявши у старенької цвіті оці. VI 29.28.

СНІЖИНА (1). *У порівн.* Сиди ж один, поки надія.. Морозом очі окує, А думи гордії розвіє, Як ту сніжину по степу! ІІ 354.12.

СНІП (4). Ходім, Гандзю, до попа Богу помолиться; Нема жита ні снопа, Вари варениці. І 106.1063 //В снопи (1). На паншиці пшеницю жала, Втомилася; не спочивать Пішла в снопи, пошкандиба[ла] Івана сина годувать. ІІ 287.3.

◇ *Одн. Р.* снопа І 106.1063, *О.* під снопом ІІ 287.6, *Мн. Н.* снопи І 274.59, *З.* в снопи ІІ 287.3.

СНОВІГАТИ (1). А я... чортзна-що, не то роблю що, не то гуляю, сновігаю по оцюму чортовому болотіві та згадую нашу Україну. VI 26.20.

СО (4). *Прійм. з орудн. відм. Слов'ян.* А із Києва туром-буйволом Іде веприщем за Рогнідою Володимир князь со киянами. ІІ 74.202. *У назві твору* (3). куплю Паперу аркуш. І зробию Маленьку книжечку.. Та й списую Сковороду Або «Три царі со дарі». ІІ 45.11.

◇ со ІІ 74.202, *у назві* ІІ 45.11, 150.4, 256.309.

СОБАКА (50). 1. (35). З собакою онучок грався І 320.388. На кого собаки на улиці лають? І 41.539. *У порівн.* (9). Мов собаки, коло огню Кругом ченці стали. І 271.339. *У прислів'ї* (5). Привикне, кажуть, собака за возом бігти, то біжить і за саннями ІІ 57. Епіграф. Собака погавка, а вітер рознесе VI 206.29. *У приказці* (1). А меж вами Найшовсь-таки якийсь проява,.. Що в морду затопив капрала, Та ще й у церкві, і пропало, Як на собаці. ІІ 281.43.

2. *Перен. Лайл.* (12). Вони брати і християни, А ти собака! ІІ 270.230. Не новий Оцей лукавий лановий. Стара собака, та ще й бита. ІІ 187.37. *Зверт.* (6). А ти, Стара собака, де б молитися, Верзеш тут погань. І 107.1103.

◆ *У спол.* собак дражнить — жебрати (3). Треба торбу брати Та йти... іти собак дражнить Од хати до хати. І 234.160.

◇ *Одн. Н.* собака 1. І 384.7, 409.В, *у порівн.* ІІ 258.402, 487.В, *у прислів'ї* ІІ 57. Епіграф. VI 27.16, 152.17, 206.29, 2. ІІ 187.37, 270.230, 410.В, *Р.* собаки 1. І 112.1280, ІІ 63.55, *Д.* собаці 1. *у порівн.* І 327.82, *З.* собаку 1. *у порівн.* ІІ 276.452, на собаку 1. *у прислів'ї* VI 45.7, *О.* собакою 1. *у порівн.* І 96.779, з собакою 1. І 320.388, *М.* на собаці 1. *у приказці* ІІ 281.43, *К.* собако 2. *зверт.* І 90.539, 107.1103, 127.1835, *Мн. Н.* собаки 1. І 41.527, 41.539, 97.821, 119.1532, 119.1536, 141.2355, ІІ 55.251, 358.4, *у порівн.* І 271.339, 289.627, 495.В, ІІ 277.514, 2. І 104.1010, ІІ 30.62, *З.* собак 1. І 295.65, ІІ 328.53, 2. ІІ 311.257, *у спол.* І 234.160, 369.318, ІІ 196.80, на собак 1. І 539.В, *О.* собаками 1. ІІ 96.150, 131.13, з собаками 1. І 41.525, ІІ 311.11, *К.* собаки 2. *зверт.* І 104.1002, ІІ 328.52, 461.В.

СОБАЧАТА (1). *Перен. Лайл.* Гонто, Гонто! Оце твої діти. Ти нас ріжеш — заріж і їх: Вони католики.. «Убийте пса! а собачат Своєю заріжу» І 138.2213.

СОБАЧИЙ (6). 1. *Перен. Підлий* (2). Сказали б, що брешу, Що на панів, бачиш, сердитий, То все таке і пишу Про їх собачії звичаї... ІІ 93.7.

2. *У складі деяких лайливих виразів* (4). А бурсак! Собачий сину, знаєш смак. ІІ 171.218. Не божиш, собача шкуро! І 90.509.

О *Одн. Н.* собачий 2. II 171.218, собача 2. I 90.509, *Р.* собачого 2. VI 197.10, *З.* собачу 2. VI 200.17, *О.* (з) собачою 1. VI 201.38, *Мн. З.* (про) собачій 1. II 93.7.

СОБАЧКА (1). *Зменши, до собаки 1.* А москаль дере собі за своїми, тільки курява ляга — собачка ще поганенька доганя його та біжить гавкає. VI 27.6.

СОБІ (280). *Частка. Вживається при дієсл. або присл. чи займ., підкреслюючи, що дія відбувається вільно, незалежно від будь-яких обставин, так, як хочеться діючій особі.* Хатки прилипли виглядають, Мов діти в білих сорочках У піжмурки собі гуляють. II 393.В. Я так собі думав — що ж, що я напишу письмо, хіба їм буде легше? VI 15.8. І дід, і баба у неділю На призбї вдвох собі сиділи I 312.87. На верстовім шляху в полі Корчма під вербою Стоїть собі в холодочку II 187.60. *Повт.* (2). Од зіроньки до зіроньки Сидять собі у вдівоньки. Сидять собі, розмовляють, Пречисті дожидають. II 42.8. //Нехай (хай) собі (25). Не втирайте ж мої слюзи, Нехай собі ллються I 23.92. Хай собі сердитесь, коли в його така сердита натура. VI 211.10. *Повт.* (2). Нехай собі розійдуться Так, як ізійшлися, ..Нехай собі... I 96.754 //Сам (сама) собі (16). Матрос, ..На вахті стоя, Журився сам собі чогось II 85.20. Братерська наша воля Без холопа і без пана Сама собі у жупані Розвернулася весела II 35.12.

◆ *У спол.* (14): а) так (таке) собі (12): 1) без якихось наслідків, без змін (7). Минулися Мої дні і ночі Без радості, молоді! Так собі минули На чужині. II 190.22. І бачиться, в селі убогим (Мені так бачиться) нічого Не виросло і не згнило, Таке собі, як і було. II 205.19; 2) як-небудь (2). Один старий одпочине В пишній домовині. Другий старий і так собі Де-небудь під тином. I 364.130; 3) про щось невизначене, без яскравих ознак (3). Скажу ширю правду, не те, щоб ніколи було або що, а так собі, ні се ні те VI 15.7; б) знай собі — не звертаючи ні на що уваги (2). П'яниці, знай собі, кричать: — І патріот! і брат убогих! Наш славний князь! Віват! Віват! II 10.76.

О собі I 14.21, 15.25, 23.92, 25.15, 27.84, 29.37, 29.53, 29.67, 34.230, 49.58, 49.65, 59.76, 61.45, 65.95, 77.101, 77.105, 90.511, 93.650, 101.901, 102.923, 113.1312, 117.1457, 126.1793, 141.2319, 147.2531, 150.П, 152.19, 155.86, 159.254, 168.160, 200.50, 202.139, 203.180, 234.172, 239.27, 240.51, 241.105, 244.193,

248.361, 249.411, 253.563, 274.61, 284.450, 289.655, 311.56, 311.58, 312.87, 316.245, 358.19, 358.25, 359.49, 365.157, 366.230, 392.31, 398.71, 403.В, 411.В, 416.В, 435.В, 444.В (2 р.), 458.В, 462.В, 472.В, 493.В, 500.В, 533.В, 537.В, 538.В, 545.В, II 9.53, 9.60, 21.8, 23.7, 35.12, 45.12, 46.37, 53.163, 55.257, 64.102, 66.185, 70.49, 70.60, 72.115, 77.24, 77.26, 78.31, 78.52, 80.133, 85.20, 95.72, 97.170, 99.236, 100.295, 103.20, 104.24, 105.51, 107.141, 150.6, 161.63, 161.67, 164.18, 165.37, 170.181, 170.187, 170.200, 170.202, 171.206, 174.291, 174.300, 174.314, 175.319, 179.15, 181.3, 186.15, 187.60, 187.66, 188.102, 196.77, 197.3, 200.29, 201.58, 202.16, 204.10, 205.2, 205.30, 208.11, 208.19, 210.6, 215.6, 215.26, 220.25, 222.87, 222.91, 223.143, 225.198, 227.5, 230.65, 232.14, 232.15, 232.23, 242.22, 250.73, 251.115, 255.278, 256.307, 256.325, 265.35, 287.16, 288.15, 298.7, 298.9, 306.31, 306.45, 306.61, 310.220, 311.236, 312.288, 312.294, 312.313, 318.535, 318.538, 319.568, 319.571, 319.596, 319.601, 320.617, 321.652, 324.7, 326.37, 331.3, 335.21, 341.17, 354.13, 357.4, 364.14, 370.6, 379.В, 380.В, 383.В, 384.В, 393.В, 398.В, 401.В, 402.В, 404.В, 405.В, 410.В (2 р.), 411.В, 415.В, 429.В, 435.В, 438.В, 440.В, 443.В, 445.В (3 р.), 448.В (2 р.), 449.В, 454.В, 455.В, 458.В (2 р.), 468.В, 475.В, 483.В, 484.В, 485.В, 488.В, 490.В, 491.В, 496.В, 500.В, VI 15.8, 19.24, 24.7, 24.13, 26.16, 27.3, 27.5, 28.34, 34.26, 38.6, 39.26, 42.33, 43.29, 54.20, 58.25, 58.31, 82.14, 82.16 (2 р.), 82.23, 82.27, 82.35, 82.36, 83.37, 85.29, 86.8 (2 р.), 87.14, 115.6, 115.11, 118.22, 133.6, 139.18, 147.4, 148.26, 189.14, 195.27, 197.9, 198.6, 201.28, 203.15, 209.2, 211.10, 221.13, 327.В, *пост.* I 96.754, 96.760, II 42.8, 42.9, *у спол. а)* I 364.130, 538.В, II 76.6, 80.139, 190.22, 205.19, 218.3, 225.192, 254.242, 361.15, 439.В, VI 15.7, *у спол. б)* II 10.76, 98.202.

СОБІЕСЬКИЙ (2). Було, шляхта, знай, чваниться, День і ніч гуляє Та королем коверзує... Не кажу Степаном Або Яном **Собієським**: Ті два незвичайні, — А іншими. I 82.279.

О *Одн. О.* Собієським I 82.279, Собієським I 424.В.

СОБЛУДИТИ (1). *Слов'ян. Согрішити.* Прокинься, кумо, пробудись.. Та щирим серцем нелукаво Хоть раз, сердего, **соблудити**. II 369.31.

СОБЛЮСТИ (2). *Слов'ян. Зберегти.* А чистих серцем — коло їх Поста в ти ангели свої, Щоб чистоту їх **соблюсти**.

О *соблюсти* II 332.18, *соблюди* II 333.30.

СОБОР (7). 1. *Збори вищого духовенства* (4). У Празі глухо гомонять, І цесаря, і Вячеслава, І той **собор** тисячоглавий Уголом лають! I 269.244. I з **собором** Іде сам кесар. II 271.258 //Взагалі зібрання людей (2). Псалом новий господеві Воспоєм честним **собором** II 274.377.

2. *Головна або велика церква в місті* (3). **Собор** Мазепин сєє, біліє II 26.106. приїхав у ту Москву, та й гуляю собі по уликах, ..розглядаю собі то церкви, то **собори** VI 82.17.

О *Одн. Н.* собор 2. II 26.106, *Р.* із собора 2. II 463.В, *З.* собор 1. I 269.244, *О.* собором 1. I 347.261, II 274.377, з собором 1. II 271.258, *Мн. З.* собори 2. VI 82.17.

СОБРАТИ (1). *Образн.* Равві великого глаголю На ниві сіються новий! І виростуть, і пожнемо, І в житницю соберемо Зерно святее. II 310.202.

СОВА¹ (12). Людей не чуть; через базар Кожан костокрилий Перелетить; на вигоні *Сова* завиває. I 100.867. *У порівн.* (2). А сивий гетьман, мов *сова*, Ченцеві зазирає в вічі. II 37.91. І тепер я розбитее Серце ядом гою, І не плачу, й не співаю, А вию *совою* I 352.68. *Рим.* (1). Кричать *сови*, спить діброва, Зіронуки сіяють I 36.329. *Назва твору* (1). *Сова*. I 230.3аг.

О *Одн. Н.* *сова* I 100.867, 241.68, 392.34, II 16.324, 101.307, *у порівн.* II 37.91, *у назві* I 230.3аг., *О.* *совою* I 236.247, *у порівн.* I 352.68, *Мн. Н.* *сови* I 384.11, II 17.366, *рим.* I 36.329.

СОВА² (1). Подражаніє польському поетові Антонію *Сові* II 493.3аг.

СОВРЕМЕННИЙ (2). журналу [я] вже десятий рік і в очі ні одного не бачив і не знаю, що там і діється в тій новій, чи *сременній*, літературі. VI 130.40.

О *Одн. М.* (в) *сременній* VI 130.40, *Мн. О.* *сременними* I 335.202.

СОГЛАСИТИСЯ (1). *Погодитися*. Він сказав мені, що «согласится на условие, какое ты ему предложишь». Чудний би був, якби і не *согласився*. VI 154.22.

СОГРІШАТИ (1). *Грішити*. Добре отим Сиротам щасливим, Що не мають отих батьків!в. То й не *согрішають*. II 172.239.

СОГРІШИТИ (1). І в тій хаті поставили Царя почувати, Як вертався із-під Полтави. А я йшла з водою До хатини... а він мені Махає рукою, Казе коня напоїти... Я не знала, що я тяжко, Тяжко *согрішила*! I 296.109.

СОЗДАТИ (1). *Створити*. Кричите, Що бог *сздав* вас не на те, Щоб ви неправді поклонились!.. I 331.43.

СОКИРА (10). А жид ізнадвору, Мов скажений, вибігає! З *сокирою*! II 158.68. *Образн.* (7). А щоб збудить Хиренну волю, треба миром, Громадою обух стати; Та добре вигострить *сокиру* — Та й заходиться вже будить. II 288.13 // *Символ насильства* (1). Не вас мені, сердешних, жаль...

А тих, що бачать над собою *Сокиру*, молот і кують Кайдани новіє. II 311.253.

О *Одн. Н.* *сокира образн.* II 59.1, 59.11, 59.26, *Р.* без *сокири образн.* II 367.9, *З.* *сокиру* II 159.77, 311.253, *образн.* II 59.7, 288.13, *О.* *сокирою образн.* II 60.59, з *сокирою* II 158.68.

СОКИРИНЦІ (1). *Назва села*. Може прибукає в *Сокиринці* оце добрий чоловік і маляр дуже дотепний, то ти, мій друже богу милий, ласкаво привітай його. VI 182.21.

СОКІЛ (8). 1. (2). Чи винен той голуб, що *сокіл* убив? I 4.58.

2. *Перен. Про юнака, чоловіка. Нар.-поет.* (6). Брати мої, *соколи*, Привели І корову із діброви, І наміста нанесли. I 140.2315. *Зверт.* (4). А Оксана, як голубка, Воркує... «Серце моє, доле моя! *Соколе* мій милий! Мій!» — аж верби нагинались Слухати тую мову. I 96.747. Заридала Катерина, Та бух йому в ноги: «Прости мені, мій батечку, Що я наробила! Прости мені, мій голубе, Мій *соколе* милий!» I 33.277 *У прикл. спод. сини-соколи* (1). Стара твоя чи бгає ще хоч як-небудь метелицю, сини-*соколи* твої, де вони тепер повертаються? Поцілуй їх, друже мій, за мене. VI 84.14.

О *Одн. Н.* *сокіл* 1. I 4.58, *К.* *соколе* 2. *зверт.* I 33.277, 96.747, 118.1493, 134.2081, *Мн. Н.* *соколи* 2. I 140.2315, *у прикл. спод.* VI 84.14, *О.* з *соколами* 1. I 268.234.

СОКОЛИНИЙ (1). Якби мені крила, крила *Соколинії*, Полетіла б я за милим II 167.119.

СОКОЛЯТА (1). *Перен.* Гамалія по Скутарі — По пеклу гуляє. Сам хурдигу розбиває, Кайдани ламає. «Вилітайте, сірі птахи.» Стрепенулись *соколята*, Бо давно не чули Хрошеної тії мови. I 201.100.

СОКОРИНА (1). Зоре моя вечірняя... Розкажи, як за горою Сонечко сідає. Як у Дніпра веселочка Воду позичає. Як широка *сокорина* Віти розпустила... II 8.9.

СОКОРІВКА (1). Чорний шлях виходив од Дніпра, меж устями річок *Сокорівки* і Носачівки I 148.Прип.

СОКРАТ (4). *Ім'я старогрецького філософа-ідеаліста*. Ти привітала Нерона лютого, Сарданапала, Ірода, Каїна, Христа, *Сократа*... II 32.11 // *Перен.* (3). І наш *Сократ* убогих брат Дочку й тиличку однімає У мужика... II 381.В.

О *Одн. Н.* *Сократ перен.* II 381.В (3 р.). *З.* *Сократа* II 32.11.

СОЛДАТ (6), **САЛДАТ** (3). в Оренбурзі, і до прийому не водивши, наділи на мене солдатську зброю і так з того часу, друже мій єдиний, став [я] **солдатом**. VI 83.11. Ножі салдати полоскали... В їх чистій праведній крові... II 489.В. *У прикл. спол.* москаля-солдата (1). І день і ніч дивилася Та й стала питати: «Чи не чув хто, чи не бачив Москаля-солдата, Мого сина.» I 235.209 // *У спол.* в солдати заголити — *віддати на військову службу* (2). Вдова шкандибає Під дзвіницю, сердешная, Руки простягати До тих самих, до багатих, Що сина в солдати Позаторік заголили. II 122.8.

♦ *Одн. Н.* солдат VI 85.35, *Р.* солдата *у прикл. спол.* I 235.209, *О.* солдатом VI 83.11, *Мн. Н.* солдати II 314.389, салдати II 489.В, *З.* в солдати *у спол.* II 122.8, в салдати *у спол.* II 426.В, *О.* меж солдатами VI 58.6, с салдатами II 475.В.

СОЛДАТСЬКИЙ (3), **САЛДАТСЬКИЙ** (2). Верчуся, світу дожидаю, А за дверима про своє Солдатське нежитіє Два часові розмовляють. I 396.8. А в Оренбурзі, і до прийому не водивши, наділи на мене солдатську зброю VI 83.11. Через три місяці я опинився в Орской крепости в салдатській сірій шинелі VI 39.20.

♦ *Одн. З.* солдатський VI 85.11, солдатську VI 83.11, (про) солдатське I 396.8, *М.* (в) салдатський VI 39.20, *Мн. М.* (в) салдатських VI 50.18.

СОЛОВЕЙ (1). *Образн.* Згадую нашу Україну. Ох, якби-то мені можна було прихитати до солов'я, весело б було. VI 26.22.

СОЛОВЕЙКО (18). 1. *Пестл. до соловей* (17). Зашебетав соловейко — Пішла луна гаєм I 6.145. *У порівн.* (1). А серденько соловейком Щебече та плаче I 23.87.

2. *Ігравка* (1). Ганна діда питалася.. І внучатам із клучочка Гостинці виймала: ..А Карпові соловейка Та коників пару I 321.417

♦ *Одн. Н.* соловейко I. I 6.145, 8.219, 11.7, 12.35, 12.50, 12.67, 49.50, 49.59, 50.74, 136.2142, 241.97, 390.10, 390.15, II 27.148, *З.* соловейка I. I 92.610, 462.В, 2. I 321.417, *О.* соловейком I. *у порівн.* I 23.87.

СОЛОМА (6). На великдень, на соломі Протів сонця, діти Грались собі крашанками Та й стали хвалитись Обновами. II 197.1.

♦ *Одн. Р.* соломи II 234.110, *З.* на соломі I 160.307, *О.* соломою VI 179.24, *М.* на соломі I 538.В, II 197.1, 234.108.

СОЛОМ'ЯНИЙ (3). 1. *Зроблений із соломи* (1). у садочок входить молодий хлопець в солом'яному брилі II 168.Рем.

2. *У спол. солом'яний дух. Міфол.* (2). Пограємось, погуляймо, Та пісеньку заспіваймо: Ух! ух! Солом'яний дух, дух! I 5.96.

♦ *Одн. Н.* солом'яний 2. I 5.96, 6.114, *М.* (в) солом'яному I. II 168.Рем.

СОН (23). 1. *Фізіологічний стан організму* (9). Слава б стала По всьому світу про ослицю, Якби вона яку царицю Хоча грузинську несла В гарем с царем розкошувати, Од сна і власті одпочить II 489.В. *У порівн.* (1). Любов та буде молодю І непорочною... такою, Як сон дитини на зорі! II 450.В // *Сном* задрімати — *заснути* (3). а Іуди.. на золотюглі І сном нечистим задрімали. I 110.1197 // *Крізь сон* (4). а я поки До своїх вернуся.. Та хоч крізь сон подивлюся На ту Україну I 145.2481. *У порівн.* (1). І «Отче наш» тихо-тихо, Мов крізь сон, [Ганна] читала. I 323.507.

2. *Те, що сниться; сновидіння* (14). Давне-колишній та ясний Присниться сон мені! II 348.10. *Повт.* (2). Та й сон же, сон, напричуд дивний, Мені приснився I 240.62. *Назва твору* (4). а я вам [М. В. Максимович] тепер шлю замість парчового очіпка, мій невеличкий Сон VI 187.7. *Образн.* (1). Я заридав би, заридав! І помолився, що не правдивим, А сном лукавим розійшлося, Слізьми-водою розлилося Колишнєє святеє диво! II 92.15.

♦ *Одн. Н.* сон 1. *у порівн.* II 450.В, 2. II 28.164, 232.10, 298.5, 348.10, 476.В, *повт.* I 240.62 (2 р.), *у назві* I 239.3аг., II 24.3аг., 287.3аг., *Р.* од сна I. II 489.В, *З.* сон I. II 495.В, 2. II 233.45, *у назві* VI 187.7, *крізь сон* 1. I 145.2481, 258.24, *у порівн.* I 323.507, *крізь сон* 1. II 406.В, *О.* сном 1. I 110.1197, II 287.8, 2. *образн.* II 92.15, *Мн. З.* сні 2. II 450.В.

СОНЕЧКО (28). 1. *Пестл. до сонце* 1. (24). І сонечко серед неба Опинилось, стало I 282.374. В похід у дорогу славні компаніїці До схід сонечка рушали. II 42.22. *У порівн.* (1). Бач, і сирота, А всім була навдивовижу. Бувало, вигляне із хижі, Як тая квіточка з роси, Як тее сонечко з-за хмари. II 250.53.

2. *Пестл. до сонце* 2. (4). Вечерне сонечко гай золотило, Дніпро і поле золотом крило II 26.104. Нехай хмара На татари, А сонечко на християне II 99.256 // На сонечку — на осонні (1). На березі Ганна роздяглася.. Гне стан гнучкий, розгинає, На сонечку гріє. I 167.129.

О *Одн. Н.* сонечко 1. I 16.38, 75.7, 84.341, 86.409, 251.490, 282.374, 389.1, 554.В, II 8.6, 14.263, 21.3, 25.69, 60.31, 96.146, 142.2, 242.19, 337.43, 403.В, у порівн. II 250.53, 2. II 26.104, 99.256, 199.19, соничко 1. I 424.В, II 488.В, Р. сонечка 1. II 42.22. *З.* сонечко 1. I 306.461, на сонечко 1. I 462.В, М. на сонечку 2. I 167.129.

СОННИЙ (5). що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристріт? Сяде шити — Не те вишиває. Часом сонна розмовляє I 158.198. *Образн.* (1). Встала й весна, чорну землю Сонну розбудила I 136.2138 // *Субст.* (2). Отак і ви прочитай[те], Щоб не сонним снилися Всі неправди I 336.239. *Субст. У порівн.* (1). Пішла [чорнобрива]... Вмилась, напилася, Побігла, та й стала, Вдруге, втретє, та мов сонна В степу за-співала I 411.В.

О *Одн. Н.* сонна I 6.126, 158.198, *субст.*, у порівн. I 411.В, *З.* сонну образн. I 136.2138, *Мн. Д.* сонним *субст.* I 336.239.

СОН-ТРАВА (4). Не сон-трава на могилі Вночі процвітає, То дівчина заручена Калину сажав I 386.8.

О *Одн. Н.* сон-трава I 386.8, 387.32, 554.В, II 8.21.

СОНЦЕ (104). 1. (94). Із-за гаю сонце сходить II 131.1. А парубки копиці кляли, Та, знай, на сонце позирали II 186.25. За сонцем хмаронька пливе II 178.1. Проклятий час-годинионька, Що ти народилася! Якби знала, до схід сонця Була б утопила... I 32.185. До сходу сонця, рано-рано!! У Віфлеємі на майдані Зійшовся люд II 314.366. *У порівн.* (3). А мітла, Мітла огненна світила, Неначе сонце II 315.409. Все сумує,— тільки слава Сонцем засіяла. I 13.78. *У прислів'ї* (1). не так пани, як підпани, або — поки сонце зійде, то роса очі вийсть. I 103.968. *Персоніф.* (9). Шелестить Пожовкле листя по діброві; Гуляють хмари; сонце спить; Нігде не чуť людської мови I 136.2126. Попрошалося ясне сонце З чорною землею II 27.114. *Образн.* (4). Може ще раз сонце правди Хоч кризь сон побачу I 258.23. *Образн. У прикл. спол.* сонце-п-р-а-в-д-а (1). І знову шкуру дерете З братів незрящих, гречкосіїв, І сонця-п-р-а-в-д-и дозрівать В німецькій землі, не чужій, Претесея знову!! I 331.48 // *У спол.* на схід сонця — туди, де сходить сонце (2). Встали сіромахи, Помолились на схід сонця, Пішли понад шляхом I 47.749.

2. Сонячне світло, тепло (10). Широкая, високая Калино моя, „Повий мою голо-

воньку, Росою умий. І вітами широкими Од сонця закрий I 387.51. Сонця мало, рясту мало І багато хмари. I 136.2151 // *Н* а сонці, против сонця — на осонні (2). Ішов кобзар до Києва Та сів спочивати.. Мале дитя коло його На сонці куняє I 46.716. На великдень, на соломі Против сонця, діти Грались собі крашанками II 197.2.

О *Одн. Н.* сонце 1. I 5.89, 10.39, 10.43, 11.1, 12.61, 13.83, 13.105, 31.115, 32.161, 35.281, 39.438, 42.551, 50.82, 57.11, 65.98, 66.111, 76.35, 76.62, 80.201, 111.1232, 119.1523, 228.44, 241.88, 270.303, 305.421, 312.89, 331.59, 387.62, II 11.143, 20.1, 21.15, 22.38, 23.1, 36.68, 131.1, 161.54, 313.343, 337.44, 357.7, 358.25, 485.В, у порівн. I 27.73, II 315.409, у прислів'ї I 103.968, *персоніф.* I 12.57, 26.71, 65.101, 136.2126, 270.304, 306.442, II 21.16, 27.114, 357.10, 2. I 203.181, Р. сонця 1. I 32.185, 35.271, 39.454, 53.216, 137.2189, 139.2235, 166.109, 225.5, 230.13, 387.38, 453.В, II 48.116, 72.111, 125.23, 201.43, 310.217, 314.366, 317.490, образн. I 264.82, образн., у прикл. спол. I 331.48, у спол. I 47.749, 463.В, 2. I 136.2151, сонця 1. II 406.В, 410.В, од сонця 2. I 387.51, од сонця 2. I 554.В, против сонця 2. II 197.2, *З.* сонце 1. I 39.440, 61.30, 76.56, 241.98, 242.112, 286.540, 290.691, 332.76, II 59.18, 178.3, образн. I 258.23, 328.144, 518.В, за сонце 2. I 327.83, на сонце 1. II 186.25, *О.* сонцем 1. у порівн. I 13.78, 2. II 385.В, за сонцем 1. II 178.1, М. на сонці 1. I 26.64, 2. I 15.32, 46.716, II 18.433.

СОПІЛКА (3). Чабан вранці з сопілкою Сяде на могилі I 48.11.

О *Одн. О.* з сопілкою I 48.11, М. на сопілці II 353.85, на сопілці II 500.В.

СОПІТИ (2). Прихожу: Старшина пузата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та понадувалось I 252.535. *Образн.* (1). Огонь небесний той погас, І в тую косяну комору Полізли свині ізнадвору, Мов у калюжу, та й сопуть. II 202.26.

СОПУТНИК (1). *Зверт.* Друже мій, О мій супутниче святий! Поки огонь не захопонув, Ходімо лучче до Харона II 373.50.

СОРОКА (4). *У порівн.* (3). А дівчата Мов ті сороки цокотали Та до криниці учасали У яр погуляти. II 186.28. *У приказці* (1). Яка оце тобі сорока на хвості принесла, що я тут нічого не роблю, тільки бенкетую. VI 170.2.

О *Одн. Н.* сорока у порівн. II 173.264, у приказці VI 170.2, *Мн. Н.* сороки у порівн. II 77.18, 186.28.

СОРОКОУСТ (1). Молитва за померлого через сорок днів після смерті. Сорочусти наймала У Києв ходила I 539.В.

СОРОМ (23). 1. Почуття збентеження, ніяковості за свій вчинок (6). Нудьга, печаль І сором душу оступила, І ти запла-

кала! II 78.68. У приказці (3). Іноді так мене нудьга за серце здавить, що (без сорома казка) аж заплачу VI 43.7.

2. *Присудк.* (12). Єсть люде на світі.. Здається, панують, А долі не знають,— ..3 нудьгою та з горем Жупан надівають, А платати— **сором**. I 36.316. Цур йому, тому лихові, а то ще щоб не заплакати, а іноді далєбї доходить до того, аж самому **сором** VI 50.33. *Повт.* (2). А де ж ти діла палянищо?.. Чи, може, ще й не напекла? Е, **сором, сором!** Лепська мати! I 320.398 //У **спол. сором** сказати— незручно зізнатися (1). Посылаю вам билеты на Гаї-дамаки, роздай[те], будьте ласкаві, як умієте, вони вже надрюковані. Та... ей-богу, **сором** сказати, нема чим викупить з дрюкарні. VI 21.4.

3. *Ганьба, безчестя* (5). Я Катруся твоя люба.. Що од тебе сина мала, Покритою стала... Покриткою... який **сором!** I 44.631. Де їй дітись од **сорома**, Де їй заховатись? II 81.173. *Повт.* (2). I **сором** тут, i **сором** там— Вставать з чужої домовини, На суд твій праведний прийти I 201.77 //Про ганебний вчинок (1). Насилу [сотник] вліз у хату Та й ліг собі тишенько спати, Щоб Настю, бачте, не збудить, Та **сорома** не наробить. II 175.320.

О *Одн. Н.* **сором** 1. II 78.68, 2. I 36.316, 96.769, 150.11, 167.125, 279.264, 317.278, II 27.36, 50.33, 206.37, *повт.* I 320.398 (2 р.), у *спол.* VI 21.4, 3. I 44.631, *повт.* I 201.77 (2 р.), *Р.* **сором** 3. II 175.320, **без сорома** 1. I 165.31, 166.88, у *приказці* VI 43.7, 87.16, 130.3, **од сорома** 3. II 81.173.

СОРОМИТИСЯ (7). карі очі В неволі гаснуть; розковати Козак сестру свою не хоче, Сам не **соромиться** конать В ярмі I 108.1132. Кокорев, як я бачу, забув про мої гроші, а нагадати йому нікому проч тебе, а ти **соромися**. VI 188.8.

О *соромлюся* I 365.191, *соромися* VI 188.8, *соромиться* I 108.1132, 169.198, *соромія* I 436.В, *соромляться* I 161.329, *соромся* I 106.1085.

СОРОМІТНИЙ (1). Дівчата співали: «..Шапки хлопці погубили, Тільки наймит не згубив, Удовівну полюбив...» **Соромітна**, нехай їй лихо! II 54.195.

СОРОМЛИВИЙ (1). Де доткнешся до користі, до грошей, то я бачу, що твоя натура моїй сестра рідна, i **соромлива**, i боязлива. VI 188.5.

СОРОЧЕНЯ (3). *Зменш.-пестл. до сорочка.* [Марія] шие Малесеньке **сороченя**— Комусь то ще? II 312.296. пішла [Марія]

На Ніл **сороченя** прати В дорогу синові. II 317.481.

О *Одн. З.* **сороченя** I 312.296, **сорочиня** II 488.В, *Мн. З.* **сороченята** II 317.481.

СОРОЧЕЧКА (7). *Зменш.-пестл. до сорочка.* Молодиця.. коло дитини Так і пада, ніби мати; В будень i в неділю Головоньку йому змие, Й **сорочечку** білу Що день божий надіває. I 315.212. А Йосип сина забавляв, На призбї сидя, поки мати На річці прала ті малі **Сорочечки**. II 317.486.

О *Одн. З.* **сорочечку** I 315.212, II 13.226, 197.7, **сорочичку** II 382.В, *Мн. З.* **сорочечки** II 11.149, 317.486, 490.В.

СОРОЧКА (17). А вночі, дівчата, Випливає з води мати... Страшна, синя, розхристана I в мокрій **сорочці** I 168.187. Ще ось що: може Харита скаже: що вона вбога, сирота, наймичка, а я багатий, та гордий, то ти скажи їй, що в мене багато дечого нема, а часом i чистої **сорочки** VI 198.29. Дивлюсь— аж он передо мною.. Хатки біленькі виглядають, Мов діти в білих **сорочках** II 24.15 //Частина українського жіночого національного костюма (4). Нехай же що є, то те й буде, а я таки знову буду просить вас, щоби ви, коли буде ваша ласка, прислали мені дівочу **сорочку** гарно пошиту, плахту, стрічок зо дві, та й годі. VI 19.7. *Образн.* (1). А тим часом перевертні Нехай підрастають. Та допоможуть москалеві Господарювати Та з матері шолатану **Сорочку** знімати. I 226.44.

О *Одн. Р.* **сорочки** VI 198.29, **З.** **сорочку** I 508.В, VI 19.7, 19.14, 20.14, 194.9, *образн.* I 226.44, **на сорочку** I 169.195, **М.** в **сорочці** I 168.187, 274.69, 287.547, 320.386, **на сорочці** I 167.121, **Мн. З.** **сорочки** II 483.В, **М.** в (у) **сорочках** I 284.447, 312.88, II 24.15.

СОСІД див. СУСІД.

СОСНИЦЯ (2). *Назва містечка.* Не пустили Дорошенка, У рясі пізнали, Закували у кайдани, В **Сосницю** послали, А з **Сосниці** в Ярополче Віку доживати. II 161.48.

СОСНОВИЙ (2). На хату купи тільки **соснового** дерева, на двері i одвірки дубового або ясенювого. VI 215.4.

О *Одн. Р.* **соснового** VI 215.4, **З.** **сосновий** VI 217.33.

СОТВОРИТИ (1). *Слов'ян. Учинити.* Вхопив його та й укинув Максима святого У криницю... Таке-то **Сотворив** я, си-ну! II 258.382.

СОТНИК (45). *Офіцерський чин в козаках військах.* А тим часом привітай оцьо-

го доброго і благородного сотника Хаїрова. VI 70.17. Пишними рядами Виступають отамани, Сотники з панами І гетьмани І 78.132 В Броварях Уже повинчана гуляє Його Настгуса молода! Вернувся сотник мій додому, Три дні, три ночі не вставав, Нікому й слова не сказав І не пожалувався нікому. II 175.332.

Ф *Одн. Н.* сотник II 164.18, 164.26, 165.Д. О.. 165.41, 165.55, 166.Д. О. (5 р.), 167.Д. О. (4 р.), 168.Д. О. (4 р.), 171.Д. О. (2 р.), 171.Рем., 172.Рем., 173.Д. О. (5 р.), 174.Д. О.. 174.313, 175.332, 176.374, 176.388, 177.404, *З.* сотника II 175.325, 176.391, VI 70.17, *за* сотника I 159.241, 159.253, *О.* сотником I 162.391, *за* сотником I 159.243, 159.247, 159.249, *з* сотником II 175.340, *із* сотником II 176.364, *Мн. Н.* сотники I 78.132.

СОТНИКІВ (2). Вернулися запорожці, Принесли з собою В Гетманщину той чудовний Образ пресвятої, Поставили в Іржавиці В сотниковім храмі... II 394.В. І хата, бачите, була За тином, *сотникова* хата. II 164.17.

СОТНИКІВНА (4). *Дочка сотника.* Найдю тобі рівню.. Або крамарівну, Або *сотниківну*, Таки панну, сину. I 231.35. *У назві твору* (3). Скажіть Грицькові, що я змлював його панну *Сотниківну* і може на цім тижні пошлю йому, як здужатиму письмо написати. VI 25.25.

Ф *Одн. З.* *сотниківну* I 231.35, *у назві* VI 20.16, 21.5, 25.25.

СОТНЯ (6). 1. *Одиниця рахунку* (4). Сім'я моя щодень росла І вже до *сотні* доростала II 65.140. Коло 15 февраля получиш ти посилку і зроби з неї так, як я тобі вже писав, або знайди десять чоловік добрих людей та роздай їм по *сотні* книжечок по 3 крб. *сотня*. VI 228.1.

2. *У мн. Велика кількість кого-н.* (2). Не *сотні* вас, а міліони.. Гаврилич гнув во время оно II 281.31. А ти, всевидящее око! Чи ти дивилося звисока, Як *сотнями* в кайданах гнали В Сибір невольників святих II 282.78.

Ф *Одн. Н.* *сотня* 1. VI 228.1, *Р.* до *сотні* 1. II 65.140, *З.* *за* *сотню* 1. II 411.В, *М.* по *сотні* 1. VI 228.1, *Мн.* *сотні* 2. II 281.31, *О.* *сотнями* 2. II 282.78.

СОУЗНИКИ (1). *Товариші по ув'язненню.* Вь казематі. Моїмь *соузникамъ* посвѣщаю. I 377. Присвята.

СОХНУТИ (13). 1. *Ставати сухим.* *втрачати вологу* (7). А дубового лісу все-таки треба купити, заздалегідь, нехай собі *сохне* VI 203.15 // *Висихати* (3). Підє [дів-

чина] на шлях подивитись, Поплакати в лози, — Защебече соловейко, — *Сохнуть* дрібні слюзи І 12.36 // *Про річку. Повт.* (2). Альта плаче: «Тяжко жити! Я *сохну*, *сохну*...» І 108.1153.

2. *В'янути (про рослини)* (1). Навгороді коло тину *Сохне* на тичині Хміль зелений II 146.6.

3. *Перен. Худнути (від хвороби, непосильної праці, душевних страждань)* (5). І в'яне, *сохне*, гине.. Твоя єдина дитина, Твоя Мариночка... II 100.270. Не слухала стара мати, Робила, що знала — Дивилася чорнобрива, *Сохла*, і мовчала. I 51.109.

Ф *сохну* 1. *повт.* I 108.1153 (2 р.), *сохне* 2. II 146.6, 3. I 11.31, 50.88, II 97.166, 100.270, *сохнуть* 1. I 12.36, *сохла* 3. I 51.109, *сохли* 1. I 132.1999, *нехай сохне* 1. VI 198.6, 201.29, 203.15.

СОХРАНИТИ (4). *Слов'ян. Зберегти.* І все сіє *сохраните* у себе, бо товариш мій хоче їхати із Києва. VI 38.14 // *Оберегти* (3). Треба буде Акафіст найняти Миколаєві святому.. Бо щось Марко забарився... Може, де в дорозі Занедужав, *сохрань* божє! I 321.445. яка нудьга сидить склавши руки, і так сидить дні, місяці і годи. О, господи, *сохрани* всякого чоловіка од такої живої смерті! VI 115.39.

Ф *сохрани* VI 115.39, 142.10, *сохрань* I 321.445, *сохраните* VI 38.14.

СОЦЬКИЙ (2). *Нижчий чин сільської поліції.* Де отаман? Громада? *Соцький?* Препогане, Мерзенне, мерзле паробочтво, Ходіте битись! II 80.121. А сам пішов, співаючи, *Соцькому* сказати, Та щоб ішов з громадою Дитину шукати!! II 81.190.

СОЧИНЕННЯ (2). *Твори.* Та якби ви не поліновались прислати мені свої *сочиненія* хоч півекземплара, так — на пам'ять, то велике спасибі вам сказав би. VI 23.22. К Новому року вийдуть печатні мої *сочиненія* (не всі). VI 201.16.

СОЧИНИТИ (1). *Написати (про твір).* Нема тепер таких великих душ на світі. Може і були коли-небудь та в ирій полетіли. Одна твоя осталася меж нами зимовать... і *сочинила* собі поему VI 115.11.

СПАДАТИ (2). миро добровонне З голови честної На бороду Аарону *Спадає* россою І на шитіі ометі Ризи дорогої I 345.208. роси ермонської На святії гори Високії сіонській *Спадають* I 346.214.

СПАЛЕНО (1). *Присудк. Безособ.* В самім замку невеличку Церковку свя-тую Не спалено. II 126.39.

СПАЛИТЬ (18). 1. Піддати дії вогню (14). Пан поїхав десь далеко, ...І прокляли його люди, Будинок **спалили**... І 356.48. А те, що осталося... **спалить** та й годі! VI 222.6. *Образн.* (1). Отак Гуса Ченці осудили, Запалили... та божого Слова не **спалили** І 272.360.

2. Знищити силою сонячного проміння (4). Чи буде правда меж людьми? Повинна бути, бо сонце стане І осквернену землю **спалить**. II 358.26. Святий, огнений господине! **Спалив** єси луги, степи II 337.49.

◇ **спалить** 1. II 103.9, VI 223.17, **спалив** єси 2. II 337.49, **спалив** 1. I 148.11рп., 2. II 337.50, **спалила** 1. I 300.241, 300.256, **спалили** 1. I 108.1143, 120.1578, 148.11рп., 356.48, II 161.62, 427.В, *образн.* І 272.360, **спалить** 2. II 358.26, **спалим** 1. I 119.1551, **спали** 2. II 337.51, **спалить** 1. VI 222.6.

СПАРУВАТИ (1). От ми й **спарували** Вас з Яриною докупі... І 276.140.

СПАРУВАТИСЬ (1). На вседній у неділю Вона **спарувалась** С сліпим своїм. І 496.В.

СПАС¹ (2). 1. *Рел. свято* (1). Тут дав бог мені близнята, Якраз против **спаса**. І 366.225.

2. *Ікона з зображенням Христа* (1). Свічку в неділю **Спасові** поставити. І 537.В.

◇ *Одн. Р. против спаса* 1. I 366.225, *Д. Спасові* 2. I 537.В.

СПАС² *див. МЕЖИГОРСЬКИЙ СПАС.*

СПАСАТЬСЯ (1). *Ірон.* Чи так, чи іначе, а я дальше поста не всижу [в Нижнім]. Чкурну до тебе в Никольское та й захожусь **спасатися**, бо мені тут нічого робити. VI 164.11

СПАСЕНІЄ (1). *Слов'ян.* Хто ж пошле нам **спасеніє**, Верне добру долю? І 342.101.

СПАСИБІ (148). 1. *Вираз вдячності, те саме, що дякую* (141). на волю Мені ти двері одчини! **Спасибі**, друже! II 228.56.

Спасибі, дідусю, що ти заховав В голові столітній ту славу козачу: Я її онукам тепер розказав. І 144.2464. *Повт.* (17). Добре, далебі, добре! Що хоче, то так і втне **Спасибі**, **спасибі**. І 104.1006. *Ірон.* (2). Правда, мудрі! **Спасибі** за раду. Теплий кожух, тільки шкода — Не на мене шитий І 77.96 //3 *означенням у с. р.* (4). А тобі велике, превелике **спасибі** за щирую любов твою, мій голубе сизий, мій друже єдиний. VI 170.8 //У *знач. безособ. присудка з додатком у дав. відм.* (17). **Спасибі** сиротам

багатим, Що хрест поставили. II 265.32. А тепер, **спасибі** вам і моїй неледачій долі, тепер я в Петербурге неначе в своїй господі. VI 196.12. *Ірон.* (1). Парус у своєму універсалі перелічив всю славянську братію, а про нас і не згадав, **спасибі** йому. VI 186.8 //У *стал.* сказати (велике, шире) **спасибі** — *подякувати* (10). Може озоветься Безталання невсипуше І нам усміхнеться. Поеднає з недолею І з людьми, і скаже **Спасибі** нам. І 360.15. вибери у Чернягина камеру для Ираклия, він тобі велике **спасибі** скаже. VI 142.8. напиши щирю правду, і за щирю правду скаже шире **спасибі** Т. Шевченко. VI 24.2.

2. *Вставн.* (6). Штовхаюсь я; аж землячок, **Спасибі**, признався І 246.291. Попросився зимувати До дяка у школу. Бо таки й письма, **спасибі**, Москалі навчили II 55.227. Мене, **спасибі**, люди добрі книгами не забувають. VI 130.37.

3. *Субст. Подяка* (1). Тільки що схаменуся я од твого слова і взяв уже перо в руку, щоб написати тобі **спасибі**, аж приходить із Гур'єва почта VI 129.38.

◇ **спасибі** 1. I 52.175, 61.63, 121.1636, 144.2464, 154.63, 273.21, 317.280, II 138.53, 207.8, 228.49, 228.56, 265.32, VI 17.11, 21.8, 21.9, 21.15, 21.18, 21.24, 23.36, 23.37, 24.9, 24.22, 25.8, 27.12, 27.17, 29.23, 31.13, 41.14, 41.17, 42.32, 45.25, 49.28, 50.11, 51.9, 51.15, 54.28, 54.34, 62.18, 62.21, 71.1, 71.2, 71.3, 74.7, 85.24, 85.26 (3 р.), 85.31, 86.37, 87.12, 118.27, 133.17, 133.18, 133.20, 133.21, 133.24, 138.8, 138.15, 138.18, 139.15, 141.24, 145.32, 146.40, 147.10, 154.4, 154.5, 154.6, 155.29, 155.30, 156.1, 162.2, 162.14, 162.15, 162.19, 164.7, 164.12, 165.25, 166.28, 170.8, 170.11, 171.33, 172.5, 173.42, 177.25, 179.36, 185.32, 186.3, 186.19, 186.31, 186.35, 189.12, 192.5, 192.32, 193.25, 196.12, 198.26, 200.24, 200.35, 201.19, 202.10 (2 р.), 202.32, 203.1, 205.5, 206.26, 205.5, 220.6, 220.7, 221.12, 222.33 (2 р.), *повт.* І 104.1006 (2 р.), II 80.114, 80.115, VI 23.29, 23.30 (2 р.), 26.4, 26.5, 92.25, 92.26, 118.18, 118.19, 190.10, 190.11, 220.21, 220.22, *ірон.* І 77.96, 79.183, VI 186.8, *у стал.* І 360.15, VI 23.23, 24.2, 27.13, 85.27, 119.2, 142.8, 155.32, 199.7, 206.7, 2. І 246.291, II 55.227, 489.В, VI 33.28, 83.18, 130.37, 3. VI 129.38.

СПАСИТЕЛЬ (2). *Рел. Ісус Христос.* Слава вам, Убогим людям, чабанам, Що привітали, заховали І нам **спасителя** спасли Од Ірода. II 315.398 //Традиційне зверт. до бога (1). Слава тобі, **спасителю**, Насилу діждала! І 507.В.

СПАСІВКА (1). *Назва посту. Церк.* А в петрівку і **спасівку** Не спочине [Максим] в школі, Бере заступ і лопату, Шкандибає в поле. II 56.265.

СПАСТИ́ (20). Як його вчити, навести На путь святий святого сина, І як його од зол **спасти**? І 316.457. **Спаси** ти нас, Младенче праведний, великий, Од п'яного царя-владики! І 302.35. Хто б **спас** мене од лукавих І діючих злая? І 345.181. *Повт.* (4). боже милий... **Спаси** мене Од лютої муки, **Спаси** мене І 341.35. *Образн.* (1). правда оживе... І люд окрадений **спасе** Од ласки царської І 328.69 */// Уберегти від гріха* (4). Вона благала пресвяту, Щоб заступила, щоб **спасла** І 450.В. *Образн.* (1). О! мій Петрусіо! Молитва не **спасе** мене І 224.154 */// При традиційному зверт. до бога з проханням допомогти в чомусь* (3). Пішов молитися добрий Гус. «...Молюся, господи, помилуй, **Спаси** ти нас, святая сило» І 267.179.—Святая сило! **Спаси** мене, мій боже милий!—Тільки й промовила [Марія] І 312.311.

◆ У *спол. спасеть* його бог—при *побажанні добра людині* (1). Поклоніться, будьте ласкаві, Метлинському, **спасеть** його бог за його Думки і ще дещо, тіль і полегкості, що вони VI 25.32.

○ *спасти* І 316.457, *спас* І 279.563, *спасла* І 223.114, 302.38, 313.356, 450.В, *спасли* І 315.398, *спасе* І 328.38, *образн.* І 224.154, 328.69, *спасеть у спол.* VI 25.32, *спаси* І 267.179, 343.109, І 302.35, 312.311, *повт.* І 341.29, 341.30, 341.35, 341.37, *спас* (б) І 345.181.

СПАСТИ (1). *Образн.* Мій боже милий, Даруй словам святую силу—Людськеє серце пробивать, Людські слози проливать, Щоб милость душу осіннила, Щоб **спала** тихая печаль На очі їх І 96.123.

СПАТИ, СПАТЬ (121). 1. *Перебувати в стані сну* (101). Отож я ліг **спати** І 240.58. А челядь п'яна полягала У клуні на соломі **спать** ІІ 234.108. Біліє місяць; люде **сплять**, І титар **спать**... І 97.82; я вчора, прийнявши подарунок твій шириї, мій єдиний друже, так зрадів, що ще й досі не скаменуся, цілісінку ніч не **спав** VI 49.13. *Образн.* (13). Кричать сови, **спить** діброва І 36.329. Ще сонце **спить**, пашки мовчать І 306.442 */// Перен. Покоїтися в домовині, в могилі* (9). Було б легше в домовині Одинокій **спати**. І 462.В. Добре, мамо, Що ти заранне **спать** лягла, А то б ти бога проклляла За мій талан. І ІІ 10.19.

2. *Перен. Бути пасивним, бездіяльним, в'ялим* (18). боже... Не дай **спати** ходячому, Серцем замирати І гнилою колодою По світу валятися. І 349.13. *Повт.* (7).

Страшно впасти у кайдани, Умірати в неволі, А ще гірше—**спати, спати, І спати** на волі І 349.23 */// Нічим не виявляти себе* (15). Шелестить Пожовкле листя, гаснуть очі, Заснули думи, серце **спить** І 349.4. Каті знушаються над нами, А правда наша п'яна **спить**. І 325.25.

3. *Бути у статевому зв'язку з ким* (1). З дочкою [пан] ліг **спати**... І 369.314.

◆ У *спол. спать* на одно око—*пильнувати* (1). з хлопців будуть люде... тільки треба **спать** на одно око. VI 195.24.

○ *спати* 1. І 86.428, 160.288, 160.301, 160.304, 163.401, 240.58, 262.4, 287.550, 359.50, 361.40, 363.100, 367.249, 384.12, 387.64, 500.В, ІІ 12.179, 16.331, 54.214, 78.57, 120.10, 175.319, 179.3, 453.В, *образн.* 353.90, 360.16, ІІ 380.В, VI 195.24, *перен.* І 243.158, 462.В, ІІ 183.34, 2. І 349.13, *повт.* І 349.23 (2 р.), 349.24, 3. І 369.314, **спать** 1. І 85.385, 110.1189, 236.241, 278.207, 398.76, 444.В, ІІ 9.30, 16.342, 85.14, 99.258, 99.259, 99.263, 103.20, 107.139, 225.195, 225.201, 234.108, 242.13, 372.10, VI 16.19, 20.9, 204.30, 208.27, *образн.* ІІ 330.15, *перен.* ІІ 110.19, у *спол.* VI 195.24, **сплю** 1. VI 185.20, **спиш** 1. І 386.4, 553.В, *образн.* І 199.30, 2. ІІ 282.85, 368.25, **спить** 1. І 98.824, 535.В, ІІ 15.315, 17.360, 208.7, 315.423, 319.571, 319.575, 335.13, 353.76, 477.В, *образн.* І 36.329, 136.2126, 306.442, ІІ 288.4, *перен.* І 7.155, 7.157, 2. І 325.25, 349.4, ІІ 232.29, 270.235, **сплять** 1. І 97.823, 142.2368, ІІ 117.13, 150.20, **спав** 1. ІІ 71.82, VI 49.13, **спала** 1. І 3.28, 225.10, 363.114, 463.В, ІІ 12.183, 78.58, 107.125, 224.189, 225.201, *перен.* І 324.550, 387.59, 2. І 333.146, ІІ 58.10, *повт.* ІІ 368.10, 368.11, 368.15 (2 р.), **спали** 1. ІІ 268.135, 314.385, **будеш спати** 1. І 261.4, 2. І 342.78, **будемо спати** 1. І 306.440, **спи** 1. *образн.* І 228.43, 229.83, 229.85, *перен.* І 146.2523, **спало** б 2. ІІ 443.В

СПАТИСЯ (10). *Безособ. З заперечною часткою «не». Про неможливість заснути.* Вийшла мати погуляти, Не **спатися** в палатах. І 359.42. Не **спалося**,—а ніч, як море. І 396.1.

○ *спіється* І 359.42, 363.120, 363.122, *спія* І 492.В, 531.В, 534.В (3 р.), *спія* І 547.В, **спалося** І 396.1.

СПАТОНЬКИ (4). *Пестл.* Воно ж Попестилось собі, погралось Та й **спатоньки**, мале, лягло ІІ 319.569. *Образн.* (2). За сонцем хмаронька пливе, Червоні поли розстилає І сонце **спатоньки** зове У сине море ІІ 178.3.

○ *спатоньки* І 547.В, ІІ 319.569, *образн.* І 257.5, ІІ 178.3.

СПЕКА (1). В яких ярах, В яких незнамих вертепах Ти заховавешся од **спеки** Огнепалімої тії ІІ 307.97.

СПЕКТАКЛІВ (1). Старий Улибишев, той самий, що написав біографію Бетговена, не пропускає ні одного **спектакля**: так щиро любить театр VI 154.38.

СПЕКТИ (5). 1. (3). Вранці-рано Фамар спекла і принесла Опріснок братові. II 72.127.

2. **Спати** (2). І вдвох тихенько заспівать Ту думу сумную, днедавну, Про лицаря того гетьмана, Що на огні ляхи спекли. II 218.29.

◇ спекла 1. II 72.123, 72.127, 312.307, спекли 2. II 218.29, спечеш 2. II 412.В.

СПЕКТИСЯ, СПЕКТИСЬ (2). 1. **Обпектиса на сонці** (1). А сирота її в селі... Ненагодоване і босе, Сорочечку до зносу носить. **Спеклося** бідне на жару. II 13.227.

2. **Обгоріти на вогні. Образн.** (1). Пани до одного **спеклись**, Неначе добрі поросята, Згоріли білії палати II 101.313.

◇ спеклося 1. II 13.227, спеклись 2. II 101.313.

СПЕРЕДУ (3). **Присл.** Серед села дво-ва жила... кругом пані, І **спереду** їй збоку. I 164.24. Старенька сестро Аполлона... Хоть на годиночку у нас Ту вінценосную громаду Покажем **спереду** і ззаду Незрячим людям. II 69.28.

◇ спереду 1 164.24, II 69.28, 415.В.

СПЕРШУ (8). **Присл.** Мати **спершу** сміялася. Думала — жартує І 158.200. занеждував я **спершу** ревматизмом, тяжкий недуг, та я все-таки потроху боровся з ним VI 42.31.

◇ **спершу** І 150.П., 158.200, VI 27.37, 33.22, 42.23, 42.31, 50.17, 207.30.

СПЕЧЕНИЙ (1). **Перен. Написаний.** Посилаю тобі оцю, недавно **спечену** штуку, для того і пишу мало, щоб паперу більше осталося для новорожденного чада. VI 174.13.

СПИНА (3). Привезли його в кайданах в польський лагер... потім [кати] зняли дванадцять пас з **спини** шкури І 149.Прип.

◇ **Одн. Р.** з **спини** І 149. Прип., **З.** **спишу** І 88.453, 88.457.

СПИНИТИ, СПИНІТЬ (16). 1. **Заборонити щось зробити, утримати від якогось вчинку** (7). Чим **спиниш** народ, щоб не гомонів? І 101.919. Полюбила чорнобрива Козака дівчина. Полюбила — не **спинила**: Пішов — та й загинув... І 48.23. велике шастя бути вольним чоловіком, робиш, що хочеш, ніхто тебе не **спинить** VI 15.24.

2. **Зупинити, затримати на місці** (5). В Нижньому мене **спинили**, наказано, бачиш, мені в'їжджать і жить в столиці. VI 172.2. Пливе човен вод[и] повен, Ніхто

не спиняє, Кому **спинить** — рибалоньки На світі немає. І 152.7. **Образн.** (1). Так і доля: того ламі, Того нагинає; Мене котить, а де **спинить**, І сама не знає І 153.7.

3. **Перервати щось, покласти край чомусь. Образн.** (4). Слави не дай, Бо вона не **спинить** віку молодого І 532.В. Не **спинила** весна крові, Ні злості людської І 137.2157. Ще прийдуть думи... І все на світі проженуть. І **спинять** ніч. II 47.97.

◇ **спинити** 1. І 31.138, **спинить** 2. І 152.7, **спинила** 1. І 48.23, 3. І 136.2133, 137.2157, **спинили** 2. VI 172.2, **спиню** 1. І 102.922, **спиниш** 1. І 101.919, **спинить** 1. І 12.45, VI 15.24, 2. **образн.** І 153.7, 3. І 532.В. **спинять** 3. II 47.97, **спини** 1. II 333.22, **спинив** (б) 2. І 458.В, **спинивши** 2. VI 82.17.

СПИНЯТИ (5). 1. **Забороняти щось робити, утримувати від якогось вчинку** (3). Не **спиняй**, нехай собі співає, аби не голосно І 102.923. Не боронив їй, не **спиняв** На став іти II 306.56.

2. **Зупиняти, затримувати на місці** (2). Пливе човен вод[и] повен, Ніхто не **спиняє** І 152.6. **Образн.** (1). «Хіба ти не знаєш, яких я несу Гостей до султана...» Так море **спиняло** (Люблю завзятих усатих слав'ян). І 201.66.

◇ **спиняє** 2. І 152.6, **спиняв** 1. II 306.56, **спиняло** 2. **образн.** І 201.66, **спиняй** 1. І 102.923, **спиняв би** 1. II 29.17.

СПИС (5). Із могили козак Встає сивий, похилий.. зажурився І на **спис** похилився І 381.24. З передсвіта до вечора.. Тріщать **списи** гартовані II 339.5.

◇ **Одн. З.** на **спис** І 381.24, **М.** на **списі** II 65.150, **Мн. Н.** **списи** II 29.13, 339.5, **О.** **списами** І 227.19.

СПИСАТИ, СПИСАТЬ (7). 1. **Написати** (3). А я, сумуючи, **списав**.. Тобі поему на спомини II 247.6.

2. **Переписати** (3). У вашій семінарській бібліотеці певне єсть издание Шишкова або Максимовича Слово о полку Игореві, перевод с текстом, то ти велико ради моеї любови, попроси якогосьбудь скорописця **списать** для мене один екземпляр VI 86.26.

3. **Заповнити писанням** (1). Тетрадь, що приготував для дороги, всю до листочка **списав**.. а из Оренбурга ни слуху ни духу VI 141.34.

◇ **списать** 2. VI 86.26, **списав** 1. II 247.6, 3. VI 141.34, **списали** 2. II 491.В, **спишу** 1. II 105.33, **списать** (б) 1. II 93.3, **спишіть** 2. VI 46.19.

СПИСУВАТИ (2). 1. **Описувати** (1). Що діяти? Уже й гуляю По цім Аралу;

і пишу. Віршую нищечком, грішу, Бог зна колишній случаї В душі своїй перебираю Та **списую** ІІ 87.10.

2. **Переписувати** (1). куплю Паперу аркуш. І зроблю Маленьку книжечку. Хрестами І візерунками з квітками Кругом листочки обведу Та й **списую** Сковороду ІІ 45.10.

◇ **списую** 1. ІІ 87.10, 2. ІІ 45.10.

СПИТАТИ, СПИТАТЬ (52). І може в тихій твоїй хаті Я буду знову розмовляти З тобою, друже мій. Боюсь! Боюсь сам себе **спитати**, Чи се коли сподіється? ІІ 48.135. **Спитай** у Михайла, чи послав він те, що я його просив VI 70.26. **Повт.** (4). Хіба **спитать**, **Спитать** про Оксану? І 120.1569. **Образн.** (6). Мене не стане, не йди меж люди, Іди ти в гай; Гай не **спитає** й бачить не буде, Там і гуляй. ІІ 134.11. **Образн. у прикл. спол.** **спитати** — повіяти (1). «Хто се, хто се?» тихесенько **Спитає** — повіє [вітер] Та й задріма І 164.10 // **у спол.** у ворожки **спитати** — поворожити (1). Вийшла з хати На світ дивуватись Яриночка, та не — бога Святого бламати, А нищечком у ворожки Про його **спитати**. І 493.В.

◇ **спитати** І 317.267, ІІ 48.135, **у спол.** І 493.В, **спитать** ІІ 109.12, VI 153.14, **поет.** І 120.1569, 120.1570, **спитав** І 397.48, ІІ 486.В, VI 32.6, **спитала** І 50.91, 278.202, VI 203.6, **спитав** І 78.124, 120.1571, ІІ 121.9, **спитає** І 30.103, 49.63, 412.В, VI 198.13, 209.41, **образн.** ІІ 134.11, **образн. у прикл. спол.** І 164.10, **спита** І 41.536, **образн.** І 26.67, **спитаємо** І 317.268, **спитаєте** І 164.13, **спитають** І 55.25, **поет.** І 41.537 (2 р.), **образн.** І 408.В, **спитай** І 152.21, ІІ 230.67, VI 70.26, 77.24, 147.13, 176.38, 177.4, 198.12, 203.7, 206.5, 206.11, 215.2, 299.В, **образн.** І 9.4, 10.48, 53.192, **спитайте** І 334.155, VI 28.10, 43.17, 41.33, 204.10.

СПИТАТИСЯ (3). «А Марко в дорозі?» Ганна діда **спиталася** І 507.В. Як побачишся з графінею Н[астасією] І[вановою], то **спитайся**, чи був у неї Сапожніков. VI 148.4. Грає серце козацьке, А дума говорить: — Куди ти йдеш, не **спитавшись**? І 14.9.

СПІВА (1). **Снів**. Всі гуляють. А де ж Гонта?.. Нема його; тепер йому, Мабуть, не до неї. Не до **співи**. І 141.2339.

СПІВАКА (1). а надто як Артемовський співа Руслана, то так, що аж потилицю почухаєш, далєбі правда! добрий **співака**, нічого сказать. VI 26.13.

СПІВАНІЙ (1). **Оспіваний**. Доле! Доле! Моя ти **співана** воле! Хоч глянь на мене з-за Дніпра, Хоч усміхнися ІІ 90.10.

СПІВАТИ, СПІВАТЬ (200). 1. (184).

Один сліпий, другий кривий, А третій горбатий. Йшли в Суботов про Богдана Мирянам **співати**. І 304.374. що се таке Мар'яну **спіткало**? Чи не пристріт?.. Замість Гриця, задумавшись, Петруся **співає** І 158.197. Тебе ж, боже, зневажаєм, Зневажаючи **співаем**: Алілуя! ІІ 341.4. Спасибі тобі і за гроші. У мене їх тепер так небагато, як у того Лазаря, що сліпці **співають** по ярмарках. VI 118.20. **Повт.** (11). Я **співаю**. Чи то сижу, чи то гуляю, Все **співаю**, все **співаю**, Уже забула говорити... І 362.77. **Образн.** (7). а пороги Меж очередами Ревуть, стогнуть, розсердилися, Щось страшне **співають** І 78.122 // **Перен.** **Бути сповненим почуттям радості (про серце)** (2). Сижу собі та все дивлюся На хрест високий із тюрми. Дивлюсь, дивлюся, помолюся: ..І тюрма Неначе ширшає. **Співає** І плаче серце ІІ 265.41.

2. **Про птахів** (8). Ставочок чистий висихає, Де ти купалася колись.. У гаї пташка не **співає** І 384.19. Ще треті півні не **співали** І 3.9.

3. **Перен. Писати, творити** (7). наша слава, Слава Україні! Без золота, без каменю, Без хитрої мови, А голосна та правдива, Як господа слово. Чи так, батьку отамане? Чи правду **співаю**? І 58.59. Недолю **співаю** козацького краю; Слушайте ж, щоб дітям потім розказать І ІІІ.1211. А потім **Співали** б прозу — та по нотах, А не як-небудь ІІ 373.48.

4. **Виконувати партію в опері** (1). Та що то за опера, так ну! а надто як Артемовський **співа** Руслана VI 26.12.

◇ **співати** 1. І 27.82, 29.47, 235.191, 304.374, 501.В, ІІ 45.17, 353.89, **співать** 1. І 153.22, 463.В, 500.В, ІІ 408.В, **образн.** І 22.39, 75.17, 76.34, **співаю** 1. І 9.26, 305.424, 352.67, VI 84.20, **поет.** І 362.77, 362.79 (2 р.), 3. І 58.59, ІІІ.1211, **співаєш** 1. І 134.2095, ІІ 273.349, 316.453, **співає** 1. І 16.148, 26.52, 31.127, 31.131, 46.718, 53.199, 60.20, 79.179, 81.244, 89.476, 92.605, 102. Рем., 102.923, 102.926, 103. Рем., 106.1068, 117.1446, 141.2336, 158.197, 158.213, 165.54, 235.219, 236.238, 249.429, 254.26, 284.453, 315.214, 322.477, 361.36, 362.69, 364. Рем., 416.В, 463.В, 471.В, 536.В, ІІ 99. Рем., 100. Рем., 104.25, 167. Рем., 168. Рем., 172. Рем., 174. Рем., 206.51, 255.248, 274.373, 336.2, 351.9, 353.96, 408.В, 500.В, **поет.** І 50.76, 50.78, 381.7, **перен.** ІІ 265.41, 2. І 12.40, 384.19, **співа** 1. І 27.76, 97.817, 102.922, 103.956, 107.1106, 305.423, 411.В, 431.В (3 р.), 432.В, 462.В, ІІ 85.24, 126.40, **поет.** І 381.7, 2. І 49.59, 3. І 77.91, 4. VI 26.12, **співаєм** 1. ІІ 202.16, 341.4, 341.18, **співаємо** 1. І 307.485, **співають** 1. І 7.190, 29.60, 38.396, 61.45, 77.84, 90.522, 101.921, 130.1963, 147.2566, 154.39, 156.126, 157.165, 159.263, 202.142.

272.372, 346.237, 390.4, II 32.18, 123.8, 192.18, 269.171, 271.257, 342.20, 342.24, 467.В, VI 118.20, *пост.* I 22.63, 22.64, *образн.* 178.122, 351.8, 2. I 5.110, *співав* I 1104.1008, 104.1009, 286.520, 3. I 406.В, *співала* I 1. I 31.128, 53.223, 80.238, 225.21, 230.16, 254.4, 311.39, 533.В, 549.В, II 85.29, 229.18, 284.8, *образн.* II 150.4, *співало* I 1. I 361.52, *співали* I 1. I 134.2102, 154.34, 161.313, 162.360, 271.350, 289.655, 360.28, II 54.190, 217.9, 395.В, 440.В, 489.В, *пост.* I 199.17, 199.18, 2. I 3.9, 51.150, 303.261, 382.31, *буду співати* I 1. I 157.174, 274.38, *будем співати* I 1. I 306.438, *співатиму* I 1. I 105.1019, VI 84.20, *співатиме* I. *образн.* II 438.В, *співав би* I. II 213.51, *співали б* I. II 341.9, VI 25.1, 3. II 373.48, *співай* I 1.89.507, 103.965, 103.970, 103.972, 420.В, 440.В, 3. I 59.82, 77.88, *співаючи* I 1. I 200.50, 203.171, 225.23, II 81.189, 167.Рем., 188.74, 218.5, 276.466, 341.19, 349.4, *перен.* I 28.13.

СПІВИ (1). Гармидер, галас, гам у гаї, Срамотні **співи**. Аж лящить Жіночий регот. II 15.312.

СПІВУЧИЙ (1). [В і дь ма]. (*співає*).. [Циган]: **Співуча**, нічого сказать. Якби собі таку достать, Та ще й з медведом... I 362.74.

СПІДТИХА-ТИХА (1). *Присл.* [в] малий Райочок мій **спідтих**-тих Підкрадешся, наробиш лиха... II 348.13.

СПІТИ (2). *Образн.* От ми й спарували Вас з Яриною докупил... А тепер осталося — Ось бачиш що? ти на порі, I Ярина спіє... I 276.144.

О *спіє* I 276.144, 340.12.

СПІТКАТИ (12). *Зустріти*. Єсть у мене щирий батько... Якби не він **спітків** мене При лихій годині, Давно б досі заховали В снігу на чужині I 81.249. Знову іде шляхом, Заплющившись, з торбинками. То, бач, ради страху, Щоб татаре або ляхи Часом не **спіткали**... I 284.427 // *Скоїтися, трапитися* — про лихо, хворобу тощо (5). I мати не знала, Дивувалась, що се таке Мар'яну **спіткало**? I 158.193. Добре було, Та лихо **спіткало** II 157.20. До люлько, смороду і зикку став я потрохи привикать, а тут **спіткала** мене цинга лютая VI 42.36.

О *спітків* I 81.249, VI 24.25, *спіткала* I 416.В, II 385.В, VI 42.36, *спіткала* II 391.В, *спіткало* I 158.193, 165.43, II 157.20, *спіткали* I 284.427, VI 26.22, *спіткає* I 462.В.

СПІТКАТИСЯ, СПІТКАТИСЬ (6). *Зустрітися*. Пішов собі світ за очі — Доля не **спіткалась**... VI 58.32 // *Скоїтися* — про лихо (3). Отаке-то злее лихо Й з мною **спіткалось** I 352.50.

О *спіткалась* I 464.В, II 438.В, VI 58.32, *спіткалося* I 14.20, *спіткалось* I 352.50, *спіткається* I 37.349.

СПІТКНУТИСЯ (1). *Зустрітися*. У *прислів'ї*, частенько сижу собі один в чужій хаті та й думаю — гора з горою не сходиться, а чоловік з чоловіком **спіткнеться**. VI 19.25.

СПІШИТИ (1). Для друку єсть у мене наготовлено на добрих дві книги: тільки перепиши та і в друкарню; але я і з цим добром не **спішу** VI 165.13.

СПЛЕСТИ (4). А мудрий Нума I на дівча і на цвіті Дивується собі і дума: — Який би ретязь ще **сплести**? II 335.22. Уже де вона на світі Роман сей читала З шовковою драбинкою... [Тілько] заходилась Та **сплела** й собі такую I вночі спустилась До студента на улицю. II 158.59.

О *сплела* II 158.59, *сплила* II 434.В, *сплести* (би) II 335.22, *сплисти* (б) II 495.В.

СПЛІТАТИ (2). 1. *Про коси* (1). I пальцями старий сотник Настусині коси... Докупи **сплітає** II 165.58.

2. *У спод.* ні хвали ані ганьби не **сплітати** кому — ні хвалити, ані ганьбити кого (1). Прощай, убогий Кос-Арапел.. Ні хвали, Ані ганьби я не **сплітаю** Твоїй пустині II 207.12.

О *сплітаю* 2. II 207.12, *сплітає* 1. II 165.58.

СПЛЮНДРОВАНО (2). *Присудк. Безособ.* Все, все **сплюндровано**. В руїні Ім довелось ночувать. II 317.500. *Образн.* (1). Світе тихий, краю милий, Моя Україно! За що тебе **сплюндровано**, За що, мамо, гинеш? I 225.3.

СПЛЮНДРУВАТИ (1), **СПЛЮНДРУВАТИ** (1). *Образн.* Нащо тебе [Україну] **сплюндрували**? I 469.В. I на Хортиці, і скрізь був і все плавав, **сплюндрували** нашу Україну VI 34.12.

СПОБОРНИКИ (1). *Поборники*. **Споборники** святої волі — Із тьми, із смрада і з неволі Царям і людям напоказ На світ вас виведу надалі Рядами довгими в кайданах... II 282.92.

СПОВІВАТИ (3). Дитина сповита — Та й не туго... Бо то мати **сповивала** I 313.127.

О *сповивала* I 313.127, 548.В, *сповивай* I 313.142.

СПОВИТИ (9). я в Волощині була.. Близнят в Бендерах привела. У білих Яссах колихала, У Дунаєві купала, В Туреччині **сповила** Та додоמו однесла Аж у Київ. I 365.181. *Образн.* (3). Мене ти [Муза] в пелену взяла.. Як тую волю на

роздоллі, Туманом сивим **сповила** II 284.7.

О **сповила** I 365.181, 507.В, II 287.21, 444.В, 476.В, 491.В, **образн.** II 284.7, **сповие образн.** II 330.13, **сповий образн.** I 311.54.

СПОВИТИЙ (9). Перед самим перелазом Дитина **сповита** — Та й не туго, й новенькою Святиною вкрита I 313.124. **Образн.** (1). Оце воля спить!.. Бачиш, як лежить — Неначе **сповита!** II 232.32.

О **Одн. Н. сповита** I 297.162, 313.124, **образн.** II 232.32, **сповите** II 477.В, **сповите** II 287.5, **сповитос** II 476.В, **З. сповитого** II 418.В, **сповиту** I 296.136, **Мн. Н. сповиті** II 314.385.

СПОВІДАТИ (6). 1. *Піддавати сповіді.* Церк. (3). Н[астує]: Нехай хоч зараз **сповідає** Отець Хома ваш голосний! II 173.275. Ой узяти безталанну, Закували у кайдани, **Сповідали**, причащали II 82.201.

2. *Перен. Щиро признаватися у чому-н.* (2). Стогнуть, плачуть; один просить, Другий проклинає; Той молиться, **сповідає** Гріхи перед братом, Уже вбитим. Не милують, Карають, зав'язті. I 123.1684. Я буду знову **сповідати** Свої гріхи II 406.В.

3. *Перен. Повірати (думи)* (1). І не знаю, де дінуся.. І перед ким мої думи Буду **сповідати** I 353.84.

О **сповідає** 2. I 123.1684, **сповідали** 1. I 255.54, II 82.201, **буду сповідати** 2. II 406.В. 3. I 353.84, **нехай сповідає** 1. II 173.275.

СПОВІДАТИСЯ, СПОВІДАТИСЬ (6). 1. *Каятись у гріхах.* Церк. (3). То вам байдує, в добрий час У Київ їздить щороку Та **сповідається**, нівроку, У схімника! II 93.21.

2. *Перен. Повірати (думи, прагнення)* (3). І ми В траві за валом посідали, І розмовляли, **сповідались** Один другому. II 62.12.

О **сповідається** 1. II 456.В, 2. II 208.25, **сповідаюся** 2. VI 24.25, **сповідаюсь** 1. II 406.В, **сповідається** 1. II 93.21, **сповідались** 2. II 62.12.

СПОВІДЬ (2). Церк. Там кайдани по три пуда, Отаманам по чотири. І світа бо-жого не бачать, не знають, Під землею камінь ламають, Без **сповіді** святої уми-рають I 285.499.

О **Одн. Р.** без **сповіді** I 97.797, 285.499.

СПОДАР див. ГОСПОДАР.

СПОДІВАННИЙ (5). Не із Литви йде князь **сподіваний**, Ще незнаємий, давно жаданий II 74.198. Добра не жди, Не жди **сподіваної** волі II 288.7 // *Субст.* (2). Не вернутись **сподівані**, Не вернеться воля I 57.32. ніколи Не вернеться, що діялось, Не вернеться **сподіване** II 35.4

О **Одн. Н.** **сподіваний** II 74.198, **сподівана** II 477.3аг., **сподіване субст.** II 35.4, **Р.** **сподіваної** II 288.7, **Мн. Н.** **сподіваний субст.** I 57.32.

СПОДІВАТИСЯ, СПОДІВАТИСЬ (10). *Надіятися.* Не ходи, не нуди, не залищайся, Не сватай, не підуй, не **сподівайся.** II 172.262 // *Чекати* (3). Так і згину. Бо дивися: Смерті **сподіваюсь**, А ридаю, мов дитина II 250.61. прочитаємо вдвох, як приїдете, бо я таки вас зимою **сподіваюсь** VI 24.39.

О **сподівається** II 74.191, **сподіваюсь** II 250.61, **сподіваюся** VI 24.39, **сподівався** VI 49.18, **сподіва-лась** II 43.42, 198.8, **буду сподіватись** II 35.6, 58.28, **сподівайся** I 135.2117, II 172.262.

СПОДІЯТИ (1). *Зробити.* Напиши мені швидче, що і як ти **сподієш** з Трошинським? VI 209.40.

СПОДІЯТИСЯ (4). *Статися, трапитись.* Отаке-то **сподіялось.** Вмер батько і мати, Чужі люде поховали... II 252.141.

О **споділяється** I 496.В, II 252.141, **сподіється** II 48.136, **сподіє** II 406.В.

СПОКІЙ (1). Я ще й досі не охолонув од мого дорогого гостя, і досі ще стоїть він у мене в очах і не дає мені **спокою** ні вдень, ні вночі. VI 160.39.

СПОКОНВІКУ (5). *Присл.* І все то те, вся країна, Повита красою... **Споконвіку** вмивається, Сонце зострічає... I 242.111. Од **споконвіку** і донині Ховалась од людей пустиня II 47.73.

О **споконвіку** I 242.111, 291.710, 325.3, 497.В, II 47.73.

СПОКУТУВАТИ (2). За що, не знаю, а караюсь, І тяжко караюсь! І коли я **спокутую**, Коли дїжду краю I 244.218. Заховаюсь, дитя моє, Сама під водою, А ти гріх мій **спокутуєш** В людях сиротою I 34.258.

СПОЛОСКАТИ (1). *Образн.* Ножі солдати **сполоскали** В дитячий праведний крові! II 314.389.

СПОЛОХНУТИСЯ (1). Колизей остався Без кесаря.. І ніби заплакав, **Сполохнувшись**, сумно-сумно Над ним ворон крикав II 471.В.

СПОМИН (3). *Повт.* (2). Посажу коло хатини На **спомин** дружині І яблуньку І грушеньку, На **спомин** єдиний. II 493.В // *У мн.* (1). Старий недобиток варнак Мені розказував отак Про сю криницю москалеву, А я.. зобгав Тобі поему на **спомини** II 247.10.

СПОМ'ЯНУТИ (1). Був собі дід та баба. „Та діточок у їх бігма, А смерть з ко-сою за плечима. Хто ж їх старість при-вигає, За дитину стане? Хто заплаче, по-ховає? Хто душу **спом'яне**? І 312.73.

СПОРИШ (1). Не дивуйтеся, дівчата, На старі козачі Щирі сльози. То не роса Вранні при дорозі На **спориші**, і не ваші Дуже дрібні сльози. І 161.348.

СПОТИКАТИСЬ (2). Молитись богу Та за ралом **спотикатись**, А більше нічого Не повинен знать невольник ІІ 63.58. **Образн.** (1). Тепер іду я без дороги, Без шляху битого... а ви! Дивуетесь, що **спотикаюсь** ІІ 239.29.

СПОТИКНУТИСЯ (3). Утомився воро-ненький, Іде, **спотикнеться** І 7.174.

◇ **спотикнеться** І 7.174, 143.2431, **спотикнеця** І 448.В.

СПОЧИВАТИ, СПОЧИВАТЬ (29). 1. *Відпочиваючи, відновляти свої сили* (21). Ішов кобзар до Києва Та сів **спочивати** І 46.712. В монастирі ми **спочивали** У хо-лодочку коло стіни ІІ 384.В. *||Лежати, спати* (7). Посижу я і пожоу.. Та в оди-ні-самотині В садочку буду **спочивати**.. Приснитись сон мені!.. ІІ 348.6. Не слуха-ла стара мати, лягла **спочивати**. І 160.279. **Образн.** (4). Вітер в гаї не гуляє—Вночі **спочиває** І 164.2. На хутір знову благо-дать 3-за гаю темного вернулась До діда в хату **спочивати** І 316.257 *||Не викорис-товуватись* (1). Треба слухать, може й справді Не так сонце сходить, Як письмен-ні начитали... Розумні та й годі! А що ж на вас вони скажуть? Знаю вашу славу! Поглузують, покепкують Та й кинуть під лаву. «Нехай, скажуть, **спочивають**, Поки батько встане Та розкаже по-нашому Про свої гетьмани» І 76.69.

2. *Перен. У могилі, в труні* (8). На той світ, друже мій, до бога, Почимчикуєм **спочивать** ІІ 372.7. Зрівняв землю, покрит дерном Щоб ніхто не бачив, Де полягли Гонти діти, Голови козачі. «**Спочивайте**, виглядайте, Я швидко прибуду» І 143.2422.

◇ **спочивати** І 1 46.712, 160.279, **спочивать** І. ІІ 287.2, **образн.** І 316.257, 2. ІІ 372.7, 372.11, **спочи-ває** І. І 330.4, 394.8, ІІ 15.310, 251.115, 298.15, 322.687, **образн.** І 164.2, **спочива** І. **образн.** ІІ 471.В, **спочиваєм** І. ІІ 464.В, **спочивають** І. І 36.333, 477.В, 2. І 364.132, **спочивали** І. ІІ 384.В, **буду спочивати** І. ІІ 348.6, 348.11, **нехай спочиває** 2. ІІ 153.13, ІІ 206.36, **спочивайте** 1. **образн.** І 76.35, 2. І 143.2406, 143.2411, 143.2422, **нехай спочивають** І. І 76.69, **спочивавши** І. ІІ 335.6.

СПОЧИТИ, СПОЧИТЬ, СПОЧИНУТИ (37). 1. *Відпочиваючи, відновити свої сили* (33). Заплакала [молодиця], пішла шляхом, В Броварах **спочила** І 38.418. З твоїм свя-тим єдиним сином **Спочити** сісти не дадуть ІІ 488.В. Копають день, копають два, На третій насилу **Докопались** до мур у Та трохи **спочили**. І 309.448. **Образн.** (8). За-сміються злії люди Малій сиротині; Вилле сльози на могилу—Серденько **спочине** І 45.698. Тойді, як, господи, святая На зем-лю правда прилетить Хоч на годиночку **спочить**, Незрячі прозрять ІІ 291.28 *||По-лежати, поспати* (3). Вечеряли у світлиці, Мед, вино пили; І в кімнаті на кроваті **Спо-чити** лягли. ІІ 184.12.

2. *Перен. У могилі, в труні* (4). Під ка-линою дівчина Спала, не вставала: Утоми-лось молодее, Навіки **спочило**.. І 387.61. І показала на могилу: Отут сердечная **спо-чила** ІІ 391.В. Високії ті могили, Де ляг-ло **спочити** Козацьке біле тіло, В китайку повите І 60.10.

◇ **спочити** 1. ІІ 71.81, 184.12, 488.В, **образн.** І 462.В, 2. І 60.10, **спочить** 1. **образн.** І 22.58, ІІ 291.28, **спочинув** І. ІІ 15.306, 316.471, **спочила** 1. І 38.418, 319.339, 537.В, 2. ІІ 391.В, **спочило** 2. І 387.61, **спочили** 1. І 309.448, **спочину** І. І 37.362, 145.2480, ІІ 313.340, **спочинеш** 1. І 364.140, **спочине** 1. ІІ 56.266, 256.296, **образн.** І 26.64, 45.698, 60.28, 462.В, **спочинем** 1. І 7.166, 305.417, ІІ 408.В, **спочинемо** 1. ІІ 372.23, **спочинуть** 1. ІІ 291.16, **спочинь** 1. І 51.136, 2. І 146.2519, **спочив би** І. ІІ 67.9, **спочивши** 1. **образн.** ІІ 327.30, **спочившиє** 1. ІІ 489.В, **спочинув-ши** 1. ІІ 322.715, **спочинувше** І. ІІ 491.В.

СПРАВА (11). 1. *Необхідні для чого-н. інструменти, знаряддя праці, допоміжна лі-тература тощо* (9). Так от, бачите, лебеди-ку, все є, і модель—чи по-тутешньому на-турщиця—і **справа** всяка,—а одежі нема VI 20.11. Пришліть ящикок ваш, де є всяка **справа**, альбом чистий, і хоч один пензель Шаріона VI 41.38. *Повт.* (2). Заграв би вам, та бачите, **Справи** нема... **справи**. І 154.66 *||У спол. без книжної справи—про-сто, не по-книжному* (1). Вибачайте, люди добрі, що козацьку славу Так навмання розказую, Без книжної **справи** Так дід колись розказував І 145.2470.

2. *Те, що задумане, розпочате, робиться ким-н.* (2). Ще позавчора передано мені твоє і Прісне письмо. Погане ти пишеш про мою **справу** VI 197.37. Вольський, я знаю, добрий і щирий чолов'яга, та чи вдіє він що в цій **справі**? VI 198.1.

◇ **Одн.** **Н.** **справа** І. VI 20.11, 41.38, **Р.** **справи** 1. **повт.** І 154.66 (2 р.), без **справи** 1. **у спол.** І

145.2470, **З.** справу 1. VI 45.27, 46.24, 50.35, 51.18, про справу 2. VI 197.37, **М.** в справі 2. VI 198.1.

СПРАВДИТИСЯ (1). бог поможе, То й сон твій **справдиться** II 476.B.

СПРАВДІ (32). *Присл.* Бач, Оксано, я жартую, А ти й **справді** плачеш I 94.683. Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядіти... «Що там таке? От їх достобіса! Недобра їх розносила, Мов **справді** за ділом» I 42.568. Мені здається, я не знаю, А люде **справді** не вмирають II 227.2. Станьте ж мені тепер і **справді** за матір VI 218.7 // *В дійсності* (2). І згадував літа свої Давній благії... Де, як, коли і що робилось? Було що **справді**, а що снилось, Які моря перепливав!.. II 27.143. А як нагадаю Козака в могилі, то й досі не знаю, Чи то було **справді**, чи то було так, Мара яка-небудь II 233.47.

◇ **справді** I 42.568, 76.61, 94.683, 95.729, 102.922, 103.972, 104.1009, 278.220, 279.254, 279.258, 309.37, 320.393, 454.B, II 27.143, 170.194, 171.209, 227.2, 227.7, 233.47, 309.177, 343.3, 415.B (2 р.), 461.B, VI 19.10, 21.19, 83.23, 118.26, 130.14, 200.31, 218.7, 220.8.

СПРАВИТИ (5). 1. *Купити, пошити (одяг та ін.)* (4) Придбав сірома грошенят, Одежу **справив**, жупанину II 50.35. На сі гроші **справ** Йосиповим дітям на зиму одержу VI 220.32.

2. *У спол. похмілля справити — похмелитися. Образн.* (1). А Медуза В шинку з старцями п'яна спить, От-от прокинеться... і потом, І кров'ю вашою, деспоти, Похмілля **справить** II 270.238.

◇ **справив** 1. II 50.35, 197.16, 250.80, **справить** 2. II 270.238, **справ** 1. VI 220.32.

СПРАВЛЯТИ (2). 1. *У спол. весілля справляти. Образн.* (1). мій Ярема.. з Залізником Весілля **справляє** В Уманищині, на пожарах. I 135.2110.

2. *Церк.* (1). Занедужала небога. Уже й причащали, Йі маслосвятіє **справляли** I 507.B.

◇ **справляє** 1. I 135.2110, **справляли** 2. I 507.B.

СПРОДАТИ, СПРОДАТЬ (4). **Спродать** би то та молодий Купить хустиночку до речі Та й за повінчання оддать. II 311.239. А він нехай як знає **спродать** [Букварі], а грошки положить в касу воскресної школи. От що! VI 227.7.

◇ **спродати** II 320.614, нехай **спродать** VI 227.7, **спродать** би II 311.239, **спродали** б II 51.81.

СПРОДАТИСЬ (1). **спродались**, Во храмі помолились богу І веселенькі у до-рогу Додому рушили вночі II 320.637.

СПРОМОГТИСЯ (1). Старе ледащо та-ки **спромоглося** на аркуш паперу та вже так його змережав, що й курці нема де клю-нуть. VI 226.21.

СПРОСИТИ (1). *Спитати.* та як будеш у Києві, зайди в 2-гу гімназію, **спроси** квар-тиру інспектора Михайла Корнійовича Ча-лого, поклонися йому од мене. VI 224.3.

СПРОСТА (1). *Присл.* Отут він ввесь, хоч надрюкуй. Та ще в селі своїм дівчаток Перебирає. Та **спроста** Таки своїх байстрят з десятих У год подержить до христа. II 88.22.

СПРЯЖИТИ (2). *Образн.* Дай мені Хоч коли-небудь, боже милий! На світ твій ви-глянуть з могили — **Спряжу** всю шляхту на огні! II 234.102.

◇ **спряжу** II 234.102, **спряжеш** II 65.151.

СПУСКАТИ (8). 1. *Переміщати вниз* (4). Молодиця.. коло дитини Так і пада, ніби мати; В будень і в неділю Головоючку йому змиє... а в свято — То й з рук не **спускає**. I 315.216 // *Ставити на воду* (2). Благослови, отамане, Байдаки **спускали** I 494.B. Чайки і байдаки **спускали**, Гарматами риш-товали, З широкого гирла Дніпрового ви-пливали. I 284.462.

2. *Звільняти від прив'язі* (1). Хортів го-дуємо, **спускаєм**. II 501.B.

◆ *У спол.* (3): а) з очей не **спуска-ти кого** — уважно стежити за ким (2). Не **спускай** з очей і пана Змієвського. VI 210.6; б) очей не **спускати з кого** — милуватися ким (1). За що вони тепер мене В палатах вітають, Царівною називають, Очей не **спускають** З мого цвіту? I 355.8.

◇ **спускали** 1. I 494.B, **спускає** 1. I 315.216, **спускаєм** 2. II 501.B, **спускають** 1. I 527.B, *у спол.* б) I 355.8, **спускали** 1. I 284.462, **спускай у спол.** а) VI 210.2, 210.6.

СПУСКАТИСЯ (1). А ти, моя зоре, **Спускаєшся** низесенько I 273.15.

СПУСТИТИ (4). 1. *Про померлого* (2). Не хочу я панувати, Не піду я, мамо! Рушниками, що придбала, **Спусти** мене в яму. I 50.101.

2. *Звільнити від прив'язі. Образн.* (1). люта мати! **Спустила** друге бісновате Своє скажене звіря. II 325.20.

3. *Про річку* (1). Може, Москва.. Дні-про **спустила** В синє море I 250.460.

О спустила 2. II 325.20, 3. I 250.460, спустили 1. II 142.22, спусти 1. I 50.101.

СПУСТИТИСЯ, СПУСТИТИСЯ (7). Вийшов [Максим] в поле.. У балку спустився Та й викопав при долині Глибоку криницю. II 257.332. Під хатою дідусь сивенький Сидить, а сонечко низенько Уже спустилось над Дніпром. II 26.70.

О спустився II 257.332, спустилась I 250.470, II 158.60, спустилося II 488.В, спустилося II 26.70, спустились I 475.В, спуститься II 60.53.

СРАМОТА (2). *Ганьба*. Обніміте ж, брати мої, Найменшого брата,—Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати ..І забудеться **срамота** I 519.В //У *спол.* покрити **срамотою** — *зганьбити* (1). боже, ..Покрив еси знову **Срамотою** свої люди, І вороги нові Розкрадають, як овець, нас І жеруть! I 341.55.

СРАМОТНИЙ (2). 1. *Ганебний* (1). І забудеться **срамотна** Давня година, І живе добра слава, Слава України I 336.254.

2. *Сороміцький* (1). Гармидер, галас, гам у гаї, **Срамотні** співи. Аж лящить Жіночний регот. II 15.312.

О *Одн. Н.* срамотна 1. I 336.254, *Мн. Н.* срамотні 2. II 15.312.

СРІБЛО (9), **СРЕБРО** (2), **СРІБРО** (2). 1. *Метал. У порівн.* (1). Неначе **срібло** куте, бите І семикрати перелите Огнем в горинлі,—словеса Твої, о господи, такі. II 289.26.

2. *Збірн. Вироби з цього металу* (5). І розказують і плачуть, Як Січ руйнували, Як москалі **сребро**, золото І свічі забрали У покрови I 288.607. У *прикл. спол.* **срібло-злото** (1). Єсть люде на світі — **Сріблом-злото**м сяють, Здається, панують, А долі не знають I 36.310.

3. *Збірн. Срібні монети* (7). Руйнують мурі; **срібло**, золото Несуть шапками козаки І насилають байдаки. I 202.131. Завтра вночі у Чигрині Свячений достану. Дасть він мені **срібло**, золото I 428.В. У *прикл. спол.* **срібло-злото** (2). Возьміть **сріблом-злото** Та будьте багаті, А я візьму сльози — Лихо виливати I 36.317.

О *Одн. Н.* срібло 1. II 289.26, *З.* срібло 2. I 496.В, 3. I 202.131, 450.В, у *прикл. спол.* I 36.317, 94.690, **сребро** 2. I 288.607, 3. I 467.В, **срібло** 3. I 410.В, **срібро** 3. I 428.В, *О.* сріблом 2. у *прикл. спол.* I 36.310, *М.* у сріблі 2. I 477.В, у срібрі 2. I 473.В.

СРІБНИЙ (4). У нас козак в очереті, В очереті, в осоці, **Срібний** перстень на

руці I 5.104 //3 *блискучим білим полиском* (1). [вся країна] **Срібною** россою, Вмивається, вдгається. I 478.В. *Образн.* (1). Затоплю недолою **Срібними** сльозами I 408.В.

О *Одн. Н.* срібний I 5.104, *З.* срібний II 54.206, *О.* срібною I 478.В, *Мн. О.* срібними *образн.* I 408.В.

СРІБРО див. СРІБЛО.

СТАВ (18). Був собі дід та баба.. Придбали хутір, став і млин, Садок у гаї розвели І пасіку чималу I 311.64. Меж ярами над **ставами** Верби зеленіють. I 241.101. Не боронив їй, не спиняв На став іти II 306.57. Біга Катря боса лісом, ..Вибігає на возлісся; Кругом подивилась, Та в яр ...біжить... серед **ставу** Мовчик опинилась. I 45.677 //У *спол.* вода **ставом** стала (1). Тече вода край города. Вода **ставом** стала II 363.18.

О *Одн. Н.* став II 444.В, *Р.* ставу I 104.998, серед ставу I 45.677, *З.* став I 311.64, II 306.52, на став II 306.57, 306.64, *О.* ставом у *спол.* II 363.18, над ставом I 311.57, II 229.16, понад ставом I 45.685, 234.178, 234.182, 234.186, II 230.64, *М.* на ставу II 184.2, *Мн. Н.* стави II 110.28, *О.* над ставами I 241.101.

СТАВАТИ (2). А гость ро[з]зутий, Умитий з куші вихожав.. Ст[ава]в велично на порозі! II 483.В //У *спол.* на ніч **ставати** — *зупинятися для ночівлі* (1). Стали хлопців В кайдани кувати Та повезли до прийому Битими шляхами.. Де на ніч **ставали**, Сторожу давали I 233.122.

СТАВИТЬ (4). 1. *Споруджувати* (2). Так на чорта ж Іх [сідала] на горах **ставити**? I 304.396. Як побачиш брата Йосипа, то скажи йому, нехай очуніє та захожеться мені хату **ставити** VI 205.7.

2. *Розставляти* (1). «Я дітей зарівав!.. Горе мені, горе! Де я прихлюсь?» Так Гонта кричав; По Умані бігав. А серед базару, В крові, гайдамаки **ставили** столи I 140.2301.

3. *Про свічку. Церк.* (1). мати повивала Мене малого і вночі На свічку богу заробляла; Поклони тяжкій б'ючі, Пречистій **ставила** II 110.16.

О **ставити** 1. I 304.396, VI 205.7, **ставила** 3. II 110.16, **ставили** 2. I 140.2301.

СТАВНИКИ (1). *Свічники*. Храми, каплиці, і ікони, **ставники**, і міри дим, І перед образом твоїм Неугомленне поклони. I 328.135.

СТАВОК (7). А он з-за гаю виглядає **Ставок** II 230.63. Душно мені; ходім, дочко, До ставка купатись. I 167.116.

О *Одн. Н.* ставок І 42.548, 168.176, 552.В, ІІ 9.56, 205.24, 230.63, *Р.* до ставка І 167.116.

СТАВОЧОК (2). *Змениш-пестл. до став.* І в гаї **Ставовоч** чистий висихає, Де ти купалася колись. І 384.16. А сирота її в селі.. Лопуцьки їсть, **ставочки** гатить В калюжах з дітьми у яру. ІІ 13.228.

СТАЛИТЬ (1). *Перен. У спол. обух* **сталить** — *готуватися до повстання.* А щоб збудити Хиренну волю, треба миром, Громадою обух **сталить** ІІ 288.12.

СТАН (14). Може, бог за те й карає, Що я полюбила,— Полюбила **стан** високий І карії очі І 132.2009. Серед села вдова жила У новій хатині. Білолиця, кароока І **станом** висока І 164.22. Білі руки простяглися — Так би й обвилися Кругом **стану** І 237.9. *Образн.* (1). По діброві вітер віє, „Краї дороги гне тополлю До самого долу. **Стан** високий, лист широкий Марне зеленіє І 48.5.

О *Одн. Н.* стан І 156.131, 166.78, 237.15, *образн.* І 48.5, *Р.* кругом стану І 237.9, *З.* стан І 132.2009, 166.76, 167.128, на стан І 169.200, ІІ 91.49, 237.44, 453.В, *О.* станом І 164.22, ІІ 236.1.

СТАНИ (2). *Приміщення.* Зашипили, мов гадюки, Ченці в Ватикані... Шепочуться антипапи, Аж трясуться **стани** І 488.В.

О *Мн. Н.* стани І 485.В, 488.В.

СТАНОВИТИ (1). *У спол. становити* свічку. Один сина проклинає, „Другий свічку, сердешний, Потом заробляє Та ридючи **становить** Перед образами І 314.153.

СТАНЯ (2). *Стайня.* Ми розрішаємо гріхи... Рабині божий... Отій самій, що хилася По шинках, по **станях** І 266.136.

О *Мн. М.* по станях І 266.136, по станах І 488.В.

СТАР див. СТАРИЙ.

СТАРЕНЬКИЙ (11). І здалека Запорожці чули... Як плакала за дітками **Старенька** мати. ІІ 30.70. Куди ти йдеш, не спитавшись? На кого покинув Батька, немчку **старенькою**, Молоду дівчину? І 14.11 // *Субст.* (2). Рада, дуже рада була **старенька**, спасибі їй. VI 29.22 // *Властивий старій людині* (1). Придбайте хоч на годину Та хоч **старенький** божий глас Возвисьте, дядино. ІІ 69.23.

О *Одн. Н.* старенький ІІ 500.В, **старенька** ІІ 69.1, *субст.* VI 29.22, **старенька** ІІ 30.70, 148.20, 155.2, 420.В, *Р.* у старенькій *субст.* VI 29.29, *З.* старенький ІІ 69.23, **старенькою** І 14.11, *Мн. Н.* старенький І 507.В.

СТАРЕСЕНЬКИЙ (1). *Пестл.* „Мати! **Старесенька** мати! Чи збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у старої.. Од світу до світу? ІІ 90.28.

СТАРЕЦЬ (36). 1. *Старий чоловік* (7). Загине все.. І **старець** тяжко заридав ІІ 37.108. *Зверт.* (3). О **старче** праведний, багатий! Не од Сіона благодать, А з тихої твоєї хати Нам возвістилася ІІ 311.242. Лютий! лютий, Мерзенний **старче** ІІ 276.447. *Образн.* *Зверт. до міста* (1). Чигрине, Чигрине, „І про тебе, **Старче** малосилий, Ніхто й слова не промовить І 227.12.

2. *Людина, що живе милостинєю; жебрак* (29). Гайдамаки понад яром.. Наганяють півпаробка.. «Гей, старченя! стривай лишень!» «Я не **старець**, пане! Я, як бачте, гайдамака» І 121.1613. Я собак дражнила Попід вікнами з **старцями**. І 369.319. У жупанах похажують, **Старців** закликають На обіді, а багаті — То й так не минають. Не минають, себелюби, Та все жалкували, Що сироти таким добром **Старців** годували! ІІ 51.74. *У порівн.* (5). А он знову шляхом Козак іде ніби **старець** І 494.В. І Трахтемирів геть горою Нечепурні свої хатки Розкидав... Мов п'яний **старець** торбинки. ІІ 25.40 // *У спол. в старці* піти (1). Подибала стара мати Доню в полі доганяти... І догнала, привела; Нарікала, говорила, Поки в землю положила. А сама в **старці** пішла І 391.10 // *Кобзар* (13). Єсть у мене щирий батько.. Не одиравсь того слова, Що про Україну Сліпий **старець**, сумуючи, Співає під тином. І 81.243. Од козачства, од гетьманства Високі могили — Більш нічого не осталося, Та й ті розривають; А він хоче, щоб слухали, Як **старці** співають І 77.84. *Зверт.* (5). Співай, **старче** божий, не слухай його. І 103.966.

О *Одн. Н.* старець 1. ІІ 37.108, 2. І 81.243, 121.1613, 407.В, *у порівн.* І 494.В, ІІ 25.40, VI 43.40, **старці** 1. ІІ 398.В, 2. І 439.В, *у порівн.* ІІ 393.В, *Р.* у **старця** 2. *у порівн.* І 274.47, *Д.* **старцеві** 2. ІІ 301.15, *З.* **старця** 1. ІІ 500.В, на **старця** 2. VI 206.16, *К.* **старче** 1. *зверт.* ІІ 276.447, 311.242, 398.В, *образн.*.. *зверт.* І 227.12, 2. *зверт.* І 103.966, 103.970, 105.1046, 125.1744, 451.В, *Мн. Н.* **старці** 2. І 77.84, 242.145, 306.441, ІІ 195.63, *Р.* **проти** **старців** 2. І 46.731, *З.* **старців** 2. ІІ 51.74, 51.80, в **старці** 2. *у спол.* І 391.10, на **старців** 2. І 307.481, *О.* з (с) **старцями** 2. І 369.319, ІІ 235.131, 270.235, 385.В.

СТАРЕЧИЙ (5). Бий поклони! І плоть старечу усмирй. ІІ 37.98. Він мене неначе.. посадив меж старими сліпими товаришами **кобзарями**. Живо й просто вилита **стареча** мова. VI 133.26.

◇ *Одн. Н.* стареча VI 133.26, *З.* старечу II 37.98, старечу II 400.В, на старечу VI 85.33, *Мн. З.* старечі II 169.168.

СТАРИЙ (346), **СТАР** (2). 1. *Той, що прожив багато років, дожив до старості* (325). Перебєндя старий, сліпий,—Хто його не знає? I 25.1. Сидів з бандурою в руках **Старий** козак. I 275.71. Поплакала стара мати Та й стала ридати. I 235.192. Згадаю те лихо, степи ті безкраї, І батька, і діда **старого** згадаю... I 144.2450. Так про Чигринське свято розказують **старі** люди. I 148 Прип. Горе тобі, **стара** мати. II 158.69. Остались шашелі: гризуть, Ж[е]л[е]руть і тлять **старого** дуба... II 367.6. Поклоніться **старому** Грицькові, як побачите, і Петрові Гулаку VI 25.24. *Повт.* (2). **Старий**, **Старий** я смерті сподіваюсь II 456.В // *Субст.* (121). Що се зробилося з **старим**, Чого зрадів оце? II 199.9. Чи збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у **старої**, Погуляти просто, По-давнімю, по-старому, Од світу до світу? II 91.31. А ще б краще ви зробили, Якби замість **старого** Та обрали молодого... Павла Кравченка-Наливайка. II 138.58 /Збірн. (2). Ото Гонта з Залізнякам.. Не милують, Карають, завзяті.. Ні каліка, ані **старий**, Ні мала дитина Не осталися I 123.1692 // *Про жінку або чоловіка (в сім'ї)* (9). Цілую всім серцем твою **стару** і твоїх діточок VI 140.18. Удвох собі похажують, Мов ті голуб'ята. А **старого** нема дома, То їм своя всля Награтися. II 170.183. *Зверг.* (3). Треба діток годувать... А буду добувать, А ти, **старий**, не гріши Та в запічку колиши I 129.1903. Іди ж, доле, за журбою, А ти, **старий**, за водою I 128.1887 // *У мн. Батьки* (3). **Старі** заранне повмирили, А ми малими розійшлися Та вже й не сходились ніколи. Мене. Носило всюди. Принесло На старість ледве і додому. II 205.6 // *У спол.* і малого і **старого** — усіх (1). І малого і **старого** В Сейму потопила. I 295.80 // *Субст. Образн. Про смерть* (2). Чи то пригород, чи город, Мов бритвою, **старий** голить I 394.14 // *Субст. У прикази* (2). Далєбі, дав би карбованця, якби був не пропив учора! Шкода! Ну, нехай **стара** в'язне, більше м'яса буде I 105.1015 // *Старечий, властивий людині похилого віку* (23). А сльоз, а крові! Напоїть Всіх імператорів би стало... А батькових, **старих**, кровавих, Не ріки — море

розлилось I 326.51. Ні, вже не те, підпоталась Моя **стара** сила I 276.116. І станом гнучим і красою Пренепорочно-молодою **Старії** очі веселю II 236.3. Вельможна громада Не втерпіла, ударила **Старими** ногами I 79.170. Нікому тільки було огню положити під моє горем недобите **старе** серце VI 139.13. Як-то швидко ті літа минають; молодії то ще так і ськ, а що вже ті **старі** (погані літа), то так і летять, неначе той шуліка за куркою VI 82.5 // *Сивий* (5). Недоля жартує Над **старою** головою I 25.13. Сивий ус, **стару** чуприну Вітер розвіває; То приляже та послуха, Як кобзар співає I 26.49.

2. *Давно існуючий; такий, що давно виник, утворився, давній* (11). Меж горами **старий** Дніпро, Неначе в молоді дитина, Красується, любується На всю Україну. II 111.50. А он **старе** Монастирище II 25.41 // *Досвідчений* (3). Громада вибрала гетьмана — Преславного Лободу Івана, Лицаря **старого**, Брата військового. II 138.40. Тут би ми порадилися з **старим** майстром і нашот твоїх Записок і нашот мого нікчемного добра VI 156.13.

3. *Давно зроблений; такий, що став непридатним від часу і довгого користування* (10). Може викую я з його **До старого** плуга Новий леміш і чересло I 228.56. Одно-однісінкє під тином Сидить собі в **старій** рядинні. II 204.10. *Образн.* (1). Може це і була коли-небудь правда, та тепер така **стара** стала, що похажує на брехню. VI 118.24. *У прикл. спол. старий-престарий* (1). Попрошавшись з чорноморцем, зайшов у якусь **стару-престару** церков, одправив по твоїй душі панахиду VI 82.26.

4. *Колишній* (2). Ще за гетьманщини **старої** Давно се діялось колись. I 489.В // *Давній — про журнал* (1). сидячи ввечері у одного земляка свого... перебираю **старий** Р[усский] інвалід. VI 83.19.

◇ *Одн. Н.* **старий** I 1 12.70, 25.1, 25.22, 26.38, 27.93, 33.220, 34.235, 46.717, 88.442, 101.900, 102.924, 125.1739, 129.1896, 154.41, 161.334, 272.375, 275.71, 281.318, 282.350, 283.392, 284.440, 291.717, 317.296, 322.460, 364.136, 489.В, II 37.71, 37.86, 38.119, 62.24, 73.158, 73.175, 138.47, 155.1, 158.45, 160.13, 164.22, 165.55, 200.31, 247.3, 309.168, 411.В, 462.В, 490.В, VI 84.16, 85.35, 130.24, 152.33, 153.29, 154.36, 155.21, 156.9, 161.31, 165.6, 172.5, *повт.* II 456.В (2 р.), *субст.* I 26.55, 51.134, 103.956, 145.2473, 158.218, 275.84, 275.86, 275.102, 278.204, 280.295, 281.313, 281.326, 281.332, 282.355, 286.537, 287.583, 317.262, 317.280, 318.314, 320.386, 320.392, 320.400, 323.508, 364.128,

364.130, 489.В, 492.В, 493.В, 495.В (2 р.), II 26.73, 27.120, 28.158, 36.37, 62.5, 62.7, 62.14, 63.37, 73.146, 169.175, 199.1, 199.11, 242.17, 308.152, 311.238, 316.465, 320.607, 342.7, 352.39, 399.В, 488.В, VI 154.13, 154.39, 162.32, 162.34, *субст.*, *збірн.* I 100.870, 123.1692, *субст.*, *образн.* I 394.14, 394.18, 2. II 111.50, 336.29, 496.В, стар I. II 138.63, 233.68, *стара* 1. I 28.10, 32.171, 50.106, 87.435, 107.1103, 157.157, 160.278, 165.61, 168.163, 202.104, 233.143, 235.192, 276.116, 321.436, 335.207, 362.72, 388.9, 388.22, 391.5, 391.21, II 10.102, 18.426, 101.311, 106.83, 106.93, 158.69, 187.37, 237.35, 278.519, 318.526, 410.В, 415.В, VI 66.13, 75.22, 77.15, 211.3, *субст.* I 50.91, 51.146, 539.В, II 98.203, 251.115, 411.В, VI 84.13, *субст.*, *у приказі* I 105.1015, VI 24.18, 3. *образн.* VI 118.24, *старая* 1. II 418.В, *старе* 1. I 290.671, II 165.54, VI 223.5, 226.21, 2. II 25.41, *Р. старого* 1. *субст.* II 170.183, (до) *старого* 1. I 155.103, II 281.58, 309.181, VI 174.4, 3. I 228.56, (з) *старого* 2. II 24.5, (замість) *старого* 1. *субст.* II 138.58, (од) *старого* 1. *субст.* VI 153.35, (у) *старого* 1. II 484.В, VI 77.19, *субст.* I 154.45, *старої* 1. I 64.91, 195.41, 466.В, (в, у) *старої* 1. II 63.43, VI 29.22, *субст.* I 544.В, II 91.31, 91.38, (до) *старої* 1. *субст.* VI 29.25, (за) *старої* 4. I 489.В, *Д. старому* 1. I 287.578, 363.123, VI 25.24, 70.23, 139.23, 162.31, 165.11, *субст.* I 46.721, 278.202.534.В, II 67.8, 68.2, 73.154, 86.39, 138.71, 165.33, 165.51, 169.159, 205.13, 236.7, 410.В, 443.В, VI 77.20, 165.8, *З. старого* 1. I 79.192, 128.1884, 144.2450, 161.330, 285.503, II 27.128, 30.44, 48.120, 62.3, 71.93, 74.206, 125.16, 352.37, 367.6, 409.В, 417.В, 460.В, 488.В, 491.В, VI 17.21, 131.19, 134.5, 138.16, 139.3, 155.18, 167.9, 182.14, *субст.* II 27.128, 165.50, 225.196, 410.В, 493.В, *субст.*, *у спол.* I 295.80, 2. I 102.944, II 138.40, (за) *старого* 1. I 463.В, II 221.63, *старість* I 51.125, 158.215, 159.235, 159.252.411.В, (через) *старого* 1. VI 200.27, *старий* 4. VI 83.19, *стари* 1. I 26.49, 166.106, 233.124, 388.5, 539.В, II 119.21, 158.51, VI 172.25, 195.38, *субст.* VI 131.6, 140.18, 145.17, 145.34, 185.34, 189.31, 2. II 394.В, (у) *стари* 3. *у прикла. спол.* VI 82.26, (під) *старе* 1. VI 139.13, *О. старим* 1. II 176.384, 3. II 205.15, (з) *старим* 1. I 107.1099, II 165.64, 307.69, VI 145.21, *субст.* II 117.18, 199.9, 2. VI 156.13, (за) *старим* 1. *субст.* II 312.309, *старою* 1. II 26.103, 277.489, 454.В, 3. II 176.360, (з) *старою* 1. II 105.47, VI 147.35, (над) *старою* 1. I 25.13, *М. (по) старому* 2. I 148.Прий., (в) *старій* 3. II 204.10, 321.655, 445.В, (на) *старій* 3. I 293.4, *К. старий* 1. *субст.*, *зверт.* I 128.1887, 129.1903, *стара* 1. *субст.*, *зверт.* I 141.2331, *Мн. Н. старі* 1. I 101.912, 147.2565, 148.Прий., 150.П., 226.51, 235.198, 298.192, 314.175, 444.В, II 74.194, VI 82.5, *субст.* I 312.103, 313.131, 314.161, 315.217, II 205.6, 205.31, *старій* 1. *субст.* II 206.37, *Р. старих* 1. I 326.51, II 234.90, 2. I 120.1560, (з, із) *старих* 1. I 321.447, II 62.30, VI 86.18, (од) *старих* 1. I 148.Прий., 150.П., (у) *старих* 1. *субст.* I 78.124, *Д. старим* 1. VI 197.17, *субст.* I 312.95, *З. старих* 1. VI 186.22, *старі* 1. I 168.167, (на) *старі* 1. I 161.345, *старії* 1. II 33.11, 236.3, 237.39, 237.42, 307.74, *О. старими* 1. I 79.170, 79.194, 3. II 24.27, (за) *старими* 1. VI 131.23, (меж) *старими* 1. VI 133.25.

СТАРИНА (4). *Колишнє, минуле.* Про старину, про те диво, Що було, минуло... Утні, батьку, щоб нехотя На весь світ почули, Що діялось в Україні I 59.86. *У назві збірки* (2). Спасибі тобі, добрий чоловіче, за ласкаве слово, за гроші і за

Старину запорозьку, спасибі і тільки що спасибі, а більше нічого я не маю. VI 23.30. Лежу оце п'ять сутки та читаю **Старину**, добра книжка, спасибі вам і Срезневському. VI 23.35.

♦ **Одн. З.** старину *у назві* VI 23.35, за старину *у назві* VI 23.30, про старину I 59.86, **М.** о старині II 410.В.

СТАРИНКА (1). *Колишнє, минуле.* *Ірон.* Нумо знову, Поки новинка на основі, **Старинку** божу лицювати. II 58.4.

СТАРИШИЙ див. СТАРИШИЙ.

СТАРИСТЬ (23). Я ж уже не хлопцє нерозумний. I од **старості**, слава богу, ще не одурів, щоб таке вироблять, як ти пишеш. VI 170.5.

♦ **У спол.** (22): а) на **старість** (**старості**) (21). А хто ж її головоньку Буде доглядати? Хто догляне, розпитає, На **старість** поможе? I 53.211. I довелося знов мені Людей на **старості**... Ні, ні, Вони з холери повмирали II 152.18; б) **старість** привітати *чию* — *доглянути кого в похилому віці* (1). Був собі дід та баба... Та діточок у їх бігма... Хто ж їх **старість** привітає, За дитину стане? I 312.70.

♦ **Одн. Р.** од **старості** VI 170.5, **З.** **старість** *у спол.* б) I 312.70, на **старість** *у спол.* а) I 53.211, 112.1259, II 17.388, 28.168, 45.16, 51.94, 65.4, 122.11, 175.338, 205.11, 410.В, 413.В, 415.В, VI 115.24, 130.17, 131.2, 139.24, 162.27, 170.10, **М.** на **старості** *у спол.* а) II 152.18, VI 77.16.

СТАРИТІ (1). Посходила рута, В гаї зеленіє, А дівчина молодая У наймах **старіє** II 434.В.

СТАРИТИСЯ, СТАРИТИСЬ (9). Тяжко мені У матері в хаті **Старітисся**. II 198.23. *Повт.* (2). Тяжко дітей годувати У безверхій хаті, А ще гірше **старітисся** У білих палатах,— **Старітисся**, умірати, Добро покидати Чужим людям I 312.80. *Образн.* (1). За ковбаси і сало спасибі тобі „Мені бай-дуже, що ми вже не ті стали, аби ковбаси не **старітисся**, а з ними і ми помолодіємо VI 203.3.

♦ **старітисся** II 198.23, 300.6, *повт.* I 312.80, 312.82, **старітись** I 551.В, **старітисся** II 118.11, 119.18, **старіюсь** VI 75.9, **старілися** *образн.* VI 203.3.

СТАРИШИЙ (1), **СТАРИШИЙ** (1). 1. *Більш давній* (1). Гори мої високії, Не так і високі, Як хороші, хорошії, Блакитні зда-лека. З Переяслава старого, З Виблої могли Ще **старішою**... II 392.В.

2. *Найвищий за посадою* (1). Умер **старіший** старшина I 548.В.

◇ *Одн. Н.* старіший 2. I 548.В. *Р.* (з) старішою I 1. II 392.В.

СТАРОВИНА (2). Шукаючи старовини В моїй Україні убогий, Заїхав я у Чигирин II 384.В. Збирай, батьку, Чорноморську запорозьку старовину та присилай на моє ім'я VI 207.20.

СТАРОВІРСЬКИЙ (1). І якщо бог не допоможе йому вилізти на світ божий із цього старовіського гнилого болота, то воно так захрясне й зогніє. VI 163.23.

СТАРОДАВНІЙ (3). А тим часом стародавню Січ розруйнували I 146.2543 // *Субст.* (1). Буває, в неволі іноді згадаю Своє стародавнє II 232.2.

◇ *Одн. З.* стародавню I 146.2543, старо-давню I 449.В. стародавнє *субст.* II 232.2.

СТАРОДЕННИЙ (2). Старовинний. Сумує Корсунь староденний: Нема журбу з ким поділити. I 108.1150. А дуже б, дуже добре б було нам укупі вік докоротати над староденним Дніпром VI 208.3.

СТАРОЖИТНИЙ (1). *Колішній*. Тут [в Записках о Южной Руси] живо вишлитий і кобзар, і гетьман, і запорожець, і гайдамака, і вся старожитна наша Україна як на лодоні показана. VI 130.33.

СТАРОВІТСЬКИЙ (3). *Старовинний*. Тут зішлись Гонта з Залізняком і розруйнували старосвітський будинок, Богданом нібито будований. I 149.Прип. У назві твору (1). Старосвітський будинок. I 439.В.

◇ *Одн. Н.* старосвітський у назві I 439.В. старосвітська I 440.В. *З.* старосвітський I 149.Прип.

СТАРОСТИ (12). У весільному обряді—ті, що сватають. Наїхали старости Й молодик за ними II 331.І. Мати.. каже: «Мар'яно! Треба буде старостів ждять» I 158.204 // У спол. слатъ старости (старостів) — сватати (2). А наймичка До царівни б рада Слатъ старости I 317.266.

◇ *Мн. Н.* старости I 32.178, II 331.1, *Р.* без старостів I 495.В. *З.* старостів I 158.204, у спол. I 528.В. старости у спол. I 317.266, *О.* з старостами I 51.134, 279.251, 492.В. II 50.43, 251.87, за старостами I 317.271.

СТАРЧАТА (1). Усі на сім світі — І царята і старчата — Адамові діти. I 240.39.

СТАРЧЕННЯ (2). *Зневажл. Зверт.* Гайдамаки понад ярмом.. Наганяють півпоробка. Хлопець у свитині Полатаній, у постолох; На плечах торбина. «Гей, старчення! стривай лишень!» I 121.1612.

◇ *Одн. К.* старчення *зверт.* I 121.1612, старчиня *зверт.* I 439.В.

СТАРШИЙ (13). 1. Вищий за службовим становищем, чином (12). Дочко моя, Мар'яно, Оддам тебе за пана, За старшого, багатого, За сотника Івана I 159.240 // У весільному обряді (2). Накинь оком Полтавку, кирпу чорнобривку, то на ту весну будеш у мене старшим буярином. VI 211.27 // *Субст.* (9). А старший Махнув рукою на громаду I 97.810. Старий батько.. Наставляє сина. Як у війську пробувати, Старших шанувати I 281.321.

2. *Більш давній* (1). Горн мої високії, Не так і високі, Як хороші, хорошії, Блакитні далека. З Переяслава старого, З Виблої могили, Ще старшої... II 24.7.

◇ *Одн. Н.* старший 1. *субст.* I 43.589, 97.810, 103.964, VI 227.6, старший 1. *субст.* I 430.В, 432.В. *Р.* (з) старшої 2. II 24.7, *Д.* старшому 1. *субст.* I 44.654, *З.* (за) старшого 1. I 159.240, *О.* старшим 1. VI 211.27, 218.11, *Мн. Р.* старших 1. *субст.* I 119.1529, *З.* старших 1. *субст.* I 281.321.

СТАРШИНА (25). 1. *Військовий чин у козацьких військах XVII—XVIII ст.* (23). Івана Острицю і тридцять старшин козацьких після страшної муки розчотверували і розвезли їх тіла по всій Україні I 148.Прип. Я спалила Польщу з королями „Сулу в Ромні загатила Тільки старшинами Козацькими... I 300.258. Старшини нишком стали за дубом I 102.Рем. // *Збірн.* (5). Поміж возами нігде статъ: Неначе в ірій, налетіло З Смілянщини, з Чигирина Просте козацтво, старшина I 100.894. Везуть труну мальовану, Китайкою криту. А за нею з старшиною Іде в чорній свиті Сам полковник компанійський, Характерник з Січі. II 43.55.

2. *Перен. Начальник* (2). [Відьма]: Ти не знаєш, Чи є в Туреччині война? [Циган]: Була колись, тепер нема. Умер найстарший старшина. I 366.196 // *Збірн.* (1). Піти лишень подивиться До царя в палати, Що там робиться.— Приходжу: Старшина пузата Стоїть рядом; сопе, хропе, Та понадувалось, Як індики, і на двері Косо поглядало. I 252.534.

◇ *Одн. Н.* старшина 1. I 101.Д.О. (7 р.), 102.Д.О. (6 р.), 451.В. *збірн.* I 100.894, 103.962, 103.963, 2. I 366.196, *збірн.* I 252.534, *О.* з старшиною 1. *збірн.* I 294.54, II 43.55, *Мн. Н.* старшини 1. I 102.Рем., *Р.* старшин 1. I 148.Прип., *О.* старшинами 1. I 300.258, з старшинами 1. I 288.625.

СТАТЕЙКА (1). *Зменш. до «стаття»*. По поводу її бенедіса написав я невеличку статейку в газету, которую посилю тобі. VI 167.5.

СТАТИ¹, СТАТЬ (79). 1. *Ступивши на якесь місце, зупинитися на ньому* (25). За богами — панства, панства.. Аж потіють, та товпляться, Щоб то ближче **стати** Коло самих І 247.335. Поміж возами нігде **стать** І 100.891. Максим.. На крилосі **Стане**, та й співає І 255.248.

2. *Припинити рух, зупинитися* (16). І Ярина вийшла з хати.. Ледве вийшла.. Усміхнеться, То піде, то **стане**, Розглядає, дивується І 282.381. Ішли цигане.. Ішли, ішли, а потім **стали**. І 360.29. А з-за гори поїзжане На шлях виїзжають, Аж три тройки І, звичайне, Коло корчми **стали** ІІ 187.71 // *У спол.* вода ставом **стала** (1). Тече вода край города. Вода ставом **стала**. ІІ 363.18.

3. *Розташуватися, розміститися (на стоянку, постій і т. п.)* (8). Хоч позволив хан на пісках Новим кошем **стати**, Та наказав запорожцям Церкву будувати. ІІ 30.33. А наймичка.. Прийшла в Київ — не спочила, У міщанки **стала**, Найнялася носить воду, Бо грошей нестало І 319.340. *Образн.* (І). Думи мої, думи мої.. Нащо **стали** на папері Сумними рядами? І 21.3.

4. *Піднятися, з'явитися над землею, над обрієм* (5). Як **став** місяць серед неба, Ревнула гармата І 66.105. а як **стане** Місяць серед неба, Випий ще раз І 52.158. Чи буде правда меж людьми? Повинна бути, бо сонце **стане** І осквернену землю спалить. ІІ 358.25 // *Настати* (1). І **стала** тьма ІІ 59.19.

5. *Перен. Піднятися на боротьбу з кимсь, на захист чогось* (12). Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі Із нашої України; Чи там раду радять, як на турка **стати**, Не чуємо на чужині. І 199.3. За правду **стать!** за правду згинуть! ІІ 320.628.

6. *Перен. З'явитися, виникнути, утворитися* (9). Господь любить свої люди, Любить, не оставить, Дожидає, поки правда Перед ними **стане**. І 345.180. І **стане** ясно перед ним Надія ангелом святим ІІ 199.5. Не дві ночі карі очі Любо цілувала. Поки слава на все село Недобрая **стала**. І 29.36.

◆ *У спол.* (4): а) **стати** під аршин — *виявитися придатним до військової служби* (2). Нехай, каже, вдовин син Та не **стане** під аршин, А я **стану**. ІІ 458.В; б) на якор **стати** — *зупинитися десь, кинувши якір* (1). Ми.. Прийшли в Дар'ю, на якор **стали** ІІ 76.14; в) **стати** на

путь кого — *піти слідом за кимсь, перейняти чийсь погляд* (1). Блаженний муж на лукаву Не вступає раду, І не **стане** на путь злого, І з'лютим не сяде. І 340.3.

◇ **стати** 1. І 233.131, 247.335, ІІ 28.168, 3. І 255.51, ІІ 30.33, 5. І 199.3, 265.103, 268.218, 325.19, 337.24, ІІ 138.66, 160.16, **стать** 1. І 100.891, 201.82, 5. ІІ 280.23, 320.628, **став** 1. І 115.1377, 269.270, 270.310, 323.522, 381.25, ІІ 85.15, 309.173, 2. І 138.2209, 141.2343, 447.В, 4. І 66.105, **стала** 1. І 6.130, 34.269, 52.184, 462.В, 538.В, 2. І 42.583, 411.В, *у спол.* ІІ 363.18, 3. І 319.340, 4. ІІ 59.19, 6. І 29.36, 59.93, ІІ 184.3, **стало** 2. ІІ 137.27, 4. І 282.375, **стали** 1. І 80.204, 102.Рем., 271.340, ІІ 161.36, 2. І 161.55, 281.325, 360.29, ІІ 164.11, 170.187, 187.71, 188.74, 3. І 122.1643, 122.1648, 288.612, *образн.* І 21.3, *у спол.* 6) ІІ 76.14, **стану** *у спол.* а) ІІ 458.В, **станеш** 2. І 52.156, **стане** 1. І 29.67, ІІ 236.10, 255.248, 2. І 282.381, 3. І 107.1116, 4. І 52.158, ІІ 358.25, 5. І 338.62, 6. І 345.180, 347.281, ІІ 199.5, 274.397, 367.20, *у спол.* а) ІІ 458.В, *у спол.* в) І 340.3, **стануть** 1. І 49.58, 5. І 241.90, **стала** б 6. ІІ 315.415, **якби були стали** 5. ІІ 29.10.

СТАТИ² (160). 1. *Зробитися ким, чим, яким* (39): а) *з орудн. відм. імен., прикм., займ.* (21). А я тихо Богу помолюся, Щоб усі слав'яни **стали** Добрими братами І 264.80. Ти другом, братом і сестрою Сіромі **стала**. ІІ 283.3. Заспівали козаченьки Пісню тії ночі.. Що славню **стала** Тарасові, козачеству І 66.126. І княгиня з дитиною Не тією **стала**. ІІ 11.145. *У прислів'ї* (1). Сироті на чужині і сухар хлібом **стане**. VI 70.40; б) *з наз. відм. імен., прикм., займ.* (16). Як була я молодича, Цілували мене в лице, А як **стала** стара баба, Цілували б, була б рада. І 362.72. Як-то **стали** люде злі!.. ІІ 171.226. Катерино! Не та вже я **стала** І 321.451; в) *з знахід. відм. імен.* (2). І той плач.. Межи людьми во притчу **стане**, Самодержавний отой плач! ІІ 326.49. Погубить їх [господь], і їх слава **Стане** їм в неславу. І 345.200.

2. *З інф. Почати* (33). Я **став** перед світом дрімать І 398.74. У балці **стало** щось кричати, Побігли хлопці рятувати. ІІ 187.38. До льолюк, смороду і знику **став** я потрохи привикати, а тут спіткала мене цинга лютая VI 42.36 // *Безособ.* (1). Уже і сонечко зійшло, Уже й зайшло, смеркати **стало** ІІ 96.147.

3. *Безособ. Залишитися, бути в наявності* (23). Мій боже милий, як-то мало Святих людей на світі **стало**. ІІ 289.2. Погралися гори-хвилі — І скіпок не **стало**. І 152.12 // *З частковою «не» — перестати існувати, вмерти* (17). Тойді ж, мої любі,

як мене не стане, Згадайте про мене, про мою Мар'яну I 157.175. Обзивався Наливайко — Не стало кравчині! I 64.42. Не стало на селі княгині, I гусла знову загули. II 13.220.

4. *Безособ. Вистачити* (5). Лягло костьми Людей муштрованих чимало. А слюз, а крові? напоїть Всіх імператорів би стало I 326.46. Читаю по одному листочку в день біографію Гоголя, читаю та й боюся, може й по листочку не стане, поки-то прийде той одпуск. VI 132.42.

5. *Безособ. Статися* (3). Дивиться Ярина та нишком сміється: «Що це йому стало?» I 278.199. На той світ хотіли Обняв-шися переступить. Та не по їх стало! I 156.150.

6. *Присудк. У безособ. реченні. Зробитися* (39). Ох, як весело на світі, Як весело стало! I 134.2084. I жаль мені, старому, стане Твої божої краси. II 236.7. Сьогодні оце трошки легше стало, можна хоч перо в руках удержати. VI 25.15. Мертвий мов здригнув, I сумно-сумно в хаті стало. I 98.828.

◆ *У спол.* (18): а) сліду (знаку) не стало (не стане) — *про зникненнякого, чого* (7). «Де Галайда?» Максим кличе. I сліду не стало... I 131.1982. Дунув вітер понад ставом — I сліду не стало. I 45.686. Погибнеш, згинеш, Україно, Не стане знаку на землі. II 327.2; б) *стати* в (у) пригоді — *знадобитися, бути корисним, допомогти* (5). Отак пісні Богданови Стали їм в пригоді!!! I 307.496. Папір мені тепер дуже став у пригоді VI 51.10. Оцей, що привезе тобі лист мій, наш земляк — Левицький.. він мені в великий став пригоді на чужині! VI 58.11; в) *стати* за дитину (за брата, за матір) *кому* — *почати піклуватися про кого, ставитися до кого як рідна дитина, брат, мати* (4). Йому я стану за дитину. Плечми моїми молодими Його старії підопру! II 307.72. Я жду тебе, а ти стань мені за рідного брата VI 156.16. Станьте ж мені тепер і справді за матір. VI 218.7; г) на порі *стати* — *дійти зрілості* (1). Росла собі та виростала I на порі Марія стала... II 306.32; д) й духу не стало — *про смерть* (1). Я глянула, усміхнулась... Та й духу не стало! Й мати вмерла, в одній ямі Обох поховали! I 297.155.

О *стати* 1. II 175.349, став 1. I 263.44, VI 83.11, 2. I 343.127, 352.59, 398.74, VI 42.36, у *спол.* 6) VI 51.10, 58.11, стала 1. I 44.630, 53.225, 66.126, 165.44, 233.143, 321.451, 361.56, 362.72, 539.В, II 11.145, 15.282, 100.289, 283.3, 310.226, 449.В, VI 115.5, 118.24, 2. I 155.98, 235.191, 235.193, 235.207, 262.16, 357.75, 528.В, 545.В, 551.В, II 16.337, 79.93, 85.12, 220.25, 233.38, 391.В, 440.В, 471.В, у *спол.* г) II 306.32, стало 1. I 80.220, II 22.39, 2. II 12.168, 187.38, *безособ.* II 96.147, 3. I 64.42, 152.12, 155.87, II 13.220, II 33.23, 63.36, 82.212, 101.317, 176.366, 289.2, 316.473, 322.721, 414.В, 458.В, VI 52.17, 61.38, 5. I 156.150, 278.199, 308.10, 6. I 98.828, 121.1604, 134.2084, 144.2446, 146.2528, 249.424, 251.492, 271.338, 313.111, 317.291, 320.410, 537.В, 538.В, II 21.5, 49.22, 66.157, 66.179, 78.53, 78.66, 86.30, 86.40, 96.124, 192.5, 249.38, 352.33, 490.В (2 р.), VI 15.13, 16.12, 25.15, 54.27, 82.30, 198.17, у *спол.* а) I 45.686, 85.373, 131.1982, 168.175, II 151.54, 384.В, у *спол.* д) I 297.155, стали 1. I 264.80, II 26.97, 51.106, 171.226, VI 203.2, 2. I 233.116, 294.43, 346.229, 538.В, 539.В (2 р.), II 114.24, 197.4, у *спол.* 6) I 307.496, VI 61.36, стану 1. I 9.14, 43.625, у *спол.* в) II 307.72, стане 1. I 340.7, 345.200, II 56.264, 130.35, 199.3, 256.312, 263.14, 326.49, у *прислвд.* I 70.40, 2. II 442.В, 3. I 41.524, 157.175, 491.В, II 134.9, 367.16, 367.17, 409.В, 4. I 458.В, VI 132.42, 206.16, 6. II 194.7, 199.16, 208.18, 236.7, VI 16.15, 42.2, у *спол.* а) II 327.2, у *спол.* в) I 312.71, стануть у *спол.* 6) I 305.428, стань 1. I 258.25, у *спол.* в) VI 156.16, станьте у *спол.* в) VI 218.7, стало б (би) 4. I 326.46, VI 154.34.

СТАТИСЯ, СТАТИСЬ (26). диво дивне Сталось на світі. I 253.560. Добре, дуже б добре було, якби-то воно так сталося, як гадається. VI 190.15. З того часу титарівні Щось такеє сталося! II 78.55.

О *сталось* I 253.560, II 105.63, 314.384, 399.В, VI 190.17, 200.23, *сталось* I 119.1552, 291.713, 328.133, 504.В, II 18.418, 66.162, 78.55, 159.82, 175.341, 176.364, 310.228, 314.391, 440.В, VI 45.6, *сталось* (б) VI 50.21, 61.35, *сталось* (б) II 111.58, *якби* *сталось* VI 142.1, 190.15, *якби* *сталось* I 331.55.

СТАТУЕТКА (2). *Зменш. до статуя.* Статуетки мені не дуже потрібні, обійдуся і без їх. VI 118.33. і проси його, нехай він, ради святого Аполлона, пришле мені хоть маленький болванчик (статуетку) VI 115.33.

СТАТУЯ (1). Іде сам кесар. Перед ним Із бронзи лютую статую Самого кесаря несуть. II 271.260.

СТВОРИТИ (1). *Образн.* I додай, Такеє слово їм додай Без притчі; вискажи: — Зробили, Руками скверними створили Свою надію II 328.57.

СТВОРИТИСЯ (1). Такого ще не творилося В нас на Україні. Та й ніколи не створиться II 258.385.

СТЕБЛИНА (2). *У прикл. спол.* стеблина-б-илина. Один я на світі без роду, і доля — Стеблина-билина на чужому полі. I 93.623.

♦ *Одн. Н.* стеблина І 93.623, *З.* стеблину І 93.624.

СТЕБЛО (2). Один я на світі — стебло серед поля І 418.В // *У спол.* до стебла — *дотла* (1). До стебл^а все погоріло ІІ 51.101.

СТЕЖЕЧКА (5). *Пестл.* до стежка. В яру криниця завалилась, Верба усохла, похилилась, І стежечка, де ти ходила, Колочим терном поросла. І 384.23. *У прикл. спол.* стежечка-доріжечка (1). І стежечка-доріжечка, Ярм та горою Утоптана до ворожки, Поросла травом. І 494.В.

♦ *Одн. Н.* стежка І 384.23, *у прикл. спол.* І 494.В, *З.* стежечку ІІ 120.4, 144.1, *Мн. Н.* стежки І 284.434.

СТЕЖКА (4). І стежка стала заростать ІІ 79.93. Хоч і Яр той; вже до його І стежки малої Не осталося І 337.10.

♦ *Одн. Н.* стежка ІІ 79.93, *Р.* стежки І 337.10, *З.* стежку ІІ 79.91, *Мн. Н.* стежки ІІ 418.В.

СТЕЛИТИ (1). *Образн.* З новим го-дом будьте здорові, любий І щирий мій земляче, де вас бог носить.. Нехай де хоче носить, та тільки шляхи таланом стеле ІІ 42.21.

СТЕЛИТИСЯ, СТЕЛИТИСЬ (4). Дуби і всіякі дерева Великолїтні, мов трава В покоси стелється ІІ 59.16 // *Повільно розходиться на якій-н. поверхні* (1). Поскидали У воду трупи.. І ти дивилась, Як розстилася, стелились Круги широкії ІІ 278.555. *Образн.* (2). З-за Дніпра мов далекого Слова прилітають І стеляться на папері ІІ 112.9.

♦ стелється ІІ 59.16, стеляться *образн.* ІІ 112.9, стеляця *образн.* ІІ 424.В, стелились ІІ 278.555.

СТЕЛЯ (2). Уже його Й секрементовали, Кляли долі на солоні І стелю знімали, Не вмирає. І 538.В.

♦ *У спол.* плечима стелю підпирати — *про дуже високий зріст* (1). Найкращий парубок Микита Стоїть на лаві в сірій світлі.. Плечима стелю підпир^{ає}. ІІ 77.27.

♦ *Одн. З.* стелю І 538.В, *у спол.* ІІ 77.27.

СТЕНАТИ (1). *Слов'ян.* Стогнати. Давид стенає та рид^{ає} ІІ 71.105.

СТЕП (128). За байраком байрак, А там степ та могила. І 381.2. Із степу перекотиполе Рудим ягняточком біжить ІІ 208.9. Сьомий рік оце пішов з априля, як я нужу світом в киргизькім безводнім і безлюднім степу. VI 83.16. Пішов степом

сіромаха, Сльози утирає. І 146.2525. На тій степі скрізь могли І 413.В. *Повт.* (6). Дніпр широкий — море, Степ і степ, ре-вуть пороги І 22.50. В степу, безлюдному степу.. Ти сіяла, пишалася ІІ 284.13. *У порівн.* (1). У мой хатині, як в степу безкраїм, Козацтво гуляє, байрак гомонить І 79.175. *У прикл. спол.* (3): а) степ-луг (1). Ой під^у я степом-лугом Та розважу свою тугу ІІ 68.5; б) степи-вертепи (1). Чи ми ще зійдемося знову? Чи вже на-віки розійшлися? І слово правди і любові В степи-вертепи ро[з]несли! І 557.В; в) степи-ліси (1). Гуля Максим, гуля батько Степами-лісами. І 103.976.

♦ *Одн. Н.* степ І 26.45, 77.111, 104.999, 361.49, 381.2, ІІ 60.48, 420.В, 447.В, 479.В, VI 27.7, *повт.* І 22.50 (2 р.), *Р.* степу VI 49.31, Із степу ІІ 127.15, 201.45, 208.9, VI 52.12, *проч* степу VI 77.14, *серед* степу І 52.164, 52.183, 142.2376, 146.2529, 147.2547, 163.403, 163.407, 354.3, *З.* степ І 78.116, ІІ 313.352, VI 57.35, в (у) степ І 381.6, ІІ 7.8, 65.154, 414.В, VI 45.27, 49.32, 54.30, на степ І 143.2435, ІІ 46.48, 60.51, 67.2, 215.30, 488.В, *О.* степом І 146.2525, 255.45, 333.144, 551.В, ІІ 163.1, 195.50, *у прикл. спол.* а) ІІ 68.5, *М.* в (у) степу І 13.106, 21.6, 26.56, 48.18, 68.24, 149.Прип., 228.31, 255.33, 255.47, 329.164, 329.166, 361.36, 411.В, 462.В, 463.В, 475.В, 551.В, ІІ 40.13, 60.38, 60.56, 109.10, 127.4, 130.66, 142.19, 182.22, 201.42, 336.26, 339.6, 407.В, 480.В, 500.В, VI 45.23, 52.20, 83.16, *повт.* ІІ 284.13 (2 р.), *у порівн.* І 79.175, на степу І 57.12, 57.13, 462.В, на степі І 413.В (2 р.), по степу ІІ 354.12, *Мн. Н.* степи І 68.16, 111.1221, 225.29, 241.100, ІІ 292.39, *повт.* ІІ 46.61 (2 р.), *З.* степи І 144.2449, 228.41, 268.227, 288.621, 329.177, ІІ 337.49, в (у) степи І 379.12, 395.4, 482.В, *у прикл. спол.* б) І 557.В, за степи І 22.36, на степи ІІ 107.113, *через* степи І 148.Прип., 415.В, *О.* степами І 99.839, 112.1246, 158.223, 241.71, 367.233, 538.В, ІІ 33.5, *у прикл. спол.* в) І 103.976, за степами І 162.387, над степами І 296.126, *М.* в степах І 113.1302, ІІ 65.134, 294.6, на степах ІІ 374.71, по степах VI 84.32.

СТЕПАН (29). А ляхи з своїм Чарнецьким, З поганим Степаном, Запалили церкву божу. ІІ 161.58. Як той явор над водою, Степан похилився! І 280.273. *Зверт.* (7). Братіку Степане! що в тебе болить? І 278.201.

♦ *Одн. Н.* Степан І 275.78, 280.273, 280.286, 280.305, 281.328, 283.400, 285.501, 286.527, 287.582, 492.В, 495.В (2 р.), *Р.* Степана І 284.432, 285.478, *З.* Степана І 282.360, 285.482, 286.530, за Степана І 495.В, *О.* Степаном І 82.278, з Степаном І 275.85, 289.664, ІІ 161.58, *К.* Степане *зверт.* І 276.130, 278.201, 278.207, 278.219, 279.257, 287.569, 288.589.

СТЕПАНОЧКО (7). *Пестл.* до Степан. *Зверт.* Степаночку, голубчику! Чого-бо ти плачеш? І 278.210. *Повт.* (2). За тином слухала Ярина І не дослухала, упала. «Степаночку!.. Степаночку!» — Ридала, кричала. І 286.523.

◇ *Одн. К. Степаночку* І 278.210, 286.525, 287.573, 287.579, 491.В, *повт.* І 286.523 (2 р.).

СТЕРЕГТИ (9). Вона серед ночі встає, І стереже добро своє ІІ 194.15. Пливають [запорожці] співаючи; пливе Позад завзятий Гамалія: Орел орлят мов стереже І 203.173. *Образн.* (3). В малій хатині буде жить Любов та чистая. І буде Святий покой ваш стерегти ІІ 224.168 // *Стежити, щоб не втік* (1). Конгав схаменувся, Зібрав раду. Положили Одностайне стати Против Гуса.. Та стерегти якомога І зверху і здолу, Щоб не втекла сіра птаха На славянське поле. І 268.221 // *У спол.* нехай бог стереже кого — при побажанні здоров'я кому (1). Прощай, моє серце! нехай тебе бог милує і стереже на славу великого святого искусства. VI 155.4.

◇ *стерегти* І 122.1645, 268.221, *стереже* І 203.173, ІІ 194.15, *стерегла образн.* ІІ 357.5, *стерегли* ІІ 276.476, *стерегтиме образн.* ІІ 224.173, *буде стерегти образн.* ІІ 224.168, *нехай стереже у спол.* VI 155.4.

СТЕРЕГТИСЯ, СТЕРЕГІТЬСЯ (8). По якому правдивому, Святому закону І землею, всім даною, І сердешним людям Торгуєте? Стережіться ж, Бо лихо вам буде І 339.75. На голому піску стоять По шнурку піраміди вряд, Мов фараонова сторожа, І ніби фараонам знать Вони дають, що правда божя Встає вже, встала на землі. Щоб фараони стереглись. ІІ 316.441. **Стережіться**, дівчаточка, Сміятись з нерівні ІІ 79.82. *Повт.* (2). А вам треба стерегтися, **Стерегтися** та й дуже! І 533.В.

◇ *стерегтися повт.* І 533.В, *стерегтися повт.* І 533.В, *стереглись* ІІ 316.441, *стережіться* І 339.75, *стережіть* І 533.В, *стережітьця* І 550.В, *стережіться* І 522.В, ІІ 79.82.

СТЕРНЯ (1). Та й бачить [генеральша], що пає ягнята Мале хлоп'яточко в стерні. ІІ 221.53.

СТИД (5). *Безчестя, ганьба.* Сестра риде. І, рвунись, Кричить до брата: — Схаменись, Амоне.. Де дінусь я, де діну славу, І гріх, і стид? ІІ 72.138. Тарасова і Варфоломеева ночі одна другої варт, на стид Римської тіари. І 148. *Прип. Образн.* (1). І непокрита коса **Стидом** січеться; карі очі В неволі гаснуть І 108.1129 // *У спол.* стид понести на кого — *осоромити кого* (1). Бодай ті діти не росли.. Що у неволі народились І стид на тебе понесли. ІІ 39.12.

◇ *Одн. Н. стид* І 342.68, *З. стид* ІІ 72.138, *у спол.* ІІ 39.12, *на стид* І 148. *Прип., О. стидом образн.* І 108.1129.

СТИНАТИ (1). Сім літ Сокира божя ліс **стинала** ІІ 59.26.

СТИРАТИ (1). *Образн.* Хрести дубові поскилялись, Слова дощем позамивались... І не дощем, і не слова Гладесенько Сатурн **стирає**... ІІ 206.35.

СТИХА (12). *Присл. 1. Повільно* (6). Іде військо, іде й друге, А за третім **стиха** — Не дивися, безталанна — Везуть тобі лихо. Везуть труну мальовану, Китайкою криту. ІІ 43.50. А літа пливають за ними, Пливають собі **стиха**, Забирають за собою І добро і лихо. ІІ 215.6.

2. *Неголосо* (6). Громада глухо присягає.. Гудуть, Мов **стиха** дзвони. ІІ 225.220. А Петрусь. Гуляв собі пренепоavinний В саду та арію якусь Мугикав **стиха**. ІІ 223.145.

◇ *стиха 1.* ІІ 43.50, 135.19, 210.6, 215.6, 401.В, 2. ІІ 223.145, 225.220, 242.14, 466.В, 472.В, 488.В, *зтиха 1.* ІІ 402.В.

СТИХАТИ (1). *Припинятися.* Палá Скутар, **стиха́** робота, І хлопці сходяться І 202.134.

СТИХА-ТИХА (1). *Присл.* ти приснишся. **Стиха-тиха** Підкрадешся ІІ 499.В.

СТИХИ (1). *Вірші.* Моя Пашета начитала, Як німці сіяли траву, А потім вижали серпами!.. І все написано **стихами** ІІ 408.В.

СТИХНУТИ (4). 1. *Припинитися* (3). *Perit!* Гомін!.. І **стихла** оргія ІІ 269.178 // *Ущухнути* (1). Ревучим громом пронеслась І **стихла** буря ІІ 276.473.

2. *Замовкнути* (1). З усіх усюд народу йде, Та щось шепочуть про отруту.. І разом **стихли** на минуту ІІ 225.212.

◇ *стихла 1.* ІІ 269.178, 276.473, 467.В, *стихли 2.* ІІ 225.212.

СТІКС (1). *Назва річки в підземному царстві. Міфол.* як буду злуджати, То над самим Флегетоном Або над **Стіксом**, у ріку... Поставлю хаточку ІІ 373.62.

СТІЛ (13). 1. (10). Отак, сидя в кінці стола, Міркую, гадаю І 80.197. Сидить батько кінець стола, На руки схилився І 32.167. І голову йому змила, І ноги умила, І в сорочці тонкій, білій За **стіл** посадила. І 287.548 // *У спол.* вареною **столи** мити — *пити горілку у великій кількості* (1). Розвернулося весілля. Музикам робота І підковам. Вареною **Столі** й лави мють. І 318.336.

2. *Поміст* (2). На широкому столі Слі-

пі лірники сиділи II 79.102. У оранді на столі Сиділи лірники та грали II 77.10.

3. *Іжа, харчування* (1). Тілами Святих убитих годували Для царського-таки **стола** У Тібрі рибу. II 278.540.

◇ *Одн. Р.* стола 1. I 80.197, для стола 3. II 278.540, із-за стола 1. I 321.449, кінець стола 1. I 32.167, 126.1793, *З.* за стіл 1. I 287.548, 319.358, *М.* на столі 2. II 77.10, 77.102, по столу 1. I 89.491, *Мк. З.* сголи 1. I 124.1715, 140.2301, у спол. I 318.336

СТІНА (11). 1. (10). До **стіни** Не заговорниш ні про горе, Ні про младенческіє сны. I 396.3. Шепочуться антипапи, Аж **стіни** трясуться I 268.204. На **стінах** фарбами хрести, Неначе добрая картина, Понамальовані... II 96.133.

2. *Огорожа* (1). В монастирі ми спочивали У холодку коло **стіни**. II 384.В.

◇ *Одн. Р.* до **стіни** 1. I 396.3, коло **стіни** 2. II 384.В, *З.* о **стіну** 1. II 223.151, *Мк. Н.* **стіни** 1. I 268.204, *Р.* у **стіні** 1. II 353.82, *Д.* **стінам** 1. I 360.4, *З.* **стіни** 1. I 140.2277, 140.2279, меж **стіни** 1. II 37.81, *О.* з **стінами** 1. I 86.413, *М.* на **стінах** 1. II 96.133

СТО (9). 1. (5). ну, та гроші така річ, що хоч і **сто** рублів, то не пошкодить, а поки їх у мене не трапилось — то возьми поки що 50 рублів] асигнацій, а коли треба буде ще, то напиши. VI 17.13. Коли маєте субскрибентів, то напишіть до мене швидко, бо вже тільки **сто** екземплярів осталося. VI 23.21.

2. *Невизначено велика кількість чогось; дуже багато* (4). Буду **сто** літ жити, Тебе годувати, В жупані ходити, Буду панувати. I 230.21. Поки **сто** раз не поцілує, Й читать не хоче! II 171.216. Дивлюся: хати над пляхами Та городі з **стома** церквами I 245.261.

◇ *Н.* **сто** 1. I 83.309, II 125.32, 457.В, VI 17.13, 23.21, *З.* **сто** 2. I 230.21, 231.56, II 171.216, *О.* (з) **стома** 2. I 245.261.

СТОВБУР (1). Схаменулись нехрещені, Дивляться — мелькає, Щось лізе ввєрх по **стовбуру** I 6.123.

СТОВП (3). Турки-яничари [Степана] ловили, До **стовпа** в'язали I 286.512. **Стовп** високий мурували, Щоб про неї люде знали. II 82.207. У *порівн.* (1). а із гною Встають **стовпом** передо мною Його безбожні діла... II 281.71.

СТОГИ (1). А сам сотник у кожусі, Одутлий, поганий, Коло клуні помагає. I **стоги** не вкриті, І покої не мазані II 176.377.

СТОГНА (4). *Слов'ян. Площа, широка*

вулиця. Омерзились! І мужа свята... горе вам! На **стогнах** каменем побили. II 102.18.

◇ *Мн. О.* за **стогнами** II 415.В, *М.* на **стогнах** II 70.34, 102.18, 415.В.

СТОГНАТИ (30). 1. (28). Вхожу в хату. Аж щось **стогне**, Ніби умирає I 367.252. Прийшов додому уночі. **Стогнала** мати на печі II 107.124. А той, бугай собі здоровий, У храміні своїй кедровій Лежить, аж **стогне** II 72.117. *Образн.* (10). а пороги Меж очеретами Ревуть, **стогнуть**, розсердились, Щось страшне співають. I 78.121. Реве та **стогне** Дніпр широкий I 3.1. *Образн. Повт.* (5). **Стогне** земля, **стогне** море, **Стогне** та гуде! I 394.4. *Образн. У прикл. спол.* **стогне**-плаче (**стогне** плаче) (2). Україна плаче, **стогне**-плаче! II 33.20. *Образн. Безособ.* (1). А Дніпр мов підслухав: широкий та синій, Підняв гори-хвилі; а в очеретах Реве, **стогне**, завиває, Лози гинуть I 113.1308.

2. *Перен. Тяжко страждати, мучитись* (2). Люде **стогнуть** на оренді II 384.В. Люде **стогнуть** у кайданах I 486.В.

◇ **стогне** 1. I 97.791, 245.246, 367.252, 472.В, 535.В, II 72.117, *образн.* I 3.1, 40.497, 61.32, 105.1037, 112.1249, 200.60, II 14.244, *образн., ловт* I 394.4 (2 р.), 394.5, II 14.245 (2 р.), *образн., у прикл. спол.* II 33.20, 396.В, *образн., безособ.* I 113.1308, **стогнуть** 1. I 123.1682, *образн.* I 78.121, 2. I 486.В, II 384.В, **стогнала** 1. II 107.124, *образн.* I 552.В, **стогнали** 1. I 248.379, *образн.* II 398.В, **стогнучи** 1. I 248.380

СТОДОЛА (1). Корчма тліє з **стодолю** I 121.1598.

СТОДОЛЯ (2). У *назві твору.* А тепер вони розучують Москаля-чарівника, Шельменка, Сватання на Гончарівці і мого Назара **Стодолю** VI 34.23.

◇ *Одн. З.* **Стодолю** VI 28.29, 34.23.

СТОЙТИ (2). 1. *Бути вартим чого* (1). А ми! Хвала нам! і хвала! Дарма що бог, що ми не **стоїм** І волосочка одного, Таки повісили його! II 441.В.

2. *Вимагати чого для здійснення* (1). Уже й учиня почали, А я й собі на безголов'я Учуся з ними, сльоз і крові Письмо [те] **стоїло**... II 411.В.

◇ **стоїм** I II 441.В, **стоїло** 2. II 411.В.

СТОКГОЛЬМ (1). *Назва міста.* Пливши в **Стокгольм**, я скомпонував Гамалія, невеличку поему VI 25.11.

СТОКРАТ (1). *Присл.* Ще прийдуть думи. Розіб'ють На **стократ** серце. II 47.94.

СТОЛИЦЯ (31). Од матушки-цариці, Таки із самої **столиці**, Прийшов указ лоби голить. II 253.178. А весною, як не буде мені якої ради з тими поганими **столицями**, то чкурну в Харків або в Київ, а може й далше, як бог поможе. II 174.6 //У *спол.* **всесвітній столиця** — Рим (1). Із Віфлеємської каплиці Аж до всесвітньої **столиці** Луна, гогочучи, неслась. I 267.194.

◇ *Одн. Н.* столиця VI 178.33, 217.10, *Р.* без столиці VI 154.26. до столиці VI 148.16, *у спол.* I 267.194, Із (3) **столиці** II 253.178, VI 130.4, 192.8, *З.* столицю I 250.444, 251.484, II 395.В, в (у) **столицю** VI 82.19, 132.14, 141.26, 145.16, 145.18, 145.20, 145.25, 161.29, 192.8, 193.1. на **столицю** I 250.435, II 321.676, VI 83.24, 172.1, *М.* в **столиці** VI 130.2, 138.17, 172.3, *Мк. З.* **столиці** I 477.В, через **столиці** VI 148.20, *О.* з **столицями** VI 174.6.

СТОЛІТНІЙ (2). Спасибі, дідусю, що ти заховав В голові **столітній** ту славу козачу: Я її онукам тепер розказав. I 144.2465. **Столітній** очі, як зорі, сяїли, А слово за словом сміялось, лилось I 144.2457.

СТОН (2). *Стогін.* Достойно петая! благаю! Царице неба і землі! Вонми їх **стону** і пошли Благий кінець, о всеблагая! II 305.17 *У прикл. спол.* **стон-дзвін** (1). Так думаю во время оно Перелетіть і **стоном-дзвоном** І трубним гласом розказать... Про тую матір молодую II 462.В. **СТОПИ** (1). І принесе [мати] Воли погожої, і вміє Утомлені **стопи** святые II 321.681.

СТОПАНІЙ (3). Зім'ятій, *прибитий до землі ногами.* Поникли голови козачі, Неначе **стоптана** трава. II 33.19. І пониче, Неначе **стоптана** трава, І думка ваша і слова. II 289.24. *Образн.* (1). Бідна моя Україно, **Стоптана** ляхами! I 64.48.

СТОПАТИ (1). *Образн.* А сина вже оженила, А дочка й так буде. Лазитиме по-підтиню. Поки **стопчуть** люде I 532.В.

СТОРІКИ (1). І потече **сторіками** Кров у синє море Дітей ваших... і не буде Кому помагати I 331.69.

СТОРОЖ (4). Мороз лютує, аж скрипить, Луна червона побіліла, І **сторож** боязно кричить, Щоб злого пана не збудити. II 98.206. *У порівн.* (3). Сади рясні похилились, Тополі по волі Стоять собі мов **сторожі** I 473.В. Не жаль на злого, коло його І слава **сторожем** стоїть. II 88.2.

◇ *Одн. Н.* сторож II 98.206, *О.* сторожем *у порівн.* I 22.61, II 88.2, *Мк. Н.* сторожі *у порівн.* I 473.В

СТОРОЖА (9). 1. *Збірн. Вартові* (7). Де на ніч ставали, **Сторожу** давали I 233.123. *У порівн.* (2). Тополі по волі Стоять собі, мов **сторожа**, Розмовляють з полем. I 241.105 //*Сторож* (1). [Батько] найма **сторожу**, Стару Рухлю. II 158.50.

2. *У спол.* **стояти** (поставити) на **сторожі**. *Образн.* (2). Батько, мати не сплять, На **сторожі** стоять II 117.14. Я на **сторожі** коло їх Поставлю слово. II 289.22.

◇ *Одн. Н.* сторожа 1. I 107.1116, II 276.462, *у порівн.* I 241.105, II 315.437, *З.* сторожу 1. I 233.123, II 158.50, 188.79, *М.* на **сторожі** 2. II 117.14, 289.22.

СТОРОНА (9). 1. *Місцевість, країна* (7). легше умирати Хоть на пожарині в своїй **стороні**, Ніж в чужій в палатах. II 54.211.

2. *Напрямок* (2). Отак кричали і летіли Ворони з трьох **сторон** I 298.187 //У *спол.* на **стороні** — *поруч* (1). Тепер хоті би на **стороні** постоять коло тієї академії, а перше! та що те перше й згадувать! VI 77.18.

◇ *Одн. М.* в **стороні** 1. II 54.211, 76.9, 201.37, 270.218, 420.В, на **стороні** 1. II 259.406, VI 17.11, 2. *у спол.* VI 77.18, *Мк. Р.* з **сторон** 2. I 298.187.

СТОРОНКА (1). А я піду на край світа... На чужій **сторонці** Найдучи кращу [дівчину] або згину, Як той лист на сонці. I 15.30.

СТОРОННІЙ (1). Так сміються ж з України **Сторонній** люди! I 309.40.

СТОРУКИЙ (1). Батьку! брате! Чом я не **сторукий**? Дайте ножа, дайте силу I 115.1394.

СТОРЧ (1). *Присл. Спідлоба.* Не те, щоб дуже зажурившись, А так на палубі стояв І **сторч** на море поглядав II 85.10.

СТОЯТИ, СТОЯТЬ (87). 1. *Бути на ногах у вертикальному положенні, не рухатися з місця (про людей, тварин)* (45). А серед базару **Стоїть** Гонта з Залізничком I 123.1678. Давно, давно колись Я чув, як, **стоя** під вербою, Тихенько дівчина співала II 85.28. Воли його коло воза Понуро **стоять**. II 127.14. *Образн.* (2). Буде над ним його мила Квіткою **стояти**. I 10.36. Не жаль на злого, коло його І слава **сторожем стоїть**. II 88.2 //Проводити час з кимсь (4). Якби знала — не ходила б Пізно за водою, Не **стояла** б до півночі З милим під вербою I 49.31. А Мар'яна не до пана Ходила **стояти** I 460.В //Про сонце

(1). сонечко — Пече, а не сяє. **Стоїть** собі серед неба I 462.B.

2. *Бути, знаходитися* *десь* (35). Цвітуть сади; білють хати, А на горі **стоять** палати Неначе диво. II 9.38. На верстовім шляху в полі Корчма під вербою **Стоїть** собі в холодочку II 187.60. Од Борисполя недалеко.. І досі **ще стоїть** любенько Рядок на вигоні тополь II 164.7. Сонце гріє, вітер віє На степу козачім. На тім степу скрізь могили **Стоять** та сумують I 57.14. *Повт.* (4). Козацька церква невеличка **Стоїть** з похиленим хрестом. Давно **стоїть** II 24.22.

3. *Розташовуватися на постій, відпочинок* (2). В Яру колись гайдамаки Табором **стояли** I 337.18. У Бендери Прийшли ми. **Стояли** З москалями на квартирах I 366.220.

4. *Форма наказ. сп. стійте у знач. «зупиніться, не робіть чогось»* (1). А Галайда кричить: «Батьку! **Стійте!**.. пропадаю! По-стривайте, не вбивайте: Там моя Оксана». I 130.1965.

◆ *У спол.* (4): а) на сторожі (на вахті) **стояти** (2). Матрос, Таки земляк наш з Островної, На вахті **стоя**, Журився сам собі чогось II 85.19. *Образн.* (1). Батько, мати не сплять, На сторожі **стоять**, Не пускають саму мене У садочок гулять. II 117.14; б) перед очима (в очах) **стояти** — *ввижатися* (2). [Титарівна] Мов одуріла! Що робить? Сама не знає! А Микита, Неначе сич, у сірій свиті Перед очима **ще стоїть!** Маріа та й годі! II 78.63. Я ще й досі не охолонув од мого дорогого гостя, і досі **ще стоїть** він у мене в очах і не дає мені спокою ні вдень, ні вночі. VI 160.38.

◆ **Стояти** 1. I 460.B, **стоять** 2. I 462.B, **стою** 1. I 249.427, 251.503, II 250.55, **стоїш** 1. I 163.397, **стоїть** 1. I 8. 194, 40.499, 123.1678, 138.2199, 162.376, 252.535, 253.563, 275.79, 462.B (2 р.), 472.B, II 77.22, 77.26, 77.30, 306.45, 306.61, 342.7, *образн.* II 88.2, 2. I 108.1440, 308.1, 327.79, 365.165, 555.B, II 18.398, 18.424, 25.65, 60.57, 99.240, 164.7, 187.60, 255.278, 265.28, 298.7, 342.2, 455.B, VI 28.19, *повт.* II 24.22, 24.23, *у спол.* б) II 78.63, VI 160.38, **стоять** 1. II 127.14, 269.169, 271.255, 467.B, 2. I 41.546, 57.14, 100.885, 241.105, II 9.38, 96.132, 177.409, 315.435, 399.B, *у спол.* а) II 117.14, **стоя** 1. I 146.2519, 251.491, 286.519, II 85.9, 309.176, 2. *повт.* I 227.15 (2 р.), **стояла** 1. I 154.37, 162.365, 281.345, II 274.399, 322.705, **стояли** 1. I 301.8, 2. I 307.Прим., 3. I 337.18, 366.220, **буде стояти** 1. *образн.* I 10.36, **стійте** 4. I 130.1965, **стояла б** 1. I 49.31, 2. I 300.244, **стояло б** 2. II 364.6, **стоя** 1. I 50.77, 97.799, 133.2046, 492.B, II 85.28, *у спол.* а) II 85.19.

СТРАВА (4). 1. *Їжа, харч* (3). А тим часом гайдамаки Столи вздовж базару Поставили, несуть **страву**, Де що запонали I 124.1716. Як будете ви мені розказувати про вареники та проче, то я вас так вилаю, як батька рідного не лаяв. Бо проклятуша ота **страва**.. неділь зо три снілась. VI 28.2.

2. *Перен. Справа, річ* (1). А жіночки... лихий їх знає! Уже сміялися над ним! Вони цю **страву** носом чують. II 165.40.

◆ **Одн.** *Н.* **страва** 1. VI 28.2, *Р.* **страви** 1. I 140.2302, 3. **страву** 1. I 124.1716, 2. II 165.40

СТРАДАНІЄ (1). *Слов'ян. Страждання.* І нам черниця розказала **Страданіє** сестри княжни. II 384.B.

СТРАДАТИ (1). Та розкажи, моя зоре, Про тую Марину, Як вона у пана злого І за що **страдала**? II 94.36.

СТРАСТІ (2). Ви розказали б про царя — Або якого короля, З їх фон-баронами-князями І їх високими **страстями** II 414.B. не скорбїть, може воно добре зробило, що перейшло на той світ, не мучене **страстями** земними. VI 41.22.

СТРАТЕГИ (1). *Рел. Вожді небесного війнства.* І без огня, і без ножа **Стратеги** божїї воспринуть. II 275.422.

СТРАТИТИ, СТРАТИТИ (2). 1. *Позбавити життя, убити* (1). А тепер уже, он бачиш, Доходить до чого. Що **я стратити** наміряюся Максима святого. II 257.353.

2. *У спол.* **стратити** *голос* — *втратити голос* (1). Зашебече соловейко.. Запеклюю душу злодія не спинить, Тільки **стратити** *голос*, добру не навчить I 12.46.

◆ **стратить** 1. II 257.353, **стратить** 2. I 12.46.

СТРАХ¹ (12). *У знач. присл. Дуже, сильно.* Погано дуже, **страх** погано! Воїні пустині пропадуть. II 111.43. **Страх** мені не хочеться З старим дідом морочиться. I 107.1098. *Повт.* (2). І дочечка у їх росла, Уже чимала піднялась; І генерал її посва-тав, Бо **страх** хорошая була, А генерал був **страх** багатий. II 220.6 // **Страшно** (1). Як вирветься сокира з рук — Пішла по лісу косовиця, Аж **страх**, аж жаль було дивиться. II 59.13.

◆ **страх** I 107.1098, II 59.13, 110.22, 111.43, 158.34, 368.19, 458.B, 491.B, VI 38.7, 190.18, *повт.* II 220.6, 220.7

СТРАХ² (6). *Імен.* І ти, великая в жемах! І їх унінє і **страх** Розвіяла, мов ту полову II 323.733 // *У спол.* *ради страху*

(1). Знову іде шляхом, Заплющившись, з торбинками. То, бач, ради **страху**, Щоб татаре або ляхи Часом не спіткали... І 283.425 //Присудк. (2). Жаль і **страх**! В свитині латаній дрожала Якась людина. І 361.52. Марина гола наголо Перед будинком танцювала У парі з матір'ю! — і **страх**, З ножом окровленим в руках, І приспівувала... І 98.217.

♦ **Одн. Н.** **страх** **присудк.** І 361.52, ІІ 98.217, **Р.** **страх** І 342.98, **од** **страху** І 144.2460, **ради** **страху** **у** **спол.** І 283.425, **З.** **страх** ІІ 323.733.

СТРАЧЕННИЙ (1). Чи є поганше що на світі, Як та дрюкована нудьга? Про марне **страченніе** літа ІІ 415.В.

СТРАШЕННИЙ (2). Сидить сотник на причілку Та думку гадає, А Настуся по сачодку Пташкою літає. То посидить коло його, Руку поцілує, То ўсами **страшенними** Сивими пустує ІІ 165.47. Опівночі широка Брами одчинилась І побіоше **страшенне** Світлом освітілось. ІІ 471.В.

СТРАШИТИСЬ (1). Моя пекельная душа Кого боялася? Максима! Ні, не Максима, а когось, Когось боялася проклята: Люциперові служила Та його й **страшилась**!... ІІ 458.В.

СТРАШНИЙ (22). 1. **Такий, що викликає почуття страху** (13). Чого ж **страшні** діти? Чого Гонта ніби краде, Або скарб ховає? Аж труситься. І 142.2369, а згадаєш, То була й дорога З монастиря Мотриного До Яру **страшного**. І 337.16. З-за Нілу сфінкси, мов сичі, **Страшними** мертвими очима На тее дивляться. ІІ 315.433. Це правда, що окроме бога і чорта в душі нашій єсть ще щось таке, таке **страшне**, що аж холод іде по серцеві VI 24.28.

Повт. (2). Такеє то сотворив я клятий! Цього б було, мій голубе! Не треба б писати; Бо се **страшне**... **Страшне**, сину! ІІ 458.В //Такий, що справляє тяжке враження (3). Випливає з води мати, Сяде по тім боці; **Страшна**, синя, розхристана І в мокрій сорочці І 168.186. А ночі, ночі! господи, які **страшні** та довгі! — та ще й у казармах. VI 41.37.

2. **У спол. страшна мук а** — **дуже сильна, нестерпна мука** (4). а за нею Стара люта мати: Очі вивело із лоба Од **страшної** мук и І 168.165.

♦ **У спол.** (5): а) **страшний** суд (**страшне** судище) — за уявленнями віруючих: **божій суд над усіма людьми з**

настанням «кінця світу» (4). Мов із тісної домовини На той остатній **страшний** суд Мертвці за правдою встають. То не вмерлі, не убиті.. то люди, живі люди, В кайдани заліті. І 244.223. **Образн.** (1). Молітьсь, діті! **страшний** суд Ляхи в Україну несуть І 108.1134; б) **страшна сила** — **дуже багато** (1). Вже ж і в крепосте завдала, І дворянства **страшну** силу У мундирах розплодила І 301.285.

♦ **Одн. Н.** **страшна** І. І 168.186, **страшная** І. ІІ 459.В, **страшне** І. VI 24.28, **повт.** ІІ 458.В (2 р.), **Р.** (до) **страшного** І. І 337.16, **у спол.** а) ІІ 288.16, **страшної** І. І 243.188, 2. ІІ 115.1397, (од) **страшної** 2. І 168.165, (після) **страшної** 2. ІІ 148.Прип., **З.** **страшний** **у спол.** а), **образн.** І 108.1134, (на) **страшний** **у спол.** а) І 244.223, **страшну** **у спол.** б) І 301.285, **страшне** І. І 78.122, **М.** (на) **страшному** **у спол.** а) І 251.475, **Мн. Н.** **страшні** І. І 142.2369, 518.В, VI 41.37, **страшні** 2. ІІ 468.В, **З.** (в) **страшні** І. ІІ 463.В, **О.** **страшними** І. ІІ 315.433.

СТРАШНИШИЙ (1). Не будемо журиться, а будемо молитись, ще те лихо далеко, а всяке лихо здалеку **страшніше** VI 49.37.

СТРАШНО (38). **Присл.** І. (33). Гонта повів очима і **страшно** глянув на Б. І 149.Прип. **Повт.** (10). Пожар світить; Гонта гляне, Гляне — усміхнеться. **Страшно**, **страшно** усміхався, На степ оглядався. І 143.2434 //Присудк. (18). Гомоніла Україна.. Довго, довго кров степами Текла-червоніла.. Сумно, **страшно**, а згадаєш — Серце усміхнеться. І 112.1250. І досі **страшно**, як згадаю. Хотів палати запалить, Або себе занепастить І 397.63. Кругом пекло; гайдамаки По пеклу гуляють. А Ярема — **страшно** глянуть — По три, по чотири Так і кладе, І 114.1352.

2. **З великими муками** (3). Залізник, почувань, що так **страшно** ляхи замучили Гонту, заплакав, занедужав та й умер І 149.Прип.

3. **Дуже (про ступінь прояву, інтенсивність чого-н.)** (2). я пробовал писать декому из своих друзей-приятелей — так что ж!... Тяжко, **страшно** тяжело, друже мій єдиний! VI 73.11. Я **страшно** мучуся, бо мені запершено писати и рисовать. VI 41.35.

♦ **страшно** І. І 149.Прип., 236.239, 361.64, ІІ 279.561, 384.В, **повт.** І 123.1668 (2 р.), 139.2263 (2 р.), 143.2434 (2 р.), 540.В (2 р.), ІІ 471.В (2 р.), **присудк.** І 112.1250, 112.1254, 114.1352, 132.2019, 251.492, 349.21, 396.16, 397.63, ІІ 130.143.14, 168.132, 230.43, 407.В, 411.В, 490.В, VI 29.37, 41.30, 130.13, 2. І 145.2501, 149.Прип. (2 р.), 3. VI 41.35, 73.11.

СТРЕМГЛАВ (1), **СТРИМГЛАВ** (1). Вниз головою. На хресті **Стремглав** пові-

сили святого Того апостола Петра
II 269.200.

◇ стремглав II 269. 200, стрімглав II 463.В.

СТРЕМЕНА (4). Полетіла Катерина..
До їх... коли гляне — Попереду старший
іде. «Любий мій Іване! .. Нащо рвеш стре-
мена?» I 43.602.

◇ *Мл. З.* стремена I 43.602, 44.638, стремени I 410.В, за стремена I 43.593.

СТРЕПЕНУТИ (1). *Образн.* Босфор аж
затрясся, бо зроду не чув Козацького
плачу; застогнав, широкий, I шкурою сі-
рий бугай стрепенув I 199.22.

СТРЕПЕНУТИСЯ (13). I повели Гуса
На Голгофу у кайданах. I не стрепенуся..
Перед огнем I 270.309. Марія на його зир-
нула I стрепенулась. II 309.179 //Швидше
забитися (про серце) (3). Може.. Мое сло-
во тихо-сумне, Богобоязливе, Згадається —
і дівоче Серце боязливе Стрепенеться, як
рибонька I 229.79. *Образн.* (5). Провалив-
ся козак, Стрепенувся байрак, А могила
застогнала I 382.33. Світе ясний! Світе ти-
хий! Світе вольний, несповитий! За що ж
тебе, світе-брате, В своїй добрій, теплій
хаті Оковано, омурано.. Не добито! **Стре-
пенися!** Та над нами просвітися, Просві-
тися!! II 344.9.

◇ стрепенуся I 270.309, II 104.16, *образн.* I 382.33, стрепенулась II 309.179, *образн.* I 202.103, стрепенулись I 201.100, стрепенється I 169.192, 229.79, II 46.50, стрепенеця II 405.В, стрепенися *образн.* II 344.9, стрепенулася (б) *образн.* VI 77.15, 77.16.

СТРИВАТИ (17). У формі наказ, спосо-
бу стривай, стривайте. Мало муки! Давай-
те приску! де смола?.. Що? скажеш, шель-
мо?.. I не стогне! Завзята бестія! стривай!
I 97.792. Стривай лишень! Чи чуєш? щось
плаче За ворітьми.. мов дитина! I 313.115.
Е, ні! стривайте, дур не грати. II 167.112.
Повт. (4). Стривай, стривай, простоволоса!
Дурненька, де б же ти взяла Того барвін-
ку заквічатись? II 166.76.

◇ стривай I 97.792, 116.1424, 121.1612, 166.102, 276.133, 313.115, 366.206, 538.В, II 167.117, *поет.* I 133.2054 (2 р.), II 166.76 (2 р.), стривайте I 88.444, 90.524, 457.В, II 167.112.

СТРИГА (2). Низько обстрижена по-
критка. Дітей, бачся, годувала Та в засік
ховала. Та очіпок, се вже вранці, Ключчям
вимошчала, Щоб не знати було, що стрига.
I 368.290. А вона їх наущала, Як на світі
жити, Роска́зує.. як стрігою ходила
I 539.В.

СТРИГТИ (2). От набачив, Та й бере
в покої, I стриже, неначе хлопця, I в по-
ход з собою Бере мене. I 366.217. I гадки-
гадоньки не має [чабан], Пасе, і доїть, і
стриже Свою худобу II 351.8.

СТРИЖЕНИЙ (2). Чимало люду ого-
лили Оці сатрапи-ундіра, А надто стриже-
ний Гаврилич II 280.8. Була чутка, що
стрижену В Умані водили По улицах II 53.179.

СТРИМІТИ (1), **СТРОМІТИ** (1). Наро-
били колись пведи Великої слави, Утікали
з Мазепою В Бендери з Полтави.. Не
стриміли б списи в стрісі У Петра у свата.
II 29.13. Не строміли б списи в стрісі У
Петра у свата; Не втікали б із Хортиці
Славні небожата. II 393.В.

СТРІЛА (4). 1. *Тонкий стрижень з
гострим кінцем для стрільби з лука* (3).
Вітрило-вітре мій єдиний.. Нашо на ду-
жому крилі На вої любові мої, На князя,
ладо мое миле, Ти ханові метаєш стріли?
II 336.20.

2. *В формі орудн. відм. вживається у
знач. присл. Дуже швидко* (1). I день не
день, і йде не йде, А літа стрілою Пролі-
тають I 351.2.

◇ *Одн. Н.* стріла 1. II 339.3, *О.* стрілою 2. I 351.2, *Мл. З.* стріли 1. II 336.20, 338.69.

СТРІЛЯНИЙ (1). *Прикм. до стріла* 1.
Зрана-світа до вечера, А з вечера до до-
світа Летять рої стрілянії. II 496.В.

СТРІЛЯТИ (1). 3 гармати стріляли,
Превелебную громаду Докупи скликали.
II 137.6.

СТРИМГЛАВ див. СТРЕМГЛАВ.

СТРІТИ (1). *Зустріти*. Тиняючи по чу-
жині Понад Елеком, стрів я діда. II 62.2.

СТРІХА (4). I пугач пуга, і сова 3-під
стріхи в поле вилітає II 16.325.

◇ *Одн. Р.* з-під стріхи II 16.325, *О.* над стріхою II 176.356, *М.* в стрісі II 29.13, на стрісі II 8.19.

СТРІЧАТИ (2). *Зустрічати*. Наступає
свято.. Тяжко його, друже-брате, Самому
стрічати У пустині II 179.24. Аж зирк — і
найми́чка ввійшла На двір. [Старий] побіг
стрічати З онуками своєю Ганну I 320.400.

СТРІЧАТИСЯ (1). *Зустрічатися*. З
батьком твоїм, друже мій, ми були колись
великі приятелі і стрічалися з ним не в
одній Качанівці. VI 133.36.

СТРІЧЕЧКА (8). 1. *Зменш.-пестл. до
стрічка* (4). Ой, стрічечка до стрічечки,
Мережаю три ніченьки, Мережаю, виши-
ваю, У неділю погуляю II 41.1

2. *Рядок в листі чи рукописі* (4). Спасибі вам, бувайте здорові, та напишіть хоч стрічку до мене VI 50.12.

◇ *Одн. Н.* стрічка 1. II 41.1. *Р.* до стрічки 1. II 41.1, 401.В, *З.* стрічку 1. II 401.В, 2. VI 41.26, 50.2, 50.12, 145.23.

СТРІЧКА (4). А тій стьожку, Тій стрічку купили. II 197.8. я таки знову буду просить вас, щоби ви, коли буде ваша ласка, прислали мені дівочу сорочку гарно пошиту, плахту, стрічок зо дві VI 19.8.

◇ *Одн. З.* стрічку II 197.8, *Мн. Р.* стрічок VI 19.8, 20.14, *З.* стрічки II 97.189.

СТРОМІТИ див. СТРИМІТИ.

СТРУГ (2). Тесляр на наймичку свою, Неначе на свою дитину, Теслу, було, і струг покине Та й дивиться II 306.38.

◇ *Одн. З.* струг II 306.38, за струг II 306.59.

СТРУГАТИ (2). В Яру колись гайдамаки Табором стояли, Лагодили самопали, Ратища стругали. I 337.20. у царині під курином дідусь сидить, ложечки собі струже й сумно дивиться на Катерину VI 27.3.

СТРУТИ (1). *Отруїти*. [Зілля] Наварили, Івана струїли, Поховали коло гаю II 425.В.

СТРУНИ (3). Заридав кобзар, заплакав Сліпими очима.. Наплакався. Струни рвані Три перебирає. I 161.350.

◇ *Мн. Н.* струни I 155.69, *З.* струни I 161.350, *М.* по струнах I 275.83.

СТРУП (1). На ногах І на руках повиступала Од стужі кров; аж струпом стала. I 361.56.

СТУДЕНТ (3). Отже назвать, Ййбогу, я його не вмію, Того студента II 157.12.

◇ *Одн. Р.* до студента II 158.61, *Д.* студентів I 158.45, *З.* студента II 157.12.

СТУЖА (1). *Сильний холод*. На ногах І на руках повиступала Од стужі кров I 361.56.

СТУПАТИ (2). А тим часом із діброви Козак виїзжає; Під ним коник вороненький Насилу ступає. I 7.164. Я ледви ступаю; Вхожу в хату. I 367.251.

СТУПИТИ (6). А син твій гордо на арену, Псалом співаючи, ступив. II 276.466. тільки що ступив на дніпровський байдак... так зо мною таке трапилося, що против ночі не треба б було і розказувать, а то ще прокляте присниться. VI 83.2 // *У спол.* (3): а) не знаєш, на яку й ступити — не знаєш, як бути (що

робити) (2). Морока з ними, щоб ви знали, Мов дурень ходиш кругом їх, Не знаєш, на яку й ступити. II 75.220; б) ногою не ступив — не був (1). Хоч і Яр той; вже до його І стежки малої Не осталося; і здається, Що ніхто й ногою Не ступив там I 337.13.

◇ *У ступити у спол.* а) II 75.220, ступить у спол. а) II 417.В, ступив II 276.466, 276.470, VI 83.2, у спол. б) I 337.13.

СТЯЖАТИ (1). *Слов'ян. Наживати*. Доколі будете стяжати І кров невинну розливать Людей убогих? I 343.129.

СТЯЗІ (1). *Слов'ян. Прапори*. коло полудня на третій [день] Поникли Ігореві стязі. II 339.21.

СТЯТИ (1). *Відсікти голову комусь, обезгавити когось*. В Єрусалимі говорили Тихенько люде, що стяли У городі Тиверіаді Чи то якогось розп'яли Провозвістителя месії. II 312.278.

СТЬОЖКА (1). Тому к святкам З лиштвою пошили Сорочечку. А тій стьожку, Тій стрічку купили. II 197.9.

СУБОТІВ, СУБОТОВ, СУБОТОВЕ (9). *Назва села на Україні*. Зіновій Богдан і син його Тимофій були поховані в Суботіві коло Чигрина I 148.Прип. Як сніг, три пташечки летіли Через Суботове I 293.2.

◇ *Одн. Н.* Суботів у назві I 504.В, Субботів I 504.В, *З.* в Суботов I 304.373, через Суботове I 293.2, *М.* в Суботові I 148.Прип., 294.34, 307.497, 308.1, II 161.61.

СУБОТНІЙ (1). Дай Федорові 25 карбованців та суботню Пчелу. VI 229.33.

СУБСКРИБЕНТ (2). *Передплатник*. Коли маєте субскрибентів, то напишіть до мене швидче, бо вже тільки сто екземплярів осталося. VI 23.20.

◇ *Мн. З.* субскрибентів VI 23.20, субскребентів VI 33.26.

СУГУБИЙ (1). *Слов'ян. Особливий, винятковий*. Подай же й нам, всещедрий боже!.. Любов безвічну, сугубу На той світ тихий принести. II 343.15.

СУД (20). 1. *Державний орган, що розглядає карні та інші справи* (4). Його недовго мурдували В тюрмі, в суді, а в добрий час В кайдани добре закували II 225.230 // *Збірн. Судді* (3). Питає суд: — Тепер скажіте, християни, Хто отруїв його? II 225.217.

2. *Покарання, розправа* (16). Чи буде суд! Чи буде кара! Царям, царят на

землі? ІІ 358.22. *Повт.* (2). Пішов собі [варнак] тихо в Київ Святий помолитись, Та суда, суда людського У людей просити. ІІ 66.187. *Образн.* (2). Розкуються незабаром Заковані люде, Настане суд, заговорять І Дніпро і гори! І 331.67 //У *спол.* (10): а) суд правий (2). Окують царей неситих В залізніє пута.. І осудять губителів Судом своїм правим. І 347.280; б) божий суд (2). Нероне лютий! Божий суд.. Тебе осудить. ІІ 270.221; в) страшний суд — за *уявленнями віруючих: божий суд над людьми з настанням «кінця світу»* (2). Мов із тісної домовини На той остатній страшний суд Мертві за правдою встають. І 244.223. *Образн.* (1). Молітесь, діти! страшний суд Ляхи в Україну несуть І 108.1134; г) праведний суд (1). І сором тут, і сором там — Встають з чужої домовини, На суд твій праведний прийти І 201.79; д) нечестивий суд (1). І три папи, і баронство.. Зібралися, мов Іуди На суд нечестивий І 269.262; е) неправедний (лукавий) суд (2). Вони, вони тебе осудять Своїм неправедним судом! ІІ 450.В. Доколі будете стяжати І кров невинну розливати Людей убогих? а багатим Судом лукавим помагають? І 343.132.

♦ *Одн. Н.* суд 1. *збірн.* ІІ 187.52, 225.217, 451.В, 2. І 265.94, ІІ 358.22, *образн.* І 331.67, *у спол.* б) ІІ 270.221, *Р.* суда 2. *повт.* ІІ 66.187 (2 р.), *образн.* І 244.226, до суду 2. *у спол.* б) ІІ 288.16, *З.* суд 2. *у спол.* в), *образн.* І 108.1134, на суд 2. *у спол.* в) І 244.223, *у спол.* г) І 201.79, *у спол.* д) І 269.262, *О.* судом 2. *у спол.* а) І 347.280, ІІ 274.396, *у спол.* е) І 343.132, ІІ 450.В, *М.* в суді 1. ІІ 225.230.

СУДДЯ (1), **СУДІЯ** (1). Встань же, боже, суди землю І *судей* лукавих. І 344.146. *У прикл. спол.* цар-судія (1). Меж царями-судіями На раді великій Став земних владик судити Небесний владика. І 343.125.

СУДИТИ, СУДИТЬ (10). 1. *Розглядати чий-н. вчинок, злочин в судовому порядку* (7). а люде Підстерезуть вас на тотаж, Уловлять і *судить* не будуть, В кайдани туго окують, В село на зрище приведуть ІІ 328.46. *Образн.* (6). Меж царями-судіями На раді великій Став земних владик *судити* Небесний владика. І 343.127.

2. *Перен.* Оцінювати діла і вчинки (3). Не нам на проу з тобою стати! Не нам діла твої *судити*! І 325.20.

♦ *судити* 1. *образн.* І 343.127, *судить* 2. І 267.175, 325.20, ІІ 64.80, *судить* 1. *образн.* ІІ 291.22, *судять* 1. *образн.* І 271.315, *судитеме* 1. *образн.* ІІ 450.В, *будуть судить* 1. ІІ 328.46, *суді* 1. *образн.* ІІ 343.109, 344.145

СУДИТИСЬ (1). *Безособ.* А молода? мабуть, без пари *Судилось* господом зносити Красу і молодість... ІІ 95.80.

СУДИЩЕ (1). *У спол.* страшне *судище* — за *уявленнями віруючих: божий суд над людьми з настанням «кінця світу»*. На страшному на *судищі* Ми бога закриєм Од очей твоїх неситих. І 251.475.

СУДІЯ *див.* **СУДДЯ**.

СУДНІЙ (1). *Судовий.* У назві твору. Три естами уже готові — Печерська Київська криниця, *Судня* в селі рада і Дари Богданові і українському народові. VI 32.14.

СУДОВИЙ (1). *Субст.* *Чинников судової установи.* З усіх усюд народу йде, Та щось шепочуть про отруту І *судових* неначе ждуть ІІ 225.211.

СУДОВИКИ (2). *Чинovníки судової установи.* подивились, Попились завзято *Судовики*. ІІ 187.54.

♦ *Мн. Н.* *судовики* ІІ 10.75, 187.54.

СУЕСЛОВИ (2). *Слов'ян.* *Пустослови.* Ми по закону!.. По закону апостола Ви любите брата! *Суеслови*, лицемери ІІ 328.118.

♦ *Мн. Н.* *суеслови* І 328.118, ІІ 461.В

СУЕТА (2). *Присудк.* Молися, старче, бий поклони, Поки й малих дітей погонять Гатить глибокі болота... На світі все бач *суета*. ІІ 398.В //У *спол.* ми не *суета* — ми не *нікчемні* (1). А ти, о господи єдиний, Скуєш лукаві уста, Язик отой велеречивий, Мовлявний:— Ми не *суета*! ІІ 289.12.

СУЕТНИЙ (1). *Нікчемний.* Розпинать, А не любить ви вчилися брата! О роде *суетний*, проклятий, Коли ти видохнеш? Коли Ми діждемося Вашингтона З новим і праведним законом? ІІ 280.26.

СУКА (7). *Лайл.* А я вчора з нею.. В полі плоскінь вибирала Та все й розказа[ла].. І до себе злую *суку* Просила в придане. ІІ 132.13 //Про *царицю* (2). Нашо та *сука*, ваша мати.. множила ваш род проклятий? А потім з вас, щенят зубатих, Зробились львичища! ІІ 325.4. *Зверт.* (1). Хоча лежачого й не б'ють, То і полєжать не дають Ледачому. Тебе ж, о *Суко*! І ми самі, і наші внуки, І миром люди прокленуть! ІІ 356.3.

О *Одн. Н.* сука І 143.2408, ІІ 325.4, VI 224.21, 227.32, *З.* суку І 368.281, ІІ 132.13, *К.* суко *зверт.* ІІ 356.3.

СУКНО (3). Везе Марко Катерині Сукна дорогого І 322.481.

О *Одн. Р.* сукна І 322.481, VI 225.26, *З.* за сукно VI 212.38.

СУКНЯ (1). А Марина в сукні білій, Неначе білиця, Богу молиться та плаче, Замкнута в світлиці. ІІ 96.152.

СУКРОВАТА (1). *Субст.* Сукровиця. виростуть Ножі обоюдині, Розпанахують погане, Гниле серце, трудне, І вицідять **сукровату**, І наллють живої Козацької тії крові, Чистої, святої!!!!. І 228.67.

СУЛА (1). Назва річки на Полтавщині. Я спалила Польщу з королями, ..Батурич спалила, Сулу в Ромні загатила Тільки старшинами Козацькими... І 300.257.

СУЛТАН¹ (5). Титул монархів у деяких країнах Сходу. Туркена дрімала, Дрімав у харемі ледачий султан. І 201.69. Не в Сінопу, отамани, Панове-молодці! А у Царград до султана Поїдемо в гості І 61.59.

О *Одн. Н.* султан І 201.69, *Р.* до султана І 61.59, 201.66, *О.* з султаном І 82.272, *Мн. Д.* султанами І 102.937.

СУЛТАН² (1). Прикраса у вигляді пучка пір'я або кінського волосся на головному уборі у військових, а також на головах коней. Дурень! дурень!.. Коли хочеш грошей Та ще й слави, того дива, Співай про Матрьошу, Про Парашу, радість нашу, Султан, паркет, шпори,— От де слава!!! І 77.90.

СУМАНТЯНИНЯ, СУМАНТАНИНА див. САМАНТЯНИНЯ.

СУМНИЙ (8). 1. Такий, що відчуває смуток (журбу) (5). Я думаю його нарисовати, що він стоїть сумн[ий] коло Зімнього двorca, позаду Нева, а за Невою крепость ІІ 28.19 //Пройчатий смутком, журбою (3). І вдвох тихенько заспівать Ту думу сумную, днедавну, Про лицаря того гетьмана ІІ 218.27. *Образн.* (1). Думи мої, думи мої, ..Нашо стали на папері Сумними рядами?.. І 21.4.

2. Такий, що викликає смуток, журбу (3). А доня взаперті сидить В своєму сумному покої ІІ 16.317.

О *Одн. Н.* сумний 1. VI 28.19, сумне 1. І 471.В, *З.* сумно 1. ІІ 218.27, (на) сумно 1. І 475.В, *М.* (в) сумному 2. ІІ 16.317, *Мн. З.* (в) сумній 2. І 538.В, (в) сумній 2. І 549.В, *О.* сумними 1. *образн.* І 21.4.

СУМНО (35). *Присл.* Каламутними бо-лотами, Меж бур'янами, за годами Три год

сумно протекли. ІІ 215.15. А тим часом — тихо, тихо Та сумно співає Щось таке невидіме І 249.429. У царині під куренем дідуся сидить, ложечки собі струже й сумно дивиться на Катерину VI 27.3. *Повт.* (14). Сумно, сумно серед неба Сяє білолиций. І ІІ 12.1260. Сумно-сумно гайдамаки Залізную силу Поховали І 146.2511 //Присудк. (12). Гомоніла Україна.. Довго, довго кров степами Текла-червоніла.. Сумно, страшно, а згадаеш — Серце усміхнеться. І ІІ 12.1250. *Повт.* (8). Горіло світло, погасало!.. Погасло.. І сумно... сумно... в хаті стало. І 430.В. З того часу ставок чистий Заріс осокою; ..Сумно-сумно кругом його... І 168.182.

О сумно І 169.206, 249.429, 290.702, 381.7, ІІ 215.15, 306.63, 308.137, 424.В, VI 27.3, *повт.* І 80.205 (2 р.), 112.1260 (2 р.), 146.2511 (2 р.), 435.В (2 р.), 449.В (2 р.), ІІ 471.В (2 р.), 484.В (2 р.), *присудк.* І ІІ 12.1250, 313.111, 320.382, VI 25.15, *присудк.*, *повт.* І 98.828 (2 р.), 100.860 (2 р.), 168.182 (2 р.), 430.В (2 р.).

СУМОВИТИЙ (1). Ото ж вони якось зійшлись Вночі круг тебе сумовиті ІІ 493.В.

СУМУВАТИ, СУМОВАТИ (35). Сумує, квидить, плаче рано В Путивлі граді Ярославна. ІІ 336.27. Отож вони якось зійшлись Вночі круг тебе сумувати. ІІ 323.731. *Образн.* (13). У моїй хатині сине море грає, Могла сумує, тополя шумить І 79.178. Душе моя, Чого ти сумуєш? І 242.118. Сумує Корсунь староденний: Нема журбу з ким поділить. І 108.1150.

О сумувати ІІ 323.731, 388.В, сумуєш *образн.* І 242.118, сумує І 4.59, 95.741, 410.В, ІІ 336.27, 337.55, VI 28.33, *образн.* І 13.75, 13.77, 79.178, 108.1150, 384.18, ІІ 70.65, сумуємо VI 24.6, сумуєте VI 186.32, *образн.* І 78.125, сумують І 284.450, 312.103, *образн.* І 57.14, 64.62, ІІ 150.24, сумували ІІ 217.12, *образн.* І ІІ 110.1180, сумувати (б) І 312.95, ІІ 14.270, сумуючи І 16.33, 66.137, 81.243, ІІ 247.6, 308.152, 312.313, 323.745, *образн.* І 68.25.

СУНУТИСЯ (1). Він до челяді сунеться І 474.В.

СУПОНЯ (1). Ремінь, яким стягують хомут. Сліпий по базару.. Додає словами: «..Загнув батько дугу, Тягне мати супоню» І 129.1922.

СУПОСТАТ (3). *Супротивник, недруг.* Умруть Ще незачатіє царята.. І на оновленій землі Врага не буде, супостата, А буде син, і буде мати, І будуть люде на землі. ІІ 347.12. У прикл. спол. супостати-християни. *Прон.* (2). за хрести Ховаєтьс од сатани І просите стиха Супостатам-християнам То чуми, то лиха ІІ 466.В.

О *Одн. Р.* супостата II 347.12, *Мн. Д.* супостатам у прикл. спол., ірон. II 462.В, 466.В

СУПРУГА (1). У спол. дат в супруги. *Ірон.* вчора Лілеса божа благодать. Кому чи чином, чи грошима, Кому аренду Палестину, Байстрятм дешо. А кому Самі благоволіли дат в Свою підложницю в супруги II 272.310.

СУРМИ (2). У прикл. спол. сурми-труби (1). У неділеньку та ранесенько Сурми-труби вигравали. II 42.20.

О *Мн. Н.* сурми II 42.20, 402.В.

СУСІД, СУСІДА (22), СОСІД (4). 1. Людина, що живе поблизу або поряд з кимсь (24). Я спитав Таки сусіду про Ганнусю. I 397.49. Бувало, в неділю, закривши мінею, По чарці з сусідом випивши тієї, Батько діда просить, щоб той розказав Про Коліївщину I 144.2453. На той рік може буду вашим сусідом, а поки що не забувайте щирого вашого Т. Шевченка. VI 194.12 // У спол. в сусіди (сусіду) прохатись (проситись) (4). Свою дитину, безталанна, Нагодувала, одягла I за святим своїм пішла У Назарет той до вдовиці В сусіду, в наймичку проситись! II 318.534. Отаке-то! тяжко, тату, Із своєї хати До нехриста.. В сусіди прохатись. I 289.640. *Образн.* (2). Запалили у сусіда Нову добру хату Злі сусіди I 262.1.

2. Житель держави, яка межує з іншою державою (2). Сусіди мовчали, Дивилися, як королі Із Польщі втікають I 82.284.

О *Одн. Р.* до сусіда 1. I 160.285, у (в) сусіда 1. I 160.286, II 64.74, *образн.* I 262.1, сусіди 1. II 70.54, до сусіди 1. I 397.45, у сусіди 1. II 412.В, З. сусіду 1. I 397.49, в сусіду 1. у спол. II 318.534, сусіду 1. I 557.В, О. сусідом 1. VI 194.12, з сусідом 1. I 144.2453, з сусідом 1. I 448.В, *Мн. Н.* сусіди 1. I 144.2460, 537.В, II 51.103, 438.В, VI 192.18, *образн.* I 262.3, 2. I 82.284, Р. до сусідів 1. I 232.75, Д. сусідям 2. I 341.62, сусідам 1. I 384.12, З. в сусіди 1. у спол. I 289.640, II 491.В, в сусіди 1. у спол. II 492.В.

СУСІДОНЬКА (4). *Пестл.* А другая тая, Розлучниця злая, Багата сусідонька, Вдова молодая II 132.5. *Зверт. до музи. Образн.* (1). Чи не покинуть нам, небого, Моя сусідонько убога, Вірші нікчемні віршувать II 372.2.

О *Одн. Н.* сусідонька II 132.5, К. сусідонько *зверт.*, *образн.* II 372.2, *Мн. Н.* сусідоньки I 232.77, 485.В.

СУТКИ (1). Доба. Лежу оце п'ять сутки та читаю Старину, добра книжка, спасибі вам і Срезневському. VI 23.35.

СУТО (1). *Присл. У прикл. спол.* сугото-густо. Тихе поле копитами Поорано, засіяно Костяками, а кровію Суго-густо поливано. II 497.В.

СУХАР (1). У прислів'ї. Сироті на чужині і сухар хлібом стане. То так і мені оце ваше письмо. VI 70.40.

СУХИЙ (4). 1. *Несирий* (2). Як найдеш сухого береста, то бери: здасться на що-небудь,— хоч на лави. VI 215.6 // *Засохлий* (1). І на тілі, На княжім білім, помарнілім, Омию кров суху, отру Глибокої, тяжкої рани... II 336.11.

2. У вигляді порошка (1). А фарб сухих не посилайте, бо тут олії достать не можна VI 54.28.

3. Дуже худий (1). Сама мов палець, простяга[еш] Сухії руки Христа ради II 454.В.

О *Одн. Р.* сухого 1. VI 215.6, З. суху 1. II 336.11, *Мн. Р.* сухих 2. VI 54.28, З. сухії 3. II 454.В

СУША (1). *Образн.* дивуюсь і не надивуюсь: чого б то мені, скажіть, будьте ласкаві, з своїми віршами плисти по суші яко по морю під тим парусом! VI 186.5.

СУШЕНИЙ (1). Добре б ти зробив, якби к нашому весіллю прислав сушених карасів десяток-другий або й третій VI 217.7.

СУШИТИ (4). 1. *Висушувати, осушувати* (3). Сиротині сонце світить (Світить, та не гріє)— Люде б сонце заступили, Якби мали силу, Щоб сироті не світило, Сльози не сушило. I 39.443.

2. Видаляти вологу з рослин, засушувати (1) Літо й друге проблукала Та трава сушила I 537.В.

О сушила 2. I 537.В, сушило 1. I 39.443, сушили 1. I 352.56, суши 1. I 199.7.

СУЩИЙ (3). *Слов'ян. Існуючий.* До мертвих і живих, і ненарождених земляків моїх, в Україні і не в Україні суших, моє дружєє посланіє. I 520.В. Поцілуй трічі графиню Н[астасію] І[вановну] і графа Ф[едора] Петровича, а через тиждень або два я сам їх поцілую і тебе, і Семена і всіх добрих людей суших в Петербурге. VI 177.28.

О *Одн. Р.* (до) суших I 520.В, З. суших VI 177.28, Д. сушим VI 51.2.

СФІНКСИ (1). З-за Нілу сфінкси, мов сичі, Страшними мертвими очима На тее дивляться. II 315.432.

СХАМЕНУТИСЯ (36). 1. *Одуматися, стати розсудливим* (21). Поцілуй старого діда Івана за мене і поклонись всій рідні нашої... а малярові поганому скажи, коли він не **схаменеться**, то опиниться там, де йому й не снилось. VI 17.23. Сестра ридає. І, рвучись, Кричить до брата: «**Схаменись**, Амоне, брате мій лукавий! II 72.133. *Образн.* (1). Босфор клекотить, Неначе скажений; то стогне, то виє: Йому Візантію хочеться збудити. «Не буди, Босфоре, буде тобі горе.» Так море спиняло (Любило завзяятих устатих слав'ян). Босфор **схаменувся**. I 201.68.

2. *Опам'ятатися, отямитися* (15). Летять до дуба... нічирчик... **Схаменулись** нехрещені, Дивляться — мелькає, Щось лізе вгору по стовбуру I 6.121. Я **схаменувся**, оснівив Святим хрестом і тричі плонув Та й знову думать заходився II 364.21. прийнявши подарунок твій пирий, мій єдиний друже, так зрадив, що ще й досі не **схаменуся** VI 49.12 // *Спохватитися* (1). Занедужала княгиня, І князь **схаменуся**. За бабами-знахурками По селах метнувся. II 13.213 // *Відчути* (1). Я писав тобі, друже мій єдиний, що вже не втну нічого віршами. Отже і збрехав. Збрехав і не **схаменуся**. VI 139.11.

О **схаменуся** 1. I 268.216, II 16.351, *образн.* I 201.68, 2. II 13.213, 364.21, VI 129.37, 139.11, **схаменуся** 2. II 382.В, **схаменулась** 1. VI 211.1, 2. II 317.519, **схаменулась** 2. II 490.В, **схаменулись** 2. I 6.121, **схаменуся** 2. VI 49.12, **схаменешся** 2. VI 115.6, **схаменешся** 1. II 256.290, VI 17.23, 2. I 78.150, 89.500, **схаменешся** 1. I 422.В, 426.В, **схаменуться** 1. II 32.22, **схаменешся** 1. I 95.710, 491.В, II 169.161, 2. I 42.572, **схаменешся** 1. II 16.350, 72.133, 166.91, **схаменешся** 1. I 107.1101, 240.37, 246.282, 330.19, 331.63, **схаменешся** 1. I 433.В, **схаменіти** 1. I 517.В, **схаменіти** 1. I 473.В.

СХИЗМАТ (4), **СГИЗМАТ** (1). *Церк.* Неуні[а]т[и]в[и] ляхи називали **схизматами**. I 148. Прип. Годі! годі! це погана, **Сгизмати** співають... I 426.В.

О *Обн.* 3. **схизмата** I 110.1186, *Мн. Н.* **схизмати** I 90.522, 91.558, **сгизмати** I 426.В, *О.* **схизматами** I 148. Прип

СХИЛИТИ (4). Чумаки іде, подивиться, Та й голову **схилить** I 48.10. І цвіт королевий **Схилив** свою головоньку I 355.15.

О **схилив** I 355.15, 357.87, **схилить** I 48.10, 96.745.

СХИЛИТИСЯ (4). Як билина підкошена, Ярина **схилилась** I 283.389. Вийшла з хати Катерина, А Марко **схилився** До наймички у голову. I 323.530 // *Спертися головою на щось* (2). Сидить батько кінець сто-

ла, На руки **схилився**; Не дивиться на світ божий: Тяжко зажурився. I 32.168.

О **схилився** I 32.168, 323.530, **схилилась** I 283.389, II 16.333.

СХІД (18). 1. *Поява сонця над гори-зонтом. У спол. до схід (сходу) сонця (сонечка)* (16). Не плач, Катерино... А щоб личко не марніло З чорними бровами,— До **схід** сонця в темнім лісі Умийся сльозами. I 39.454. До **сходу** сонця, рано-рано! У Віфлеємі на майдані Зійшовся люд II 314.366. В поход у дорогу славні компанії До **схід** сонечка рушали. II 42.22.

2. *Про сторону світу* (2). Встали сіромахи, Помолились на **схід** сонця, Пішли понад шляхом. I 47.749.

О *Обн.* Р. до **сходу** 1. II 310.217, 314.366, 317.490, до **схід** 1. I 32.185, 35.271, 39.454, 53.216, 137.2189, 139.2235, 166.109, 225.5, 230.13, 387.38, 453.В, II 42.22, 125.23, 3. на **схід** 2. I 47.749, 463.В.

СХІМНИК (1). *Церк.* Чернець, що прийняв **схиму**. То вам байдуже, в добрий час У Київ їздить шороку Та сповідається, нівроку, У **схімника**!.. II 93.22.

СХОВАТИ (17). 1. *Заховати* (10). Ще ось що, намалював я се літо дві картини і **сховав**, думав, що ви прийдете I 26.25. Сестри раді, що піймали, Грались, лоскотали, Поки в вершу не **сховали** I 531.В. Одна тільки Сидить без обнов Сиріточка, рученята **Сховавши** в рукава. II 197.14. *Образн.* (4). Ой тумане, тумане... Чому мене не **сховаєш** Отут серед лану? I 310.10.

2. *Покласти в могилу, похоронити* (7). Найшли її, громадою Без попа **сховали** I 539.В. Не сироти малі діти, Що неньку **сховали**: Їм зосталась добра слава, Могила зосталась. I 45.692. *Образн.* (1). Мене похоронять На чужині,— і ці думи Зо мною **сховають**!.. II 214.74.

О **сховав** 1. VI 26.25, **сховала** 1. *образн.* I 46.709, **сховали** 1. I 470.В, 531.В, 2. I 45.692, 368.295, 418.В, 539.В, **сховаю** 2. I 441.В, **сховаєш** 1. *образн.* I 310.10, **сховає** 2. I 33.206, **сховає** 1. I 338.37, **сховають** 1. *образн.* I 271.324, 2. *образн.* II 214.74, **сховай** 1. *образн.* I 310.17, **сховав** (6) 1. I 162.367, **сховавши** 1. II 197.14.

СХОВАТИСЯ, СХОВАТИСЬ (29). 1. *Знайти собі таємний притулок в якому-н. місці, заховатися* (18). Утечу, єйбогу, Та й **сховаюся** у бур'яні... I 491.В. не втече І не **сховається**; всюди Вас найде правдама II 328.43. І рад би я **сховатися**, Але де, не знаю. Скрізь неправда, де не гляну,

Скрізь господа лають. I 290.681. *Образн.* (2). **Схвалося** у серці лихо, Як звір у темнім гаї. I 312.92. А небога Сама не знає, що робить? I що їй діяти з собою? Або **сховатись** під водою, Або принамені розбити О стіну голову II 223.149.

2. **Зникнути з поля зору** (11). А сонце праведне швиденько Додолю котиться. I глядь! **Схвалося**, і смеркло в полі. II 313.345. Гамалію, серце мліє, Сказалося море; Не злякає! — і **сховались** За моряні гори. I 200.56. Гонта кричить: «..Тяжко мені плакати! Праведній зорі! **Сховайтесь** за хмару: я вас не займав, Я дітей зарівав!.. Горе мені, горе!» I 140.2296. *Повт.* (3). Місяцю мій ясний! з високого неба **Сховайся** за гору, бо світу не треба.. **Сховайся** ж за гору; **Сховайся**, мій друже, щоб не довелося На старість заплакати... I 112.1253.

О **сховатися** 1. I 290.681, **сховатись** 1. I 34.255, *образн.* II 223.149, **сховався** 1. I 283.421, II 277.493, 2. I 143.2437, **схвалося** 1. I 295.96, **схвалося** 1. II 159.84, 276.474, **схвалося** 1. *образн.* I 312.92, 2. II 313.345, **сховался** 1. I 499.В, II 491.В, 2. I 204.186, **сховались** 1. I 118.1522, II 323.728, 2. I 200.56, 466.В, **сховуюсь** 1. I 491.В, **сховається** 1. II 307.102, **сховаеться** 1. II 95.89, 2. I 124.172, **сховається** 2. I 456.В, **сховаеться** 1. II 202.22, **сховається** 1. II 328.43, **сховайть** 2. *повт.* I 112.1253, 112.1257, 112.1258, **сховайтесь** 2. I 140.2296.

СХОДИТИ (15). 1. *З'являтися над обрієм (про небесні світила)* (14). Із-за гаю сонце **сходить**, За гай і заходить. II 131.1. Б'ють пороги; місяць **сходить**, Як і перше **сходив**... I 57.1. *Образн.* (2). Тойді вже **сходила** зоря Над Віфлеємом. Правди слово, Святої правди і любові Зоря всесвітня зійшла! II 267.124.

2. *Проростати* (1). Навгороді коло броду Барвінок не **сходить**. II 146.2.

О **сходити** 1. I 57.1, 76.57, 76.62, 362.86, 364.141, II 16.329, 36.68, 131.1, 464.В, 2. II 146.2, **сходить** 1. I 57.2, II 97.182, 100.293, **сходила** 1. *образн.* II 267.124, 489.В.

СХОДІТИ (1). *Піти*. Я тебе тричі поцілю, як побачимось, а поки що (я й забув тобі сказати) **сходи** ты в Большую Морскую в дом графа Уварова, найди там Михайла Матвієвича Лазаревського і поцілуй його за мене. VI 134.11.

СХОДИТИСЯ, СХОДИТИСЬ (6). 1. *Збиратися, приходити в одно місце* (3). Поважно та тихо У ранню пору На високу гору **Сходилися** полковники. II 137.22.

2. *Зустрічатися* (3). Старі заранне помиралі, А ми малими розійшлись Та вже й не **сходились** ніколи. II 205.8. Щовечора

сходилися, I мати не знала, Де Мар'яна до півночі I з ким розмовляє? I 157.151. У *прислів'ї* (1). Далєбі правда, частенько сижу собі один в чужій хаті та й думаю — гора з горою не **сходиться**, а чоловік з чоловіком спіткнеться. VI 19.25.

О **сходитися** 2. у *прислів'ї* VI 19.25, **сходяться** 1. I 202.135, **сходилися** 1. I 337.21, II 137.22, 2. I 157.151, **сходились** 2. II 205.8.

СХОПИТИ (1). I день іде, і ніч іде. I голову **схопивши** в руки, Дивуєшся, чому не йде Апостол правди і науки? II 362.2.

СХОПИТИСЯ, СХОПИТИСЬ (4). *Швидко встати, знятися з місця*. Прийшов, і двєрі одмикає, I лізе до дочки. Прокинись! Прокинись, чистая! **Схопись** II 16.354. **Схопилися**, білесенькі [пташки], I в ліс полетіли I 297.171.

О **схопилися** I 297.171, **схопились** I 313.120, 361.50, **схопись** II 16.354.

СХОРОНИТИ (2). *Заховати від когось*. Ех, якби то, Якби то найшли те, що там **схоронили**, — Не плакали б діти, мати не журилась. I 226.52.

О **схоронили** I 226.50, 226.52.

СХОТІТИ (8). 1. *Забажати, побажати* (7). А весною в Париж поїдемо з тобою, Або поїдемо в село, Як **схочеш**, серце. II 221.39. *Образн.* (1). Така-то доля тая, — Хоч і не шукайте: Кого **схоче** — сама найде, У колиці найде. I 489.В.

2. *Про намір щось зробити* (1). В чужій сем'ї, в чужій землі Кого ти радуєть **схотіла** I 553.В.

О **схотіла** 2. I 553.В, **схочеш** 1. II 221.39, **схоче** 1. I 302.338, 462.В, II 169.143, VI 43.26, *образн.* I 489.В, **зхочуть** 1. I 458.В.

СЦЕНА (3). На тім тижні почнуться тут дворянські вибори, уже почали збираться повітові пани, то може б ти здумав показати себе їм на тутешній **сцені**. VI 154.17 // *Арена цирку* (1). I леопард Із льоху вискочив на **сцену** II 276.469.

О *Одн.* 3. на **сцену** II 276.469, **М.** на **сцені** VI 154.17, 188.18.

СЦІПІОНИ (3). *Один з староримських патриціанських родів, з якого вийшли видатні полководці*. Ликую Рим! I глadiator і патрицій, Обидва п'яні. Кров і дим Іх упоїв. Руїну слави Рим пропиває. Тризну править По **Сціпіонах**. II 276.446.

О *Мн. М.* по **Сціпіонах** II 276.446, 464.В, по **Сціпіонах** II 470.В.

СЮДИ (9), **СЮДА** (3). *Присл.* Ганна шепче: «Слава... слава богу! Ходи **сюди**, не лякайся...» I 323.525. «Ярино! А де Степан?» «А он під тином, Неначе вкопаний, стоїть». «А я й не бачу! А ідїть Лишень **сюда**; та йдїть обое!» I 488.В. Мене з Києва загнали аж **сюди**, і за що? За вірші! і заказали писать їх, а що найгірше... рисувати! VI 58.4. *У рим. прикл. спол.* **сюди-туди** (2). Висипали запорожці, Лиман човни вкрили.. А попереду отаман Веде, куди знає; ..Поглядає **сюди-туди** — Де-то бути роботи? I 61.51.

О **сюди** I 115.1374, 275.81, 323.525, VI 58.4, 154.31, 154.35, 165.28, *у рим. прикл. спол.* I 61.51, 458.В, **сюда** I 488.В, 495.В, VI 142.3.

СЯК (12). *Присл.* У *спол.* то **сяк**, то так; і так, і **сяк** (такі **сяк**); а бо так, або **сяк**; чи так, чи **сяк** — як-небудь. Отож той самий сиротина У наймах **сяк** собі, то так Придбав, сірома, грошенят II 250.78. І так, і **сяк**, І треба б то, і шкода. I 275.72. Як-то швидко ті літа минають; молодії то ще так і **сяк**, а що вже ті старі (погані літа), то так і летять, неначе той шуліка за куркою VI 82.5. Чи так, чи **сяк**, а де-небудь треба зупинитися. В Петербурзі я не всижу, він мене задушить. VI 198.9. Якби таки або так, або **сяк**, Якби таки запорозький козак, Якби таки молодий, молодий, Хоч по хаті б поведив, поведив I 107.1094. То **сяк**, то так Придбав сірома грошенят II 50.33.

О **сяк** I 107.1094, 275.72, 367.240, II 50.33, 64.101, 250.78, 317.493, VI 62.9, 82.5, 139.20, 198.9, 198.31.

СЯКИЙ (1). *У прикл. спол.* **сякий**-такий — *живається при нехвальній характеристиці*. Шлях на Московщину. Далекий шлях, пани-брати, Знаю його, знаю!.. Розказав би про те лихо, Та чи то ж повірять! «Бреше, скажуть, **сякий**-такий!» I 37.373.

СЯМ (1). *Присл.* У *спол.* чи там, чи **сям** — *де-небудь*. Якщо до ладу, то хутенько напиши мені, то я зараз і гроші вишлю. Чи там, чи **сям**, а денебудь треба прихилитися VI 323.В.

СЯЯТИ (16). 1. *Випромінювати світло, яскраво світити* (11). А з неба місяць так і **сяє** I 5.83. Будеш, батьку, панувати, Поки живуть люди; Поки сонце з неба **сяє**, Тебе

не забудуть! I 13.83. У гаю, гаю Вітру немає; Місяць високо, Зіронець **сяють**. I 92.589 // *Про очі* (1). Сирота Ярема — сирота багатий, Бо є з ким заплакати, є з ким заспівати: Єсть карії очі — як зіроньки **сяють** I 85.362. *Образн.* (1). Слава **сяє**, а воленьку Спіткала недоля. I 416.В.

2. *Блищати, відбиваючи світло* (5). Собор Мазепин **сяє**, біліє II 26.106. З монастиря святого У золоті, аж **сяє**, Сам архимандрит вихожає II 137.15. *Образн.* (2). Єсть люде на світі — Сріблом-золотом **сяють**, Здається, панують, А долі не знають I 36.310.

О **сяє** I. I 5.83, 13.83, 16.38, 84.341, 99.853, 112.1261, 462.В, *образн.* I 416.В, 2. II 26.106, 137.15, **сяють** I. I 85.362, 92.589, 92.608, 2. II 73.177, *образн.* I 36.310, II 66.170.

СЬОГОДНІ (27), **СЬОГОДНЯ** (30). А тим часом із діброви Козак виїзжає; Під ним коник вороненький Насилу ступає. «Із немігся, товаришу! **Сьогодні** спочинем» I 7.166. **Сьогодні** оце трошки легше стало, можна хоч перо в руках удержати. VI 25.15. *Поет.* (4). **Сьогодня** я отлучив твої писма. **Сьогодня** у мене велике свято VI 208.32.

О **сьогодні** I 7.166, 94.671, 120.1587, 121.1604, 121.1623, 139.2239, II 170.196, VI 24.12, 25.15, 71.9, 154.12, 154.41, 155.23, 195.14, 197.7, 200.4, 200.23, 208.1, 209.38, 212.9, 212.12, 213.4, 221.26, 227.27, 227.37, 228.34, **сьогодня** I 305.428, 439.В (3 р.), II 168.126, 312.301, 482.В, 500.В, VI 20.28, 36.25, 49.21, 50.8, 62.8, 177.24, 179.15, 190.9, 208.17, 208.28, 212.11, 216.25, 217.24, 217.25, *поет.* VI 208.32 (2 р.), 208.33, 208.34, **сегодня** VI 132.32, 139.2, 146.39, 164.7.

СЬОГОДНІШНІЙ (1). Удався ж мені **сьогоднішній** великдень! VI 131.17.

СЬОГОЛІТНІЙ (1). Я умисне приписав Ченця і Вечір, щоб порівняв його з Криницею, бо Криниця, бач, **сьоголітня**, а Чернець і Вечір бог-зна колишні. VI 139.26.

СЬОГОРІЧНИЙ (1). Чи отлучив ти **сьогорічну** другу книжку Народного читання? VI 209.30.

СЬОМІЙ (5). **Сьомий** рік оце пішов з априля, як я нужу світом в киргизьким безводнім і безлюднім степу. VI 83.14. Якось, по **сьомому** годочку — Малий вже добре майстрував II 320.604.

О **одн. Н. сьомий** II 81.162, VI 83.14, **сьома** VI 82.19, **З. сьомий** VI 23.34, **М.** (по) **сьомому** II 320.604.

Т

ТА¹ (1896). *Сполучн. І. Єднальний. З'єднує однорідні члени речення і однорідні речення* (780). під дубом зелененьким Кінь замордований стоїть, А біля його молоденький Козак **та** дівчина лежить. І 8.196. Отак тая чорнобрива.. Тополею стала.. Тонка, тонка **та** висока, До самої хмари. І 54.228. парубки копиці клали.. А дівчата Мов ті сороки цокотали **Та** до криниці учащали У яр погуляти. І 186.29. Раби мовчали.. А маги, бонзи і жерці.. В храмах, в пагодах годувались, Мов кабани царям на сало **Та** на ковбаси. І 351.29. погуляйте собі гарненько у архієрейському гаї, та гуляючи попід дубами **та** вербами, згадай той день, як колись перед вечером ми з тобою в Андрушах гуляли. І 86.9. На розпутті кобзар сидить **Та** на ковіз грає І 63.2. «Нехай тебе бог заступить!» — Сказав старий, **та** всі тро[є] Разом Заридали. І 281.326. Старий батько.. З молодими танцює, **Та** двір вимітає; **Та** проложих, проїзжих У двір закликає І 318.300. Зо мною, слухай же, остались Данило, чура мій, **та** я, **Та** Пріся, дочечка моя! І 234.83 //**Та** й (33). Дарма щоніч дівчинонька Його виглядає. Не вернеться чорнобривий **Та** й не привітає І 4.44. коло люху Базар люду наскодилося **Та** й панства не трохи. От де нам пожива буде! І 305.431 //**Та** ще (2). Тойді ж ото її Алکید, **Та** ще гетери молодії.. Над самим Аппієвим шляхом У гаї гарно роздяглись І 268.143. Не ходили Ксьондзи по селах, а возили На людях їх з села в село.. Якось їх, клятих, і до мене Вночі на хутір занесли. А з ними челядь їх скажена **Та** ще драгуни.. І 234.99 //**Та** ще й (2). Той бондар праведний, святий.. Барило й бочку набиває **Та** ще й курникає. І 316.452 //*З'єднує два слова, що означають одне поняття або коло близьких понять* (67). Не торгувавсь і панотець Усім на диво **та** на чудо! За три копи звінчав у будень. І 50.46. А Максим на пожарище **Та** на попелище Подивився. І 252.165. ми вдвох собі з М. М. Л[азаревським], по-чумацькому **та** по-бурацькому, зварили борщу з карасями, лясцем закусимо VI 221.14. За богами—панства, панства В сребрі **та** златі! І 247.331. На хуторі Танці **та** музики—Аж до півночі. І 188.110. Ні, чуми нема; А гірша лихая

та люта година Покрила Ізраїль. І 70.35. Коли живий ти **та** здоровий, то напиши до мене, друже мій VI 52.18. Зажурилась чорнобрива, Тяжко зажурилась. Плаче, плаче **та** ридає, Як рибонька б'ється.. І 146.13 //*З'єднує повторювані слова і утворює сполуки, що вказують на тривалість дії, велику кількість предметів і под.* (10). Отож небога Уже чимала піднялась, Росла собі **та** виростала І на порі Марія стала.. І 306.31. Тепер старого поховано, А молодого привітаю, **Та** й буду жити собі **та** жити, Петрусю-серденько любити І 225.198. він сидить **та** все сидить, За струг сердега не береться.. І 306.58. Рости же, серце-тополенько, Все вгору **та** вгору І 53.219. кобзар ушкварив.. «А я собі Христа В намисті, А на лиштві листя **Та** листя» І 141.2322 //*З'єднує слова з протилежним значенням* (3). Ми будем Сміятися **та** плакати. І 259.28 /**Та** й (2). Тепер мати не заплаче, **Та** й не заспіває І 462.В.

ІІ. *Приєднувальний* (767). 1. *Приєднує речення або члени речення, які доповнюють, уточнюють чи розвивають думку, висловлену перед цим* (357). Неначе з берлоги Медвідь виліз, ледве.. Переносить ноги; **Та** одутий, аж посинів І 252.543. Царя вже Ірода не стало. Чогось увечері найвсь, **та** так наївся, що й опрігсь І 316.475. Поки б химерив мудрий дід, Творили б, лежа, епопею.. А потім Співали б прозу, **та** по нотах, А не як-небудь.. І 373.48. сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталаннії думи, **та** так проклята одчистила, що я ледве пізнав свої діточки VI 200.5. Гайдамаки понад яром З шляху повернули.. «Ну, хлопці, в дорогу! **Та** чуєте? без гомону!» І 122. 1638. Сліпий по базару Оддирає постолами, Додає словами: «.Ой гоп গোপাক! Полюбила козака, **Та** рудого, **та** старого—Лиха доля така». І 128.1884. Дівчата на луці гребли, А парубки копиці клали, **Та**, знай, на сонце позирали, **Та** нісенітницю верзли. І 186.26 //*При словах з близьким значенням* (16). Князь й не спочинув. На могорні закликає, **Та** п'є, **та** гуляє І 15.308. А ти, пречистая, святая, Ти, сестро Феба молодая!.. Пташечкою вилетіла І понато мною Поллиула, заспівала **Та** люблю **та** мило.. І 474.В //**Та** й (37). дівчина При

самій дорозі Недалеко коло мене Плоскінь вибирала **Та** й почула, що я плачу ІІ 22.34. Не пишу тобі білше, бо нема чого і писать, **та** й пароход, спасибі йому, не дає. VI 145.32. Треба вчитись, Ще змалечку треба вчитись, Як на світі жити, А то битимуть, **та** й дуже!.. ІІ 252.129 // **Та** ще (49). аж ось і сам, Високий, сердитий, Виступає; обок його Цариця небога, Мов опеньок засушений, Тонка, довгонога, **Та** ще на лихо, сердешне, Хита головою. І 247.318 / **Та** ще й (і) (39). Ніколи Ти не здавалася мені Такою гарно-молодою [І] прехорошою такою, Так, як тепер на чужині, **Та** ще й в неволі. ІІ 90.9. трохи одпочину та напишу тойді тобі тихесенько, гарнесенько, **та** може ще.. і віршами. VI 161.7 // **Та** й більш нічого (14). Максим подумав, пожурився.. Промовив двічі: — Боже! боже! — **Та** й більш нічого. ІІ 52.141. спасибі тобі, що ти зовеш на пораду і на розглядини сестру Ярину. Що ж вона побачить?.. Хариту, **та** й більш нічого. VI 201.20 // **Та** й годі (32). А що нам ваша старшина? почеу, так послуха, коли має чим слухати, **та** й годі. І 103.964. молода.. Помандрувала За невольником убогим У Сибір... **Та** й годі. ІІ 189.120 // **Та** й байдуже (7). А з байстрюками Повертала в Україну Степами, тернами, Острижена. **Та** й байдуже. І 367.234. Хтодот, півроку йому, в Полтаві оженився **та** й байдуже VI 34.30 // *На початку речення або сполучення, виділеного у речення, що примикає до попереднього* (58). Подивіться лишень добре, Прочитайте знову Тую славу. **Та** читайте Од слова до слова І 334.151. люта мати! Спустила друге бісновате Свое скаженеє звіря. **Та** вже такого сподаря, Що гради й весі пожирало. ІІ 325.22. Звичайне, мати, що й казати! **Та** може снівся-таки й зять, Бо вже Катруся підростала. ІІ 49.24. Тут треба малюра аквареліста. **Та** в Семена, я думаю, найдеться знакомий такий майстер. VI 119.4. Заткни пельку отому проклятому землемірові, **та** роби швидче з тим сердешним грунтом. **Та** що ти зробиш, зараз же і напиши мені, щоб я знав, що з собою робити VI 228.20 // **Та** й. (18). А літо За літом минає. Помарніла, скалічила, Ніхто й не пізнає. **Та** й кому там пізнавати Каліку убогу. І 234.170. як же себе поеднать з собачою панською

кров'ю. **Та** й що та панночка одукована робитиме в мойй мужицькій хаті! VI 200.38. Я трохи-трохи не одурів на сім тижні. **Та** й тиждень же удався! Не дармо я його виглядав десять літ. VI 130.11 // **Та** ще (21). Напишіть.. чи получили ви Історію Устрялова.. **Та** ще, коли получили Лермонтова од В[асиля], [так пришліть], бо може доведеться поплентать на Раїм, то я там здохну без книжок. VI 50.38 // **Та** ще й (і) (3). Пан поїхав десь далеко, А мене покинув. І прокляли його люде, Будинок спалили... А мене.. накрили Острижену ганчіркою. **Та** ще й реготались. І 356.54.

2. *Приєднує члени речення і речення, що позначають перехід від одної дії до іншої, послідовність подій у часі* (375). Як умру, то поховайте Мене на могилі.. Поховайте **та** вставайте, Кайдани порвіте І 354.17. По копійці заробляла, Копу назбирала. **Та** до сина лист писала, У військо послала І 234.152. Ой виострю товариша, Засуну в халяву **Та** піду шукати правди У тієї слави. ІІ 121.3. Ой надіну я серезки І добре намисто, **Та** піду я на ярмарок В неділю на місто. ІІ 128.11. Коли маєте Свячену воду, то спишіть **та** пришліть мені, бо та, що ви мені передали, утрачена. VI 46.19. Мене, по правді сказати, риштowali **та** посадивши з жандаром на візок **та** прямо привезли аж у самий Петербург. VI 83.4. Ой піду я богу помолюся, **Та** піду я у найми наймуся, **Та** куплю я, мамо, черевики, **Та** найму я троїсті музики. ІІ 147.9 // *Про зворотну дію* (7). Петрусь до школи **та** із школи З книжками ходить ІІ 222.88. Ой я свого чоловіка В дорогу послала, А од шинку **та** до шинку Стежечку топтала. ІІ 120.3 // **Та** й (і) (207). Розпитали, порадилися, **Та** й за старостами Пішов Марко. І 317.271. Породила мене мати В високих палатах. **Та** й понесла серед ночі У Дніпрі скупати. І 358.3. А щоб збудить Хиренну волю, треба миром, Громадою обух сталить; **Та** добре вигострить сокиру — **Та** й заходитьсь вже будить. ІІ 288.14. Заходився рисовать карандашем портрети, — так що ж? нарисовав три портрети, **та** й сижу склавши руки. VI 154.25. Для друку єсть у мене наготовлено на добрих дві книги: тільки перепиши **та** і в друкарню VI 165.13, Ганнуса на Сибір пішла. До панича,

бачиш, ходила, Поки дитину привела, **Та** у криниці й затопила. I 397.54. Через тиждень вже витягли Максима з криниці **Та** у балці й поховали. II 258.391 // **Та** ще й (1). [С[отник]: А од весілля не втечеш! Н[астуся]: Ба ні, втечу, **та** ще й заплачу! I 167.96 // *Про несподіваний, швидкий перехід від одної дії (стану) до іншої* (78). Обізався старий батько: «Чого ждеш, небого?» Заридала Катерина, **Та** бух йому в ноги I 33.223. А один, Щонаймолодший, озирнувшись, **Та** вилами пана I просадив, мов ту жабу. II 187.47. Тяжко, важко в світі жити Сироті без роду: Нема куди прихилитися.— Хоч з гори **та** в воду. I 15.4 // **Та** й (57). «Спасибі вам!» старий каже. «Тепер, щоб ви знали. Треба краю доводити.. Хто в нас буде мати? Не дожила моя Настя!..» **Та** й заливсь сльозами. I 317.287. Оксана в двері: «Вбили! вбили!» **Та** й пада крижем. I 97.810. Положила на цямрину Титарівна сина **Та** й побігла... II 81.185.

3. *Приєднуче речення, пов'язане з попереднім реченням наслідковою залежністю* (35). «А хто нас, Насте, поховає, Як померемо?».. «Я все оце міркувала, **Та** аж сумно стало» I 313.111. Возьміть сріблорозлого **Та** будьте багаті, А я візьму сльози — Лихо виливати I 36.318 // **Та** й (24). Я перелякався, **Та** й прокинувся... I 253.571. Вона була ще молодою; І прехороша собою. На сонці дуже запеклась, **Та** й занедужала. II 18.434. мене із Оренбурга вислали в Новопетровское укрєпление, а тут... думав я, думав, **та** й така з нудьги проклята думка напала. VI 84.3 // *Про завершення дії* (8). Із Умані Де-де чуть — гукують Товариші гайдамаки; Гонта мов не чує, Синам хату серед степу Глибоку буде. **Та** й збудував. I 142.2378. Крались злидні із-за моря В удовину хату. **Та** й підкрались... I 233.116. Отже не вгадаєш, Що каліка виробляє? — Криницю копає! **Та** й виплав. II 56.273.

III. *Протиставний* (349). 1. *Приєднуче слова й речення із значенням протилежності чи невідповідності до попереднього; близький за значенням до «але», «проте»* (298). Сиротині сонце світить (Світить, **та** не гріє) I 39.439. Поділюся Моїми сльозами... **Та** не з братом, не з сестрою — З німкими стінами На чужині... I 86.412. У неділю не гуляла, **Та** на шовки заробляла

I 254.2. Густенька каша, **Та** каша, бачте, **та** не наша, А наш несолений куліш — Як знаєш, так його і їж. II 223.132. Любилися, **та** не побралися, Тільки жалю серцю набралися. II 174.307. Вольський, я знаю, добрий і щирий чоловіча, **та** чи вдіє він що в цій справі? VI 198.1. Ще б плакала Катерина, **Та** сльоз більш немає. I 40.504. Одружилась би я З чорнобривим сиротою, **Та** не воля моя! II 117.12. Послав би вам Кобзаря свого і Гайдамаків, **та**, ей-богу, і в себе не маю ні одного екземпляра. VI 32.22 // *На початку нового речення або словосполучення, виділеного у речення* (44). Степи зеленіють; Діди лежать, а над ними Могили синіють. **Та** що з того, що високі? I 111.1224. Книжечки Мережаю та починаю Таки віршами.. кайдани собі кую (Як ці добродії дознають). **Та** вже ж нехай хоч розіпнуть, А я без вірші не улежу. II 163.10. хоч воно трохи і не до речі, просить мов той старець. **Та** що ж робить, коли нігде взять, пришліть ради поезії святої Лермонтова хоч один том VI 43.40 // **Та** й (48). Дивились дівчата, Не питали, чого плаче? **Та** й нащо питати? Минулося. I 157.181. А на єдиную свою **Та** мати дивиться і плаче Тихенько-тихо... щоб його то не збудить. **Та** й не догледіла. Неначе Окропу капля як огонь На його впала, і воно Прокинулось. II 319.577 // *У знач., близькому до «тільки»* (30). Був собі дід та баба.. Придбали хутір, став і млин.. Всього надбали. **Та** діточок у їх бігма I 312.68. Співає Мар'яна: «Оддай мене, моя мамо, **Та** не за старого, Оддай мене, моє серце, **Та** за молодого». I 158.215. Нудно йому На чужому полі! Всього надбав, роботага, **Та** не придбав долі! II 106.105. Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, як і в Парчевського, тільки що не коло Дніпра, от моє лихо! Видко Дніпро, **та** здалека VI 198.37 // **Та** цур йому (їм, тобі) (13). а я Тільки вмію плакати, Тільки сльози за Україну... А слова — немає... А за лихо... **Та** цур йому! Хто його не знає!.. I 23.70. **Та** цур тобі З тими старостами! Ще й жартує!.. I 279.250. Око, око! Не дуже бачиш ти глибоко! Ти спиш в кіюти, а царі... **Та** цур їм, тим царям поганим! II 282.86. Вертишся ти у мене вський день на думці і на серці, а ти може думаєш?... **Та** цур йому, не думай, бра-

тіку, про мене нічого поганого. VI 34.8 // **Та** б а (8). «А струни є?» «Тільки три осталося». «Та хоч на трьох яку-небудь». «...І на одній колись-то грав, **Та** б а, вже не грати...» I 155.74. У мене була думка пробратись до тебе на хутір. **Та** б а, так думкою і осталась. VI 171.38 // **Та** ні (6). Старшина первий: «Цитьте лишень, здається, дзвонять!» Старшина другий: «**Та** ні, то люде гомонять». I 101.911. сини-соколи твої, де вони тепер повертаються?.. Добре було б, якби згадали. **Та** ні, не згадають. Малі були, забули. VI 84.17 // **Та** дарма (4). У мене єсть брати Микита й Йосип, а Петра нема. Бог його знає, відкіля він узнявся? **Та** дарма! VI 189.13 // **Та** де тобі (2). Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядіти, **Та** де то бі! таке лихо, Що не видно й світа. I 42.561.

2. З допустовим значенням (51). Світ, бачся, широкий, **Та** нема де прихилитись В світі одинином. I 35.295. патріот, убогих брат... Дочку й теличку однімає У мужика... І бог не знає, А може й знає, та мовчить. II 10.82. І тут невесело співали, Бо й тут невесело було, **Та** все-таки якось жилось II 217.11. занедужав я спершу ревматизмом, тяжкий недуг, та я все-таки потроху боровся з ним VI 42.31 // *При наявності сполучників «хоч», «нехай»* (24). Недоля не бачить, з ким їй жартувати, А люде хоч бачать, **Та** людям не жаль I 39.463. Хоч позволив хан на пісках Новим кошем стати, **Та** наказав запорожцям Церкву будувати. II 30.34. Другий лист ваш прийняв уже з третіх рук, хоч воно і з добрих рук, та все-таки з третіх. VI 46.4. де-то тепер наш добрий, наш ширий Кошовий. **та** вже нехай де хоче буде, аби був здоров. VI 24.8.

ТА* (96). *Частка підсилювальна. Вживається для виділення, увиразнення значення слова, перед яким стоїть.* Диво дивнеє на світі З тим серцем буває! Увечері цурається, Вранці забачає! **Та** так тяжко забачає, Що хоч на край світа Шукать піде... II 79.76. Дівча любе, чорнобріве Несло з льоху пиво.. Кому воно пиво носити? Чому босе ходити?.. Боже сильний! Твоя сила **Та** тобі ж і шкодить. II 329.8 /А ще б краще ви зробили, Якби замість старого **Та** обрали молодого.. Павла Кравченка-Наливайка. II 138.59. тепер 10^о морозу, не вам кажучи, а кожуха нема.. Ну,

та нехай стара в'язне — більше м'яса буде, роздобудемо як-небудь VI 24.18. — А що-то там поробляє наш Кошовий Кухаренко? Який каже К[ухаренко]? — **Та** Яцько, кажу! VI 82.22 // **Та** й (14). Стару вдову до обозу **Та** й не допускали. I 233.125 // *На початку окличних та питальних речень — часто виражає здивування, захоплення і под.* (11). «У нас парад! сам изволит Сегодни гуляти!» «**Та** де ж вона, тая цяця?» I 246.288. **Та** це й справді Ти завтра покинеш Мене й батька? I 492.В. **Та** й син же штука! Я вчора зострівся з Залізняком; таке розказує про його, що цур йому! I 101.904. **Та** й диво там такі було! Марина гола наголо Перед будинком танцювала У парі з матір'ю! II 98.214. Дівчата танцювали І парубки... — Уже й кінець! А нуте іншу! — **Та** й це добра! II 77.16 // *У стилізації під нар.-поет. мову* (34). Заступила чорна хмара **Та** білу хмару. II 29.29. Ой, повій, повій, вітре, через море **Та** з Великого Лугу I 199.6. Благослови, отамане, Коло села стати, **Та** понесем товариша В село причащати. I 255.52. У неділеньку **та** ранесенько, Ще сонечко не зіходило, А я, молоденька, На шлях, на дорогу Невеселя виходила. II 142.1. Ой маю, маю я оцєната, Нікого, матінко, **та** оглядати, Нікого, серденько, **та** оглядати! II 297.2 // *У висновках або в реченнях, якими продовжується розмова* (10). Я тим часом допишу оцей нікчемений лист; **та** воно, по правді сказавши, давно б його треба завершити VI 83.32. [Відьма]: «Хіба я скигну, нависний?» [Циган]: «**Та** добре, добре. Що дальш буде, Розказуй дальше». I 369.308 // *Те саме у стилізації під усне мовлення* (4). «А що нам ваша старшина? почує, так послуха» «..**Та** воно так, чоловіче; я це й сам знаю, та ось що: не так пани, як підпанки» I 103.967. Прийшла молодича. У найми проситься. «А що ж, каже, возьмім, Насте». «Возьмімо, Трохieme, Бо ми старі, нездужаєм..» «**Та** воно-то треба». I 314.180. Просиш грошей, а не пишем, чи багато тобі їх треба, — ну, **та** гроші така річ, що хоч і сто рублів, то не пошкодить VI 17.12 // *Наближається до пісенного вигуку «ой»* (1). **Та** не дай, господи, нікому, Як мені тепер, старому. У неволі пропадати, Марне літа коротати. II 68.1 // *Близька своїм значенням до частки «аж»* (3). На те письменні ми, Читаєм божії

глаголи!.. І од глибокої тюрми **Та** до високого престоло — Усі ми в золоті і голі. І 327.72 //З відтинком спонування, наказу (8). «**Та** читай же, а то...» «**А** то що ти зробиш?» І 170.203. Пусти мене! Бачиш, Який добрий! **Та** пусти бо! І 492.В. **Та** мовчи вже, бо забуду. І 368.284.

О **та** І 30.96, 38.393, 42.574, 88.456 (2 р.), 101.904, 103.951, 103.958, 103.960, 103.967, 155.71, 158.217, 159.237, 199.6, 199.10, 199.12, 230.7, 233.125, 246.288, 255.52, 275.81, 276.133, 299.211, 300.249, 300.254, 301.278, 301.306, 307.484, 314.180, 320.385, 327.72, 327.81, 327.84, 368.284, 369.308, 479.В, 492.В (2 р.), 499.В, ІІ 29.29, 31.100, 42.19, 59.20, 62.5, 68.1, 77.16, 79.76, 82.191, 98.214, 103.22, 135.14, 138.59, 142.1, 142.13, 142.20, 148.12, 160.2, 165.65, 168.137, 170.203, 174.288, 202.5, 209.43, 223.132, 233.37, 253.189, 297.2, 297.3, 297.5, 297.6, 297.8, 297.9, 329.8, 336.7, 363.10, 408.В (2 р.), 418.В, 431.В, 455.В, 458.В, VI 17.11, 17.12, 19.5, 24.18, 26.11, 34.5, 82.22, 83.22, 83.32, 163.32, 164.7, 195.31, 226.8, 226.22, 299.В.

ТАБОР (3). *Військовий стан, бівуак.* В яру колись гайдамаки **Табором** стояли, Лагодили самопали, Ратища стругали. І 337.18 Збиралися кардинали.. І три папи, і баронство.. Свари, гомін, То реве, то вие, Як та орда у **таборі** І 269.265 /Старий батько іде рядом, Наставляє сина. Як у війську пробувати, Старших шанувати, Товариство поважати, В **табор** не ховатись. І 281.323.

ТАБОРОВ (1). *Назва міста.* Постривайте! Он над головою Старий Жижка з **Таборова** Махнув булавою. І 272.375.

ТАБУН (2). Чорний шлях виходив од Дніпра, меж устями річок Сокорівки і Носачівки.. Чорним названий, що по йому татари ходили в Польщу і своїми **табунами** вибивали траву. І 148.Прип. Послав З **табун** я коней до обозу.. Я всю мізерію оддав Моїй Україні небозі.. ІІ 233.69.

ТАГАНРОГ (2). Я на те літо буду у **Таганрозі**, напиши, будь ласкав, як там найти шлях до тебе VI 34.16.

О *Одн. М.* у **Таганрозі** VI 34.16, 36.25.

ТАЙНИЙ (1). І небогу З її дитятком малим І посадили й провели Вночі **тайними** мінвьями На шлях Ме[м]фіський. ІІ 315.406.

ТАЙНО (1). *Присл.* А сльоз, а крові? напоїть Всіх імператорів бн стало З дитми і внуками, втопить В сльозах удов'їх. А дівочих, Пролитих **тайно** серед ночі! І 326.49.

ТАК¹ (409). *Присл. 1. Означає спосіб дії: таким чином, у такий спосіб* (255).

Отак-то, ляше, друже, брате. Неситіі ксьондзи, магнати Нас порізлили, розвели, А ми б і досі так жили. ІІ 33.28. Як на добрім полі Над водою посажене Древо зеленіє, Плодом вкрите. **Так** і муж той В добрі своїм спіє. І 340.11. А братія мовчить собі, Витріщивши очі! Як ягнята: «Нехай, каже, Може, **так** і треба» І 240.30. Напиши ти Кокореву письмо та й адресуй його на моє ім'я з передачею.. Добра було б, якби ти **так** зробив VI 188.12 //У *знач.* «**take**» (7). «**А** прізвись?» «Прізвиська немає!..» «Без прізвиська — Напиши, Миколо, У реєстер. Нехай буде.. Нехай буде Голий, **Так** і пиши!» ІІ 16.1420. Про конфедератів **так** розказують люди, которі їх бачили І 148.Прип. //У *головному реченні як співвідносне слово* (84). Про те, що діялось на Україні 1768 року, розказую **так**, як чув од старих людей І 150.П. Якщо ні, то нічого й читать моє писаніє, бо я **так** надрюкував, що й сам ледве читаю. VI 139.30. Як калина при долині Вранці під росою, **Так** Ганнуся червоніла; Милася сльозою. І 166.100. Привезли його в кайданах в польський лагер недалеко Балти, з одрізаним язиком і правою рукою. Б., польський генерал, **так** велів зробити, щоб він [Гонта] чого-небудь не сказав на його І 149.Прип. **Так** ворожка поробила, Щоб менше скучала, Щоб, бач, ходя опівночі, Спала й виглядала Козаченька молодого І 325. Якби кайдани перегризти, То гриз потроху б. Так не ті, Не ті їх ковали кували, Не **так** залізо гартували, Щоб перегризти. ІІ 40.10 //Указує на зв'язок з попереднім (8). «Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! Багато ти, батьку, у море носив Козачької крові.» **Так** думав, ідучи в латаній свитині, Сердега Ярема з свяченим в руках. І 113.1304 //Належним чином (з заперечною часткою) (6). Посилаю тобі план хати. Коли ти найдеш не **так**, то поправ і пришли мені VI 217.32. Такі, бачте, люди: Все письменні, друковані, Сонце навіть гудять: «Не відтіля, каже, сходить, Та не **так** і світить; Отак, каже, було б треба...» І 76.58 //І **так** і не **так** (1). Так що ж з тих писем? Папір збавлять та й годі. Воно, бач, і **так** і не **так**, а все-таки лучше, коли получиш, прочитаєш хоч одно слово рідне. VI 15.10 //То с'як, то **так**; с'як собі, то **так**; а бо **так**, а бо с'як; і **так**, і с'як; чи **так**,

чи с'як (11). То с'як, то **так** Придбав сірома грошенят, Одежу справив, жупанину І 50.33. с'як собі, то **так** Придбав, сірома, грошенят І 250.78. Якби таки або **так**, або с'як, Якби таки запорозький козак, Якби таки молодий, молодий, Хоч по хаті б поводив, поводив І 107.1094. І **так**, і с'як, І треба б то, і шкода. І 275.72. Чи **так**, чи с'як, а де-небудь треба зупинитися. VI 198.9 //Чи **так** — при запитаннях (5). Ні ти нас не знаєш, Ні ми тебе. А поживеш, Роздивишся в хаті... Отойді й за плату. Чи **так**, дочко? І 315.198 //Чи **так**, чи не **так** (чи **так**, чи інаше) — *все одно, однаково* (3). Чи **так**, чи не **так**, Уродив постернак. І 275.105. Із Пітера мені пишуть, що я недовго сидітиму в Нижнім. Чи **так**, чи інаше, а я дальше поста не всижу. VI 164.10 //**Так** собі (**так** і с'як) — *як-небудь, терпимо* (5). Минулися Мої дні і ночі Без радості, молодії! **Так** собі минули На чужині. І 190.22. Як-то швидко ті літа минають; молодії то **так** і с'як, а що вже ті старі (погані літа), то **так** і летять VI 82.5 //**Так** і **так** (отак і **так**) (7) І написали воеводам По всьому царству: **так** і **так**. Що кесар бог. Що більш од бога! І 271.273. А жіночка молодая Кинулась до пана, Розказала — **отак** і **так**. І 107.147 //**Так**-таки (1). мені все якось здавалось, що ти живий і здоровий (воно **так**-таки і було собі) VI 82.35 //Таки **так** (4). Кобзар грає, Додає словами: «Ой гоп **таки так**! Кличе Гандзю козак» І 106.1057.

2. *Вказує на високий ступінь, міру вияву дії, стану, якості* (115). О боже мій милий! За що ж ти караєш її, молоду? За те, що **так** широко вона полюбила Козацькі очі?.. І 451. А жить **так**, господи, хотілось! Хотілось любити Хоть годочок, хоть часочок На світ подивитись. І 10.96. Полетіла Катерина.. коли гляне — Попереду старший іде. «Любий мій Іване!.. Де ти **так** барився?» І 43.592. Не здивуйте, що я **так** мало пишу вам, далєбі ніколи, іду в Академію малювать VI 32.23 /Та що то за опера, **так** ну! а надто як Артемовський співа Руслана VI 26.12. *Повт.* (19). А той, щедрий та розкошний, Все храмй мурує; Та отечество **так** любить, **Так** за ним бідує, **Так** із його, сердешного, Кров, як воду, точить!.. І 239.23. Не **так** слава, не **так** слава, Як той поговор, Що заїздив козак

з Січі До вдови на двір. І 184.5 //**Так так**! (1). Читають у мене тепер, слава богу, єсть що... але свого рідного нічогісінько нема опріч Богдана Хмельницького Костомарова. От ще вчистив книгу, **так так**! VI 147.34 //Про кількість (1). Коли не зберу грошей, щоб поїхати за границю, то зберу **так**, щоб приїхати в Академію, бо їй-богу хочеться вчитися. VI 30.1 //У головному реченні як співвідносне слово (43). сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталанні думи, та **так** проклята одчистила, що я ледве пізнав свої діточки VI 200.5. Послужи ж, моя ти зброе, Молодій ще силі! Послужи йому **так** широко — Як мені служила!.. І 280.302. *Повт.* (2). **Так** мені тепер тяжко, **так** тяжко, що якби не надія, хоч коли-небудь побачить свою безталанну країну, то благав би господа о смерті. VI 43.1 //Не **так**... як (2). Не видержав, голубе мій сизий.. Упився, та **так** широко упився твоім могоричем.. От що зробив ти мені своєю не **так** писанкою, як братнім ширим словом VI 129.35.

3. *Без наміру, причини, випадково, несерйозно і под.* (29). Не хочеться рисовать **так**, аби-то. VI 162.28. А може й **так** Уз'яв собі старий козак Чию сирітку за дитину І 164.21. все заснуло, і не знаю, Чи я живу, чи доживаю, Чи **так** по світу волочусь І 349.7. Якби ви не поліновались прислати мені свої сочинення хоч півекземпляра, **так** — на пам'ять, то велике спасібі вам сказав би. VI 23.23 //**Так** собі (4). Нашо воно москалі ті Коси заплітали.. **Так** собі, аби-то! І 254.242 //**Так** тільки (3). Чув я, що ви нездужали, але думав, що **так** тільки, звичайне по-панському. VI 26.7.

4. *Вживається у знач. «без того»* (7). Нехай собі! А бог поможе, І **так** забудеться колись. І 398.72. «Нашо йому доля? треба закопати: Він і **так** багатий...» І 85.380. Де в тих сиріт безталанних Доброго теє бралось?.. Старців закликають На обіди, а багаті — То й **так** не минають. І 51.76. знай, що мені гріх позичать братам гроші — коли трапляться, то **так** дам, а коли ні[?], то вибачайте. VI 17.16.

5. *Без нічого* (1). Ішли цигане.. Ішли, ішли, а потім стали.. Огонь чималий розвели І кругом його посідали. Хто з шашликом, а хто і **так** І 361.33.

◆ У спол. так на так — без додачі (2). Пишу собі, щоб не міняти Часа святого так на так II 200.30.

О так I. 1 3.25, 5.73, 5.74, 12.60, 58.58, 75.28, 76.58, 76.62, 78.156, 91.562, 93.625, 96.755, 103.967, 103.968, 106.1057, 106.1081, 107.1094, 107.1114, 113.1304, 116.1420, 116.1423, 133.2033, 133.2041, 137.2160, 137.2161, 140.2299, 145.2471, 148.Прип. (2 р.), 149.Прип. (2 р.), 150.П (3 р.), 153.5, 153.30, 166.100, 201.66, 202.140, 240.30, 240.31, 249.425, 275.72, 275.105 (2 р.), 276.110 (2 р.), 276.118, 282.368, 293.10, 300.264, 303.343, 307.497, 308.10, 309.38, 309.39, 315.198, 320.376, 328.133, 332.91, 333.129, 340.11, 342.99, 364.130, 367.240, 368.278, 374.6, 375.22, 395.5, 408.В, 415.В, 417.В, 439.В, 440.В, 457.В, 483.В, 489.В, 520.В, 536.В, 538.В, 539.В (3 р.), II 10.73, 11.115, 17.378, 17.379, 21.3, 23.23, 33.28, 36.41 (2 р.), 40.10, 48.140, 50.33, 51.91, 52.113, 53.168, 57.1, 62.23, 64.101, 76.6, 79.107, 86.47, 88.26, 90.8, 96.114, 105.46, 105.51, 107.147, 111.58, 123.8, 133.1, 163.3, 164.6, 171.220, 175.326 (2 р.), 176.384, 190.22, 198.11, 201.38, 202.12, 204.15, 205.17, 206.57, 214.88, 223.134, 225.192, 227.7, 230.54, 239.17, 250.60, 250.72, 250.78, 251.92, 266.74, 271.273 (2 р.), 281.47 (2 р.), 289.16, 301.22 (2 р.), 317.493, 343.11, 361.15, 406.В (2 р.), 439.В, 440.В (2 р.), 458.В, 461.В, VI 15.6, 15.7, 15.10 (2 р.), 15.15, 15.26, 16.6, 17.5, 19.20, 20.19, 20.31, 21.19, 27.14, 27.35, 28.12, 28.23, 28.32, 29.20, 33.23, 34.19, 36.29, 39.24, 39.26, 41.19, 42.23, 46.14, 46.22, 50.27, 58.15, 62.4, 62.9, 70.40, 73.4, 82.5, 82.6 (2 р.), 82.35, 83.21, 85.3, 85.30, 85.31, 86.2, 86.3, 87.17, 115.39, 132.5, 132.10, 133.28, 134.8, 134.9, 134.13, 138.29, 139.20, 139.30, 142.1, 145.17, 148.24, 152.23, 162.16, 163.23, 163.33, 164.10, 165.33, 179.22, 186.11, 186.37, 187.2, 187.6, 188.5, 188.7, 188.12, 190.15 (2 р.), 190.17, 192.11, 195.28, 197.14, 198.9, 198.16, 198.31, 198.39, 200.22, 201.2, 201.4, 203.33, 209.23, 210.29, 212.14, 213.11, 216.24, 217.20, 217.32, 221.5, 222.23, 224.1, 226.16, 227.30, 227.38, 229.4, 300.В, 321.В, 2. I 4.51, 43.592, 75.24, 75.25, 103.951, 104.1005, 145.2501, 149.Прип., 269.236, 280.302, 301.279, 316.230, 320.410, 374.11, 472.В, 474.В, 477.В, 537.В, II 10.96, 21.5, 21.11, 21.12, 24.2, 25.57, 57.5, 57.10, 66.179, 79.76, 142.26, 171.215, 171.224, 196.83, 218.13, 243.2, 316.475, 331.14, 415.В, 416.В, 421.В, 442.В, 455.В, VI 16.13, 19.22, 19.23, 25.12, 25.14, 26.12 (2 р.), 26.23, 28.1, 30.1, 32.23, 41.27, 43.7, 45.18, 45.25, 49.10, 49.12, 50.17, 54.27, 58.4, 58.9, 77.11, 82.30, 83.33, 118.19, 118.21, 129.34, 129.35, 131.22, 138.11, 139.1, 148.33, 149.1, 152.24, 154.38, 155.36, 161.2, 161.4, 161.26, 161.27, 162.21, 177.24, 190.1, 195.14, 200.5, 202.17, 206.26, 222.34, 223.12, 226.21, 226.22, 228.32, 303.В, повт. I 239.23, 239.24, 239.25, II 25.57 (2 р.), 154.14 (2 р.), 184.5 (2 р.), 198.31, 198.32, 206.57 (2 р.), 442.В (3 р.), VI 43.1 (2 р.), 147.34 (2 р.), 185.21 (2 р.), 3. I 37.375, 103.958, 128.1888, 145.2469, 287.575, 349.7, 386.6 (2 р.), 403.В, 538.В, II 21.4, 53.178, 65.144, 80.139, 85.9, 164.21, 179.21, 198.26, 218.3, 233.47, 241.6, 254.242, 271.277, 457.В, 458.В, VI 23.23, 26.7, 162.28, 171.38, 4. I 23.78, 85.380, 398.72, II 51.76, 232.7, VI 17.16, 191.26, 5. I 361.33, у спол. II 200.30 (2 р.).

ТАК² (68). Сполучн. 1. З'єднує протилежні, протиставлювані речення, вживається у знач. «але», «та» і под. (56). Вичуняла Катерина. Пішла б в садок поплакати, Так дивляться люди. I 31.114. Послав би вам

грошей на все сіє, так дасьбі, до шеляга пропали. VI 42.7 //Так що ж? (15). Давно б списати несамовиту, Так що ж? Сказали б, що брешу II 93.4 //Так (же) ні (6). Сама втекла і повінчалась. І батько й мати не пускали... Так ні, за князя. От і князь! II 10.89. Чи не вмер він там, дамаю. Так же ні, бо восени вторік питаюся у Костромитенова, де, кажу, такий і такий?.. Та ні! живісінкий VI 70.12

2. Вживається для приєднання підрядних речень умовних, часових та ін. (12). [Гайдамака]: Та не голосно, щоб не почувла старшина. [Запорожець]: А що нам ваша старшина? почує, Так послуха, коли має чим слухати I 103.963. тільки що ступив на дніпровський байдак... так зо мною таке трапилося, що против ночі не треба б було і розказувати VI 83.2. Найкращий парубок Микита.. Байстрюк собі, та ще й убогий, Так і нікому не до його II 77.25.

О так I. 1 31.114, 31.139, 91.572, 150.П (3 р.), 228.48, 250.458, 304.395, 309.39, 316.226, 375.50, 390.10, 396.3, 396.21, 474.В, II 10.89, 11.112, 40.8, 48.143, 49.22, 69.16, 75.221, 93.4, 105.58, 169.157, 173.278, 180.47, 227.10, 249.38, 306.51, 319.589, 320.614, VI 15.9, 20.13, 34.4, 34.5, 41.35, 42.7, 45.11, 50.17, 50.29, 54.31, 54.35, 70.12, 76.32, 83.33, 86.21, 87.15, 92.18, 132.2, 153.28, 154.25, 161.1, 186.15, 192.17, 2. I 76.48, 103.963, II 77.25, 410.В, 411.В, 445.В, 463.В, VI 28.3 (2 р.), 45.19, 50.39, 83.2.

ТАК³ (78). Частка. 1. Вживається на початку речення, яким підсумовується сказане або продовжується перервана мова (38). Так отакі-то святії Оті царі.— Бодай кати їх постинали II 74.214. Так отаку-то я замінив лемішку, якби тільки добрі люди допомогли домістити, а потім і вністи. VI 33.8. Так ти кажеш, Що бачив криницю Москалеву, що ще й досі Беруть з неї воду II 255.272 //Так от(ось) (15). Так от як, брате: треба в люди На год, на два піти У наймити I 277.162. Так от, бач, живу, учусь, нікому не кланяюсь, і нікого не боюсь VI 15.22 //Так ось що (1). Так ось що! зачав-то я зачав, а вже кончу, не знаю як, бо без людей і грошей не втну нічого. VI 33.17 //Так отак (отак-то, отак-то) (4). Так отак хіба, небого: Ні ти нас не знаєш, Ні ми тебе. А поживеш, Роздивившись в хаті, Та й ми тебе побачимо.— Отойді й за плату. I 315.192. Так отак-то Трапляється в світі: Думає жити, поживати Та бога хвалити. А довелось на чужині Тільки слюзи лити! II 106.96. Так отак-то, мій голубе, нудно мені

стало, що я не знаю, що у вас робиться. VI 15.12.

2. Підсилювальна. *Вживається для виділення окремого слова чи групи слів* (20). Алкідова мати Пішла його зострінути.. Пішла еси, Трохи не співаєш Та кесаря-Юштера Хвалиш-вихвалєш: — От Юпітер, так Юпітер! II 273.352. А де ж Ганна, Катерино? Я так і байдуже! Чи не вмерла? I 508.B. А він так добре бачив, А надто молодую!.. За що пак милує господь Лихую твар таку, Як цей правитель?.. II 94.51 //Так і — для передачі енергійної або мимовільної дії (15). гайдамаки По пеклу гуляють. А Ярема — страшно глянуть — По три, по чотири Так і кладе. I 114.1354. А! цур йому. Лучше його й не згадувати, а то як згадаю що-небудь про нашу бідную Україну, то сльози так і закипають із старих очей. VI 86.18.

3. Стверджувальна. У знач. «дійсно», «справді» (11). Трохи одпочила Стара мати недобита.. Чи не кесаря святого Нишком прокинула? А може й так. II 278.527. А тих, Великих, сильних, і гл[а]д[и]х.. От їх так жаль II 487.B. давно ми не бачились, та не знаю, чи й побачимось швидко, а може вже й ніколи.. думаю, що так, бо мене дуже далеко заправатор[ил]а моя погана доля VI 57.31.

4. Про щось погане або посереднє, невизначене (5). Єсть у мене щирий батько.. Якби не він спіткав мене При лихій годині, Давно б досі заховали В снігу на чужині, Заховали б та й сказали: «Так... якесь ледащо...» I 81.254. Хотів кончить [малювати] до різдва, та й не знаю, бо тут тепер ні день, ні ніч, так чорт зна що. VI 21.6 //Так собі (1). Скажу щир правду, не те, щоб ніколи було або що, а так собі, ні се, ні те VI 15.7.

5. Обмежувальна (2). Так коло полудня в неділю, Та на зелених ще й святках, Під хатою в сорочці білій Сидів з бандурою в руках Старий козак. I 274.67. Ми восени таки похожі Хоч капельку на образ божий, — Звичайне, що не всі, а так, Хоч деякі. II 208.3.

6. Вживається у відповіді на запитання. У знач. «нічого особливого». Повт. (2). — Чого ти ходиш на могилу?.. Чому не спиш ти уночі, Моя голубко сизокрила? — Так, мамо, так. I 386.6.

◇ так 1. I 157.188, 247.310, 247.320, 277.162,

302.331, 305.400, 315.183, 315.192, 335.190, 361.61, II 74.214, 79.95, 106.96, 255.272, 301.27, 309.169, 408.B, 445.B, 462.B, VI 15.12, 15.22, 16.12, 20.9, 28.13, 28.15, 33.8, 33.17, 34.19, 42.33, 70.14, 75.22, 83.11, 83.40, 86.22, 131.34, 148.20, 152.18, 163.14, 2. I 5.83, 92.613, 104.1006, 106.1055, 114.1354, 164.29, 237.8, 241.68, 252.513, 315.209, 333.117, 463.B, 508.B, II 94.51, 167.109, 256.292, 273.352, 408.B, VI 86.18, 192.21, 3. I 105.1014, 150.П (2 р.), 304.395, II 167.106, 168.137, 227.132, 278.527, 487.B, VI 39.21, 57.31, 4. I 81.254, 119.1529, II 439.B, VI 15.7, 21.6, 5. I 274.67, II 208.3, 6. повт. I 386.6 (2 р.).

ТАКИ (123). *Частка. Вживається для уточнення, підкреслення значення слова, групи слів.* Розкажи ж тепер, Степане, Про свою долю. Бо й я таки гуляв колись В турецькій неволі. I 288.591. Чи є ж таки на сім світі Слухняная доля? I 231.57. Прошай, убогий Кос-Арале. Нудьгу закліную мою Ти розважав-таки два літа. II 207.7. Пишу, а ще і сам добре не знаю, чи живий ти на світі, чи здоровий.. Може і у вас кого не стало, бо холера, кажуть, здорово-таки косила. VI 52.17. Таки ж у нашому селі Називаю дівчину... I 396.18. От умерла й мати, Ти й zostався; а я й кажу Покойній Марині, Таки жінці: «А знаєш що! Возьмій за дитину», — Тебе б то це. I 276.137. Хоч як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! II 171.206. Сестра риде. I, рвучись, Кричить до брата: — Схаменись, Амоне, брате мій лукавий!.. Де діну славу.. Не помогло-таки нічого. II 72.140. не втне та й годі, хоч кіл на голові теши, вона таки своєї. VI 19.15 //Таки й (і) (10). Чи я занедужав? Чи то мене злая доля Привела до того, Таки й досі ще не знаю II 252.135. Я тепер (поздоров бже вас) хоч і багатий на папір, а.. на клаптику пишу, бо сказано, пустиня, де я возьму, як потрачу, та таки і уділиті декому треба хоч по аркушику. VI 50.6 //Таки так (таки й так) (4). Кобзар грає, Додає словами: «Ой гоп таки та! Кличе Гандзю козак» I 106.1057.

◇ так 1. 80.226, 102.924, 106.1057, 106.1081, 107.1094, 107.1095, 107.1096, 107.1100, 125.1763, 125.1771 (2 р.), 231.36, 231.57, 248.376, 276.110, 276.137, 288.591, 302.315, 309.34, 314.176, 314.178, 328.112, 374.15, 396.18, 397.49, 488.B, 490.B, 496.B, II 23.16, 35.6, 35.7, 36.42, 45.2, 47.75, 49.24, 49.29, 52.113, 53.164, 55.227, 55.235, 63.45, 65.115, 71.76, 72.140, 75.234, 76.4, 85.18, 87.13, 88.23, 98.214, 103.18, 158.33, 163.6, 164.30, 168.137, 171.206, 172.246, 200.2, 207.7, 208.1, 214.91, 222.93, 232.3, 232.4, 241.4, 249.25, 252.135, 253.178, 255.249, 278.540, 280.5, 280.30, 281.39, 281.48, 286.16, 301.6, 315.422, 318.528, 319.570, 319.595, 352.37, 352.51, 358.4, 358.9, 361.4, 364.3, 364.24, 372.9, 414.B, 440.B, 441.B, 455.B, 456.B, 483.B, 488.B (2 р.), 500.B, VI 19.6, 19.11, 19.15,

21.15, 24.39, 26.4, 26.27, 43.29, 45.22, 49.15, 50.6, 52.17, 62.18, 83.18, 83.23, 118.36, 154.36, 170.4, 170.20, 171.33, 172.8, 192.18, 194.15, 199.8, 226.21, 323.В.

ТАКИЙ (287), **ТАКИЙ-ТО** (14). 1. *Саме цей, подібний до того, про який говориться* (175). Не китайкою покрилися Козацькі очі.. Орел витиняв карі очі На чужому полі, Біле тіло вовки з'їли,— **Така** його доля. I 4.40. Тут треба маляра аквареліста. Та в Семена, я думаю, найдеться знакомий **такий** майстер. VI 119.4. А воленку люде добрі I не торговали, А без торгу закинули В далеку неволю... Щоб не росло **таке** зілля На нашому полі. II 181.15 //З підсилювальною часткою «то» (11). Запровад я був свої сочинення.. (та вже така моя вдача), що я замість грошей тільки облизався. **Такий-то** облизень і заставив мене потурбувати тебе оцією цидулою. VI 185.27 //Субст. (5). **Такес-то** на світі сталось! Дивітєся ж, о! матері! Що роблять іроді царі! II 314.391 //Вживається як співвідносне слово в головному реченні (28). У Києві у мене нема нікого **такого**, щоб хто краще знав Понятовського VI 200.28. Оддайте Тризну по копії, а Гамалію по півкопи серебром, проценти **такі**, які він положить. VI 32.8 //При порівнянні (23). Іде чумак з-за Лиману З чужим добрим, безталанним, Чужі воли поганяє, Поганяючи, співає: «Доле моя, доле, Чом ти не **такая**, Як інша чужая?» I 255.28. **Така** мабуть уже усім кобзарям погана доля, як і мені недотепному випала. VI 83.13.

2. *Вживається для підкреслення високого ступеня якості предмета, оцінки стану тощо* (58). А воно **таке** маленьке, Воно ще й не лавить. II 195.65. Дівчата Аж понедужали за ним. **Такий** хороший та багатий! II 80.137. восени мучив мене ревматизм — а тепер цинга, у мене її зроду не було, а тепер **така** напала, що аж страшно. VI 41.30. **Повт.** (6). Зробив ти мені свято, друже мій єдиний! **Таке** свято, **таке** велике свято! що я його і на тім світі не забуду. VI 129.32.

3. *Субст. На означення чогось надзвичайного* (28). Та й син же штука! Я вчора зострівся з Залізником; **таке** розказує про його, що цур йому! I 101.905. А як, за ноги Вхопив його та й укинув Максима.. У криницю.. **Такого** ще не творилось В нас на Україні. II 258.383. за мною **таке** трапилося, що против ночі не треба б було і

розказувати, а то ще прокляте присниться. VI 83.3.

4. *Субст. Указує на невизначений предмет (2).* А ми з колегою лягли Та щось **такес** розмовляли. II 76.18.

5. *Вживається замість прикм. або імен., нерідко повторюючись* (8). Коли, зирк, аж надруковано, що.. Яцько Кухаренко] **назначається в таке і таке** військо кошовим. VI 83.21. восени вторік питаюся у Костромитенова, де, кажу, **такий і такий?** VI 70.13 //З підсилювальною часткою «то» (3). Дай один Букварь редактору Губернских ведомостей і попроси його, щоб він напечатав, що **такий-то** і такий Букварь продається по три копійки. VI 227.13.

◆ У *спол.* (30): а) хто (це, се) **такий** (17). «Ріж! і бий! Катуй невіру бусурмана!» Кричати за муром. Хто **такий?** I 201.85. Тільки за те спасибі не скажу, чому ти не написав мені, хто се **такий** общезнакомый наш VI 85.28; б) що се (це) **таке** (12). І мати не знала, Дивувалась, що се **таке** Мар'яну спіткало? I 157.192; в) сякий-**такий** (1). Розказав би про те лихо, Та чи то повірять! «Бреш, скажуть, сякий-**такий!**» I 37.373.

◇ *Одн. Н. такий* 1. I 253.567, II 232.9, 253.180, 322.723, VI 27.36, 54.30, 84.6, 119.4, 133.32, 152.21, 163.16, 165.7, 188.10, 206.28, 2. II 80.137, 166.79, VI 85.28, 5. VI 70.13 (2 р.), 227.13, *у спол.* а) I 97.808, 115.1378, 127.1829, 134.2077, 141.2340, 141.2350, 201.85, 249.410, II 236.15, VI 70.20, 85.28, *у спол.* в) I 37.373, **такий-то** 1. VI 185.27, 5. VI 83.20, 227.13, **такий** 1. II 491.В, 2. I 537.В (2 р.), *у спол.* а) I 430.В, 437.В, 441.В, 447.В, II 453.В, **така** 1. I 4.40, 4.49, 5.77, 5.78, 63.24, 64.68, 93.642, 146.2510, 146.2541, 147.2562, 261.7, 282.369, 308.21, 490.В, 532.В, II 54.185, 63.61, 78.59, 97.177, 104.10, 118.4, 118.12, 144.18, 253.196, 293.1, VI 17.13, 27.21, 45.28, 83.13, 115.29, 164.2, 185.26, 216.32, 220.26, 2. I 128.1885, 268.211, II 204.4, 445.В, VI 41.30, 58.7, 84.3, 118.24, 132.40, 161.1, 162.34, 198.10, 211.10, *у спол.* а) I 279.234, **такая** 1. I 57.31, 255.28, 417.В, II 42.2, 215.28, 265.34, VI 118.27, **такая-то** 1. I 489.В, **таке** 1. I 5.78, 249.392, 291.713, 352.41, II 181.15, 205.19, 445.В, VI 28.9, 189.16, 2. I 42.561, II 28.154, 45.5, 80.131, 195.65, VI 28.4, 54.32, 185.25, 189.21, *повт.* VI 24.28 (2 р.), 3. I 38.423, 82.293, 253.574, 496.В, VI 27.35, 35.6, 83.3, *у спол.* б) I 42.565, 157.192, 361.65, 516.В, VI 50.22, 130.17, 205.34, **таке-то** 1. I 161.317, **такес** *у спол.* б) I 249.430, 332.100, II 78.55, **такес-то** 1. I 496.В, II 313.325, *субст.* I 496.В, II 234.95, 258.381, 314.391, 316.476, **Р. такого** 1. I 277.180, 376.67, VI 200.28, 2. VI 32.3, 131.17, **такої** 1. VI 132.18, 212.26, 226.18, 2. II 129.11, 307.80, 485.В, VI 130.31, 131.38, 132.39, 133.22, (3) **такої** 1. I 249.391, (од) **такої** 1. VI 115.40, **такого** 1. VI 133.24, 163.13, 172.10, 212.9, 215.17, II 76.4, 313.348, VI 131.39, *повт.* VI 251.08, 251.109, 3. I 233.147, II 192.28, 258.383, VI 23.37, **Д. такому** 1. II 199.16, VI 46.9, 82.41, **такому-то** 5. VI 191.29, **З. такого** 2. I 281.315, II 168.139, 325.22, (за) **такого**

2. VI 192.15, (на) **такого** 2. II 88.3, (про) **такого** 1. VI 92.19, **такий** 1. VI 211.11, 2. VI 209.1, таку 1. I 362.75, 368.281, 397.30, 411.В, 419.В, (2 р.), II 217.8, 2. I 317.276, VI 200.17, (в) **таку** 1. I 3.13, **такою** 1. II 94.54, 158.59, 249.В, VI 49.23, 2. VI 115.11, (на) **такою** 1. I 450.В, VI 200.10, **таке** 1. I 36.347, 95.734, 249.414, II 103.26, VI 198.35, 216.35, 2. II 168.139, *пост.* VI 129.32 (2 р.), 3. I 101.905, 150.П, 495.В, II 154.6, 187.41, 432.В, VI 33.4, 170.6, 209.39, (в) **таке** 5. VI 83.21 (2 р.), *у спол.* 6) I 304.387, II 477.В, (за) **таке** 1. I 89.484, VI 20.5, 52.16, (на) **таке** 3. II 232.7, **таке** 1. II 328.55, 3. I 3.24, 362.91, II 93.6, 317.495, 458.В (2 р.), 4. II 76.18, 288.2, **О.** **таким** 1. I 85.370, 375.46, **такою** 1. I 52.163, II 14.271, 90.6, 90.7, 330.16, 450.В, (з) **такою** 1. I 206.37, (перед) **такою** 1. II 335.15, 335.16, **таким** 1. I 118.1508, II 51.79, 205.15, VI 50.30, (з) **таким** 1. VI 200.7, **М.** (в) **такім** 1. I 312.94, (на) **такому** 1. VI 44.9, (на) **такій** 1. VI 152.17, 3. II 169.160, (при) **такій** 1. II 103.11, **Мн. Н.** **такі** 1. I 76.54, 119.1543, II 32.18, 71.101, 202.7, 389.В, VI 27.33, 32.8, 38.7, 115.21, 201.12, 203.1, 209.5, 209.27, 2. I 304.397, **такі-то** 1. II 52.149, **такій** 1. II 46.62, 230.45, 289.29, **Р.** **таких** 1. II 254.212, VI 28.10, 115.9, **Д.** **таким** 1. I 456.В (3 р.), 3. **такі** 1. I 31.149, 32.150, (за) **такі** 2. I 533.В, (на) **такі** 1. VI 153.13, **такіе** 1. II 411.В, **такі** 1. II 413.В, **таким** 1. VI 133.11, 2. I 328.111, **О.** **такими** 1. I 149. Прип. (2 р.), 300.259, II 217.7, 227.29, 408.В, (з) **такими** 1. I 124.1727, 161.327.

ТАКОЖ (1). *Присл.* купець, що привіз вам оту живушу Історію Устрялова... забожився мені, що притьмом у ваші руки власніс оддав,—а із ваших рук (**також** власних) хоть би клаптик паперу, а то й того не добув. VI 50.20.

ТАЛАН (21). Всього надбав, роботяга, Та не придбав долі! **Талану** того святого... II 106.106. *Зверт. Повт.* (2). Ой **талане, талане**, Удовний поганій! Чи ти в полі, чи ти в гаї, Обідраний цигане, З бурлаками гуляєш? I 232.89. *У прикл. спол.* **талан-доля** (2). I ворожка ворожила, Пристріт замовляла, **Талан-долю** за три шаги З воску виливала. I 283.412. *Образн.* (2). А калина з ялиною Та гнучкою лозиною, Мов дівчаточка із гаю Вихожаючи співають, Повбирані, заквітчані Та з **таланом** заручені, Думки-гадоньки не мають, В'ються-гнується та співають. II 342.22. *Зверт.* (1). Ой тумане, тумане — Мій латаний **талане**! Чому мене не сховаєш Отут серед лану? I 310.9 // *У спол.* шляхи **таланом** слати — *приносити щастя* (1). де вас бог носить, чи ви вже в Пітері, чи ще й досі во Одесі? Нехай де хоче носить, та тільки шляхи **таланом** стеле VI 42.21.

О **Одн. Н.** **талан** I 313.140, II 55.247, 105.54, 255.261, 322.724, VI 54.30, **Р.** **талану** I 93.620, 153.11, 161.332, II 104.22, 106.106, 206.58, **З.** **талан** II 220.8, *у прикл. спол.* I 230.8, 283.412, за **талан** II 110.21, **О.** **таланом** *у спол.* VI 42.21, з **таланом** *образн.* II

342.22, **К.** **талане** *зверт., повт.* I 232.89 (2 р), *зверт., образн.* I 310.9.

ТАЛАН[Т]ЛИВИЙ (1). Тут єсть прехороша дівчина і **талан[Т]лива** артистка, Піунова. То може б ви чи не вшкварили б сього Чарівника надивовижу нижегородським людям? VI 155.15.

ТАЛИ (3). *Верболіз.* А тут бур'ян, піски, тали... I хоч би на сміх де могила О давнім давні говорила. Неначе люде не жили. II 46.69. Неначе злодій, поза валами В неділю крадуся я в поле. **Талами** вийду понад Уралом На степ широкий, мов на волю. II 46.47.

О **Мн. Н.** **тали** II 46.69, **О.** **талами** II 46.47, *меж талами* II 410.В.

ТАЛЯР (3). *Срібна монета в 75 копійок.* У туркені у кишені **Таляри**, дукати. I 200.41. Накупила Катерина червоного шовку, А за того за **таляра** Золотую голку II 403.В.

О **Одн. З.** за **таляра** II 403.В, **Мн. Н.** **таляри** I 200.41, II 332.2.

ТАМ (243), **ТАМ-ТО** (2). *Присл.* 1. У тому місці, про яке говориться; не тут (189). Ой у полі могила, **Там** удова ходила. I 311.43. Петра на волю одпустили, Зимою в Київ одвезли, I **там** у школу оддала II 222.96. *із Оренбурга* ни слуху ни духу. Я не знаю, що той Ладиженський **там** робить? VI 141.36 // *З підсилювальною часткою «то»* (2). Ото церков Богданова. **Там-то** він молився, Щоб москаль добром і лихом З козаком ділився. I 308.6 // *Вживається для уточнення, підсилення слів, що означають обставину місця* (19). **Там** коло тополі Стали собі та й дивляться Одно на другого. II 170.186. напиши, будь ласкав, земляче, коли будеш мати час, як **там** у вас, у Харкові привітали мої Гайдамаки, чи лають, чи ні VI 23.38 // *Далі* (4). кругом Широколістії тополі, А **там** і ліс, і ліс, і поле, І сині гори за Дніпром. II 9.41. По однім боці могила, на могилі вітряк, а **там** уже степ тільки мріє. VI 27.7 // *Вживається як співвідносне слово в головному реченні* (11). Кличе мати вечеряти, Адонька не чує; Де жартує. **Там** і заночує. I 29.32. *маляркові* поганому скажи, коли він не схаменється, то опиниться **там**, де йому і не снилось. VI 17.24. *У прислів'ї* (1). Де можна лантух, **там** торби не треба. I 101.914 // *Там... там — з відтінком розділовості* (2). Мов сизая голубонька, Село облетіла. У всіх була, всіх бачила, Всі по-

веселіли. Там словами привітала, Там нагодувала... ІІ 15.287 //У спол. чи там, чи сям (1). Чи там, чи сям, а денебудь треба прихилиться VI 323.В.

2. Потім, згодом. Вживається здебільшого у спол. а там (24). [Сироту] добрі люде Прибрали, в Київ одвезли У інститут, А там що буде, Побачим. ІІ 14.240. потерпим ще трохи, а там, коли живі та здорові будем,—то може й побачимось. VI 15.16. Та добре, добре, що ж там буде. Розкажуй даліше... І 543.В.

3. У знач. частки. Вживається із займ. і присл., надаючи реченню відтінок сумніву, невизначеності—часто при питанні (32). Що це таке верзете ви? Які там ворони? І 304.388. У Києві на Подолі Козаки гуляють.. Кого ж то там з музикою Люде обступили? ІІ 36.31. Яка там моя картина була у Єзучевського, ей-богу, не знаю. VI 132.8. Випий трошки сього зілля.. Вип'єш—біжи, яко мога; Що б там не кричало. Не оглянься І 52.155.

О там 1. 1.5.112, 13.104, 13.105 (2 р.), 13.106, 13.107, 16.36, 22.46 (2 р.), 22.52, 22.54, 24.109, 24.111, 26.48, 28.28, 29.32, 31.121 (2 р.), 42.565, 51.134, 52.157, 53.198, 67.148, 68.14, 68.17, 68.19, 68.20, 68.23, 76.49, 80.219, 86.416, 96.765, 112.1255, 113.1316 (2 р.), 120.1579, 130.1967, 149.Прин., 199.3, 201.77, 226.49, 226.50, 226.52, 242.125 (2 р.), 242.126, 248.384, 252.533, 277.172, 285.495, 287.568, 294.24, 304.386, 305.429, 311.43, 311.44, 325.4, 331.56, 337.13, 342.97, 376.66, 381.2, 389.17, 410.В, 438.В, 452.В, 478.В (4 р.), 49.0.В, 535.В, 539.В, ІІ 9.41, 9.62, 15.287, 15.288, 16.346, 26.83, 46.61, 46.64, 56.291, 67.7, 67.9, 67.11, 75.233, 75.235, 75.236, 75.237, 98.214, 108.153, 110.7, 132.2, 134.12, 159.90, 166.79, 169.144, 170.186, 171.228, 180.45, 187.40, 194.31, 202.21, 218.25, 221.58, 222.80, 222.96, 222.97, 229.9, 229.17, 229.22, 229.25, 229.28, 230.68, 255.280, 271.242, 294.9 (2 р.), 317.503, 432.В (2 р.), 442.В, 445.В, 449.В, 450.В, 453.В, 490.В, 496.В, 497.В, VI 15.12, 17.24, 23.37, 23.38, 25.12, 27.7, 27.14, 28.22, 28.26, 32.34, 33.31, 34.17, 34.40, 36.26, 41.22, 41.33, 51.1, 70.32, 70.42, 83.1, 83.24, 83.35, 83.38, 84.13, 86.12, 130.40, 131.32, 133.3, 133.30, 134.12, 138.15, 138.17, 139.35, 141.4, 141.9, 141.36, 147.37, 147.42, 155.33, 156.1, 163.16, 165.7, 165.27, 166.34, 172.6, 179.3, 187.4, 200.30, 209.17, 209.31, 212.21, 222.35, 227.6, 227.29, 299.В, 326.В, у спол. VI 323.В, у прислів'ї І 101.914, 2 І 113.1288, 113.1290 (2 р.), 128.1859, 152.16, 273.25, 274.59 (2 р.), 274.60, 543.В, ІІ 14.240, 52.121, 52.123, 408.В, 422.В, 454.В, VI 15.16, 62.23, 132.13, 132.19, 138.35, 145.20, 192.12, 210.33, 3 І 52.155, 101.918, 234.170, 278.191, 304.388, ІІ 36.31, 73.710, 427.В, 436.В, VI 24.35, 33.31, 70.11, 82.21, 130.26, 132.8, 146.41, 147.1, 147.2, 147.15, 147.22, 147.38, 163.18, 165.4, 165.7, 165.22, 167.18, 179.23, 195.31, 221.5, 222.37, 226.28, 228.10, там-то І 308.6, ІІ 254.215.

ТАМЕРЛАН (1). Тимур, азіатський полководець, завойовник. Німець каже: «Ви могили». «Могили! могили!» Золотого Тамерлана Онучата голі. І 333.107.

ТАМ-ТО див. ТАМ.

ТАНЕЦЬ (11). Горить Микита в сірій свиті! Шеляга виймає І за того остатнього Музику наймає, І нерівню титарівну У танець вітає!! ІІ 78.38. На хуторі Танці та музики—Аж до півночі. ІІ 188.110. Повт. (2). І поставець одним духом Залізняка черкає.. «Добре! добре! Ну, до танців, До танців, кобзарю!» І 125.1772 //У спол. піти у танець—затанцювати (1). Сліпий по базару Оддирає постолами, Додає словами: .. «Пішла баба у танець, А за нею горобець» І 128.1892.

О Одн. З. за танець ІІ 77.12, у танець ІІ 78.38, у спол. І 128.1892, Мн. Н. танці І 125.1749, ІІ 37.93, 188.110, танець І 441.В, ІІ 398.В, Р. до танців поет. І 125.1772, 125.1773, до танців І 441.В.

ТАНОК (1). У неділю на селі, У оранді на столі Сиділи лірники та грали По шелягу за танок ІІ 418.В.

ТАНЦЮВАТИ, ТАНЦЮВАТЬ, ТАНЦЮВАТЬ (27). (Кобзар грає й приспівує) «..Ох ви, дітки мої, Мої голуб'ята, Не журіться, подивіться, Як танцює мати». І 125.1767. Дівчата Так само дрібно Танцювали, Як і позаторік. ІІ 79.107. Жаль і дуже мені вашої маленької, згадаю, то так, неначе бачу, як воно манюніське танцює, а Ілья Іванович грає і приспівує... VI 41.20. Образн. (2). Було колись в Україні—Лихо танцювало, Журба в шинку мед, горілку Поставцем кружала. І 60.22.

О танцювати І 104.985, танцювати І 432.В, танцює І 125.1767, 128.1866, 275.85, 318.298, ІІ 173.281, VI 41.20, танцює І 488.В, 507.В, танцюєм ІІ 341.18, танцюєте ІІ 91.39, танцюють І 126.1791, ІІ 74.186, 238.9, танцювала ІІ 308.150, танцювала ІІ 98.216, танцювала образн. І 60.22, танцювали І 131.1983, ІІ 77.14, 79.107, VI 25.2, буду танцювати І 125.1753, буду танцювати І 125.1762, ІІ 167.113, буду танцювати І 441.В, буде танцювати образн. І 111.1210.

ТАРАНЯ (1). Перен. Про зброю. Пошід дібровою стоять Вози залізної тарані І 100.886.

ТАРАС (7). Обізвавсь Тарас Україло Гіркими сльозами: «Бідна моя Ураїно» І 64.45. Зібрав Тарас козаченків—Поради прохати: «Отамани товариші, Брати мої, діти! Дайте мені порадонок, Що будем робити?» І 65.87.

О Одн. Н. Тарас І 64.45, 65.69, 65.87, 108.1153, 148.Прин., Р. Тараса І 415.В, Д. Тарасові І 66.127.

ТАРАСІВ (3). У спол. Тарасова ніч—ніч під 23/V 1630 р., коли повстанці-гайдамаки на чолі з Тарасом Трясилом знищили

величезний загін польської шляхти. Тарасова і Варфоломеева ночі одна другої варт І 148. Прип.

◇ *Одн. Н. Тарасова* І 63. Заг., 148. Прип. (2 р.).

ТАСКАТИСЬ (1). *Фам.* А ти, задрипанко, шинкарко, Перекупко п'яна! Де ти в кат забарилась.. Ти хоча й пишалась І з п'яними кесарями По шинках таскалась І 475.В.

ТАТАРИН (14). Мені здається, що якби сам Рафаель воскрес отут, то через тиждень умер би з голоду, або найнявся б у татарина кози пасти. Отакі тут люде! VI 54.37 //Про військо. Переважно у мн. (10). Виступили з-за лиману З турками татари. II 160.4. Знову іде шляхом, Заплющившись, з торбинками. То, бач, ради страху, Щоб татаре.. Часом не спіткали.. І 284.426. У порівн. (1). Пішов молитись добрий Гус. «..Прокиньтесь чехи, будьте люди, А не посмішіте ченця! Розбойники, кати в тіарах Все потопили, все взяли, Мов у Московії татаре» І 266.156. *Фольк. Рим.* (1). Нехай хмара На татари, А сонечко на христ'яне, Бий, дзвоне, бий! II 99.255 //Збірн. (3). Ідуть дівчата в поле жати Та, знай, співають ідучи: Як провожала сина мати, Як бивсь татарин уночі. І 7.192.

◇ *Одн. Н. татарин збірн.* І 7.192, II 29.31, *Р. у татарина* VI 54.37, *збірн.* І 57.23, *Мн. Н. татари* І 148. Прип., 163.411, II 160.4, *татаре* І 284.426, II 161.56, *у порівн.* І 266.156, *Д. татарам* І 102.936, 309.36, *З. на татари фольк., рим.* II 99.255, *О. татарами* І 22.54.

ТАТАРСЬКИЙ (1). За що ж боролись ми з ляхами? За що ж ми різались з ордами? За що скородили списками Татарські ребра!.. І 471.В.

ТАТО (27). І вчила княгиня Тільки «мамо» вимовляти, А «тато» не вчила.. II 12.171. *Зверт.* (24). Вбігаю у хату, А він уже ледве дише. Я до його: — Тату! Мій таточку! це я прийшла. І 367.265. *Повт.* (12). Тату! тату! це Степан наш! Ідіть подивіться. І 286.527. *Образн. Рим.* (1). Добридень же, тату, в хату! На твоїм порогу Благослови моїх діток В далеку дорогу. І 81.265.

◇ *Одн. Н. тато* І 532.В, II 12.171, *З. тата* II 134.5, *К. тату зверт.* І 138.2230, 139.2246, 142.2381, 276.132, 278.192, 289.629, 289.637, 367.265, II 167.103, 168.130, 382.В, *поем.* І 139.2247 (2 р.), 286.527 (2 р.), 368.277 (2 р.), 535.В (2 р.), II 120.26 (2 р.), 168.127 (2 р.), *зверт., образн., рим.* І 81.265.

ТАТОЧКО (7). *Пестл. до тато.* Степаночку, Хіба ти не знаєш, Що без тебе і таточка І мене не стане. І 491.В. *Зверт.* (4). Ні, не треба, мій таточку, Не треба, Ярино!.. За що ж свої молодії Ти літа погубиш З калікою.. І 287.553.

◇ *Одн. Н. таточку* VI 159.19, *Р. без таточка* І 491.В, *З. таточка* І 488.В, *К. таточку зверт.* І 287.553, 367.266, 491.В, VI 159.22.

ТАТУСЬ (1). *Пестл. до тато.* Хіба ти не знаєш, Що з тобою і татуся Й мене поховать!.. І 279.242.

ТВАР (2), **ТВАРЬ** (1). роси ермонськії На святії гори Високії.. Спадають і творять Добро тварям земнородним, І землі, і людям І 346.215 //Про підлу людину. *Лайл.* (2). А він так добре бачив, А надто молодую!.. За що пак милує господь Лихую твар таку, Як цей правитель?.. II 94.54. Диво мені, що таку подлую, гнусну тварь земля носить. Другим разом я вам напишу, що він хотів з мною зробити. VI 200.17.

ТВЕРДИЙ (5). *Жорсткий, міцний, цупкий.* І омию На княжім твердім тому тілі Засохшу кров і обітру Глибокії запеклі рани II 496.В //Людоїде, змію!.. Ти нас з України Загнав, голий і голодних... а з шкур наших Собі багрянницю Пошив жилами твердими І 251.483 //У спол. рука тверда — про сильну людину (3). А на давнім пожарищі Іскра бродства тіліа, Дотлівала, дожидала Рук твердих та смілих І 263.33.

◇ *Одн. О. твердо у спол.* І 341.46, *М. на твердім* II 496.В, *Мн. Р. твердих у спол.* І 263.33, *О. твердими* І 251.483, *у спол.* І 336.251.

ТВЕРДИНЯ (4). *Кріпость.* Уже й твердині поробили, Зтого будуть і могили. Всього наробимо колись! II 47.76 //Про Петропавловську кріпость (1). По тім боці Твердиня й дзвіниця, Мов та швайка загострена, Аж чудно дивиться. І 249.395.

◇ *Одн. Н. твердиня* І 249.395, *М. на твердині* І 467.В, *Мн. Н. твердині* II 399.В, *З. твердині* II 47.76.

ТВЕРЕЗИЙ (2). Не знаю нічого. Знаю тільки, що тверезий Бо вже ані вина, Ні меди, ні оковита Не пилися II 252.137 //Перен. (1). А той, тихий та тверезий, Богобоязливий, Як кішечка підкрадеться... та й запустить Пазурі в печінки І 239.13.

ТВІЙ (371). Давно Не чуть нікого, де ти гралась.. І твій барвіночок хрещатий Заріс богилою, ждучи Тебе неквічану.

І 384.13. Рості, рості, моя пташко, Мій маковий цвіте, Розвивайся, поки твоє Серце не розбите І 348.3. Горі тобі, стара мати. Нема твого сина, На улиці валяється уби-та дитина ІІ 158.70. коли буде твоя ласка, пришли Кониського, добреє зробиш діло, нехай я хоч читатиму про нашу без-таланну Україну ІІ 58.13. *Повт.* (9). Син Алкід, твоя дитина, Єдина твоя родина, Любов єдина твоя, Гниє в неволі, в кайданах. ІІ 270.204 // *Про близьку знайому людину* (39). Твоя і моя любля Титяся Піунова хоче покинуть Нижній Новгород ІІ 163.11 // *В підписах* (29). Оставайся здо-ровий і будь щасливий .. мій скрещений, мій єдиний друже Семене! Твій ширий Т. Шевченко. ІІ 75.26. Прощай, друже мій єдиний, не забувай безталанного, серцем преданного тобі земляка твого Т. Шевчен-ка. ІІ 116.3 // *Субст.* (1). Іван пішов собі в пустиню, А твій меж люди. ІІ 321.653.

◇ *Одн. Н. твій* І 265.94, 345.192, 384.13, 457.В, ІІ 268.161, 269.185, 274.374, 276.465, 322.724, 463.В (2 р.), 467.В, 473.В, 476.В, ІІ 16.20, 18.5, 51.29, 75.26, 156.22, 167.17, 177.29, 179.27, 195.17, 198.23, 210.4, 211.14, 211.29, 220.16, 221.16, 227.16, 324.В, *субст.* ІІ 321.653, *повт.* ІІ 275.405, 275.406, твоя І 5.77, 32.176, 43.601, 77.94, 227.3, 227.11, 269.238, 277.149, 282.367, 324.545, 344.147, 345.191, 389.21, 462.В, 490.В, ІІ 72.136, 100.285, 134.7, 195.56, 237.48, 274.367, 302.39, 322.714, 329.7, 445.В, 450.В (3 р.), ІІ 58.13, 66.13, 75.22, 84.13, 115.10, 159.23, 162.21, 163.11, 166.37, 177.13, 188.4, 198.4, 200.35, 201.21, *повт.* ІІ 100.271, 100.272, 270.204, 270.205, 270.206, твое І 27.86, 263.60, 265.95, 327.65, 348.3, 348.13, 348.23, ІІ 81.164, 236.25, 236.32, 308.112, ІІ 140.3, 217.28, *Р. твого* ІІ 158.70, 322.721, 460.В, ІІ 116.3, 145.5, 152.29, 153.36, 159.14, 162.37, 164.18, 164.34, 165.32, 188.24, 189.24, 203.21, 203.27, (2) *субст.* (до твого ІІ 201.24, (круг) твого ІІ 270.227, (до) твого ІІ 325.25, твого ІІ 305.12, 323.741, твоеї І 267.176, ІІ 236.8, 323.742, ІІ 115.7, 198.16, 207.6, (без) твоеї ІІ 230.55, (з) твоеї ІІ 311.244, твого ІІ 15.9, 17.8, 145.14, 202.30, 207.12, 208.5, 214.35, (до) твого ІІ 36.26, 152.11, (од) твого ІІ 129.37, 134.2, *Д. твоему* ІІ 37.3, твій ІІ 308.9, 326.30, ІІ 207.13, 263.4, ІІ 34.28, 75.19, 77.26, 115.41, *З. твого* ІІ 276.128, ІІ 82.197, 274.365, ІІ 182.24, 182.26, 185.38, 206.18, 207.23, (за) твого ІІ 228.36, твого ІІ 266.76, твій ІІ 526.В, ІІ 224.173, 354.16, 486.В, ІІ 34.19, 49.11, 49.22, 82.11, 82.28, 139.15, (за) твій ІІ 51.9, (на) твій ІІ 201.79, ІІ 11.121, 219.44, 234.101, 237.44, 453.В, твого ІІ 51.142, 64.51, 132.2017, 153.18, 265.98, 341.42, 341.50, 344.151, 412.В, ІІ 208.29, 305.22, 354.17, 399.В, 484.В, ІІ 51.17, 84.21, 85.37, 92.16, 131.19, 131.21, 131.22, 133.37, 140.18, 145.17, 145.34, 172.25, 182.24, 188.21, 204.30, 206.18, 207.22, 208.5, 211.13, 217.39, 225.24, 228.24, 229.13, 324.В, *повт.* ІІ 327.16 (2 р.), (в) твою ІІ 459.В, ІІ 164.15, (за) твою ІІ 14.237, ІІ 118.29, 131.24, 170.9, 200.24, (на) твою ІІ 257.364, 327.13, 327.14, ІІ 73.9, 133.8, твое ІІ 344.161, ІІ 222.82, 224.178, ІІ 24.12, 25.9, 115.41, 118.16, 129.303, 133.17, 141.24, 141.25, 146.40, 153.7, 154.13, 162.1,

164.6, 170.10, 171.31, 173.42, 177.23, 179.36, 189.9, 195.20, 197.37, 207.29, 213.4, 217.24, (за) твое ІІ 36.29, 115.14, 118.18, 138.8, 166.28, 193.25, 220.5, (на) твое ІІ 305.3, *О. твоем* ІІ 224.174, 236.11, 466.В, ІІ 129.34, (з) твоем ІІ 488.В, ІІ 133.35, (за) твоем ІІ 276.479, (над) твоем ІІ 278.557, (перед) твоем ІІ 328.136, твоею ІІ 27.132, 268.137, 290.19, 293.16, (з) твоею ІІ 218.24, 227.9, (над) твоею ІІ 267.183, (під) твоем ІІ 286.27, *М.* (в) твоем ІІ 219.41, 308.133, (на) твоем ІІ 81.266, (у) твоему ІІ 427.В, 471.В, (в) твій ІІ 298.201, ІІ 48.132, 498.В, (на) твій ІІ 230.47, ІІ 86.30, (по) твій ІІ 82.26, (о) твоем ІІ 87.20, *Мн.* *Н. твої* ІІ 91.555, 138.2206, 241.89, 245.249, 252.524, 252.525, 341.51, 344.159, 469.В, ІІ 25.33, 52.133, 268.141, 277.510, 289.29, 289.33, 327.18, 372.24, 473.В, ІІ 84.14, 154.8, 164.14, 207.7, 211.15, *Р. твоїх* ІІ 265.44, ІІ 138.28, 221.16, (до) твоеї ІІ 85.1, (нащот) твоїх ІІ 156.13, (од) твоїх ІІ 251.477, *Д. твоїм* ІІ 247.325, 271.314, ІІ 289.32, ІІ 77.26, 201.24, *З. твоїх* ІІ 347.257, ІІ 186.5, 482.В, ІІ 75.20, 133.10, 133.18, 134.3, 140.18, 145.17, 145.34, 172.25, 204.31, 207.22, 208.6, 211.13, 225.24, 227.15, 228.3, 228.24, 229.13, (на) твоїх ІІ 73.9, твої ІІ 64.59, 201.63, 308.15, 325.20, 341.39, 387.54, ІІ 64.79, 209.37, 289.30, 307.101, 495.В, ІІ 77.28, 208.32, 209.38, (за) твої ІІ 347.254, ІІ 230.71, ІІ 154.4, 155.29, 160.40, 161.8, 220.21, *О. твоїми* ІІ 478.В, ІІ 152.15, (з) твоїми ІІ 200.23, *М.* (в. во) твоїх ІІ 282.366, 547.В, ІІ 162.37, 165.9, (на) твоїх ІІ 227.26.

ТВОРЕЦЬ (2). *Зверт.* Безбожний царю, творче зла, Правди гонителю жестокий! Чого наковів на землі! ІІ 281.73.

◇ *Одн. К. творче* ІІ 281.73, 334.48.

ТВОРИТЕЛЬ (1). А кругом тебе Тво-рилося, росло, цвіло, І процвітало, і на небо Хвалу творителю несло. ІІ 368.14.

ТВОРИТИ, ТВОРИТЬ (14). 1. *Робити, чинити* (12). [Княжна] Родилась на світ жити, любити.. І всякому добро творити, А сталося ось як. У черниціх Занапали-лося добро.. ІІ 18.17. *Ірон.* (2). Добра чимало Вони творили на землі, Ріками сльози розлили, А кров морями. ІІ 227.14 // *Про щось погане* (1). Аж там панич не-самовитий, Недоліток, таке творити, Сер-дешну дівчину мордує. ІІ 187.4.

2. *Складати, писати* (2). Якби ви знали, паничі, Де люде плачуть живучи, То ви б елегій не творили Та марне бога б не хва-лили, На наші сльози сміючись. ІІ 229.3.

◇ *творити* 1. ІІ 10.109, *творить* 1. ІІ 18.17, тво-риш 1. ІІ 380.В, *творить* 1. ІІ 342.88, ІІ 187.41, *твори-мо* 1. *ірон.* ІІ 230.46, *творите* 1. ІІ 36.36, *творить* 1. ІІ 346.214, *творив* 1. ІІ 528.В, ІІ 59.3, *творили* 1. *ірон.* ІІ 227.14, *будуть творити* 1. ІІ 270.305, *твори-ли* (б) 2. ІІ 229.3, 373.43.

ТВОРИТИСЯ, ТВОРИТИСЬ, ТВОРИ-ТЬСЯ (16). *Робитися, відбуватися.* А тим часом світить З усіх вікон у титаря. Що-то там творитися? ІІ 96.765. «Чого ж ти нас закликала? Щоб на льох дивиться?» «Та-

ки й на лях. Та ще буде Два дива **творитьсяя**. І 302.316. Такі-то темні діла **Творюється** нишком на сім світі! ІІ 52.150.

◇ **твориться** І 302.316, **творитьсяя** І 96.765, 169.202, ІІ 222.79, 230.68, 253.193, 458.В, **твориця** І 429.В, ІІ 448.В, **творяться** ІІ 52.150, **творилося** І 82.293, ІІ 368.12, **творилось** І 300.254, ІІ 258.383, 267.92, 458.В.

ТВОРЯЩИЙ (1). *Субст.* Нема добро **творящого**, Нема ні одного. І 524.В.

ТЕ (3). *Вигук. Виражає здивовання.* Повт. «Отим-то й ба, що живете Відколи, дядьку, а не чули, А може й чули, та забули, Журнал дрюкують...» **«Те! те! те!»** ІІ 408.В.

ТЕАТР (8). 1. *Установа, організація* (3). Я вже написав і послав епістолію до директора Харківського **театра** VI 163.30. На різдвяних святках наші земляки отут компонують **театр** у Медичинській академії. VI 34.18.

2. *Вид мистецтва* (1). Старий Улибишев, той самий, що написав біографію Бетговена, не пропускає ні одного спектакля: так щиро любить **театр** VI 154.38.

3. *Сцена* (2). Скомпонував ще я маленьку поему Гамалію.. І Назара Стодолю.. Буде на **театрі** після великодня. VI 28.30 *Постановка* (1). як ти прийдеш сюди та я подивлюся на тебе, подивлюсь неначе на всесвітню галерею, неначе на всесвітній **театр** VI 154.32.

4. *Приміщення* (2). Увечері зайшов у **театр** та згадав твій Чорноморський побит. VI 82.28.

◇ *Одн. Р.* **театра** 1. VI 154.20, 163.30, Із **театру** 4. VI 82.29, 3. **театр** 1. VI 34.18, 2. VI 154.38, на **театр** 3. VI 154.32, у **театр** 4. VI 82.28, *М.* на **театрі** 3. VI 28.30.

ТЕАТРАЛЬНИЙ (2). *Театральний* цензор сказав, що йому не треба підписуватися, коли воно буде надрюковано. VI 28.24 *Субст.* (1). цензор Корсаков говорить, що нічого не вимараємо, коли хочете, каже, то не читаючи подлишу. Моторний, спасибі йому, не знаю, що скаже **театральний**, як до його дійде VI 24.22.

ТЕЖ (7), **ТОЖ** (5), **ТОЖЕ** (1). *Присл.* А челядь п'яна полягала У клуні на соломи спать, Драгуни **теж**. ІІ 234.109. Поклонись [Варваре] [Николаевне] [Рєпниной] і привітай М. О. Максимовича.. Стару свою, дітей і внучат **тож**. VI 185.35. Батько й мати одцурались Чужі не приймають Старці **тоже** цураються І 473.В.

◇ **теж** ІІ 234.109, 253.185, VI 28.32, 31.16, 33.6, 77.21, 205.37, **тож** VI 185.34, 185.35 (2 р.), 185.36, 193.33, **тоже** І 473.В.

ТЕКСТ (10). *друже мій єдиний, пришли мені текст* Слова о полку Игоря VI 86.29. із теперішнього бити посилаю вам одну картину для штампу, а ще три будуть готові у августі, а в год буде виходить 10-ть з **текстом** VI 33.2.

◇ *Одн. Р.* для **текста** VI 86.36, *проче текста* VI 86.35, 3. **текст** VI 32.17, 32.20, 33.2, 33.7, 86.26, 86.29, *О.* з (с) **текстом** VI 33.2, 86.25.

ТЕКТИ (19). *Тече вода з-під явора Яром на долину. Пишається над водою Червона калина.* ІІ 363.1. *Повт. Для вираження тривалості дії* (4). Довго, довго кров степами Текла-червоніла. **Текла**, **текла**, та й висохла. І 111.1220. *У прислів'ї* (1). **Тече** вода і на гору Багатому в хату. А вбогому в яру треба Криницю копати. І 232.94. *У прикл. спол.* **текти**-червоніти (2). Гомоніла Україна, Довго гомоніла, Довго, довго кров степами **Текла**-червоніла. І 111.1219. *Образн.* (2). Не-хай гнилими болотами **Течуть** собі меж бур'янами Літа невольничі. ІІ 215.26. Неначе наш Дніпро широкий, Слова його лились, **текли**, І в серце падали глибоко! ІІ 102.7.

◇ **тече** І 14.1, 123.1691, 202.125, ІІ 363.1, 363.9, 363.17, 464.В, *у прислів'ї* І 232.94, **течуть** І 326.36, *образн.* ІІ 215.26, **текла** І 66.131, *повт.* І 111.1220 (2 р.), 435.В (2 р.), *у прикл. спол.* І 111.1219, 112.1247, **текли образн.** ІІ 102.7, **текучи** ІІ 337.32.

ТЕЛЕНЬ (4). *У спол.* ані **теленя**. *Див.* **АНІТЕЛЕНЬ**.

ТЕЛЕНЬКАТИ (1). *Про куранти.* По тім боці Твердиня й дзвіниця, Мов та швайка загострена, Аж чудно дивиться. І дзигарі **теленяють**. І 249.398.

ТЕЛЕЦЬ (1). *Слов'ян.* Чабани, Веніамінові внучата, **Теляця** отрокам принесли, Щоб їм дозволено співати У сінях царських. ІІ 353.88.

ТЕЛИЧКА (2). А патріот, убогих брат... Дочку й **теличку** однімає У мужика... ІІ 10.80.

◇ *Одн. З.* **теличку** ІІ 10.80, **тиличку** ІІ 381.В.

ТЕЛЯТА (3). А вже на горобі Не осталося нічого, Свині та **телята** Уже бродять... ІІ 176.369. Свої ягнята і **телята** На полі вольний вольно пас Чабан, було, в своєму раї. ІІ 351.4 *У спол.* Макарові **телята** пасти—*про перебування на засланні* (1). Слава мені не могає, і мені здається, як не заведу свого кишла, то вона мене і

вдруге поведе Макарові телята пастити... VI 198.20.

ТЕМНИЙ (68). 1. *Позбавлений світла, покритий темнотою* (55). І темними улицями, Де менше горіло, Поніс Гонта дітей своїх І 141.2356. Отак, буває, в темну яму Святее сонечко загляне, І в темній ямі, як на те, Зелена травка поросте. II 199.18. *Постійний епітет до слів «гай», «ліс», «луг», «ніч» і ін.* (39). На хутір знову благодать З-за гаю **темного** вернулась І 316.256. Серце моє! Не плач, Катерино... А щоб личко не марніло.. До схід сонця в темнім лісі Умийся сльозами. І 39.454. Чайки і байдаки спускали, Гарматами ристовали.. Серед ночі **темної**, На морі синьому, За островом Тендром потопали І 285.465. По долині увечері Козак смутний ходить.. Не виходить чорнобрива Із **темного** луку II 131.8 // *Близький до чорного* (2).. іде вночі Козак. І дивиться йдучи На каламутну **темну** воду II 104.4. *Тавтол.* (1). О царю поганій... в **темній** темниці Мене, вольного гетьмана, Голодом замучив У кайданах. І 250.446 // *Образ.* (1). Три года сумно протекли. Багато дечого взяли З моєї **темної** комори І в море нишком однесли. І нишком проковтнуло море.. Мої літа, мое добро II 215.17.

2. *Перен. Відсталий, затурканий* (9). За святую правду-волю Розбойник не стане, Не розкує закований У ваші кайдани Народ **темний** І 338.65 // *Субст.* (1). А вас, письменних, треба б бити, Щоб не кричали: «Ах! аллах! Не варт, не варт на світі жити!» А чом пак **темні** не кричать II 53.154. *Ірон.* (1). Ви ще **темні**, Святим христом не просвіщені, У нас навчіться!.. В нас дери, Дери та дай, І просто в рай І 327.101.

3. *Перен. Недобрий* (3). Такі-то **темнії** діла Творяться нишком на сім світі! II 52.149 // *Субст., повт.* (2). **Темнее**, мій сину! Аж страх **темнее** творилось II 458.В.

4. *Перен. Сумний, непривітний* (1). Веселе колись село Чомусь тепер мені, старому, Здавалось **темним** і німим II 205.14.

♦ *Одн. Н. темний* 1. І 117.1461, 364.149, II 205.29, 308.131, 330.1, VI 195.32, 2. І 13.101, *темная* 1. II 274.400, 436.В, *темнее* 3. *субст., повт.* II 458.В (2 р.), *Р. темного* 1. І 290.676, (з, із) *темного* 1. II 131.8, 429.В, (з-за) *темного* 1. І 316.256, *темної* 1. II 466.В, (з, із) *темної* 1. І 478.В, II 403.В, *образ.* II 215.17, (серед) *темної* 1. І 285.465, *З. темний* 1. II 27.145, 2. І 338.65, (в) *темний* 1. II 20.5, (в, у) *темну* 1. І 142.2379, II 72.130, 199.18, (на) *темну*

1. II 104.4. *О. темним* 1. І 337.29, II 104.24, 136.5, (з) *темним* 2. II 32.6, (попад) *темним* 1. І 463.В, (під) *темним* 1. І 12.38, (попід) *темним* 1. І 38.394, *темним* 4. II 205.14, *М. (в, у) темному* 1. І 4.65, 100.869, 100.874, 161.353, 384.9, II 65.133, 298.11, 307.91, 2. II 351.2, (в, у) *темнім* 1. І 39.454, 234.184, 236.230, 241.97, 312.93, 403.В, II 218.31, 326.38, (в) *темній* 1. II 199.20, *тавтол.* І 250.446, *Мн. Н. темні* 2. *субст.* II 53.154, *ірон.* І 327.101, *темні* 2. II 291.14, 3. II 52.149, *З. темні* 1. І 238.35, (в) *темні* 1. II 282.90, (за) *темні* 1. І 22.33, 2. І 265.105, *О. темними* 1. І 141.2356, II 46.68, 150.12, 281.63, (з) *темними* 1. II 213.44, 2. II 351.12.

ТЕМНИЦЯ (2). Тільки ти, святий Ростовський, Згадав у **темниці** Свого друга великого II 162.78. *Тавтол.* (1). Царю проклятий, лукавий... в темній **темниці** Мене, вольного гетьмана, Голодом замучив У кайданах. І 250.446.

ТЕМНІСІНЬКИЙ (1). *Постійний епітет до «нічка»*. Все нічка покрила. Всіх покрила **темнісінька**, Як діточок мати І 36.337.

ТЕМНО (3). *Присл. Присудк.* В хаті **темно**, нема дома Або вже ліг спати Мій батечко одинокий. І 367.248.

♦ *темно* І 202.108, 367.248, 450.В.

ТЕНДЕР (2). *Назва острова.* Чайки і байдаки спускали, Гарматами ристовали, З широкого гірла Дніпрового виливали.. За островом **Тендром** потопали І 285.467. Благослови, отамане, Чайки поспускати Та за **Тендер** погуляти, Турка пошукати. І 284.460.

ТЕНЕТРИ, ТЕНЕТРИ див. НЕТРИ.

ТЕПЕР (226). *Присл. 1. В даний час, зараз* (196). Ніколи Ти не здавалася мені Такою гарно-молодою <І> прехорошою такою Так, як **тепер** на чужині II 90.8. **Тепер** уже три картини готові, а ще три вийдуть к Новому року. VI 33.24 // *При зіставленні з минулим чи майбутнім* (39). Відьма: Ти не знаєш, Чи є в Туреччині війна? Циган: Була колись, **тепер** нема. І 366.195. В другий раз буду писать тобі білше, а **тепер** мені щось не пишеться, я непаچه занедужав од твого письма. VI 134.1.

2. *Вказує на послідовність розповіді, викладу думки тощо* (30). Розкажи ж **тепер**, Степане, Про свою недолу. І 288.589. **Тепер** отак пиши, небоже: Максим подумав, пожурився; А потім богу помолвився II 52.137. **Тепер** о Хариті. Твоя порада добра. Спасибі тобі. VI 200.35. Зав'язала головоньку, **Тепер** сиди та думай. II 100.276.

♦ *тепер* 1. І 12.60, 32.188, 68.5, 80.219, 102.934, 110.1208, 112.1257, 115.1363, 126.1810, 133.2062,

135.2119, 141.2337, 144.2445, 144.2448, 144.2466, 163.410, 225.19, 249.415, 252.517, 266.141, 267.163, 276.142, 289.641, 290.705, 293.5, 297.159, 298.203, 301.301, 327.99, 334.175, 352.65, 355.5, 366.195, 393.5, 462.В, 536.В, II 23.12, 46.43, 52.130, 57.1, 57.14, 64.95, 68.2, 75.221, 79.78, 80.148, 86.38, 86.39, 86.42, 90.8, 100.282, 138.67, 138.71, 171.210, 171.215, 175.340, 190.25, 194.13, 201.37, 201.44, 205.13, 265.15, 221.31, 222.106, 224.171, 224.176, 224.177, 233.50, 239.27, 257.351, 310.226, 311.270, 353.107, 364.9, 461.В, 468.В, VI 21.6, 21.17, 24.7, 24.17, 25.21, 26.11, 26.18, 29.18, 29.38, 32.35, 33.15, 33.21, 33.23, 33.24, 34.20, 34.21, 39.21, 39.28, 41.23, 41.28, 41.29, 41.30, 42.4, 42.26, 42.37, 43.1, 43.9, 43.16, 43.30, 43.33, 43.35, 45.6, 45.10, 45.18, 46.22, 50.4, 51.10, 51.11, 51.12, 58.9, 62.7, 75.3, 75.22, 77.13, 77.18, 83.26, 84.4, 84.6, 84.14, 86.11, 87.7, 87.14, 92.18, 115.8, 115.14, 118.19, 118.24, 118.34, 119.8, 119.18, 130.14, 130.18, 130.19, 130.23, 130.41, 133.1, 133.36, 133.38, 134.1, 134.3, 138.11, 138.33, 141.13, 145.14, 146.32, 147.14, 147.22, 147.32, 148.1, 152.17, 159.10, 161.27, 162.17, 162.23, 162.26, 162.29, 163.18, 163.29, 163.39, 164.3, 164.9, 165.38, 166.33, 172.10, 174.10, 179.19, 179.39, 186.32, 187.7, 188.13, 188.18, 192.8, 195.4, 195.8, 196.3, 196.13, 197.9, 197.13, 198.17, 200.25, 203.10, 203.19, 206.40, 209.15, 217.20 (2 р.), 218.7, 219.29, 223.13, 224.11, 2.152.172, 89.507, 90.530, 97.801, 97.803, 288.589, 315.183, 317.281, II 10.90, 52.137, 100.276, 225.196, 225.218, 253.170, 352.70, 432.В, VI 15.18, 17.11, 27.37, 29.33, 52.21, 145.19, 148.24, 161.8, 171.36, 189.18, 196.12, 200.35, 210.26, 222.34.

ТЕПЕРІШНІЙ (5). Нарисую види, які єсть на Україні, чи то історією, чи то красою прикметні, вдруге — як **теперішній** народ живе, втретє — як він колись жив і що ввиробляв VI 32.38.

♦ **Одн. Н.** **теперішній** VI 32.38, **Р.** **теперішнього** VI 32.39, 33.7, **З.** **теперішнього** VI 225.9, **теперішній** VI 32.13.

ТЕПЛИЙ (8). 1. Той, що зберігає тепло, наповнений теплом (5). Якщо єсть у тебе такий чоловігя з теплотою хатою, то напиши мені, батьку, брате мій рідний! VI 152.21. Сусіди злі, нагрілися Та й полягли спати, І забули **теплий** попід По ві-тру розвіять. I 486.В. У порівн. (1). Дивлюся, в могили усе козаки: Якій безголовий, який без руки. А хто по коліна не наче одягати. Лежать собі хлопці, мов у **теплий** хаті. II 232.23. **Образн.** (2). За що ж тебе, світє-брате, В своїй добрій, **теплий** хаті Оковано, омурано II 344.4.

2. Той, що захищає від холоду, зігріває — про одяг і т. п. (3). Закажу **теплі** черевики, а може найду готові, то в неділю привезу. VI 218.17. У приказці (1). Правда, мудрі! Спасибі за раду. **Теплий** кожух, тільки шкода — Не на мене шитий I 77.97.

♦ **Одн. Н.** **теплий** 2. у приказці I 77.97, **З.** **теплий** 1. I 486.В. **О.** (3) **теплоу** 1. VI 152.21, **М.** (в, у) **теплій** 1. у порівн. II 232.23, **образн.** I 322.455, II 344.4, **Мн.** **З.** **теплі** 2. VI 218.17, 219.24.

ТЕПЛИТИ (1). Підтримувати неяскра-ве світло. Лицяються гетери I перед обра-зом Венери Лампаду **теплять**. II 459.В.

ТЕПЛИЦЯ (2). І я процвітати Стала в гаї, і в **теплиці** I в білих палатах. I 357.75. **Образн.** (1). Україно! Україно! Оце твої діти.. В німецьких **теплицях** Заглушені!.. I 252.528.

ТЕРЕН (10). А я з байстрюками По-вертала в Україну Степами, **тернами**, **Острижана**. I 367.233 /// **Перен.** (3). Злая ж до-ля Колючим **терном** провела, Знущалася над красою! II 307.82. Плугами, ралом не розорем Прокляту ниву, проросла Ко-лючим **терном**. Горі! Горі! Дрібніють лю-де на землі, Ростуть і висятьсє царі! II 353.110 /// **Символ** **забуття, страждань**.

У **спол.** (6): а) **тернами (терном)** зарос-ти (порости), прорости (5). Не вер-таються три брати, По світу блукають, А три шля[хи] широкі! **Терном** зароста-ють. I 388.32. В яру криниця завалилась, Верба усохла, похилилась, І стежечка, де ти ходила, Колючим **терном** поросла. I 384.24; б) **терном** увінчати (1). І за що Його, святого, мордували, Во узи кува-ли; І главу Його честною **Терном** увін-чали? II 266.52.

♦ **Одн. О.** **терном** **перен.** II 307.82, 353.110, у **спол.** а) I 384.24, 388.32, II 9.46, у **спол.** б) II 266.52, **Мн. О.** **тернами** I 367.233, **перен.** II 482.В, у **спол.** а) I 14.24, II 190.1.

ТЕРМИ (3). Бані в стародавньому Ри-мі. З позорища увечері У **терми** сховався Святий кесар II 277.493.

♦ **Мн. З.** (в, у) **терми** II 268.164, 277.493, **М.** в **термах** II 269.166.

ТЕРНОВИЙ (1). **Перен.** У **спол.** **путь терновий** — **путь страждань**. Виростали І вкупі вчилися рости Святі діточки. Із школи Путем **терновим** розійшлись Обидва.. розп'ялись За волюньку II 321.647.

ТЕРПІТИ (5). **Переносити, переживати** що-н. **Вживається без додатка і з додат-ком.** Отак-то я тепер **терплю**, Та смерть із степу виглядаю, А за що, йбогу, не знаю! II 201.44. Якби все те розказувать, що я **терплю** тепер по любові і милості милосердного бога, то і за тиждень не роз-казав би. VI 43.9.

♦ **терплю** II 57.14, 201.44, VI 43.9, 83.13, **терпи** I 39.451.

ТЕРЯТИ (1). тебе цілує М. А. Д[оро-хо]ва з своєю чужою дитиною. Цілує Го-ли[н]ская.. а я й **теряю**. VI 167.15.

ТЕСАТИ (2). самий, Один-однісінський, бувало, Сидить собі у бур'яні Та клепку **теше**. ІІ 319.602. У *приказці* (1). не втне та й годі, хоч кіл на голові **теши**, вона таки своєї. VI 19.15.

ТЕСЛЯ (1). *Теслярський інструмент*. Тесляр на наймичку свою, Неначе на свою дитину, **Теслу**, було, і струг покине Та й дивиться ІІ 306.38.

ТЕСЛЯР (8). У Йосипа, у *тесляра* Чи бондаря того святого, Марія в наймичках росла. ІІ 306.26.

О *Одн. Н. тесляр* ІІ 306.36, 311.270, 312.291, 313.349, 487.В, *Р. у тесляра* ІІ 306.26, 490.В, *З. тесляра* ІІ 488.В.

ТЕСТЬ (1). Не буду я в чужій хаті **Тестя** поважати. ІІ 438.В.

ТЕЩА (2). Ось слухай же, сину, Про Максима праведного.. Тихо заспіває Со святими.. А потім пом'яне О *здравії тещу* з сином, І веселий стане. ІІ 256.311. Не буду я в чужій хаті **Тещу** поважати. А буду я красоватись В голубім жупані На конику вороному Перед козаками. ІІ 182.16.

ТИ (1422). *Займ. особовий. Уживається*. 1. *При звертанні до співрозмовника — переважно близької людини* (1400). Чого ж **ти**, мамо моя, плачеш? Не плач, голубочко, дивись, Це я, Мариночка твоя! ІІ 100.283. Згадує мене інколи, друже мій! а як час матимеш, то й напиши мені, як **ти** там, у тому Азові, сам пробуваєш? VI 84.13. Бандуристе, орле сизий! Добре **тобі**, брате: Маєш крила, маєш силу, Є коли літати. І 68.2. Думи мої молодії Поховані діти; Не літають з того світа Пустку натопаги. Покинули сиротою З **тобою** одною, Моє серце, моя зоре І 273.6. *Повт.* (21). Оксано, Оксано! Де **ти**, де **ти**? подивися, Моя ти єдина, Подивися на Ярему, І 117.1481. Подивлюся... О люде поганий! Де **ти** взявся? що **ти** робиш? І 244.204 // *При звертанні до тварин, рослин, явищ природи і под.* (58). Чи **ти** ж, коню, будеш пити З нашої криниці? Чи буде та чорнобривка Сей рік молодиця? ІІ 331.17. Вітре буйний, вітре буйний! **Ти** з морем говориш. Збуди його, заграй **ти** з ним, Спитай синне море. І 9.2. Широкая, високая Калино моя, Не водою до схід сонця Поливаная. Широкої ріки-слова **Тебе** полили. І 387.41. Зоре моя вечірняя, Зійди над горою, Поговорим тихесенько В неволі з **тобою**. ІІ 8.4.

Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! Багато **ти**, батьку, у море носив Козацької крові І 113.1293. Прощай, убогий Кос-Аралей.. Спасибі, друже; похвалився, Що люде і **тебе** знайшли І знали, що з **тебе** зробити. ІІ 207.10. Ой чого **ти** почорніло, Зеленеє поле? ІІ 135.1. Послужи ж, моя **ти** зброе, Молодій же силі! Послужи йому так широко — Як мені служила!.. І 280.300. **Ти**, жовтенький пісок! Нагодуй моїх діток І 311.52 // *При зверт. до батьківщини, долі, бога тощо* (159). моя Україно, Безталанна вдово, Я до **тебе** літатиму З хмари на розмову. І 241.81. Світе ясний! Світе тихий! Світе вольний, несповитий! За що ж **тебе**, світе-брате... Оковано, омурано ІІ 344.3. Доле моя, доле, Чом **ти** не така, Як інша чужая? Чи я п'ю, гуляю, Чи сили не маю? І 255.28. Лети ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла, Свое товариство — **ти** з ними росла І 243.165. Серце моє трудне, Чого **ти** бажаєш, що в тебе болить? І 257.4. Душе моя, Чого **ти** сумуєш? І 242.118. А **ти**, всевидящее око! Чи **ти** дивилося звисока, Як сотнями в кайданах гнали в Сибір невольників святих ІІ 282.76. О боже мій милий! За що ж **ти** караєш її, молоду? І 4.50 // *У спол.* (6): а) боже **ти** мій (боже мій з **тобою**) — *традиційна вигуківна формула для вираження розпачу, співчуття тощо* (5). Боже **ти** мій, Чом же я не знала? Була б тебе не любила І не цілювала. І 279.260. Боже мій з **тобою**! Мій краю прекрасний, розкошаний, багатий! Хто тебе не мучив? ІІ 30.39; б) про **тебе** — *при вказівці на потенціальну залежність факту від суб'єкта дії* (1). Я спалила Польщу з королями; А про **тебе**, щebetухо, І досі б стояла. І 300.243.

2. *В узагальнено-особовому значенні* (5). А той, тихий та тверезий, Богобоязливий, Як кішечка підкрадеться, Вижде нещасливий У **тебе** час та й запустить Пазури в печінки І 239.17. велике щастя бути вольним чоловіком, робиш, що хочеш, ніхто **тебе** не спинить. VI 15.24. я, дурний, не бачивши Тебе, цнє, й рази, Та й повірив тупорилим Твоїм віршомазам.. От і читай, І йми **ти** їм віри! І 247.329 // *Про себе* (1). та воно, по правді сказавши, давно б його треба завершити, так що ж **ти** маєш робити — ніколи VI 83.33.

3. *У знач. частки* (5). Отакий-то муж

праведний Був він на сім світі. А у будень, то він **тобі** Не посидить в хаті, Все нишпорить по надвір'ю. ІІ 256.317. Тільки що очі заплющу, вареник так, так **тобі** і лізе в очі, перехристишся, заплющишся, а він знову. VI 28.3.

◆ *У спол.* (12): а) от (оце) **тобі** (й, і) (9). Ти писав мені, що в Каневі цього добра хоч лопатою горни, а тут і за гроші не добудеш: от **тобі** й столиця! VI 217.10. — А що-то там поробляє наш Кошовий Кухаренко? Який каже К[ухаренко]? — Та Яцько, кажу! — Еге! каже, його на зелених святках поховали. От **тобі** й на! подумав собі VI 82.23. Та й погані! Усі до бдного сичі,—Оце **тобі** вари й печи! ІІ 103.24; б) цур (пек) **тобі** (3). «На той рік приїду Вже не братом, з Запорожжя, А за рушниками... Чи подаєш?..» «Та цур **тобі** З тими старостами! Ше й жартує!..» І 279.250. пек **тобі**, забув, дурню, Що смерть за плечима. ІІ 51.99.

ТИБР *див.* **ТІБР**.

ТИВЕРІАДА *див.* **ТІВЕРІАДА**.

ТИЖДЕНЬ (38). Через **тиждень** вже витягли Максима з криниці Та у балці й поховали. ІІ 258.389. Старий Шепкін на **тім тижні** хоче до мене приїхати в гості VI 156.10. Погано я зустрів оцей новий поганий рік. Другий **тиждень** не вихожу з хати: чхаю та кашляю VI 228.9. *Повт.* (2). Через **тиждень!** через **тиждень!** Раю мій, покою! Бабусенько, минулася Лихая година! І 134.2065.

◆ *Одн. Н.* **тиждень** ІІ 275.434, 406.В, VI 130.12. **З. тиждень** ІІ 225.192, VI 32.4, 34.41, 228.9, в **тиждень** VI 221.30, з **тиждень** І 358.29, VI 82.31, за **тиждень** VI 43.10, на **тиждень** VI 132.13, 156.14, *через тиждень* І 134.2063, 134.2085, 134.2101, 317.294, 495.В, ІІ 258.389, VI 54.37, 177.26, 197.9, *пост.* І 134.2065 (2 р.), *М.* на **тижні** VI 15.20, 25.3, 25.26, 34.15, 130.11, 154.15, 156.10, 174.3, 195.34, 197.24, 203.14, 211.10, 212.23, 220.31.

ТИКАТИ (1). *У спол.* **тикати** дулі. Сліпий по базару Оддирає постолами, Дає словами: «...Старий рудий бабу кличе, А та йому дулі **тиче**» І 129.1897.

ТИМ (9). *Присл. причинний.* Письмо Ф[льорковського] і моє письмо і копія з условия печатаються в п'ятій книжці Народного читання, **тим** я тобі тієї копії і не посилаю. VI 221.1 // **Тим** і (2). Чого б сумувати? Може вона молодая Такою вродилася... Ні, виросла веселою, Та бачила села, Лютий голод на Україні — **Тим** і невесела. ІІ 383.В // *У складному сполуч.*

Тим що (5). заходився я був ліпить із воску — нічого не вдіяв, **тим** що перед очима нема нічого доброго скульптурного VI 115.36 // **Тим** самим (1). Куліш тут [в «Записках о Южной Руси»] свого нічого не додав, а тільки записав те, що чув од сліпих кобзарів, а **тим** самим і книга його вийшла.. добра VI 130.35.

◆ *тим* І 374.16, ІІ 26.86, 383.В, VI 115.36, 130.35, 133.27, 172.20, 179.40, 221.1.

ТИМОФІЙ (1). Зіновій Богдан і син його **Тимофій** були поховані в Суботові коло Чигрина І 148.Прип.

ТИМОШІВ (1). *Належний Тимошу — синові Богдана Хмельницького.* А ляхи з своїм Чарнецьким... Запалили церкву божу. І кості Богдана Й **Тимошеві** в Суботові Гарненко спалили ІІ 161.61.

ТИМПАН (2). *Древній музичний інструмент, що нагадує літаври.* Во псалтирі і **тимпані** Воспоем благая І 347.263.

◆ *Одн. М.* во **тимпані** І 347.263, ІІ 274.379.

ТИН (45). Отак ордою йшли придани, Співали п'яні; а Мар'яна Крізь **тин** дивилася на те. І 161.314. Навгороді коло **тину** Сохне на тичині Хміль зелений, не виходить Дівчина з хатини. ІІ 146.5 // *У спол.* (16): а) під (попід) **тином** — *надворі, просто неба* (14). Людей чимало на землі... А доведеться одинику В холодній хаті кривобокій, Або під **тином** простягтись. ІІ 361.9; б) під (попід) чужим **тином** — *серед чужих (про самотню людину)* (2). Кинула [доля] малого На розпутті, та й байдуже, А воно, убоге.. І подибало тихенько Попід чужим **тином** Аж за Урал. ІІ 58.19.

◆ *Одн. Р.* із-затину ІІ 164.12, 171.Рем., коло **тину** ІІ 146.5, 166.79, 176.372, **З.** крізь **тин** ІІ 161.314, на **тин** ІІ 86.33, *через тин* ІІ 172.Рем., **О.** за **тином** І 286.521, ІІ 150.25, 164.17, під **тином** І 25.20, 81.244, 125.1759, 150.ПІ, 236.242, 275.78, 286.518, ІІ 96.141, 96.149, 98.202, 206.49, 232.16, 306.45, 308.152, 322.715, 444.В, *у спол.* а) І 38.423, 41.540, 161.328, 242.134, 356.62, 364.131, ІІ 124.16, 196.88, 204.9, 323.744, 361.9, 488.В, *у спол.* б) І 38.426, *попід тином* ІІ 316.466, *у спол.* а) І 410.В, 491.В, *у спол.* б) ІІ 58.19.

ТИНГИЗ (1). *Назва озера.* І стала тьма, і од Уралу Та до **Тингиза** до Аралу Кипіла в озерах вода. ІІ 59.20.

ТИ-НИ-НИ (4). *Вигуківий прислів у танцях.* У ряднині ростуть діти, А козак співає: «І по хаті **ти-ни-ни**, І по сінях **ти-ни-ни**, Вари, жінко, лини» І 106.1069.

◆ *ти-ни-ни* І 106.1069, 106.1070, 106.1072 (2 р.).

ТИНЯТИ (1). *Блукати.* Тиняючи по чужині Понад Елеком, стрів я діда Вельми старого. II 62.1.

ТИНЯТИСЯ, ТИНЯТИСЬ (3). [Марія] Пішла тинятись попідтинню, Аж поки, поки не дійшла Аж до Голгофи. II 321.658.

◊ **тинятись** II 321.658, **тиняюся** II 252.147, **будуть тинятися** II 186.15.

ТИПОГРАФІЯ (2). Чи не знаєш ти її адреса? Як не знаєш, то спитай у Каме-нечького в типографії Куліша. VI 176.38.

◊ **Одн. м.** в типографії VI 176.38, 223.33.

ТИРАН (1). Перепливе вона Лету; І огнем-сльозою Упаде колись на землю І притчею стане Розпинателям народним, Грядущим **тиранам**. II 263.16.

ТИРСА (4). *Різновид ковили.* Не чуть плачу, ні гармати, Тільки вітер віє, Нагинає верби в гаї, А **тирсу** на полі І 147.2560. Бур'ян колючий та будяк, Та інде **тирса** з осокою В яру чорніє під горою II 60.42.

◊ **Одн. н.** тирси І 57.22, II 60.42, **З. тирсу** І 147.2560, **м.** на тирсі II 336.26.

ТИСК (1). З прислівниковим значенням «багато». в Римі свято. Велике свято! **Тиск** народу, Зо всього царства воеводи II 271.252.

ТИСЯЧА (9). 1. *Число 1000* (2). Та шість тисяч в одній верстві Душ передувала... І 499.В.

2. *Тільки у мн. Дуже велика кількість чогось* (7). А голод стогне на селі. І стогне він, стогне по всій Україні.. **Тисячами** гинуть Голодні люди. II 14.246. Припילה Із Сіракуз і та небога Благати цесаря і бога. І чи одна вона? Мій боже! Прийшло їх тисячі в слюзах II 272.285.

◊ **Мн. н.** тисячі 2. II 125.33, 272.285, 275.423, **тисячі** 2. II 469.В, 470.В, **Р. тисяч** 1. І 148.Прип., 499.В, **із тисяч** 2. II 427.В, **О. тисячами** 2. II 14.246.

ТИСЯЧОГЛАВИЙ (1). У знач. «численний», «багатолюдний». У Празі глухо гомонять, І цесаря, І Вячеслава, І той собор тисячоглавий Уголос лають! І 269.244.

ТИТАР (18). *Церковний староста.* «Що, титаря вбили?» «Ба ні, дядьку; батько казав, Що його спалили.. І Оксану вкрали». І 120.1581. У титаря у садочку, У яру, криниця Під вербою... II 81.165.

◊ **Одн. н.** титар І 92.Заг., 98.824, **Р. титаря** І 150.П, до титаря І 96.781, 441.В, II 80.141, у титаря І 91.567, 96.764, 96.775, 115.1387, II 81.165, **З. титаря** І 115.1380, 120.1576, 120.1581, 148.Прип., за титаря І 137.2176, 144.2462, про титаря І 455.В.

ТИТАРІВНА (23). *Дочка титаря.* Забудь мої слюзи, забудь сиротину, Забудь, що клялася; другого шукай; Я тобі не пара, я в сірій свитині, А ти **титарівна**. І 93.641. Поклоніться од мене тричі Кондрату Михайловичу, Федору Степановичу і всім, і всім! **Титарівну** ж тричі поцілуйте за мене VI 200.13. *Зверт.* (3). **Титарівно!** В недобрый час з того нерівні Ти насміялась.. Стало жаль тобі його... II 78.64. У *прикл. спол.* **титарівна-Немирівна** (3). **Титарівна-Немирівна** Людьми гордувала... II 355.5.

◊ **Одн. н.** титарівна І 93.641, II 78.41, 78.43, 79.80, 80.142, 81.152, 81.156, 81.169, 81.177, 81.184, 82.215, у назві II 77.Заг., у *прикл. спол.* II 355.1, 355.5, 355.9, **Д. титарівні** II 78.54, 79.85, **З. титарівну** II 78.37, VI 200.13, на **титарівну** II 77.29, **К. титарівно зверт.** II 78.47, 78.64, 82.198.

ТИТЛО (2), **ТИТЛА** (1). *Знак старого письма, що вказує на скорочений напис слова.* Та читайте Од слова до слова, Не минайте ані **титли**, Ніже тії коми, Все розберіть... І 334.153.

◊ **Одн. Р.** титли І 334.153, **титла** І 516.В, **тітла** І 518.В.

ТИТУЛ (1). І батько й мати не пускали, Казали — вгору не залазь! Так ні, за князя, от і князь! От і титул тобі, княгине! II 386.В.

ТИХЕНЬКИЙ (5). 1. *Спокійний. Постійний епітет до слова «Дунай»* (2). Гаю, гаю, темний гаю, **Тихенький** Дунаю! Ой у гаї погуляю, В Дунаї скупаюсь. І 364.150.

2. *Затишний, мирний* (1). Бо й ти при-снився і [в] малий **Тихенький** рай мій, стиха-тиха Підкрадешся, наробиш лиха... II 499.В.

3. *Смирний (про людину). Ірон.* (1). Колись то ще, во время оно, Помпіїлий Ну-ма, римський цар, **Тихенький**, кроткий госу-дар, .. Пішов любенько погулять І одпочити. Та, спочивавши, Додумать, як би то скувать Кайдани на римлян. II 335.3.

4. *Приємний, ласкавий* (1). Чи не вдам я знову Про що-небудь **тихенького** Та благо-го слова. II 410.В.

◊ **Одн. н.** тихенький 1. І 364.150, 3. *ірон.* II 335.3, тихенький 1. І 534.В, **Р. тихенького** 4. II 410.В, **З.** (в) тихенький 2. II 499.В.

ТИХЕНЬКО (35). *Присл.* 1. *Неголосно* (14). Давно, давно колись Я чув, як, стоя під вербою, **Тихенько** дівчина співала II 85.29. І генеральша уночі **Тихенько** пла-кати собі стала.— Занапастила мене мати,

Зов'яне марне у палатах Краса і молодість моя. II 220.25. *У тавтол. спол. тихенько-тихо* (3). А на єдиную свою Та мати дивиться і плаче *Тихенько-тихо*. II 319.575.

2. *Безшумно, безгучно, безмовно* (8). [Яриночка] Годувала, напувала, Положила спати На перині... і *тихенько* Вийшла з батьком з хати. I 287.551. А Залізняк гайдамакам Каже опинитись: «У ліс, хлопці! вже світає, І коні пристали: Попасемо»,— і *тихенько* У лісі сховались. I 118.1521. *У тавтол. спол. тихенько тихо* (1). А Марія Очиці кроткіє святіє *Тихенько* тихо підняла II 486.B.

3. *Потай, непомітно* (6).— Чого в'янеш, моя доню?— Стара не спитала, За свого, багатого *Тихенько* єднала. I 50.93. Серце люди полюбило І в людях кохалось, І вони його вітали, .. А літа *тихенько* крались І слози сушили. I 352.55.

4. *Повільно, не поспішаючи* (5). Червоніє по пустині Червона глина.. Та дикий інколи кайзак *Тихенько* виїде на гору На тім захилим верблюді. II 60.45. І четвертий рік минає *Тихенько*, поволі, І четверту починаю Книжечку в неволі II 210.14.

5. *Слабо, ледве-ледве* (2). Горить Огонь *тихенько* на кабиці, І А Йосип праведний сидить Та думає. II 310.208.

О *тихенько* 1. II 56.262, 76.16, 85.29, 218.26, 220.25, 237.45, 379.B, 453.B, VI 77.16, 192.16, *у тавтол. спол.* II 228.38, 228.59, 319.575, 2. I 118.1521, 287.551, II 174.292, 175.319, 287.21, 307.79, 502.B, *у тавтол. спол.* I 486.B, 3. I 50.93, 85.354, 352.55, II 214.92, 312.278, VI 130.4, 4. I 101.898, II 58.18, 60.45, 60.53, 210.14, 5. I 521.B, II 310.208, *техенько* 1. I 538.B.

ТИХЕСЕНЬКО (28). *Присл. 1. Неголосно* (15). Вітер в гаї не гуляє.. Прокинеться— *тихесенько* В осоки питає: «Хто се... хто се?» I 164.3. Зоре моя вечірняя, Зійди над горою, Поговорим *тихесенько* В неволі з тобою II 8.3. *У тавтол. спол. тихо, тихесенько* (2). [Максим] За упокой душі її Псалтир прочитає, Потім собі *тихесенько*, Тихо заспіває Со святими II 256.307. За думою дума роєм вилітає; Одна давить серце, друга роздирає, А третя тихо. *тихесенько* плаче I 259.3.

2. *Безшумно, безгучно* (6). [Мати] *Тихесенько* До брами підкралась, Послухала, усміхнулась І щось прошептала, Якесь слово. II 278.527 Раз увечері Мар'яна, Як мати заснула, Пішла слухать соловейка..

під яблуню *Тихесенько* стала, Заплакала, як дитина I 462.B.

3. *Повільно, не поспішаючи* (3). Підождемо ж, моя сестро... Помолимось богу, Та й рушимо *тихесенько* В далеку дорогу II 372.31.

4. *Слабо, ледве-ледве* (2). Діди лежать, а над ними Могили синіють.. Ніхто не згадає. Тільки вітер *тихесенько* Повіє над ними I 111.1228.

5. *Потай, непомітно. У тавтол. спол. тихесенько-тихо*. (1). Усміхнися, моє серце, *Тихесенько-тихо*, Щоб ніхто і не побачив... Та й більше нічого. II 91.60.

6. *Мирно. У спол. тихесенько, гарнесенько* (1). Нехай собі розійдуться Так, як зійшлися,— *Тихесенько, гарнесенько*. I 96.756.

О *тихесенько* 1. I 79.179, 93.650, 164.3, 164.9, 235.218, 311.38, II 8.3, 9.31, 46.39, 206.51, 321.679, 405.B, 474.B, *у тавтол. спол.* I 259.3, II 256.307, 2. I 90.518, 462.B, II 230.65, 278.527, 358.7, 477.B, 3. II 372.31, 485.B, VI 161.7, 4. I 111.1228, 241.99, 5. II 91.60, 6. I 96.756.

ТИХИЙ (80). 1. *Безшумний, неголосний (мовчазний)* (34). Тріпшат ламаючись дулеві Списи на полі половецьким, На полі *тихим* і безлюднім. II 497.B. Гуляв би я понад Дніпром По веселих селах Та співав би свої думи, Тихі, невеселі. II 213.52 /*Той, що став мовчазним (про людину)* (1). [Марія] Смутная *тихая* пішла. II 482.B //*Затишний; позбавлений суєти, турбот* (24). А може ще добро побачу?.. Води Дніпрової нап'юся, На тебе, друже, подивлюсь. І може в *тихий* твоїй хаті Я буду знову розмовляти З тобою, друже мій. II 48.132. Світе *тихий*, краю милий, Моя Україно! За що тебе сплюндровано, За що, мамо, гинеш? I 225.1. Княжна одна собі сидить В своєму *тихому* покої II 383.B. Преподобнії во славі І на *тихих* ложах Радуються, славословять, Хвалять ім'я бже I 347.268. За що, не знаю, називають Хатину в гаї *тихим* раєм. Я в хаті мучився колись II 229.7. Схаменіться, недолюди, Діти юродиві! Подивіться на рай *тихий*, На свою країну I 330.21. *Образн.* (1). Рости, рости, моя пташко.. поки твоє Серце не розбите, Поки люди не дознали *Тихої* долини. I 348.6.

2. *Привітний, ласкавий, добрий* (21). І мене в сем'ї великий, В сем'ї вольний, новий, Не забудьте пом'янути Незлим *тихим* словом. I 354.24. Думи мої, думи мої..

Прилітайте ж, мої любі, **Тихими** речами Привітаю вас, як діток ІІ 7.14. Коли На раду **тиху**, на розмову, Коли ми зійдемося знову На сій зубожений землі? І 379.6. А я, незлобний, воспою.. Псалмом і **тихим** і веселим Святуго доленьку твою. ІІ 305.21 //Перен. (2) Ні карії оченята, Умити сло- зою, Ані серце твоє **тихе**, Добрее дівоче. Не заступить, не закриє Неситії очі. І 348.13.

3. **Спокійний, не бурхливий** (14). Див- люся: Палати, палати Понад **тихою** рікою; А берег ушитий Увесь каменем. І 248.386. Вітер **тихий** з України Понесе з росою — Мої думи аж до тебе... І 329.171. На пан- щині пшеницю жала, Втомилася.. і **ти- хим** сном, Над сином сидя, задрімала ІІ 476.В //Постійний епітет до слова «Ду- най» (6). Якби мені крила, крила Соколи- нії... Полетіла б, чорноброва, За **тихий** Дунай! ІІ 168.125. Повт. (2). **Тихий, тихий** Дунай! Моїх діток забавляй. Ти, жовтень- кий пісок! Нагодуй моїх діток І 311.50 //Перен. Про почуття і под. (3). Дай тобі господи милосердий не класти більше своїх любих діток в домовину, а ростити їх на добро людям, а собі на **тихую** старечу радість. VI 85.33.

4. **Смирний** (8). вже Катруся підро- стала.. А красота то, красота! А чепурне, та роботяче, Та **тихе**. ІІ 250.49. Якби мені лиха та лиха, Якби мені свекрівонька **тиха** І 275.89. Ірон. (3). А той, **тихий** та тверезий, Богобозалявий, Як кішечка під- крадеться, Вижде нещасливий У тебе час та й запустить Пазурі в печінки І 239.13 //Забитий. Субст. (2). Не осудіте сироти І виведіть із тісноти На волю **тихих**, за- ступіть Од рук неситих. І 344.136.

5. **Повільний** (3). [Марія] Понад водою Ходою **тихою** пішла. ІІ 307.85.

◇ **Одн. Н. тихий** 1. І 225.1, 489.В, ІІ 317.496, 344.1, 2. ІІ 482.В, 3. І 329.171, повт. І 311.50 (2 р.), 4. Ірон. І 239.13, ІІ 255.256, **тихий** 1. ІІ 490.В, 2. І 518.В, **тиха** 4. І 275.89, **тихая** 1. ІІ 482.В, 3. перен. ІІ 96.123, **тихе** 1. ІІ 497.В, 2. перен. І 348.13, 4. ІІ 250.49, **Р. тихої** 1. І 290.673, 290.675, образн. І 348.6, 3. перен. І 263.52, (за) **тихої** 1. ІІ 311.244, **тихого** 2. ІІ 154.15, 3. **тихий** 1. ІІ 33.14, 34.32, 317.478, 3. ІІ 306.52, (за) **тихий** 3. ІІ 168.125, (на) **тихий** 1. І 330.21, ІІ 343.13, 343.16, **тихий** 1. ІІ 485.В, (в) **тихий** 1. ІІ 490.В, (на) **тихий** 1. І 517.В, 3. ІІ 482.В, (на) **тиху** 2. І 379.6, 475.В, (на) **тихую** 3. перен. VI 85.33, **тихе** 2. І 228.54, 471.В, перен. І 351.18, **тихес** 2. І 486.В, ІІ 92.3, **О. тихим** 1. ІІ 229.7, 2. І 341.40, 354.24, ІІ 268.155, 305.21, 433.В, 3. ІІ 476.В, 4. ІІ 486.В, (за) **тихим** 3. І 31.144, **тихою** 5. ІІ 24.9, 307.85, 441.В, (понад) **тихою** 3. І 248.386, **тиім** 2. ІІ 467.В, **М.** (в, у) **тихоми** 1. ІІ

306.35, 383.В, 428.В, (в) **тихім** 1. І 346.219, (на) **ти- хому** 3. І 288.601, 288.611, (в) **тихий** 1. ІІ 48.132, 345.21, 424.В, 498.В, VI 212.9, (на) **тихий** 4. Ірон. І 514.В, (на) **тихім** 1. ІІ 497.В, **Мн. Р. тихих** 4. **субст.** І 525.В, 3. **тихих** 4. **субст.** І 344.136, **тихі** 1. ІІ 213.52, **О. тихими** 2. І 273.29, 273.30, ІІ 7.14, VI 152.15, **М.** (на) **тихих** 1. ІІ 347.268, ІІ 274.384.

ТИХНУТИ (3). *Затихати*. Сонце захо- дить, гори чорніють. Пташечка **тихне**, поле німіє ІІ 20.2. І **тихнуть** божії слова, І в ке- лії, неначе в Січі, Братерство славне ожи- ва. ІІ 37.88.

◇ **тихне** ІІ 20.2, 314.371, **тихнуть** ІІ 37.38.

ТИХО (86). *Присл. 1. Неголосно* (33). Сидять собі та сумують; Слухають: щось грає — За ворітьми,— мов на кобзі, І **тихо** співає І 284.453. **Тихо** задзвонили У Києві ІІ 66.174. А я буду.. З дружиною єдиною **Тихо** розмовляти. ІІ 324.12. *Повт.* (8). Стою, замираю... А тим часом — **тихо, ти- хо** Та сумно співає Щось такеє невидіме І 249.428. *У тавтол. спол.* (5): а) тихень- ко-**тихо** (3). А на єдиную свою Та мати дивиться і плаче Тихенько-**тихо**. ІІ 319.575; б) **тихо**, тихесенько (2). За думою дума роєм вилітає, Одна давить серце, друга роздирає, А третя **тихо**, Ти- хесенько плаче І 259.3.

2. *Повільно, не поспішаючи* (14). По- важно та **тихо** У раннього пору На високу гору Сходилися полковники. ІІ 137.19. Див- люсь — аж он передо мною, Неначе дівя виринають, Із хмари **тихо** вступають Об- рив високий, гай, байрак ІІ 24.12. Крізь верби сонечко сіяє І **тихо** гасне. ІІ 242.20. *Повт.* (4). **Тихо, тихо** Зима минала, кра- лось лихо ІІ 221.40.

3. *Безшумно, безгучно, безмовно* (11). Не зна Марко, як в колісці Часом серед ночі Прокинеться, ворухнеться,— То вона вже скочить І укріє, й перехристить, **Тихо** заколише І 316.238. Та й замовкла руса- лочка, В Дніпро поринула Мов пліточка. А лозина **Тихо** похитнулася І 359.40. Пани до одного спеклись, Неначе добрі поросята, Згоріли білі палати, А люде **тихо** розі- йшлись. ІІ 101.316. [Мати] Під брамою сі- ла. Опівночі брама тобі **Тихо** одчинилась ІІ 464.В. *У прикл. спол. тихо-мовчки* (1). Трохи одпочила Стара мати.. **Тихо- мовчки** до брами підкралась ІІ 464.В. *У тавтол. спол.* тихенько **тихо** (1). А Марія Очиці кроткіє святіє Тихенько **тихо** підняла ІІ 486.В.

4. *Безтурботно, мирно, спокійно* (9).

[Княжна] Поплакала Трошки, усмінулась, Помолилась та й спатъ лягла. І **тихо** заснула. І 16.343. *Ірон.* (1). Ми в раї пекло розвели.. З братами **тихо** живемо, Лани братами оремо І їх сльозами поливаєм. ІІ 230.50.

5. *Потай, непомітно* (4). *Повт.* (2). Отак німота запалила Велику хату. І сім'ю, Сім'ю слав'ян роз'єдiniла І **тихо**, **тихо** упустила Усобищ лютую змію. І 262.20. *У тавтол. спол.* тихесенько-**тихо** (1). Усміхнися, моє серце, Тихесенько-**тихо**, Щоб ніхто і не побачив... Та й більше нічого. ІІ 91.60 *//У спол.* любенько та **тихо** (1). У бога за дверми лежала сокира.. А кайзак на хирю Та на тяжке лихо Любенько та **тихо** І вкрав ту сокиру. ІІ 59.6.

6. *Любовно, ласкаво, з приємністю* (3). Марія.. Круг себе сумно озирнулась, На руки козяна взяла.. Ніби дитину.. До лона **тихо** пригортала І цілувала. ІІ 308.144 *//У спол.* та **тихо**, та **любо** (1). Хто йде, йде — не минають Зеленого дуба, В холодо-дочку посідають Та **тихо** та **любо**, П'ючи воду погожую, Згадують Максима... ІІ 56.296.

7. *Слабо, ледве-ледве* (3). І оживе добра слава, Слава України, І світ'ясний, не-вечерній **Тихо** засіє... І 336.259. *Повт.* (2). **Тихо**, **тихо** віє Із-за Тібра, із Альбано Ві-тер понад Рнмом. ІІ 277.501.

8. *Присудк. Про панування тиші, спокою в якомусь місці* (9). А наймичка, у порогу, Вхопилась руками За одвіроч, та й зомліла. **Тихо** стало в хаті І 317.291. *Ірон.* (1). А в мене діти не кричать І жінка не лає, **Тихо**, як у раї, Усюди божа благода-ть — І в серці і в хаті. І 240.55 *//У спол.* **любо**, **тихо** (та **любо**, та **тихо**) (5). А як не бачиш того лиха, То скрізь здає-ться **любо**, **тихо** ІІ 111.48. І Ярина ви-йшла з хати На світ божий гляннуть.. Роз-глядає, дивується, Та **любо** та **тихо** І 282.383.

О **тихо** 1. І 52.179, 264.78, 273.16, 284.453, 290.702, 329.176, 364.Рем., 386.25, ІІ 16.339, 46.52, 66.174, 85.21, 206.39, 263.2, 309.155, 309.175, 313.323, 324.12, 354.5, 455.В, *повт.* І 249.428 (2 р.), 323.506 (2 р.), ІІ 448.В (2 р.), 502.В (2 р.), *у тавтол. спол.* а) ІІ 228.38, 228.59, 319.575, *у тавтол. спол.* б) І 259.3, ІІ 256.307, 2. І 486.В, ІІ 16.320, 24.12, 66.185, 73.174, 91.43, 137.19, 214.77, 242.20, 316.466, *повт.* ІІ 54.196 (2 р.), 224.40 (2 р.), 3. І 316.238, 348.23, 359.40, ІІ 16.323, 101.316, 214.83, 278.544, 356.13, 464.В, *у прикл. спол.* ІІ 464.В, *у тавтол. спол.* ІІ 486.В, 4. І 360.16, ІІ 16.343, 17.377, 107.144, 112.25, 286.12, 343.5, 367.7,

ірон. ІІ 230.50, 5. *повт.* І 262.20 (2 р.), *у спол.* ІІ 59.6, *у тавтол. спол.* ІІ 91.60, 6. ІІ 308.144, 455.В, *у спол.* ІІ 56.296, 7. І 336.259, *повт.* ІІ 277.501 (2 р.), 8. І 317.291, 337.2, 538.В, *ірон.* І 240.55, *у спол.* І 260.14, 282.383, 312.90, ІІ 111.48, 243.2.

ТИХОЛЮБЕЦЬ (1). *У прикл. спол.* **тихолюбєць**-святій. **Тихолюбєць**-святім, Творче неба й землі!.. Рай небесний пошли. ІІ 334.47.

ТИХОСУМНИЙ (1), **ТИХО-СУМНИЙ** (1). моя Україно, Безталанна вдово, Я до тебе лігатику З хмари на розмову. На роз-мову **тихосумну** І 241.83. Моє слово **тихо-сумне**, Богобоязливе, Згадається І 229.75.

ТИЧИНА (3). Навгороді коло тину Сохне на **тичині** Хміль зелений ІІ 146.6. Зліталися поволі Сичі. Пожартувать, По-міркувать, Щоб бідне птаство заступить, Орлине царство затопить І геть спалить. Орла ж повісить на **тичині**. ІІ 103.10.

О **Одн. М.** на **тичині** ІІ 103.10, 146.6, по **тичині** ІІ 164.13.

ТІАРА (8). Головний убір римського папи — символ влади. Прокиньтесь, чехи, будьте люди, А не посмішітесь ценням! Роз-бойники, кати в **тіарах** Все потопили, все взяли І 266.154 *//Перен.* (7). Тарасова і Варфоломеева ночі одна другої варт, на стид Римської **тіари**. ІІ 148.Прин.

О **Одн. Н.** **тіара перен.** І 268.198, **Р.** **тіари перен.** І 148.Прин., **круг тіари перен.** І 268.207, **З.** **тіару перен.** І 272.364, **М.** на **тіари перен.** І 265.111, 271.344, 271.347, **Мн. М.** в **тіарах** І 266.154.

ТІБР (6), **ТІБР** (4). Назва річки. по **Тібру** із-за гаю Байдак випливає Чи гале-ра. ІІ 274.362. на возах, на колесницях Із Колізея, із різниці, Святіє вивезли тіла; І повезли на **Тібр**. ІІ 278.538.

О **Одн. Р.** із-за **Тібра** ІІ 277.502, **З.** на **Тібр** ІІ 273.361, 278.538, 278.546, на **Тібр** ІІ 470.В, 471.В, **М.** по **Тібру** ІІ 274.362, по **Тібру** ІІ 470.В, *у Тібрі* ІІ 278.541, *у Тібрі* ІІ 471.В.

ТИВЕРІАДА¹ (3), **ТИВЕРІАДА** (1). Назва озера. любила ж Вона [Марія].. Широку **Тиверіаду** ІІ 306.53. *Зверт.* (1). А дівчина собі стоїть.. І мовила:—**Тиверіа-до!** Широкий царю озерам! Скажи мені, моя порадо! Якая доля вийде нам ІІ 306.65.

О **Одн. З.** **Тиверіаду** ІІ 306.53, на **Тиверіаду** ІІ 484.В, на **Тиверіаду** ІІ 482.В, **К.** **Тиверіадо зверт.** ІІ 306.65.

ТИВЕРІАДА² (2). Назва міста. В Єру-салимі говорили Тихенько люде, що ст-яли У городі **Тиверіаді** Чи то якогось розп'я-ли Провоздистителя месії. ІІ 312.279.

О **Одн. Р.** до **Тиверіади** ІІ 310.218, **М.** у **Тиве-ріаді** ІІ 312.279.

ТІК (1). Де в тих сиріт безталанних
Добро тее бралось?.. На **току** й на ниві
II 50.70.

ТІКИЧ (1). *Назва річки.* Один, один
сиротою Мусить пропадати. А того, того й
не знає, Що його Оксана По тім боці за
Тікичем В будинку з панями... Що замор-
дували її батька. I 126.1805.

ТІЛЕСНИЙ (1). *Слов'ян.* опріче всіх
лих, що душу катують,— бог покарав мене
ще й **тілесним** недугом, занедужав я.. рев-
матизмом VI 42.30.

ТІЛО (17). Гонта, горем битий, Несе
дітей поховати.. Щоб козацьке мале **тіло**
Собаки не їли. I 141.2354. Івана Остри-
ню і тридцять старшин козацьких після
страшної муки розчептерували і розвезли
їх **тіла** по всій Україні. I 148.Прип. Висо-
кій ті могили, Де лягло спочити Козацьке
біле **тіло**, В китайку повите I 60.11 // *Як*
протилежність душі (4). О боже! мій боже!
волею моему Розбий моє **тіло** і душу роз-
бий. I 161.337.

О **Одк. Н.** тіло I 60.11, II 165.54. З. тіло I 4.39,
45.680, 90.547, 141.2354, 149.Прип., 161.337, II
251.122, 251.123, в тіло I 480.В. М. в тілі I 244.212,
на тілі II 336.9, 337.60, **Мн. З.** тіла I 148.Прип.,
II 278.537. О. тілами II 278.538.

ТІЛЬСЬКО¹ (164), **ТІЛЬКИ**¹ (14), **ТІЛЬ**¹
(1). *Частка. I. Обмежувальна у знач. «ли-
ше»* (175). Плаче Катерина.. За сльозами
за гіркими І світа не бачить, **Тільки** сина
пригортає, Цілує та плаче. I 35.275. Див-
люся, зорі Попадали неначе в воду, **Тільки**
осталася одна, Одна-однісінька на небі
II 100.297. Затихло все, **тільки** дівчата Та
соловейко не затих. I 390.14. Тут єсть одна
книжня лавка, та і в тій **тільки** букварі
продаються. VI 147.25. Ще позавчора пе-
редано мені твоє і Прісине письмо, а я
тільки сьогодні заходився одвітувати.
VI 197.36 // **Тільки, тіль** й (і) (16). Все
пропало, погинуло. **Тільки** і осталися, Що
тополі на вигоні II 177.407. Ой хустино,
хустиночко! Мережана, шита. **Тільки** й
слави козацької— Сіделечко вкрити.
II 43.37. Поклоніться, будьте ласкаві,
Метлинському, спасеть його бог за його
Думки і ще дещо, **тіль** і полегкості,
що вони. VI 25.33 // **Хіба тільки** (1). як
пошле мені господь милосердний волю,
хіба **тільки** по дорозі заїду в Чорномо-
рію VI 132.13 // *У складі протиставного*
сполучника з заперечною часткою «не»
(6). Не шукайте, не питаєте Того, що не-

має І на небі, а не **тільки** На чужому полі.
I 331.29. Довго я читав твій лист.. та до-
читався до того, що в мене не **тільки** очі,
серце запалакло, мов та голодна дитина.
VI 139.16.

2. Підсилювальна (4). Бог їм звидить,
нехай я буду і мужицький поет, аби **тіль-
ко** поет, то мені більше нічого і не треба.
VI 27.16. Якби мені **тільки** рисувати було
можна, то я і не журився б VI 43.28.

О **тільки** I. I 22.67, 22.68, 35.275, 37.375, 42.554,
42.579, 58.42, 61.44, 91.580, 93.656, 103.958, 111.1228,
111.1230, 112.1281, 119.1529, 136.2128, 145.2499,
146.2517, 146.2546, 147.2558, 147.2563, 150.П., 153.14,
155.70, 157.165, 157.167, 159.272, 162.378, 163.400,
169.204, 201.70, 231.44, 248.378, 253.558, 253.574,
274.49, 279.245, 281.336, 285.476, 295.98, 299.211,
300.258, 309.35, 310.17, 313.137, 317.292, 325.21,
327.78, 327.84, 328.146, 329.152, 330.5, 331.29, 332.83,
332.97, 359.61, 367.270, 380.5, 390.14, 391.13, 397.39,
462.В, II 12.154, 12.170, 17.380, 32.7, 43.37, 54.187,
54.193, 54.201, 57.2, 60.37, 73.172, 88.25, 100.297,
106.101, 110.7, 145.13, 151.44, 162.77, 174.308, 177.407,
179.21, 180.43, 188.94, 188.109, 194.31, 197.11, 218.14,
219.47, 238.9, 251.18, 252.137, 253.167, 272.317,
277.509, 302.33, 312.303, 312.312, 356.6, 384.В, 398.В,
406.В, 428.В, 439.В, VI 16.14, 19.20, 21.8, 22.9, 23.21,
23.30, 25.9, 25.17, 26.7, 27.5, 27.20, 28.8, 43.15, 45.21,
50.2, 70.42, 83.26, 119.6, 130.3, 130.35, 132.4, 132.13,
132.20, 133.8, 133.37, 134.9, 138.35, 138.38, 139.16,
139.32, 145.23, 147.25, 147.40, 162.23, 165.5, 165.13,
165.21, 170.3, 185.27, 193.39, 197.6, 197.4, 197.36,
204.11, 206.3, 206.33, 207.18, 209.39, 215.4, 217.34,
218.15, 223.13, 226.19, 227.10, 2. VI 27.16, 33.8,
43.28, 203.3, **тільки** I. I 12.46, 13.77, 37.9, 410.В,
415.В, 489.В, 493.В, 502.В, 517.В (2 р.), II 493.В,
VI 20.14, 49.32, 165.12, **тіль** I. VI 25.33, **тіль-
ко** I. I 517.В.

ТІЛЬКО² (62), **ТІЛЬКИ**² (5). *Сполучн.*
1. Протиставно-допущувальний (53). Правда,
мудрі! Спасиво за раду. Теплий кожух,
тільки шкода— Не на мене шитий I 77.97.
Накупили і краму й пива наварили, Не
довелось **тільки** пити. II 64.90. Максимович
у Прохорівці уступає мені таке саме
добро, як і в Парчевського, **тільки** що не
коло Дніпра, от мое лихо! VI 198.36. Не
знаю, чи доведеться мені хоть що-небудь
намалювати на Каспійському морі.. Якщо
доведеться, то пошлю до вас; **тільки** вже
ціни не поставлю, а продасте так, як вам
бог pomoже. VI 62.3. о слово злая!.. Роби
що хочеш з темним зо мною, **Тільки** не
кидай в пекло з собою.. II 395.В // *3 ін-
шими протиставними сполучниками* (9). В
Нижньому мене спинили, сказано, бачиш,
мені в'їжджать і жить в столиці. Отаке-
то лихо. Помилували та **тільки** до поло-
вини. VI 172.3. За богами— панства, пан-
ства.. Аж потіють, та товпляться, Щоб то

ближче стати Коло с а м и х: може вдарять Або дулю дати Благоволять; хоч маленьку, Хоч пвдулі, аби **тільки** Під самую піку. І 247.339. забандюрилось старому Самому в дурнях побувать. А щоб не знать було нікому, То ще й не радися ні з ким. А **тільки** сам собі гадає... І 165.37.

2. *Часовий, переважно з іншими часовими сполучниками* (14). От, не маючи гадки, приїхав я у тую Москву, та й гуляю собі по улицах.. розглядаю собі то церкви, то собори, **тільки** глядь, аж іде чорноморець. VI 82.17. на той рік, бог дасть, прийшло що-небудь краще, і то тоді **тільки**, як достану алебастру VI 76.37. Як **тільки** получиш мое письмо, зараз пиши до мене — та поклонися Івану Станіславичу Димовському. VI 18.7 // **Тільки-що** (10). Смерті сподіваюсь, А ридаю, мов дитина, **Тільки-що** згадаю Катерину. II 459.В.

О **тільки** 1. І 77.97, 149. Прип.. 247.339, 356.51, 376.64, 533.В, 538.В. II 14.269, 64.90, 96.137, 158.58, 165.37, 385.В, 417.В. VI 18.2, 27.19, 27.23, 32.19, 42.21, 42.37, 45.9, 46.18, 51.13, 51.18, 82.31, 83.9, 118.28, 119.2, 139.13, 139.21, 147.7, 152.11, 153.21, 155.35, 164.2, 172.3, 179.10, 189.23, 190.19, 192.13, 195.22, 195.24, 195.31, 198.36, 200.35, 206.27, 210.29, 216.29, 216.32, 220.26, 2. II 412.В. VI 17.6, 18.7, 21.7, 24.23, 28.2, 62.6, 76.37, 82.17, 83.2, 129.37, 164.5, **тільки** 1. II 395.В, VI 62.3, 85.27, 2. II 459.В, VI 16.4.

ТІЛЬКО³ (11), **ТІЛЬКИ**³ (3), **ТІЛЬ**² (2). *Присл. 1. Вказує на міру дій. Вживається у знач. «ледве»* (11). Ой заграй, заграй, синесеньке море Та під тими байдаками, Що пливуть козаки, **тільки** мріють шапки, Та на сей бік за нами. І 199.11. По однім боці могила, на могилі вітряк, а там уже степ **тільки** мріє. VI 27.7. *Повт.* (4). Із куряви щось вигляне І знов пропадає.. Пропадає, мошечкою **Тільки, тільки** мріє І 493.В // **Тіль** не — *майже* (1). дідусь сидить, ложечке собі струже й сумно дивиться на Катерину, а вона сердешна **тіль** не плаче VI 27.4.

2. *Вказує на початок дій* (5). Чи то давнє яке лихо Починулось в хаті? ..Чи ще **тільки** заклонулось І рай запалило? І 312.100 // **Тіль** що (1). Я ..думав, що ще в генварі мое діло кончене, а воно з 7 або з 17 апреля **тіль** що починається VI 138.10. *Повт.* (3). Зо мною, слухай же, остались Данило, чура мій, та я, Та Пріся, дочечка моя! Воно ще **тільки** виростало, Ще **тільки, тільки** наливалось II 234.85.

О **тільки** 1. І 26.48, 35.284, 143.2436, 199.11, VI 27.7, *понт* І 281.343 (2 р.), 2. І 312.100, *понт*. II

234.85, 234.86 (2 р.), **тільки** 1. *понт*. І 493.В (2 р.), 2. VI 195.8, **тіль** 1. VI 27.4, 138.10.

ТІМ'Я (2). Заворожи мені, волхве, ..Стань же братом, хоч одури, Скажи, що робити: Чи молитись, чи журитись, Чи **тім'я** розбити?? І 258.28. «Що? скажеш, шельмо?.. І не стогне! Завзята bestia! стривай!» Насипали в халяви жару... «У **тім'я** цвяшок закатай!» Не витерпів святої карі [титар], Упав сердега. І 97.794.

ТІСНИЙ (1). Мов із тісної домовини На той остатній страшний суд Мертвці за правдою встануть. І 244.222.

ТІСНОТА (1). *Перен.* Вдові убогій поможіте, Не осудіте сироти І виведіть із **тісноти** На волю тихих, заступіте Од рук неситих. І 343.135.

ТІТКА (2). [Сютник]: А чому ти й досі Ніколи не вплетеш кісники Оті, що **тітка** привезла?.. II 166.70. *Зверт. до старшої жінки* (1). Вже смеркало, Дивлюся — шкандибав На милицях, з торбиною Бабуся сідая.. — Добровечір, сину! — Добровечір, кажу, **тітко!** II 415.В.

ТКАТИСЯ (2). У снюл. рушники **ткались** — *готувалася заміж*. Всі на мене залицались І сватати стали; А у мене, як на тее, Й рушники вже **ткались**. І 294.45. Марне, брате, не вигляне Чорнобрива з хати.. А колись... Давно колись-то! Рушники вже **ткались**. І 391.24.

ТЛІТИ (1). *Сточувати, точити. Перен.* Бували воїни й військові свари.. Минуло все, та не пропало, Остались шашелі: гризуть, Ж[е]руть і **тлять** старого дуба... II 367.6.

ТЛІТИ (10). Корчма **тліє** з стодолюю І 121.1598. Де город був або село — І головня уже не **тліла**. II 60.34. *Образн.* (3). Виростали у кайданах Слав'янські діти.. А на давнім пожарищі Іскра братства **тліла** І 262.31. *Образн., повт.* (2). в попелі **тліє** Іскра огню великого.. **Тліла** іскра, **Тліла**, дожидала На розпутті широкому, Та й гаснути стала. І 262.13 // *Перен., повт.* (2). Згоріла хата. А душа проклята Не згоріла.. Не згоріла, а осталась, **Тліє**, й досі **тліє!** І коли вона зотліє, Коли одпочине? І 252.158.

О **тліє** І 121.1598, *образн.* І 262.8, 262.10, *перен., повт.* II 252.158 (2 р.), **тліла** І 119.1524, II 60.34, *образн.* І 262.13, *образн., повт.* І 262.13, 262.14.

ТЛІТИСЯ (1). *Образн.* Да не **тліятся** лихі люде На нашії Україні, II 384.В.

ТМА (1). *Склад у церковнослов'янсько-му букварі. Тма*, мна знаю, а оксію Не втну — таки й досі. I 80.225.

ТНУТИ (3). 1. *Різати косою, косити* (1). **Тне** косар, не спочиває, **Й** ні на кого не вважає I 394.8.

2. *Перен. Грати* (1). Колись там весело було. Бувало, літом і зимою Музика **тне**, вино рікою Гостей неситих налива... II 9.64.

3. *Перен. Пити* (1). Льохн, шинки з шинкарками, З винами, медами Закупили запорожці Та й **тнуть** коряками! II 35.24. **тне** 1. I 394.8, 2. II 9.64, **тнуть** 3. II 35.24.

ТО¹ (773). *Сполучник-відповідник. 1. Уживається на початку головного речення для підкреслення зв'язку з підрядним (537): а) умовним (318).* Якби ви знали, паничі, Де люде плачуть живучи, **То** ви б елегій не творили Та марне бога б не хвалили, На наші сльози сміючись. II 229.3. як будем так писати, **То** ми й до вечера не кончим. II 53.169. Як треба буде грошей, **то** напиши: а може я сам привезу. VI 228.22. Не знаю, чи доведеться мені хоть що-небудь намалювати на Каспійському морі.. Якщо доведеться, **то** пошлю до вас VI 62.3. Ходім, сину, смеркається, Коли пустять в хату; А не пустять, **то** й на дворі Будем ночувати. I 41.519. У Харьків до Метлинського може інколи пишеш, **то** кланяйся йому VI 84.31. Чорт-зна що провадити! Нема хисту, **то** й не бреш. I 305.414. І дівчина його любить, Хоч лата на латі. Чорнобрівий, а не згине, **То** буде й багатий. I 112.1271.— Драгий мій отче і мій царю! Вели сестрі мой Фамарі, Щоб коржика мені спекла Та щоб сама і принесла, **То** я, вкусив його, возстану З одра недуги. II 72.125. Хату запалили! Нехай би вже були певні Які вельможі просвіщенні: **То** і не жаль було б II 51.91. У тебе, здається, годується кабан.. ти, певно, заколеш його к святкам, **то** пришли мені по почті 20 фунтів ковбас. VI 201.9. на той рік, бог дасть, пришло що-небудь краще, і **то** тогді тільки, як достану алебастру VI 76.36. Я оце думаю їхати у Гирівку, добре було б, якби й ти туди хоч к половині августа прийхав, а раньше, **то** ще краще VI 193.27 //З наближенням до висновкового значення (18). Бог їм звидить, нехай я буду і мужицький поет, аби тільки поет, **то** мені більше нічого і не треба. VI 27.16 //**То** й (9). Оженись на вольній

волі, На козацькій долі: Яка буде, така й буде, Чи гола, **то** й гола. I 261.8. Я і не прошу, Для себе, братіки, спишу, Ще раз те оливо потрачу; А може, дасть бог, і заплачу, **То** й буде з мене.. II 105.36. Отак-то, друже мій, живи, **То** й весело на світі буде. II 50.50. Дивітеся, яка печаль! **То** й плаче, коли жаль.. II 173.268; б) *часовим* (98). Як умру, **то** поховайте Мене на могилі, Серед степу широкого, На Україні милій I 354.1. Як була я людиною, **То** Прісею звалась I 293.15. І поки ви дознається, Що ще є країна, Не полита сльозами, кров'ю, **То** я одпочину... I 244.198. Гонто, Гонто! Оце твої діти.. Вони католики. Заріж і їх, бо виростуть, **То** тебе заріжуть.. I 138.2212. А з гетьманом як прийдуть Із Чигрина гості, **То** не й шлють, було, за мною. I 294.30. Скомпоновав ще я маленьку поему Гамалія, дрюкують у Варшаві. Як видрюкують, **то** пришло. VI 28.29. Парус.. про нас і не згадав.. Ми вже, бач, дуже близькі родичі, Як наш батько горів, **то** їх батько руки грів. VI 186.9 //У реченнях з відтинком наслідковості, результативності (18). він один на всім світі, Один мене любить; А почує, що я вбилася, **То** й себе погубить. I 133.2040. Бридня!.. а й досі, як згадаю, **То** серце плаче та болить, Чому господь не дав дожити Малого віку у тім раю. II 22.44. як закурих твою гавану, **то** так мені, друже мій єдиний, запахло волею VI 131.22; в) *причини* (65). Нехай собі ті люде Що хотять говорити: Вона любить, **то** й не чує, Що вклялося горе. I 29.39. Що на панів, бачиш, сердитий, **То** все такеє і пишу Про їх собачій звичі... II 93.6. Пришли мені оту маленьку книжечку і клаптики з нею.. мені розрішено друкувати, **то** книжечка та тепер мені треба. VI 196.3 //У реченнях з висновковим значенням (32). Ти я думаю бачив коли-небудь кавказької укрєплення? **То** певне бачив, що там поробляє люд хрещений? Отак.. і у нас VI 83.35. Привикне, кажуть, собака за возом бігти, **то** біжить і за саньми. II 57.Епіграф; г) *допустовим* (14). Хоча лежачого й не б'ють, **То** і полежать не дають Ледачому. II 356.2. Хоч дитина маленькая І **то** угадає — Твої думи! II 447.В. Батько, мати.. Не пускають саму мене У садочок гуляти. А хоч пустять, **то** з ним, З препоганим старим II 117.17.

скажи їй, що я живий, здоровий і коли не дуже щасливий, **то** принамені веселій. VI 53.2 /У реченнях з допустовими виразами/ (3). А вже підпилий як засне, **То** хоч коти гармати, і усом не моргне. I 240.60 /Вернулися Люде з рушниками.. Таку краљу висватали, **Що** хоч за гетьмана, **То** не сором. I 317.278; д) *мети* (9). Гурий спав. Йому, сердешному, й не снилось, **Що** дома нищечком робилось, **Що** з дому цар його украв.. Його Вірсавію.. А щоб не знав він тії шкоди, **То** цар убив його, та й годі. II 71.90, щоб швидче твоє письмо прийшло в мої руки, **то** пиши отак на конверті VI 140.3; е) *додатковим* (15). тепер я розб'їте Серце ядом гою, I не плачу, й не співаю, А вною совою. Отак-то! **Що** хочете, **То** те і робіте I 352.70. Не питаєте, чорнобріві, Бо люде не знають; Кого бог кара на світі, **То** й вони карають... I 39.435. Отак зачинається моя Черниця—а що далше буде, **то** я і сам не знаю. VI 22.6 /З висновковим значенням/ (3). Завтра, слава богу, од нас пароход повезе почту, а коли-то він привезе од тебе, друже мій єдиний, лист? **То** вже цього і сам найстарший не скаже. VI 84.10. А генеральші чорнобровій **Що** тепер снилося? **то** ми Оце й розкажемо. II 222.106; є) *підметовим* (10). Треба, дочко, лічити плату.. Бо сказано: хто не лічить, **То** той і не має. I 315.191. Катерина задумалась і третьому каже:—Єсть у мене брат єдиний У неволі вражий!.. Хто його достане, **То** той мені, запорожці, Дружиною стане. II 130.34. звичайне, не можна і без того, щоб інколи і сльозам не дати волі, бо хто не журиться, не плаче, **то** той ніколи й не радіє. VI 46.9. серце порване, побите, і що хороше-дороге Було в йому, **то** розлилося II 86.45; ж) *наслідку* (8). Чув я, що ви нездужали, але думав, що так тільки, звичайне по-ланському. Аж як розказав мені Дараган, **то** я аж злякався. VI 26.8. Приїжджав до мене колядувати старий М. С. Щепкін, **то** я після його колядки ще й досі хожу неначе після похмілля. VI 161.31.

2. *Зв'язує однорідні члени речення при позначенні чергування явищ, дій або заміни одних іншими* (154). [цар] у кедрових стін нових Про батькове осяля питає. **То** возьме скіпетр і заграє, Мов на сопілці. II 353.84 //То... то (47). Сидить сотник на

причілку.. А Настуся.. **То** посидить коло його.. **То** усіма страшними Сивими пустує II 165.47. старий кобзар Ісуса співає. Хто йде, іде—не минає: **То** бублик, **то** гроші; Хто старому, а дівчата Шажок міхоніші. I 408.В. I блідний місяць на ту пору Із хмари де-де виглядав, Неначе човен в синім морі, **То** виринав, **то** потопав. I 3.8. I соловейко на калині **То** затихав, **то** щебетав II 27.149. Іван, козак звичайний, Обою їх не ганив, А лицявся **то** з тією, **То** з другою любово.. II 114.13. Сліпий.. Додає словами: «..Як була я молодю преподобницею, Повісила хвартушину над віконницею; Хто йде—не мине, **То** кивне, **то** моргне». I 129.1909 //То с'як, **то** так (с'як, **то** так) (14). що з мене Люде насміялись... Трохи була не втопилась, Та жаль було кинуть Близняточок. **То** с'як, **то** так А свою країну Придбала. I 367.240. **То** с'як, **то** так Придбав сірома грошенят II 50.33. заходився писати до вас лист.. а тут чорт несе єфрейтора.. пожалуйте к фельдфебелю.. **То** с'як, **то** так убагавши фельдфебеля, вернувся я до хати і захожуюся знову VI 62.9. Отож той самий сиротина У наймах с'як собі, **то** так Придбав, сірома, грошенят II 250.78 //Чи... чи **то**; чи **то**... чи; чи **то**... чи **то**—із значенням розділовості або при заміщенні одного іншим (78). Де ж ти дівся, в Яр глибокий Протоптаний шляху? Чи сам заріс темним лісом, Чи **то** засадили Нові кати? I 337.30. Чи **то** пригород, чи город, Мов бритвою, старий голить Усе, що даси. I 394.13. ще й досі, чи роблю що, Чи **то** так гуляю, Усе думаю про його, I сама не знаю, Чого думаю! II 198.26. Заробила Чи **то** позичила вдова Півкопи тую на буквар. II 319.587. хор по маню лакея, Чи **то** жерця:—Во Іудеї Бисть цар Саул. II 371.11. Стоїть кутя на покуті, А в запічку діти. Наплодила, навдила, Та нема де діти: Чи **то** потопити? Чи **то** подушити? I 365.169. Чи **то** недоля та неволя, Чи **то** літа ті летячи Розбили душу? II 239.1.—Де та доля пишасться? Чи **то** в шинках з багачами? Чи **то** в степах з чумаками? Чи **то** в полі на роздоллі З вітром віється по волі? II 294.5. Нарисую види, які єсть на Україні, чи **то** історію, чи **то** красотою прикметні VI 32.38 //Не **то**... не **то**—з відтінком сумніву, вагання (2). Штернберг пише

мені, що він нездужав, але тепер вичунав і вам кланяється.. А я... чортзна-що, не **то** роблю що, не **то** гуляю, сновигаю по оцьому чортовому бологові та згадую нашу Україну. VI 26.19 //Коли (як) не (нема).., **то** — із значенням розділовості (7). вчора Лилася божа благодать. Коли не чином, **то** грошима, Кому — в аренду Палестину II 473.В. Як сьогодні не можна, **то** пришліть завтра раненько рисунок. VI 208.17. А коли нема Історії, **то** дайте Маяка, бо я його ще і в вічі не бачив з нового року. VI 31.6. Як ще не був, **то** незабаром буде у тебе Новицький. VI 212.27 //Не **то** — з відтінком протиставлення (2). Тяжко жить. Настане гірше, одпочить У бур'яні, не **то** під тиним З твоім святим єдиним сином Спочити сісти не дадуть. II 488.В.

3. Вживається у складі сполучн. «а то» (82): а) із значенням, близьким до «бо» (45). Як же його у неволі Жити без надії? Навчіть мене, ляде добрі, А **то** одурію. II 67.16. Брехня! Співай, старче божий, яку знаєш, а **то** й дзвона не дїдемо — поснемо. I 103.970. Чи так, чи сьак, а я повинен ожениться, а **то** проклята нудьга зжене мене з світа. VI 198.31. Письмо твоє нашивку писане я получил і дякую тобі за його, а **то** вже я думав, що ти, крий боже, занедужав. VI 153.8; б) на означення протиставлення (22). Не жаль було давно одбутих.. Моїх кровавих тяжких слъоз. А їх чимало розлилось На марне поле. Хоч би рута, А **то** нічого не зійшло! I 389.15. Якби були батько, мати Та були б багаті, Було б кому полюбити.. А **то** нема, сиротою Отак і загину II 124.13. Якби ніколи, або нездужав, або що-небудь таке, то ще б нічого, а **то** все так як треба, та ледащо VI 27.35; в) у знач. «інакше», «в противному разі» (13). Іди до мене. Кицю, кицю... Не йде прокляте бісеня! А **то** дала б тобі напиться З моєї чистої криниці... I 365.163. І знов мені не привезла Нічого почта з України.. Ні, ні, Вони з холери помирали; А **то** б хоч клептик переслали Того паперу II 152.20. весною.. чкурну в Харьков або в Киев.. Дожидаю Овсяннікова с чемоданом, а **то** б я вже давно виїхав. VI 174.8; г) у знач. «тому» (1). А меж ними і землячки.. Сміються та лають Батьків своїх — що змалечку Цвенькать не навчили По-німе-

цькій — а **то** тепер І кисни в чорниках! I 252.517 //А не **то** — в противному разі (1). «Треба Гонту...» «Потім, потім, А не **то** свяченим...» I 441.В.

ТО² (233). Частка. 1. Підсилювальна. Вживається для відтінчення, підкреслення значення слова (158). Чи вік же й продівувать? Зносити брівоньки ні за що. Хіба за те, що сирота? А красота **то**, красота! II 249.46. насили-**то**, насили Мене одірвали Од матері неживої I 295.88. чого **то** ми не вмієм? І зорі лічим, гречку сієм, Французів лаєм. Продаєм Або у карти програєм Людей... I 328.107. За богами — панства, панства.. Аж потіють, та товпляться, Щоб **то** ближче стати Коло самих I 247.335. Якби **то** далися орлині крила, За синім би морем милого знайшла I 4.69. Дивувались люде, Як **то** вони, ті сироти, Жить на світі будуть? II 50.63. Якщо дійде цей лист до твоїх рук, і ти.. сам собі кажеш, де ж **то** він, той Тарас, написав би йому.. пиши так VI 85.2 //З відтінком сумніву (2). Так ось що! зачав-**то** я зачав, а вже кончу, не знаю як, бо без людей і грошей не втну нічого. VI 33.17 //Чи **то** — для підсилення питання (5). Вичуяла Катерина; Одсуне кватирку, Поглядає на улицю.. Поглядає — нема, нема.. Чи **то** ж і не буде? I 31.112. що брала, **то** калікам Зараз отдавала.. Нашо мені, було каже, Чи **то** в мене діти? I 538.В. О, моя доле! моя Вкраїно!.. Чи я **то** вирвусь з цієї пустині?... II 407.В //Та (да) й **то** — але (5). Сирота Ярема, сирота убогий.. Трапляється, часом тихенько заплаче, Та й **то** не од того, що серце болить I 85.355.

2. Вказівна (займенниковою походження) (69). Перед самим перелазом Литина сповита — Та й не туга, й новенькою Свинтиною вкрита; Бо **то** мати сповивала I 313.127. І **то** лиху — Попереду знати, Що нам в світі зострінеться.. Не знайте, дівчата! Не пытайте свою долю!.. I 49.34. Отже, далей, не знаю. Чи вона верталась, Катерина, до матері, Чи так і пропала?.. А може **то** така правда, Як на вербі груші. II 54.185. Що гомонить отам, зичить Удосвіта? **То** повертає Той Ігор військом на пригуду Тому буй-туру Всеволоду. II 339.15 //На початку речення, в якому продовжується висловлена раніше думка (12). Ні, Марку, ніяко Мені матір'ю сидіти: **То** багаті люде, А я наймичка..

І 318.319. купиуй отой дом у Ржищеві та придбай мені лісу дубового на надвірню комору. **То** моя буде робоча. VI 209.10. Тиняючи на чужині В неволі злій, зострі[в] я діда. **То** був посел[ен]ий Варнак. II 410.В // *При заперечному протиставленні* (14). Не..., то (13). Не русалонька блукає: **То** дівчина ходить І 3.22. Не сон-трава Вночі процвітає, **То** дівчина за калиною Плаче, розмовляє І 387.34 // **То** не..., **то** (7). **То** не вмерлі, не убиті, Не суда просити! Ні, **то** люди, живі люди, В кайдани залиті. І 244.225. восени любитись гріх! **То** не любов, **то** пекло буде II 450.В // **То** не (1). **То** не мхра — біла пташка Хмрою спустилась І 250.469 // **То** не..., **то** не (4). **То** не лихо, **то** не тяжке, **Що** мати вмирає... А тому, тому на світі, **Що** йому засталося, Кого батько і не бачив, Мати одцуралась? І 45.689.

3. *Вживається при спонуканні* (6). Душе моя. Хіба ти не чуєш людського плачу? **То** глянь, подивися; а я полечу Високо, високо за синії хмари І 242.123. Старшина третій: «А мудро співає!.. Підкрадьмось, братці, та послушаєм».. Старшина первий і другий: «А що ж? **то** й ходімо!» І 102.929.

О **то** І. 4.69, 31.112, 37.372, 38.391, 57.7, 58.60, 77.75, 80.233, 85.355, 85.368, 85.370, 91.570, 99.829, 99.849, 100.877, 103.957, 104.1005, 105.1020, 119.1539, 127.1816, 137.2154, 148.Прип. (2 р.), 161.317, 161.325, 163.398, 165.36, 165.72, 226.51, 226.52, 231.59, 240.41, 242.107, 242.117, 247.320, 247.335, 248.390, 251.505, 259.23, 265.107, 275.73, 276.119, 276.131, 276.139, 279.254, 294.34, 295.88, 299.231, 300.269, 304.375, 304.382, 308.18, 308.29, 327.84, 327.97, 328.107, 332.103, 352.69, 352.70, 356.57, 362.90, 365.175 (2 р.), 375.23, 391.23, 403.В, 407.В, 427.В, 429.В, 430.В, 430.В, 436.В, 463.23, 472.В, 483.В, 501.В, 504.В, 515.В, 517.В, 518.В, 538.В, 539.В, II 19.439, 23.23, 26.96, 28.151 (2 р.), 30.46, 36.31, 47.112, 49.3, 50.49, 50.63, 51.83, 54.183, 88.25, 107.120, 107.143, 112.23, 157.28, 159.80, 167.106, 186.8, 186.9, 202.9, 224.169, 232.4, 233.36, 234.95, 241.3, 249.46, 254.209, 256.317, 293.5, 311.239, 312.297, 313.325, 314.391, 316.476, 319.576, 335.1, 335.7, 335.11, 363.23, 364.4, 398.В, 399.В, 405.В, 407.В, 408.В, 420.В, 433.В, 440.В, 451.В, 452.В, 456.В (2 р.), 458.В (2 р.), VI 19.25, 20.6, 33.17, 38.7, 38.19, 49.37, 76.33, 82.6, 85.2, 86.12, 153.21, 163.19, 186.4, 186.12, 186.13, 201.2, 204.25, 204.26, 210.2, 2. І 3.22, 26.58, 26.59, 26.60, 45.687 (2 р.), 45.689 (2 р.), 49.34, 87.433, 96.770, 100.887, 101.911, 148.Прип., 156.127, 161.364, 163.414, 242.141, 244.225, 244.227, 245.231, 246.271, 250.469, 267.163, 283.425, 303.355, 305.407, 309.33, 313.127, 318.319, 367.254, 374.20, 375.21, 386.10, 387.34, 395.7, 444.В, 475.В, 499.В, 517.В, 532.В, 536.В, 537.В, II 54.185, 98.230 (2 р.), 157.13, 172.235, 268.159, 339.15, 383.В, 410.В, 415.В, 416.В, 450.В (3 р.), 459.В, 461.В, 472.В, VI 15.18, 26.11, 42.24, 42.25, 83.21, 130.17, 132.18, 138.35, 209.10, 3. І 102.929, 242.123, 557.В, II 49.2, 410.В, 490.В.

ТОБОЛ (1). Назва річки в Казахстані. Ридають люди, виють звірі І за **Тоболом** у Сибірі В снігах ховаються. II 59.24.

ТОВАРИСТВО (20). *Збірн. Товариші*. Старий батько іде рядом, Наставляє сина. Як у війську пробувати, Старших шанувати, **Товариство** поважати І 281.322. Нема в мене тепер нічого такого доброго послать тобі прочитать з **товариством**, хіба оці Долю, Музу та Славу VI 172.11. *Зверт.* (1). Один потопає, Другий виринає.. Рукою махає, гукає: «Нехай вам, **товариство**, бог допомагає!» І 285.473. *Образн.* (1). Лети ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла, Свое **товариство** — ти з ними росла, Ти з ними кохалась І 243.165. *У прикл. спол.* козацтво-**товариство** (1). Один потопає, Другий виринає, Козацтву-**товариству** із синьої хвилі Рукою махає, гукає І 285.471.

О *Одн. Н.* товариство І 284.456, 288.595, II 36.54, 182.25, 254.208, VI 34.29, 130.2, *Р.* товариства І 381.12, без товариства VI 33.19, *Д.* товариству І 467.В, VI 140.19, *у прикл. спол.* І 285.471, *З.* товариство І 281.322, *образн.* І 243.165, *О.* з (с) товариством І 491.В, 496.В, VI 130.1, 172.11, меж товариством VI 28.16, *К.* товариство *зверт.* І 285.473.

ТОВАРИШ (24). Збиралися подруженьки, Слізючки втирають; Збиралися **товариші**, Та ями копають І 8.203. цілюю тебе, друже мій єдиний, і твоїх **товаришів**, а моїх земляків щирих, цілюю і дякую всім моїм серцем. VI 134.4. *Зверт.* (2). Зібрав Тарас козаченків — Поради прохати: «Отамани **товариші**, Брати мої, діти! Дайте мені порадоному, **Що** будем робити?» І 65.89. *У прикл. спол.* (2): а) **товариші** — запорожці (1). І на тихому Дунаю Нас перебігають **Товариші** — запорожці І в Січ завертають. І 288.603; б) **друг-товариш** (1). Дуже давній твій **друг-товариш** Т. Шевченко. VI 211.30. *Образн. Про ніж* (1). Ой виострю **товариша**, Засну в халяву Та піду шукати правди І тієї слави. II 121.1 // *Про коня* (2). Ярина дає зброю, А Степан сідає Коня, свого **товариша** І 280.306. *Зверт.* (1). із діброви Козак виїзжає; Під ним коник вороненький Насилу ступає. «Ізнемігся, **товаришу!** Сьогодні спочинем» І 7.165.

О *Одн. Н.* товариш І 149.Прип., VI 38.14, *у прикл. спол.* б) VI 211.30, *Р.* до товариша VI 38.12, *З.* товариша І 245.239, 255.52, 280.306, 414.В, II 36.59, 127.11, 182.29, *образн.* II 121.1, **товаришча** І 481.В, *К.* *зверт.* товаришу І 7.165, *Мн. Н.* товариші

І 8.203, 142.2374, ІІ 438.В, у *прик. спол. а*) 288.603, **З. товаришів** VI 134.4, *товаришей* VI 133.18, **О. з товаришами** VI 138.19, *меж товаришами* VI 133.26, **К. товариші зверт.** І 65.89, 415.В.

ТОВАРИШІВ (1). *Присвійний прикметник.* Дивлюсь — **товаришева** мати Чорніше чорної землі Іде, з христа неначе знята... І 555.В.

ТОВКМАСИТИ (1). Отак то сталося, батьку козачій.. Розруйнували і Січ і Спаса, А над тобою глину **товкмасять**. ІІ 399.В.

ТОВКМАЧИТИ (1). *Фам. Повторювати.* Я вже тобі тричі, а оце в четвертий раз пишу, що я се літо не вирвуся з Петербурга, що не прибуду додому, чи до тебе, а ти мені щоразу **товкмачиш**, що я тебе жду VI 210.25.

ТОВПИТИСЯ (1). За богами — панства, панства.. Аж потіють, та **товпляться**, Щоб то ближче стати Коло самих І 247.334.

ТОВСТИЙ (1). Стала мати гадати Та за пана єднати. А Мар'яна Не до пана Виходила гуляти, Не до пана старого, Усатого, **товстого** І 155.104.

ТОВЩИЙ (1). Василь Іванович вернувся із Італії **ще товщий** як був VI 26.15.

ТОГДІ див. ТОЙДІ.

ТОГО (5). *Сполучн. причинний.* Чого зрадив оце? **Того**, Що, бачите, старий подумав Добро якесь комусь зробити? ІІ 199.10. Де доткнеться до користі, до грошей, то я бачу, що твоя натура мойї сестра рідна, і соромлива, і боязлива. Чого се воно так? Мабуть **того**, що гроші душу холодять, а наші душі бояться холоду. VI 188.6.

◇ **того** ІІ 78.70, 199.10, 241.8, 395.В, VI 188.6.

ТОДІ див. ТОЙДІ.

ТОЖ, ТОЖЕ див. ТЕЖ.

ТОЙ (1376). *Займ. І. Вказівний* (1199).

1. *Вживається при позначенні предмета, особи, які хочуть виділити серед інших* (396). Ось і дуб **той** кучерявий... Вона! Боже милий! Бач, заснула виглядавши, Моя сизокрила! І 7.177 // *При переліку, зіставленні* (37). У всякого своя доля і свій шлях широкий: **Той** мурує, **той** руйнує, **Той** неситим оком За край світа зазирає І 239.3. Схаменіться: Усі на сім світі — І царята і старчата — Адамові діти. І **той...** і **той...** а що ж то я! І 240.41. На чужину з України Брати розійшлися. Покинули стару матір. **Той** жінку покинув, А **той** сестру. ІІ 388.6. А Іван, козак звичайний,

Обох їх не ганив, А лицявся то з **тією**, То з другою **любо...** ІІ 114.13. **Той** блукає за морями, Світ перепливає, Шука долі, не находить.. Інший рветься З усієї сили За долею І 274.39 // *З означальним підрядним реченням, в якому уточнюється предмет, позначений іменником із займенником* (254). Кляне мати **Той** час і годину, Коли на світ породила Нелюбу дитину. І 167.112. Безталанная! де ділась Краса твоя **тая**, Що всі люде дивувались? Пропала, немає! ІІ 195.56. Невеликій три літа Марно пролетіли... А багато в мойї хаті Лиха нароби-ли.. Висушили чадом, димом **Тії** добрі сльози, Що лилися з Катрусю І 351.22. Давно те минуло, як **тими** шляхами, Де йшли гайдамаки,— малими ногами Ходив я та плавав, та людей шукав, Щоб добру навчили. І 144.2442. Нехай мені Пріся напише, що вона прочитала в **тих** книжках, що я їй послав. VI 214.37 // *Субст.* (107). Зострінуться жовті піски І чужій люде; Зострінуться зима люта... А **той** чи зостріне, Що пізнає Катерину, Привітає сина? І 37.354. Не та рано встала, Що до світа упиалася... І 300.238. Добре жить **Тому**, чия душа і дума Добро навчилася любити! ІІ 199.14. Злії люди нарікають. А **того** й не знають, Що я в серці заховала... Нехай нарікають, Гріх їм буде... І 238.30. Стережітьс, дівчаточка, Сміятись з нерівні, Щоб не було і вам **того**, Що тій титарівні! ІІ 79.84. Якби все те розказувать, що я терплю тепер по любові і милості милосердного бога, то і за тиждень не розказав би. VI 43.9. Дякую за гроші, а ще більше за **те**, що не забуваєте старого кобзаря Т. Шевченка. VI 134.5. Ликеря така самісенька, як і Харита, дурніша тільки **тим** од Харити, що письменна. VI 220.26.

2. *Вживається для називання предмета, особи, ситуації і под., про які говорилось раніше* (393). Гуля Максим, гуля батько, А за ним хлоп'ята. Запорожці **ті** хлоп'ята, Сини його, діти. І 104.981. В селі довго говорили Дечого багато, Та не чули вже **тих** річей Ні батько, ні мати... І 35.287. Пиши отак: було Село — Та щоб не лізти на чужині, Пиши — у нас на Україні. А в **тім** селі вдова жила ІІ 49.11. Насміялась титарівна З бідного Микити.. Буде тобі, титарівно! Заплачеш, небого, За **ті** сміхи!.. ІІ 78.49. Над Іквою було село, У **тім** селі на безталання Та на погибель виріс я.

II 63.40 //Субст. (138). Отак ордою йшли придани, Співали п'яні; а Мар'яна Крізь тин дивилася на **те**. I 161.314. Багатий не знає Ні приятні, ні любові — Вік все те наймає. I 260.4. У Нілі скупанеє спить В пелюшках долі, під вербою, Дитяточко.. З-за Нілу сфінкси, мов сичі, Страшними мертвими очима На **теє** дивляться. II 315.434. Треба хоч на старість подивитись, що то таке та славна Чорноморія. А поки **те** буде, посилаю тепер тобі, друже мій єдиний, своє поличчя. VI 130.18. Отакий-то Перебендя, Старий та химерний! Заспіває про Чалого — На Горлицю зверне.. Або, щоб **те** знали, Тяжко-важко заспіває, Як Січ руйновали. I 26.34. А наймичка невсипуща Шовечір, небога, Свою долю проклинає, Тяжко-важко плаче; І ніхто **того** не чує, Не знає й не бачить I 316.223. Кругом хвилі, як ті гори, — Ні землі, ні неба. Серце мліє — а козакам **Того** тільки й треба, — Пливіть собі та співають I 61.44. якби був знав, що він має од Щепкіна, то послав би що-небудь друге, у мене єсть багато дечого, тільки все то **те** понедороблюване. VI 153.22. І все то **те**, вся країна.. Сонце зострічає.. І нема **тому** почину. І краю немає! I 242.113 //Опріче **того** — крім **того** (1). душа моя убогая розспалась, мов пилина перед лицем вітра.. Опріче **того**, що нема з ким шире слово промовити.. бог покарав мене ще й тілесним недугом VI 42.28 //Замість **того** (1). замість **того**, щоб малювать Головатого для Вас одного, то я лучше зроблю літографію в 200 екземплярів VI 28.6 //Того ради (1). Не доведеться мені давати під парус свої вірші і **того** ради, що парус сей надуває заступник **того** вельможного князя, любителя березової каші. VI 186.10 //У знач. *сполучних слів* (7): а) для **того** (6). Твою долю, моя доно! Позаторік знала, Позаторік і зіллячка Для **того** придбала. I 51.145. Антонович цей один із самоглавних членов общества пароходства и торговли в Одесі.. Йому це треба знать для **того**, щоб до чого лучше притулить Каленика. Напиши ж йому, та попроси гарненько VI 229.3; б) од **того** (1). Сирота Ярема, сирота убогий.. Трапляється, часом тихенько заплаче, Та й то не од **того**, що серце болить I 85.355 //Відповідає особовим займ. «він», «вона» (52). Бувало, в неділю, закривши мінею..

Батько діда просить, щоб **той** розказав Про Колівшину, як колись бувало. I 144.2454. Найкращий парубок Микита Стоїть на лаві в сірій світі.. Плечима стелю підпирає. Та дивиться, і завмирає, На титарівну... А **та** в квітах, Мов намальована, стоїть II 77.29 /З підсиловальною часткою «й», «і» (28). Усе дрібні, усе малі, Все багатих діти.. А у вдови один син, Та й **той** якраз під аршин. I 233.137. Тільки дав мені бог Красу — карії очі, Та й **ті** виплакала В самотині дівочій. I 380.7. село Навік замовкло, оніміло І кропивою поросло. Гробоконателі ходили, Та й **ті** під хатами лягли. II 151.37. Тут єсть одна книжня лавка, та і в **тій** тільки букварі продаються. VI 147.25. одна я, як билина На полі, осталась На сім світі.. Були діти, І **тих** не осталось. I 368.299. Моторний [цензор], спасибі йому, не знаю, що скаже театральний, як до його дійде, але, здається, що і **той** моторний VI 24.23.

3. *Вживається для підкреслення емоційності висловлення, стилізації під усну мову тощо* (320). я стою, похилившись, Думаю, гадаю, Як то тяжко **той** насущний Люди заробляють. I 251.505. из Оренбурга ни слухуни духу. Я не знаю, що **той** Ладженський там робить? VI 141.35. Якби він знав, Яке-то лихо з його вийде, З **того** лукавого Давида, То, мов гадюку б, розтоптав II 353.104. Вдова шкандибав Під дзвіницю, сердешная, Руки простягати.. Виблагала **Тую** копійчину.. Та пречистій поставила Свічку за сина. II 122.14. У нашім раї на землі Нічого кращого немає, Як **тая** мати молодая З своїм дитяточком малим. II 194.3. Співає, плаче Ярославна.. «Полечу, каже, згизницею, **Тією** чайкою-вдовицею, Та понад Доном полечу» II 336.6. Не так **тії** вороги, Як добрії люди — І окрадуть жалкуючи, Плачучи осушать II 133.1. Вибач мені, ей-богу ніколи і сухарь **той** з'їсти, а не те щоб лист написати доладу. VI 51.19 //У риторичних запитаннях (13). О люди! люди небораки! Нашо здалися вам царі? Нашо здалися вам псарі? Ви ж такі люди, не собаки! ..Де ж **той** світ!? І де та правда? Горе! Горе! II 358.17. тебе спасла Твоя преправедная мати. Та де ж нам **тую** матір взяти? II 302.40. Цигане слухають, сміються. «І де ті люди тут возьмуться? Оце, мабуть, із-за Дністра, Бо тут все степ»...

І 361.47. У порівняльних зворотах (134). Як **той** явор над водою, Степан похилився. І 280.272. Неначе ворон **той** летячи Про непогоду людям кряче, Так я про слюзи, та печаль ІІ 96.112. Пішла селом, Плаче Катерина.. Як роса та до схід сонця, Покапали слюзи. І 35.271. Увечері, мов зоря тая, Марія з гаю вихожає ІІ 308.119.

4. Означає предмет, більш віддалений, ніж інший подібний (74). Рости, рости, то-поленько! Все вгору, та вгору.. Рости, рости, подивися За синєє море: По **тім** боці—моя доля, По сім боці—горе. І 53.196. Вона чує з тії хати, Як дитина дише. І 316.239 /У стол. **той** світ—за релігійним віруванням—загробне існування людини (27). немає Господа на небі! А ви в ярмі падаєте Та якогось раю На **тім** світі благаєте? Немає! немає! Шкода й праці. І 240.35. Попроси Семена, нехай він коли-небудь розкаже вам, як замиравши Явдоха була на **тім** світі і що вона там бачила. VI 138.37 //Вказує на відрізок часу, що: а) наступає безпосередньо за згаданим раніш (29). Ні, Ярино, я не умру, А тільки поїду Од вас завтра... а приїду... На **той** рік приїду І 279.247. Я на те літо буду у Таганрозі, напиши, будь ласкав, як там найти шлях до тебе, от набалакаємось! VI 34.16. Старий Шепкін на **тім** тижні хоче до мене прийти в гості VI 156.10; б) передує згаданому (5). Письмо твоє од 7 августа того року із Єкатеринодара получив я 10 февраля сього року, аж у Нижньому Новгороді. VI 171.31. Чом ми не зострілися в Москві **ту** зиму? Я там проживав **той** самий тиждень, що й ти. Цур йому, аж нудно згадувати. VI 34.40.

5. Вживається (часто в незакінченому реченні) замість якогось слова, виразу, іноді як евфемізм (16). Та й син же штука!.. «Кошовим, каже, буде, та й годі; а може, ще і гетьманом, коли тее...» І 101.907. Благородніший ти із людей, брате-друже мій єдиний Семене! Не треба було б тее... VI 115.5. а вона сердешна тіль не плаче та підіймає передню червону запашчину, бо вже, знаєте, трошки тее... VI 27.5.

II. Означальний (114). І. Саме цей, а не інший (108). І блідний місяць на **ту** пору Із хмари де-де виглядав І 3.5. Що каліка виробляє?—Криницю копає! Та й викопав. На **те** літо Криницю святили.. А на друге літо Москаля вже неживого Найшли

в балці діти ІІ 56.273 //Той самий (21). Коли дивиться, погляне.. Боже! милий боже! Меж невольниками в путах **Той** самий єдиний ІІ месник безталаний—Несе з України Аж у Сибір ланцюг-пута.. ІІ 188.83. Сліпі лірники сиділи.. І **ту** саму грали, Що й позаторік. ІІ 79.105. Я тепер день і ніч сию та переписую вторую часть тії самої повісті, що я з тобою послав Сергєю Тимофеевичу. VI 163.40 //Той же (9). За що люде гинуть? **Того** ж батька, такі ж діти,—Жити б та брататися. І 119.1543. І **того** ж божого року написави тобі лист, і гарненько власними руками.. отдавши на почту, поїхав собі гарненько в престольний град Москву. VI 82.13 //Тим часом (60): а) із значенням «у цей (на цей) самий момент», «на протязі цього часу» (36). Друже мій єдиний! Поки Христа дочитуються, то я **тим** часом допишу оцей нікчемний лист VI 83.31. Іде собі наш Ярема, Нічого не бачить; Одна думка усміхнеться, а друга заплаче.. А **тим** часом із байраку Півень—кукуріку! І 113.1320. А мудро співає!.. Підкрадьмось, братці, та послушаєм, а **тим** часом задзвонять. І 102.927. В Пекарях якась вдова-попада продає хату.. нехай би сестра Ярина з меншим сином перевезлася в ту хату.. а **тим** часом я з жінкою прибуду VI 217.13. Ішов етап із городу Та й став під корчмою Одпочити в холодочку.. А **тим** часом стали Коло корчми аж три тройки ІІ 440.В. А **тим** часом просохли очі у вдови ІІ 457.В. Найшовсь-таки один козак.. Сатрапа в морду затопив. А ви—юродиві—**тим** часом, Поки нездужає капрал, Ви огласили юродивим Святого лицаря! ІІ 281.52; б) із значенням, близьким до «поки що» (16). не знаю, чи швидко нам доведеться бачитися? А **тим** часом нехай вам добро сниться. VI 194.29. кумир той, Юпітер той новий, Ось побач, якеє свято Буде завдавати В Колізеї. А **тим** часом Іди зострічати Свого сина. ІІ 273.338; в) виступає в ролі вставн. слова із значенням, близьким до «а там...», «або» (7). Йойхим мабуть на мене сердиться? ..ні за що б, здається, сердиться. А **тим** часом, бог його знає. VI 118.32. зобравши оті сердешні 30 карб., оддай на воскресну школу. А **тим** часом, роби як сам здоров знаєш. Цілую твоїх діточок. Прошай Т. Шевченко. VI 228.2

//В (на) **той** час (3). Час минає. А потім.. гвалт.. Потім знову Не чуть нічого. І в **той** час Скирти і клуня зайнялись, І зорі зникли. ІІ 17.367. Я плакала; я не знаю, Чи їсти хотілось? Чи може що в маленької На **той** час боліло? І 297.145 //3 **того** часу (5). Чорнобрива, кароока.. Весела гуляла.. Аж поки Побачила села Знівечені. З **того** часу Стала невесела. ІІ 15.281 //Із значенням, близьким до «**такий**» (13). не було **того** дива Може, споконвіку, Щоб шаслива була жінка З сліпим чоловіком! І 291.709. Ну, скажи по правді, чи єсть та велика душа на світі, окромя твоєї благородної душі VI 115.7. А он старе Монастирище, Колись козацьке село, Чи те воно тойді було?.. ІІ 25.43 //Субст. (1). Ще ви пишете, щоб розказати вам що зо мною діялось на Аральським морю два літа,—цур йому! бодай не діялось **того** ні з ким на світі! VI 55.8 //Не **той** — у знач. «не такий, як був раніш; інший» (16). Катерино! Не та вже я стала: Зледащіла, нездужаю І на ноги встати. І 321.451. Насилу я дождався твого письма.. За ковбаси і сало спасибі тобі.. Мені байдуже, що ми вже не ті стали, аби ковбаси не старілися, а з ними і ми помолодіємо VI 203.2. Повт. (2). Світить білолиций на всю Україну.. а чи бачить мою сиротину, Оксану з Вільшани, мою сирогу? Де її мурдують, де вона воркує? Чи знає Ярема? чи знає, чи чує? Побачимо потім, а тепер не **ту**, Не **ту** заспіваю, іншої заграю І 110.1208 //При вираженні похвали (4). Звичайне, мати, що й казати! Та може снівсья-таки й зять, Бо вже Катруся піростала. Чи вже ж їй як продівувать.. Ні, дівонька вона не та! ІІ 49.28. Повт. (2). Якби кайдани перегризти, То гриз потроху б. Так не ті, Не ті їх ковалі кували.. Щоб перегризти. ІІ 40.8.

2. Не такий, як треба (6). На чужині не ті люди, Тяжко з ними жити. Ні з ким буде поплакати, Ні поговорити. І 14.13 //Субст. (4). що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристріт? Сяде шити—Не **те** вишиває І 158.195. Ні, вже не **те**, підтопталась Моя стара сила, Утомився.. Що то літа! І 276.115 //Із значенням, близьким до «**стільки**». Субст. (1). на сей год лукавий Варенцов і **того** не хоче дати, бо бачить, що нікуди їй сердешній дітись. VI 163.26.

◆ У спол. (63): а) до **того** (11). Єсть у мене ширий батько.. А до **того** — душа щира, Козацького роду, Не одцуравсь **того** слова, Що мати співала І 80.235. Оце ледащо. Ширий пан, Потомок гетьмана дурного, І презавзятий патріот; Та й християнин ще до **того**. ІІ 88.15; б) що з **того** (що) (6). Діди лежать, а над ними Могили синіють. Та що з **того**, що високі? І 111.1224. Помандрувала Ота Оксаночка в поход.. та й пропала. Вернулася, правда, через год, Та що з **того**. З байстрам вернулася, Острижена. ІІ 206.47. Друже мій давній, друже мій єдиний!.. із тяжкої неволі вітав я тебе, мій голубе сизий, ширими сердечними поклонами. Не знаю тільки, чи доходили вони до тебе.. Та що з **того**, хоч і доходили? VI 152.12; в) до **того**..., що (а ж) — до такої міри..., що (4). Добра Таки чимало натворили, Чимало люду оголили Оці сатрапи-ундіра.. До **того** люд домуштровали, Що сам фельдфебель дивовались І маршировою і всім ІІ 280.11. Цур йому, тому лихові, а то ще щоб не заплакати, а іноді да-лебі доходить до **того**, аж самому сором VI 50.33; г) не до **того** (3). вбогий Вдові не до **того**, Бо залили за шкуру сала, Трохи не пропала. ІІ 249.33; д) як **того** треба (1). Шамрай собі хлопець як **того** треба. Але воно, здається, сирота і не пашикує собі на лихо. VI 34.26; е) достойний (вартий) **того** (2). передай рисунки графу Ф[е]дору П[е]тровичу і попроси його, щоб він при случаї передав їх Мар'ї Николаєвній для альбома. Коли вони будуть варті **того**. VI 179.1; є) не без **того**, щоб (1). нудно мені стало, що я не знаю, що у вас робиться. Та й ти таки не без **того**, щоб не згадав свого брата Тараса, школяра VI 15.13; ж) за **того** — після **того** (1). Чи вернувся Василь із Пітера? Чи привіз він мені ту справу, що я його просив (бо мені за **того** можна буде рисовать). VI 50.35; з) що буде, то й (то нехай **те** й) буде (2). Подивилась Катерина: «..Не плач, сину, мое лихо! Що буде, **то** й буде». І 40.492. До 15 мая ждати му паспорта, а там, що буде, **то** нехай **те** й буде. VI 192.12; і) не в **тім** річ (!). грошей у мене б стало, щоб поїхати до Нікольського і назад вернутись, та не в **тім** річ. VI 154.35; ї) на

те (10). Отаке-то чудо У тім місті преславному, У тій Вільні сталось.. Може й брешуть, бо, звичайне, На те вони люди: І вдовицю не забудуть, І тую осудять! ІІ 159.98; й) як на те (на тее) (4). У нас же й світа, як на те—Одна Сибір неісходима, А тюрм! а люду!.. Що й лічить! І 327.89. Оце случилось недавно, Ще був тойді... От як на те Не вбгаю в віршу цього слова.. Отже назвать, Йй-богу, я його не вмію, Того студента ІІ 157.3. Всі на мене залицялись І сватати стали; А у мене, як на тее, Й рушники вже ткались. І 294.44; к) не те щоб (що) (6). Похилившись, Не те щоб дуже зажурившись, А так на палубі стояв І сторч на море поглядав, Мов на Іуду... ІІ 85.8. що ж я маю робить? виліпить я то ще як-небудь виліпив, а вилить і досі не вмію; не те, правду сказати, що і не вмію, але матеріалу доброго нігде взяти ІІ 76.34. Вибач мені, ей-богу ніколи і сухарь той з'їсти, а не те щоб лист написати доладу. ІІ 51.19; л) те, се (те та се). (2). цар... Самодержавний государ! Лизав у ліктора халяву, Щоб той йому на те, на се... Хоч півдінарія позичив ІІ 301.11. А поки те, та се, та оне... Ходімо просто-напросто ІІ 373.37; м) ні се ні те (2). Скажу щирю правду, не те, щоб ніколи було або що, а так собі, ні се ні те ІІ 15.7; н) ні з сього, ні з того (1). Як таки ні з сього ні з того, зроду чоловіка в вічі не бачив,—а прошу того, що треба купити за гроші, та може шей не за малі. ІІ 19.11; о) чи те (чи тее)... (6). І все то те по добрій волі, По волі розуму горить, Як той маяк у синім морі Чи те... в житейським. ІІ 202.12. я вже думав спати лягати—Та й став, щоб трохи подивиться На круглолицю молодицю Чи тее... дівчину!.. ІІ 85.17.

ТОЙДИ (71), **ТОДІ** (26), **ТОГДІ** (7). *Присл. І. Інчим часом, колись, не тепер* (36). В Яр колись гайдамаки Табором стояли.. У Яр тойді сходилися, Мов із христя зняті, Батько з сином і брат з братом—Одноставне стати На ворога лукавого І 337.21.

2. *Після якоїсь дії або в той час, коли вона відбувається* (51). Росії Тоді на світі не було, Як у Італії росло Мале дівча. ІІ 462.В. Найдю його, пригорнуся. На серці

зомлію. Тоді, хвиле, неси з милим, Куди вітер віє! І 9.19. Тепер скажіть, християни, Хто отруїв його?..—Пані! Пані! Громада зично загула. Тойді на ганок вихожає І до громади промовляє Петрусь. ІІ 225.222. оживе добра слава, Слава України, І світ ясный, невечерній Тоді засіє І 516.В. Якби зустрілися ми знову, Чи ти злякалася б, чи ні? Якеє тихее ти слово Тойді б промовила мені? ІІ 92.4 //Як співвідносне слово в складних реченнях (13). Тойді ж, мої любі, як мене не стане, Згадайте про мене, про мою Мар'яну І 157.175. я лучше зроблю літографію в 200 екземплярів, і тойді тільки, як буду мати гроші ІІ 28.8. Ходімо просто-напросто До Ескулана на ралець.. І тойді Поки б химерив мудрий дід, Творили б, лежа, епопею ІІ 373.41.

3. *В такому випадку, при таких умовах* (17). якщо не буде од царя нічого, то не посилай і грошей. Нащо вони тойді мені? ІІ 138.30. Було б легше в домовині Одинокій спати. Тойді, може б, над тобою Заплакала мати. І 462.В //У складних реченнях (8). Подякував Максим за порадку. «Побачу ще, як там буде; Коли не дам ради, То тойді вже, певне, треба йти в найми знову...» ІІ 52.125. на той рік, бог дасть, пришло що-небудь краще, і то тоді тільки, як достану алебастру ІІ 76.37. *Повт.* (2). Тоді я веселий, Тоді я багатий, Як буде серденько По волі гуляти! І 36.325.

◇ **тойді** 1. І 300.254, 337.21, 462.В, 489.В, 535.В, ІІ 21.11, 23.11, 25.43, 54.189, 55.230, 59.2, 64.78, 65.155, 157.3, 157.5, 253.204, 254.221, 267.98, 396.В, ІІ 29.32, 32.6, 32.9, 32.36, 39.27, 87.6, 133.38 (2 р.), 2. І 29.52, 157.175, 277.165, 285.482, 293.9, 293.11, 302.311, 334.156, 429.В (2 р.), 500.В, ІІ 60.47, 92.4.143.11, 166.87, 173.279, 225.222, 255.271, 267.124, 268.142, 279.560, 291.26, 314.384, 324.13, 373.41, 482.В, ІІ 20.7, 28.8, 33.15, 52.129, 57.37, 57.38, 119.6, 161.7, 3. І 331.53, 375.33, 462.В, ІІ 14.251, 52.125, ІІ 33.30, 45.28, 49.30, 119.2, 138.30, **тоді** 1. І 496.В, 499.В, 548.В, 2. І 9.19, 9.29, 32.187, 39.430, 415.В, 498.В, 500.В, 515.В, 516.В, ІІ 281.44, 462.В (2 р.), 464.В, 479.В, 492.В, 502.В, ІІ 201.17, 3. І 408.В, ІІ 452.В, *понт.* І 36.325, 36.326, 95.736 (2 р.), **тоді** 1. І 503.В, ІІ 467.В (2 р.), 468.В, 471.В, 502.В, 3. ІІ 76.37.

ТОЛОКА¹ (2). *Вигін.* Якби не те, то певне б пас Свиляр в толоці. ІІ 227.24.

◇ *Одн. м.* в толоці ІІ 227.24, по толоці І 454.В.

ТОЛОКА² (1). *Робота гуртом як товариська допомога.* Та й викопав при долині Глибоку криницю. (Не сам один; **толокою** Йому помагати Йй добрі люди приходили Криницю копати.) ІІ 257.335.

ТОЛОЧИТИ (1). Щоб [сичі] не толочили пашні.. на тій ниві Сільце поставив.. Таки голісінкий мужик II 103.14.

ТОМ¹ (6). Та що ж робить, коли нігде взять, пришліть ради поезії святої Лермонтова хоч один том VI 44.2.

О *Одн. Р.* тома VI 132.4, *З.* том VI 44.2, 147.24, 147.26 (2 р.), *Мж. З.* томи VI 134.14.

ТОМ² (1). *Присл. причини.* Скомпонував ще я.. поему Неофіти, нібито із римської історії. Але вона ще не вироблена, том і не посилаю VI 322.B.

ТОНЕНЬКИЙ (1). І Нева Тихесенько кудась несла **Тоненьку** кригу попід мостом. II 358.8.

ТОНКИЙ (6). 1. *Малий в обхваті* (5). По діброві вітер вие, Гуляє по полю, Край дороги гне тополю.. Хто ж викохав тонку, гнучку В степу погибати? I 48.17. *Повт.* (2). Отак тая чорнобрива Плакала, співала... І на диво серед поля Тополею стала.. **Тонка, тонка** та висока, До самої хмари. I 54.228 // *Про людину* (1). обок його Царця небога, Мов опеньок засушений, **Тонка**, довгонога I 247.317.

2. *Зроблений з нетовстого матеріалу* (1). І голову йому змила, І ноги умила, І в сорочці **тонкій**, білій За стіл посадила. I 287.547.

О *Одн. Н.* тонка 1. I 247.317, 411.B, *поет.* I 54.228 (2 р.), *З.* тонку 1. I 48.17, *М.* (в) тонкій 2. I 287.547.

ТОНУТИ (1). Так от же що: Ото потоп буде, Пани тудя повилезать Та дивиться будуть, Як мужики **тонутимуть**. I 305.404.

ТОПИТИ¹ (2). *Розводити огонь для опалення.* Будем, брате, З багрянціч онучі драги, Люльки з кадил закуряті, Явленними піч **топити** II 344.14. Розбрілись конфедерати.. Та й ну руйнувати. Руйнували, мордували, Церквами **топили**... I 83.319.

ТОПИТИ² (1). *Переплавляти, перетворювати з твердого в рідину.* Образн. Не чваньтесь, з вас деруть ремінь, А з їх, бувало, й лій **топили**. I 334.169.

ТОПИТИСЯ (1), **ТОПИТИСЬ** (3), **ТОПИТЬСЯ** (2). Над Трахтемировим високо На кручі, ніби сирота Прийшла **топитися**... II 25.63 А вдові убогій, Мабуть, не до його.. Думала — в черниці, Або йти **топитися**, Так жаль маленьких діток стало! II 49.21.

О *топитися* II 25.63, *топитись* II 158.42, *топиться* II 49.21, 128.16, *топись* II 49.2, 100.282.

ТОПОЛЕНЬКА (3). *Зменш.-пестл. до тополя.* *Зверт.* Рости, рости, **тополенько!** Все вгору та вгору I 52.188. Там десь милий, чорнобривий Співає, гуляє.. Подивися, **тополенько!** Як нема — заплачеш, До схід сонця, ранісінко, Щоб ніхто не бачив... I 53.214 // *У прикл. спол.* **серце-тополенька** (1). Рости ж, **серце-тополенько**, Все вгору та вгору I 53.218.

ТОПОЛЯ (33). У моїй хатині сине море грає, Могила сумує, **тополя** шумить I 79.178. *У порівн.* (6). О доле! — І похилилась, мов **тополя** Од вітру хилиться в яру. II 307.70. *Рим.* (1). Та й виросла Ганна кароока, Як **тополя** серед поля I 165.51. *Зверт.* (1). Оставайтесь здорові, мої високі **тополи** і хрещатий мій барвіночку. II 174.311.

О *Одн. Н.* тополя I 48.3аг., 79.178, 388.18, 462.B (2 р.), II 445.В, *у порівн.* I 34.269, 165.51, 310.4, II 3.202, 307.70, 449.B, *Р.* коло **тополи** II 170.186, *З.* тополю I 48.3, 54.232, 118.1498, 153.2, 388.12, II 143.1, *про тополю* I 25.31, *О.* тополею I 53.225, *Мж. Н.* **тополи** I 241.104, II 9.40, 9.58, 114.3, 114.8, 115.40, 177.408, 205.20, *Р.* **тополь** II 164.8, *З.* **тополи** II 218.16, *О.* **тополями** II 115.39, *К.* **тополи** *зверт.* II 174.311.

ТОПТАНИЙ (1). І стежечки, доріженьки Яром та горою, Що **топтані** до ворожки, Поросли травкою. I 284.436.

ТОПТАТИ (6). 1. *М'яти, давити ногами під час ходьби* (4). І квіткою й калиною Цвісти над ним буду, Щоб не лекло чуже сонце, Не **топтали** люде. I 10.40 // *Іздити, ходити по чомусь* (2). Було не йти, не кидати Веселої хати, Чуже поле не **топтати** I 554.B // *У спол.* стежечку **топтати** — часто *ходити кудись* (1). Ой я свого чоловіка В дорогу послала, А од шинку та до шинку Стежечку **топтала**. II 120.4.

2. *Бити ногами, знищувати* (2). пан.. Кругом ласкуда! Чому ж його не так зовуть? Чому на його не плюють? Чому не **топчуть**!! II 88.28 // *Перен.* (1). Не ховайте, не **топчіте** Святого закона, Не зовіте подобним Лютого Нерона. I 338.41.

О *топтати* 1. I 554.B, *топчуть* 2. II 88.28, *топтала* 1. I 236.243, *у спол.* II 120.4, *топтали* 1. I 110.40, *топчіте* 2. *перен.* I 338.41.

ТОРБА (10). Де ж Ярема? Взявши **торбу**, Потяг у Вільшану. I 87.437. Примкніть.. мого брата коло свого заводу.. Йому так обрид отой нікчемний світлійший.. що він помандрував би на край світа, якби було мо[ж]на і жінку з дітками у **торбу** покласти. VI 202.19 // *Як символ бідності* (1).

А в третього, як у старця, Ні хати, ні поля. Тільки **торба** І 274.49. *Образн.* (1). Випускаю оце в люде другого «Кобзаря» свого, а щоб не з порожніми **торбами**, то наділяю його предисловієм. І 374.2. *У прислів'ї* (1). Де можна лантух, там **торби** не треба. І 101.914. *У приказці* (1). І старий Щепкін не такий, щоб він там возився по Москві з ними [Неофітами] як з писаною **торбою**. VI 165.7 // *У спол.* (2). ходити з **торбою** (з **торбами**) — *жебрати* (2). Ще змалку з матір'ю старою Ходив з **торбами** цей козак II 105.48.

О *Одн.* **Н.** **торба** І 274.49, **Р.** **торби** у *прислів'ї* І 101.914, **З.** **торбу** І 87.437, 234.159, 234.162, у **торбу** VI 202.19, **О.** з **торбою** у *приказці* VI 165.7, у *спол.* II 52.145, **Мн.** **О.** з **торбами** *образн.* І 374.2, у *спол.* II 105.48.

ТОРБИНА (17). Наганяють півпобрка. Хлопець у свитині Полатаній, у постолох; На плечах **торбина**. І 121.1611. *Образн.* (1). Добридень же, новий годе... Що ти несеш в Україну В латаній **торбині**? І 353.96.

О *Одн.* **Н.** **торбина** І 38.402, 121.1611, 154.44, **Р.** з (із) **торбині** І 274.49, II 488.В, **З.** **торбину** І 155.78, II 106.89, в (у) **торбину** II 172.255, 312.308, **О.** з **торбиною** II 168.Рем., 311.237, 415.В, 426.В, **М.** в (у) **торбині** І 305.419, II 313.336, *образн.* І 353.96, по **торбині** II 317.490.

ТОРБИНКА (3). Зменш.-пестл. до **торбина**. Ішов кобзар до Києва Та сів спочивати. **Торбинками** обвішаний Його повожатий. І 46.713. *У порівн.* (1). Трахтемирів геть горою Нечепурні свої хатки Розкидав з долею лихою, Мов п'яний старець **торбинки**. II 25.40.

О *Мн.* **З.** **торбинки** у *порівн.* II 25.40, **О.** **торбинками** І 46.713, з **торбинками** І 283.424.

ТОРБУВАТЬСЯ *див.* **ТУРБУВАТИСЯ**. **ТОРГ** (1). *Перен.* А воленьку люде добрі І не торговали, А без **торгу** закинули В далеку неволю... II 181.13.

ТОРГОВИЙ (1). Пишеш, що тебе не було дома, що ти хлопців возив у Херсон. Добре зробив еси! Та тільки чи притокмив ти їх у те училище **торгового** мореплавання? VI 195.23.

ТОРГУВАТИСЯ, ТОРГУВАТИСЬ, ТОРГОВАТЬСЯ (8). Не **торгувались** з старостами, Як те бува з багатирами; Не **торгувавсь** і панотець (На диво людям та на чудо), За три копи звінчав у будень II 251.87. В половині іюня, а може й ранше, заїде до тебе офіцер Новицький.. Йому поручено самолично **торговаться** з Фльорковським VI 211.19.

О **торговаться** VI 211.19, **торгувавсь** II 50.45, 251.89, **торгувались** II 50.43, 251.87, **торкуйся** VI 200.27, 208.1, **торгуйтесь** І 516.В.

ТОРГУВАТЬ, ТОРГОВАТЬ (9). 1. *Вес-ти торгівлю чимсь* (8). (Кобзар грає *й приспівує*) «...**Торгувать**, шинкувать Буду чарочками, Танцювать та гулять Таки з паробками». І 125.1760 // *Перен.* (6). І ніхто не бачить, І не бачить, і не знає — Оглухли, не чують; Кайданами міняються, Правдою **торгують**. І 330.12. А на апостольським престолі Чернець годований сидить. Людською кровію **торгує** І рай у найми оддає! І 486.В. Ви — розбойники неситі.. По якому правдивому, Святому закону І землю, всім даною, І сердешним людом **Торгуєте**? І 339.75.

2. *Перен.* (1). *Прицінюватися, купуючи щось*. Пішов же я світ-за-очі. Доля заховалась; А воленьку люде добрі І не **торговали**, А без торгу закинули В далеку неволю... II 181.12.

О **торгувать** І. *перен.* І 491.В, **торговать** І. І 441.В, *перен.* І 277.170, **торгує** І. *перен.* І 486.В, **торгуєте** І. *перен.* І 339.75, **торгують** І. *перен.* І 330.12, 533.В, **торговали** 2. II 181.12, **буду торгувать** І. І 125.1760.

ТОРЖИЩЕ (1). І на **торжища** і в чертоги Живого істинного бога Ти слово правди понесла. II 279.567.

ТОРІК *див.* **ВТОРІК**.

ТОРІШНІЙ (3). Вилий трошки сього зілля — Все лихо загойть.. Тепер же йди, подивися На **торішню** вроду. І 52.173 // *Субст.* (1). Як зійдуця коло теб[е] Рожеві дівчата, Зашебечуть по своєму Доброму звичаю, Нагадають про **торішне**, Дудочку згадають II 420.В. *Образн.* (1). я піду четвертий год Новий зустрічати. Добридень же, новий годе, В **торішній** свитині! Що ти несеш в Україну В латаній **торбині**? І 353.94.

ТОТЕЖ (2). У *спол.* на **тотез** — *знавця*. люде Підстеречуть вас на **тотез**, Уловлять і судить не будуть, В кайдани тугу окують, В село на зрище приведуть II 328.45. Ох, літа! літа! Що ви творите! На **тотез** Старий ударив в заклабуки, Аж встала курява! II 36.36.

ТОЧИТИ ¹ (1). *Гострити. У спол.* **точити** ніж на кого — *замішляти недобре проти когось*. Той тузами обирає Свата в його хаті, А той нишком у куточку **Точить** ніж на брата І 472.В.

ТОЧИТИ ² (4). *Чидити. Перен.* (3). А той, щедрий та розкошний, Все храми му-

рує; Та отечество так любить, Так за ним бідкує, Так із його, сердешного, Кров, як воду, **точить!**.. I 239.26 //У спол. **точити** сльози — *змущувати плакати* (1). Не малодушіє в неволі Вночі **точить** сльози, А грихі мої великі Вилитися хочуть II 407.В.

◇ **точить перен.** I 239.26, у спол. II 407.В, **точать перен.** I 335.199, **точили перен.** II 394.В.

ТОЧНІСІНЬКИЙ (1). І я тепер **точнісінський**, як той москаль, що змальовав Кузьма Трохимович панові, що дуже кохався в огородах. VI 39.21.

ТОЩО (4). *Невідм.* Пани все їм снились. Із рогами і хвостами Одрізняють кобсу, Та кусають, та сміюця І простоволосу на собак **тощо** міняють I 539.В. Перелицювавши шлях-дорогу, я того ж дня упакував свою мізерію, книги **тощо** VI 141.29.

◇ **тощо** I 374.11, 539.В. VI 38.19, 141.29.

ТРАВА (15). Чи довго буде ще мені.. Нудити світом? Не говорить, Мовчить і гнеться, мов жива, В стежу пожовкля **трава** II 109.10. Чорним [шлях] названий, що по йому татари ходили в Польщу і своїми табунами вибивали **траву**. I 148.Прип. У порівн. (3). Поникли голови козаці, Неначе стоптана **трава**. Україна плаче, стогне-плаче! За головою голова Додолу пада. Кат люте, А ксьондз скаженим язиком кричить II 33.19 //У спол. (3): а) **травями** напувати (поїти) — *лікувати* (2). Які села проходила — Болящих питала, І **травями** напувала І всім помагала. I 537.В. батько, мати турбувались.. Святими **травями** поїли, І все-таки не помогли! II 79.89; б) порости **травою** — *бути забутим, неходженням* (1). І стежечки, доріженьки Яром та горою, Що топтані до ворожки, Поросли **травою**. I 284.437.

◇ *Одн. Н.* **трава** I 66.132, II 109.10, 339.29, у порівн. II 33.19, 59.15, 289.24, *Р.* з **трави** II 458.В. *З.* **траву** I 148.Прип., II 408.В. *О.* **травою у спол.** 6) I 284.437, *М.* в **траві** II 62.11, 414.В, *Мн. З.* **трави** I 537.В. *О.* **травями у спол.** а) I 537.В, II 79.89.

ТРАВКА (1). *Зменш.-пестл. до трава.* *Перен.* Добре жить Тому, чия душа і дума Добро навчилася любити!.. Отак, буває, в темну яму Святий сонечко загляне, І в темній ямі, як на те, Зелена **травка** поросте II 199.21.

ТРАГЕДІЯ (2). Скомпонував я ще драму чи **трагедію** в трьох актах, зоветься Данило Рева. VI 24.37.

◇ *Одн. Н.* **трагедія** VI 20.35, *З.* **трагедію** VI 24.37.

ТРАНСПОРТ (1). Передайте під розписку книгареві 100 екз[емплярів] Кобзаря, нехай він продає його по 1.50 копійок.. нехай заплатити за **транспорт**. VI 224.14.

ТРАПЕЗА (1). *Приміщення в монастирі, де їдять.* Пішли ченці Й Те деум співали, Розійшлися по **трапезах** I 271.351.

ТРАПЕЗОНТ (1). Раби, подножки.. Може чванитесь, що братство Віру заступило. Що Сінопом, **Трапезонтом** Галушки варило. I 334.172

ТРАПЕЗУВАТИ (1). *Приймати їжу.* Церк. Пішли ченці.. **трапезували** І день і ніч, аж погухли. I 271.352.

ТРАПИТИСЯ, ТРАПИТЬСЯ (15). 1. *Відбутися* (1). та ніч, в котору те **трапилось**, зоветься Тарасова, або кровава. I 148.Прип.

2. *Безособ. Статив.* (6). Сказано, коли чоловік чого добре шукає, то й найде: так і зо мною тепер **трапилось**. VI 217.20. Може **трапитися**, що не достанеш *Sepia di Roma*, то возьми фабрики Шанеля. VI 119.22.

3. *Безособ. Удатися, виявитися можливим* (2). про себе скажу от що.. жив і здоров, учуся малювати, коли **трапиться**, заробляю гроші VI 15.20.

4. *Знайтися, бути в наявності* (6). Чи не **трапиться** в тебе Літопись Величка? VI 156.24. гроші така річ, що хоч і сто рублів, то не пошкодить, а поки їх у мене не **трапилось**, то возьми поки що 50 руб[лів] асигнацій VI 17.14 //Зустрітися (про людей) (2). Любий мій Василь Васильевич! Якби не **трапилися** ви або я до вас не заїхав, то довелося б мені в Москві захряснуту на безгрішні. VI 196.11.

◇ **трапиться** 2. VI 119.22, **трапиться** 3. VI 15.20, 62.14, 4. II 121.13, VI 156.24, **трапилоса** 2. VI 42.23, 83.3, **трапилоса** 1. I 148.Прип., 2. VI 15.6, 51.12, 217.20, 4. VI 17.14, **трапляться** 4. VI 16.1, 17.16, **якби трапилися** 4. VI 196.11.

ТРАПЛЯТИСЯ (6). 1. *Бувати, відбуватися* (5). І це **трапляється** меж нами, Що ніж на серце наставля, А сам цілує!.. II 107.130 //Безособ. (4). Сирота Ярема, сирота убогий.. **Трапляється**, часом тихенько заплаче, Та й то не од того, що серце болить I 85.354. **Трапляється**, що письма з грішми пропадають VI 17.7.

2. *Попадатися, знаходитися* (1). На ту весну, бог допоможе, приїду подивлюся та

поражуся з сестрою і з тобою, а поки що, коли **трапляється** їй нещастий чоловік, то нехай їй бог помагає. VI 212.18.

О **трапляється** 1. II 107.130, *безособ.* I 85.354, II 106.97, VI 17.7, 2. VI 212.18, **трапляєця** 1. *безособ.* I 538.B.

ТРАТИТИ, ТРАТИТЬ (6). я тепер пишу: Папір тільки, чорнило **трачу**... А перш! їйбогу, не брешу! Згадаю що чи що набачу, То так утну, що аж заплачу. II 57.2 // *Марно проводити* (4). Там десь милий, чорнобривий Співає, гуляє, А я плачу, літа **трачу**, Його виглядаю. I 53.200.

О **тратити** II 266.65, **трачу** I 53.200, 227.27, II 57.2, 241.1, нехай **тратить** I 55.28.

ТРАТИТЬСЯ (1). *Витрачатися. Безособ.* попроси його, щоб він мені прислав який-небудь маленький барельєф; а щоб йому не **тратиться** на пошту, то нехай оддасть тобі, а ти передай оцьому Петрові VI 77.7.

ТРАХТЕМИРІВ (2), **ТРАХТЕМИРОВ** (1). Назва містечка. Трахтемирів геть горою Нечепурні свої хатки Розкидав з долею лихою II 25.37.

О *Одн. Н. Трахтемирів* II 25.37, *Трахтемиров* II 393.B, *О. над Трахтемиривм* II 25.61.

ТРАХТЕМИРОВСЬКІ ГОРИ (1). Мені тепер здається, що й раю кращого на тім світі не буде, як ті Андруші, а вам там то може навіть остило дивитись і на сині Трахтемировські гори. VI 86.13.

ТРЕБА (188). *Присудк. 1. Вживається з інфінітивом у знач. «необхідно», «слід»* (146). Бодай же вас, чорні брови, Нікому не мати, Коли за вас таке лихо **Треба** одбувати! I 36.348. «Чи жать, чи не жать, А сіяні **треба**»,—старий розмовляє, Нібито до себе. I 278.204. А щоб збудити Хиренну волю, **треба** миром, Громадою обух сталити; Та добре вигострити сокиру—Та-ї заходиться вже будити. II 288.11. Шоб знати людей, то **треба** пожити з ними. I 375.35. Чорноморський побит вийшов з цензури.. Театральний цензор сказав, що йому не **треба** підписуватись, коли воно буде надрюковано. VI 28.24. Жить би, жить, хвалити бога, Кохатися в дітях, Так же ні: самому **треба** Себе одурити, Оженитися старому На такий дитині! II 169.157 // *Так і треба—так і повинно бути* (3). наймика.. Та й та помикає Старим паном... Так і **треба**: Не розганяй діток, Сивий дурню! II 176.384 // *Менш кате-*

горично, у знач. «годиться», «належить» (25). Такі, бачте, люди.. Сонце навіть гудять: «Не відтіля, каже, сходить, Та не так і світить; Отак, каже, було б **треба**...» I 76.59. Якби я не друкував своїх «Гай-дамаків», то воно б не **треба** і передмови. А коли вже пускаю в люди, то **треба** і з чим I 150.П. Брате Микито, **треба** б тебе полаять, та я не сердитий. VI 17.4 // *Так як треба* (3). Якби ніколи, або не здужав, або що-небудь таке, то ще б нічого, а то все так як **треба**, та ледащо VI 27.35 // *У спол. як того треба* (1). Шамрай собі хлопцев як того **треба**. Але воно, здається, сирота і не пащикує собі на лихо. VI 34.26.

2. *Із знах. чи род. відм. іменника у знач. «потрібно мати»* (42). Кругом хвили, як ті гори,—Ні землі, ні неба. Серце мліє—а козакам Того тільки й **треба**,—Пливуть собі та співають I 61.44. Мені тепер дуже і дуже **треба** одну акварельну краску, називається вона сепія. VI 118.35. Я черешень. Всього, чого **треба**,—Всього дамо... одпочинеш, А ми потанцюємо... I 154.58. А глянь лиш гарно кругом себе,—І раю кращого не **треба**! Чого ти хочеш, забажай, Всього дадуть, та ще й багато! II 95.93. Пришли мені оту маленьку книжечку і клаптики з нею; хоч перепиши; мені розрішено друкувати, то книжечка та тепер мені **треба**. VI 196.3.

О **треба** 1. I 36.348, 52.161, 75.32, 76.59, 76.61, 84.331, 85.351, 85.353, 85.357, 85.379, 86.397, 96.766, 101.915, 102.925, 115.1368, 119.1546, 129.1900, 129.1901, 135.2120, 136.2149, 139.2250, 148.Прип., 150.П (3 р.), 157.162, 158.204, 166.104, 166.105, 232.96, 234.159, 240.30, 240.31, 275.73, 275.74, 276.145, 277.153, 277.161, 277.162, 278.204, 278.208, 287.553, 287.554, 303.343, 303.345, 306.455, 314.178, 314.180, 315.187, 315.188, 317.261, 317.266, 317.282, 321.439, 332.91, 362.92, 375.35, 375.36, 441.B, 533.B, 534.B, 538.B (2 р.), II 52.125, 52.151, 95.96, 114.27, 149.35, 149.36, 154.13, 164.3, 167.105, 169.146, 169.157, 171.209, 171.229, 174.301, 176.384, 180.47, 252.126, 252.127, 256.314, 256.320, 288.11, 361.10, 417.B, 440.B, 458.B, VI 17.4, 17.26, 19.12, 22.8, 25.17, 27.35, 28.12, 28.24 (2 р.), 29.34, 29.35, 30.3, 33.3, 36.27, 38.7, 39.25, 41.28, 50.6, 50.8, 62.8, 62.32, 83.1, 83.3, 83.32, 115.5, 119.2, 130.2, 130.17, 132.30, 134.8, 134.9, 134.13, 147.14, 155.8, 155.9, 156.8, 164.3, 166.34, 177.2, 179.17, 186.11, 189.7, 195.25, 198.9, 199.4, 201.28, 203.10, 203.15, 207.21, 208.13, 209.6, 212.20, 223.12, 223.27, 225.8, 228.23, 229.3, у спол. VI 34.26, 2. I 61.44, 99.854, 101.914, 112.1253, 119.1547, 150.П (2 р.), 154.58, 441.B, 536.B, II 95.93, 200.4 (2 р.), 221.33, 445.B, VI 17.12, 17.15, 27.16, 27.20, 50.30, 51.11, 118.35, 119.3, 138.20, 138.24, 141.18, 195.34, 196.3, 198.37, 200.7, 203.13, 205.2, 206.3, 206.15, 211.32, 213.10, 216.30, 217.30, 217.35, 221.5, 223.17, 228.22.

ТРЕБРАТНІЙ (1). Київським шляхом верби похили **Требрятні** давні могили вкрили. II 26.109.

ТРЕБУВАТИ (1). Сьогодні, 22 апреля, прийшла друга почта з Гур'єва і не привезла нічого офіційного насчёт моєї отставки.. Може то форма **требує** такої проволочки? VI 132.18.

ТРЕВОГА (1). Ой у неділеньку рано пораненьку Ще й сонечко не вставало, В далеку дорогу, войну й **тревогу** Мати синна випроважала. II 403.B.

ТРЕПЕТАТИ (1). *Перен.* А люта мати! Спустила друге бісовате Своє скаженеє зв'язь.. Земля тряслася, **трепетала** Од реву львицища твого. II 325.24.

ТРЕПЕТНИЙ (1). *Перен.* Не хотять Познать, розбити тьму неволі,— І всеє господа глаголи, І всеє **трепетна** земля. I 524.B.

ТРЕПЕТНО (1). *Присл.* за снімом Свята мати всюди йшла, Його слова, його діла— Все чула й бачила, і мліла, І мовчки **трепетно** раділа, На сина дивлячись. II 321.665.

ТРЕПЕЩУЩИЙ (1). І де в його узялась гака жива, сердечно **трепещуща**, жива натура. VI 162.35.

ТРЕТІЙ (46). На третій день і їх в кайданах Сторожа з голими мечами Гуртом в різницю привела. II 276.461. Копають день, копають два, На **третій** насилу Докопалися до муру I 306.446. За думою думароем вилітає; Одна давить серце, друга роздирає. А **третя** тихо, тихесенько плаче I 259.3 // *Субст.* (7). Той блукає за морями.. Інший рветься З усієї сили За долею.. А в **третього**, як у старця, Ні хати, ні поля I 274.47. Катерина задумалась I **третьому** каже:— Єсть у мене брат єдиний У неволі вражий! II 129.29. прийшовши оце додому, ще раз прочитали ми вдвох собі з Кіндратом, удвох кажу, бо **третього** нема, нема вже Хтодота меж нами VI 24.14 // *У спол.* (8): а) **треті** півні— *про спів півнів як ознаку певного часу, сигнал* (6). Ще **треті** півні не співали, Ніхто нігде не гомонів I 3.9; б) з **третіх** рук— *через когось* (2). як будете писать, то пишіть на мое ім'я просто в К[ріпость] Орську), бо я другий лист ваш прийняв уже з **третіх** р у к VI 46.3.

О *Одн.* **Н.** третій I 101. Д. О., 102. Д. О. (3 р.), 284.430. II 233.53. *субст.* I 304.372, II 129.7,

129.23, 130.44, *у спол.* а) I 113.1288, **третя** I 483.B, **третия** I 259.3, *Р.* **третього** VI 217.8, *субст.* VI 24.14, (в) **третього** *субст.* I 274.47, **третьой** VI 132.19, *Д.* **третьому** *субст.* II 129.29, *З.* **третій** II 163.13, VI 32.4, 46.13, 57.32, 155.31, 217.7, (за) **третій** I 52.168, (на) **третій** I 306.446, II 273.326, 276.461, 339.20, VI 45.20, **третю** I 128.1890, **третє** VI 162.13, (на) **третє** II 43.46, 64.105, *О.* (за) **третім** II 43.50, *М.* (на) **третьому** I 286.510, (в) **третій** VI 32.13, 132.28, *М.н.* **треті** *у спол.* а) I 3.9, 6.139, 110. Заг., 148.Прип., 382.31, *Р.* **третіх** I 148.Прип., (з) **третіх** *у спол.* б) VI 46.3, 46.4.

ТРИ (93). Не вертаються **три** брати, По світу блукають, А **три** шлях[и] широкі! Терном заростають. I 388.29. Скомпонував я ще драму чи трагедію в **трьох** актах, зоветься Данило Рєва. VI 24.37. Тільки **три** чайки, слава богу, Отамана курінного, Сироти Степана молодого, Синє море не втопило I 285.476. І калина прийнялася, Віти розпустила. І **три** літа на могили Дівчина ходила. I 386.30. *У назві твору* (2). **Три** літа I 351. Заг. куплю Паперу аркуш. І зроблю Маленьку книжечку.. Та й списую Сковороду Або «**Три** царіє со дари». II 45.11 // *Субст.* (1). Кругом пекло; гайдамаки По пеклу гуляють, А Ярема— страшно глянють— По **три**, по чотири Так і кладе. I 114.1353 // *У спол.* **три** дні (1). **три** ночі (8). Вернувся сотник мій додому, **Три** дні, **три** ночі не вставав, Нікому й слова не сказав, І не пожалувався нікому. II 175.333.

О *Н.* **три** I 134.2086, 155.70, 265.110, 269.259, 293.1, 298.Заг., 298.189, 298.192, 304.Заг., 351. Заг., 351.13, 353.86, 388.1, 388.17, 388.19, 388.21, 388.29, 388.31, II 79.99, 187.70, 215.15, 447.B, VI 32.13, 33.1, 33.24, 33.25, 33.27, 115.26, *Р.* з **трьох** I 298.187, *Д.* **трьом** VI 210.31, *З.* **трьох** II 234.74, 235.121, *три* I 23.79, 65.77 (2 р.), 161.351, 285.476, 298.181, 299.205, 314.157, 321.423, 365.186, 386.30, 388.10, 388.13, II 41.2, 43.31 (2 р.), 43.65, 43.66, 45.11, 65.146, 80.126, 138.49, 431.B (2 р.), VI 32.19, 33.25, 33.30, 154.25, 203.31, *у спол.* I 65.77 (2 р.), II 175.333 (2 р.), 224.187, 224.188, 451.B (2 р.), в **три** II 276.477, з (зо) **три** II 18.435, VI 28.2, 147.23, за **три** I 232.85, 283.412, 352.45, 365.185, II 50.47, 251.91, на **три** VI 207.31, 214.33, по **три** I 91.559, 285.495, VI 227.13, *субст.* I 114.1353, через **три** II 148.25, VI 39.19, *О.* з **трьома** I 538.B, *М.* в **трьох** VI 24.37, 28.30, 32.11, на **трьох** I 155.71, 155.72.

ТРИВАТИ (1). Тривай лишень! Чи чеш? щось плаче За ворітьми.. мов дитина! I 508.B.

ТРИДЦЯТЬ (2). Івана Острианицю і тридцять старшин козацьких після страшної муки розчетверували I 148.Прип.

О *З.* тридцять I 148.Прип., за тридцять VI 153.4.

ТРИЗНА (4). Похоронний обряд. Руїну слави Рим пропиває. **Тризну** править По

Сціпіонах. II 276.445 // *Назва художнього твору* (3). Чи ви на мене розсердились, чи недобра вас знає, уже другий місяць як жду од вас звістки хоч якої-небудь, нема та й годі, чи получили ви **Тризну** і Гамалія, чи ні VI 32.34.

♦ *Одн. З. тризну* II 276.445, *у назві* VI 32.7, 32.34, 58.12.

ТРИНАДЦЯТИЙ (1). *Субст.* Мені тринадцятий минало. Я пас ягнята за селом II 21.1.

ТРИСТА (1). *Рим.* Із могили козак Встає сивий, похилий.. Співа, сумно співає.. Вста тут **триста**, як скло! Товариства лягло! I 381.11.

ТРИЧІ (44). *Присл.* Із коча пан мій вилізає I посила за молодим. А потім діточок вітає I жінку, кралою молодую, Аж **тричі**, бідную, цілує. II 94.70. я хочу рисувати нашу Україну.. Я її нарисую в трьох книгах.. Текст думаю випускати раз в год, а картини **тричі**. VI 32.21. *Повт.* (3). **Тричі** крига замерзала, **Тричі** розтавала; **Тричі** наймичку у Київ Катря проводжала I 319.372.

♦ *тричі* I 283.397, II 94.70, 165.60, 242.11, 254.224, 330.3, 364.22, 450.8, VI 29.23, 32.21, 85.37, 134.10, 154.5, 159.23, 163.38, 164.15, 166.37, 167.15, 177.13 (2 р.), 177.25, 182.24, 186.23, 189.31, 193.8, 193.33, 196.6, 198.40, 200.12, 200.13, 201.10, 205.5, 206.9, 206.18, 207.22, 209.13, 210.24, 220.7, 221.7, 225.21, 225.30, *повт.* I 319.372, 319.373, 320.374.

ТРИО (1). *Назва скульптури.* Ййохиму не показуй могого **Тріо**, а то я добре знаю, що він мене вилає. VI 77.4.

ТРИЩАТИ (1). З передсвіта до вечора, А з вечора до досвіта Летить стріла каленая, Бряжчить шабля о шоломи, **Трищать** списи гартовані В степу, вгнезнаємому полі, Середи землі Половецької. II 339.5.

ТРОЄ (4). Зрадів старий, мов дитина, Аж за кобзу взявся; Хотів вшкварить навприсідки З усієї сили... І на призьбі під хатою Усі **трое** сіли. I 288.588.

♦ *Н. трое* I 281.326, 288.588, II 114.17, *З. з трое* I 323.492.

ТРОЙСТІЙ (4). *У спол.* **троїсті** музики (музика **троїста**) — *оркестр, що складається з скрипки, бубона й цимбала.* Ой гол чики-чики! Та червоні черевники, Та **троїсті** музики, — Од віку до віку Я любила б чоловіка. I 275.94. Якби мені, мамо, намісто, То пішла б [я] завтра на місто. А на місті, мамо, на місті Грає, мамо, музика **троїста**. II 147.4.

♦ *Одн. Н. тріоста* II 147.4, 440.В, *Мк. Н. троїсті* I 275.94, *З. троїсті* II 147.11.

ТРОЙКА (1). попіл корчмою Сидять в путах арестанти.. А з-за гори поїзжане На шлях виїжають, Аж три **тройки**. II 187.70.

ТРОН (2). А од коріння тихо, люблю Зелени парості ростуть. I виростуть; і без сокири Аж зареве та загуде, Козак безверхий упаде, Розтрощить **трон**, порве порфиру II 367.12. *Образн.* (1). Скажи, Найкраща сестро Аполлона, Навчи, голубко, поміжи Полазить **трохи** коло **трона** II 75.225.

ТРОХИ (86), **ТРОХА** (3). *Присл. 1. Не дуже, злегка, до деякої міри* (79). До криниці Не води напиться Ледве ходить титарівна — **Трохи** пожуриться, Поплакати, погодати, Як їй дівувати? II 81.170. Семен, я думаю, її [краску] знає, бо він таки **трохи** шнипорить в малярстві, вона буває різних фабрик VI 118.36. Воно й то правда, що і ми самі тут **трохи** винні. I 375.21 // *Про невелику відстань* (1). Хрест високий На кладовищі **трохи** збоку Златомальований стоїть. II 265.27 // *Недовго (небагато)* (18) Копають день, копають два, На третій насилу Докопалися до муру Та **трохи** спочили. I 306.448. Микито, рідний брате! .. вже дуже давно, як ми з тобою бачились.. потерпим ще **трохи**, а там, коли живі та здорові будем, — то може і побачимось. VI 15.16. Повіруєм ще **трохи** в волю, А потім жити почнемо Меж людьми, як люде. I 379.13 // *У спол.* (39): а) **трохи** не; **трохи, трохи (трохи-трохи)** не; **трохи** чи не — *майже* (31). Таки в учителя-дяка Гарненько вкраду пятака — Бо я було **трохи** не голе, Таке убоге — та й куплю Паперу аркуш. II 45.4. Пишу, а ще й сам добре не знаю, чи живий ти на світі, чи здоровий, бо вже оце **трохи** чи не півтора року, як ми не переписались з тобою ані одним словом VI 52.15. Марія.. Миль зо дві люблю з козеням **Трохи, трохи** не танцювала I не втомилась. II 308.150. Десять літ неволі, друже мій єдиний, знівечили, убили мою й віру й надію.. Я **трохи-трохи** не одурів VI 130.11; б) **троха** лиш (лишень) — *хіба* (40). **Троха** лиш (я сам собі міркую), чи не ти се сам посилаєш мені убогому із своєї власної дірватої кишені. Я думаю, що так. Серце моє мені нашіптє, що так. VI 85.29, хоч погорять; — Аби файда в руках була, А хлопа, як його

вола, У плуг голодного запряжеш.— **Троха** лишень, чи так? II 105.46; в) **трохи** згодом — *через деякий час* (3). А **трохи** згодом Раби вечерю принесли I кінву доброго сикеру... II 71.71; г) **трохи** і не (1). Та вже чи раз батька по лобу вдарить, чи двічі — однаково, хоч воно **трохи** і не до речі, просить мов той старець. VI 43.40.

2. **Небагато, мало кого, чого** (10). Єдиного сина, єдину дитину, Єдину надію! в військо оддають! Бо його, бач, **трохи**! I 242.134. Грошей у мене тепер дуже небагато, але якби дав бог тую волю, то можна було б позичить **трохи**, щоб до Москви або до Чорномор'ї допхаться VI 133.2.

◇ **трохи** 1. I 305.417, 306.448, 364.154, 375.21, 379.13, 389.9, 414.В, 490.В, 500.В, 538.В, II 18.466, 71.81, 71.92, 75.225, 81.170, 85.15, 167.105, 187.63, 255.270, 265.27, 265.40, 278.518, 408.В, 415.В (2 р.), VI 15.16, 31.17, 31.18, 42.32, 83.40, 118.36, 134.2, 139.21, 159.8, 161.6, 163.8, 194.15, 199.4, 205.3, 220.8, у *спол.* а) I 145.2489, 307.468, 360.25, 367.238, 538.В, II 45.4, 49.19, 105.63, 249.35, 269.169, 273.349, 308.150 (2 р.), 317.513, 353.102, VI 52.15, 82.10, 84.1, 115.17, 115.18, 130.11 (2 р.), 131.20, 132.35, 153.4, 155.36, 178.31, 207.12, 207.28, 209.1 (2 р.), у *спол.* б) II 423.В, у *спол.* в) II 71.71, 415.В, VI 159.8, у *спол.* г) VI 43.40, 2. I 102.932, 242.134, 298.199, 305.431, 415.В, VI 15.20, 45.26, 130.1, 133.2, **троха** 1. у *спол.* б) II 105.46, 164.3, VI 85.29.

ТРОХИМ (4). *Ім'я персонажа*. Бабусю Настю поховали I ледве-ледве одволали **Трохима** діда. I 316.253.

◇ **Одн. Н. Трохим** I 320.385, 322.460, **З. Трохи-ма** I 316.253, **К. Трохиме зверт.** I 314.174.

ТРОШЕЧКИ (2). *Присл.* Попід гаєм, мов ласочка, Крадеться Оксана.. обнялися «Серце!» та й зомліли. Довго-довго тільки — «серце». Та й знову німіли. «Годі, пташко!» «Ще **трошечки**, Ще... ще... сизокрилий!» I 94.659.

◇ **трошечки** I 94.659, **трошички** I 428.В.

ТРОШКИ (22). *Присл.* 1. *Не дуже, злегка, до деякої міри* (20). Понятовський жвавий. Запановав, та й думає шляхту Приборкати **Трошки**... не зумів! I 82.298. Пливши в Стокгольм, я скомпонував Гамалія.. та так занедував, що ледви привезли мене в Ревель, там **трошки** очуняв. VI 25.13. Книжка моя.. Поплакала **Трошки**, усміхнулась, Помолилась та й спати лягла. I тихо заснула. II 16.341 // *Недовго, небагато* (М). Друже мій єдиний!.. Якби не ви, то мене б давно з нудьги не стало, а то

все-таки, хоч украдучи, та **трошки** помаю, а воно й полегша! VI 61.38. Бабусенько, голубонько!.. Скажи ж мою долю. — Добре, доню! Спочинь **трошки**... I 51.136. *Повт.* (2). **Трошки, трошки** б підождали, I церква б упала... I 302.309.

2. **Небагато, мало кого, чого** (2). [Геральша] Везла Назад гадюку в серці люту Та **трошки** в пляшечці отрути. II 224.186.

◇ **трошки** 1. I 51.136, 60.28, 82.298, 155.76, II 16.341, 215.29, VI 20.1, 24.29, 25.13, 25.15, 27.5, 43.32, 61.38, 163.36, 193.7, 212.15, 216.35, 217.21, *повт.* I 302.309 (2 р.), 2. I 52.152, II 224.186.

ТРОЯ (2). *Стародавнє місто в Малій Азії*. Не спинила весна крові, Ні злості людської. Тяжко глянуть; а згадаєм — Так було і в **Трої**. I 137.2160.

◇ **Одн. Р. Трої** I 13.76, **М. в Трої** I 137.2160.

ТРУБА (3). *Музичний інструмент*. I військо, як море, З знаменами, з бунчугами З луку виступало Та на **трубах** вигравало. II 137.26. У *прикл. спол.* сурми-**труби** (1). У неділеньку та ранесенько Сурми-**труби** вигравали. II 42.20.

◇ **Мн. Н. труби у прикл. спол.** II 42.20, **З. у труби** II 138.42, **М. на трубах** II 137.26.

ТРУБАДУР (1). *Істор. Загальна назва співака-поета середньовіччя*. степи, шляхи, Мов сарана, вкрили Барони, герцоги і дюки, Псарі, герольди, шинкарі, I **трубадури** (кобзарі) I 268.231.

ТРУБАЙЛО (2). *Назва річки на Київщині*. З **Трубайлом** Альта меж осокою Зійшлись, з'єднались, мов брат з сестрою. II 26.110.

◇ **Одн. Р. до Трубайла** I 65.79, **О. з Трубайлом** II 26.110.

ТРУБЕЖ (1). *Друга назва Трубайла*. Од Лимана до **Трубежу** Трупом поле крилось. I 416.В.

ТРУБНИЙ (1). Так думаю во время оно Перелетить і стоном-дзвоном I **трубним** гласом розказать, Як бог pomoже, про святую, Про тую матір молодую I християнку. II 462.В.

ТРУД (8). Уже вбогі ворухились, На **труд** поспішали I 251.494. Щоб знати людей, то треба пожити з ними. А щоб їх списувати, то треба самому стати чоловіком.. Отойді пишати і друкуйте, і **труд** ваш буде **трудом** чесним. I 375.38 // *Івасю.. Один-однісінький, бувало, Сидить собі у бур'яні Та клепку теше. Помагало Святому*

батькові в трудах. II 319.603 //Зусилля (1). Великого труда мені стоило убагачати його, чтобы он раскрыл конверт. VI 73.18.

♦ *Одн. Н.* труд I 345.192, 375.38, 376.62, *Р.* труда VI 73.18, *З.* на труд I 251.494, *О.* трудом I 375.38, *Мн. Н.* за труды I 308.17, *М.* в трудах II 319.603.

ТРУДИТИСЯ, ТРУДИТИСЬ (2). Піду помолосся Усім святам у Києві, Та й знову вернуса В вашу хату, як приймете. Поки маю сили, **Трудитимусь...** I 318.328. *Ірон.* (1). а исправник Трохи не сказився! Що нічого, бачиш, взяти, А він же **трудився!** I 307.470.

ТРУДНИЙ (2). 1. *Перен. Про серце. Замучений, пригнічений* (1). Серце мое **трудне**, Чого ти бажаєш, що в тебе болять? I 257.3.

2. *Такий, що завдає горя* (1). Може зійдуть, і виростуть Ножі обоюдні, Розпахають погане, Гниле серце, **трудне** I 228.66.

♦ *Одн. Н.* трудне I 257.3, *З.* трудне 2. I 228.66.

ТРУДЯЩИЙ (7). 1. *Працьовитий, роботящий* (5). Таки ж у тім селі **трудящий** (Бо всюди сироти ледащо) У найхам виріс сирота II 49.29 /*Старанний* (1). Коли б то ви були такі **трудящі** і добрі, щоб розпитали в Університеті.. чи я утвердженний при університ[еті], чи ні VI 38.7.

2. *Трудовий, робочий* (2). Трудящим людям, всеблагий, На їх окрадений землі Свою ти силу ниспошли. II 332.13.

♦ *Одн. Н.* трудящий 1. II 49.29, 255.255, *трудяще* 1. II 250.47, VI 163.22, *Мн. Н.* трудящі 1. VI 38.7, *Д.* трудящим 2. II 332.13, 495.В.

ТРУНА (9). Іде військо, іде й друге, А за третім стиха.. Везуть тобі лихо. Везуть **труну** мальовану, Китайкою криту. II 43.53.

♦ *У спол.* (3): а) в **труну** положити — *поховати* (1). Занедужала княгиня, І князь шахенувся. За бабами-знахурками По селах метнувся.. Лічили, лічили.. Поки її, безталанну, В **труну** положили. II 13.219; б) в **труні** лежать — *бути мертвим* (1). Нехай попи заспівають, А дружки заплачуть,— Легше, мамо, в **труні** лежать, Ніж його побачить. I 50.104; в) з **труною** одружитись — *померти* (1). Почув чернець, недохристився, Тільки на небо подивився Та щось промовив, застогнав І душу богові поспав, А сам з **труною** одружився. II 398.В.

♦ *Одн. Р.* труни II 23.19, без труни I 448.В, *З.* труну II 43.53, в труну II 419.В, *у спол. а)* II 13.219, *О.* з труною *у спол. в)* II 398.В, *М.* в труні II 322.718, 430.В, *у спол. б)* I 50.104.

ТРУП (37). Марини й матері не стало. Уже весною, як орали, Два **трупи** на полі найшли І на могилі поховали. II 101.319. Довелось самому.. Ходити, нудити, Поки пугач над стріхою В вікно не завне, А наймичка холодного **Трупу** не накріє II 176.359 // *У спол. трупом* *пасти* (*у пасти*) — *упасти, як мрець* (3). Дітей зостріла, і зомліла, І **трупом** пала, як узріла Той хрестик-шибеничку. II 318.553 // *Збірн.* (16). Улиці, базари Крились **трупом**, плили кров'ю. I 115.1366. Ой чого ти почорніло, Зелене поле? «Круг містечка Берестечка На чотири милі Мене славні запорожці Своім **трупом** вкрили» II 135.8. *Повт.* (2). Чума з лопатою ходила, Та гробовища рила, рила, Та **трупом, трупом** починала II 150.3.

♦ *Одн. Р.* трупу II 176.359, *збірн.* 1. 119.1528, II 126.48, 127.18, 135.12, *З.* труп II 154.17, *О.* трупом II 209.47, *у спол.* II 277.490, 318.553, 322.712, *збірн.* I 22.56, 65.80, 108.1147, 115.1366, 137.2186, 243.172, II 135.8, 232.28, 367.19, 497.В, *повт.* II 150.3 (2 р.), *Мн. Н.* трупи I 124.1724, 141.2345, 263.48, *З.* трупи I 136.2129, 263.43, 341.49, II 101.319, 150.30, 278.551, *за трупи* I 124.1732, *О.* меж трупами I 295.82, *М.* на трупах I 250.445, 333.147, 333.148, 519.В.

ТРУСИТИ, ТРУСИТЬ (2). *У спол.* кишені **трусити** — *грабувати*. У туркені у кишені Талари, дукати. Не кишені **трусить**, Ідем ризать — палить, Братів визволяти. I 200.42.

♦ *трусити* I 467.В, *трусить* I 200.42.

ТРУСИТИСЯ (6). 1. *Дрижати від страху* (5). Чого ж страшні діти? Чого Гонта ніби краде, Або скарб ховає? Аж **труситься**. I 142.2372.

2. *Перен. Хитатися* (1). Став владик земних судить Небесний владика.. Не хотять Познать розбити тьму неволі І всеу господа глаголи І всеу **труситься** земля. I 523.В.

♦ *труситься* 1. I 38.413, 142.2372, *труситься* 1. I 447.В (2 р.), 2. I 523.В, *трусилися* 1. I 134.2074.

ТРУТА (8). *Отрута*. А потім [генеральша] **трути** розвела І генерала напоїла II 225.193. [Мати] Найшла відьму, І **трути** достала, І **трутою** до схід сонця Дочку наповала. I 166.108. *У прикл. спол.* **трута-зілля** — *отруйна рослина* (3). Ой у полі могила; Там удова ходила, Там ходила-гуляла, **Трути-зілля** шукала. I 311.45.

О *Одн. Р. трути* I 166.104, 166.108, II 225.193, у *спол.* I 311.45, 311.46, II 114.21, *З. труту* II 451.В, *О. трутоу* I 166.109.

ТРАСИЛО (6). *Прізвище запорізького гетьмана.* Вже не три дні, не три ночі Б'ється пан **Трасило**. I 65.78. Обізавсь Тарас **Трасило**. «А годі журиться! А ходім лиш, лани-брати, З поляками битися!» I 65.69.

О *Одн. Н. Трасило* I 64.45, 65.69, 65.73, 65.78, 148.ІІІІІ., 415.В.

ТРАСТИ (4). 1. *Коливати. Образн.* (1). вже смеркає, Над головою вже **трясе** Ко-сою смерть. I 273.23.

2. *Викликати в комусь дрож (про лихоманку).* *Тавт.* (1). **Траси** ж тебе **трясця**, Хо-мо! Я не ляжу спати дома I 160.303.

3. *Хитати чимсь* (1). обок його Цариця небога, Мов опеньок засушений Тонка, довгоного, Та не на добре сердешна **Трасе** головою. I 472.В.

◆ У *спол.* кишенею **трясти**—чванитися багатством (1). цар.. Лизав у ліктора халяву, Щоб той йому на те, на се... Хоч півдінарія позичив; А той кишенею **трясе**, Виймає гроші і не лічить, Неначе старцеві дає. II 301.13.

О *трясе* 1. I 273.23, 3. I 472.В, у *спол.* II 301.13, *тряси* 2. I 160.303.

ТРАСТИСЯ (6). 1. *Хитатися* (3). конфедерати.. Аж корчма **трясється**—Краков'яка оддирають, Вальса та мазура. I 89.502. Шепочеться Авиньйона З римськими ченцями, Шепочуться антипапи, Аж стіни **трясуться** Од шепоту. I 268.204 // *Двигатити*—про землю (2). Гуля Максим, гуля батько.. Поміркує, загадає, Чи бити, чи пити, Чи танцювати, то й ушкварять, Аж земля **трясється**. I 104.986. Земля **тряслася**, трепегала Од реву львицища твого. II 325.24.

2. *Перен. Дрижати від страху* (1). Батьку! брате! Чом я не сторукий? Дайте ножа, дайте силу.. щоб пекло **Траслося** та мліло! I 115.1398.

О *трясється* 1. I 89.502, 104.986, *трясуться* 1. I 268.204, *трясуця* 1. I 485.В, *тряслася* 1. II 325.24, *тряслося* 2. I 115.1398.

ТРАСЦЯ (1). *Тавтол.* Траси ж тебе **трясця**, Хо-мо! Я не ляжу спати дома I 160.303.

ТУ *див. ТУТ.*

ТУГА (15). А хто грає, того знають І дякують люде: Він їм тугу розганяє, Хот

сам світом нудить. I 25.7. Одна тільки **туга** гризе моє серце, як заженуть у степ, то не доведеться ні од кого листа прийняти, ні самому послати, бо **туда** почта не доходить VI 49.32. Горе нам! Но, браті, не вдавайтесь в **тугу** I 375.60. У *прикл. спол.* журба-туга (туга-неволя, туга-нудьга) (3). І журба-туга на тім полі Зійшла для Руської землі. II 339.12. Білим трупом засіяне, А кровію политеє, Принесло **тугу**-неволю В землю Рускую те поле II 497.В. І плаче, плаче Ярослав-на.. І каже:—Сонце пресвятеє На землю радість принесло І людям і землі, моєї **Туги**-нудьги не розвело. II 337.47.

О *Одн. Н. туга* I 374.4, VI 49.32, у *прикл. спол.* II 339.12, *Р. туги* у *прикл. спол.* II 337.47, *З. тугу* I 25.7, 68.22, 199.8, 199.19, II 24.26, 68.6, VI 41.16, 46.16, у *прикл. спол.* II 497.В, в *тугу* I 375.60, *О. тугою* II 26.102.

ТУГИЙ (1). *Суворий, затятий*—про людину. Оставайся здоров, мій друже єдиний! Згадай інколи **тугого** мовчана і іскренного твого Т. Шевченка. VI 185.37.

ТУГО (3). *Присл.* 1. *Міцно* (2). Перед самим перелазом Дитина сповита—Та й не **туго**, й новенькою Святиною вкрита I 313.125. а люде Підстережуть вас на тотей, Уловлять і судить не будуть, В кайдани **туго** окують, В село на зрище приведуть II 328.47.

2. *Щільно* (1). Дивися, дитино.. Усі ті могили, усі отакі. Начинені нашим благородним трупом, Начинені **туго**. II 232.29.

О *туго* 1. I 313.125, II 328.47, 2. II 232.29.

ТУДИ (6), **ТУДА** (5). *Присл.* Не знаю, чи доведеться мені хоть що-небудь намалювати на Каспійському морі, бо мене весною **туди** поженуть. VI 62.2. Так от же що: Ото потоп буде, Пани **туда** повилазять Та дивиться будуть, Як мужики тонуть. I 305.402 // *Як співвідносне слово до присл. «де» у головному реченні* (2). Коли згинув чорнобривий,—То й я погибаю. Тоді неси мою душу **Туди**, де мій милий, Червоною калиною Постав на могилі. I 9.30.

О *туди* I 9.30, 86.397, II 411.В, VI 41.15, 62.2, 193.26, *туда* I 305.402, 522.В, VI 49.33, 145.21, 153.32.

ТУЖИТИ (2). Якби були знали, Що там заховали,—Не плакали б діти, Матір не **тужила** б! I 469.В.

О *тужила* б I 469.В, 518.В.

ТУЗ (2). 1. *Гральна карта* (1). Той **тузами** обирає Свата в його хаті, А той нишком у куточку Гострить ніж на брата. I 239.9.

2. *Перен. Важна особа* (1). Облизався неборака; Та меншого в пузо — Аж загуло!.. а той собі Ще меншого **туза** Межи плечі I 248.362.

О *Одн. З. туза* 2. I 248.362. *Мн. О. тузами* 1. I 239.9.

ТУЛА (2). де-то тепер наш добрий, наш ширий кошовий, чи ще в Тулі, чи вже за **Тулю** VI 24.8.

ТУЛИТИСЯ (2). *Образн.* Ніхто любив мене, вітав, І я **тулився** ні до кого II 392.В. Нема тепер таких великих душ на світі.. Одна твоя остала меж нами зимовать, та **тулячись** самотня на морозі, і сочинила собі поему VI 115.10.

ТУМАН (19). Далі гляню: У долині, мов у ямі, На багніщі город мріє; Над ним хмарою чорніє **Туман** тяжкий... I 246.270. А **туман**, неначе ворог, Закриває море І хмароньку рожеву II 178.11.

Повт. (4). Лечу, лечу, а вітер віє, Передо мною сніг біліє, Кругом бори та болота, **Туман**, **туман** і пустота. I 243.186. *Зверт.*

Повт. (2). Як тополя, похилилась Молодиця молодая. Щось до лона пригортає Та з туманом розмовляє: «Ой **тумане, тумане** — Мій латаний талане!» I 310.8. *Образн.* (1). А ти, пречистая, святая, Ти, сестро Феба молодая! Мене ти в пелену взяла.. І на могилі серед поля, Як тую волю на роздоллі, **Туманом** сивим сповила. II 284.7.

О *Одн. Н. туман* I 246.270, II 178.11, 178.15, *повт.* I 243.186 (2 р.), II 136.1 (2 р.), *Р. з-за туману* I 99.850, II 90.15, *із туману* II 85.11, *З. туман* II 219.36, *О. туманом* I 310.2, *образн.* II 284.7, *з туманом* I 310.7, *М. в (у) тумані* I 310.3, 311.37, 506.В, *К. тумане зверт., повт.* I 310.8 (2 р.).

ТУМАНОЧОК (3). *Зменш.-пестл. до туман.* *Зверт.* не дави, **туманочку!** Сховай тільки в полі, Щоб ніхто не знав, не бачив Моєї недолі!.. I 310.16. *Повт.* (2). Єсть у мене І батько, і мати... Єсть у мене... **туманочку**, **Туманочку**, брате!.. Дитя моє! I 310.23.

ТУПАТИ (1). І ворожка ворожила, Престріт замовляла.— Он бачиш, кінь осідланий **Тупає** ногою Під козаком I 494.В.

ТУПИЙ (1). Лютуй! лютуй, Мерзенний старче.. Ножем **тупим** Тебе заріжуть, мов собаку, Уб'ють обухом. II 276.451.

ТУПИТЬ (1). Так що ж мені тепер

робити З цими поганцями?.. Шкодів'оливо **тупить**, Бо де нема святої волі, Не буде там добра ніколи. II 75.231.

ТУПНУТИ (1). Випий трошки сього зілля — Все лихо загойть.. За перший раз, як за той рік, Будеш ти такою; А за другий — серед степу **Тупне** кінь ногою,— Коли живий козаченько, То зараз прибуде... I 52.165.

ТУПОРИЛИЙ (1). *Перен. Зневажл.* обок його Цариця небога.. Так оце то та богиня! Лишенько з тобою, А я, дурний, не бачивши Тебе, цяце, й разу, Та й повірив **тупорилим** Твоїм віршомазам. I 247.324.

ТУПЦЮВАТИ (1). Старий грає, примовляє, Ногами **тупцює**: «Якби мені лиха та лиха, Якби мені свекрівонька тиха» I 275.87.

ТУР (1). У *прикл. спол. тур-буйвол.* *Нар-поет.* із Києва **туром-буйволом** Іде веприщем за Рогнідою Володимир князь со киянами. II 74.200.

ТУРБА (1). *Турбота. Образн.* Ой діброво — темний гаю!.. Багатою Собі батька маєш.. І сповіє дорогою Білою габою,— Та й спать ляже, втопившись **Турбою** такою. II 330.15.

ТУРБАТИ (1). *Турбота.* Спасибі тобі, мій рідний брате! мій друже єдиний! за твою **турбацію**. VI 200.24.

ТУРБУВАТИ, ТУРБУВАТЬ (3). Так то, люде, Хотілося б... Та що й гадать... Нащо вже й бога **турбувать**, Коли по-нашому не буде. II 23.25 // *Хвилювати* (1). Батьку отамане Кошовий і друже мій єдиний!.. напиши тільки, чи жив ти, чи здоров і чи получив мою Москалеву криницю? Мене вона **турбує**. VI 145.25.

О *турбувать* II 23.25, *турбую* VI 33.6, *турбує* VI 145.25.

ТУРБУВАТИСЯ, ТУРБУВАТИСЬ, ТОРБУВАТЬСЯ (11). Нехай стара мати Навчається, як дітей тих Нових доглядати. Покажуйте!.. за науку, Не **турбуйтеся**, буде Материна добра плата. I 335.211. Ще, як приїдеш, то зараз пришли почталіона на квартиру Овсяннікова, щоб тобі не **торбуваться** насчет поміщення. VI 155.13. **Турбується**, заробляє, А того не знає, Що на старість одуріє І все занехаїть. Отак тепер і з сотником З дурним моїм сталося II 175.336 // *Хвилюватися* (2). Брате Микито, треба б тебе полаять.. Бач за що я

тебе хочу лаять, чом ти, як тільки почув моє письмо, до мене не написав, бо я тут **турбувався**. VI 17.6. *Образ.* (1). Моя Україно!.. Чи ти рано до схід сонця Богу не молилася?.. «Молилася, **турбувалася**, День і ніч не спала, Малих діток доглядала, Звичаю навчала» I 225.9.

О **торбуваться** VI 155.13, **турбуюсь** II 93.24, **турбується** II 175.336, VI 142.4, **турбувався** VI 117.6, **турбувалася образ.** I 225.9, **турбувались** II 79.87, **турбуйся** VI 204.28, **турбуйся** II 186.18, **турбуйтесь** I 335.211, 376.67.

ТУРЕЦЬКИЙ (10). У долині, мов у ямі, На багніщі город мріє.. Долітаю — То город безкрай. Чи то **турецький**, Чи то німецький I 246.272 // *Постійний епітет до «неволя»* (4). Наш отаман Гамалія, Отаман завзятий, Забрав хлопців та й поїхав По морю гуляти.. Слави добувати, Із **турецької** неволі Братів визволяти. I 203.149. У порівн. спол. як **турецький** святий — **бідний**; *той, хто нічого не має* (1). Треба буде одержі, бо з мене як знімуть казену, то я остануся, як той **турецький** святий, буквально голий. VI 138.25.

О **Одн. Н. турецький** I 246.272, у порівн. спол. VI 138.25, **Р.** (із) **турецької** I 203.149, **З.** (в) **турецьку** I 285.480, (в) **турецькою** I 285.494, **М.** (в) **турецькій** I 288.592, 351.26, 375.32, **Мн. Д. турецьким** I 102.937, **турецким** I 431.В.

ТУРЕЧЧИНА (5). А ти не знаєш... Що я в Волощині була.. Близнят в Бендерах привела. У білих Яссах колихала, У Дунаєві купала, В **Туреччині** сповила I 365.181.

О **Одн. З.** в **Туреччину** I 29.43, **М.** в **Туреччині** I 365.181, 365.194, 535.В, в **Туреччєні** I 535.В.

ТУРКЕНЯ (4). І заспівали козаки: «У туркені, по тім боці, Хата на помості». I 200.35. **Туркєня** дрімала, Дрімав у харемі ледачий султан. Тільки у Скутарі, в склепу, не дрімають Козаки сердеги. I 201.68.

Одн. Н. **туркєня** I 201.68, **Р.** у **туркені** I 200.35, 200.40, 200.45.

ТУРОК (7). *Про військо.* Виглянуло над Чигрином Сонце із-за хмари, Потягли в свої улуси З **турками** татарє. II 161.56 // *Збірн.* (3). Ой нема, нема ні вітру, ні хвилі Із нашої України; Чи там раду радять, як на **турка** стати, Не чуємо на чужині. I 199.3. У *прикл. спол. турки-я* ни чари (2). Тойді сироту Степана, Козака лейстрогого, Отамана молодого, **Турки-я** ни чари ловили I 285.485.

О **Одн. З.** **турка збірн.** I 284.461, 366.223, на **турка збірн.** I 199.3, **Мн. Н.** **турки у прикл. спол.** I 285.485, 286.511, **О.** з **турками** II 160.4, 161.56.

ТУРЧИН (1). *Турок.* Тяжко, тату, Із своєї хати До **турчина** поганого В сусідні прохатись, I 496.В.

ТУТ (100), **ТУТА** (4), **ТУ** (1). *Присл. 1.* У цьому місці; *протилежне «там»* (84). Лисянка — містечко Звенигородського повіту, над річкою Гнилим Тікичем. Тут зійшлися Гонта з Залізняком і розруйнували старосвітський будинок I 149. Прип. Я отутечки родилася, **Тут** і виростала. Отут, було, на цвинтарі Я з дітьми гуляю I 293.17. спасибі тобі за те, що ти хочеш сам приїхати в Нижній.. **тут** би тебе, преславного, на руках понесли твої безчисленні поклонники. VI 154.7 /**Тут** [в Записках о Южной Руси] живо вилитий і кобзар, і гетьман, і запорожець, і гайдамака VI 130.32. Єретик мій не ввесь, **тут** його й половини нема. VI 179.37. *Повт.* (4). Сини мої! орли мої! Летить в Україну.. Там найдеться душа щира, Не дасть погібати, А тут... а тут... тяжко, діти! I 76.51.

2. У цьому випадку (15). Тільки кисти уміючи треба вибрати.. Тут треба маляра аквареліста. VI 119.3 /Уже Марко чумакує I восени не ночує Ні під хатою, ні в хаті... Кого-небудь треба сватати. «Кого ж би тут?» старий дума I 317.262 // У спол. що тут (в світі) робить (діять)? (11). Я не сестра! Хто ж така? О боже, мій світе, Що о тут робить?.. Батька нема, А він занедужав, Та ще й умирє!.. I 279.236. З переляку Вмерла Катерина.. Нема ради! Тільки вітер свище У димарі та в комині. Що тут в світі діять? II 458.В.

3. У цей час (6). У Бендери Прийшли ми.. Тут дав бог мені близнята, Якраз против спаса. I 366.224. Я, вставши раненько, заходився писати до вас лист оцей; тільки що заходився, а тут чорт несе єфрейтора VI 62.6.

О **тут** 1. I 23.108, 68.9, 149. Прип., 201.77, 293.17, 302.332, 361.47, 361.49, 381.11, 472.В, II 46.61, 46.62, 46.69, 47.82, 98.211, 106.93, 174.291, 217.7, 217.9, 217.10, 221.69, 232.32, 258.401, 357.1, 384.В, 391.В, 459.В, VI 16.13, 17.6, 20.11, 21.6, 24.16, 24.29, 26.14, 27.14, 28.6, 28.12, 35.6 (2 р.), 43.25, 45.29, 54.29, 54.34, 55.1, 70.29, 84.3, 130.32, 130.34, 141.37, 147.1, 147.7, 147.24, 148.33, 154.7, 154.16, 154.36, 155.15, 155.23, 156.12, 163.12 (2 р.), 163.25, 164.12, 165.6, 167.4, 170.2, 172.19, 179.37, 189.28, 192.33, 194.7, 200.29, 209.37, 217.9, 221.4, *пост.* I 76.51 (2 р.), II 13.1318 (2 р.), 2. I 317.262, II 227.10, VI 119.3,

216.30, у спол. I 234.158, 279.236, II 63.66, 95.108, 105.60, 106.79, 158.41, 254.225, 458.В, VI 19.15, 139.18, 3, I 107.1104, 366.224, II 467.В, 488.В, VI 42.36, 62.6, тута I. I 5.91, 501.В, II 155.12, 188.87, ту I. I 122.1650.

ТУТЕШНІЙ (3). На тім тижні почнуть-ся тут дворянські вибори, уже почали збираться повітові пани, то може б ти здумав показати себе їм на тутешній сцені. VI 154.17.

Одн. 3. (через) тутешнього VI 50.38, **М.** (на) тутешній VI 154.17, **Мк. Н.** тутешній VI 216.34.

ТУЧА (1). Вітрило-вітре мій єдиний... Моє веселе-надію В степу між тучею розв'яв! II 496.В.

ТУШЕВАЛЬНИЙ (1). До всього того, що я те[бе] просив, прибав.. тушевального чорного порошка 4 золотника. VI 119.17.

ТЮ (2). *Вигук, яким передають здивування, обурення.* Повт. **Тю, тю,** дурні, захи-меніт! I 473.В.

ТЮК (1). Посилаю тобі 10 моїх Букварів на показ, а с конторы транспортов ти получиш їх 1000, і не розв'язувавши тюка, передай його, хто там у вас старший над воскресними школами? то йому і передай. VI 227.5.

ТЮПАТИ (1). Давид стенає та ридає.. І йде, ридаючи, до сина. Аж тюпає, немов біжить. II 72.114.

ТЮРМА (30). 1. *Місце ув'язнення* (28). У нас же й світа, як на те — Одна Сибір неісходима, **А тюрм!** а люду! .. Що й лічить! I 327.91. Давно вже я сижу в неволі, Неначе злодій взаперті, На шлях дивлюся, та на поле, Та на ворону на хресті.. Більш нічого **З тюрми** не видно. II 265.22 /Дурні та гордії ми люди.. А хвалимось, що ось-то ми I над землею і водою, I од палат та до тюрми Усе царі II 202.5. *Образн.* (1). О зоре ясна моє! Ведеш мене з тюрми, з неволі, Якраз на смітничок Миколи, I світиш, і гориш над ним II 281.66 //Заслання (1). 2 августа я виврився з своєї тюрми, а 5 августа гуляв уже по славному городу Астрахані. VI 144.38.

2. *Ув'язнення як стан* (2). Молюся! господи, молюсь! Хвалить тебе не перестану! Що я ні з ким не поділю Мою тюрму, мої кайдани! I 389.27.

Одн. Н. тюрми I. II 265.40, **Р.** тюрми I. II 473.В, тюрми I. II 466.В, до тюрми I. II 202.5, з (із) тюрми I. II 265.22, 265.36, VI 144.38, *образн.* II 281.66, *коло тюрми* I. II 461.В, *од тюрми* I. I 327.71, **З.** тюрму 2. I 389.27, в тюрму I. I 286.516, II 187.56, 325.29, **М.** в тюрмі I. I 300.268, 466.В, II 225.230,

270.217, 271.243, 322.720, 2. II 109.6, в тюрмі I. II 468.В, **Мк. Р.** тюрм I. I 327.91, **З.** тюрми I. I 329.148, II 102.22, 472.В, тюрми I. II 461.В, в тюрмі I. II 495.В, **М.** в тюрмах I. I 107.1123, II 270.234.

ТЮТЮН (1). А тим часом Кете лиш кресало Та тютюну, щоб, знаєте, Дома не журились. I 37.385.

ТЯГНУТИ (1). I... гу! Загнув батько дугу, Тягне мати сунупно, А ти зав'яжи, доню. I 129.1922.

ТЯЖКИЙ (61). 1. *Такий, що має велику вагу, важкий* (13). Забрязкали тяжкі окови На неофітах. II 464.В. *Образн.* (4). Вороги!!.. Ви тяжкий камень положили Посеред шляху... і розбили О його... бога боячись! Моє малеє, та убоге Та серце праведне колись! II 239.22. I ніхто не бачить, I не бачить, і не знає — Оглухли, не чують... I госьода зневажають... Людей запрягають В тяжкі ярма. I 330.15. Лети ж, моя думо, моя люта муко, Забери з собою всі лиха, всі зла, Своє товариство — ти з ними росла, Ти з ними кохалась, їх тяжкії руки Тебе повивали. I 243.166 //Про те, що своїм виглядом, звучанням, рухами і т. п. справляє враження чогось важкого (4). Перед іконою пречистої Горить лампада уночі. Поклони тяжкії б'ючю, [генералша] Ридала, билася... II 222.110. Далі гляню: У долині, мов у ямі, На багниць город мріє; Над ним хмарою чорніє Туман тяжкий... I 246.270 //У спол. тяжкії сльози (4). мені Не жаль було давно одбутих, Давно похованих, забутих, Моїх кровавих тяжких сльоз. I 389.12.

2. *Такий, що вимагає багато зусиль для здійснення, подолання чогось* (7). В тій гаю, У тій хатині, у раю, Я бачив пекло... Там неволя, Робота тяжкая II 229.23. Спасибі їй, добрій В[арварі] Н[іколаєвні].. хоче мені, як сама достане, прислати книжок. Як пришло, то тойді я і тяжкого походу, і Аральського моря, і безлюдного степу киргизького не злякаюсь. VI 49.30. *Образн.* (2). Може викую я з його [слова] До старого плуга Новий леміш і чересло. — I в тяжкії упруги... Може зорю переліг той I 228.58 /Такий, що завдає багато клопоту (про дитину) (1). Поплакала стара мати Та й стала ридати. I молилась, і ридала, Кляда все на світі. Ох, тяжкі ви, безталанні У матері діти! I 235.196.

3. *Обтяжливий; такий, що переноситься з великими труднощами, переживаннями* (15). Друже мій давній, друже мій еди

ний! із далекої Киргизької пустині, із **тяжкої** неволі вітав я тебе, мій голубе сизий, ширими сердечними поклонами. VI 152.10. Розказали кобзарі нам Про війни і чвари, Про **тяжкее** лихоліття... Про люті кари II 30.53. Понад Дніпром козак іде.. Чого ж сумний невеселий Іде — чуть не плаче? Якусь **тяжку** недоленьку Віщує козаче. I 112.1274 //Про час (8). Думи мої! літа мої, **Тяжкії** три літа. До кого ви прихилитесь, Мої злії діти? I 353.86. Боже милий, Чому ти не хочеш Укоротити свої темні, **Тяжкі** мені ночі!.. I 238.36 //Постійний епітет до «година» (3). серце жде чогось. Болить Болить, і плаче, і не спить, Мов негодована дитина. Лихої, **тяжкої** години Мабуть ти ждеш? II 288.6 //Пов'язаний з неприємним фізичним відчуттям (1). Наробив він мені оцей старий лиха: приїзжав до мене на святках колядувати. Я й досі ще хожу неначе з **тяжкого** похмілля од його колядок. VI 162.33.

4. **Сильний, глибокий; такий, що причинить великі муки** (16). Даль чоловік добрий, розумний і могутий, він добре знає, як тут ми пропадаємо, то **тяжкий** гріх йому буде, як він не схоче промовити за мене хоч одно слово. VI 43.25 //Постійний епітет до «лихо», «горе» (8). Отаке-то лихо **тяжке**, Батьку ти мій, друже! Блужу в снігах та сам собі: «Ой не шуми, луже!» Не втну більше. I 59.74. До **тяжкого** горя привів мене господь на старість, а за чії гріхи? Ёй же богу, не знаю. VI 115.23 //Такий, що завдає страждань (4). Вітрило, вітре господине! На-що ти віеш, мій єдиний. На-що несеши ти на крилі Ті ханови **тяжкії** стріли На вої милії мої II 496.В. //Небезпечний, нестерпний (про хворобу, рану) (2). занедужав я спершу ревматизмом, **тяжкий** недуг, та я все-таки потроху борюся з ним, і лікар, спасибі йому, трохи помагав VI 42.31. В Путівлі граді вранці-рано Сніває, плаче Ярославна.— на тілі, На княжім білім, помарнілім, Омию кров суху, отру **Глибокії, тяжкії** рани... II 336.12.

5. **Гнітючий, сумний** (8). Спасибі вам, друже мій добрий, я з самої весни не чув рідного, широкого слова.. А вам першим бог велів розважити мою **тяжку** тугу в пустині ширими словами. VI 41.16. Молюся, знову уповаю, І знову сльози виливаю, І думу **тяжку** мою Німим стінами пере-

даю. I 360.3. **Повт.** (2). «Гай! гай!... Старий промовив: — недоуми! Занапали божий рай!...» І думнее Чоло похмаріло... Мабуть щось **тяжке, тяжкее** Вимовить хотілось? Та не вимовив... II 26.77.

6. **Неприємний (про голос)** (2).— Хазяїн дома? .. Указ Од кесаря, його самого, Щоб ви сьогодні, сей же час! Ви на ревізію у город.. ішли.— І зник, пропав той **тяжкий** голос. II 312.304.

Одн. **Н. тяжкий** 1. I 246.270, 3. VI 49.15, 4. VI 42.31, 43.25, 6. II 312.304, **тяжкая** 2. II 229.23, 385.В, 3. II 63.70, 5. II 311.249, **тяжке** 4. I 40.475, 45.689, 59.74, 339.77, 352.41, II 381.В, **Р. тяжкого** 2. VI 49.30, (до) **тяжкого** 4. VI 115.23, **тяжкої** 3. II 288.6, 5. VI 50.30, (із) **тяжкої** 3. VI 152.10, (з) **тяжкого** 3. VI 162.33, **Э. тяжкий** 1. образн. II 239.22, (за) **тяжкий** 4. II 234.88, (на) **тяжкий** 6. II 340.4, **тяжку** 3. I 112.1274, 551.В, 5. I 260.10, VI 41.16, 46.16, **тяжкую** 3. II 482.В, 5. I 360.3, (в) **тяжкую** 2. I 285.489, 3. I 285.494, 395.12, II 444.В, **тяжке** 5. **повт.** II 26.77, **тяжкее** 5. **повт.** II 26.77, (на) **тяжке** 4. II 59.5, (про) **тяжке** 3. II 30.53, **М.** (в) **тяжкий** 2. образн. II 343.12, **Мн. Н. тяжкі** 1. II 464.В, образн. I 244.211, 1. **у спол.** II 21.30, 2. I 235.196, **тяжкії** 1. образн. I 243.166, 3. I 353.86, II 63.71, **Р. тяжких** 1. **у спол.** I 389.12, **Э. тяжкі** 3. I 238.36, 4. I 336.232, **тяжкії** 1. II 110.15, 222.10, 4. II 336.12, **тяжкий** 4. II 496.В, (в) **тяжкі** 1. образн. I 330.15, 2. образн. I 228.58, (за) **тяжкіе** 4. I 375.53, **О. тяжкими** 1. **у спол.** I 260.11, II 405.В, **М.** (на) **тяжких** 4. II 496.В, (у) **тяжких** 1. I 523.В.

ТЯЖКО (143). **Присл. 1.** Про моральний стан, переживання (115). Утопився б молоденький, Щоб не нудить світом; Утопився б,— **тяжко** жити, А нема де дітись. I 15.7. Іде шляхом молодича.. Зострілася з чумаками.. «Христа ради, Дайте на дорогу!» Бере шага, аж труситься: **Тяжко** його брати!.. Та й навіщо?.. А дитина? Вона ж його мати! I 38.414. Люде, люде! Коли то з вас буде Того добра, що маєте?.. Не спи- няла весна крові, Ні злості людської. **Тяжко** глянуть; а згадаєм — Так було і в Трої. I 137.2159. **Повт.** (6). **Тяжко, тяжко** в світі жить І нікого не любить II 117.5 //Присудк. з додатком і без нього (25) Чого мені **тяжко**, чого мені нудно, Чого серце плаче, ридає, кричить, Мов дитя голodne? I 257.1. прошу твоєї широй братньої поради — і перше так було, а тепер аж надто стало **тяжко** на самоті. Якби не робота, то я давно одурів би VI 198.17. **Повт.** (16). Коли не жив чорнобривий, Зроби, моя пташко! Щоб подому не вернулась... **Тяжко** мені, **тяжко!** I 51.133. господь не благословив моєї доброї долі! — не дав мені докончити віку короткого на нашій любій Україні. **Тяжко!** аж сльози капають,

як згадаю, так **тяжко**! VI 58.3 //Гірко, бо-лісно. Вживається, як правило, з словами «плакати», «заридати», «усміхнутись» (28). Вставало сонце з-за могили, Раділи люде встаючи. А мати й спати не лягала, Дочку вечерять дождала І **тяжко** плакала ждучи. І 387.66. «За що вони мене люблять?.. Може, вони догадалися... Ні, не догадалися — Вони добрі!...» І наймичка **Тяжко** заридала. І 319.371. Усміхнулася Катерина, **Тяжко** усміхнулася: Коло серця — як гадина Чорна повернулася. І 41.510. *Повт.* (10). Не співає чорнобрива, **Тяжко, тяжко** плаче... І 463.В. *У прикл. спол. тяжко-важко (тяжко, важко)* (13). Отакий-то Перебендя, Старий та химерний! Заспіває про Чалого — На Горлицю зверне.. Або, щоб те знали, **Тяжко-важко** заспіває, Як Січ руйновали. І 26.35. Галайда.. Замовк, зажурився, Поїхав ходою, **Тяжко-важко** сіромасі Боротись з нудьгою. І 120.1594. **Тяжко**, важко сиротині, А ніхто не бачить... І 58.40.

2. *Трудно. Про матеріальне становище людини* (9). **Тяжко** дітей годувати У безверхій хаті І 312.78. [Княжна] одпочить Зайшла в Чигрин до на[с] убогих, Та мабуть тяжкая дорога Її спіткала — **тяжко** жить С старцями по світу ходити. II 385.В. А я стою, похилившись, Думаю, гадаю, Як то **тяжко** той насущний Люди заробляють. І 251.505 //Присудк. (2). Кохалася мати синном.. а тим часом Батько умирає. Осталася удовою, Хоч і молодію І не одна... та все ж **тяжко**.. Присудили сусідоньки У наймах служити. І 232.73 //Про фізичний стан (1). я ледве додибала До вашої хати.. Так шось **тяжко** стало! І 320.410.

3. *Сильно* (19). Оксано, Оксано!.. Подивися на Ярему. Де ти? Може, гине, Може, **тяжко** клене долю І 118.1485. Чого я У той гай ходила? І за що його так довго, Так **тяжко** любила! II 198.32. Диво дивнее на світі З тим серцем буває! Увечері цурається, Вранці забігає! Та так **тяжко** забігає, Що хоч на край світа Шукать піде... II 79.76. *Повт.* (2). І в тій хаті поставили Царя почувати.. він мені Махає рукою, Каже коня напоїти, А я й напоїла!.. Я не знала, що я **тяжко, Тяжко** согрішила! І 296.108 //Жорстоко, суворо (3). За що, не знаю, а караюсь, І **тяжко** караюсь! І коли я спокують, Коли діжду краю, Не бачу й не знаю! І 244.217.

◇ **тяжко** I. І 14.14, 15.7, 30.106, 38.414, 41.510, 55.13, 58.68, 75.31, 80.233, 84.340, 86.406, 99.832, 108.1152, 121.1601, 137.2159, 140.2287, 140.2288, 161.318, 161.327, 166.84, 237.20, 243.179, 250.453, 267.186, 289.637, 319.371, 322.454, 342.82, 361.64, 363.111, 381.27, 387.66, 439.В, 462.В, 463.В (2 р.), 478.В, 528.В, 555.В, II 37.78, 37.108, 45.19, 51.93, 66.157, 112.23, 179.23, 190.10, 190.27, 198.21, 210.3, 215.3, 228.43, 240.31, 279.561, 310.235, 405.В, 411.В, 415.В, 450.В, 456.В, VI 42.22, *повт.* І 140.2294, 140.2295, 161.316 (2 р.), 463.В (2 р.), 534.В (2 р.), 551.В (2 р.), II 117.5 (2 р.), 221.66 (2 р.), 490.В (2 р.), *присудк.* І 76.51, 117.1475, 127.1825, 133.2023, 257.1, 438.В, II 223.120, VI 133.6, 198.17, *присудк.*, *повт.* І 51.133 (2 р.), 117.1467, 117.1468, 159.268 (2 р.), 249.424 (2 р.), VI 43.1 (2 р.), 57.33, 57.34, 58.3, 58.4, 73.11, 73.12, *у прикл. спол.* І 15.1, 16.39, 26.35, 58.40, 81.255, 92.603, 111.1242, 120.1594, 126.1794, 142.2389, 316.222, 447.В, II 318.520, 2. І 251.505, 312.78, 352.38, 393.1, II 180.43, 385.В, 488.В, *присудк.* І 232.73, 320.410, 3. І 32.170, 65.82, 111.1214, 118.1485, 244.217, 255.49, 471.В, 554.В, II 78.70, 79.76, 146.12, 196.83, 198.32, 327.7, 442.В, VI 70.29, 138.11, *повт.* І 296.108, 296.109.

ТЯМА (1). У *спол.* в **тяму** вдатися — *запам'ятатися*. Мабудь, добре москалі В **тяму** їй вдалися І 410.В.

ТЯМИТИ (6). Тільки кисті уміючі треба вибрати. Не знаю, чи Семен **тямить** що в сім ділі. VI 119.3. Примкніть во ім'я божіє мого брата коло свого заводу, хоч коло буряків; а він це діло дуже добре **тямить**. VI 202.17.

◇ **тямить** VI 119.3, 202.17, **тямим** VI 217.16, **тямлять** І 374.16, **тямили** І 547.В, **тямили** VI 32.20.

ТЯМКА (1). У *спол.* в **тямку** дати — *запам'ятатися, врізатися в пам'ять*. Полетіла Катерина І не одяглася. Мабудь, добре Московщина В **тямку** їй далася! І 42.578.

ТЯСМИН (5). Назва притоки Дніпра. Он бачите, над Києвом Мігла простяглася, І над Дніпром і **Тясмином** Земля затряслася. І 303.349.

◇ *Одн. Р.* із **Тясмина** II 161.40, *О.* за **Тясмином** І 500.В, над **Тясмином** І 100.868, 303.349. *М.* в **Тясмині** І 497.В.

ТЯСЬМА (1). Друга назва річки **Тясми-ну**. То понаставляли Ті фігури он для чого: Щоб люди не крали Води з річки — та щоб нишком Піску не орали, Що скрізь отам за **Тясьюмо**. І 305.412.

ТЬМА (18). *Темнота*. Надворі вже смеркло, і, **тьмою** повитий, Дрімає, сумує Іерусалим. II 70.64. туман, неначе ворог, Закриває море І хмароньку рожеву, І **тьму** за собою Розстилає туман сивий II 178.14. *Повт.* (2). Кума моя і я В Петропольським лабіринті Блукали ми — і **тьма**, і **тьма**... II 371.3. *Образн.* (12). І засвітив,

любомудре, Світоч правди, волі... І слав'ян сім'ю велику Во **тьмі** і неволі Перелічив до одного І 263.41. *Образн. Повт.* (2). Не зійде сонце. **Тьма**, і **тьма**! І правди на землі нема! ІІ 357.7. *У прикл. спол.* (2): а) **тьма**-неволя (1). А новий день, із **тьми**-неволі, На Колізей і Капітолій Уже світив, уже сив. ІІ 472.В; б) **тьма**-ю доль (1). А новий день із **тьми**-ю долі, На Колізей і Капітолій Уже світив, Уже сив. ІІ 462.В.

◇ *Одн. Н. тьма повт.* ІІ 371.3 (2 р.), *образн.* ІІ 59.19, 436.В, *образн., повт.* ІІ 357.7 (2 р.), *Р. із тьми образн.* ІІ 282.93, *у прикл. спол.* а) ІІ 472.В,

у прикл. спол. б) ІІ 462.В, **З. тьму** ІІ 178.14, *образн.* І 309.45, 344.138, **во тьму образн.** І 524.В, **О. тьмоу** ІІ 70.64, *образн.* ІІ 178.16, **М. во тьмі образн.** І 263.41, 344.160, 345.185.

ТЬМА² (1). *Дуже багато.* І без огня, і без ножа Стратеги божії воспрянуты. І **тьми** і тисячі поганих Перед святими побіжать. ІІ 275.423.

ТЬОПАТИ (1). Любая Надежда Михайловна. Передайте оце добро Ликері. Я вчора тільки почув, що вона занедужала.. **десь тьопала** по калюжах та й простудилася. VI 218.15.

У

У див. В.

УБИВАТИ (1), **ВБИВАТИ** (2). Ходім, брати, у неділю У Хвастов гуляти, Ляхів мордувати, На смерть **убивати** ІІ 427.В. А Галайда кричить: «Батьку! Стійте!.. пропадаю!» Постривайте, не **вбивайте**: Там моя Оксана» І 130.1966. *Образн.* (1). А сьогодні, сини мої, Горе мені з вами! Поцілуйте мене, діти, Бо не я **вбиваю**, А присяга. І 139.2242.

УБИРАТИ (1). *Образн. Одягати, наряджати.* Було, як смеркає, Зашебече на калині— Ніхто не минає. Чи багатий, кого доля, Як мати дитину, **Убирає**, доглядає,— Не мине калину. І 11.19.

УБИТИ, УБИТЬ (29), **ВБИТИ** (16). *Умертвіти, позбавити життя.* Пан поїхав десь далеко, А мене покинув. І прокляли його люде, Будинок спалили... А мене, не знаю за що, **Убити**— не **вбили**. Тільки мої довгі коси Остригли І 356.50. А царь, щоб Гурій і не знав, Звелів **убить** його та й годі ІІ 416.В. В Умані Гонта **убив** дітей своїх за те, що їх мати-католичка помогла єзуїтам перевести їх в католики. І 149. Прип. Ченчіо колись **Убила** батька кардинала ІІ 17.358. Marie!.. Молися й дякуй, що не кинув.. А то б цеглиною **убили**— Якби не вкрив, не заховав! ІІ 311.275. Сини мої, сини мої! Чом ви не великі? Чом ворога не різали? Чом матір не **вбили**, Ту прокляту католичку І 139.2255. Преблагий був муж на світі Максим отой, сину. А я! а я!.. не вимовлю. Моя ти дитино! Я **вбив** його. ІІ 255.269. Ножем тупим Тебе [кеса-

ре] заріжуть, мов собаку, **Уб'ють** обухом. ІІ 276.453. *Повт.* (4). кричить Надворі голос, що є сили. Ляхи зомліли. «Хто такий?» Оксана в двері: «**Вбили! вбили!**» І 97.809 // *У спол.* (2): а) хоч **убий** (1). Хоч **убий**, не вмію; треба б хвалить, так сором, а гудить не хочеться. І 150.П; б) чорти б **убив** його батька. *Лайл.* (1). тут тепер 10° морозу, не вам кажучи, а кожуна нема, чорти б **убив** його батька, і купила нема. VI 24.17 // *Перен.* (3). Десять літ неволі, друже мій єдиний, знівечили, **убили** мою і віру і надію ІІ 130.8. Ані кара, ні кайдани Тії сили не **вбили**... ІІ 458.В.

◇ **Убити** І 356.50, *перен.* ІІ 169.174, **убить** ІІ 416.В, **убив** І 4.58, 149. Прип. ІІ 71.90, 74.206, 257.357, 411.В, **вбив** І 327.99, ІІ 255.269, 353.102, **убила** І 295.79, ІІ 17.358, 159.86, **вбила** І 143.2401, **убили** І 276.127, 528.В, ІІ 100.291, *перен.* VI 130.8, **вбили** І 120.1576, 139.2255, 295.93, 295.94, 355.4, 356.50, 357.82, *повт.* І 97.809 (2 р.), *перен.* ІІ 458.В, **уб'є** ІІ 327.11, **уб'єм** ІІ 119.1551, **уб'ють** ІІ 276.451, 276.453, 310.231, 311.254, 327.18, **уб'ють** І 143.2426, **убий повт.** ІІ 16.355, 16.356, *у спол.* а) І 150.П, **убийте** ІІ 138.2213, **вбийте** І 445.В, **убив** (б) *у спол.* б) VI 24.17, **убили** (б) ІІ 311.275.

УБИТИЙ (10), **ВБИТИЙ** (4). 1. *Позбавлений життя через убивство* (10). Ні, чорнявий не **убитий**, Він живий, здоровий... І 31.147. На улиці валяється **убита** дитина.. Горе тобі ІІ 158.72. Невдяка. Смердітимуть, як та собака, **Убитя** й кинута в рові... ІІ 487.В // *Субст.* (1). Цікаві (нігде правди діти) Підкаралися, щоб ізлякати; Коли подивляться, що **вбитий**,— З переполоху ну втікати! І 8.199.

2. *Перен. Приголомшений, пригнічений* (1). О господи! Дай мені хоч глянуть На народ отой **убитий** ІІ 191.37.

◆ У *спол.* мов **убитий** (3). Старий Трохим по надвір'ю, Мов **убитий**, ходить. І 322.461. шелестить Пожовкле листя; мов **убитий**, Старий під хатою сидить І 282.354.

◇ *Одн.* **Н.** **убитий** 1. І 31.147, у *спол.* І 117.1467, 282.354, 322.461, **вбитий** 1. І 31.143, ІІ 208.7, *субст.* І 8.199, **убита** 1. ІІ 158.72, ІІ 487.В, **убитая** 1. ІІ 159.73, **З.** (на) **убитий** 2. ІІ 191.37, **О.** **вбитим** 1. І 123.1686, **Мн.** **Н.** **убиті** 1. І 244.225, **Р.** **убитих** 1. ІІ 278.539.

УБИТО (3). *Присудк. Безособ.* А восени на улиці Сотника **убито!** ІІ 176.391.

◇ **убито** І 8.212, ІІ 176.391, 361.16.

УБИГАТИ *див.* **ВБИГАТИ**.

УБЛАГАТЬ (6), **ВБЛАГАТИ** (1). 1. *Проханнями запевнити, схилити кого до згоди на що-н.* (6). **Ублагала** Капітолійський той сикліт, Щоб первенця її вітали Святії ідоли. ІІ 267.114. То сяк, то так **ублававши** фельдфебеля, вернувся я до хати і захожуюся знову [писати] VI 62.9 // *Схилити до милосердя, зробити милостивим* (2). А Ярина їх слухала... Та святих **ублагала**. **Ублагала**... на всеїдній З Степаном побрались. І 289.663. От і талан господь послав На вбогий хутір, **ублагали** Царя небесного! ІІ 220.9.

2. *Перен. Відвернути* (1). Не милують, Карають завзяті. Ні каліка, ані старий, Ні мала дитина Не остались,— не **вблагали** Лихої години. І 123.1694.

◇ **ублагати** 1. VI 73.18, **ублавав** 1. VI 43.22, **ублагала** 1. І 289.663, ІІ 267.114, **ублагали** 1. ІІ 220.9, **ублагали** 2. І 123.1694, **ублававши** 1. VI 62.9.

УБОГИЙ (104), **ВБОГИЙ** (107). 1. *Бідний, злиденний, нужденний* (11). Я був **убогий** сирота. А у сусіда виростала У наймах дівчина. ІІ 64.73. Круг себе сумно озирнулася, На руки козеня взяла І веселенька пішла. На хутір бондарів **убогий**. ІІ 308.140. А що за дівчина була, Так так що краля! і не **вбога** ІІ 206.57 /де лежить Останок славного Богдана? Де Остриянина стоїть Хоч би **убогая** могила? І 108.1141 // *Субст.* (28). Діли з **убогим** заробиток, То легше буде й зароблять. ІІ 50.59. Уже **вбогі** ворушились, На труд поспішали І 251.493. *Зверг.* (1). Душа **убога**.. лягла Одпочивати собі, небога. А воля душу стерегла.— Прокінься, каже. Плач, **убога!** ІІ 357.6. У *прислів'ї* (1). Тече вода

і на гору Багатому в хату. А **вбогому** в яру треба Криницю копати. І 232.96* // *Малий, незначний за кількістю* (3). Я думав, грішний перед богом, Нехай хоть часточка **убога** За мене піде, за наш край ІІ 234.76 // *Мізерний* (1). Я, нарисовавши дещо, оддавав за самую **убогую** ціну, так що ж — сміювся! VI 54.35 // *Скудный (про природу, рослинність)* (2). Прощай, **убогий** Кос-Арале. Нудьгу залятую мою Ти розважав-таки два літа. ІІ 207.5. *Образн.* (1). Не нарікаю ні на кого. Я сам себе, дурний, дурю, Та ще й співаючи. Орю Свій переліг — **убогу** ниву! Та сію слово. ІІ 349.5.

2. *Нікчемний* (1). А ви, святіе предтечі, По всьому світу розійшлись І крихту хліба понесли Царям **убогим**. ІІ 347.7.

◆ У *спол.* (19): а) душа **убогая** — *принижена, ображена душа* (11). Душе моя **убогая**, Чого марне плачеш, Чого тобі шкода? І 242.119. А тепер, як розглядив, то душа моя **убогая** розсипалась, мов пиліна перед лицем вітра.. що ж діяти? VI 42.26; б) **убоге** серце (5). Світе мій! Моя ти зоренько святая! Моя ти сило молодая! Світи на мене, і огрій, І оживи мое побите **Убоге** серце, неукрите, Голоднее. ІІ 290.13; в) **убогі** серцем (1). І все розтлили, осквернили, І осквернених, худослих, **Убогих** серцем, завдали В роботу-каторгу. ІІ 351.20; г) **убога** голова (1). Нічого не відю **Убогою** головою ІІ 213.69; д) **убога** лепта (1). Слава тобі, Шафаріку... Привітай же в своїй славі І мою **убогу** Лепту — думу немудрую Про чеха святого... Про славного Гуса! І 264.73.

◇ *Одн.* **Н.** **убогий** 1. І 84.346, ІІ 121.267, 344.144, ІІ 32.15, 64.73, 77.24, 207.5, 228.49, 311.270, 315.419, VI 86.28, *субст.* І 100.871, 547.В, ІІ 32.15, **вбогий** 1. ІІ 283.16, *субст.* ІІ 265.29, **убогій** 1. І 425.В, 435.В, 523.В, ІІ 488.В, 489.В, *субст.* І 430.В, 534.В, ІІ 482.В, **убога** 1. І 162.362, ІІ 234.76, 372.2, 411.В, 449.В, 484.В, у *спол.* а) ІІ 357.2, **убогая** 1. І 108.1141, ІІ 349.25, *субст.* ІІ 263.9, у *спол.* а) І 242.119, 243.155, VI 42.26, **вбога** 1. ІІ 206.57, **убоге** 1. ІІ 45.5, 58.15, **вбогес** 1. ІІ 411.В, **Р.** **убокої** 1. у *спол.* а) ІІ 240.32, 305.24, (з) **убокої** 1. ІІ 219.46, **Д.** **убокому** 1. І 133.2031, 363.122, VI 85.29, **вбокому** 1. *субст.*, у *прислів'ї* І 232.96, **убогій** 1. І 343.133, ІІ 49.16, 456.В, у *спол.* а) ІІ 266.81, 305.24, **вбогий** 1. ІІ 249.32, **З.** **убоного** 1. VI 161.12, *субст.* І 364.134, ІІ 119.10, (в) **убогий** 1. ІІ 391.В, (на) **убогий** 1. ІІ 308.140, 441.В, (на) **вбогий** 1. ІІ 220.9, **убогій** 1. ІІ 449.В, (в) **убогій** 1. ІІ 486.В, (на) **вбогий** 1. ІІ 449.В, **убогу** 1. І 234.171, 348.18, ІІ 25.58, *образн.* ІІ 349.5, *субст.* ІІ 105.52, у *спол.* а) ІІ 190.32, у *спол.* д) І 264.73, (в) **убогу** 1. І 13.93, **убогую** у *спол.* а) ІІ 112.13, (в) **убоною** 1. ІІ 311.272, (за) **убоною** 1. VI 54.35, **вбогу**

1. І 308.19, убоге у спол. б) І 351.17, ІІ 179.14, 239.25, 290.13, вбоге 1. І 533.В, ІІ 394.В, у спол. б) ІІ 433.В, О. (з) убогим 1. І 157.189, субст. ІІ 50.59, (за) убогим 1. ІІ 189.119, убогою у спол. г) ІІ 213.69, М. (в) убогий 1. ІІ 306.34, 323.756, 384.В, (на) убогий 1. субст. І 261.3, (в) убогим 1. ІІ 205.16, К. убога 1. субст., зверт. ІІ 357.6, Мн. Н. убогі 1. ІІ 333.137, ІІ 7.10, 289.33, 305.20, 314.364, субст. І 515.В, вбогі 1. ІІ 51.104, субст. І 251.493, вбогіі 1. субст. ІІ 51.107, 312.314, Р. убогих 1. І 99.833, 343.131, VI 226.15, субст. ІІ 10.77, 10.79, 10.85, (до) убогих 1. субст. ІІ 385.В, (ради) убогих 1. субст. ІІ 289.20, Д. убогим 1. ІІ 314.396, субст. ІІ 499.В, 2. ІІ 347.7, З. убогих 1. субст. ІІ 291.24, 341.11, у спол. в), субст. ІІ 351.20, убогі 1. ІІ 298.1, 315.15, (в) вбогі у спол. а) ІІ 323.737, О. убогими 1. ІІ 7.9.

УБОЖЕСТВО (1). Бідність. В великій пригоді стали мені оці 50 карб. Розпитайте Ілію Івановича,— я йому пишу. Що значать гроші при убожестві! VI 61.37.

УБРАНИЙ (3). 1. Про закованого в кайдани (2). Перехрестивсь, отак убраний, І поволі Петрусь кайдани аж у Сибір ІІ 226.233. А меж ними, запеклими, В кайдани убраний Цар всесвітній! цар волі, цар, Штемпом увінчаний! І 245.242.

2. Заквітчений. Образ. (1). І на полі жайворонок, Соловейко в гаї Землю, убрану весною, Вранці зустрічають... І 136.2143.

Одк. Н. убраний 1. І 245.242, ІІ 226.233, З. убрану 2. І 136.2143.

УБРАТИСЯ (2), **ВБРАТИСЯ** (1). Надіти прикраси. У свитину вдягатимусь, У намисто уберуся, Доганятиму Петруся. ІІ 174.297. У намисто віоруся ІІ 435.В.

◆ У спол. в дурні убратися — снімати облизня (1). а ісправник Трохи не сказився! Що нічого, бачиш, взяти, А він же трудився! І день і ніч побивався, Та в дурні й убрався. І 307.472.

УВЕСЬ див. **ВЕСЬ**.

УВЕЧЕРІ (19), **ВВЕЧЕРІ** (11). Присл. Увечері, мов зоря тая, Марія з гаю виходжає Заквічана. ІІ 308.119. Понад ставом увечері Шепочеться осока І 234.182. Кумає, серце моє! Увечері я буду у Карташевських. VI 197.24. Аж три пари на radoщах Кумів назбірала Та ввечері й охристила І 314.159.

О увечері 1. І 10.41, 147.2563, 234.178, 234.182, 315.207, 462.В, ІІ 79.74, 81.175, 97.178, 114.15, 131.3, 172.257, 277.492, 308.119, 316.474, VI 31.18, 82.28, 197.24, 221.23, ввечері І 135.2105, 314.159, ІІ 198.17, 284.31, 440.В, 489.В (2 р.), 490.В, VI 83.18, 205.20, 221.35.

УВІЙТИ див. **ВВІЙТИ**.

УВІНЧАНИЙ (1). Перен. Помічений тавром. А меж ними, запеклими, В кайда-

ни убраний Цар всесвітній! цар волі, цар, Штемпом увінчаний! І 245.244.

УВІНЧАТИ (1). У спол. терном увінчати — про тортури, наругу. І за що Його, святого, мордували, Во узи кували; І главу його честною Терном увінчали? ІІ 266.52.

УВІРВАТИ (1). Про струну скрипки. С[отник]: Отже одна вже й увірвалась. Стривай, і другу увірву... ІІ 167.117.

УВІРВАТИСЯ (1). Про струну скрипки. С[отник]: Отже одна вже й увірвалась. Стривай, і другу увірву... ІІ 167.116.

УВІРУВАТИ (1). І чудесам Твоїм увірують на світі Твої малі убогі діти! ІІ 289.32.

УГАДАТИ див. **ВГАДАТИ**.

УГАМУВАТИСЯ (1), **ВГАМУВАТИСЯ** (1). Стати спокійним, подати своє хвилювання, збудження. Друже мій єдиний! Я ще й досі не вгамувався од того великого свята, що ти мені завдав на самоті. VI 159.7. Друже мій єдиний! Чи ти угамувався вже хоч трохи з своїм бенефісом. VI 163.8.

УГІЛЛЯ (2). Уже й хату розкидали І сволок з словами На угілля попалили!.. І 296.124. І сволок хрещатий На угольє попалили І 498.В.

УГІЛЬ (1). так бачите, щоб я не зрисував (бо мені рисувать заказано) свого недуга (углем у комені), то і положили за благо перевести мене в казарми. VI 42.34.

УГЛЕДІТИ (1). З того часу ставок чистий Заріс осокою; Не купаються дівчата, Обходять горою; Як угледять, то христяться І зовуть заклятим... І 168.180.

УГОЛ (1). Закуток, куток. Перед світом Усе те заснуло; Тілько[о] де-де православні По углах стогнали Та, стогнуци, за батюшку Господа благали. І 248.379.

УГОЛОС (1), **ВГОЛОС** (1). Присл. У Празі глухо гомонять, І цесаря, і Вячеслава, І той собор тисячоглавий Уголос лають! І 269.245. А то думають, думають, ні вголос, ні мовчки; а ляхи догадуються — от тобі й пшик! І 101.917.

УГОРУ див. **ВГОРУ**.

УГОТОВАН (1). Слов'ян. Присудк. Приготовлений, підготовлений. Уготован Веселий пир. ІІ 467.В.

УДАРИТИ див. **ВДАРИТЬ**.

УДАРИТИСЬ (2). І небога Кругом зирнула, і о мур, Об мур старою головою Ударилась, і трупом пала Під саму браму.

II 277.490 //У спол. ударитись об поли — при вираженні відчаю, роззубленості (1). [Чоловік] Ударивсь об поли: Лазять діти у запічку Голодні і голі. II 120.21.

УДАРЯТИ (1). *Перен. Розраховувати, покладатися.* Я щось не дуже ударяю на Академію, а в чужоземщині хочеться бути. VI 19.17.

УДАТИСЯ див. **ВДАТИСЯ**.

УДВОЄ (1), **ВДВОЄ** (2). *Присл.* А пожар удвоє Розгорівся, розпалався До самої хмари. I 124.1699. Ох, якби я знала, Що побачу його ще раз... **Вдвоє**, втрое б витерпла За єдине слово! I 132.2003.

◇ удвоє I 124.1699, вдвоє I 132.2003, 266.167.

УДВОХ (15), **ВДВОХ** (11). *Присл.* Якось вони собі гуляли **Удвох** на улиці II 318.539. І в коморі і надворі З нежонатим **удвох** Пустували I 160.292. прочитаємо **вдвох**, як приїдете, бо я таки вас зимомо сподіваюся, а весело б було, матері його ковінька. VI 24.38. У приказці (1). **Удвох**, кажуть, і плакати Мов легше не наче I 261.13.

◇ удвох I 138.2201, 160.292, 289.650, 289.655, 311.58, 311.61, II 100.295, 170.181, 174.300, 218.19, 222.93, 287.16, 317.492, 318.539, у приказці I 261.13, вдвох I 247.347, 312.87, 444.В, II 218.26, 319.596, VI 24.6, 24.7, 24.13, 24.38, 212.29, 221.13.

УДЕНЬ див. **ВДЕНЬ**.

УДЕРЖАТЬ (1). Сьогодні оце тропки легше стало, можна хоч перо в руках удержать. VI 25.16.

УДИЛА (1). *Образн.* Окули люде і цього. Заперли в щелепи удила І в Вавілоні посадили В тюрму глибоку. Щоб не чуть Було на світі того рiku Самодержавного владики, Царя неситого... II 325.27.

УДІЛИТЬ (1). Я тепер (поздоров боже вас) хоч і багатий на папір, а все-таки на клаптику пишу, бо сказано, пустиня, де я возьму, як потрачу, та таки і **уділити** декому треба хоч по аркушику. VI 50.6.

УДОВА див. **ВДОВА**.

УДОВЕНКО див. **ВДОВЕНКО**.

УДОВИН, **УДОВИННИЙ** див. **ВДОВИН**.

УДОВИЦЯ див. **ВДОВИЦЯ**.

УДОВІВНА див. **ВДОВІВНА**.

УДОСВІТА див. **ВДОСВІТА**.

УДРАТЬ (1). *Написати. Фам.* Не тепер, а коли-небудь іноді я думаю удраць критику на сію воистинно драгоценную книгу. VI 138.34.

УДЯЧНИЙ (2). спасибі вам, бувайте здорові, та напишіть хоч стрічечку до мене, до **удячного** вам Т. Шевченка. VI 50.12. пришліть Лермонтова хоч один том, велику, превелику радість пришлете з ним вашому **удячному** і безталанному землякові. VI 44.2.

УЖЕ див. **ВЖЕ**.

УЗИ (2). *Слов'ян.* 1. *Кайдани, ланцюги, пута* (1). І за що Його, святого, мордували, Во **узи** кували; І главу його честную Терном увінчали? II 265.50.

2. *Про темницю, тюрму* (1). неофітів в Сіракузи В підземній страшній **узи**.. одвезли. II 463.В.

◇ *Мн. З.* в (во) **узи** 1. II 265.50. 2. II 463.В.

УЗЛОВАТИЙ (2). 1. *Вузлистий, з кількома вузлами* (1). Все покажем! тільки дайте Себе в руки взяти. Як і тюрми муровати, Кайдани кувати, Як і носити!.. і як плести Кнути **узловаті** I 329.151.

2. *Перен. Лукавий* (1). Якби ви вчилися так, як треба, То й мудрость би була своя. А то залізете на небо: «І ми не ми, і я не я, І все те бачив, і все знаю, Нема ні пекла, ні раю, Немає й бога, тільки я! Та кущий німець **узловатий**, А більш нікого!..» I 332.98.

◇ *Одн. Н.* **узловатий** 2. I 332.98, *Мн. З.* **узловаті** 1. I 329.151.

УЗРИТИСЯ (1). *Слов'ян.* *Бути побаченим.* — Во Іудеї не було! — Промовив гость, — того ніколи, Що нині **узритись**. II 310.198.

УЗРІТЬ (8). *Слов'ян.* *Сприйняти зором, побачити.* Аж зомліла, як **узріла**; І старий заплакав, Як побачив на коневі Такого юнака. I 281.312. Бодай не довелося нікому **Узріть** такеє. II 317.495. Ніколи Такої божої краси Ніхто не **узріть!** II 307.81.

◇ **узріть** II 11.137, 317.495, **узріла** II 322.696, **узріла** I 281.312, II 318.533, **узрю** II 72.111, 313.330, **узрити** II 307.81.

УЗЯТИ див. **ВЗЯТИ**.

УЗЯТИСЯ див. **ВЗЯТИСЯ**.

УЙНЯТИСЯ (1). *Вгамуватися. Уймітєся!* Образ божий Більш не оскверняйте I 515.В.

УКАЗ (8). Преторіанам [кесар] дав указ, Щоб все, що хочуть, те й робили II 272.319. Од матушки-цариці, Таки із самої столиці, Прийшов **указ** лоби голить. II 253.179. Добридень же, новий годе, .. Що ти несеш в Україну В латаній торби-

ні? «Благоденствіє, **указом** Новеньким по-
вите». І 353.97.

О **Одн. Н. указ** II 52.143, 253.179, 253.180,
312.299, 314.381, **З. указ** I 301.297, II 272.319, **О.**
указом I 353.97.

УКВІЧАТИ (5). А дівчата **уквічали**
Могилу квітками І 547.В. Згадай же, Окса-
но, чужа чорнобрива, І сестру Мар'яну
рястом **уквічай** І 153.28. **Образн.** (1). Вста-
ла й весна, чорну землю Сонну розбудила,
Уквічала її рястом І 136.2139.

О **уквічала образн.** І 136.2139, **уквічали** І 284.445,
547.В. **уквічала** І 153.28, II 485.В.

УКИНУТИ (2). Положила на цямрину
Титарівна сина Та й побігла... А Микита
Виліз із калини Та й **укинув** у криницю,
Неначе шеня те! II 81.187. Вхопив його
та й **укинув** Максима святого У криницю...
II 258.379.

УКІЛАСТИ (1). **Убити. Фам.** «Мордуй,
мордуй: в раю будеш Або есаулом. Гуляй,
сину! нуте, діти!» І діти майнули По гори-
щах, по коморах, По льохах, усюди; Всіх
уклали, все забрали. І 115.1362.

УКІЛІН (1). І тихим ласкавим **уклоном**
Марію молодик вітав. II 486.В.

УКЛОНИТИСЯ (1). А гость ро[з]зутий,
Умитий з кущі вихожав В одному білому
хітопі, Мов намальований сіяв, І став ве-
лично на порозі, І, **уклонившись**, вітав
Марію тихо. II 309.174.

УКОРИТЬ (1). Не сказать святого сло-
ва, І душу убогу Порадовать, і **укорить**
Чоловіка злого II 440.В.

УКОРОТИТЬ (5). **ВКОРОТИТИ** (1).
Боже милій, Чому ти не хочеш **Укоротити**
свої темні, Тяжкі мені ночі!.. І 238.35
//У **спол. вкоротити віку** (2). **Укороти**,
боже, молодого віку Тому, хто не має
талану любить. І 161.331. Іде собі наш Яре-
ма... «Може ще загину». А тим часом із
байраку Півень — кукуріку! «А, Черкаси!..
боже милій! Не **вкороти** віку!» І 113.1323.

О **укоротить** І 238.35, **укоротив** І 143.2424, **уко-
ротити** VI 201.1, **укороти у спол.** І 161.331, **вкороти**
у спол. І 113.1323, **укоротивши** II 105.61.

УКРАДЕНИЙ (1). **ВКРАДЕНИЙ** (1).
І перед образом твоїм Неутомленне по-
клони. За кражу, за войну, за кров, Щоб
братню кров пролити, просять І потім в
дар тобі приносять З пожежу **вкрадений**
покров!.. І 328.141. **Образн.** (1). Хто сте-
регтиме твій покой, **Украдений** твоїм Пет-
русом? II 224.174.

УКРАДУЧИ (2). *Присл. Потап, крадь-
кома.* Якби не ви, то мене б давно з нудьги
не стало, а то все-таки, хоч **украдуочи**, та
трошки помалою VI 61.38. Та... (ти пи-
шеш, що єсть у вас німець, добрий фото-
граф) та хоч **украдуочи** або одурячи не-
хай він (німець) зніме її поліччє І 220.10.

УКРАЇНА (201), **УКРАЇНА** (33),
ВКРАЇНА (28). Праведная душе! прийми
мою мову Не мудру, та щирю. Прийми,
привітай. Не кинь сиротою, як кинув ді-
брови, Прилини до мене хоч на одно сло-
во Та про **Україну** мені заспівай! І 13.112.
я рисую тепер **Україну** — і для історії
прошу вашої допомоги, я, здається, тойді
вам розказував, як я думаю це зробити.
VI 32.35. Як умру, то поховайте Мене на
могилі, Серед ступу широкого, На **Вкраїні**
милій І 354.4. **Повт.** (4). Холоне серце, як
згадаю, Що не в **Україні** поховано, Що
не в **Україні** буду жить І 393.12. **Зверт.**
(13). Привітай же, моя ненько! Моя **Украї-
но!** Моїх діток нерозумних, Як свою ди-
тину. І 24.114. **Зверт. Повт.** (4). **Україно,**
Україно! Серце мое, ненько! Як згадаю
твою долю, Заплаче серденько! І 64.49.
Персоніф. (13). Зажурилася **Україна** —
Така її доля! І 63.23. *У назві твору* (5).
І мертвим, і живим, і ненародженим зем-
лякам моїм в **Україні** і не в **Україні** моє
дужнєє посланіє І 330. Заг.

О **Одн. Н. Україна** І 101.920, 112.1244, 119.1523,
136.2122, 476.В, II 233.38, VI 33.16, 130.34, **персоніф.**
І 63.23, 78.128, 110.1181, 111.1216, 147.2553, 303.254,
309.44, 335.194, 413.В, **Україна** І 68.15, II 48.143,
персоніф. І 471.В, II 33.20, **Вкраїна** І 417.В, 474.В,
персоніф. І 227.27, II 396.В, **Р. Україні** І 58.53,
100.880, 201.74, 249.426, 250.455, 297.164, 308.3,
331.33, 336.237, 336.257, 375.61, II 160.18, 438.В, VI
34.15, 161.10, з (із) **Україні** І 199.2, 199.14, 246.294,
251.478, 309.39, 329.171, 354.9, 388.3, II 93.29, 152.2,
188.85, VI 20.13, 25.29, **України** І 113.1302, 334.165,
Вкраїні І 259.20, 474.В, 518.В, **Д. Україні** II 234.73,
З. Україну І 58.36, 59.96, 100.856, 107.1118, 145.2491,
163.410, 228.42, 249.417, 285.502, 383.20, 395.10, II
25.58, 25.66, 30.48, 38.113, 43.48, 129.10, 152.27,
160.10, 179.17, 201.48, 374.69, 405.В, 424.В, VI 26.21,
32.35, 34.12, 54.21, 156.20, в **Україну** І 68.5, 76.46,
78.145, 81.264, 108.1135, 288.599, 331.40, 353.95,
366.232, 472.В, II 43.48, 67.5, 110.10, 389.В, VI 133.25,
повт. І 23.105, 23.106, за **Україну** І 329.157, II 38.118,
398.В, на **Україну** І 110.1203, 137.2167, 142.2391,
145.2482, 203.168, II 20.5, 48.138, 111.53, 214.80,
254.216, 394.В, 462.В, VI 28.22, 193.1, про **Україну**
І 13.89, 13.112, 78.136, 81.242, VI 58.14, 86.18, **Украї-
ну** І 110.1178, 308.20, 379.18, II 57.12, 280.4, VI 32.10,
за **Україну** І 22.68, 522.В, II 29.20, на **Україну** II
191.38, 213.40, 447.В, 473.В, **Вкраїну** І 504.В, II 32.5,
200.25, за **Вкраїну** І 383.15, 522.В, на **Вкраїну** І
225.20, 515.В, II 57.7, 441.В, у назві І 421.В, **М. в**
Україні І 12.69, 59.90, 60.1, 60.21, 95.724, 110.1183,

146.2532, 147.2555, 149.Прияп., 259.15, 301.295, 302.317, 383.2, 464.В, II 14.257, 28.151, 125.8, 152.12, 162.75, 179.27, 213.63, 394.В, у назві I 516.3ar. (2 р.), на **Україні** I 22.37, 60.21, 68.10, 231.48, 308.24, 383.11, 467.В, 489.В, 496.В, II 8.28, 9.34, 9.50, 23.4, 49.10, 111.36, 111.49, 138.68, 182.24, 213.46, 214.75, 232.25, 249.25, 250.67, 253.197, 258.384, 259.405, 266.86, 399.В, 410.В, VI 19.17, 25.19, 27.11, 32.37, 33.24, 34.11, 58.3, 210.27, по **Україні** I 83.313, 100.861, 109.117, 113.1297, 114.1325, 119.1540, 134.2070, 144.2440, 148.Прияп., 302.330, II 14.245, 18.420, 42.12, 134.3, 183.40, 398.В, в **Україні** I 22.45, 329.162, II 111.60, поет. I 393.12, 393.13, у назві I 330.3ar. (2 р.), на **Україні** I 150.П, II 20.11, 23.15, 26.85, 111.45, 266.85, на **Вкраїні** I 164.18, 354.4, 503.В, II 247.1, 253.182, 383.В, 393.В, по **Вкраїні** II 466.В, **К. Україно** зверт. I 24.114, 64.47, 225.2, 241.79, II 327.1, зверт., поет. I 64.49 (2 р.), 252.523 (2 р.), **Україно** зверт. I 252.529, **Вкраїно** зверт. I 477.В, II 327.4, 407.В

УКРАЇНСЬКИЙ (7). Давно ворухиться у мене в голові думка, щоб перевести на наш прекрасний **український** язик Слово о полку Игоря. VI 86.21 // *Субст.* (1). З Чорної ради тепер не нарисую тобі нічого: нема моделі, нема нічого перед очима нашого **українського**, а брехати на старість не хочеться. VI 162.27.

О **Одн. Н. український** VI 87.П, **українська** I 374.3, **Р. українського** I 413.В, VI 21.1, *субст.* VI 162.27, **Д. українському** VI 32.15, **З.** (на) **український** VI 86.21

УКРАСТИ (10), **ВКРАСТИ** (8). Чи вона верталась, Катерина, до матері, Чи так їй пропала? Була чутка, що стрижену В Умані водили По улицях — **укра**ла щось... Потім утопилась. II 53.181. Давно те діялось. Ще в школі, Таки в учителя-дяка Гарненько **вкра**ду п'ятака — Бо я було трохи не голе, Таке убоге — та й куплю Паперу аркуш. II 45.3. І Гурій слав. Йому, сердешному, й не снилось, Що дома нищечком робилось, Що з дому цар його **укра**в. Не золото, не сrebro, А краще його добро, Його Вірсавію — **укра**в. II 71.85 /Я оце літала Аж у Сибір: та в одного Декабриста **вкра**ла Тро[хи] жовчі. I 298.198. *Образн.* (3). Вороги!! І люті! люті! Ви ж **укра**ли, В багно погане заховали Алмаз мій чистий, дорогий, Мою колись святую душу! II 239.11. А ти, прелютій [вітре]... Горі! Горі! Моє веселіє **укра**в, В степу на тирсі розібрав. II 336.25 // *Перен. Витратити за іншим призначенням* (1). Добре б ти зробив, якби **вкра**в у Лопухіна день або й другий, і поїхав з Новицьким у Жаботин VI 212.28.

О **украсти** VI 223.15, **укра**в II 71.85, 71.88, 206.59, *образн.* II 336.25, **вкра**в II 45.25, 59.7, **укра**ла II 53.181, **вкра**ла I 298.198, **укра**ли II 370.7, *образн.* I

351.32, II 239.11, **вкра**ли I 115.1384, 120.1580, VI 141.33, **вкра**ду II 45.3, **укра**де II 176.362, **якби вкра**в *перен.* VI 212.28.

УКРАСТИСЯ (1), **ВКРАСТИСЯ** (1). *Образн.* Та недосвіт перед світом В садочок **укра**вся. II 346.4. Вона любить, то й не чує, Що **вкра**лося горе I 29.40.

УКРИВАТИ (2). Кіянє гори **укривали** II 398.В. *Образн.* (1). У голови гори [воля] слала, Степом **укривала** I 517.В.

УКРИВАТИСЬ (1). *Образн.* У нас воля виростала, Дніпром умивалась, У голови гори слала, Степом **укривалась** I 333.144.

УКРИТИ (13), **ВКРИТИ** (9). 1. *Чимсь покрити* (9). Дитина сповита — Та й не туго, й новенькою Святиною **вкрита**; Бо то мати сповивала — І літом **укрила** Останньою святиною!.. I 313.128. Не зна Марко, як в колиці Часом серед ночі Прокинеться, ворухнеться, — То вона вже скочить, І **укриє**, й перехристить I 316.237. *Образн.* (4). Встала їй весна, чорну землю Сонну розбудила, Уквічала її рясом, Барвінком **укрила** I 136.2140 // *Перен. Осінити* (2). А воно [Піунова] аж плаче та просить тебе, щоб ти **укри**в її своєю великою славою. VI 163.32. І честь Кармілова і слава Ліванова, а не лукава, Тебе **укриє** дорогим, Золотоканним, хитроштитим, Добром та волею підбитим, Святим оміфором своїм. II 291.10 // *Безособ.* (1). поведи Гуса На Голгофу у кайданах. І не стрепенувся... Перед огнем; став на йому.. «Пали! пали!..» — і димом Праведного **вкрило**. I 271.334.

2. *Заповнити поверхню чого* (10). Загула Хортиця з Лугом: «Чую! Чую!» І Дніпр **укрили** байдаки, І заспівали козаки I 200.33. Висипали запорожці, Лиман човни **вкрили**. I 61.38.

3. *Захистити* (3). Хто коло тебе в світі стане Святим хранителем твоїм? І хто заступить? хто **укриє** Од зла людського в час лихий? II 236.12.

О **вкрити** I. II 43.38, **укри**в I. *перен.* VI 163.32, **вкри**в I. II 311.276, **укрила** I. I 313.128, *образн.* I 136.2140, **вкрило** I. *безособ.* I 271.334, **укрили** 2. I 200.33, II 135.10, 138.46, **вкрили** 2. I 61.38, 268.228, II 26.109, 135.8, 139.80, 160.10, **укриє** I. I 316.237, *перен.* II 291.10, *образн.* II 330.5, 2. I 482.В, 3. II 236.12, **укрий** I. *образн.* I 311.55, 3. II 270.213.

УКРИТИЙ (3), **ВКРИТИЙ** (6). 1. *Чимсь покритий* (7). А на йому сиділочко Хустиною **вкрите**. II 44.72. Перед самим перелазом Дитина сповита — Та й не туго, й новенькою Святиною **вкрита** I 313.126

Весна. Садочки зацвіли, Неначе полотном **укриті** II 150.8 // *Забезпечений одягом* (1). Отак вона в селі жила I **вкрита**, і сита I 538.B.

2. *Заповнений, усипаний плодами, квітами* (2). і стане він — Як на добрім полі Над водою посажене Древо зеленіє, Плодом **вкрите**. I 340.11.

◇ *Одн. Н.* **укрита** 2. II 119.5, **вкрита** 1. I 313.126, 538.B, **укритесь** 1. II 497.B, **вкрите** 1. II 44.72, 2. I 340.11. *З.* **вкрити** 1. II 402.B. *Мн. Н.* **укриті** 1. II 150.8, **вкриті** 1. II 176.377.

УКРИТИСЯ (2). 1. *Покритися чимсь. Образн.* (1). Заснула Вкраїна, Бур'яном **укрилась**, цвілюю зацвіла I 227.28.

2. *Перен. Заховатися, поміститися, перебути* (1). А Йосип заходився хату Із очерегу будувати, Щоб хоч **укритися** вночі. II 315.431.

◇ *укрити* 2. II 315.431, *укрилась* 1. I 227.28.

УКРИТО (1), **ОКРИТО** (1). *Присудк. Безособ.* Багрянницями **укрито**, А роспатієм добито! II 498.B. Оковано, одурено, Кадилами окурено, Багрянницями **окрито** II 498.B.

УКРИПІТИСЬ (1). *Підживитися, поїсти.* Найшов Опріснок Йосип у торбині, Дає та й каже: — На, дитино, Поки що буде, **укріпись**, До Віфлеєма не близенько II 313.338.

УКРІПЛЕНІЄ (8). *Фортеця.* Як буду виїзжать із цього поганого **укріплення**, то напишу тобі VI 142.9. А як побачиш Марковича, то поскупи його за ухо, — за те, що я не дождався його письма в Новопетровському **укріпленні**. VI 145.4.

◇ *Одн. Н.* **укріплення** VI 141.38, *Р. з* (із) **укріплення** VI 142.2, 142.9, 152.35, 171.42, *З.* в **укріпленні** VI 171.40, *М.* в **укріпленні** VI 83.36, 145.4.

УКУПІ *див.* **ВКУПІ**.

УКУПОЧЦІ *див.* **ВКУПОЧЦІ**.

УКУПЦІ *див.* **ВКУПЦІ**.

УЛАГОДИТЬ (1). *Обладнати.* Я, взявши в руки скриньку, подивився і неначе перелетів у малярню, в Седнів. Чи згадаєте, як ви мені її вторік показували недороблену? Ще й радились зо мною, як би її химерніше **улагоди[ть]** VI 49.18.

УЛАСОВИЧ *див.* **ВЛАСОВИЧ**.

УЛЕЖАТИ (1). Та вже ж нехай хоч розіпнуть, А я без вірші не **улежу**. II 163.11.

УЛИЦЯ (37). 1. *Простір для переходу й переїзду між двома рядами будинків* (22). Пішов кобзар по **улиці** — З журби як за-

грає! I 67.141. По **улиці** попідтинню Вдова шкандибає II 122.3. Покрай **улиць** поспішали Заспані дівчата I 251.497. I темними **улицями**, Де менше горіло, Поніс Гонга дітей своїх I 141.2356. Була чутка, що стрижену В Умані водили По **улицях** II 53.181.

2. *Простір поза приміщенням* (11). Якось вони [діточки] собі гуляли Удвох на **улиці** II 318.539. Слухають... щось грає Мов на кобзі на **улиці**, I ніби співає. I 494.B. [Дівчина] вночі спустилась До студента на **улицю**. II 158.61. Доктор посадив мене на діету і не велів виходить на **улицю**. VI 178.33.

3. *Місце, де збирається молодь на гулянку* (4). Не журиться Катерина — Слізюньки втирає. Бо дівчата на **улиці** Без неї співають. I 29.59. А на **улиці** дівчата Насміхаються II 156.11.

◇ *Одн. З.* **улицю** 1. II 36.34, VI 29.28, 50.23, на **улицю** 1. II 123.2, 2. I 31.109, 539.B, II 158.61, VI 178.33, 3. II 194.21, *М.* на **улиці** 1. II 176.390, 2. I 41.539, 286.518, 494.B, II 158.71, 310.232, 318.539, 491.B, 3. I 29.59, II 128.1, 156.11, по **улиці** 1. I 67.141, 162.360, II 122.1, 122.3, *Мн. Н.* **улиці** 1. I 115.1365, *Р.* **покрай** **улиць** 1. I 251.497, *О.* **улицями** 1. I 141.2356, *М.* на **улицях** 1. I 119.1531, по **улицях** 1. I 236.246, 248.367, 266.133, II 53.181, 150.16, 322.691, VI 82.16, 82.27, 82.32.

УЛОВИТИ (1), **ВЛОВИТИ** (1). а люде Підстерезуть вас на тотеж, **Уловлять** і судить не будуть, В кайдани туго окують, В село на зрище приведуть II 328.46. *Образн.* (1). [Лукаві і діючі злая] **Вловлять** душу праведничу, Кров добру осудять. I 345.193.

УЛУСИ (1). *Селища або табори кочівників.* Потягли в свої **улуси** З турками татаре. II 161.55.

УЛЮБИТИСЯ (1). Добре було, Та лихо спіткало! **Улюбилось**, сердешне, Було молодєе II 157.21.

УЛЯГТИСЯ (1). *Образн.* Тихо, тихо Зима минала, кралось лихо Та в самім серці й **уляглось** У генеральші молоді. II 221.42.

УМ (1). *Образн.* Роботящим **умам**, Роботящим рукам Перелоги орать II 334.40.

УМАНЩИНА (1). А ввечері мій Ярема (От хлопець звичайний!), Щоб не сердить отамана, Покинув Оксану.. з Залізняком Весілля справляє В **Уманщині**, на пожарах. I 135.2111.

УМАНЬ (18). **Умань** — город повітовий губернії Київської. I 149.Прип. В Умані Гонга убив дітей своїх за те, що їх мати-

католичка помогла єзуїтам перевести їх в католики. І 149. Прип. Як та хмара, гайдамаки **Умань** обступили Олівночі І 137.2188.

О **Одн. Н. Умань** І 139.2264, 142.2365, 149. Прип.. **Р. до Умані** І 137.2185, **із Умані** І 142.2372, **З. Умань** І 137.2188, 137.2190, на **Умань** І 135.2119, 136. Епіграф. 338.39, у **Умань** І 452.В, **О. за Уманем** І 411.В, **М. в Умані** І 136.3аг., **В. 92.2269**, 149. Прип. (2 р.), І 53.180, по **Умані** І 140.2300.

УМЕРТИ (50), **ВМЕРТИ** (25). *Перестати жити*. Як **умру**, то поховайте Мене на могилі, Серед степу широкого, На Вкраїні милій І 354.1. «А де ж Ганна, Катерино? ..Чи не **вмерла**?» «Ні, не **вмерла**. А дуже нездужа». І 323.514. **Повт.** (4). Ой **умер**, **умер** батько, **Умерла** і мати Та нема кому в світі Порадоньки дати. І 434.В. **У порівн.** (1). Той блукає за морями, Світ перепливає, Шука долі, не находити — Немає, немає! — Мов **умерла**. І 274.43 **||Перен. Зникнути, припинитися** (3). Наша дума, наша пісня Не **вмре**, не загине... І 58.51.

О **умерти** І 191.35, 219.49, 300.7. **VI** 25.18, **вмерти** І 180.47, **умер** І 97.798, 145.2506, 149. Прип., 366.196, 444.В, 448.В, І 22.47, 108.159, 155.1, 162.73, 177.404, 229.31, **VI** 28.31, 54.37, 71.5, **повт.** І 434.В (2 р.), **вмер** І 144.2451, 267.165, І 176.392, 252.142, **VI** 70.11, 70.13, 71.5, 206.33, **умерла** І 88.463, 276.134, 356.39, 356.61, 384.5, І 323.746, 434.В, **VI** 75.23, **у порівн.** І 274.43, **вмерла** І 296.118, 297.156, 323.514, 323.515, 397.47, І 19.438, 164.27, 252.163, 445.В, 457.В, **умерла** І 149. Прип., **умру** І 120.1587, 156.144, 159.242, 279.244, 354.1, 383.8, І 119.24, 166.84, 285.36, 313.329, **повт.** І 72.112 (2 р.), **вмру** І 94.696, **вмреш** І 269.197, **вмреш** І 159.244, **умре** І 279.238, І 340.1, **вмре перен.** І 113.79, 58.51, **умремо** І 506.В, **вмремо** **VI** 19.27, **умрете** І 230.42, **вмрете** І 344.143, **умруть перен.** І 347.9, **умерли** (6) І 139.2237.

УМИВАТИ (3). *Образн.* Тії добрі сльози.. І Оксану, мою зорю, Мою добру долю, Що день божий **умивали**... І 351.29 **||У спол.** (2): а) **умивати** личко сльозами — **плакати** (1). **Умивай** же біле личко Дрібними сльозами І 32.163; б) сльозами **умивати** кого — **плакати над ким** (1). І нікто того не чує, Не знає й не бачить, Опріч Марка маленького. Так воно не знає, Чого наймика сльозами Його **умиває**. І 316.228.

УМИВАТИСЯ, УМИВАТИСЬ (3), **ВМИВАТИСЯ** (3). *Образн.* (1). У нас воля виростала, Дніпром **умивалась**, У голови гори слада, Степом укривалась! І 333.142 **||У спол.** (5): а) **вмиватися** росою (3). І все то те, вся країна, Повита красою, Зелене, **вмивається** Дрібною росою, Споконвіку **вмивається**, Сонце зо-

стрічає... І 242.109; б) **умиватися** сльозами (кров'ю) (2). **Умивались** небожата Дрібними, гіркими [сльозами]... Аж поки та матер божа Заплакала з ними!.. І 394.В. *Образн.* (1). Кров'ю .. [воля] **умивалась**, А спала на купях, На козацьких вольних трупах, Окрадених трупах! І 333.145.

О **вмивається у спол.** а) І 242.109, 242.111, **вмивається у спол.** а) І 478.В, **умивалась образн.** І 333.142, **у спол.** б), **образн.** І 333.145, **умивались у спол.** б) І 394.В.

УМИРАТИ, УМИРАТЬ (26), **ВМИРАТИ** (10). *Переставати жити*. важко **умирати** У чужому краю... І 16.39. Я думала, що батько спить, Аж батько **вмирає**. І 542.В. А я ледве додибала До вашої хати, Не хотілось на чужині Одній **умирати**! І 320.408. Страшно власти у кайдани, **Умирати** в неволі І 349.22. А як ми бились, **умирали**, За що ми голови складали — В оці могили? І 235.124. *Образн.* **Повт.** (2). Не **вмирає** душа наша, Не **вмирає** воля. І 325.11 **||Перен. Зникати** (4). Все йде, все минає — і краю немає. Куди ж воно ділось? відкіля взялось? І дурень, і мудрий нічого не знає. Живе... **умирає**... одно зацвіло, А друге зав'яло, навіки зав'яло... І 75.4. Треба б **вмерти**. Так надія, Брате, не **вмирає**. І 180.48.

О **умирати** І 16.39, 528.В, І 54.210, 450.В, **умирати** І 312.82, 320.408, 322.454, **умирати** І 50.55, **умирати** І 349.22, **умирає** І 232.70, 367.253, 397.40, 454.В, 538.В, І 13.210, **перен.** І 75.4, **умирає** І 118.1486, І 496.В, **вмирає** І 45.690, 538.В, 542.В, *образн.*, **повт.** І 325.11, 325.12, **перен.** І 180.48, **вмирає** **VI** 15.25, **вмирає** І 548.В, **умирає** І 342.70, І 39.5, **умирають** І 285.499, І 382.В, **перен.** І 437.В, **вмирають** І 227.2, **умирали** І 528.В, **вмирали перен.** І 290.4, **умирали** І 235.124, **умираючи** І 16.37.

УМИСНЕ (3). *Присл.* Я **умисне** приписав Ченця і Вечір, щоб порівняв його з Криницею, бо Криниця, бач, сьоголітня, а Чернець і Вечір бог-зна колишні. **VI** 139.25. **Умисне** пишу тобі на одному листочку **VI** 131.8.

О **умисне** **VI** 131.8, 139.25, 185.31.

УМИТИ (7), **ВМИТИ** (1). І беруть його під руки, І ведуть у хату, І вітає Яриночка, Мов рідного брата. І голову йому змила, І ноги **умила**, І в сорочці тонкій, білій За стіл посадила. І 286.546. Не **умили** лице біле І 403.В **||У спол.** (4): а) росою **умити** (1). Повий мою головоньку, Россою **умий**. І вітами широкими Од сонця закрий. І 387.49; б) віхтем **умити** — **дати ляпаса** (1). як побачиш Костро-

митенова, то поклонись йому гарненько. І старому тому Татаринкові, що в Малоросії якась наймика віхтем його **умила** VI 70.24; в) **сльозами** **умити**. *Образн.*

(2). Діди лежать, а над ними Могили сніють.. Тільки роси ранесенько **Сльозами** дрібними їх **умиють**. I 111.1232.

О **умила** I 286.546, 321.433, у *спол.* б) VI 70.24, **умили** I 403.В, **уміє** у *спол.* в) I 419.В, **вміє** II 321.680, **умиють** у *спол.* в) I 111.1232, **умий** у *спол.* а) I 387.49.

УМИТИЙ (7), **ВМИТИЙ** (1). А гость роз[з]утий, **Умитий** з куші вихожав В одному білому хітоні II 309.170. У *порівн.* (1). Я ще й досі тут, не пускають додому. Печатать не дають. Не знаю, що й робить. Чи не повістись часом? Ні, не повішусь, а втечу на Україну, ожешось і вернуся як **умитий** в столицю. VI 193.1. *Образн.* (1). І дебрь-пустиня неполита, Зцілющою водою **вмита**, Прокиньється II 292.34 //У *спол.* (5): а) **умитий** **сльозою** (**сльозами**) (4). Ще б плакала Катерина, Та **сльоз** більш немає. Подивилась на дитину: **Уміє** **сльозою**, Червоніє, як квіточка Вранці під росю. I 40.506. І **умітеє** **сльозами** Серце одпочине II 62.32, б) **умитий** **росою** (1). Весна. Садочки зацвіли, Неначе полотном укриті, Росю божю **умиті**, Біліють. II 150.9.

О **Одн. Н.** **умитий** II 309.170, у *порівн.* VI 193.1, **умита** у *спол.* а) I 554.В, **вмита** *образн.* II 292.34, **уміте** у *спол.* а) I 40.506, **умітеє** у *спол.* а) I 62.32, **Мн. Н.** **умиті** у *спол.* а) I 348.12, у *спол.* б) II 150.9.

УМИТИСЯ, УМИТИСЬ (9), **ВМИТИСЯ, ВМИТИСЬ** (4). Прийшла... **Вмилася**, напилася, Тихо усміхнулась I 52.178. *Повт.* (2). **Умийся**, серденько! Бо мати Он дивиться, й не пізнає Межи дітьми дитя своє. І думає: тебе не стало... **Умийся**, серце, щоб пізнала Тебе, єдиную свою... II 13.230. *Образн.* (1). Княжат, панят і молодих — Всіх перерізали. Рудою Весілля **вмилосся**. II 65.126 //У *спол.* **умитися** **сльозами** (5). Не плач, Катерино, Не показуй людям сльози, Терпи до загину! А щоб личко не марніло З чорними бровами, — До схід сонця в темнім лісі **Умийся** **сльозами**. I 39.455.

О **умитися** у *спол.* I 556.В, **умилася** II 14.238, **вмилася** I 52.178, **умилосся** у *спол.* II 440.В, **вмилосся** *образн.* II 65.126, **умишся** у *спол.* I 39.456, **вмишся** у *спол.* I 29.62, **умишся** I 52.151, *повт.* II 13.230, 14.234, у *спол.* I 39.455, **умишся** I 332.79, **вмишся** II 103.21.

УМИТИ див. ВМИТИ.

УМОВА (1). Коли ти кажеш, що коло

Канева добре буде, то бери десять десятин землі з **умовою** заплатити гроші в продовження года в три срока. VI 213.8.

УМОВИТИСЯ (1). Якби ти побачився з Вольським, та з ним добре поговорив та **умовився**. VI 195.31.

УМОВКНУТИ (1). **Умовк** кобзар сумуючи: Щось руки не грають. I 66.137.

УМОЛИТИ (1). Та й не благай: не **умолять** I 480.В.

УМУДРИТИСЯ, УМУДРИТИСЬ (2). *Стати мудрим.* **Умудрітєсь**, немудрії: Хто світ оглядає, Той і серце ваше знає I думи лукаві. I 344.167.

О **умудрітєся** I 524.В, **умудрітєсь** I 344.167.

УНДІР див. УНТЕР.

УНИНІЄ (1). *Слов'ян.* I ти, великая в женах! I їх **униніє** і страх Розвіяла, мов ту половину II 323.733.

УНІАТИ (2). *Істор.* *Послідовники церковної унії.* Як та галич поле криє.. **уніати** Наїтають, — нема кому Порадоньки дати. I 64.38.

О **Мн. Н.** **уніати** I 64.38, **уніати** I 414.В.

УНІВЕРСАЛ (1). *Указ, грамота. Ірон.* Парус у своєму **універсалі** перелічив всю славянську братію, а про нас і не згадав, спасибі йому. Ми вже, бач, дуже близькі родичі. Як наш батько горів, то їх батько руки грів. VI 186.7.

УНІВЕРСИТЕТ (4). Коли б то ви були такі трудящі і добрі, щоб розпитали в **Університеті** (хоть у Глушановського, він усі діла знає), чи я утверджений при **університеті**, чи ні VI 38.9. Коли б то бог дав мені притулиться до **університета**, дуже добре було б VI 38.20.

О **Одн. Р.** **університету** VI 71.6, до **університета** VI 38.20, **М.** в **університеті** VI 38.8, при **університеті** VI 38.9.

УНІЯ (3). *Об'єднання православної церкви з католицькою під владою папи римського, єзуїт Посевін, легат папський, перший начав унію в Україні.* I 149.Прип. Ще як були ми козаками, А **унії** не чуть було, Отам-то весело жилось! II 33.2.

О **Одн. Р.** **унії** II 33.2, до **унії** I 149.Прип., **З.** **унію** I 149.Прип.

УНОЧІ див. ВНОЧІ.

УНТЕР (1), **УНДІР** (1). 1. *Про князя Долгорукова, генерал-губернатора* (1). Во дні фельдфебеля-царя Капрал Гаврилович

Безрукий Та **унтер** п'яний Долгорукий
Україну правили. II 280.3.

2. *У прикл. спол.* сатрапи-ундіра —
про прислужників царя Миколи I (1). Чи-
мало люду оголили Оці сатрапи-ундіра
II 280.7.

♦ *Одн. Н.* унтер 1. II 280.3, *Мн. Н.* ундіра II
280.7.

УНУЧА *див.* **ВНУЧА.**

УОСЕНИ *див.* **ВОСЕНИ.**

УПАКУВАТИ (1). Перелицювавши
шлях-дорогу, я того ж дня **упакував** свою
мізерію, книги тощо. VI 141.29.

УПАСТИ (19), **ВПАСТИ** (16). 1. *Пова-
литися* (22). За тином слухала Ярина І не
дослухала, **упала**. I 286.522. Трошки, трош-
ки б підждали, І церква б **упала**...
I 302.310. Ледве я дійшла до хати, На по-
розі **впала**. I 296.111. Цигане мовчки ди-
вувались, Поки послули, де хто **впав**.
I 363.113. *Повт.* (2). **Упав** чумак коло во-
за, **Упав** та й лежить. II 127.7. *Образн.*
(5). Я не розглядив дна тії бездни, в ко-
тору **впав**. VI 42.26. Перепливе вона [ду-
ма] Лету; І огнем-сльозою **Упаде** колись
на землю І притчею стане Розпинателем
народним II 263.13.

2. *Запасти (про очі)* (1). Не їла три
дні й не пила, Вернувшись з прощі. І три
ночі Не спала; **впали** карі очі, Засохли
губи II 224.189.

3. *Перен. Втратити могутність (про
уряд, країну)* (1). А чванитесь, що ми
Польщу Колись завалили!.. Правда ваша:
Польща **впала**, Та й вас роздавила!
I 335.188.

4. *Перен. Настати* (1). Де ж Катруся
блудить? Попідтиною ночувала, Раненько
вставала, Поспішала в Московщину; Аж
гульк — зима **впала** І 40.472.

♦ *У спол.* (10): а) кара **впала** (2).
Громада разом зарєвла І кара **впала**
II 451.В; б) **упасти** до землі (нищ) *пе-
ред ким-н.* — стати на коліна, *поклонити-
ся* (2). І син Алкід твій, і гетери — Всі,
всі **упали** до землі Перед Петром.
II 268.162; в) **упасти у** кайдани (в не-
волю, в вражі руки) — *бути поне-
вольеним, переможеним* (3). Страшно **впа-
сти у** кайдани, Умірають в неволі І 349.21.
І всі злії посміялись, Як **упаду** в руки,
В руки вражі І 341.34; г) **упасти** тру-
дом — *знепритомніти* (1). Як розпинать

його вели, Ти на розпутті стояла.. • І **упа-
ла** На землю трупом. II 322.711; д) не
давати **впасти** пилиночки — *дуже
добре доглядати, бути дуже уважним* (1).
А моя свою дитину Сама доглядала.. І що
божий день купала.. І пилиночки на
неї **Впасти** не давала. II 12.181; е) не-
наче з неба **впасти** — *несподівано з'я-
витися* (1). Копійки нема де заробить:
думав уже писать Лазаревському, аж
гульк — неначе з неба **впали** гроші,
та ще й на Новий рік VI 162.19.

♦ *У власті у спол. в)* I 285.493, 349.21, *у спол.*
д) II 12.181, *упав* 1. I 97.796, 115.1390, *повт.* II
127.7, 127.8, *впав* 1. I 363.113, II 16.346, *образн.* VI
42.26, *упала* 1. I 161.315, 286.522, 463.В, *у спол.*
г) II 322.711, *впала* 1. I 296.111, 367.271, II 319.579,
471.В, 3. I 335.188, 4. I 40.472, *у спол.* а) II 451.В,
впало 1. II 16.345, *упали* 1. I 88.452, II 497.В, *образн.*
VI 45.15, *у спол.* б) II 268.162, *впали* 2. II 224.189, *у
спол.* е) VI 162.19, *упаду у спол. в)* I 341.34, *упаде
1. образн.* II 263.13, 367.11, *у спол.* а) II 451.В,
упаду 1. *образн.* II 214.83, *упала (б)* 1. I 302.310,
упавши 1. *у спол.* б) II 470.В.

УПЕВНЯТИ (1). *Запевняти*. Пише мені
курінний Лазаревський і **упевняє** мене, що
незабаром мене випустять VI 130.5.

УПИВАТИСЯ, УПИВАТЬСЯ (5), **ВПИ-
ВАТИСЯ** (1). *Напиватися досхочу, доп'я-
на*. Прощайте, в гості не приїду! **Упивай-
тесь**, бенкетуйте — Я вже не почую, Один
собі навік-віки В снігу заночую. I 244.191.
Образн. (1). А воля в гостях упилась Та
до Миколи заблудила... Та й **упиваться** заре-
клась. II 47.110 // *У спол.* **упиватись** кро-
ві (3). Котилися І наші козачі Дурні го-
лови, за правду, За віру христову, **Упи-
вались** і чужої І своєї крові!.. II 26.94.

♦ *Упиватись образн.* II 47.110, **впиватись** VI
75.2, **упивались у спол.** I 110.1185, II 26.94, 394.В,
упивайтесь I 244.191.

УПІТИСЬ, УПІТЬСЯ (15), **ВПІТИСЯ**
(4). *Напитися досхочу, доп'яна*. І жаль
мені, малому, стало Того сірому-сироту,
Що він утомився, На тин похилився, Люде
кажуть і говорять: — Мабуть, він **упився**.
II 86.35. Я в приданках була, **впилася**
I 362.88. *Повт.* (4). **Упився**, та так ширю
упився твоім могоричем, що аж голомози-
ну собі розкріїв. VI 129.34. *Образн.* (4).
А малась воля, малась сила, Та силу по-
зички зносили, А воля в гостях **упилась** Та
до Миколи заблудила... II 47.108. Ой
Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий!
Багато ти, батьку, у море носив Козацької
крові; ще понесеш, друже! Червонив ти
сине, та не напоїв; А сю ніч **уп'єшся**.

І 113.1296 //У спол. **упитись** (впитись) кров'ю (крові) (4). Болить серце, як здаєш: Старих слав'ян діти **Впились** кров'ю. А хто винен? Ксьондзи, езуїти. І 120.1561. І снали, **Упившись** кровію, кати, Твоею кровію. ІІ 268.136. Як запродав гетьман У ярмо християн, Нас послав поганяти.. Крові брата **впились** І отут полягли У могилі заклятій. І 381.20.

◇ **упитись** VI 130.3, **упився** ІІ 86.35, *повт.* VI 129.34 (2 р.), *образн.* І 240.64, **упилася** І 300.237, *повт.* І 365.187, *у спол.* І 415.В, **упилася** *повт.* І 365.187, *образн.* ІІ 47.108, **впилася** І 362.88, **впились у стол.** І 120.1561, 381.20, **уп'єшся образн.** ІІ 113.1296, **уп'ємося образн.** І 243.157, **упилася б** І 300.239, **впилосся б** І 535.В, **упившись** ІІ 241.6, *у стол.* ІІ 268.136.

УПОВАНІЕ (2). *Слов'ян. Тверда надія. Повт.* Все **упованіє** моє На тебе, мій пресвітлий раю, На милосердіє твоє, Все **упованіє** моє ІІ 305.1.

УПОВАТЕЛЬНО (1). *Слов'ян. Твердо, упевнено.* а чорноморець той мерзенний, **упователно** думаю собі, що ніхто інший, як сам Сатана VI 82.36.

УПОВАТИ (2). *Слов'ян. Твердо надіятися, покладатися на кого-, що-н.* **Уповають** На корінь свій, уже гнилий, Уже червивий, і малий, І худосильний. ІІ 326.38. Молюся, знову **уповаю**, І знову слюзи видляю І 360.1.

УПОДОБАТИСЯ *див.* **ВПОДОБАТИСЯ.**

УПОІТИ (2). *Образн.* Допировали Хоробрі русичі той пир, Сватів **упоїли** ІІ 339.26. І гладіатор і патрицій, Обидва п'яні. Кров і дим їх **упоїв.** ІІ 276.444.

УПОКОЈ (1). *Церк. У спол.* за **упокою** душі. Отож у садочку За **упокою** душі ІІ Псалтир прочитає, Потім собі тихесенько, Тихо заспіває ІІ 256.305.

УПОМИНАТИ (1). *Називати, задувати.* Пришли [книгу] і напиши, коли буде ласка по адресу: в Оренбург Карлу Івановичу Герну — в генеральний штаб,— а мене на адресі не **упоминай** VI 58.17.

УПОРАТИ (1). *Закінчити.* От я **упоравши** в Москві, що мені там треба було, вернувся знову в Київ VI 83.1.

УПОРАТИСЯ, УПОРАТИСЬ (7), **ВПОРАТИСЬ** (1). Восени прийшла додому, Пустку затопила, Вимазала, **упоралась** І 537.В. Аж тиждень так собі нудила, А потім трути розвела І генерала напоїла Та й спать, **упоравшись**, лягла. ІІ 225.195. Якщо вже зовсім **упорався** і маєш час неробочий, то я тебе попрошу зробить ось що.

VI 163.9. Обіцянку пришло вашим дівчатам к великодню, а може й раніше, коли **впораюсь**. VI 27.23.

◇ **упорався** VI 163.9, **упоралась** І 537.В, **упорались** І 122.1657, **впораюсь** VI 27.23, **упоравшись** І 84.330, ІІ 65.130, 225.195, **упоравшись** ІІ 448.В

УПРАВИТЕЛЬ (3). За вихилисами придан, За зиком та за сміхом Ніхто й не бачив, як проїхав Той **управитель** ІІ 94.50. Через село весілля йшло, А пан з костью їхав, Чи **управитель**, а не пан. ІІ 94.46.

◇ *Одн. Н.* **управитель** ІІ 94.46, 94.50, *З.* **управителя** VI 225.9

УПРАВЛЯТЬ (1). *Керувати.* Отой Ракович, що писав до тебе, посадив у Згурівці свого приятеля, якогось п'яницю і здирцю Браньковича. Тепер він тільки що **приймається управлять**. VI 195.9.

УПРУГ (1). *Міра площі; ділянка землі, зорана за певний час. Образн.* Може вилую я з його До старого плуга Новий леміш і чересло.— І в тяжкій **упруги...** Може зорію переліг той, А на перелозі... Я посію мої слюзи, Мої ширі слюзи. І 228.58.

УПУСТИТИ *див.* **ВПУСТИТИ.**

УРА (6). *Вишук. Повт.* Та верешать; та як ревнуть: «Гуля наш батюшка, гуля! **Ура!.. ура!.. ура!** а, а, а!» І 248.373.

◇ *ура* І 246.280 (2 р.), 246.281, 248.373 (3 р.).

УРАГАН (1). Завтра ж рано Завіє голодний Звір в пустині, і повіє **Ураган** голодний. ІІ 179.32.

УРАЛ (13). *Назва річки.* І стала тьма, і од Уралу Та до Тингиза до Аралу Кипіла в озерах вода. ІІ 59.19. От вам і кобзарь! позабрав грошики та й шморгнув за **Урал** до Киргиза гуляти. VI 39.23. Поза горою Вертаюсь, крадуся понад **Уралом**, Неначе злодій той, поза вадами. ІІ 47.87. Брожу понад **Уралом** та... ні, не плачу, а щось ще поганше діється зо мною. VI 39.31.

◇ *Одн. Р.* од Уралу ІІ 59.19, *З.* за **Урал** ІІ 58.20, VI 39.23, *О.* за **Уралом** ІІ 26.82, 40.13, 247.2, 379.В, над **Уралом** ІІ 54.199, 410.В, поза **Уралом** ІІ 290.1, понад **Уралом** ІІ 46.47, 47.87, VI 39.31.

УРАЛЬСЬК (1). *Назва міста.* Почта із Оренбурга і **Уральська** получиться тут не раніше 15 юля. VI 141.37.

УРАЛЬСЬКИЙ (3). Писав я до тебе недавно через одного мого великого приятеля, **уральського** козака, та і досі не знаю, чи получив ти од його ту цидулу, чи ні? VI 92.22.

О *Одн. З.* уральського VI 87.5, (через) уральського VI 92.22, *О.* уральський VI 87.7.

УРАНЦІ див. ВРАНЦІ.

УРВАТИ (1). У *спол.* урвати час. Я вже другий місяць як гнию в петербурзькому болоті, та тільки сьогодні **урвав** швидкий час, щоб написати вам хоч тільки те, що я живий і здоровий. VI 197.7.

УРОДА див. ВРОДА.

УРОДИТИ (4), **ВРОДИТИ** (2). 1. *Про рослини* (2). Чи так, чи не так, **Уродив** постернак. I 275.106. *Образн.* (1). Приїхали. Стали кругом ліса; Дивляться — нема нікого... «Ту їх достобіса! Які груші **уродили**! Збивайте, хлоп'ята! Швидче! швидче! Отак! отак!» І конфедерати Посипалися додолу, Груші гнилобокі. Позбивали, упоралися; Козакам нівроку I 122.1651.

2. *Про людей, їх діла.* *Образн.* (4). Орють лихо, Лихом засівають, А що **вродити**? побачите, Які будуть живи! Схаменіться, недолюди, Діти юродиви! I 330.17. Ти смієшся, а я плачу, Великий мій друже. А що **вродити** з того плачу? Богилова, брате... I 259.13.

О *уродив* 1. I 275.106, *уродила* 2. I 227.24, *уродило* 2. I 471.В, *уродили* 1. *образн.* I 122.1651, *вродить* 2. I 259.13, 330.17.

УРОДИТИСЯ, УРОДИТИСЯ (4), **ВРОДИТИСЯ, ВРОДИТИСЯ** (3). 1. *Про народження людини* (6). за Уманем Було те вбогее село, Де **уродився** я на зло II 411.В. І стариць тяжко застогнав! Читать писаніє покинув, Ходив по келії, ходив. А потім сів і зажурився. «Для чого ж я на світ **вродився**, Свою Україну любив?...» II 398.В // *Про людську вдачу* (2). Хоч заріж її, та й годі, Така вже **вродилась**. II 97.177. Або може вже такою Воно й **уродилось**? II 14.272.

2. *Про людей, їх діла.* *Образн.* (1). За що ж ми різалися з ордами? За що скородили списками... ребра?... засівали, І рудюю поливали... І шаблями скородили. Що ж на нині **уродилось**??? I 227.23.

О *уродився* 1. II 411.В, VI 24.31, *вродився* 1. II 398.В, *вродилась* 1. II 97.177, 383.В, *уродилось* 1. II 14.272, 2. I 227.23.

УРОДЛИВИЙ див. ВРОДЛИВИЙ.

УРОЗУМІТИ (1). *Розуміти*. Чи не побачиши ти сам коли-небудь з батьком і з матер'ю Харити, порадься з ними та розтовчи ти їм, що я і ти не пани, а такі ж самі прості люди.. Нехай вони дурні **уро-зують** сее слово. VI 209.29.

УРЯД див. ВРЯД.

УС (6). *Переважно збірн.* Вернувся.. Петрусь Уже Петром і паничем, І кучері аж по плече, І висипався чорний УС II 222.101. *Образн.* (1). І море ревнуло Босфорову мову, У Лиман погнало, а Лиман Дніпрові Тую журбу-мову на хвилі подав. Зареготався дід наш дужий, Аж піна з **уса** потекла. I 199.29. У *приказці* (1). А вже підпилий як засне. То хоч коті гармати, І **усом** не моргне. I 240.61.

О *Одн. Н.* ус I 26.49, II 222.101, *Р.* з *уса образн.* I 199.29, *О.* *усом у приказці* I 240.61, *Мн. З.* *уси* I 61.53, *О.* *усами* II 165.47.

УСАТИЙ (4). А Мар'яна Не до пана Виходила гуляти, Не до пана старого, **Усатого**, товстого, А з Петрусем В гаю, в лузі Що вечора святого — Розмовляла I 155.104. Та іноді старий козак Верзеться грішному, **усатий** II 200.32.

О *Одн. Н.* *усатий* II 200.32, VI 85.35, *Р.* (до) *усатого* I 155.104, *Мн. З.* *усатих* I 201.67.

УСЕ¹ див. ВЕСЬ.

УСЕ² див. ВСЕ².

УСЕ-ТАКИ (1). А Борнц **усе-таки** поет народний і великий. I 375.45.

УСЛОВІЄ (1). *Письмова угода.* Письмо Ф[лорковського] і моє письмо і копія з **условія** печатаються в п'ятій книжці Народного чтенія VI 220.36.

УСМИРЯТИ (1). *Перен.* Бій поклони! І плоть старечу **усмиряй**. II 37.98.

УСМІХАТИСЬ, УСМІХАТЬСЯ (11). Кого ти без мови, без слова навчила Очима, душею, серцем розмовлять. З ким ти **усміхалась**, плакала, журилась, Кому ти любила Петруся співать. I 153.21. Куди, каже, хилить доля, Туди й треба гнутись, — Гнутись мовчки, **усміхаться**, Щоб люди не знали, Що на серці заховано I 86.398. А царь (святій), узявшись в боки, По кровлі кедрових палат В червлений різі похочає Та **усміхавшись** позирає, В зелений сад. II 415.В.

О *усміхаться* I 86.398, *усміхаця* I 425.В, *усміхається* II 242.14, *усміхався* I 143.2434, *усміхалася* II 447.В, *усміхалась* I 153.21, 156.111, 288.620, 361.64, *усміхались* I 306.460, *усміхавшись* II 415.В.

УСМІХНУТИСЯ, УСМІХНУТИСЬ (43). Послав свитку. Як ясочка, **Усміхнулася** [Оксана], сіла. I 94.666. Моя ти люблю! **усміхнись** І вольную святую душу І руку вольную, мій друже, Подай мені. II 345.14. *Повт.* (6). Згадайте про мене, про мою Мар'яну; Я вам з того світа, любі, **усміх-**

нуса, Усміхнуся... I 157.177. Усміхнулася Катерина, Тяжко усміхнулася: Коло серця — як гадина Чорна повернулася. I 41.509. *Образн.* (13). Сумно, страшно, а згадаєш — Серце усміхнеться. I 112.1251. Доле! Доле! Моя ти співана воле! Хоч глянь на мене з-за Дніпра, Хоч усміхнися II 90.12. Іде собі наш Ярема, Нічого не бачить; Одна думка усміхнеться, А друга заплаче. I 113.1314. *Образн. Повт.* (2). Не-хай усміхнеться серце на чужині, Хоть раз усміхнеться, дивлячись, як ти Всю славу козацьку за словом єдиним Переніс в убогу хату сироти. I 13.90.

О усміхнуся I 116.1433, II 28.152, *повт.* I 121.1600, 121.1601, усміхнулася II 279.560, 287.18, 477.В, усміхнулася I 52.179, 94.666, 94.679, 297.154, 444.В, II 16.341, 278.529, 308.127, 318.520, *повт.* I 41.509, 41.510, усміхнуся I 156.137, *повт.* I 157.178, усміхнусь *повт.* I 157.177, усміхнешся *образн.* I 273.17, усміхнеться I 12.37, 143.2433, 156.115, 282.380, 336.248, *образн.* I 59.102, 112.1251, 113.1314, 360.12, II 46.52, усміхнеця *образн.* I 435.В, II 405.В, усміхнися I 278.212, *образн.* I 168.154, II 90.12, 91.59, усміхнісь I 153.29, II 345.14, нехай усміхнеться *образн., повт.* I 13.90, 13.91, усміхнувшись I 362.87.

УСОБИЦІ (1). *Слов'ян. Чвари, розбрат.* Отак німота.. Сім'ю слав'ян роз'єдiniла I тихо, тихо упустила Усобиц лютюю змію. I 485.В.

УСОБИЩА (2). *Слов'ян. Чвари, розбрат.* «Мовчи, чеше смілий...» — Гадюкою зашипіли, Звірем заревіли. «Ти єретик! ти єретик! Ти сієш розколи! Усобища розвіваєш» I 270.283. Отак німота запалила Велику хату. I сім'ю, Сім'ю слав'ян роз'єдiniла I тихо, тихо упустила Усобищ лютюю змію. I 262.21.

УСОБНИК (2). *Бунтівник.* Ти єретик! ти єретик!... — Ревіли прелати. Ти усобник!.. I 270.289.

О *Одн. Н.* усобник I 270.289, *Мн. Н.* усобники II 25.52.

УСОХНУТИ (2). В яру криниця завадилася, Верба усохла, похилилася I 384.22. А он черешня похилилася, Це сама та, що ми садили, Як мати вмерла, це моя, А та друга, що твоя, Так та усохла II 445.В.

УСПОКОЇТИ (1). Серце якось лихорадочно б'ється. Ох, якби-то його швидче успокоїли! VI 138.13.

УСТА (11). *Слов'ян. Поет.* Жде його Марія, I ждучи плаче, молодії Ланіти, очі i уста Марніють зримо. II 310.224. *Образн.* (4). Нехай мати усміхнеться.. Благословить дітей своїх Твердими руками i діточок поцілує Вольними устами. I 336.253.

Моя ти доле молодая! Не покидай мене. Вночі, I вдень, i ввечері, i рано Витай зо мною i учи, Учи неложними устами Сказати правду. II 285.33. Нимим отверзуться уста; Прорветься слово, як вода II 292.31.

◆ У *спол.* з уст ні пари — мовчки (1). Вона все ходить, з уст ні парн. I 5.79.

О *Мн. Н.* уста II 310.224, *образн.* II 292.31, *Р.* уст I 343.112, з (із) уст II 269.176, у *спол.* I 5.79, *З.* уста II 289.10, О, устами II 209.39, 289.5, *образн.* I 336.253, II 285.33, 372.29.

УСТАВАТИ див. ВСТАВАТЬ.

УСТАТИ див. ВСТАТИ.

УСТРОМИТИ (1). Вона ж не спала, не журилася, Сиділа, ноги устромила В гарячий попіл. I 363.115.

УСТУПАТИ (1). Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, як i в Парчевського VI 198.35.

УСТЯ (1). Чорний шлях виходив од Дніпра, меж устями річок Сокорівки i Носачівки I 148.Прип.

УСЮДИ див. ВСЮДИ.

УСЯКИЙ див. ВСЯКИЙ.

УТЕКТИ, УТІКТИ див. ВТЕКТИ.

УТЕРТИ (9), **ВТЕРТИ** (4). I хлинули сльози. Поплавав сердега, утер рукавом. I 93.631. Швиденько сльози Марія втерла сміючись II 319.581.

О *втерти* II 169.169, *утер* I 93.631, 143.2436, 157.185, 283.420, II 27.138, *втер* I 145.2505, 283.420, *утерла* II 97.161, *втерла* II 319.581, *утру* I 10.43, *утре* II 56.263, *утри* II 308.113.

УТЕРТИСЯ (1), **ВТЕРТИСЯ, ВТЕРТИСЬ** (3). [Катерина] Утерлася, повернулася, Пішла... тільки мріє. I 35.383. Полетіла Катерина... стала серед шляху, Втерлася рукавами. I 42.584.

О *утерлася* I 35.383, *втерлася* I 410.В, *втерлася* I 42.584, II 484.В.

УТИРАТИ (4), **ВТИРАТИ, ВТИРАТЬ** (8). Пішов степом сіромаха, Сльози утирає. I 146.2526. Не втирайте ж мої сльози, Нехай собі ллються I 23.91.

О *втирати* I 404.В, *втираць* I 85.382, *утираю* I 79.173, *утирає* I 146.2526, 281.336, *втирає* I 29.58, 462.В, *втирають* I 8.202, 67.140, *утирала* II 22.30, *втирала* II 157.31, *втирайте* I 23.91.

УТІКАТЬ див. ВТІКАТИ.

УТІХА (1). I син., твоя єдина Утіха.. Гине в неволі II 468.В.

УТІШАТИСЬ (2). Ростуть мої близняточка, А я утішаюсь I 536.В. Марія мовчки утішалась II 491.В.

УТНУТИ *див.* **ВТНУТИ**.

УТОМА (1). Утомилась би Мар'яна,— Утоми не чує І 463.В.

УТОМИТИСЯ, УТОМИТИСЬ (13). **ВТОМИТИСЯ, ВТОМИТИСЬ** (10). Ні, вже не те, підтопталась Моя стара сила, **Утомився** І 276.117. На панщині пшеницю жала, **Втомилася**; не спочивать Пішла в снопи, пошкандибала Івана сина годувать. ІІ 287.2. Тихенький, кроткий государ, **Втомившись** пишучи закони, Пішов любенько погулять ІІ 335.4. *Образн.* (5). **Утомилась** заверюха, Де-де позіхає І 40.501. Воскресни, мамо! І вернися В світлицю-хату; опочий, Бо ти аж надто вже **втомилася**, Гріхи синовні несучи. ІІ 327.28.

О **утомився** І 7.173, 276.117, 463.В. ІІ 86.32, VI 203.27, 229.12, **утомився** ІІ 313.340, **втомився** І 290.687, **утомилася** І 463.В, ІІ 415.В, *образн.* І 40.501, **втомилася** І 554.В, ІІ 287.2, **втомилася** І 94.662, ІІ 308.151, *образн.* ІІ 327.28, **втомилася** І 387.60, **утомилася** *образн.* І 115.1364, **втомилася** ІІ 372.8, 477.В, *утомитця образн.* І 462.В, **втомившись** ІІ 335.4, **втомившись образн.** ІІ 330.15.

УТОМЛЕНИЙ (4). Кінь **утомлений**, копита Розкуті, розбиті ІІ 331.9. І спочинуть невольничі **Утомлені** руки ІІ 291.17. І принесе Води погожої, і вміє **Утомлені** стопи святіє ІІ 321.681. Каті знужаються над нами, А правда наша п'яна спить. Коли вона прокинеться? Коли одпочити Ляжеш, боже, **утомлений**? І 326.28.

О *Одн. Н.* **утомлений** І 326.28, ІІ 331.9, *Мн. Н.* **утомлені** ІІ 291.17, *З.* **утомлені** ІІ 321.681.

УТОМЛЕННИЙ (1). *Слов'ян.* — Благо вам! — Сказав апостол **утомлений** ІІ 268.153.

УТОПИТИ, УТОПИТЬ (4), **ВТОПИТЬ** (8). стара мати.. Вимовляє доні: «..Якби знала, до схід сонця Була б **утопила**...» І 32.186. *Образн.* (4). Піду шукать миленького, **Втоплю** своє горе І 9.12.

О **утопити** ІІ 218.10, **утопить образн.** І 393.10, **утопить образн.** І 326.47, **втопила** І 139.2236, **втопило** І 9.9, 285.479, **утопили** І 539.В, **втоплю образн.** І 9.12, 9.13, **втоплять** ІІ 54.184, **втопи** ІІ 104.9, **утопила** (6) І 32.186.

УТОПИТИСЯ, УТОПИТИСЬ, УТОПИТЬСЯ, ВТОПИТИСЯ, ВТОПИТИСЬ, ВТОПИТЬСЯ (8). Один **утопився** ..Другого в Козлові На кіл посадили ІІ 130.40. *Повт.* (2). **Утопився** б молоденький.. **Утопився** б — тяжко жити І 15.5. *Образн.* (1). Бодай тобі, доле, У морі **втопитись** ІІ 143.6.

О **утопитись** ІІ 128.8, 249.37, 434.В, **втопитись образн.** ІІ 143.6, **утопиться** ІІ 52.144, **утопиця** ІІ

428.В, 456.В, **втопитьця** ІІ 428.В, **утопився** І 61.44, ІІ 130.40, **утопилася** І 51.128, ІІ 53.182, **втопилася** І 367.238, ІІ 159.88, 317.513, **утоплюся** ІІ 224.156, **утоплюся** ІІ 181.6, 452.В, VI 58.28, **утопився б повт.** І 15.5, 15.7, **утопилися** (6) І 366.214, 409.В.

УТОПЛЕНИЙ (3). Рибалонька кучерявий З усієї сили Кинувсь в воду; пливе, синю Хвилю роздирає, Пливе, пливе... от от доплив! Пірнув, виринає — І **утоплєну** Ганнусю На берег виносить І 167.148 // *Субст. Назва твору* (2). та я ще і досі не знаю, чи получили ви мою **Утоплєну**, що я послав вам через Корсуна VI 23.19.

О *Одн. Н.* **утоплєна субст., у назві** І 164. Заг., *З.* **утоплєну** І 167.148, *субст., у назві* VI 23.19.

УТОПТАНИЙ (1). І стежечка-доріжечка, Яром та горою **Утоптана** до ворожки, Поросла травкою. І 494.В.

УТОПАТИ (1), **ВТОПАТИ** (1). **Утопала** стежечку Через яр. ІІ 144.1. **Втопала** стежку на могилу, Все виглядає його ходила. ІІ 79.91.

УТОРІК *див.* **ВТОРІК**.

УТРАЧАТИСЯ (1). Не утрачайся на альбом, друже мій! буде з мене і цього добра поки що. VI 49.26.

УТРАЧЕНИЙ (1). Коли маєте Свячену воду, то спишіть та пришліть мені, бо та, що ви мені передали, **утрачена**. VI 46.20.

УТРЕНЯ (1). *Церк.* До **утрені** завив з дзвіниці Великий дзвін. ІІ 38.114.

УТРОБА (3) *Слов'ян.* І він радіє, Що наймичка його несла В **утробі** праведную душу За волю рзп'ятого мужа. ІІ 312.286. *Зневажл.* (1). Бо довго довготерпеливий Дивився мовчки на твою, Гріховную твою **утробу**. ІІ 327.14.

О *Одн. З.* на **утробу зневажл.** ІІ 327.14, *М.* в **утробі** ІІ 312.286, во **утробі** І 375.53.

УТРЬОХ (1). *Присл.* Отож взяли його лічить, Лічили, аж **утрьох** лічили І 538.В.

УХ (6). *Вигук.* Ото б побалакали! **ух**, аж душно! ІІ 19.27. *Повт.* (4). Пограємось, погуляймо Та пісеньку заспіваймо: **Ух**, **ух**! Солом'яний дух, дух! І 5.95.

О **ух** ІІ 172.245, VI 19.27, *повт.* І 5.95 (2 р.), 6.113 (2 р.).

УХО (8). А попереду отаман Веде, куди знає; Похожає вздовж байдака, Гасне люлька в роті; Поглядає сюди-туди — Де-то будь роботі? Закрутивши чорні уси, За **ухо** чуприну, Підняв шапку — човни стали. І 61.54. Найдй його, мій друже єдиний, того не акуратного Марковича, по-

скуби його за чуб або за **ухо** VI 141.15. *У приказці* (1). І над водою і над гаєм, Кругом, як в усі, все мовчить. I 5.85 // *У спол.* свиняче **ухо**. *Лайл.* (1). «Ламайте двері, поки вийде Старий паскуда!» «Постривай! Стривайте, зараз!» «Нагаями Свиняче **ухо**! Жартувать, Чи що, ти хочеш?» I 88.446.

О *Одн.* **З.** **ухо** у *спол.* I 88.446, за **ухо** I 61.54, VI 141.15, 145.3, 147.39, *М.* в *усі* у *приказці* I 5.85, *Мн.* **З.** **уха** I 117.1456, *О.* **ушима** I 341.41.

УХОПИТИ *див.* ВХОПИТИ.

УЧАДИТИ (1), **ВЧАДИТИ** (1). *Образн.* Якби я хоч трошки дурніший був, то я б **учадив** од його панегірика, а то, слава богу, видержав. VI 163.36. Розумний, дуже розумний і сердечний епілог вийшов; тільки ти дуже вже, аж надто дуже, підпустив мені пахучого курева; так дуже, що я трохи не **вчадив**. VI 155.36.

УЧАЩАТИ *див.* ВЧАЩАТИ.

УЧЕНИЙ (1). Нехай би вже оті Кирпи-гнучкошиєнки сутяги — їх бог, за тяжкіє гріхи наші, ще до зачати во утробі матерній осудив киснуть і гнить в чорних, а то мужі мудрі, **учені**. I 375.54.

УЧЕНИКИ (3). *Послідовники*. Такий Талан твій латаний, небого! Брати його, **ученики**, Нетвердії, душеубогі, Катам на муку не дались, Сховались, потім розійшлись II 322.725.

О *Мн.* **Н.** **ученики** II 322.707, 322.725, *О.* з **учениками** II 491.В.

УЧЕПИТИСЯ (2). *Образн.* Як реп'ях той, **учепиться** [доля] За латані поли I 274.55.

О *учепиться* I 274.55, *учеписця* I 489.В.

УЧИЛИЩЕ (1). Пишеш, що тебе не було дома, що ти хлопців возив у Херсон. Добре зробив еси! Та тільки чи притокмив ти їх у те **училище** торгового мореплавання? VI 195.23.

УЧИННИТИ (1). *Зробити, виявити*. І, мов дзвоном дзвонить, Говорить:— Спасибі вам, панове-молодці, Преславнії заповрожі, За честь, за славу, за повагу, Що ви мені **учинили**. II 138.56.

УЧИСТИТИ *див.* ВЧИСТИТИ.

УЧИТЕЛЬ (4). 1. *Глава якого-небудь вчення, проповідник* (3). І єдиний Твій син Алкід пішов за ними І за апостолом святым, За тим **учителем** II 269.187. *Зверт.*

(1). Без правди горе! — Горе вам, **Учителі** архієреї! II 320.630. *Ірон.* (1). Добре заходились По німецькому показу І заговорили Так, що й німець не второпа, **Учитель** великий I 333.130.

2. *Особа, яка навчає, викладач*. У *прикл. спол.* **учитель**-дяк (1). Давно те діялось. Ще в школі, Таки в **учителя**-дяка Гарненько вкравду п'ятака II 45.2.

О *Одн.* **Н.** **учитель** 1. *ірон.* I 333.130, *Р.* в **учителя** 2. у *прикл. спол.* II 45.2, *О.* за **учителем** 1. II 269.187, *Мн.* **К.** **учителі** 1. *зверт.* II 320.630.

УЧИТЕЛЬСТВО (1). *Праця в школі*. Куліш блаженствує, а Василь Білозер поїхав у Полтаву одказуватись од **учительства**. VI 38.17.

УЧИТИ *див.* ВЧИТИ.

УЧИТИСЯ *див.* ВЧИТИСЯ.

УЧОРА *див.* ВЧОРА.

УШИТИЙ (1). *Обкладений*. А берег **ушитий** Увесь каменем. I 248.387.

УШКВАРИТЬ (10), ВШКВАРИТИ (5).

Фам. 1. *Завзято, майстерно затанцювати, заграї і под.* (14). Залізник гукає: «Ану, навісний, **Ушквар** нам що-небудь, нехай земля гнеться, Нехай погуляють мої козакки!» I *кобзар* **ушкварив** I 140.2308. Гуля Максим, гуля батько, А за ним хлоп'ята. Запорожці ті хлоп'ята, Сини його, діти. Поміркує, загадає, Чи бити, чи пити, Чи танцювать, то й **ушкварять**, Аж земля трясеться. I 104.985. Сліпий **вшкварив** — навприсядки Пішли по базару. I 125.1774 // *Ударити* (5). — А нуте, діти, отакої! — І **вшкварив** по струнах. I 490.В // *Майстерно поставити п'єсу* (3). Тут єсть прехороша дівчина і талан[т]лива артистка, Піунова. То може б ви чи не **вшкварили** б сього Чарівника навидовижу нижгородським людям? VI 155.16. Так я думав, щоб **ушкварити** твій Чорноморський побит, але тепер уже пізно, а якби ти його звелів переписать гарненько та прислав к великодню, то б це так. VI 34.19.

2. *Податися, поїхати* (1). думаю навпростець через Астрахань **ушкварити** на Чорноморію. VI 130.16.

О *ушкварити* 1. VI 34.19, 2. VI 130.16, *ушкварив* 1. I 140.2310, *вшкварив* 1. I 78.151, 125.1774, 490.В, 496.В, *ушкварити* 1. I 275.103, 432.В, *ушкваримо* 1. I 106.1052, 126.1778, *ушкварять* 1. I 104.985, *ушквар* 1. I 103.961, 140.2308, *вшкварили* б 1. VI 155.16.

ФАБРИКА (6). До всього того, що я те[бе] просив, прибав.. 4 штуки чорного французького карандаша № 2 **фабрики** Le Conté VI 119.16.

◊ **Одн. Р.** фабрики VI 115.34, 119.5, 119.16, 119.17, 119.23, **Мн. Р.** фабрик VI 118.37.

ФАВН (1). *Міфол. У стародавньому Римі — бог лісів, полів тощо. І п'яний голий отой Фавн, І син Алкід твій, і гетери — Всі, всі упали до землі Перед Петром. II 268.160.*

ФАВОР (2). *Назва гори. Підняла На той Фавор свої святіне Очиці кроткіє Марія Та й усміхнулась. II 308.125. У прикл. спол. Фавор-гора (1). Фавор-гора, Неначе з золота-серебра, Далеко, високо сіяє, Аж сліпить. II 308.121.*

ФАЙДА (1). *Батіг. У приказці. пішов Оцей козак; погнало горе.. хоч говорять: — Аби файда в руках була, А хлопа, як того вола, У плуг голодного запряжеш. II 105.43.*

ФАКТ (1). Спитайте ж ви їх [Кондрата Михайловича і Фёдора Степановича], і як буде на се їх воля, то коротесенько напишіть мені одні тільки **факти** VI 204.12.

ФАМАР (6). *Ім'я дочки царя Давида. Вранці-рано Фамар спекла і принесла Опріснок братові. II 72.127. Фамар прекрасная прийшла І коржик з маком при[несла]. II 416.В.*

◊ **Одн. Н.** Фамар II 71.98, 72.120, 72.127, Фамар II 416.В (2 р.), **Д.** Фамарі II 72.122.

ФАМІЛІЯ (1). якщо трапиться мені ще що-небудь прислать до вас, то підписуйте ви самі мою **фамілію**, цино б рою, бо мені не можна. VI 62.15.

ФАРАОН (5). на храмах його честний Хрест златокований Поставили,— та й молимось, Та б'ємо поклони. А ті були **фараони**... Кесарі... то погань! II 461.В. А сфінкси... Мов **фараонові** сказати Хотять, що правда божя Встає, встає вже на землі II 490.В // *Перен.* (1). Та цур же вам, Новим **фараонам** І кесарям людодідам! II 462.В.

◊ **Одн. Д.** фараонові II 490.В, **Мн. Н.** фараони II 316.441, 461.В, **Д.** фараонам II 316.438, *перен.* II 462.В.

ФАРАОНІВ (1). *У порівн. На голому піску стоять По шнурі піраміди вряд, Мов фараонова сторожа II 315.437.*

ФАРБА (4). На стінах **фарбами** хрести, Неначе добрая картина, Понамальовані... II 96.133. Сажин мені нічого не пише, не знаю, де він дів мою портфель з рисунками.. Як побачите його, то спитайте, та й возьміть до себе, а ящик з олійними **фарбами** нехай собі оставить. VI 41.34.

◊ **Мн. Н.** фарби VI 49.25, **Р.** фарб VI 54.28, **О.** фарбами II 96.133, з фарбами VI 41.34.

ФАРБОЧКА (1). *Пестл. до фарба. прийнявши подарунок твій ширий, мій єдиний друже.. цілісіньку ніч не спав, розглядав, дивився, перевертав по-тричі, цілуєчи всяку фарбочку. VI 49.13.*

ФАРИСЕЙ (7). *Член релігійної секти в Іудеї, ворожой християнству. Фарисеї І вся мерзенна Іудея Заворушилась, заревла, Неначе гадина в болоті. II 268.129. У порівн. (1). Ми не розпинаєм, Як ті люті фарисеї, На хресті живого Праведного чоловіка II 461.В // *Перен. Лицемір, ханжа* (2). Чого се ти замовк?.. Чи не завадила тобі ота казань, що ти для мене так мудро скомпоновував?.. Брехня цьому! І тільки не фарисей, не идолопоклонник такий, як оті християни — сіпаки і брехуни. VI 206.27. *Зверт.* (1). Не вам, Не вам, в мережаній ліврей Донощики і фарисеї, За правду пресвятую статъ II 280.22.*

◊ **Одн. Н.** фарисей *перен.* VI 206.27, *у порівн.* II 482.В, **Мн. Н.** фарисеї II 268.129, 320.631, *у порівн.* II 461.В, фаризеї II 467.В, **К.** фарисеї *перен.*, *зверт.* II 280.22.

ФАСТОВ (4), **ХВАСЛОВ** (3). *Назва міста. До схід сонця у Фастові Хлоп'ята гуляли. II 125.23. Ходім, брати, у неділю У Хваслов гуляти II 427.В. *Повт.* (2). Прийди з того Межигор'я, Наш славний Палію, Подивися, що той Швачка У Фастові діє! Добре діє! У Фастові, У славному місті. II 125.28.*

◊ **Одн. З.** у Фастов II 125.10, у Хваслов II 427.В, **М.** у Фастові II 125.23, *повт.* II 125.28, 125.29, у Хваслові II 427.В (2 р.).

ФАСТОВСЬКИЙ (2), **ХВАСЛОВСЬКИЙ** (3). *У спол. Фастовський полковник — про Семена Палія* (4). Ходім погуляєм. Та в пригоді свого батька Старого згадаєм, Полковника **Фастовського** Славного Семена. II 125.17. Порадила мати, Як пішеницю ту пожати.. Ой пожали б, якби були

Одностайне стали Та з **Хвастовським** полковником Гетмана єднали. II 393.В.

◊ *Одн. З.* Фастовського II 125.17, Хвастовського II 428.В, *О. (з)* Фастовським II 29.11, (з) *Хвастовським* II 393.В, *Мм. Н.* Хвастіаскі II 399.В.

ФАСТОВЩИНА (1), ХВАСТОВЩИНА (2). Читай, читай та слухай дзвона, А серцеві не потурай. Воно тебе в Сибір водило.. Приспи ж його і занехай Свою Борзну і **Фастовщину**. II 37.105. І мні, братія моя, Стоять твердині на Україні Все Паліївскі на **Хвастовщині** II 399.В.

◊ *Одн. З.* Фастовщину II 37.105, Хвастовщину II 398.В, *М.* на Хвастовщині II 399.В.

ФЕБ (1). *Друге ім'я давньогрецького бога сонця Аполлона, покровителя мистецтв.* Ти, сестро **Феба** молодая! Мене ти в пелену взяла І геть у поле однесла. II 284.2.

ФЕВРАЛЬ (8). Письмо твоє од 7 августа того року із Єкатеринодара получил я 10 **февраля** сього року, аж у Нижньому Новігороді. VI 171.32.

◊ *Одн. Р.* **февраля** VI 171.32, 173.40, 177.11, 177.18, 177.21, 204.21, 205.24, 229.18.

ФЕЛЬДФЕБЕЛЬ (5). *Військове звання.* Треба було лист покинуть, а сьогодні почта одходить. То сьак, то так убогавши **фельдфебеля**, вернувся я до хати і захожуюся знову VI 62.9 // *Перен. Про царя Миколу І (3).* До того люд домуштровали, Що сам **фельдфебель** дивовалися І маршировкою і всім II 280.12. *У прикл. спол.* **фельдфебель-царь (1).** Во дні **фельдфебеля-царя** Капрал Гаврилович Безрукий Та унтер п'яний Долгорукий Україну правили. II 280.1.

◊ *Одн. Н.* **фельдфебель перен.** II 280.12, 281.56, *Р.* **фельдфебеля перен., у прикл. спол.** II 280.1, *Д.* **к фельдфебелю** VI 62.8, *З.* **фельдфебеля** VI 62.9.

ФЕЛЬДЬБЕГЕР (1). *Військовий кур'єр.* Через півроку вивели мене на світ божий та знову посадили мене на чортопхайку, тільки вже не з жандаром, а з **фельдбегером**, та одвезли аж у Оренбург. VI 83.9.

ФІГІ (2). *Плоди фігового дерева.* А гетьманша, було, вийде Та й кликне в будинок... А там мені І **фіг** і родзинок — Всього мені понадє І на руках носить. І 294.25. Везе Марко Катерині Сукна дорогого.. А діточкам черевички, **Фіг** та винограду.. І 322.489.

ФІГУРА (3). *Про маяк.* Розумні в люди, А нічого не знає! То понаставляли

Ті **фігури** он для чого: Щоб люди не крали Води з річки І 305.408.

◊ *Мм. З.* **фігури** І 305.408, **хвігури** І 503.В, **хвігури** І 503.В.

ФІЗИКА (1). посивів, оголомозів, дурню, та і заходився вчиться **фізики**. VI 75.4.

ФІЛАТ (1). *Ім'я княгині тільки вміють Привести дитину.* А годувать та доглядать Не вміють княгині. А потім оха: — Забуває Мене мій Поль або **Філат**! II 12.159.

ФІЛОСОФ (1). П'яниці шепчуть, і кричать «І патріот, і брат убогих, **Філософ** князь, або Сократ!» II 381.В.

ФІН (1). *Збірн.* Од молдаванина до **фіна** На всіх языках все мовчить, Бо благоденствує! І 327.92.

ФІНЛЯНДІЯ (2). Я спалила Польщу з королями.. Сулу в Ромні загатила Тільки старшинами Козацькими... а такими. Просто козаками, **Фінляндію** засіяла І 300.261. Запорожжі чули, ..Як діточки на Орелі Лінію копали І як у тій **Фінляндії** В снігу пропадали. II 31.73.

ФЛАГ (1). І досі нудно, як згадаю Готический с часами дом; Село обідране кругом; І шапочку мужик знімає, Як **флаг** побачить. II 88.9.

ФЛЕГЕТОН (1). *Міфол. Назва річки в підземному царстві.* *Перен.* Друже мій, О мій супутниче святий! ..Як буду здужать, То над самим **Флегетоном**.. Поставлю хаточку II 373.61.

ФОЛЬГА (1). *Тонкий металевий лист для прикрас.* «А Марко в дорозі?» Ганна діда питалася.. І влучатом із клучочка Гостинці виймала: І хрестики, й дукачки, Й намиста разочок Яриночкі, і червоний з **фольги** образочок І 321.416.

ФОМА КЕМПЕЙСЬКИЙ (1). *Про книгу середньовічного релігійного письменника.* Усе, що ви з ласки своєї послали, я получив. І **Фому Кемпейского** получив. VI 62.17.

ФОН (2). *Частка, що приєднується до німецьких прізвищ і вказує на дворянське походження.* Сестро Аполлона.. Ви розказали б про царя — Або якого короля, З їх **фон-баронами-князями** І їх високими страстасями II 414.В // *Субст. (1).* [Ворона]: не бреші, бо тільки п'ять [тисяч]. Та й то з **фоном** Корфом. І 299.212.

ФОРМА (2). *1. Зовнішній вигляд, обрис предмета (1).* Мені тепер дуже і дуже треба одну акварельну краску.. Оце тобі **форма**

плитки.. Достать її можна в красочном магазині VI 118.37.

2. **Офіціальний порядок.** (1). прийшла друга почта з Гур'єва і не привезла нічого офіціального насчёт моєї отставки, и я не знаю, що й думать. Може то **форма** требає такої проволоки? VI 132.18.

◇ **Одн. Н.** форма 1. VI 118.37, 2. VI 132.18.

ФОРМЕННИЙ (2). От добро Богдана! Черепок, гниле корито й костяки в кайдаках! Якби в **форменних**, то добре: Вони б ще здалися... I 306.465.

◇ **Мн. М.** (в) форменних I 306.465, (в) хворменних I 504.B.

ФОРТЕЦЯ (1). «Ріжте! бийте!» на фортеці Кричить Гамалія. I 201.88.

ФОТОГРАФ (5). З завтрашньої поштою посилаю тобі два рисунок. Закажи снять **фотографу** дві копії в половину менше, одну для тебе, а другу для мене. VI 178.39.

◇ **Одн. Н.** фотограф VI 179.19, 191.24, 220.10, Р. у фотографу VI 179.10, Д. фотографу VI 178.39.

ФОТОГРАФІЯ (2). *Фотографічна справа.* А тебе ще раз прошу, знайди чоловічка, добре знаючого **фотографію** VI 142.6. Ти мені пишеш про **фотографію**. Не робіть нічого, брати мої, други мои милые, поки я з вами не побачусь. VI 133.3.

ФРАНЦУЗ (2). чого то ми не вмієм? І зорі лічим, гречку сієм, **Французів** лаєм. Продаєм Або у карти програєм Людей... I 328.109.

◇ **Одн. О.** французом VI 24.31, **Мн. З.** французів I 328.109.

ФУГА (1). *Хуртовина.* Вийшов з хати карбівничий, Щоб ліс оглядіти.. «Еге, бачу, яка **фуга!**» I 42.563.

ФУНТ (2). *Міра ваги.* У тебе, здається, годується кабан в сажі, ..і ти, певно, заколеш його к святкам, то пришли мені по почті 20 **фунтів** ковбас. VI 201.10.

◇ **Одн. З.** фунт VI 206.10, **Мн. Р.** фунтів VI 201.10.

Х

ХАВТУРИ (1). *Побори натурою, які брало духовенство.* Максим таки як письменний.. І псалтир читає Над покойни-ми. Й **хавтури** 3 школярами носить. II 55.239.

ХАЗЯЙН (5). 1. *Господар дому* (4). — **Хазяїн** дома? — Надворі крикнуло. II 312.298. Завиває, Реве **хазяїн**: — Будем п'ять, Аж поки наша доня спить II 15.314.

2. *Той, що має господарство* (1). До нитки зів'яса мій козак, Усе на панщині проклятий, А був **хазяїн**... II 105.66.

◇ **Одн. Н.** хазяїн 1. II 15.314, 312.298, 384.B, 408.B, 2. II 105.66.

ХАЗЯЙНУВАТИ (2), **ХАЗЯЙНУВАТИ** (2). 1. *Виконувати господарчі роботи* (2). весною нехай би сестра Ярина з меншим сином перевезлася в ту хату та й **хазяйнувала** VI 217.13.

2. *Бути господарем, главою дому* (2). Ой умер старий батько І старенькая мати.. Прийде милий в мою хату **Хазяїнувати**. II 155.14.

◇ **хазяїнувати** 2. II 155.14, **хазяєнувати** 2. II 434.B, **хазяїнуй** 1. VI 207.34, нехай **хазяїнувала** (би) 1. VI 217.13.

ХАЗЯЙСЬКИЙ (1). Завиває **Хазяйській** голос. Будем п'ять, Поки моя доня спить. II 383.B.

ХАЙ (1). *Частка, що виражає байдужість до наслідків якої-н. дії.* Я йому після Кобзаря уже двічі писав, а він мені ані тельня! **Хай** собі сердиться, коли в його така сердита натура. VI 211.10.

ХАЙКА (1). *Ім'я персонажа твору.* Стара **Хайка** лежить долі I 87.435.

ХАЛЯВА (8). Розійшлися гайдамаки, Куди який знає: Хто додому, хто в діброву, З ножем у **халяві** I 146.2540. «І не стогне! Завзята bestія! стривай!» Насипали в **халяви** жару... I 97.793. Чи давно чоловік мені радив, щоб я бив лихом об землю, як той швець мокрою **халявою** об лаву. А його вже й поховали! VI 82.24.

◇ **Одн. Р.** з халяві I 127.1841, **З.** халяву II 301.10, в (у) халяву II 121.2, **О.** халявою VI 82.24, **М.** в (у) халяві I 12.43, 146.2540, II 66.165, **Мн. З.** в халяві I 97.793.

ХАМ (2). *Лайл.* Мені байдуже За простих сірих сіромах, Вони і господом забути!.. А де отіть?.. Невже в сажак Годує **Хам** собі на сало? II 227.12. *Зверг.* (1). **Яremo!** ..Вимети хату, внеси дрова, Посип індікам,

гусям дай, Піди до льоху, до корови, Та швидче, **хаме!..** I 84.329.

ХАМІВ (1). У спол. **хамів** син. *Лайл.* Яремо! герш-ту, **хамів** сину? Піди кобилу приведи I 84.322.

ХАН (2). Як покидали запорожці Великий Луг і матір Січ, Взяли з собою матер божу, А більш нічого не взяли, І в Крим до хана понесли На нове горе-Запорожжя. II 29.26.

◇ *Одн. Н.* хан II 30.32, *Р.* до хана II 29.26.

ХАНІВ (2). І квилить, плаче Ярославна.. Вітрило-вітре мій єдиний.. Нашо на дужому крилі На вої любії мої, На князя, ладо мое миле, Ти **ханові** метаеш стріли? II 336.20.

◇ *Мн. З.* ханові II 336.20, ханови II 496.В.

ХАНОВСЬКИЙ (2). Вітрило-вітре господине, Нашо ти вієши? Несеш На легкому тому крилі **Хановські** стріли? II 496.В.

◇ *Мн. З.* хановські II 496.В, хановські II 96.В.

ХАПАТИ (1). Я до його, тату! Тату, тату! це я прийшла. За руку хапаю. I 535.В.

ХАРАКТЕРНИК (1). *Чаклун.* Везуть труну мальовану, Китайкою криту. А за нею з старшиною Іде в чорній світі Сам полковник компанійський, **Характерник** з Січі. II 43.58.

ХАРАМАРКАТЬ (1). *Говорити, читати неясно, нерозбірливо.* Фам. коли хочеш, сину, знать, Де лучче лихом торговать, Іди ти в Січ;.. Та по-молодечій Будеш богу молитися, А не по-чернечій **Харамаркать**. I 277.186.

ХАРЕМ див. **ГАРЕМ**.

ХАРКІВ, ХАРКОВ (12), **ХАРЬКІВ** (1), **ХАРЬКОВ** (1). напиши, будь ласкав, земляче, коли будеш мати час, як там у вас, у **Харкові**, привітали мої Гайдамаки, чи лають, чи ні VI 24.1. У **Харьків** до Метлинського може інколи пишеш, то кланяйся йому і скажи, що я ще.. живий і здоровий VI 84.31. Ще раз прошу тебе, мое серце, напиши до кого знаєш в **Харков**. VI 164.17.

◇ *Одн. Р.* до Харкова VI 166.40, з Харкова VI 172.7, *З.* у (в) Харков VI 20.7, 163.14, 164.17, 166.40, 172.7, в Харьков VI 174.6, у Харьків VI 84.31, *М.* у (в) Харкові VI 24.1, 33.26, 33.34, 163.15, 222.20.

ХАРКОВСЬКИЙ (2), **ХАРЬКОВСКИЙ** (1). Я вже написав і послав епістолю до директора **Харковського** театру VI 163.30.

я пришлю вам 50 або 100 екземплярів свого Кобзаря, а ви передайте на комісію під час ярмарки **харьковским** книгарям. VI 222.22.

◇ *Одн. Р.* харковського VI 163.30, 170.12, *Мн. Д.* харьковским VI 222.22.

ХАРОН (2). *Міфол.* Ім'я старого човняра, що перевозив душі померлих через річку Стікс у підземному царстві. Ходімо просто-напросто До Ескулапа на ралєць — Чи не одурить він **Харона** І Паркупряху?.. II 373.40. Друже мій.. Ходімо лучче до **Харона** — Через Лету бездонну Та каламутну Перепливем II 373.52.

ХАРЧ (2). Ще як скаже Харита, що піде за мене, то прийми ти її в своїй хаті, як рідну сестру.. На **харчі** і її одєжу я тобі вишлю гроші. VI 205.2 *У спол.* рости на божій **харчі** — *виховуватись, вигодуватись у чужих людей* (1). сотник був собі багатий, То в його, знаєте, росло На божій **харчі** за дитину Чисьє байстря. II 164.20.

ХАРЬКІВ, ХАРЬКОВ див. **ХАРКІВ**.
ХАРЬКОВСКИЙ див. **ХАРКОВСЬКИЙ**.

ХАТА (281). *Житлове приміщення, домівка, господи.* Ідуть старі гайдамаки, Ідучи співають: «А в нашого Галайди **хата** на помості». I 147.2567. Покинув ниву я і рало, Покинув **хату** і город II 64.98. В Пекарях якась вдова-попадає продає **хату**: купить би та к осені перевезти на ґрунт і поставить. VI 217.11. У печі пала Огонь і світліть на всю **хату** I 96.778. Вернувся наш запорожець Як та хиря, хиря, Обідраний, облатаний, Калікою в **хату**. II 148.30. Не женися на багатій, Бо вижене з **хати** I 261.2. Попідтинню сіромаха І динє й ночує; Нема йому в світі **хати** I 25.11. *Повт.* (2). І **хата**, бачите, була За тином, сотникова **хата**. II 164.16 *Кімната* (6). «А де ж Ганна, Катерино?».. «Ходім лишень в малу **хату**, Поки випрягає Воли батько: вона тебе, Марку, дожидає». I 323.517. Вона чує з тії **хати**, Як дитина дише. I 316.239 *Представники однієї сім'ї, що живуть разом* (1). Ой привезли до прийому.. Все багатих діти.. Той горбатий, той багатий, Тих чотири в хаті. I 233.133 *Про хатню роботу* (2). Молодниця Рада та весела.. І у **хаті**, і на дворі, І коло скотини I 315.205. *Рим.* (4). Тяжко мені У матері в хаті Старітись. А своєї Вже **хати** не мати! II 198.24.

У порівн. (3). там... у палатах Сидить собі наш сирота, Мов у своїй хаті. І 274.62. Ніби в хаті, На холоді сердешна мати Під тиним, знай собі, сидить. ІІ 98.200. У прислів'ї (1). Тече вода і на гору Багатому в хату. А вбогому в яру треба Криницю копати. І 232.95. Образн. (17). Боюся ще погорілу Пустку руйновати, .. Може вернеться надія.. В пустку зимовати, Хоч всередині обилить Горілу хату. І 258.16. ми, Упоравшись, пішли шукати Нової хати, і наїшли Зелену хату і кімнату У гаї темному. ІІ 65.132. Із Умані Де-де чуть — гукають Товариші гайдамаки; Гонта мов не чує, Синам хату серед степу Глибоку буде. І 142.2376. Образн. У прикл. спол. світлиця-хата (1). Вкраїно! Мій любий краю неповинний!.. Воскресни, мамо! І вернися В світлицю-хату; опочий ІІ 327.27. Назва альманаху (2). Батьку отамане Кошовий! Посилаю тобі к великодню замість писанки Хату. І не журнал, а тільки альманах, попередник нашого майбутнього журналу Основа. VI 207.17 //У спол. (4): а) тепла хата — про гостинність, хороше ставлення (2). Якщо єсть у тебе такий чоловіг-а з теплою хатою, то напиши мені, батьку, брате мій рідний! VI 152.21; б) добри вечір (добридень) в хату (2). «Добри вечір в хату! ..Добри вечір! а де дочка?» «Умерла, панове». І 88.459. Добридень же, тату, в хату! На твоім порозі Благослови моїх діток В далеку дорогу. І 81.265.

Одн. Н. хата І 7.167, 80.211, 125.1755, 147.2567, 200.36, 295.99, 367.260, 397.41, ІІ 97.186, 129.2, 209.32, 252.153, VI 215.5, поет. ІІ 164.16, 164.17, образн. ІІ 65.135, 372.12, у назві VI 189.28, Р. хати І 25.11, 246.277, 274.48, 384.32, 554.В, ІІ 21.27, 54.207, 65.131, 270.214, 442.В, VI 206.2, 217.32, рим. ІІ 198.24, до хати І 85.384, 234.161, 294.61, 296.110, 320.406, 367.247, 463.В, 479.В, VI 62.10, з (із) хати І 34.233, 42.559, 49.55, 52.176, 160.281, 261.2, 282.378, 283.406, 287.552, 287.563, 289.638, 314.150, 316.239, 323.526, 323.529, 369.316, 391.20, 397.56, 491.В, 536.В, ІІ 68.7, 96.138, 130.60, 151.38, 171.Рем., 172.Рем., 179.2, 189.114, 192.10, 195.60, 219.46, 242.8, 269.188, 311.244, VI 24.40, 31.5, 228.10, рим. ІІ 363.21, зпід хати І 493.В, коло хати І 291.718, 390.1, 390.6, 496.В, ІІ 28.159, 316.463, 317.483, рим. ІІ 390.11, од хати І 234.161, З. хату І 84.326, 119.1551, 233.138, 235.220, 275.98, 276.112, 284.445, 296.122, 320.383, 538.В, ІІ 51.88, 64.98, 95.96, 106.72, 149.42, 175.353, 180.34, 195.42, 218.14, 229.13, 252.150, 315.429, VI 205.7, 217.11, рим. ІІ 348.1, образн. І 142.2376, 258.16, 262.2, 262.18, 482.В, ІІ 65.132, 344.16, у назві VI 207.17, в (у) хату І 13.93, 39.431, 41.518, 42.565, 76.52, 89.496, 135.2116, 161.329, 163.401, 233.115, 286.542, 314.144, 315.200, 316.257, 318.326, 319.357, 321.432, 323.503, 323.517, 323.521, 335.225, 356.68,

366.227, 367.252, 367.263, 375.24, 391.22, 463.В, 498.В, ІІ 28.161, 120.20, 133.5, 148.30, 155.13, 167.104, 169.Рем., 169.145, 171.Рем. (2 р.), 172.Рем., 175.318, 234.105, 242.21, 331.3, VI 217.13, у прислів'ї І 232.95, образн. І 142.2379, ІІ 47.92, 372.11, образн., у прикл. спол. ІІ 327.27, у спол. б) І 81.265, 88.459, на хату І 96.778, VI 215.4, про хату VI 214.35, О. з хатою VI 229.11, у спол. а) VI 152.21, під хатою І 41.521, 274.69, 282.355, 284.449, 288.587, 317.260, 556.В, ІІ 25.68, 123.1, 455.В, повз хату І 502.В, М. в (у) хаті І 36.340, 91.560, 96.775, 98.828, 119.1550, 160.300, 231.42, 233.133, 234.188, 239.10, 240.57, 243.180, 280.283, 295.100, 296.119, 301.304, 312.79, 312.97, 315.195, 315.205, 317.260, 317.291, 318.307, 320.381, 324.543, 331.31, 352.40, 361.39, 367.248, 368.275, 384.8, 388.24, 450.В, 495.В, 532.В, 534.В, 537.В, 539.В, ІІ 28.170, 48.132, 62.26, 118.11, 120.8, 128.2, 130.50, 158.48, 169.164, 171.221, 171.227, 175.351, 182.15, 183.34, 198.22, 209.33, 229.8, 229.12, 234.79, 256.318, 256.322, 269.193, 294.10, 317.487, 354.4, 361.8, 413.В, VI 19.24, 201.1, 205.3, 211.4, 212.9, у порівн. І 274.62, ІІ 98.200, 232.23, образн. І 290.700, 351.15, ІІ 65.136, 344.4, у спол. а) І 322.455, по хаті І 106.1069, 107.1097, М.м. хати І 245.260, ІІ 9.37, 9.44, 110.27, З. хати І 82.291, в (у) хату ІІ 134.17, образн. ІІ 405.В, на хаті ІІ 21.26, О. під хатами ІІ 150.27, 151.37, 151.40, М. у хатах ІІ 150.15.

ХАТИНА (43). Над Трахтемировим високо На кручі.. Стоїть одним-одна хатина ... ІІ 25.65. Росла собі та виростала І на порі Марія стала... Рожевим квітом розцвіла В убогій і чужій хатині. ІІ 306.34. Посажу коло хатини На воспомин дружині І яблунку і грушеньку, На воспомин єдиній! ІІ 324.1. Рим. (1). Що зосталось бай-струюкові?.. Ні родини, ні хатини; Шляхи, піски, горе... І 45.705.

Одн. Р. хатина І 123.1674, ІІ 25.65, 298.8, 317.499, 448.В, Р. хатини рим. І 45.705, до хатини І 240.52, 296.104, з (із) хатини ІІ 25.66, 146.8, 403.В, коло хатини ІІ 316.447, 316.459, 324.1, кругом хатини ІІ 370.4, 373.66, З. хатину І 125.1757, ІІ 50.38, 229.7, 230.44, 250.82, в (у) хатину І 44.639, 78.134, ІІ 219.39, 311.272, 444.В, 490.В, VI 54.23, повз хатину І 498.В, О. з хатиною VI 212.36, М. у (в) хатині І 77.106, 79.175, 79.177, 164.20, 296.117, ІІ 28.157, 224.166, 229.21, 306.34, 321.655, 345.21, VI 42.33, 54.20.

ХАТИНОЧКА (6). Зменш.-пестл. до хатина. Сидить Неначе І досі сивий дід Коло хатиночки і бавить.. Свое маленькее внуца. ІІ 242.5. Не називаю її раєм, Тії хатиночки у гаї ІІ 229.15.

Одн. Р. хатиночки І 290.673, ІІ 229.15, 306.42, коло хатиночки ІІ 242.5, З. хатиночку ІІ 218.15, М. в хатиночці І 545.В.

ХАТКИ (2). Пестл. Дивлюсь — аж он передо мною .. Хатки біленькі виглядають, Мов діти в білих сорочках У піжмурки в яру гуляють ІІ 24.14. Трахтемирів геть горою Нечепурні свої хатки Розкидав з долею лихою ІІ 25.38.

ХАТОЧКА (8). *Зменш.-пестл. до хата.* І досі сниться: під горою, Меж вербами та над водою, Біленька **хаточка**. ІІ 242.3. Я тільки **хаточку** в тім раї Благаю, і досі ще благаю, Щоб хоч умерти на Дніпрі, Хоч на малесенькій горі. ІІ 219.47. Добре було б якби Ярина весною рано перевезлася на мій ґрунт: може можна найняти у Каневі для неї **хаточку** на літо? VI 217.37.

◊ *Одн. Н.* хаточка ІІ 242.3, *Р.* хаточки ІІ 448.В, *З.* хаточку ІІ 219.47, 373.65, VI 217.37, в хаточку ІІ 448.В, *М.* у хаточці І 549.В, у хатоці І 538.В.

ХА-ХА-ХА-ХА (1). *Вигук.* Ха, ха, ха, ха!.. Чорт, панове, Літанню співає. Перехристись! І 89.475.

ХВАЛА (11). Прощай, убогий Кос-Арале.. Ні хвали, Ані ганьби я не сплітаю Твоїй пустині ІІ 207.11. *Ірон.* (1). А подивися, та спитай! Що там твориться у тім раї! Звичайне, радість та **хвала**! ІІ 230.69 // *Вигук, що означає «честь», «слава»* (7). **Хвала**! І похвала тобі, Маріє! ІІ 323.737. *Повт.* (5). **Хвала! Хвала** вам, душі молодіє! **Хвала** вам, лицарі святіє! ІІ 275.429.

◊ *Одн. Н.* хвала ІІ 323.737, 384.В, *повт.* ІІ 275.429, 275.430, 275.431, 441.В (2 р.), *ірон.* ІІ 230.69, *Р.* хвали ІІ 207.11, 230.72, *З.* хвалу ІІ 368.14.

ХВАЛЕБНИЙ (1). Тим неситим очам.. всі добра землі, І **хвалебні** псалми Тим дрібненьким богам. ІІ 333.38.

ХВАЛЕНИЙ (1). Як застане оце письмо Варенцова в Петербурге, то перешли мені з ним наші народні думи, изданные Метлинським. Або хоч поштою перешли, бо я ще і не бачив цієї **хваленої** книги. VI 153.24.

ХВАЛЕНІЄ (1). *Слов'ян.* Восхвалимо тебе, боже, Хваленієм всяким І 343.106.

ХВАЛИТИ, ХВАЛИТЬ (34). Отаке-то злее лихо Й з мною спіткалось: Серце люди полюбило.. І вони його вітали, Гралися, хвалили... І 352.54. Швачка Співає алілуя. **Хвалить** господа, веселий, І каже сідала Коня свого вороного ІІ 126.41. *У прикл. спол.* **хвалити-вихваляти** (**хвалити-прославляти**) (2). Пішла еси, Трохи не співаєш Та кесаря-Юпітера **Хвалиш-вихвалєш** ІІ 273.351. І пійшла ти, Трохи не співаєш, Да кесаря Юпітера **Хвалиш-прославляєш**. ІІ 469.В // *У спол.* **хвалить** бога (господа) — **вживається як вставне** (2). віріє я, **хвалить** бога, Та не виліз в люде. ІІ 218.7.

◊ *хвалити* І 391.28, 526.В, ІІ 106.99, 169.155, 474.В, **хвалить** І 150.П, 389.25, ІІ 64.86, 249.31, 300.4, *у спол.* І 68.21, ІІ 218.7, **хвалиш** ІІ 49.15,

у прикл. спол. ІІ 273.351, 469.В, **хв́алить** І 68.21, ІІ 126.41, 138.34, 500.В, **хвалѣть** І 347.270, 374.17, ІІ 10.94, 274.386, **хвалив** ІІ 232.4, **хвалили** І 352.54, ІІ 271.265, **хвалитиму** ІІ 421.В, **хвалитему** ІІ 420.В, **будемо хвалить** VI 46.10, **будем хвалить** ІІ 75.238, **будуть хвалить** ІІ 380.В, **хваліте** І 352.72, **хвалив** (б) VI 43.29, **хвалили** б ІІ 223.4

ХВАЛИТИСЯ, ХВАЛИТИСЬ (4). 1. **Хвастатися чимсь** (3). На великдень, на соломі Против сонця, діти Грالیсь собі крашанками Та й стали **хвалитись** Обновами. ІІ 197.4.

2. **Нахвалятися щось зробити** (1). **Хвалилися** гайдамаки, На Умань ідучи: «Будем драти, пане-брате, З китайки онучі». І 136. Епіграф.

◊ **хвалитись** 1. ІІ 197.4, **хвалимось** 1. ІІ 202.3, **хвалѣться** 1. І 344.158, **хвалилися** 2. І 136. Епіграф.

ХВАРТУШИНА (2). Сліпий по базару Оддирає постоломи, Додає словами: «..Як була я молодію преподобницею, Повісила **хвартушину** над віконницею» І 129.1907.

◊ *Одн. Н.* **хвартушина** І 160.310, *З.* **хвартушину** І 129.1907

ХВАСТОВ див. ФАСТОВ.
ХВАСТОВСЬКИЙ див. ФАСТОВСЬКИЙ.

ХВАСТОВЩИНА див. ФАСТОВЩИНА.
ХВАСТЯНЕ (1). *Мешканці Фастова.* **Хвастяне** погані на ксьондзя орють. ІІ 399.В.

ХВАТАТИ (3). Вбігаю у хату, А він уже ледве динше. Я до його: — Тату! Мій таточку! це я прийшла.— За руки **хватаю**. І 367.267 /з вас, щенят зубатих, Зробились львичища! Людей! Незлобних, праведних дітей, Жрете, скажені!.. Мов шуліка **Хватає** в бур'яні курча, Ключе і рве його. ІІ 325.12.

◊ **хватаю** І 367.267, **хватає** ІІ 325.12, 441.В.

ХВЕДІР (1). І 90.525.

ХВЕДІРКО (1). І 90.529.

ХВИЛЯ (45). Кругом **хвилі**, як ті гори,— Ні землі, ні неба. І 61.40. *У поріан.* (2). Пожар! пожар! І де взялися ті люде в бога? мов з землі Родилися і тут росли; Неначе **хвилі**, напливали Та на пожар той дивувались. ІІ 98.212. Недовгий шлях.. Сиротині на чужину, А там — і до горя. Пограються добрі люди, Як холодні **хвилі** І 152.18. *Зверг.* (1). Піду шукать миленького.. Пошукаю в чорних [хвилях], На дно моря кану.. Тоді, **хвиле**, неси з милим, Куди вітер віє! І 9.19. *Зверг. Повт.* (4).—Пли-

ви ж, моя єдина. **Хвилі!** мої **хвилі!** Привітайте русалоньку...— Та й заголосила, Та й побігла. І 358.22. *Персоніф.* (7). Із могли козак Встає сивий, похилий .. На Дніпро позирав, Тяжко плакав, ридав, Сині **хвилі** голосили. І 381.28. Мати.. Кинулася до Ганнусі І в коси впилася. «Мамо! мамо! що ти робиш?» **Хвиля** роздалася, Закипіла, застогнала— І обох покрила. І 167.139 *Образн.* (2). Слава тобі, любомудре, Чеху-слав'янине! .. Твое море Слав'янське, нове! Затого вже буде повне, І попливе човен.. Попливе на вольнім морі, На широких **хвилях**. І 263.67. Розплелася густа коса Аж до пояса, Розкрилися перси-гори, **Хвилі** серед моря І 237.4. *У прикл. спод.* гори-**хвилі** (3). Дніпр мов підслухав: широкий та синій, Підняв гори-**хвилі** І 113.1307 *//Збірн.* (11). Реве та стогне Дніпр широкий, Сердитий вітер завива, Додолу верби гне високі, Горами **хвилю** підійма І 3.4. Знову закипіло Сине море. Вздовж байдака Знову похожає Пан отаман, та на **хвилю** Мовчки поглядає. І 62.67.

О *Одн. Н. хвиля персоніф.* І 167.139, 168.173, І 104.13, *збірн.* І 168.190, 228.34, *Р. хвилі* І 199.1, *з-за хвилі* І 203.180, І 298.19, *із хвилі збірн.* І 285.471, *із філі збірн.* І 494.В, *З. хвилю* І 199.23, 203.181, *збірн.* І 3.4, 167.145, *філю збірн.* І 403.В, *на хвилю збірн.* І 62.67, *М. в хвилі* І 298.20, *збірн.* І 285.474, *в філі збірн.* І 494.В, *на хвилі* І 199.27, *по хвилі збірн.* І 207.2, *К. хвиля зверт.* І 9.19, *Мн. Н. хвилі* І 61.40, 61.41, І 109.1, *у поріан.* І 152.18, І 98.212, *персоніф.* І 13.100, 201.73, 381.28, *образн.* І 237.4, *у прикл. спод.* І 152.11, *філі персоніф.* І 551.В, *З. хвилі у прикл. спод.* І 113.1307, 202.138, *за хвилі* І 204.186, 466.В, *М. в хвилях* І 9.15, *в філях* І 405.В, *на хвилях* І 466.В, *образн.* І 263.67, *К. хвилі зверт., повт.* І 358.22 (2 р.), *філі зверт., повт.* І 531.В (2 р.)

ХВИСТ (3). Дівчата христілись Та плакали— а уночі Пани все їм снилися. Із рогами і **хвостами** І 539.В. *У приказці* (2). Друже мій! ей-богу й досі не знаю, що я за погань на сім світі? Сказати би ледащо, так же ні, бо б'юся як овечий **хвіст**... VI 34.4. Друже мій єдиний! Яка оце тобі сорока брехуха на **хвості** принесла, що я тут нічого не роблю, тільки бенкетую. Брехня. Ей-же богу, брехня! VI 170.2.

ХВОРИЯ (2). «Бабусенько! Скажи мені, де я?» «В Лебедині, моя пташко, Не вставай: ти **хвора**». І 133.2051. Покотились по базару Кінні пародові; Покотились малі діти І каліки **хворі**. І 138.2196.

ХВОСТАТИЙ (1). Над самим Віфіліє-

мом, боком Звізда **хвоста[та]я**, зійшла. II 488.В.

ХЕРСОН (2). Пишеш, що тебе не було дома, що ти хлопців возив у **Херсон**. Добре зробив еси! VI 195.22.

О *Одн. З. у Херсон* VI 195.22, *М. в Херсоні* VI 229.2.

ХЕРУВИМ (1). *Рел. Ангел. Образн.* *Зверт.* І я живу, і надо мною. Витаєш ти, мій **херувим**, Золотокрилий серафим! II 474.В.

ХЕ-ХЕ (1). *Вигук.* П'яненський сотник, .. Собі веселий розмовляє: «..А ми!.. **хе! хе!** а ми жонаті!» II 175.317.

ХИЖА (1). *Хатина.* Бач, і сирота, А всім була навдивовижу. Бувало, вигляне із **хижі**, Як та як квіточка з роси II 250.51.

ХИЛИТИ¹ (2). *Нагинати.* Коло гаю в чистім полі, На самій могилі, Дві тополі високі Одна одну **хилить**. II 114.4. *Образн.* (1). Лихо, люде, всюди лихо, Нігде пригорнутися: Куди, каже, **хилить** доля, Туди й треба гнутися І 86.396.

ХИЛИТИ² (1). *Пиячити.* Фам. Дев'ята сестро Аполона. Якби, буває, хоть на час Ви кинули отой Парнас. Та в степ таки прищкандибади (Коли не в наймах де застряли Або не **хилете** в шинку З пропийволами чумаками?) II 414.В.

ХИЛИТИСЬ¹, **ХИЛИТИСЯ** (9). *Гнутися, нагинатися.* **Хилилась** І слалася, плачучи, трава; Високі гнулися дерева... II 339.28. —Тіверіадо!.. Скажи мені, моя порадо! Якая доля вийде нам З старим Іосифом? О доле!— І похилилась, мов тополя Од вітру **хилиться** в яру. II 307.71 *//Перен.* *Поклонятися чому-н.* (2). Кричите, Що бог создав вас не на те, Щоб ви неправді поклонились!.. І **хилитесь**, як і **хилились!** І 331.45 *//Пригорнутися.* *Образн.* (3). Думи мої! літа мої, .. Не **хилітьсє** ні до кого, Ляжте дома спати... І 353.89.

О *хилитися образн.* VI 39.25, *хилиться* II 307.71, *хилитця* І 462.В, *хилиця* II 485.В, *хилитесь перен.* І 331.45, *хилився образн.* II 23.6, *хилилась* II 339.28, *хилились перен.* І 331.45, *хилітьсє образн.* І 353.89.

ХИЛИТИСЬ² (1). *Вештатися.* Ми розрішаємо гріхи Святою буллою сією Рабині божій... Отій самій, Що **хилилась**... По шинках, по стегах І 488.В.

ХИЛЯТИСЯ, ХИЛЯТИСЯ (5). *Вештатися, тинятися.* Уже матір поховали.. І пан умер; а жіночка.. Московкою всюди **Хиляється**... II 108.161 *//Блукати* (1). [Марія]

В старій хатині, В чужій, покинула його, Старого Йосипа свого, Пішла **хияляться** по-під тином II 491.В.

◇ **хияляться** II 491.В, **хияляється** II 108.161, **хиялясь** I 266.135, II 286.20, **хиялялись** I 520.В.

ХИМЕРИТИ (3). *Вигадувати, мудрувати*. Поки б **химерив** мудрий дід, Творили б, лежа, епопею, Парили б скрізь понад землею, Та все б гексаметри плели II 373.42. *Повт. (для вираження тривалості дії)* (2). Ох, старі голови та розумні; **химерять-химерять**, та й зроблять з лемеша швайку. I 101.913

ХИМЕРНИЙ (6). 1. *Чудний, дивний* (5). Отакій-то Перебендя, Старий та **химерний!** Заспіває весільної, А на журбу зверне. I 27.93 / Як небо блакитне — нема йому краю, Так душі почину і краю немає. А де вона буде? **химерні** слова!! I 75.29.

2. *Витіватий* (1). Напиши мені, чи доладу я написав письмо графу Ф[едору] П[етровичу], бо я на такі **химерні** письма не великий майстер. VI 153.14.

◇ *Одн. Н.* химерний 1. I 25.22, 26.38, 27.93, *О.* химерним 1. II 349.27, *Мк.* химерні 1. I 75.29, *З.* (на) химерні 2. VI 153.14.

ХИМЕРНІШЕ (1). *Присл. Вигадливіше*. Я, взявши в руки скриньку, подивився і неначе перелетів у малярню, в Седнев. Чи згадаєте, як ви мені її вчорік показували недороблену? Ще й радилась зо мною, як би її **химерніше** улагодити VI 49.18.

ХИМСЬКИЙ (1). У *спол.* риторда **химська**. *Лайл. Про тяжкі умови заслання*, чого не зробить риторда **химська!** Я трохи-трохи не одурів на сім тижні. VI 130.11

ХИНОВСЬКИЙ (1). *Поганський*.— Вітрило-вітре, господине! Нашо ти вієши, несеши.. **Хиновські** стріли? II 338.69.

ХИРЕННИЙ (2). 1. *Слабий, кволий*. *Образн.* (1). А щоб збудить **Хиренну** волю, треба миром, Громадою обух стати II 288.11.

2. *Поганий, вередливий* (1). Вередує [борець], Як той панч... І де взялось? Таке **хиренне**? II 80.131.

◇ *Одн. Н.* хиренне 2. II 80.131, *З.* хиренну 1. II 288.11

ХИРИТИ (1). *Хворіти*. Князь **хиріє**, Нездужає встати. А підвести нема кому II 18.400.

ХИРЯ (5). 1. *Болячка, хвороба*. У *спол.* (4): а) годити, як **хирі**—занадто до-

годжати комусь (1). Як тій болячці, як тій **хирі**, Громадою годили Тому борцеві... II 80.127; б) як (та) **хиря, хиря**—*дуже слабкий, жалюгідний* (2). Вернувся наш запорожець Як та **хиря, хиря**, Обідраний, облатаний, Калікою в хату. II 148.28; в) матері їх **хиря! Лайл.** (1). на базарі Залізний гукає... «Добре, сину, Матері їх **хиря!** Мордуй, мордуй: в раю будеш Або есаулом». I 114.1355.

2. *Біда, лихо*. У *спол.* на **хирю** (1). А кай за к на **хирю** Та на тяжке лихо Любенько та тихо І вкрав ту сокиру. II 59.4.

◇ *Одн. Н.* хиря 1. у *спол.* б) II 148.28 (2 р.), у *спол.* в) I 114.1355, *Д.* хирі 1. у *спол.* а) II 80.127, *З.* на хирю 1. II 59.4.

ХИСТ (2). Чорт-зна що провадить! Нема **хисту**, то й не бреши. I 305.414. Упи-лася б ти без мене З своїми ксьондзами?— Чортма **хисту!** Я спалила Польщу з королями I 300.241.

ХИТАТИ (2). 1. (1). аж ось і сам.. обок його Царця небога, Мов опеньок засушений, Тонка, довгоного, Та ще на лихо, сердешне, **Хита** головою. I 247.319.

2. *Колисати когось* (1). [Марія] йдучи, козеня, небога, Ніби дитину, на руках **Хитала**, бавила, гойдала II 308.143.

◇ *хита* 1. I 247.319, *хитала* 2. II 308.143.

ХИТАТИСЯ, ХИТАТИСЬ (2). Понад ставом увечері **Хитається** очерет. I 234.179. попіл вітром рознесло, Билини навіть не осталося; Тільки одним-одно **хиталося** Зелене дерево в степу. II 60.37.

ХИТРИЙ (2). боже милий... Спаси мене, Спаси мою душу, Да не скаже **хитрий** ворог: «Я його подужав». I 341.31 /// *Перен. Неправдивий, фальшивий* (1). От де, люде, наша слава, Слава Україні! Без золота, без каменю, Без **хитрої** мови, А **голос** на та правдива I 58.55.

ХИТРО (1). *Присл. Вигадливо*. Для текста думав виписати сю **хитро** надрюковану книгу, та як полічив свої гроші, то і рукою махнув VI 86.36.

ХИТРОШИТИЙ (1). *Вигадливо галтований*. *Образн.* І честь Кармілова і слава Ліванова, а не лукава, Тебе укрине дорогим, Золототканним, **хитрошитим**.. Святим омофором своїм. II 291.11.

ХІБА¹ (48). *Частка питальна*. Степаночку, голубчику! Чого-бо ти плачеш? Усміхнися-бо до мене. **Хіба** ти не бачиш,

Що й я плачу!.. І 278.213. Повт. (6). Душе моя, Чого ти сумуєш?.. Чого тобі шкода? хіба ти не бачиш, Хіба ти не чуєш людського плачу? І 242.121. У риторичних питаннях (10). хіба діди та батьки дурніші були, що не пускали в люди навіть грамотки без предисловія. І 150.П. Хіба було коли в світі, Широ що кохались, Розійшлися, не взялися Йі живими осталися? І 156.121 //Служить для вираження невпевненості. Близька за значенням до «може» (23). Мандрували гайдамаки.. А за ними і Галайда.. Вже минули Воронівку, Вербівку; в Вільшану Приїхали. «Хіба спитать, Спитать про Оксану?» І 120.1569 / Хіба-що о (1). Нема раю на всім світі,— хіба-що о на небі?.. І 484.В.

О хіба І 84.350, 90.523, 95.702, 116.1416, 116.1422, 117.1479, 120.1569, 127.1839, 139.2249, 150.П, 156.121, 201.65, 278.213, 279.241, 279.258, 315.192, 368.307, 397.50, 484.В. II 12.161, 53.155, 78.41, 166.84, 167.99, 170.195, 182.11, 200.1, 224.175, 249.45, 306.43, 406.В, 415.В, VI 15.6, 24.30, 51.20, 132.13, 172.11, 186.6, 192.10, 210.36, повт. І 43.597, 43.598, 163.408, 163.409, 242.121, 242.122, хіба II 407.В, 458.В.

ХІБА² (1). Сполучник приєднувальний. Уже чи добрим, чи лихим, А будеш панською ріднею, Хіба повісишся!.. II 95.103.

ХІТОН (4). У стародавніх греків — вид легкого одягу. з добрих молодих плечей Хітон полатаний додолу Тихенько зсу-нувся II 307.78.

О Одн. Н. хітон II 307.78, Р. з хітона II 321.683, М. в хітоні II 309.171, 483.В.

ХЛИНУТИ (3). Политися (про сльози). Обернувся я на хати — Нема в мене хати!.. І хлинули сльози, Тяжкі сльози!.. II 21.29.

О хлинули І 93.630, 118.1514, II 21.29.

ХЛІБ (19). 1. Істівний продукт, що випікається з борошна (9). Іди лишень Полудновать лагодь, Гуляючи, як той казав, Шматок хліба з'їсти І 276.124 //Перен. Про релігійне вчення (1). ви, святіе предтечі, По всьому світу розійшлися І крхту хліба понесли Царям убогим. II 347.6 //У спол. хліб обміненний — про хлібину, якою обмінюється з старостами на знак згоди віддати дівчину заміж (1). Вернулися Люде з рушниками, З святим хлібом обміненним І 317.274. У прислів'ї (1). Сироті на чужині і сухар хлібом стане. То так і мені оце ваше письмо. VI 70.40.

2. Рослина, з зерен якої виготовляється борошно (1). Хліби зійшли, Радіють люде II 14.262.

3. Перен. Їжа, харчі взагалі, засоби існування (6). Давно те минуло, як, маля дитина, Сирота в ряднині, я колись блукав, Без свити, без хліба, по тій Україні, Де Залізник, Гонта з свяченим гуляв. І 144.2440 //У спол. хліб насущний (1). Нам тільки плакати, плакати, плакати І хліб насущний замість Кровавим потом і сльозами І 325.22 //У спол. на хліб заробляти (1). Посилала мати На цілу ніч працювати, На хліб заробляти. І 251.502 //У спол. хлібом годувати — давати засоби існування (1). А тим часом отого клятого сіпачества не кидай: воно тебе хлібом годує VI 217.31.

◆ У спол. (3): а) хліб і сіль — гостинність, піклування (2). Отож той самий сиротина.. Подякував за хліб і сіль І за науку добрим людям Та до вдовівни навпростець Шелесть за рушниками! II 250.83; б) наїстися всіх хлібів — зазнати всякого життя (1). от як, брате!.. Іди ти в Січ; як бог pomoже, Там наїсися всіх хлібів. А я їх їв. І досі нудно, як згадаю!.. І 277.172.

О Одн. Н. хліб 1. І 327.75, 3. VI 217.31, Р. хліба 1. І 276.124, 278.197, 305.419, перен. II 347.6, 3. II 361.1, без хліба 3. І 144.2440, замість хліба 1. І 342.95, З. хліб 3. у спол. І 325.22, за хліб 1. І 233.140, у спол. а) II 50.39, 250.83, на хліб 3. у спол. І 251.502, О хлібом 1. у прислів'ї VI 70.40, 3. у спол. VI 217.31, з хлібом 1. у спол. І 317.274, Мн. Н. хліби 2. II 14.262. Р. хлібів у спол. б) І 277.172.

ХЛІБЕЦЬ (2). 1. Пестл до хліб 2. (1). Тисячам гинуть Голодні люде. А скрти гниють. А пани й половину.. продають. Та голоду раді, та бога благають, Щоб ше хоч годочок хлібець не рожав. II 14.250.

2. Пестл до хліб 3. (1). «чоловіка, Певне, не посадять Лічити зорі...» «..А може й посадять Москалика або німця. А москаль та німець І там найдуть хлібець». І 304.386.

О Одн. Н. хлібець 1. II 14.250, З хлібець 2. І 304.386.

ХЛОП (1), **ХОЛОП** (1). Селянин. На Бесарабію пішов Оцей козак; погнало горе.. хоч говорять: — Аби файда в руках була, А хлопа, як того вола, У плуг голодно-го запряжеш. II 105.44 //Слуга; протилежне «пан» (1). У Києві на Подолі Братерська наша воля Без холопа і без пана.. Розвернулася весела II 35.11

ХЛОПЕЦЬ (69). 1. Парубок (31). На розпнутій кобзар сидить Та на кобзі грає; Кругом хлопці та дівчата — Як мак про-

цвітає. І 63.3. *Зверт.* (5). Йде Ярема, Залізняк гукає: «Чуєш, хлопче? ходи сюди! Не бійсь, не злякаю». І 115.1374. *У прикл. спол.* **хлопче-молодче**. *Зверт.* (1). **Хлопче-молодче** З карими очима, Нашо тобі жінка, Камінь за плечима. ІІ 408.В.

2. *Дитина, підліток чоловічої статі* (20). Ти взяла Мене, маленького, за руку І в школу **хлопця** одвела ІІ 283.5. Я ж уже не **хлопець** нерозумний. І од старості, слава богу, ще не одурів, щоб таке вироблять, як ти пишеш. VI 170.5. *У порівн.* (1). От набачив [пан], Та й бере в покої, І стриже, неначе **хлопця**, І в похід з собою Бере мене. І 366.217. *Зверт.* (2). «Добре, **хлопче**. Ось на ж тобі, друже, Цей дукачик, та не згуби». Узяв золотого, Подивився: «Спасибі вам!» І 121.1632.

3. *Мн. Про нестарих чоловіків взагалі* (18). Наш отаман Гамалія, Отаман завзятий, Забрав **хлопців** та й поїхав По морю гуляти І 203.145. *Зверт.* (9). Гайдамаки понад яром З шляху повернули.. «Ну, **хлопці**, в дорогу!» І 122.1637 *ІВ* **однині вживається при вираженні похвали** (2). Був у мене в гостях Яков. Славний **хлопець**! VI 174.10. Шамрай собі **хлопець** як того треба. Але воно, здається, сирота і не пащикую собі на лихо. VI 34.26.

◇ *Одн. Н. хлопець* 1. І 135.2106, ІІ 77.23, 168. Рем., 169.144, 439.В. 2. І 121.1609, VI 170.5, 3. VI 34.26, 174.10, **хлопиць** І 1 444.В, **Р. хлопця** 1. І 115.1391, 2. І 149. Прип., VI 27.19, **Д. хлопцеві** 2. І 149. Прип., **З. хлопця** 1. ІІ 187.55, 440.В, 2. ІІ 283.5, 319.591, 450.В, *у порівн.* І 366.217, **О.** з **хлопцем** 2. І 150.ІІ, 154.41, **К. хлопче** *зверт.* 1. І 115.1374, 436.В (2 р.), 437.В, ІІ 408.В, *у прикл. спол.* ІІ 408.В, 2. І 121.1632, 155.77, **Мн. Н. хлопці** І 1 154.53, 233.116, 67.143, 454.В, ІІ 54.192, 186.27, 187.39, 187.44, 411.В (2 р.), 2. VI 207.7, 211.15, 3. І 202.135, ІІ 42.14, 232.23, **Р.** з **хлопців** 2. VI 195.24, **Д. хлопцям** 1. ІІ 80.134, 3. І 122.1644, **З. хлопців** І 1 154.53, 233.116, ІІ 77.4, 370.8, 2. І 138.2205, VI 195.21, 212.33, 3. І 203.145, 496.В, ІІ 64.103, **про хлопців** 2. VI 205.35, **О.** з **хлопцями** 1. І 165.66, **К. хлопці** 3. *зверт.* І 106.1049, 106.1050, 114.1348, ІІ 135.63, 118.1519, 122.1637, 415.В, 453.В, ІІ 125.20.

ХЛОПЧИК (6). *Пестл. до хлопець* 2. А іноді така печаль Оступить душу, аж заплачу. А ще до того, як побачу Малого **хлопчика** в селі. ІІ 204.7. *У порівн.* (1). На восьме літо у неділю, Ниначе **хлопчик** в льолі білій, Святее сонечко зійшло. ІІ 410.В.

◇ *Одн. Н. хлопчик* ІІ 449.В, *у порівн.* ІІ 410.В, **Р.** у **хлопчика** І 120.1575, **З. хлопчика** ІІ 204.7, 449.В, 483.В.

ХЛОП'Я (11). 1. *Дитина, підліток чо-*

ловічої статі (2). Дівчата Трохи не голі, і **хлопята** Перед Кіпрідою стоять І гімн співають ІІ 460.В. Бачив я вчора вашого **хлопця** рисунки, добре, дуже добре.. з його був би добрий маляр, бо воно **хлоп'я** до всього беруче. VI 27.22.

2. *Мн. Про нестарих чоловіків взагалі* (9). До схід сонця у Фастові **Хлоп'ята** гуляли. ІІ 125.24. *Повт.* (2). Гуля Максим, гуля батько, А за ним **хлоп'ята**. Запорожці ті **хлоп'ята**, Сини його, діти. І 104.980. *Зверт.* (5). Ну, Галайдо, Поїдем гуляти. Найдеш долю... а не найдеш... Рушайте, **хлоп'ята**. ІІ 116.1430.

◇ *Одн. Н. хлоп'я* 1. VI 27.22, **Мн. Н. хлоп'ята** 2. І 131.1983, ІІ 125.24, *повт.* І 104.980, 104.981, **хлопята** 1. ІІ 460.В, **К. хлоп'ята** 2. *зверт.* І 61.34, 81.258, 106.1051, 116.1430, 122.1632.

ХЛОП'ЯТОЧКО (2). *Пестл. до хлоп'я* 1. [Генеральша] З нудьги із двору зпогуляти Якось, задумавшись, пішла.. Та й бачить, що пасе ягнята Мале **хлоп'яточко** в стерні. ІІ 221.53.

◇ *Одн. Н. хлоп'яточко* ІІ 221.53, 320.625.

ХЛЮПОСТАТИСЯ (1). Тече вода із-за гаю Та попід горою. **Хлюпоцуться** качаточка Помеж осокою. ІІ 363.11.

ХМАРА (59). Чорна **хмара** з-за Лиману Небо, сонце криє, Синє море звірюкою То стогне, то вие І 61.29. Широкий Дніпр не гомонить: Розбивши вітер чорні **хмари**, Ліг біля моря одпочить І 5.81. До самої **хмари** З шоглистими кораблями Палає Скутара. І 202.113. *Рим.* (1). Нехай **хмара** На татари, А сонечко на христ'яне ІІ 99.254. *У порівн.* (8). Як та **хмара**, гайдамаки Умань обступили Опівночі І 137.2187. Мов **хмари** Набралось люду, аж гуде, Та все щось шепчуть про отруту ІІ 451.В. У долині, мов у ямі, На багніщі город мріє; Над ним **хмарою** чорніє Туман тяжкий... І 246.269. *Образн.* (5). Отак Гуса Ченці осудили... Не вгадали, що вилетить Орел із-за **хмари** І 272.362 *ІІ Перен.* (1). Встає пожеар, і диму **хмара** Святее сонце покрива. ІІ 59.17. *Персоніф.* (1). Виступає круглий місяць З сестрою зорею, Виступає із-за **хмари**, **Хмари** звеселіли.. ІІ 27.119. *Збірн.* (6). За горами гори, **хмарою** повіті, Засіяні горем, кровію політі. І 325.1.

◇ *Одн. Н. хмара* І 61.29, 63.21, 250.466, 250.469, ІІ 29.28, 160.1, *рим.* ІІ 99.254, *у порівн.* І 65.103, 137.2187, ІІ 74.192, 152.15, *образн.* І 290.691, *перен.* ІІ 59.17, *збірн.* І 114.1331, **Р. хмари** *у порівн.* ІІ 451.В,

збірн. I 137.2152, до хмари I 53.191, 54.229, 124.1701, 202.113, II 384.В, з (із) хмари I 3.6, 241.82, II 24.12, з-за (іа-за) хмари II 16.320, 27.118, 161.54, 250.53, образн. I 272.362, збірн. I 243.149, коло хмари I 131.1979, З. хмару I 113.1311, II 29.29, 99.253, 160.2, 418.В, збірн. I 114.1329, за хмару I 140.2296, крізь хмару I 42.551, О. хмарою II 28.162, у порівн. I 246.269, 250.470, 332.75, збірн. I 325.1, 326.38, М. в хмарі I 241.78, 250.467, образн. I 227.6, на хмарі образн. I 26.61, Мн. Н. хмари I 136.2126, 363.119, II 24.7, персоніф. II 27.119, З. хмари I 5.81, 304.398, 419.В, в хмарі образн. I 475.В, за хмари I 242.124, М. в хмарах I 389.2.

ХМАРИНОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до хмара*. Сіяло сонце; в небесах Ані хмариночки I 312.90.

ХМАРНО (1). *Присл. Образн.* От що зробили з мене годи.. та ще й те, Що літечко моє святе Минуло **хмарно** II 154.10.

ХМАРОНЬКА (2). *Пестл. до хмара*. За сонцем хмаронька пливе, Червоні поли розстилає I сонце спатоньки зове У синє море II 178.1. туман, неначе ворог, Закриває море I хмароньку рожеву II 178.13.

ХМІЛЬ (5). Навгороді коло тину Сохне на тичині **Хміль** зелений II 146.7. Ви казали, що в вас єсть якась зелена рясна рослина на шталт **хмелю** чи винограду. Вручить її вручителю Блудниць VI 199.5. *У порівн.* (1). «Я Ганнусі не боюся!» Співає матуся; А козаки, як **хміль** отой, В'ються круг Ганнусі. I 165.55.

Одн. Н. хміль II 146.7. VI 199.8. *у порівн.* I 165.55. Р. хмелю VI 199.5, О. хмелем VI 199.8.

ХОВАТИ (20). 1. *Класти в могилу померлого* (7). Грає кобзар, виспівує.. Як збиралась громадонька В неділеньку вранці; Як **ховали** козаченька В зеленім байраці. I 63.11. Стогнали дзвони, завивали.. Ченьця Семена Палія Ченьці мов гетмана **ховали**. II 398.В. *Образн.* (1). де ж твої думи, рожеві квіти.. Кому ти їх, друже, кому передав? Чи може навіки в серці поховав? О не **ховай**, брате! розсип їх, розкидай! I 245.253.

2. *Класти в таємне місце, щоб інші не могли знайти* (7). Вдень лазила [мати] на смітниках, Черепки збирала, Примовляла, що синові Гостинця **ховала**. I 236.235 //Прибирати, класти в належне місце (1). Старий воли випрягає, Занози **ховає** Мережани, а Катруся Марка оглядає. I 323.509. *У порівн.* (1). Чого ж страшні діти? Чого Гонта ніби краде, Або скарб **ховає**? I 142.2371 //Переховувати — про людей (3). Марія навет не ховалась Та вже спа-

сибі чабани Вітали їх і день **ховали**, А ввечері кожух дали.. І манівцями провели На шлях ме[м]фіскій II 489.В //Перен. *Тримати в таємниці* (1). Не **ховайте**, не топчіте Святого закона, Не зовіте преподобним Лютого Нерона I 338.41.

3. *Оберігати* (6). А ви Україну **ховайте**: Не дайте матері, не дайте В руках у ката пропадать. I 107.1118 //У спол. **ховай** боже — **вживається при застереженні або рішучому запереченні** (4). «Признавайся.. Де моя Оксана?» Та й замахнувся. «**Ховай** божє!.. В будинку.. з панами..» I 127.1845. «Твої гроші?» «Мої!.. **ховай** божє!» I 91.556.

О **ховати** 2. I 89.472, **ховаю** 1. I 143.2403, **ховає** 2. I 323.509, *у порівн.* I 142.2371, 3. VI 171.37, **ховують** 1. I 64.34, **ховала** 2. I 236.235, 368.287, **ховали** 1. I 63.11, 136.2129, II 398.В, 2. II 489.В, **ховай** 1. I 506.В, *образн.* I 245.253, 3. *у спол.* I 91.556, 91.569, 127.1836, 127.1845, **ховайте** 2. *перен.* I 338.41, 3. I 107.1118.

ХОВАТИСЯ, ХОВАТИСЬ (15). я всяку ніч тільки й бачу во сні, що тебе, Керелівку, та рідну, та бур'яни (ті бур'яни, що колись **ховався** од школи) VI 16.15. *Образн.* (4). Веселе сонечко **ховалось** В веселих хмарах весняних I 389.1 //Зникати з очей, з поля зору (3). Пішла [молодиця] полем ридаючи, В тумані **ховалась** I 311.37 //З чим, з ким. *Приховувати кого, що-н.* (2). І довелось знов мені На старість з віршами **ховатись** II 45.16. Марія навіть не **ховалась** З своїм младенцем. II 314.394.

О **ховатись** I 281.323, II 45.16, **ховуюся** II 252.147, **ховається** I 281.342, **ховаємось образн.** II 461.В, **ховається образн.** II 466.В, **ховуються** I 268.196, II 59.25, **хованюція** I 463.В, **ховався** VI 16.15, **ховалась** I 311.37, II 314.394, *образн.* II 47.74, **ховалось образн.** I 389.1, *буду ховатись* II 58.25

ХОВАРАШКИ (2). Кричать сови, спить діброва, Зіроньки сіяють, Понад шляхом, ширинцю, **Ховрашки** гуляють. I 36.332.

О Мн. Н. **ховрашки** I 36.332, **хаврашки** I 409.В.

ХОДА (4). 1. *У спол. тихою ходою — повільним кроком* (3). Понад водою **Ходою** тихою пішла [Марія]. II 307.85. Іду я тихою **ходою**, Дивлюсь — аж он передо мною, Неначе дива виринають II 24.9.

2. *Найповільніший алур* (1). Мандрувала гайдамаки. А за ними І Галайда.. Пиється у хлопчика: «Що, титаря вбило?.. Замокв, зажурився, Поїхав **ходою**. I 120.1593.

О **Одн. О. ходою** 1. II 24.9, 307.85, 441.В, 2. I 120.1593.

ХОДИТИ, ХОДИТЬ (200). 1. *Пересуватися пішки* (60). В яру криниця завалилась, Верба усохла, похилилась, і стежечка, де ти **ходила**, Колючим терном поросла. І 384.23. У бога за дверми лежала сокира. (А бог тойді з Петром **ходив** По світу та дива творив). І 59.2. Заспіває козаченько, **Ходя** по долині,— Виспівує, поки вийде Чорнобрива з хати І 49.53. *Повт.* (11). старець тяжко заривав, Читать писаніє покинув. **Ходив** по келії, **ходив**, А потім сів і зажурився. І 37.110. *Образн.* (4). В того доля **ходить** полем, Колоски збирає; А моя десь, ледащиця, За морем блукає. І 15.9. така нісенітниця в голові **ходить**, неначе, крий боже, з похмілля. VI 161.1. *У прикл. спол.* **ходити**-гуляти (1). Ой у полі могила; Там удова.. **ходила**-гуляла, Трути-зілля шукала. І 311.44 *//Про здатність пересуватися пішки* (1). *може* ще хоч каліку Приведу дитину... Дарма! аби собі **ходило** Та вміло матір проклинає. І 365.157 *//Перен.* **Ходити** за ким — *залицятися до когось* (2). І молода, нівроку їй,— А за молодюю, А надто ще за вдовою, Козаки ордою Так і **ходять**. І за нею.. **ходили** І 164.29 *//У спол.* (2): а) **ходити** кругом кого — *приглядатись до когось* (1). Бодай кати їх постинали, Отих царів, катів людських. Морока з ними, щоб ви знали. Мов дурень **ходиш** кругом їх, Не знаєш, на яку й ступити. І 75.219; б) по землі **ходити** — *жити, існувати* (1). Ти господин, помагаєш По землі **ходити**. І 345.188.

2. *Іти кудись (з якоюсь метою); відвідувати когось, бувати десь* (114). У перетику **ходила** Я по дрова Та бодяра полубила Чорноброва. І 140.15. Коли ж милий на тім боці, Буйнесенький, знаєш, Де він **ходить**, що він робить, Ти з ним розмовляєш. І 9.23. башкирський офіцер, що я вам рекомендую, повинно бути умер, коли він до вас не **ходить** VI 71.5. синові за три копії Жупанок купила. Щоб і воно, удовине, До школи **ходило** І 232.88. І де **ходила**, В яких то праведних містах, А в нас, сердешна, опочила. І 19.438. *Повт.* (2). **Ходили, ходили**, Поки вночі, жалкуючи, Хату запалили! І 51.86 *//Вживається в наказовій формі як спонування* (63). Усміхнулася Катерина, Тяжко усміхнулася.. «**Ходім**, сину, смеркається» І 41.517. [Старшина третій]: «Підкрадь-

мось, братці, та послухаєм».. [Старшина первий і другий]: «А що ж? то й **ходімо!**» І 102.929. Душно мені; **ходім**, дочко, До ставка купатись. І 167.115. *Повт.* (16). «**Ходім** з нами у Лисянку Ножі гартувати!» «**Ходім, ходім**, отамане, Батьку ти мій, брате» І 116.1403 *//Перен.* *Про пошесті* (2). Чума з лопатою **ходила**, Та гробовища рила, рила, Та трупом, трупом начиняла І «со святими» не співала І 150.1 *//Іти походом проти кого-небудь* (1). Чорним [шлях] названий, що по йому татари **ходили** в Польщу і своїми табунами вибивали траву. І 148.Прип.

3. *Перебувати в якомусь стані, вести якийсь спосіб життя* (20). Не хочу я, моя мати, За плугом **ходити**, Аксамитові жупани На ріллі носити. І 148.6. Приїжджав до мене колядувать старий М. С. Щепкін, то я після його колядки ще й досі **хожу** неначе після похмілля. VI 161.32. Якби мені тільки рисувать було можна, то я і не журився б, **ходив** би в сірій шинелі, поки дійшов би до домовини VI 43.28. Немає брата, ні сестри, Щоб незаплагани **ходили** І 270.216 *//У спол.* (4): а) з торбою (торбами, з старцями) **ходити** — *жебрати* (3). «Не дав вдовиці утопитись, Не дам же й з торбою **ходити**»,— Сказав Максим І 52.145. тяжко жить С старцями по світу **ходить**. І 385.В; б) **ходити** матір'ю — *бути вагітною* (1). А вона молилась І жить у господі просилась, Бо буде вже кого любити. Вона вже матір'ю **ходила** І 11.133.

4. *Бути одягненим у щось, мати якийсь вигляд* (5). На Хортиці у матері Буду добре жити, У аксамиті **ходити**, Меді, вина пити. І 148.15. А вона їх научала, Хо на світі жити, Росказує.. як стрігою **ходила** І 539.В.

5. *Переходити з рук в руки* (1). Шинкар знає, наливає І не скаменється.. Кухоль **ходить**, переходить, Так і висихає. І 78.155. *Ходити* 1. І 176.355. *у спол.* б) І 345.188, 2. І 539.В, 3. І 517.В, І 148.6, **ходить** 1. *образн.* І 96.126, 3. *у спол.* а) І 52.145, 385.В, **хожу** 3. VI 161.32, 162.33, **ходім** 1. *у спол.* а) І 75.219, 2. І 27.83, 162.364, 386.1, І 80.149, 459.В, 3. І 442.В, **ходіть** 1. І 3.22, 5.79, 5.111, 31.116, 90.526, 93.617, 236.238, 403.В, 536.В, І 37.71, 408.В, *поет.* І 427.В (4 р.), І 131.4, 131.5, 131.6, *образн.* І 15.9, І 235.133, VI 161.1, 2. І 9.23, І 146.4, 222.89, VI 71.5, 3. І 322.461, І 81.169, 4. І 88.17, 329.6, 5. І 78.165, **ходим** 1. І 145.13, **ходите** 3. І 334.166, **ходить** 1. *перен.* І 164.29, **ходив** 1. І 144.2444, 148. Прип., І 28.159, 47.105, 59.2, *поет.* І 37.110 (2 р.),

352.61 (2 р.), 2. І 490.В, 3. ІІ 65.146, у спол. а) ІІ 105.48, **ходила** 1. І 40.493, 288.614, 311.43, 368.291, 368.300, 384.23, у прикл. спол. І 311.44, 2. І 28.26, 43.620, 90.516, 386.6, 387.31, 397.52, 536.В, 537.В, 539.В, ІІ 19.438, 43.43, 79.92, 81.153, 140.1, 140.8, 140.15, 158.36, 173.284, 198.18, 198.30, 273.355, 385.В, перен. ІІ 150.1, VI 41.31, 3. І 539.В, у спол. б) ІІ 1.133, 4. І 539.В, **ходило** 1. І 365.157, 2. І 232.88, 3. І 403.В, **ходили** 1. І 6.150, ІІ 102.11, 151.36, 234.92, 322.691, 418.В, перен. І 164.30, 2. І 148. Прип., 337.32, 539.В, ІІ 77.2, 115.32, 230.35, 319.596, **повт.** ІІ 51.86 (2 р.), 3. І 145.2483, 334.167, ІІ 270.216, **буду ходити** 4. І 230.23, ІІ 148.15, **буду ходити** 2. І 128.1880, 156.119, **буде ходити** 3. ІІ 82.221, **ходи** 2. І 5.101, 27.84, 115.1374, 323.525, ІІ 52.117, 172.261, **повт.** ІІ 106.1059, 106.1060, **ходім** 2. І 5.92, 41.517, 61.36, 65.75, 81.247, 106.1061, 106.1086, 116.1401, 167.115, 167.117, 168.171, 278.190, 323.517, 415.В, 437.В, ІІ 125.19, 130.59, 221.57, 257.363, 310.230, 317.479, 317.480, 449.В, 502.В, **повт.** І 80.227, 116.1403 (2 р.), ІІ 125.14, 125.19, 221.68, **ходімо** 2. І 5.88, 81.258, 102.929, 102.930, 129.1914, ІІ 75.235, 99.258, 99.259, 99.263, 257.366, 317.477, 371.4, 372.13, 373.38, 373.52, 411.В, 487.В, 490.В, **повт.** І 80.228, ІІ 221.67, 283.15, 283.17, 309.157, 309.160, 372.10, 372.11, **ходіте** 2. ІІ 80.123, **ходив би** 3. VI 43.28, **ходила б** 2. І 48.29, 198.16, **ходячи** 1. І 403.В, 463.В, ІІ 173.286, **хоя** 1. І 3.27, 49.53, 92.604, 101.898, 463.В, ІІ 225.191

ХОДОРОМ (1). І 90.526.

ХОДЯЧИЙ (1). Не дай спати **ходячому**, Серцем замирати І 349.13.

ХОЛЕРА (4). Вони з **холери** помирали; А то б хоч клаптик переслали Того паперу ІІ 152.19. **Персоніф.** (3). **Холера** з заступом **ходила** Та гробовища рила, рила ІІ 433.В.

Одн. Н. **холера персоніф.** ІІ 433.В, VI 41.31, 52.17, Р. з **холери** ІІ 152.19.

ХОЛОД (4). 1. *Низька температура повітря* (3). Вночі і ожеледь, і мряка, і сніг, і **холод**. І Нева Тихесенько кудась несла Тоненьку кригу попід мостом. ІІ 358.6. Ніби в хаті, На **холоді** сердешна мати Під тином, знай собі, сидить. ІІ 98.201 // **Перен.** *Про відчуття ознобу* (1). в душі нашій єсть ще щось таке, таке страшне, що аж **холод** іде по серцеві, як хоч трошки його розкреш VI 24.28.

2. **Перен.** *Байдужість до кого-н., чого-н.* (1). наші душі бояться **холоду**. VI 188.6.

Одн. Н. **холод** 1. ІІ 358.6, **перен.** VI 24.28. Р. **холоду** 2. VI 188.6, М. на **холоді** 1. ІІ 98.201

ХОЛОДИТИ (1). **Перен.** *Робити черствою, байдужою (про душу)*. Де доткнеться до користі, до грошей, то я бачу, що твоя натура мій сестра рідна, і соромлива, і боязлива.. Мабуть того, що гроші душу **холодять**, а наші душі бояться **холоду** VI 188.6.

ХОЛОДНИЙ (18). 1. *Той, що має, несе низьку температуру* (13). Хто йде,

іде — не минають Зеленого дуба, В **холодочку** посідають Та тихо, та любо, П'ючи воду **холодну**, Згадують Максима... ІІ 409.В. Завтра ж рано Завіє голодний Звір в пустині, і повіє Ураган **холодний**. ІІ 179.32. **Образн.** (4). Минули літа молодії, **Холодним** вітром од надії Уже повіяло. ІІ 354.2 // **Остиглий** (2). Довелось самому.. Ходити, нудити, Поки пугач над стріхою В вікно не завіє, А наймичка **холодного** Труп не накриє ІІ 176.358 **Образн.** (1). Минулися молодії Веселії літа, Немає з ким **холодного** Серденька нагріти. ІІ 433.В.

2. **Нетоплений; такий, що не зберігає тепла** (5). Світ широкий, Людей чимало на землі... А доведеться самотинкою В **холодний** хаті кривобокій, Або під тином простягтись. ІІ 361.8. **Образн.** (1). заснула Україна.. В калюжі, в болоті серце прогніола І в душло **холодне** гадюк напустила І 228.30.

Одн. Н. **холодний** 1. І 273.26, 475.В, ІІ 179.32, Р. **холодного** 1. ІІ 176.358, **образн.** ІІ 433.В, З. (о) **холодний** 1. **образн.** І 347.258, 351.6, **холодную** 1. ІІ 409.В, (в) **холодну** 1. І 237.10, (в) **холодне** 2. **образн.** І 228.30, О. **холодним** 1. **образн.** ІІ 354.2, М. (в, у) **холодний** 2. ІІ 175.351, 195.45, 354.4, 361.8, Мн. Н. **холодні** 1. І 152.18, **образн.** ІІ 422.В, О. (за) **холодними** 1. І 227.5

ХОЛОДНИЙ ЯР див. ЯР.

ХОЛОДНО (1). **Присл.** **Образн.** Чи ще митарство? чи вже буде? Буде, буде, бо **холодно**, Мороз розум будить. І 245.256.

ХОЛОДОК (2). В монастирі ми спочивали У **холодку** коло стіни. ІІ 384.В. **Образн.** (1) моя доле, Дай на себе подивись, Дай і пригорнутись, Під крилом твоїм любенько В **холодку** заснути. ІІ 286.28

ХОЛОДОЧОК (15) *Пестл. до холодонок*. У садочку Та у **холодочку** Катерину поховали. ІІ 256.302 // *Форма орудн. відм. холодочком у знач. присл.* (1). **Холодочком** До сходу сонця провели До самої Тіверіди Благовістителя. ІІ 310.216 // *У поєднанні з прийм. по у знач. присл.* (1) [Батько й мати] веселенькі у дорогу Додоум рушили вночі По **холодочку**. ІІ 320.641.

Одн. З. у **холодочок** ІІ 319.564, 373.67, О. **холодочком** ІІ 316.216, М. по **холодочку** ІІ 320.641, у (в) **холодочку** ІІ 56.295, 187.60, 202.22, 205.30, 256.302, 287.6, 298.12, 308.117, 324.7, 335.12, 440.В.

ХОЛОНУТИ (5). Мало муки! Давайте приску! де смола? Кропи його! отакі **холоне**? Мерщій же приском поспай!

І 97.789 //У спол. **холоне** кров (серце) — *страшно стає* (4). Од 16 мая до 2 августа не давали знати із корпусу в укріпленіє о мойй свободі. От катові! іродові душі! Мало їм було десяти літ. Кров **холоне**, як згадаю. VI 171.41. **Холоне** серце, як згадаю, Що не в Україні поховано І 393.11.

О **холоне** І 97.789, у спол. І 109.1173, 393.11, II 213.70, VI 171.41

ХОЛОП див. ХЛОП.

ХОМА (7). Ой гоп не сама — Напоїла кума І привела до господи. Не побачив **Хома**. І 160.299. Н[аступає]: Нехай хоч раз сповідає Отець **Хома** ваш голосний! II 173.276. *Зверт.* (2). Тряси ж тебе трясця, **Хомо**! Я не ляжу спати дома І 160.303.

О **Одн. Н. Хома** І 160.299, II 169.153, 173.276, **Р. Хоми** І 160.302, до **Хоми** II 174.289, **К. Хома** *зверт.* І 160.300, 160.303.

ХОМЯКОВ (1). *Прізвисьце російського поета-слов'янофіла. Хомяков*, Русі ревнителі... О юбкоборцєві восплач. II 340.5.

ХОР (3). хор Ревнув з Бортнянського: — О скорбь, О скорбь моя! О скорбь велика! II 371.12 //Форма *орудн. відм. хором* у *знач. присл.* (1). Жерці і ліктори стоять Круг Капітолія. І **хором** Співають гімн і курять дим II 271.256.

О **Одн. Н. хор** II 371.10, 371.12, **О. хором** 271.256.

ХОРОБРИ (2). Допировали **Хоробрі** русичі той пир, Сватів упоїли, А самі простяглися За землю Руськую. II 339.25. Широкий Дніпре... Носив еси на байдаках На половчан, на Кобяка Дружину **хоробру** преславу II 496.В.

ХОРОНИТЬ (1). Піду ще сина **хоронить**, А то без мене не зуміють І 534.В.

ХОРОШИЙ (21). 1. *Гарний, красивий* (13). Громадою годили Тому борцеві... Вередує, Як той панич.. Дівчата Аж понедужали за ним. Такий **хороший** та багатий! II 80.137. Сказано, шарпак, То й одружився собі так: Узав **хорошу** та убогу, — Звичайне, наймищуку. II 105.52 Були на хуторі пани.. І дочечка у їх росла, Уже чимала піднялась; І генерал її посватав, Бо страх **хорошая** була II 220.6. *Повт.* (2). Гори мої високі, Не так і високі, Як **хороші**, **хорошіі** II 24.3. *Ірон.* (1). Аж страх погано У тім **хорошому** селі: Чорніше чорної землі! Блукають люди II 110.23.

2. *Про моральні якості людей* (4). Сьгодні певне буде у Корсуні і Наталка Шу-

лячівна, то ти поклонися їй од мене.. коли трапляється їй **хороший**, неледачий чоловік; то нехай їй бог помагає. VI 326.В. Поцілуй за мене свою **хорошую**, добрую пані, а мою ширюю землячку VI 161.11.

3. *Високої якості; такий як треба* (3). а кругом себя не бачу нічого, проч степу та моря: то хотілося б хоч подивитися на що-небудь **хороше**! VI 77.14. У *прикл. спол. хороше-дороге*. (1). Чого тепер тобі, старому, У цій неволі стало жаль.. Що серце порване, побите, І що **хороше-дороге** Було в йому, то розлилося II 86.44 //Сприятливий — про погоду (1). Друже мій милостивий! Як получиш сие нехитростное послание моє, то вибери **хороший** погодний день та повели запрягти у бричку коні VI 86.6.

4. *Близький* (1) Спасибі тобі, друже мій єдиний, за твої десять рублів, чи, як ти пишеш, якогось **хорошого** обшєзнакомо-го нашого, і йому і паче тобі спасибі VI 85.25.

О **Одн. Н. хороший** 1. II 80.137, 2. VI 326.В, **хороший** 1. І 537.В, **хорошая** 1. II 220.6, **хороше** 1. І 91.570, II 157.15, 3. у *прикл. спол.* II 86.44, **хорошее** 1. І 403.В, **Р. хорошого** 4. VI 85.25, **З. хороший** 3. VI 86.6, **хорошу** 1. І 126.1790, II 105.52, **хорошую** 2. VI 161.11, **хорошес** 1. II 242.6, (на) **хороше** 3. VI 77.14, **О. хорошою** 1. І 376.64, **М. (у) хорошому** 1. *ірон.* II 110.23, **Мн. Н. хороші** 1. *повт.* II 24.3, **хорошіі** 1. *повт.* II 24.3, **Д. хорошим** 2. II 111.41, **О. (меж) хорошими** 2. VI 163.20

ХОРТ (4). Із-за німецької землі Весною пана привезли.. А де ж діти? Дочку на **хорта** проміняв. А си[на] в карти проіграв! І 538.В. У *порівн.* (1). Понура шляхта, мов **хорти**, За двері вийшла. І 97.812 //Перен. (2). Слава! слава! **Хортам**, і гончим, і псарям, І нашим батюшкам-царям Слава. І 326.54.

О **Одн. З. на хорта** І 538.В, **Мн. Н. хорти** у *порівн.* І 97.812, **Р. хортів** *перен.* II 364.13, **Д. хортам** *перен.* І 326.54.

ХОРТИЦЯ (6). *Назва острова на Дніпрі, де була Запорізька Січ. на Хортиці*, скрізь був і все плавав, сплюндровали нашу Україну VI 34.11. *Персоніф.* (1). Загула **Хортиця** з Лугом: «Чую! чую!» І Дніпр укрив байдаки, І заспівали козакі І 200.32. *Персоніф. Зверт.* (1). Зареготався дід наш дужий, Аж піна з уса потекла. «Чн спиш, чи чуєш! брате Луже! **Хортице!** сестро!..» І 200.31.

О **Одн. Н. Хортиця** І 78.152, *персоніф.* І 200.32, **Р. із Хортиці** II 29.15, **М. на Хортиці** II 148.13, VI 34.11, **К. Хортице** *персоніф., зверт.* І 200.31.

ХОТИТИ (133). 1. *Бажати; відчувати потребу в чомусь* (74). Од козацтва, од гетьманства Високі могили — Більш нічого не осталося. Та й ті розривають; А він **хоче**, щоб слухали, Як старці співають. І 77.83. Дивиться Ярина та нишком сміється: «Що це йому стало? ні їсти, ні пити, Нічого не **хоче**!» І 278.200. Гріцію! Як **хочете** побачить старого Шепкіна актєра й матимете час, то приходьте в 7 часов к Лазаревскому. VI 182.14. *Повт.* (9). Не **хочу** я женитися, Не **хочу** я братись, Не **хочу** я у запічку Дітей годувати. II 148.1. *Образн.* (10). І все те, все те радує очі, А серце плаче, глянють не **хоче**! II 27.113. І сонце **хоче** подивитися, Що будуть з праведним творить?!.. І 270.304. *Образн. Повт.* (2). Не так серце любить, щоб з ким поділитися, Не так воно **хоче**, як бог нам дає: Воно жить не **хоче**, не **хоче** журитися. І 5.75.

2. *Вживається з інф. Мати намір щось зробити* (39). Малюю вашу панну Сотниківну. **Хотів** кончить до рідзвa, та й не знаю VI 21.5. Любий мій Іване! .. Кому **хоч** оддати Свою Катрю, що до тебе В садочок ходила І 43.618. А сфінкси мов сичі вночі Зза Ніла мертвими очима На тее дивляця. Мов фараонові сказати **Хотять**, що правда божa Встає II 490.В.

3. *У поєднанні з займ. і присл. вживається як означальний займ. або присл.* (20). — Хто попасе мої ягнята? — Нехай хто **хоче**! — Й повела Його в палати II 221.71. Нехай собі тіі люде Що **хотять** говорять І 29.38. як **хочеш**, А ви їм жить не даєте, Бо ви для себе живете, Заплющивши письменні очі. II 53.164. Попросили Таки старого Самуїла, Щоб він де **хоче**, там і взяв, А дав би їм, старий, царя. II 352.38. Стережіця ж — кохайтесь Хоч і з наймитами, З ким **хочите**, мої любі, Тільки не з панами. І 533.В *У прислів'ї* (1). Як **хоч**, А лихо, кажуть, перескоч, А то задавить. II 223.126.

О **хочу** 1. І 21.23, 50.98, 130.1955, 237.25, 246.298, II 148.5, 170.195, 170.198, 435.В, VI 144.38, *повт.* II 148.1, 148.2, 148.3, 2. VI 177.5, 21.21, 21.22, 32.10, 208.11, *хочеш* 1. І 77.86, 277.169, 437.В, 493.В, II 95.94, 140.22, 449.В, VI 34.31, *повт.* І 168.155 (2 р.), *образн.* І 257.5, 2. І 88.447, 159.273, 238.34, II 435.В, VI 154.6, 154.13, 3. II 32.6, 53.164, 171.206, 172.248, VI 15.23, *хоч* 1. І 96.781, 2. І 43.618, 287.574, 3. *у прислів'ї* II 223.126, *хоче* 1. І 46.742, 77.83, 104.1006, 108.1131, 278.200, 418.В, 500.В, II 11.15, 171.217, VI 15.15, 43.11, 46.6, *повт.* II 97.162, 97.163, 105.58,

105.59, *образн.* І 5.74, 55.20, 132.2012, 270.304, II 27.113, 109.11, 383.В, *образн., повт.* І 5.75 (2 р.), 2. І 51.124, 53.206, 245.240, 249.409, 282.358, 304.393, 390.9, II 13.195, 104.6, VI 38.14, 49.29, 156.10, 163.11, 163.26, 3. II 221.71, 352.38, VI 24.9, 42.21, 212.30, *хочем* 1. II 192.28, 2. І 328.142, *хочете* 1. VI 24.21, 28.9, 182.14, 2. II 408.В, 3. І 352.69, 550.В, II 105.30, VI 55.5, 226.9, 227.28, *хочите* 3. І 533.В, *хочуть* 1. І 271.332, 410.В, II 135.12, 272.320, *образн.* II 407.В, 2. І 335.200, *хотять* 1. І 39.447, 136.2147, 374.13, VI 28.10, 2. І 269.245, 344.137, II 490.В, VI 138.17, 3. І 29.38, 29.56, *хотів* 1. І 82.299, 82.300, 287.585, 418.В, II 315.420, 2. І 397.64, VI 21.5, 70.25, 164.5, 200.18, *хотіла* 1. II 225.201, 368.6, *хотіло* 1. *образн.* І 22.38, *хотіли* 1. І 119.1545, 156.148, II 419.В.

ХОТИТИСЯ, ХОТИТИСЬ (71). *Безособ.* *Вживається з інф. 1. Про наявність бажання* (68). **Хочеться** хоч подивитися На свій край на милий! II 106.110. Я плакала; я не знаю, Чи їсти **хотілось**? Чи може що в маленької На той час боліло? І 297.143. О боже мій милий! **Хотілося** б жить на світі, Та ба! Треба вчитися, Ще змалечку треба вчитися, Як на світі жити II 251.125. Поміркуйте самі, як це лучше зробити, бо мені й самому дуже **хочеться** кликнути на світ Головатого VI 28.21. То була все шляхта з попогет, без дисципліни; робить не **хочеться**, а їсти треба. І 148. Прип. *Повт.* (12). О боже мій милий! Тяжко жить на світі, а **хочеться** жить: **Хочеться** дивитися, як сонечко сяє, **Хочеться** послухать, як море заграє І 84.340. *У приказці* (1). Думаєв й їдучи в столицю завернуть до Вас на Січ, поціловать тебе, твою стару і твоїх діточок, але не так воно робиться, як нам **хочеться**. VI 145.18.

2. *Про наявність наміру щось зробити* (3). часи беруться вже коло першого, то вибачте, коли не все розкажу, що **хотілося** б розказати VI 62.11. *Образн.* (1). Босфор клекотить, Неначе скажений; то стогне, то вие: Йому Візантію **хочеться** збудити. І 200.61.

О **хочеться** 1. І 85.385, 107.1098, 148. Прип., II 54.214, 106.110, 152.7, 154.14, 158.43, 208.25, 210.31, VI 20.2, 25.16, 28.21, 29.18, 29.36, 30.2, 38.7, 43.30, 133.9, 162.27 (2 р.), 179.20, *повт.* І 84.340, 84.341, 84.342, 140.2291, 140.2292, 140.2293, II 208.27, 208.28, VI 24.33 (2 р.), *у приказці* І 145.18, 2. І 150.П, *образн.* І 200.61, *хоченя* 1. І 424.В (2 р.), 425.В (2 р.), II 409.В, 433.В, 446.В (3 р.), 447.В (2 р.), *хочиня* 1. І 433.В, II 447.В, *хотілося* 1. II 65.145, VI 132.19, 156.6, *хотілось* 1. І 22.40, 297.143, 320.407, 367.244, 437.В, II 26.78, 200.21, 223.130, *повт.* II 10.96, 10.97, *хотілося* б 1. І 538.В, II 23.17, 23.24, 69.13, 223.131, 251.125, VI 77.14, 165.38, 2. VI 62.11, *хотілось* (б) 1. II 232.5.

ХОТЬ¹ *див. ХОЧ*¹.
ХОТЬ² *див. ХОЧ*².

ХОХОЛ (1). Назва українця в розмовній мові. Воно хоч і зовється Гербель, а такий же сірий **хохол**, як і ми з тобою, молодий мій друже. VI 133.32.

ХОЧ¹ (87), **ХОТЬ**¹ (8), **ХОЧА**¹ (6). *Сполучн. допустовий*. 1. *Приєднує підрядні допустові речення* (76): 1) *за знач. близький до слів «незважаючи на те, що»* (55). І ніколе із байстрияти Не матиме мати Собі доброї дитини, **Хоч** вона й багата! II 442.В. лебедику, як не хочеться кидать землю, **хоч** вона й погана! а треба буде VI 25.17. А хто грає, того знають І дякують люде: Він їм тугу розганяє, **Хоть** сам світом нудить. І 25.8 //3 *протиставним сполучн. у головному реченні* (26). Прибдав Максим собі сина На всю Україну. **Хоч** не рідний син Ярема, А щира дитина. І 137.2168. Та таки й дитина, **Хоча** воно вже й піросло, Та все ж таки треба Коло його піклуватись. І 314.177. **Хоч** лікар і говорить, що ничево, одначе так кивне головою, що аж сумно дивиться. VI 25.14 //Приєднує допустові звороти (14). Матрос.. заспівав,— звичайне, тихо. Щоб капітан не чув, бо злиха Якійсь лихий, **хоч** і земляк. II 85.23; 2) *відповідає за знач. словам «якщо», «навіть якщо»* (21). Недоля не бачить, з ким їй жартувати, А люде **хоч** бачать, та людям не жаль І 39.463. Батько, мати.. Не пускають саму мене У садочок гулять. А **хоч** пустять, то з ним, З препоганим старим II 117.17. Ні! ніколи й їх [гір] не побачу! а **хоч** і побачу, то може з того світа, або на сім світі присняться коли-небудь. VI 86.15 //**Хоч** як (що) хочеш (2). **Хоч** як хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! II 171.206. А я таки У Київ з Петрусем Помандрую, **хоч** що хочеш! II 172.248.

2. *Приєднує конструкцію з інф. або дієсл. наказ. сп., за знач. близький до «можна», «можете»* (19). Купили хрину, треба з'їсти; плачте, очі, **хоч** повилазьте: бачили, що купували; грошам не пропадять! І 101.915. **Хоч** заріж її, та й годі, Така вже вродилась. II 97.176. Що тут на світі робити? **Хоч** іти топиться II 158.42 //У складі стійких сполучень (7). Ти писав мені, що в Каневі цього добра [лящів і карасів] **хоч** лопатою горни, а тут і за гроші не добудеш, от тобі й столиця! VI 217.9. Наймав.. дуже делікатну мадам, щоб пошла мені дівочу сороч-

ку,— не втне та й годі, **хоч** кіл на голові тшши, вона таки своєї. VI 19.14. [Відьма]: **Хоч** з гори та в воду. І 363.110.

3. *Вживається при переліку однорідних членів речення для зазначення можливості вибору одного з них* (6). Пришли мені оту маленьку книжечку і клаптики з нею; **хоч** перепиши VI 196.2. *Повт.* (5). Люби дочку абицию — **Хоч** попову, **хоч** дякову, **Хоч** хорошу мужикову. І 126.1789. Уже як хочете, **хоч** лайте, **Хоч** і не лайте, й не читайте — Про мене ... II 105.30.

О **хоч** 1. І 39.463, 76.47, 80.222, 91.552, 97.800, 112.1254, 112.1269, 137.2168, 199.13, 232.72, 337.3, 396.2, 447.В, II 17.361, 27.139, 30.32, 57.18, 85.23, 105.42, 117.17, 163.10, 171.206, 172.248, 180.45, 200.27, 201.36, 201.49, 209.35, 214.90, 222.80, 306.51, 320.614, 325.14, 410.В, 440.В, 442.В, 443.В, 449.В, 475.В, VI 19.10, 19.28, 25.14, 25.17 (2 р.), 27.36, 28.13, 29.24, 29.35, 34.25, 42.33, 43.39, 46.3, 50.4, 83.26, 84.6, 86.15, 133.31, 152.12, 201.3, 201.6, 217.9, 2. І 15.4, 101.915, 150.П, 155.97, 240.60, 301.281, 317.277, 363.110, II 10.104, 79.80, 88.20, 97.176, 100.282, 106.72, 158.42, 201.55, VI 19.14, 28.4, 217.9, 3. VI 196.2. *постм.* І 126.1789 (2 р.), 126.1790, II 105.30, 105.31, **хоч** 1. І 25.8, 375.50, 480.В, 521.В, II 50.53, 96.116, 384.В. VI 50.25, **хоча** 1. І 314.177, 343.1, II 286.18, 356.1, VI 77.16, 170.20.

ХОЧ² (176), **ХОТЬ**² (41), **ХОЧА**² (6). *Частка підсилювальна. Вживається перед словом, з яким пов'язана. 1. Відповідає за знач. «принаймні»* (183). [Ярина] У Поцаєві святому Ридала, молилась, Щоб Степан той, тая доля Йї **хоча** приснилась!.. І 283.401. а я поки До своїх вернусь. Та доведу вже до краю, Доведу — спочину, Та **хоч** крізь сон подивлюся На ту Україну І 145.2481. Думи мої, думи мої, Ви мої єдині, Не кидайте **хоч** ви мене При лихий годині. II 7.3. Сьогодні оце трошки легше стало, можна **хоч** перо в руках удержать. VI 25.15. Чи ви на мене розсердилися, чи недобра вас знає, уже другий місяць як жду од вас звістки **хоч** якої-небудь, нема та й годі VI 32.33. З тиждень чи й більш блукав я після того по тій Москві.. все дивився по улицях, чи не зостріну де **хоч** поганенького чорноморця VI 82.33. Чи ти надрюкував свій Чорноморський побит? Якщо надрюкував, то, ласкавий будь, пришли і мені **хоч** один екземпляр. VI 84.30. За богами— панства, панства.. Аж потіють, та товпляться, Щоб то ближче стати Коло самих: може вдарять Або дулю дати Благоволять; **хоч** маленьку, **Хоч** півдулі, аби тільки Під самую пику. І 247.338. Хотілось любити **Хоть** годочок,

хоть часочок На світ подивитись. Не довелося ІІ 10.98 //Хоч би (хоть би, хоча б) (14). Не жаль було давно одбутих.. Моїх кровавих тяжких сліз. А їх чимало розлилося На марне поле. **Хоч** би руга, А то нічого не зійшло! І 389.14. тепер мені строжайше заперешено рисувати і писати (окрім писем), нудьга та й годі; читать—**хоч** би на сміх одна буква, і тії нема. VI 39.30. Чи не розсердилися ви на мене часом?.. що пишу, пишу до вас, а ви **хоть** би словечко VI 50.16. І пташкам воля, в чистім полі І пташкам весело літати. А я зов'янула в неволі.. **Хоча** б намисто було взяти, Оце б повісилася... ІІ 100.280.

2. *Відповідає за знач. «навіть»* (29). Ви ще темні.. У нас навчється!.. В нас дери, Дери та дай, І просто в рай, **Хоч** і рідню всю забори! І 327.106. Ой виростеш, сину... Найдю тобі рівню, **Хоч** за морем синім І 231.33. Люде, люде! За шмат гнилої ковбаси У вас **хоч** матір попроси, То оддасте. ІІ 88.30. Покажіть йому мій Букварь і якщо вполюбається, то я і йому пришло **хоч** 5000 екземплярів VI 226.14. Чи чув ти, що кажуть: легше умирати **Хоть** на пожарині в своїй стороні, Ніж в чужій в палатах. ІІ 54.211 //Хоч би (2). боже, боже!.. Розбий кару надо мною, Та не таким горем Карай серце: розірвється, **Хоч** би було камінь. І 118.1510. Треба одружитись, **Хоча** б на чортовій сестрі! ІІ 361.11.

3. *Вживається для виділення якогось слова; за знач. відповідає «наприклад»* (7). Нащо б, бачся, те згадувати, Що давно минуло.. **Хоч** і Яр той; вже до його І стежки мало! Не осталося І 337.9. Коли б то ви були такі трудяші і добрі, щоб розпитали в Університеті (**хоть** у Глушановського, він усі діла знає), чи я утверджений при університеті, чи ні VI 38.8. Чи розібрали вони хоч одну книжку польську, чеську, сербську або **хоч** і нашу? І 374.15.

4. *Відповідає за знач. «тільки»* (4). Коли б Марка **хоч** діждати І 507.В. Якби ле на світі **хоть** раз Цариця сіла на ослицю, То слава б стала про царицю.. По всьому світу. ІІ 315.413.

◇ **хоч** і І 13.111, 43.624, 85.385, 92.592, 93.647, 99.848, 107.1097, 129.1926, 145.2481, 153.30, 155.71, 247.338, 247.339, 256.67, 258.15, 258.24, 258.25, 275.74, 284.442 (2 р.), 284.444, 364.155, 374.14, 389.14, 414.В, 491.В, ІІ 7.3, 14.250, 17.369, 17.370,

23.20, 28.168, 37.75, 46.70, 55.245, 57.7, 67.4, 67.9, 69.2, 69.22, 69.23, 90.11, 90.12, 106.92, 106.110, 122.11, 152.9, 152.20, 154.15, 170.196, 191.36, 195.44, 200.23, 202.20 (2 р.), 208.2, 208.4, 213.65, 219.49, 219.50, 234.100, 291.28, 301.12, 311.260, 316.445, 352.35, 433.В, 440.В, 444.В, 461.В, 475.В (2 р.), 501.В, VI 15.11, 16.4, 16.12 (2 р.), 17.10, 20.20, 22.9, 23.22, 25.8, 25.15, 25.17, 25.23, 26.6, 26.23, 26.30, 32.33, 33.30, 36.30, 39.30, 41.26, 42.1 (2 р.), 43.1, 43.23, 43.26, 43.31, 43.39, 46.17, 50.1, 50.3, 50.4, 50.11, 50.24, 50.36, 58.14, 61.38, 70.16, 77.14, 77.18, 82.33, 84.14, 84.30, 86.14, 87.18, 119.10, 130.17, 133.7, 139.29, 145.23, 152.22 (2 р.), 153.24, 156.14 (2 р.), 163.8, 163.36, 171.33, 177.2, 179.20, 179.24, 189.10, 189.15, 192.32, 193.26, 196.2, 197.7, 201.3, 202.16, 204.29, 211.16, 215.6, 220.8, 220.10, 2. І 91.552, 118.1510, 231.33, 258.25, 267.167, 274.64, 327.106, 394.10, 397.28, 533.В, ІІ 79.77, 88.30, 163.10, 173.275, 361.3, 450.В, 463.В, VI 17.13, 190.15, 198.38, 211.2, 223.15, 226.14, 3. І 108.1141, 337.9, 374.15, ІІ 440.В, 4. І 507.В, ІІ 191.36, VI 24.29, **хоть** і. І 13.88, 13.91, 60.28, 153.13, ІІ 10.98 (2 р.), 17.388, 17.389, 69.25, 69.26, 170.197, 228.57, 232.6, 234.76, 285.39, 315.413, 369.32, 414.В (2 р.), 433.В, 434.В, 437.В, 446.В, 465.В, 487.В, VI 50.16, 50.20, 62.1, 115.32, 152.13, 152.14, 154.32, 174.2, 2. І 393.4, ІІ 54.211, 435.В, 469.В, 3. І 521.В, ІІ 50.53, VI 38.8, 4. ІІ 315.413, **хоча** і. ІІ 283.401, ІІ 28.171, 100.280, 489.В, 2. ІІ 272.311, 361.11

ХРАМ (12). *Приміщення для культових відправлень.* Задзвонили до вечерні; Оксана осталась, А черниця, помолившись, В **храм** пошкандибала І 134.2100. І царі Самі собі побудували **Храми**, кумирні, олтарі. ІІ 351.31. У всякого своя доля.. той нишком у куточку Гострить ніж на брата.. А той, щедрий та розкошній, Все **храми** мурує І 239.22.

◇ **Одн. З.** в (у) **храм** І 134.2100, ІІ 254.247, **М.** в (во) **храмі** ІІ 31.98, 320.638, **Мн. Н.** **храми** І 327.76, 328.134, ІІ 66.171, **З.** **храми** І 239.22, ІІ 288.18, 351.31, **М.** в **храмах** ІІ 351.27, на **храмах** ІІ 461.В.

ХРАМИНА (3). *Розкішне приміщення (хороми).* І в багрянілі догополий Ходив по **храміні**, ходив, Аж поки, лобом неширокий, В своїм гаремі одинокий, Саул сердега одурів ІІ 352.61. І йде [Давид], ридючи, до сина.. А той, бугай собі здоровий, У **храміні** своїй кедровій Лежить ІІ 72.116.

◇ **Одн. З.** у **храмину** ІІ 72.130, **М.** по **храміні** ІІ 352.61, у **храміні** ІІ 72.116.

ХРАНИМИЙ (1). *Слов'ян. У спол. господом хранимий.* Не видно нікого в Єрусалимі, .. неначе чума В Давидовом граді, господом **хранимім**, Засіла на стогнах. ІІ 70.33.

ХРАНИТЕЛЬ (1). *Слов'ян. Хто коло тебе в світі стане Святим хранителем твоїм?* ІІ 236.11.

ХРАНИТИ (1). *Слов'ян.* А ти, кумасю, спала, спала, Пишалася, та дівувала.. Та ціломудріє хранила ІІ 368.18.

ХРЕБЕТНОСИЛИЙ (1). *Могутній.* *Ірон.* І вже тії хребетносили, Уже ворущаться царі... І буде правда на землі. ІІ 357.12.

ХРЕСТ (45). 1. *Символ і предмет культу християнської релігії* (42). **Хрести** дубові похилились, Слова дощем позамивались... ІІ 206.32. я вже Хариті і намісто, і дукач, і **хрест** купив. VI 210.1. На стінах фарбами **хрести**, Неначе добрая картина, Попамальовані... ІІ 96.133 // *У спол.* (6): а) ніби з **хреста** знятий — *дуже виснажений* (3). Все забрала дитиночка І вигнала з хати, І вийшла ти за царину, З **хреста** ніби знята. ІІ 195.62; б) на **хресті** присягати (1). ножі беруть І генерала розчиняють! Находять труту в животі! І на господнему **хресті** Уся громада присягає ІІ 451.В; в) до **хреста** держати — *хрестити дитину (про хрещених батьків)* (2). Гарненько з лиха б напились, А потім з жалю заридали Та батька, матір прокляли І тих, що до **хреста** держали. ІІ 203.34 // *Перен.* *Страждання, муки.* *У прикл. спол.* **хрест-кайдани** (1). Подай їм силу.. Щоб **хрест-кайдани** донесли До самого, самого краю. ІІ 305.13.

2. *Молитовний жест християн* (2). *Образн.* (1). Каті! Собаки без очей, скажені, Ми і не бачим, бо земні Б'ємо поклони. За **хрести** Ховаємось од сатани. ІІ 461.В // *У спол.* осінився **хрестом** (1). Я схаменувся, осінився Святим **хрестом** і тричі плонув ІІ 364.22.

3. *Орден, нагорода* (1). А Максимові кривому Нічого не вадить.. Мундир надіває, І медаль і **хрест** причепить ІІ 254.233.

О *Одн. Н.* **хрест** 1. ІІ 255.276, 265.26, *Р.* **хреста** 1. І 145.2494, 394.24, ІІ 19.442, **христа** 1. І 556.В, без **христа** 1. ІІ 345.2, до **христа** 1. *у спол.* в) ІІ 88.24, 203.34, з (із) **христа** 1. *у спол.* а) І 337.22, 389.23, ІІ 195.62, *З.* **хрест** 1. І 256.71, ІІ 177.403, 235.117, 257.341, 265.33, 398.В, 461.В, VI 210.1, *перен.*, *у прикл. спол.* ІІ 305.13, *З.* ІІ 254.233, на **хрест** 1. І 34.239, ІІ 265.36, О *хрестом 1. ІІ 498.В, 2. *у спол.* ІІ 364.22, **хрестом** 1. І 327.102, з **хрестом** 1. ІІ 24.22, з **хрестом** І. ІІ 393.В, перед **хрестом** 1. ІІ 275.427, І 462.В, *М.* на **хресті** 1. І 293.3, ІІ 265.20, 265.31, 269.199, 328.49, 461.В, на **хресті** 1. І 256.80, *у спол.* 6) ІІ 451.В, *Мн. Н.* **хрести** 1. ІІ 96.133, 206.32, *З.* **хрести** 1. ІІ 445.В, за **хрести** 2. *образн.* ІІ 461.В, О **хрестами** 1. ІІ 45.В, **хрестами** 1. ІІ 404.В.*

ХРЕСТИК (5). 1. *Зменш. до хрест* 1. (4). восени на улиці Сотника убито!.. За-

брали й онучі Добрі люди.. І **хрестика** Над ним не вкопали. ІІ 177.398. Ганна діда питалася.. І влучатом із клуночка Гостинці виймала: І **хрестики**, й дукачики І 320.413. *У прикл. спол.* **хрестик-шибеничка** (1). Марія ще за ворітьми Дітей зостріла, і зомліла, каже, загубив. Та срібний **хрестик** заробив! ІІ 318.554.

2. *Зменш. до хрест* 3. (1). Після великої зими Вернувся І Максим срібний: В поході, каже, загубив. Та срібний **хрестик** заробив! ІІ 54.206.

О *Одн. Р.* **хрестика** 1. ІІ 177.398, *З.* **хрестик** 1. ІІ 318.548, *у прикл. спол.* ІІ 318.554, 2. ІІ 54.206, *Мн. З.* **хрестики** 1. І 320.413.

ХРЕСТИТИСЯ *див. ХРИСТИТИСЯ.*

ХРЕСТИТЬ *див. ХРИСТИТИ.*

ХРЕСТИЯНИН *див. ХРИСТИЯНИН.*

ХРЕЩАТИЙ (5). 1. *Із зображенням хреста* (1). Уже й хату розкидали І сволок **хрещатий** На угілля попалили!.. І 498.В.

2. *Хрестоподібний. У спол. хрещатий* барвінок (барвіночок). *Фольк.* (4). Оставитеся здорові, мої високі тополі і **хрещатий** мій барвіночку ІІ 174.311.

О *Одн. Н.* **хрещатий** 1. І 384.13, ІІ 166.80, 174.311, 176.371, *З.* **хрещатий** 1. І 498.В.

ХРЕЩЕНИЙ (8), **ХРИЩЕНИЙ** (1). 1. *Той, що визнає християнство* (8). Ще живуть, І богу моляться, і мруть **Хрещені** люди ІІ 265.25. Продаєм Або у карти програєм Людей... не негрів... а таких Таки **хрещених**... но простих. І 328.112 // *Субст.* (1). Пішла [вдова] в найми, за хліб черствий Жидам носить воду. Бо **хрещені** не приймають І 233.142 // *Перен. Рідний (про мову)* (1). Гамалія по Скутарі.. Кайдани ламає. «Вилітайте, сірі птахи, На базар до паю!» Стрепенулись соколота, Бо давно не чули **Хрещеної** тії мови І 201.102.

2. *Той, хто хрестить дитину. У спол. хрещена мати* (1). А мені хрещена мати Листву вишивала ІІ 197.17.

О *Одн. Н.* **хрещений** 1. VI 83.35, **хрещена** 2. ІІ 197.17, *Р.* **хрещеної** 1. VI 20.12, *перен.* І 201.102, *З.* **хрещеного** 1. VI 198.11, *Мн. Н.* **хрещені** 1. ІІ 99.264, 265.25, **хрещені** 1. *субст.* І 233.142, *З.* **хрещених** 1. І 328.112.

ХРЕЩИК (1). *Назва гри.* Ой сяду я під хатою, На улицю гляну, Як-то тії дівчаточка.. У **хрещика** грають. ІІ 123.6.

ХРИСТИТИ (5), **ХРЕСТИТЬ** (1). 1. Виконувати обряд хрещення новонародже-

ного (2). Дитя мое! мій синочку, Нехрищенний сину! Не я тебе христитиму I 310.26.

2. Робити знак хреста над кимсь (2). [Сотник] Підходить до сина, христить його і цілує II 168.Рем.

3. Перен. Фам. Лаяти (1). Саул почувався, та й ну.. у батька, в матір Свою ріденку волохату I вздовж і впоперек хрестить. II 353.100.

4. Перен. Фам. Бити (1). «А нуте, панове, Батогами!» Засвистіли, Хрестять Лейбу знову. I 90.543.

О хрестить 3. II 353.100, христить 2. I 142.2385, II 168. Рем., хрестять 4. I 90.543, христитиму 1. I 310.26, христитимуть 1. I 310.28.

ХРИСТИТИСЯ, ХРИСТИТИСЬ (10), **ХРЕСТИТИСЯ, ХРЕСТИТИСЬ** (3). З того часу ставок чистий Заріс осокою; Не купаються дівчата.. Як угледять, то христяться I зовуть заклятим.. I 168.180. Випий трошки сього зілля.. Та ще, чуєш, не хрестися — Бо все піде в воду.. I 52.170. Повт. (4). Отам відьма похована Хрестітєсь, дівчата. Хрестітєся і не квапєсь На панів лукавих I 547.В. //Божитися (1). [Відьма] Лічити ворога пішла! I лікарів отих просила, Шоб пана зіллям напоїть, Хрестила-ся, що буде жити! I 545.В.

О хрестить 1 89.481, христия I 426.В, христяться I 168.180, христия I 539.В, хрестилася I 545.В, христілися I 539.В, христися I 412.В, христись II 345.7, хрестися I 52.170, христітєся повт. I 533.В, христітєсь повт. I 533.В, хрестітєся повт. I 547.В, хрестітєсь повт. I 547.В.

ХРИСТИЯНИН (23), **ХРЕСТИЯНИН** (1). I милосердий істукан Звелів везти із Сіракузи У Рим в кайданах християн. II 273.331. Неправда! — Ййбогу, не лаю; Мені не жаль, що я не пан, А жаль мені, і жаль великий, На просвіщенних християн. II 93.14. Ірон. (4). Оце ледащо. Щирий пан, Потомок гетьмана дурного, I презавзятий патріот; Та й християнин ще до того. II 88.15. Ми не погани, Ми настоящі християне.. У нас же й світа як на те — Одна Сибір неісходима, А тюрм! а люду! I 327.85 //У знач. «люди, громадяни». Зверг. (2). Питає суд: — Тепер скажіте, християни, Хто отруїв його? II 225.218.

О Одн. Н. християнин ірон. II 88.15, християнин ірон. II 419.В, Мн. Н. християни II 26.87, 270.229, VI 206.28, ірон. I 327.76, християне II 26.101, ірон. I 327.85, христіане II 460.В, хрестіани II 460.В, Д. християнам II 275.403, 462.В, З. хри-

стіян I 381.15, II 273.331, 275.439, за християн II 273.327, за християн I 469.В, на християн II 93.14, на християне II 99.256, О. з християнами II 463. В, с християнами II 470.В, меж християнами VI 189.21, К. християни зверг. II 225.218, христіане зверг. II 451.В.

ХРИСТИЯНКА (1). Так думаю во время оно Перелетить і стоном-дзвоном I трубним гласом розказать, Як бог по-може, про святую, Про ту ю матір молодую I християнку. II 462.В.

ХРИСТИЯНСЬКИЙ (6). Мабуть ти давно в землях християнських не бував VI 189.19 //Гідний християнина (3). Чим, як і коли заплачу я тобі за твоє істинно християнське діло! VI 115.14 //Перен. Рідний (про мову) (2). Мабуть ти, батьку, забув нашу християнську мову і доценту побусурменився? VI 189.22.

О Одн. Н. християнська VI 132.7, Р. християнської перен. VI 189.20, З. християнсько-дзвоном. VI 189.22, (за) християнське VI 115.14, О. християнським VI 41.13, Мн. М. (в) християнських VI 189.19.

ХРИСТІВ (8). А твоя дитина.. Не неопіт новий, А апостол великого Христового слова II 274.371 //У спол. христові воїни (2). Не месники влучата тії, Христові воїни святіе! II 275.420 //Християнський (1). Котилися I наші козаці Дурні голови.. За віру христову II 26.93.

О Одн. Р. христового II 274.371, З. (за) христову II 26.93, О. христовим II 33.16, 34.31, христовім II 396.В (2 р.), Мн. Н. христові у спол. II 275.420, христови у спол. II 470.В.

ХРИСТОС (23). I три папи, і баронство.. Зібралися, мов Іуди На суд нечестивий Против Христа. I 269.263. Зверг. (3). Наробив ти, Христе, лиха! II 26.88 //Про молитву (1). Поки Христа дочитуються, то я тим часом допишу оцей нікчемний лист VI 83.31 //У спол. (15): а) Христос воскрес(е) — пасхальне вітання (8). Христос воскрес! На самий великдень приплила з Гур'єва до нас почта і привезла мені письмо твоє і 16 руб. грошей. VI 133.15; б) Христа ради просити — жебрувати (4). А в пилипівку, сірома, Христа ради просити I 55.242; в) іменем (во ім'я) Христа (3). Во ім'я господа Христа.. Ми розрішаємо гріхи Святою буллою сією Рабини божій.. I 266.125. Ірон. (2). Росли сини.. Аж поки іменем Христа Прийшли ксьондзи і запалили Наш тихий рай II 33.12.

О Одн. Н. Христос у спол. а) VI 31.12, 83.30, 85.18, 87.4, 129.29, 131.16, 133.15, 192.4, Р. Христа VI 83.31,

у спол. в) І 266.125, ІІ 33.12, 233.57, **против Христа** І 269.263, **ради Христа у спол.** б) І 38.411, 233.146, ІІ 55.242, 237.37, **З. Христа** І 521.В, ІІ 23.11, 32.11, **К. Христе зверт.** І 323.504, 328.129, ІІ 26.88.

ХРИСТЯ (1). Рим Моя мати пряха.. А я собі **Христя** В наместі І 141.2319.

ХРИЩЕНИЙ див. ХРЕЩЕНИЙ.

ХРІН (2). Ой сип сирівець Та накриши хріну І 130.1937. **У приказці** (1). Купили хріну, треба з'їсти; плачте, очі, хоч повилазьте: бачили, що купували І 101.915.

ХРОПТИ (2). Піти лишень подивитись— До царя в палати, Що там робиться.— Прихожу: Старшина пузата Стоїть рядом; сопе, **хропе** Та понадувалось І 252.535 /Кони бідні Бачте, потомились! Он як **хропуть!** ІІ 440.В.

ХРУЩІ (1). Садок вишневий коло хати, **Хрущі** над вишнями гудуть. І 390.2.

ХТО (324). *Займ. І. Питальний. Вживається при запитаннях про особу* (153). Питає суд:— Тепер скажіть, християни, **Хто** отруїв його? ІІ 225.219.— Ти, душко, плачеш?— **Хто** се, я? Ні, я не плачу... ІІ 220.29.— Скажи, коню, до **кого** це Ви так нагло гнались?— До якоїсь чорнобровки Всю ніч майнували. ІІ 331.13. На **кого** собаки на улиці лають? **Хто** голий, голодний під тинном сидить?.. Чорняві байстря... І 41.539. **Кого** ж то там з музикою Люде обступили? ІІ 36.31. Уже Марко чумакує.. Кого-небудь треба сватать. **«Кого ж би тут?»** старий дума І 317.262. *Повт.* (28). Тільки вітер з осокою Шелче: **«Хто** се, **хто** се Сидить сумно над водою, Чеше довгі коси?» І 169.205. А де ж твої думи, рожеві квіти, Доглядани, смілі, викохані діти, **Кому** ти їх, друже, **кому** передав? І 245.251. Серце моє! серце моє! Тяжко тобі битись Одинокому. З **ким** жити, З **ким**, світе лукавий, Скажи мені... І 237.21 //В риторичних питаннях і окличних реченнях (63). [Вдова] Помарніла, скалічила, Ніхто й не пізнає. Та й **кому** там пізнавати Каліку убого. І 234.170. Друже мій єдиний!.. сам таки подумай гарненько. **Хто** ж нас шануватиме, як ми самі себе не шануєм? VI 170.4. *Повт.* (38). **Кого** ж, сиротина, **кого** запитає І **хто** їй розкаже, і **хто** тебе знає, Де милий ночує І 4.63 //В риторичних питаннях, **що передбачають відповідь: «кожний», «всякий»** (7). Перебендя старий, сліпий,— **Хто** його не знає? І 25.2. А з вольними козаками Що я виробляла?

Кому я їх не наймала, Не запродавала? І 300.247.

2. *Відносний. Вживається в ролі сполучного слова* (75). Б'ють пороги; місяць сходить Як і перше сходив... Нема Січі, пропав і той, **Хто** всім верховодив! І 57.4. Катерина задумалась І третьому каже:— Єсть у мене брат єдиний.. **Хто** його достане, То той мені, запорожці, Дружиною стане. ІІ 130.33. Клянйся сестрі Катерині і Антонові, братові Йосипові і всім, **хто** мене не забув. VI 17.25 //При відсутності співвідносного імен. і займ. у головному реченні (27). Само серце знає, **Кого** любить... Нехай в'яне, Поки закопають. І 49.40. Якби не робота, то я давно одурів би, а тим часом не знаю сам, для **кого** і для чого роблю. VI 198.18. *Повт.* (8). Сирота Ярема, сирота убогий.. А не кляне долі, людей не займа. Та й за що їх ляять? хіба вони знають, **Кого** треба гладить, **кого** катувать? І 85.351.

3. *У поєднанні з словами «нема» («немає»), «не маю» та ін. виступає у ролі заперечного займ.* (33). Земля плаче у кайдаках, Як за дітьми мати. Нема **кому** розкувати, Одностайне стати.. За темнії люде! І 265.102. Князь хиріє, Нездужає встати, А підвести нема **кому** ІІ 18.402. Коли нема шастя, нема талану, Нема **кого** й кинуть, ніхто не згадає І 153.12. Йому, як бачте, на сім світі Нема до **кого** прихилитись— Що він сердешний сирота! ІІ 455.В. Нарисовав я карандашем для тебе своє поліччє, та нема з **ким** переслати його VI 153.26. *Повт.* (2). Свої люде— як чужії.. Нема **кому** розпизгати, Чого плачуть очі; Нема **кому** розказати, Чого серце хоче. І 55.17.

4. *Вживається в розділовим знач. при повторенні; означає «один—інший»* (27). А тим часом стародавню Січ розруйнували: **Хто** на Кубань, **хто** за Дунай, Тільки і остались, Що пороги серед стегу І 146.2545. Спочивають добрі люде, Що **кого** втомило: **Кого**—шастя, **кого**—сльози, Все нічка покрила. І 36.334. на соломі, Протів сонця, діти Грались собі крашанками Та й стали хвалитись Обновами. Тій стрічку купиш. **Кому** шапочку смушеву, Чобітки шкاپові, **Кому** свитку ІІ 197.9.

5. *Вживається в ролі неозначеного займ. «хто-небудь»* (22). Засміявся Старий і влучку привітав.: «А де ж ти діла паляницю? Чи, може, в лісі **хто** одняв?»

І 320.395. І тепер бачиш, як я отут пропа-
даю, живу в казармах.. Не знаю, чи ка-
рався ще **хто** на сім світі так, як я тепер
караюсь? VI 58.9. Пишу, а ще і сам добре
не знаю, чи живий ти на світі, чи здоро-
вий.. Може і у вас **кого** не стало, бо хо-
лера, кажуть, здорово-таки косила. VI 52.17.
Не так серце любити, щоб з **ким** поділит-
ся. Не так воно хоче, як бог нам дає
І 5.73. Чи по знаку **Кому** цей Оглав біло-
хатий? II 164.2 /— Хто попаса мої ягнята?
— Нехай **хто** хоче! — Й повела Його в па-
лати. II 221.71.

6. *Вживається з частками «он», «ось»
із вказівним знач.* (2). Осідлані коні, во-
роні готові. Куди то пойдуть? **кого** пове-
зуть? Он **кого**, дивіться. І 100.878. ось **хто**
скаже, Що я його мати! І 34.252.

◆ У *спол.* (12): а) **кого** (до **кого**,
кому) (сам) знаєш (знає) (6). Лю-
би собі, моє серце, Люби, **кого** знаєш.
Та не смійся надо мною, Як коли згадаєш.
І 15.26. Нехай собі, **Кого** знає, шие
Брехня в дурні. II 410.В. Ще раз прошу
тебе, моє серце, напиши до **кого** знаєш
в Харков. VI 164.16. Одвези сам книжки в
Городище і оддай своїми руками; в Кери-
ловку перешли, а п'ять книжок роздай **ко-
му** сам знаєш. VI 203.25; б) не **хто**
другий, як (1). Ну так і єсть, що то
мені в Москві зострівся не **хто** другий,
як сам Іродів син Сатана. VI 83.22; в) **хто**
куди (1). «Ще Польща не згінела!» —
Хто куди гукає. І 89.493; г) де **хто**
(1). Цигане мовчки дивувались, Поки по-
снули, де **хто** впад. І 363.113; д) **хто**
його зна (1). Після великої зими Вер-
нувся і Максим безногий.. Чого ж він при-
дибав?.. — А **хто** його зна! II 54.209;
е) бог знає на **кого** (1). Степаночку, го-
лубчику! Чого-бо ти плачеш?.. Розсердився
Бог знає на **кого**, Та й зо мною не го-
ворить. І 278.215; є) біс батька зна
кому. *Лайл.* (1). Позавчора я послав тобі
письмо, а сьогоднішнє твоє. На чорта
ти їх адресував біс батька зна **кому**?
Я од його получив розпечатане. VI 213.4.

◇ *Н.* **хто** 1. І 23.71, 25.2, 30.103, 41.540,
45.704, 48.17, 68.8, 76.43, 80.199, 97.808, 111.1236,
115.1378, 120.1561, 127.1829, 141.2340, 141.2350,
143.2427, 201.85, 249.410, 259.6, 279.234, 305.422,
313.105, 313.107, 317.285, 342.101, 345.181, 356.33,
362.69, 362.83, 397.30, II 8.27, 30.41, 36.64, 209.44,
220.29, 224.173, 225.219, 489.В, VI 83.27, 85.28, 170.4,
повт. І 4.64 (2 р.), 33.205, 33.207, 33.209, 33.211,
35.306, 35.308, 41.540, 41.541, 53.208, 53.210, 80.213,

80.215, 133.2025, 133.2027, 133.2029, 133.2030,
133.2031, 142.2394, 142.2396, 164.5 (2 р.), 164.6, 164.7,
(2 р.), 164.9 (2 р.), 164.13 (2 р.), 169.205 (2 р.),
312.70, 312.72, 312.73, 312.74, II 106.82, 106.83,
221.69, 221.70, 236.10, 236.12 (2 р.), 236.14, 236.15,
447.В (2 р.), 2. І 23.99, 25.5, 46.719, 57.4, 97.806,
129.1908, 134.2077, 158.212, 161.332, 277.166, 315.190,
335.222, 344.168, 347.253, II 56.293, 93.27, 130.33, VI
17.25, 21.9, 21.10, 43.11, 46.9, 70.20, 70.31, 132.24,
202.15, 227.6, *повт.* І 26.70 (2 р.), 4. І 46.720 (2 р.),
46.721, 117.1453, 117.1454, 146.2539 (2 р.), 146.2545
(2 р.), 267.165, 267.166, 268.234, 269.235, 361.33
(2 р.), II 232.22, 5. І 75.23, 134.2075, 235.208, 320.395,
383.3, II 45.13, 47.85, 55.246, 103.16, 221.71, VI 58.9,
200.28, 6. І 34.252, *у спол.* б) VI 83.22, *у спол.* в) І
89.493, *у спол.* г) І 363.113, *у спол.* д) II 54.209, *Р.*
кого 2. І 45.701, 134.2078, 5. VI 52.17, в) **у** **кого** 2.
І 86.403, II 76.1, 4. І 272.312, *для* **кого** 1. І 136.2145,
304.379, II 230.39, 2. II 200.24, VI 198.18, *до* **кого** 1.
І 353.87, 384.26, II 54.219, 277.486, 331.13, VI 140.2,
повт. І 384.28, 384.29, 3. II 455.В, *у спол.* а) VI
164.16, *од* **кого** 3. II 200.8, *Д.* **кому** 1. І 43.618,
86.389, 152.7, 234.170, 244.210, 259.5, 300.247,
313.113, 534.В, II 47.103, 176.394, 329.5, 409.В, *повт.*
І 245.251 (2 р.), II 272.289, 272.290, 2. І 100.888,
153.22, *повт.* II 124.11, 124.12, 3. І 83.211, 64.39,
265.102, 265.106, 308.23, 332.72, 413.В, 489.В, II
18.402, 149.33, 149.41, 149.43, 155.3, *повт.* І 55.17,
55.19, 4. II 197.9, 197.11, 272.306, 272.307, 272.308,
443.В (2 р.), 5. II 57.9, 164.2, *у спол.* а) VI 203.25,
у спол. б) VI 213.4, *З.* **кого** 1. І 4.53, 43.616, 80.199,
100.877, 301.283, 317.262, 384.28, 389.17, II 36.31,
47.102, 218.25, 272.288, 458.В, 483.В, *повт.* І 4.63
(2 р.), 166.90, 166.91, 363.99, 363.100, 363.101, II
272.292, 272.293, 2. І 11.17, 39.434, 49.40, 59.85,
153.19, 274.65, 336.244, 344.173, 353.82, 366.200, II
1.132, 140.24, 224.163, 227.17, 253.187, 363.23, VI
21.10, 42.22, 185.35, 188.23, *повт.* І 85.351 (2 р.), 3.
І 153.12, II 11.25, 4. І 36.334, 36.335 (2 р.), 5. II
50.52, 272.295, 383.В, 6. І 100.878, *у спол.* а) І
15.26, 93.642, 162.367, II 410.В, *за* **кого** 1. І 158.211,
328.128, 363.103, *повт.* І 426.В (2 р.), *на* **кого** 1. І
14.10, 41.539, 267.188, VI 165.32, *у спол.* е) І 278.215,
О. **ким** 1. І 334.158, з (із, с) **ким** 1. І 282.358, *повт.*
І 237.21, 237.22, 2. І 39.462, 79.174, 79.180, 153.21,
157.154, 162.365, 353.81, 533.В, II 190.24, 190.26,
209.34, *повт.* І 85.361 (2 р.), 3. І 108.1151, 237.17,
486.В, II 149.39, 154.2, 175.344, 210.30, 354.5, 361.5,
433.В, VI 16.10, 42.28, 54.23, 153.26, 5. І 5.73, 538.В,
II 286.7, 361.1, *перед* **ким** 2. І 353.83.

ХТО-НЕБУДЬ (10). *Займ.* Один тільки
мій Ярема На кий похилився, Стояв довго..
«Спи, козаче, душа щира! **Хто-небудь**
згадає». І 146.2524. Не зробив я, і не ду-
мав я, отамане, батьку мій, **кому-небудь**
лихого, а терплю горе і бог знає за що.
VI 83.12.

◇ *Н.* **хто-небудь** І 75.30, 146.2524, II 200.22,
VI 13.38, *Д.* **кому-небудь** І 501.В, VI 83.12,
З. **кого-небудь** І 317.261, II 14.275, VI 20.12, *О.* з
ким-небудь II 501.В.

ХТОСЬ (11), **ХТОСЬ-ТО** (1). *Займ.* А
із яру В киреї козачій **Хтось** крадеться.
І 127.1828. Не так давно і він мені прислав
15 рублів!.. Пише, що **хтось** передав йому,
щоб послать мені. VI 118.23 //З підсилю-

вальною часткою «то» (1). В неволі, в самоті немає, Нема з ким серце поєднати. То сам собі оце шукаю **Когось-то**, з ним щоб розмовлять. II 154.4.

◇ **Н.** хтось I 127.1828, II 206.59, 265.29, VI 118.23, **Р.** когось I 141.2344, II 433.В, 458.В (2 р.), 478.В, **когось-то** II 154.4, **Д.** комусь II 199.12, 312.297

ХУДОБА (5). Свої ягнята і телята На полі вольним вольно пас Чабан.. І гадки-гадоньки не має, Пасе, і доїть, і стриже Свою **худобу** та співає... II 351.9. Був собі дід та баба.. Як діточок двоє,— Усюди обое. Ще змалечку удвох ягнята пасли, А потім побралися, **Худоби** діждалися I 311.63.

◇ **Одн.** **Р.** худоби I 311.63, 507.В, II 176.381, **З.** худобу II 351.9, 358.16

ХУДОЖЕСТВА (6). У спол. Академія художеств. Як буде ласка написати до мене, то напишіть усе гарненько і дрібненько та й адресуйте в С.-Петербург, в Академію художеств, такому-то, цебто мені. VI 191.28.

◇ **Мн.** **Р.** художеств VI 32.25, 33.32, 43.17, 118.39, 189.30, 191.28.

ХУДОЖНИК (3). Не пишеш ти мені, чи був у тебе **художник** Раєв з моєю новою гравюрою. VI 188.15.

◇ **Одн.** **Н.** художник VI 154.26, 188.15, **Р.** через художника VI 185.29.

ХУДОСИЛИЙ (3), **ХУДОСИЛЬНИЙ** (1). Слабкий, безсильний. Аж ось лихий царя несе.. З князями, темними рабами. Вночі підкрались.. і все взяли, і все розтлили, осквернили, і осквернених, **худосилих**.. завдали В роботу-каторгу II 351.19. Образн. (2). А левчища того не знають, Ростуть собі.. Уповають На корінь свій, уже гнилий.. І **худосильний**. II 326.41.

◇ **Одн.** **З.** (на) худосилий образн. II 494.В, (на) худосильний образн. II 326.41. **Мн.** **Н.** худосилий II 70.40 **З.** худосилих II 351.19

ХУЛА (4). *Слов'ян.* Ох, якби те сталося, щоб ви не вертались, ..Не плакали б діти, мати б не ридала. Не чули б у бога вашої хули. I 331.58. *Повт.* (2). Хвали нікому, А кров, та сльози, та хула, Хула всьому! II 231.73.

◇ **Одн.** **Н.** хула поет. II 231.73, 231.74, **Р.** хули I 331.58, **Мн.** **З.** за хули I 267.180

ХУРДИГА (3). *Тюрма, в'язниця.* Гамалія по Скутарі — По пеклу гуляє. Сам хурдигу розбиває, Кайдани ламає. I 201.96. Засадити мене в Петропавловську **хурдигу**

та й двері замкнули, я вже думав, що й ключі в Неву закинули. Аж ні. VI 83.6.

◇ **Одн.** **Р.** із хурдиги VI 130.6, **З.** хурдигу I 201.96, в хурдигу VI 83.6.

ХУРТОВИНА (3). Реве, стогне **хуртовина**, Котить, верне полем I 40.497. *Образн.* (1). Утомитця вітер — тополя спочине. Отак і дівоча мине **хуртовина**. I 462.В.

◇ **Одн.** **Н.** хуртовина I 40.497, 136.2133, образн. I 462.В

ХУСТИНА (13). У неділю не гуляла, Та на шовки заробляла, Та **хустину** вишивала, Вишиваючи, співала I 254.3. *Зверт.* (2). **Хустино** моя Мальованая. Здивуються вранці люди, Що в сироти хустка буде Мережана, Мальованая. I 254.9. *Зверт.* У тавтол. *прикл. спол.* **хустина-хустиночка** (1). Ой **хустино-хустиночко**, Мережана шита! II 403.В. *Назва твору* (1). **Хустина**. II 42.3аг.

◇ **Одн.** **Н.** хустина I 108.1166, 256.77, 391.25, у назві II 42.3аг., **З.** хустину I 254.3, II 43.33, 316.469, 355.2, **О.** хустиною II 44.72, **М.** в хустині II 294.11, **К.** хустиною *зверт.* I 254.9, II 43.35, *зверт.*, у тавтол. *прикл. спол.* II 403.В.

ХУСТИНОЧКА (6). *Зменш.-пестл. до хустина.* Пішла селом, Плаче Катерина; На голові **хустиночка**, На руках дитина I 34.263. *Зверт.* (2). **Хустиночко** мережана, Вишивана, Вигалтуню, подарую, А він мене поцілує. I 254.5. *Зверт.* У тавтол. *прикл. спол.* **хустина-хустиночка** (1). Ой **хустино-хустиночко**, Мережана шита! II 403.В.

◇ **Одн.** **Н.** хустиночка I 34.263, **З.** хустиночку II 311.240, **М.** у хустиночці I 30.75, **К.** хустиночко *зверт.* I 254.5, II 43.35, *зверт.*, у тавтол. *прикл. спол.* II 403.В.

ХУСТКА (5). Везе Марко Катерині Сукна дорогого, ..А наймиці на очіпок Парчі золотої І червону добру хустку I 322.486 // У спол. хустку за в'язати — про одруження. *Етн.* (1). Не вернеться чорнобривий Та й не привітає, Не розплете довгу косу, **Хустку** не за в'яже I 4.46.

◇ **Одн.** **Н.** хустка I 254.12, **З.** хустку I 233.112, 256.80, 322.486, у спол. I 4.46.

ХУСТОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до хустка.* «Не за горами кари час, Молітись, братія!» Молились, Молились широко козаки, Як діти, широко; не журились, Гадали тее.. а зробилось — Над козаками **хусточки!** Одно добро, одна слава — Біліє хустина, Та й ту знімуть... I 108.1164.

ХУТЕНЬКО (1). *Присл.* У мене думка ось яка.. Поки що буде, купить би у Воль-

ського дубів 40 лісу.. Як ти думаєш: чи до ладу воно буде? Якшо до ладу, то хутенько напиши мені VI 198.8.

ХУТІР (24). Був собі дід та баба.. Худоби діждалися,— Придбали **хутір**, став і млин I 311.64. чи не найдеться коло Москви якого-небудь села, дачі, або **хутора** з добрим чоловіком? VI 152.20.

♣ **Одн.** **Н.** **хутір** VI 153.32, **Р.** **хутора** VI 152.20, із **хутора** I 441.В, **З.** **хутір** I 311.64, II 449.В, VI 203.4, в **хутір** I 316.249, II 440.В, на **хутір** I 314.171, 316.255, II 220.9, 234.97, 308.140, VI 153.31, 153.34, 171.38, **М.** в **хуторі** I 101.901, на **хуторі** I 311.58, 317.296, II 188.109, 220.1, 220.15, 221.58, 233.67.

ХУТОРЯНИН (2). **Власник хутора.** **Збірн.** (1). А пани.. голоду раді, та бога благаять, Щоб ще хоч годочок хлібець не прожав. Тойді б і в Парижі і іному краї

Наш брат **хуторянин** себе показав. II 14.252. *У прикл. спол.* патріоти-**хуторяни.** *Перен. Ірон.* (1). Наша книжка як попадеться у їх руки, то вони аж репетують та хвалять те, що найпоганше. А наші патріоти-**хуторяни** й собі за ними. I 374.18.

ХУТОРЯНОЧКА (1). *Пестл. до «хуторянка».* *У прикл. спол.* панночка-**хуторяночка.** Чи не найдеш там у панночки-хуторяночки в альбомі мого Івана Гуса? VI 156.1.

ХУТОРЯНСЬКИЙ (1). *Примк. до хуторянин.* На тім тижні почнуть тут дворянські вибори, уже почали збиратись повітові пани.. Ото б порадував ти їх **хуторянські** душі, а мою ширу, любящу тебе, душу переніс би на саме небо. VI 154.17.

Ц

ЦАБЕ (1). *Присл. Праворуч.* **Цабе** яром гайдамаки З шляху повернули. I 439.В.

ЦАПЛЯ (1). *У порівн.* Цар цвенькає; А диво-цариця, Мов та **цапля** меж птахами, Скаче, бадьориться. I 480.В.

ЦАР (129). 1. *Особа, що має титул монарха* (124). І **цар** сказав, щоб на вечерю Раби—рабину привели, Таки Вірсавію. II 71.74. Дивлюсь, **цар** підходить До найстаршого... та в пику Його як затопить!.. I 248.356. О люди! люди небораки! Нашо здалися вам **царі**? Нашо здалися вам псарі? Ви ж такі люди, не собаки! II 358.2. А якщо не буде од **царя** нічого, то не посилай і грошей. Нашо вони тойді мені? VI 138.29. *Повт.* (2). Зробили, Руками скверними створили Свою надію; й речете, Що **цар** наш бог, і **цар** надія.. Ні, не те II 328.59. *Зверг.* (4). Безбожний **царю**, творче зла, Правди гонителю жестокий! Чого накоїв на землі! II 281.73. *Зверг., повт.* (4). **Царю! царю!** І бог не розлучить Нас з тобою. Кайданами Скований зо мною Навік-віки. I 250.449. *Образн. Повт.* (6). А меж ними, запеклими, В кайдани убраний **Цар** всесвітній! **Цар** волі, **цар**, Штепом увінчаний! I 245.243. *У назві твору* (1). куплю Паперу аркуш. І зроблю Маленьку книжечку. Хресгами І візерунками з квітками Кругом листочки обведу.

Та й списую Сковороду Або «Три **царі**є со дари». II 45.11. *У прикл. спол.* (6): а) фельдфебель-**цар**—про Миколу I (1). Во дні фельдфебеля-**царя** Капрал Гаврилович Безрукий Та унтер п'яний Долгорукий Украйну правили. II 280.1; б) **цар**-пророк (1). Нівроку До божого **царя**-пророка Сама Вірсавія прийшла, І повечеряла II 71.77; в) **цар**-владика (1). Спаси ти нас, Младенче праведний, великий, Од п'яного **царя**-владика! II 302.37; г) батюшка-**цар** (1). Слава! слава! Хортам, і гончим, і псарям, І нашим батюшкам-**царям** Слава. I 326.55; д) бог-**цар** (1). Тим неситим очам, Земним богам-**царям**, І плуги, й кораблі, І всі добра землі, І хвалебні псалми II 333.35; е) **цар**-судія (1). Меж **царями**-судіями На раді великий Став земних владик судити Небесний владика. I 343.125 // *У спол.* помазати во **царя**—наставити **царем** (1). Отож премудрий прозорливець, Поміркувавши, взяв елей Та взяв од козлич і свиней Того Саула здоровила І їм помазав во **царя**. II 352.44.

2. *У спол.* небесний **цар**—бог (3). От і талан господь послав На вбогий хутір, улагали **Царя** небесного! II 220.10.

3. *Перен.* Той, що перевершує всіх у якомусь відношенні (2). *Зверг.* (1). [Марія] мовила:—Тіверіадо! Широкий **царю**

озерам! Скажи мені, моя порадо! Якая доля вийде нам II 306.66. *У прикл. спол.* **царь-квіт** (1). За що ж вони тепер мене.. **царь-квітом** називають I 527.B.

О *Одн. Н.* **цар** 1. I 247.343, 248.356, 296.112, 304.393, 327.97, II 71.69, 71.74, 71.85, 71.90, 71.91, 71.96, 73.172, 288.9, 301.8, 328.38, 335.2, 352.67, 353.76, 353.95, 371.12, 418.B (2 p.), VI 130.6, *пост.* II 328.59 (2 p.), *образн., пост.* I 245.243 (3 p.), **царь** 1. I 498.B, 500.B, II 415.B, 416.B (4 p.), 481.B, 490.B, 500.B, *образн., пост.* I 472.B (3 p.), 3. *у прикл. спол.* I 527.B, **Р.** **царя** 1. I 394.20, II 301.2, 316.473, 325.32, 352.34, *у прикл. спол.* а) II 280.1, **без царя** 1. II 328.50, до царя 1. I 252.532, *у прикл. спол.* б) II 71.77, за царя 1. II 267.93, од царя 1. VI 138.29, *у прикл. спол.* в) II 302.37, *у царя* 1. II 301.5, **Д.** **цареві** 1. I 295.72, 296.132, II 414.B, **З.** **царя** 1. I 295.101, II 70.47, 70.62, 73.156, 73.168, 102.25, 288.19, 351.10, 352.39, 352.72, 356.15, 414.B, 2. II 220.10, **во царя** 1. *у спол.* II 352.44, **про царя** 1. II 414.B, 462.B, **царя** 1. II 478.B, **О.** **з (с) царем** 1. II 71.82, 489.B, **над царем** 1. I 250.471, **К.** **царю** 1. *зверт.* II 72.121, 281.73, 301.22, *зверт., пост.* I 250.438, 250.439, 250.449 (2 p.), 2. *зверт.* I 265.94, 3. *зверт.* II 306.66, **цар** 1. *зверт.* II 70.67, **цар 2.** *зверт.* I 484.B, **Мн. Н.** **царі** 1. I 344.141, II 74.215, 202.6, 202.7, 272.300, 282.85, 314.393, 351.23, 351.29, 353.112, 356.11, 357.13, 358.2, 416.B, 479.B, 500.B, **царіе** 1. *у назв.* II 45.11, **Р.** **за царів** 1. II 267.90, **коло царів** 1. II 415.B, **Д.** **царям** 1. II 25.44, 282.86, 282.94, 332.1, 334.53, 347.7, 351.28, 358.23, 495.B, *у прикл. спол.* г) I 326.55, *у прикл. спол.* д) II 333.35, **З.** **царів** 1. II 69.8, 75.217, 75.230, 332.10, 500.B, **царей** 1. I 347.275, II 274.391, **О.** **царями** 1. II 347.8, **меж царями** 1. *у прикл. спол.* е) I 343.125, **М.** **о царях** 1. II 325.3

ЦАРГРАД (1), **ЦАРЕГРАД** (1). *Назва столиці Візантійської імперії.* Виспали запорожці, ..А попередю отаман Веде, куди знає.. Підняв шапку—човни стали.—Нехай ворог гине! Не в Сінопу, отамани, Панове-молодці! А у **Царград** до султана Поїдемо в гості. I 61.59. Везе Марко Катерині Сукна дорогого... А наймиціні на очіпок Парчі золоті... А всім вкупі—червоного Вина з **Цареграду** I 322.491.

ЦАРЕВИЧ (1). Отак **царевичі** живуть, Пустуючи на світі. II 72.141.

ЦАРЕВНА (1). От отроки й домірковались (Натуру вовчу добре знали), То, щоб нагріть його, взяли, **Царевн** паче красотою, Дівчат старому навели. II 73.153.

ЦАРЕГРАД *див.* **ЦАРГРАД.**

ЦАРЕГРАДСКИЙ (1). Тойді сироту Степана.. Турки-яничари ловили, З гармати гримали, В кайдани кували, В **Цареградську** башту сажали, В тяжкую роботу завдавали. I 285.488.

ЦАРИК (1). *Змени.* до **цар** 1. *Ірон.* Не слатєся царевною Святою войною. Бо ви й самі не знаєте, Що **царики** коять. I 338.48.

ЦАРИНА (6). 1. *Околиця* (5). Все забрала дитиночка І вигнала з хати, І виїшла ти за **царину**, З христа ніби знята. II 195.61.

2. *Поле* (1). у **царині** під куренем дідусь сидить, ложечки собі струже й сумно дивиться на Катерину VI 27.2.

О *Одн. З.* за **царину** 1. I 116.1435, II 150.31, 172.258, 195.61, 221.51, **М.** у **царині** 2. VI 27.2.

ЦАРИТИ (1). нема тепер нічого, Ні бога навіть, ні півбога. Псарі з псарятами **царять** II 364.11.

ЦАРИЦИН (1). Бачиш, гайдамака. Ось **царицина** копілка. I 441.B.

ЦАРИЦЯ (19). 1. *Правителька держави* (12). А в галері Князі, і всі сіли Воеводи... і меж ними **Цариця** сиділа. I 297.153. Після великої зими, За Катерини за **цариці**, Москаль ту викопав криницю II 249.13. *У порівн.* (1). А потім ценці одягли Тебе в порфіру. І вінчали, Як ту **царицю**... II 323.749. *У прикл. спол.* **матушка-цариця**—*про Катерину II* (1). Аж гульк! Од **матушки-цариці**.. Прийшов указ лоби голить. II 253.177.

2. *Дружина царя* (3). аж ось і сам [цар], Високий, сердитий, Виступає; обок його **Цариця** небога, Мов опеньок засушений, Тонка, довгоного I 247.315. *У прикл. спол.* **диво-цариця** (1). Цар цвенькає; А **диво-цариця**, Мов та чапля меж птахами, Скаче, бадьориться. I 247.344.

3. *У спол.* **цариця** **неба**—*богоматір.* *Зверт.* (1). Святая сило всіх святих.. Достойно петай! благаю! **Царице** **неба** і землі! Вони Іх стону і пошли Благий конєць II 305.16.

4. *Перен. Та, що першенствує над усіма, перевершує всіх, у якомусь відношенні зверхня над усіма* (3). А жриця Кіпріди, оргії **цариця**, Поникла радостним челом Перед апостолом. II 269.179. А ти, мій покою! Моє свято чорнобриве! І досі меж ними **Царицею** похожаєш? II 420.B.

О *Одн. Н.* **цариця** 1. I 248.354, 288.613, 297.153, 297.163, II 315.414, 2. I 247.315, *у прикл. спол.* I 247.344, 4. II 269.179, 467.B, **Р.** **цариці** 2. II 194.22, **в цариці** 1. I 289.627, **за цариці** 1. II 249.13, **од цариці** 1. II 52.142, *у прикл. спол.* II 253.177, **З.** **царицю** 1. II 54.201, *у порівн.* II 323.749, **про царицю** 1. II 315.415, **О.** **царицею** 4. II 420.B, **К.** **царице** 3. *зверт.* II 305.16.

ЦАРІВ (6). *Примк.* до **цар** 1. Цареві князі, і всі сили, І отроки, і весь народ, Замкнувши в городі ківот, У поле вийшли

II 70.37. А в саді.. Вірсавія купалася, Мов у раї Єва, Подружжє Гурієво, Рабиня **царєва**. II 70.59 /Ні, чуми нема; А гірша лихая та люта година Покрила Ізраїль: **царєва** война! II 70.36.

◇ **Одн. Н.** царєва II 70.36, 70.59, **О.** царєвою I 338.45, **Мн. Н.** царєві II 70.37, царєви I 415.В, **З.** царєви I 300.265.

ЦАРІВНА (2). А наймичка До царівни б рада Слать старости I 317.265 //Перен. (1). За що вони тепер мене В палатах вітають, **Царівною** називають, Очей не спускають З мого цвіту? I 355.7.

ЦАРСТВІЄ (1). *Слов'ян. Образн.* Небесний царю! суд твій все, I все **царствіє** твоє. I 265.95.

ЦАРСТВО (8). — Так що ж, — промовив Ірод п'яний, — По всьому **царству** постинать Малих дітей; а то, погані, Нам не дадуть доцарювать. II 301.28. *Образн.* (1). Зліталися поводи Сичі.. Поміркувать, Щоб бідне птаство заступить, Орлине **царство** затопить II 103.8 //Перен. У прикл. спол. панство-царство (1). А молодий мене любить, Доли не шукає.. Його доля — мої брові, Мої карі очі; Моє слово — панство-царство I 462.В.

◆ У спол. **царство** небесне кому. *Рел.* (1). твоя мати умерла, **царство** їй небесне. VI 75.23.

◇ **Одн. Н.** царство перен. I 462.В, у спол. VI 75.23, **Р.** зо царства II 271.253, 469.В, **З.** царство II 281.50, *образн.* II 103.8, **М.** по царству II 271.273, 301.28.

ЦАРСТВУВАТИ (1). Попід дібровою стоять Вози залізної тарані: То щедрої гостинєць пані. Уміла що кому давати, Нівроку їй, нехай **царствує**; Нехай не вадить, як не чує! I 100.889.

ЦАРСЬКЕ СЕЛО (2). *Назва містечка.* На сім тижні побачу ваших діточок, бо поїду в [Царське] С[ело] VI 25.4.

◇ **Одн. З.** в (Царське) село VI 25.4, **М.** у Царському Селі VI 84.16.

ЦАРСЬКИЙ (6). Підніжки царськії, лакеї Капрала п'яного! Не вам, Не вам, в мережаній ліврєї Доношики і фарисєї, За правду пресвятую статъ I за свободу. II 280.19. Скажи, що правда оживе.. слово нове Меж людьми криком пронесе I люд окрадений спасе Од ласки **царської**... II 328.70.

◇ **Одн. Р.** (для) царського II 278.540, (для) царского II 464.В, (од) царської II 328.70, **Мн. Н.** царськії II 280.19, **М.** (у) царських II 353.90, (у) царских II 500.В.

ЦАРИЮВАТИ (2). Саул, не будучи дурак. Набрав гарем собі чималий Та й заходився **царювать**. II 352.47.

◇ **царювати** II 352.47, 481.В.

ЦАРЯТА (3). Чи буде суд! Чи буде кара! Царям, **царят** на землі? Чи буде правда меж людьми? II 358.23.

◇ **Мн. Н.** царята I 240.35, II 347.10, **Д.** царят II 358.23.

ЦВЕНЬКАТИ, ЦВЕНЬКАТИ (3). *Фам.* Цар **цвенькає**; А диво-цариця, Мов та чапля меж птахами, Скаче, бадьориться. I 247.343. А меж ними і землячки.. Сміються та лають Батьків своїх — що змалечку **Цвенькає** не навчили По-німецькій I 252.516.

◇ **цвенькати** I 477.В, **цвенькає** I 252.616, **цвенькає** I 247.343.

ЦВИНТАР (4). *Кладовище; місце в церковній огороді.* Тут, було, на **цвинтарі** Я з дітьми гуляю I 293.18 //У спол. понести на **цвинтар** — поховати (2). Один на другого кують Кайдани в серці.. часу ждуть, Чи швидко брата в домовині З гостей на **цвинтар** понесуть? II 289.8.

◇ **Одн. З.** на цвинтар у спол. II 289.8, на цвинтарь у спол II 478.В, **М.** на цвинтарі I 120.1581, 293.18.

ЦВІЛЬ (1). *Перен.* заснула Вкраїна, Бур'яном укрилась, **цвіллю** зацвіла I 227.28.

ЦВІРКУН (1). Благаю бога, щоб світало, Мов волі, світу сонця жду. **Цвіркун** замовкне; зорю б'ють. II 48.117.

ЦВІСТИ (12) 1. *Покриватися квітами* (7). Ой по горі роман **цвіте**, Долиною козак іде II 294.1. **Цвітуть** сади; біліють хати, А на горі стоять палати II 9.37 *Образн.* (4). І квіткою й калиною **Цвісти** над ним буду, Щоб не пекло чуже сонце. Не топтали люде. I 10.38 //Розпускається, розкриватися (про квітку) (1). Не **цвіти** ж, мій **цвіте** новий, Нерозвитий **цвіте**, Зов'янь тихо, поки твоє Серце не розбите. I 348.21.

2. *Перен. Бути в розквіті сил, здоров'я, краси* (5). Подай же й нам, всещедрий боже! Отак **цвісти**, отак рости, Так одружитися II 343.10. В садах кохалися, **цвіли**, Неначе ділії, дівчата. II 33.6.

◇ **цвісти** 2. II 343.10, **цвіте** 1. II 294.1, *образн.* II 150.11, 2. I 158.227, **цвітуть** 1. II 9.37, **цвіє** 1. II 346.1, **цвіла** 2. II 501.В, **цвіло** 1. *образн.* II 368.12, 2. II 267.102, **цвіли** 2. II 33.6, **буду цвісти** 1. *образн.* I 10.38, **цвіти** 1. *образн.* I 348.21.

ЦВІТ (20). 1. *Вживається тільки в мн. Рослина, що має квіти* (7). Найшли її, громадою Без попа сховали.. А дівчата засіяли Могилу **цвітами** І 539.В. Насилу Прийшла додому, подивилась: **Цвіти** за образом святин, і на вікні стоять **цвіти** І 96.131. був я у Пирятині у старої матері вашої.. Перехрестила мене, поблагословила, і я пішов до брата вашого через улицю снідати, взявши у старенької **цвіти** оці. VI 29.29.

2. **Квітка** (5). Скажи ж мені, мій братіку... Нашо мене бог поставив **Цвітом** на сім світі? І 357.80 //У **спол. цвітом** процвісти (3): 1) *Повт.* (2). А весною процвіла я [Лілея] **Цвітом** при долині, **Цвітом** білим І 356.64; 2) *Образн.* (1). Великомученице кумо!.. В раю веселому зросла, Рожевим **цвітом** процвіла І 368.4.

3. *Перен. Форма пестливого звертання до людини* (8). стара мати.. Вимовляє до нї: «Доню моя, доню моя, **Цвіте** мій рожевий! Як ягодку, як пташечку, Кохала, ростила» І 33.190.— **Цвіт** зельний, наша красота! — Промовив Йосип.— Диво сталося З тобою, доненько моя! І 310.227.

◇ *Одн. Р. з цвіту 2. І 355.9. О. цвітом 2. І 357.80, повт. І 356.64, 356.65, образн., у спол. І 368.4. К. зверт. цвіте 3. І 33.190, 348.2, 348.21, 348.22, І 17.383, 293.5, 293.8, цвіт 3. І 310.227, Мн. Н. цвіти І. І 96.131, 96.132, З. цвіти І. VI 29.29, на цвіти І. І 335.20, О. цвітами І. І 539.В, І 150.11, меж цвітами І. І 73.166.*

ЦВІТОК (1). [Настуся] Кидає через тин **цвіток**. І 172.Рем.

ЦВЯХОВАНИЙ (1). *Оббитий цвяхами.* Випроважала Івана Катерина Із чужої темної хатини. Несла його зброю — шаблю золотую І **цвяховані** лати. І 403.В.

ЦВЯШОК (2). Насипали в халяви жару... «У тім'я **цвяшок** закатай!» Не витерпів святої карі, Упав сердега. І 97.794. У *порівн.* (1) Неначе **цвяшок**, в серце вбитий, Оцю Марину я ношу. І 93.1.

ЦЕ (24). *Частка. Підсилювальна.* То **це** й справді Ти завтра покинеш — Мене й батька... І 279.254. А з гетьманом як приїдути Із Чигрина гості, То **це** й шлють, було, за мною. І 294.30 //Те саме в *питальних реченнях* (18). «Серце моє, зоре моя, Де **це** ти зоріла?» «Я сьогодні забарилась: Батько занедужав» І 94.670. Скажи, коню, до кого **це** Ви так нагло гнались? І 331.13.

Що **б це** сталося з моїми добрими та щирими земляками? VI 50.21.

◇ *це І 94.670, 141.2350, 249.410, 276.139, 278.199, 278.223, 279.254, 294.30, 299.207, 304.387, 495.В, 536.В, І 80.144, 80.146, 98.220, 331.13, 440.В, 449.В, 492.В, VI 34.21, 50.21, 118.25, 208.9, 224.1.*

ЦЕБРО (2). У *рим. прикл. спол.* **цебро-відро**. У Києві на Подолі Козаки гуляють. Як ту воду, **цебром-відром** Виню розливають. І 35.19.

◇ *Одн. О. цебром І 35.19, 397.В.*

ЦЕБТО (2). *Сполучн. Пояснювальний.* Як буде ласка написати до мене, то напишть усе гарненько і дрібненько та й адресуйте в С.-Петербург, в Академію художеств такому-то, **цебто** мені. VI 191.29.

◇ *цебто VI 191.29, це б то І 259.23*

ЦЕГЛИНА (3). Сидить вона, не йде в село.. Одурила!.. і **цеглину** Муштрує, то лає, То годує, як дитину І 235.214.

◇ *Одн. З. цеглину І 235.214, О. цеглиною І 311.275, 487.В.*

ЦЕЙ (154). *Займ. Вказівний. Вживається: 1. При вказівці на особу, предмет, дію тощо, які згадувалися перед цим* (80). Меж скалами, неначе злодій, Понад Дністром іде вночі Козак.. Ще змалку з матір'ю старою Ходив з торбами **цей** козак І 105.48. Не так ті вороги, Як добрії люди.. Без ворогів можна в світі Як-небудь прожити. А ці добрі люде Найдуть тебе всюди І 133.13. Спасибі вам за оцей Молодик. Коли маєте ви ще остатні книжки **цього** Молодика, то дайте, будьте ласкаві, прочтенти ради. VI 31.14 //У *спол. по цій мові — після цього* (1). вибачайте, будьте ласкаві, за шири [мову].— І по цій мові бувайте здорові, спасибі за пам'ять і ласкаве слово. VI 21.23 //Субст. (57). Отак його Отой пан проклятий Допік добре. А жіночка Мов **цього** й не знає, У доброду наместечку В садочку гуляє І 106.76. Я, не вам кажучи, пустився в малярство.. Ради **цього** самого, я академію не швидче покину як через два годи. VI 20.3. я рисує тепер Україну—і для історії прошу вашої допомоги, я, здається, тойді вам розказував, як я думаю **це** зробити. VI 32.37. Гонта і Залізник.. може, виведені в мене не так, як вони були,— за **це** не ручаюсь. І 150.П.

2. *При вказівці на предмет, особу, що виділяються з ряду інших* (34). Добре, хлопче. Ось на ж тобі, друже, **Цей** дука-

чик, та не згуби. І 121.1634. Хто ж цей сивий Попрощався з світом? Семен Палій, запорожець, Лихом недобитий. І 36.64. Ой піду я степом-лугом Та розважу свою тугу.— Не йди, кажуть, з цієї хати Не пускають погуляти. І 68.7. Якщо дійде цей лист до твоїх рук, і ти, прочитавши його, сам собі кажеш... написати би йому... то пиши так VI 85.1 /Той самий (2). Тепер посилаю тобі з оцим добрим чоловіком, з Овсянніковим, свої Неофіти... Перепиши їх гарненько й пошли з цим же Овсянніковим старому Щепкіну. VI 162.31 //Прочас (6). Скажіть Грицькові, що я змалював його панну Сотниківну і може на цим тижні пошлю йому, як здужатиму письмом написати. VI 25.26. Спасибі вам і за ласкаве слово продітей моїх Гайдамаків. Пустив я їх у люди, а до цієї пори ще ніхто й спасибі не сказав. VI 27.13 //У споа. цей світ (2). А дівочі молоді Веселії літа, Як квіточка за водою Пливають с цього світа. І 427.В //Субст. (11). Поміркуйте самі, як це краще зробити, бо мені й самому дуже хочеться кликнута на світ Головатого VI 28.20. Твоя порада добра. Спасибі тобі. Та тільки забув ось що, а ти це добре знаєш: я по плоти і духу син і рідний брат нашого безталанного народу, та й як же себе поєднати з собачою панською кров'ю. VI 200.36 /Оце тобі, а це тобі. Я оце літала Аж у Сибір: та в одного Декабриста вкрала Тро[хи] жовчі. От, бачите, Я є чим розговітись! І 298.195 /У знач. «він», «вона» (3). намалював я се літо дві картини і сховав... Але Скобелев таки пронищпорив і одну вимантачив, а друга ще в мене, а щоб і ця не помандрувала... то я думаю послати її до вас VI 26.28.

3. Служить для підкреслення емоціонального ставлення до осіб, предметів, явищ (26). Третій каже:— Діти, Нема того в світі, Чого б мені не зробити Для цієї Катерини І 129.26. Я там писав, що незабаром вирвуся із цієї каторги і приїду до тебе в гості, але ще й досі нема нічого офіційного. VI 139.35.

4. У ролі підмета. Те, що знаходиться перед очима, про що йде мова (14). Тату! тату! це Степан наш! Ідіть подивіться. І 286.527. Повт. (8). Катерина подивилась, Та й заголосила:— Це не брат мій, це мій милий І 130.55.

♦ Оди. Н. цей 1. І 94.55, 105.48, 164.2, 467.В, VI 39.35, 51.26, 2. І 36.64, VI 49.37, 85.1, 228.34, ця 2. субст. VI 26.28, це 1. субст. І 90.521, 105.1013, 116.1424, 374.19, І 77.16, 94.43, 95.98, 204.12, 381.В, 440.В, 444.В, VI 20.34, 24.27, 26.28, 26.30, 27.21, 28.8, 28.15, 29.26, 70.18, 118.23, 138.18, 141.18, 147.21, 176.37, 196.5, 209.8, 224.4, 226.14, 2. І 249.416, субст. І 107.130, VI 26.30, 201.21, 4. І 286.527, 531.В, І 99.242, 100.285, 194.18, VI 55.6, повт. І 367.266, 367.268, 547.В (2 р.), І 130.55 (2 р.), 445.В (2 р.), Р. цього 1. І 108.173, VI 27.18, 31.14, субст. І 95.97, 106.76, 157.25, 414.В, 416.В, 458.В, VI 84.10, 2. І 157.4, VI 217.9, 3. І 313.114, VI 49.26, (без) цього 1. VI 33.19, субст. І 169.152, 429.В, 435.В, (до) цього 2. VI 132.20, (з, із, с) цього 1. субст. VI 211.27, 2. у споа. І 427.В, 3. VI 142.2, 142.9, 163.23, (ради) цього 1. субст. VI 20.3, цієї 3. VI 153.10, 153.24, (до) цієї 2. VI 27.13, (з) цієї 1. І 47.80, 2. І 287.563, І 68.7, 3. VI 192.8, (для) цієї 3. І 129.26, (із) цієї 3. VI 130.6, 139.35, Д. цьому 1. VI 87.12, субст. VI 206.27, 219.26, З. цього 2. субст. І 325.26, 3. VI 92.16, цей 2. І 121.1634, субст. VI 31.15, (в) цей 2. І 94.57, VI 45.17, що 1. І 165.40, 2. VI 83.38, (на) що 1. VI 170.7, це 1. субст. І 91.561, 103.967, 276.117, 444.В, VI 32.37, 166.29, 202.17, 229.2, 2. субст. І 298.195, VI 22.9, 28.17, 28.20, 200.36, (за) це 1. субст. І 150.П, І 201.36, VI 85.11, 86.27, 203.33, 223.15, (у) це 3. VI 25.13, О. цим 1. VI 206.36, (з) цим 1. VI 188.11, 2. VI 57.28, 162.31, 3. VI 165.13, цієїю 1. VI 221.33, 2. VI 222.19, М. (в, у) цьому 3. VI 24.16, 44.10, 172.4, (в, у) цим 3. VI 57.33, 87.24, 154.27, 222.19, (на) цьому 2. VI 46.12, (на) цим 2. VI 25.26, у споа. І 550.В, (но) цим 3. І 87.6, (в, у) цій 1. VI 198.1, 3. І 86.40, 424.В, VI 41.14, (на) цій 3. І 213.48, (по) цій 1. у споа. VI 21.23, Мн. Н. ці 1. І 133.13, 213.73, 2. І 163.9, О. цими 1. VI 216.28, (з) цими 1. І 75.222.

ЦЕНЗОР (2). Чорноморський побит вийшов з цензури так як треба. Театральний цензор сказав, що йому не треба підписуватись, коли воно буде надруковано. VI 28.24.

♦ Оди. Н. цензор VI 24.20, 28.24.

ЦЕНЗУРА (4). 1. Установа, що відає переглядом творів (3). сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталанні думи VI 200.4.

2. Перегляд творів (1). Добре було б, якби ти побачився з Кожанчиковим та розпитав би його про ту прокляту цензуру. VI 193.32.

♦ Оди. Н. цензура 1. VI 200.4, Р. з цензури 1. VI 28.23, З. про цензуру 2. VI 193.32, О. з цензурою 1. VI 190.13.

ЦЕНЗУРНИЙ (1). а поки що ось що: Чорноморський ваш побит у цензурному комітеті, цензор Корсаков говорить, що нічого не вимараємо VI 24.20.

ЦЕРКВА, ЦЕРКОВ (35). Трошки, трошки б підждали, І церква б упала... І 302.310. Ото церков Богданова. Там-то він молився І 308.5. От, не маючи гадки,

приїхав я у тую Москву, та й гуляю собі по улицях, звичайне як чоловік іностраний, розглядаю собі то **церкви**, то собори VI 82.17. *У прикл. спол. церква-домовина* (церков-домовина) (4). **Церкву-домовину** Нема кому полагодити!! I 505.В. **Церков-домовина** Розваляється... і з-під неї Встане Україна. I 309.42.

◊ *Одн. Н. церква* I 302.310, 504.В, II 24.21, *у прикл. спол.* I 505.В, **церков** I 308.5, *у прикл. спол.* I 309.42, **Р. до церкви** II 99.260, 179.28, **серед церкви** I 162.393, II 255.851, **З. церкву** I 97.804, II 30.35, 161.59, 468.В, *у прикл. спол.* I 505.В, **церков** I 107.1106, II 428.В, 460.В, *у прикл. спол.* I 308.22, **в церкву** I 64.36, II 192.26, *у (у) церкв* II 487.В, VI 82.26, **за церкву** II 234.78, **М. на церкві** I 293.4, *у церкві* I 134.2102, 267.171, II 281.42, **Мн. Н. церкви** I 246.275, 251.486, II 412.В, **Р. з церкв** II 137.12, **З. церкви** VI 82.17, **О. церквами** I 83.319, **з церквами** I 245.261.

ЦЕРКОВКА (1). *Зменш.-пестл. до церкви*. В самім замку невеличку **Церковку** святую Не спалено. Отам Швачка Співа алілуя. II 126.38.

ЦЕСАР (1). *Імператор*. У Празі глухо гомонять, І **цесаря**, І Вячеслава, І той собор тисячоглавий Уголос лають! Не хотять Пускати в Констанц Івана Гуса! I 269.243.

ЦИГАН (25). Коло осіннього Миколи, Обідрані, трохи не голі, Бендерським шляхом уночі Ішли **цигане**. I 360.27. *Зверт.* (1). Що, **цигане**, Якби таку.. Тобі дочку. Що б [ти] зробив? I 368.280. *У порівн.* (2). Кривий байрак, Неначе **циган** чорний, голий, В діброві вбитий або спить. II 208.6. Пустиня **циганом** чорніла: Де город був або село — І головня уже не тліла, І попів вітром рознесло, Билини навіть не осталося. II 60.32. *Образн. Зверт.* (1). Ой талане, талане, Удовиний поганий! Чи ти в полі, чи ти в гаї, Обідраний **цигане**, З бурлаками гуляєш? I 232.92 // *У спол. піти у цигани — почати блукати, бурлакувати* (1). Я шукала пана, А тепер уже не треба, Піду у **цигани**. I 544.В.

◊ *Одн. Н. циган* I 362.Д.О. (2 р.), 364.Д.О. (2 р.), 364.136, 366.Д.О., 368.Д.О. (2 р.), 369.Д.О. (2 р.), *у порівн.* II 208.6, **Д. циганові** VI 212.16, **О. циганом у порівн.** II 60.32, **К. цигане зверт.** I 368.280, *образн., зверт.* I 232.92, **Мн. Н. цигане** I 360.27, 361.Д.О., 361.46, 361.50, 362.Д.О., 363.Д.О. (2 р.), 363.112, **З. у цигани у спол.** I 544.В, **О. з циганами** I 539.В.

ЦИДУЛА (5). *Записка*. А ти, друже мій єдиний, Як маєш журитись, Прочитай оцю **цидулу**, І знай, що на світі Тільки й тяжко, що в пустині У неволі жити

II 180.41. так ніколи! що якби не оце безгрішній прокляте, то ніколи б було написати і тобі, мій друже єдиний, оцієї невеличкої **цидули**. VI 185.23.

◊ *Одн. Р. цидули* VI 185.23, *цедули* VI 221.24, **З. цидулу** II 180.41, VI 92.23, **О. цидулою** VI 185.28.

ЦИЗОРИК (1). *Складаний ніж*. Цілісінський день буду переглядати твій подарунок ширий.. Перелічив, передививсь, все, все до крихотки, ціле. І Шекспір, і папери, і фарби, і **цизорик**, і карандаші, і пензлі, все цілісінське. VI 49.25.

ЦИМБАЛИ (1). А конфедерати, Знай, гукають.. «Де **цимбали**?» I 89.501.

ЦИНГА (3). До всього того треба було ще й занедужати, восени мучив мене ревматизм — а тепер **цинга** VI 41.29.

◊ *Одн. Н. цинга* VI 41.29, 42.36, **З. цингу** VI 45.17.

ЦИНДРА (1). *Вертихвістка. Перен. Про славу. Зверт.* А ти, **циндре**, орандарко, Перекукло п'яна! Де ти в ката забарилась З своїми лучами? II 475.В.

ЦИНДРИТИ (1). *Витрати марно*. От і всі гроші І я їх не **циндрю**, бо думаю одружитися, обісіло вже молодикувати. VI 165.26.

ЦИНОБРА (1). *Кіновар*. А якщо трапиться мені ще що-небудь прислати до вас, то підписуйте ви самі мою фамілію, **циноброу**, бо мені не можна. VI 62.16.

ЦИНОВИЙ (1). *Олов'яний*. Штовхаюся я; аж землячок, Спасибі, признався, З **циновими** гудзиками I 246.292.

ЦИТЬ (5), **ЦИТЬТЕ** (2). *Вигук, яким наказують замовчати*. **Цитьте** лишень, здається, дзвонять! I 101.910. *Повт.* (4). **Цить... цить...** чи бачиш, на могилі Очима лупа кошину I 535.В.

◊ **Цить** I 105.1030, *повт.* I 262.84 (2 р.), 535.В (2 р.), **цитьте** I 101.910, 503.В.

ЦИДУЛКА (1). *Зменш. до цидула*. Не знаю, чи получив ти моє поличчє, завернуте в невеличку **цидулку**? VI 139.35.

ЦІКАВИЙ (3). 1. *Допитливий*. (2). «Хто се, хто се?» питаєте, **Цікаві** дівчата. Ото дочка по сім боці, По тім боці — мати. I 164.14. Ідуть дівчата.. під дубом зелененьким.. Козак та дівчина лежить. **Цікаві** (нігде правди діти) Підкрались, щоб ізлякати; Коли подивляться, що вбитий, — З переполоху ну втікати! I 8.197.

2. *Інтересний* (1). А дуже **цікаве**! А надто вам розкажуть би, Як козак чорня-

вий Під вербою, над водою, Обнявшись, сумує І 95.737.

О *Одн. Н.* цікаве 2. І 95.737, *Мн. Н.* цікаві І 18.197 164.14.

ЦІЛИЙ (8). 1. *Увесь, повністю* (4). прийнявши подарунок твій щирий.. цілісінку ніч не спав, розглядав, дивився, перевертав по-тричі, цілує всю фарбочку. І як її не цілує, не бачивши рік цілий. VI 49.14. Покрай улиць поспішали Заспані дівчата, Та не з дому, а додому! Посилала мати На цілу ніч працювати І 251.501

2. *У знач., близькому до «великий», «значний»* (3). Сажин мені нічого не пише, не знаю, де він дів мою портфель з рисунками дрібними, там цілий жмут їх було. VI 41.33. Я прийду трохи до нормального розуму, то напишу тобі цілу книгу, а тепер цілую тебе, друже мій єдиний VI 134.3

3. *Непошкоджений, у повному складі. Присудк.* (1). Цілісінський день буду переглядати твій подарунок щирий.. Перелічив, передививсь, все, все до крихотки, ціле. VI 49.25

О *Одн. Н.* цілий 2. VI 41.33, ціле 3. VI 49.25, 3. цілий 1. VI 49.14, цілу 1. І 270.297, II 382.В, 2. VI 134.3, (на) цілу 1. І 251.501, О. (з) цілим 2. І 44.627

ЦІЛІСІНЬКИЙ (7). 1. *Увесь, повністю* (5). Лежимо собі цілісінку зиму та ждемо весни та пароходу із Астрахані. VI 83.37. [Мати] пішла Аж до палат, під тином сіла І ніч цілісінку сиділа Та плакала II 96.142.

2. *Непошкоджений* (2). Спасибі тобі ще раз за писанку; дійшла вона до мене цілісінка VI 51.15.

О *Одн. Н.* цілісінка 2. VI 51.15, цілісінке 2. VI 49.26, 3. цілісінський 1. VI 49.21, цілісінку 1. II 96.142, VI 12.3, 82.29, 83.37.

ЦІЛОМУДРІЕ (1). *Слов'ян. Невинність.* А ти, кумасю, спала, спала... Та ціломудріє хранила II 368.18

ЦІЛОВАТИ, ЦІЛОВАТЬ (80). Катерина. І світа не бачить, Тільки сина пригортає, Цілує та плаче. І 35.276. Як була я пані В новому жупані, Паничі лиялись, Руку цілували.. II 98.225. Поцілуйте любого Гулака-Артемовського і отдайте ему книжку, а другу не цілуєчи отдайте Корсуну. VI 23.25. Боже ти мій, Чом же я не знала? Була б тебе не любила І не цілювала. І 279.263 //У за-

кінченні листів (33). Прощай! утомився, наче копу жита за одним заходом змолотив. Цілую твою жінку і твоїх діточок. Т. VI 229.13.

О *цілувати* II 99.261, VI 49.14, *цілую* VI 75.19, 115.41, 119.7, 131.5, 133.10, 134.3, 134.4, 139.2, 140.18, 145.2, 145.34, 156.20, 159.12, 161.8, 172.24, 182.24, 188.21, 193.8, 195.16, 196.6, 198.40, 202.24, 204.13, 204.30, 206.18, 207.22, 208.5, 211.13, 217.39, 225.24, 227.15, 228.3, 228.24, 229.13, *цілує* І 7.183, 35.276, 96.743, 158.199, 161.335, 168.157, 294.33, 316.230, II 94.70, 107.132, 168.Рем., 171.Рем., 173.Рем., 174.Рем., 192.16, 242.10, 242.11, VI 84.15, 156.21, 159.23, 166.30, 166.37, 167.14 (2 р.), 167.15, 170.12, 174.10, 177.13, 177.30, *цілують* VI 164.14, *цілував* II 322.697, *цілювала* І 29.34, 93.637, II 308.145, *цілювала* І 428.В, *цілювали* І 362.71, II 98.225, *буду цілювати* VI 141.39, *цілуй* II 171.206, VI 133.37, *цілювала* (б) І 279.263, *цілювали* б І 362.73, *цілуєчи* VI 23.25, 49.13

ЦІЛУВАТИСЯ, ЦІЛОВАТИСЯ, ЦІЛОВАТИСЬ (6). Бодай тобі, доле, У морі втопитись, Що не даєш мені й досі Ні з ким полюбитись. Як дівчата *цілюються*.. Я й досі не знаю. II 143.9. І де б утікати, А вони — звичайне, діти — Любо *цілюватись* Коло воріт заходились II 158.64. Поцілуй їх, друже мій, за мене, скажи їм, що се мов вас цілує той старий дякво, що з вами *цілувався* колись у Царському Селі. VI 84.16.

О *цілюватись* II 158.64, *цілюються* II 143.9, 289.6, *цілюवास* VI 84.16, *цілювались* І 95.715, *цілювались* І 429.В.

ЦІЛЮЩИЙ (1). Може вернеться надія З тією водою Цілющою, живучою — Дрібною слезою І 482.В.

ЦІНА (7). Шлю вам киргизького Бакусу, або по-нашому Кобзаря. Коли найдеться яка добра душа, то нехай купить, зробить добрее діло, а ціну я йому кладу 50 карбованців VI 55.3. *Образн.* (1). А нині?.. Покрив еси знову Срамотою свої люди.. Без плати І без ціни оддав еси Ворогам проклятим. І 341.59 //Ціною якою (1). Цією ціною окупить вона і свою, і мою погану славу. VI 221.33.

О *Одн. Р.* ціни VI 62.3, 226.17, без ціни *образн.* І 341.59, 3. ціну VI 54.33, 55.3, за ціну VI 54.35, О. ціною VI 221.33

ЦІПОК (1). Іде шляхом молодниця.. В руці ціпок, а на другій Заснула дитина. І 38.403.

ЦІПОЧОК (1). *Зменш.-пестл. до ціпок.* Аж ось і сам старий іде З ціпочком тихо попід тином І 316.466.

ЦОКОТАТИ (1). *Перен.* Звичайне, хлопці. А дівчата Мов ті сороки цокотали

Та до криниці учасали У яр погуляти. II 186.28.

ЦОКОТУХА (1). *Зверт.* Бодай же вас, цокотухи, Та злидні побили I 30.95.

ЦУГОМ (1). *Присл.* Запряжкою в дві, три пари коней, що йдуть одна за одною. Її гарненько одягли Та у неділю й повинчали, І генеральшею назвали, І цугом в Київ повезли. II 220.14.

ЦУР (45). *Вигук.* 1. *Виражає бажання позбутися чогось* (44). А за лихо... Та цур йому! Хто його не знає!.. I 23.70. ви пишете, щоб розказати вам що з мною діялось на Аральським морю два літа,— цур йому! бодай не діялось того ні з ким на світі! VI 55.8. Та цур тобі З тими старостами! Ще й жартує!.. I 279.250.

2. *інф.* *Означає вимогою додержати якусь умову* (1). Е, ні! стривайте, цур не грати. А то не буду й танцювати, Поки барвінку не нарву II 167.112.

О цур I. I 23.70, 37.383, 42.564, 95.736, 101.905, 167.124, 246.305, 279.250, 306.435, 433.В, 465.В, II 154.6, 174.309, 282.86, 373.58, 410.В (2 р.), 415.В, 462.В, 464.В, VI 21.2, 21.16, 24.29, 24.34, 26.9, 27.17, 28.26, 34.8, 34.41, 35.7, 43.10, 46.9, 50.32, 55.8, 58.17, 86.17, 86.38, 130.14, 165.27, 174.11, 177.13, 195.9, 210.30, 299.В, 2. II 167.112.

ЦУРАТИСЯ, ЦУРАТИСЬ (13). Ходи собі, мій голубе, Поки не заснуло Твоє серце, та виспівуй, Щоб люде не чули. А щоб тебе не цурались, Потурай їм, брате! I 27.88. Вернувшись вчорак із Аральського моря в Оренбург, та сидючи ввечері у одного земляка свого (мене, спасибі, земляки таки не цураються).. перебираю старий Р[усский] інвалід. VI 83.18. *Образн.* (1). Диво дивнее на світі З тим серцем буває! Увечері цурається, Вранці забажає! II 79.74.

О цураюсь II 240.32, цурається образн. II 79.74, цураються I 242.145, 335.224, II 195.63, VI 83.18, цураюця II 442.В, цурались I 27.88, 837.В, цурайся I

43.624, цурайтесь VI 19.20, цурайтесь I 44.651, 335.221.

ЦУ-ЦУ (3). *Вигук, яким кличуть собак.* Зневажл. Цу-цу, дурні! схаменіться! Чого се ви раді! Що горите? I 246.282.

О цу-цу I 107.1101, 246.282, цу, цу I 433.В.

ЦЮК (1). *Вигук, яким передають легкий удар сокири.* А кайзак на хирю.. І вкрав гу сокиру. Та й потяг по дрова В зелену діброву, Древину вибравши та й цюк! II 59.10.

ЦЯМРИНА (3). *Верхня частина зрубу колодязя.* Положила на цямрину Титарівна сина Та й побігла... II 81.183 //Колоди. *Збірн.* (1). [Максим] У балку спустився Та й викопав при долині Глибоку криницю. І виложив цямриною II 257.339.

О одн. З. на цямрину II 81.183, 318.522, О. цямриною II 257.339.

ЦЯЦЯ (3). *Важна персона.* Ірон. «Чого се ви раді!» «...У нас парад! сам изволь! Сегодни гуляти!» «Та де ж вона, тая цяця?» «Вон видишь — палаты». I 246.288. *Зверт.* (2). аж ось і сам, Високий, сердитий, Виступає; обок його Цариця небога... Так оце то та богиня! Лишенько з тобою. А я, дурний, не бачивши Тебе, цяце, й рази, Та й повірив тупорилим Твоїм віршомазам. I 247.323.

О одн. Н. цяця I 246.288, З. цяцю I 479.В, К. цяце зверт I 247.323.

ЦЬКУВАТИ (3). А мати плакала, ридала.. Не йде, сердешная, в село, Сидить під тином; проганяли, Уже й собаками цькували — Не йде, та й годі... II 96.150. *Образн.* (1). За горами гори, хмарою повиті, Засіяні горем, кровію политі. Отам-то милостиві ми Ненагодовану і голу Застукали сердешну волю Та й цькуємо. I 326.43.

О цькуємо образн. I 326.43, цькують II 131.13, цькували II 96.150.

Ч

ЧАБАН (14). Чабан вранці з сопліркою Сяде на могилі, Подивиться—серце ние: Кругом ні билини! I 48.11. Марія з шляху не вставала, Марія сина привела.. А недалеко край дороги Отару гнали чабани, Та й їх побачили. II 314.360.

О одн. Н. чабан I 48.11, II 314.372, 351.6, 353.96, 500.В, З. чабана II 353.94, Мн. Н. чабани II 314.360,

314.364, 352.49, 353.86, 489.В, 500.В, Д. чабанам II 314.396, 499.В.

ЧАД (1). *Образн.* Невеликі три літа Марно пролетіли... А багато в моїй хаті Лиха наробили.. Висушили чадом, димом Тії добрі сльози, Що лилися з Катрусю В московській дорозі. I 351.21.

ЧАДО (4). *Слов'ян. Дитя.* Отим мені і жаль стане Матері небоги, Шо вона його так любить, Так гине за його, За те **чадо** поганеє II 442.В. *Образн.* (1). Вкраїно!.. Прорци своїм лукавим **чадам**, Шо пропадуть вони, лихі II 327.31. *Образн. Зверт.* (1). А ти, пречистая, святая [муза], Ти, **чадо** неба молодєє, Мене ти в пелену взяла І геть у поле однесла. II 474.В.

◊ *Одн. З.* за **чадо** II 442.В, *К.* **чадо** *образн., зверт.* II 474.В, *Мн. Н.* **чада** II 277.510. *Д.* **чадам** *образн.* II 327.31.

ЧАЙ (3). Гостей закованих своїх Сердешним **чаєм** напували І часових переміняли І 389.4. Сидимо оце вдвох з Кіндратом, п'ємо **чай** та сумуємо, прочитавши ваше письмо VI 24.6.

◊ *Одн. Н.* **чай** VI 217.29, *З.* **чай** VI 24.6, *О.* **чаєм** I 389.4.

ЧАЙКА¹ (2). *Птах.* **Чайка** скиглить літаючи, Мов за дітьми плаче І 57.9. *У прикл. спол.* **чайка-вдовця.** *Образн.* (1). Співає, плаче Ярославна.—Полечу, каже, зигзицею, Тією **чайкою-вдовцею** II 336.6.

ЧАЙКА² (3). *У запоріжців — назва човна.* Благослови, отамане, **Чайки** поспускати І 284.459. Тільки три **чайки**, слава богу, Отамана курінного, Сироти Степана молодого, Сине море не втопило І 285.476.

◊ *Мн. З.* **чайки** І 284.459, 284.462, 285.476.

ЧАЛИЙ (2). *Прізвище гайдамацького ватажка.* Згадували Запорожжя, Козацьку славу: І співали удвох собі Про Чалого Саву І 289.656. *У назві пісні* (1). Отакий-то Перебендя, „Заспіває про Чалого — на Горлицю зверне І 25.23.

ЧАПЛЯ (1). *У порівн.* Цар цвенькає; А диво-цариця, Мов та **чапля** меж птахами, Скаче, бадьориться. І 247.345.

ЧАРИ (3). *У порівн.* (1). А молода? мабуть, без пари Судилось господом зносить Красу і молодість.. Мов **чари**, розсипалось та розлилось, І знову в люде довелось Проситись в найми? II 95.81 // *У спол. діяти чари* (1). Мене ти в пелену взяла.. І колихала, і співала, І **чари** діяла.. II 284.9.

◊ *Мн. Н.* **чари** *у порівн.* II 95.81, *З.* **чари** *у спол.* II 284.9, *М.* в **чарах** І 374.18.

ЧАРВНИК (4). *У прикл. спол.* Москаль-**чарвник**. *У назві твору.* Чи не

взяв би ти з собою рукопись Москаля-**чарвника**? VI 155.14. *Скорочена назва цього твору* (1). Тут єсть прехороша дівчина і талан[т]лива артистка, Піунова. То може б ви чи не вшкварили б сього **Чарвника** навдивовижу нижегородським людям? VI 155.16.

◊ *Одн. Н.* **чарвник** VI 155.23, *Р.* **чарвника** VI 155.14, 155.16, *З.* **чарвника** VI 34.22.

ЧАРВНИЦІ (1). *У прикл. спол.* сестри-**чарвниці**. Коло гаю в чистім полі, На самій могилі, Дві тополі високі! Одна одну хилить.. Ото сестри-**чарвниці** — Отії тополі. II 114.7.

ЧАРВНИЧЕНЬКА (1). *Зменш.-пестл. до чарвниці.* *Образн. Зверт.* А ти, пречистая, святая [муза], Ти, сестро Феба молодая!.. О **чарвниченько** моя! Мені ти всюди помагала. Мене ти всюди доглядала. II 284.10.

ЧАРКА (7). Бувало, в неділю, закривши мінею, По **чарці** з сусідом випивши тієї, Батько діда просить, щоб той розказав Про Коліївщину І 144.2453.

◊ *Одн. Р.* **чарки** II 202.29, *З.* **чарку** І 128.1889, 440.В, II 384.В, 461.В, *О.* **чаркою** І 104.989, *М.* по **чарці** І 144.2453.

ЧАРНЕЦЬКИЙ (2). *Прізвище польського гетьмана.* Зіновій Богдан і син його Тимофій були поховані в Суботіві коло Чигрина; **Чарнецький**, коронний гетьман, не доставши Чигрина, од злості спалив їх мертвих. І 148.Прип.

◊ *Одн. Н.* **Чарнецький** І 148.Прип., *О.* з **Чарнецьким** II 161.57.

ЧАРОЧКА (4). *Зменш.-пестл. до чарка.* (Кобзар грає й приспівує) «..Торгувать, шинкувать Буду **чарочками**, Танцювать та гулять Таки з паробками». І 125.1761.

◊ *Одн. З.* **чарочку** І 105.1019, *М.* по **чарці** II 415.В, *Мн. Р.* коло **чарочок** VI 38.19, *О.* **чарочками** І 125.1761.

ЧАРУВАТИ (1). *Образн.* А ти, доле! А ти, мій коцю!..І досі меж ними Тихо, пишно похожаєш? І тими очима, Аж чорними — голубими, І досі **чаруєш** Людські душі? II 91.46.

ЧАС (129). 1. *Послідовна зміна хвилин, годин, днів і т. д.; якийсь відрізок цієї послідовності* (38). Не чуть нічого. **Час** минає. А потім крик, а потім гвалт, І плач почули із палат — Почули сови. II 17.363. **Часи** літами, Віками глухо потечуть. І я кровавими слъзами Не раз постело омоchu II 47.97. Письмо твоє от 7 августа того

року із Єкатеринодара получив я 10 февраля сього року.. Попощукало-таки воно мене не мало **часу** VI 171.33 // *Певний момент*; пора (31). Я намалював Катерину в той **час**, як вона.. вертається в село VI 27.1. Я плакала; я не знаю, Чи їсти хотілось? Чи може що в маленької На той **час** боліло? I 297.145. Розійшлися гайдамаки.. А тим **часом** стародавню Січ розруйнували.. З того **часу** в Україні Жито зеленіє I 147.2555. Думано на масницю приїхати до тебе в Никольське, а до того **часу** може дасть бог вийде мені розрішення, то і в Москву. VI 159.11 // *Те саме з означенням «добрий», «нещасливий» і под.* (11). А я без вірші не улежу. Уже два года промережав, I третій в добрий **час** почну. II 163.13. Титарівно! В недобрий **час** з того нерівні Ти насміялась... Стало жаль Тобі його... II 78.65. А той, тихий та тверезий, Богобоязливий, Як кішечка підкрадеться, Вижде нещасливий У тебе **час** та й запустить Пазурі в печінок I 239.17. У *прикл. спол. час-годинюнка* (1). стара мати.. Вимовляє доні: «..Проклятий **час-годинюнка**, Що ти народилась! Якби знала, До схід сонця Була б утопила..» I 32.183 // *Під час* (1). я пришло вам 50 або 100 екземплярів свого Кобзаря, а ви передайте на комісію під **час** ярмарки харьковским книгарям. VI 222.22 // *Визначений строк* (2). Згадайте праведних гетьманів; Де їх могили? ..Не плаче, братія... Не за горами карі **час**. I 108.1158. Сотник (*виходить з хати*): Діти, годі вже вам учитися! Чи не **час** обідать? II 171.211.

2. *Дозвілля, вільні години* (23). Напишіть до мене, коли матимете **час**, хоч малесенький листочок, нехай хоч трошки я заплачу добрими сльозами. VI 43.31. Друже мій єдиний!.. Якщо вже зовсім упорався і маєш **час** неробочий, то я тебе попрошу зробити ось що. VI 163.9. Грицю! Як хочете побачити старого Щенкіна.. й матимете **час**, то приходьте.. к Лазаревському. VI 182.14.

3. *Година* (8). Через **час** Чи через два прийшов указ I легіон з Єрусалима, Од того Ірода. Незриме Й нечуте сталося тойді. II 314.380 // *Яксь година після полудня* (1). Чи «будете ви сьогодні в четвертому **часу** дома? VI 208.28.

◆ У *спол.* (60): а) тим **часом** (59): 1) у *знач. «саме тоді»* (37). Ішов кобзар до Києва Та сів спочивати.. Мале дитя коло його На сонці куняє. А тим **часом** старий кобзар Ісуса співає. I 46.717. Та що з того? Не побралися, Розійшлися, мов не знали.. А тим **часом** дорогої Літа тії молодії Марне пронеслися. II 145.8. я трохи не рік усе застругував перо, щоб написати до тебе лист, а тим **часом** мене із Оренбурга вислали в Новолетровское укрепление VI 84.2; 2) у *знач., близькому до «поки що»* (16). Нехай [Харита] собі погуляє до тієї весни.. А тим **часом** ти врозумляй її потроху і жінку свою попроси і сестер Катерину і Ярину. VI 209.3. Напиши мені в Петербург по тому адресу, що єсть у тебе. А тим **часом** цілую тебе, сестру і ваших діточок. VI 195.16. *Повт.* (2). А тим **часом**, а тим **часом**... як ти прийдеш сюди та я подивлюся на тебе... забуду хоть на годину своє невсипуще горе. VI 154.30; 3) у *знач., близькому до «а там», «а проте»* (6). Мені самому здається, що лучче взяти [хутір] на посесію, а тим **часом** роби, як тебе бог навчить VI 203.12. Якби я знав, що ми увечері побачимось... то не писав би сії цедули. Мені буде ніколи. А тим **часом** не знаю. VI 221.24; 6) с_{ей} же **час** — *негайно* (1). — Хазяїн дома? — Надворі крикнуло. — Указ Од кесаря, його самого, Щоб ви сьогодні, с_{ей} же **час**! Ви на ревізію у город, У город Віфлеєм ішли. II 312.301.

○ *Одн. Н.* **час** 1. I 108.1158, 265.108, II 17.363, 171.211, 306.39, у *прикл. спол.* I 32.183, 3. II 321.673, *Р. часу* 1. VI 171.33, до **часу** 1. VI 159.11, 177.10, 210.28, 323.В, з **часу** 1. I 147.2555, 168.176, II 15.281, 78.52, 78.54, 411.В, VI 83.11, **час** 1. II 200.30, **З час** 1. I 167.112, 239.17, 2. VI 17.26, 20.21, 23.38, 25.5, 25.27, 32.24, 36.32, 43.31, 82.11, 84.12, 87.27, 161.29, 163.9, 182.14, 193.11, 197.7, 197.25, 198.2, 204.32, 205.22, 210.33, 216.26, 220.28, у *спол.* 6) II 312.301, в **час** 1. II 17.367, 62.29, 78.65, 93.19, 163.13, 225.230, 235.122, 236.13, VI 27.1, на **час** 1. I 297.145, VI 148.22, 3. II 69.2, 69.25, 202.20, під **час** 1. VI 222.22, *через час 3. II 314.380, **часу** 1. I 262.12, 262.13, II 289.6, *О. часом* 1. VI 207.22, у *спол.* а) I 7.161, 22.58, 31.133, 37.363, 37.383, 46.717, 78.129, 83.320, 96.763, 102.927, 110.1199, 113.1320, 120.1573, 124.1714, 146.2543, 168.190, 226.39, 231.69, 243.175, 249.428, 280.290, 322.466, 459.В, 463.В, 538.В, II 15.297, 145.8, 168. Рем., 251.111, 273.338, 281.52, 372.23, 440.В, VI 34.30, 70.16, 75.8, 83.31, 84.2, 118.32, 147.4, 152.28, 167.1, 192.16, 194.29, 195.16, 198.16, 198.18, 203.12, 206.41, 208.5, 209.3, 217.13, 217.30, 217.33, 221.24, 221.36, 228.2, *повт.* VI 154.30 (2 р.), *М.* в **часу** 3. VI 208.28, *Мн. Н. часи* 1. II 47.97, 3. VI 62.10, *З. часи* 3. VI 455.В.*

ЧАСИНОЧКА (1). *Пестл. до час* 3. Якби-то нам побачитись, якби-то нам хоть ча-

синочку подивиться один на одного
 VI 152.13.

ЧАСОВІ (3). *Субст. Вартові.* Верчу-ся, світу дожидаю, А за дверима про своє Солдатське нежитіє Два **часові** розмовляють. I 396.9. *Повт.* (2). I **часових** переменяли, Синемундирих **часових**. I 389.5.

О *Мн. Н.* **часові** I 396.9, *З.* **часових** *поет.* I 389.5, 389.6.

ЧАСОМ (22). *Присл. 1. Випадково, не-нароком, може* (15). Он, бачиш, кінь осід-ланий Маха головою. А он іде, а онде йде Дідусь з бородою.. Знову іде шляхом, Заплющившись, з торбинками. То, бач, ради страху, Щоб татаре.. **Часом** не спітали... I 284.427. Чи не зострінешся там **часом** з Гербелем, переводчиком Слова о полку Ігореві. VI 133.30. Я ще й досі тут, не пускають додому. Печатать не дають. Не знаю, що й робить. Чи не повіситься **часом**? VI 192.34.

2. *Інколи* (7). З того часу в Україні.. Не чуть плачу, ні гармати.. Все замовкло.. Тільки **часом** увечері, Понад Дніпром, гаєм Ідуть старі гайдамаки I 147.2563. може Харита скаже: що вона вбога, сирота, най-мичка, а я багатий, та гордий, то ти скажи їй, що в мене багато дечого нема, а **часом** і чистої сорочки VI 198.29.

О **часом** I 1 284.427, II 69.2, VI 50.15, 66.28, 70.13, 77.19, 83.39, 92.13, 130.21, 130.25, 133.30, 185.30, 189.28, 192.34, 301.В, 2. I 85.354, 147.2563, 153.29, 158.198, 316.234, 444.В, VI 198.29.

ЧАСОЧОК (1). *Пестл. до час 3.* А жить так, господи, хотілось! Хотілось любити Хоть годочок, хоть **часочок** На світ поди-витись. Не довелося II 10.98.

ЧАСТЕНЬКО (5). *Присл.* Батечку мій! Пишіть до старої **частенько**, бо вона чита всяке ваше письмо, аж поки не получить другого. VI 29.25.

О **частенько** VI 19.24, 29.25, 34.24, 41.26, 43.14.

ЧАСТО (1). *Присл.* І чудно й нудно, як поміркую, Що **часто** кótяться голови буї За тее диво! II 32.20.

ЧАСТОВАТИ *див. ЧАСТУВАТИ.*

ЧАСТОЧКА (3). 1. *Змениш.-пестл. Образн.* (2). Прийшла молодича.. У найми просить-ся. «А що ж, каже, возьмім, Настеж». «Возь-мімо, Трохиме».. «Та воно-то треба, Бо й я свою вже **часточку** Прожив, слава богу,— Підтоптався». I 315.181. Я всю мізерію од-дав Моїй Україні небозі.. I трьох снів

своїх.. Нехай хоть **часточка** убога За мене піде, за наш край II 234.76.

2. *У спол.* на **часточку** дати (1). *Церк.* Треба буде Акафіст найняти Мико-лаєві святому Йі на **часточку** дати; Бо щось Марко забарився... Може, де в доро-зі Занедужав I 321.442.

О *Одн. Н.* **часточка** 1. II 234.76, *З.* **часточку** 1. I 315.181, на **часточку** 2. I 321.442.

ЧАСТУВАТИ, ЧАСТУВАТЬ, ЧАСТОВА-ТИ, ЧАСТОВАТЬ (7). Старий батько З усі-єї сили З молодичами танцює, Та двір ви-мітає; Та прохожих, проїзжачих У двір за-кликає, Та вареною **частує** I 318.302. Ізне-мігся козаченько, Тяжко зажурився, А по-ганий Конецьпольський Дуже звеселився; Зібрав шляхту всю докупи, Та й ну **часто-вати**. I 65.86. *Образн.* (4). Нехай пани згну-щаюця, Братами торгують Та сльозами кровавними Сатану **частують**. I 533.В.

О **частувати** I 415.В, *образн.* I 415.В, **частовати** I 65.86, **частує** I 318.302, **будем частувать** *образн.* I 106.1078, **будем частовать** *образн.* I 433.В, **нехай частують** *образн.* I 533.В.

ЧАСТЬ (3). 1. *Розділ твору* (2). Чи ро-бить там що Катков з моєю повістю? Я вже другу **часть** кінчаю. VI 167.18.

2. *Пай* (1). проси Трошинського, щоб він розклав плату на три **часті** по 500 карб[о-ванців] VI 207.31.

О *Одн. З.* **часть** 1. VI 163.40, 167.18, *Мн. З.* на **часті** 2. VI 207.31.

ЧАША (1). *Образн.* Не за Україну, А за її ката довелось пролить Кров добру, не чорну. Довелось запить З.. **чаші**.. отруту! I 329.160.

ЧАЯТИ (1). *Слов'ян. Чекати, сподівати-ся.* Козацька церква невеличка Стоїть з по-хиленим хрестом.. Може, **чаєш** оновлення? Не жди тії слави! II 25.31.

ЧВАНІТИСЯ, ЧВАНІТИСЬ (9). Було, шляхта, знай, **чванитися**, День і ніч гуляє Та королем коверзує... I 82.275.

О **чванитися** I 82.275, 299.213, **чваниця** I 424.В, **чванитесь** I 334.164, **чванитесь** I 334.170, 334.186, 517.В, **чванилась** I 376.63, **чваньтєсь** I 334.168.

ЧВАРИ (2). Пішов молитися добрий Гус.. «Розбойники, кати в тіарах Все потопи-ли, все взяли.. І нам, снілим, передали Свої догмати!.. кров, пожари, Всі зла на світі, воїни, **чвари**» I 267.159. Розказали кобзарі нам Про воїни і **чвари** II 30.52.

ЧВЕРТКА (1). *Пляшка горілки.* А в ін-шого сіромахи.. Тільки торба, а с торбини

Виглядає доля, Мов дитинка; а він її Лає, проклинає І за **чвертку** закладає І 489.В.

ЧЕЛО *див.* **ЧОЛО**.

ЧЕЛЯДЬ (7). сам сотник у кожусі, Одутлий, поганий, Коло клуні похожає.. І сволок не митий, І **челяді** нема дома ІІ 176.380. Не ходили Ксьондзи по селах, а возили На людях їх.. Якось їх, клятих, і до мене Вночі на хутір занесло. А з ними **челядь** їх скажена ІІ 234.98. *Повт.* (2). [Цар] мов скажений, На менших гукає — І ті в землю; він до дрібних — І ті пропадають! Він до челяді — і **челядь**, І **челядь** пропала І 253.555.

♦ *Одн. Н.* челядь ІІ 234.98, 234.107, *повт.* І 253.555, 253.556, *Р.* челяді ІІ 176.380, до челяді І 253.555, *О.* з челядьою ІІ 429.В.

ЧЕМОДАН (2). Дожидаю Овсяннікова с **чемоданом**, а то б я вже давно виїхав. VI 174.8.

♦ *Одн. З.* чемодан VI 179.24, *О.* с чемоданом VI 174.8.

ЧЕНЧИКИ (1). *У прикл. спол.* **ченчики-ченці**. *Ірон.* (1). Раби мовчали, ..А маги, бонзи і жерці (Мов наші **ченчики-ченці**) В храмах, в пагодах годувались ІІ 500.В.

ЧЕНЧІО (1). *Прізвисько героїні відомого судового процесу в Італії (1599 р.).* Схопись, Убий гадюку, покусает! Убий, і бог не покарає! Як тая **Ченчіо** колись Убила батька кардинала І саваофа не злякалась. ІІ 17.357.

ЧЕПУРИТИСЯ (3). старий мій **чепуритися**, Аж бридко дивиться! ІІ 169.175.

♦ *чепуритися* ІІ 169.175, 446.В, *чепуриця* ІІ 445.В.

ЧЕПУРНЕНЬКИЙ (1). *Ірон.* І **чепурненький** жрець Ізиди, Чорнявенький і кавалер, Скромненько длань свою простер ІІ 371.7.

ЧЕПУРНИЙ (4). Не сотні вас, а міліони Полян, дулебів і древлян Гаврилич гнув во время оно; А вас, моїх святих киян, І ваших **чепурних** киянок Оддав своїм прафосам п'яним ІІ 281.35.

♦ *Одн. Н.* чепурна VI 212.15, *чепурне* ІІ 250.48, *З.* чепурну VI 211.2, *Мн. З.* чепурних ІІ 281.35.

ЧЕПУРНІШИЙ (1). Спасибі вам, Григорій Леонтьевич, що ви таки не забуваєте того нечепурного Тараса, що колись.. та цур йому, минуло.. Тепер, слава богу, і **чепурніший** і розумніший — і щасливіший як перше буде. VI 21.17.

ЧЕРВІВИЙ (1). *Образн.* А львичиша того не знають, Ростуть собі, як та лоза У

темнім лузі. Уповають На корінь свій, уже гнилий, Уже **червивий**, і малий, І худосильний. ІІ 326.40.

ЧЕРВЛЕНИЙ, ЧЕРВЛЕННИЙ (2): *Слов'ян.* Червоний, багряний. А в городі младиє вдови.. Кленуть Давида сподаря. А він собі, узявшись в боки, По кровлі кедрових палат В **червлений** ризи похожає ІІ 70.51.

♦ *Одн. М.* (в) червлений ІІ 70.51, (в) червленний ІІ 415.В.

ЧЕРВОНА РУСЬ (1). *Назва місцевості на схід від Карпат. Істор.* Чорний шлях виходив від Дніпра.. і біг через степи Запорозькі, через воеводства Київське, Подільське і Волинське — на **Червону Русь** І 148.Прип.

ЧЕРВОНЕЦЬ (3). **Червонець**, що дав Залізник хлопцеві, і досі єсть у сина того хлопця І 149.Прип.

♦ *Одн. Н.* червонець І 149.Прип., *Мн. Р.* червінців І 91.571, *червонців* І 427.В.

ЧЕРВОНІЙ (54). 1. (49). Всі танцюють, а Галайда Не чує, не бачить. Сидить собі кінець стола.. В **червонім** жупані І 126.1796. Заквічай голову дівочу Лілеями та [тім] рясним **Червоним** маком. ІІ 308.116. На арені Лідійський золотий пісок Покрився пурпуром **червоним** ІІ 276.457. *Постійний епітет до «калина»* (11). Зневажають подруженьки Подругу свою, Зневажають **червону** Калину мою. І 387.46 //Про кров або воду, змішану з кров'ю (6). Розіллється **Червоне** море Крові! крові з дітей ваших. І 271.325. **Червоною** гадюкою Несе Альта вісті І 66.113 //Почервонілий від приливу крові (2). Завили пси надворі, Зареготалися псарі, А пан **червоний**, аж горить, Іде в світлицю до Марини ІІ 98.197 //Перен. Кривавий. У назві розділу твору (1). **Червоний** бенкет І 114. Заг. //У спол. (2): а) **червоне** вино (1). Везе Марко.. **червоного** Вина з Цареграду І 322.490; б) **червоний** змій — про недобру прикмету. *Етн.* (1). І бачили на тіарі **Червоного** змія Прості люде. І 271.348.

2. *Яскравий, ясний. Нар.-поет.* (5). З-за гори **Червоне** сонце аж горить. І 270.303. А доня взаперті сидить В своєму сумному покої, І дивиться, як над горою **Червоний** місяць аж горить ІІ 16.319.

♦ *Одн. Н.* червоний І 1 98.197, *перен., у назві* І 114.Заг., ІІ 16.319, 97.181, *червона* І 1 60.40,

enim. II 192.2, 363.4, 2. II 98.205, червоня 1. *enim.* I 554.В, червоне 1. I 99.834, II 47.83, 2. I 270.303, червонес 1. I 271.325, *Р.* червоного 1. I 322.483, II 403.В, у *спол.* а) I 322.490, *З.* червоный 1. I 321.415, (в) червоный 1. II 184.25, червоного. 1: у *спол.* 6) I 271.348, червону 1. I 322.486, II 125.13, 166.74, VI 27.4, *enim.* I 8.216, 11.4, 12.64, 33.210, 388.16, червоную 1. *enim.* I 387.46, *О.* червоным 1. II 276.457, 308.116, червонім 1. II 470.В, червоною 1. I 66.113, 142.2386, 415.В, II 497.В, *enim.* I 9.31, (з) червоною 1. *enim.* II 342.4, *М.* (в, у) червонім 1. I 126.1796, 127.1820, *Мн.* *Н.* червоні 1. I 58.37, 64.54, 269.256, 275.93, II 46.63, 2. I 75.8, *Д.* червоным 1. I 125.1770, *З.* черво́ні 1. I 202.138, II 178.2, (за) черво́ні 1. I 467.В, *М.* (в, у) червоных 1. I 231.37, II 36.33, 80.111, 116.14.

ЧЕРВОНИТЬ (3). *Робити червоном.* Пливають собі [запоріжці], а з-за хвилі Сонце хвилю червонить I 203.181 // *Кривавити* (2). Нема Богдана червонить I Жовті Води й Рось зелену. I 108.1148. Ой Дніпре мій, Дніпре, широкий та дужий! Багато ти, батьку, у море носив Козацької крові; ще понесеш, друже! Черволив ти синє, та не наповів I 113.1295.

ЧЕРВОНИТИ (24). 1. *Бути, ставати червоним* (16). А тим часом гайдамаки Столи вздовж базару Поставили, несуть страву, ..Вечеряють, а кругом їх Пекло червоніє. I 124.1721. Із-за лісу, з-за туману, Місяць випливає, Червоніє, круглолиций I 99.852 // *Безособ.* (2). Червоніє за горою; Плуґатир співає. I 6.147 // *Про рум'янець* (6). Карі оченята, Біле личко червоніє—Не довго, дівчата! До полудня, та й зав'яне I 49.44 // *Перен. Соромитися* (1). Не в свитині, а сотником До тебе вернуса... Обнімемось, поцілюю—Дивуйтесь, люди! А ти стоїш, червонієш... I 163.397.

2. *Виділятися червоном кольором на якому-н. тлі* (8). Гнилий Тікич Кров'ю червоніє I 123. 1671. *Тавтол.* (1). Червоніє по пустині Червона глина та печина II 60.39. У *прикл. спол.* текти-червоніти (2). Гомоніла Україна, Довго гомоніла, Довго, довго кров степами Текла-черво́ніла. I 111.1219.

О червонієш 1. *перен.* I 163.397, червоніє 1. I 35.282, 40.507, 42.550, 49.44, 86.425, 99.852, 114.1331, 124.1721, 165.48, II 16.329, *безособ.* I 6.147, 463.В, 2. I 123.1671, 160.310, *тавтол.* II 60.39, черво́ніла 1. I 166.100, 283.405, 2. I 57.24, 435.В (2 р.), у *прикл. спол.* I 111.1219, 112.1247, нехай червоніє 1. I 243.169.

ЧЕРВОНОЛИЦІЙ (1). *Образн.* Із туману, Як кажуть, стала виглядати Червонолицая Діана... II 85.13.

ЧЕРВОНО-РОЖЕВИЙ (3). І цвіт королевий Схилив свою головоньку Червоно-рожеву I 355.16.

О *Одн.* *З.* червоно-рожеву I 355.16, 357.88, червону-рожеву I 527.В.

ЧЕРВЧАТОЧКА (2). *Плахта з червоного шовку. У прикл. спол.* плахотка-червчато́чка. Ой плахотка-червчато́чка, Дивуйтеся, дівчато́чка. II 41.5.

О *Одн.* *Н.* червчато́чка II 41.5, 401.В.

ЧЕРЕВИКИ (12). Якби мені черевики, То пішла б я на музики II 116.1. Закажу теплі черевики, а може найду готові, то в неділю привезу. VI 218.17.

О *Мн.* *Н.* черевики I 275.93, II 116.1, *Р.* черевиків II 116.4, *Д.* черевикам I 441.В, *З.* черевики I 125.1751, 507.В, II 147.10, 166.73, VI 218.17, черевики I 465.В, *М.* у черевиках I 231.37, II 116.14.

ЧЕРЕВИЧКИ (3). *Зменш.-пестл. до черевик.* Навприсядні Сліпий по базару Оддирає постоломи, Додає словами: «..Чи я ж тобі черевичків не куплю?» I 128.1877.

О *Мн.* *Р.* черевичків I 128.1877, *Д.* черевичкам I 125.1770, *З.* черевички I 322.488.

ЧЕРЕВО (2). Єлей Потік у череві черече! II 347.3.

О *Одн.* *З.* у череві II 347.3, *М.* в череві I 302.323.

ЧЕРЕЗ (77). *Прийм. із знах. відм.* *Уживається:* 1. *При вказівці на простір, полерек, з одного кінця якого в інший відбувається дія, рух* (18). У пішов до брата вашого через улицю снідають VI 29.28. Всі гуляють. А де ж Гонта? Чом він не гуляє? ..А хто такий У чорний киреї Через базар переходить? I 141.2342. Чорний шлях виходив од Дніпра, меж устями річок Сокорівки і Носачівки, і біг через степи Запорозькі I 148.Прип.

2. *При вказівці на пункт маршруту* (11). І я тепер із Астрахані попростую на пароході аж до Нижнього Новгорода, а там через Москву в столицю. VI 145.20.

3. *При вказівці на час, після якого відбувається дія* (27). Через тиждень в Лебедині У церкві співали: Ісаїя, ликуй! Вранці Ярему вінчали I 134.2101 // *Протягом* (2). У мене багато дечого зібралось через десять літ, та не знаю, що мені робить з моїм добром,— як його пустить в люде. VI 155.39.

4. *З допомогою кого, чого* (15). та я ще і досі не знаю, чи получили ви мою Утоплену, що я послав вам через Корсуна, і білети на Гайдамаки. VI 23.19. Так нехай же я хоч через папір почую рідне слово, нехай хоч раз заплачу веселими сльозами VI 16.12. Посилаю тобі квитанцію

із контори Транспортів, **через** которую я посилаю ящик з моїми книгами. VI 177.8.

5. **Поверх** *когось, чогось, понад* *кимсь, чимсь* (6). [Настуся] Кидас **через** тин пвіток II 172. Рем. Нагнувся [Гонта], два трупи Невеликих взяв на плечі I, позазд базару, **Через** мертвих переступа I 141.2348. Ой, повій, повій, вітре, **через** море I 199.5.

О **через** I. I 100.864, 130.1962, 141.2342, 148.Прий. (2 р.), 202.125, 281.340, 288.598, 368.300, 415.В, II 94.44, 101.309, 144.2, 144.3, 373.53, VI 29.28, 145.20, 153.5, 2. VI 83.25 (2 р.), 130.16, 141.27 (2 р.), 144.33, 144.35, 144.36, 145.20, 171.42, 190.13, 3. I 134.2063, 134.2065 (2 р.), 134.2085, 134.2101, 317.294, 495.В, II 148.25, 148.26, 206.46, 253.200, 258.389, 314.380, 314.381, VI 20.3, 20.4, 26.11, 39.19, 49.19, 54.37, 83.7, 139.27, 155.39, 177.26, 193.2, 197.9, 200.10, 4. VI 16.12, 23.19, 41.23, 43.18, 49.24, 50.38, 51.26, 92.21, 145.23, 165.25, 177.8, 185.29, 193.11, 200.27, 201.16, 5. I 42.581, 141.2348, 199.5, 293.2, 463.В, II 172.Рем.

ЧЕРЕПОК (2). *Битий посуд*. От добро Богдана! **Черепок**, гниле корито Й костяки в кайданах! I 306.463. [Мати] Вдень лазила на смітниках, **Черепки** збирала, Примовляла, що синові Гостинця ховала. I 236.233.

ЧЕРЕСЛО (1). *Частина плуга. Образн.* Може викую я з його [слова] До старого плуга Новий леміш і **чересло**. I 228.57.

ЧЕРЕШЕНЬКА (1). *Змени-пестл. до черешня* 2. *У порівн.* Зо мною, слухай же, остались Данило, чура мій, та я, Та Прися, дочка моя! Воно ще тільки виростало, Ще тільки, тільки наливалось, Мов та **черешенька**!.. II 234.87.

ЧЕРЕШНЯ (3). 1. *Дерево* (2). Зеленіють по садочку **Черешні** та вишні I 31.124.

2. *У мн. Плоди* (1). «Діду, серце, голубчику, Заграй яку-небудь. Я шага дам». «Я **черешень**. Всього, чого треба,— Всього дамо...» I 154.57.

О **Одн. Н.** черешня I. II 445.В. **Мн. Н.** черешні I. I 31.124, Р. черешень 2. I 154.57.

ЧЕРКАСИ (11). *Назва міста*. «Ну, Галайдо, Поїдем гуляти.. Рушайте, хлоп'ята..» Виїхали за царину; Палають **Черкаси**... I 116.1436. Пишеш, що бачився з Парчевським; і я з ним бачився в **Черкасах**. VI 195.26.

О **Мн. Н.** Черкаси I 113.1322, 114.1337, 116.1436, 117.1449, II 480.В, 3. у Черкаси I 113.1288, М. в (у) Черкасах I 114.1344, 454.В, VI 195.26, 203.10, 221.4.

ЧЕРКАСЬКИЙ (1). До 16 августа я підживдав вас у Києві, а потім як чкурнув, то через тиждень і дома опинився. А тепер сижу собі, роботу на згадую собачого сина **черкаського** ісправника Табашнікова. VI 197.10.

ЧЕРКАТИ (2). *Випивати, пити (про горілку)*. «Пийте, діти! пийте, лийте!.. I поставець одним духом Залізняк **черкає**. I 124.1731. Гуля Максим, гуля батько.. Горілку, мед не чаркою — Поставцем **черкає** I 104.990.

ЧЕРКЕС (3). 3.. отими **черкесами** я частенько отут зустрічаюсь, але про тебе вони ні один нічого мені не казали, хоч як їх і розпитував. VI 34.24 //Збірн. (2). Тепер, кажуть, Головатий Останки збирає Та на Кубань підмовляє, **Черкеса** лякає. I 289.644.

О **Одн. З.** черкеса збірн. I 289.644, VI 139.39, **Мн. О.** з черкесами VI 34.24.

ЧЕРНЕЦЬ (40). *Член релігійної громади*. Зашипіли, мов гадюки, **Ченці** в Ватікані I 268.200 //Про папу римського. Зневажл.

(1). і на апостольським престолі **Чернець** годований сидить. I 265.91. **Зверт.** (2). Привітайте, святі **ченці**, Товариша з Лугу! II 36.58. У *прикл. спол.* ченчики-**ченці**. *Ірон.* (1). Раби мовчали.. А маги, бонзи і жерці (Мов наші ченчики-**ченці**) В храмах, в пагодах годувались II 500.В. *Назва твору* (6). Не знав я, що в тебе єсть Москалева криниця і **Чернець** од Щепкіна, а то б я тобі послав що-небудь інше. VI 155.37.

О **Одн. Н.** чернець I 265.91, 327.96, II 37.71, 37.72, 37.76, 37.80, 37.86, 38.115, 38.119, 398.В (2 р.), 399.В, у *назві* II 35.Заг., VI 139.27, 155.37, Р. *ченця* I 267.168, у *ченця* II 121.13, Д. *ченцеві* II 37.92, 3. *ченця у назві* VI 139.23, 139.25, 153.20, *ченця* II 398.В, 399.В, **Мн. Н.** *ченці* I 268.196, 268.200, 268.226, 270.298, 270.302, 271.340, 271.349, 272.358, 272.368, II 323.747, у *прикл. спол., ірон.* II 500.В, *ченці* II 398.В, Д. *ченця* I 266.153, 3. в *ченці* VI 209.1, О. *ченцями* I 268.202, К. *ченці зверт.* II 36.58, *ченці зверт.* II 397.В.

ЧЕРНЕЦЬ (1). Прізвисько Сагайдачного-Конашевича, гетьмана українських рестрових козаків. Із Дарданелів вітер віє, А не женеться Візантія; Вона боїться, щоб **Чернець** Не засвітив Галату знову, Або гетьман Іван Підкова Не кликнув в море на ралець. I 203.176.

ЧЕРНЕЧИЙ (6). 1. *Такий, що належить ченцеві* (4). Єлей Потік у череві **чернече**! II 347.3.

2. *Властивий ченцеві, пов'язаний з ченцем* (2). Коли бить, то треба бить так, щоб боліло. А то не допоможеш, а тільки нашкодиш. (**Чернеча** аксіома, та вона тепер і нам до ладу). VI 223.13.

О **Одн. Н.** чернеча 2. VI 223.13, 3. (на) *чернече* 1. II 499.В, (у) *чернече* 1. II 347.3, **Мн. З.** *чернечі* 1. II 499.В, (на) *чернечі* 1. II 499.В, М. (по) *чернечих* 2. I 266.137.

ЧЕРНИЛО див. **ЧОРНИЛО**.

ЧЕРНИЦЯ (20). Жінка — член релігійної громади. Задзвонили до вечерні; Оксана осталась, А черниця, помолвившись, В храм пошкандибала. І 134.2099. «Нема його, не прибуде, — Одна я осталась...» Та й заплакала. Черниця, Стоя коло неї, Зажурилась. І 133.2045. У назві твору (2). Здається і люльки не курю, а шматочки паперу, що була написана Черниця, розгубились — треба буде знову komponувати. VI 22.8. У назві. У прикл. спол. Мар'яна-черниця (черниця Мар'яна) (4). Що б вам заграти? постривайте. Черницю Мар'яну — Чи чували? І 155.82 // У спол. (9): а) піти (постригтися, розплітати косу) у(в) черниці (8). Та й привела до обозу; В військо оддала... А сама на прощу в Київ, В черниці пішла. II 185.34. А її немає І не буде вже, святої... Де ж вона поділась? у Києві пресвятому В черниці постриглась. II 184.13. А Ярина у черниці Косу розплітає І 284.438; б) постригти у черниці кого (1). Ти постриг нас у черниці, А ми собі молодіці... Та танцюєм, та співаєм, Співаючи, примовляєм II 341.16.

♦ **Одн. Н.** черниця І 133.2045, 134.2099, II 18.426, у назві VI 22.6, 22.8, у назві, у прикл. спол. І 153.34г., 237.Епіграф, VI 22.4, **З.** черницю у назві, у прикл. спол. І 155.82, **Мн. З.** в (у) черниці у спол. а) І 256.82, 284.438, II 18.413, 49.20, 185.34, 249.36, 445.В (2 р.), у спол. б) II 341.16, **М.** у черницях І 481.В, II 18.418.

ЧЕРНИЧИЙ (1). У назві твору. Гімн черничий II 341. Заг.

ЧЕРНІГІВ (1). Назва міста. Свої композиції з грішми або сам привезу, або пришло із Чернігова. VI 38.22.

ЧЕРНІГІВСЬКА ГУБЕРНІЯ (1). спитай у Михайла, чи послав він те, що я його просив, до Лизогуба в Ч[ернігівську] губернію VI 70.27.

ЧЕРНМНИЙ (1). Червоний. А сфінкси мов сичі вночі Зза Ніла мертвими очима На тее дивляця... На чернмному піску стоять Мов фараонова сторожа II 490.В.

ЧЕРСТВИЙ (2). [Вдова] Пішла в найми, за хліб черствий.. носити воду. І 233.140.

♦ **Одн. З.** (за) черствий І 233.140, **О.** черствим VI 24.26.

ЧЕРТОГИ (3). Палац. Уроч. І в термах оргія. Горять Чертоги пурпуром і златом, Куряться амфори. II 269. 167.

♦ **Мн. Н.** чертоги II 269.167, **З.** в чертоги II 279.567, **М.** в чертогах II 328.63.

ЧЕСАТИ (3). 1. Розправляти гребенем волосся (2). Тільки вітер з осокою Шепче: «Хто се, хто се Сидить сумно над водою, Чеше довгі коси?» І 169.207.

2. Перен. Швидко говорити. Фам. (1). От і братія синнула У сенат писати.. А меж ними і землячки Де-де поглядають, По-московськи так і чешуть І 477.В.

♦ чеше І. І 164.6, 169.207, чешуть 2. І 477.В.

ЧЕСНИЙ (4). Такий, що впливає з сумлінного ставлення до своїх обов'язків (1). Щоб знати людей, то треба пожити з ними. А щоб їх списувати, то треба самому стать чоловіком.. Отойді пишіть і друкуйте, і труд ваш буде трудом чесним. І 375.38.

♦ У спол. (3): а) чесного роду — про лодину з порядної сім'ї (2). Якщо та.. Харита не схаменулась, то проси сестру Катерину і сестру Ярини, чи не накинуть вони оком у Керилівці яку.. дівчину, хоч і вдовцю, аби чесного роду VI 211.3; б) чесная громадо — шанобливе звертання до громади (1). Панове чесная громадо! Що нам робить? II 352.66.

♦ **Одн. Н.** чегная у спол. б) II 352.66, **Р.** чесного у спол. а) І 160.311, VI 211.3, **О.** чесним І 375.38.

ЧЕСНО (1). Присл. Згідно з морально-етичними принципами. Був собі дід та баба.. Удвох собі на хуторі жили.. Всього надбали. Та діточок у їх бігма.. Хто ж їх старість привітає.. Хто поживе добро чесно, В добрую годину І 312.74.

ЧЕСТНИЙ (7). Святий. миро добровонне З голови честної На бороду Аарону Спадає россою І на шиті омети Ризи дорогої І 345.206. Не знаю, Для чого справді ми читаєм Святу заповідь його! Честною кров його п'ємо, Мов у шинкарки меду чарку... II 461.В. Псалом новий господев І нову славу Воспоєм честним собором, Серцем нелукавим. II 274.377.

♦ **Одн. Р.** (з) честної І 345.206, **З.** честний II 461.В, честною II 266.51, 461.В, 492.В, **О.** честним І 347.261, II 274.377.

ЧЕСТЬ (3). Не заріже батько сина. За честь, славу, за братерство, За волю Вкраїни. І 259.19.

♦ **Одн. Н.** честь II 291.8, **З.** за честь І 259.19, II 138.55.

ЧЕТВЕРТИЙ (11). Минає рік, І другий минає, І четвертий, і десятий, А чутки немає. Нема чутки: що тут робить? І 234.156. Я вже тобі тричі, а оце в четвертий раз

пишу, що я се літо не вирвуся з Петербурга, що не прибуду додому VI 210.24.

О *Одн. Н.* четвертий I 234.156, 284.430, II 210.13, *З.* четвертий I 321.419, 353.91, (в) четвертий I 320.376, VI 210.24, (на) четвертий II 79.100, четверту II 210.15, (на) четверте I 387.32, *М.* (в) четвертому VI 208.28.

ЧЕХ (9). Слава тобі, Шафарику, .. Привітай же в своїй славі І мою убогу Лепту—думу немудрую Про чеха святого І 264.75. *Зверт.* (4). Пішов молитися добрий Гус. «..Прозріте, люди, день настав! Розправте руки, змийте луду. Прокиньтесь, чехи, будьте люди» І 266.152. *Зверт.* У прикл. *спол.* чех-с-л-а-в'я-н-и-н. (1). Слава тобі, любомудре, Чеху-с-л-а-в'я-н-и-не! І 263.57.

О *Одн. З.* про чеха I 264.75, *К.* чеху *зверт.* I 269.238, 485.В, *зверт.* у прикл. *спол.* I 263.57, чеше *зверт.* I 270.278, *Мк. Н.* чехи I 269.251, 272.355, 374.5, *К.* чехи *зверт.* I 266.152.

ЧЕЧЕЛЬ (1). Прізвище полковника особистої охорони Мазени. Я була ще не-додітком, аж Батурин.. Москва вночі запалила, Чечеля убила І 295.79.

ЧЕШСЬКИЙ (1). Чи розібрали вони хоч одну книжку польську, чешську, сербську або хоч і нашу? І 374.14.

ЧИ (348). *Сполучн.* 1. Розділовий, переважно повторюваний (211). по Тібру із-за гаю Байдак випливає **Чи** галера. II 274.364. Через час **Чи** через два прийшов указ І легіон з Єрусалима, Од того Ірода. II 314.381. Ви казали, що в вас єсть якась зелена рясна рослина на шталт хмелю **чи** винограду. VI 199.6 // **Чи... чи** (179). Що хочете, То те і робіте: **Чи** голосно зневажайте, **Чи** нишком хваліте Мої думи І 352.71. **чи** получили ви Тризну і Гамалія, **чи** ні, і як там у вас їх привітали, скажіть мені, будьте ласкаві VI 32.33 // **Чи то... чи то** (26). Долітаю—То город безкрай. **Чи** то турецький, **Чи** то німецький, А може те, що й московський. І 246.272. Де та доля пишається? **Чи** то в шинках з багачами? **Чи** то в степах з чумаками? **Чи** то в полі на роздоллі З вітром віється по волі? II 294.5 // **Чи так, чи сяк (чи іначе)** (5). **Чи так, чи сяк**, а я повинен оженився, а то проклята нудьга жене мене з світа. VI 198.31. Із Пітера мені пишуть, що я недовго сидітиму в Нижнім. **Чи так, чи іначе**, а я дальше поста не всижу. VI 164.10 // *З відтінком припущення* (5). буду жити собі та жити, Петрусь-серденько любить,—Подумала **чи** то сказала.

II 225.200 // *У знач.* «ні... ні» (3). Ніхто не минає. **Чи** багатий, кого доля, Як мати дитину, Убирає, доглядає,—Не мине калину. **Чи** сирота, що до світа Встає працювати, ..**Чи** дівчина, що милого Щодень виглядає І 11.17 // *У знач.* «і» (3). Чума з лопатою ходила, ..**Чи** городом, **чи** то селом Мете собі, як помелом. II 150.5.

2. *Питальний. Вживається на початку підрядного речення* (124). Душе моя убогая! ..Пошлем думу аж до бога, Його розпитати, **Чи** довго ще на сім світі Катам панувати? І 243.161. Дурна була, молодая—Я все виглядала, **Чи** не шле за рушниками... II 198.7. Не знаю, **чи** доведеться мені хоть що-небудь намалювати на Каспійському морі, бо мене весною туди поженуть. VI 62.1. А коли хочете, щоб швидче, то ви спитайте у своїх, **чи** багато їх найдеться таких, що хотять мати у себе Головатого. VI 28.10 // *При повторенні* (43). Отак вона вишивала, У віконце поглядала, **Чи** не ревуть круторогі, **Чи** не йде чумаки з дороги. І 254.21. Батьку отамане Кошовий і друже мій єдиний!.. напиши тільки, **чи** жив ти, **чи** здоров і **чи** получив мою Москалеву криницю? VI 145.23. У сестри Ярини спитай (як побачиш), **чи** оженила вона свого сердешного сина, **чи** ні? VI 215.2.

3. *Пояснювальний; за значенням близький до «тобто»* (13), а журналу вже десяти рік і в очі ні одного не бачив і не знаю, що там і діється в тій новій, **чи** сучасній, літературі. VI 130.40 // **Чи те (1)**. І все то те по добрій волі, По волі розуму горить, Як той маяк у синім морі **Чи** те... в житійськім. II 202.12.

О *чи* 1. I 4.65, 4.66, 4.67, 11.17, 11.21, 11.29, 36.340 (2 р.), 36.341, 36.343, 52.176 (2 р.), 64.58, 104.984 (2 р.), 104.985, 129.1924 (2 р.), 199.30 (2 р.), 245.255 (2 р.), 246.272, 246.273, 255.58, 255.60, 255.62, 257.5 (3 р.), 258.27 (2 р.), 258.28, 267.172 (2 р.), 270.276, 270.277, 275.105 (2 р.), 277.156, 277.157, 278.203 (2 р.), 297.143, 297.144, 298.203, 312.96, 312.98, 312.100, 315.185, 320.395, 320.396, 320.397, 328.130, 337.29, 337.30, 349.28 (2 р.), 352.71, 352.72, 362.78 (2 р.), 362.83, 365.169, 365.170, 365.171, 383.1, 383.2, 383.3 (2 р.), 383.17, 383.18, 394.13 (2 р.), 395.1, 395.2, 444.В (2 р.), 459.В (2 р.), 483.В (2 р.), 538.В, II 21.3, 21.4, 39.3 (2 р.), 42.1, 42.2, 57.4, 76.3, 76.20, 80.123, 94.46, 95.101 (2 р.), 128.7, 128.8, 150.5 (2 р.), 155.7, 155.8, 160.15, 168.128, 168.129, 198.1, 198.2, 198.25, 198.26, 201.38, 201.39, 202.17 (2 р.), 214.89 (2 р.), 225.200, 233.47 (2 р.), 239.1, 239.2, 252.133, 254.219, 257.359, 257.360, 267.94, 272.306 (2 р.), 274.364, 294.3, 294.6, 294.7, 306.27, 312.280, 314.381, 319.587, 352.70, 352.71, 356.10, 415.В, 423.В (2 р.), 450.В (2 р.), VI 15.18 (2 р.), 20.29 (2 р.), 24.1 (2 р.),

24.8 (3 р.), 24.32, 29.16, 29.17, 32.12 (2 р.), 32.32 (2 р.), 32.33, 32.34, 32.38 (2 р.), 33.22 (2 р.), 42.20 (2 р.), 43.39 (2 р.), 82.19, 82.31, 85.24, 115.26, 119.14 (2 р.), 138.21 (2 р.), 138.22, 139.16, 139.27, 139.28, 139.39 (2 р.), 164.10 (2 р.), 193.35, 198.9 (2 р.), 198.31 (2 р.), 199.6, 205.9, 205.10, 206.33 (3 р.), 207.4 (2 р.), 210.23 (2 р.), 210.28 (2 р.), 212.37 (2 р.), 228.17 (2 р.), 228.21 (2 р.), 229.2 (3 р.), 2. 7.159, 51.112, 51.118 (2 р.), 51.119, 53.192, 53.193, 135.2113, 239.6, 243.161, 254.21, 254.22, 281.346, 342.89, 349.6 (2 р.), 349.7, 365.194, 376.66, 483.В, II 48.136, 53.176, 53.178, 82.215, 82.216, 198.7, 239.18, 252.131, 252.132, 258.373, 289.7, VI 15.28 (2 р.), 17.12, 21.19, 23.18, 25.13, 28.10, 38.9 (2 р.), 41.17, 41.24, 41.35, 43.18, 46.14, 49.10, 50.36, 51.13, 51.18, 52.14 (2 р.), 57.30, 58.8, 62.1, 70.11, 70.19, 70.26, 82.9, 82.18 (2 р.), 82.32, 86.1, 92.22, 92.23, 115.6, 119.3, 130.30, 130.42, 133.7, 138.20, 139.21, 139.34, 139.38, 145.3, 145.23, 145.24 (2 р.), 147.11, 147.12, 147.36 (2 р.), 148.5, 152.11, 152.19, 153.8, 153.11, 153.12, 153.13, 153.15, 154.23, 166.32, 179.23, 179.24, 188.15, 188.16, 188.19, 192.7, 192.8, 194.28, 198.1, 198.3, 198.8, 198.13, 200.30, 204.38 (2 р.), 205.9, 205.20, 205.39, 210.26 (2 р.), 211.1, 211.27 (2 р.), 213.10, 215.2, 215.3, 217.29, 218.19 (2 р.), 222.23, 222.39, 223.4, 306.В, 3. I 550.В, II 85.17, 202.12, 270.21, 371.11, 408.В, 462.В, 482.В, 489.В, VI 20.10, 24.37, 130.40, 210.25.

ЧИ² (254). *Частка. 1. Питальна* (248). Болящая.. Ледве чути питається: «**Чи** ше Марко не приїхав?» I 322.472. **Чи** ти мене, боже милій, Навік забуваєш, Отвертаєш лице своє, Мене покидаєш? I 340.21. **Чи** збираються ще й досі Веселії гості Погуляти у старої, Погуляти просто, Подавному, по-старому, Од світу до світу? II 91.29. Друже мій єдиний! **Чи** ти угамувався вже хоч трохи з своїм бенефісом. VI 163.8 // *При повторенні* (17). **Чи** вернувся Василь із Пітера? **Чи** привіз він мені ту справу, що я його просив (бо мені за того можна буде рисувати). VI 50.34. Раю! раю! Темний гаю! **Чи** я, молодаця, Милій боже, в твоїм раї **Чи** я погуляю, Нагуляю? II 308.132 // **Чи** не — у знач. «*може*», «*мабуть*» (56). що се каже Мар'яну спікало? **Чи** не пристріт? Сяде шити — Не те вишиває I 158.194. Марко Вовчок це псевдонім якоїсь пані Маркович. **Чи** не знаєш ти її адреса? VI 176.37 // *у знач. «хвіба»* (7). Вичуняла Катерина; Одсуне квартиру, Поглядає на уліццю.. Поглядає — нема, нема... **Чи** то ж і не буде? I 31.112. Вольський, я знаю, добрий і ширій чолов'яга, та **чи** вдіє він що в цій справі? VI 198.1 // *При риторичних питаннях* (44). **Чи** є що краще, краще в світі, Як укупі жити, Братам добрим добро певне Пожितь, не ділити? I 345.201. Доле моя, доле... **Чи** до тебе доріженьки У степу не знаю? **Чи** до тебе свої дари Я не посилаю? I 255.32.

2. Підсилювальна (6). Побачиле стара мати, Сказилася люта: «**Чи** бач, погань розхристана» I 165.63.

О **чи** 1. I 4.57, 4.58, 5.91, 15.21, 15.22, 15.23, 15.24, 21.18, 31.112, 37.372, 40.482, 49.57, 58.58, 58.59, 88.447, 110.1204, 110.207 (3 р.), 116.1437, 128.1875, 128.1876, 128.1877, 133.2052, 134.2092, 153.15, 155.83, 158.194, 199.3, 225.5, 225.7, 231.47, 231.57, 232.91 (2 р.), 235.208 (2 р.), 243.149, 245.252, 255.30, 255.31, 255.32, 255.34, 265.107, 278.200, 279.250, 297.162, 303.351, 313, 116.315.198, 322.472, 323.500, 323.514, 328.131, 340.21, 345.201, 365.159, 374.14, 397.68, 415.В (2 р.), 453.В, 455.В, 457.В, 485.В (2 р.), 486.В (3 р.), 491.В, 517.В, 536.В (2 р.), 537.В, 538.В, 548.В (3 р.), II 14.274, 20.11, 20.12, 20.13, 25.43, 30.47, 47.81, 48.137, 49.26, 51.91, 54.210, 54.212, 67.3, 79.98, 80.144, 86.47, 91.29, 91.47, 92.2 (2 р.), 98.220, 98.230, 99.235, 100.267, 100.290, 105.46, 109.5, 164.1, 170.195, 171.211, 182.12, 200.26, 206.37, 217.3, 217.4, 222.83, 229.11, 239.3, 239.16, 249.43, 259.407, 270.212, 272.284, 272.295, 274.372, 278.525, 282.77, 286.7, 308.132, 308.134, 313.331, 331.17, 331.19, 349.26, 356.10, 358.22 (2 р.), 358.24, 372.1, 373.40, 391.В, 407.В, 410.В, 411.В, 415.В (3 р.), 416.В, 420.В, 449.В, 461.В, 496.В, VI 32.10, 39.20, 45.4, 45.18, 45.29, 49.17, 49.18, 50.15 (2 р.), 50.34 (2 р.), 66.13, 66.28, 70.13, 82.23, 83.38, 84.13, 84.29, 85.29, 86.14, 87.18, 87.22, 130.24, 130.25, 132.24, 132.34, 133.5, 133.30, 133.36, 138.18, 139.29, 145.36, 147.20, 147.36, 147.41, 152.19, 152.33, 154.39, 155.14, 155.16, 156.1, 156.5, 156.24, 161.36, 163.3, 163.8, 164.28, 167.18, 167.20, 171.35, 174.8, 176.37, 179.38, 185.30, 189.21, 189.28, 190.4, 192.34, 193.35, 195.11, 195.22, 196.1, 197.4, 198.1, 198.11, 200.29, 200.30, 203.5, 204.15, 204.23 (2 р.), 204.24, 204.38, 206.1, 206.8, 206.14, 206.25, 206.35, 207.1, 207.2, 207.5, 207.7, 207.10, 208.27, 209.26, 209.30, 211.1, 211.6, 212.21 (2 р.), 212.36, 221.27 (2 р.), 226.28, 228.17, 228.18, 229.8 (2 р.), 2. I 37.354, 165.63, 261.8, 536.В, VI 52.15, 82.10.

ЧИГРИН (22). **ЧИГРИН** (13). *Назва міста.* У славномо-преславном Місті в **Чигирині** Задзвонили в усі дзвони II 137.4. Зіновій Богдан і син його Тимофій були поховані в Суботові коло **Чигрина** I 148.Прип. Горить Корсунь, горить Канів, **Чигирин**, Черкаси I 114.1337. У назві розділу твору (3). Свято в **Чигирині** I 99.Заг. *Зверт.* (2). Спи, **Чигрине**, нехай гинуть У ворога діти I 229.83. *Зверт. Повт.* (4). **Чигрине**, **Чигрине**, Мій друже єдиний, Прослав еси степи, ліси І всю Україну. I 228.39. **Чигрине**, **Чигрине**. Все на світі гине I 227.1.

О **Дн.** **Н.** **Чигрин** I 110.1181, у назві I 471.В, **Чигрин** I 114.1337, **Р.** **Чигрина** I 148.Прип., з (із) **Чигрина** I 294.29, II 401.В, коло **Чигрина** I 148.Прип., кругом **Чигрина** I 107.1115, з **Чигриною** I 100.893, з **Чигриною** II 42.11, **З.** в **Чигрині** I 306.452, II 385.В, на **Чигрині** I 101.899, в **Чигрині** I 501.В, II 18.421, 445.В, на **Чигрині** I 99.830, 99.848, **О.** меж **Чигрином** I 148.Прип., 149.Прип., над **Чигрином** I 303.352, 500.В, II 161.53, **М.** в (у) **Чигрині** I 94.688, у назві I 430.В, в **Чигрині** I 100.856, II 137.4, у назві I 99.Заг., в **Чигрині** II 431.В, **К.** **Чигрине** *зверт.* I 229.83, *зверт., поет.* I 227.1 (2 р.), 228.39 (2 р.), **Чигрине** *зверт.* II 160.12.

ЧИГРИНСЬКИЙ (1). Так про Чигринське свято розказують старі люди. І 148. Прип.

ЧИЙ (15). *Займ. 1. Відносний, вживається як сполучне слово* (9). Ще ось що: як будуть питать брата Йосипа, на чийм він ґрунті живе, то нехай скаже — на своєім. VI 206.38. *Повт.* (2). Слава не поляже; Не поляже, а розкаже, Що діялось в світі, Чия правда, чия кривда І чий ми діти. І 58.48

2. Питальний (4). Напиши мені, чи є в Харити батько або мати? чи крепачка вона, чи волна? коли крепачка, то чия? VI 205.10.

3. У знач. «чийсь» (2). А може й так Узяв собі старий козак Чию сирітку за дитину II 164.23.

♦ *Одн. Н. чия* 1. I 332.88, II 199.14, *повт.* I 58.48 (2 р.), 2. VI 205.10, *чье* 1. I 375.40, **З. чию** 3. II 164.23, **чю** 3. II 435.В, **О. чиею** 1. I 334.181, **М. (на) чийм** 1. VI 206.38, **Мн. Н. чії** 1. I 58.49, 2. I 244.211, 334.157, **чії** 1. I 486.В, **З. (за) чий** 2. VI 115.24.

ЧИЙСЬ (1). А сотник був собі багатий, То в його, знаєте, росло На божій харчі за дитину Чийсь байстрия. II 164.21.

ЧИКИ-ЧИКИ (1). *Вигук. Рим.* Ой гоп чики-чики! Та червоні черевики, Та троїсті музики, — Од віку до віку Я любила б чоловіка. I 275.92.

ЧИМ (15). *Сполучн. порівняльний.* Чого ж ви чванитеся, ви! Сини сердешної України! Що добре ходите в ярмі, Ще краще, чим діди ходили! I 516.В.

ЧИМАЛИЙ (13). де вони взялись, — Приблуда князь. Була й княгиня, Ще молоді собі були, Жили самі. Були багаті, Високі на горі палати, Чималий у яру ставок, Зелений по горі садок II 9.56 /Отож небога Уже чимала піднялась, Росла собі та виростала І на порі Марія стала... II 306.30.

♦ *Одн. Н. чималий* I 9.56, **чимала** II 220.4, 220.22, 306.30, **чимале** I 202.109, II 318.537, **З. чималий** I 361.31, II 207.4, 352.46, **чималу** I 311.66, II 258.392, 467.3 **Мн. Н. чималі** I 80.218.

ЧИМАЛО (20). *Присл.* Петра на волю одпустили, Зимою в Київ одвезли, І там у школу оддали, І там чимало поповчили. II 222.97. *Повт.* (3). Чимало літ перевернулось, Води чимало утекло. І в хутір лихो завернуло, І сльоз чимало принесло. I 316.247 //Присудк. (4). Світ широкий, Людей чимало на землі... II 361.6. Не я один прошу тебе приїхати сюди, а всі добрі

і розумні люди просять тебе, — а їх тут таки чимало. VI 154.36.

♦ *чимало* I 326.44, 389.13, 491.В, 507.В, II 26.80, 63.37, 222.97, 227.13, 280.5, 280.6, 445.В, 492.В, 500.В, *повт.* I 316.247, 316.248, 316.250, *присудк.* I 37.382, II 361.6, 367.3, VI 154.36.

ЧИМЧИКУВАТИ (1). *Фам.* Пожартуєм, чмокнемося, Та й поберемося, Моя крале мальована. Бо я таки й досі За тобою чимчикую II 286.17.

ЧИН (2). І там доля не кинула — Дослуживсь [козак] до чину II 108.154.

♦ *Одн. Р. до чину* II 108.154, **О. чином** II 272.306.

ЧИНИТИ (5). *Робити. (Кобзар грає й приспівує).* «Отак чини, як я чиню: Люби дочку абицію — Хоч попову, хоч дякову, Хоч хорошу мужикову». I 126.1787 /розкажи, моя зоре, Про тую Марину... Та нищечком, щоб не чули Або не дознались. — А то скажуть, що на шляху Чинимо розбої II 94.40 //У спол. чинити волю — виконувати веління (2). — Бабусенько, голу-бонько!.. Скажи ж мою долю. — Добре, доно! Спочинь трошки... Чини ж мою волю. I 51.137.

♦ *Чиню* I 126.1787, **чинимо** II 94.40, **чинять у спол.** I 31.134, **чини** I 126.1787, *у спол.* I 51.137.

ЧИСЛА (1). Як побачите Корсуна, то скажіть йому, що Мар'я на продана, коли дрюкує він тепер, то нехай, а коли ні, то щоб і не зачинав, бо з перших чисел декабря купець зачинає дрюковать. VI 25.22.

ЧИСТИЙ (47). **1. Незабруднений** (6). може Харита скаже: що вона вбога, сирота, наймичка, а я багатий, та гордий, то ти скажи їй, що в мене багато дечого нема, а часом і чистої сорочки VI 198.29 //З прозорою водою, незарослий (4). ставок чистий Заріс осокою; Не купаються дівчата, Обходять горою I 168.176.

2. Перен. Морально бездоганий, правдивий, чесний, нічим не заплямований (31). Чи не меж вами ж я, погані, Так опоганився, що й не знати, Чи й був я чистим коли-небудь. II 239.18. Боже! боже! Даеш волю І розум на світі, Красу даєш, серце чисте... Та не даєш жити. II 11.118 //У спол. **чисті** серцем. *Субст.* (3). Злоначйнаючих спини... А **чистих** серцем? Коло їх Постави ангели свої II 333.28 //Сповнений високих ідеалів — про думки, почуття (4). Любітьесь, діточки, весною... Молодою, Препеполичною, святою В малій хатині

буде жить Любов та чистая. II 224.167. Десять літ неволі.. знівечили, убили мою і віру і надію, а вони були колись **чисті**, непорочні як те дитяточко VI 320.B //У *спол.* **чистим** серцем — *щиро, від душі* (2). **Чистим** серцем Поблагословила Свого Марка... I 318.329 //Непорочний, невинний (4). Із казарми нечистої **Чистою**, святою Пташечкою вилетіла.. Ти II 284.18 //Субст. **Зверт.** (1). [Князь] Ключ виймає, Прийшов, і двері одмикає, І лізе до дочкі. Прокинься! Прокинься, **чистая!** II 16.354 //Такий, що свідчить про внутрішню чистоту, непорочність (6). І жаль мені нінаچه стане Твоєї **чистої** краси II 453.B //Безгрішний, праведний (3). Ножі салдати полоскали... В їх **чистий** праведній крові... II 489.B //Позбавлений брехні, істинний (1). Подай душі убогій силу, Щоб огненно заговорила.. І на Україні святилось Те слово **чистеє**, кадило Чистійший істини. II 462.B.

3. З відкритою, вільною поверхнею (7). Постійний епітет до «поле» (5). Над річкою, в **чистім** полі, Могила чорніє I 66.129 //Незаписаний (2). Пришліть ящикоч ваш, де є вся справа, альбом **чистий**, і хоч один пензель Шаріона. VI 42.1.

4. Правильний; такий, що відповідає певним нормам — про мову (1). Такої розумної книги, такого **чистого** нашого слова я ще не читав. VI 131.39.

◆ Успол. (2): а) **чиста** отставка — остаточне звільнення з військової служби (1). Ти пишеш, чи получив я отставку из Оренбурга. Получив. **Чисту** получив. VI 153.9; б) **чистими** грішми — *готовими грішми, готівкою* (1). По 85 карб. нехай [Флярковский] бере тепер **чистими** грішми з ґрунтами і полем, а потім (восени) возьме дулю. VI 209.15.

○ **Одн. Н.** чистий 1. I 168.176, 384.16, **чиста** 2. VI 130.9, **чистая** 2. II 224.167, VI 130.10, **чистеє** 2. II 462.B, **Р.** чистого 4. VI 131.39, **чистої** 1. VI 198.29, 2. I 229.70, II 453.B, (з) **чистої** 1. I 365.164, 3. **чистий** 2. I 290.701, II 239.13, 3. VI 42.1, **чисту у спол.** а) VI 153.9, **чистую** 2. II 239.6, (на) **чистую** 2. II 323.751, **чисте** 2. II 11.118, **чистеє** 2. II 33.30, 236.14, (на) **чистеє** 2. II 482.B, **О.** **чистим** 2. II 239.18, *успол.* I 318.329, 341.39, (над) **чистим** 1. II 229.16, 2. II 454.B (2 р.), **чистою** 2. II 267.101, 284.18, 381.B, (з) **чистую** 1. I 475.B, **М.** (а) **чиста** 3. I 5.107, 66.129, II 100.277, 114.1, 151.41, (на) **чистім** 3. VI 193.29, (в) **чистий** 2. II 489.B, (на) **чистій** 2. I 331.60, **К.** **чистая** 2. *субст., зверт.* II 16.354, **Мн. Н.** **чисті** 2. VI 320.B (2 р.), **Д.** **чистим** 2. *у спол.* II 495.B, 3. **чистих** 2. *у спол.* II 332.16, 333.28, **О.** **чистими** 2. I 518.B, *у спол.* б) VI 209.15.

ЧИСТИЙШИЙ (1). Те слово **чистеє**, кадило Чистійший істини. II 462.B.

ЧИСТО (1). *Присл. Присудк.* У хаточі **чисто**, тихо. Ясно, як у раї I 538.B.

ЧИСТОСЕРДИЙ (1). **Чистосердим** дрібним, Тихолюбцям-святим, Творче неба й землі! Долгоденствіє їм На сім світі; на тім... Рай небесний пошли. II 495.B.

ЧИСТОТА (2). *Перен.* Трудящим людям, всеблагий... Свою ти силу ниспошли. А чистих серцем — коло їх Постав ти ангели свої, Щоб **чистоту** їх соблюли. II 332.18.

○ **Одн. З.** чистоту II 332.18, 333.30.

ЧИТАТИ, ЧИТАТЬ (83). 1. *Сприймати щось написане або надруковане, знайомлячись з його змістом* (73). Хто ж це такий? От собі й **читаю**, Що на скелі наковано:

Первому вторая Таке диво наставила. I 249.411. Уже як хочете, хоч лайте, Хоч і не лайте й не **читайте** — Про мене... II 105.31. *Повт.* (4). Святе писаніє.. **Читай**, **читай** та слухай дзвона, А серцеві не потурай. II 37.100 //Проводити час за цим заняттям (10). Лежу оце п'яті сутки та **читаю** Старину, добра книжка, спасибі вам і Срезневському. VI 23.35. Чи бачиш, он огонь горить, А пан лежить собі, **читає** І просить пили... II 99.236. Дайте мені, будьте ласкаві, коли маєте дома, Історію Маркевича. Бо я нездужаю, не вихожу з хати, а нічого **читат**. VI 31.5. Десятий год не пишу, не рисую і не **читаю** навіть нічого; а якби ти побачив, меж яким людом верчуся я оці десять літ. VI 115.18 //Розбирати написане (1). Ще ось що, чи продаються у вас на коші біноклі або хоч добрі окуляри? Якщо ні, то нічого й **читат** моє писаніє, бо я так надрукував, що й сам ледве **читаю**. VI 139.31 //Бути читачем *чиїхось творів* (2). I Коллара **читає** 3 усієї сили, І Шафарика, і Ганка, І в слав'янофілі Так і претесе... I 333.113 //Прочитувати *вголос текст релігійного змісту. Церк.* (2). Максим таки як письменний, ..псалтир **читає** Над покійними. II 55.238. Іде чернець у келію.. Бере письмо святе в руки, Голосно **читає**... II 37.85.

2. *Виголошувати напам'ять* (7). Чи не побачиши коли-небудь з Головачовим... бачиш: як ми з ним бачилися позаторік у цім поганім укріпленні, то він **читав** мені деякі вірші Щербини і обіцявляє вислати мені із Москви один екземпляр, та й досі

нема. VI 87.24 // *Про молитву. Церк.* (5). «Слава тобі, христе боже! Насилу джда-ла!» І «Отче наш» тихо-тихо, Мов кризь сон, читала. І 323.507 // *У спол.* Да воскреснет читати — про молитву, яку промовляли, коли чули, переживали щось страшно. Жарт. (1). Тільки що очі заплющу, вареник так, так тобі і лізе в очі, перехристишся, заплющишся, а він знову. Хоч Да воскреснет читай, таке лихо. VI 28.4.

3. Уміти сприймати, розуміти написане або надруковане (3). [Максим] Вивчився читати У москалях. II 255.252. Йосипкові я думав прислати доброго сукна на штанці та на жупанок (як буде добре читать), а то й березової каші пришло. VI 225.27.

◇ читати 1. II 190.8, 256.300, 3. II 255.252, читать 1. II 37.109, 171.209, 171.210, 171.217, 435.B, VI 18.2, 23.16, 31.5, 39.30, 86.22, 139.30, 147.32, 3. VI 215.9, читаю 1. I 249.411, 249.425, 374.4, VI 23.35, 92.25, 115.12, 115.18, 139.31, 148.33, 153.17, 179.39, 186.4, поет. VI 132.41 (2 р.), читаеш 1. II 170.194, VI 210.23, читає 1. I 327.95, II 37.85, 55.238, 99.236, 242.17, 2. II 137.17, чита 1. I 29.25, 2. II 445.B, читаєм 1. I 327.70, 519.B, II 461.B, читаєте 1. I 95.734, 333.113, читають 1. II 152.23, 171.229, читав 1. I 150.PI, 267.190, VI 24.12, 24.38, 131.39, 133.23, 139.15, 190.4 (2 р.), 226.11, 2. VI 87.24, 130.26, читала 1. II 158.54, 434.B, 2. I 323.507, 538.B, читали 1. II 473.B, буде читать 3. VI 225.27, будемо читать 1. II 410.B, читатиму 1. II 171.206, VI 58.14, читай 1. I 247.328, II 37.99, 170.203, поет. II 37.100 (2 р.), 2. У спол. VI 28.4, нехай читай 1. II 121.15, VI 139.24, читайте 1. I 334.151, 335.219, II 105.31, читаючи 1. VI 24.21, 92.26, 148.33, читая 1. II 228.47.

ЧКУРНУТЬ (7). Фам. Чкурну до тебе в Никольское та й захожусь спасатися, бо мені тут нічого робить. VI 164.11.

◇ чкурнуть VI 29.20, чкурнув VI 197.8, чкурну VI 164.11, 166.35, 172.7, 174.6, 190.13.

ЧМІЛЬ (1). У порівн. Громада чмелем загула, У дзвони задзвонили, Гармата заревла, І бунчугами вкрили Преславного заporожця Павла Кравченка-Наливайка. II 139.77.

ЧМОКНУТИ (3). Поцілувати. Фам. Чмокни гарненько за мене благородного Сергея Тимофеевича. VI 170.21.

◇ чмокнув VI 170.20, чмокни VI 147.23, 170.21.

ЧМОКНУТИСЯ (2). Поцілуватися. Фам. Пану Флярковському нехай Микита скаже, щоб він тричі чмокнувся з своїм рідним батьком, з чортом. VI 209.14. Гарнесьонко обіймемось.. Пожартуєм, чмокнемось, Та й поберемось II 286.13.

ЧОБІТКИ (1). Зменш.-пестл. до чоботи. діти Грались собі крашанками Та й

стали хвалитись Обновами.. Тій стрічку купили. Кому шапочку смушеву, Чобітки шкапові, Кому свитку. II 197.10.

ЧОБОТАР (2). кобзар ушкварив: «А мій батько орандар, Чоботар; Моя мати пряха Та сваха» I 140.2312.

◇ Одн. Н. чоботар I 140.2312, чоботарь I 447.B.

ЧОБОТИ (2). Аж ось з хлопцем старий кобзар В село шкандибає. В руках чоботи, на плечах Латана торбина У старого I 154.43. кобзар ушкварив: «..А я собі Христа В намісті, А на лиштві листя Та листя. I чоботи і підковні». I 141.2323.

ЧОВЕН, ЧОВІН (13). Висипали запорожці, Лиман човни вкрили. I 61.38. У порівн. (3). І блідний місяць на ту пору Із хмари де-де виглядав, Неначе човен в синім морі, То виринав, то потопав. I 3.7. Рим. (1). Пливе човен вод[и] повен, Ніхто не спиняє I 152.5. Назва твору (1). Човен I 458.B.

◇ Одн. Н. човен I 152.3, 152.9, 263.63, II 298.19, 298.20, у порівн. I 3.7, рим. I 152.5, у назві I 458.B, човін у порівн. I 403.B, Р. човна I 13.97, Д. човнові у порівн. I 152.13, Мн. Н. човни I 61.38, 61.55.

ЧОГО (75). Присл. 1. Вживається на початку питального речення (57). А думка ..на хмарі гуля. Орлом сизокрилим літає, ширіє, ..Спита чорну гору: «Чого ти німа?» I 26.67. Чого я У той гай ходила? І за що його так довго, Так тяжко любила! II 198.29. Де доткнешся до користі, до грошей, то я бачу, що твоя натура моєї сестра рідна, і соромлива, і боязлива. Чого се воно так? VI 188.5. Повт. (17). Чого мені тяжко, чого мені нудно, Чого серце плаче, ридає, кричить, Мов дитя голодне? I 257.1. Чого, Чого ти дивишся на неї? Це мати! мати! Не дивись! А то з'їси. II 99.240 // З підсилювальними частками «ж», «б», «бо» (17). Степаночку, голубчику! Чого-бо ти плачеш? I 278.211. «Чого ж плачеш, моє серце?» — Петро запитає I 156.113. Чого ж ти, мамо моя, плачеш? Не плач, голубочко, дивись, Це я, Мариночка твоя! II 100.283. Аж ось із Києва привозять Княжну.. Тільки смутна, невесела... Чого б сумувати? II 14.270 // У знач. «нащо», «для чого» (4). Чого ж ти нас закликала? Щоб на льох дивитись? I 302.313.

2. Вживається в ролі сполучного слова (17). Нема кому розказати, ..Чого серце, як голубка, День і ніч воркує I 55.21. Не

зна Марко, **чого** вона Так його цілує I 316.229. *Повт.* (2). І не знаю, **Чого** маленькому мені Тойді так приязно молилось, **Чого** так весело було? II 21.10.

3. У знач «чомусь» (1). Я пас ягнята. Чи то так сонечко сіяло, Чи так мені **чого** було? Мені так любо, любо стало, Неначе в бога... II 21.4.

О **чого** I. I 26.67, 38.399, 43.596, 50.90, 68.13, 78.125, 112.1272, 126.1795, 138.2209, 156.113, 163.417, 227.15, 246.283, 270.275, 278.211, 302.313, 312.94, 327.79, 334.164, 355.27, 374.6, 407.В, 473.В, 553.В, II 14.270, 78.69, 86.38, 86.39, 93.24, 100.283, 135.1, 168.133, 198.29, 199.10, 206.42, 238.12, 400.В, VI 188.5, 194.7, 206.25, *поем.* I 142.2369, 142.2370, 242.118, 242.120, 257.1 (2 р.), 257.2, 386.1, 386.3, II 54.207, 54.209, 99.240, 99.241, 156.3, 156.4, 168.141, 169.142, 2. I 21.14, 55.18, 55.21, 157.180, 261.11, 301.307, 316.227, 316.229, 403.В, 413.В, 462.В (2 р.), II 198.29, 199.2, VI 186.4, *поем.* II 21.10, 21.12, 3. II 21.4.

ЧОГОСЬ (3). *Присл.* Амон шасливий, Вродливий первенець його! Лежить, нездужає **чогось**. II 71.104.

О **чогось** I 530.В, II 71.104, 85.20.

ЧОЛО (5), **ЧЕЛО** (1). Старий промовив: «недоуми! Занаптасти божий рай!.. Гетьманчина!!..» І думнее **Чоло** похмаріло... II 26.76. І **стиг** оргія. А жриця Кіпріди, оргії цариця, Поникла радостин **чолом** Перед апостолом. II 269.180 //У *спол.* **чолом** оддавати — *вітатися, кланятися* (2). Старий батько Сидить коло хати, Та вчить внука маленького **Чолом** оддавати. I 291.720.

О *Одн. Н.* **чоло** II 26.76, *О.* **чолом** II 467.В, *у спол.* I 291.720, 496.В, **чолом** II 269.180, *над чолом* II 454.В.

ЧОЛОВІК (48). 1. *Людина* (40). Що то, сказано, ворони. Уже й помостили, Мов для їх те сідало.. зробили. А для кого ж? **чоловіка**. Певне, не посадять Лічить зорі... I 304.379. *Зверт.* (2). Та воно так, **чоловіче**; я це й сам знаю, та ось що: не так пани, як підпанки I 103.967. *У прислів'ї* (2). Далєбі правда, частенько сижу собі один в чужій хаті та й думаю — гора з горою не сходиться, а **чоловік з чоловіком** спіткнуться VI 19.25. *У прикл. спол.* сатана-**чоловік** (1). Покарав Його господь за гріх великий.. I сатано-**чоловіком** Він буде по світу ходити II 82.220 //*Вживається з означенням* (24). Добрий оцей **чоловік** завтра їде в столицю, зайде до тебе, і ти з ним, як матимеш час, добре набалакаєшся. VI 161.28. Злий! Недобрий **чоловік**, лихий! Навчив тебе, моя дитино,

Зробить оце! II 318.555. велике щастя бути вольним **чоловіком**, робиш, що хочеш, ніхто тебе не спинить. VI 15.23. Мабуть такого ледачого до письма **чоловіка** і на світі нема, як я. VI 32.3 //У *знач. займ.* (2). Чи давно **чоловік** мені радив, щоб я бив лихом об землю VI 82.23. *У прислів'ї* (1). Сказано, коли **чоловік** чого добре шукає, то й найде: так і зо мною тепер трапилось. VI 217.19 //У *знач. одиниці лічби людей* (2). Сьогодні посилаю тобі, Федоте, 1000 Букварів і оцю квитанцію.. найди десять **чоловік** добрих людей та роздай їм по сотні книжечок по 3 карб. сотня. VI 227.39 //У *спол.* всі до єдиного **чоловіка** (1). Всі тебе бачили, всі до єдиного руського **чоловіка**, всі тебе знають і з любов'ю повторять «твое обаятельное прославленное имя». VI 154.10.

2. *Дружина* (6). Якби мені **чоловік** молодий, Та другої не любив, не любив. I 275.90. Ой я свого **чоловіка** В дорогу послала, А од шинку та до шинку Стежечку топтала. II 120.1.

3. *Доросла людина чоловічої статі* (1). Жінки й дівчата уже не панщане, а про **чоловіків**, парубків і хлопців ще нічого не чують VI 205.36.

4. *Втілення високих моральних і інтелектуальних властивостей* (1). А щоб їх [людей] списувать, то треба самому стать **чоловіком**, а не марнотрателем чорнила і паперу. I 375.36.

О *Одн. Н.* **чоловік** I. II 62.16, 138.63, 318.555, VI 26.6, 43.13, 43.24, 70.30, 82.16, 82.23, 161.28, 182.21, 188.14, 202.20, 211.33, 212.13, 212.18, 225.4, *у прислів'ї* VI 19.25, 217.19, 2. I 275.90, II 120.14, *Р.* **чоловіка** I. I 304.379, II 191.34, 461.В, 501.В, VI 19.11, 32.3, 115.40, 163.16, до **чоловіка** I. *у спол.* VI 154.10, *З.* **чоловіка** I. VI 198.11, 2. I 275.96, II 120.1, за **чоловіка** 2. II 105.60, *О.* **чоловіком** I. VI 15.23, 87.6, *у прикл. спол.* II 82.220, 4. I 375.36, з **чоловіком** I. VI 152.20, 162.29, 188.11, *у прислів'ї* VI 19.25, 2. I 291.712, *К.* **чоловіче зверт.** I. I 103.967, VI 23.29, *Мн. Р.* **чоловік** I. VI 227.39, на **чоловік** I. VI 28.16, *З.* про **чоловіків** 3. VI 205.36.

ЧОЛОВІЧОК (1). *Фам.* А тебе ще раз прошу, найди **чоловічка**, добре знаюшого фотографію VI 142.6.

ЧОЛОВ'ЯГА (5). *Фам.* Якщо єсть у тебе такий **чолов'яга** з теплою хатою, то напиши мені, батьку, брате мій рідний! VI 152.21.

О *Одн. Н.* **чолов'яга** VI 51.26, 152.21, 156.4, 163.16, 198.1.

ЧОМ (52), **ЧОМУ** (29). *Присл.* 1. *Вживається на початку питального речення*

(77). А вас, письменних, треба б бити, Щоб не кричали: «Ах! аллах! Не варт, не варт на світі жити!» А **чом** пак темні не кричати? ІІ 53.154. Не пишу тобі, друже мій єдиний, сего дня білш нічо, бо нема чого писать.. Ось-ось трохи не забуду! **Чом** ти мені нічого не пишеш про Василя і про Федора? VI 132.35. **Чому** не спиш ти уночі, Моя голубко сизокрила? І 386.4. Навгороді коло броду Барвінок не сходить. **Чому** дівчина до броду По воду не ходити. ІІ 432.В. Повт. (30). Думи мої, думи мої,.. **Чом** вас вітер не розвіяв В степу, як пилину? **Чом** вас лихо не приспало, Як свою дитину?.. І 21.5. Всі гуляють. А де ж Гон-та? **Чом** він не гуляє? **Чому** не п'є з козаками? **Чому** не співає? І 141.2334.

2. *Сподумне слово* (4). я тебе хочу лятай, **чом** ти, як тільки получив моє письмо, до мене не написав, бо я тут турбувався. VI 17.5. Бог карає Княгиню на світі... А за віщо? Чудно людям, Бо люде не знають, **Чому** добре умирає, Злеє оживає? ІІ 13.210.

О **чом** 1. І 21.10, 101.918, 115.1394, 120.1585, 134.2095, 138.2209, 140.2293, 143.2401, 160.277, 242.139, 255.27, 279.261, 295.62, 374.8, 374.9, 374.16, 438.В, 462.В, ІІ 53.154, 170.193, 173.265, 276.474, VI 28.5, 34.40, 85.37, 86.1, 132.35, 146.41, 167.21, 215.8, 224.21, 227.33, *повт.* І 21.5, 21.7, 138.2228, 138.2229, 139.2235, 139.2253, 139.2254, 139.2255, 141.2334, 162.362 (2 р.), 162.363, 162.372, 162.373, 310.15, 327.80, 327.82, 363.120, 363.122, 2. VI 17.5, **чому** 1. І ІІ 11.12, 238.34, 364.140, 375.57, 386.4, 407.В, 490.В, 492.В, ІІ 165.68, 329.6, 432.В, VI 34.7, 85.27, 147.19, 155.18, *повт.* І 85.375, 85.376 (2 р.), 141.2335, 141.2336, 310.10, 310.12, 310.14, ІІ 88.26, 88.27, 88.28, 2. ІІ 13.210, 22.45, 362.3.

ЧОМУСЬ (2). *Присл.* **Чомусь** дівчина до броду По воду не ходить. ІІ 146.3.

О **чому**с ІІ 146.3, 205.13.

ЧОРНИЙ (70). Виросла могила, А над нею орел **чорний** Сторожем літає І 22.60. Козацьке панство похোжає В киреях **чорних**, як один, Тихенько ходя розмовляє І поглядає на Чигрин. І 101.897. Перелякав ти мене **чорною** печатю на своїх письмі. Чи не случилось там у тебе, край боже, чого недоброго? VI 147.41 /До всього того, що я те[бе] просив, прибав.. 4 штуки **чорного** французского карандаша VI 119.16 //Вкритий кіптявою (1). Вмерла Катерина. А Максим на пожарище Та на попелище Подивився. Нема ради! Тільки вітер свище В **чорній** гробі та в комині ІІ 458.В. *Постійний епітет до «брови», «косу», «уси»* (21). Нашо мені **чорні** брови,

Нашо карі очі, Нашо літа молодії, Веселі, дівочі? І 55.1. А попередю отаман Веде, куди знає.. Закрутивши **чорні** уси, За уху чуприну, Підняв шапку — човни стали. — Нехай ворог гине! І 61.53. Не плач, мамо, не росісуй Мої **чорні** коси ІІ 382.В //Оповитий темрявою, темний (17). Раз увечері зимою Марина дивилась На ліс **чорний** ІІ 97.180. Тихо, тихо віє.. Вітер понад Римом. А над **чорним** Колізеєм, Ніби із-за диму, Пливе місяць круглолиций. ІІ 277.504. **Чорна** хмара з-за Лиману Небо, сонце криє, Сине море звірююко То стогне, то вие І 61.29. *Постійний епітет до «земля», «поле», «нива»* (7). Аж страх погано У тім хорошому селі: Чорніше **чорної** землі Блукать люди ІІ 110.24. Половецьке **чорне** поле Колитами поритеє ІІ 497.В. Оріся ж ти, моя ниво,.. Та засійся, **чорна** ниво, Волею ясною! ІІ 349.12. *Постійний епітет до «крук», «галка», «галич»* (4). Закрякали **чорні** кроки, Виймаючи очі І 66.121. Мати галка, мати **чорна**, Літаючи, кряче І 463.В. *Образ.* (2). Встала мати, Кругом оглянулась, взялась За бити голову руками І тихо, мовчки за возами Марою **чорною** пішла На Тібр. ІІ 278.545 //Перен. Злочинний, властивий злочинцеві (7). І вражою **чорной** кров'ю Волю окропить. І 526.В. У назві твору (5). З **Чорної** ради тепер не нарисую тобі нічого: нема моделі, нема нічого перед очима нашого українського, а брехать на старість не хочеться. VI 162.25.

О **Одн. Н. чорний** І 22.60, ІІ 208.6, *епіт.* ІІ 222.101, **чорна** І 41.512, 61.29, 146.2529, ІІ 29.28, 160.1, 232.19, 436.В, *епіт.* І 463.В, ІІ 339.8, 349.12, **чорная** ІІ 100, 286, **чорне епіт.** ІІ 497.В, Р. **чорного** VI 119.16, 119.18, **чорної епіт.** І 389.22, ІІ 110.24, (з) **чорною перен., у назві** VI 162.25, З. (на) **чорний** ІІ 97.180, **чорну** І 26.67, *епіт.* І 136.2137, 403.В, 475.В, *перен.* І 329.159, *перен., у назві VI 153.18, 155.33, (за) **чорну перен., у назві** VI 153.16, 155.30, **чорною** ІІ 418.В, О. (над) **чорним** ІІ 277.504, **чорною** VI 147.41, *образ.* ІІ 278.545, **чорной перен.** І 526.В, (з) **чорною епіт.** ІІ 27.115, М. (на) **чорнім** ІІ 201.34, (в, у) **чорній** І 141.2341, ІІ 43.56, 458.В, М. Н. **чорні** І 108.1136, 202.127, 458.В, *епіт.* І 36.345, 41.542, 45.707, 55.1, 55.7, 66.117, 66.121, 156.130, 158.231, 460.В, ІІ 147.20, **чорні** І 434.В, **чорні** ІІ 150.26, *образ.* ІІ 383.В, З. **чорні** І 5.81, *епіт.* І 32.150, 46.740, 61.53, 528.В, ІІ 116.17, 382.В, **чорній епіт.** І 230.4, (за) **чорній епіт.** І 22.29, О. **чорними епіт.** ІІ 91.45, (з) **чорними епіт.** І 39.453, М. (в) **чорних** І 9.15, 101.897.*

ЧОРНИЙ ШЛЯХ (5). *Власна назва.* **Чорний шлях** виходив од Дніпра, меж устями річок Сокорівки і Носачівки, і біг через степи Запорозькі І 148.Прип. **Чорним** [шлях]

названий, що по йому татари ходили в Польщу і своїми табунами вибивали траву. І 148. Прип.

О *Одн. Н.* Чорний шлях І 148. Прип., *О.* Чорним шляхом І 104.1003, 104.1011, 114.1338, 148. Прип.

ЧОРНИЛО (5), **ЧЕРНИЛО** (2). То так і я тепер пишу: Папір тільки, **чорнило** трачу... А перш! їйбогу, не брешу! Згадаю що чи що набачу, То так утну, що аж заплачу. ІІ 57.2. *Образн. Ірон.* (1). Україно! Україно! Оце твої діти, Твої квіти молодії, **Чорнилом** политі. І 252.526 // *У спол.* киснуть (і гнить) в **чорнилах** (чернилі) — про чиновників, канцеляристів. *Зневажл.* (4). Безуміє нас обуюло отим мерзенним і богу-противним панством. Нехай би вже оті Кирпи-гучкошиєнки сутяги—їх бог, за тяжкіє гріхи наші, ще до зачатія во утробі матерній осудив киснуть і гнить в **чорнилах**, а то мужі мудрі, учені. І 375.54.

О *Одн. Р.* чорнила І 375.37, *З.* чорнило ІІ 57.2, *О.* чорнилом образн., *Ірон.* І 252.526, *М.* в чернилі у спол. І 474.В, 477.В, *Мн. М.* в чорнилах у спол. І 252.518, 375.54.

ЧОРНІТИ (19). Біля того гаю, Що **чорніє** над водою, Щось біле блукає. І 3.15. Далі гляну: У долині, мов у ямі, На багницький город мріє; Над ним хмарою **чорніє** Туман тяжкий... І 246.269. Із куряви щось вигляне І знов пропадає. Ніби шапка через поле Котиться, **чорніє**.. І 281.341 / Сонце заходить, гори **чорніють**, Пташечка тихне, поле німіє ІІ 20.1.

О **чорніє** І 3.15, 6.149, 41.514, 66.130, 77.111, 140.2292, 245.258, 246.269, 281.341, ІІ 20.8, 60.43, 74.193, 277.499, **чорніють** І 60.14, 124.1723, ІІ 20.1, 433.В, **чорніла** ІІ 60.32, **нехай чорніє** І 243.169.

ЧОРНІШЕ (2). *Присл. Тавтол.* Дивлюсь: твоя, мій брате, мати **Чорніше** чорної землі, Іде, з христа неначе знята... І 389.22. **Чорніше** чорної землі Блукають люди ІІ 110.24

ЧОРНОБРИВЕЦЬ (1). А я в його, молодого, В того **чорнобривця**, Беру коня, та й нічого — Веду до криниці. ІІ 331.6.

ЧОРНОБРИВИЙ (36), **ЧОРНОБРІВИЙ** (22), **ЧОРНОБРОВИЙ** (15). *Постійний епітет до «дівчина», «хлопець».* Полубила **чорнобрива** Козака дівчина. Полубила — не спинила: Пішов — та й загинув... І 48.21. Аж ось із Києва привозять Княжну.. **Чорнобрива**, кароока, Вилитая мати. ІІ 14.267 / Якиби зустрілися ми знову, Чи ти злякалася б, чи ні?... А я зрадів би, мое диво! Моя ти доле **чорнобрива!** ІІ 92.9 // *Субст.* (37). Не вернеться **чорнобривий** Та й не

привітає І 4.43. Обіцявся **чорнобрівий**, Коли не загине, Обіцявся вернутися. І 29.49. Невже ж то покинув [Петро] Сиротою **чорнобріву** При лихій годині?... І 463.В. *Зверт.* (10). Не розкажу, Мої **чорноброві**, Не розкажу против ночі, А то ще присниться. І 96.751.

О *Одн. Н.* чорнобривий І 53.198, 435.В, *субст.* І 4.43, 9.27, 51.130, 435.В, **чорнобрівий** І 31.137, 112.1270, *субст.* І 29.49, 31.139, 31.143, 419.В, **чорнобровий** І 5.105, **чорнобрива** І 48.21, 498.В, ІІ 14.267, 92.9, 119.8, 388.В, 402.В, VI 20.9, 211.32, *субст.* І 49.55, 50.76, 50.108, 53.222, 391.20, 403.В, 425.В, ІІ 131.7, 146.11, **чорнобрива** І 30.89, 45.683, 460.В, 463.В, *субст.* І 31.131, 37.357, 84.344, 235.190, 463.В, **чорнобрива** І 294.41, 314.168, ІІ 52.128, *субст.* ІІ 140.18, 168.124, 403.В, **чорнобриве** ІІ 91.41, **чорнобриве** ІІ 329.1, *Д.* чорнобрівий ІІ 222.105, *З.* чорнобривого І 30.93, (за) чорнобривого ІІ 450.В, чорнобриву І 4.68, 159.264, ІІ 116.10, 130.63, чорнобріву *субст.* І 463.В, чорноброву І 404.В, ІІ 140.21, 413.В, *О.* (з) чорнобривим ІІ 117.11, *К.* чорнобрива *субст.*, *зверт.* І 153.15, 153.27, 442.В, чорнобрива *субст.*, *зверт.* І 128.1878, *Мн. Н.* чорнобриві ІІ 51.72, чорнобриві ІІ 70.44, *субст.* І 46.723, *К.* чорнобриві *субст.*, *зверт.* І 49.42, чорнобриві *субст.*, *зверт.* І 28.1, 28.17, 39.432, чорнобриві *субст.*, *зверт.* І 96.751, 140.2289.

ЧОРНОБРИВКА (9). — Скажи, коню, до кого це Ви так нагло гнались? — До якієс **чорнобривки** Всю ніч майнували. ІІ 331.15. Чи буде та **чорнобривка** Сей рік молодиця? ІІ 331.19. *Образн.* (1). Найдю собі **чорнобривку** В степу при долині — Високою моголоньку На тій Україні. ІІ 182.21.

О *Одн. Н.* чорнобривка ІІ 27.146, 331.19, *Р.* чорнобривки ІІ 415.В, до чорнобривки ІІ 331.15, *З.* чорнобривку ІІ 412.В, VI 211.26, *образн.* ІІ 182.21, за чорнобривку VI 220.8, *О.* з чорнобривкою VI 227.9.

ЧОРНОГОРИ (1). Велика туга осіла мою душу. Чую, а іноді і читаю... чехи, серби, болгаре, **чорногори**.. — всі друкують, а в нас анителень, неначе всім заціпило І 374.5.

ЧОРНОМОРЕЦЬ (6). прийав я у тую Москву, та й гуляю собі по улицах.. розглядаю собі то церкви, то собори, тільки глядь, аж іде **чорноморець**. VI 82.17. Адже, **чорноморці** з коша прямують на столицю через Курське VI 83.24.

О *Одн. Н.* чорноморець VI 82.17, 82.36, *Р.* чорноморця VI 82.33, *З.* чорноморця VI 83.23, *О.* з чорноморцем VI 82.25, *Мн. Н.* чорноморці VI 83.24.

ЧОРНОМОРІЯ (14). *Узбережжя Чорного моря.* Треба хоч на старість подивитися що то таке та славна **Чорноморія**. VI 130.18. Поки ті гроші заробив, Я годів зо два проходив По **Чорноморії**, по Дону... І 397.35. Я до неї коли-небудь, а таки доберусь до тієї **Чорноморії**. VI 172.9.

◇ *Одн. Н.* Чорноморія VI 130.18, *Р.* до Чорноморі VI 130.30, 133.2, 172.9, із Чорноморі VI 131.25, 152.33, *З.* Чорноморію VI 141.26, в Чорноморію VI 132.13, на Чорноморію VI 130.16, 132.2, 138.22, 141.8, 172.8, *М.* по Чорноморі I 397.35.

ЧОРНОМОРСЬКИЙ (10). а чорноморець той мерзенний, уповатально думаю собі, що ніхто інший, як сам Сатана.. скинувши свою пошевдну одежу.. та надів чорноморську достатню одежу VI 82.38. У назві твору (8). а поки що ось що: **Чорноморський** ваш побит у цензурному комітеті, цензор Корсаков говорить, що нічого не вимараємо, коли хочете, каже, то не читаючи підпису. VI 24.19.

◇ *Одн. Н.* Чорноморський у назві VI 24.19, 28.23, *З.* Чорноморський у назві VI 34.20, 35.4, 82.29, 84.29, 85.9, чорноморську VI 82.38, 207.19, *О.* (з) Чорноморським у назві VI 28.27.

ЧОРНОУСИЙ (1). Чого ж мені його шкода, Чого його жаль?.. Що гусарин **чорноусий**, Що Машею звав? Ні, не того мені шкода II 156.6.

ЧОРНЯВЕНЬКИЙ (1). *Ірон.* чепурнений жрець Ізиди, **Чорнявений** і кавалер, Скромненько длань свою простер II 371.8.

ЧОРНЯВИЙ (11). Ще ось що: скажіть [Івану] М[аксимовичу], щоб він вам щиро сказав, чи здорова його жінка і його **чорнявая** Ганнуса? VI 223.4. Іде Катря, шкандибає; Дивиться—щось мріє... Либонь, ідуть москаліки.. Полетіла, зострілася, Пята: «Чи немає Мого Івана **чорнявого**?» I 40.483 // *Субст.* (3). Може, вбитий чорнобривий За тихим Дунаєм; А може.. Другую кохає! Ні, **чорнявий** не убитий, Він живий, здоровий... I 31.147.

◇ *Одн. Н.* чорнявий I 95.739, *субст.* I 31.147, чорнява II 445.В, чорнявая VI 223.4, *субст.* II 104.28, *Р.* чорнявого I 40.483, *Д.* чорнявому *субст.* I 56.35, *З.* (про) чорнявого II 415.В, чорняву I 165.60, *Мн. Н.* чорняві I 41.541, чорняві II 91.36.

ЧОРТ (25). *Міфол.* Пастухи в селі сказали, Що коло могили У калужі стару відьму **Чорти** утопили. I 539.В. Дивися, в ірій полетіли—Агу! гия!—до сатани, До **чорта** в гості! Чуєш! Чуєш! II 98.233. У *приказці* (1). тут тепер 10° морозу, не вам кажучи, а кожуха нема, **чорти** б убив його батька, і купила нема. VI 24.17 // *Про людину.* *Лайл.* (1). «А ти, Стара собака, де б молитися, Верзеш тут погань. От **чорти**!» Кричить отаман. I 107.1104.

◆ У *спол.* (14): а) **чорт** його знає (**чорти** його знають)—*невідомо* (2). Я там писав, що незабаром вирвуся із цієї

каторги і приїду до тебе в гості, але ще й досі нема нічого офіційного, і **чорт** його знає, коли воно й буде, те прокляте офіційальне? VI 139.36; б) **чорта** з два (2). Та й сон же, сон, напричуд дивний, Мені приснився.. Скутий.. дав би гривню, Щоб позирнути на ті дива. Та **чорта** з два! I 240.67; в) на **чорта**—*навіщо* (2). Так на **чорта** ж Іх на горах ставить? I 304.395; г) **чорт** несе (носив) (2). Я, вставши раненько, заходився писати до вас лист оцей; тільки що заходився, а тут **чорт** несе єфрейтора VI 62.6; д) де в **чорта** (де там у **чорта**)—*невідомо де* (2). Де ти в **чорта** забарилась II 475.В. Де той там у **чорта** Овсєнніков пропадає? VI 179.23; е) **чорт** спіткав (1). який мене **чорт** спіткав і за який гріх, що я оце сповідаюся VI 24.25; є) **чорта** перескочити—*зробити щось надзвичайне* (1). Нівже! нехай Вольський хоч **чорта** перескочить, а мені дружбу докаже. VI 198.38; ж) **чорт** на радив (1). Покинув ниву я і рало, Покинув хату і город, Усе покинув. **Чорт** на радив. II 64.99; з) **чорт** зна який (1). Маркович написав мені свій адрес, та **чорт** зна який: в Почтамтской, в доме Логінова, а на конверті написано вже [?] другою рукою, в доме полковника Поссе. VI 141.11.

◇ *Одн. Н.* **чорт** I 89.475, II 97.191, VI 153.28, 178.33, у *спол.* а) VI 139.36, у *спол.* г) VI 62.6, у *спол.* е) VI 24.25, у *спол.* ж) II 64.99, у *спол.* з) VI 141.11, *Р.* **чорта** VI 24.27, у *спол.* б) I 240.67, 474.В, в (у) **чорта** у *спол.* д) II 475.В, VI 179.23, до **чорта** II 98.233, *Д.* **чортові** у *спол.* г) VI 153.3, *З.* **чорта** I 225.21, у *спол.* є) VI 198.38, на **чорта** у *спол.* в) I 304.395, VI 213.5, I 07. з **чортом** VI 209.14, *Мн. Н.* **чорти** I 539.В, *лайл.* I 107.1104, у *приказці* VI 24.17, у *спол.* а) VI 132.37.

ЧОРТ-ЗНА (4). *Присл. Невідомо.* Шкода, що твої хлопці написали до мене **чортзна** по-якому; вони хоч би у Прісі вчилися писати по-людському. VI 211.15. Ми з тобою, здається, і розумні люде, а робимо **чортзна** по-якому VI 216.22.

◇ **чортзна** I 374.10, VI 17.8, 211.15, 216.22.

ЧОРТЗНА-ЩО, ЧОРТ-ЗНА-ЩО, ЧОРТ-ЗНА ЩО, ЧОРТ ЗНА ЩО (7). *Вживається при нехвальній оцінці.* Що ті римляне убогі! **Чортзна-що**—не Брути! У нас Брути! і Коклеси! Славні, незабуті! I 333.138. **Чортзна** що провадить! Нема хисту, то й не бреші. I 305.413. Микиті скажи (як побачиш), що він дурний, ні з ким

не порадившись зробив **чорт-зна-що**. VI 220.35 // *Невідомо що* (2). Хотів кончить до різдвя, та й не знаю, бо тут тепер ні день, ні ніч, так **чорт зна що**. VI 21.6.

◇ **чортзна-що** I 333.138, VI 26.19, 34.6, **чорт-зна-що** VI 220.35, **чорт-зна що** I 303.413, **чорт зна що** VI 21.6, **чорзна що** I 500.B.

ЧОРТІВ (6). 1. *Лайл. У спол.* (4): а) **чортів** син, **чортова** дочка (3). найдить та пришліть мені оті прокляті Русалки, а то вони, **чортові** дочки, мені спаті не дають. VI 208.27. Здоров, свине... Здоров, **чортів** сину! I 88.455; б) на **чортового** батька — *навіщо, для чого* (1). А може дасть бог що й не потребують, на **чортового** батька я їм здався. VI 130.22.

2. *Вживається для вираження негативної оцінки чогось* (2). А я... чортзна-що, не то роблю що, не то гуляю, сновигаю по оцюмо **чортовому** болотіві та згадую нашу Україну. VI 26.20.

◇ *Одн. Н.* **чортів** 1. *у спол.* а) I 88.455, **чортова** 1. *у спол.* а) I 87.434, **З.** (на) **чортового** 1. *у спол.* б) VI 130.22, **М.** (по) **чортовому** 2. VI 26.20, (на) **чортів** 2. II 361.11, **Мн. Н.** **чортові** 1. *у спол.* а) VI 208.27.

ЧОРТМА (3). *Нема.* Упилася б ти без мене З своїми ксьондзами? — **Чортма** хисту! Я спалила Польщу з королями; А про тебе, шебетухо, I досі б стояла. I 300.241.

◇ **чортма** I 298.203, 300.241, VI 28.22.

ЧОРТОПХАЙКА (1). *Повозка. Лайл.* Через півроку вивели мене на світ божий та знову посадили мене на **чортопхайку**, тільки вже не з жандаром, а з фельдъгерем, та одвезли аж у Оренбург. VI 83.8.

ЧОТИРИ (12). Ой привезли до прийому Чуприни голити; Усе дрібні, усе малі, Все багатих діти.. Той горбатий, той багатий, Тих **чотири** в хаті. I 233.133. Я через тебе пошлю **чотири** книжки Алексію.. Хропало, то тоді він тобі й скаже, як і що робить VI 201.17. *Повт.* (2). Сірі гуси в ірій, ірій, По **чотири**, по **чотири** — Полетіли — гелгел! I 235.225.

◇ **Н.** **чотири** I 233.133, **Р.** **чотирьох** VI 212.31, **З.** **чотири** II 80.126, VI 201.17, 222.5, (на) **чотири** II 135.6, (по) **чотири** I 91.559, 114.1353, 285.496, *повт.* I 235.225 (2 р.), (через) **чотири** II 148.26.

ЧОТИРНАДЦЯТЬ (1). Угадай, чи багато я налічів їх, тих нікчемних марних літ? Трохи чи не буде **чотирнадцять** VI 82.10.

ЧОТКИ (1). *Церк.* Чернець мій встав, Надів клобук, взяв патерницю, Перехрестився, **чотки** взяв... II 38.117.

ЧРЕВО (1). *Слов'ян.* Во злобі, Сини твої тебе убють Оперені, а злозачаті Во **чреві** згинуть, пропадуть, Мов недолежані курчата!.. II 327.20.

ЧТИТИ (1). *Уроч.* шануйте, **чтіте**, Поважайте його, діти, Бо то батько сивий! II 172.233.

ЧУБ (3). Та ще поскубуть за **чуб** отого ледачого Левицького VI 51.1 // *У спол.* чухати **чуби** — *про жест, який виражає нерозуміння, здивування* (1). А ми дивились і мовчали Та мовчки чухали **чуби**. II 280.17.

◇ *Одн. З.* за **чуб** VI 51.1, 141.15, **Мн. З.** **чуби у спол. II 280.17.**

ЧУБАТИЙ (1). «Не буди, Босфоре, буде тобі горе.. Хіба ти не бачиш, яких я несуч Гостей до султана...» Так море спинало (Любило завзятих **чубатих** славян) I 467.B.

ЧУВАТИ (2). «Що б вам заграють? постривайте. Черницю Мар'яну — Чи **чували**?» «Ні, не чули». «Слухайте ж, дівчата» I 155.83. А тепер я захожусь сердитися на тебе, отамане, наш батьку кошовий! Мабуть ти давно в землях християнських не бував і доброї мови християнської не чував VI 189.20.

ЧУГУНКА (1). *Залізниця.* Як передаси рисунок графу [Едору] П[етровичу], сідай на **чугунку**, та до мене, та вкупі і вернемося в Пітер. VI 179.29.

ЧУДНИЙ (8). Отаке-то Приснилося диво. **Чудне** якесь! I 253.574. *Повт.* (2). Пекла мало!.. Люде, люде! Коли то з вас буде Того добра, що маєте? **Чудні, чудні** люде! I 137.2156.

◇ *Одн. Н.* **чудний** I 253.567, VI 154.22, 156.4, **чудне** I 253.574, VI 219.29, **М.** (на) **чудним** II 444.B, **Мн. Н.** **чудні повт.** I 137.2156 (2 р.).

ЧУДНО (10). *Присл.* **Чудно** якось Діється між нами! Один сина проклинає, З хати виганяє, Другий свічею.. ридаючи становить Перед образами — Нема дітей!.. I 314.147 // *Присудк.* (7). I **чудно** й нудно, як поміркую, Що часто котяться голови буї За теє диво! I 32.19. Зуби і очі так болять, що не знаю, де дітись. I чи не **чудно**, скажете, як принесли ваш лист, мені polegшало VI 45.19.

◇ **чудно** I 249.397, 314.147, 314.155, *присудк.* I 557.B, II 13.208, 32.19, 40.1, 236.5, 309.176, VI 45.19.

ЧУДО (8). *Щось надзвичайне, надприродне.* У нас тепер африканський актер, **чудеса** виробляє на сцені. Живого Шекспіра

показує. VI 188.18. Отаке-то чудо У тім місті преславному, У тій Вільні сталось. II 159.80 //Рел. (1). о господи... чудесам Твоїм увірують на світі Твої малі убогі діти! II 289.31. У порівн. (1). Кругом, як бачите, паскуда, Чому ж його не так зовуть? Чому на його не плюють... За що люде Його возносять як те чудо! II 419.В //У спол. на чудо (2). Не торгувавсь і панотець Усім на диво та на а чудо! За три копи звінчав у будень. II 50.46.

◇ Оди. Н. чудо II 159.80, З. чудо у порівн. II 419.В, за чудо I 89.484, на чудо у спол. II 50.46, 251.90, Мн. Д. чудесам II 289.31, З. чудеса II 380.В, VI 188.18.

ЧУДОВНИЙ (2). Чудотворний. Рел. Вернулися заповожи, Принесли з собою В Гетьманщину той чудовний Образ пресвятої. II 31.95 //Субст. (1). Чудовная не помогла, Не помогла святая сила. II 224.181.

ЧУДОТВОРЕЦЬ (2). Образн. Вибач мені, мій голубе сизий, ради великого бога, що я тобі так оце нашвидку пишу, ей-богу, нічого в голову не лізе, кроме нашого великого чудотворця Михайла Семеновича. VI 161.6. Звертання до М. С. Щепкіна (1). Привітай же благодуще Мою сиротину, Наш великий чудотворче, Мій друже єдиний! II 263.7.

ЧУДОТВОРНИЙ (1). Рел. Ой спасе наш чудотворний, Межигірський спасі! І лютому ворогові Не допусти впасти В турецьку землю, в тяжку неволю. I 285.490.

ЧУЖБИНА (3). Нехай усміхнеться душа на чужбині I 406.В.

◇ Оди. З. на чужбину I 517.В, М. на чужбині I 406.В, 407.В.

ЧУЖИЙ (120). 1. Означення місцевості, яка не є батьківщиною, або місцевості, де людина не живе постійно (про край, землю, поле і под.). (46). Забудь мене, пташко, забудь, не журись. А коли почувеш, що на чужім полі Поляг головою,—нишком помолись. I 93.644. Тяжко, важко умирати У чужому краю... I 16.40. І довелось колись мені В чужій далекій стороні Заплакати, що немає роду, Нема пристанища, господи! II 76.9. Утни, батьку, орле сизий! .. Нехай ще раз усміхнеться Серце на чужині, Поки ляже в чужу землю I 59.104 //Властивий для такої місцевості (3). Буде легше в чужім полі Сироті лежати, Буде над ним його мила Квіткою стояти... Щоб не пекло чуже сонце, Не топтали люде. I 10.39.

2. Нерідний, не пов'язаний родинними зв'язками, спільністю умов життя тощо (42). А може й так Узав собі старий козак Чню сирітку за дитину Та й доглядає в затишку, Як квіточку, чужу дочку. II 164.25. Чужі люди проганяють, І немає злому На всій землі безконечній Веселого дому. I 335.226. Повт. (2). Тяжко дітей годувати У безверхій хаті, А ще гірше старітись.. Старітись, умірати, Добро покидати Чужим людям, чужим дітям I 312.84. У порівн. (3). Без милого батько, мати — Як чужії люди, Без милого сонце світить — Як ворог сміється I 50.81 //Субст. (6). То покритка попідтинню З байстрям шкандибає, Батько й мати одцурались, Й чужі не приймають! I 242.144. Ані братіка я, Ні сестрички не знала, Меж чужими зроста, І зроста — не кохалась! I 380.11 //Про людей з іншої місцевості (12). Та перш ось що! треба буде І на чужі люди Подивитись, як живуть: Чи орють, Чи не на ораному сіють I 277.154. Не смійтеся, чужі люде! Церков-домовина Розвалилась... і з-під неї Встане Україна. I 309.41 //Про культурне набання інших народів. Субст. (1). Не дуріте самі себе. Учітесь, читайте, І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь. I 335.220.

3. Той, що належить іншим, не власний (32). Іде чумак з-за Лиману З чужим добрим, безталанний, Чужі воли поганяє I 254.24. Добре, що я ще грошей од книжника не взяв. Попокліпав би очима, проциндривши чужі гроші. VI 186.18. [Чумак] співає: «Доле моя, доле, Чом ти не така, Як інша чужая?» I 255.29. Прости мене! Я каралась Весь вік в чужій хаті... Прости мене, мій синочку! Я... я твоя мати. I 324.543 /Сини мої на чужині, На чужій роботі. I 225.32.

◇ Оди. Н. чужий 2. I 68.9, чужій 2. I 417.В, 490.В (2 р.), чужа 3. I 153.15, 153.27, чужая 3. I 255.29, II 476.В, чуже 1. I 10.39, VI 75.22, Р. чужої 3. II 26.94, (з, із) чужої 1. II 403.В, 3. I 201.78, чужого 1. II 367.15, 3. I 518.В, (з, із) чужого 1. I 331.39, II 23.19, Д. чужому 2. субст. I 335.220, З. (в) чужий 3. II 267.108, чужу 2. II 164.25, 3. II 358.16, (в) чужу 1. I 34.242, 59.104, 145.2509, (на) чужу 3. I 299.214, чужа 1. I 23.93, 554.В, (на) чужее 3. I 287.564, О. чужим 1. I 23.96, (під) чужим 3. I 38.426, (попід) чужим 3. II 58.19, (з) чужою 2. VI 167.14, (з) чужим 3. I 254.24, (понад) чужим 1. II 46.54, М. (в, у) чужому 1. I 13.95, 16.40, 330.26, 332.104, II 32.2, (в) чужім 1. II 406.В, (в, у) чужій 1. I 384.27, 515.В, II 54.212, 76.9, 2. I 384.27, 3. I 59.105, 322.455, 324.543, II 118.11, 182.15, 294.10, 306.34, 321.656, 322.718, VI 19.24, (на) чужій 1. I 15.30, VI 17.10, 3. I 225.32, (в) чужім 1. I 10.33, 16.35, 165.35, (на) чу-

жому 1. I 4.38, 93.623, 142.2395, 145.2508, 146.2520, 162.388, 274.58, 331.30, 346.236, 393.4, II 104.21, 106.103, (на) **чужим** 1. I 93.644, II 17.389, **Мн. Н. чужі** 2. I 28.3, 28.19, 30.105, 34.242, 55.25, 58.63, 309.41, 310.28, 335.226, 505.В, 516.В, II 252.143, 427.В, VI 16.8, **субст.** I 242.144, 318.312, **чужій** 2. I 4.56, 37.352, II 230.40, 322.719, *у порівн.* I 50.81, 55.15, 516.В, **субст.** I 343.114, **Д. чужим** 2. I 34.247, *поет.* I 312.84 (2 р.), 3. I 342.71, II 102.15, **З. чужі** 3. I 254.25, II 22.42, 182.13, VI 186.18, **чужих** 2. I 339.79, 3. I 523.В, (на) **чужі** 2. I 277.154, (в) **чужій** 1. I 331.49, (у) **чужій** 1. I 519.В, **О. чужими** 1. I 158.223, (меж) **чужими** 2. I 68.32, **субст.** I 380.11, 383.6, 538.В, **М.** (в) **чужих** 2. I 33.201, 3. II 328.63.

ЧУЖИНА (71). Серце одпочине I по-лине із **чужини** На свою країну. II 63.34. А я ледве додибала До вашої хати. Не хотілось на **чужині** Одній умірати! I 320.407. **У прислів'ї** (1). Сироті на **чужині** і сухар хлібом стане. То так і мені оце ваше пись-мо VI 70.40.

О **Одн. Р.** із **чужини** II 63.34, **З.** на **чужину** I 152.15, 251.480, 331.35, 388.3, 388.26, 515.В, 528.В, II 49.9, 111.34, **М.** в **чужині** I 404.В, 554.В, II 474.В, на **чужині** I 13.90, 14.13, 22.39, 48.16, 59.103, 68.12, 76.48, 81.252, 81.259, 86.414, 199.4, 201.75, 203.170, 225.31, 320.407, 346.242, 383.4, 394.22, 491.В, 518.В, 554.В, II 23.1, 23.16, 28.163, 31.81, 40.5, 43.34, 62.1, 62.23, 87.2, 90.8, 106.100, 106.108, 110.1, 190.23, 208.16, 209.42, 210.19, 213.48, 213.61, 213.73, 361.17, 379.В, 406.В, 409.В, 440.В, VI 19.19, 24.10, 27.1, 54.25, 58.12, 71.2, 73.6, 132.11, 186.34, 187.2, 220.27, *у прислів'ї* VI 70.40.

ЧУЖОЗЕМЩИНА (1). **Чужі країни**. Я щось не дуже ударю на Академію, а в **чужоземщині** хочеться бути. VI 29.18.

ЧУМА (7). Із Одеси преславної Завез-ли **чуму**. Покинули товариші, Горенько йому. II 127.10. Не видно нікого в Іеруса-лимі, Врата на запорі, неначе **чума** В Да-видовом граді, господом храним, Засіла на стогнах. II 70.32. **Персоніф.** (2). Отаке-то людям горе **Чума** виробляла II 151.56. **Назва твору** (1). **Чума** II 150. Заг.

О **Одн. Н.** **чума** II 70.32, **персоніф.** II 150.1, 151.56, *у назві* II 150.3аг., **Р.** **чуми** II 70.34, 462.В, **З.** **чуму** II 127.10.

ЧУМАК (12). Отак вона вишивала, У віконце поглядала, Чи не ревуть кругорогі, Чи не йде **чума** з дороги. I 254.22. *У порівн.* (1). Неначе степом **чумаки** Уосени верству проходять, Так і мене минають го-ди II 163.1.

О **Одн. Н.** **чума** I 48.9, 254.22, 254.23, II 127.7, **З.** **чума** II 142.9, **Мн. Н.** **чумаки** I 538.В, *у порівн.* II 163.1, **О.** з **чумаками** I 38.405, 322.476, II 251.100, 294.6, 414.В.

ЧУМАКУВАТИ (2). Уже Марко **чумакуе** I восени не ночує Ні під хатою, ні в хаті... I 316.258. А що пак, Максиме! .. Будем знов **чумакувати**, Поки вийдем в люде II 52.119.

ЧУМАЦЬКИЙ (3). Ой не клійте, гай-ворони, **Чумацького** трупу, Наклювавшись, подохнете Коло мене вкупі. II 127.18.

О **Одн. Р.** **чумацького** II 127.18, **Мн. Н.** **чумаць-кі** I 105.1039, **О.** (з) **чумацькими** II 142.13.

ЧУМАЧЕНЬКО (6). **Пестл. до чумака**. За Києвом, та за Дніпром, Попід темним гаєм, Ідуть шляхом **чумаченьки**, Пугача співають. I 38.395. Ідуть його воли, Воли полові, Ідуть, ремигають, А **чумаченька** мого молодого Коло воликів немає II 142.17.

О **Одн. Р.** **чумаченька** II 142.17, **З.** **чумаченька** II 431.В, **О.** з **чумаченьком** II 127.3, **Мн. Н.** **чума-ченьки** I 38.395, 255.48, II 120.18.

ЧУПРИНА (6). На могилі кобзар си-дить Та на кобзі грає.. Сивий ус, стару **чуприну** Вітер розвіває I 26.49. Ой привез-ли до прийому **Чуприни** голоти I 233.127. **Ірон.** (1). Так що ж, не втну, а як помо-жеш Та як покажеш, як тих птах Скубуть і патрують, то може і ми б подержали в руках Святопомазану **чуприну**. II 69.20.

О **Одн. Н.** **чуприна** I 156.134, **Р.** до **чуприни** VI 27.34, **З.** **чуприну** I 26.49, 61.54, *ірон.* II 69.20, **Мн. З.** **чуприни** I 233.127.

ЧУРА (1). **Істор. Джура**. Зо мною, слу-хай же, остались Данило, **чура** мій, та я II 234.83.

ЧУРЕК (2). У кавказьких горян — **пріс-ний хліб у формі коржа**. **Чурек** і са-кля — все твоє; Воно не прошене, не дане, Ніхто й не возьме за своє, Не поведе тебе в кайдани. I 327.65.

О **Одн. Н.** **чурек** I 327.65, **З.** **чурек** I 327.81.

ЧУТА (1). **Назва місцевості на право-бережжі Дніпра**. Смеркається. Полетимо Ночувати в **Чуту**. I 297.168.

ЧУТИ, ЧУТЬ¹ (152). 1. **Сприймати слу-хом звуки** (85). А дівчина спить під дубом При битій дорозі. Знать, добре спить, що не **чує**, Як кує зозуля I 7.157. Раз увечері Мар'яна, Як мати заснула, Пішла слухать соловейка, Мов зроду не **чула**. I 462.В. Матрос.. Журився сам собі чогось, Та й за-співав.. звичайне, тихо. Щоб капітан не **чув** II 85.22 /В селі довго говорили Дечого багато, Та не **чули** вже тих річей Ні батько, ні мати... I 35.287. Спасибі вам, друже мій добрий, я з самої весни не **чув** рідного, щирого слова. VI 41.15. **Повт.** (8). Рибалонька кучерявий.. Плаче, пада коло неї, Розкрива, цілує Мертві очі. «Подивися!.. Не **чує**, не **чує**! I 168.159. **Образ.** (2). Босфор аж затрясся, бо зроду не **чув** Ко-

заського плачу І 199.20. *Образн. Повт.* (2). Загула Хортиця з Лугом: «Чую! чую!» І Дніпр укрили байдаки І 200.32 // *У спол.* (не) **чути**, (не) **бачити** (12). Всі танцюють, а Галайда Не **чує**, не **бачить**. І 126.1792. за сином Святая мати всюди йшла, Його слова, його діла — Все **чула** й **бачила** ІІ 321.664 // *У знач.* «чутно» (26). Боляшая Щодень, шогодина Ледве **чути** питається: «Доню Катерино! Чи ще Марко не прийхав?» І 322.470 /минає літо.. Шелестить Пожовкле листя по діброві; Гуляють хмари; сонце спить; Нігде не **чуть** людської мови І 136.2127.

2. *Мати відомості, знати (з розмов, чуток і под.)* (46). Про те, що діялось на Українї 1768 року, розказую так, як **чув** од старих людей І 150.П. Ти пишеш, що **чув**, що і в столиці єсть добрі душі, що хотять помагати мені на дорогу. VI 138.17. живете Відколи, дядьку, а не **чули**, А може й **чули**, та забули, Журнал дрюкують... ІІ 408.В. вже з півроку як не **чую** нічого із рідної моєї України VI 25.28. *Повт.* (5). **Чули**, **чули** запорожці З далекого Криму, Що камає Гетьманщина ІІ 31.75 // *У спол.* не знати, не **чути** (4). Чого серце хоче.. Ніхто його не питає, Не знає, не **чує**. І 55.24. Хвастяне.. інколи ченьця згадають, А де похований? в якому краю? Вони не знають, може й не **чули**! ІІ 399.В // *У знач.* «чутно» (10). Жінки.. уже не панщане, а про чоловіків, парубків і хлопців ще нічого не **чуть** VI 205.36. Ще як були ми козаками, А унії не **чуть** було, Отам-то весело жилось! ІІ 33.2. *Повт.* (2). Де ж подівсь Дивочний гость отой лукавий?.. Не **чуть**, Не **чуть** ані його, ані месії. ІІ 311.262.

3. *Відчувати, передчувати* (11). Нехай собі тії люде Що хотять говорять: Вона любить, то й не **чує**, Що вкралося горе. І 29.39. Утомилась бн Мар'яна,— Утоми не **чує** І 463.В /Ні їсться, ні п'ється, і серце не б'ється, і очі не бачать, не **чуть** голови І 278.195. *Образн.* (3). Ідем різати — палить, Братів визволяти. ..Пливуть собі співаючи, Море вітер **чує** І 200.51. **Чуло** серце недоленьку, Сказати не вміло; Не сказало — осталася, День і ніч воркує І 49.68 // *Розпізнавати чуттям* (3). Тільки звір вие, йде в село, Де **чує** трупи. І 420.В // *У спол.* (3): а) носом **чути**. *Фам.* (2). Не посилайте поки що нічого отим книгарям — поки вас лихо не прискрипало. Бо вони не бачать, а носом

чують наші злидні VI 193.5; б) не **чути** землі — про сильне хвилювання, обурення (1). Я ледве, ледве вийшов з хати. Ще не світало. Я в палати Пішов з ножем, не **чув** землі.. Аж панича вже одвезли У школу в Київ. І 397.58.

4. *У формі 2 ос. теперішнього часу вживається для підкреслення сказаного, звернення уваги співрозмовника* (10). Випий трошки сього зілля — Все лихо загоїть. Вип'єш — біжи, яко мога ..Та ще, **чуєш**, не хрестися — Бо все піде в воду... І 52.170. Прощай, моє любе, Моє серце!.. Увечері?.. За царину?.. Буду! ..**Чуєш**! дождися ж! ІІ 172.260.

О **чуті** 1. І 248.350, 271.338, 297.170, 322.470, 354.7, 473.В, ІІ 188.101, 476.В, VI 189.20, *у спол.* ІІ 14.254, 2. ІІ 490.В, **чуть** 1. І 100.864, 100.879, 136.2127, 142.2373, 147.2557, 242.126, 243.187, 384.6, 463.В (2 р.), ІІ 17.363, 17.367, 150.23, 154.15, 175.324, 325.29, *у спол.* ІІ 383.В, 2. І 108.1154, ІІ 33.2, 78.53, 320.620, ІІ 147.36, 205.8, 205.36, *повт.* ІІ 311.262, 311.263, 3. І 278.195, **чую** 1. І 240.46, *повт.* І 128.1864 (2 р.), 154.62 (2 р.), *образн.* І 200.32 (2 р.), *у спол.* І 406.В, 2. І 374.4, VI 25.28, **чуєш** 1. І 242.122, 313.116, ІІ 274.372, *повт.* ІІ 98.233 (2 р.), *образн.* І 199.30, 4. І 52.170, 89.486, 105.1030, 115.1374, 128.1863, 323.500, 536.В, ІІ 172.260, 313.331, **чуть** 1. І 7.157, 29.36, 50.73, 142.2375, 142.2380, 316.223, 316.239, 491.В, ІІ 408.В, *повт.* І 168.159 (2 р.), *у спол.* ІІ 31.140, 126.1792, 514.В, 2. І 26.70, 100.890, 473.В, ІІ 93.27, *у спол.* І 55.24, 110.1207, 3. І 29.39, 420.В, 462.В, 463.В, *образн.* І 112.1276, 200.51, **чует** 1. І 130.1961, ІІ 228.48, **чуето** 2. І 199.4, **чуте** 1. І 101.921, 303.351, 4. І 122.1638, **чуют** 1. І 330.10, 3. *у спол.* а) ІІ 165.40, VI 193.5, **чув** 1. І 375.49, 375.50, ІІ 46.39, 54.189, 85.22, 85.28, VI 41.15, *образн.* І 199.20, *у спол.* І 152.22, 235.208, 235.210, ІІ 313.347, 2. І 150.П (2 р.), 156.126, ІІ 54.210, 54.212, 408.В, VI 21.10, 26.6, 130.35, 138.17, 177.1, 210.32, 211.25, 226.11, 3. *у спол.* б) І 397.58, **чула** 1. І 367.270, 462.В (2 р.), *у спол.* ІІ 321.664, 2. І 162.356, 163.413, **чуло** 3. *образн.* І 49.68, **чули** 1. І 26.58, 27.35, 287, 201.101, 341.42, ІІ 30.64, 94.37, *у спол.* ІІ 17.394, 2. І 155.83, ІІ 20.15, 408.В (2 р.), *повт.* ІІ 31.75 (2 р.), 31.79 (2 р.), 31.80, *у спол.* ІІ 399.В, **будеш чуті** 2. *у спол.* ІІ 188.89, **чули** б 1. І 331.58.

ЧУТИСЬ (1). *Безособ.* Ще як були ми козаками, А унії не **чутись** було. Тойді то весело жилось!.. ІІ 396.В.

ЧУТКА (6). Минає рік, І другий минає, І четвертий, і десятий, А **чутки** немає. І 234.157. за гроші спасібі вам, єдиний мій друже, у мене ще осталося трохи.. а якщо пошлють весною в степ на Раїм, бо є така **чутка**, то тойді вже проситиму VI 45.28.

О *Одн. Н.* **чутка** І 304.393, ІІ 53.179, VI 45.28, *Р.* **чутки** І 234.157, 234.158, VI 152.36.

ЧУТКИЙ (1). На панщині пшеницю жала,.. Пішла в снопи, пошкандиба[ла] Івана

сина годувать.. Розповіла, нагодувала, По-
пестила; і **чутким** сном, Над сином сидя,
задрімала. II 476.B.

ЧУТНО (4). *Присудк.* Минає час—
чутно з палат Ниначе крик II 384.B /
чутно єсть, що царь хоче Весь мир поло-
нити. I 500.B.

◇ **чутно** I 499.B, 500.B, 526.B, II 384.B.

ЧУТЬ¹ *див. ЧУТИ.*

ЧУТЬ² (3). *Присл. Ледве.* Понад Дніп-

ром козак іде.. Чого ж смутний невеселий
Іде — **чуть** не плаче? I 112.1273. Оксану ви-
хопив **чуть** живу Ярема з льоху та й по-
линув У Лебедина... I 131.1986.

◇ **чуть** I 112.1273, 131.1986, 430.B.

ЧУХАТИ (1). *У спол. чухати чуби —*
про жест, який виражає нерозуміння, здивування. А ми дивились і мовчали Та мовчки **чухали** чуби. II 280.17.

Ш

ШАБЕЛЬКА (1). *Пестл. до шабля.*
Шляхта релетує, А магнати палять хати,
Шабельки гартують. I 82.292.

ШАБЛЮКА (1). I **шаблюка**, мов гадюка,
Й ратище-дрючина, I самопал семи-
пядний Повис за плечима. I 281.308.

ШАБЛЯ (6). З передсвіта до вечора..
Летить стріла калéная, Бряжчить **шабля** о
шеломі II 339.4. Випровожала сестра свого
брата. А сірому сиротина Випровожала; ко-
ня напувала До зірніці із криниці, Вино-
сила зброю — **шаблю** золотую I рушницю-
гаківницю. II 42.29. *У прикл. спол. меч-шабля*
(1). Заревли великі дзвони, Щоб сід-
лали хлопці коні, Щоб мечі-**шаблі** гост-
рили II 42.15.

◇ *Одн. Н. шабля* II 339.4, *З. шаблю* II 42.29,
43.64, *Мн. З. шаблі* II 496.B, *у прикл. спол.* II 42.15,
О. шаблями I 227.22.

ШАГ (10). *Старовинна монета, півкопійки.* Діду, серце, голубчику, Заграй яку-
небудь, Я **шага** дам. I 154.57. я в Волощині
була.. Близнят в Бендерах привела.. Та вже
дома Без кадила, без кропила За три **шаги**
охрестила I 365.185. *Повт.* (2). Я два **шаги**,
два **шаги** Пропила, За копійку дудника
Найняла. II 144.9.

◇ *Одн. Р. шага* I 537.B, *З. шага* I 38.413, 154.57,
II 426.B, *Мн. З. шаги* I 365.186, *повт.* II 144.9
(2 р.), за **шаги** I 283.412, 352.45, 365.185.

ШАЖОК (1). *Пестл. до шаг.* Хто йде,
йде — не минає: Хто бублик, хто гроші; Хто
старому, а дівчата **Шажок** міхonoші.
I 46.722.

ШАЛЬ (2). Знаєш, Маню, У городі те-
пер армяни, Купи собі, мамуню, **шаль**.
— Мені не треба тії **шалі**. II 221.32.

ШАНОБНИЙ (2). 1. *Такий, що виражає*
повагу, пошану (1). Спасибі вам, мій ши-
рий, мій єдиний земляче, за ваш **шанобний**

лист, котрий я читаю, дивуюсь і не нади-
вуюсь VI 186.3.

2. *Той, до якого ставляться з повагою, пошаною* (1). Вельми і вельми **шанобная** і
любая моя пані Мар'є Васильєвно! Спасибі
вам, моє серце єдине, за ваше щиро лас-
каве привітання. VI 186.28.

◇ *Одн. Н. шанобная* 2. VI 186.28, *З. (за) ша-*
нобний 1. VI 186.3.

ШАНУВАТИ, ШАНУВАТЬ (9). 1. *Пова-жати* (8). Старий батько іде рядом, Настав-
ляє сина. Як у війську пробувати, Старших
шанувати I 281.321. Хто ж нас **шануватиме**,
як ми самі себе не **шануєм**? VI 170.5. *Об-*
разн. (1). ведуть Старого дурня муштрова-
ти. Щоб знав, як волю **шанувати** II 48.121.

2. *Перен. У спол. шанувати себе — не*
піддаватися спокусі, берегти дівочу честь
(1). Недоля не бачить, з ким їй жартувати,
А люде хоч бачать, та людям не жаль: «Не-
хай, кажуть, гине ледача дитина, Коли не
зуміла себе **шанувать**» I 39.465.

◇ *шанувати* 1. I 281.321, *образн.* II 48.121,
шанувать 1. II 410.B, 2. I 39.465, *шанує* 1. I 15.18,
шануєм 1. VI 170.5, *шанували* 1. II 58.9, *шануватиме*
1. VI 170.4, *шануйте* 1. II 172.233.

ШАНУВАТИСЯ, ШАНУВАТИСЬ (3). 1. *Не*
піддаватися спокусі, берегти дівочу
честь (1). Отаке-то лихо, бачите, дівчата..
Шануйтєся ж, любі, в недобру годину Щоб
не довелося москаля шукать. I 39.466.

2. *Гідно себе поводити, поважати ко-гось* (2). Ми то! Ми то людям покажемо
Оцих безталанних Та навчимо **шануватись**
Паничів поганих! II 186.11.

◇ *шануватись* 2. II 186.11, *шануйтєся* 1. I
39.466, 2. I 104.1001.

ШАНУЄМИЙ (4). Давно, дуже давно
ми з вами не бачились, щиро **шануємиий**
Яков Васильєвич! VI 224.35.

◇ *Одн. Н.* шануємий VI 200.3, 222.17, 224.35, 226.5.

ШАНУЮЩИЙ (1). Коли цьому правда, і буде можна, то вручите Федорові рекомые вещи.. **Шанующий** вас Т. Шевченко VI 219.30.

ШАПКА (12). Ой заграй, заграй, синесеньке море Та під тими байдаками, Що плывуть козаки, тільки мріють **шапки**. Та на сей бік за нами. I 199.11. *У порівн.* (1). Із куряви щось вигляне І знов пропадає. Ніби **шапка** через поле Котиться, чорніє... I 281.340 // *У спол.* **шапку** ламати — *піддесливо кланятися* (1). бакалярів розігнали За те, що **шапки** не ламали у Острій брами. II 157.8.

◇ *Одн. Н.* шапка *у порівн.* I 281.340, *Р.* шапки *у спол.* II 157.8, без шапки I 249.404, *З.* шапку I 61.55, 61.63, 115.1376, II 157.18, *М.* у шапці II 79.110, *Мн. Н.* шапки I 199.11, *Р.* шапок I 375.30, *З.* шапки II 54.192, *О.* шапками I 202.132.

ШАПЛИК (1). Широка низька бочка. Аж ось і сам старий іде Із города, носив продати Барилко добре та **шаплик**. II 490.В.

ШАПЛИЧОК (1). *Зменш.-пестл. до шаплик.* старий іде З ціпочком тихо попід тином: Носив у город **шапличок** Продать. II 316.467.

ШАПОЧКА (3). *Зменш.-пестл. до шапка.* [Діти] стали хвалитись Обновами.. тій стьожку, Тій стрічку купили. Кому **шапочку** смушеву II 197.9. А наймичка.. Кіп із вісім заробила Ї Маркові купила Святу **шапочку** в печерах I 319.347.

◇ *Одн. З.* шапочку I 319.347, II 88.8, 197.9.

ШАРОВАРИ (1). У садочок входить молодий хлопець.. в короткому синьому жупанку, в зеленних **шароварах** II 168.Рем.

ШАРПАК (1). Глузливе називання бідняка. Отак і виріс [козак] сиротою, У наймах. Сказано, **шарпак**, То й одружився собі так: Узяв хорошу та убогу,—Звичайне, наймичку. II 105.50.

ШАСТЬ (1). *Присудк. Про швидкий, раптовий рух.* Н[астуся]: Добре, тату... (І веселенька **шасьт** у хату). II 167.104.

ШАТАТИСЬ (1). *Фам., образн. Про славу.* За тобою чимчикую: Ти хоча й пишалась І з п'яними кесарями По шинках **шаталась** I 475.В.

ШАТРО (5). Ішли цигане.. Ішли, ішли, а потім стали. **Шатро** край шляху розп'яли I 360.30 *Шат* ось лихий царя несе З законами, з мечем.. підкрались, зайняли Отари з

поля; а п[а]суших, І **шатра** їх, убогі куші.. все взяли II 351.15.

◇ *Одн. З.* шатро I 360.30, на шатро I 363.118, *О.* за шатром I 361.36, 533.В, *Мн. З.* шатра II 351.15.

ШАФАРИК (5). *Прізвище видатного чеського ученого.* В. С. Караджич, **Шафарик** і иніє не постриглися у німці.. а остались слав'янами, щирими синами матерей своїх I 375.57. *Зверт.* (1). Слава тобі, **Шафаріку**, Вовіки і віки! Що звів еси в одно море Слав'янські ріки! I 263.68.

◇ *Одн. Н.* Шафарик I 375.57, *Р.* до Шафарика I 483.В, *Д.* Шафарикові I 262.Присвята, *З.* Шафарика I 333.115, *К.* Шафаріку *зверт.* I 263.68.

ШАШІЛЬ (2). *Образн.* (1). Минуло все, та не пропало, Остались **шашелі**: гризуть, Ж[е]руть і тлять старого дуба... II 367.5. *Образн., зверт.* (1). Козак безверхий упав, Розтропчить трон. Роздавить вашого кумира, Людській **шашелі**. II 367.14.

ШАШЛИК (2). [Цигане] Огонь чималий розвели І кругом його посідали. Хто з **шашликом**, а хто і так, Зате він вольний, як козак I 361.33. Не злодії з Гамалієм Ідять мовчки сало Без **шашлика**. I 202.112.

ШВАЙКА (2). *У порівн.* (1). По тім боці Твердиня й дзвіниці, Мов та **швайка** загострена I 249.396. *У приказці* (1). Ох, старі голови та розумні; химерять-химерять, та й зроблять з лемеша **швайку**. I 101.914.

ШВАЧКА (4). *Прізвище одного з видатних ватажків Коліївщини.* Прийди з того Межигор'я, Наш славний Палію, Подивись, що той **Швачка** У Фастові діє! II 125.27.

◇ *Одн. Н.* Швачка II 125.27, 126.39, *у назві* II 125.Зат., *З.* на Швачку II 427.В.

ШВЕДИ (1). Наробили колись **шведи** Великої слави, Утікали з Мазепою В Бендери з Полтави. II 29.1.

ШВЕДСЬКИЙ (1). А з вольними козаками Що я виробляла?.. Думала, з Богданом От-от уже поховала. Ні, встали, погані, Із **шведською** прибудую... I 300.253.

ШВЕДЧИНА (2). Що ж діялось по **Шведчині**! То й вони [козарі] злякались, Онімилі з переляку II 30.57. Мене носив проклятий пароход у **Шведчину** І Датчину. VI 25.10.

ШВЕЦЬ (1). *У приказці, у порівн.* Чи давно чоловік мені радив, щоб я бив лихом об землю, як той **швець** мокрою халлявою об лаву. А його вже й поховали! VI 82.24.

ШВИДЕНЬКО (15). *Присл. 1. Негайно* (11). Тричі наймичку у Київ Катря провожала.. І молила бога, Щоб швиденько верталася. І 320.380. Напишіть мені швиденько. Чи можна буде послать вам 100 екземп[лярів] Кобзаря? VI 222.39.

2. *Бистро, з великою швидкістю* (4). Отож сидять, А сонце праведне швиденько.. котиться. II 313.343. Сотник: «Побіжу ж я швиденько, а ти тут, моя любко, погуляй собі» II 174.291.

О швиденько I. I 320.380, VI 25.28, 54.4, 140.17, 205.32, 206.12, 206.30, 212.22, 220.9, 222.23, 222.39, 2. II 174.291, 313.343, 317.503, 319.580.

ШВИДКИЙ (2). Мабуть дорога Швидка завадила тобі? II 490.V // *Короткий* (1). Я вже другий місяць як гнию в петербурзькому болоті, та тільки сьогодні урвав швидкий час, щоб написати вам VI 197.7.

ШВИДКО (17). *Присл. 1. Незабаром, за короткий час* (16). [Гонта] Зрівняв землю, покрив дерном Щоб ніхто не бачив, Де полягли.. Голови козачі. «Спочивайте, виглядайте, я швидко прибуду». I 143.2423. Поклонися усім родичам од мене, а надто дідові.. Скажи, нехай не вмира, швидко побачимось VI 15.25. Послав я тобі не надписаних п'ять книжок Кобзаря. Може тобі ще треба буде, то напиши, бо його швидко й не стане. VI 206.16. *Повт.* (2). «Коли то те буде?» «Швидко, швидко, моя рибко. Молись тільки богу». I 163.399.

2. *Бистро, з великою швидкістю* (1). Як-то швидко ті літа минають VI 82.4.

О швидко I. I 143.2423, II 289.7, VI 15.25, 19.28, 29.32, 57.30, 145.20, 147.20, 164.29, 166.32, 194.29, 196.14, 206.16, 218.30, *повт.* I 163.399 (2 р.), 2. VI 82.4.

ШВИДЧЕ (28), **ШВИДШЕ** (4). *Присл. 1. Вищий ступінь до швидко* 1. (23). Серце якось лихорадочно б'ється. Ох, якби-то його швидче успокоїли! VI 138.13. відціля видніше буде, Як той розкопуватимуть лях. Коли б вже швидче розкопали, Тойді б у рай нас повпускали. I 293.8.

2. *Вищий ступінь до швидко* 2. (9). Чи чуєш ти, Катерино? Біжи зустрічаті!.. Біжи швидче I 323.502. *Повт.* (4). Швидче, коню, швидче, коню. Поспішай додому! I 7.171. Тв їх достобіса! Які груші уродили! Збивайте, хлоп'ята! Швидче! швидче! I 122.1653.

О швидче I. I 143.2426, 293.8, 323.503, VI 20.3, 23.21, 28.9, 33.9, 138.13, 140.3, 162.39, 201.24, 207.11, 209.40, 215.18, 220.15, 220.24, 221.3, 223.20, 227.29,

228.19, 229.11, 2. I 84.329, 127.1856, 323.502, *повт.* I 7.171 (2 р.), 122.1653 (2 р.), швидше I. I 281.331, II 174.289, 2. II 54.213, 174.310.

ШВИДЧЕНЬКО (1). *Присл.* Тричі наймичку у Київ Катря провожала.. І молила бога, Щоб швидченько верталася I 507.V.

ШЕЛЕСНУТИ (1). *Стрибнути з шумом у воду, плюснути.* Кругом дуба русалоньки Мовчки дожидали; Взяли її, сердешную, Та й залоскотали.. Треті півні: кукуріку!— Шелеснули в воду. I 6.140.

ШЕЛЕСТ (1). Пішов шелест по діброві; Шепчуть густі лози. А дівчина спить під дубом При битій дорозі. I 6.153.

ШЕЛЕСТИТИ (3). Шелестить Пожовкле листя по діброві. I 136.2124.

О шелестить I 136.2124, 282.353, 349.2

ШЕЛЕСТЬ (3), **ШЕЛЕСЬ** (2), **ШЕЛЕСТ** (1). *Присудк. Про раптовий, швидкий рух.* Придбав сірома грошенят.. Та до вдовівни навпростець Шелесть за рушниками! II 50.42. Та й заплакав сіромаха, На кий похилившись. Плаче собі тихесенько... Шелест!.. коли гляне: Попід гаєм, мов ласочка, Крадеться Оксана. I 93.651. *Повт.* (2). Шелесь, шелесь по дубині, Шапки хлопці погубили II 54.191.

О шелест I 418.V, II 50.42, 251.86, шелесь *повт.* II 54.191 (2 р.), шелест I 93.651.

ШЕЛОМ (2). *Старовинний головний убір воїна, яким захищаються від удару холодною зброєю.* З передсвіта до вечора.. Бряжчить шабля о шеломи, Тріщать списи гартовані II 339.4.

О Мн. З. о шеломи II 339.4, М. на шеломах II 496.V.

ШЕЛЯГ (8). *Дрібна монета.* Горить Микита в сірій свиті! Шеляга виймає I за того остатнього Музику наймає II 78.34. Послав би вам грошей на все сіє, так дасьбі, до шеляга пропали. VI 42.8.

О Одн. Ш. шеляга I 90.537, 90.546, 90.548, до шеляга VI 42.8, З. шеляга II 78.34, на шеляг II 175.348, М. по шелягу II 77.12, 79.104

ШЕЛЬМА (3). *Лайл.* Ще раз шельму! ще раз!.. годі! Вибачай, проклятий! Добрийвечір! а де дочка? I 88.460. *Зверт.* (2). «Брешеш, шельмо!» «Коли брешу, Нехай бог карає!» I 88.468.

О Одн. З. шельму I 88.460, К. шельмо *зверт.* I 88.468, 97.791.

ШЕПІТ (2). Шепочуться антипапи, Аж стіни трясуться Од шепоту. I 268.205.

О *Одн. Р.* від шопоту І 488.В, од шепоту І 268.203.

ШЕПНУТИ (1). Потім трохи полегшало, «Покличте Лукію», **Шепнув** [пан], та аж затрусився. І 538.В.

ШЕПОТАТИ, ШЕПОТИТИ (5). Зійшовся люд, і **шепотіти**, Що щось непевне з людьми буде Во Іудеї. ІІ 314.368. Аж гуде, З усіх усюд народу йде, Та щось **шепочуть** про отруту ІІ 225.210. Трохи одпочила Стара мати недобита. Живущою силу Сила ночі оживила. Встала, походила Коло замкнутої брами Та щось **шепотала**. ІІ 278.524. **Образн.** (1). Гай **шепоче**, гнуться лози В яру при дорозі ІІ 208.21.

О **шепоче** ІІ 451.В, **образн.** ІІ 208.21, **шепотить** ІІ 314.368, **шепочуть** ІІ 225.210, **шепотала** ІІ 278.524.

ШЕПОТАТИСЯ (4). Зашипіли, мов гадюки, Ченці в Ватикані... **Шепочуться** антипапи, Аж стіни трясуться І 268.203. **Образн.** (3). Понад ставом увечері **Шепочеться** осока, Дожидає в темнім [гаї] Дівчинонька козака. І 234.183. **Шепочеться** Авиньйона З римськими ченцями І 268.201.

О **шепочеться образн.** І 234.183, 268.201, ІІ 60.61, **шепочуться** І 268.203.

ШЕПОТИННИК (1). *Додошник, обмовник.* Вольський мені пише, [що] тепер зробити нічого не можна. Пек йому, тому **шепотинникові** Парчевському, може той клапоть [землі] од нас не втече. VI 200.26.

ШЕПАТИ (15). Мабуть, душно На перині слати Одинокій, молоденькій; Ні з ким розмовляти,— Одна **шепча**. І 87.431. Набралось люду, аж гуде, Та все щось **шепчуть** про отруту ІІ 451.В. **Образн.** (3). Тільки вітер з осокою **Шепче**: «Хто се, хто се Сидить сумно над водою, Чеше довгі коси?» І 169.205.

О **шепата** ІІ 471.В, **шепча** І 87.431, 166.103, 323.523, 362.83, 367.269, ІІ 225.191, **образн.** І 152.2, 169.205, **шепчуть** ІІ 381.В, 451.В, **образн.** І 7.154, **шепта** ІІ 335.В, **шептала** ІІ 317.292, 361.63.

ШЕРЕПА (1). *Про незграбну, потворну жінку. Фам.* А надто о Хариті: чи ти казав їй про мене і що вона тобі сказала? Будь ласкав, поверни цим ділом на мою руку, а то не втерплю — одружусь з такою шерепою, що і тобі сором буде. VI 206.37.

ШЕРЕТУВАТИ (1). *Обдирати лузку на зерні.* Мельник меле, **шеретує**, Обернеться, поцілує ІІ 140.5.

ШЕШТЕРНЯ (1). Їде шляхом до Києва Берлин **шештерню** І 46.728.

ШЕФ (1). Книжник Кожанчиков заходився був печатати мою поезію, так **шеф** жандармів запертив. VI 186.16.

ШИБЕНИЦЯ (2). Скрізь по селаш **шибениці**; Навішано трупу І 119.1527.

О *Мн. Н.* **шибениці** І 119.1527, **шибениці** І 438.В.

ШИБЕНИЧКА (2). *Змеш.-пестл.* до **шибениці**. А він, маленький, неповинний, Святу **шибеничку** кинув І заридав ІІ 318.559. У *прикл. спол.* хрестик-**шибеничка** (1). Дітей зостріла, і зомліла, І трупом пала, як узріла Той хрестик-**шибеничку**. ІІ 318.554.

ШИНЕЛЬ (4). через три місяці я опинився в Орській крепости в салдатській сирій **шинелі** VI 39.20. Вона.. помандрувала за москалем.. Така острижена прийшла В старій **шинелі**, та змарніла. Либонь таки і одуріла. ІІ 445.В.

О *Одн. М.* в **шинелі** ІІ 445.В, VI 39.20, 43.29, 92.14.

ШИНКАР (8). Шинкар знає, наливає І не схаменеться І 78.149. *Зверт.* (2). «Грай, кобзарю, лий, **шинкарю!**» — Козаки гукали. І 78.147. **Образн.** (1). Мов бритвою, старий голить Усе, що даси. Мужика, й **шинкаря**, Й сироту кобзаря. І 394.16 // *Перен.* (2). Царів, кровавих **шинкарів**, У пута кутію окуй, В склепу глибокім замуруй. ІІ 332.10.

О *Одн. Н.* **шинкар** І 78.149, **шинкарь** І 422.В, **З. шинкаря образн.** І 394.16, **К. шинкарю зверт.** І 78.147, 79.159, *Мн. Н.* **шинкарі** І 268.230, *Д.* **шинкарям перен.** ІІ 332.1, **З. шинкарів перен.** ІІ 332.10.

ШИНКАРКА (6). восени на улиці Сотника убито! А може вмер неборака, Од **шинкарки** йдучи? ІІ 176.393. У *порівн.* (1). Не знаю, Для чого справді ми читаєм Святу заповідь його! Честную кров його п'ємо, Мов у **шинкарки** меду чарку... ІІ 461.В. *Назва пісні* (1). Отакий-то Перебендя.. Заспіває про Чалого — На Горлицю зверне; З дівчатами на вигоні — Гриця та веснянку. А у шинку з парубками — Сербина, **Шинкарку** І 25.28 // *Перен.* *Про славу.* *Зверт.* (1). А ти, задрипанко, **шинкарко**, Перекупко п'яна! Де ти в ката забарилась З своїми лучами? ІІ 286.1.

О *Одн. Р.* од **шинкарки** ІІ 176.393, у **шинкарки у порівн.** ІІ 461.В, **З. шинкарку у назві** І 25.28, *О.* з **шинкаркою** ІІ 188.104, **К. шинкарко образн.**, *зверт.* ІІ 286.1, *Мн. О.* з **шинкарками** ІІ 35.21.

ШИНКУВАТЬ, ШИНКУВАТИ, ШИНКОВАТИ (8). (*Кобзар грає й приспівує*) «..Торгувати, шинкувати Буду чарочками, Танцювати та гуляти Таки з паробками».

І 125.1760 //Перен. Марно витратити, розливати (5). І на апостольським престолі Чернець годований сидить. Людською кровію шинкує І 265.92.

О шинкувати перен. І 422.В. шинкує перен. І 265.92. шинкувала перен. І 299.227, буду шинкувати І 125.1760, буду шинкувати І 441.В. будем шинкувати перен. І 106.1077, будем шинкувати перен. І 433.В. будете шинкувати І 125.3.

ШИНОК (24). Ой я свого чоловіка В дорогу послала, А од шинку та до шинку Стежечку топтала. І 120.3. Ширий пан.. У світі ходить меж панами, І п'є горілку з мужиками, І вольнодумствує в шинку. І 88.19 *Образн.* (6). Було колись в Україні— Лихо танцювало, Журба в шинку мед, горілку Поставцем кружала І 60.23. Долиною козак іде Та у журби питається:— Де та доля випається? Чи то в шинках з багачами? Чи то в степах з чумаками? І 294.5.

О *Одн. Р.* до шинку І 67.147, 128.1888, І 120.3. коло шинку І 375.27, од шинку І 120.3. *М.* в (у) шинку І 25.27, 375.22, 416.В, І 32.24, 88.19, 120.27, 251.105, 251.119, 415.В, VI 201.7, *образн.* І 60.23, І 270.235, 414.В, 480.В, *Мн. Н.* шинки І 374.19, *З.* шинки І 35.21, *М.* в шинках *образн.* І 294.5 по шинках І 266.136, *образн.* І 286.20.

ШИНОЧОК (2). *Зменш.-пестл. до шинок.* Поки села, Поки пани в селах, Будуть собі тягтися Покритки веселі По шиночках І 186.17.

О *Одн. М.* в шиночку І 202.21, *Мн. М.* по шиночках І 186.17.

ШИРОКИЙ (92). 1. *Такий, що має велику протяжність у поперечнику* (61). Реве та стогне Дніпр **широкий**, Сердитий вітер завива І 3.1. Босфор аж затрясся, бо зроду не чув Козацького плачу; застогнав, **широкий**, І шкурою сирій бугай стрепенув І 199.21. У оранді на селі, На **широкому** столі Сліпі лірники сиділи І 79.102. *Образн.* (7). У всякого своя доля І свій шлях **широкий** І 239.2. Не вертаються три брати, По світу блукають, А три шлях[и] **широкої** Терном заростають. І 388.31 //Про крону дерев і под. (6). **Широкая**, високая Калино моя, Не водою до сід сонця Поливаная. І 387.36. [Марія] лопух рясний **Широкий** вирвала, й накрила.. Головоньку свою смутную І 485.В.

2. *Такий, що займає великий простір* (30). А за що, їйбогу, не знаю! А все-таки її люблю, Мою Україну **широку** І 201.48. І передо мною Ніби море заступають **Широкої** села З вишневими садочками І 90.22

//Як епіт. до слів «степ», «поле», «світ» (21). Світ, бачся, **широкий**, Та нема де прихилитись В світі одиноким. І 35.294. *Повт.* (2). О боже мій! Якєє ти, поле! Свое поле! Яке то ти **Широке.. широке!..** Як та воля І 107.121.

3. *Просторий (про одяг)* (1). І одинокий В порфірі довгий і **широкий** Середь гарема царь Саул, Зробивши сам на караул, Та й одурів. І 500.В.

О *Одн. Н.* **широкий** 1. І 3.1, 5.80, 22.49, 48.5, 113.1292, 113.1306, 199.21, І 102.6, 306.66, 336.30, *образн.* І 239.2. 2. І 35.294, 76.38, І 361.5, 372.18, 443.В, 502.В, **широкий** 1. І 436.В (2 р.), 552.В, І 422.В, 446.В, 482.В, 2. І 421.В, **широка** 1. І 308.4, І 8.9, **широкая** 1. І 387.36, І 471.В, **широке** 1. І 26.46, 48.8, 2. *повт.* І 107.121 (2 р.), **широке** 1. І 112.1256, *Р.* (з, зо) **широкого** 1. І 284.464, 2. І 257.343, (з-за, із-за) **широкого** 1. І 7.7, 58.30, 298.16, (ради) **широкого** 1. VI 19.9, (серед) **широкого** 2. І 354.3, І 464.В, (із) **широкої** 1. VI 130.4, *З.* **широкий** 1. І 202.122, І 485.В, 2. І 78.116, **широкий** 1. І 467.В, 2. І 422.В, **широкого** 1. І 436.В, (в) **широкий** 1. І 521.В, І 208.13, (на) **широкий** 1. І 218.20, 306.64, 2. І 46.48, (в) **широкий** 1. І 446.В, (на) **широкий** 2. І 405.В, **широку** 2. І 201.48, **широкою** 1. І 306.53, 2. І 145.1, **широке** 1. І 33.15, **широке** 1. *образн.* І 190.11, (на) **широке** 1. І 13.96, *О.* (над) **широким** 1. І 373.63, *М.* (в) **широкому** 1. І 25.64, (на) **широкому** 1. І 79.102, (на) **широким** 2. І 80.210, 225.16, І 204.19, (в) **широкий** 2. І 424.В, 3. І 500.В, (на) **широкий** 2. І 26.69, 331.60, (на) **широкому** 1. *образн.* І 262.15, (в) **широким** 2. І 68.19, *Мн. Н.* **широкі** 2. І 68.16, І 479.В, **широкі** 1. І 387.40, *образн.* І 388.1, 388.31, І 292.41, 2. І 90.22, 111.55, 278.556, *З.* **широкі** 1. І 387.54, (на) **широкі** 1. І 107.113, *О.* **широкими** 1. І 26.63, 241.71, 387.50, (з) **широкими** 1. І 263.64, (за) **широкими** 1. І 162.387, *М.* (в) **широких** 1. І 555.В, І 65.134, (на) **широких** 1. *образн.* І 263.67.

ШИРОКО (1). *Присл.* Нехай душі козацької В Україні витають— Там **широко**, там весело І 22.46.

ШИРОКОЛИСТІЙ (1). А кругом **Широколистий** тополі, А там і ліс, і ліс, і поле, І сині гори за Дніпром. І 9.40.

ШИРОКОПОЛИЙ (2). 1. *З широкими полами (про одяг)* (1). в багрянці **широкополий** Ходив по храміні, ходив, Аж поки, лобом неширокий, В своїм гаремі одинокий, Саул сердега одурів. І 500.В.

2. *Перен. Такий, що займає великий простір, безмежний* (1). Як умру, то поховайте Мене на могилі, ..Щоб лани **широкополий**, І Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве ревучий. І 354.5.

О *Одн. М.* (в) **широкополий** 1. І 500.В, *Мн. Н.* **широкополі** 2. І 354.5.

ШИРШАТИ (1). Сижу собі та все дивлюся На хрест високий із тюрми. Див-

люсь, дивлюся, помолюся: І горе, горенько моє.. Затихне трохи. І тюрма Неначе **ширшає**. ІІ 265.41.

ШІРЯТИ (1). *Образн.* А думка край світа на хмарі гуля. Орлом сизокрилим літає, **ширяє** І 26.62.

ШИТИ (5). 1. (3). І княгиня з дитиною Не тією стала. Ніби на світ народилась — Гралась, веселилась... І княжні своїй маленькій Сорочечки **шила**. ІІ 11.149.

2. *Вишивати* (1). Дивувалась [мати], що се таке Мар'яну спіткало? Чи не пристріт? Сяде **шити** — Не те вишиває І 158.194.

◆ *У спол.* **шити** в дурні — *обдурювати* (1). Нехай собі, Кого знає, **шиє** Брехня в дурні ІІ 410.В.

◆ *У шити* 2. І 158.194, *шиє* 1. ІІ 312.295, *у спол.* ІІ 410.В, *шіє* 1. ІІ 488.В, *шила* 1. ІІ 11.149.

ШИТИЙ (8). 1. *Вишитий* (6). Везе Марко Катерині Сукна дорогого, А батькові **шитий** пояс Шовку червоного. І 322.482. А сірому сиротина Випровожала.. Дарувала **шиту** шовками хустину, Щоб задушував на чужині. ІІ 43.33.

2. *Пощитий. У приказці* (1). Правда, мудрі! Спасибі за раду. Теплий кожух, тільки шкода — Не на мене **шитий** І 77.98.

◆ *У спол.* ликом **шитий**. *Жарт.* (1). гріх нам великий забувать хоть і ликом **шитого**, та все-таки земляка вашого. VI 50.25.

◆ *Одн. Н.* **шитий** 2. *у приказці* І 77.98, *шита* 1. ІІ 43.36, *шитає* 1. І 256.77, *З.* **шитого у спол.** VI 50.25, *шитий* 1. І 322.482, *шиту* 1. ІІ 43.33, *шиту* 1. ІІ 404.В, *Мн. З.* (на) **шиті** 1. І 345.209.

ШИЯ (3). І пальцями старий сотник Настусині коси.. Докупи сплітає, То розплітає та круг шії Тричі обмотає!.. ІІ 165.59
// *У спол.* **шию** підставляти — *коритись* (1). Ййбогу, Овеча натура; Дурний **шию** підставляє І не знає за що! І 338.53.

◆ *Одн. Р.* **круг шії** ІІ 165.59, *З.* **шию у спол.** І 338.53, *на шию* ІІ 335.11.

ШІСТЬ (2). Перелицювавши шлях-дорогу, я того ж дня.. купив полог од комарів вольських, зшив із **шести** листів паперу тетрадь VI 141.30.

◆ *Р.* із **шести** VI 141.30, *З.* **шість** І 499.В.

ШКАНДИБАТИ (14). 1. *Кульгати* (6). Коло пустки на млині Москаль **шкандибає**. І 391.16. Ідуть.. дівчата, А дід (сердешний інвалід) за ними гнеться, **шкандибає** ІІ 358.14.

2. *Ледве іти, їхати, кульгаючи* (8). По улиці попідтинню Вдова **шкандибає** Під дзвіницю, сердешная ІІ 122.4. А за ними кобзар Волох Переваги-ваги **Шкандибає** на конику, Козакам співає І 117.1445. *Образн.* (1). Може, ще раз зустрінемося, Поки **шкандибаю** За Яремою по світу, А може... й не знаю. І 86.391.

◆ *У шкандибаю* 2. *образн.* І 86.391, *шкандибає* 1. І 391.16, ІІ 55.255, 56.268, 254.229, 358.14, 415.В, 2. І 40.477, 105.1044, 117.1445, 154.42, 242.142, 318.337, ІІ 122.4

ШКАПОВИЙ (1). *Зроблений з кінської шкіри.* Тій стрічку купиш. Кому шапочку смушеву, Чобітки **шкапові**, Кому свитку. ІІ 197.10.

ШКВАРИТИ (1). *Образн.* О горе! горенько мені! І де я в світі заховаюсь? Щодень пілати розпинають, Морозять, **шкварять** на огні! ІІ 300.12.

ШКВАРЧИТИ (1). *Образн.* Робота моя аж **шкварчить**, а ти ані тельня! VI 206.32.

ШКОДА (39). *Присудк.* 1. *Про співчуття комусь* (7). «Оксано, Оксано!» — Ледве вимовив Ярема, Та й упав додолу. «Еге! ось що... **Шкода** хлопця» І 115.1391. Титяся Піунова хоче покинуть Нижній Новгород, і добре зробить, їй тут погано, воно тут захрясне і пропаде.. **Шкода** буде такого молодого добра. VI 163.13.

2. *Про почуття досади з приводу якоїсь втрати* (16). А ви в ярмі падаєте Та якось раю На тім світі благаєте? Немає! немає! **Шкода** й праці. І 240.37. **Шкода** і оливо тушити. Бо де нема святої волі, Не буде там добра ніколи. ІІ 75.231. Дивіться на мене: я виплакав очі. Мені їх не шкода, мені їх не жалю. І 161.323. *Повт.* (2). «**Шкода** муру Старосвітська штука. А ще гірше Богданови Муровали руки». «Богданови? **шкода! шкода!** Гетманської праці» І 440.В.

3. *У знач. «доводиться пожалкувати»* (16). Хоча б намисто було взять, Оце б повисилась... От бачиш, Тепер і **шкода**... хоч тописи! ІІ 100.282. *Повт.* (2). До стеблї все погоріло.. Посходились жалкувати, Жалю завдавати. «**Шкода, шкода!** Якби знаття, Копійчину б дбати» ІІ 51.111 // *із сполучн.* «що», «як» (10). Мабуть **шкода**, Що без пригоди, мов негода, Минула молодість моя. ІІ 238.12. Чи не найдеш там у панночки-хуторяночки в альбомі моего Івана Гуса? Добре було б, якби на-

йшов, а то шкода буде, як пропаде. VI 156.3.

◇ **шкода** 1. I 115.1391, II 95.90, 156.3, 156.8, VI 163.13, 221.10 (2 р.), 2. I 161.323, 240.37, 242.121, 275.73, 440.В, II 67.11, 75.231, 186.13, 346.7, 346.8, VI 165.37, 219.28, 219.29, 221.11, *поет.* I 440.В (2 р.), 3. I 77.97, 105.1015, II 100.282, 238.12, 307.104, VI 26.9, 27.33, 39.27, 141.36, 147.7, 156.3, 177.3, 211.15, 212.18, *поет.* II 51.111 (2 р.).

ШКОДА² (2). *Імен.* А щоб не знав він тії шкоди, То цар убив його II 71.89.

◇ *Одн. Р. шкоди* II 71.89, *М. по шкоді* II 148.23.

ШКОДА³ (1). *Присл. Даремно, дарма.* Таки ж у нашому селі Назнав я дівчину.. Так пан заклятий не дає: ..«Шкода́, каже, і не проси. П'ятсот, каже, коли даси, Бери хоч зараз...» I 396.26.

ШКОДИТИ (2). 1. *Завдавати збитків* (1). Боже сильний! Твоя сила Та тобі ж і **шкодити**. II 329.8.

2. *Безособ. У спол. не шкодить — не буде зайвим* (1). Москаль.. викопав криницю; А як він викопав, що він Оце й розкажемо в пригоді, А ви записуйте, не **шкодить** Такую річ і записать. II 249.17.

◇ **шкодить** 1. II 329.8, 2. II 249.17.

ШКОЛА (37). 1. *Учбовий заклад для дітей* (27). Удовив у м'ясиці Сина привела. Вигодувала малого, До **школи** дала. II 184.18. Петра на волю одпустили, Зиomo в Київ одвезли, І там у **школу** оддали II 222.96. *Повт.* (3). І не знаю, За що мене господь карає? У **школі** мучилось, росло, У **школі** й сивить довелось.. А все за того п'ятака, Що вкрав маленьким у дяка II 45.21.

2. *Спеціалізований учбовий заклад* (9). У *спол.*: а) воскресна **школа** — *школа для дорослих, що працювала у недільні дні* (7). А він нехай як знає спродасть [Букварі], а грошки положиш в касу воскресної **школи**. От що! VI 227.8; б) *базиліанська (базиліан) школа* — *школа ченців уніатського ордену св. Василя* (2). Младанович, товариш синів Гонти, бачив з дзвіниці, як вони умерли і як **школярів** базиліанської **школи** потопив Гонта в криниці. I 149.Прип. Базиліан **школу**, Де учились Гонти діти, Сам Гонта руйнує I 139.2270.

3. *Науки, навчання* (1). Я всяку ніч тільки й бачу во сні, що тебе, Керелівку, та рідню, та бур'яни (ті бур'яни, що колись ховався од **школи**) VI 16.15.

◇ *Одн. Н. школа* 1. VI 202.21, *Р. школи* 2. у *спол.* а) VI 227.8, у *спол.* б) I 149.Прип., до **школи** 1. I 232.88, II 184.18, 222.88, 230.33, 450.В, Із **школи** 1. II 184.19, 222.88, 320.646, од **школи** 3. VI 16.15, *Д. школі* 1. II 35.29, *З. школу* 2. у *спол.* б) I 139.2270, в) у *школу* 1. I 125.1769, 397.60, II 55.226, 158.36, 222.74, 222.96, 283.5, 319.591, 319.596, на **школу** 2. у *спол.* а) VI 228.2, *М. в* (у) **школі** 1. I 269.266, II 45.1, 56.266, VI 83.27, *повт.* II 45.21, 45.22, 45.23, *Мн. Н. школи* 1. I 327.76, 2. у *спол.* а) VI 222.28, *Р. школ* 2. у *спол.* а) VI 226.9, 226.16, *О. над школами* 2. у *спол.* а) VI 227.6, *М. в школах* 2. у *спол.* а) VI 223.2.

ШКОЛЯР (7). А ми Розлізися межі людьми, Мов мишенята. Я до школи — Носити воду **школярам**. Брати на панщину ходили II 230.34. Так отаке-то, мій голубе, нудно мені стало, що я не знаю, що у вас робиться. Та й ти таки не без того, щоб не згадав свого брата Тараса, **школяра** VI 15.14. У *порівн.* (1). [Оксаночка] Сидить було та чепурниця, Та о[т]че наш собі чита, Як той **школяр** II 445.В.

◇ *Одн. Н. школяр* II 170.195, у *порівн.* II 445.В, *З. школяра* VI 15.14, *Мн. Д. школярам* II 230.34, *З. школярів* I 140.2282, 149.Прип., *О. з школярами* II 55.240.

ШКУРА (15). 1. (3). Під хатами поміж садами. Зашиті в **шкуру** і в смолі, Гробокопателі в селі Волочать трупи II 150.28. *Образн.* (2). Босфор аж затрясся, бо зроду не чув Козацького плачу; застогнав, широкий, І **шкурою** сірий бугай стрепенув I 199.22. Кардинали.. Мов коти, гризуться За мишеня.. Та й як паки? Однієї **шури** Така сила... а м'ясива!!! I 268.210.

2. *Про людське тіло* (3). потім зняли дванадцять пас.. **шури** [з Гонти]. I 149.Прип. *Образн.* (2). Суєслови, лицемери, Господом проклаті. Ви любите на братові **Шкуру**, а не душу! Та й лупите по закону: Дочці на кожушок, Байстрюкові на придане I 328.121. а з **шкур** наших Собі багрянцю Пошив жилами твердимі I 251.481.

◆ У *спол.* (9): а) залити за **шкуру** сала — *завдати великого горя* (2). У розкоші, — хвалиш бога... А вдові убогій, Мабуть, не до його, Бо залили за **шкуру** сала II 49.18; б) **шкуру** дерти з когось — *визискувати, грабувати когось* (1). І знову **шкуру** дерете з братів незрящих, гречкосіїв I 331.46; в) з **шкурою** знімати щось — *забирати все, доочища* (1). Он глянть, — у тім раї, що ти покидаєш, Ланану свитину з каліки знімають, З **шкурою** знімають, бо нічим обуть Княжат

недорослих І 242.129; г) аж **шкура** болить — *вкрай, дуже* (1). Бувай здоровий, цілую твоїх діточок. Аж **шкура** болить — ніколи. Ширий твій Т. Шевченко. VI 227.15; д) чия на вас **шкура** — *хто ви такі* (1). Дознаються небожата. Чия на вас **шкура**, Та й засудять, і премудрих Немудрі одурять! І 332.88; е) в овніх **шкурах** — *зовні ласідні, смиріні. Слов'ян.* (1). люті звірі Прийшли в овніх **шкурах** І лазури розпустили... І 271.321; е) і душу і **шкуру** — *геть чисто, все* (1). ви й самі не знаєте, Що царики коять. А кричите, що несете І душу і **шкуру** За отечество!.. І 338.50; ж) собача **шкура. Лайл., у зверт.** (1). «Добре, годі! тепер співай!» «Не вмію, їйбогу!» «Не божище, собача **шкура**!» «Яку ж вам? Небогу?» І 90.509.

О **Одн. Н. шкура у спол.** г) VI 227.15, у спол. д) І 332.88, **Р. шкуру** 1. образн. І 268.210, 2. І 149. Прип., **З. шкуру** 2. образн. І 328.121, у спол. б) І 331.46, у спол. є) І 338.50, в **шкуру** 1. II 150.28, за **шкуру** у спол. а) II 49.18, 249.34, **О. шкурую** 1. образн. І 199.22, з **шкурою** у спол. в) І 242.129, **К. шкуру** *зверт.*, у спол. ж) І 90.509, **Мн. Р. з шкур** 2. образн. І 251.481, **М. в шкурах** у спол. е) І 271.321.

ШЛЮБА (1). *Шлюб.* Воно просто, любітєся. Та й з богом до **шлюби.** І 490.В.

ШЛЯХ (88). 1. *Дорога* (75). Мов тая ялина При долині, похилилася, Замовкла Ярина; Тільки сльози утирає, На **шлях** поглядає І 281.337. Кричать сови, спить діброва, Зірочки сіяють, Понад **шляхом**, щирцею, Ховрашки гуляють. І 36.331. [Максим] Бере заступ І лопату, Шкандибає в поле. І край **шляху** при долині.. Криницю копає! II 56.269. Давно те минуло, як тими **шляхами**, Де йшли гайдамаки,— малими ногами Ходив я та плакав, та людей шукав, Щоб добру навчили. І 144.2442. розкажи, моя зоре, Про тую Марину.. Та нищечком, щоб не чули.. А то скажуть, що на **шляху** Чинимо розбій І 94.39. Ще сонечко не зішло, А я, молоденька, На **шлях**, на дорогу Невеселя виходила. II 142.4. *Образн.* (3). Ой три **шляхи** широкії Докупи зішлись. І 388.1. Братерська наша воля Без холопа і без пана Сама собі у жупані Розвернула весела, Аксамитом **шляхи** стеле II 35.14 // *Перен.* (14). У всякого своя доля І свій **шлях** широкий І 239.2. *У прикл. спол. шлях-дорога* (2). Переділювавши **шлях-дорогу**, у того ж дня уплакував свою мізерію, книги тощо VI 141.29 /Найти **шлях-дорогу**—

потрапити (1). Велика сім'я її, небогу, осіла, а то б вона й сама собі розумно найшла **шлях-дорогу** до раю. VI 163.28.

2. *Напряг, маршрут* (2). Яким би **шляхом** не поїхав, то я думаю, що не обійдуся менше, як 200 рублями. VI 138.22.

◆ *У спол.* (11): а) **шлях** битий (6). [Вдова] Вернулася, журилася, На **шлях** битий дивилася. II 43.40 // *Перен.* (2). Тепер іду я без дороги, Без **шляху** битого... а ви! Дивуетесь, що спотикаюсь, Що вас і долю проклинаю, І плачу тяжко II 239.28. Спасибі тобі, мій давній друже Федоте, за твоє письмо. А ще більше спасибі за те, що ти діточок своїх ведеш не битим, але добрим **шляхом**. VI 220.7; б) верстовий **шлях** (1). На верстовім **шляху** в полі Корчма під вербою Стоїть собі в холодочку II 187.58; в) середохресний **шлях** (1). розняли Гонту начетверо, розвезли тіло і поприбивали на середохресних **шляхах**. І 149. Прип.; г) залізний **шлях**— *залізниця* (1). а ти стань мені за рідного брата: поцілуй свою любов жіночку.. та й гайда на залізний **шлях**. VI 156.17; д) **шляхи** таланом слати— *приносити щастя* (1). любий і ширий мій земляче, де вас бог носить.. Нехай де хоче носить, та тільки **шляхи** таланом стеле VI 42.21; е) вповні **шлях** перейти. *Етн.* (1). Дивлюсь— гетьман з старшиною. Я води набрала Та вповні **шлях** і перейшла І 294.56.

О **Одн. Н. шлях** 1. І 37.365, 38.408, *перен.* І 152.13, 239.2, у спол. а) І 104.999, **Р. шляху** 1. *перен.* II 479.В, без **шляху** 1. *перен.* І 231.65, у спол. а) II 239.28, з **шляху** 1. І 44.665, 121.1607, II 313.353, коло **шляху** 1. II 255.276, край **шляху** 1. І 360.30, II 56.269, од **шляху** 1. І 142.2362, II 257.331, *поперек* **шляху** 1. *перен.* VI 178.33, *посеред* **шляху** 1. *перен.* II 239.23, *серед* **шляху** 1. І 42.583, *перен.* II 270.222, **З. шлях** 1. І 37.364, 91.576, 367.236, VI 34.16, 36.26, *перен.* VI 148.15, *перен.*, у *прикл. спол.* VI 141.29, 163.28, 2. VI 34.17, у спол. е) І 294.56, за **шлях** 1. II 449.В, на **шлях** 1. І 12.33, 12.42, 44.662, 235.204, 281.337, II 142.4, 187.69, 265.19, 269.189, 315.407, 489.В, у спол. а) II 43.40, у спол. г) VI 156.17, **О. шляхом** 1. І 38.395, 38.397, 38.417, 46.727, 268.232, 281.329, 283.423, 2. VI 138.22, у спол. а) VI 220.7, за **шляхом** 1. II 448.В, над **шляхом** 1. II 257.340, *понад* **шляхом** 1. І 36.331, 47.750, II 188.100, **М.** на **шляху** 1. II 94.39, 313.341, *перен.* І 231.65, у спол. б) II 187.58, *по* **шляху** 1. І 148. Прип., **К. шляху** 1. І 337.28, **Мн. Н. шляхи** 1. І 45.706, *образн.* І 388.1, 388.31, *перен.* II 190.1, 292.42, у спол. а) І 14.23, **Р. шляхів** 1. *перен.* II 292.44, **З. шляхи** 1. І 37.358, 268.227, 448.В, *образн.* II 35.14, у спол. д) VI 42.21, на **шлях** 1. І 145.2485, **О. шляхами** 1. І 32.166,

144.2442, 538.В, II 121.7, 292.45, *у спол.* а) I 233.119. над шляхами I. I 245.260, понад шляхами I. II 121.8, *М.* на шляхах I. II 202.2, *у спол.* в) I 149. Прип., по шляхах I. II 421.В.

ШЛЯХЕТСТВО (2). *Збірн. Назва дрібнопомісного польського дворянства.* Сусіди мовчали, Дивилися, як королі Із Польщі втікають, Та слухали, як шляхетство Навісне гукає. I 82.287.

◇ *Одн. Н.* шляхетство I 82.287, шляхетство I 424.В.

ШЛЯХЕТСЬКИЙ (21). *Належний, властивий шляхті.* Льохи, де був захований шляхетський скарб, і досі видко, тільки вже розруйновані. I 149. Прип. Гнилий Тікич Кров'ю червоніє **Шляхетською** I 123.1672 // *Пов'язаний з шляхтою* (1). дівчата з парубками Жартують, співають Та про мене, чорнобриву, Нишком розмовляють: «Багатою дочка батька, **Шляхетського** роду». I 159.267.

◇ *Одн. Н.* шляхетський I 149. Прип., шляхетська I 89.506, шляхецька I 426.В, шляхетська I 83.308, шляхетская I 424.В, II 427.В, *Р.* шляхетського I 159.267, шляхетської I 113.1299, 124.1698, 140.2291, шляхетской I 436.В, 440.В, 446.В, *З.* шляхетського I 126.48, шляхетського II 428.В, *О.* шляхетським I 108.1147, шляхетським I 434.В, шляхетською I 123.1672, 145.2489, шляхетською I 439.В, 448.В.

ШЛЯХЕТЧИНА (2). 1. *Назва території* (1). Як убили Твого батька Івана В Шляхетчині, то ти ще був Маленьким, Степане I 276.129.

2. *Збірн. Шляхта* (1). Була колись шляхетчина, Вельможная пані; Мірялася з москалями, З ордою, з султаном, З німотою... I 82.269.

◇ *Одн. Н.* шляхетчина 2. I 82.269, в Шляхетчині I. I 276.129.

ШЛЯХ РОМОДАН (1). *Друга назва Ромоданівського шляху.* А москалі з Ромоданом В неділеньку рано Пішли собі з поповичем **Шляхом Ромоданом**. II 161.68.

ШЛЯХТА (22). *Назва дрібнопомісного дворянства, як правило, польського.* Було, шляхта, знай, чваниться, День і ніч гуляє Та королем коверзує... I 82.275. Добре б ти зробив, якби побачився та привітав од мене оту **шляхту** многу знаную мною лично; а вона.. вся повинна бути у Корсуні. VI 212.11 // *Про військо* (8). Там родилася, гарцювала Козацька воля; Там **шляхтою**, татарами Засівала поле I 22.54. Скрізь по селах шибениці; Навішано труп — Тільки старших, а так **шляхта** — Купою на купі. I 119.1529. *Повт.* (2). Закричали гайда-

маки: «Гине **шляхта**, гине! Гине, **шляхта**! погуляєм Та хмару нагрієм!» I 114.1328.

◇ *Одн. Н.* шляхта I 82.275, 82.290, 97.812, 109.1175, 119.1525, 119.1529, 148. Прип., 415.В, 418.В, II 160.5, *повт.* I 114.1327, 114.1328, *Р.* у шляхті I 83.302, *З.* шляхту I 65.85, 82.297, 111.1214, 117.1453, 119.1533, 299.221, II 234.102, VI 212.11. *О.* шляхтою I 22.54.

ШЛЯХТИЧ (1). Ой виострю товариша, Засуну в халяву Та піду шукати правди І тієї слави.. Та спитаю.. В багатого пана, У **шляхтича** II 121.11.

ШЛЯХТЯНОЧКА (2). *Панянка.* Розбагатієш [Яремо], у Київ Поїдеш з панами, Найдеш собі **шляхтяночку**, Забудеш Оксану! I 95.700.

◇ *Одн. Р.* шляхтяночки I 123.1690, *З.* шляхтяночку I 95.700.

ШМАТ (1). Люде, люде! За **шмат** гнилої ковбаси У вас хоч матір попроси, То оддасте! II 88.29.

ШМАТОК (4). Іди лишень Полудновать лагодь, Гуляючи, як той казав, **Шматок** хліба з'їсти. Іди ж, доню I 276.124 // *Клапоть* (1). Добре, що залишилося **шматок** паперу, Їсть на чому написати Р. S. VI 134.7.

◇ *Одн. Н.* шматок VI 134.7, *Р.* замість шматка I 278.197, *З.* шматок I 276.124, *Мн. Р.* шматків I 305.418.

ШМАТОЧОК (2). *Зменш. до шматок.* «А ось ще осталося Півбубличка!» Й по **шматочку** Дітям [Ганна] розділила. I 321.430 // *Клаптик* (1). Здається і люльки не курю, а **шматочки** паперу, що була написана Черниця, розгубилися — треба буде знову компонувать. VI 22.7.

ШМИГЛЯТИ (1). *Швидко ходити туди й сюди.* *Фам.* Охрищений Із льоху та в хату, Знай, **шмигляє**, наливає I 89.497.

ШМОРГНУТИ (1). *Утекти.* *Фам.* От вам і кобзарь! позабрав грошки та й **шморгнув** за Урал до Киргиза гуляти. VI 39.23.

ШНИПОРИТИ (1). *Розумітися у чомусь.* *Фам.* Семен, я думаю, її знає, бо він такі трохи **шнипорить** в малярстві VI 118.36.

ШНУР (1). По **шнуру** — рівно. З-за Нілу сфінкси, мов сичі, Страшними мертвими очима На тебе дивляться. За ними На голому піску стоять По **шнуру** піраміди вряд II 315.436.

ШОВК (12). 1. *Шовкові нитки* (10). Давно колись-то! Рушники вже ткались.

І хустина мережалась, **Шовком** вишивалась. І 391.26.

2. **Тканина** (2). Породила мене мати У високих у палатах, **Шовком** повила. ІІ 119.3. **Образн.** (1). Братерська наша воля.. Аксамитом шляхи стеле, А **шовками** застилає ІІ 399.В.

О **Одн. Р.** шовку 1. І 322.483, ІІ 403.В, **З.** на шовк 1. І 481.В, **О.** шовком 1. І 129.1910, 233.112, 391.26, ІІ 12.151, 184.23, 2. ІІ 119.3, **Мн. З.** на шовки 1. І 254.2, **О.** шовками 1. ІІ 43.33, 2. **образн.** ІІ 399.В.

ШОВКОВИЙ (1). Уже де вона на світі Роман сей читала З **шовковою** драбинкою — І Рухля не знала. ІІ 158.55.

ШОСТУЙ (3). Сліпий по базару.. Додає словами: «..Вип'ю чарку, вип'ю другу, Вип'ю третю на потуху, П'яту, **шосту**, та й кінець». І 128.1891. іде чорноморець. От спинивши його й питаю, чи давно з коша, і чи далеко господь несе? З коша, каже, **шоста** чи сьома неділя VI 82.19.

О **Одн. Н.** **шоста** VI 82.19, **Р.** **шостої** ІІ 170.198, **З.** **шосту** І 128.1891.

ШОТЛАНДІЯ (1). Гоголь виріс в Ніжині, а.. В[альтер] С[котт] в Едмборге, а не в **Шотландії** І 375.44.

ШПОРИ (2). Коли хочеш грошей Та ще й слави, того дива, Співай про Матрешу, Про Парашу, радість нашу, Султан, паркет, **шпори**, — От де слава!!! І 77.90. Полетіла Катерина.. До їх.. коли глянє — Попереду старший іде.. Та до його.. за стремена.. А він подивився, Та **шпорами** коня в боки. І 43.595.

ШТАБ (2). У **спол.**: а) корпусний **штаб** (1). Як дасть бог дождуся з корпусного **штабу** відпуску, то думаю навіпростець через Астрахань ушварити на Чорноморію. VI 130.15; б) генеральний **штаб** (1). Оцей, що привезе тобі лист мій, наш земляк — Левицький.. коли буде твоя ласка, пришли Кониського.. Пришли і напиши, коли буде ласка по адресу: в Оренбург Карлу Івановичу Герну — в генеральний **штаб** VI 58.17.

ШТАБИ (1). **Смуги заліза**, потім кати роздягли його, як тамти, коли буде ласка, і посадили на гарячі **штаби** заліза І 149. Прип.

ШТАЛТ (4). У **спол.** на шталт: 1) на **зразок чогось** (3). Ви казали, що в вас єсть якась зелена рясна рослина на **шталт** хмелю чи винограду. Вручіть її вручителю Блудниць VI 199.5; 2) **для зразка** (1). Шлю вам оді три картини і квіт на **шталт**,

а ви, якщо там зберете, то шліть до мене в С. Пбург в Академію художеств на ім'я Тараса Григоровича Шевченка. VI 33.31.

О **Одн. З.** на шталт І 375.34, VI 33.31, 156.8, 199.5.

ШТАМП (1). **Зразок**. Із теперішнього бити посилаю вам одну картину для **штампу**, а ще три будуть готові у августі VI 33.1.

ШТАНИ (3). В червоних, як калина, **штаннях**, Навприсідки вліта козак ІІ 80.111.

О **Мн. З.** **штани** ІІ 111.42, **М.** в **штаннях** ІІ 36.33, 80.111.

ШТАНЦІ (1). **Зменш.-пестл. до штани**. Йосипкові я думав прислати доброго сукна на **штанці** та на жуланок (як буде добре читать), а то й березової каші пришло. VI 225.26.

ШТЕМП (1). **Клеймо**. А меж ними, запеклими, В кайдани убраний Цар все-світній! цар волі, цар, **Штепом** увінчаний! І 245.244.

ШТЕМПЕЛЬ (2). Адресуйте ваші листи на ім'я Герна, а мого імені не пишіть: він знає мене по **штемпелю**. VI 55.11.

О **Одн. М.** по **штемпелю** VI 55.11, 58.18.

ШТЕМПОВАНИЙ (1), **ШТЕМПЛЬОВАНИЙ** (1). **Клеймований**. Онде злодій **штемпований** Кайдани волочить І 245.235. От де злодій **штемпльований** І 476.В.

ШТИЛЬ (1). У **спол.** високий **штиль** — **піднесена, урочиста мова**. **Ірон.** Іди собі де взялася. А я трохи згодом Захожуся коло царів Та **штилем** високим Розмалюю помазаних І спереду й збоку. VI 415.В.

ШТОВХАТИСЯ (1), **ШТОВХАТИСЬ** (2). **Пробириатися**. **Штовхаюсь** я; аж землячок, Спасибі, признався І 246.290.

О **штовхаюся** І 476.В, **штовхаюсь** І 246.290, 476.В.

ШТУКА (13). 1. У **поведнанні** з кількісним **числівн.** означає окремі предмети із багатьох подібних (5). Добре.. зробив, що наказав 50 **штук** помянутого образу, нехай поки що земляки дивляться хоть на сей облик бородатого недобитого кобзаря свого. VI 174.1. До всього того, що я те[бе] просив, прибав... 4 **штуки** чорного французького карандаша VI 119.17.

2. **Річ** (6). Шкода муру Старосвітська **штука**, А ще гірше Богданови Муровали руки. І 440.В // **Про книги, твори і под.** (5). Незабаром получиш ти од Куліша мої

Неофіти. Тільки се така **штука**, що дрюкovať її тепер не можна VI 164.2.

3. **Перен. Про хитру, спритну людину** (2). Та й син же **штука**! Я вчора зострівся з Залізником; таке розказує про його, що цур йому! I 101.904.

◇ **Одн. Н. штука** 2. I 440.В, VI 164.2, 179.40, 3. I 101.904, 301.291, 3. **штуку** 2. VI 172.19, 174.13, **Мн. Р. штук** 1. VI 119.5, 174.1, 227.28. 3. **штуки** 1. VI 119.17 (2 р.), 2. VI 33.6.

ШТУЧНИЙ (1). **Хитромудрий, вигадливий** (1). І де ті в господа взялися Усякі **штучні** іства? II 107.135.

ШУБОВСТЬ (2). **Присудк. Про швидку, раптову дію.** Біга Катря боса лісом.. Та в яр... біжить... серед ставу Мовчки опинилась. «Прийми, боже, мою душу, А ти — мое тіло!» **Шубовсть** в воду!.. I 45.681. **Образн.** Інший рветься З усієї сили За долю; от-от догнав І **шубов[сть]** в могилу! I 488.В.

ШУКАТИ, ШУКАТЬ (88). А хто такий У чорній киреї Через базар переходить? Став; розрива купу.. мертвих: **шука** когось. I 141.2344. Плаче Катерина.. Тільки сина пригортає... А воно, як ангелятко, Нічого не знає, Маленькими ручицями Пазухи **шукає**. I 35.280. Ой у полі могила; Там удова ходила, Там ходила-гуляла, Трути-зілля **шукала**. I 311.45. Ой зоре! зоре!.. Чи очі карі тебе **шукають** На небі синім? II 20.12. Піду **шукать** миленького, Втоплю своє горе, Втоплю свою недоленку, Русалкою стану I 9.11. **Повт.** (2). Молода Вийшла мовчки з хати, Та й пропала. Скрізь **шукали**, До світу **шукали**, Та не найшли. II 189.115 // *Виявляти заховане, загублене* (6). Начетверо розкопана, Розрита могила. Чого вони там **шукали**? Що там схоронили Старі батьки? I 226.49 // *Підшукувати* (2). Ти на літі, І Ярина зріє. Треба буде людей **шукать** Та що-небудь діять. I 490.В. **Образн.** (17). Ой виострю товариша... Та піду **шукати** правди

II 121.3. Гайдамаки встали.. «Благослови, кажуть, батьку... Благослови **шукать** долю На широкім світі» I 80.209. **Образн., повт.** (6). Буває, в неволі іноди згадаю Своє стародавнє, **шукаю, шукаю**, Щоб чим похвалитись, що й я таки жив II 232.2. У **прислів'ї** (1). Сказано, коли чоловік чого добре **шукає**, то й найде: так і зо мною.. трапилось. VI 217.19.

◇ **шукати** I 3.18, 5.92, 32.180, 166.105, 301.302, 331.36, 384.4, 388.25, 410.В, II 9.48, 65.130, 82.192, 114.20, 429.В, **образн.** II 121.3, 155.16, **шукать** I 9.11, 38.428, 39.467, 44.663, 404.В, 455.В, 490.В, 539.В, II 79.78, 270.210, 415.В, VI 148.30, 212.20, **образн.** I 80.209, 85.383, II 106.91, **шукаю** I 366.200, 366.201, 366.204, 549.В, II 100.300, 154.3, 154.5, **образн., повт.** II 232.2 (2 р.), 232.5 (2 р.), **шукаєш** I 244.205, II 433.В (2 р.), **шукає** I 4.60, 35.280, 38.429, 134.2078, 226.38, II 187.34, 320.619, VI 142.4, **образн., повт.** I 158.221, 158.222, у **прислів'ї** VI 217.19, **образн.** I 489.В. **шука** I 141.2344, 440.В, **образн.** I 14.3, 274.41, **шукають** I 308.14, II 20.12, **шукав** I 134.2079, 144.2444, **образн.** I 16.35, 275.77, **шукала** I 44.664, 45.684, 311.45, 384.3, 410.В, 536.В, II 267.105, 270.239, **шукали** I 226.49, II 82.196, 384.В, **повт.** II 189.115, 189.116, **шукай** I 33.195, 93.639, 410.В, 532.В, **шукайте** I 330.27, **образн.** I 274.64, **шукаючи** II 384.В.

ШУЛІКА (2). У **порівн.** А потім з вас, сценят зубатих, Зробились львицями! Людей! Незлобних, праведних дітей, Жрете, скажені!.. Мов **шуліка** Хватає в бур'яні курча, Ключе і рве його. II 325.11. Як-то швидко ті літа минають; молодії то ще так і сьак, а що вже ті старі... то так і летять, неначе ті **шуліка** за куркою VI 82.6.

ШУМ (1). Владимир князь.. Потя народ, княжну поя, Отиде в волості своя, Отиде з **шумом**. II 74.209.

ШУМІТИ (6). Що там **шумить**, гудереве До зорі рано? Повертає То Игорь військо Всеволоду Любому брату на помоч. II 497.В. Отаке-то лихо тяжке, Батьку ти мій, друже! Блужу в снігах, та сам собі: «Ой не **шуми**, луже!» I 59.77. У моїй хатині синє море грає, Могила сумує, тополя **шумить** I 79.178.

◇ **шумить** I 79.178, II 497.В, **шуміла** I 57.22, **шуми** I 25.16, 59.77, II 423.В.

Щ

ЩАСЛИВИЙ (28). 1. **Такий, якому таланисть, сприяє успіх** (15). Ой виростеш, сину, За півчварта року, Як князя дитина, Як ясен високий, Гнучкий і дебелий, **Щасливий**, веселий І не одинокий.

I 230.30. **Повт.** (2). **Щасливий** ти, дуже **щасливий**, мій славний, мій великий друже! VI 154.8. **Ірон.** (1). Добре отим Сиротам **щасливим**, Що не мають отих бать-к[ів] II 172.237 // *У спол.* будь **щасливий**,

нехай буде (будуть) **щасливий** (**щасливі**) — *при прощанні, у листах* (4). Цілюю твою жінку, дітей і внучаток, нехай здорові ростуть та **щасливі** будуть. VI 188.22. Оставайся здоровий і будь **щасливий** во всех твоих начинаннях VI 75.24.

2. *Такій, що відчуває велику радість, задоволення* (13). І ти не згадаєш того сироту, Що в сірій свитині, бувало, **щасливий**. Як побачить диво — твою красоту I 153.17. Весела, рада, боже мій! Несе до дому свого Івана. І їй здається... Що тільки й дива там було, А більше не було нічого. **Щаслива!**.. II 195.33. скажи їй, що я живий, здоровий і коли не дуже **щасливий**, то принамені веселий. VI 53.2.

О **Одн. Н. щасливий** 1. I 230.30, II 324.15, *повт.* VI 154.8 (2 р.), *у спол.* VI 75.24, 2. I 153.17, 289.629, II 71.102, VI 53.2, **щасливий** 2. II 416.В, **щаслива** 1. I 4.61, 33.201, 291.711, II 324.16, 2. I 153.29, II 196.74, **щаслива** 2. II 442.В, **щасливая** 2. II 195.33, **щасливая** 2. II 442.В, **щасливе** 1. *у спол.* VI 200.14, **Р. щасливого** 2. VI 148.35, **щасливі** 1. I 290.679, **щасливі** 1. I 497.В, **Д. щасливий** 2. II 13.200, **щасливий** 2. II 387.В, **Мн. Н. щасливі** 1. *у спол.* VI 75.21, 188.22, **Д. щасливим** 1. *ірон.* II 172.37.

ЩАСЛИВІШИЙ (1). Спасибі вам, Григорій Леонтьєвич, що ви таки не забуваєте того нечепурного Тараса... та цур йому, минуло, бодай не снилось. Тепер, слава богу, і чепурніший, і розумніший — і **щасливіший** як перше було. VI 21.18.

ЩАСТЯ (12). 1. *Талан, доля* (10). О боже мій милий! така твоя воля, Таке її **щастя**, така її доля! I 5.78. а ми вдвох собі з М. М. Л[азаревським], по-чумацькому та по-бурлацькому, зваримо борщу з карасями, лящем закусимо, та подякуємо тобі з жінкою і помолимося за **щастя** і здоров'я твоїх діточок. VI 221.15 // *Уособлення талану, долі (про людину)* (1). Я б тебе сховав Далеко! далеко! щоб ніхто не знав, Щоб ніхто не бачив, де витає доля, Моя доля, мое **щастя**, Ти, моя Мар'яно. I 162.370. *У прикл. спол. щастя-доля, доля-щастя* (3). Вміла мати брови дати, Карі оченята, Та не вміла на сім світі **Щастя-долі** дати. I 32.158. Ані братика я, Ні сестрички не знала, Меж чужими зросла, **Долі-щастя** не мала. I 551.В.

2. *Велика радість, задоволення* (2). Спочивають добрі люде, Що кого втомило: Кого — **щастя**, кого — сльози, Все нічка покрила. I 36.335. велике **щастя** быть воль-

ним чоловіком, робиш, що хочеш, ніхто тебе не спинить. VI 15.23.

О **Одн. Н. щастя** 1. I 5.78, 158.230, 162.370, 2. I 36.335, VI 15.23, **Р. щастя** 1. I 153.11, 380.4, 418.В, *у прикл. спол.* I 32.158, 551.В, II 381.В, **З. за щастя** 1. VI 221.15.

ЩЕ (529). *Присл. 1. Крім того; в додаток до чого-н.* (173). Утни ще що-небудь про гайдамаків. I 105. 1016. А іноді така печаль Оступить душу, аж заплачу. А ще до того, як побачу Малого хлопчика в селі. II 204.6. **Ще**, письмо, которое найдеш у моему письмі запечатане, оддай Івану Станіславичу Димовському VI 16.24. Скомпоновав ще я маленьку поему Гамалія, дрюкують у Варшаві. VI 28.28 / **Та ще** (21). обок його Царця небога, Мов опеньок засушений, Тонка, довгоногога, Та ще на лихо, сердешне, Хита головою. I 247.318 / **Ще й** (i) (22). І до всього того треба було ще й занедужать, восени мучив мене ревматизм VI 41.28. Думи мої, думи мої... В Україну ідіть, діти! Там знайдете шире серце І слово ласкаве, Там знайдете ширшу правду, А ще, може, й славу... I 24.112. Добре б ти зробив, якби **ще** і сам йому написав гарненько. VI 223.39 / **Та ще й** (41). Той бондар праведний, святий, І гадки, праведний, не має, Барило й бочку набиває Та **ще й** курникає. II 316.452. Уродлива Та **ще й** чорноброва. Всі на мене залицялись І сватати стали I 294.41. А глянь лиш гарно кругом себе, — І раю крашого не треба! Чого ти хочеш, забажай, Всього дадуть, та **ще й** багато! II 95.95 / **Ще** (та **ще**) ось (от) що (24). «Спасибі вам!» старий каже... «Та **ще** ось що: Хто в нас буде мати?» I 317.284. **Ще** ось що, чи продаються у вас на коші біноклі або хоч добрі окуляри? VI 139.29. Та **ще** от що. Як будеш писать до Василя і Михайла, то кланяйся їм VI 70.25.

2. *Поки що; до цього часу* (127). Вася — та **ще**, думаю, і читать не вміє? VI 215.8. Дідусь **ще** гуляє, а батько вже вмер. I 144.2451. Як **ще** не був, то незабаром буде у тебе Новицький. VI 212.27. Добре, що я **ще** грошей од книжника не взяв. VI 186.17. У Харків до Метлинського може інколи пишеш, то кланяйся йому і скажи, що я **ще** на лихо мені живий і здоровий VI 84.32. С[отник]: Настасю! поведи його в покої та нагодуй, бо він **ще**, може, й не обідав. II 168.136. Не знаю, чи вер-

нுவся він, чи ні **ще**? VI 147.36. *Повт.* (9). Я **ще**, мамо, не виросла, **Ще** не дівувала. I 159.256 // **Ще** й (і) (4). Засміявся Старий і внучку привітав.: «А де ж ти діла палляницю?.. Чи, може, **ще** й не напекла?» I 320.397. Пишу, а **ще** і сам добре не знаю, чи живий ти на світі, чи здоровий VI 52.14 // **Ще** й (і) досі (19). Я **ще** й досі тут, не пускають додому. VI 192.33. Чи збираються **ще** й досі Веселії гості Погуляти у старої II 91.29. я **ще** і досі не знаю, чи цолучили ви мою Утоплєну, що я послав вам через Корсуна VI 23.18 /I (й) досі **ще** (9). Я тільки хаточку в тім раї Благов, і досі **ще** благаю, Щоб хоч умерти на Дніпрі, Хоч на малесенькій горі. II 219.48. заходився клопотать о паспорті, та й досі **ще** не знаю, чи дадуть мені його, чи ні. VI 192.7.

3. *Знову; повторно* (73). Чи ми **ще** зйдемося знову? I 395.1. Може **ще** я поділюся Словами-сльозами З дібровами зеленими! II 213.41. *Повт.* (7). Довго-довго тільки — «серце», Та й знову німіли. «Годі, пташко!» **Ще** трошечки, **Ще...** **ще...** сизо-крилий!» I 94.659 // **Ще** раз (55). Спасибі вам, Григорій Степанович, що ви мене таки не забуваєте, **ще** раз спасибі. VI 265.5. може, **ще** раз Вони на сім світі Зострінуться... побачимо... I 96.760. Я і не прошу, Для себе, братіки, спішу, **Ще** раз те оливо потрачу II 105.34. *Повт.* (20). Утні, батьку, орле сизий! ..Нехай свою Україну Я **ще** раз побачу, Нехай **ще** раз послухаю, Як те море грає I 59.97.

4. *Вживається при вищому ступені порівняння прикм. і присл. із значенням «більш», «більшою мірою»* (43). Тяжко матір покидати У безверхій хаті: А **ще** гірше дивитися На сльози та лати. I 243.181. Туман, туман долиною, Добре жити з родиною. А **ще** краще за горою З дружиною молодою. II 136.3. Степ і море Посиніли **ще** синіше II 420.В. Ви, спасибі вам, до мене пишите, щоб я сказав вам, чи справді Федот здоров.. Далекі здоров.. А як буде мене слухать, то **ще** здоровіший буде. VI 21.20. Напиши Прісі, що як буде добре вчиться та не пустовать, то я **ще** кращий пришлю їй подарунок. VI 198.25. Брожу понад Уралом та... ні, не плачу, а щось **ще** поганше діється зо мною. VI 39.31. **Ще** далі гляну — Аж у долині, мов у ямі, На багновищі город мріє I 475.В. Дякую за гро-

ші, а **ще** білше за те, що не забуваєте старого кобзаря Т. Шевченка. VI 134.5.

5. *При вказівці на відносно давній час, далеке місце* (42). Давно те діялось. **Ще** в школі II 45.1. Як убили Твого батька Йвана В Шляхетчині, то ти **ще** був Маленьким, Степане I 276.129. Учечері я буду у Карташевських. **Ще** на тім тижні обіцяно. VI 197.24. Марія **ще** за ворітьми Дітей зостріла, і зомліла II 318.551. А сина його, сего самого Андрія, то я, здається, що й не бачив, а може й бачив, то **ще** дитиною. VI 131.32 // *При вказівці на одночасність дії* (4). Ви **ще** й не родились, Як я отут шинкувала Та кров розливала! I 299.226. *Повт.* (4). А я в Каневі родилась. **Ще** й не говорила, Мене мати **ще** сповиту На руках носила, Як їхала Катерина В Канів по Дніпрові. I 296.135 // *При вказівці на обмеження часу дії* (2). А **ще** до [по]лученія цієї поганої отставки писав я графнін Н[астасії] Івановні і графу Ф[едору] П[етровичу] письма. VI 153.9.

6. *При вказівці на наявність умов, можливості для здійснення якоїсь дії* (21). День великий. **Ще** будем співати. I 306.438. А ти все-таки з очей її не спускай, може **ще** що-небудь і буде. VI 210.2. *Повт.* (2). Друже-брате! **Ще** прийде ніч в смердячу хату, **Ще** прийдуть думи. II 47.92.

7. *Вказує на тривалість дії* (10). Душе моя убогая! ..Пошлем думу аж до бога, Його розпитати, Чи довго **ще** на сім світі Катам панувати?? I 243.161. Вони **ще** довго говорили. I 398.73. дуже давно, як ми з тобою бачились.. потерпим **ще** трохи, а там, коли живі та здорові будем,—то може і побачимось. VI 15.16. А я й досі співаю та може й довго **ще** співатиму, згадуючи дочку твою невеличку. VI 84.20

8. *Вживається в ролі підсилювальної частки* (32). Читать у мене тепер, слава богу, єсть що... але свого рідного нічогісінько нема опріч Богдана Хмельницького Костомарова. От **ще** вчистий книгу, так так! VI 147.34. Ярина сестра обіцяла найти мені дівчину в Кериловці; та яку **ще** вона найде? А Харитина сама найшла. VI 198.33. І молода, нівроку їй,—А за молодого, А надто **ще** за вдовою, Козаки ордою Так і ходять. I 164.27. Якби ніколи, або нездужав, або що-небудь таке, то **ще** б нічого, а то все так як треба, та ледащо VI 27.35. Як-то швидко ті літа ми-

нають; молодії то **ще** так і ськ, а що вже ті старі (погані літа), то так і летять VI 82.5.

◆ У спол. а (та) **ще** й; **ще** й — при вираженні докору, осуду, іронії (8). А башкирський офіцер, що я вам рекомендовав, повинно бути умер, коли він до вас не ходить, а як не вмер, то певно одурів, а **ще** й Казанського університету. VI 71.6. Та кур тобі 3 тими старостами! **Ще** й жартує!.. I 279.252. Та **ще** хто і одурив? Сатана, ледачий син, бодай йому і в пеклі добра не було! VI 83.27.

О **ще** I. 1 24.112, 30.90, 52.170, 77.87, 82.300, 101.906, 103.960, 103.965, 105.1016, 113.1318, 134.2086, 165.37, 237.27, 247.318, 267.171, 279.238, 294.41, 296.116, 305.418, 317.284, 321.428, 328.142, 338.55, 356.54, 362.76, 362.92, 364.135, 364.155, 375.25, 375.44, 375.55, 376.64, 451.Б, 475.Б, 500.Б, 501.Б, 534.Б, 536.Б, II 9.68, 36.39, 50.53, 53.174, 77.24, 80.113, 88.15, 88.21, 90.9, 95.95, 135.9, 154.8, 167.96, 168.130, 169.145, 187.37, 196.81, 196.83, 204.6, 222.102, 230.53, 234.99, 239.10, 241.3, 254.235, 255.250, 268.143, 274.368, 277.516, 281.42, 287.23, 316.452, 335.22, 349.4, 353.93, 411.Б, 417.Б, 419.Б, 489.Б, 494.Б, VI 16.3, 16.24, 17.9, 17.11, 17.15, 19.12, 20.6, 20.19, 20.32, 24.28, 24.36, 25.33, 26.24, 27.6, 28.28, 29.34, 31.13, 31.15, 31.16, 32.39, 33.1, 33.24, 33.29, 38.11, 38.13, 41.28, 41.37, 42.30, 45.39, 49.17, 50.38, 51.1, 54.29, 54.32, 55.5, 55.7, 62.14, 70.19, 70.21, 70.25, 77.22, 77.29, 84.33, 84.35, 85.9, 86.1, 86.11, 87.14, 92.14, 92.15, 92.24, 115.8, 118.40, 119.5, 119.16, 119.19, 130.20, 131.20, 133.30, 138.20, 139.29, 139.37, 147.4, 147.6, 155.12, 155.20, 156.5, 161.7, 162.13, 162.19, 163.31, 170.14, 172.19, 186.36, 198.27, 200.29, 201.14, 201.29, 202.15, 204.26, 204.37, 205.2, 206.15, 206.38, 210.37, 212.23, 216.28, 221.27, 221.29, 222.39, 223.3, 223.5, 223.39, 224.5, 228.22, 2. I 3.9, 5.109, 110.1193, 130.1945, 144.2451, 150.24, 157.188, 244.196, 280.301, 286.519, 300.233, 306.442, 307.500, 320.397, 320.404, 322.472, 327.101, 342.89, 376.65, 397.50, 397.57, 440.Б, 444.Б, 455.Б, 465.Б, II 7.12, 11.127, 19.442, 26.87, 74.199, 94.29, 91.47, 102.85, 142.2, 154.17, 164.7, 165.36, 168.136, 173.278, 195.66, 198.25, 200.28, 219.48, 252.135, 255.274, 258.383, 265.23, 273.342, 276.460, 306.44, 347.10, 384.Б, 408.Б (2 р.), 450.Б, 454.Б (2 р.), 486.Б, VI 23.18, 24.8, 24.38, 26.6, 26.27, 27.13, 29.33, 31.6, 33.18, 42.20, 45.26, 49.12, 49.36, 52.14, 58.8, 58.12, 84.14, 84.32, 115.30, 130.16, 130.24, 130.32, 130.37, 131.39, 131.42, 132.37, 133.24, 138.21, 138.35, 139.36, 140.14, 147.3, 147.36, 153.24, 156.15, 159.7, 161.32, 162.21, 162.30, 162.33, 164.29, 165.30, 170.6, 172.20, 179.40, 186.17, 190.2, 192.7, 192.33, 194.10, 197.4, 198.12, 203.5, 205.8, 205.36, 206.33, 209.17, 211.33, 212.27, 215.8, **пост.** I 159.256, 159.257, 258.4, 258.5, 258.7, II 314.385, 314.386, VI 160.38 (2 р.), 3. I 52.160, 75.18, 79.196, 86.390, 88.460, 95.718, 96.760, 105.1030, 113.1294, 115.1368, 124.1734, 129.1924, 132.2001, 142.2388, 395.1, II 105.34, 176.388, 213.39, 213.41, 316.459, VI 15.7, 15.21, 16.16, 24.13, 26.5, 51.15, 85.31, 92.25, 138.33, 142.5, 142.10, 145.5, 148.28, 162.23, 164.13, 164.16, 167.10, 170.11, 186.35, 194.9, 203.32, 206.11, 206.17, 212.37, 220.22, 223.19, **пост.** I 59.97, 59.98, 59.102, 88.460 (2 р.), 94.659, 94.660 (2 р.), 94.661 (2 р.), 106.1073 (2 р.), 107.1093 (2 р.), 110.1178, 110.1179, 124.1728, 124.1729, 129.1925 (2 р.), 143.2428,

143.2429, 258.19, 258.21, 258.23, VI 190.11, 190.12, 4. I 161.320, 243.181, 248.353, 248.362, 312.80, 334.167, 342.77, 349.23, 375.23, 440.Б, 462.Б, 474.Б, 475.Б, 535.Б, II 24.7, 26.97, 51.95, 94.41, 111.45, 136.3, 138.57, 173.271, 232.19, 268.147, 420.Б (2 р.), 451.Б, 463.Б, 481.Б, VI 21.20, 26.15, 39.31, 51.9, 51.10, 54.34, 133.7, 134.5, 180.1, 193.27, 198.25, 216.35, 220.5, 221.10, 5. I 276.129, 276.131, 295.76, 297.162, 299.226, 311.61, 489.Б (2 р.), II 9.53, 18.431, 33.1, 45.1, 77.2, 77.7, 105.47, 157.3, 227.3, 229.26, 232.11, 252.127, 298.25, 300.13, 318.551, 319.561, 335.1, 403.Б, 456.Б, VI 115.35, 131.32, 133.38, 138.9, 145.15, 152.34, 153.9, 189.8, 197.24, 197.37, 198.29, **пост.** I 296.135, 296.136, II 234.85, 234.86, 6. I 96.753, 113.1319, 278.206, 302.315, 306.438, 306.466, 318.320, 322.475, 375.53, II 17.384, 48.128, 222.102, 256.323, 443.Б, VI 54.32, 83.4, 131.2, 196.14, 210.2, **пост.** II 47.92, 47.93, 7. I 40.503, 243.161, 245.255, 379.13, 398.73, II 14.250, 109.5, I 15.16, 50.1, 84.20, 8. I 28.9, 164.27, 245.233, 274.68, 301.282, 304.391, 304.397, 312.100, 538.Б (2 р.), II 52.123, 312.297, 411.Б, VI 15.18, 24.38, 25.17, 27.35, 39.25, 50.32, 76.33, 82.5, 131.18, 132.6, 132.39, 133.23, 147.34, 164.3, 186.37, 198.33, 200.31, 201.3, 206.41, у спол. I 247.326, 279.252, 299.213, 501.Б, II 99.245, 380.Б, VI 71.6, 83.27.

ЩЕБЕТАТИ, ЩЕБЕТАТЬ (12). Насипали край дороги Дві могили в житі.. Прилітає соловейко Шоніч **щебетати** I 8.220. Хочеться дивитись, як сонечко сяє, Хочеться послухать, як море заграє, Як пташка **щебече**, байрак гомонить I 84.343. **Пост.** (2). Може пташкою прилине Милій з того світа. Зов'ю йому кубелечко, І сама прилину, І будемо **щебетати** 3 милим на калині. Будем плакати, **щебетати**, Тихо розмовляти I 386.22. **Образн.** (3). Недавно, недавно у нас в Україні Старий Котляревський отак **щебетав** I 12.70. А серденько соловейком **Щебече** та плаче I 23.88.

О **щебетати** I 8.220, **щебетать** I 12.44, **щебече** I 8.221, 50.74, 84.343, **образн.** I 23.88, 26.60, **щебетав** II 27.149, **образн.** I 12.70, **щебетала** I 387.57, **будемо щебетати** **пост.** I 386.24

ЩЕБЕТУХА (3). **Перек.** Про ту, що багато говорить. Я спалила Польщу з королями; А про тебе, **щебетуху**, І досі б стояла. I 499.В. **Зверт.** (2) Упилася б ти без мене 3 своїми ксьондзами? — Чортма хисту! Я спалила Польщу з королями; А про тебе, **щебетуху**, І досі б стояла. I 300.243. О **днн.** **З.** про **щебетуху** I 499.В. **К.** **щебетухо** **зверт.** I 300.243, **щебетуха** I 499.В.

ЩЕДРИЙ (4). А той, **щедрий** та розкошний, Все храми мурує I 239.21 Спасибі тобі і тому **щедрому** землякові, що купив мою невільничу роботу. VI 162.14. О **днн.** **Н.** **щедрий** I 239.21, VI 85.28, **Р.** **щедро** I 100.887, **Д.** **щедрому** VI 162.14

ЩЕДРО (1). **Присл.** Перед богами Лель і Ладно Огонь Рогніда розвела, Дра-

гим елеем полила І щедро посипала ладон. II 417.B.

ЩЕДРОТА (1). Подякуйте і ви за мене Ілію Івановича за його благородную щедроту VI 62.13.

ЩЕЛЕПИ (1). Земля тряслася, трепетала Од реву львицища твого. Окули люде і цього. Заперли в щелепи удила І в Вавілоні посадили В тюрму глибоку. II 325.27.

ЩЕНИТИ (1). *Образн.* Не прокленуть, а тільки плюнуть На тих оддоених щенят. Що ти щенила. II 356.8.

ЩЕНЯ (7). *У порівн.* (3). Положила на цямрину Титарівна сина.. А Микита Виліз із калини Та й укинув у криницю, Неначе щеня те! II 81.188. Я собі звернулось, Щеня мов під тином II 232.16. *У приказці* (1). люба Титяся Піунова хоче покинуть Нижній Новгород, і добре зробити, їй тут погано, воно тут захрясне і пропаде, як щеня в базарі. VI 163.13. *Образн.* (2). А потім з вас, щенят зубатих, Зробились львицища! II 325.8. *Образн. Зверт.* (1). Восплач, пророче, сине божий! І о князях, і о вельможах, І о царях отих. І рци: — Нашо та сука, ваша мати, Зо львами кліщилась, щенята? І добувала вас, лихих? І множила ваш род проклятий? II 325.5.

Ф *Одн. Н.* щеня у порівн. II 232.16, у приказці VI 163.13, *З.* щеня у порівн. II 81.188, *Мн. Н.* щенята у порівн. II 63.49, *Р.* з щенят образн. II 325.8, на щенят образн. II 356.7, *К.* щенята образн., *зверт.* II 325.5.

ЩЕПИ (2). *С[отник]:* А снилось восени мені, Тойді, як щепи ми щепили, — ..Як приймуться, то восені Ти вийдеш заміж. *Н[астуся]:* Схаменись!! І щепи ваші поламаю ... II 166.87.

ЩЕПІТИ (1). *С[отник]:* А снилось восени мені, Тойді, як щепи ми щепили, — ..Як приймуться, то восені Ти вийдеш заміж II 166.87.

ЩЕРБАТИЙ (1). *Про місяць.* Виступав Щербатий місяць з-за могили І 363.117.

ЩЕТИНКА (3). *У спол.* ані щетинки — нічого. Пропало! Все добро пропало! Ані щетинки не осталося. II 251.104. Все добро пропало! Ані щітинки не зосталося!... II 458.B.

Ф *Одн. Р.* щетинки II 251.104, щітинки II 457.B, щітинки II 458.B.

ЩИПАТИ (1). *Образн.* Сю ніч будуть в Україні Родитись близнята. Один буде, як той Гонта, Катів катувати! Другий бу-

де ... оце вже наш! Катам помагати — Наш вже в череві щипає... І 302.323.

ЩИРИЙ (134). 1. *Відвертий, чистосердечний; правдивий, істинний* (131). Бувай здоров, мій щирій рідний брате отамане, згадуй, коли будеш мать час згадати сірому Т. Шевченка. VI 25.4. Праведная душе! прийми мою мову Не мудру, та ширу — прийми, привітай. І 13.86. А тобі велике, превелике спасибі за ширую любов твою, мій голубе сизий, мій друже єдиний. VI 170.9. Не дивуйтеся, дівчата, На старі козачі Щирі сльози. І 161.346. Як довідаєшся, то напиши мені, треба буде хоч письмом подякувати їй за її сердечные, щирії оповідання. VI 177.2. Ой умер старий батько І старенькая мати, Та нема кому щирої Тії радоньки дати. II 155.3. А вам першим бог велів розважить мою тяжку тугу в пустині ширими словами. VI 41.16. Схаменіться, недолуді, Діти юродиві! Подивіться на рай тихий, На свою країну, Полюбіте ширим серцем Велику руїну І 330.23. Спасибі вам, друже мій добрий, я з самої весни не чув рідного, широго слова. VI 41.15 // *В кінці листів* (43). Будьте ласкаві, перешліть три екземпляри в Прохоровку на ім'я Максимовича Михайла Александровича]. Щирій ваш Т. Шевченко. VI *203.35. Бувайте здорові, нехай з вами діється все добре і не забувайте широго вашого Т. Шевченка. VI 27.26 // *3 прийменником «до»* (4). Бувайте здорові, згадуйте інколи широго до вас Т. Шевченка. VI 32.27 // *У спол.* шира правда (7). Бабусенько, голубонько, Серце моє, ненько! Скажи мені ширу правду — Де милий-серденько? І 51.116 // *Даний від душі* (2). Не знаю, чи зраділа б так мала ненагодована дитина, побачивши матір свою, як я вчора, прийнявши подарунок твій щирій VI 49.11.

2. *Справжній, завзятий* (3). Привітай, друже мій єдиний, оцього уральського козачину, я познакомився не дуже давно, він мені тойді здавався добрим чоловіком і ширим уральським козаком VI 87.7. Оцей годований кабан! Оце ледащо. Щирій пан, Потомок гетьмана дурного, І презавзятий патріот II 88.12. Як той щирій віл запрягся я в роботу, — сплю на етюдах VI 185.20.

Ф *Одн. Н.* щирій 1. І 80.229, 485.B, II 247.11, 405.B, 474.B, 502.B, VI 24.8, 25.4, 25.31, 26.6, 30.6,

31.8, 31.19, 33.11, 42.19, 51.9, 51.29, 55.14, 75.26, 118.21, 167.17, 179.27, 186.3, 194.2, 195.17, 196.20, 197.30, 197.39, 198.23, 202.21, 203.35, 206.19, 208.15, 210.4, 218.18, 220.16, 222.25, 222.32, 223.21, 224.19, 225.5, 227.16, 2. II 88.12, VI 185.20, **шира** I 176.49, 80.235, 93.628, 111.1240, 137.2169, 146.2523, VI 58.11, 130.24, 130.30, 130.36, 132.6, 201.5, 215.18, *у спол.* VI 21.21, **шире** I 1157.184, **Р. широго** I. VI 27.26, 38.23, 41.15, 42.12, 51.11, 145.5, 148.29, 148.35, 159.14, 162.37, 164.18, 164.34, 165.35, 180.3, 194.13, 197.19, 300.В, **широ** I 1 352.57, II 155.3, VI 198.16, (до) **широго** I. VI 152.12, **Д. широму** I. VI 37.3, 46.14, **З. ширий** I. VI 49.11, 49.22, **широго** I. II 333.21, VI 32.27, 170.16, 182.26, 186.24, 207.23, **ширу** I. I 13.86, 13.109, II 32.4, VI 154.18, *у спол.* I 24.111, 51.116, VI 15.6, 20.30, 24.2, (за) **ширу** I. VI 21.23, *у спол.* VI 24.2, **широ** I. VI 161.11, (за) **широ** I. VI 170.9, **шире** I. I 24.109, 522.В, VI 24.2, 42.28, 118.16, (на) **шире** I. II 214.82, **ширее** I. II 396.В, (за) **ширее** I. VI 192.6, **О. ширим** I. I 330.23, II 369.31, VI 86.28, 129.36, 2. VI 87.7, **широ** I. VI 139.10, **М. Н. ширі** I. I 280.274, VI 24.11, 44.7, **ширі** I. VI 131.35, 132.10, **З. ширі** I. I 96.759, 228.62, (за) **ширі** I. VI 177.2, (на) **ширі** I. I 161.346, **ширих** I. VI 133.11, 133.18, 134.4, 148.31, **О. ширими** I. I 375.58, VI 41.16, 152.10, (з) **шири** I. VI 50.22

ШИРИЦЯ (1). Назва трав'янистої рослини. Кричать сови, спить дівроа, Зироньки сіяють, Понад шляхом, **ширицею**, Ховрашки гуляють. I 36.331.

ШИРИШЕ (1). Присл. До Чижова я завтра сам напишу; або попроси його великого приятеля Галагана: йому він **ширише** скаже, як мені. VI 200.33.

ШИРО (28). Присл. 1. Чистосердно, відверто (26). О боже мій милий! За що ж ти караєш її, молоду? За те, що так **широ** вона полюбила Козацькій очі?.. I 4.51. Діди лежать, а над ними Могили синіють. Та що з того, що високі? Ніхто їх не знає, Ніхто **широ** не заплаче I 111.1226. А поки що прийміть милостиво мою просьбу і не осудіть **широ** почитаючого вас Тараса Шевченка VI 33.36. І велике спасибі за Кобзаря мого, що ви його так **широ** привітали. VI 222.34. Повт. (4). Літом, як бог допоможе, я буду в Потоках і **широ, широко** вас поцілую, а поки що бувайте здорові. VI 225.11.

2. Дуже, завзято (2). Упився, та так **широ** упився твоім могоричем, що аж големозину собі розкріїв. VI 129.34 //Віддано (1). Послужи ж, моя ти зброе, Молоді ще силі! Послужи йому так **широ** — Як мені служила!.. I 280.302.

О **широ** I. I 4.51, 15.23, 75.24, 76.43, 111.1226, 156.122, 161.318, 403.В, 444.В, VI 33.36, 75.19, 119.13, 148.2, 154.38, 161.12, 166.30, 186.31, 200.3, 211.28, 222.34, 223.3, 224.35, *плат.* I 108.1161, 108.1162, VI 225.11 (2 р.), 2. I 280.302, VI 129.34.

ШИРОСТЬ (3). Вибач мені, моє серце, за мою **широість**, і як і що придумаєш, то напиши мені VI 152.27.

О **Одн.З.** за **широість** VI 44.7, 45.14, 152.27.

ЩО¹ (932). *Сполучник.* 1. *Прієднує підрядні додаткові речення* (414). може Харита скаже: **що** вона вбога, сирота, наймичка, а я багатий, та гордий, то ти скажи їй, **що** в мене багато дечого нема VI 198.27. чи я вам розказував, **що** я хочу рисовать нашу Україну, коли не розказував, то слухайте. VI 32.10. Треба заквічатись, — може в останній раз, бо він казав, **що** у Броварях і повинчаємося. II 174.302. Через два годи я прочитаєте в яким-небудь журналі, **що** якийсь-то Шевченко намалював картину дуже до ладу! VI 20.4. А кричите, **що** несете I душу і шкуру За отечество!.. I 338.49. й речете, **Що** цар наш бог, і цар надія, I нагодую і огріє Вдову і сирот. II 328.59. Та знай, **що** мені гріх позичать братам гроші — коли трапляться, то так дам, а коли ні[?], то вибачайте. VI 17.15. Угадала стара мати, Та не все вгадала, Знай, забула, **що** колись-то Сама дівувала. I 157.159. I чудно й нудно, як поміркую, **Що** часто котяться голови буї За тее диво! II 32.20. чи сподівався я, **що** через рік та сама скринька звеселить мене неначе мати дитину при лихій моїй годині! VI 49.18. Аж здригнули мури, Як згадали, **що** у Празі Загелкали гуси I 268.213. Яким би шляхом не поїхав, то я думаю, **що** не обійдуся менше, як 200 рублями. VI 138.23. Пише мені курінний Лазаревський і упевняє мене, **що** незабаром мене випустять VI 130.5. шукаю, шукаю, **Щоб** чим похвалитись, **що** й я таки жив II 232.3. Була собі Гандзя, Каліка небога, Божилая, Молилая, **Що** боліли ноги I 90.515. Віщує серце, **що** в палатах Ти розкошуєш I 384.30. Чули, чули Гетьманщина I 31.77. Прокинулись вранці гості. Аж бачать, **що** лихо, Покинули свого князя, Та любо та тихо. II 17.375 //Вживається на початку речення (5). Отам мені і розказала Стара черниця новину. **Що** в монастир до їх зайшла Княжна якась із-за Дніпра Позаторік. II 18.427 //Із співвідносним словом у головному реченні (38). Дивлюсь — гетьман з старшиною.. А того й не знала, **Що** він їхав в Перейслав Москві присягати!.. I 294.58. Я вже

другий місяць як гнию в петербурзькому болоті, та тільки сьогодні урвав швидкий час, щоб написати вам хоч тільки те, **що** я живий і здоровий. VI 197.7. вибачайте мені за те, **що** я вам пишу тепер коротенько. VI 224.11. Спасибі тобі, мій давній друже Федоте, за твоє письмо. А ще більше спасибі за те, **що** ти діточок своїх ведеш не битим, але добрим шляхом. VI 220.6.

2. *Приєднує підрядні означальні речення* (209). Чи єсть у бога люте зло, **Що** б у тій хаті не жило? II 229.12. Чи не той це Микита, **Що** з вильотами свита? II 80.145. він тільки яблука та огірки і малює, а це така річ, **що** серце не нагодуєш. VI 27.21. я всяку ніч тільки й бачу во сні.. тебе, Керелівку, та рідню, та бур'яни (ті бур'яни, **що** колись ховався од школи) VI 16.15. Здається і люльки не курю, а шматочки паперу, **що** була написана Черниці, розгубилися — треба буде знову компонувати. VI 22.7. Бодай ті діти не росли, Тебе, святого, не гнівили, **Що** у неволі народились II 39.11.

3. *Приєднує підрядні речення причини* (123). І жалем серце запеклось, **Що** нікому мене згадати! I 389.20. Ти, мабуть, послідніх двох моїх писем не получив, **що** нічого не пишеш. VI 228.11. Чорним [шлях] названий, **що** по йому татари ходили в Польщу і своїми табунами вбивали траву. I 148. Прип. а ісправник Трохи не сказився! **Що** нічого, бачиш, взяти, А він же трудився! I 307.469. Не журиться Катерина — Вмиється сльозою, Возьме відра, опівночі Піде за водою.. Вернулася — і раденька, **Що** ніхто не бачив. I 30.72.

4. *Приєднує підрядні речення способу дії або міри, ступеня* (67). я так люблю Мою Україну убогу, **Що** проклену святого бога II 25.59. сьогодні цензура випустила із своїх пазурів мої безталанні думи, та так проклята одчистила, **що** я ледве пізнав свої діточки VI 200.5. Старе ледащо таки спромоглося на аркуш паперу та вже так його змережав, **що** й курці нема де клюнуть. VI 226.22. Так мені погано, **що** я ледве перо в руках держу, і кат його батька знає, коли воно полегшає. VI 228.32. А Граматка твоя так мені на серце пала, **що** я не знаю, як тобі й розказати. VI 162.22. Так мені тепер тяжко, так тяжко, **що** якби не надія, хоч коли-небудь по-

бачить свою безталанну країну, то благав би господа о смерті. VI 43.1. А тепер набралось так багато того писа[нія], **що** ніколи писати. VI 161.28. Довго я читав твій лист.. та дочитався до того, **що** в мене не тільки очі, серце заплакало, мов та голодна дитина. VI 139.16 // **Що** а ж (11). Та так погуляєм, **Що** а ж пекло зазміється I 103.952. Вони, бач, кесаря хвалили .. **що** а ж остило Самим їм дурня вихвалять II 271.266.

5. *Приєднує підрядні речення підметові* (48). Трапляється, **що** письма з грішми пропадають VI 17.7. Мені тепер здається, **що** й раю кращого на тім світі не буде як ті Андруші VI 86.11. А що пак, Максиме!.. Попродай скотину Та ходи до мене в найми, **Що** буде, те й буде. Будем знов чумакувати, Поки вийдем в люде II 52.128.

6. *Приєднує підрядні речення присудкові* (17). Вийшов з хати карбівничий, **Щоб** ліс оглядіти, Та де тобі! таке лих, **Що** не видно й світа. I 42.562. Нудьга така, **що** нехай бог боронить всякого і хрещеного і нехрещеного чоловіка. VI 198.10.

7. *Приєднує підрядні речення наслідку* (3). Де ж ти була, **Що** заблудила? I 362.82.

8. *Входить до складу складених сполучників* (41): а) *причини*: тим (отим), **що**; того, **що** та ін. (18). Ще позаторік заходився я був ліпити із воску — і нічого не вдіяв, тим **що** перед очима нема нічого доброго скульптурного VI 115.36. Отим киргизам.. Йй же богу, краще жити, Ніж нам на Україні. А може тим, **що** киргизи Ще не християни?.. II 26.86. Отим мені і жаль стане Матері небоги, **Що** вона його так любить, Так гине за його II 442.В. Чого зрадів оце? Того, **Що**, бачите, старий подумав Добро якесь комусь зробити! II 199.11. Дідусь свивесенький риди — Того, бачте, **що** сирота. II 241.8. Мені полегшало, — а с чого, С чого полегшало мені? С того, **що** ворога не стало... Якого-ж ворога, мій боже! Моя пекельная душа Кого боялася? II 458.В; б) *протиставних*: так (та) **що** ж; тільки **що** (14). Якби і йому [серцю], як рукам, можна було дати класоту паперу та перо з калямарем та й годі. То воно дуже добре було б, так **що** ж! таким добром його не нагодуєш. VI 50.29. Я, нарисовавши дещо, оддавав за самую убогую ціну, так

що ж — сміються! VI 54.36. Цур йому, тому лихові, а то ще щоб не заплакати, а іноді далекі доходить до того, аж самому сором, та **що ж**, нічого не вдію з проклятушою нудьгою. VI 50.33. Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, як і в Парчевського, тільки **що** не коло Дніпра, от моє лихо! VI 198.36; в) *часових*: тільки (тільки) **що** (7). Тільки **що** хотів написати прощай, голубе мій сизий... аж гульк — несуть твоє письмо од Брилкина. VI 164.5. Прокинешся рано, тільки **що** заходишся налювати, дивися, вже й ніч. VI 21.7; г) *наслідку*: так **що** (1). І чи не чудно, скажете, як принесли ваш лист, мені полегшало, так **що** на третій день мені вже можна було написати оцей лист до вас. VI 45.19; д) *приєднувального*: опріче того **що** (1). Опріче того, **що** нема з ким шире слово промовити... бог показав мене ще й тілесним недугам VI 42.28.

◆ У *спол.* (10): а) тільки і (й)... **що**; і тільки **що** — *лише, більш нічого* (7). Січ розруйновали... Тільки і осталися, **Що** пороги серед степу. I 147.2547. мені тут так стало скушно... всяку ніч тільки й бачу во сні, **що** тебе, Керелівку VI 16.14 Спасибі тобі, добрий чоловіче, за ласкаве слово, за гроші і за Старицу за порозьку, спасибі і тільки **що** спасибі, а більше нічого я не маю VI 23.30; б) тільки (тіль) **що** — *ледве* (2). Отой Ракович, **що** писав до тебе, посадив у Згурівці свого приятеля, якось п'яницю і здирцю Браньковича: Тепер він тільки **що** приймається управляти. VI 195.8 Я.. думаю, **що** ще в генварі моє діло кончене, а воно з 7 або з 17 апреля тіль **що** починається VI 138.10; в) не те, **що** (1). Перейшов я пішки двічі всю киргизьку степ аж до Аральського моря — плавав по йому два літа, господи, яке погане! аж бридко згадувати! не те, **що** розказувати VI 57.36.

ЩО² (732). *Займ.* 1. *Питальний. У питанні про предмет, явище, дію тощо* (296). Орють лихо, Лихом засівають, А **що** вродить? побачите, Які будуть жнива! I 330.17. А як ми бились, умирали, За **що** ми голови складали — В оці могили? II 235.125. Чи бачився ти з Семеренком і **що** він тобі сказав? VI 206.1. Обізвався старий батько: «**Чого** ждеш, небого?» I 33.221. Вели-

кий ти поет, друже мій Семене! .. **Чим**, як і коли заплачу я тобі за твоє істинно християнське діло! VI 115.13. Серце моє трудне, **Чого** ти бажаєш, **що** в тебе болить? I 257.4. як хотілось... щоб я знав, Для кого я пишу? для **чого**? За **що** я Україну люблю? II 200.24. Дивиться Ярина та нишком сміється: «**Що** це йому стало?» I 278.199. *Повт.* (23). Світе тихий, краю милий, Моя Україно! За **що** тебе сплюндровано, За **що**, мамо, гинеш? I 225.3. Мені полегшало, — а с **чого**, С **чого** полегшало мені? С того, **що** ворога не стало... II 458.В. **Що** се, **що** се, питаєте — Цікаві дівчата. I 464.В /Все розберіть... та й спитайте Тойді себе: **що** ми?.. Чиї сини? яких батьків? I 334.156 //3 *підсиловальними частками «ж», «б», «то»* (26). Лихо, діти, Лихо мені з вами!.. Йдете в люди, а там тепер Все письменне стало... **Що** ж вам скажуть? I 80.227. За **що** ж тебе, світе-брате... Оковано, омурано II 344.3. **Що** ж вона побачить? ..Хариту, та й більш нічого. VI 201.20. А тим часом світить З усіх вікон у титаря. **Що**-то там твориться? I 96.765. **Що** б це сталося з моїми добрими та ширими земляками? Міркую, міркую і гадки не дам VI 50.21. **Що** б вам заграють? постривайте. Черницю Мар'яну — Чи чували? I 155.81. *Повт.* (2). За **що** ж боролось ми з ляхами? За **що** ж ми різались з ордами? I 227.17 // *При риторичних питаннях, часто з дієсловами: «робити», «діяти»* (63). За нею Приходила мати У пана просити. Звеліз не пускати, А як прийде, бити — **Що** тут їй робити? II 95.108. Подивлясь... О люде поганій! Де ти взявся? **що** ти робиш? I 244.204. Посіли гайдамаки В Україні жито, Та не вони його жали. **Що** мусим робити? Нема правди I 146.2534 //3 *підсиловальною часткою «ж»* (16). Воно й правда. **Що** ж діяти? Навчіть мене, люде. Іти хіба до вас в найми? Чи до ладу буде? II 182.9. Та **що** ж робить, коли нігде взяти, припліть ради поезії святої Лермонтова хоч один том VI 43.40 //В *риторичних питальних і окличних реченнях, які передбачають негативну відповідь* (38). Не знаю тільки, чи доходили вони [поклони] до тебе, до твого щирого великого серця? Та **що** з того, хоч і доходили? VI 152.12. А тому, тому на світі, **Що** йому зосталось, Кого батько і не

бачив, Мати одцуралась? І 45.700. А він так добре бачив, А надто молодую!.. За **що** пак милує господь Лихую твар таку, Як цей правитель?.. ІІ 94.53. Десять літ! Друже мій єдиний! вимовить страшно. А витерпів? і за **що** витерпів? VI 130.13. О господи милосердий, **Що** я заподівав Оцим людям? І 271.313 /3 підсилювальними частками «же», «б» (7). Твого я лиха не возьму на себе, а свого тобі не оддам. Так **що** ж з тих писем? VI 15.9. Ну **що** б, здавалося, слова.. А серце б'ється — ожива, Як їх почує! ІІ 85.1 //Вживається в ролі питальної частки на початку речення для підсилення питання (34). Мандрували гайдамаки.. А за ними і Галайда.. Питається у хлопчика: «**Що**, титаря вбили?» І 120.1576. Мало муки! Давайте приску! де смола?.. **Що?** скажеш, шельмо?.. І 97.791 //А **що** (ж) (7). Старшина третій: Підкрадьмось, братці, та послухаєм .. Старшина первий і другий: А **що** ж? то й ходімо! І 102.929. А **що**, як присядем Отутечки під берестом Та трохи спочинем! І 305.415. Прийшла молодича.. У найми проситься. «А **що** ж, каже, возьмів, Насте». І 314.173 //А (знаєш) **що** (3). а я й кажу Покойній Марині, Таки жінці: «А знаєш **що**! Возьмів за дитину» І 276.137. А знаєш **що**, Федоте? Я чув, що ти вже на другий оженився. VI 211.25 //А **що** пак (1). А **що** пак, Максиме!.. Попродай скотину Та ходи до мене в найми ІІ 52.114 //Чи **що** (або **що**) — з відтінком сумніву (6). панича вже одвезли У школу в Київ.. А знаєш, Його до нас перевели Із армії чи **що**? І 397.68. Письма твого нема, і я тепер не знаю, що й думати, бо вона [Москалева криниця] вже давно тобі пбслана, ще 5 іюня. Може тебе дома нема або **що**? VI 145.16 //Що ти — виражає здивування (1). «От їх достобіска!.. Ничипоре! дивись лишень, Як побілілі!» «**Що**, москалі?.. Де москалі?» «**Що** ти? скаменися!» І 42.572 //Вживається як питальне слово-речення. Повт. (2). «А чом пак темні не кричать?» «Хіба ж живуть вони? і знають, Як ви сказали, благодать, Любов...» «...**Що?** **що?** недочуваю...» ІІ 53.158.

2. Питальний. Про кількість, міру чого-н. (9). Прийшла молодича.. У найми проситься.. «**Що** візьмеш, небого? За рік, чи як?» І 315.184. а **що** вона [картина] буде

коштувати, то це вже ваше діло, хоч кусок сала, то й це добре на чужині. VI 26.29 //У спол. **що** є сили — дуже сильно (1). «Гвалт! рятуйте! Хто в бога вірує!» кричить Надворі голос, **що** є сили. І 97.807 //У риторичному окличному реченні (1). А **що** тих бідних покриток Пустив по світу з байстрюками! Отже й нічого! — А жонатий І має двоє діточок, Як ангеляточок. ІІ 94.58.

3. Питальний. В риторичних питальних і окличних реченнях (переважно із запереченням), близький за значенням до «багато дечого» (9). Я спалила Польщу з королями;.. А з вольними козаками **Що** я виробляла? І 300.246. У нас! **чого** то ми не вмієм? І зорі лічим, гречку сієм, Французів лаєм. І 328.107. Але **чого** не зробить риторда хмська! Я трохи-трохи не одурів на сім тижні. VI 130.10.

4. Вказівний. Переважно з частками «ось», «от», «он» (76). Вживається: 1) перед повідомленням, переліком (60). Ше ось **що**: як будуть питати брата Юсипа, на чім він ґрунті живе, то нехай скаже — на своїм. VI 206.38. Я думаю ось **що** зробити. Напиши ти Кокореву письмо та й адресуй його на моє ім'я з передачею. VI 188.8. Так от же **що**: Ото потоп буде, Пани туда повилезать Та дивиться будуть, Як мужики тонутимуть І 305.400. То понаставляли Ті фігури он для **чого**: Щоб люди не крали Води з річки І 305.408; 2) як узагальнююче слово, підсумок сказаного (16). я заплакав як тая дитина. От **що** ти наробив з моїми старими очима. VI 131.23. А він нехай як знає спродасть [Букварі], а грошки положиш в касу воскресної школи. От **шо**! VI 227.8. Мушу, мушу, а для **чого**? Щоб не губить душу?.. Ось для **чого** мушу Жити на світі, волочити В неволі кайдани! ІІ 213.36. Повт (4). Батька, матір, себе, брата, Собак отруїла Тюю клятою водою! От за **що** караюсь, От за **що** мене, сестрички, І в рай не пускають. І 295.67.

5. Неозначений (50). Чи є **що** краще, краще в світі, Як укулі жити, Братам добрим добро певне Пожити, не ділити? І 345.201. Я плакала; я не знаю, Чи їсти хотілось? Чи може **що** в маленькій На той час боліло? І 297.144. Чи ти зробив **що** з Понятовським або з Трошинським? Якщо ні, то чи не зробиш **чого** з Змієв-

ським? VI 207.1. Посилаю тобі план хати. Коли **що** найдеш не так, то поправ і пришли мені VI 327.B. Чи не случилось там у тебе, крий боже, **чого** недоброго? VI 147.42. З дякою шлю вам 6-ть екз[емплярів] Гайдамаки—і сьомий вам на пам'ять, не забувайте мене, коли маєте **чим** поминати. VI 23.34. Найшов Опріснок Йосип у торбині, Дає та й каже:—На, дитино, Поки **що** буде, укріпись II 313.338. Повт. (2). Згадаю **що** чи **що** набачу, То так утну, **що** аж заплачу. II 57.4. У прислів'ї (1). Сказано, коли чоловік **чого** добре шукає, то й найде: так і зо мною тепер трапилось. VI 217.19.

6. У поєднанні з словом «нема» виступає у ролі заперечного займ. (9). Не пишу тобі більше, бо нема **чого** і писати VI 145.32. Милій мій друже! Позавчора чортові не було **чого** робити, то він носив мене в Балахну VI 153.3. Та ... ей-богу, сором сказати, нема **чим** викупити з дрюкарні. VI 21.4. А його, розумного, треба послуhatи, а то не буде **чим** дивитись на світ божий VI 179.17. Чи не вмер він там, думаю.. Та ні! живісінький і здоровісінький. Так, думаю, певно розсердився, а сердиться, здається, нема за **що**? VI 70.15. Нема на **що** подивитись, З ким поговорити. II 210.29.

7. Відносний. Приєднує підрядні речення (239). Піти лишень подивиться До царя в палати, **Що** там робиться. I 252.533. Чорнобрива Катерина Найшла, **що** шукала. I 45.684. все гине,—Слава не поляже; Не поляже, а розкаже, **Що** діялось в світі I 58.47. От собі й читаю, **Що** на скелі наковане I 249.412. Ти як думаю бачив коли-небудь кавказькії укрєплення? То певне бачив, **що** там поробляе люд хрещений? VI 83.35. То ви напишіть, **що** мені робити з Чорноморським побитом. VI 28.27. Прислухайся, **що** пани і полупанки на се письмо казатимуть. VI 209.32. Зібрав Тарас козаченьків—Поради прохати: «Отамани товариші, Брати мої, діти! Дайте мені порадонок, **Що** будем робити?» I 65.92. Якби не робота, то я давно одурів би; а тим часом не знаю сам, для кого і для **чого** роблю. VI 198.18. За **що**, не знаю, називають Хатину в гаї тихим раєм. II, 229.6 /О чеху! де твоя душа?? Дивись, **що** сили повалило—Мов сарацина ювають I 269.239. Повт. (12). Тяжко

плакала Ганнуса, І не знала, за **що**, За **що** мати знущається I 166.85. У приказці (1). плаче, очі, хоч повилазьте: бачили, **що** купували; грошам не пропадать! I 101.916 //Із співвідносним словом у головному реченні (73). Розказав би про те лихо, Та чи то ж повірять!.. Та й нащо те знати, **Що** слюзами перед вами Буду вилити? I 37.379. Якби все те розказувати, **що** я терплю тепер по любові і милості милосердного бога, то і за тиждень не розказав би. VI 43.9. І звір того не зробить дикий, **Що** ви, б'ючи поклони, З братами дієте... II 93.16. **Чого** ти сам собі хочеш, то й я тобі того желаю. VI 34.31. і ти, білолиций... будеш сіять, Як над Вавилоном, над його садами І над тим, **що** буде з нашими синами. I 75.14. Не мені Про тее знати, за **що** караюсь II 152.6. До всього того, **що** я те[бе] просив, прибав.. 4 штуки чорного французского карандаша № 2 VI 119.15.

8. Вживається в ролі підсилювальної частки (12). Зробімо так, мій славний друже! а якого б я тобі гостинця привіз ік празнику! уже так—**що** гостинець! VI 152.24. **Що** то, сказано, ворони. Уже й помостили I 304.375. І насили-то, насили Мене одірвали Од матері неживої, **Що** вже я просила.., **Щоб** і мене вбили. I 295.91. **Що**-то як маляр, то вже скрізь понамальовує всякої всячини. VI 17.18. Мене з Києва загнали аж сюди [в Оренбург], і за **що**, за вірші! і заказали писати їх, а **що** найгірше... рисовать! VI 58.5.

◆ У стил. (32): а) **що** день (рік) божий (14). **Що** день божий Радості приносить Своїй матері.. Дочка I 13.198. **що** рік божий.. Ідуть пророчи панахиду II 162.85; б) **що** за (12): 1) в окличних реченнях виражає захоплення (8). Розбрелося товариство. А **що** то за люде Були тії запорожці II 254.209. Та **що** то за опера, так ну! а надто як Артемовський співа Руслана VI 26.11. **Що** се за дивний, чудний чоловігга Л. Жемчужников! VI 156.4. А **що** за дівчина була II 206.56; 2) в питальних реченнях виражає питання про якість, властивість чого-н. (4). **Що** там за рада? чом вони не дзвонять? I 101.918. Повт. (2). Напиши мені гарненько, **що** то за пан Трошинський?.. і **що** то за ґрунт VI 204.25; в) не знати (бог знає) за **що** (2). Міся-

цю мій ясний!.. Страшно тобі буде, хоч ти й бачив Рось, і Альту, і Сену, і там розлилось, Не знати за що, крові широкое море. І 112.1256. Не зробив я, і не думав я, стамане, батьку мій, кому-небудь лихого, а терплю горе і бог знає за що. VI 83.13; г) бог (лихий) знає для чого — для незрозумілої мети (2). москалі Тойді, бач, носили Сиві коси з кучерями.. І бородошном поспінали, Бог їх зна для чого! І 55.234. Мені велено одправиться прямо в столицю. Лихий їх знає для чого. VI 145.19; д) за що про що (2). Не питали б люде — Що в мене болять? Не питали б: за що проб що проклинаю долю І 407.В.

О Н. що 1. І 32.175, 37.349, 42.565, 42.571, 42.572, 45.700, 45.703, 58.65, 86.416, 88.447, 97.791, 97.801, 99.846, 102.929, 103.957, 103.963, 111.1224, 112.1257, 113.1318, 120.1576, 121.1623, 157.192, 227.23, 240.41, 257.4, 259.13, 276.137, 276.143, 278.199, 278.201, 305.415, 313.138, 314.173, 330.17, 331.61, 332.100, 333.137, 334.156, 361.65, 365.173, 368.280, 397.68, 537.В, II 30.57, 52.114, 85.1, 145.6, 166.84, 170.195, 192.30, 199.9, 199.13, 206.47, 222.106, 224.169, 230.68, 253.170, 339.14, 352.67, 408.В (2 р.), 421.В, 440.В, 449.В, 452.В, VI 15.7, 15.8, 15.9, 19.25, 41.22, 46.24, 50.21, 132.19, 145.16, 152.12, 153.33, 156.10, 163.19, 186.10, 205.34, 211.6, 211.25, 212.36, поет. І 464.В (2 р.), II 53.158 (2 р.), І 82.274 (2 р.), 2. VI 221.5, у спол. І 97.807, 3. І 82.274, 4. І 103.967, 115.1391, 150.П, 240.42, 277.153, 305.400, 317.284, 334.159, 374.19, І 167.106, 174.289, 309.169, VI 17.11, 24.19, 26.9, 26.25, 32.10, 33.17, 38.11, 70.25, 85.9, 87.8, 118.28, 119.16, 133.30, 139.29, 156.5, 163.14, 198.1, 198.27, 200.29, 201.19, 202.15, 204.24, 204.26, 206.38, 210.37, 212.23, 221.27, 222.34, 222.39, 223.3, 227.8, 228.33, 5. І 52.155, 297.144, 297.169, 345.201, 440.В, II 16.345, 308.118, 313.338, 415.В, VI 20.33, 22.9, 153.19, 192.13, 197.4, 198.5, 201.23, 201.29, 211.27, 215.20, 217.41, 229.4, 7. І 21.12, 36.334, 49.36, 52.169, 58.47, 59.90, 75.14, 86.400, 132.1996, 150.П (2 р.), 165.37, 249.412, 252.533, 252.551, 253.561, 253.579, 269.239, 277.165, 289.646, 323.495, 337.6, 369.308, 374.13, 374.17, 536.В, 539.В, 548.В, II 8.27, 14.240, 27.142, 27.143 (2 р.), 71.84, 86.44, 143.11, 145.4, 154.9, 199.11, 222.79, 449.В, VI 15.12, 15.13, 20.28, 20.37, 22.6, 24.38, 26.14, 33.23, 35.6, 43.19, 55.7, 61.35, 76.35, 130.17, 147.32, 179.2, 188.13, 201.27, 223.1, 223.39, 8. І 276.119, 295.91, 304.375, 367.236, II 171.224, 206.57, VI 58.5, 82.5, 152.24, 299.В, у спол. 6) І 101.918, 427.В, II 157.28, 206.56, 254.209, VI 26.11, 34.3, 70.11, 156.4, поет. VI 204.25, 204.27, що-то І І 96.765, II 171.227, 8. VI 17.18, у спол. 6) І 91.570, що І І 439.В, 535.В, 543.В, II 445.В, І 472.В, 543.В, II 382.В, 433.В, 8. І 445.В, Р. чого І І 33.221, 39.447, 201.71, 226.49, 242.121, 244.205, 257.4, II 39.4, 282.75, 311.266, 399.В, 415.В, VI 83.23, 3. І 328.107, 538.В, VI 130.10, 4. VI 29.33, 5. І 82.300, VI 147.42, 207.2, у прикладі І VI 217.19, 6. І 415.В, VI 58.7, 132.32, 145.32, 153.3, 7. І 55.20, 154.58, 230.11, II 65.145, 95.94, 129.25, VI 30.4, 34.31, 57.29, 58.19, без чого 4. VI 118.33, для чого І І 38.112, 200.24, 213.33, 4. І 305.408, 503.В, II 213.36, VI 77.11, 7. II 461.В, VI 198.18, у спол. г) І 55.234, VI 145.19, до чого 5. VI 229.3, 7. II 256.288,

257.352, з чого 7. VI 34.10, після чого І. VI 34.5, 7. І 312.102, з чого І. поет. II 458.В (2 р.), Д. чому 7. VI 229.1, З. що І І 23.97, 31.136, 33.194, 39.446, 41.532, 58.60, 76.60, 76.65, 80.227, 95.709, 99.842, 143.2399, 146.2534, 155.81, 162.381, 167.138, 226.50, 234.158, 244.204, 244.210, 249.422, 250.441, 267.187, 271.313, 278.191, 279.236, 299.224, 304.387, 327.91, 338.33, 353.95, 367.258, 368.282, 397.28, 414.В, 415.В, 496.В, 538.В, І І 10.85, 23.24, 30.49, 32.15, 36.36, 40.6, 49.23, 63.66, 75.221, 78.60, 87.5, 95.108, 105.60, 106.79, 106.87, 128.5, 155.5, 157.12, 158.41, 170.204, 172.243, 180.37, 180.46, 182.9, 221.55, 223.122, 223.148, 224.170, 227.10, 227.18, 249.39, 253.169, 254.225, 265.45, 265.48, 277.483, 277.486, 314.393, 408.В, VI 15.15, 19.12, 19.15, 24.30, 24.31, 25.29, 27.36, 39.24, 41.24, 42.28, 43.27, 43.40, 46.5, 46.25, 54.30, 57.34, 76.33, 77.19, 83.33, 84.4, 86.27, 139.18, 141.8, 147.22, 147.38, 198.1, 200.38, 201.20, 206.1, 206.35, 207.5, 212.21, 218.28, 220.26, 222.27, 226.28, поет. II 40.2 (2 р.), 411.В (2 р.), 2. І 315.184, 315.186, 369.310, II 94.58, VI 26.29, 77.24, 204.25, 3. І 29.38, 29.56, 300.246, II 172.248, VI 61.37, 4.1 104.1009, II 50.53, 58.12, 79.95, 154.7, 233.49, 328.62, VI 15.20, 28.6, 86.22, 115.17, 129.35, 131.23, 148.20, 152.19, 163.10, 188.8, 200.36, 217.26, 218.24, 228.36, 5. І 85.356, 100.888, 124.1717, 140.3302, 534.В, II 198.1, 198.25, VI 26.20, 38.21, 119.3, 119.19, 167.18, 195.11, 207.1, 212.21, 327.В, поет. II 57.4 (2 р.), 7. І 3.24, 9.23, 26.66, 26.71, 37.379, 45.684, 47.747, 49.64, 50.107, 65.92, 96.775, 104.1006, 150.П (2 р.), 157.171, 226.52, 238.31, 253.562, 258.26, 270.305, 289.648, 301.295, 302.332, 314.164, 328.126, 330.28, 338.48, 343.116, 352.69, 394.15, 462.В, 531.В, 537.В, II 32.6, 47.95, 51.83, 56.271, 57.14, 64.142, 93.16, 97.165, 154.10, 200.4 (2 р.), 200.28, 207.10, 222.104, 223.147, 272.320, 391.В, 414.В, 428.В, 451.В, 461.В, 465.В, VI 15.23, 19.12, 22.9, 23.16, 24.22, 24.35, 28.17, 28.27, 32.39, 33.15, 34.10, 43.9, 55.4, 55.5, 62.11, 62.17, 70.27, 70.41, 82.30, 83.1, 83.35, 119.15, 130.35, 134.10, 138.32, 138.37, 141.4, 152.28, 153.28, 171.34, 179.9, 186.36, 192.10 (2 р.), 192.34, 193.40 (2 р.), 195.27, 197.13, 200.7 (2 р.), 200.18, 201.18, 201.20, 203.7, 203.16, 204.26, 205.38, 206.5 (2 р.), 206.6, 206.11, 206.17, 209.18 (2 р.), 209.19, 209.32, 209.40, 224.6, 226.9, 226.23, 227.28, 228.20, 228.21, 229.12, 300.В, поет. І 162.356, 162.357, у прикладі І 101.916, у спол. а) І 289.649, 315.213, 325.5, 351.29, II 12.78, 13.198, 15.289, 43.42, 115.33, 162.85, 403.В, що-то І. VI 82.21, що І. II 380.В, 405.В, 411.В, у спол. а) І 382.В, 401.В, 402.В, за що І. І 4.50, 7.185, 8.212, 39.445, 43.617, 44.632, 84.350, 90.532, 93.626, 119.1542, 227.19, 244.216, 245.232, 266.147, 292.1, 296.128, 334.158, 444.В, 527.В, II 12.160, 30.49, 30.50, 32.16, 94.53, 169.173, 198.31, 200.25, 235.125, 265.48, 266.56, 327.6, 344.3, 387.В, 394.В, 419.В, VI 42.23, 58.5, 130.13, поет. І 225.3, 225.4, 227.17, 227.18, 244.208, 244.209, 266.145 (2 р.), 271.315, 271.316, 319.363, 319.364, 355.1, 355.3, 355.5, 4. VI 17.5, поет. І 295.67, 296.68, 297.158, 297.160, 5. VI 20.5, 6. VI 70.15, 7. І 21.13, 28.14, 103.959, 120.1572, 336.245, 338.54, 356.49, II 45.20, 94.36, 152.6, 200.25, 201.46, 229.6, 257.356, 451.В, VI 19.10, 58.9, 118.30, 138.12, поет. І 39.430, 39.431, 59.91, 59.92, 166.85, 166.86, 166.92 (2 р.), II 233.38, 233.39, у спол. а) І 112.1256, VI 83.13, у спол. д) І 407.В, на що І. І 499.В, 6. II 210.29, 7. І 38.425, про що 7. І 154.40, у спол. д) І 407.В, О. чим І. І 101.919, 298.202, VI 115.13, 118.28, 131.34, 131.35, 5. І 57.17, 232.3, VI 23.34, 6. VI 21.4, 179.17, 7. І 103.964, з (с) чим І. І 298.200, 5. І 150.П, з чим-то 5. І 148.Прип., М. на чому 7. І 134.7

ЩОБ (528), ЩОБИ (2). Столучн. При-

еднуге: 1. Підрядні речення мети (277). Як умру, то поховайте Мене на могилі, Серед степу широкого. **Щоб** лани широкополі, І Дніпро, і кручі Було видно І 354.5. Гонта, горем битий, Несе дітей поховати, Землею накрити, **Щоб** козацьке мале тіло Собаки не їли. І 141.2354. Швиденько слюзи Марія втерла сміючись, **Щоб** він не бачив. І 319.582. Не згадуй злого, а пом'яни добре, і напиши мені хоч, де ти живеш, **щоб** я знав, як долетіть до тебе. VI 36.31. Умисне пишу тобі на одному листочку... **щоб** конверт не дуже важив. VI 131.9 //Із співвідносним словом у головному реченні (15). **Щоб** знати людей, то треба пожити з ними. І 375.35. **щоб** швидче твоє письмо прийшло в мої руки, то пиши отак на конверті VI 140.3 //Інфінітивні конструкції, які виражають мету (87). Вранці Ярему вінчали; А ввечері мій Ярема.., **Щоб** не сердити отамана, Покинув Оксану І 135.2107. Дивилася чорнобрива, Сохла, і мовчала, Пішла вночі до ворожки, **Щоб** поворожити І 51.111. А Йосип заходився хату Із очерету будувати, **Щоб** хоч укритися вночі. ІІ 315.431. Грошей у мене б стало, **щоб** поїхати до Нікольського і назад вернуться VI 154.34.

2. Підрядні додаткові речення (174). Мов собаки, коло огню Кругом ченці стали. Боялися, **щоб** не виліз Гадиною з жару І 271.341. Керилівчанам скажи, **щоб** вони на ту погану безземельну волю не дуже квапились. VI 212.34. Ще ви пишете, **щоб** розказати вам що з мною діялось на Аральським морю два літа, — шур йому! бодай не діялось того ні з ким на світі! VI 55.7. Нехай же що є, то те й буде, а я так знову буду просити вас, **щоби** ви.. прислали мені дівочу сорочку гарно пошити VI 19.6 //Із відтінком бажаності, вимоги (59). Ото церков Богданова. Там-то він мовився, **Щоб** москаль добром і лихом З козаком ділився. І 308.7. [Сютник]: „Заставить треба богослова, **Щоб** дома байдики не бив, **Щоб** він гуляючи навчив Настусю заповідь ІІ 169.147. Посилаю тобі нашвидку зроблений план хати.. Мені тільки треба, **щоб** робоча була дубова, та круглий ганок скляний на Дніпро. VI 206.3 //Інфінітивні конструкції (10). Вони на раді й присудили, **Щоб** просто кесаря.. назвав Самим Юпітером ІІ 271.270. Проставив опе, **щоб** написати тобі письмом лю-

бенько та подякувати тобі за твої дорогі подарунки. VI 160.40.

3. Підрядні означальні речення (17). Нема сім'ї, немає хати, Немає брата, ні сестри, **Щоб** незаплакані ходили ІІ 270.216. Той мурує, той руйнує, Той неситим оком — За край світа зазирає, Чи нема країни, **Щоб** загарбати і з собою Взяти у домовину. І 239.7. От що зробили з мене годи.., **Що** немає Ніже єдиного случаю, **Щоб** доладу було згадати. ІІ 154.12 //Із співвідносним словом у головному реченні (8). У Києві у мене нема нікого такого, **щоб** хто добре знав Понятовського VI 200.28.

4. Підрядні речення способу дії (9). А нумо знову віршувать.. А сиріч... як би вам сказати, **Щоб** не збрехавши... Нумо знову Людей і долю проклинають. ІІ 58.6 //Із співвідносним словом у головному реченні (5). Не так серце любить, **щоб** з ким поділитися, Не так воно хоче, як бог нам дає І 5.73. Друже мій єдиний! Коли бить, то треба бить так, **щоб** боліло. А то не поможеш, а тільки нашкодиш. VI 223.12.

5. Підрядні підметові речення (5). Хіба було коли в світі, **Щоб** ті, що кохались, Розійшлися, не зялися І 460.В //Із співвідносним словом у головному реченні (4). Ох, якби те сталось, **щоб** ви не вертались, **Щоб** там і здихали, де ви поросли! І 331.55.

6. Підрядні присудкові речення (1). І старий Щепкін не такий, **щоб** він там возився по Москві з ними [Неофітами] як з писаною торбою. VI 165.7.

7. Вводить у речення відокремлені звороти (9). Мені, **щоб** знали ви, не жаль Моєї молодості ІІ 444.В. «Спасибі вам!» старий каже. «Тепер, **щоб** ви знали, Треба краю доводити» І 317.281.

8. Входить до складу складених сполучників (6): а) мети: для того, **щоб** (3). [Максим] Височенний хрест поставив.. Се, бачиш, для того, **Щоб** знати було, що криниця Єсть коло дороги ІІ 257.345; б) протиставного: а не те, **щоб** (2). добре заходились.. І заговорили Так, що й німець не второпа, Учитель великий, А не те, **щоб** прості люди. І 333.131; в) прієднувального: замість того, **щоб** (1). замість того, **щоб** малювати Головатого для Вас одного, то я лучше зроблю літографію в 200 екземплярів VI 28.7.

9. *Вживається у ролі частки (29): а) для висловлення побажання (24).* Та ні, не те... вибачайте... **Щоб** лиха не знали, **Щоб** вам гроші приснились... І 91.564. Шлях на Московщину. Далекий шлях, пани-брати, Знаю його, знаю!.. Попоміряв і я колись — **Щоб** його не міряти!.. І 37.370 /*При побажанні чогось недоброго (6).* Ви, спасибі вам, боїтеся мені розказувати про людей — цур їм, покоштував уже я цього меду, **щоб** він скис. VI 27.18. «Добриве-чір! а де дочка?» «Умерла, панове». «Лжеш, Іудо!..» «Нащо б мав ховати, Якби жива? Нехай, боже, **Щоб** я був проклятий!..» І 89.474. **Жарт.** (2). **Щоб** тебе курка вбрикнула з твоєю кирпатенькою чорнобривкою. VI 227.9; б) *для висловлення наказу чи прохання (5).* [Сотник]: ..А бурсак!.. Ось я тебе попомуштрую. Не так, як в бурсі!.. Помелом! **Щоб** духу в хаті не було! II 171.221. Шрейдерс швидко вернеться в Нижній, то **щоб** Куліш переписав Неофіти і дав йому для передачі Шепкіну. VI 164.30.

◆ *У спол.* не те (не без того), **щоб** — не дуже, не зовсім (3). Не те **щоб** дуже зажурившись, А так на палубі стояв II 85.8. Та й ти таки не без того, **щоб** не згадав свого брата Тараса VI 15.14.

♠ **Щоб** 1. І 3.20, 3.26, 3.27, 5.108, 8.198, 10.39, 15.6, 23.83, 26.34, 26.56, 26.57, 26.58, 27.87, 27.88, 29.65, 34.250, 37.385, 37.388, 38.426, 38.428, 38.429, 39.442, 39.467, 39.482, 42.560, 46.708, 51.111, 53.217, 55.32, 56.33, 59.88, 66.115, 79.187, 86.399, 86.401, 91.575, 96.757, 99.845, 101.919, 103.962, 104.1011, 110.1195, 110.1202, 111.1212, 111.1213, 112.1258, 115.1369, 117.1477, 120.1571, 123.1680, 124.1718, 135.2107, 138.2222, 138.2223, 141.2354, 142.2359, 143.2419, 144.2445, 149.Пил., 150.П (2 р.), 154.37, 162.368, 162.369, 232.87, 240.66, 245.20, 247.335, 268.223, 284.426, 302.314, 305.409, 305.410, 307.476, 310.18, 319.349, 328.132, 331.44, 332.83, 336.239, 336.240, 336.243, 337.31, 354.5, 357.81, 368.290, 374.1, 375.35, 375.36, 376.62 (2 р.), 460.В, 462.В (4 р.), 548.В, II 9.47, 9.48, 14.234, 43.34, 45.13, 46.39, 46.40, 46.41, 48.121, 48.122, 49.9, 53.162, 66.160, 66.167, 71.89, 73.152, 79.84, 82.208, 82.210, 85.15, 85.22, 87.10, 91.61, 94.37, 96.122, 96.123, 96.124, 96.125, 98.207, 103.14, 103.25, 114.21, 121.17, 121.20, 133.8, 133.9, 133.10, 136.11, 139.75, 142.7, 151.39, 152.23, 154.4, 157.25, 164.4, 164.30, 165.35, 169.149, 175.320, 180.38, 181.15, 194.17, 194.23, 195.44, 196.80, 200.23, 200.29, 204.21, 204.22, 213.34, 218.18, 257.347, 266.82, 266.83, 271.268, 287.22, 288.10, 301.11, 303.13, 315.431, 316.441, 316.445, 319.576, 319.582, 325.29, 332.18, 337.38, 358.89, 391.В, 452.В, 462.В, 463.В, 466.В, II 16.5, 17.10, 19.14, 25.18, 26.28, 27.24, 28.15, 30.1, 32.19, 36.29, 36.31, 42.33, 58.21, 58.37, 62.7, 77.6, 82.33, 82.39, 84.1, 92.13, 118.23, 129.38, 131.8, 131.9, 133.2, 139.25, 140.3, 148.30, 152.18, 154.34, 155.13, 165.6, 174.13, 193.28, 197.7 (2 р.), 197.11, 206.5, 228.13, 228.21, 229.12, 2. І 39.448, 51.132, 77.83, 104.1010, 131.1971, 144.2454, 163.405, 230.176,

230.7, 256.66, 264.80, 271.341, 283.400, 295.93, 306.451, 308.7, 318.316, 320.380, 328.114, 328.139, 367.245, 385.33, 385.35, 385.36, 386.14, 386.16, 415.В, 548.В, 549.В, II 11.114, 14.250, 14.408, 42.14, 42.15, 46.33, 48.115, 48.118, 57.17, 58.8, 58.10, 61.69, 71.74, 72.120, 72.123, 72.124, 82.191, 97.160, 97.161, 103.7, 110.17, 112.19, 127.24, 127.28, 138.35, 169.147, 169.148, 200.22, 219.49, 223.114 (2 р.), 223.115, 224.158, 232.3, 266.84, 267.116, 271.270, 272.320, 290.3, 290.4, 320.623, 352.38, 418.В (2 р.), 452.В, VI 16.3, 16.18, 16.26, 17.9, 19.6, 20.2, 20.12, 21.1, 21.18, 25.18, 28.9, 34.19, 42.3, 43.19, 43.21, 43.22 (2 р.), 46.8, 46.17, 46.27, 49.23, 50.10, 54.33, 55.7, 77.6, 82.24, 85.36, 86.20, 87.15, 115.20, 130.21, 141.16, 141.19, 142.1, 152.35, 153.29, 155.22, 156.7, 160.40, 163.17, 163.32, 170.6, 170.13, 178.41, 179.4, 179.20, 179.21, 187.1, 192.16 (2 р.), 196.17, 200.29, 205.5, 206.3, 206.30, 207.31, 207.37, 209.13, 210.29, 212.29, 212.31, 212.34, 220.28, 221.3, 221.27, 221.30, 222.35, 223.3, 223.17, 227.12, 228.36, 251.4, 3. І 115.1397, 125.1745, 239.7, 291.711, II 154.12, 270.216, 302.33, 312.301, VI 27.33, 38.8, 115.7, 200.28, 211.3, 4. І 5.73, 150.П (2 р.), II 40.11, 58.6, VI 30.2, 210.29, 223.12, 5. І 331.55, 331.56, 460.В, II 14.254, 6. VI 165.7, 7. І 317.281, 361.67, II 37.107, 75.218, 204.2, 372.12, VI 44.7, 8. І 333.131, II 23.18, 257.345, VI 28.7, 51.19, 229.3, 9. І 37.370, 81.257, 86.404, 89.474, 91.564, 91.565, 122.1643, 437.В, II 20.15, 171.221, VI 24.16, 25.22, 26.9, 27.18, 34.13, 50.32, 141.3, 153.5, 164.30, 179.15, 201.12, 215.5, 222.36, 227.9, *успол.* II 85.8, VI 15.7, 15.14, **щоби** 1. І 517.В, 2. VI 19.6, **щоб** 1. І 403.В, 404.В, 423.В, 425.В, 432.В, 435.В (2 р.), 436.В, 437.В, 438.В, 440.В, 446.В (2 р.), 447.В, 485.В, 528.В, 535.В, 536.В (4 р.), 553.В, II 380.В, 381.В (2 р.), 382.В, 383.В, 389.В, 402.В, 404.В, 412.В (2 р.), 416.В (2 р.), 418.В (3 р.), 425.В, 430.В, 433.В (2 р.), 437.В, 438.В, 441.В (2 р.), 442.В (2 р.), 444.В (2 р.), 451.В, 459.В, 481.В, 484.В, 485.В, 490.В, 2. І 432.В, 440.В, 507.В (2 р.), 535.В, 538.В (2 р.), 539.В, 553.В, II 401.В (2 р.), 405.В, 406.В (4 р.), 409.В (2 р.), 416.В (4 р.), 424.В, 450.В (4 р.), 3. І 437.В, 440.В, II 433.В, 481.В, 4. II 409.В, 5. II 383.В, 7. II 398.В, 444.В, 9. І 423.В, 427.В, 430.В, 439.В, II 380.В.

ЩОВЕЧОРА (4), **ЩОВЕЧІР** (1). *Присл.* Так от, бачите, Мар'яна З убогим Петрусем **Щовечора** розмовляла І 157.190. А наймичка невсипуша **Щовечір**, небога, Своєю долю проклинає І 315.220.

♠ **Щовечора** І 157.151, 157.190, 460.В, **що вечора** І 155.107, **щовечір** І 315.220

ЩОГЛА (1) На галері Везуть твого сина З неофітами в кайданах. А твоя дитина Ше й до **щогли** прикована II 274.368.

ЩОГЛИСТІЙ (1). До самої хмари З **щоглистами** кораблями Палає Скутара. І 202.114.

ЩОГОДИНА (1). *Присл.* Болящая **Щодень**, **щогодина** Ледве чути питається: «..Чи ще Марко не приїхав?» І 322.469.

ЩОДЕНЬ (5), **ЩОДНЯ** (1). *Присл.* **Щодень** пілати розпинають, Морозять, шкварять на огні! II 300.11. До мене **щодень** приходить Орловський, здається, з його будуть люди. VI 224.18. дівчина, що милого **Щодень** виглядає, В'яне, сохне си-

ротою, Де дітись, не знає; Піде на шлях подивитись, Поплакати в лози,— Защебече соловейко,— Сохнуть дрібні сльози. І 11.30 //У спол. **щодня** і **щоночі** (1). А сирененько.. плаче Нишком— люди не побачать, То й не засміються... Не втирайте ж мої сльози, Нехай собі ллються, Чуже поле поливають **Щодня** і **щоночі** І 23.94.

О **щодень** І 11.30, 322.469, II 65.139, 300.11, VI 224.18, **щодня у спол.** І 23.94.

ЩОЗИМУ (1). *Присл.* Інгул **щозиму** замерзає І 108.1145.

ЩОНАЙМОЛОДШИЙ (1). А один, **Щонаймолодший**, озирнувшись, Та вилами пана І просадив, мов ту жабу. II 187.46.

ЩО-НЕБУДЬ (40). 1. *Займ.* (39). Утні ще **що-небудь** про гайдамаків. І 105.1017. Б., польський генерал, так велів зробити, щоб він [Гонта] **чого-небудь** не сказав на його І 149. Прип. Якби ніколи, або нездужав, або **що-небудь** таке, то ще б нічого, а то все так як треба, та ледащо VI 27.35. Прочувши, що вам треба замістити **чим-небудь** лучшим вашого теперішнього управителя... я прошу вас, прийміть його до себе. VI 225.8.

2. У *знач. присл. «трохи»* (1). часи беруться вже коло першого, то вибачте, коли не все розкажу... або **що-небудь** помилюся. VI 62.11.

О **Н. що-небудь** 1. І 375.45, VI 19.5, 27.35, 210.3, **Р. чого-небудь** 1. І 149. Прип., 376.66, VI 147.37, **Д. чому-небудь** 1. VI 75.2, **З. що-небудь** 1. І 85.356, 105.1017, 140.2308, 150.П., 276.146, 459.В, 491.В, II 232.6, VI 15.28, 16.26, 20.19, 20.21, 23.17, 27.11, 33.4, 42.9, 62.1, 62.14, 76.36, 86.17, 92.17, 115.37, 130.42, 152.33, 153.21, 155.38, 225.31, 2. VI 62.11, на **що-небудь** 1. VI 77.14, 215.6, про **що-небудь** 1. II 410.В, **О. чим-небудь** 1. VI 225.8.

ЩОНІЧ (2), **ЩОНОЧІ** (1). *Присл.* Дарма **щоніч** дівчинонька Його виглядає І 4.41 //У спол. **щодня** і **щоночі** (1). Не втирайте ж мої сльози, Нехай собі ллються, Чуже поле поливають **Щодня** і **щоночі** І 23.94.

О **щоніч** І 4.41, 8.220, **щоночі у спол.** І 23.94.

ЩОРАЗУ (1). *Присл.* Я вже тобі.. оце в четвертий раз пишу... що не прибуду додому, чи до тебе, а ти мені **щоразу** товкмачиш, що я тебе жду VI 210.25.

ЩОРОКУ (1). *Присл.* Мені не жаль, що я не пан, А жаль мені, і жаль великий, На просвіщенних християн. І звир того не зробити дикий, Що ви, б'ючи поклони, З братами дієте... Закони Катами писані за вас, То вам байдуже, в добрий час У Київ їдьте **щороку** Та сповідаєтесь, нівроку, У схімника!.. II 93.20.

ЩОСЬ¹ (45). *Займ.* Біля того гаю, Що чорніє над водою, **Щось** біле блукає. І 3.16. Довгенько вдвох походили, Мов сичі надуті, Та **щось** нишком розмовляли І 247.349. Ганна шепче: «..Вийди, Катре, з хати: Я **щось** маю розпитати, Дещо розказати». І 323.527. Було, роблю що, чи гуляю, Чи богу молюся, Усе думаю про його І **чогось** боюся. II 198.4. Зійшовся люд, і шепотить, Що **щось** непевне з людьми буде Во Іудеї. II 314.369. А тепер мені строжайше заперещено рисувати і писати (окрім писем), нудьга та й годі.. Брожу понад Уралом та... ні, не плачу, а **щось** ще поганше діється зо мною. VI 39.31. Я не нездужаю, нівроку, А **щось** такеє бачить око, І серце жде **чогось**. II 288.2. *Повт.* (2). А люде ждуть **чогось** і ждуть, **Чогось** непевного. II 311.264.

О **Н. щось** І 3.16, 5.111, 6.123, 40.478, 102.922, 249.430, 281.338, 284.451, 313.116, 313.119, 367.252, 536.В, II 78.55, 187.38, 236.19, 314.369, VI 24.28, 39.31, 219.29, **щось** І 472.В, **Р. чогось** II 198.4, 288.3, 316.474, *повт.* II 311.264, 311.265, **З. щось** І 5.112, 78.122, 91.550, 247.349, 310.6, 323.527, II 26.77, 53.181, 76.18, 225.191, 225.206, 225.210, 278.524, 278.530, 288.2, 398.В, 471.В, 477.В, на **щось** II 451.В, **М. о чімсь** І 473.В.

ЩОСЬ² (12). *Присл.* 1. У *знач. «чомусь»* (11). Умовк кобзар сумуючи: **Щось** руки не грають. І 66.138. А я ледве додибала До вашої хати... Так **щось** тяжко стало! І 320.410. а мені.. пришли Кониського, добрее зробиш діло, нехай я хоч читатиму про нашу безталанну Україну, бо я вже її ніколи не побачу! Так **щось** серце віщує! VI 58.15.

2. У *знач. «приблизно»* (1). На сонці дуже запеклась, Та й занедужала. Лежала Недовго **щось**, седмиці з три II 18.435.

О **щось** 1. І 66.138, 101.900, 104.1008, 320.410, 321.443, 415.В, VI 29.17, 31.17, 58.15, 83.38, 134.1, 2. II 18.435.

Ю

ЮБІЛЕЙ (2). П'яний кесар, Постригши сам себе в Зевеса, Завдав Зевесу юбілей. II 275.436.

◇ *Одн. З.* юбілей II 275.436, юбилей II 470.В.

ЮБКОВОРЕЦЬ (1). *Ірон.* I Хомяков, Русі ревнитель, Москви, отечества любитель, О юбкоборцеві восплал. II 340.7.

ЮДЕЯ *див.* **ІУДЕЯ**.

ЮНАК (1). *Богатир, молодець.* [Ярина] Аж зомліла, як узріла; I старий заплакав, Як побачив на коневі Такого юнака. I 281.315.

ЮНКЕР (1). Титарівна — Немирівна... Почесного роду... Виглядає пройдисвіта, Юнкера з походу II 500.В.

ЮПІТЕР (17). *Перен. Про Нерона.* А кумир той, Юпітер той новий, Ось побач, яке свято Буде завдавати В Колізеї. II 273.335. *Повт.* (6). От Юпітер, так Юпітер! II 273.352. *У прикл. спол.* кесар, Юпітер (кесар Юпітер) (2). Алкідова мати Пішла його зострінути.. Пішла еси, Трохи не співаєш Та кесаря-Юпітера Хвалиш-вихваляєш II 273.350.

◇ *Одн. Н.* Юпітер II 273.335, 463.В, *повт.* II 273.352 (2 р.), Юпітер *повт.* II 469.В (4 р.), *Р.* до Юпітера *у прикл. спол.* II 469.В, *З.* Юпітера II 273.356, *у прикл. спол.* II 273.350, Юпітера II 469.В,

О. Юпітером II 271.271, 273.354, *за* Юпітером II 276.479, *перед* Юпітером II 272.302, Юпітером II 469.В

ЮПКА (2). Якби пустили на музики, То я б кісники заплела, Наділа б жовті черевики, Червону б юпку одягла II 166.74.

◇ *Одн. З.* юпку II 166.74, в юпку I 320.389.

ЮРІЙ (1). Отут, було,.. Я з дітьми гуляю, I з Юрієм гетьманченком У підмурки граюсь I 501.В.

ЮРОДИВИЙ (8). *Несамовитий, чудний.* Орють лихо, Лихом засівають, А що вродить? побачите, Які будуть жніва! Схаменіться, недолюди, Діти юродиві! I 330.20 // *Субст.* (6). таке тільки Сніться юродивим Та п'яницям. I 253.575. *Ірон.* (2). Поки нездужає капрал, Ви огласили юродивим Святого лицаря! II 281.54.

◇ *Одн. Н.* юродивий *субст.* I 227.26, *субст., ірон.* II 473.В, *О.* юродивим *субст.* II 22.49, *субст., ірон.* II 281.54, *Мн. Н.* юродиві I 330.20, *субст.* II 281.52, *Д.* юродивим *субст.* I 253.575, *З.* (на) юродивих II 89.34.

ЮРУСЬ (1). Отут, було, на цвинтарі Я з дітьми гуляю, I з Юрусем гетьманченком У піжмурки граєм. I 294.20.

ЮШКА (1). Чи так, чи не так, Уродив постернак. А петрушку Криши в юшку — Буде смак, буде смак. I 276.108.

Я

Я (2856). *Займ. Особовий.* Не для людей, тієї слави, Мережані та кучеряві Очі вірші віршую я. II 112.3. Близько хата, де дівчина Ворота одчинить. А може вже одчинила Не мені, другому... I 7.170. Ніхто любив мене, вітав, I я хилився ні до кого II 23.6. Уродлива Та ще й чорноброва. Всі на мене залицялись I 294.42. Цей і апріль місяць я ще буду в О[рській] К[ріпості], то напишіть до мене хоч стрічку VI 50.1 Пиши ж мені все ..А надто о Хариті: чи ти казав їй о мені і що вона тобі сказала? VI 325.В. *Повт.* (2). Прости мене! Я каралась Весь вік в чужій хаті.. Я... я твоя мати. I 324.545. *У порівн.* (10). Мабуть такого ледачого до письма чоловіка і на світі нема, як я. VI 32.3. Послужи ж, моя ти зброе. Молодій ще силі!

Послужи йому так щиро — Як мені служила!.. I 280.303 Веселее колись село Чо-мусь.. Здавалось темним і німим, Таким, як я тепер. старим. II 205.15 // *У спол.* (3): а) про мене — *при вираженні байдужого ставлення* (1). Уже як хочете, хоч лайте, Хоч і не лайте й не читайте — Про мене... II 105.32; б) буде з мене — *вистачить мені* (2). Піду синів випровожать.. Нехай ідуть, — може найдуть Зокака старого, Що привіта моїх діток Старими сльозами. Буде з мене. I 79.195.

ЯБЛОНЯ *див.* **ЯБЛУНЯ**.

ЯБЛУКА (1). Бачив я вчора вашого хлопця рисунки, добре, дуже добре, тільки треба йому другого майстра, бо він тільки яблука та огірки і малює, а це така річ, що серце не нагодуєш. VI 27.20.

ЯБЛУНЯ (4), **ЯБЛОНЯ** (1). Вийшла в садок, послухала, Сама заспівала, Та й замовкла; під **яблуню** Тихесенько стала І 462.В. Восени, як одробишся з полем і окопаєш наше будущеє кишло, вибери на тому кишлі найкраще місце і посади **яблуню** і грушу, на пам'ять 1860 року 28 юля. VI 217.4. Дуже, дуже добре ти зробив, що не посадив **яблоні** і груші VI 220.23.

◇ **Одн. Р.** **яблоні** VI 220.23, **З.** **яблуню** VI 217.4, під **яблуню** І 462.В, **О.** під **яблунею** VI 201.13, 203.2.

ЯБЛУНЬКА (1). *Пестл. до яблуня.* Посажу коло хатини На вшпмин дружині І **яблуньку** і грушеньку, На вшпмин єдиній! II 324.3.

ЯБЛУЧКО (1). *Пестл. до яблуко. У порівн.* Мов **яблучко** у садочку, Кохалась дитина. II 12.166.

ЯВІР, ЯВОР (11). Посадили над козаком **Явір** та ялину І 8.214. Дніпро берег рие-рие, **Яворові** корінь мие. II 342.6. У *порівн.* (1). Як той **явор** над водою, Степан похилився. І 280.272. *Персоніф.* (2). **Явор** каже:—Похилися Та в Дніпрові скупаюся. II 342.13. Пишається калинонька, **Явор** молодіє II 363.6.

◇ **Одн. Н.** **явор** II 342.2, у *порівн.* І 280.272, *персоніф.* II 342.13, 363.6, **Р.** з-під **явора** II 363.1, **Д.** **яворові** II 342.6, **З.** **явір** І 8.214, **О.** під **явором** II 308.117, І 187.4, **Мн. Н.** **явори** І 388.13, 388.19.

ЯВЛЕННИЙ (1). *Про «чудотворну» ікону. Церк. Субст.* Будем, брате, З багрянцї оучї драти, Люльки з кадил закуряти, **Явлєнними** піч топити II 344.14.

ЯВНИЙ (1). *Очевидний. Ірон.* Розбойники, кати в тіарах Все потопили, все взяли, Мов у Московї татарє, І нам, слїпим, передали Свої догмати!.. кров, пожари, Всї зла на світї, воїни, чвари,.. От їх догмати і їх слава. То **явна** слава.. І 267.163.

ЯВОР див. ЯВІР.

ЯГІДКА (1), **ЯГОДКА** (1). У *порівн.* (1). Доноу моя, доноу моя, Цвіте мій рожевий! Як **ягодку**, як пташечку, Кохала, ростила І 33.191. *Форма пестл. зверт.* (1). [Сотник] (*цілує її*): Моя голубко сизокрила! Моя ти **ягідко!**.. II 173.281.

ЯГНИЦЯ (1). *Збірн. А* Саул Бере і город і аул. Бере дівча, бере **ягницю**, Будє кедрові світлиці II 352.55.

ЯГНЯ (17). І не знаю, Чого маленькому мені Тойді так приязно молилось, Чого так весело було? Господне небо і село,

Ягня, здається, веселилось! І сонце грїло, не пекло! II 21.14. Мені тринадцятий минало. Я пас **ягнята** за селом. II 21.2. Поглянув я на **ягнята**—Не мої **ягнята**! II 21.24. У *порівн.* (3). Дивлюсь: неначе ті **ягнята**, Ідуть задрипані дівчата II 358.11. А люди бідні в селі, Неначе злякані **ягнята**, Позамикалися у хатах II 150.14.

◇ **Одн. Н.** **ягня** II 21.14, **Мн. Н.** **ягнята** І 384.9, II 21.25, 233.41, у *порівн.* І 239.29, II 150.14, 358.11, **Р.** **ягнят** II 449.В, 452.В, **З.** **ягнята** І 311.61, II 21.2, 22.42, 221.52, 221.70, 232.11, 351.4, на **ягнята** II 21.24.

ЯГНЯТОЧКО (1). *Зменш.-пестл. до ягня. У порівн.* А по долині, по роздолї Із степу перекотиполе Рудим **ягняточком** біжить До річечки собі напитись. II 208.10.

ЯГОДКА див. ЯГІДКА.

ЯГОТИН (3). Недавно з **Яготина** прийшов лист до мене. VI 49.28. Були ви у **Яготині** літом, що там діється? VI 41.22.

◇ **Одн. Н.** **Яготин** VI 29.13, **Р.** з **Яготина** VI 49.28, **М.** у **Яготині** VI 41.22.

ЯГОТИНСЬКИЙ (1). Де тепер живуть **яготинські** анахоретки? VI 41.23.

ЯД (2). *Отрута. Прихіали; ножі беруть, І генерала розчиняють, І яд находять в животі.* II 225.215 //У *стол. ядом* гоїти (1). Кругом мене, де не гляну, Не люди, а змії... І засохли мої слюзи, Слюзи молодії. І тепер я розбитеє Серце **ядом** гою, І не плачу, й не співаю, А вию совою. І 352.66.

ЯДОВИТИЙ (1). *Отруйний.* Якби він знав, Яке-то лихо з його вийде, З того лукавого Давида, То, мов гадюку б, розтоптав І **ядовиту** б розтер Гадючу слану. II 353.106.

ЯЗВИ (1). *Перен. Пороки.* Спаси ти нас, святая сило, **Язви** язик мій за хули Та **язви** мира ізціли. І 267.181.

ЯЗВИТИ (1). *Слов'ян. Перен. Покарати.* Спаси ти нас, святая сило, **Язви** язик мій за хули Та язви мира ізціли. І 267.180.

ЯЗИК (23). 1. *Частина людського організму, орган мовлення* (4). Привезли його [Гонту] в кайданах в польський лагєр недалеко Балти, з одрізаним **язиком** і правою рукою. І 149.Прип. І **язик** мій оніміє, Висохне, лукавий, Як забуду пом'янути Тебе, наша славо. І 346.243. Натовкмачат якихсь індивідуалізмів тощо, так що аж **язик** отерпне, поки вимовиш. І 374.11.

2. *Система звукових і словниково-гра-*

матичних засобів, що служить знаряддям для висловлення думки; мова (10). Давно ворухиться у мене в голові думка, щоб перевести на наш прекрасний український **язык** Слово о Полку Игоря. VI 86.21. Покойний Основ'яненко дуже добре приглядався на народ, та не прислухався до **языка** I 375.49. I возвеличимо надиво I розум наш і наш **язык**... II 289.14. А зате! Якби ви з нами подружили, Багато б дечому навчилися! У нас же й світа, як на те — Одна Сибір неісходима, А тюрм! а люду!.. Що й лічить! Од молдаванина до фіна На всіх **языках** все мовчить, Бо благоденствує! I 327.93.

3. Про характер мовлення (4). ксьондз скажемо **языком** Кричить II 33.23. А ти, о господи єдиний, Скуєш лукаві уста, **Язык** отой велеречивий, Мовлявший: — Ми не суета! II 289.11.

4. Перен. Народ, народність (2). Встане правда! встане воля! I тобі одному Помоляться всі **языки** Вовіки і віки. I 326.34 /I мечі в руках їх добрі, Острі обоюду, На отмишеніє **языкам** I в науку людям. II 274.389.

◆ У спол. (3): а) огненні **языки**. Образн. (2). Уже огненні **языки** Із краю в край по всі землі Святее слово пронесли. II 466.B; б) притча во **языціх**. Слов'ян. (1). Ми з ним укупі жили два года і ні разу не лаялися, а це, я думаю, притча во **языціх**. VI 70.18.

О. Н. **язык** 1. I 346.243, 374.11, Р. **языка** 2. I 375.43, VI 27.24, до **языка** 2. I 375.49, З. **язык** 1. I 267.180, 3. II 289.11, 289.14, на **язык** 2. VI 86.21, 87.12, О. **языком** 2. VI 17.11, 130.30, 3. II 33.23, з **языком** 1. I 149.Прип., М. на **языку** 2. VI 130.32, М. Н. **языки** 4. I 326.34, у спол. а) II 462.B, 466.B, Д. **языкам** 3. I 347.273, 4. II 274.389, М. во **языціх** у спол. б) VI 70.17, на **языках** 2. I 327.93, VI 28.32.

ЯЙЦЯ (1). (Кобзар грає й приспівує). Од села до села Танці та музики: Курку, **яйця** продала — Маю черевки. I 125.1750.

ЯК¹ (1262), **ЯК-ТО**¹ (7). Сполучн. Підрядний. 1. Порівняльний (330): а) приєднує порівняльні звороти (289). Кохалася мати сином, **Як** квіткою в гаї I 231.68. Кругом хвилі, **як** ті гори, — Ні землі, ні неба. I 61.41. I над водою і над гаєм, Кругом, **як** в усі, все мовчить. I 5.85. Кардинади, **Як** гадюки, в'ються Круг тіари. I 268.206. Старий батько коло неї, **Як** дуб, похилився. I 283.393. А я піду на край світа... На чужій сторонці Найдю крашу або згину, **Як** той лист на сонці.

I 15.32. Нехай житом, пшеницею, **як**² золо- том, покрита, не розмежованою останеться навіки од моря і до моря — слав'янська земля. I 150.11. Жінка встала, Неначе п'явка та, впилась I, мов водою, залилась Дрібними, **як** горох, слезами. II 107.129. Скажуть би ледащо, так же ні, бо б'юся **як** овечий хвіст.. скажуть гордий, так ти ж мене знаєш. VI 34.4. **Як** той ширій віл запрягся я в роботу, — сплю на стюдах VI 185.20. А весною процвіла я Цвітом при долині, Цвітом білим, **як** сніг білим! Аж гай звеселила. I 356.65. I старий Щепкін не такий, щоб він там возився по Москві з ними **як** з писаною торбою. VI 165.7. Твоя і моя любя Титися Піунова хоче покинуть Нижній Новгород, і добре зробить, й тут погано, воно тут захрясне і пропаде, **як** шеня в базарі. VI 163.13. Ой виростеш, сину, За півчварта року, **Як** князя дитина, **Як** ясен високий I 230.27. Бувало, вигляне [Катруся] із хижі, **Як** тая квіточка з роси, **Як** тее сонечко з-за хмари. II 250.52 //З відтінком припущення (5). Заліззяк попереду. А за ним німий Ярема.. Небо, зорі, добро, люде I лютее горе — Все пропало, все! нічого Не знає, не бачить, **Як** убитий. I 117.1467 //При повторенні у звороті слова, яке означає порівнюване, вживається для підкреслення його типовості (1). Розпитують, розмовляють, — Серце б'ється, люблю... I світ божий, як великдені, I люди, **як** люди. I 11.28 //Як слід (1). Прийшли попи з короґва- ми, Задзвонили дзвони. Поховали грома- дою, **Як** слід, по закону. I 8.208 //Як на- хідка (1). не писать було б поганих вірш... а учиться було б чому-небудь доб- рому, полезному, — от би тепер **як** нахід- ка. VI 75.3 //Як один (2). Козацьке пан- ство похоже В киреях чорних, **як** один I 101.897 //Та к **як** (13). Згадай же, Окса- но, чужа чорнобрива, I сестру Мар'яну рястом уквічай, Часом на Петруся усміх- нись, шаслива, I, хоч так **як** жарту, ко- лишне згадай. I 153.30. — Тату! кричу. Та- ту! А він уже так **як** крига... I 368.278 //Після вищого і найвищого ступенів прикм., присл. Близький значенням до сполуч. «ніж» (16). Василій Іванович вер- нувся із Італії ще товщий **як** був і ро- зумніший і добріший, дякує вам і кланяє- ться. VI 26.15. Мені тепер здається, що й раю кращого на тім світі не буде, **як** ті

Андруші VI 86.12 //У знач. «крім» (1). Я вже її двічі прочитав, прочитаю і третій раз, і все-таки не скажу більш нічого **як** спасибі. VI 155.32: 6) *приєднує порівняльні підрядні речення* (41). Співає, плаче Ярославна, **Як** та зозуленька кує II 336.3. **Як** та галич поле крила—Ченці повалили I 268.225. Без милого сонце світить—**Як** ворог сміється I 50.83. Кругом хлопці та дівчата—**Як** мак процвітає. I 63.4. Схопись, Убий гадюку, покусай! Убий, і бог не покарає! **Як** тая Ченцію колись Убила батька кардинала I саваофа не злякалась. II 17.357. Зеленіють по садочку Черешні та вишні; **Як** і перше виходила, Катерина вийшла. I 31.128. А вона їх розважає, Просить, закликає, Щоб з панами не кохались, Бо бог покарає. Що підете й ви по світу Так, **як** я ходила I 539.В. Дітей своїх на сміх людям Пустите по світу. Так **як** я... **як** я ... пустила. I 539.В. стане він—**Як** на добрім полі Над водою посажене Древо зеленіє, Плодом вкрите I 340.8.

2. *Умовний. Приєднує умовні підрядні речення* (305). І язык мій оніміє, Висохне, лукавий, **Як** забуду пом'янути Тебе, наша славо. I 346.245. Не потурай: легше плакати, **Як** ніхто не бачить. I 261.16. Ні, Степане, Ти моя дитина, І бог тебе покарає, **Як** мене покинеш. I 287.572. Підую помолуюсь Усім святим у Києві, Та й знову вернусь В вашу хату, **як** приймете. I 318.326. А весною, **як** не буде мені якої ради з тими поганими столицями, то чкурну в Харків VI 174.5. Скажи Васі і Йосипкові, що на Новий рік, **як** будуть добре вчитися, я їм гостинець пришлю. VI 225.25. Циган: Ми рано рушимо, покинемо, **Як** не проспишся. I 364.144. Ішов етап із городу Та й став під корчмою Одпочити в холодочку, Та води напиться, **Як** то дадуть! бо бува[є] Далеко носити, То й вибачить таки треба! II 440.В //У традиційній формі. **Як** бог допоможе (**як** дасть бог; **як** пошле господь) (14). Сідай лиш та пиши, небоже, Та кончемо, **як** бог допоможе. II 408.В. Розкажу колись, **як** дасть бог побачимось, а тепер тільки дякую, і ще раз дякую, і більш нічого. VI 162.23. **як** пошле мені господь милосердний волю, хіба тільки по дорозі заїду в Чорноморію VI 132.12 //Із співвідносним словом «то» в головному реченні

(73). А вже підпилий **як** засне, То хоч коти гармати, І усом не моргне. I 240.59. У нас тут складається Хата, то чи нема часом у тебе якої доброї деревини на крокву або й сволок. **Як** є, то присилай її на ім'я П. А. Куліша або в Академію художеств Т. Г. Шевченку. VI 189.29. Бо **як** по правді вам сказати, То дуже вже й мені самому Обридли тії мужики, Та паничі, та покритки. Хотілося б зогнати оскому На коронованих главах, На тих помазаниках божих... II 69.9. то тяжкий гріх йому буде, **як** він не схоче промовити за мене хоч одно слово. VI 43.26. Слава мені не помага, і мені здається, **як** не заведу свого кишла, то вона мене і вдруге поведе Макарові телята пасти... VI 198.19. А снілось восени мені, Тойді, як щепи ми щепили,—**Як** приймуться... мені приснилось, **Як** приймуться, то восени Ти вийдеш заміж. II 166.88 //А **як** же ні (не) (7). Якщо можна буде розділити плату за ґрунт на три строка—розділи, а **як** же ні—заплати разом за 10 десятин землі, а купуючу кріпость зроби на своє ім'я. VI 214.32. Цією зимою може, **як** бог допоможе, побачимось в Харкові. А **як** же не допоможе, то я пришло 50 або 100 екземплярів свого Кобзаря VI 222.20 //3 *відтіном часовості* (36). я начитала, Що, **як** виросте той Гонта, Все наше пропаде! I 302.325. А іноді така печаль Остудить душу, аж заплачу. А ще до того, **як** побачу Малого хлопчика в селі. II 204.6. А все-таки поклонися йому, **як** побачиш, і попроси його, щоб він мені прислав який-небудь маленький барельєф VI 77.5.

3. *Часовий* (228): а) *вказує на одночасність того, про що йдеться в головному і підрядному реченнях* (106). А де ж дівся соловейко?... Отож гляну та згадаю: Було, **як** смеркає, Зашебече на калині—Ніхто не минає. I 11.14. **Як** була я молодою—І гадки не мала, По садочку похажала, Квічалась, пишалась. I 366.207. **Як** була я молодий, Цілували мене в лице, А **як** стала стара баба, Цілували б, була б рада. I 362.72. **Як** понесуть товариша В нову світлицю, Загомонять сапопали, Гукнуть гаквиці. II 182.29. Чи мати богу не молилась, **Як** понесла мене? Що я—Неначе лютая змія Розтоптана в степу здихає II 201.40. За що мене, **як** росла я, Люде не любили? I 355.1. Мене мати ще спо-

виту На руках носила, **Як** їхала Катерина в Канів по Дніпрові. I 296.138. Ще **як** були ми козаками, А унії не чуть було, Отам-то весело жилось! II 33.1 /Ви ще й не родились, **Як** я отут шинкувала Та кров розливала! I 299.227 //Із співвідносним словом «то» в головному реченні (5). Парус у своєму універсалі перелічив всю славянську братію, а про нас і не згадав, спасибі йому. Ми вже, бач, дуже близькі родичі. **Як** наш батько горів, то їх батько руки грів. VI 186.8. **Як** була я людиною, То Прісею звалась I 293.14. **як** ми з ним бачилися позаторік у цім поганім укрєпленні, то він читав мені деякі вірші Щербини VI 87.23 //У складних сполучниках: в той час, **як**; тим часом, **як** (2). Я намалював Катерину в той час, **як** вона попрошалася з своїм москаликом і вертається в село VI 27.1. Тим часом, **як** вона співає, у садочок входить молодий хлопець I 168.Рем. //Із співвідносними словами «тойді», «тоді» в головному реченні (6). А **як** прийде нудьга в гості Та й на ніч засяде, Отойді мене, мій друже, Зови на пораду. II 179.5. Тоді я веселий, Тоді я багатий, **Як** буде серденько По волі гуляти! I 36.327. Росії Тойді й на світі не було, **Як** у Італії росло Мале дівча. II 267.99 //Із іменником часового значення в межах одного речення (5). Уже весною, **як** орали, Два трупи на полі найшли І на могилі поховали. II 101.318. Оце другий рік **як** я с тобою не балакаю, друже мій, а чому? І сам не знаю. VI 34.6. Отак було По всій Україні Против ночі маковія, **Як** ножі святили. I 100.863; б) вказує на те, що дія, про яку йдеться в головному реченні, настає після дії, вираженої присудком підрядного речення (122). За що Україна наша стала гинуть, За що й я.. в могилі лежу. Ти ж людям розкажеш, **як** виростеш, сину. II 233.40. «Нехай тебе бог заступить!» — **Як** за селом стали. Сказав старий, та всі тро[є] Разом заридали I 281.325 //Із іменником часового значення в межах одного речення (16). Год, другий минає, **Як** побрались; а дивіться — Вкупочі гуляють По садочку. I 291.715. На другий день **як** я од вас поїхав, мене арестовали в Києві, на десятій — посадили в каземат в Петербур[зі] VI 39.18. Раз увечері Мар'яна, **Як** мати заснула, Пішла слухать соловейка I 462.В. А назавтра **як**

цар вийшов, Мене поховала .. бабуса I 296.112 //Як тільки (тільки) (4). Бач за що я тебе хочу лаять, чом ти, як тільки получив моє письмо, до мене не написав VI 75.5. А сам, **як** тільки получиш моє оце письмо, зараз до мене напиши, щоб я знав. VI 16.4 //Із співвідносним словом «тойді» в головному реченні (8). Тойді ж, мої любі, **як** мене не стане, Згадайте про мене, про мою Мар'яну I 157.175. я краще зроблю літографію в 200 екземплярів, і тойді тільки, **як** буду мати гроші VI 28.8 //Вказує на результативність, наслідок дії, вираженої у головному реченні (37). Україно, Україно! Серце моє, ненько! **Як** згадаю твою долю, Заплаче серденько! I 64.51. зуби і очі так болять, що не знаю, де дітись. І чи не чудно, скажете, **як** принесли ваш лист, мені полегшало VI 45.19 //Із співвідносними словами «то», «то і (й)» у головному реченні (10). Старий Улибишев.. так широко любить театр; а **як** тебе [Щепкіна] побачить, — то він, старий, як мала дитина зарідає VI 154.38. Для текста думав був виписати сю хитро надрюковану книгу, та **як** полічив свої гроші, то і рукою махнув VI 86.37. Вийшла мати погуляти, Не спиться в палатах. Пана Яна нема дома, Ні з ким розмовляти. А **як** прийшла до берега, То й дочку згадала. I 359.45 //Із підсилювальною часткою «аж» у головному реченні (12). Мені аж страшно, **як** згадаю Оту хатину край села! II 230.43. Я аж заплакав на старість, **як** прочитав твоє письмо VI 170.10. Аж здригнули мури, **Як** згадали, що у Празі Загелкали гуси I 268.213. в душі нашій єсть ще щось таке, таке страшне, що аж холод іде по серцеві, **як** хоч трошки його розкриєш VI 24.29 //Із відтінком умовності (16). «Надрюковав, бодай йому очі повилазили», отак ви скажете, **як** зачете читати мої Гайдамаки VI 23.15. прочитаємо [драму Данило Рева] вдвох, **як** приїдете, бо я таки вас зимою сподіваюся VI 24.38.

4. Приєднує підрядні речення способу дії або звороти типу «як знаєш», «як умієш» (72). Думи мої, думи мої.. Квіти мої, діти! Нашо вас кохав я, нашо дглядав? Чи заплаче серце одно на всім світі, **Як** я з вами плакав?.. I 21.19. Не

слухала Катерина Ні батька, ні неньки, Полюбила москалика, **Як** знало серденько. І 28.24. Може, бог за те й карає, Що я полюбила,— Полюбила стан високий І карії очі,— Полюбила, **як** уміла, **Як** серденько хоче. І 132.2012. Я се літо до тебе не приїду, ніколи,— роби **як** сам знаєш, о грошах не турбуйся. VI 204.28. Густенька каша, Та каша, баче, та не наша, А наш несолений куліш— **Як** знаєш, так його і їж. II 223.134. На се літо я не приїду до вас, роби **як** сам здоров знаєш, а я тобі скажу спасибі. VI 206.6. Буває, іноді старий Не знає сам, чого зрадіє, Неначе старий Молодий, І заспіває... **як** уміє. II 199.4. Посылаю вам билети на Гайдамаки, роздай[те], будьте ласкаві, **як** умієте, вони вже надрюковані. VI 21.3. Чи ти зробив що з Вольським? Як ні, то зроби, **як** умієш VI 195.11 //Із співвідносним словом «так» у головному реченні (56). Ох, якби-то так жартувало моє серце, **як** я оце з вами словами жартую. VI 50.27. Не знаю, чи карався же хто на сім світі так, **як** я тепер караюсь? VI 58.9 //Нехай буде так, **як** буде (нехай **як** буде, так і буде) (4). В твоїх руках все на світі. Твоя свята воля! Нехай **як** буде так, **як** буде,— Така моя доля! І 282.368. Та вже нехай **як** буде, так і буде, а я хоч без грошей придибаю-таки до вас сим літом, та як бог та ви можете, то може й одружуся. VI 190.15 //Так **як** треба (2). Якби ви вчилися так **як** треба, То й мудрість би була своя. І 332.91.

5. *Означальний* (49). А Куліша як побачиш, то поцілуй його за мене і скажи йому, що такої книги, **як** Записки о Южной Руси, я ще зроду не читав. VI 133.22. А він так добре бачив, А надто молодую!.. За що пак милує господь Лихую твар такую, **Як** цей правитель?.. II 94.55. Така мабуть уже усім кобзарям погана доля, **як** і мені недотепному випала. VI 83.14. А поки те буде... я свого літа повинен намальовувати для академії картину, **як** наша чорнобрива дівчина молиться богу, лягаючи спати. VI 20.9 //Із відтінком порівняння (31). Любав та буде молодію І непорочною... такою, **Як** сон дитини на зорі! II 450.B. Така, **як** ти, колись лілея На Йордані процвіла II 293.1. Веселеє колись село Чомусь тепер мені, старому,

Здавалось темним і німим, Таким, **як** я тепер, старим. II 205.15. А може то така правда, **Як** на вербі груші II 54.186. Тепер я в Нижнім Новгороді, на волі,— на такій волі, **як** собака на прив'язі. VI 152.17. Іди ти в Січ; як бог допоможе, Там наїсися всіх хлібів.. Та побачиш світа,— Не такого, **як** у Братстві. А живі мисліте На снімому прочитаєш І 277.180. У багатих ростуть діти— Верби при долині; А у вдови одним одно, Та й те, **як** билина. І 232.101 //Такий самий.. **як** — для підкреслення схожості, тотожності (6). Максимович у Прохорівці уступає мені таке саме добро, **як** і в Парчевського VI 198.35. Скажи їй, що ми з тобою такі самі пани, **як** вона панна. VI 209.5. За ковбаси і сало спасибі тобі.. Думаю, що вони такі самі будуть, **як** і ті, що ми з тобою колись під яблунею вкушали. VI 203.1 //З відтінком додатковості (1). Я ж уже не хлопець нерозумний. І од старості, слава богу, ще не одурів, щоб таке вироблять, **як** ти пишеш. VI 170.6.

6. *Приєднувальний* (38): а) *приєднує вставні слова і речення* (34). Із туману, **Як** кажуть, стала виглядати Червонолиця Діана... II 85.12. Довго вони, **як** бачите, Меж мови-розмови Цілувались, обнімалися І 95.713. Іди лишень Полудновать лагодь, Гуляючи, **як** той казав, Шматок хліба з'їсти. І 276.123. Якщо ти добре поєднаєшся з Трошинським і (**як** бог тобі допоможе поєднати мене з Харитою), то купуй отой дом у Ржищеві та придбай мені лісу дубового на надвірню комору. VI 209.8. Не торгувались з старостами (**Як** те буває меж панами), Не торгувався і панотець Усім на диво та на чудо! За три копії звінчав у будень. II 50.44. Спасибі тобі, друже мій єдиний, за твої десять рублей, чи, **як** ти пишеш, якогось хорошого обізнаного нашого VI 85.25 //Як на те (теє) (3). Отак, буває, в темну яму Святее сонечко загляне, І в темній ямі, **як** на те, Зелена травка поросте. II 199.20. Всі на мене залицялись І сватати стали; А у мене, **як** на теє, Й рушники вже ткалися. І 294.44. У нас же й світа, **як** на те— Одна Сибір неісходима, А тюрм! а люду!.. Що й лічить! І 327.89; б) *приєднує прикладку в знач., близькому до «будучи ким (чим)»* (4). Максим таки **як** письменний, Було, помагає І на клиросі дякові

І псалтир читає ІІ 55.235. От, не маючи гадки, приїхав я у твою Москву, та й гуляю собі по улицях, звичайне **як** чоловік іно-сгрянний VI 82.16.

7. *Вживається для вираження зіставлення* (13). Гори мої високі!, Не так і високі, **Як** хороші, хороші ІІ 24.3. Не так слава, не так слава, **Як** той поговір, Що заїздив козак з Січі До вдови на двір. ІІ 184.6. Не так ті вороги, **Як** добрі люди — І окрадуть жалкуючи, Плачучи осудять ІІ 133.2 //У складі займ. словосполучень ніхто інший, **як**; не хто другий, **як** (2). чорноморець той мерзенний, уповатально думаю собі, що ніхто інший, **як** сам Сатана VI 82.37. Ну так і єсть, що то мені в Москві зострівся не хто другий, **як** сам Іродів син Сатана. VI 83.22 /З відтінком роздільності (1). А башкирський офіцер, що я вам рекомендовав, повинно бути умер, коли він до вас не ходить, а **як** не вмер, то певно одурів VI 71.5.

8. *Вживається у ролі сполучного слова, передуючи додаткові підрядні речення* (234). Старий батько іде рядом, Наставляє сина. **Як** у війську пробувати, Старших шанувати І 281.320. Сивий ус, стару чуприну Вітер розвіває; То приляже та послуха, **Як** кобзар співає І 26.52. І отепер бачиш, **як** я отут пропадаю, живу в казармах меж солдатами — ні з ким слово промовить VI 58.6. Даль чоловік добрий, розумний і могутий, він добре знає, **як** тут ми пропадаємо VI 43.25. Один дума, **як** би його Достроїть палати. Другий дума, **як** би його На подзвін приїд[и]вати. І 363.124. Дивіться, очі молодії, **Як** зорі божії встають, **Як** сходить місяць, червоніє... ІІ 16.329 //З підсилювальною часткою «би» (3). Помпілій Нума... Пішов любенько погулять І одпочить. Та, спочивавши, Додумать, **як** би то скувати Кайдани на римлян. ІІ 335.7. Я, взявши в руки скриньку, подивився і неначе перелетів у малярню, в Седнев. Чи згадаєте, як ви мені її вторік показували недороблену? Ще й радились зо мною, **як** би її химерніше улагодити VI 49.18 //З підсилювальною часткою «то» (7). Дивувались люде, **Як** то вони, ті сироти, Жить на світі будуть? ІІ 50.63. А я стою, похилившись, Думаю, гадаю, **Як** то тяжко той насушний Люди заробляють. І 251.505. Ой сяду я під ха-

тою, На улицю гляну, **Як-то** тії дівчаточка Без своєї Ганни, Без моєї Ганнусеньки У хрещика грають. ІІ 123.3.

ЯК² (68), **ЯК-ТО**² (4). *Присл. 1. Питальний. Означає питання про спосіб дії, стан, обставини* (33). А **як** ми бились, умирали, За що ми голови складали — В оці могили? Будеш жить, То може й знатимеш, небоже ІІ 235.124. Другий тиждень не вихожу з хати: чхаю та кашляю, аж обісіло. **Як** тебе там бог милує? VI 228.10. Великий ти поет, друже мій Семене!.. Чим, **як** і коли заплачу я тобі за твоє істинно християнське діло! VI 115.13 //Ти **як** (**як** ти) думаєш (скажеш) (3). Бо хто не вміє заробить, То той не вмітиме й пожити. А ти **як** думаєш, небоже? І 277.168. У мене думка ось яка.. Поки що буде, купить би у Вольського дубів 40 лісу, вирубать, та й нехай би собі сохне.. **Як** ти думаєш: чи до ладу воно буде? VI 198.7. Треба буде людей питать! Та що-небудь діять! **Як** ти скажеш? І 277.147 //Як таки (1). **Як** таки ні з сього ні з того, зроду чоловіка в вічі не бачив, — а прошу того, що треба купить за гроші, та може ще й не за малі. VI 119.10 //В риторичних питаннях з інф. (10). Та й **як** його одній святії Прожити літа молодії? ІІ 223.124. Колись дурною головою Я думав: — Горенько зо мною! **Як** доведеться в світі жить? ІІ 300.3 /а журнала вже десятий рік і в очі ні одного не бачив.. Сам не писав нічого (да й **як** його було писать?) VI 321.В /З підсилювальною часткою «же» (5). **Як** же тебе не проклинать, Лукавая доле? ІІ 58.22. **Як** же жити На чужині на самоті? ІІ 40.4. **Як** же його вірити? заплочивше очі ІІ 383.В //Про ім'я (2). Пита пані, **як** зоветься? «Івась». — «Какой милый!» І 46.743. «А **як** тебе Зовуть? я не знаю». «Яремою». І 116.1411.

2. *Означальний. Вживається в окличних реченнях при означенні вищої міри або ступеня виявлення дії, стану* (21). Ще три дні осталося. Ох, **як** довго!... І 134.2087. **Як** я тобі завидую, мій друже єдиний! VI 138.14. На самий святвечір сижу собі один-однісінький.. Аж гульк! входить в хатину добрий Герн і подає мені ваш лист. Господи милостивий! **Як** я зрадів! VI 54.24. Ох, **як** весело на світі, **Як** весело стало! І 134.2083 //Страх — сильно, дуже (1). Мов змальована сиділа [дочка]

До самої ночі Перед вікном і втирала Заплакані очі, Бо й вона таки любила; І страх **як** любила! II 158.34. // **Як-то** (4). Лічу в неволі дні і ночі І лік забуваю. О господи, **як-то** тяжко Тії дні минають. II 210.3. **Як-то** швидко ті літа минають; молодії то ще так і ськ, а що вже ті старі (погані літа), то так і летять, неначе тсй шуліка за куркою VI 82.4 // **Як** би (2). Боже мій, **як** би мені хотілося, щоб ти зробив свої Записки о Южній Руси постійним періодическим изданием на штатл журнала. VI 156.6 // **Он як** (1). Коні бідні.. потомились! Он **як** хропуть! II 440.B.

3. *Способу дії* (17). *Із вказівними частками «от», «ось»* (9). Я в палати Пішов з ножем, не чув землі... Аж панича вже одвезли У школу в Київ. От **як**, брате! I 397.60. Так от **як**, брате: треба в люди На год, на два піти У наймити I 277.162. Родилась на світ жить, любити, Сіять господню красою, Витать над грішними святою І всякому добро творить, А сталось ось **як**. II 18.418. Тепер думаю ось **як** зробити.. думаю навпростець через Астрахань ушкварить на Чорноморію. VI 130.14 // **Як** хоч (хочете, хочеш) (3). **Як** хоч, А лихо, кажуть, перескоц II 223.126. Уже **як** хочете, хоч лайте, Хоч і не лайте й не читайте — Про мене... II 105.30. Хоч **як** хочеш цілуй собі, а я таки не читатиму! II 171.206 // **Нехай як** знає (1). А він нехай **як** знає спродасть, а грошки положить в касу воскресної школи. От що! VI 227.7 // **Так як** треба (2). Чорноморський побит вийшов з цензури так **як** треба. VI 28.24 // **У спол.** **як** того треба (1). Шамрай собі хлопцев **як** того треба. VI 34.26.

4. *Часовий* (1). Та що то за опера, так ну! а надто Як Артемовський співа Руслана VI 26.11.

♦ **Як** 1. I 46.743, 89.478, 116.1411, 150.П, 268.209, 277.147, 277.168, 315.185, 10.40.4, 58.5, 58.22, 65.119, 106.87, 199.13, 223.124, 235.124, 300.3, 316.455, 316.457, 383.B, 416.B, 489.B, VI 19.10, 23.38, 32.33, 49.11, 50.23, 70.19, 115.13, 198.7, 200.36, 228.10, 321.B, 2. I 80.233, 84.345, 94.662, 134.2083, 134.2084, 134.2087, 134.2090, 410.B, VI 158.34, 200.21, 208.28, 440.B, VI 23.16, 54.24, 138.14, 154.6, 156.6, 3. I 277.162, 335.190, 397.60, II 18.418, 86.46, 105.30, 171.206, 223.126, 408.B, VI 27.34, 28.24, 32.37, 33.17, 33.21, 130.14, 227.7, *у спол.* VI 34.26, 4. VI 26.11, **як-то** 2. II 210.3, 215.3, 289.1, VI 82.4.

ЯК* (12). *Частка. Вживається при дієсловах докананого виду для вираження*

раповості дії, а дрібнота Уже за порогом **Як** кинеться по улицях, Та й давай містити Недобитків православних I 248.367. Дивлюсь, цар підходить До найстаршого... та в пику Його **як** затопить!.. I 248.358. До 16 августа я піджидав вас у Києві, а потім **як** чкурнув, то через тиждень і дома опинився. VI 197.8. Пішов кобзар по улиці — З журби **як** заграє! I 67.142 // **Ой як** (1). Ой **як** крикнув Гамалія: «Брати! будем жити, Будем жити, вино лити, Яничара бити, А курені килимами, Аксамитом крити». I 203.155.

♦ **Як** 1. 67.142, 203.155, 248.358, 248.367, 248.371, 252.545, 253.569, 290.699, 478.B, II 157.3, 301.17, VI 197.8.

ЯКБИ (154), **ЯКБИ-ТО** (10). *Сполучн.*

1. *Вживається на початку умовного підрядного речення* (124). Молодее лихо! **якби** ти вернулось, Проміняв би долю, що маю тепер. I 144.2447. Ох, **якби** я знала, Що побачу його ще раз, Що побачу знову,— Вдвоє, втроє б витерпіла За єдине слово! I 132.2000. А ще б краще ви зробили, **Якби** замість старого Та обрали молодого Завзятого молбдця, Преславного запорожця Павла Кравченка-Наливайка. II 138.58. Дуже б, дуже добре було, **якби** нам укупі довелося вік свій докоротать. VI 209.11. **Якби** були батько, мати Та були б багаті, Було б кому полюбити, Було б кому взяти. II 124.9. **Якби** знала, що покине — Була б не любила.. **Якби** знала — не ходила б Пізно за водою, Не стояла б до півночі З милим під вербою I 48.25 // 3. *підсилювальною часткою «то»* (4). **Якби** то далися орлині крила, За синім би морем милого знайшла I 4.69. як бог та ви pomoжете, то може й одружуся. **Якби-то** так сталося, дуже добре було б. Аж страх обісіло вже мені бурлакувати. VI 190.17. Добре, дуже б добре було, **якби-то** воно так сталося, як гадається. VI 190.14 // *В риторичних питаннях, окликах* (9). **Якби** знала Матуся горенько твоє, Чи оддала б за генерала Дитя єдине своє? II 222.81. А що б то з його за кобзар був, **якби** не волох! I 103.957. Далебі, дав би карбованця, **якби** був не пропив учора! I 105.1014 // *Із співвідносним словом «то» в головному реченні* (62). Н[а]стуся! **Якби** пустили на музики, То я б кісники заплепа I 166.71. **Якби** з ким сісти хліба з'їсти, Промовить слово, то во-

но б, Хоч і як-небудь на сім світі, А все б таки якось жилось. II 361.1. А **якби** було сказало, То я б не любила, Може була б до криниці У гай не ходила. II 198.13. **Якби** я не друкував своїх «Гайдамаків», то воно б не треба і передмови. I 150.11. **Якби** ви знали, паничі, Де люде плачуть живучи, То ви б елегій не творили Та марне бога б не хвалили II 229.1. **Якби** я знав, що ми увечері побачимося у В[асиля] М[ихайловича], то не писав би сії цедули. VI 221.23. **Якби** мені тільки рисувати було можна, то я і не журився б. VI 43.28 //Із співвідносними словами «тоді», «тойді» (3). Та ще **якби** до кистей прибавить 6 штук карандашей № 3-го фабрики Фабера, то тойді б я тільки богу помолився б та й більш нічого. VI 119.5. **Якби** мені бог поміг докончить те, що я тепер зачав, то тойді склав би руки та й у домовину. VI 33.15. **Якби** взяти І всю мізерію з собою, Дідами крадене добро, Тойді оставсь би сиротою З святими горами Дніпро! I 331.50.

2. На початку речення для вираження сильного бажання, часто з вигуками «о», «ех», «ой» і з підсилювальною часткою «то» (40). Серце якось лихорадочно б'ється. Ох, **якби-то** його швидче успокоїли! VI 138.13. дасть бог, в половині августа буду ціловати тебе, мій єдиний друже. О боже, **якби-то** так сталося! VI 142.1. Чи так, батьку отамане? Чи правду співаю? Ех, **якби** то!.. Та що й казати! Кебети не маю. I 58.60. Ох, **якби** то!.. вміла б мати З німецького поля Своїм діточкам заклакати І долю і волю, Та ба.. I 231.59. Ех, **якби** то, **Якби** то найшли те, що там скоринили,— Не плакали б діти, мати не журилась. I 226.51. **Якби** мені лиха та лиха, **Якби** мені свекрівонька тиха, **Якби** мені чоловік молодий, Та другої не любив, не любив. I 275.88. **Якби-то** нам побачиться, **якби-то** нам хоть на часиночку подивиться один на одного, хоть годиночку поговорити з тобою, друже мій єдиний! VI 152.12 //Із підсилювальною часткою «таки» (6). **Якби** таки молодіщі Посіяти мак, мак. II 36.42. **Якби** таки або так, або с'як, **Якби** таки запорозький козак, **Якби** таки молодий, молодий, Хоч по хаті б поводив, поводив І 107.1095 //На початку головного речення (2). Ох, **якби-то** так жартувало мое серце, як я оце з вами словами жар-

тую. VI 50.27. Ох, **якби** те сталося, щоб ви не вертались, Щоб там і здихали, де ви поросли! I 331.55 //У питальному реченні (6). Що, цигане, **Якби** таку суку Тобі дочку. Що б [ти] зробив? I 368.281. А що **якби** і ти, взявши Куліша та й Семена з собою, та й ви приїхали на той благодатний хутір. VI 153.33 //При риторичному оклику, коли відповідь містить щось надзвичайне (3). Ой **якби** ти, мамо, знала, Якою змією Окрутила мое серце I 463.В.

О **якби** 1. I 4.69, 27.75, 28.9, 31.137, 32.185, 39.441, 48.25, 48.27, 48.29, 49.33, 59.71, 81.249, 89.473, 99.829, 103.957, 105.1014, 132.2001, 133.2021, 144.2447, 149.77, 150.11, 225.26, 306.465, 307.473, 322.473, 327.87, 331.50, 332.91, 336.233, 345.183, 375.46, II 29.9, 30.41, 40.7, 51.111, 57.11, 92.1, 92.10, 103.16, 111.59, 116.1, 124.9, 129.14, 129.19, 138.58, 147.1, 166.71, 167.118, 186.1, 198.13, 222.81, 227.23, 229.1, 311.245, 311.276, 315.413, 341.6, 353.102, 361.1, 364.4 (2 р.), 408.В, 440.В, VI 23.21, 27.34, 33.15, 34.19, 43.1, 43.9, 43.28, 54.36, 61.34, 70.29, 84.17, 115.35, 118.39, 119.5, 119.18, 132.23, 132.42, 145.21, 153.20, 154.6, 154.20, 156.1, 163.16, 163.30, 163.36, 179.22, 185.21, 186.36, 188.11, 188.13, 189.14, 193.1, 193.26, 193.31, 194.26, 195.35, 196.10, 198.16, 201.13, 201.19, 202.17, 206.20, 207.36, 209.11, 212.10, 212.27, 216.27, 217.6, 217.36, 221.23, 221.35, 223.39, 226.6, 226.18, 227.28, 2. I 58.60, 107.1094, 107.1095, 107.1096, 107.1100, 226.51, 226.52, 231.59, 275.88, 275.89, 275.90, 283.419, 331.55, 362.75, 367.272, 368.281, 433.В (3 р.), 463.В, II 36.42, 69.2, 293.5, 414.В, VI 19.25, 33.8, 45.10, 50.27, 153.33, 156.9, 195.30, 195.36, VI 35.6, 115.18, **як-би** 1. II 395.В, 500.В, **якби-то** 1. I 470.В, VI 26.21, 190.14, 190.17, 2. VI 50.27, 138.13, 142.1, 152.12 (2 р.), 154.28.

ЯКИЙ (160), **ЯКИЙ-ТО** (4). Займ. 1. Питальний. Означає питання про якість, властивість чого-небудь (39). Ще ось що: напиши мені, чи багато там землі у тій Забарі? **яка** вона? чи можна буде садочок розвести VI 200.30. **Яке** здоров'я твоєї жінки, а моєї сестри? VI 207.6. «Відкіля ти? хто ти такий?» «Я, пане, з Вільшани». «З Вільшаної, де титаря Пси замордували?» «Де? **якого?**» I 115.1382. Напиши мені, чи є в Харити батько або мати? чи крєпачка вона, чи вольна? коли крєпачка, то чия? і **яка** плата за її волю? VI 205.10. Повт. (10). О світе наш незаходимий! О ти, пречистая в нежах! Благоуханний сільний крине! В **яких** гаях? В **яких** ярах, В **яких** незнаємих вертепах Ти заховаєшся од спеки Огнепалимої тії II 307.95. Рит. (9). Що це так верзєте ви? **Які** там ворони? I 304.388 //З підсилювальною часткою «таки» (1). Та й справді, **яка** така недобра мати понесе чорноморця в Москву? Чого він там не бачив? VI 83.23.

2. *Означальний. Служить для вираження емоціональної оцінки явища або ступеня вказаної якості* (40). А ночі, ночі!.. **які** страшні та довгі! — та ще й у казармах. VI 41.37. [Батько] Замірівся! Ух! **Який** сердитий! Та не вдарить!.. II 172.245. Перейшов я пішки двічі всю киргизську степ аж до Аральського моря — плавав по йому два літа, господи, **яке** погане! аж бридко згадувать! VI 57.35. Зробімо так, мій славний друже! а **якого** б я тобі гостинця привіз ік празнику! Уже так — що гостинець! VI 152.23. Нудьга.. **яка** нудьга сидить склавши руки, і так сидить дні, місяці і годи. VI 115.38. Святий Київ наш великий.. **Який** дивний ти. II 66.177. *Повт.* (2). О боже мій! **Якее** ти, поле!.. **Яке** то ти Широке... широке!.. Як та воля... II 107.119 //3 підсилювальними частками «же», «бо», «ац», «то» (12). **Якій** же бо ти бевзь і справді I 432.В. «Гей, старченя! стривай лишень!» «Я не старець, пане! Я, як бачте, гайдамака». «**Який** же поганій!» I 121.1615. «Я сьогодні забарилась; Батько занедажував; Коло його все поралась...» «А мене й байдуже?» «**Який**-бо ти, їй же богу!» I 94.675.— Ач **якого** Собі ми виблагали в бога Самодержавця. II 352.51 //У поєднанні з вказівними частками «от», «ото» (6). А коли вже пускаю [Гайдамаки]... то треба і з чим, щоб не сміялись на обірванців, щоб не сказали: «От **який**!» I 150.П. Ото, **яка** недотика! I 300.235.

3. *Означальний. Вживається у знач. «котрий»* (11). А ти, батьку, Як сам здоров знаєш; Тебе люде поважають, Добрий голос маєш; Співай же їм, мій голубе, про Січ, про могили, Коли **яку** насипали, Кого положили. I 59.84 //Субст. (5). А ти вже й скрипку принесла? **Яку** ж ми вчистимо з тобою? II 167.111.

4. *Означальний. Пояснює наступний або попередній виклад — переважно у поєднанні з вказівними частками «от» («ото»), «ось», «он»* (6). Якраз 7 апреля прийшла до нас почта і привезла твою дорожню посылку и твоє радостное письмо.. Так от **який** у мене був великдень! VI 131.34. Вдовиченка ледащицю, Забили в скреплицю, Та й повезли до прийому. Он **яке** твориться На сім світі! II 253.193. От **яка** моя доля п'ягана! Я, вставши раненько, захопився писать до вас лист оцей; тільки що заходився, а тут чорт несе ефрейтора.. по-

жалуйте к фельдфебелю VI 62.5. Одійшлить, будьте ласкаві, моє письмо і адрес мій княжні В[арварі] Миколаєвні, а адрес ось **який**. VI 39.33. Бувають діти і в святих, Та не такі, як у простих, А ось **які**. II 71.102. У мене думка ось **яка**: яка твоя на сее буде порада? Поки що буде, купи би у Вольського дубів 40 лісу, вирубать, та й нехай би собі сохне. VI 198.4.

5. *Означальний. Вживається у знач. «той», «інший», «один», «другий». Субст.* (3). Дивлюся, в могилі усе козаки: **Який** безголовий, **який** без руки, А хто по коліна неначе одятый II 232.21.

6. *Означальний. Вживається у знач. «хто». Субст.* (3). Розійшлися гайдамаки, Куди **який** знає I 146.2538. Звичайне, дівчата!.. То про своє все й співають, **Яка** про що знає... I 154.40.

7. *Неозначений* (25). По поводу її бенефіса написав я невеличку статейку в газету, котору посилаю тобі: прочитай та прикинь своє до неї **яке** мудре слово VI 167.6. Цур йому: і якщо єсть там у вас **які** мої гроші, то шліть їх сюди. VI 165.27. як пошле мені господь милосердний волю, хіба тільки по дорозі заїду в Чорноморію на **який** тиждень, а там прямо в столицю до вас... други мої VI 132.13. Максим отой.. Було, тобі Ніже анікого Не зачепить, ніже ділом, Ніже **яким** словом. II 255.260 //У спол. **яку** хоче — будь-яку (1). Добре б ти зробив, якби.. поїхав з Новицьким у Жаботин, та вдвох сказали б тому дурневі, щоб він не боявся керилівчан, а положив би **яку** хоче плату за ґрунти і за землю VI 212.30.

8. *Відносний. Привнеє підрядні додаткові речення* (21). І сама не знає [доля]— У **якому** краю мене заховують, Де я прихилився, навіки засну. I 153.9. Не буди, Босфоре, буде тобі горе, Твої білі ребра піском занесу, У мул поховаю!.. — реве сине море: — Хіба ти не знаєш, **яких** я несу Гостей до султана!.. I 201.65 //3 підсилювальною часткою «то» (3). Якби він знав, **Яке-то** лихо з його вийде, З того лукавого Давида, То, мов гадюку б, розтоптав II 353.103.

9. *Відносний. Привнеє підрядні означальні речення* (9). Поцілуй старого діда Івана за мене і поклонись всій рідні нашій, **яка** єсть, доглядай сестру Марусю та, коли можна, помагай і бідній Ярині

VI 17.22. Нарисую види, **які** єсть на Україні, чи то історією, чи то красою прикметні VI 32.37 //із співвідносними словами «той», «такий» у головному реченні (3). Розкажемо іноді ті сні, **Які** там снилися Петрові... II 450.В. Додому плачучи прийшла, І спати плачучи лягла, І не вечеряла!.. не спала, **Яка** лягла, така і встала II 78.59. Оженись на вольній волі, На козацькій долі: **Яка** буде, така й буде, Чи гола, то й гола. I 261.7.

10. Відносний. Приєднує підрядні присудкові речення (2). **Яка** правда У людей, мій сину. Така й досі, я думаю, В нас на Україні. II 253.194. Оддайте Тризну по копії, а Гамалію по півкопи сребром, прощати такі, **які** він положить. VI 32.8.

◆ У спол. (5): а) **який** нечистий (**який** вражий син) — хто (3). **Який** там тобі нечистий казав, що я приготував свої Неофіти для друку? VI 165.4. Не видержав, голубе мій сизий (Та **який** би його вражий син і видержав?).. Упився твоїм моргничем VI 129.33; б) чорт зна **який** — невідомо **який** (1). Маркович написав мені свій адрес, та чорт зна **який** VI 141.11; в) на **яку** ступити — що робити (1). Морока з ними [царями], щоб ви знали, Мов дурень ходиш кругом їх, Не знаєш, на **яку** й ступити. II 75.220.

◇ **Одн. Н.** **який** 1. I 127.1836, *поет.* II 309.160, 309.161, 2. I 44.631, 94.675, 95.729, 104.1009, 121.1615, 150.П, 492.В, II 66.177, 172.245, 372.18, VI 49.14, 165.29, 174.11, 3. VI 82.21, 4. VI 39.33, 131.34, 5. II 232.21 (2 р.), 6. I 146.2538, 9. VI 187.36, у спол. а) VI 24.25, 129.33, 165.4, у спол. б) VI 141.11, **який** 1. I 441.В, 2. I 428.В, 429.В, 432.В, 439.В, 6. I 449.В, **який-то** 8. II 320.608, **яка** 1. II 384.В, VI 83.23, 170.2, 198.4, 200.30, 205.10, 2. I 42.563, 299.223, 300.235, II 173.267, 174.309, 253.194, VI 115.38, 3. II 206.39, 4. VI 62.5, 198.4, 6. I 154.40, 7. I 122.1646, II 91.57, VI 55.1, 8. VI 132.8, 9. I 261.7, II 78.59, VI 17.22, 185.29, 10. II 253.194, **який** 8. II 306.68, **яке** 1. VI 207.6, 2. I 313.143, VI 57.35, *поет.* II 107.120, 4. II 253.193, 7. I 312.96, II 16.338, 46.35, 47.103, VI 70.15, 8. I 112.1277, VI 146.41, 147.2, **якес** 2. *поет.* II 107.119, 8. II 273.336, 500.В, **яке-то** 8. II 353.103, **Р.** **якого** 1. II 192.23, 458.В, **якої** 3. I 90.523, 346.235, 7. VI 174.5, 189.28, (до) **якої** 7. VI 29.17, **З.** **який** 8. II 335.22, (за) **який** 1. VI 24.25, (на) **який** 7. VI 132.13, **якого** 1. I 115.1382, 2. II 352.51, VI 152.23, 8. I 1538.В, (про) **якого** 7. II 414.В, **яку** 1. II 495.В, VI 130.26, 198.31, 2. II 174.309, 3. I 59.84, *субст.* I 90.510, 103.970, VI 167.111, 217.6, 7. II 489.В, VI 210.37, у спол. VI 212.30, (на) **яку** 3. I 299.207, у спол. в) II 75.220, **яке** 7. II 91.58, VI 167.6, 9. VI 167.1, (в) **яке** 7. II 256.298, **якес** 1. II 92.3, (в) **якес** 7. II 257.360, **О.** **яким** 2. II 95.99, VI 220.12, 3. VI 138.22, 7. II 255.260, (з) **яким** 1. *поет.* II 486.В (2 р.), (меж) **яким** 8. VI 115.18, **якою** 1. II 10.0.268, 2. I 463.В, 8. I 376.65,

М. (в, у) **якому** 1. II 399.В, 8. I 153.9, (в) **якім** 1. *поет.* II 485.В, (по) **якому** 1. I 338.71, **Мн. Н.** **які** 1. I 304.388, 440.В (2 р.), II 39.7, 283.11, 458.В, 2. I 42.570, 122.1651, 127.1850, 299.229, VI 41.37, 4. II 71.102, 5. II 453.В, 7. I 537.В, II 51.90, VI 165.27, 8. I 327.100, 9. II 450.В, VI 32.8, 32.37, **які-то** 2. II 171.226, 8. II 320.609, **Р.** **яких** 1. I 334.157, (з) **яких** 8. VI 165.22, **З.** **які** 8. I 330.18, II 27.144, 10. VI 32.8, **які** 8. II 394.В, (про) **які** 1. VI 165.22, **яких** 8. I 200.65, **О.** **якими** 1. II 217.5, **М.** (в) **яких** 1. *поет.* II 307.95 (2 р.), 307.96, 485.В (2 р.), 7. II 19.439.

ЯКИЙ-НЕБУДЬ (18). *Займ. неозначений.* Той чи інший, **якийсь**. Всього дамо.. Заграй же нам **яку-небудь**. I 154.61. Якби розказати Про **якого-небудь** одного магната Історію-правду, то перелякати Саме б пекло можна. II 30.42.

◇ **Одн. Н.** **яка-небудь** II 233.48, **Р.** **якого-небудь** VI 187.20, **якої-небудь** VI 32.32, **З.** **який-небудь** VI 77.6, 115.33, 130.20, **якого-небудь** VI 77.12, 86.25, (про) **якого-небудь** II 30.42, **яку-небудь** I 103.960, 103.972, 154.56, 154.61, 155.71, 451.В, **О.** (за) **яким-небудь** VI 26.28, **М.** (в) **якім-небудь** VI 20.4.

ЯКИЙСЬ (40), **ЯКИЙСЬ-ТО** (3). *Займ. неозначений.* 1. Вживається у знач. «невідомо (неясно), який саме» (37). В Пекарях **якась** вдова-попадає продає хату: купити би та к осені перевезти на ґрунт поставити. VI 217.11. Марко Вовчок це псевдонім **якоїсь** пані Маркович. Чи не знаєш ти її адрес? VI 176.37. На місці Аркаса в Одесі **якийсь** Павлов, але і той Павлов нічого не вдіє без оцього Іваницького. VI 223.37. Понад Дніпром козак іде.. Чого ж смутний невеселий Іде — чуть не плаче? **Якусь..** недоленьку Віщує козаچه [серце]. I 112.1274. Ви казали, що в вас єсть **якась** зелена рослина на шталт хмелю чи винограду. Вручить її вручтелю Блудниці VI 199.5 //з підсилювальною часткою «то» (3). Нехай, скажуть, спочивають. Поки батько встане Та розкаже по-нашому Про свої гетьмани. А то дурень розказує Мертвими словами Та **якогось-то** Ярему Веде перед нами У постолах. I 77.75. У нас Святюю біблію читає Святий чернець і навчає, Що цар **якийсь-то** свині пас I 327.97. Через два годи як прочитаєте в якім-небудь журналі, що **якийсь-то** Шевченко намалював картину дуже до ладу! VI 20.4 //з відтінком зневажливості (4). Єсть у мене ширий батько.. Якби не він спіткав мене При лихій годині, Давно б досі заховали В снігу на чужніні, Заховали б та й сказали: «Так... **якесь** ледасо...» I 81.254. Бачиш, який я господар. А тобі **якийсь** дурень збрехав, що я ще й досі запоро-

жець. VI 165.30. Повт. (2). А меж вами Найшовсь-таки **якийсь** проява, **Якийсь** дурний оригінал II 281.39 // *Той чи інший* (6). Чого зрадів оце? Того, **Що**, бачите, старий подумав Добро **якесь** комусь зробити. II 199.12. За ґрунт положена **якась** плата, то сестрі Катерині доведеться потім платити VI 206.39.

2. *Вживається для підкреслення якостей предметів, явищ, що викликають непорозуміння, здивування* (6). Отаке-то Приснилося диво. Чудне **якесь!**. I 253.574. Натовкмачать **якихсь** індивідуалізмів то-що, так що аж язик отерпне, поки вимовиш. I 374.10. Матрос.. заспівав,— звичайне, тихо. Щоб капітан не чув, бо злиха **Якийсь** лихий II 85.23.

◇ *Одн. Н. якийсь* 1. II 158.39, 314.372, VI 165.30, 223.37, *повт.* II 281.39, 281.40, 2. II 85.23, **якийсь-то** 1. I 327.97, VI 20.4, **якась** 1. I 361.54, II 18.428, 318.529, VI 70.24, 199.5, 206.39, 217.11, **якесь** 1. I 81.254, II 278.531, 2. I 253.574, **Р. якогось** 2. II 165.52, (до) **якогось** 1. VI 177.10, (у) **якогось** 1. VI 132.23, **якоїсь** 1. VI 176.37, (до) **якоїсь** 1. II 331.15, **Д. якомусь** 1. VI 189.11, **З. якогось** 1. I 528.В, II 82.214, 312.280, 353.94, VI 85.25, 195.6, 2. I 240.34, **якогось-то** 1. I 77.75, **якусь** 1. I 112.1274, II 223.144, (у) **якусь** 1. VI 82.26, **якесь** 1. II 199.12, **О. якимсь** 2. I 249.404, (з) **якимсь** 1. II 159.95, **якогось** 1. II 239.10, **М. (у) якомусь** 1. II 301.18, **Мн. Р. якихсь** 2. I 374.10, **О. (з) якимсь** 1. VI 86.34.

ЯКМОГА див. ЯКОМОГА.

ЯК-НЕБУДЬ (9). *Присл. 1. Якимсь чином, способом* (8). Без ворогів можна в світі **Як-небудь** прожити. II 133.12. Та вже ж **як-небудь** вирвусь хоч після великодня і прямисінько до вас, а потім уже даліше. VI 26.23. Не спниця старому ні в полі нії! в хаті. А треба **як-небудь** віку доживати. I 534.В // *Насилу, ледве* (2). так що ж я маю робити? випілити я то ще **як-небудь** випівав, а вилити і досі не вмію VI 76.33 // *Якби з ким сісти хліба з'їсти, Промовить слово, то воно б, Хоч і як-небудь на сім світі, А все б таки якому жилось.* II 361.3.

2. *Недбало, абияк* (1). А потім Співали б прозу — та по нотах, А не **як-небудь...** II 373.49.

◇ *як-небудь* 1. I 534.В, II 133.12, 361.3, VI 24.19, 26.23, 76.33, 84.14, 185.24, 2. II 373.49.

ЯКО (8). *Сполучн. Слов'ян. 1. Приєднує порівняльні звороги* (4). Трохи не вбив, не розтоптав **Яко** гадюку. Як-би знав, **Якес** лихо на світ вийде З того поганого Давида, То розтоптав би і розтер II 500.В. дивуюсь і не надивуюсь: чого б

то мені, скажіть, будьте ласкаві, з своїми віршами плисти по суші **яко** по морю під тим парусом! VI 186.4 // *З відтинком припущення*. Покинув нас **яко** в притчу Нерозумним людям. I 341.63.

2. *Приєднує прикладку* (2). Ще раз прошу вас, **яко** искреннейшого моего друга, зробити, як умієте, і швидко. VI 223.19. Сьогодні певне буде у Корсуні і Наталка Шулячівна, то ти, **яко** чоловік не без розуму, поклонися їй од мене, а більш ані телень. VI 212.13.

3. *Приєднує додаткові речення* (2). Во псалтирі і тимпани Воспоєм благая, **Яко** бог кара неправих, Правим помагає. I 347.265.

◇ *яко* 1. I 341.63, 345.205, II 500.В, VI 186.4, 2. VI 212.13, 223.19, 3. I 347.265, II 274.381.

ЯКОМОГА (4), **ЯКОМОГА** (1). *Присл.* Пек йому, тому шепотинникові Парчевському, може той клапот од нас не втече. А поки що торгуєся **якомога** з Понятовським VI 200.27. Положили Одностайне стати Против Гуса.. Та стеретги **якомога...** Щоб не втекла сіра птаха На слав'янське поле. I 268.221 // *Що є сили, швидко* (2). Випий трошки сього злля — „Вип'єш — біжи, **яко мога**; Що б там не кричало, Не оглянься, поки станеш Аж там, де прощалась. I 52.154. «Кобзар іде! Кобзар іде!» Та всі, **якомога**, Хлопців кинули, побігли Зострічать сліпого! I 154.52.

◇ *якомога* I 154.52, 268.221, VI 200.27, **яко мога** I 52.154, **якомога** I 488.В.

ЯКОР (1). Ми довго в морі пропадали, Прийшли в Дар'ю, на **якор** стали. II 76.14.

ЯКОСЬ (22), **ЯКОСЬ-ТО** (1). *Присл. 1. Часовий. Одного разу* (12). **Якось** вони собі гуляли Удвох на улиці II 318.538. Отож вони [ученики] **якось** зійшлись Вночі круг тебе сумувати. II 323.730. **Я** **якось** оце писав до тебе, та мабуть не дійшло. VI 36.27. **Якось** у полі ми зустрілись II 62.6 // *З підсилювальною часткою «то»* (1). **Якось-то** йдучи уночі Понад Невою... Та.. Міркую сам-таки з собою. II 364.1.

2. *Неозначений* (11). Серце **якось** лихорадочно б'ється. Ох, **яки-то** його швидко успокоїли! VI 138.13. Чудно **якось** Діється між нами! I 314.155. Сама собі ніби шептала I **якось** страшно усміхалась. I 533.В. Треба було б і в другий раз упитися, але я **якось** видержав VI 130.3.

О **якось** 1. I 545.В, II 18.421, 62.6, 110.9, 221.50, 234.96, 256.323, 318.538, 320.604, 323.730, VI 36.27, 2. I 314.147, 314.155, 320.382, 393.3, 533.В, II 76.6, 217.11, 361.4, VI 82.34, 130.3, 138.13, **якось-то** 1. II 364.1.

ЯКРАЗ (11). *Присл. 1. Саме* (10). Вранці-рано, в пилипівку, **Якраз** у неділю, Побігла я за водою... I 294.49. **Якраз** на великийдень привезла мені астраханська почта твоє дружнєє ласковєє письмо VI 129.30. **Якраз** у клечальну неділю I повінчали їх обох II 411.В. **Якраз** на святвечір був я у Пирятині у старої матері вашої, батьку мій. VI 29.21.

2. *Впору, вчасно* (1). Папір мені тепер дуже став у пригоді, а лист ще дужче! і тим... що мені тепер треба було молитви і щирого дружнього слова, а воно **якраз** і трапилося. VI 51.12.

О **якраз** 1. I 233.137, 294.49, 366.225, II 251.101, 281.67, 411.В, VI 29.21, 131.18, 129.30, 153.3, 2. VI 51.12.

ЯКШО (45). *Сполучн. Приєднує підрядні умовні речення.* Ой піду я в гай зелений, Посажу я руту. **Якщо** зійде моя рута, Останусь тут II 155.11 //із співвідносним словом «то» (37). **Якщо** єсть у тебе такий чоловіча з теплою хатою, то напиши мені, батьку, брате мій рідний! VI 152.20 //з відтінком часовості (1). за гроші спасибі вам, єдиний мій друже, у мене ще осталося трохи... а **якщо** пошлють весною в степ на Раїм, бо є така чутка, то тойді вже проситиму VI 45.27.

О **якщо** II 155.11, VI 33.30, 42.4, 45.27, 62.2, 62.14, 62.19, 84.29, 85.1, 85.9, 87.19, 130.31, 138.29, 139.22, 139.30, 141.17, 141.37, 152.20, 152.25, 159.8, 163.9, 163.22, 165.27, 166.32, 172.7, 179.24, 195.23, 198.5, 198.12, 203.5, 203.13, 204.24, 205.21, 205.38, 207.1, 207.31, 209.8, 210.31, 210.34, 210.37, 211.28, 216.27, 220.8, 220.12, 226.13.

ЯЛИНА (4). Посадили над козаком Явір та **ялину** I 8.214. А калина з **ялиною** Та гнучкою лозиною, Мов дівчаточка із гаю Вихожачи співають II 342.17. *У порівн.* (1). Мов тая **ялина** При долині, похилилася, Замовкла Ярина I 281.333.

О **Одн. Н. ялина у порівн.** I 281.333, **З. ялину** I 8.214, **О. з ялиною** II 342.3, 342.17.

ЯМА (17). 1. *Могла* (11). Збіралися подруженьки, Слізеньки втирають; Збіралися товариші, Та **ями** копають.. Поховали громадою, Як слід, по закону. I 8.204. Якби то далися орлині крила, За синім би морем милого знайшла; Живого б любила, другу б задушила, А до неживого у

яму б лягла. I 4.72. Не хочу я паувати, Не піду я, мамо! Рушниками, що придбала, Спусти мене в **яму**. I 50.101. Я глянула, усміхнулася... Та й духу не стало! Й мати вмерла, в одній **ямі** Обох поховали! I 297.156 //У *спол.* (2): а) в **яму** перейти — бути похованим, умерти (1). Не похвали собі, громадо! — Без неї може обійдусь, — А ради жду собі, поради! Та мабуть в **яму** перейду... а не діждусь! II 200.18; б) ізриється **яма** (*комусь*) — *помре хтось* (1). Благо тому, кого господь Карає меж нами, Не допуска, поки злому Ізриється **яма**. I 345.176.

2. *Заслиблення в землі* (6). Отак, буває, в темну **яму** Святее сонечко загляне, І в темній **ямі**, як на те, Зелена травка поросте. II 199.18. *У порівн.* (3). Дали гляну: У долині, мов у **ямі**, На багнищі город мріє I 246.267. Здається, я впала. I заснула. Якби була Довіку проспала! Опівночі прокинулася: Як у **ямі**, в хаті. I 368.275.

О **Одн. Н. яма 1. у спол.** б) I 345.176, **Р. із ями** 2. II 464.В, *у порівн.* II 364.17, **З. ями** 1. I 142.2364, 404.В, II 142.20, в (**у**) **яму** 1. I 4.72, 50.101, II 142.23, 388.В, *у спол.* а) II 200.18, 2. II 199.18, **М. в (у) ямі** 1. I 297.156, 2. II 199.20, *у порівн.* I 246.267, 368.275, **Мн. З. ями** 1. I 8.204.

ЯН (3). Було, шляхта, знай, чваниться, День і ніч гуляє Та королем коверзує... Не кажу Степаном Або **Яном** Собієським: Ті два незвичайні, — А іншими. I 82.279. *Рим.* (1). Вийшла мати погуляти, Не спиться в палатах. Пана **Яна** нема дома, Ні з ким розмовляти. I 359.43. *У назві твору* (1). Ян Гус повинен бути у Василя Вас[ильовича] Тарновського, що жив колись в Потоках Київської губернії]. VI 165.14.

О **Одн. Н. ян у назві** VI 165.14, **Р. Яна рим.** I 359.43, **О. Яном** I 82.279.

ЯНВАР див. **ГЕНВАР**.

ЯНИЧАР (5). *У султанській Туреччині — солдат регулярного війська (піхоти), створеного у XIV ст. У туркені яничари* I баша на лаві. I 200.45. Козацтво преться без ваги — І покотились **яничари**. I 201.93. *У прикл. спол. турки-яничари* (2). Тойді сироту Степана, Козака лейсторового, Отамана молодого, Турки-**яничари** ловили I 285.485 //Збірн. (1). Брати! будем жити, Будем жити, вино пити, **Яничара** бити I 203.158.

О **Одн. З. яничара збірн.** I 203.158, **Мн. Н. яничари** I 200.45, 201.93, *у прикл. спол.* I 285.485, 286.511.

ЯР¹ (45). Ой пішла я у **яр** за водою, Аж там милий гуляє з другою. II 132.1. Повій вітре понад **ярм** Та нажени чорну хмару II 418.В. А дівчата Мов ті сороки цокотали Та до криниці учащали У **яр** погулати. II 186.30. а з **яру** Встає пожар, і диму хмара.. сонце покрива II 59.16. буцим ссва Летить лугами, берегами, та нетрями, Та глибокими **ярами** I 241.70. І стежечки, доріженьки **Яром** та горою, Що топтани до ворожки, Поросли травою. I 284.435. У *прислів'ї* (1). Тече вода і на гору Багатому в хату. А вбогому в **яру** треба Криницю копати. I 232.96.

◊ *Одн. Н.* яр II 205.20, *Р.* з (1з) **яру** I 127.1826, II 59.16, 131.10, *З.* у (я) яр I 45.677, II 37.77, 132.1, 186.30, 187.32, 205.20, 321.678, *через яр* I 368.300, 144.2, *О.* **ярм** I 41.544, 121.1621, 284.435, II 104.24, 363.2, 380.В. *понад ярм* I 121.1606, II 418.В. *М.* в (у) **яру** I 42.547, 122.1640, 149. Прип., 362.87, 384.21, II 9.56, 13.229, 24.16, 60.43, 81.166, 114.15, 184.2, 208.22, 307.71, 312.305, у *прислів'ї* I 232.96. *Мн. З.* на **яри** II 218.20, *О.* **ярами** I 99.839, 120.1564, 241.70, *меж ярами* I 241.101, *над ярами* I 296.125, *М.* в **ярах** II 307.95, 399.В, 410.В.

ЯР² (7), **ХОЛОДНИЙ ЯР** (2). *Власна назва.* Не сховаєте! над **Яром** Залізник витає І на Умань позирає, Гонту виглядає. I 338.37. а згадаєш, То була й дорога З монастиря Мотриного До **Яру** страшного. I 337.16. Бо в день радості над вами Розпадеться кара. І повіє огонь новий З Холодного **Яру**. I 339.84.

◊ *Одн. Н.* Яр I 337.9, *Холодний Яр* у назві I 337. Заг., *Р.* до **Яру** I 337.16, з *Холодного Яру* I 339.84, *З.* в (у) Яр I 337.21, 337.27, 521.В, *О.* над **Яром** I 338.37, *М.* в **Яру** I 337.17.

ЯРЕМА (50). *Ім'я персонажа твору.* Прибрав Максим собі сина На всю Україну. Хоч не рідний син **Ярема**, А щира дитина. I 137.2168. Йй [Оксані] **Ярема** розказував, Як жить вони будуть I 95.719. *Зверт.* (3). Де ж ти, **Яремо**, де ти? подивися! А він, мандруючи, співа, Як Наливайко з Ляхом бився. I 97.816.

◊ *Одн. Н.* **Ярема** I 84.332, 84.335, 84.346, 85.360, 85.368, 87.437, 92.605, 93.616, 95.719, 110.1207, 112.1284, 113.1290, 113.1305, 113.1312, 114.1344, 114.1352, 115.1372, 115.1389, 117.1459, 121.1600, 127.1816, 131.1984, 131.1987, 134.2069, 135.2105, 137.2168, 137.2170, 146.2517, 148. Прип., 440.В, 441.В, 444.В (2 р.), 449.В, 454.В, 455.В, 457.В, *Д.* **Яремі** I, 116.1431, *З.* **Ярему** I 77.75, 118.1489, 135.2104, 418.В, *за Ярему I 444.В, *на Ярему I 118.1483, *О.* **Яремою** I 116.1413, 133.2058, *за Яремою I 86.392, *К.* **Яремо** *зверт.* I 84.322, 97.816, 127.1851.***

ЯРЕМЕНКО (2). Козака **Яременка** клуна на тім місці, де стояли Богданив палати. I 307. Прим. а ісправник Трохи не

сказився! Що нічого, бачиш, взяти, А він же трудився!.. Кричить, біга, Мов не-самовитий. **Яременка** в піку пише I 307.479.

ЯРИНА (40). *Ім'я персонажа твору.* Довго, довго Стояла **Ярина** Та дивилась, чи не вирне Знову комахина. I 281.345. Старий грає, а **Ярина** З Степаном танцює! I 275.84. *Зверт.* (11). Ні, **Ярино**, я не умру, А тільки поїду Од вас завтра... I 279.244.

◊ *Одн. Н.* **Ярина** I 275.84, 276.144, 277.149, 278.198, 280.268, 280.276, 280.284, 280.304, 281.317, 281.335, 281.345, 282.356, 282.378, 283.389, 283.406, 283.429, 284.438, 286.521, 289.651, 289.661, 491.В (2 р.), 493.В (2 р.), 495.В, 496.В, *Д.* **Ярині** I 492.В, *З.* **Яринну** I 285.505, *О.* з **Яриною** I 276.141, *К.* **Ярино** *зверт.* I 275.77, 278.191, 278.224, 279.226, 279.231, 279.244, 279.253, 287.554, 287.559, 287.565, 287.581.

ЯРИНА (2). «Спочинем трохи, поговорим; Що, **ярині** ще не зійшла?» «Та де та **ярині** взялась? У мене ще на жито орють.» II 408.В.

ЯРИНОЧКА (7), **ОРИНОЧКА** (1). *Ім'я персонажа. Пестл. до Ярина.* І беруть його під руки, І ведуть у хату, І вітає **Яриночка**, Мов рідного брата. I 286.543. Ганна діда питалася.. І внучатам із клучочка Гостинці виймала: І хрестики, й дукачики, Й наміста разочок **Яриночці** I 321.415.

◊ *Одн. Н.* **Яриночка** I 286.543, 493.В (3 р.), *Д.* **Яриночці** I 321.415, **Ориночці** I 506.В, *З.* **Яриночку** I 495.В, *О.* з **Яриночкою** I 490.В.

ЯРМАРОК, ЯРМАРКА (5). Ой надіну я сережки І добре намісто, Та піду я на **ярмарок** В неділю на місто. II 128.11. я пришло вам 50 або 100 екземплярів свого Кобзаря, а ви передайте на комісію під час **ярмарки** харьковским книгарям. VI 222.22. Спасибі тобі і за гроші. У мене їх тепер так небагато, як у того Лазаря, що сліпці співають по **ярмарках**. VI 118.20.

◊ *Одн. Р.* **ярмарки** VI 222.22, *З.* на **ярмарок** I 454.В, II 128.1, 320.612, *Мн. М.* по **ярмарках** VI 118.20.

ЯРМО (8). *Перек.* А ви в **ярмі** падаєте Та якогось раю На тім світі благаєте? Немає! немає! I 240.33. І не в однім отім селі, А скрізь на славній Україні Людей у **ярма** запрягли Пани лукаві... II 111.37. І ніхто не бачить, І не бачить, і не знає — Оглухли, не чують; Кайданами міняються, Правдою торгують. І г-спода зневажують — Людей запрягають В тяжкі **ярма**. I 330.15.

◊ *Одн. З.* у **ярмо** I 381.15, *М.* в **ярмі** I 108.1133, 240.33, 334.166, в **ярмі** I 517.В, *Мн. З.* в (у) **ярма** I 330.15, II 111.37, *М.* у **ярмах** II 111.39.

ЯРМУЛКА (1). *Маленька кругла шапочка.* Начхай ти в ярмулку VI 229.10.

ЯРОК (1). *Змениш-пестл. до яр¹.* В ярк Марія до криниці Швиденько кинулася. II 317.502.

ЯРОПОЛЧЕ (2). *Назва села біля Москви.* Не пустили Дорошенка, У рясі пізнали, Закували у кайдани, В Сосниці послали. А з Сосниці в Ярополче Віку доживати. II 161.49. І досі ще що рік божий, Як день той настане, Ідуть править панахиду Над... гетьманом В Ярополчі. II 162.89.

ЯРОСЛАВНА (7). *Ім'я дочки галицького князя Ярослава, дружини князя Ігоря.* Співає, плаче Ярославна, Як та зозуленька кує II 336.2. Сумує, квилить, плаче рано В Путивлі гряді Ярославна II 336.28.

♦ *Одн. Н.* Ярославна II 336.2, 336.13, 336.28, 337.41, 337.55, 337.63. *Р.* Ярославни у назві II 336. Заг.

ЯРОЧОК (2). *Змениш-пестл. до ярк.* В ярочок тихий до криниці Марія кинулася. II 490.В. Марія встала та й пішла З глеком по воду до криниці. І гость з нею, і в ярочку Догнав Марію... II 310.214.

ЯРОШЕНКО (2). *Прізвище персонажа.* Із славного Запорожжя Наїхали гості. Один Семен Босий, Другий Іван Голий, Третій славний вдовиченко Іван Ярошенко. II 129.8. Третій, Іван Ярошенко, Славний вдовиченко, З лютої неволі Із Бакчисараю Брата визволяє. II 130.44.

ЯРЧУК (1). *Міфол. Собака з вовчими зубами, якого боялась нечиста сила.* Побіжить наш ярчук В ірій їсти гадюк Зо мною. I 303.365.

ЯСЕН (4). Посадила стара мати Три ясени в полі. I 388.10. Сичі в гаю переключались, Та ясен раз у раз скрипів. I 3.12. *У порівн.* (1). Ой виростеш, сину, За півчварта року, Як княжа дитина, Як ясен високий I 230.28.

♦ *Одн. Н.* ясен I 3.12, *у порівн.* I 230.28, *Мн. Н.* ясени I 388.17, *З.* ясени I 388.10.

ЯСЕНОВИЙ (5). На хату купи тільки соснового дерева, на двері і одвірки дубового або ясенового. VI 215.5. А дубового і ясенового дерева треба купити і вирубати, нехай собі лежить та сохне, поки що буде. VI 201.28.

♦ *Одн. Р.* ясенового VI 201.28, 215.5, 217.34, *ясиновий* VI 325.В, *З.* ясеновий VI 205.39.

ЯСНИЙ (16). 1. *Яскравий, сяючий. По-*

стійний епітет до «місяць», «сонце», «зоря» (4). Місяцю мій ясний! з високого неба Сховайся за гору, бо світу не треба I 112.1252. Попрошалося ясне сонце З чорною землею II 27.114. О зоре ясная моя! Ведеш мене з тюрми, з неволі, Якраз на смітничок Миколи II 281.65.

2. *Білий, блискучий — про одяг* (1). люті звірі Прийшли в овніх шкурах І пазури розпустили.. Онде вони! в ясных ризах I 271.328.

3. *Перен. Нічим не затьмарений, радісний, веселий* (11). Присняться діточки мені, Веселя присняться мати, Давне-колишній та ясний Присняться сон мені!.. II 348.9. Оріся ж ти, моя ниво, Долом та горою! Та засійся, чорна ниво, Волею ясною! II 349.13. Ой не йдімо, не ходімо, Рано, друже, рано — Походимо, посидимо — На сей світ поглянем... Поглянемо, моя доле... Бач, який широкий, Та високий та веселий, Ясний та глибокий... II 372.20 *Постійний епітет до «чоло»* (1). Витає радість і надія Над молодим ясным [?] чолом [?] II 454.В.

♦ *Одн. Н.* ясний 1. I 112.1252, 403.В, 3. I 336.258, 554.В, II 344.1, 348.9, 372.20, 443.В, ясна 1. II 281.65, ясне 1. II 27.114, 3. (на) ясний 3. II 368.8, О. (над) ясным 3. II 454.В (2 р.), ясною 3. II 349.13, Мн. О. (з) ясными 3. II 415.В, М. (в) ясных 2. I 271.328.

ЯСНІШЕ (1), **ЯСНІЙШЕ** (1). *Присл.* Злая доля може по тім боці плаче,— Сироту усюди люде осміють. Нехай би сміялись, та там море грає, Там сонце, там місяць ясніше сія I 13.105. Там місяць, там сонце ясніше сія, І з вітром могила в степу розмовляє, Там не одиниокий з нею був би я. I 406.В.

ЯСНО (3). *Присл. 1. Яскраво* (1). Уже зірниця На небі ясно зайнялася. II 310.211.

2. *Світло* (1). У хаті чисто, тихо, Ясно, як у раї. I 538.В.

3. *Виразно, чітко* (1). Буває, іноді старий Не знає сам, чого зрадіє, Неначе стане молодий, І заспіває... як уміє. І стане ясно перед ним Надія ангелом святим II 199.5.

♦ *ясно* 1. II 310.211, 2. I 538.В, 3. II 199.5.

ЯСНОВЕЛЬМОЖНИЙ (3). *Шановний. Ірон.* (2). Все розберіть... та й спитайте Тойді себе: що ми?.. Чиї сини? яких батьків? Ким? за що закуті?.. То й побачите, що ось що Ваші славні Брути.. ваші пани, Ясновельможний гетьмани. I 334.163. «Жартувати, Чи що, ти хочеш?» «Я? з панами?

Крий боже! зараз, дайте встать, **Ясновельможні** (нишком—свині)». І 88.450 // *Субст.* (1). А **ясновельможний**, на воронім коні, Блисне булавою — море закипить... І 99.836.

ЯСНОЛИЦИЙ (1). Там Колись-то з нею **яснолиций** Зострівся гость святий. ІІ 317.504.

ЯСНООКИЙ (1). *Образн.* А я край до-роги Серед степу помолюся Зорям **яснооким**, Щоб без мене доглядали Тебе, оди-ноку. І 163.404.

ЯСОЧКА (1). *Пестл. У порівн.* [Ярема] Послав свитку. Як **ясочка**, Усміхнулась, сіла. І 94.665.

ЯССИ (4). *Назва міста.* Близнят в Бендерах привела. У білих **Яссах** колихала І 365.179 // *Про битву під цим містом* (1). «А хто, братця, Співа про Богдана?» «Я співаю.. І про **Ясси**, І про Жовті Води» І 305.424.

◇ *Мн. З. про Ясси* І 305.424, *М. у Яссах* І 365.179, *у Ясах* І 535.В (2 р.).

ЯТОЧКА (1). *Змениш-пестл.* Базарний намет. Я оддам, я продам Кумові хатину, Я куплю, я зроблю **Яточку** під тином; Торгувать, шинкувать Буду чарочками І 125.1759.

ЯЩИК (3). Сажин мені нічого не пише, не знаю, де він дів мою портфель з рисунками.. Як побачите його, то спитайте, та й возьміть до себе, а **ящик** з олійними фарбами нехай собі оставить. VI 41.34. Посилаю тобі квитанцію із контори Транспортів, через которую я посилаю **ящик** з моїми книгами. VI 177.9.

◇ *Одн. З. ящик* VI 38.12, 41.34, 177.9.

ЯЩИЧОК (1). *Змениш. до ящик.* Пришліть **ящичок** ваш, де є вся справа, альбом чистий, і хоч один пензель Шаріона. VI 41.38.

ДОДАТОК

А

А¹ (237). І. 1. Див. осн. І. 1.

І. 2. Див. осн. І. 2. **Ще** // **А** не то що (І). [Стеха]: І скотині гріх їсти у такий великий празник, поки пасок не посвяять, а не то що людям. III 36.19 // **А** пуше всього (І). [Хома]: У яких-небудь Черкасах.. гуляй собі з полковничю булавою! І слава, і почот, і червінці до себе гарбай: все твоє. **А** пуше всього червінці. Їх люди по духу чують; хоч не показуй, все кланяться... III 13.14.

І. 4., 5., II. 1., 2., 3., III., IV., у спол. а то 2), 3). Див. осн. І. 4., 5., II. 1., 2., 3., III., IV., у спол. а то 2), 3).

◇ а І. I. III 5.26, 8.34, 12.30, 13.7, 13.10, 17.34, 17.36, 18.10, 39.17, 47.31, 87.36, 176.31, 204.43, 2. III 5.13, 5.24, 6.23, 10.18, 11.23, 12.14, 13.12, 13.14, 23.30, 29.21, 30.2, 32.9, 32.24, 32.36, 32.37, 36.19, 37.6, 37.20, 40.2, 52.3, 174.29, 180.14, IV 289.7, V 68.39, 4. III 5.26, 16.18, 5. III 6.2, 6.20, 6.27, 7.26, 8.11, 8.23, 9.2, 10.15, 10.17, 10.26, 10.28, 10.30, 11.4, 12.20, 12.27, 14.2, 14.11, 15.9, 15.13, 15.26, 15.32, 16.10, 16.21, 17.10, 18.14, 22.2, 26.12, 28.3, 28.33, 29.5, 29.10, 29.32, 30.3, 30.10, 30.14, 31.12, 32.28, 33.2, 33.17, 33.28, 34.2, 34.33, 35.14, 35.21, 35.32, 36.10, 36.30, 37.30, 37.32, 38.3, 38.19, 39.20, 40.11, 40.29, 41.18, 41.30, 42.13, 43.16, 43.18, 44.32, 46.35, 47.21, 49.16, 52.3, 52.8, 52.11, 80.5, 130.19, 168.12, 168.16, 168.23, 173.22, 173.25, 174.41, 178.4, 181.31, IV 37.20, 44.12, 44.31, 45.15, 46.25, 48.26, 280.35, 286.16, 286.25, 287.1, 293.12, 293.38, 295.14, V 67.29, 68.38 (2 р.), 68.40, 68.41, VII (кн. I) 40.12, VII (кн. II) 20.15, VIII 33.35, II 1. III 5.21, 5.23, 10.7, 11.8, 12.15, 13.17, 13.20, 13.21, 14.13, 14.20, 14.24, 15.4, 17.21, 20.24, 21.33, 22.32, 23.29, 28.9, 29.13, 34.14, 35.26, 37.21, 38.16, 39.20, 41.5, 42.30, 44.8, 84.38, 91.32, 168.15, V 23.28, 67.37, 2. III 5.25, 8.16, 13.9, 17.26, 17.29, 25.8 (2 р.), 26.16, 31.15, 33.19, 38.17, 42.6, 53.35, 181.31, IV 41.31, 3. III 21.23, 23.19, 25.7, 28.30, 28.33, 29.8, 29.24, 29.30, V 137.20, VI 71.17, III. III 9.31, 18.36, 21.22, 27.9, 27.19, 28.25, 30.14, 32.18, 34.6, 37.20, 37.32, 41.3, 41.12, 41.37, 42.26, 44.10, 45.7, 45.22, 46.28, 51.23, 53.13, 85.10, 173.35, 174.24, 181.31, IV 44.5, IV. III 30.3, 32.35, 45.19, 53.21, 95.3, 173.27, VI 122.29, у спол. III 5.15, 12.8, 26.14, 26.16, 30.36, 40.27, 42.8, 178.31, 181.28, IV 41.39, VI 72.10.

А² (І). Див. осн. 2.

◇ а IV 42.5.

А³ (4). Див. осн. 1.

◇ а III 27.25, 33.8, 37.10, 173.11

АБИ (3). Див. осн. 1.

◇ аби III 13.11, 20.2, абы III 329.8.

АБИТО (1). Див. осн. 2.

◇ абы-то V 109.27.

АБИЯК (1). Присл. Як-небудь. [Стеха]: Так уже й не здивуйте: у нас усе **абияк**, не те, що у вас у Чигирині. III 34.19.

АБО (28). Див. осн. 1.—2.

◇ або 1. III 6.29 (2 р.), 13.3 (2 р.), 13.18, 17.11, 17.23 (2 р.), 22.6, 23.5, 36.12 (2 р.), 39.23, 42.13, 42.14, 42.26, 46.17, 48.5, 51.28, 126.32, 175.13, VI 66.28, 71.20, VII (кн. I) 38.25, 39.33 (2 р.), 2. III 16.25, 18.11.

АВЖЕЖ (6). Див. осн.

◇ **авжеж** III 309.18, 309.20, 309.22, 309.24, 310.39, 311.8.

АДАМІВ (1). У спол. **адамові** сліз-ки — **горілка**. Жарт. [Гнат]: А я совіту-нав би чарочку-другу **адамових** слізок III 28.4. Див. ще осн.

АДЖЕ (6). Див. осн. **АДЖЕЖ**.

◇ **адже** III 32.17, 32.37, 35.7, 45.4, 47.10, 48.22.

АЖ¹ (7). Див. осн. 1.—3.

◇ **аж** 1. III 16.18, 188.14, 2. III 25.6, 45.18, 88.42, VI 23.8, 3. III 17.18.

АЖ² (2). Див. осн. 1.—2.

◇ **аж** 1. III 122.4, 2. III 341.4.

АЙ-АЙ-АЙ (1). Вигук для вираження переляку, незадоволення. (Стеха прячет-ся межоу козаками. Гнат, поймав ее, це-лує).. [Стеха] (вырываясь): **Ай-ай-ай!** Закричу, їй же то богу закричу. III 38.23.

АМІНЬ (2). Див. осн. 2.

◇ **амінь** III 30.36, **аминь** IV 41.39.

АНГЕЛ (1). Зверт. Модься, сину, мо-льсь, моя дитино, молисья, **ангеле** божий III 116.33. Див. ще осн. 1.

АНДРУШІ (6). Див. осн.

◇ **мн. Н.** Андруші VII (кн. II) 15.17, 15.32, **З.** в Андруші IV 35.20, 43.3, **М.** у (в) Андрушах IV 29.2, 35.28.

АНІТЕЛЕНЬ (1). Див. осн.

◇ **анітелень** III 9.28.

АНУ (1), **АНУМО** (1), **АНУТЕ** (1).
Див. осн. **АНУ**.

◇ **ану** III 42.29, **анумо** III 38.28, **ануте** III 38.2.
АРМЕНСЬКИЙ (1). [Кобзарь]: коли
ще вона [цариця] була у Туреччині важ-
кою, так їй сказав **арменський** знахар, що
вона родить дочку. III 41.8.

АРХАНГЕЛ (1). Рел. Бачить же бог,
бачить творець. Що мир помирає, **Архан-
гела** Гавриїла В Назарет посилає. III 19.19.

АРХІМАЙСТЕР (1). *Видатний майстер.*
Жарт. Варенушному **архимайстрови** А. М.
Залескому на пам'ят'я. X 26.39.

АРШІЙН (1). Див. осн.

◇ *Одн. Р.* аршина X 57.29.

АТОЖ (1). *Частка, що підтверджує
сказане.* [Галя]: Він не такий, він не роз-
любить. [Хома]: А що ж? Хіба він тобі по-
боявся? [Галя]: **Атож!** II 15.11.

АХ (1). Див. осн.

◇ **ах** III 41.15.

АЧ (2). Див. осн.

◇ **ач** III 36.21, 40.9.

Б

Б див. **БИ**.

БА (3). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

3. У знач. *заперечної частки* (1). [На-
зар]: Знаю, знаю, моя голубко, що я най-
щасливіший на світі. [Галя]: **Ба** я щасли-
віша за тебе III 49.22.

◇ **ба** 1. III 6.2, 2. III 197.6, 3. III 49.22.

БАБА (7). 1. Див. осн. 1.

2. *Зневажлива або лайлива назва жін-
ки взагалі* (3). [Стеха]: (швидко): Ах вона
триклята **баба!** III 41.15.

3. *Перен. Про лежкодухого чоловіка* (3).
[Гнат]: А я думав — ти козак, а ти, бачу,
баба. Чи стоїть же жінка.. такого до-
рогого добра, як чоловічий розум? III 28.32.

◇ *Одн. Н.* **баба** 2. III 41.15, 3. III 28.23, 28.32,
29.32, *О.* з **бабою** 2. III 28.9, *К.* **бабо** 1. *зверт.* III
105.25, *Мн. Н.* **бабы** 2. III 105.30.

БАБУСЯ (8). Див. осн. 1.

◇ *Одн. Н.* **бабуся** III 319.22, 320.25, 321.21,
321.33, *Р.* у **бабуси** III 320.25, *К.* **бабусю** *зверт.* III
319.12, 321.16, 321.19.

БАВИТИСЯ (1). *Баритися.* [Назар]:
зідай милость, не **бався** тут, іди швидше.
III 38.7.

БАГАТИЙ (1). Див. осн.

◇ *Мн. Н.* **багаті** III 35.30.

БАГАТО (1). Див. осн.

◇ **багато** III 184.35.

БАГАТСТВО (1). [Сват]: Пошли ж, бо-
же, нашим молодим щастя, і **багатства**,
і доброго здоров'я III 19.10.

БАГАЦЬКО (2). У прислів'ї (1). [Хо-
ма]: Чи знаєш ти, що хто **багацько** обі-
щає, той нічого не дає? III 15.17 // У спол.
багацько дечого (1). [Хома]: Я тобі б
і **багацько** дечого сказав, та ніколи
III 15.31. Див. ще осн.

◇ **багацько** у прислів'ї III 15.17, у спол. III 15.31.

БАГАЧ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* **багач** V 65.30.

БАЖАТИ (1). Див. осн.

◇ **бажаю** III 53.21.

БАЗАР (2). Див. осн. 1.—2.

◇ *Одн. Р.* з **базару** 2. III 22.24, *М.* на базарі
1. III 39.14.

БАЗІКАТЬ (1). *Вести несерйозну роз-
мову.* [Стеха]: Чи мало що люди обіщають,
коли їм припаде нужда? [Хома]: Годі не
знати що **базікають** III 11.15.

БАЙБАРАК (3). *Жіночий верхній одяг
з овчини, критої тканиною.* [Стеха]: Де мій
байбарак? (Надевает верхнее платье).
III 42.7.

◇ *Одн. Н.* **байбарак** III 7.2, 42.7, *Р.* **байбарака**
III 7.26.

БАЙДУЖЕ (1). Див. осн. 2.

◇ **байдуже** III 114.13.

БАЙСТРЮК (1). Див. осн. **БАЙСТРЮК** 1.

◇ *Одн. Н.* **байстриук** III 127.32.

БАЙСТРЯ (1). Див. осн.

◇ *Одн. З.* **байстрия** III 339.3.

БАК (1). У спол. як же **бак**, чи не
так. [Хозяйка]: Старі, старі! Сидить би
вам.. на печі та жувать калачі; так ні, да-
вай їм жінку, та ще молодую. Як же **бак**,
чи не так!.. III 26.21.

БАЛКА (1). Див. осн.

◇ *Одн. З.* в **балку** V 69.1.

БАНДУРА (1). Див. осн.

◇ *Одн. М.* на **бандурі** III 46.28.

БАРАНИНА (1). *Бараняче м'ясо.* [Сте-
ха]: Стривай лишень, чи не забула чого.
Риба, м'ясо, **баранина**, свинина, ковбаса,
вишнівка, слив'янка, мед, венгерське — усе,
усе. III 5.8.

БАРИЛО (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* барыло III 120.7, *Мк. М.* в барылах III 349.28.

БАРИЛЬЦЕ (1). *Зменш. до барило.* Лукия между тем разостлала ковер, а Марта поставила на него **барыльце** с сливяною III 120.6.

БАРИТИСЬ (3). *Див. осн.*

◇ *бариться* III 32.18, *баряться* III 5.10, *барилсь* III 13.23.

БАС (4). Эх, якбы тепер отец Мефодий. От **бас**, так **бас**. IV 41.31.

◇ *Одн. Н.* бас IV 41.13, 41.31 (2 р.), *Мк. Н.* басы IV 41.15.

БАСАРАБИЯ (1). А я думав, що вы вже од нас на **Басарабию** помандрували IV 286.17. *Див. ще осн. БЕСАРАБИЯ.*

БАТИГ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* батиг III 168.19, *О.* батоном IV 263.15, с батоном III 175.22, 348.36.

БАТЮШКА (12). *Шаноблива назва батька.* [Галя]: Тільки я боюсь: **батьюшка** мій такий сердитий. III 44.24. *Зверт. (1).* [Галя]: Добри вечір, **батьюшка!** Де це ви так довго барились? III 13.23. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Н.* батьюшка III 6.21, 7.5, 43.25, 44.11, 44.15, 44.24, 46.36, *Р.* батьюшки III 9.5, *Д.* батьющі III 7.22, 45.1, *З.* про батьюшку III 46.22, *К.* батьюшка *зверт.* III 13.23.

БАТЬКІВ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* батькова III 14.19.

БАТЬКІВСЬКИЙ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Р.* батьківського 2. III 15.18, *О.* (под) батьковською 1. V 227.35.

БАТЬКО (24). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *Одн. Н.* батько 1. III 20.24, 21.33, 23.29, 47.12, 49.30, 53.35, IV 32.3, 32.17, VII (кн. 1) 39.33, 2. V 5.25, *Р.* батька 1. III 23.29, 27.30, 46.7, 47.14, до батька 1. VII (кн. 1) 39.32, от батька 2. V 14.37, 148.31, *Д.* батькови 1. III 18.23, 2. X 21.30, *О.* батьком 1. III 21.22, *К.* батьку 3. *зверт.* III 351.19, IV 295.10, 295.16, *батько 1. зверт.* III 53.23.

БАЧ (8). *Див. осн. 1. Ще //У спол. бач* що — *он як* (1). [Стеха]: Е, **бач** що! А панночка? Чи ви ж з нею говорили? III 10.15.

◇ *бач* III 18.30, 20.4, 26.17, 27.19, 34.14, 174.5, 339.2, *у спол.* III 10.15.

БАЧИТИ (25). 1. *Див. осн. 1. Ще повт. (2).* [Назар] (*к сватам*): Скажи [полковникові], що його молода при ваших очах цілувалась з мною. (*Галя* *обнимає его и целует*). *Бачите, бачите!* III 24.4.

2.—3. *Див. осн. 2.—3.*

◇ *бачу 1.* III 34.17, 3. III 28.33, V 65.27, 67.39, *бачиш 1.* III 20.11, 168.23, 2. III 22.8, *бачить 2.* III 19.17 (2 р.), *бачите 1.* III 36.14, 175.13, *повт.*

III 24.4 (2 р.), 2. III 18.8, *бачив 1.* III 174.42, *бачила 1.* III 43.20, 47.10, 47.12, 175.1, *бачили 1.* III 22.21, 24.2, 36.18, *бачили 1.* III 174.37, 333.14, IV 44.13.

БАЧИТИСЯ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *бачився* VI 123.15.

БАШТАН (2). за рвом уже был небольшой ставочек.. — а **баштан** был немного подальше в поле. III 79.17.

◇ *Одн. Н.* баштан III 79.17, *Мк. Н.* баштаны V 42.23.

БЕЗ (13). *Див. осн.*

◇ *без* III 11.6, 11.23, 13.2, 15.15, 29.16, 34.33, 37.8, 53.11, 112.27, 131.30, 183.28, IV 41.37, VII (кн. II) 20.14.

БЕЗГОЛОВ'Я (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на безголовья III 179.9, 179.19.

БЕЗЗАКОНІЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Мк. З.* беззаконія III 53.33.

БЕЗПЕРІЙ (1). *У спол. горобець безперий — про молодого, незрілого юнака. Зневажл.* [Хома]: Коли б тільки який гаспид не приніс того горобця **безперого!** Тоді пиши пропало. Наробить бешкету. III 16.20. *Див. ще осн.*

БЕЗПРИЮТНИЙ (1). *Такий, що не має притулку.* [Назар] (*Гале*): Бідна, бідна! В тебе нема батька... серденько моє, пташечко моя **безприютні!** III 23.30.

БЕЗСЕРЕЖНИЙ (1). *Перен. Бідний.* [Хома]: А як же я сам тобі все добро віддам, тоді що буде? га?... То то бо і є, дурочка ти **безсерезна!** III 10.32.

БЕЗСТИДНИЙ (1). [Стеха] (*притворно*): Що се, які справді безстидні оці городські козаки! III 36.25.

БЕЗТАЛАННИЦЯ (6). *Нещаслива, знедолана жінка, дівчина.* — А хто же его настоящая мать? — А бог ее знает! Уповати надо, покритка какая-нибудь, **бесталанница!** III 105.41. *Зверт. (3).* — Возьмы соби, дочко моя, **бесталаннице!** [платок]; возьмы та носы на здоровье! III 91.29.

◇ *Одн. Н.* бесталанница III 105.41, 186.34, *К.* бесталаннице *зверт.* III 91.29, 111.21, *бесталанница зверт.* III 88.1, *Мк. Н.* бесталанницы III 99.33.

БЕЗТАЛАННЯ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* бесталанье III 92.40, *З.* бесталанье III 86.39.

БЕЗХВОСТИЙ (1). *У спол. сорока безхвоста — про вертку, непосидючу дівчину.* [Стеха]: Іще пак такий старий... а панночка... [Хома]: Сама ти стара, сорока безхвоста! III 10.9.

БЕНКЕТУВАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ бенкетуют III 213.8.

БЕРДИЧІВ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. м.* в Бердичеве IV 216.40.

БЕРЕГТИ (1). *У приказці.* [Хома]: Не дуже треба плошати, бо береженого бог береже III 16.25.

БЕРЕЖЕНИЙ (1). *Субст. У приказці.* [Хома]: Не дуже треба плошати, бо береженого бог береже III 16.25.

БЕШКЕТ (1). *У спол. наробити бешкету.* [Хома]: Коли б тільки який гаспид не приніс того горобця безперого! Тоді пиши пропало. Наробить бешкету! III 16.21.

БИ (18), **Б** (32). *Див. осн. 1.—5.*

◇ *би* 1. III 8.17, 8.21, 26.15, 26.22, 34.8, 2. III 17.21, 25.8, 26.19, 27.30, 39.19, 39.20, 3. III 28.3, 4. III 25.9, 26.14, 28.33, 5. III 34.8, 35.13, 45.17, 6. I. III 5.14, 5.15, 5.23, 11.6, 15.15, 15.31, 16.19, 26.22, 27.30, 34.7, 34.8, 177.9, 2. III 5.9, 8.16, 13.5, 13.11, 15.24, 33.29, 36.25, 38.26, 39.7, 40.29, 41.20, 47.14, 49.6, 3. III 109.42, 173.25, IV 36.11 (2 р.), 46.25, 5. III 41.18, 45.5.

БИТИ (3). *Див. осн. 1., у спол. в).*

◇ *бие* 1. V 65.37, *бий у спол. в* III 152.24, *бийте у спол. в* III 243.28.

БИТИЯ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* бытый V 23.28.

БИТО (1). *Присудк. Безособ. У приказці.* «За мое жито мене і **быто**», — проговорил он IV 211.34.

БІГТИ (3). *Див. осн. 1. Ще //з підсилювальною часткою «бо»* (1). [Галя]: Стехо! Чому ж ти не йдеш? Біжи ж скоріш: батюшка прокинеться! **Біжи** бо! III 43.26.

◇ *біжи* III 43.22, 43.25, *біжи* бо III 43.26.

БІДА (2). *Див. осн. БІДА¹.*

◇ *Одн. З.* біду III 18.2, на біду III 38.31.

БІДНЕНЬКИЙ (3). *Зменш.-пестл. до бідний.* [Назар]: В тебе кат есть, а не батько! Бідненька, серденько моє, пташечко моя безпритомна! III 23.29.

◇ *Одн. Н.* бідненький III 27.14, бідненька III 23.29, 45.7.

БІДНИЙ (6). 1. *Див. осн. 1. Ще повт.* (2). [Назар]: Бідна, бідна! В тебе нема батька III 23.28.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* бідний 1. III 29.23, бідна 1. *повт.* III 23.28 (2 р.), *Р.* бідної 1. III 11.7, 23.11, *О.* (над) бідною 2. V 65.32.

БІДНІШИЙ (1). [Назар] (*Гале*): в тебе кат есть, а не батько!.. А я ще бідніший

тебе: у мене й ката нема, нікому і зарізати! III 23.30.

БІЛИЙ (6). 1. *Див. осн.*

2. *Світлий, ясний* (1). Зоря з місяцем над долиною Пострічалася; Дожидалася до білої зорі, Не діждалася III 25.17.

◆ *У спол.* (2): а) **білий** світ (1). [Гнат]: Копайте яму! (*До Хоми, прицилвшись*).. Прошайсь з **білим** світом, молись богу III 53.11; б) **біла** перина — **сніг** (1). [Хома]: Тепер положить його на білу перину — нехай проспиться та подума, з ким жартує. (*Челядь кладе Назара на сніг*) III 52.5.

◇ *Одн. Р.* (до) білої 2. III 25.17, *З.* (на) білу у спол. б) III 52.5, *О.* (з) **білим** у спол. а) III 53.11, *М.* (на) **білому** 1. III 218.14, IV 237.14, 241.18.

БІЛЯ (1). *Див. осн.*

◇ *біля* III 23.23.

БІЛЬШ (4). 1. *Див. осн. 1. Ще у приказці* (1). [Назар]: Не бійся! Більш копи лиха не буде. III 35.21.

2. *Див. осн. 2. Ще //у спол. не хто більш* (1). [Другий голос]: Ти й за двері сама боїшся вийти. [Стеха]: Хто, я? [В толпе]: Не хто ж більш, ти! III 41.28.

◇ *більш* 1. у приказці III 35.21, 2. III 8.4, 45.23, у спол. III 41.28.

БІЛЬШИЙ (1). [Гнат]: ти спровадь її на Запоріжжя, а там і сам гетьман не більший од чабана III 32.37.

БЛАГОВІСТИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *благовістив* III 19.21.

БЛАГОДАРИТИ (1). *Див. осн. БЛАГОДАРИТЬ.*

◇ *благодаримо* III 104.1.

БЛАГОСЛОВИТИ (7). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *благослови* 1. III 53.36, 80.5, *благословы* 2. III 73.27, 173.27, IV 40.21, *благословите* 2. III 73.26, *благословивши* 1. IV 27.27.

БЛАЗЕНЬ (1). *Дурень, йолоп. Зневажл.* Чи бачили ви, щоб дятля, **блазень**, учило старого чоловіка? III 333.14.

БЛАКИТНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. О.* блакитними III 46.10.

БЛИЗНЯТА (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Р.* близнят IV 51.10.

БЛИЗЬКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* близька IV 25.18.

БЛИЗЬКО (1). *Див. осн. 1.*

◇ *близько* III 38.17.

БЛУКАТИ (1). *Див. осн. БЛУКАТЬ.*

◇ *блукаеш* IV 41.38.

БЛЯХА (1). *Залізо для покрівлі.* Солнечні лучи трепетали розовим огнем на її круглих оболонках і осьмиугольних, **бляхою** крытих куполах IV 243.30.

БО¹ (14). *Див. осн. 1.—3.*

◇ **бо** 1. III 32.10, 129.7, 174.36, 316.25, IV 23.8, V 65.28, 67.40, VI 23.11, VII (кн. I) 40.14, 2. III 14.4, 14.24, 16.25, 29.10, 3. III 31.19.

БО² (10). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **бо** 1. III 37.18, 43.26, 2. III 6.18, 7.29, 10.31, 18.14, 34.24, 118.9, IV 45.38, *у спол.* III 6.2.

БОВТАТИ (1). *Перемішувати (про рідину).* [Кобзарь]: Слухатъ—що їсти, в горшку не **бовтати**, усів не марати III 40.18.

БОГ (59). 1. *Див. осн. 1. Ще у приказці* (3). [Назар]: О, якби твоє, брате, слово та **богу** в ухал! III 33.10. Дай **боже** нашому телати вовка зьнсты. V 62.22. *Зверт.* (4). [Сват]: Пошли ж, **боже**, нашим молодим частя, і багатства, і доброго здоров'я III 19.10. *У приказ. спол.* христом-богом (1). [Назар]: Христом-богом молю, не занести її, бідної! III 23.10.

2. *Див. осн. 2. Ще повт.* (4). [Галя]: **Боже** мій, **боже** мій! Вони знушаються над мною! III 22.30.

◆ *У спол.* (29): а), б), в), г), д), е), ж), й), к). *Див. осн. Ще у спол. л)* куди (відкіля, далеко) **бог** несе (поне-се, провадить) (5). [Хома]: А відкіля се вас **бог** несе? Чи зда-лека, чи зблизка? III 17.10.—А куды вас тепер **бог** понесе? IV 287.1. А чи далеко **бог** провадить? III 173.22; м) з **богом**—доброзичливе побажання (5).—Гуляй собі з **богом**, сину!—прого-ворил он IV 295.17; н) дай, **боже**, ве-чір добрий—*при вітанні* (2). [Свати]: Дай, **боже**, вечір добрий, вельмож-ний пане! III 17.6; о) **бог** велів—*суди-лося* (1). От и в лакеях **бог** велів побу-вать. IV 282.3.

◇ **Одн. Н.** бог 1. III 19.17, 21.11, 22.7, 23.8, 29.25, 36.17, 45.8, 45.11, 53.20, 53.29, *у приказці* III 16.25, *у спол.* а) IV 289.7, *у спол.* б) IV 295.11, 295.13, *у спол.* д) III 47.2, 48.2, IV 293.12, 293.38, *у спол.* ж) III 27.21, *у спол.* й) V 65.26, *у спол.* л) III 17.10, 173.22, IV 287.1, 295.14, VII (кн. I) 40.12, *у спол.* о) IV 282.3, **Р.** бога 1. III 30.8, *ради бога у спол.* е) III 40.34, *у бога* 1. *у приказці* III 91.35, **Д.** богу 1. III 53.12, 53.29, 87.26, *у приказці* III 33.10, *у спол.* г) III 185.6, **З.** бога 1. III 10.23, *у спол.* г) III 90.31, **О.** богом 1. *у приказ. спол.* III 23.10, *з богом у спол.* м) III 168.24, 168.27, 168.28, IV 295.17, 304.7, **К.** *боже* 1. *зверт.* III 19.10, 53.36, 73.27, 173.27, *у приказці* V 62.22, 2. III

34.17, 44.10, *повт.* III 22.30 (2 р.), 53.26, 53.27, *у спол.* в) III 8.21, 179.24, *у спол.* ж) III 173.11, *у спол.* к) III 83.39, *у спол.* н) III 17.6, 19.29.

БОГДАН (7). *Див. осн.*

◇ **Одн. Н.** Богдан III 47.31, IV 24.22, **Р.** Богда-на IV 225.6, 245.27, VII (кн. I) 39.6, **Д.** Богданови VII (кн. I) 39.7, **О.** Богданом IV 15.20.

БОГДАНИВ (2). *Див. осн.*

◇ **Одн. Н.** Богданова VII (кн. II) 17.33, **О.** (за) Богдановой IV 31.14.

БОГОБОЯЗНЕННИЙ (1). Вона бого-боязненна пани, може, ще й нагодує вас хоч борщем [та] рибою из Псла. IV 36.12.

БОГУН (2). *Див. осн.*

◇ **Одн. Р.** Богуна III 65.3, VII (кн. I) 39.9.

БОДАЙ (2). *Див. осн. 2.*

◇ *бодай* III 95.10, 103.14.

БОДНЯ (2). *Діжка з кришкою.* Марта.. достала тонкого полотна из **бодни** [и] принялася кроить маленькне рубашки III 81.25.

◇ **Одн. Р.** из бодни III 81.25, **З.** бодню III 113.8.

БОЖБА (1). [Галя]: він не розлюбить. [Хома]: Хіба він тобі побожився? [Галя]: Атож! [Хома]: А ти й повірила! [Галя]: Я і без **божби** повірила б. III 15.15.

БОЖЕВІЛЬНИЙ (2). *Навіжений, не-врівноважений.* возьму, говорит [Прохор], на веревку, та й буду вводити, як того медведя,—и что другой рады он не мо-жет дати с таким **божевильным** паном, как я. VI 302.17.

◇ **Одн. Н.** *божевильный* III 102.3, **О.** (с) *бо-жевильным* IV 302.17.

БОЖИЙ (7). *Див. осн. 1., у спол. а), б).*

◇ **Одн. Н.** *божий* III 116.33, *божия* III 176.23, **Р.** *божого* IV 37.36, *божой у спол.* б) III 102.42, **М.** (на) *божім у спол.* а) III 14.31, (в) *божий* III 92.7, **Мн. Н.** *божи* III 91.40.

БОЖИТИСЬ (1). *Див. осн.*

◇ *божилась* III 48.4.

БОЯЧИШИЙ (1). [Гнат]: А з вас хто бойчіший? Удар, я подивлюсь, чи так, як у нас бувало на Запоріжжі. III 38.3.

БОЛІТИ (3). *Див. осн.*

◇ *болять* III 46.35, *болить* III 110.3, 110.4.

БОНДАРСТВО (1). *Ремесло бондаря.* Он объявил мне... что во мне нет способ-ности ни к чему, ни даже к шёвству или бондарству. V 225.40.

БОРЕЦЬ (1). *Див. осн.*

◇ **Одн. Н.** *борець* VIII 40.16.

БОРОНИТИ (1). *У спол. божє боро-ни — при небажанні, запереченні чого-н.* Так что ж сама?.. Не Катруся сама, божє бороны! а сама Катерина Лукьяновна? III 179.24. *Див. ще осн. БОРОНИТЬ 1.*

БОРЩ (4). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. Р.* борщу IV 37.43, после борщу IV 37.41, 38.1. *О.* борщем IV 36.12.

БОРЩИК (1). *Зменил-пестл. до борщ.* После борщу с сушеными карасями Степан Мартынович сказал: — Хороший борщик IV 37.42.

БОЯЗКИ (1). [Стеха]: Шо ж ви скажете? [Галя]: Шо ти мене перелякала... [Стеха]: Оце які бо ви боязкі! III 7.29.

БОЯРИН (4). *Див. осн. 1.*
 ◇ *Одн. Н.* боярин III 352.32, *Р.* од боярина X 122.5. *О.* боярином III 352.4, IV 44.26.

БОЯТИСЯ, БОЯТИСЬ (15). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *боюся 1.* V 54.30, *боюсь 1.* III 41.30, 44.24, 47.25, *боїмся 1.* III 41.24, 47.22, *боїться 1.* III 174.5, *боїмось 2.* III 19.6, *боляса 1.* III 8.30, *бійся 1.* III 35.21, *бійсь 1.* III 36.32, 37.25, 43.18, 44.26 (2 р.).

БРАВИЙ (1). [Гнат]: А, та й бравії ж молодіці [козаки]! Шо твої чигиринці! III 37.10.

БРАМА (1). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. Н.* брама VII (кн. II) 14.4.

БРАТ (8). *Див. осн. 1.—2., у спол.*
 ◇ *Одн. Н.* брат 1. III 36.2, 36.14. *З.* брата 1. III 36.2, 36.16, *у спол.* III 16.18. *К.* брате 2. *зверт.* III 23.2, 33.10, 53.12.

БРАТЕРСЬКИЙ ЛІС (1). Такой погреб был у меня один близ Звенигородки, в так называемом Братерском лесу III 154.14.

БРАТЕЦЬ (1). *У прикл. спол. братец-ч у ма к.* *Зверт.* — Почем, — говорит, — чумаче, рыба? или соль? — По тому и по тому, господа купец. — А меньше не можна, братец-ч у ма к? — Ни III 92.30.

БРАТИ (10). 1., 2., 3., 5., 7. *Див. осн. 1., 2., 3., 5., 7.*

8. *Діставати, купувати* (1). И де таки табачку брали: чи не с чимиричкою часом? VII (кн. I) 40.13.

◇ *берете 5.* III 39.19, *брали 8.* VII (кн. I) 40.13, *бери 2.* III 50.22, 3. III 53.33 (2 р.), 7. III 53.34, *беріть 1.* III 50.7, 50.17, 51.2, *беріть 2.* V 69.2.

БРАТИКИ (1). *Пестл. Зверт.* А шинкарка на их морг: Иду, братыки, на торг IV 41.4. *Див. ще осн. БРАТІК 1.*

БРАТСТВО (1). *Див. осн. БРАТСТВО 2.*
 ◇ *Одн. М.* в Братстві III 29.19.

БРАТСЬКИЙ МОНАСТІР, БРАТСЬКИЙ (3). [Гнат]: Не забув Братський монастир? III 28.5. [Гнат]: Чи втямки тобі, як ми втікали з Братського на Запоріжжя III 34.12.

◇ *Одн. Р.* з Братського III 34.12, *З.* Братський монастир III 28.5, *М.* в Братськім III 13.15.

БРЕХАТЬ (5). *Див. осн.*
 ◇ *брехать* III 29.11, *брешеш* IV 41.36, *бреше* III 118.1, 333.5, 333.6.

БРЕХНЯ (2). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. Н.* брехня III 13.19, 29.4.

БРЕХУН (2). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. Н.* брехун III 22.16, *Мн. Н.* брехуны V 5.2.

БРИДКО (1). *Див. осн.*
 ◇ *бридко* III 34.10.

БРИКАТИСЯ (1). *Перен. Суперечити, заперечувати.* [Хома]: весілля можна одкинути аж геть до того тижня; а через таку годину і нашого брата, мужика, угомониш, щоб не брикався, не то що дівку III 16.19.

БРИЛЬ (6). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. З.* брыль III 81.7, 207.9, 246.8, IV 38.20, *О.* брылем IV 18.23, *М.* в брыле IV 42.24.

БРИЧКА (3). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. З.* в бричку III 81.32, 81.34, *М.* в бричке III 81.33.

БРОВАР (1). *Пивоварня.* Чего в этом селе нет? И ставы, и вынныця, и броварь III 176.30.

БРОВИ (2). *Див. осн.*
 ◇ *Мн. З.* на брови III 34.13, *М.* на бровах. III 13.20.

БРОДЯГА (2). *Див. осн. Ще лайл., зверт.* (1). Брешеш, душегубець, бродяга! Ты паству свою покинул без спросу владыки IV 41.37.

◇ *Одн. О.* бродягою IV 282.2, *К.* бродяга *зверт.* IV 41.37.

БУБЛИКИ (1). *Див. осн. 1.*
 ◇ *Мн. З.* на бублики III 171.21.

БУБЛИЧОК (4). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. Р.* бубличка IV 52.41, *О.* бубличком IV 28.5, *Мн. З.* бублички IV 36.18, *О.* с бубличками IV 28.7.

БУВА (1). *Вставн. Часом.* [Хома]: Та що се їх нема так довго? Чи не злякались, бува, завірюхи? III 9.31.

БУВАТИ (5). *Див. осн. 2., 3., 5.*
 ◇ *бува 2.* III 48.18, *бував 3.* III 17.29, V 67.37, *бувало 2.* III 38.4, 5. III 178.19.

БУДИНОК (5). *Див. осн.*
 ◇ *Одн. Н.* будынок III 317.14, IV 45.10, *Р.* будынка V 173.12, *З.* на будынок III 189.30, *Мн. Н.* будынки III 189.31.

БУДИТИ (1). *Див. осн.*

◇ будив III 18.23.

БУДИЩА (14). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* Будища IV 244.39, 245.1, 245.2, *Р.* до Будищ IV 224.8, *З.* в Будища IV 284.19, 285.17, 294.42, 303.9, у Будища IV 224.13, *М.* в Будищах IV 224.21, 285.13, 289.34, 293.26, 293.41.

БУЙНЕСЕНЬКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* буйнесенький V 76.37.

БУЛАВА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* булаву VII (кн. I) 39.8, *О.* булавою III 13.13.

БУРТА (2). Яким.. сел в бричку и поехал в село **Бурта** III 81.34. Поеду я завтра в **Бурта** III 80.28.

БУР'ЯН (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* бур'яну V 66.3.

БУТИ, БУТЬ (148). 1. *Див. осн. 1. Ще повт. (4).* [Назар]: Ти огню хочеш! **Буде** огонь, **буде!** Для тебе все пекло вивозу... III 23.27. У **приказці** (1). [Назар]: Не бійся! Більш копи лиха не **буде**. III 35.21. 2.—5. *Див. осн. 2.—5.*

6. *Див. осн. 6. Ще //З підсилювальною часткою «бо»* (1). [Гнат]: **Будь** бо [Назар] веселіший, не показуй виду. III 37.18.

7. *Див. осн. 7. Ще у приказці* (1). не хвалиться **було**, йдучи на рать... III 312.9.

8. *Див. осн. 8.*

◆ У *спол. (11): а) Див. осн. а). Ще у спол. б) то то бо і є — для підкреслення певної думки* (2). [Хома]: А як же я сам тобі все добро відам, тоді що **буде?** га?.. То то бо і є, дурочка ти безсерезна! III 10.31.

◇ **бути** 3. IV 38.22, **буть** 3. III 38.18, **є** 1. III 11.4, 14.32, 18.16, 18.36, 21.8, 22.8, 23.8, 29.23, 32.4, 34.4, 37.8, IV 23.6, 23.8, *повт.* III 16.2 (2 р.), у *спол.* б) III 6.18, 10.31, **є** 1. III 84.28, **єсть** 1. III 15.32, 23.29, 29.10, 37.2, 40.22, 51.27, **єсть** 1. III 110.11, **був** 1. III 30.10, 3. V 65.27, 6. III 22.9, 26.14, 26.22, 30.5, 7. III 34.13, IV 23.6, **була** 1. III 28.34, 42.4, 2. III 174.37, 3. III 39.14, 6. III 5.15, 11.6, 41.7, **було** 1. III 35.7, 91.20, 174.40, 2. III 185.5, 3. III 9.5, 9.16, 9.18, 9.26, 174.42, 6. III 20.2, 33.29, 44.13, 49.6, 85.25, 178.19, 181.27, 337.17, 340.42, 7. у *приказці* III 312.9, **бу** III 13.16, 25.11 (2 р.), 28.4, **були** 3. X 20.17, 6. III 25.10, **були** 6. III 178.4, **буду** 3. III 37.21, 7. III 34.4, 46.28, 49.22, 51.16, 198.15, IV 302.16, **будеш** 3. III 46.13, 4. III 13.21, 26.30, 35.26, 7. III 34.2, 40.25, 46.27, VI 123.14, **буде** 1. III 12.20, 15.4, 35.11, 197.15, 309.24, 331.32, *повт.* III 23.27 (2 р.), у *приказці* III 35.21, 2. III 11.24, 13.7, 13.9, 34.14, 37.33, 44.32, 52.4, 181.23, 3. III 32.17, 46.7, 4. III 5.13, 10.31, 13.16, 31.2, 5. III 13.27, 32.9, 331.6, 6. III 27.5, 27.7, 38.5, 38.7, 40.3, 43.9, 45.31, 46.24, 87.23, 174.26, 175.12, 175.35, 235.6, 316.25, 344.21, VI 23.10, 7. III 26.18, 37.20, **будемо** 7. III 46.8, 46.27, IV 39.18, **будем** 7. IV 48.26, 281.32, V

68.38, **будуть** 1. III 47.2, 7. III 183.1, **будь** 6. III 33.12, у *спол.* а) III 18.3, 38.10, IV 280.35, **будь** бо 6. III 37.18, **нехай буде** 2. IV 33.40, **будьте** 6. III 17.10, у *спол.* а) III 12.21, 17.19, 26.33, IV 38.9, VI 23.7, 23.11.

БУЦІМ (1), **БУЦІМТО** (1). *Див. осн.*

◇ **буцім** III 18.11, **буцім то** III 14.4.

БУЧНО (1). *Присл.* Они в тот день окрестили и усыновили двух близнецов-подкидышей и [так] **бучно** отпраздновали крестины IV 25.27.

В

В (118), **У** (96). 1. 1.—3., II. 1., 2., 3., 4., 6., 10., 14., 15., 16., 19., III. 1.—5. *Див. осн. I. 1.—3., II. 1., 2., 3., 4., 6., 10., 14., 15., 16., 19., III. 1.—5.*

◆ У *спол. (3): а) в печінках сидіти — дуже набриднути* (1). [Хома]: Уже ти [Стеха] мені в печінках сидиш з своїми витребеньками. III 12.3; б) **остатися в дурнях** (1). [Хома]: Ще, може, й мене обдурить, тоді і **остався** на віки вічні в дурнях. III 13.5; в) **що ж в тім** (1). [Хома]: Пожальуй, він і так тебе візьме.. Та **що ж в тім?** Подумай, що тоді ти робитимеш. III 15.21.

◇ **І** в 1. III 11.4, 16.2, 18.13, 23.28, 23.29, 28.25, 29.23, 29.24, 29.28, 32.14, 112.36, IV 44.17, 279.33, VI 23.6, у 1. III 14.24, 15.32, 22.8, 23.7, 23.8, 23.30, 29.19, 29.35, 30.8, 32.4, 33.2, 34.19, 34.20, 34.22, 34.32, 35.4, 37.2, 38.4, 41.2, 45.23, 48.18, 51.27, 51.35, 84.28, 91.32, 91.33, 91.35, 104.43, 109.42, 131.5, 175.12, 175.13, 175.34, 181.32, IV 271.29, 2. III 6.4, 12.23, 26.36, 37.33, 3. III 48.30, II. в 1. III 13.18, 17.34, 19.1, 19.20, 20.4, 27.23, 33.10, 37.21, 46.31, 50.10, 92.32, 128.14, 131.29, 168.15, 168.16, 168.17, 180.12, 185.14, V 23.28, 69.1, VIII 12.18, 2. III 10.2, 3. III 26.15, 4. III 46.11, 180.12, 6. III 8.17, 46.14, 14. III 12.21, 15. III 33.94, 16. IV 281.31, 19. III 30.31, у 1. III 16.30, 16.33, 17.25 (2 р.), 17.30, 17.33, 17.34, 26.28, 30.23, 31.2, 31.3, 31.38, 33.30, 34.9 (2 р.), 41.31, 42.20, 43.22, 44.19, 46.2, 46.25, 46.26, 113.22, IV 289.11, 2. III 5.10, 36.18, 3. III 26.17, 4. III 46.11, 10. III 16.6, III. в 1. III 13.15, 17.29 (2 р.), 17.35, 19.21, 28.2, 29.19, 30.8, 32.4, 33.7, 33.8, 33.29, 34.7, 40.17, 41.3 (2 р.), 45.21, 45.24, 47.30, 47.31, 47.34, 48.29, 168.13, 176.31, 198.16, 204.43, 341.4, IV 36.36, 43.18, 221.36, 263.21, 287.7, V 65.23, 67.37, 67.38, 67.39, 137.20, VII (кн. I) 28.37, 39.4, 46.23, 47.18, 53.16, VII (кн. II) 13.10, 14.4, 14.13, 16.4, 16.12, 17.24, 19.11, VIII 12.17, X 31.18, 44.36, 45.28, 47.2, 47.18, 2. III 32.35, 48.12, 53.33, 3. III 9.19 (2 р.), 9.22, 178.28, 178.29, IV 282.3, VI 56.9, VII (кн. II) 4.12, 4. III 16.8, 91.22 (2 р.), VII (кн. I) 34.28, у *спол.* а) III 12.3, у *спол.* б) III 13.5, у *спол.* в) III 15.21, у 1. III 13.11, 13.12, 17.15, 19.22, 23.8, 28.2, 29.29, 34.20, 36.6, 37.32, 41.2, 41.8, 41.11, 51.36, 309.6, V

54.26, 65.27, 76.35, VII (кн. I) 38.7, 40.33, VII (кн. II) 17.33, 18.33, 19.26, 2. III 28.16, 3. III 21.34, 5. III 13.3.

ВАЖКА (1). *Вагітна*. [Кобзарь] (*прокашлявшись*): коли же вона була у Туреччині **важкою**, так їй сказав арменський знахар, що вона родить дочку III 41.8.

ВАЖКО (3). *Присл.* [Галія]: Я заплачу, заплачу, так **важко** на серці стане. III 45.24. *Див. ще осн.*

◇ **важко** III 45.24, 46.21, 48.5.

ВАЖНИЙ (1). [Хома]: Мені треба поговорити з тобою об **важнім** ділі. III 13.28.

ВАЛІЗИ (1). *Чемодани*. Вот он, начинивши **валізи** ассигнациями, поехал в Киев IV 36.31.

ВАЛКА (3). *Кілька підвід чи хур, що перевозять вантаж*. Каждое божие лето отправлял он две **валки**, по крайней мере возов в 20 каждая, одну на Дон за рыбою, а другую в Крым за солью. III 73.7. Часть добра сваливалась в его коморах, а с другою половиною добра он уже сам отправлялся в город Ромен, с своею **валкою**. III 73.11.

◇ *Одн.* **О.** с **валкою** III 73.11, 130.25, *Мн.* **З.** **валки** III 73.7.

ВАЛЯТИСЯ (2). 1. *Див. осн.* **ВАЛЯТИСЬ**.

2. *Хитатися* (1). Иде багач, иде дукач, Пьян **валяється**, Над бидною голотою Намсixaється. V 209.В.

◇ **валяється** 1. V 68.39, 2. V 209.В.

ВАРВАРА (2). *Див. осн.* *Ще зверт.* (1). Святая **Варваро** великомученице! Боитесь ли вы бога, Карло Осипович? IV 26.8.

◇ *Одн.* **Р.** з **Варвары** III 338.32, **К.** **Варваро** *зверт.* IV 26.8

ВАРЕНИКИ (3). *Див. осн.* **ВАРЕНИК**. ◇ *Мн.* **Р.** коло **вареников** IV 46.26, **З.** на **вареньки** V 173.3, *про вареники* III 8.9.

ВАРЕНУШНИЙ (1). *Варенушному* архимайстрови А. М. Залескому на память 6 іюня 1859 на Нови Шевченко. X 26.39.

ВАРИТЬ (3). *Див. осн.*

◇ **варить** III 112.26, **вари** III 112.27, 112.28.

ВАРНАК (3). *Див. осн.*

◇ *Одн.* **Н.** **варнак** III 133. Заг., 136.16, **О.** с **варнаком** III 136.20.

ВАРОЧКА (39). *Варочка* оце мени «Помилуй мя, бже» читала III 332.38. Он слушал и любовался своей **Варочкой** III 329.19.

◇ *Одн.* **Н.** **Варочка** III 327.26, 328.39, 329.13, 330.29, 330.31, 332.36, 332.38, 332.40, 332.41, 333.40,

334.6, 334.14, 334.20, 336.36, 338.11, 339.16, 341.1, 343.37, **Р.** **Варочки** III 328.3, 338.13, 340.12, *для Варочки* III 331.1, 334.11, *у Варочки* III 334.6, **Д.** **Варочке** III 328.35, 328.39, 329.24, 330.24, 330.26, **З.** **Варочку** III 327.34, 327.36, 328.23, 330.36, 336.26, 344.37, **О.** **Варочкою** III 327.39, 330.4, 337.29, **Варочкой** III 329.19.

ВАСИЛІВКА (1). *Назва села*. У **Василивці** VII (кн. II) 19.26.

ВАТАГА (2). *Див. осн.* **ВАТАГА**².

◇ *Одн.* **З.** **ватагу** V 188.1, **О.** за **ватагою** V 225.46.

ВАШ (14). *Див. осн.* 1.

◆ У *спол.* **ваша** м л о с т ь — при шанобливому звертанні до вищого за становищем (1).— *Прошу вашої милості, садитесь за стол та полудуйте* III 104.23.

◇ *Одн.* **Н.** **ваш** IV 282.7, **ваша** III 17.22, 23.25, **Р.** **вашого** III 11.6, (*из*) **вашом** III 189.28, **З.** (*у*) **ваш** III 17.33, **вашу** III 17.37, **вашом у спол.** III 104.23, **М.** (*в*) **вашій** III 17.35, **Мн.** **З.** (*за*) **ваши** III 112.35, 243.21, IV 44.16, 279.32, **М.** (*при*) **ваших** III 24.3.

ВБІВАТИ *див.* **УБІВАТИ**.

ВБІВАТИСЯ, ВБІВАТИСЬ (2). *Побиватися*. [Стеха]: Я вас так вірно люблю, так **вбиваюсь** за вами, а ви... III 11.8. [Гнат]: а ти [Назар] й справді баба, ще раз тобі скажу: казна за чим **вбиваєшся**. III 29.33.

ВБІТИ *див.* **УБІТИ**.

ВВЕСЬ *див.* **ВЕСЬ**.

ВВІЙТИ (2). *Див. осн.*

◇ **ввійдеш** VIII 42.4, **ввійде** III 44.8.

ВВОЛЮ (2). *Присл.* *Досхочу*. — Париж важний,— говорю,— город, и всйну, и мамзельхен, всёго,— говорю,— **вволю**. III 312.7.

◇ **вволю** III 311.42, 312.7.

ВГАВАТИ (1). *Переставати*. [Кобзарь] (*прокашлявшись*): Сидить [цариця] у норі і, не **вгаваючи**, усе їсть дітей III 41.11.

ВДАРИТИ (1), **УДАРИТИ** (1). *Затанцювати*. [Хозяйка]: Ану, **вдарте**, та.. понашому.. (*Козак с дівушкою виходит танцювать*). III 42.29. *Див. ще осн.* **ВДАРИТЬ**.

◇ **удар** III 38.3, **вдарте** III 42.29.

ВДАРИТИСЯ (1). У *спол.* **вдаритися** в х а н ж е с т в о — *стати ханжою*. Вечером.. навестил.. Решнину. Она щастливо переменялась, потолстела и как будто помолодела, и **вдарилася** в ханжество V 158.29.

ВДЕНЬ (1). *Див. осн.* у *спол.*

◇ **вдень** у *спол.* III 84.39.

ВДОВА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн.* **Н.** **вдова** III 84.30, 87.31.

ВЕЗТИ (2). *Див. осн.*

◇ *везти* III 47.32, *везы* III 128.25.

ВЕЛИКДЕНЬ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* великодня III 93.2, 108.33, *Д.* к великодню VI 23.9, *З.* на великдень III 36.15, *О.* перед великоднем III 191.4.

ВЕЛИКИЙ (9). 1.—2. *Див. осн.* 1.—2.

3. *Див. осн.* 3. *Ще // Багатий* (2). Из Царяграда, из Варшавы и Москвы, прибували посылы с **великими** дарами еднать Богдана и народ Украинский VII (кн. I) 39.5.

◇ *Одн. Н.* великий 1. III 13.16, *велька* 3. III 130.3, *вельке* 3. III 73.27, *Р.* (окроме) велького 3. VII (кн. I) 39.7, *З.* (у) великий 1. III 36.18, *великого* 2. VI 71.20, *О.* великим 1. III 11.7, *велькою* 2. IV 40.1, *Мн. О.* (з) *велькими* 3. VII (кн. I) 39.5.

ВЕЛИКОДНИЙ (2). *Див. осн.* *Ще у спол.* **великодні** святки (1). Катерина

Люкьяновна.. на **великодных** святках просватала за князя мою бесталанницу Катрусю. III 180.31.

◇ *Одн. Н.* великодная у спол. III 176.33, *Мн. Н.* на великодных у спол. III 180.31.

ВЕЛИКОМУЧЕНИК (1). *Про святого.*

Зверт. Святій **великомучениче** Иване Воине, что ты с нами делаешь? IV 11.29. *Див. ще осн.*

ВЕЛИКОМУЧЕНИЦЯ (2). *Про святу.*

Зверт. Господи! Свята Катерино **великомучениче**, страдала ли ты так, как она, моя бедная Катруся, страдала? III 186.36. Святая Варваро **великомученице**! Бойтесь ли вы бога, Карло Осипович? IV 26.8. *Див. ще осн.*

ВЕЛІТИ (4). *Див. осн.* 1.—2. *Ще у спол.*

бог велів — *судилося* (1). — От и в лакеях **бог велів** побувать. IV 282.3.

◇ *вельо* 1. III 20.24, *велить* 2. III 16.35, *велив у спол.* IV 282.3, *велять* 1. III 11.4.

ВЕЛЬМОЖНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* вельможний III 17.6.

ВЕНГЕРСЬКИЙ (2). [Кобзарь]: У вен-

герській стороні, у цесарців, за шляхетською землею, стоїть гора висока. III 41.2 // *Субст.* (1). [Стеха] (*отходит от стола*): Усе! Здається, що все.. Риба, м'ясо, баранина, свинина, ковбаса, вишнівка, сливянка,.. **венгерське** — усе, усе. III 5.9.

ВЕРБА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* верба III 309.6, *О.* під вербою III 78.10, 309.7, *М.* на верби у приказці III 125.2.

ВЕРЗТИ (1). *Див. осн.*

◇ *верзеш* III 14.30

ВЕРЗТИСЬ (1). *Див. осн.* **ВЕРЗІСЯ**.

◇ *верзлась* III 25.23.

ВЕРНУТИ (1). *Безособ.* У спол. печінки **верне** — *про тяжкі переживання.*

[Назар]: Ти смієшся, а в мене печінки **верне**. Хіба ж мое горе смішить тебе? III 28.25. *Див. ще осн.*

ВЕРНУТИСЯ (6). *Див. осн.* 1.

◇ *вернувся* III 26.6, *вернулися* III 90.31, *вернулься* III 185.6, *вернуся* III 112.14, *вернусь* III 24.6, 42.8.

ВЕРТЕП (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* у вертепі III 19.22.

ВЕРТИТИ (1). [Хома]: Злигався я з дяволом.. Що ж? Не можна без цього. У такому ділі як не **верти**, треба або чорта, або жінки. III 13.3.

ВЕРША (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* вершу IV 299.44.

ВЕСЕЛИЙ (5). *Див. осн.* *Ще повт.* (2).

[Назар]: Я тебе вивчу другу [пісню], **веселу-веселу** та хорошо. III 49.25.

◇ *Одн. Н.* весела III 47.17, 48.32, 49.2, *З.* веселу *повт.* III 49.25 (2 р.).

ВЕСЕЛИТИСЯ (2). *Див. осн.*

◇ *веселіється* III 28.18, *веселітєся* III 38.16.

ВЕСЕЛІШЕ (1). *Див. осн.*

◇ *веселіше* III 175.35.

ВЕСЕЛІШИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* веселіший III 37.18.

ВЕСЕЛО (15). *Див. осн.* 1.—2.

◇ *весело* 1. III 8.24, 27.5, 45.31, 46.27, 46.33, 2. III 16.3, 27.7, 44.24, 45.31, 46.24, 46.35, *повт.* III 16.5 (2 р.), 20.5 (2 р.).

ВЕСІЛЛЯ (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* весілля III 37.33, IV 279.1, 279.16, *З.* весілля III 16.17, *весілля* IV 268.33, *М.* на весіллі III 48.18.

ВЕСІЛЬНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* весільна III 51.36.

ВЕСТИ (1). *Див. осн.* 1.

◇ *веде* V 63.36.

ВЕСЬ, ВСЯ, ВСЕ (42), **УВЕСЬ, УСЯ, УСЕ** (30), **ВВЕСЬ** (1). *Див. осн.* **ВЕСЬ**

1.—4., у спол. е), к). *Ще у спол. л)* **все** одно (1). [Кобзарь]: Коли казку, так казку; мені все одно. III 40.5; **м)** **перш усього** (1). [Гнат]: **Перш усього** випий горілки. III 29.16.

◇ *Одн. Н.* **всьє** 1. III 31.35, **вся** 1. III 30.16, **все** 3. III 5.7, 10.18, 11.21, 13.13, 25.13, 29.20, 30.13, 31.24, 110.4, 182.2, у спол. л) III 40.5, **усє** 3. III 5.7, 11.4, 12.8, 12.32, 17.22, 17.23, 32.14, 32.18, 34.19,

35.30, 37.8, 38.5, 43.13, *пoвт.* III 5.9 (2 р.), *Р.* всього 3. III 311.42, 316.22, *усього у спол.* м) III 29.16, *Д.* усьому 1. III 36.17, *З.* увесь 1. III 45.34, (на) всю 1. III 41.37, *у спол.* к) III 181.37, *усю* 1. III 47.3, *все* 1. III 10.30, 23.28, 34.14, 3. III 11.23, 29.11, 30.11, 38.11, 44.10, 51.16, 53.34, (на) *все* 1. III 19.29, 3. III 176.23, *усе* 3. III 28.2, *Мн. Н.* всі 1. III 15.5, 15.7, 32.11, 4. III 15.24, *всі* 4. IV 302.29, 302.30, *усі* 1. III 45.22, 4. III 34.28, *Р.* всіх 2. III 23.81, *усіх* 2. III 29.6, 39.21, *Д.* всім 4. III 27.7, *усім* 4. *пoвт.* III 12.13 (2 р.), *З.* всі 2. III 13.26, 17.25, *усі у спол.* є) III 34.16, *всіх* 4. III 41.12, (про) *всіх* 2. *пoвт.* III 46.29 (2 р.), *усіх* 4. III 40.29, 41.12, *М.* (по) *всім* 2. III 17.24, (по) *усіх у спол.* є) III 17.24.

ВЕЧЕРНИЦІ (14). Див. осн. ВЕЧІРНИЦІ.

◇ *Мн. Н.* вечериці III 12.23, 25.7, 26.36, 27.2, вечериці III 109.18, 109.31, *Р.* вечериці III 34.19, вечериці III 126.27, *З.* вечериці III 25.6, 37.18, на вечериці III 7.2, 12.20, вечериці III 126.25, на вечериці IV 21.11.

ВЕЧЕРНИЦЯ (1). Див. осн. ВЕЧІРНИЦЯ.

◇ *Одн. З.* на вечерницю III 178.12.

ВЕЧЕРЯ (20). Див. осн. 1.—2.

◆ *У спол.* (20): а) святая *вечера*. *Рел.* (1). Прислалы батько и маты до вас, дяльку, и до вас, дядно, святую *вечерю*. IV 32.4; б) *чернеча вечера* (1). Трохим был, как говорится, в своей тарелке и подтрунивал над *чернечею вечерю* — так называл он наш ужин. IV 218.17.

◇ *Одн. Н.* *вечера* 2. III 92.16, 352.10, *Р.* от *вечери* 2. IV 294.31, *по вечери* 1. III 95.1, *послед вечери* 1. III 77.34, 113.16, 175.31, 178.9, *З.* *вечерю* 2. III 96.40, 175.13, 175.30, 310.10, IV 32.14, 32.19, *у спол.* а) IV 32.4, *за вечерю* 1. III 77.35, IV 31.40, на *вечерю* 1. III 76.43, *О.* над *вечерю* 2. *у спол.* б) IV 218.17, *Мн. З.* *вечери* 2. III 91.12

ВЕЧЕРЯТИ, ВЕЧЕРЯТЬ (22). Див. осн. 1.—2.

◇ *вечерять* 1. III 91.3, 91.5 (2 р.), 91.6, 91.13, 168.40 (2 р.), 223.5, 248.41, 352.8, IV 23.27 (2 р.), 269.21, V 68.40, 2. III 90.12, *вечерят* 1. III 223.7, *вечеряют* 1. III 168.36, *вечеряя* 1. V 68.40, *вечерял* 1. IV 304.48, *вечеряли* 1. III 353.2, *вечерялы* 1. IV 304.5, *вечерявши* 1. IV 52.41.

ВЕЧІР (7). Див. осн. *Ще у спол.* святый *вечір* (3). А в святый *вечір* понесли ми вечерю к дедушке IV 32.14.

◇ *Одн. Н.* *вечир у спол.* IV 32.15, *Р.* до *вечора* IV 289.9, *из вечора* IV 314.7, *З.* *вечір* III 17.6, 19.29, *вечир у спол.* IV 32.13, в *вечир у спол.* IV 32.14.

ВЕЧІРНІЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* *вечирня* V 43.16.

ВЕЧОРОМ (1). *Присл.* [Гнат]: Вона, звісно, виходила до тебе колинебудь пізно *вечором* у садок III 31.38.

ВЖЕ (35), УЖЕ (11). Див. осн. 1.—2.

◇ *вже* 1. III 5.17, 7.29, 10.19, 12.20, 12.32, 18.35, 29.29, 34.11, 34.17, 35.7, 42.6, 46.36, 52.3, 112.27, 168.23, 181.30, IV 12.8, 282.8, 286.17, V 68.40, VI 23.10, 2. III 5.25, 5.26, 7.12, 8.4, 12.11, 12.23, 15.19, 17.28, 26.12, 27.9, 33.24, 42.24, IV 49.19, V 65.34, *уже* 1. III 5.15, 12.22, 13.7, 26.15, 34.19, 38.17, 49.2, 181.28, 350.11, IV 33.40, VII (кн. I) 39.6.

ВЗЯТИ (30). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

3. Див. осн. 3. *Ще повт.* (7). — **Возьмы!** *возьмы*, Лукке [платок]! — прибавила Марта. — **Возьмы!** Это мы для тебя у московских крамарей купили. III 91.36.

4.—5., 7.—8. Див. осн. 4.—5., 7.—8.

10. *Одружитися* (1). [Хома]: Ну, не дай я тобі приданого, — що тоді, га? Пожалуй, він і так тебе *взьме*: мало яких дурнів нема на світі! Та що ж в тім? Подумай, що тоді ти робитимеш? III 15.20.

◆ *У спол.* (3): а) гріх на душу *взяти* (1). [Хома]: Піді лишень до Гали та поговори з нею хорошенько по-своєму, і коли тее... то завтра і між нами онеє. [Стеха]: Казав пан — кожух дам, та й слово його тепле. І я тільки гріх на душу *взьму*. III 11.19; б) кат його *взьму*. *Лайл.* (1). Как бо его зовуть, того помищика, кат ёго *взьмы*? IV 45.38; в) чия *взьме* (1). [Хозяйка]: Побачим, побачим, чия *взьме* III 42.28.

◇ *взяв* 4. III 26.15, *взяла* 2. III 48.22, *взьму* 5. III 42.6, *у спол.* а) III 11.19, *взьме* 10. III 15.20, *у спол.* в) III 42.28, *взьмемо* 2. V 69.3, *взьмемо* 5. III 111.32, *взьмете* 5. III 331.6, *взьмі* 1. III 27.18, 2. III 44.17, *взьми* 1. III 49.8, 7. III 50.15, 8. III 23.12, *взьмы* 1. III 182.40, 2. III 174.4, 3. *пoвт.* III 91.29, 91.30, 91.31 (2 р.), 91.36 (3 р.), *у спол.* б) IV 45.38, *взьмійте* 2. III 52.8, 7. III 21.8, *взьмьтє* 3. III 131.10, VI 22.20, 4. III 332.19, *взявши* 2. III 87.36

ВЗЯТИСЬ (1). Див. осн. 3.

◇ *взьмись* III 5.23.

ВИ (118). Див. осн.

◇ *Мн. Н.* *ви* III 6.6, 7.24, 7.29, 10.15, 11.7, 11.8, 12.27, 13.23 (2 р.), 17.11, 17.19, 17.36, 18.2, 18.8 (2 р.), 18.10, 19.6, 21.21, 22.21, 23.23, 23.24, 27.2, 27.25, 35.8, 35.29, 36.10, 37.30, 39.19, 43.16, 51.23 (2 р.), 53.32, *вы* III 92.23, 174.37, 178.4, 181.31, 333.14, IV 37.17, 44.13, 45.39, 46.25, 280.5, 282.7, 282.8, 286.17, 304.5, V 67.40, *Р.* *для вас* III 27.2, 33.24, 43.28, *до нас* III 35.7, IV 32.3, 32.4, 32.15, V 67.40, *з (і)з* *нас* III 37.11, 38.3, *у нас* III 34.20, 34.22, 37.2, 109.42, 173.26, 181.32, *Д.* *вам* III 11.24, 12.26, 16.2, 17.8, 19.6, 19.29, 26.19, 34.17, 34.24, 39.20, 42.6, 42.24, 84.25, 86.5, 86.20, 173.22, 174.36, 174.37, 174.42, 176.22, 196.39, 197.15, IV 37.19, 37.22, 44.12, 271.33, 271.34, 271.36, 281.28, 295.13, V 65.34, *З.* *нас* III 7.16, 11.8, 17.10, 18.11, 23.24, 26.28, 32.19, 39.19, 40.29, 51.2, 51.3, 53.36, 78.29, IV 39.12, 287.1, 287.46, 289.11, V 65.26, VII (кн. I) 40.14, на *нас* III 10.11, *О.* *з вами* III 27.21, 35.24, VIII 42.5, *за вами* III 11.8.

ВИБЛА МОГИЛА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Выбла могила IV 18.25.

ВИВЧИТИ (1), **ВИУЧИТИ** (1). *Див. осн. 1.*

◇ *виучив* III 311.34, *вивчу* III 49.25.

ВИВЧИТИСЬ (1). *Див. осн. ВИВЧИТЬСЯ.*

◇ *вивчились* III 9.2.

ВИГАДАНО (1). *Присудк. Безособ.* [Гнат]: жінки наголо всі цокотухи: не для їх **вигадано** слово мовчати III 32.11.

ВИГЛЯДАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *выглядає* IV 237.17.

ВИГНАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *виженем* III 40.27.

ВИГОДУВАТИ (4). *Див. осн.*

◇ *вигодувала* III 46.33, *выгодувала* III 87.33, *выгодуєш* III 46.30, *выгодувавши* III 87.35.

ВИГОРИТИ (3). Село було колись оце́го дьятати матери, та и **выгорило**. III 174.41.

◇ *выгорив* III 312.8, *выгорило* III 174.41, 174.42.

ВИДУ (4). *Див. осн. 1.*

◆ *У спол.* (3): а) для **виду** (1). [Гнат]: Я, пожалуй, хоч і зараз піду, а ти зостанься тут поки,— так, для **виду** III 37.20; б) на **вид** — на огляд (1). [Стеха]: старший брат, проткнув вилами свого меншого брата: так їх бог так і поставив укупі на місяці, на **вид** усьому хрещеному миру III 36.17; в) не показувати **виду** (1). [Гнат]: Будь бо веселіший, не показуй **виду**. III 37.18.

◇ *Одн. Н.* вид IX 76.26, *Р.* виду у спол. в) III 37.18, *для виду у спол.* а) III 37.20, *З.* на вид у спол. б) III 36.17.

ВИДАТИ (1). [Князь]: в яких царствах, в яких государствах не бував, а такої куниці, сиріч красної дівці, не **видав**. III 17.30. *Див. ще осн.*

ВИДАТЬ (2). *Віддати заміж.* [Галя] (*обнимає ноги отца*): Ви покійний матері, як вона умирала, біла домовини обіщали мене **видасть** за Назара. III 23.24. [Назар]: Я, Назар Стодоля! Той самий, за кого ти вчора обіщав **видасть** дочку свою III 20.12.

ВИДЕРЖАНІЙ (1). *Присудк.* Поправляйте, будьте ласкаві, самі граматику, бо так погано **видержана** коректура, що цур йому. VI 23.12.

ВИДЕРЖАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *видержить* III 52.3.

ВИДНО (1), **ВИДКО** (1). *Див. осн. 1*

◇ *видно* III 43.8, *видко* III 43.10.

ВИДУБЕЦЬКИЙ МОНАСТІР (1). *Выдубецкий монастырь* у Києви. VII (кн. I) 40.33.

ВИДУМАТИ (4). *Див. осн.*

◇ *видумав* III 34.10, *видумали* III 9.7, 36.26, *видумаєш* III 31.19.

ВИЖИДАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *выжидає* IV 237.17.

ВИЗВАТИ (1). *Образн.* [Назар]: Ти огню хочеш! Буде огонь, буде! Для тебе все пекло **визову**... III 23.28.

ВИЙТИ (6). *Див. осн. 1., 2., 7.*

◇ *вийти* 1. III 41.24, *вийшла* 2. III 35.6, 7. III 10.23, *вийдеш* 1. III 41.33, *вийде* 7. III 126.33, *вийды* 1. III 78.8.

ВИКИНУТЬ (1). *Див. осн. ВИКИНУТИ.*

◇ *выкинуть* V 68.39.

ВИКОХАТИ (2). *Див. осн.*

◇ *выкохав* III 339.2, *выкохала* III 46.33.

ВИЛА (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* на вила III 36.2, *О.* вилами III 36.16.

ВИЛЕТІТИ (1). *Образн.* [Гнат]: нале-тять сороки чорноброві, ви́п'єм, пожарту-єм, і вір мені—вся дур із голови **вилетить**. III 30.16. *Див. ще осн.*

ВИМУРОВАНІЙ (1). *Присудк.* А цер-ковь какая прекрасная **вымурована** за се-лом. IV 45.41.

ВИМУРОВАТИ (1). Говорят, какая-то генеральша Пламенчиха **вымуровала** [цер-ковь] над гробом свого мужа. IV 46.1.

ВИНЕН (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* винна III 50.21.

ВИНЕСТИ (1). *У спол.* ноги не **ви-несуть**. [Назар]: Не піду! Мене відсіль ноги не **винесуть** III 22.26. *Див. ще осн. 1.*

ВИННИЦЯ (1). *Винокурня.* чого в этом селе нет? И ставы, и млыны, и па-сики, и **винныця**, и броварь, и скотыны разной III 176.30.

ВИНУВАТИЙ (1). *Присудк.* [Назар]: дай дощі свій ще пожити на світі, не за-їдай її віку, вона не **винувата**! III 23.13.

ВИПАРИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *випарили* III 29.19.

ВИПАСТИ (2). *Про сніг.* [Сват]: Раз ..у нашій землі **випала** пороша. Я й кажу

товаришу: «Що нам дивитися на погоду? Ходім лишень шукати звірино́го сліду». III 17.15. Тут вп'ять випала пороша. III 17.31. *Див. ще осн.*

ВИПISУВАТИСЬ (1). [Гнат]: Адже ти не виписувавсь із запорожців? [Назар]: Ні. [Гнат]: Так якого ж злидня ще хотіть? III 32.38.

ВИПИТИ, ВИПИТЬ (13). *Див. осн.*

◇ випити III 5.9, випить III 37.6, выпить III 310.35, выпылы III 177.9, вып'ю III 20.5, вип'ем III 30.15, вип'ємо III 33.13, выпьємо III 181.31, випий III 29.16, 40.15, выпый III 113.15, IV 39.15, выпый-те III 120.29.

ВИРВАТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ вирвав III 20.13.

ВИРІЗАТИ (1). *Див. осн.*

◇ вирізали III 47.33.

ВИРОБЛЯТИ (1). *Див. осн. ВИРОБ-ЛЯТЬ 1.*

◇ виробляють III 315.28.

ВИРОСТИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ вирис III 91.19, 91.22.

ВИСОКИЙ (3). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* висока III 41.3, *З.* високий III 8.23, високу III 46.9.

ВИСОЧЕННИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* высоченный III 180.13.

ВИСТОЯЛКА (4). *Напій.* Явилася Лукія з ковром, а Марта з скляним бочоночком, тільки уже налитим не **высто-ялкою**, а сливянкою. III 120.1. Пряжи яєшно з колбасою! Давай видро **выстоял-ки**. III 105.24.

◇ *Одн. Р.* встоялки III 105.24, 106.5, *О.* встоялкою III 119.33, 120.1.

ВИСТРОЇТИ (1). *Поставити в ряди.* Через день чи через два одили нас, **выстроили**, перевели через Париж. III 312.3.

ВИСТУПАТИ (1). *Нападати на кого-н.* [Назар]: Хто хоче в домовину, **выступай** на мене. III 50.10. *Див. ще осн. ВИСТУ-ПАТЬ 3.*

ВИТРЕБЕНЬКИ (2). [Хома]: Уже ти мені в печінках сидиш з своїми **витребеньками**. [Стеха]: Які тут **витребеньки**? III 12.3.

ВИУЧИТИ *див. ВИВЧИТИ.*

ВИХІЛЕМ (1). *Зверт. О.* прекрасний **Вихілемі!** Отверзи врата Едема. III 19.23. *Див. ще осн. ВІФЛЕЕМ.*

ВИХОДИТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ виходила III 31.37.

ВИШИВАТИ (2). *Див. осн.*

◇ вишивала III 48.23, 48.24.

ВИШИНА (1). **Вишина** 4½ аршина. X 57.29.

ВИШИТИ (1). *Див. осн.*

◇ вишию III 49.12.

ВИШНЕВИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* (з) вишневого V 37.17.

ВИШНИК (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* в вишники III 130.28.

ВИШНІВКА (2). [Хома]: Не забудь тільки завтра вранці послати йому **вишнів-ки**. Знаєш? тієї, що недавно доливали. III 9.29.

◇ *Одн. Н.* вишнівка III 5.8, *Р.* вишнівки III 9.29.

ВИЯСНИТИ (1). *Зробити ясним, світ-лим.* [Гнат] (к *хозяйке*): Візьми мітлу та мети, **виясни** хорошененько місяць: бач, як насупило! III 27.18.

ВІВЦІ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. О.* за вивцями IV 39.4.

ВІД *див. ОД.*

ВІДАТИ (1). *Знати.* [Стеха]: Я нічого не знаю. Де мені, ключиці, **відати** про панські діла? III 7.20.

ВІДДАВАТИ *див. ОDDAВАТИ.*

ВІДДАТИ *див. ODDATI.*

ВІДКИНУТЬСЯ (1). *Відмовитися.* [Гнат]: Чи не мусиш убогати його **відки-нутися** від Галі? га? III 31.12.

ВІДКІЛЯ (6). *Див. осн. Ще у спол.* відкіля вас бог несе? (2). [Хома]: А відкіля се вас бог несе? III 17.10.

◇ відкіля III 6.8, 18.2, 20.3, 26.27, у спол. III 17.10, видкіля у спол. VII (кн. I) 40.12.

ВІДРО (3). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. З.* видро III 104.43, 105.24, IV 40.9.

ВІДСІЛЬ (1). *Див. осн.*

◇ відсіль III 22.26.

ВІДЧИНЯТИ (1). [Стеха]: Хто там? [Хома] (за *дверью*): Я, я! Відчиняй мер-щій. III 9.13.

ВІДЬМА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* відьма III 27.21, *З.* видьму у назві V 155.14, за видьму у назві V 155.23, *О.* над видь-мою у назві V 155.21.

ВІЗ (3). *Див. осн. 1. Ще рим. (1).* Ой ви́рис я в наймах, в дорози, При чужому **вози**, в дорози. III 91.23.

◇ *Одн. М.* при вози рим. III 91.23, *Мн. Н.* во-зы III 204.42, *З.* возы III 91.25.

ВІЙНА (1). [Галія]: Ось мій Назар, мій чорнобривий, усе про війну та про походи, про Наливайка, Острияницю та про сине море... слухала б не наслухалась його III 8.14. *Див. ще осн. ВОЙНА.*

ВІК (7). *Див. осн. 1., 4.*

◆ *У спол. (2):* а) заїдати чий вік — робити безгаланним кого-н. (1). [Назар]: тільки дай дочці своїй ще пожити на світі, не заїдай її віку III 23.13; б) на віки вічні (1). [Хома]: Ше, може, й мене обдурить, тоді і остався на віки вічні в дурнях. III 13.5.

◇ *Одн. Р.* віку *у спол. а)* III 23.13, *З.* вік 1. III 14.31, 45.34, 4. III 14.21, *М.* на віку 1. III 16.10, на віку 1. III 184.35, *Мн. З.* на віки *у спол. б)* III 13.5.

ВІН, ВОНА, ВОНО, ВОНО-ТО, ВОНИ (301).

1. *Див. осн. 1.* Ше *у приказці (2).* Та цур ий, Микитовна, не згадує її, нехай ий льох сниться. III 181.22.

2.—3. *Див. осн. 2.—3.*

4. *Див. осн. 4.* Ше *у приказці (1).* После долгого и тяжкого испытанія (нехай воно і ворогам нашим не сниться) я не освоївся еще с радости свободы VI 184.37.

5. *Див. осн. 5.* Ше //3 підсилювальною часткою «то» (1). — Та воно-то так, Микитовна, а бывает и вот еще как III 182.39.

◆ *У спол. а), б), г), е), є).* *Див. осн. у спол. а), б), г), е), є).* Ше *у спол. ж)* щоб ти йому опряглось. *Лайл. (1).* А щоб те йому опряглось... III 323.36.

◇ *Одн. Н.* він 1. III 13.36, 15.7 (2 р.), 15.9, 15.20, 18.16, 18.33, 20.13, 21.9, 21.21, 21.22, 21.23, 21.27, 21.30 (2 р.), 23.19, 26.15, 26.17, 26.21, 29.5, 29.10, 29.20, 34.8, 39.21, 39.22, 45.4, 45.7, 46.4, 47.7 (2 р.), 47.12, 53.19, VI 123.15, 123.17, вин 1. IV 38.10, V 69.3, вона 1. III 5.23, 5.26, 10.15, 10.17, 10.21, 10.28, 12.8, 12.26, 14.2, 14.5, 14.9, 16.16, 20.24, 22.2, 23.6, 23.9, 23.13, 23.23, 26.18, 28.34, 28.35, 29.16, 30.3, 31.37, 32.10, 32.17, 32.28, 41.4, 41.5, 41.7, 41.8, 41.10, 41.15, 47.29, 48.4, 49.11 (2 р.), 130.19, 174.25, 174.41, 175.1 (2 р.), 178.19, 312.32, 339.1, 341.4, IV 36.12, 45.16, 45.17, VI 123.16, 123.17, воно 1. III 46.19, 174.5, 174.42, 181.32, 182.5, 3. III 10.17, 85.10, 122.14, 177.13, 333.5, 333.6, 336.31, IV 29.29, 4. III 13.9, 15.4, 16.8, 25.7, 36.14, 45.31, 175.2, 175.33, 207.12 (3 р.), *у приказці* VI 184.37, 5. III 33.19, 45.20, 45.25, 175.35, 177.9, 182.2, 184.40, 185.8, V 67.41, воно-то 5. III 182.39, Р. його 1. III 51.17, 2. III 8.17, 11.18, 21.23, 24.3, 26.18, 29.20, 45.11, без його 1. III 34.33, *у його* 1. III 8.9, 14.24, 51.35, єго 1. III 175.1, 311.39, 2. III 174.41, V 170.12, *у спол. г)* V 67.30, до єго 1. V 67.41, 2. III 180.15, її 1. III 23.11, 23.12, 2. III 10.17, 16.23, 21.33, 23.13, 34.13, 41.15, ии 1. III 341.3, 341.4, без неї 1. III 338.42, у

неї 1. III 22.8⁷, його 1. III 46.19, без нього 1. III 11.6, замість його 1. III 22.9, Д. йому 1. III 5.22, 9.29, 16.21, 45.5, 45.11, 51.28, 51.35, VI 123.16, *у спол. а)* III 8.7, 16.23, 33.23, 40.30, VI 23.12, єму 1. III 131.5, V 170.12, *у спол. а)* IV 293.17, *у спол. ж)* III 323.36, їй 1. III 13.19, 41.8, 42.20, *у спол. а)* III 49.23, ий 1. IV 44.31, *у приказці* III 181.22, *у спол. а)* III 181.23, V 130.4, З. його 1. III 8.8, 8.16, 8.22, 8.30, 18.30, 21.8, 21.22, 21.27, 26.21, 29.18, 31.10, 31.12, 39.21, 45.8 (2 р.), 46.31 (2 р.), 46.32, 47.6, 47.9, 47.31, 47.32, 50.6, 50.7, 50.17, 51.2, 51.27, 52.4, 52.18, 53.5, 53.26, VI 123.15, єго 1. IV 37.19, 37.20, *у приказці* IV 291.10, *у спол. б)* III 207.12, 311.37, IV 293.12, *у спол. е)* III 95.10, *у спол. є)* IV 45.38, на єго 1. III 174.31, її 1. III 5.21, 10.18, 17.21, 17.22, 21.34, 23.11, 23.12, 30.3, 32.37, 33.15, 34.9, 41.10, 46.9, 48.10, 52.8, 52.18, ии 1. III 118.9, 315.30, IV 40.12, його 1. III 17.31, V 68.39, О. ним 1. III 14.21, 47.9, з ним 1. VI 123.14, за ним 1. III 113.24, за ним 1. III 121.25, перед ним 1. III 47.9, перед їм 1. III 47.6, з нею 1. III 10.15, 11.16, 12.18, 32.10, 338.38, над нею 1. III 16.23, М. в єму 1. IV 36.36, об йому 1. III 46.24, в їй 1. III 47.34, на їй 1. III 13.19, об йому 1. III 16.24, Мн. Н. вони 1. III 5.10, 10.2, 22.30, 25.9, 35.29, 36.33, 41.12, 43.8, 43.9, 43.11, 47.2, 49.28, вони 1. III 120.21, 311.40, 315.28, Р. їх III 9.30, 30.13, 40.35, 2. III 35.30, для їх 1. III 32.11, од них 1. III 37.19, Д. їм 1. III 11.13, 26.20, 29.29, 36.25, 38.26, VI 23.7, 23.9, *у спол. а)* III 30.13, З. їх 1. III 13.14, 16.6, 26.14, 36.17, за них 1. III 30.5, на їх 1. III 25.10, их 1. III 130.22, IV 286.25, *у спол. б)* IV 293.38, О. з ними 1. VI 66.29, меж ними 1. III 312.1

ВІНЕЦЬ (1). *У спол. датн ділу вінець — завершити справу.* [Сват]: Оце ж нашому слову кінець, а ви дайте ділу вінець. III 17.36.

ВІРИТЬ (2). *Див. осн.*

◇ вірять III 30.14, вір III 30.15.

ВІРНИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* вірний III 29.27, *З.* вірну III 26.16.

ВІРНО (1). *Див. осн.*

◇ вірно III 11.8

ВІРУВАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ віруєш III 23.8

ВІРША, ВІРША (4). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. З.* віршу IV 31.34, *Мн. Д.* віршам III 30.14, *З.* вірші III 29.20, вірши IV 18.2

ВІРШНИК (1). *Поет.* [Гнат]: Чи не забув ще ти, як розумно розсуджа латинський віршник... III 29.18.

ВІРЬОВКИ (1). [Хома]: Чи єсть у кого вірьовки, пояс або налігач,— щонебудь, скрутить йому руки й ноги? III 51.28.

ВІТАТИ (4). *Див. осн. ВІТАТИ² 1.—2.*

◇ вітаю 1. VI 71.14, *ловт.* VI 87.36 (2 р.), *ви-тай* 2. IV 273.19.

ВІТЕР (6). *Див. осн. Ще у спол. яким вітром, яким шляхом за-*

несло — що примусило прийти (1). (Входять Назар и Игнат). [Хозяйка]: яким вітром, яким шляхом занесло вас у мою хату? III 26.27.

◇ *Одн. Н.* вітер III 9.31, 47.21, *О.* з вітром *персоніф* V 54.26, 76.36, *вітром у спол.* III 26.27, *К.* вітре *зверт.* V 76.37

ВІТРЯК (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* витряка III 176.11, 176.12, 180.34.

ВІТРЯЧОК (1). *Зменш.-пестл. до вітра.* А у самого майора ставочок, садочок, витрячок. III 178.29.

ВІХА (5). Дівушки, войдя в село, значительно переглянулись между собою, а молодые косари нахмурили свои черные брови. Что бы это значило? А вот что! И те и другие заметили около некоторых ворот **вихи**. Какое же им дело до **вих?** вы скажете. — О, им великое дело до этих зловещих маяков! III 77.3. это значит, что в селе не пехота, а кавалерия квартирует. **Виха** означает конюшню, а число соломенных кисточек — число лошадей на конюшне. III 77.8.

◇ *Одн. Н.* виха III 77.8, *Мн. Р.* вих III 77.13, до вих III 77.4, *З.* вихи III 77.3, 77.11.

ВІЧНИЙ (1). *У спол. на віки вічні.* [Хома]: Ше, може, й мене обдурить, тоді і остався на віки вічні в дурнях. III 13.5. *Див. ще осн.*

ВІЩУВАТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *віщуєш* III 92.6

ВКУПОЧЦІ (1). *Див. осн.*

◇ *вкупочці* III 78.11

ВЛАДИКА (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Р.* владыки 1. IV 41.37, *К.* владыко 2. *зверт.* III 181.8.

ВЛАСТЬ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* власть III 16.22.

ВЛУЧИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *влучиш* VI 71.19.

ВМЕРТИ *див. УМЕРТИ.*

ВМІТИ (2), **УМІТИ** (1). *Див. осн. 1.*

◇ *вміди* III 18.15 (2 р.), *умитые* III 329.5.

ВНОЧІ (3). *Див. осн.*

◇ *вночі* III 32.24, *вночи* III 178.15, *у спол.* III 84.39

ВНУКИ (1). *Див. осн. ВНУК.*

◇ *Мн. З.* внуки III 19.11

ВОВК (6). *Див. осн. Ше у приказці* (2). Дай боже нашому теляті **вовка** зъисты. V 62.23. [Стеха]: Побачимо, побачи-

чимо, як попадеться нашому теляті **вовка** піймати. III 5.18 // *Перен. Повт., зверт.* (2). (*Челядь напада на Назара ззаду і крутить йому руки*). [Хома]: Ха-ха-ха! **Вовче, вовче!** Чому ж ти не рвеш нас? III 51.11.

◇ *Одн. З.* вовка у приказці III 5.18, V 62.23, *К.* вовче *перен., повт., зверт.* III 51.11 (2 р.), *Мн. Н.* вовки III 52.3, *Р.* од вовків III 44.4.

ВОВКУЛАКА (1). *Див. осн. ВОВКУЛАК.*

◇ *Одн. Н.* вовкулака III 103.20.

ВОВЧИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* вовча III 52.3.

ВОДА (6). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Р.* води 1. III 33.7, 2. III 26.11, 26.36, до воды 2. III 123.11, *З.* в (у) воду 2. у приказці III 33.30, 185.14.

ВОДИТЬ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *водыв* IV 282.2, *буду водить* IV 302.16.

ВОЗДВИЖЕНСЬКИЙ МОНАСТІР (1). **Воздвиженский монастырь** в Полтаві. VII (кн. 1) 46.24.

ВОЗИТЬ (1). *Див. осн. ВОЗИТИ.*

◇ *возить* III 121.24.

ВОЗІВНЯ (1). за клунею невдалеке, под старыми берестами, две дубовые коморы и **возивня**. III 79.8.

ВОІН (1). *Зверт.* Святий великомучениче Іване **Воине**, що ты с нами делаєш? IV 11.29. *Див. ще осн.*

ВОЛИ (6). *Див. осн. ВІЛ. Ще зверт.* (1). Ой **воли** мои та половини, Та чому вы не орете? III 92.22.

◇ *Мн. Н.* воли III 185.5, *Д.* волам III 36.16, *З.* воли III 73.26, 91.26, *О.* за волами IV 39.11, *К.* воли *зверт.* III 92.22.

ВОЛОС (1). *У прислів'ї.* — Да, — говорив Туман, — недаром сказано: **волос** довгий, а розум короткий III 340.41.

ВОЛОСОЖАР (1). *Народна назва сузір'я Плеяди.* Вот уже и Ченига, и **Волосожар** за гору спрятался III 74.18.

ВОЛОХАТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* волохатый III 103.14.

ВОЛОЦЮГА (2). *Див. осн. Ше повт., жарт.* (2). — Ах ты, **волоцюго, волоцюго!** — сказала она, подходя к Марку. III 90.20.

ВОЛОЩИНА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на Волощину IV 44.3.

ВОЛЯ¹ (5). *Див. осн. ВОЛЯ*¹. *Ше у приказці* (1). [Гнат]: А ти справді не будеш пий? [Назар]: Не буду. [Гнат]: Вольному **воля**, а спасеному рай. III 34.6.

◇ *Одн. Н.* воля у приказці III 34.6, *повт.* III 46.7, 46.8, *Р.* волі III 34.13, *З.* за волю III 28.10.

ВОЛЯ² (3). *Див. осн.* **ВОЛЯ**² 1.—2.

◇ *Одн. Н.* воля 1. III 101.17, 176.23, *М.* у волі 2. III 21.34.

ВОЛЬНИЙ (4). *Див. осн.* 1. *Ще* // *Субст.* У приказці (1). [Гнат]: А ти справді не будеш п'ять? [Назар]: Не буду. [Гнат]: **Вольному** воля, а спасеному рай. За твое ж здоров'я! III 34.6.

◇ *Одн. Н.* вольный VII (кн. 1) 39.6, *Д.* вольному *субст.*, у приказці III 34.6, *Мн. Н.* вольнії III 17.11, 17.14.

ВОМІСТО (1). *Див. осн.* **ВОМІСТО**.

◇ *вомисто* X 34.20.

ВОНА *див.* **ВІН**.

ВОНИ *див.* **ВІН**.

ВОНО *див.* **ВІН**.

ВОНО-ТО *див.* **ВІН**.

ВОРОГ (5). *Див. осн.* 1. *Ще* у приказці (1). Після довгого і тяжкого испытання (нехай воно і ворогам нашим не сниється) я не освоївся еще с радостію своды. VI 184.37.

◇ *Одн. З.* ворога IV 262.21, *Мн. Н.* вороги III 33.26, *Д.* ворогам VII (кн. 1) 38.26, у приказці VI 184.37, *К.* вороги *зверт.* III 39.5.

ВОРОНА (1). *Перен. Зверт., лайл.* И он обратился к извозчику и совсем неласково сказал ему: — Чого ж ты там стоиш, московська **вороно**, чому не заизжаеш? III 309.26. *Див. ще осн.*

ВОРОНИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* (на) вороному III 45.22, *Мн. Р.* вороних *субст.* III 32.19.

ВОРОТА (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* ворота III 131.27, *З.* ворота III 16.13.

ВОРОЧОК (2). *Торбинка.* Я поздравляю вас с наступающими праздниками и желаю, чтобы вы мне.. прислали хоть **ворочок** пшеница да кусок сала IV 29.18. Параска выносила из хаты **ворочки**, узелки, корзинки IV 311.6.

ВПИТИСЯ *див.* **УПИТИСЯ**.

ВП'ЯТЬ (4). *Присл. Знову.* [Сват]: Пішли ми **вп'ять** по сліду і якраз у се село зайшли III 17.30. Тут **вп'ять** випала пороша. III 17.31.

◇ *вп'ять* III 17.30, 17.31, 28.23, 34.40.

ВРАЖИЙ (2). *Див. осн.* 1.

◇ *Одн. Н.* вражий V 65.38, *Мн. Н.* вражи III 105.30.

ВРАНЦІ (3). *Див. осн.*

◇ *вранці* III 9.29, 17.32, *вранци* у *прикл. спол.* IV 41.1.

ВРАТА (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* врата III 19.24.

ВРОЗУМИТЬ (1). *Див. осн.* **ВРОЗУМИТИ**.

◇ *врозумить* III 10.18.

ВСЕ (13), **УСЕ** (5). *Див. осн.* 1., 4., 5.

◇ *все* 1. III 8.16, 8.21, 13.15, 17.21, 25.23, 26.2, 26.3, 45.20, 46.12, 46.22, 90.19, V 67.40, 5. III 17.26, *усе* 1. III 8.14, 45.31, 47.34, 4. III 36.25, 38.26.

ВСЕ-ТАКИ (5). *Див. осн.* 1.—2.

◇ *все-таки* 1. IV 41.31, 44.31, *все таки* 1. III 25.8, 53.35, 2. III 46.35.

ВСТАВАТИ (1). *Див. осн.* **ВСТАВАТИ** 1.

◇ *вставала* III 18.24.

ВСТАТИ (1), **УСТАТИ** (1). *Див. осн.* 1.—2.

◇ *встали* 2. III 17.33, *устань* 1. III 53.29.

ВСТУПИТИ (1). *Див. осн.* **ВСТУПИТЬ**.

◇ *вступымо* III 31.41.

ВСЮДИ (1). *Див. осн.*

◇ *всюды* V 67.38.

ВСЯКИЙ (2), **УСЯКИЙ** (4). *Див. осн.* 2. *Ще повт.* (2). [Назар]: розмалюю її [хату] усякими красками — і чорними, і блакитними, і зеленими, **усякими, усякими** III 46.10.

◇ *Одн. Н.* всякий IV 271.40, *Р.* (до) всякого III 26.16, *Д.* усякому III 18.23, *Мн. О.* усякими III 46.9, *повт.* III 46.10 (2 р.).

ВТЕКТИ (1). *Див. осн.* 2.

◇ *втечеш* III 18.31.

ВТІКАТИ (3), **УТІКАТИ** (1). *Див. осн.* 1.—2.

◇ *утікати* 1. III 37.19, *втікаю* 1. III 8.8, *втик* 2. IV 44.4, *втікали* 1. III 34.11.

ВТОМИТИСЯ *див.* **УТОМИТИСЯ**.

ВТОРОПАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *второпала* III 27.23.

ВТЯМКИ (1). *Присл.* [Гнат]: Чи **втямки** тобі, як ми.. на дорозі зустріли одну чорнобривеньку і ти чуть-чуть був не проміняв запорозької волі на її чорні брови? III 34.11.

ВЧИТИ (1), **УЧИТИ** (2). *Див. осн.*

◇ *вчити* III 21.33, *учив* III 18.24, *учило* III 33.14.

ВЧИТИСЯ, ВЧИТЬСЯ (2), **УЧИТИСЯ** (1). *Див. осн.* 1.

◇ *вчиться* III 12.11, *вчився* V 137.20, *нехай учиться* III 329.4.

ВЧОРА (1), **УЧОРА** (1). *Див. осн.*

◇ *вчора* III 20.12, *учора* III 6.21.

В'ЮНИЩЕ (1). Назва села. У Вьюны-ши. VII (кн. II) 18.33.

В'ЯЗАТИ (3). 1. Див. осн. 1.

2. *Пов'язувати рушниками сватів* (1). [Хома]: Чуєш бо, Галю? А може, рушників нема?.. **в'яжи** ж [довців-молодців], чим знаєш,— хоч мотузком, коли ще й він є. III 18.16.

◇ **в'язи** 2. III 18.16, **в'язить** 1. III 52.18, 53.5.

Г

ГА (5). Частка підсилювальна. [Хома]: Ну, не дай я тобі приданого,— що тоді, га? III 15.20.

◇ га III 10.31, 15.20, 21.24, 31.13, 40.11.

ГАВРИІЛ (1). Бачить же бог, бачить творець, Що мир погигає, Архангела Гавриїла В Назарет послає. III 19.19.

ГАДАТИ (2). Див. осн.

◇ гадала III 34.18, гадай III 13.8.

ГАДИНА (2). Див. осн. 2. *Ще зверт.* (1). [Галя]: Я утоплюся! [Хома]: Гопись, гадино, поки не розтопав я тебе! III 50.32.

◇ **Одн. К.** гадино *зверт.* III 50.32, **Мк. Д.** к гади-на III 30.4.

ГАЙ (8). Див. осн. **ГАЙ** 1.

◇ **Одн. Н.** гай III 78.33, **З.** гай III 82.26, на гай III 82.27, **О.** за гаєм III 95.35, с гаєм III 78.40, **М.** в гає III 79.13, 95.14, 97.29.

ГАЙ-ГАЙ (1). *Вигук, що виражає досаду.* [Хома]: Бачите... чого ви натворили? Мене старого з дочкою пристидили!.. **Гай-гай!** Так ось же що ми зробимо: хліб святий приймаємо, доброго слова не чураємся III 18.9.

ГАЙДАМАКА, ГАЙДАМАК (7). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** гайдамака III 101.41, 105.37, **Р.** гайдамаки III 20.13, **Мк. З.** гайдамаков у назві V 28.39, гайдамаки у назві V 169.17, VI 23.7, **О.** гайдамака-ми III 154.15.

ГАЙДАМАЦЬКИЙ (1). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** гайдамацкой III 154.16.

ГАЙСТЕР (1). *Лелека.* Между крестьянскими хатками белела под почерневшей соломенной крышей с гнездом **гайстра**.. панская хата. III 317.13.

ГАЛКА (1). *Зверт.* Шапувалко чорна галко, Шапувале орле VII (кн. II) 20.14. Див. ще осн.

ГАЛОЧКА (1). *Пестливе звертання до жінки.* [Назар]: Молись за кого хочеш, тільки не розлюби мене, моя **галочко**... III 45.13.

ГАЛУШКИ (2). Див. осн. **ГАЛУШКА**. ◇ **Мн. Р.** галушек IV 31.7, **З.** галушки III 175.13.

ГАЛЯ (102). [Галя]: Чи не заспівать оце пісню про хусточку, що я в Чигрині у дядини чула? III 48.28. [Гнат]: Чи не лучше ж, замість пузатого полковника, обняти тонкий та гнучкий стан **Галі**? III 31.18. *Зверт.* (6). [Назар]: **Галю!** серце моє! Промов мені хоть одно слово III 21.11. *Зверт., повт.* (2). [Хома]: **Галю!** чи чуєш? **Галю!** порай же, будь ласкава, що мені робити з оцими ловцями-молодцами. III 18.3.

◇ **Одн. Н.** Галя III 6.3, 6.11, 6.15, 6.24, 6.28, 7.4, 7.9, 7.13, 7.17, 7.21, 7.25, 8.1, 8.6, 8.12, 8.20, 9.3, 9.8, 13.22, 13.30, 13.35, 14.3, 14.8, 14.12, 14.16, 14.27, 15.1, 15.6, 15.10, 15.14, 15.23, 15.28, 16.1, 16.7, 16.11, 16.27, 16.32, 17.1, 20.17, 20.29, 21.14, 22.17, 22.29, 23.22, 32.35, 43.24, 44.1, 44.5, 44.9, 44.14, 44.22, 44.28, 45.3, 45.10, 45.15, 45.30, 45.35, 46.3, 46.15, 46.20, 46.33, 46.34, 47.5, 47.11, 47.15, 47.24, 47.28, 48.3, 48.8, 48.16, 48.21, 48.28, 49.1, 49.5, 49.10, 49.15, 49.21, 49.29, 50.20, 50.29, 50.33, 51.4, 51.14, 51.20, 52.22, 53.16, **Р. Галі** III 31.18, від Галі III 31.13, до Галі III 11.15, 12.17, 16.22, **З. Галю** III 12.30, 31.24, 52.27, 53.34, **К. Галю зверт.** III 18.14, 19.1, 20.28, 21.11, 51.19, 53.34, *зверт., повт.* III 18, 3 (2 р.)

ГАМАН (1). *Гаманець.* и гребешь собі червончики в гаман. III 92.32.

ГАНОК (8). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** около ганку IV 10.43, 12.43, **З.** на ганок IV 10.42, **О.** перед ганком IV 12.25, с ганком IV 296.39, **М.** на ганку IV 25.32, 45.3, на ганке IV 23.28.

ГАПКА (4). А прислуги только и есть, что одна наймичка **Гапка** да наймит Кирк. IV 46.36. *Зверт.* (1). — Насып, **Гапко**, ще борщу! — сказав Иван Петрович. IV 37.43.

◇ **Одн. Н.** Гапка IV 38.1, 46.36, **О.** с Гапкою IV 38.20, **К. Гапко зверт. IV 37.43.**

ГАРАСИМ (17). Гарасым.. продолжал с успехом начатое дело. IV 271.27. *Зверт.* (2). — Та цур тобі, **Гарасиме!** — сказали девушки в один голос.— Який ты там у чорта пан! IV 271.28. У прикл. спол. **Гарасым-майстер** (1). Сколько я был весел.. столько бедный **Гарасым-майстер** угрюм IV 271.1.

◇ **Одн. Н.** Гарасым IV 270.33, 270.34, 271.10, 271.11, 271.13, 271.17, 271.22, 271.27, 271.29, 271.39, у прикл. спол. IV 271.1, **Р. Гарасыма** IV 272.3, 271.41, **З.** на Гарасыма IV 270.30, **О.** за Гарасымом IV 272.2, **К. Гарасыме зверт. IV 271.28, 271.36.**

ГАРБАТИ (1). *Забирати, заґрібати.* [Хома]: Шутки — тесть полковника!.. І слава, і почот, і червінці до себе гарбай: все твоє. III 13.13.

ГАРБУЗ (2). *Персоніф.* (1). Ходять гарбуз по городу III 216.37 //У спол. піднести **гарбуза** — відмовити сватам (1). [Хома]: Ти знаєш, ми сьогодні старостів сподіваємось?.. Гляди ж, не піднеси гарбуза. III 13.34. *Див. ще осн. ГАРБУЗИ.*

ГАРЕМ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. М.* в гаремі VII (кн. 1) 28.38.

ГАРНЕНЬКО (2). *Див. осн.*

◇ гарненько III 12.17, 14.19.

ГАРНО (4). 1. *Див. осн. 1.*

2. *Див. осн. 2. Ще повт. (2).* [Стеха]: Гарно, гарно! А од кого це вивчилися? III 9.2.

◇ гарно 1. III 19.15, 46.8, 2. *повт.* III 9.2 (2 р.).

ГАРЦЮВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ гарцюєш III 45.22.

ГАРЯЧИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* горячий III 110.22, *Мн. О.* горячи-ми *перем.* III 30.4.

ГАСПИД (1) У спол. коли б тільки який гаспид не приніс кого. [Хома]: Коли б тільки який гаспид не приніс того горобця безперого! III 16.20. *Див. ще осн.*

ГЕЙ (5). 1. *Див. осн.*

2. *Вигук у пісні* (4). Та виріс я в наймах, в неволи, Та не було доли николи. Та гей!.. III 91.21.

◇ гей 1. III 21.8, 2. III 91.21, 91.24, 91.27, IV 208.20

ГЕЛЕНА (9). — Не буду, не буду, моя добрая, моя любая мамочко! — говорила Гелена. IV 274.2. *Зверт.* (8). — Сваволишь, Гелено! — ворчала недовольная панна Дорота. IV 273.41.

◇ *Одн. Н.* Гелена IV 274.2, *К.* Гелено *зверт.* IV 273.41, 279.29, 279.37, 280.10, 280.19, 284.36, 285.1, 285.36

ГЕЛЕНОЧКА (1). *Пестл. до Гелена.* Пан Курнатовський, значит, соврал. Его Геленочка здорова и совершенно счастлива. IV 268.29.

ГЕТЬ¹ (1). *Див. осн. ГЕТЬ².*

◇ геть III 16.18

ГЕТЬ² (3). *Див. осн. ГЕТЬ³.*

◇ геть III 20.20, 21.6, 40.25

ГЕТЬМАН (4). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* гетьман III 32.37, 46.26, *Д.* гетьману III 20.14, 23.6.

ГЕТЬМАНСЬКИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* гетьманське III 52.4, *Мн. О.* (перед) гетьманським III 45.22.

ГЕТЬМАНШ (1). *Див. осн. ГЕТЬМАН-ША.*

◇ *Мн. Н.* гетьманші III 45.22.

ГИРЛО (9). Яким Гирло вышел из хаты і сел на призбе. III 79.31.

◇ *Одн. Н.* Гирло III 79.28, 79.31, 83.9, *Р.* Гирла III 78.35, 79.12, 82.13, в Гирла III 79.18, 82.23, *З.* на Гирла III 125.17.

ГИЛЬЦЕ (1). *Етн.* Это была не немецкая елка, а так называемое **гильце**, непременно украшение свадебного стола у малороссиян. IV 277.11.

ГИРКИЙ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Мн. Н.* гирки VIII 40.13.

ГІРКО (3). *Див. осн.*

◇ гірко III 25.19, 28.25, 46.22.

ГІРШ (1). *Див. осн. ГІРШЕ 1.*

◇ гирш V 65.23.

ГЛАДКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* гладка III 180.14.

ГЛЕЧИК (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* глечик III 175.37, *О.* с глечиком III 175.37

ГЛИБОКИЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* глибока III 41.3.

ГЛУЗД (1). У спол. з глузду з'їхати — збожеволіти. [Гнат]: Ти і справді хочеш іти? Скажений, ти з глузду з'їхав! III 30.29.

ГЛУЗУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ глузуєш III 22.15

ГЛУХИЙ (1). *Див. осн. 3.*

◇ *Мн. Н.* глухі III 31.24

ГЛЯДІТИ (9). *Див. осн. 2. Ще //Глядіть* (1). [Стеха]: Глядіть, чи не дурите мене? III 35.29 //У спол. того і гляди (2). [Хома]: Того і гляди, що розлюбить [Галя]: Назар? Мене? О, ні! ні, ніколи на світі! III 14.32.

◇ гляди III 9.28, 12.17, 13.33, 32.18, 40.31, 42.7, у спол. III 14.32, 15.32, глядіть III 35.29.

ГЛЯНУТИ (1). У приказі (1). [Хома]: Шутки — тесть полковника!.. А що далі — се наше діло Аби б через поріг, то ми й за поріг глянем. III 13.11. *Див. ще осн.*

ГНАТ (75). [Гнат]: Він не чоловік. Кинь його. III 21.26. *Зверт.* (3). [Назар]: Ходім, Гнате, мені тут душно. III 28.16.

◇ *Одн. Н.* Гнат III 21.26, 22.23, 22.27, 23.1, 23.16, 26.29, 26.34, 27.4, 27.8, 27.17, 27.22, 27.27,

28.1, 28.8, 28.13, 28.17, 28.22, 28.27, 28.31, 29.3, 29.9, 29.15, 29.31, 30.1, 30.9, 30.20, 30.24, 30.28, 30.33, 31.1, 31.7, 31.11, 31.16, 31.23, 31.28, 31.32, 31.36, 32.3, 32.8, 32.16, 32.23, 32.29, 32.33, 33.1, 33.6, 33.11, 33.16, 33.20, 33.27, 34.1, 34.5, 34.21, 34.31, 34.30, 35.31, 36.3, 36.11, 36.22, 37.1, 37.5, 37.9, 37.17, 37.24, 37.29, 38.1, 38.9, 38.14, 52.19, 52.26, 52.30, 53.1, 53.9, **К.** Гнате *зверт.* III 28.16, 28.25, 29.8.

ГНАТИ (1). У *спол.* гнати у потилицю. [Хома]: Коли прийдуть колядувати, так щоб гнали їх у потилицю. III 16.6. *Див. ще осн.*

ГНИЛИЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* гнилий III 30.10.

ГНИЛИЙ ТІКИЧ (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Гнилой Тикич IV 244.38, *Р.* Гнилого Тикича IV 248.23, 248.33.

ГНІВІТИ (1). *Див. осн.*

◇ *гнівите* III 176.23.

ГНІДИЙ (1). [Хозяйка] (*Покачавши грустно головою, поёт*): За Дунай-ріку чорнобривий твій На гнідім коні Полетів орлом!.. III 26.1.

ГНУТИ (1). У *спол.* кирпу гнути. [Хома]: що буде — побачимо. Іш ти, мужичка! Куди кирпу гне! Стривай!.. Думай собі, голубко, та гадай, що... а воно зовсім не так буде. III 13.7. *Див. ще осн. 1.*

ГНУЧКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* гнучкий III 31.18.

ГОВОРИТЬ (28). *Див. осн. 1., 3.*

◇ *говорить 1.* III 29.13, 38.34, *говорю 1.* III 13.15, 14.23, 52.27, 31.25, 31.26, 31.27, 31.29, *говорю 1.* III 45.27, *говорить 1.* III 14.5, 17.18, 182.41, 212.41, *говорить 1.* IV 45.16, *говорим 1.* III 13.18, *говорять 1.* III 31.14, *говорим 1.* III 6.21, 6.23, 45.5, *говорила 1.* III 10.23, VII (кн. II) 20.13, *говорила 3. образн.* V 54.26, 76.36, *говорила 3.* III 10.15, *говори 1.* III 22.13, 30.8, 31.35.

ГОД (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. М.* в году III 16.8.

ГОДИНА (5). *Див. осн. 2., у спол.*

◇ *Одн. Н.* година у спол. III 35.13, *Р.* з години III 47.34, *З.* годину III 46.17, *через годину* III 16.18, *К.* годину у спол., *зверт.* IV 39.18.

ГОДИНОЧКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на годиночку III 121.7.

ГОДИТИСЯ (1). *Див. осн. ГОДИТИСЬ.*

◇ *годиться* III 12.14.

ГОДІ (19). *Див. осн.*

◇ *годі* III 11.15, 18.13, 23.2, 26.35, 34.11, 34.24, 38.4, 38.17, 176.22, *поем.* III 30.12 (2 р.), *у спол.* III 13.37, 25.10, 38.11, 41.12, VI 72.22, *годи V* 65.34, *у спол.* III 91.1, 338.36.

ГОДУВАТИСЯ (3). *Істи.* Присела

[Марта], перекрестясь, к столу около Лукки — сказавши: — **Годуйся**, Лукки! III 85.40. *Повт.* (2). Марта.. сунула ребенку рожок с теплым молоком.. — **Годуйся, годуйся**, мое серденько! III 85.12. *Див. ще осн.*

ГОЙ (1), **ГОЯ** (2). *Див. осн.*

◇ *гой* III 8.26, *гой* III 8.26 (2 р.).

ГОЛІННИЙ (2). *Сміливий, завзятий.*

[Гнат]: А хто пак у тебе курінним отамам? [Назар]: Сокорина. [Гнат]: Знаю! О, голінний, завзятий чоловік! III 33.7. [Голоса]: От дівка голінна, так так! [Другой]: Чуприну їй та уси, тоді хоч у пекло.. III 42.18.

ГОЛОВА (10). 1. *Див. осн. 1.*

2. *Зверт.* (3). — Ну, скажи таки, умная ты **голова**, кто живой человек по своей душе сорокоусты правит? III 80.31. *Див. ще осн. 3.*

3. *Місцевий виборний начальник* (1). — Ходы ты у нас не так, як сирота, а ходы ты у нас так, як роменская мешанка, как нашего **головы** дочка. III 91.33.

◇ *Одн. Н.* голова 1. III 34.32, *Р.* головы 3. III 91.33, *із голови 1.* III 30.16, *З.* голову 1. III 23.12, 131.35, *О.* головою 1. III 345.12, *К.* голово *зверт.* 2. III 80.31, 87.9, 250.32, *Мн. О.* головами 1. IV 39.10.

ГОЛОВАТИЙ (1). *Див. осн. ГОЛОВАТИЙ².*

◇ *Одн. О.* с Головататым IV 16.35.

ГОЛОД (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* голоду III 185.5, *з голоду* III 183.39.

ГОЛОДРАНЦІ (1). *Бідняки. Зневажаю.* [Стеха]: А де ж наш Кирик? ..Він один лучче усіх цих голодранців. III 39.21.

ГОЛОТА (2). *Збірн.* Иде багач, иде дукач, Пьян шатається, Над бидною **голо-тою** Насмихається. V 65.32. Одын веде за чуприну, Другий з тыла бье,— Не йды туды, вражий сыну, Де **голо-та** пье. V 65.39.

ГОЛУБ (3). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. К.* голубе *зверт.* III 49.17, 131.25, IV 11.7.

ГОЛУБКА (9). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. К.* голубко *зверт.* III 13.8, 26.30, 49.20, 110.4, 110.16, 112.12, 113.13, 127.29, IV 45.15.

ГОЛУБОЧКА (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. К.* голубочко *зверт.* III 6.25, 24.4, 84.5, 84.8, 107.35, 112.7.

ГОЛУБЧИК (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* голубчик III 39.22, *К.* голубчики *зверт.* III 5.20, 44.23, IV 26.1.

ГОЛУБ'ЯТА (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Мн. К.* голуб'ята *зверт.* III 50.6.

ГОЛУБ'ЯТОЧКИ (1). *Пестл. до голу-б'ята* 2. Так-то они, мой голубяточки, росли, росли, да и выросли. III 179.8.

ГОП (1). *Див. осн.*

◇ *гоп* III 95.1.

ГОП-ЧУК (2). *Вигук у пісні. Повт.* (2). Гоп-чук, гречаньки, Гоп-чук, печенни. III 215.39.

◇ *гоп-чук повт.* III 215.39, 215.40.

ГОРА (9). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* гора III 41.3, IX 7.13, *Р.* гори III 41.16, *з (с)* гори III 204.42, *у приказці* III 185.14, *З.* гору IV 39.32, *через гору* III 38.29, *О.* за горою III 38.30, *М.* в горі III 41.3.

ГОРЕ (8). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *Одн. Н.* горе 2. III 28.26, 3. III 15.31, *Р.* гора 1. III 33.29, *від горя* 1. III 29.28, *З.* горе 1. III 22.10, 30.18, 2. III 46.17, 46.19.

ГОРИЩЕ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* на горьши III 131.6.

ГОРІЛКА (27). *Див. осн. Ще повт.* (2). [Гнат]: коли б не горілка, де дівать би муки? Так у горілку її, прокляту, у горілку! III 34.9.

◇ *Одн. Н.* горілка III 34.8, *Р.* горілки III 20.5, 29.6, 29.16, 29.20, 33.29, *горілки* III 74.5, 82.18, 148.11, 152.40, 152.42, 312.27, IV 39.32, 39.40, 40.8, 42.4, 46.17, V 66.34, 67.6, *З.* горілку III 73.24, 116.4, 129.39, *горілку* III 74.12, IV 16.26, *у горілку повт.* III 34.9 (2 р.), *О.* горілкою IV 16.28.

ГОРЛИЦЯ (3). 1. *Див. осн.*

2. *Перен. Пестливе звертання до жінки* (1).—Ну, скажи ж мені, моя горлице. III 111.23.

◇ *Одн. З.* горлицю 1. *у назві* III 177.37, 248.35, *К.* горлице 2. *зверт.* III 111.23.

ГОРЛО (1). *У спол. горло драти — кричати.* [Стеха] (*вырываясь*): Поживи-лись? Не бійсь, таки не довелося поцідувати. Хто там горло дере, що успіла? III 36.33.

ГОРНОСТАЄВИЙ (1). Прислав [султан] Богданови червоний оксамитовий жу-пан на горностаєвій хутри. VII (кн. I) 39.8.

ГОРОБЕЦЬ (1). *У спол. горобець без-перий — про молодого, незрілого юнака. Зневажл.* [Хома]: Коли б тільки який гас-пид не приніс того горобця безперого! Тоді пиши пропало. Наробить бешкету! III 16.20. *Див. ще осн.*

ГОРОБИННИЙ (1). *У спол. горобина ніч — грозова ніч.* [Стеха]: І в горобину ніч придуть [старости] для такої панноч-ки, як наша. III 10.2.

ГОРОД (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* город III 46.25, *Мн. Р.* городів III 7.23, *М.* по городам III 17.24.

ГОРОД (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* по городу III 216.37.

ГОРОДИЩЕ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* в Городище V 56.7.

ГОРОДСЬКИЙ (1). *Міський.* [Стеха] (*притворно*): Що се, які справді безстидні оці городські козаки! III 36.25.

ГОРШОК (1). [Кобзарь]: Слухать — що їсти, в горшку не бовтати, усів не марати. III 40.18.

ГОСПОДА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* до господи III 173.30, *З.* в господу III 112.16, *М.* на господи III 128.30, в господи X 31.19.

ГОСПОДА (1). *Зверт. до однієї особи замість господин.* А видкляя і куди бог несе Господа москалю? VII (кн. I) 40.13.

ГОСПОДАРСТВО (1).—Як воно зача-лося у вас те новее господарство? III 181.32.

ГОСПОДИНЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* господыню III 120.3.

ГОСПОДЬ (5). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. К.* господи 1. *зверт.* III 80.5, 2. *повт.* III 25.5 (2 р.), *господы* 1. *зверт.* III 178.7, IV 47.25.

ГОСТИНЕЦЬ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* гостинець III 126.31.

ГОСТЬ (17). *Див. осн.*

◇ *Одн. Д.* гостеви III 185.17, *Мн. Н.* гості III 5.9, 6.4, 6.6, 6.8, 20.2, *Р.* гостей III 5.11, 5.12, 9.20, 9.22, *з гостей у спол.* в V 65.28, *Д.* гостям III 19.1, *З.* в гості у спол. а) III 31.17, в гості у спол. а) IV 48.26, *О.* гостями III 17.10, *М.* у (в) гостях у спол. б) V 65.27, 65.28.

ГОСУДАРСТВА (2). [Сват]: Всі царст-ва й государства пройшли, а все куніці не знайшли. III 17.25. [Сват]: В яких царствах, в яких государствах [князь] не бував, а такої куніці, сиріч красної дівці, не видав. III 17.29.

ГОТУВАТИ (1), **ГОТОВИТИ** (1). *Див. осн.*

◇ *готовимо* III 177.28, *нехай готує* III 175.13.

ГОЯ *див. ГОЙ.*

ГРАБИТИ (1). Ты паству свою поки-ну[в] без спросу владыки и блукаеш тепер по дебрях та добрых людей грабьш. IV 41.38.

ГРАМАТИ (1). [Назар]: Так бач, через що полковник послав мене з граматами в Гуляйполе! III 20.4.

ГРАМАТКА¹ (3), **ГРАМАТИКА** (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* после граматки III 123.16, *З.* грама-тики VI 23.11, *граматку* III 121.10, 123.19.

ГРАМАТКА ² (2). *Поминальна книжечка*.— Запишемо і ее отца и мать в свою **граматку**, та пускай так укупи и поминают. III 116.12, и отца моего, и мать мою в свою **граматку** записали III 116.20.

ГРАТИ, ГРАТЬ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **грать** 1. III 46.28, **граете** 2. IV 281.32, **грають** 2. IV 281.35.

ГРАФИНЯ (1). *Див. осн.*

◇ **Одн. О.** з графинєю VI 123.15.

ГРЕБЛЯ (22). *Див. осн.*

◇ **Одн. Н.** **гребля** IV 224.14, **Р.** **гребли** IV 295.4, **около гребли** III 156.32, **посеред гребли** IV 221.35, **Д.** **к греблю** III 213.14, **З.** **греблю** IV 224.6, 299.1, **на греблю** III 212.19, IV 224.30, **через греблю** III 189.26, 196.33, 213.20, 220.18, **О.** **греблю** III 156.27, **за греблю** III 172.36, **с греблей** IV 295.4, 295.5, **М.** **на греблю** III 219.20, 235.3, 318.4, **на гребли** III 350.11, IV 302.24.

ГРЕБТИ (1). *Образн.*— И **гребешь** соби червончики в гаман. III 92.31. *Див. ще осн.*

ГРЕЧАНИКИ (3). *Назва пісні і танцю.*— А дети обещаются вам танцовать хоть целый день **гречаныки**. III 219.34. Удалось мне сделать карандашом несколько видов..— а на первом плане Наташу и Лизу, танцующих **гречаныки**. III 220.6. *Зверт.* (1). Гоп-чук, **гречаныки**, Гоп-чук, печенни. III 215.39.

ГРЕЧКА (6). В это-то счастливое время возобновил он свое школьное знакомство с соборным протоиереем Григорием **Гречкою**. IV 17.1. Узнавши все и вся, **Гречка** просил письмом друга своего Николая Свичку не покидать его питомца на кровавом военном попреще. IV 19.13.

◇ **Одн. Н.** **Гречка** IV 18.39, 19.13, **Р.** **Гречки** IV 17.10, **Д.** **Гречке** IV 19.36, **О.** **с Гречкою** IV 16.21, 17.1.

ГРЕЧКОСИЯ (3). *Див. осн. ГРЕЧКОСИЯ.*

◇ **Одн. Р.** **гречкосия** IV 271.8, **З.** **за гречкосия** III 179.26, **О.** **гречкосием** IV 270.37.

ГРИЦЬ (5). Поворочался, прочитал сколько помню стихов из песни про счастливую белоликого соперника **Грыця**, снова заснул. V 54.34. *Зверт.* (3). Не ходы, **Грыцю**, та на вечернью. III 178.12. *Див. ще осн.*

◇ **Одн. З.** **Грыця у назві** III 178.16, **про Грыця** V 54.34, **К.** **Грыцю зверт.** III 78.8, 178.12, IV 21.11.

ГРИХ (5). 1.—2. *Див. осн. 1.—2.*

◆ *У спол.* **гріх** на душу взяти (1). [Хома]: Піди лишень до Галі та поговори з нею хорошененько по-своєму, і коли тее...

то завтра і між нами онее. [Стеха]: Казав пан — кожух дам, та й слово його тепле. І я тільки **гріх** на душу візьму. III 11.18.

◇ **Одн. Н.** **гріх** 1. III 11.21, 2. III 36.18, **гріх** 2. III 339.1, **З.** **гріх у спол.** III 11.18, **Мн.** **З.** **за гріхи** 1. III 45.11.

ГРИШНИЙ (3). *Див. осн. Ше //Субст.* *Зверт.* (1). [Назар]: Устань [Хома], молись богу, **грішний**. III 53.29.

◇ **Одн. Н.** **грішний** III 53.25, 53.35, **К.** **грішний субст., зверт.** III 53.29.

ГРИШНИК (1). *Зверт.* — Возьмы,— говорить,— непрощенный **грешныче**, два камени, свяжи их докупы сырыцевым ремнем III 182.41. *Див. ще осн. ГРИШНИКИ.*

ГРОБИК (1). *Змениш.* Куда це вы **гробык** несете? III 235.5.

ГРОБОВИЩЕ (1). *Див. осн.*

◇ **Одн. З.** **на гробовище** III 41.30.

ГРОМАДА (8). *Див. осн. 1.—3.*

◇ **Одн. Н.** **громада** 2. III 169.27, 169.31, VII (кн. 1) 38.25, **З.** **громаду** 2. VII (кн. 1) 38.24, **О.** **громадою** 2. III 169.28, 187.28, 3. III 123.12, **перед громадою** 1. III 40.32.

ГРОМАДСЬКИЙ (1). бродяга возвратился в своё родное село с намерением.. пасти **громадскую** ватагу V 188.1.

ГРОШІ (7). *Див. осн.*

◇ **Мн. Н.** **гроші** III 91.40, 131.5, 185.7, **Р.** **грошей** III 39.20, **З.** **гроші** III 39.19, 48.25, **О.** **грошами** III 112.13.

ГРУБА (1). *Див. осн.*

◇ **Одн. Р.** **з груби** III 42.13.

ГРУША (2). *Див. осн. 2.*

◇ **Мн. Н.** **груши у приказці** III 125.1, V 19.30

ГРУШЕВИЙ (1). коли хочешь яблок или дуль, то сам сходи в лёх. Та заодно наточи и **грушевого** квасу. III 85.9.

ГУБА (1). У *спол.* на всю **губу**. Пани на всю **губу** III 181.37. *Див. ще осн.*

ГУБИТИ (1). *Див. осн. ГУБИТЬ.*

◇ **губиш** III 53.11.

ГУДЗИВЦІ (1). Гора эта своею формою и величиною напомнила мне такую же гору близ Звенигородки. Киевской губернии, в селе **Гудзивици**. V 88.1.

ГУДИТИ (1). *Див. осн.*

◇ **гуло** IV 43.6.

ГУЛЯЙПОЛЕ (1). *Назва містечка.* [Назар]: Так бач, через що полковника послав мене з **граматами** в **Гуляйполе!** III 20.4.

ГУЛЯТИ (6). *Див. осн. 1.—3.*

◇ гуляю 1. IV 295.16, гуляють 1. III 311.40, гуляй 1. III 13.12, IV 295.17, 3. III 19.1, гуляйте 2. III 38.16.

ГУЛЬВИСА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* гувльвиса V 182.5.

ГУЛЬК (1). *Див. осн.*

◇ гувльк III 17.18.

ГУЛЬНЯ (2). *Розваги, веселощі.*

[Гнат] (*к хозяйке*): А про кобзаря, мабуть, і забули. Збігай лишень. Без його і гувльня не гувльня. III 34.34.

ГУРТОМ (1). *Див. осн.*

◇ гуртом III 73.17

ГУСТИНЯ (3). *Густинський монастир.*
брама в Густыни VII (кн. II) 14.4.

◇ *Одн. М.* в Густыни VII (кн. II) 13.10, 14.4, 19.11.

Д

ДАВАТИ (4). *Див. осн. 1. Ще у прислів'ї (1).* [Хома]: Чи знаєш ти, що хто багачко обіщає, той нічого не дає? III 15.18.

◇ дає у прислів'ї III 15.18, давай III 26.20, IV 41.39, давайте VI 23.7.

ДАВНО (1). *Див. осн. 1.*

◇ давно III 47.30.

ДАК (1). *Вживається у знач. сполучника «то».* [Назар]: Може, помішали; дак ми і підемо, відкіля прийшли. III 20.3.

ДАЛЕБІ (5). *Див. осн.*

◇ далєбі III 11.26, 14.4, 30.12, 36.4, 36.27.

ДАЛЕКО (2). *Див. осн. 1.*

◇ далеко III 32.36, 173.22.

ДАЛІ (3). *Присл. Потім.* [Хома]: Шутки — тесть полковника!.. А що далі — се наше діло. III 13.10. [Назар]: Далі мені вигодуєш сина, молодця чорнобрового, пошлемо його в Січ. III 46.30. *Див. ще осн.*

◇ далі III 5.26, 13.10, 46.30.

ДАЛЬШЕ (2), ДАЛЬШ (1). *Див. осн. 2.*

◇ дальше III 31.22, 181.23, дальш III 20.16.

ДАМАСЬКИЙ (1). *У спол. шабля дамаська.* [Назар]: „Чудо!.. Чорні уся, шаблю дамаську, пістоль за пояс — і козак хоч куди. III 48.13.

ДАНИЛО (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Данило III 9.28, 13.33.

ДАРИ (2). *Див. осн. ДАР 1.*

◇ *Мн. Н.* дары VII (кн. I) 39.4, *О.* з дарами VII (кн. I) 39.6

ДАРИТИ (1). *Дарувати.* [Стеха]. (*Пляшет и поет*): Кого знаю, Привітаю, Хто сережки дарить. III 38.38.

ДАРМОГРАЙ (16). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Дармограй III 191.24, IV 259.37, 296.9, 320.28, VI 94.12, 98.12, 103.7, 119.33, 180.37, *Р.* Дармограя VI 103.1, 103.5, 109.26, 120.6, 123.16, *от* Дармограя VI 122.9, *М.* о Дармограе VI 111.21.

ДАРОМ (1). *Див. осн.*

◇ даром III 42.28

ДАТИ (32). *1. Див. осн. 1. Ще у приказці (2).* [Стеха]: Казав пан — кожух дам, та й слово його тепле. III 11.18.

2. Див. осн. 2. Ще у приказці (1). Дай боже нашому теляти вовка зяйсти. V 62.22 // *3 формою I-ї ос. (1).* [Назар]: Постій, дай ще слово скажу. III 23.21.

4. Див. осн. 4.

◆ У спол. а), ж). *Див. осн. у спол. а), ж).* Ще у спол. з) дай, боже, вечір добрий — при вітанні (2). [Свати]: Дай, боже, вечір добрий, вельможний пане! III 17.6; и) дати себе в обиду — дозволити скривдити себе (1). [Назар]: Я нікому не дам себе в обиду і дурного совіту не послухаю. III 30.31; і) дати ділу вінець — завершити справу (1). [Сват]: Оце ж нашому слову кінець, а ви дайте ділу вінець. III 17.36; ї) дати себе знати — виявити себе у чомусь (1). — Ох, якби тепер со мною была Марта! Дали б ми себе знати. III 128.12; й) дати себе на посміх (1). [Назар]: Я той самий, хто й самому гетьману не дасть себе на посміх! III 20.14.

◇ дав 1. III 27.11, дала 1. III 39.16, 4. III 87.35, дали 2. III 312.3, 312.4, дам 1. III 7.26, 17.23, 85.7, IV 44.12, у приказці III 11.18, у спол. ж) III 131.30, у спол. и) III 30.31, дасть 1. III 331.6, у спол. а) III 311.41, у спол. й) III 20.14, дамо 1. IV 49.20, у приказці III 12.2, дасте 1. III 6.27, дадут 1. III 18.36, 2. III 16.12, дай 1. III 15.19, 174.24, 2. III 23.13, 23.21, у приказці V 62.22, у спол. з) III 17.6, 19.29, дайте 1. III 342.28, 2. III 7.2, у спол. й) III 17.36, дали б у спол. ї) III 128.12, давше 1. *образн.* VII (кн. I) 38.25

ДВА (8). *Див. осн.*

◇ *Н.* два III 32.7, *З.* два III 182.41, VII (кн. I) 39.31, за два III 5.14, 43.9, *дві* III 212.26, IV 40.8, *зо дви* III 122.13.

ДВЕРІ (3). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* двери III 95.2, за двері III 41.24, *О.* за дверьми у приказці III 91.35.

ДВІР (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* у двір III 17.33.

ДЕ¹ (27). Див. осн. 1.—4., у спол. в), г).

◇ де 1. III 13.23, 21.23, 26.11, 28.34, 32.14, 38.19, 39.20, 42.6, 43.8, 46.4, 46.19, 168.12, 198.15, 315.30, 344.40, IV 287.4, 297.20, V 65.39, VII (кн. I) 40.13, VIII 42.5, 2. III 34.8, 38.32, 3. III 42.6, 331.6, 4. III 17.27, у спол. в) III 20.2, у спол. г) V 65.26.

ДЕ² (5). Див. осн.

◇ де III 17.28, 35.26 (2 р.), 46.6, 46.7.

ДЕ³ (3). Див. осн.

◇ де III 7.20, 10.2, 17.27.

ДЕБРІ (1). Див. осн. ДЕБРЬ.

◇ Мн. М. по дебрях IV 41.38.

ДЕДАЛІ (1). Присл. [Кобзарь]: Сидить вона сто тисяч літ, не молодіє, не старіє, а тільки дедалі зліє. III 41.5.

ДЕ-НЕБУДЬ (2). Див. осн.

◇ ленебудь III 25.6, 34.40.

ДЕНЬ (13). Див. осн. 1., 2., 4.

◆ У спол. а). Див. осн. у спол. а). Ще у спол. б) добрий день (день добрий й) — привітання (4).— День добрий, молодийце! III 81.38—Добрий день, друже мой! IV 48.10.

◇ Одн. Н. день 2. III 6.20, у спол. б) III 81.38, IV 48.10, 48.13 (2 р.), Р. дня 1. III 8.17, З. день 1. III 90.35, V 68.39, у спол. а) III 51.15, на день 2. III 13.31, 47.31, О. днем 4. III 32.24 Мн. Н. дни. 2. V 19.2.

ДЕСЯТИЙ (2). Див. осн. Ще //Субст. (1). [Стеха]: Я вже тобі і се і те, і третє й десяте. III 5.17.

◇ Одн. З. десяте субст. III 5.17, М. (в) десятому III 311.34.

ДЕСЯТЬ (1). Див. осн.

◇ З. десять III 17.23.

ДЕСЬ (2). Див. осн. 1.

◇ десь III 26.13, IV 45.36.

ДЕШЕВШЕ (1). Присл. [Гнат]: Ну, так торгуєш. Може, дешевше уступлять. III 22.28.

ДЕЩО (4). Див. осн.

◇ Р. дечого у спол. III 15.31, 184.35, З. дещо III 18.37, 175.12.

ДЗВОНИТИ (1). Див. осн. 1.

◇ дзвонили III 112.29

ДЗВОНКОВАЯ КРИНИЦЯ (1). Див. осн.

◇ Одн. З. Дзвонковую Криницю V 10.29.

ДЗИГА (1). У порівн. [Хозяйка]: Не взяв би він собі в ключиці не молоду, а розумну, вірну, дотепну до всякого діла та стареньку! А то... як та дзига, так і снує. III 26.17.

ДЗИНДЗЮРИСТИЙ (1). Чепурний, кокетливий.— А ви таки, Микитовна, булы колысь.. таки добре дзындзюристи. III 178.5.

ДЗУС (4). Див. осн. ДЗУСКИ.

◇ дзус III 5.23, 40.31, 125.13, IV 42.5.

ДИБАТИ (1). Они заслушались и не видят, что Марочко, вставши на ножки, и дыбает к ним. III 97.14.

ДИВИТИСЯ, ДИВИТИСЬ, ДИВИТЬСЯ (20). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

3. Перен. Зважати (1). [Сват]: Я й кажу товаришу: «Що нам дивитись на погоду? Ходім лишень шукати звіриноґо сліду». III 17.16.

◇ дивитися 1. III 15.26, дивиться 1. III 14.25, 14.31, 23.18, 34.10, 3. III 17.16, дивлясь 1. III 45.18, дивився 1. III 27.28, дивитесь 1. III 51.23, дивляться 1. III 45.23, дивились 1. III 14.28, дивись 1. III 23.6, 30.12, 49.14, 2. III 10.11, 37.25, дивіться 1. III 39.4, 46.32, дивилась би 1. III 8.17, 8.21.

ДИВНО (1). Див. осн.

◇ дивно III 185.9.

ДИВО (3). Див. осн. 1., 3.

◇ Одн. Н. диво 1. III 17.26, дыво 3. IV 281.31, Р. дива 1. III 12.12.

ДИМАР (4). Див. осн.

◇ Одн. О. с дымаром III 167.4, Мн. Н. дымари III 190.6, О. дымарами IV 245.11, с дымарами III 308.34.

ДИТИНА (33). Див. осн. 1.—2.

◇ Одн. Н. дитина 1. III 16.22, 50.34, дытына 1. III 84.28, 98.28, 105.29, 118.32, 174.5, 174.20, 331.4, 339.2, 2. III 80.39, 84.6, 92.4, 178.33, 336.31, Р. дитини 1. III 23.9, до дитини 1. III 22.8, от дытыны 2. III 85.10, Д. дытыне 2. III 336.33, З. дитину 1. III 18.23, дытыну 1. III 97.8, 97.25, 103.18, 121.20, 122.7, 175.11, IV 17.26, О. дытыною 1. III 124.10, с дытыною 2. III 148.7, К. дытыно зверт. 1. III 114.12, 116.26, 126.21, 131.33.

ДИТЯ (2). Див. осн. 1.—2.

◇ Одн. Н. дятя 2. III 333.14, Р. дытаты 1. III 174.41.

ДИЯКОН (3). Див. осн.

◇ Одн. Р. дякона IV 28.24, З. во дякона IV 39.41, Мн. Р. из дяконов IV 28.24.

ДІБРОВА (1). Див. осн.

◇ Одн. М. в диброви III 198.16.

ДІВА (1). Рел., зверт.— Боже сохрани и заступи, пресвятая дево, нашу бедную сестру от лихого да ледачого мужа. III 85.30.

ДИВАТИСЬ (1). Подітись, зникнути. [Хозяйка]: Було, як схопить тебе котрий [запорожець], так до землі не допустить,

так і носить... Ой-ой-ой! Куди то все дівалось? III 25.13.

ДІВАТЬ (1). [Гнат]: Коли б не горілка, де дівать би муки? III 34.8.

ДІВІЦЯ (5). *У спол.* красна дівиця. *Фольк.* [Сват]: Назустріч нам іде князь, підніма угору плечі і говорить нам такі речі: «Трапилась мені кунія — красна дівиця; не їм, не п'ю і не сплю від того часу, а все думаю, як би її достати». III 17.20. [Хома]: А за те, щоб ви нас не лякали, буцім ми передержуємо кунію, або красну дівицю, вас пов'яжемо. III 18.11.

◇ *Одн. Н.* дівиця III 17.20, 17.35, *Р.* дівиці III 17.30, *З.* дівицю III 17.37, 18.11.

ДІВИЧИЙ (1). *Див. осн.* ДІВОЧИЙ.

◇ *Одн. Н.* дивичій VII (кн. II) 17.8.

ДІВКА (10). [Гнат]: Чудо не дівка! Розумна і красива. III 36.23. [Стеха]: Дівці дівку недовго збить з пантелику, а ще таку, як моя панночка — і-і! III 5.23. *Зверт.* (2). [Сват]: Спасибі й тобі, дівко, що рано вставала, тонку пряжу пряла, придане придбала. III 18.24. *У прикл. спол.* кози р-дівка (1). [Хозяйка]: Вже кози р-дівка, не нам рівня. III 42.24.

◇ *Одн. Н.* дівка III 12.17, 36.23, 42.18, *у прикл. спол.* III 42.24, *Д.* дівці III 5.23, *З.* дівку III 5.24, 16.19, *К.* дівко *зверт.* III 18.24, 40.17, *Мн. О.* за дівками III 26.13.

ДІВУВАТИ (1). *Див. осн.* 2.

◇ дівували III 25.5.

ДІВЧАТА (3). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* дівчата VI 23.7, *О.* з дівчатими III 77.39, *К.* дівчата *зверт.* III 38.18.

ДІВЧАТКА (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* дівчаток III 41.13.

ДІВЧИНА (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* дівчина III 87.2, VII (кн. I) 39.33, *О.* з дівчиною VII (кн. I) 39.31.

ДІВЧИНИН (1). Парубок до дівчинино-го батька і матери посила старостив. VII (кн. I) 39.32.

ДІГТЯРІ (17). *Назва села.* Мы с вами возьмем добрых тройку коней да и пока-тим чуть свет у Дигтяри. III 196.21. Хозяйка, между прочим, обратилась ко мне и спросила, понравился ли мне концерт в Дигтярах? III 210.32.

◇ *Мн. Н.* Дигтяри III 197.5, *З.* Дигтяри III 197.8, в (у) Дигтяри III 196.21, 196.22, 196.37, 196.38, 196.41, 197.26, 211.27, 213.8, 236.27, 245.39, 250.16, *М.* в (у) Дигтярях III 210.32, 218.18, 235.5, 250.14.

ДІД (6). 1. *Див. осн.* 1. *Ше //У спол.* царинний дід — сторож біля царини (2). При въезде в село вместо царинного діда нам отворил ворота Прохор. IV 302.11.

2. *Зверт.* (1). А в святой вечер понесли мы вечерю к дедушке и, сказавши: — Святой вечер! Прислалы до вас, диду, батько и... — и все трое зарыдали. IV 32.15. *Див. ще осн.* 2.

◇ *Одн. Н.* дід 1. III 87.40, X 46.30, *у спол.* IV 310.41, *Р.* вместо діда 1. *у спол.* IV 302.11, *З.* діда 1. IV 29.34, *К.* диду 2. *зверт.* IV 32.15.

ДІДИЧ (1). *Поміщик.* Странствуя с обозом за своим дидычем в Киев, Вильно и в Петербург, на постоянных дворах крал он изображения разных исторических героев V 188.9.

ДІДІВЩИНА (1). *Спадщина після діда.* У порівн. громадою был провозглашен слипий Совгирь дьячком и.. введен был в школу, яко в свою дидивщину. III 169.30. *Див. ще осн.*

ДІДОВА БАЛКА (1). Наконец, мы остановились ночевать в Дидовой балке. III 129.22.

ДІДУСЬ (3). *Див. осн.* 1.

◇ *Одн. К.* дідусю *зверт.* III 40.15, 40.34, 42.8.

ДІЖДАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ діждалася III 25.18.

ДІЛО (21). 1.—2. *Див. осн.* 1.—2.

3. *Форма орудн. відм. одн. ділом у знач. прислівника* (2). [Сват]: Кажіть же ділом, чи оддасте, чи нехай ще підросте? III 17.37. [Назар]: Не смійся, а ділом кажи, що робить мені. III 29.13.

◆ *У спол.* (3): а) яке тобі (йому) діло (2). [Галія]: На улиці пострічалась Та й поцілувалась. А мати уздріла... Яке тобі діло! III 8.35. [Хома]: Яке йому діло до Галі? III 16.21; б) дати ділу вінець — завершити справу (1). [Сват]: Оце ж нашому слову кінець, а ви дайте ділу вінець. III 17.36.

◇ *Одн. Н.* діло 2. III 10.17, 10.18, 13.10, 16.8, 16.16, 16.23, *у спол.* а) III 8.35, 16.21, діло 1. IV 38.10, *Р.* діла 1. III 42.6, до діла 2. III 26.16, *Д.* ділу *у спол.* б) III 17.36, *З.* діло 2. III 12.7, *О.* ділом 2. III 12.11, 3. III 17.37, 29.13, *М.* у ділі 2. III 13.3, об ділі 2. III 13.28, о ділі 2. III 30.14, *Мн. З.* про діла 1. III 46.29, 2. III 7.20.

ДІН (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* з (из) Дону III 82.14, 126.32, *М.* на Дону III 79.21.

ДИРОЧКА (1). Див. осн.

◇ *Одн. Р.* дибочки III 108.6.

ДИРЯВИЯ (1). Ходил я постоянно в серинькой диравой свитке. III 171.25. Див. ще осн.

ДИТИ (10). Див. осн. ДІТИ¹ 1.—2.

◇ *Мн. Н.* діти 2. III 30.14, дітти 1. IV 45.11, 2. VII 42.4, д. дітям 1. III 84.37, *З.* дітей 2. III 41.7, 41.11, дітей IX 31.9, на дітей 1. III 331.5, *О.* с дитьми 1. IV 45.9, *К.* дити зверт. 1. III 95.2.

ДИТКИ (3). Див. осн. 1.

◇ *Мн. К.* дитки зверт. VIII 40.13 (2 р.), 42.5.

ДИТОПРОДАВЕЦЬ (1). Зверт. [Назар]: Нехай бог тебе поб'є, дітопродавець! III 21.11.

ДИТОЧКИ (1). Зверт. [Хома]: Галю! Назаре! Обніміться, поцілуйтеся, діточки мої. III 53.34. Див. ще осн. 1.

ДІЯТИСЬ (2). Див. осн.

◇ діялось III 175.2, 178.22.

ДЛЯ (16). Див. осн. 1.—2.

◇ для 1. III 10.2, 23.27, 27.2, 29.11, 32.11, 33.24, 43.28, 46.19, 48.23, 2. III 23.7, 23.8 (2 р.), 27.10, 37.20, 40.15, 48.23.

ДНІПРО (5). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* Днипро X 58.27, *Р.* Днепра IV 225.12, *О.* за Днепром III 73.5, мжду Днепром III 75.13, *М.* в Дніпрі III 33.8.

ДО (61). Див. осн. 1.—10.

◇ до 1. III 8.7, 11.15, 12.17, 13.13, 31.5 (2 р.), 31.17, 31.37, 32.35, 35.4, 35.6, 123.11, 131.33, 175.11, 175.16, 175.23, 280.20, 333.8, 333.9, IV 32.3, 32.4, 32.15, V 67.40, 67.41, 168.29, VII (кн. I) 39.32, 2. III 38.17, 3. III 8.21, 16.18, 25.17, 39.35, 41.6, 188.14, IV 289.7, V 65.27, 67.6, 4. III 181.28, 5. III 76.42, 87.35, 121.1, 168.4, 173.30, IV 36.11, 36.18, 6. III 12.14, 32.11, 7. III 5.14, 38.17, 39.33, 8. V 69.1, 9. III 25.12, 30.3, 95.4, 174.4, 178.18, 180.15, 10. III 16.22, 22.8, 26.16, 42.6, 88.29.

ДОБА (1). Див. осн.

◇ *Одн. Р.* до добы V 65.27.

ДОБИЧ (1). Здобич. Ясний сокил квыльть-проквыляе... З моря добычи выжидае, виглядае. IV 237.17.

ДОБРЕ (44). Див. осн. 1.—3.

◇ добре 1. III 5.22, 16.16, 178.5, 312.13, 322.38, VII (кн. I) 38.25, 2. III 8.11, 15.19, 31.25, 38.5, 43.9, 51.35, 174.40, IV 290.16, 3. III 7.5, 27.25, 29.10, 35.2, 37.23, 42.4, 42.11, 51.36, 81.42, 84.11, 84.13, 84.15, 84.16, 122.10, 310.25, 344.24, IV 38.24, 296.35, 311.2, 320.26, V 69.1, 69.3, *повт.* III 12.7 (2 р.), 39.26 (2 р.), 42.16 (2 р.), 316.8 (2 р.).

ДОБРЕНЬКИЙ (1). [Стеха]: вона така добренька. III 10.28.

ДОБРИВЕЧІР (9). Див. осн.

◇ добривечір III 13.23, 17.8, 17.9, 34.17, добры-вечір III 90.29, 90.30, 109.38, 109.39, 173.22.

ДОБРИДЕНЬ (8). Див. осн. *Ще повт.* (2). — Добрыдень! Добрыдень, моя голубка! III 112.1.

◇ добрыдень III 112.3, IV 281.28, 295.10, 295.13, 296.30, 296.31, *повт.* III 112.1 (2 р.).

ДОБРИЙ (32). 1., 3.—5. Див. осн. 1., 3.—5.

◆ *У спол.* (11): а) день добрый (доброго рана, доброго полудня, дай, боже, вечір добрий), помагай-бі на все добре — привітання (9). Он.. громко сказав: — День добрый, молодці! III 81.38. — Доброго рана, — сказав ей кланяясь. — Доброго полудня, — ответила она. IV 284.9. [Назар]: Помагай-бі вам на все добре! III 19.29. *Повт.* (2). — Добрий день! Добрий день, Никифор Федорович! IV 48.13; б) чого доброго — при вираженні побиювання (2). [Хома]: Треба діло сконпонувати так, щоб вона не знала, від кого старости; а то — чого доброго — усе підє шкереберть. III 12.8. [Хома]: Чого доброго! Ще, може, й мене обдурить, тоді і остався на віки вічні в дурнях. III 13.4.

◇ *Одн. Н.* добрый 1. III 23.5, 28.30, 4. III 29.27, VI 71.14, добрый *у спол.* а) III 81.38, IV 48.10, *у спол.* а), *повт.* III 48.13 (2 р.), добра 1. III 5.16, *Р.* доброго 3. III 19.11, 5. III 18.10, *у спол.* а) IV 284.9, 284.10, *у спол.* б) III 12.8, 13.4, *Д.* доброму 1. IV 263.20, *З.* добрий *у спол.* а) III 17.6, 19.29, (на) добре *у спол.* а) III 19.29, *Мн. Н.* добрі 1. III 5.11, 17.9, 21.21, 28.18, 36.15, 38.16, добрі 1. III 110.11, 173.22, 315.27, V 65.28, *Р.* добрых 3. III 32.19, *Д.* добрым 1. III 173.28, *З.* добрых 1. IV 41.38.

ДОБРО (12). Див. осн. 1.—2.

◇ *Одн. Н.* добро 1. *перен.* III 16.22, *Р.* добра 1. III 10.24, 11.6, 14.25, *перен.* III 28.35, 2. III 29.24, 331.32, *Д.* добру 2. III 18.24, *З.* добро 1. III 10.30, 53.33, V 64.21, *М.* в добрі 1. III 178.28.

ДОБРОДИЙ (7). Див. осн.

◇ *Одн. О.* з добродієм III 181.31, *К.* добродію зверт. III 103.38, 174.27, 174.31, 174.36, 316.23, 316.25.

ДОБРОДИЙКА (1). Зверт. А вот чего мне надо, моя добродейко: квартиру горилки. III 57.5.

ДОБРОМОВИЙ (1). Такий, що вміє добре говорити. Парубок до дивчинино батька й матери послів старостив, людей добромових і на таку річ дотепних. VII (кн. I) 39.32.

ДОБУТИ (1). Див. осн. 1.

◇ добула III 181.39.

ДОВБНЯ (1). *У приказці.* — А как ты думаешь, Якиме, отдавать ли нам Марочка в школу или нет? — Разумная голова!

..теля еще бог знає где, а ты уже и довбню готовиш,— сказав Яким. III 87.10.

ДОВГИЙ (1). У прислів'ї. — Да,— говорив Туман,— не даром сказано: волос довгий, а розум короткий. III 340.41. Див. ще осн. 1.

ДОВГО (11). Див. осн. 1.

◇ довго III 5.10, 9.31, 13.23, 16.24, 26.18, 32.18, 37.21, повт. III 46.12 (2 р.), 46.27 (2 р.).

ДОВЕЗТИ (1). Див. осн.

◇ довеземо III 168.17.

ДОВЕСТИСЯ, ДОВЕСТИСЬ (4). Див. осн.

◇ довелося III 311.29, 311.30, довелося III 36.32, доведеться IV 38.22.

ДОВІДАТИСЯ (1). Див. осн.

◇ доведася III 96.35.

ДОГАДАТИСЯ (2). Повт. [Хома] (к Гале): Догадався, догадався! Ти хочеш і князя зв'язати. III 18.29. Див. ще осн.

ДОГАДУВАТИСЬ (1).— Коли не лиха́ буде, то й тее... по чарочці... догадуєтесь, Микитовна? III 174.26.

ДОГЛЯДИТЬ (1). Молоде, дурне, а може, ще і сырота, доглядити́ було нікому. III 340.41.

ДОГНАТИ (1). Див. осн.

◇ дожене III 47.21.

ДОГОВОРИТИ (1). [Галя]: А мені батюшка учора і говорив щось таке. [Стеха]: Говорив, та не договорив. III 6.23.

ДОДОМУ (11). Див. осн.

◇ додому III 23.10, 25.19, 26.4, 43.12, 47.6, 52.8, 90.31, 110.2, 168.11, 168.17, 344.21.

ДОЖДАТИ (1). Див. осн. **ДІЖДАТИ**.

◇ дождати III 19.11.

ДОЖИДАТИ (3). Див. осн.

◇ дождати III 35.17, дождатиму III 32.18, дождатиме IV 319.33.

ДОЖИДАТИСЯ (1). Див. осн.

◇ дожидалася III 25.17.

ДОІХАТИ (1).— А чи далеко бог провадить?..— Та недалеко, а все-таки сегодні не доидемо III 173.24.

ДОКАЗАТИ (1). Див. осн.

◇ докажеш III 42.8.

ДОКУПИ (2). Див. осн.

◇ докупи III 26.14, докупи III 182.42.

ДОКУЧЛИВИЙ (1). [Стеха]: Молодий... та що й казати? нікуди не годить-

ся, а до того ще докучливий та 'ревний, а старий—тихий-тихий і покірний. III 12.14.

ДОЛАДУ (3). Див. осн.

◇ доладу III 18.12, 51.35, 329.5.

ДОЛЕТІТЬ (1). Див. осн.

◇ долетить III 18.35.

ДОЛИВАТИ (1). Див. осн.

◇ доливали III 9.30.

ДОЛИНА (5). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** долина IX 6.7, **Р.** з долини IX 6.25, **З.** на долину III 155.33, **О.** над долиною III 25.15, **М.** в долині III 204.43.

ДОЛІ (1). Див. осн.

◇ доли III 123.6.

ДОЛЯ (9). Див. осн. 1.—2.

◇ **Одн. Н.** доля 1. III 26.10, 44.33, **К.** доле 1. повт., **зверт.** III 151.10 (2 р.), IV 40.33 (2 р.), 2. **зверт.** III 53.8, 53.25, 130.27.

ДОМА (5). 1. Див. осн.

2. У знач. «домівка». **Жарт.** (1).— А де ж твоя дома, небораче? III 168.12.

◇ дома 1. III 9.5, 17.15, 174.42, VI 302.29, 2. III 168.12.

ДОМАХА (1). Я спросил її, не дочка ли она, **Домаха**, такої-то вдови? III 147.38.

ДОМОВИНА (5). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

◆ У спол. г). Див. осн. у спол. г). **Ще у спол. д) в домовину** смотреть—про стару людину (1). Я уже в **домовину** смотру, а когда вспомню про них, моих пташечек, то как будто снова молодею. III 179.10.

◇ **Одн. Р.** біля домовини 1. III 23.23, **З.** в (у) домовину 1. III 50.10, 2. III 31.2, в домовину у спол. г) III 128.14, у спол. д) III 179.10.

ДОМОВИТИСЯ (1). [Гнат]: Тільки домовся з нею так, щоб вона про мене не знала, бо жінки наголо всі цокотухи III 32.10.

ДОНЕНЬКА (1). Див. осн. 2.

◇ **Одн. К.** доненько **зверт.** III 77.39.

ДОНЯ (1). Див. осн. 1.

◇ **Одн. К.** доню **зверт.** III 99.17.

ДОПУСТИТИ (1). Див. осн.

◇ допустить III 25.12.

ДОРОГА (10). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

3. **Форма орудн. відм. одн. дорогою у знач. прислівника. Під час подорожі** (1).— Возьми собі ундир, — сказав он, едва удерживая слезы, — а то рядовой вас **дорогою** окраде. III 332.20.

◆ У спол. якою дорогою занесло в ас куди (1). [Хозяйка]: Відкіля се, якою дорогою, яким вітром, яким шляхом занесло вас у мою хату? III 26.27.

◇ Оди. З. на дорогу 2. III 44.6, 47.23, О. дорогою 3. III 332.20, у спол. III 26.27, М. на дорозі 2. III 32.20, 34.12, 43.23, в дорозі 1. III 91.22, 91.23, 92.26.

ДОРОГИЙ (1). Див. осн. 3.

◇ Оди. Р. дорогого III 28.35.

ДОРОЖЧЕ (2). 1. Присудк. (1). [Гнат]: Він [цар Соломон] каже, що при нужді шматок хліба дорожче золота. III 29.5.

2. Присл. [Гнат]: Тільки домовся з нею так, щоб вона про мене не знала, бо жінки наголо всі цокотухи.; до того ще й дорожче запросить. III 32.12.

◇ дорожче 1. III 29.5, 2. III 32.12.

ДОРОШЕНКО (1). Див. осн.

◇ Оди. Р. Дорошенка III 74.33.

ДОРОШИХА (1). Удивился простодушный старик, когда я ему напомнил того бедного Кирилка-сироту, взятого им давно когда-то у бедной вдовы Дорошихи. III 160.35.

ДОСЛУЖИТИСЬ (1). Див. осн.

◇ дослужитесь III 331.7.

ДОСТАТИ (1). Див. осн. 1.

◇ достати III 17.21.

ДОТЕПНИЙ (2). Див. осн.

◇ Оди. З. дотепни III 26.16, М. З. дотепных VII (кн. 1) 39.33.

ДОТЛА (1). Присл. — О, дер дейфель! — говорит [царесень], — щоб он [Париж] им дотла выгорив! III 312.8.

ДОХНУТИ (1). Вулг. — Лучше, — говорит, — продам [хлеб], когда удорожает, а люди нехай дохнут, от них прибыли мало. III 184.3.

ДОЧИТАТИСЬ (1). Див. осн. ДОЧИТАТИСЬ 2.

◇ дочитались III 36.14.

ДОЧКА (18). Див. осн. 1.—2.

◇ Оди. Н. дочка 1. III 23.25, 28.35, Д. дочці 1. III 5.19, 23.13, З. дочку 1. III 20.12, 21.4, 26.17, 41.9, 41.10, 50.28, О. з дочкою 1. III 18.9, над дочкою 1. III 20.9, К. дочко 1. зверт. III 14.25, 18.13, 53.25, 2. зверт. III 91.29, 91.31, 91.40.

ДРАГУНИ (1). Див. осн.

◇ Мк. О. з драгунами III 180.6.

ДРАЖНИТИ (1). Називати. Фам. [Сват]: Пішли ми в'п'ять по сліду і якраз у се село зайшли; як його дражнять, не знаємо. III 17.31. Див. ще осн. 1.

ДРАТИ (1). У спол. горло драти — кричати. [Стеха] (вырываясь): Поживились? Не бійсь, таки не довелось поцілувати. Хто там горло дере, що успіла? III 36.33. Див. ще осн.

ДРИЖАТИ (1). Див. осн. ДРОЖАТИ 1.

◇ дрижать III 8.23.

ДРІТ (1). На стене, около самого образа, тройчатка, настоящая дротянка, да, я думаю, она таки из дроту и сплетена. III 122.3.

ДРОТЯНКА (1). На стене, около самого образа, тройчатка, настоящая дротянка, да, я думаю, она таки из дроту и сплетена. III 122.3.

ДРУГ (26). Див. осн. 1.—2.

◇ Оди. Н. друг 1. III 29.26, 31.31, З. друга 1. III 29.8, VI 71.20, К. друже 1. зверт. III 53.12, IV 48.10, 48.16, 272.28, V 10.11, VI 71.14, 72.29, 87.36, 123.13, 123.18, 146.3, 146.18, 146.22, 2. III 139.14, 139.15, 139.21, 145.29, 162.23, 163.6, 163.13, IV 317.15, Мк. К. други 1. зверт. VI 123.19.

ДРУГИЙ (20). Див. осн. 1.—4.

◇ Оди. Н. другий 4. V 65.37, друга 1. III 33.30, 4. III 32.32, Р. (до) другого 2. V 67.6, другої 2. III 17.27, другой 2. IV 302.16, Д. (к) другому 2. у спол. IV 48.27, З. другий 1. VI 22.20, другий 1. V 68.39, (на) другий 3. III 47.31, другого 2. у спол. VII (кн. 1) 39.31, другу 1. III 28.4, 2. III 49.11, 49.25, друге 2. субст. III 13.17, О. другим 2. III 43.11, М. (о) другим 2. III 14.22, Мк. Н. други 2. субст. III 14.28, 15.26, Д. другим 2. субст. III 40.18.

ДРУЖБА (1). Див. осн.

◇ Оди. З. дружбу III 17.20.

ДРУЖИНА (1). Див. осн. ДРУЖИНА 1.

◇ Оди. К. дружино зверт. IV 270.3.

ДУБОВИЙ (1). Див. осн. 1.

◇ Оди. Н. дубовий III 30.11.

ДУБОВИЙ ГАЙ (1). Только не доходя уже Прилуки, именно в Дубовому Гаю, за-немогла пропащитью. III 128.41.

ДУДНИК (2). Див. осн.

◇ Оди. З. дудника IV 43.36, К. дуднику зверт. IV 43.37.

ДУЖЕ (8). Див. осн.

◇ дуже III 13.36, 16.5, 16.24, 32.36, 37.21, 41.33, IV 38.11 (2 р.).

ДУКАЧ (1). Про багатія. Иде багач, иде дукач, Пьян шатается, Над бидною голотою Насмихается. V 65.30.

ДУКАЧИК (2). Див. осн. 2.

◇ Оди. Н. дукачик III 108.6, З. дукачик III 108.14.

ДУЛЯ (3). 1. Див. осн. 1.

2. Сорт груш (1). Марта.. обратилась

к Якиму: — „коли хочеш яблук или дуль, то сам сходи в лёх. III 85.9.

♦ *Одн. З.* дулю 1. IV 31.12, *Мн. Р.* дуль 2. III 85.9, *З.* дулі 1. III 84.37.

ДУМАТИ, ДУМАТЬ (27). *Див. осн. 1.—3.*

♦ *О думати 1.* III 16.24, *думать 1.* III 29.14, *думаю 1.* III 17.21, IV 45.17, V 67.41, *поет.* III 45.21 (2 р.), 2. III 10.19, IV 45.18, 3. III 345.12, VI 23.9, *думаеш 1.* III 46.24, 47.2, 2. III 10.31, 14.30, *думає 2.* III 5.19, *думають 2.* III 35.29, *думав 2.* III 28.30, 28.33, 29.23, IV 286.16, *думала 1.* III 46.22, 2. III 34.18, *думатиме 2.* III 16.16, *думай 1.* III 46.24, 2. III 13.8, 30.2.

ДУМКА (1). *У спол.* на думці. [Хома]: У тебе тільки й на думці, що вечерниці. III 12.23. *Див. ще осн. 1.*

ДУНАЙ (2). *У прикл. спол.* Дунай-ріка. [Хозайка] (*Покачавши грустно головою, поет*): За Дунай-ріку чорнобривий твій На гнідїм конї Полетів орлом!.. III 25.29. [Хозайка]: І додому козаки, зза Дунай-ріки, Заверталися. III 26.4. *Див. ще осн.*

ДУР (1). [Гнат]: Налетять сороки чорноброві, вип'єм, пожартуєм, і вір мені — вся дур із голови вилетить. III 30.16.

ДУРЕНЬ (18). *Див. осн.*

♦ *У спол.* (5): а) (розноситися,) як дурень з писаною торбою (3). Разносився я однако ж с своею лончелью, как дурень с писаною торбою. III 244.8. Разносився я с своей красавицей-кузиной, как дурень с писаною торбой. IV 222.31; б) постригти себе в дурні — *зазнати невдачі з власної вини* (1). Совершенно невинно, а постриг себя в такие дурни, что хоть на выставку, так впору. IV 318.1; в) остатися в дурнях (1). [Хома]: Ще, може, й мене обдурить, тоді і остався на віки вічні в дурнях. III 13.5.

♦ *Одн. Н.* дурень III 313.23, 339.3, *поет.* IV 39.40 (2 р.), V 137.20 (2 р.), *у спол.* а) III 75.23, 244.8, IV 222.31, *Р.* од дурня III 5.12, *О.* дурнем III 13.21, *К.* дурню *зверт.* III 101.14, IV 40.4, 213.39, *Мн. Н.* дурні III 30.14, *Р.* дурнів III 15.21, *З.* в дурни *у спол.* б) IV 318.1, *М.* в дурнях *у спол.* в) III 13.5.

ДУРИТИ (2). *Див. осн.*

♦ *дурить* IV 45.17, *дурите* III 35.29.

ДУРІТИ (2). *Див. осн.*

♦ *дурієш* III 28.34, *дурій* III 38.5.

ДУРНИЙ (14). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* дурний III 26.22, 30.3, *дурна* III 7.7, *поет.*, *зверт.* III 10.30 (2 р.), *дурне* III 10.18, 15.31, 340.41, *поет.* III 15.17 (2 р.), *субст.*, *зверт.* III 332.41, *Р.* дурного III 30.31, *Мн. Н.* дурні *поет.*, *зверт.* III 13.17 (2 р.).

ДУРНИЦЯ (4). [Хома]: Воно ще молоде, дурне; а твоє діло навчить її, врозумить, що любов і все таке прочее... **дурниця**, нікчемне. III 10.19. [Стеха]: І я тільки гріх на душу візьму. [Хома]: Який тут гріх? **Дурниця** все те! III 11.21.

♦ *Одн. Н.* дурниця III 10.19, 11.21, 29.20, 30.12.

ДУРНО (1). *Присл.* [Стеха]: Шо ж ви... тільки дурно гроші берете? III 39.19.

ДУРОЧКА (2). [Стеха]: Що мені робить, коли я **дурочка**? III 11.2. *Зверт., фам.* (1). [Хома]: То то бо і є, дурочка ти безсеревна! III 10.31.

ДУХ (4). 1. *Запах. Образн.* (2). [Хома]: А пуще всього червінці. Їх люди по духу чують; хоч не показуй, все кланятимуться... III 13.14. [Гнат]: Кузьма, яким се побитом тут опинились? [Один из козаков]: З хуторів до церкви, а вечерниці по духу чуємо. III 37.28.

2. *Форма орудн. відм. одн. духом у знач. прислівника. Дуже швидко* (1). Хазяинуй же... я духом вернуся. III 112.14.

♦ *У спол.* дух перевести (1). за Парижем дагы нам дух перевести. III 312.4. *Див. ще осн.*

♦ *Одн. Д.* по духу 1. III 13.14, 37.28, *З.* дух *у спол.* III 312.4. *О.* духом 2. III 112.14.

ДУША (4). *Див. осн. 1.*

♦ *У спол.* гріх на душу взяти (1). [Стеха]: І я тільки гріх на душу візьму. III 11.19.

♦ *Одн. Н.* душа III 17.22, *Р.* душі III 23.7, 53.19, *З.* на душу *у спол.* III 11.19.

ДУШЕГУБЕЦЬ (1). *Зверт.* Брешеш, душегубець, бродяга! Ты паству свою покину[в] без спросу владыки. IV 41.37.

ДУШИТИ (1). [Галя]: Топчи, души мене: я твоя дитина! III 50.34.

ДУШКА (2). *Див. осн.*

♦ *Одн. К.* душко *зверт.* IV 311.16, 311.18.

ДУШНО (3). *Див. осн. 1. Ще повт.* (2). [Назар]: Душно мені, душно! III 52.25.

♦ *душно* III 28.16, *повт.* III 52.25 (2 р.).

ДЯВОЛ (6). *Див. осн. ДИЯВОЛ.*

♦ *Одн. Н.* дьявол III 22.7, *Р.* дьявола III 30.19, до дьявола III 31.17, *Д.* дьяволу *перен.* III 23.18, *З.* дьявола III 33.7, *О.* з дьяволом *перен.* III 13.2.

ДЯДИНА (2). [Галя]: Чи не заспівать оце пісню про хусточку, що я в Чигрині у дядини чула? III 48.30. *Зверт.* (1). Прислали батько і мати... до вас, дядино, святую вечерю. IV 32.4. *Див. ще осн.*

ДЯДЮШКА (1). Звертання до літнього чоловіка. А чи не можна б у вас, дядюшко, підночувать? III 173.26.

ДЯДЬКО (1). Брат матері або батька. Зверт. Прислали батько и мати до вас, дядьку, и до вас, дядино, святую вечерю. IV 32.3. Див. ще осн.

ДЯК (2). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** дяк IV 40.17, **Д.** дякови III 122.24.

Е

Е (2). Див. осн. 1, 3.

◇ **е** 1. III 5.20, 3. III 10.15.

ЕГЕ (3). Див. осн. **ЕГЕ**¹.

◇ **еге** III 9.24, 11.30, **эге** III 351.19.

ЕГЕ-ГЕ (1). Вигук. Уживається для вираження здивування, розчарування. — **Эге-ге**, лыха годино! Що ж мы будемо робить, Овраме? IV 39.18. Див. ще осн. **ЕГЕ**².

ЕДЕМ (1). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** Едема III 19.24.

ЕКОНОМ (1). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** економ III 28.4.

ЕНЕЇДА (6). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** Енеида IV 24.9, **Э.** Энеиду IV 47.37, 47.38, 48.6, **О.** с Энеидо IV 50.21, 50.24.

ЕХ (1). Див. осн.

◇ **эх** IV 41.31.

Є

ЄДИНИЙ (7). Див. осн. 1.

◇ **Одн. Н.** єдиний VI 71.14, 122.27, 123.13, 123.18, 146.3, 146.18, 146.22.

ЄДНАТЬ (2). Див. осн. **ЄДНАТИ** 2.

◇ **єднать** VII (кн. I) 39.6, 39.9.

ЕЛИСЕЙ (1). — А тым часом, отче Ниле, прошу до господы. И вы, отець Елисей III 121.1.

Ж

Ж¹ див. **ЖЕ**¹.

Ж² див. **ЖЕ**².

ЖАБА (2). Див. осн. Ще образн., зневажл., зверт. (1). [Назар]: Цить, жабо погана! III 51.13.

◇ **Одн. Э.** жабу у порівн. III 22.15, **К.** жабо об-разн., зневажл., зверт. III 51.13.

ЖАЛКУВАТИ (2). Див. осн. 1.

◇ жалкую III 47.17, жалкували III 121.7.

ЖАЛЬ (1). Див. осн. **ЖАЛЬ**² 2.

◇ **Одн. Р.** жалю III 22.8.

ЖАРТИ (2). Див. осн.

◇ **Мн. Э.** жарты III 91.11, в жарты III 182.25.

ЖАРТОВАТИ див. **ЖАРТУВАТИ**.

ЖАРТОВЛИВИЙ (1). (Стеха между тем шалит с козаками, хватая за руку молодого козака, и, вертясь, приплясывает). [Хозяйка]: Оце яка жартовлива! III 39.11.

ЖАРТУВАТИ (3), **ЖАРТОВАТИ** (1). Див. осн. 1.—2.

◇ жартує 2. образн. III 52.5, жартуєте 2. III 12.27, жартовали 2. IV 229.15, жартуючы 1. III 312.32.

ЖВАВИЙ (2). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** жвавий III 38.15, **Мн. Э.** (про) жва-вих III 46.30.

ЖДАТИ (2). Див. осн. 1., 3.

◇ **ждати** 3. III 18.35, **жди** 1. III 23.28.

ЖЕ¹ (32), **Ж**¹ (120). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

◆ У спол. а). Див. осн. 1. у спол. Ше у спол. б) де **ж** пак (як **же** бак, чи не так) — для вираження активного заперечення (2). [Стеха]: Злякаються вони! Де **ж** пак! І в горобину ніч придуть для такої панночки, як наша. III 10.2. [Хозяйка]: старі, старі! Сидіть би вам тільки на печі та жувать калачі; так ні, давай їм жінку, та ще молоду. Як **же** бак, чи не так!.. III 26.21; в) ото **ж** пак — для вираження ствердження (1). [Хома]: Так, по-твоему, молодой — краще? [Галія]: Ото **ж** пак! III 14.17; г) як **же** — для вираження переконання (1). [Хозяйка]: Чи прийде ж хто? [Стеха]: Як **же**? Усі придуть. III 34.28.

◇ **же** 1. III 10.30, 11.11, 11.26, 17.37, 18.3, 18.9, 19.17, 22.2, 24.4, 27.18, 31.37, 33.15, 36.4, 40.22, 40.34, 41.28, 42.24, 45.4, 45.5, 47.3, 47.17, 49.2, 50.22, 52.31, 78.1, 95.10, 112.14, 121.24, 280.7, у спол. а) III 38.23, у спол. б) III 26.21, у спол. г) III 34.28, **ж** 1. III 5.10, 5.25, 5.26, 6.8, 6.20, 7.7 (2 р.), 7.14 (2 р.), 7.24, 8.2, 8.4, 8.11, 8.31, 9.4, 9.16, 9.24, 9.28, 10.13, 10.15, 10.28, 12.17, 12.27, 12.30, 13.2, 13.17, 13.33 (2 р.), 14.7, 14.20, 14.23, 15.9, 15.21, 16.5, 16.8 (3 р.), 16.13, 16.22, 16.30, 17.35, 18.13, 18.23, 19.10, 19.26, 20.18, 21.23, 22.6, 22.9, 22.10, 23.24, 23.25, 25.23, 26.12, 26.13, 26.14, 26.18, 26.31, 26.35, 27.2, 27.11, 27.28, 28.23, 28.25, 29.27, 29.30, 30.12, 30.21, 30.34, 31.17, 32.9, 32.18, 33.2, 33.13, 33.21, 34.6, 34.10, 34.26, 36.10, 37.10, 37.11, 38.2, 38.5, 38.16, 38.19, 39.19, 39.20, 41.28, 42.7, 43.8, 43.25 (2 р.), 45.4, 45.36, 46.4, 46.12, 46.24, 47.9 (2 р.), 47.27, 49.6, 49.16, 49.17, 49.22, 50.7, 50.15, 51.11, 51.23, 51.32, 77.41, 111.22, 168.12,

168.14, 198.15, 309.26, IV 311.1, 2. III 5.12, 14.9, у спол. 6) III 10.2, у спол. в) III 14.17.

ЖЕ² (2), Ж² (2). Див. осн. 1.—2.

◇ же 1. III 5.22, 2. III 21.23, ж 1. III 30.18, 2. III 18.16.

ЖЕНИТИ (1). Див. осн.

◇ женити III 19.11.

ЖЕНИТИСЯ, ЖЕНИТЬСЯ, ЖЕНИТЬСЯ (4). Див. осн.

◇ женитись III 13.19, женитесь III 11.23, 11.28, женись III 13.19.

ЖЕНИХАТИСЯ (1). Див. осн. **ЖЕНИХАТИСЬ.**

◇ женихайся III 37.21.

ЖИВИЙ (4). Див. осн. 1., у спол. а).

◇ Одн. Н. живе 1. IV 29.29, 29.30, З. живого 1. III 53.2, Мн. Н. живи у спол. а) III 185.6.

ЖИД (18). Див. осн.

◇ Одн. Н. жид III 152.11, 157.29, Р. у жида III 115.29, 157.30, IV 9.24, Д. жиду III 158.6, З. жида III 157.27, 157.31, 160.1, 182.29, О. жидом III 153.19, Мн. Н. жиди III 47.34, жиды III 152.11, 188.2, 207.12, Д. жидам III 188.1, З. жидів III 47.33, жидов III 153.31.

ЖИДІВКА (1). Див. осн.

◇ Одн. З. жидовку III 187.24.

ЖИДІВСЬКИЙ (1). Див. осн.

◇ Одн. Н. жидівське III 38.2.

ЖИДОВА (1). Див. осн.

◇ Одн. Н. жидова зверт. III 37.30.

ЖИЖКИ (1). У спол. жижки затрусилась. [Голоса]: Казку! Казку! [Другие]: Ні, пісню, та таку, щоб жижки затрусилась. III 39.30.

ЖИТИ (10). Див. осн. 1.—3.

◇ жити 1. IV 246.23, 2. III 35.26, живеть 3. IV 45.36, живемо 1. III 91.35, 3. III 310.18, живуть 3. III 29.29, жив з 1. III 47.34, жила 3. III 87.31, будемо жити 2. III 46.8, 46.27.

ЖИТО (15). 1. Див. осн. 1.

2. Див. осн. 2. *Ще у приказці (1).* «За мое жито мене и быто»,—проговорил он. IV 211.34.

◇ Одн. Н. жито 1. III 141.18, V 101.38, Р. жита 1. III 76.9, 76.15, 167.8, 187.38, 188.4, из жита 1. IV 10.32, З. за жито 2. у приказці IV 211.34, О. житом 2. III 197.34, IV 15.7, V 48.35, между житом 1. III 197.27, М. в жите 1. III 207.35, IV 10.31.

ЖІНКА (8). Див. осн. 1.—2.

◇ Одн. Н. жінка 2. III 29.21, 34.8, Р. жінки 2. III 13.3, Д. жінці 1. III 14.24, З. жінку 1. III 26.20, Мн. Н. жінки 2. III 32.11, Р. жінок 2. III 29.6, Д. к жінкам 2. III 30.4.

ЖНИВА (4). Настало лето, настали жнива. III 95.39. Однажды во время

ж н ы в, или, по-здешнему, страды, послали меня с лановым на лан. III 147.26. Див. ще осн.

◇ Мн. Н. жнива III 76.7, 95.39, Р. жнив III 76.40, жнив III 147.26.

ЖОЛОБ (1). Див. осн. **ЖОЛОБИ.**

◇ Одн. О. под жолобом III 131.7.

ЖОНАТИЙ (1). Див. осн.

◇ Мн. Н. жонати III 316.23.

ЖУВАТЬ (1). [Хозяйка]: Ох, ох! старі, старі! Сидить би вам тільки на печі та жувать калачі III 26.20.

ЖУПАН (3). Див. осн.

◇ Одн. З. жупан VII (кн. I) 39.7, в жупан III 121.10, М. в жупані IV 271.26.

ЖУПАНОК (3). Див. осн.

◇ Одн. Н. сверх жупанка III 121.22, З. жупанок III 113.16, в жупанок III 119.1.

ЖУРИТИСЯ, ЖУРИТИСЬ (5). Див. осн.

◇ журюся III 49.14, журишся III 49.16, журишь III 47.3, 47.20, журись III 95.3.

3

З (108), ІЗ (13), ЗО (9). I. 1., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10. Див. осн. I. 1., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10. У спол. а) з глуду зїхати—збожеволіти (1). [Гнат] (удерживает его): Ти і справді хочеш іти? Скажений, ти з глуду зїхав! III 30.29; б) збити з пантелику (1). [Стеха]: Дівці дівку недогво збити з пантелику, а ще таку, як моя панночка—і-і! III 5.24; в) з язика сплисти—про що-н. недоречно висловлене. [Гнат]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з язика не спливе! III 26.35.

II., III. 1., 2., 3., 4., 5., 8. Див. осн. II., III. 1., 2., 3., 4., 5., 8.

◇ I. з 1. III 6.12, 10.21, 17.14, 17.34, 22.24, 25.11, 34.11, 37.28, 47.32, 126.32, 128.16, 196.39, 204.42, IV 237.17, V 37.17, 65.28, 65.37, VII (кн. II) 18.14, 7.13, 3. III 33.17, 42.13, 4. III 183.39, 312.2, 5. III 42.4, 42.14, 6. III 20.12, 41.10, 47.33, 338.32, 7. III 5.13, 7.22, 13.16, 9. III 87.36, 10. III 38.3, у спол. а) III 30.29, у спол. б) III 5.24, у спол. в) III 26.35, Із 1. III 6.14, 8.7, 30.16, 3. III 37.11, 32.38, 7. III 30.5, Із 1. IV 39.13, 314.9, V 23.28, VII (кн. I) 39.5 (2 р.), 5. V 67.36, 6. IV 314.7, II. зо III 122.13, III. з 1. III 12.27, 18.9, 26.13, 30.23, 31.2, 32.2, 35.22, 35.24, 37.19, 38.27, 40.32, 44.26, 45.31, 77.39, 177.9, 181.31, 185.4, V 67.40 (2 р.), 69.2, 76.36, VIII 42.5, 2. III 10.15, 11.16, 12.18, 13.6, 25.15, 26.8, 28.9 (3 р.), 32.10, 48.5, 50.22, 53.2, 53.11, V 54.26, VII (кн. I) 39.31, 3. III 13.12,

20.4, 23.10, 32.19, 39.23, 48.22, 53.11, V 68.38 (2 р.), 68.42, VII (кн. I) 39.5, 4. III 12.3, 116.4, IV 296.39, 5. III 18.3, 52.5, 180.6, 215.29, 338.38, VI 66.28, 66.29, 123.14, 123.15, 8. III 19.2 (2 р.), 27.21, 38.10, 168.24, 168.27, 168.28, 173.11, IV 295.17, 304.7, 30 1. III 5.14, 8.27, 24.3, 29.27, 37.11, 44.32, 46.13, 48.4.

ЗА (75). II. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 11., III. 1., 2., 3., 6. *Див. осн.* II. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 11., III. 1., 2., 3., 6.

◇ за II. 1. III 13.17, 16.8, 18.10, 23.11, 23.24, 26.7, 28.10, 29.18, 32.17, 33.21, 41.7, 45.8, 51.27, 130.23, 337.26, IV 271.35, VI 123.14, 2. III 20.6, 34.6, 3. III 5.19, 10.24, 20.11, 20.24, 21.12, 21.34, 23.24, 30.5, 33.13, 37.25, 45.2, 45.11, 45.13, 51.17, 52.27, 116.33, 116.34.4. III 32.34, 43.9, 112.35, 112.37, IV 43.35, 43.36, 44.16, 44.18, 279.32, 279.34, 5. VI 76.16, 6. III 13.11, 29.19, 41.24, 41.33, 48.14, IV 223.16, 7. V 65.36, 9. III 5.14, 11. III 49.22, 53.30, III. 1. III 29.18, 32.18, 38.30, 41.2, 174.37, 185.5, IV 45.42, 300.10, 2. III 32.36, 38.33, 113.24, 121.25, 197.9, 3. III 26.13, 6. III 11.8, 29.33, 176.17, IV 314.33.

ЗАБАЖАТИ (2). *Див. осн.*

◇ забажа III 17.22, забажаете III 51.16.

ЗАБАРИТИСЯ (1). *Див. осн. ЗАБАРИТИСЯ.*

◇ забаримось III 23.32.

ЗАБІГТИ (1). *Див. осн.*

◇ забигнуть III 333.8.

ЗАБЛУДИТИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ заблудите IV 282.11, заблудите IV 287.5.

ЗАБОЖИТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ забожиться III 11.23.

ЗАБОЛІТИ (1). *Див. осн.*

◇ заболіло III 46.17.

ЗАБУВАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ забувайте VI 123.19.

ЗАБУТИ (151). *Див. осн. 1.—2.*

◇ забув I. III 28.5, 29.17, 34.14, 36.12, 2. VI 23.6, забула I. III 9.4, 2. III 5.7, 19.26, 34.38, 48.22, забули I. III 11.7, 34.33, забуду I. IV 43.38, забуду 2. III 9.29, 16.5.

ЗАБУТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ забувся III 23.5.

ЗАВАЛЯТИСЯ (1). [Гнат]: Чи не завалявся у тебе в кишені який червінець? III 32.4.

ЗАВГОРИТИ (1). *Завдати лиха, прикрити.* — Та ну вас, варить хоть три вечери разом, а я добре знаю, що не буду черкять. — Ого **завгорять!** Нам больше останеться. III 91.14.

ЗАВЕРТАТИСЯ (1). *Повертатися звідки-небудь.* [Хозяйка] *(Покачавши грустно головой, поет):* І додому козаки, з-за Дунай-ріки, **Заверталися** III 26.5. *Див. ще осн. ЗАВЕРТАТИСЯ.*

ЗАВЗЯТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ завзятий III 33.7.

ЗАВІРЮХА (1). [Хома]: Та що се їх нема так довго? Чи не злякались, бува, **завірюхи?** III 9.31. *Див. ще осн. ЗАВЕРЮХА.*

ЗАВСІГДА (1). *Завжди.* Я чоловік ручкомесленний, у мене **завсигда** буде, а ви де возьмете, як бог не дасть здоров'я? Хорошо еще, як пенсії дослужитесь, а то й так випустять. III 331.5.

ЗАВТРА (8). *Див. осн. 1.*

◇ **завтра** III 9.29, 11.16, 18.29, 44.32 (2 р.), 48.20, 49.8, V 69.1.

ЗАВ'ЯЗАТИ (1). *Обв'язати, перев'язати.* *(Челядь крутить поясами Назара)..* [Хома]: Отак добре! Тепер **зав'яжіть** йому рот III 51.35. *Див. ще осн.*

ЗАГАРБАТИ (1). *Див. осн.*

◇ загарбав III 90.37.

ЗАГЛЯДАТИ (1). *Див. осн.*

◇ загляда III 29.25.

ЗАГЛЯНУТИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ заглянуть III 29.25, 46.14.

ЗАГНАТИ (1). *Див. осн. ЗАГНАТЬ.*

◇ заженеш III 173.8.

ЗАГОРОДА (2). *Див. осн.*

◇ **Одн. З.** в загороду III 173.8, **М.** в загороде III 89.25.

ЗАГРАТИ (3). *Див. осн. ЗАГРАТЬ 1.*

◇ заграй III 315.35, IV 43.37, заграйте IV 44.10.

ЗАГУБИТИ (1). *Див. осн.*

◇ загубила III 81.41.

ЗАДАТИ (1). *Призначити.* одному розбойнику на исповиди в Києве чернець **задав** такую покуту. III 182.40. *Див. ще осн. ЗАДАТИ.*

ЗАДЗВОНИТИ (1). *Див. осн.*

◇ задзвонять III 112.30.

ЗАДРИПА (1). *Фам., зверт.* А певчий.. радостно воскликнул: — Шинкарко, **задрипо**, горилки! IV 40.8.

ЗАДУМАТИСЯ (1). *Див. осн. ЗАДУМАТИСЯ.*

◇ задумалась III 19.26.

ЗАДУШИТИ (3). *Див. осн. ЗАДУШИТЬ.*

◇ **задушити** III 22.21, **задушить образн.** III 44.33, **задушила б** III 41.20.

ЗАЖУРИТИСЯ, ЗАЖУРИТИСЯ (2). *Див. осн.*

◇ **зажурився** III 49.6, **зажурилась** III 47.27.

ЗАДАТИ (1). *У спол.* задати чий вік — робити безталанним кого-н. [Назар]: дай [Хома] дочці своїй ще пожити на світі, не задай її віку III 23.13.

ЗАІЗЖАТИ (1). *Див. осн.* **ЗАІЗДИТИ**.

◇ заізжаєні III 309.26.

ЗАЙТИ (7). *Див. осн.* 1.

◇ зайшла III 84.4, зайшли III 17.31, 37.30, зайду III 344.24, зайдю III 175.11, зайдить III 175.16, зайшли б IV 36.11.

ЗАКИНУТИ (1). *У приказці.* [Хома]: **Закинь** тільки удочку, сама рибка піде. Шутки — тесть полковника!.. III 13.9. *Див. ще осн.*

ЗАКОН (2). *Див. осн.* 2.

◇ *Одн. Н.* закон III 16.35, *З.* закон III 52.33.

ЗАКОННИЙ (2). [Хома]: коли придуть колядувати, так щоб гнали їх у потелищу.. [Галія]: Справді, щоб не помішали.. Ше й законної речі не дадуть сповнить III 16.12.

◇ *Одн. Н.* законне III 16.8, *Р.* законної III 16.12.

ЗАКРИЧАТИ (3). *Див. осн.* 2.

◇ закричу III 36.27, 38.23 (2 р.).

ЗАКУВАТИ (1). *Див. осн.* **ЗАКУВАТИ** 1.

◇ закували *у спол.* III 180.12.

ЗАКУСИТИ (2). *Див. осн.*

◇ закусити III 37.6, закусьмо III 311.42.

ЗАКУСУВАТИ (1). [Голос]: Або сляв'янку пий, а салом і паляницею **закусуй**. III 42.26.

ЗАЛІЗО (2). *У приказці* (1). [Стеха]: Негріте залізо не зогнеш. А якби не крився та порявся б зо мною отак тижнів за два до свята, то певна уже була б річ III 5.13 // *Перен. Про вперту людину.* [Назар]: Камінь! **Залізо!** Ти огню хочеш! III 23.27. *Див. ще осн.* 1.

ЗАМЕРЗНУТИ (1). [Галія]: О, моя мила шапка! Надінь її: і ти замерз III 48.10. *Див. ще осн.*

ЗАМІЖ (3). *Див. осн.*

◇ заміж III 8.36, 10.24, 45.2.

ЗАМІСТЬ (4). *Див. осн.*

◇ замість III 22.9, 26.19, 31.17, 36.16.

ЗАМОВЧАТИ (1). *Див. осн.*

◇ замовчѣть III 40.34.

ЗАМУЧИТИ (1). *Див. осн.* 1.

◇ замуч III 53.23.

ЗАНАПАСТИТИ (2). *Див. осн.* 1., 3.

◇ занапастить 1. III 53.20, занапасті 3. III 23.11.

ЗАНЕДУЖАТИ (2). *Див. осн.* **ЗАНЕДУЖАТИ**.

◇ занедажал III 183.29, занедажала III 110.2.

ЗАНЕСТИ (1). *У спол.* якою дорогою, яким вітром, яким шляхом занесло — що примусило прийти. (*Входять Назар і Ігнат*). [Хозяйка]: якою дорогою, яким вітром, яким шляхом занесло вас у мою хату? III 26.28. *Див. ще осн.* 1.

ЗАНІВЕЧИТИ (1). я боюся: уб'є, **занівечить** сердечного Марочка. III 122.8. *Див. ще осн.*

ЗАНОЗИ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* занозы III 128.23.

ЗАОДНО (1). *Присл.* коли хочеш яблук или дуль, то сам сходи в лёх. Та **заодно** наточи и груневого квасу. III 85.9.

ЗАПАСКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* без запаски III 184.28.

ЗАПЕРТИ (1). *Замкнути.* [Галія]: Так побіжу ж я і скажу, щоб **заперли** ворота і хвіртку III 16.13. *Див. ще осн.*

ЗАПИРАТИ (1). *Замикати.* Ой гоп по вечери, **Запирайте**, дити, двері III 95.2.

ЗАПИСАТИ (2). *Див. осн.* **ЗАПИСАТИ** 1.

◇ запишемо III 116.11, 116.14.

ЗАПЛАКАТИ (7). *Див. осн.* **ЗАПЛАКАТИ**.

◇ заплачу III 26.9, 45.4, 88.42, *повт.* III 7.22 (2 р.), 45.24 (2 р.).

ЗАПЛЮЩИТИ (1). *У спол.* очей не **заплющити** — не **заснути**. [Стеха]: Лиха година те, що старий цілісінку ніч очей не **заплющить** III 35.14. *Див. ще осн.*

ЗАПОЛОЧ (1). *Кольорові нитки для вишивання.* [Лукия] положила ему ручник белый, вышитый по концам красной **запольшю**, на колена и отошла к колыбели. III 94.11.

ЗАПОРІЖЖЯ (3). *Див. осн.* **ЗАПОРІЖЖЯ**.

◇ *Одн. З.* на Запоріжжя III 32.37, 34.12, *М.* на Запоріжжі III 38.4.

ЗАПОРОЖЕЦЬ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* запорожець III 38.15, *Мн. Н.* запорожці III 25.9 (2 р.), 47.33, *Р.* із запорожців III 32.38.

ЗАПОРІЖСЬКИЙ (4). *Див. осн.* 1.—3.

◇ запорозький 1. III 47.30, 2. III 46.25, *Р.* запорозького 3. III 38.2, запорозької 3. III 34.13.

ЗАПРОСИТИ (1). *Зажадати плату.* [Гнат]: Тільки домовся з нею так, щоб вона про мене не знала, бо жінки наголо всі цокотухи...; до того ще й дорожче **запросить** III 32.12.

ЗАПРОШЕДШЕ (1). *Субст. Минуле.* [Гнат]: Бач, ти забув; а я так все **запрошешде** знаю та й що буде одгадуя. III 34.14.

ЗАПРЯГАТЬ (3). Пока **запрягали** кони, я сидел на чемодане IV 229.13.

◇ **запрягать** IV 223.13, **запрягає** III 120.42, **запрягали** IV 229.13.

ЗАРАЗ (22). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **зараз** 1. III 8.7, 10.11, 34.38, 37.20, 41.10, 41.30, 47.2, IV 207.11, 208.34, 208.36, 2. III 27.14, 43.28, 44.4, IV 207.10, 208.30, 209.5, 209.32, 209.36, 212.1, 284.37, *повт.* III 26.23 (2 р.).

ЗАРІЗАТИ (3). *Див. осн.*

◇ **зарізати** III 23.31, **заріж** III 23.5, 53.23.

ЗАРОБІТОК (2). У Чигирині нема **заробітку**, а ми прочули, що у пана Кнча-того весілля буде, так і прийшли сюди III 37.32. *Див. ще осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Р.* **заробітку** III 37.32, *Мн. Н.* **заробітки** VII 40.13.

ЗАРОБЛЯТИ (2). *Див. осн.*

◇ **заробляла** III 15.24, 48.25.

ЗАРУЧЕННЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Д.* **зарученому** VII (кн. I) 39.33.

ЗАСВІТИТИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ **засвітила** III 173.36, **засвітила** б III 109.42.

ЗАСНУТИСЬ (1). *Безособ. (Виходит кобзарь).* [Стеха]: Ну, лишень, ..казочку-страховиночку, щоб цілу ніч не **заснулось** III 39.24.

ЗАСНУТЬ (4). *Див. осн. ЗАСНУТИ 1.*

◇ **заснуть** III 185.17, **засне** III 35.7, 85.10, **засны** III 77.42.

ЗАСПІВАТЬ (5). *Див. осн. ЗАСПІВАТИ 1.—2.*

◇ **заспівать** 1. III 48.29, **заспиває** 1. III 178.19, **заспівують** 1. III 25.7, **заспівай** 2. III 48.32, **заспівайте** 2. IV 237.39.

ЗАСТАВИТЬ (2). *Див. осн.*

◇ **заставить** III 22.6, **заставлю** III 22.4.

ЗАСТРЕЛИТИ (1). Все москалі, може, ще й **застрелять** IV 37.10.

ЗАСТРЯТИ (3). *Див. осн. ЗАСТРЯТЬ.*

◇ **застряла** III 17.35, 26.13, **застрянеш** III 34.40.

ЗАСТУП (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* **заступ** IV 286.9.

ЗАСТУПНИЦЯ (2). *Зверг. Моя благо-*

родная, моя святая заступнице! VI 149.19.

◇ *Одн. К.* **заступнице** III 86.28, VI 149.19.

ЗАТИМ (1). *Присл. [Хома]:* Іди ж, іди та поклич мені Галю, а **затим** сама полагодь рушники III 12.30.

ЗАТКНУТИ (2). *Див. осн. у спол. б).*

Ще у спол. в) **заткнути** пальці в уха — не прислухатися. (1). [Гнат]: **Заткни** пальці в уха. Чи второпала? III 27.23.

◇ **заткне** у спол. б) III 123.39, **заткни** у спол. в) III 27.23.

ЗАТРУСИТИСЬ (1). *У спол. жи ж ки затрусилась. (Виходит кобзарь)..* [Голоса]: Казку! Казку! [Другие]: Ні, пісню, та таку, щоб жи ж ки **затрусилась**. III 39.30. *Див. ще осн. ЗАТРУСИТИСЯ.*

ЗАХІД (1). *У спол. од схід до захід сонця — цілий день.* [Кобзарь]: Ість вона од схід до захід сонця.. маленьких дітей III 41.6. *Див. ще осн. ЗАХІД².*

ЗАХОДИТИСЯ (1). *Див. осн. ЗАХОДИТЬСЯ.*

◇ **заходьмося** III 112.26.

ЗАХОТІТИ (4). *Див. осн.*

◇ **захоче** III 14.26, 22.2, 32.28, **захочуть** III 32.34.

ЗАХОТІТИСЯ (1). [Хома]: Може, коли **захочеться** почоту, поваження, поклонів. Кому ж се звичайніше? Полковниці... III 14.22.

ЗАЧАТИСЯ (1). Як воно **зачалося** у вас те нове господарство? III 181.32. *Див. ще осн. ЗАЧАТИСЯ.*

ЗАЧИНАТИСЬ (1). *Див. осн. ЗАЧИНАТИСЯ.*

◇ **зачинались** III 25.7.

ЗАЧИНАТЬ (1). *Див. осн. ЗАЧИНАТИ.*

◇ **зачинать** III 181.28.

ЗАЧУТИ (2). *Див. осн.*

◇ **зачує** III 18.33, **зачуєш** III 25.5.

ЗАЩЕМІТИ (1). [Галя]: Мені страшно стало, і серце так **защеміло**, так заболіло III 46.17.

ЗБІРАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ **сбира** VII (кн. I) 38.24.

ЗБИТИ (1). *У спол. збить з пантику.* [Стеха]: Дівці дівку недовго **збить** з пантику, а ще таку, як моя панночка — і-і! III 5.24. *Див. ще осн. ЗБИТИ.*

ЗБІГАТИ (4). [Хозяйка]: Стехо! Ти звала Кирика? [Стеха]: Моя матюночко! І забула. Я **зараз збігаю** III 34.38.

◇ **збігаю** III 34.38, **збігай** III 34.33, 34.40, 43.22.

ЗБЛИЗЬКА (1). *Присл.* [Хома]: А відкїля се вас бог несе? Чи здалека, чи зблизька? III 17.10.

ЗБУДИТИ (1). *Див. осн.*

◇ збудили V 168.5.

ЗБУДОВАНИЙ (1). Вечер провів у Галагана. Он прочитав описання свого будынка, збудованого им в старом малороссийском вкусе V 173.12.

ЗБУДУВАТИ (1). [Назар]: Збудую тобі хату світлу, світлу та високу III 46.8. *Див. ще осн.*

ЗВАТИ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ зовуть 1. III 84.32, 118.9, звала 2. III 34.36.

ЗВЕЛІТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ звелять III 10.17.

ЗВЕСТИ (1). *Образн.* [Хозяйка]: І звели ж їх нечиста мати до купи! III 26.13. *Див. ще осн.*

ЗВИЧАЙ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* звича[ю] III 103.38, *М.* по звичаю III 108.28.

ЗВИЧАЙНІШЕ (1). [Хома]: Може, коли захочеться почоту, поваження, поклонів. Кому ж се звичайніше? Полковниці... III 14.23.

ЗВИЧАЙНО (3), **ЗВИЧАЙНЕ** (1). *Див. осн. ЗВИЧАЙНЕ 1.—2.*

◇ звичайно 1. *повт.* III 10.5 (2 р.), 2. III 36.27, звичайне 1. III 128.15.

ЗВІР (2). *Див. осн. 1. Ще образн. (1).* [Сват]: Певно, що звір наш пішов у двір ваш, а з двору в хату та й сів у кімнату. III 17.33.

◇ *Одн. Н.* звір III 41.4, образн. III 17.33.

ЗВІРНИЙ (1). [Сват]: Я й кажу товаришу: «Ходім лишень шукати звірино-го сліду». От і пішли. III 17.17.

ЗВІРЮКА (1). *Образн.* [Сват]: Що за диво та звірюка? Хіба де кращої нема? Ходім другої шукати. III 17.27. *Див. ще осн.*

ЗВІСНО (4). *Присл. Звичайно.* [Галя]: Тільки у його, паскудного, і мови, що про наливку та про вареники. [Стеха]: А хіба ж се й не добре? [Галя]: Звісно! Козаку, та ще й полковнику! III 8.13.

◇ звісно III 8.13, 25.8, 31.37, 40.2.

ЗВ'ЯЗАТИ (3). 1. *Сплутати чим-н. руки, ноги (1).* [Гнат] (за сценою): Я тебе зв'яжу, недовірку проклятий! III 52.20.

2. *Перен. Виконати один з шлюбних ритуалів (2).* [Хома] (к Гале): Догадався,

догадався! Ти хочеш і князя зв'язати. Нехай завтра обоє його зв'яжемо. III 18.29.

◇ зв'язати 2. III 18.29, зв'яжу 1. III 52.20, зв'яжемо 2. III 18.30.

ЗГАДАТИ (5). *Див. осн.*

◇ згадала III 9.5, 47.29, згадаю III 36.12, згадаєш III 30.11, згадай III 20.13.

ЗГАДУВАТЬ (3). *Див. осн. ЗГАДУВАТИ 1.—2.*

◇ згадувать 2. III 44.31, згадуй 1. III 52.14, 2. III 181.22.

ЗГАРЯЧУ (1). *Присл.* [Назар]: Прости мене, я згарячу забувся. Ти добрий чоловік. III 23.4.

ЗГЛАДИТИ (1). *У прислів'ї.* [Хома]: Не дуже треба плошати, бо береженого бог береже, або — як там ще кажуть — рівніш згладиш, тісніш ляжеш. III 16.25.

ЗГЛЯНУТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ зглянься III 23.9.

ЗГОДА (1). едва слышно [панна Дорота] проговорила: — Згода. IV 286.13.

ЗГОРІТИ (2). *Див. осн.*

◇ згоріла образн. IV 36.26, згорю образн. III 342.29.

ЗДАВАТИСЯ, ЗДАВАТИСЬ (9). *Див. осн. ЗДАВАТИСЯ² 1.—2.*

◇ здається 1. III 14.11, 33.28, 45.19, 46.36, 2. III 5.7, 16.16, 33.8, 51.36, здавалась 1. III 180.15.

ЗДАЛЕКА (2). *Див. осн. 2.*

◇ здалека III 17.10, 52.3.

ЗДАТИСЯ, ЗДАТИСЬ (2). *Див. осн. 1.*

◇ здалась III 51.36, здається IV 38.15.

ЗДИВУВАТИ (1). *Див. осн. ЗДИВУВАТИ 1.*

◇ здивуйте III 34.19.

ЗДИВУВАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ здивуємся III 114.9.

ЗДИХАТИ (3). *Див. осн. ЗДИХАТЬ.*

◇ здох III 51.23, здыхали III 183.28, здохай III 52.31.

ЗДІЛАТИ (1). *У спол. зділати милость — при чемному проханні.* [Назар]: Зділай милость, не бався тут, іди швидше. III 38.7.

ЗДОРОВИЙ, ЗДОРОВ (6). *Див. осн. 1.—2., у спол. а), б).*

◇ *Одн. Н.* здоровий 2. IV 46.19, здоров 2. III 87.22, у спол. а) III 52.13, *Мн. Н.* здорові у спол. а) VI 123.19, здорови 1. III 345.5, у спол. б) III 185.6.

ЗДОРОВ'Я (6). *Див. осн. Ще //У спол. (3): а) пити на здоров'я (2).* [Хома]: Не

забудь тільки завтра вранці послать йому вишнівки.. Нехай собі п'є на **здоров'я**. III 9.30; б) носити на **здоров'я** (1). А вот на юпку и на спідницю. Возьмы, возьмы, дочко моя, та носи на **здоровья**. III 91.31.

◇ **Одн. Р.** здоров'я III 19.11, **З.** за здоров'я III 20.6, 34.6, на здоров'я у спол. а) III 9.30, на здоров'я у спол. а) III 113.15, у спол. б) III 91.31.

ЗДОХНУТИ (3). *Див. осн.*

◇ здохну III 332.26, 338.42, здохне V 64.22.

ЗДРАВСТВУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ здравствує III 178.24.

ЗДУРУ (1). *Присл.* [Хома]: Вона думатиме, що Назар свата, **здуру** і погодиться; старости не промовляться III 16.16.

ЗЕЛЕНИЙ (4). *Див. осн., у спол.*

◇ **Мн. Н.** зеленые у спол. III 183.21, **Р.** зелених у спол. III 188.15, **О.** зеленими III 46.10, **М.** (на) зеленых у спол. III 119.10.

ЗЕМЛЯ (10). *Див. осн. 1., 2., 5., у спол. е).*

◇ **Одн. Р.** до землі 2. III 25.12, з землі 5. III 17.14, **З.** землю 1. III 47.3, об землю у спол. е) III 152.24, 243.28, про землю 5. III 8.15, **О.** за землею 5. III 41.2, **М.** на землі 1. III 99.22, 331.32, у землі 5. III 17.15.

ЗЕМЛЯК (9). *Див. осн.*

◇ **Одн. К.** земляке *зверт.* III 152.24, 152.25, 152.36, 163.14, 197.3, 198.16, IV 315.35, 317.15, 319.26.

З-ЗА (1). *Див. осн. 1.*

◇ зза III 26.4.

ЗИМУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ зимували III 185.4.

ЗИЙТИ (2), **ІЗИЙТИ** (1). *Див. осн. 1.*

◇ зийшла IV 314.7, зийды V 43.16, изийды V 43.16.

ЗИНОВІЙ (3). *Див. осн.*

◇ **Одн. Н.** Зиновий IV 24.22, **Р.** Зиновия IV 225.5, **О.** Зиновием IV 15.19.

ЗІНСЬКИЙ (1). *У спол. зінське шеня — зневажливе звертання до людини.* [Галя]: Одурить! Одурить! [Хома]: Не одурю! Не скавучи, зінське шеня! III 51.7.

ЗИРІНЬКА (1). *Див. осн.*

◇ **Одн. К.** зирінько *зверт.* V 43.16.

З'ЇЗДИТИ (1). *Див. осн.*

◇ з'їздив III 17.28.

З'ЇСТИ (3). *Див. осн. Ще у приказці* (1). Дай боже нашому теляти вовка **з'їсти**. V 62.22.

◇ **з'їсти у приказці** V 62.22, з'їла III 41.10, **з'їж** III 110.22.

З'ІХАТИ (1). *У спол. з глузду з'ї-*

хати — збожеволіти. [Гнат]: Ти і справді хочеш іти? Скажений, ти з глузду з'їхав! III 30.29.

ЗЛИГАТИСЯ (1). [Хома]: **Злигався** я з дияволом... (*Оглядається.*) Що ж? Не можна без цього. У такому ділі як не верти, треба або чорта, або жінки. III 13.2.

ЗЛИДЕНЬ (1). *У спол. якого злидня хотить* [Гнат]: Адже ти не виписувавсь із запорожців? [Назар]: Ні. [Гнат]: Так якого ж **злидня** ще хотить? III 33.2. *Див. ще осн. ЗЛИДНІ.*

ЗЛІТИ (1). [Кобзарь]: Сидить вона сто тисяч літ, не молодіє, не старіє, а тільки дедалі зліє III 41.5.

ЗЛІШИЙ (1). [Назар]: ти **зліший** диявола III 30.19.

ЗЛОДІЙ (1). *Зверт.* [Назар]: Ти чого хочеш? [Хома]: Смерті твоєї, **злودیю!** III 50.13. *Див. ще осн. 1.*

ЗЛОЖИТИ (1). *Скласти.* [Хозяйка]: Точнісінько моя доля! Неначе сю пісню про мене **зложили**. III 26.10.

ЗЛЯКАТИ (1). *Див. осн.*

◇ злякала III 16.30.

ЗЛЯКАТИСЯ, ЗЛЯКАТИСЬ (4). *Див. осн.*

◇ злякався III 18.30, злякалась III 40.23, злякались III 9.31, злякаються III 10.2.

ЗМАХНУТИ (1). [Гнат]: А що, **змахнула** пил з місяця? [Хозяйка]: Смійтесь, а воно і справді погода утихомирилась. III 33.17.

ЗМЕРЗНУТИ (3). [Назар]: Ти не **змерзла**? [Галя]: Ні, твоя шапка така тепла III 48.7.

◇ **змерзла** III 36.6, 44.17, 48.7.

ЗМОГТИ (1). *Див. осн.*

◇ **зміг** III 29.24.

ЗНАЙОМИТЬСЯ (1). Нет, я кусать тебе не буду, а **знається** милости просимо. III 105.20.

ЗНАЙТИ (4). *Див. осн. 2.*

◇ **знайшли** III 17.17, 17.26, **знайду** III 24.5, **знай-деш** III 30.25.

ЗНАКОМИЙ (1). *Субст.* [Гнат]: Дивись, старії **знакомії!** Кузьма, яким се побитом тут опинились? III 37.25. *Див. ще осн.*

ЗНАКОМСТВО (1). Якби ти сам побачився с Писемским (за **знакомство** з ним не будеш мене лаять) VI 123.14.

ЗНАМЕНАТИСЯ (1). *Церк. Прикладитися до ікон, хреста та ін.* Люды

добри до плащаниці знаменуються, а вони он що виробляють! III 315.27.

ЗНАТИ, ЗНАТЬ (79). Див. осн. 1.—7., у спол. а), в). *Ще у спол. г)* не **знають** що (2). [Хома]: Годі не **знати** що базікати. III 11.15.

◇ **знати** 2. III 30.6, **знати** 3. III 47.14, у спол. г) III 11.15, 14.30, **знаю** 1. III 10.21, 24.5, 45.20, 46.4, 46.6, 46.21, V 67.40, 68.42, *поет.* III 35.6 (2 р.), 45.27 (2 р.), 49.20 (2 р.), 2. III 6.23, 7.20, 30.16, 32.22, 34.14, 49.12, 3. III 26.21, 33.7, 41.15, 4. III 38.36, 5. III 53.52, **знаєш** 1. III 45.25, 2. III 7.18, 15.17, 18.16, 29.4, 32.19, 49.16, 3. III 197.3, 4. III 44.10, 53.20, 5. III 9.29, 52.33, 7. III 13.28, 27.18, 42.4, 45.18, 46.24, 47.5, 48.17, **знає** 1. III 14.5, **знає** III 175.1, 322.38, у спол. а) III 87.10, 207.12, 212.40, 311.38, IV 293.12, 293.38, *знає у спол. а)* III 47.2, 48.2, **знаємо** 2. III 17.31, **знаємо** 3. VII (кн. I) 40.14, **знаєте** 2. III 35.8, 36.10, **знаєте** 4. III 342.26, 7. III 175.35, V 68.41, **знав** 2. III 36.12, 3. III 20.12, 6. III 34.8, **знала** 1. III 51.32, 2. III 12.8, 32.10, *поет.* III 21.12, 21.13, 21.15 (2 р.), 45.7, **знали** 2. III 6.6, 33.26.

ЗНАХАР (1). [Кобзарь] (*прокашляв-шись*): коли ще вона була у Туреччині важкою, так їй сказав арменський **знахар**, що вона родить дочку III 41.8.

ЗНАХУРКА (4). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* **знахурка** III 129.8, 130.31, *З.* **знахурку** III 129.8, *О.* за **знахурою** III 129.5.

ЗНАЧИТЬ (1). Див. осн.

◇ **значить** III 84.30.

ЗНИВЕЧИТИ (1), **ІЗНИВЕЧИТИ** (2). Андрій начал розташовуват торбу с провиантом и, вынимая баранину, проговорил: — Понапрасну тилько добро **знивечили**. VI 64.21. А! боже мий з тобою! .. Кожух **изнивечиш**! III 173.14. Див. *ще осн.*

◇ **знивечили** V 64.21, **изнивечу** III 173.15, **изнивечиш** III 173.14.

ЗНОВУ (2), **ЗНОВ** (2). Див. осн.

◇ **знову** III 49.9, 333.9, **знов** III 11.11, 47.27.

ЗНУЩАТИСЯ, ЗНУЩАТЬСЯ (5). Див. осн.

◇ **знущатися** III 20.9, 36.26, **знущються** III 22.30, 22.32, **знущються** III 110.36.

ЗНЯТИ (1). Див. осн. 2.

◇ **зняміть** III 51.24.

ЗО ДИВ. 3.

ЗОВСІМ (3). Див. осн.

◇ **зовсім** III 12.20, 13.9, 36.12.

ЗОГНУТИ (1). У приказці. [Стеха]: Негріте залізо не **зогнеш**. А якби не крився та порявсь б зо мною огак тижнів за два до свят, то певна уже була б річ. III 5.13. Див. *ще осн.*

ЗОЗУЛЕНЬКИ (1). *Перен. Пестливе звертання до дівчат.* [Хозяйка] (*выры-*

ваясь): Ох, мої **зозуленьки**! По старості літ мені б і не подобало [танцювати]. III 39.7. Див. *ще осн.* **ЗОЗУЛЕНЬКА**.

ЗОЗУЛЕЧКА (1). *Перен. Пестливе звертання до дівчини.* [Стеха] (*падає коло Галі зомлілої*): Прокінься, моя **зозулечко**, моя ластівочко! III 51.33.

ЗОЛОТИЙ (3). Див. осн. 1.

◇ *Одн. З.* **золотий** III 29.4, *М.* (на) **золотім** III 46.11, *Мн. Н.* **золотії** III 39.2.

ЗОЛОТО (3). Див. осн. 2.—3.

◇ *Одн. Р.* **золота** 3. III 29.5, *З.* в **золото** 2. III 46.11, *О.* **золотом** 2. III 51.2.

ЗОПСУВАТИ (1). Див. осн.

◇ **зопсуєш** III 38.11.

ЗОРЯ (8). 1. Див. осн. 1.

2. Див. осн. 2. *Ще повт.* (2). [Хозяйка] (*Покачавши грустно головой, поет*): На **зорі-зорі** я прочулася і сказала так: За Дунай-ріку чорнобривий твій На гнідін коні Полетів орлом!.. III 25.27.

◇ *Одн. Н.* **зоря** 1. III 25.15, 26.8, IV 314.7, *Р.* до **зорі** 2. III 25.17, *М.* на **зорі** 2. III 44.10, *повт.* III 25.27 (2 р.), *Мн. К.* **зорі** 1. *перен.* III 45.1.

ЗОСТАТИСЯ, ЗОСТАТИСЬ (3). *Залишиться.* [Галя]: Я тут **зостанусь**, ніхто не побачить. III 16.33. Див. *ще осн.*

◇ **зостанусь** III 16.33, 45.20, **зостанься** III 37.20.

ЗОСТРІТИСЯ (1). Див. осн. 2.

◇ **зострінешся** VI 66.28.

ЗРОБИТИ, ЗРОБИТЬ (18). Див. осн. 1., 3.

◇ **зробити** 3. III 35.13, **зробить** 1. III 44.13, **зробить** 1. IV 38.10, **зробила** 1. III 41.18, 44.10, **зробили** 1. III 36.33, **зроблю** 1. III 11.11, 11.23, 15.19, *повт.* III 35.19 (2 р.), **зробиш** 1. III 48.20, 3. III 32.18, 35.17, **зробиш** 3. IV 39.31, **зробить** 1. IV 27.140, **зробимо** 1. III 18.9, **зробы** 3. IV 311.1.

ЗРОБИТИСЬ (2). Див. осн. **ЗРОБИТИСЯ** 1.—2.

◇ **зробилось** 1. III 35.8, **зробиться** 2. III 11.7.

ЗРОДУ (1). Див. осн.

◇ **зроду** IV 44.13.

ЗУБИ (1). Див. осн. **ЗУБ**.

◇ *Мн. Д.* **зубам** III 27.10.

ЗУМІТИ (3). Див. осн.

◇ **зумію** III 31.2, **зуміє** III 37.18, **зумій** III 32.34.

ЗУСТРІТИ (2). Див. осн. **ЗОСТРІТИ** 1.

◇ **зустріли** III 34.12, **зустрінеш** III 43.23.

ЗУСТРІЧАТИ (1). Див. осн. **ЗОСТРІЧАТИ**.

◇ **зустрічав** III 47.31.

I

І¹ (149), Я¹ (43). Див. осн. І. 1.—3., П., III. 1, IV.

О І 1. І. III 5.19, 7.22, 10.18, 12.2, 12.15, 13.18, 13.19, 13.21, 14.19, 16.13 (2 р.), 16.17, 17.18, 17.30, 17.33, 18.23, 19.2, 22.10, 24.2, 26.30, 28.10, 30.4, 30.14, 30.31, 36.23, 37.6, 39.18, 41.11, 42.26, 45.8, 46.7, 46.12, 46.27, 46.28, 46.32, 46.36, 47.31, 47.33, 48.25, 51.15, VI 23.7, 76.16, 123.15, 123.16, 123.17, 2. III 13.5, 26.9, 46.27, 3. III 30.15, 33.30, 34.13, 37.33, 43.22, 45.21, 46.16, 46.24, 47.2, 48.14, П. III 5.9 (2 р.), 5.16 (3 р.), 5.17 (2 р.), 13.13 (3 р.), 17.14 (2 р.), 17.21, 17.25 (2 р.), 19.10, 19.11 (3 р.), 29.13, 29.14, 30.13 (2 р.), 37.4 (2 р.), 41.6, 41.13 (2 р.), 41.15, 42.2, 46.10 (3 р.), VI 123.18, III. 1. III 6.8, 10.22, 11.11 (2 р.), 11.16, 11.18, 16.23, 17.17, 17.34, 21.22, 22.8, 26.4, 26.13, 29.21, IV. III 52.2, 53.35, и І. 1. III 80.5, 84.39, 174.41, 180.12, IV 32.3 (2 р.), 32.16 (2 р.), 41.37, 41.42, 280.11, V 66.34, 67.6, 188.15, 188.19, VII (кн. I) 38.24, 38.25, 39.6 (2 р.), 39.32 (2 р.), 40.12, П. III 116.18 (2 р.), 119.13, 176.30 (6 р.), IV 281.31 (2 р.), 289.7 (3 р.), V 67.37 (2 р.), 67.38 (2 р.), VII (кн. I) 39.5, и І. 1. III 5.15, 8.33, 15.19, 17.25, 17.34, 33.26, 51.29, 312.5, 333.9, IV 271.40, 302.16, VI 72.10, VII (кн. I) 39.33, 2. III 174.26, П. III 5.16, 5.17, 32.32 (2 р.), 34.17, 34.18, III. 1. III 5.11, 5.27, 8.13, 8.19, 11.18, 13.15, 13.37, 14.20, 25.10, 26.22, 27.10, 32.12, 34.11, 34.14, 35.11, 36.26, 38.11, 41.12, 43.11, 91.1, IV 36.12, V 23.28, VI 72.22.

І² (123), Я² (55). 1. Див. осн. І. *Ще //Того і гляди* (3). [Хома]: Хіба ти думаєш, що не обридне цілісінський вік дивиться на тебе одну?... Того і гляди, що розлюбить. III 14.32 //То то бо і (й) є (2). [Хома]: А як же я сам тобі все добро віддам, тоді що буде?... То то бо і є, дурочка ти безсеревна! III 10.31 //Чому ж і ні (І). [Хома]: А ти й повірила! [Стеха]: А чому ж і ні? вона така добренька. III 10.28

2.—4. Див. осн. 2.—4.

О І 1. III 5.10, 5.21, 5.26, 7.14, 7.29, 8.9, 10.11, 10.28, 10.31, 13.27, 14.22, 14.32, 15.24, 15.31 (2 р.), 15.32, 16.8, 16.21, 17.26, 18.12, 18.33, 20.3, 25.8, 25.9, 25.12, 26.30, 27.5, 29.16, 30.2, 30.5, 30.29, 30.36, 31.24, 33.19, 33.28, 34.17, 34.33, 34.34, 34.38, 35.29, 35.30, 36.12, 36.17, 36.18, 36.30, 37.20, 39.7, 40.2, 41.10, 42.8, 45.23, 45.24, 49.6, 2. III 6.21, 8.19, 10.21, 11.6, 11.7, 14.25, 15.15, 15.20, 16.18, 17.28, 23.31, 26.11, 27.11, 30.5, 32.24, 32.37, 46.14, 46.26, 47.21, 48.5, 48.22, 3. III 11.16, 17.8, 18.29, 20.5, 20.22, 22.9, 22.10, 28.2, 29.10, 30.3, 30.11, 30.18, 31.2, 37.23, 43.8, 48.10, 4. III 5.12, 25.6, и І. III 80.17, 128.14, 131.30, 168.24, 175.1, 177.10, IV 41.15, 45.16, 271.33, 271.34, 282.3, V 64.22 (2 р.), VII (кн. I) 40.13, 2. III 87.17, 181.28, 196.39, IV 263.21, 3. III 77.39, 78.9, 84.15, 84.28, 85.9, 173.22, IV 271.36, 289.7, 295.13, V 67.29, VI 184.37, 4. IV 41.39, 282.9, и І. 1. III 5.23, 5.26, 6.2, 6.6, 6.18, 8.11, 10.17, 10.26, 12.13, 12.23, 12.28, 14.9, 14.24, 14.25, 15.4, 15.13, 15.19, 17.15, 17.24, 18.16, 23.18, 25.7, 29.10, 29.32, 30.27, 34.19, 37.10, 38.26, 42.24, 45.7, 48.20, 48.22, 51.36, 174.42, V 67.41,

136.18, 2. III 10.22, 14.5, 14.28, 16.12, 20.14, 23.31, 27.30, 29.24 (2 р.), 31.38, 32.25, 33.32, 34.10, 41.24, IV 37.10, 3. III 13.15, 16.2, 18.24, 4. III 13.11.

І³ (3). Див. осн. *Ще повт.* (2). [Стеха]: Дівці дівку недовго збить з пантелику, а ще таку, як моя панночка — і-і! III 5.24.

О и IV 44.13, и-і III 5.24.

ІВАН (6). Див. осн.

О *Одн. Н.* Иван IV 289.8, и назві IV 238.37, Д. Ивану IV 289.6, З. Ивана III 87.34, К. Иване зверт. IV 11.29, Иван зверт. III 21.8.

ІВАНИЦЯ (2). Вот мы и приехали в село *Иваныцю*. III 196.35. Возница наш в продолжение всей дороги от Прилуки до *Иваныци* и во время разговора моего с мужиком все молчал. III 197.19.

ІВАСЬ (1). Див. осн.

О *Одн. З.* про Ивася IV 237.39.

ІЗ дати. 3.

ІЗВІДАТИ (1). *Зазнати*. [Назар]: Та і я *ізвідав* горе III 30.18.

ІЗІЯТИ див. ЗІЙТИ.

ІЗНІВЕЧИТИ див. ЗНІВЕЧИТИ.

ІНДИК (2). Див. осн. ІНДИКИ.

О *Одн. З.* индыка III 152.43, *Мн. З.* индыков III 179.28.

ІНОДІ (1). Див. осн.

О *иноді* III 29.21.

ІНІШІЙ (4). Див. осн. 1.—2.

О *Одн. Н.* иняша 2. IV 40.38, Д. іншому 1. III 33.32, 2. III 5.23, О. іншим 1. III 22.24.

ІСКРЕННІЙ (1). Див. осн.

О *Мн. Н.* искренні VI 123.19.

ІСПІД (1). *Прийм. з род. відм.* [Назар]: Я, Назар Стодоля!.. той самий, якого ти знав ще з тієї пори, як він тебе вирвав *іспід* ножа гайдамаки! III 20.13.

ІТИ (33), ИТИ (15). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

3. Див. осн. 3. *Ще у приказці* (1). —То-то,—говорю ему по-царски,—не хвалиться було, *йдучи* на рать... III 312.9.

О *іти* 2. III 30.29, *йти* 2. III 28.19, *иду* 1. III 178.15, *йду* 1. III 168.15, *йде* 1. III 168.14, 2. III 43.25, *іде* 1. III 17.18, 3. III 9.9, 26.23, 33.8, *іде* 1. *повт.* V 65.30 (2 р.), 2. III 168.27, 168.28, 3. *повт.* III 131.26 (2 р.), *йде* 3. III 26.12, у *спол.* III 16.16, *ідемо* 1. III 17.14, *йдуть* 1. III 130.10, *йдуть* 2. III 23.10, 3. III 37.13, *ишов* 1. IV 40.31, *ишли* 1. IV 41.2, *йшли* 1. III 311.34, *иди* 2. III 12.17, 16.5, 38.7, 53.21, *повт.* III 12.30 (2 р.), 53.20 (2 р.), *иди* 2. III 77.39, *иди* IV 41.42, 272.6, *повт.* III 105.37 (2 р.), 3. *повт.* III 131.33 (2 р.), *йди* 2. III 168.24, 3. IV 45.15, V 65.38, *идить* 2. V 65.34, *йдуци*. 1. III 130.11, V 65.28, 3. у *приказці* III 312.9.

ІШ (1). *Вигук, що виражає докір.*
[Хома]: Іш ти, мужичка! Куди кирпу гне!
ІІІ 13.7.

ІЩЕ див. ЩЕ.

І

ІЗДИТЬ (1). *Див. осн. ІЗДИТИ.*

◇ *издыть* ІІІ 196.39.

ІЙ-БОГУ (6). *Див. осн. ЄЙ-БОГУ.*

◇ *йй-богу* ІІІ 7.22, 11.23, 11.24, 11.26, 21.15, *у спол.* ІІІ 38.23.

ІСТИ (7). *Див. осн. 1.*

◇ *істи* ІІІ 36.18, 40.17, *ім* ІІІ 17.20, *ість* ІІІ 41.5, 41.11, 41.12 (2 р.).

ІСТІВНЕ (1). *Субст.* [Стеха]: Рибка, м'ясо, баранина, свинина, ковбаса, вишнівка, слив'янка, мед, венгерське — усе, тут і істівне, і випити. ІІІ 5.9.

ІХАТЬ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *іхать* ІІІ 38.17.

Й

Й¹ *див. І¹.*

Й² *див. І².*

ЙТИ *див. ІТИ.*

К

К (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *к* 1. VI 23.9, 2. ІІІ 30.4.

КАГАНЕЦЬ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. каганець* IV 48.8, 48.12, *З. каганець* ІІІ 109.42, IV 48.6.

КАЗАТИ, КАЗАТЬ (38). *Див. осн. Ще у приказці* (1). [Стеха]: Казав пан — кожух дам, та й слово його тепле. ІІІ 11.18.

◆ *У спол. а), б).* *Див. осн. у спол. а), б).* *Ще у спол. в)* що не **кажи** (1). [Хоззяйка]: Ні, що не **кажи**, а світ перемінився. ІІІ 25.8.

◇ *казать у спол. а)* ІІІ 12.14, *кажу* ІІІ 7.16, 11.24, 15.4, 17.15, 29.10, 38.5, V 65.27, *кажеш* ІІІ 29.26, *каже* ІІІ 5.21, 10.23, 14.4, 17.28, 29.5, 29.20, 34.7, *кажемо* ІІІ 17.26, *кажуть* ІІІ 5.25, 16.25, *казав* ІІІ 28.4, *у приказці* ІІІ 11.18, *казала* ІІІ 12.26, 14.9, 45.1, 45.2, VII (кн. II) 20.12, *казало образи*. ІІІ 22.10, *кажи* ІІІ 23.6 (2 р.), 29.13, 31.33, 46.16, IV 39.37, *повт.* ІІІ 40.34 (2 р.), *у спол. в)* ІІІ 25.8, *кажіть* ІІІ 17.37, *кажучи у спол. б)* ІІІ 174.37.

КАЗКА (7). *Див. осн. Ще повт.* (4). (*Виходит кобзарь*).. [Голоса]: Казку! Казку! ІІІ 39.28.

◇ *Одн. З. казку* ІІІ 40.2, 40.5 (2 р.), *повт.* ІІІ 39.28 (2 р.), 39.35 (2 р.).

КАЗНА-ЩО (2). [Галя]: Каже [Стеха], буцім то старі... та ні, не скажу, далєбі не скажу, бо **казна-що!** ІІІ 14.5. [Гнат]: А ти й справді баба... **казна** за **чим** вбиваєшся. ІІІ 29.32.

КАЗОЧКА (2). *Пестл. до казка.* [Кобзарь]: Хочеш **казочку**, хочеш **пєсьнюку**, що любиш. ІІІ 39.26. *У прикл. спол.* **казочка-страховиночка** (1). [Стеха]: Ну лишень... **казочку-страховиночку**, щоб цілу ніч не заснулось. ІІІ 39.23.

КАЙДАНИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Мн. З. в кайдани* ІІІ 180.12.

КАЛАМАР (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. З. каламарь* ІІІ 171.5.

КАЛАЧІ (2). [Хоззяйка]: Ох, ох! старі, старі! Сидить би вам тільки на печі та жувать **калачі** ІІІ 26.20. Э... э, жули, Чужим дитям дули, А нашому **калачи**, Щоб спало вдень і вночі. ІІІ 84.38.

КАЛІПСО (1). *Німфа, персонаж старогрецької міфології.* Телемак на острові Каліпсы. IX 29.16.

КАМЕНЮКА (1). [Назар]: Ти бачиш, у неї є серце, і ти замість його кладеш **каменюку**. ІІІ 22.9.

КАМІНЬ (7). 1. *Див. осн. 1.*

2. *Перен. Про жорстоку, бездушну людину* (2). [Назар]: Нема у тебе серця, **камінь** ти! ІІІ 29.35.

◇ *Одн. Н. камінь* 2. ІІІ 23.27, 29.35, *М. на камені* 1. ІІІ 218.14, IV 237.14, 241.18, *Мн. З. камені* 1. ІІІ 182.41, *О. з камяня* 1. ІІІ 183.2.

КАНІВ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р. коло Канєва* X 45.11.

КАПЛИЦЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р. каплицы* IV 205.26.

КАРА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З. кару* VII (кн. I) 38.26.

КАРБОВАНЕЦЬ (10). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. карбованець* ІІІ 150.30, *карбованець* IV 30.9, *Р. карбованца* IV 31.9, 31.39, 32.33, 211.24, *З. карбованець* ІІІ 108.41, IV 35.26, *на карбованець* ІІІ 104.43, *Мн. О. карбованцями* IV 33.21.

КАРИЙ (3). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н. карі* ІІІ 44.35, *З. (в) карі* ІІІ 8.17, *М. (на) карих* ІІІ 13.20.

КАРООКИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. кароокий* ІІІ 61.8, 62.6.

КАРПЕТКА (1). Я, кажется, **карпетку** вязала. ІІІ 180.8.

КАРТИ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З. в карты* IV 281.31.

КАТ (4). *Див. осн. 2. Ще зверт.* (1). [Гая]: Тату, тату, **кате** мій! Я розірву тебе,—я десь і ніч плакатимусь на тебе! III 51.15.

◆ *У спол. кат його возьмн. Лайл.* (1). Как бо его зовут, того помищика, **кат** ёго возьмы? IV 45.38.

◇ *Одн. Н. кат 2. III 23.29, у спол. IV 45.38, Р. ката III 23.31, К. кате зверт. III 51.15.*

КАТЕРИНА (20). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. Катерина III 186.29, 187.1, 187.32, 187.37, 188.3, 188.16, 188.33, 189.7, 190.27, 190.40, Д. Катерине III 169.3, 182.20, к Катерине III 189.19, З. Катерину III 169.5, 190.11, К. Катерино зверт. III 33.30, 186.36, Катерино зверт. III 130.27, 215.28, Катерина зверт. III 190.41.*

КАТРУСЯ (28). *Див. осн. Ще повт.* (2). А Катруся, моя бедная Катруся! III 182.26. *Зверт.* (2). — Катрусю! — говорю, — сердце мое III 189.17. *Повт., зверт.* (2). — Катрусю! Катрусю! — кричу я. III 189.34.

◇ *Одн. Н. Катруся III 179.4, 179.23, 180.9, 184.3, 186.7, 186.12, 186.18, 186.28, 186.37, 187.8, 190.22, повт. III 182.26 (2 р.), Р. Катруси III 186.34, Д. Катрусю III 185.37, 187.26, Катруси III 189.32, З. Катрусю III 179.21, 180.32, 189.20, О. с Катрусей III 178.39, 180.20, 182.31, 190.13, К. Катрусю зверт. III 189.17, 189.35, повт., зверт. III 189.34 (2 р.).*

КАТРА (11). *Див. осн. Ще повт., зверт.* (2). [Гнат]: Катре, Катре! А погляди, що се на місяці? III 35.32.

◇ *Одн. Н. Катря III 107.34, 108.5, 108.11, 108.15, Д. Катре III 108.3, 108.32, О. с Катрею III 168.4, К. Катре зверт. III 107.30, 107.35, повт., зверт. III 35.32 (2 р.).*

КАХЛЯ (1). [В толпе]: А щоб повірили, так принеси цеглинку, або **кахлю** з груби, або що хочеш, тільки з корчми. III 42.13.

КАЧАНОВКА (11). *Див. осн. КАЧАНИВКА.*

◇ *Одн. Р. из Качановки III 205.24, 249.18, З. в Качановку III 231.28, 246.18, 246.31, 249.13, 250.9, М. в Качановке III 230.34, 231.14, 249.24, 250.11.*

КВАРТА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. кварта III 33.32, З. квартиру III 310.23, IV 41.39, О. за квартию IV 41.7*

КВАС (1). коли хочеш яблук или дудь, то сам сходи в лѣх. Та заодно нато-чи и грушевого квасу. III 85.10.

КВАТИРУВАТИ (1). У самий Франци два года **кватурували**. III 311.30.

КВАША (1). От продолжительного дождя дустая грязь превратилась в настоящую **квашу**, как выразился недовольный Трохим. IV 214.9.

КВИЛИТИ (2). *У прикл. спол. квилити-проквильяти.* На моря сыньому, на камени билому Ясный сокол **квыльте**-проквыляе... III 218.15. *Див. ще осн.*

◇ *квыльте III 218.15, IV 237.15.*

КВИТЕНЬ (1). Н. Я. Макарову на память Т. Шевченко 1860 **квитня** 12. X 34.15.

КЕ (1). *У знач. «дай».* [Гнат]: А поки — **ке** нам чогонебудь такого, для чого чарки роблять III 27.9.

КЕПКУВАТИ (1). [Назар]: Скажи [Хома], що чуло, що казало твоє серце, коли тобою **кепкували**? III 22.11. *Див. ще осн.*

КИВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *кивали III 345.12.*

КИЇ (1). *Див. осн. КИЙ.*

◇ *Мн. О. киями III 50.6.*

КИЇВ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. М. у Києви VII (кн.1) 38.7, 40.33.*

КИЛИМ (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р. поверх кильма III 175.4, З. кильм III 89.35, 90.21, на кильм III 89.35, О. кильмом III 81.33, IV 245.22.*

КИЛИМОК (1). *Змениш до килим.* Вынесла Марта сначала скамейку, покрытую **кильмом**, и поставила ее перед мужем III 79.41.

КИНУТИ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *кинеш 2. VI 71.19, кинь 1. III 21.27, киньте 2. III 52.18*

КИП'ЯЧИЙ (1). [Гнат]: Він тебе **кип'ячою** смолою напоїть! III 23.19.

КИРЕЛІВКА (3). *Див. осн. КЕРЕЛІВКА.*

◇ *Одн. З. в Киреливку III 168.15, 168.16, М. в Киреливці III 168.13.*

КИРЕЯ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З. кирею III 44.18, М. в кирее III 348.36*

КИРИК (3). [Хозяйка]: Стехо! Ти звала **Кирика**? III 34.36. [Стеха]: А де ж наш **Кирик**? III 39.21. А прислуги только и есть, что одна наймичка Гапка да наймт **Кирик**. IV 46.36.

КИРПА (1). *У спол. кирпу гнути.* [Хома]: Куди **кирпу** гне! Стривай!.. Думай собі, голубко, та гадай, що ... а воно зовсім не так буде. III 13.7. *Див. ще осн. 1.*

КИРША (1). Катруся книжку читала.. про какого-то запорожця **Киршу**. III 180.10.

КИТАЙКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* китайкою III 47.33.

КИЧАТИЙ (4). Нехай би сей Кичатий був парубок, а то ж уже старий чоловік... III 26.14. Ми прочули, що у пана Кичатого весілля буде, так і прийшли сюди. III 37.33.

◇ *Одн. Н.* Кичатий III 26.14, 36.30, *Р.* Кичатого III 38.19, у Кичатого III 37.33.

КИЧКА (1). Однажды, приехавши славные запорожцы на подворье свое в Киев провожать товарища своего Ярмолу Кичку в Межигорский монастырь, устроили брату приличное прощание со светом IV 16.24.

КИШЕНЯ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* в кишені III 32.4, в кишени IV 41.35.

КІЯНИ (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* кияне V 78.19, кіяни VII (кн. II) 33.16.

КІМНАТА (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* у кімнату III 16.30, 16.33, 17.34.

КІНЕЦЬ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* кінець 2. III 17.36, *Р.* з кінця 1. III 10.21.

КІНЬ (10). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* коня III 87.37, *М.* на коні III 26.1, 45.22, *Мн. Н.* коні III 43.18, 47.2, *Р.* коней III 43.8, *З.* коней III 120.42, кони IV 229.13, 289.6, *М.* на конях III 53.24.

КІШ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* коша IV 208.21.

КІШКА (1). У назві твору. У Гомера ничего нет похожего на наши исторические думы-эпопеи, как например дума. «Самойло Кишка» IV 238.39.

КЛАДИ (1). [Сват]: Говорить [князь] нам такі речі: «...чого душа ваша забажа, усе просіте, усе дам: хоч десять городів, або тридів'ять кладів, або чого хочете». III 17.23.

КЛАДОВИЩЕ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* через кладовище III 183.2, *М.* на кладовищі X 28.5.

КЛАНЯТИСЯ, КЛАНЯТИСЬ (5). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Кланяюся* 1. VI 123.18, *кланяєшся* 2. III 23.17, *кланяється* 2. III 23.18, *кланявся* 2. III 23.7, *кланятимуться* 2. III 13.15.

КЛАСТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *кладеш образи*. III 22.9.

КЛАСТИСЯ (1). *Лягати спати.*—Чи вы вечерялы?—спросил он меня внезапно.—Вечерял,—отвечал я.—Кладитесь ж з богом та спить. IV 304.7.

КЛЕЧАЛЬНИЙ (1). У *спол.* *клечальна* субота. *Рел.*—Никифоре, не отслужить ли нам в следующую субботу панихиду по утопленнице?—...Только нужно будет подождать до *клечальной* субботы. IV 13.17. *Див. ще осн.*

КЛИКАТИ (3). *Див. осн. 1. Ще повт.*

(2). [Гая]: Добривечір, батюшка!.. Ви мене кликали, чи шо? [Хома]: Та кликав, кликав. III 13.26.

◇ *кликав повт.* III 13.26 (2 р.), *кликали* III 13.24.

КЛИКНУТИ (1). *Див. осн. КЛИКНУТЬ.*

◇ *кликну* III 16.31.

КЛИМ (1).—А я пошлю *Клыма* за Притулюхою. IV 11.43.

КЛУНЯ (19). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* клуня III 167.8, 189.13, 189.18, 190.5, *Р.* из клуни III 102.36, *кромє клуни* III 220.27, *около клуни* III 169.12, 187.40, *З.* клуню III 79.5, 212.30, в (у) клуню III 126.37, 128.19, 187.37, на клуню III 189.15, *О.* за клунею III 79.7, 167.9, *М.* в клуне III 102.19, в клуни IV 301.26, *Мн. О.* клунями IV 243.38.

КЛЮЧНИЦЯ (8). [Стеха]: Де мені, *ключниці*, відати про панські діла? III 7.20.

◇ *Одн. Н.* ключниця III 32.30, 32.34, *Д.* ключниці III 7.20, 32.9, *З.* ключницю III 32.14, *О.* ключницею III 35.26, з *ключницею* III 32.2, *Мн. З.* в *ключницю* III 26.15.

КНИШ (5). Он молча отворил висевшее на стене что-то вроде шкафа и вынул оттуда тоже что-то вроде пирога. Это был черствый *кныш* с постным маслом. IV 223.9.

◇ *Одн. Н.* кныш IV 223.9, *Р.* кныша IV 223.10, 223.40, *З.* кныш III 171.19, *О.* кнышом IV 223.12.

КНЯГИНЯ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* княгиня 2. III 352.32, *Д.* княгине 2. X 22.5, *З.* про княгиню 1. III 175.33.

КНЯЖА (1). *Див. осн. КНЯЖАТА.*

◇ *Одн. Н.* княжа III 174.32.

КНЯЗЬ (6). *Про парубка. Фольк.* [Сват]: Пробі, оддайте нашому *князю* кунницю, вашу красну дівицю. III 17.36. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Н.* князь III 17.18, 17.28, *Р.* у князя III 352.32, *Д.* князю III 17.26, 17.36, *З.* князя III 18.29.

КОБЗА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* кобзу III 218.21.

КОБЗАР (13). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *Одн. Н.* кобзар 1. III 12.12, 37.4, 3. X 26.42, кобзарь III 218.21, IV 237.26, 237.30, *Р.* от кобзаря 1. IV 238.42, *З.* кобзаря 1. IV 282.2, 2. V 28.39, 169.17, про кобзаря 1. III 34.33, *Мн. Н.* кобзари 1. III 61.11, *О.* с кобзарями 1. V 10.9.

КОВАЛЕНКО (1). Выйды, Грыцько, на улышко І ты, Коваленку, Постоймо пид вербою Вкупочи тыхенько. III 78.9.

КОВБАСА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. ковбаса* III 5.8.

КОВІНЬКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. ковинька* V 67.30.

КОВШОВАТА (1). *Назва містечка.* Ночує [берлин].. в Ковшоватий. IV 221.36.

КОДАК (1). *Назва містечка.* [Назар]: Знаєш, як приїдемо ми у **Кодак**, ..мерщій у церкву, повінчаємось. III 46.25.

КОЖУХ (3). *Див. осн. Ще у приказці* (1). [Стеха]: Казав пан — **кожух** дам, та й слово його тепле. III 11.18.

◇ *Одн. К. кожух* III 173.12, 173.14, у *приказці* III 11.18.

КОЗА (3). *Див. осн. Ще у приказці* (2). [Назар]: не бався тут, іди швидше. [Гнат]: Поспіємо ще з **козами** на торг. III 38.10.

◇ *Одн. Н. коза* III 5.20, *Д. козі у приказці* III 11.11, *Мн. О. з козами у приказці* III 38.10.

КОЗАК (30). 1. *Див. осн. 1. Ще у прикл. спол. козак-стихотворець* (3). Настоящий офицер той **козак-стихотворець** IV 52.1. У *прикл. спол., у назві твору* (1). Они.. ввечеру ходили в театр и видели там, как представляли «**Козака-стихотворца**» IV 51.41.

2.—3. *Див. осн. 2.—3.*

◇ *Одн. Н. козак 1. у прикл. спол.* IV 52.1, 52.20, 2. III 28.33, 42.22, 48.14, *Р. до козака 1. у прикл. спол.* IV 52.8, *Д. козаками 2. X* 26.27, 26.42, *козаку 2. III* 28.23, 29.6, 3. III 8.13, *З. козака 1. у прикл. спол., у назві* IV 51.41, 2. III 8.28, *О. козаком 2. III* 33.12, з *козаком 2. III* 28.9, *К. козаке 1. зверт., у назві* IV 208.20, 2. *зверт. III* 48.14, *Мн. Н. козаки 1. III* 17.12, 17.14, 26.4, 47.32, 2. III 19.15, 36.25, 38.26, 38.33, 3. III 8.8, *З. про козаків 2. III* 46.30, *О. з козаками 2. III* 12.27, 26.13, *К. козаки зверт. 2. III* 38.18.

КОЗАКУВАТИЙ (1). *Молодцоватий.* Козакуватий дід. X 46.30.

КОЗАЦЬКИЙ (6). *Див. осн. 1., 2., 4.*

◇ *Одн. З. козацький 1. III* 8.23, 2. III 52.33, (за) *козацьку 2. III* 28.10, *О. (перед) козацькою 4. III* 46.31, *М. (в) козацький 1. III* 48.12, *Мн. З. (про) козацькі 2. III* 46.29.

КОЗАЧЕНЬКО (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н. козаченько* V 43.13.

КОЗАЧИНА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Д. к козачине* V 160.11.

КОЗАЧОК (23). 1. *Зменш. до козак 1.* (1). Уже я добрався до маленьких **козачков** [на малюнку], .. как позади меня отворилась дверь. V 226.42.

2. *Хлопчик-слуга у панському будинку* (18). Грязный **козачок** вошел в комнату и сказал, что барин с барыней меня ждут

обедать. IV 240.39. Польские помещики бывшего времени содержали **козачков**, кроме лакейства, еще в качестве музыкантов и танцоров. V 226.6. У *порівн. (1).* А Прохор-то, старый немощный Прохор! Словно **козачок** покоёвый, так и бегаёт взад и вперед. IV 290.22. У *прикл. спол.* Климка-а-**козачок** (1). Я вполне был уверен, что Климка-а-**козачок** — не кто иной, как наша Варочка. III 343.37.

3. *Назва танцю* (4). [Гнат]: Ануте ж! Учиствуйте запорозького **козачка**. III 38.3.

◇ *Одн. Н. козачок 2. III* 343.15, 343.16, 343.20, IV 240.39, 242.12, 257.27, у *порівн. IV* 290.22, у *прикл. спол. III* 343.37, *Р. козачка 2. V* 188.7, 3. III 38.3, 38.11, IV 271.13, 271.18, *Д. козачку 2. IV* 257.27, *З. на козачка 2. V* 226.13, *О. козачком 2. III* 142.3, *Мн. Н. козаки 2. V* 226.7, *Р. козачков 2. V* 226.1, до *козачков 1. V* 226.42, *З. козачков 2. V* 226.3, 226.6, в *козаки 2. V* 188.7, 225.50.

КОЗЕЛЕЦЬ (14). Город Козелец не отличается своею физиономиею от протчих своих собратий, поветовых малороссийских городов. III 172.13.

◇ *Одн. Н. Козелец III* 172.13, *Р. из Козельца III* 172.10, 179.35, 180.41, 182.28, 183.31, 191.5, от *Козельца III* 172.22, *З. Козелец III* 184.1, в *Козелец III* 179.40, 185.30, 187.16, *М. в Козельце III* 172.25, 172.28.

КОЗИР (1). У *прикл. спол. козир-дівка — енергійна, метка дівчина.* [Голося]: От дівка голінна, так так!.. [Хозяйка]: Вже **козир-дівка**, не вам рівня. III 42.24.

КОЛИ¹ (46). *Див. осн. 1.—4.*

◇ *коли 1. III* 8.37, 11.2, 11.16, 16.9, 18.16, 21.21, 22.7, 23.7, 23.8, 23.9, 26.22, 27.5, 29.10, 34.7, 34.8, 35.11, 35.21, 40.5, 40.25, 41.30, 44.32, 46.13, 48.32, 49.11, 50.15, 53.29, 83.24, 2. III 5.9, 16.19, 3. III 8.24, 11.7, 11.13, 22.11, 25.5, 36.15, 41.7, 45.18, 45.20, 4. III 49.12, *колы 1. III* 168.16, 168.23, 174.26, IV 281.32, V 67.36, VII (кн. 1) 38.24, 39.33.

КОЛИ² (8). *Див. осн. 1., 2., 5.*

◇ *коли 1. III* 9.7, 44.29, 49.12, 2. III 8.22, 8.23, 14.22, 5. III 5.11, 44.27.

КОЛИ-НЕБУДЬ (4). *Див. осн.*

◇ *колинебудь III* 22.10, 29.27, 31.37, 46.13.

КОЛИСКА (8). *Див. осн. Ще у прикл. спол. скороспелка-колиска* (1). ребенок заснул в своей скороспелке-**колыске** III 81.27.

◇ *Одн. Р. из колыски III* 98.16, *Д. к колыске III* 87.29, *З. колыську III* 81.23, на *колыску III* 83.42, *М. в колыске III* 83.12, 90.22, у *прикл. спол. III* 81.24, о *колыске III* 90.12.

КОЛИСЬ (6). *Див. осн. 1.*

◇ *колись III* 22.9, 30.4, 30.10, *колысь III* 174.40, 178.4, IV 282.2.

КОЛИХАТЬ (1). *Див. осн.*

◇ *колыхать* III 84.35.

КОЛІНА (2). *У спол.* стати (ставати) на **коліна** (2). [Галія]: Ходім додому, розбудимо його, станем перед їм на **коліна**... III 47.7. [Назар]: Хіба ж я його не просив, хіба ж не ставав перед ним на **коліна**! III 47.9. *Див. ще осн. 1.*

КОЛО (8). *Див. осн. 1.*

◇ *коло* III 74.6, 131.35, 178.16, IV 46.26, V 67.36, VII (кн. I) 38.24, 52.35, X 45.11.

КОЛЮЧИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* колючим V 23.29.

КОЛЯДКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* колядка III 19.16.

КОЛЯДУВАТИ, КОЛЯДУВАТЬ (5). *Див. осн.*

◇ *колядувати* III 16.6, *колядувать* III 32.35, *колядують* III 5.11, 19.15, 25.8.

КОЛЯСКА (1).— Что проиграл? — спросил я входящего Прохора.— И кони, и **коляску**, и Корний. IV 289.6.

КОМІР (1). Лукия шила своєму сину.. белую рубашечку с мережаным **комиром**. III 113.19.

КОМОРА (23). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* *комора* VII (кн. II) 16.4, *Р.* *коморы* III 79.8, *вместо коморы* III 149.4, *из коморы* III 190.27, *от коморы* III 182.19, IV 35.13, *З.* *в комору* III 119.29, 190.21, IV 13.36, *на комору* III 211.17, *М.* *на комори* III 92.6, *в коморе* III 131.6, 190.24, 211.17, IV 25.20, *Мн. Н.* *коморы* III 79.19, 118.19, 119.13, *Р.* *напротинь комор* III 79.8, *от комор* III 88.20, *М.* *в коморах* III 73.10, 176.31, 183.42.

КОНОВЧЕНКО (3). Старик.. начал речитативом заунывную рапсодию про славного лыцаря Ивана **Коновченка**. IV 238.1.

У назві твору (1). У Гомера ничего нет похожего на наши исторические думы-эпопеи, как например дума «Иван **Коновченко**» IV 238.37.

◇ *Одн. Н.* *Коновченко у назві* IV 238.37, *З.* *про Коновченка* IV 237.39, 238.1.

КОПА (7). *Див. осн. 1.* *Ще у приказці* (1). [Назар]: Не бійся! Більш **копи** лиха не буде. III 35.21.

◇ *Одн. Р.* *копи у приказці* III 35.21, *З.* *копу* III 112.12, 122.4, 122.37, 171.20, *Мн. Н.* *копы* III 93.40, *З.* *за копы* III 94.2.

КОПАТИ (2). *Див. осн.*

◇ *копайте* III 53.3, 53.10.

КОПИТАНША (2).— Мовчи ты, **копытанша**! III 312.26.— А по правде сказать, так вона и есть **копытанша**. III 312.33.

КОПИКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* *за копейку* IV 43.36.

КОРЕКТУРА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* *коректура* VI 23.12.

КОРЕЦЬ ¹ (2). [Хома]: ти, Галю, не гуляй, в **корці** меду наливай та гостям піднеси хліба-солі. III 19.1. [Гнат]: О, голінний, завзятий чоловік! В **кірці** води дявола утопить, не то що в Дніпрі. III 33.7.

КОРЕЦЬ ² (2). *Назва містечка.* На полях Волини и Подолни вы часто любуетесь живописными развалинами .. как например в Остроге или **Корце**. В **Корце** даже церковь.. сама собою в развалину превратилась. IV 262.3.

КОРЖ (2). *У приказці.* [Стеха]: Женились? [Хома]: Еге! [Стеха]: На мені? [Хома]: Як **коржа**, так **коржа**! Як спечемо, так і дамо. III 12.2.

КОРНИЙ (4). Пасичнык **Корний** под лавою тоже храпел. IV 44.29.

◇ *Одн. Н.* *Корний* IV 44.29, *З.* *Корния* IV 43.42, 289.6, *О.* *с Корнием* IV 44.25.

КОРОТКИЙ (1). *У прислів'ї.*— Да,— говорил Туман,— даром сказано: волос довгий, а розум **короткий**. III 340.41. *Див. ще осн. 2.*

КОРПУС (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. М.* *в корпусі* IV 38.6.

КОРСУНЬ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* *в Корсуни* X 45.29.

КОРЧМА (59). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* *корчма* III 152.6, 309.7, 309.37, 319.37, *Р.* *корчмы* III 172.32, 309.3, 309.28, 309.36, 309.40, 309.41, 310.9, *до корчмы* III 130.21, 313.9, *для корчмы* III 321.5, *з корчмы* III 42.14, *из корчмы* III 74.19, 313.23, IV 43.11, *крій корчмы* III 32.19, *кромє корчмы* III 213.9, *около корчмы* III 73.18, 73.19, 73.22, 310.1, IV 36.6, *Д.* *к корчме* III 130.17, 152.7, 153.7, 159.41, 243.16, 309.38, IV 43.9, *З.* *корчму* III 32.24, 160.1, 309.3, 347.19, *в (у) корчму* III 37.21, 41.31, 73.28, 73.29, 115.27, 153.15, 157.26, 157.28, 157.35, 206.11, 321.17, IV 46.17, 206.7, *О.* *с корчмой* III 309.12, *М.* *в корчмі* III 47.30, *в корчме* III 115.29, 187.5, 217.35, 309.8, IV 43.15, 46.14, *Мн. Н.* *корчмы* III 74.43, *М.* *в корчмах* III 75.2.

КОРЧМАР (3).— Самое интересное,— сказал я,— из всего моего путешествия — это ваша **корчма** около Эсмани, а особенно **корчмарь**. III 319.37. *У прикл. спол.* **ветеран-корчмарь** (2). В воображении моем грубый ветеран-**корчмарь** переобразился в такого человека-христианина, как дай бог, чтобы [все?] были хоть немного похожи на него. III 347.25. Я смотрел на него не как на простого **корчмаря-вете-**

рана, а как на рыцаря великих нравственных подвигов. III 350.38.

КОС-АРАЛ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* на Кос-Аралі VIII 59.25.

КОТИТСЯ (1). *Див. осн. 2.*

◇ котылся III 204.42

КОТОРИЙ (1), **КОТРИЙ** (1). 1. *Див. осн. 2.*

2. *Займ. неозначений. Який-небудь* (1). [Хозяйка]: Було, як схопить тебе **котрий** [запорожець], так до землі не допустити, так і носити... III 25.12.

◇ *Одн. Н.* котрий 2. III 25.12, *котора* 1. III 37.11.

КОХАНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* кохана IV 273.18.

КОХАНКА (2). [Гнат]: Вона, звісно, виходила до тебе колинебудь пізно ввечером у садок, хоть, може, й не одна? [Назар]: З ключинцею. [Гнат]: Суца **коханка**! III 32.4. Многие солдатики не только **коханками** — детками обзавелись. III 329.33.

КОХАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ кохаєш III 30.3.

КОШАРИ (1). *Див. осн. КОШАРА.*

◇ *Мн. Н.* кошары IV 264.37.

КОШЕНЯ (1). *Перен. Про дівчину. Зневажл., зверт.* [Галя]: Тату, тату! Убий, убий мене! Винна я... [Хома]: Цить, **кошеня** крадене! III 50.24. *Див. ще осн.*

КОШОВИЙ (3). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* кошовый V 5.25, *Р.* от кошового V 14.38, 148.31.

КОШТ (5). Монастырь воздвигнут **коштом** и працею несчастного гетмана Самойловича. III 195.22. Степан Мартынович привез с собою двух маленьких братьев и двух племянников обучать их грамоте на собственный **кошт**. IV 51.6.

◇ *Одн. З.* на кошт IV 51.6, V 64.8, 74.9, *О.* коштом III 195.22, IV 35.42.

КОШУЛЬКА (7). Управитель был добрый старичок, пан **Кошулька**. III 142.1.

◇ *Одн. Н.* Кошулька III 142.1, 142.15, 142.18, 158.23, *Р.* Кошульки III 149.28, у Кошульки III 142.3, *З.* Кошульку III 142.22.

КРАВЕЦЬ (2). И он вручил ему кусок гранатового сукна, примолвля: — Я за **кравцем** Беркою послал уже в город. IV 48.33. У *прикл. спол.* Берко-**кравець** (1). На хуторе встретил их Берко-**кравець** с треугольным аршином в руках. IV 48.41.

КРАДЕНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* крадене III 50.24.

КРАЙ (4). *Див. осн. КРАЙ* 2., 4., у *спол. а).*

◇ *Одн. Р.* до краю 2. III 181.28, *З.* на край 4. III 87.32, у *спол. а)* III 32.35, 43.28.

КРАЛЯ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. З.* кралю у порівн. III 46.11.

КРАМАРІ (1). — Возьмы! возьмы, Лукне [платок]! — прибавила Марта. — Возьмы! Это мы для тебя у московских **крамарей** купили. III 91.37.

КРАМНИЙ (1). *Куплений у крамаря.* Дивчина перевязавше старостам рупняки через плечи, подає зарученому своему на тарильці або **крану**, або самодильну хустку. VII (кн. 1) 39.34.

КРАСАВИЦЯ (1). *Зверт.* [Гнат]: Пропай, сердечко мое, моя розумниця, моя **красавиця**! III 38.20.

КРАСИВИЙ (1). [Гнат]: Чудо не дівка! Розумна і **красива**. III 36.23.

КРАСКІ (1). *Див. осн. КРАСКА.*

◇ *Мн. О.* красками III 46.9.

КРАСНИЙ (5). У *спол.* **красная** (**красна**) дівчина. *Фольк.* [Сват]: тут застряла наша куніця, в вашій хаті **красная** дівця. III 17.35. [Хома]: А за те, щоб ви нас не лякали, буцім ми передержуємо куніцю, або **красну** дівця, вас пов'яжемо. III 18.11. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Н.* красна III 17.20, **красная** III 17.35, *Р.* красної III 17.30, *З.* красну III 17.37, 18.11.

КРАШАНКА (1). *Див. осн. КРАШАНКИ.*

◇ *Одн. Р.* вомисто крашанки X 34.20.

КРАЩЕ (3). *Див. осн.*

◇ *краще* III 14.15, 34.22, 48.17.

КРАЩИЙ (5). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* кращий 1. III 14.17, *Р.* кращого 1. III 32.25, *кращої* 1. III 17.27, 2. III 23.11, *Мн. Н.* краці 1. III 14.32.

КРИМ (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* з (из) Криму III 79.12, 126.32, 128.17.

КРИНИЦЯ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* около крыницы III 119.39, *З.* крыницю III 118.36, *крыницю у назв* V 114.19, *Мн. Р.* из крыниць III 82.19, *М.* в крыницах III 183.23.

КРИТИ (1). *Див. осн. у спол.*

◇ *крий* III 8.21.

КРИТИСЯ (1). *Приховувати свої заміри.* [Стеха]: А якби не **крився** та пораявся

б зо мною отак тижнів за два до свят, то певна уже була б річ III 5.14. *Див. ще осн. 2.*

КРИХТА (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н. крихта* III 29.23.

КРИШЕЧКА (1). *Пестливе звертання до коханої.* [Назар]: Ти змерзла, моя кришечко? III 44.17.

КРІЙ (1). *Прийм. з род. відм. У знач. «біля».* [Гнат]: Гляди ж, зробиш тут усе як треба, а я дождатиму вас **крій** старої корчми. III 32.19.

КРІСЛО (1). [Назар]: Посажу тебе на золотім кріслі, мов красю. III 46.11.

КРОВ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Р. крові* III 53.21.

КРОПИЛО (1). *Перен. Жарт.* Сообщники Искры и Кочубея.. рассуждали о том, что не мешало бы позичить у москаля **кропила** (кнута) для своих непослушных жен. IV 292.15. *Див. ще осн.*

КРОПЛІ (4). После полудня на хутор зашел венгерец с разными **кроплями** и нстучал в окошко. III 93.8. О, как же, от разной болезни есть, разное, всякие **кропли** есть. III 93.26.

◇ *Мн. Н. кропли* III 93.20, 93.21, 93.26, *О. с кроплями* III 93.8.

КРУЖАТИ (2). *Див. осн.*

◇ *кружаєт* III 74.11, *кружуют* III 73.24.

КУДИ (16), **КУДА** (1). *Див. осн. 1.—2.*

◆ *У спол.* (2): а) **куди** тобі (1). [Стеха]: Ах вона триклята баба! Щастя її, що я не знаю тієї гори. [Голос]: А що б ти зробила? [Стеха]: Шо? Задумала б. [Голос]: **Куди** тобі, погане! III 41.22; б) хоч **куди** (1). [Назар]: Чорні уся, шаблю дамаську, пістоль за пояс—і козак хоч **куди**. III 48.14.

◇ *куди* 1. III 13.7, 25.12, 30.21, 30.34, 35.24, 45.36, VII (кн. I) 40.13, 2. III 5.20, 13.7, 28.19, 28.21, 29.25, 53.20, *у спол.* а) III 41.22, *у спол.* б) III 48.14, *куди* 1. IV 287.1, *куда* 1. IV 295.14.

КУЗЬМА (1). *Зверт.* [Гнат]: Кузьма, яким се побитом тут опинились? III 37.25. *Див. ще осн.*

КУЛИНА (2).—Я попрошу еще и Кулыну Ефремовну. Она тоже немка, вот вы и породнитесь. IV 13.3. Карл Осипович.. уехал в город, чтобы известить Кулыну Ефремовну о предстоящем событии. IV 13.9.

КУЛИШ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З. кулиш* III 175.13.

КУНИЦЯ (6). *Перен. Про дівчину.* *Фольк.* [Сват]: говорити [князь] нам такі речі: «..Трапилась мені **кунця**—красна дівця». III 17.20. [Сват]: Пробі, оддайте нашому князю **кунцю**, вашу красну дівця. III 17.37.

◇ *Одн. Н. кунця* III 17.20, 17.35, *Р. кунці* III 17.26, 17.29, *З. кунцю* III 17.37, 18.11.

КУНШТИ (2). *Малюнки, ілюстрації.* Это ничего, что в ней [книге] листы немного потоньше; зато она с **кунштами**. IV 228.19. А вы мне будете рассказывать, что значат эти **куншты**? IV 228.20.

КУНШТИКИ (4). *Див. осн.*

◇ *Мн. О. с кунштыками* V 187.15, 188.2, 225.24, 225.47.

КУПАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ *купайтесь* IV 36.36.

КУПЕЦЬ (2). *Зверт.*—Почем,—говорит,—чумаче, рыба? или соль?—По тому и по тому, господа **купец**. III 92.29. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. К. купец зверт.* III 92.29, 92.31.

КУПИТИ (5). *Див. осн. КУПИТЬ.*

◇ *купила* III 39.15, *купыла* III 87.37, *купылы* III 315.30, *купуш* III 104.43, IV 39.31.

КУРГУЗИЙ (1).—Оце то так!—Настоящий пан в **кургузому** жупани! IV 271.26.

КУРИ (1). [Кобзарь]: Ість вона.. не хліб печений, не **курей**, .. а трощить маленьких дітей. III 41.6.

КУРІННИЙ (1). *Див. осн. у спол.*

◇ *Одн. О. курінним* III 33.2.

КУРИНЬ (6). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н. куринь* VII (кн. II) 5.23, *Р. около куреня* III 109.28, *Д. к куреню* IV 295.11, *З. в куринь* III 109.36, *О. куренем* III 109.21, *с куренем* III 79.14.

КУРКА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. курка* III 112.36, 243.22, IV 44.17, 279.33.

КУРЧАТА (1). *Див. осн. КУРЧА.*

◇ *Мн. Н. курчата* V 66.15.

КУСОК (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З. кусок* III 39.20, *Мн. Н. куски* III 42.2.

КУСОЧОК (1). *Зменш. до кусок.* Зъйж хоть **кусочок** паляницы III 110.22.

КУТОК (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. З. в куток* III 223.17.

КУХОЛЬ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* кухоль III 183.7, в кухоль III 175.35.

КУЦИЙ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* куций 2. IV 9.9.

Л

ЛАВА (27). *Див. осн. ЛАВА*¹.

◇ *Одн. Р.* лавы III 101.22, 101.40, *З.* на лаву III 83.41, 86.23, 93.15, 103.42, 173.35, 319.18, IV 37.32, об лаву III 152.25, 243.29, под лаву III 122.22, *О.* под лавою III 101.15, 121.41, 122.23, IV 44.29, *М.* на лаве III 87.4, 101.12, 101.15, 101.35, 108.22, 321.38, на лави III 86.19, *Мн. Н.* лавы III 137.33, 310.14, IV 245.23, *О.* под лавами III 101.20.

ЛАД (2). *Див. осн. у спол. а).* *Ще у спол. б)* лад дати.— Я тут и без тебе лад да м. III 131.30.

◇ *Одн. Р.* до ладу у спол. а) V 69.1, *З.* лад у спол. б) III 131.30.

ЛАДАН (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на ладан IV 36.11.

ЛАКЕЙ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* лакей IV 282.7, *Мн. М.* в лакеях IV 282.3.

ЛАН (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на лан III 147.27.

ЛАНОВИЙ (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* лановий III 141.26, 158.22, *О.* с лановым III 147.27.

ЛАСКА (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. О.* з ласкою III 19.2.

ЛАСКАВИЙ, ЛАСКАВ (9). *Див. осн. у спол.*

◇ *Одн. Н.* ласкав III 38.10, IV 280.35, ласкава III 18.3, *Мн. Н.* ласкаві III 12.21, 17.19, 26.33, VI 23.7, 23.11, ласкави IV 38.9.

ЛАСКАТИ (1). *Перен. Лаяти.* [Гнат]: Адже ти чув, як ласка хазяйка Стеху за те, що довго бариться? III 32.17.

ЛАСКАТИСЯ (1). *Ластитися.* [Гнат]: І я, дурний, колись любив і к гадинам жінкам ласкався III 30.4.

ЛАСТИТИСЯ (1). [Стеха] (*отходить от стола*): Негріте залізо не зогнеш. А якби не крився та пораявся б зо мною отак тижнів за два до свят, то певна уже була б річ; а то схаменувся на самісінкий свят-вечір та й **ластиться**: «І сяка й така, і добра, і розумна ти, Стехо: поможи!» III 5.16¹

ЛАСТИВКА (2). *Перен. Пестливе звер-*

танця до жінки. [Галя]: Які ж там гості і відкіля?.. Стехо, голубочко, **ластівко** моя! скажи, не муч мене. III 6.25.

◇ *Одн. К.* ластівко III 6.25, 47.4.

ЛАСТИВОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до ластівка.* [Стеха] (*падає коло Галі зомлілої*): Прокинься, моя зозуличко, моя **ластівочко**! III 51.33.

ЛАТИНСЬКИЙ (2). [Гнат]: Дурниця все: і товариство, і любов,— цур їм! .. Одні дурні і діти вірять **латинським** віршам. III 30.14.

◇ *Одн. Н.* латинський III 29.18, *Мн. Д.* латинський III 30.14.

ЛАЩИТИСЯ (1). [Гнат]: я.. нещасніший од твоєї собаки: вона **лащиться** до тебе, а ти її кохаєш; а я?.. III 30.3.

ЛЯТЬ (2). *Див. осн.*

◇ *лять* VI 123.14, *лаю* III 323.38.

ЛЕБІДОЧКА (1). *Перен. Пестливе звертання до жінки.* [Стеха] (*падає коло Галі зомлілої*): моя **лебідочко**! Чи я ж знала, що так станеться? III 51.32.

ЛЕВАДА (7). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* левада III 167.13, *З.* леваду III 167.17, на леваду III 199.6, через леваду III 167.24, 203.41, *О.* левадою III 198.34, за левадою III 167.13.

ЛЕГШЕ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *легше* 1. III 33.12, 2. III 344.21.

ЛЕДАЧИЙ (3). *Див. осн. Ще //Бездіяльний* (1). Да, прогневали ми милосер-

дого господа, не утешил он **ледачую** старість нашу! III 80.25.

◇ *Одн. Д.* леда[чо]му III 88.40, *З.* ледачого III 85.30, *ледачую* III 80.25.

ЛЕДАЩО (4). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* ледащо 1. III 85.24, 85.26, V 176.23, 2. III 21.27.

ЛЕМЕШІ (1). *Назва села.* В шести верстах от г. Козельца, в селе **Лемешах**, в бедной хатке, на сволоке, или балке, читаєш: Сей дом соорудила раба божия Наталия Розумиха. III 172.22.

ЛЕЩИНА (1). Избранная мною дорожка вилясь между старой **лещины** (орешник) IV 283.7.

ЛИСИНА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* лисиною III 26.18.

ЛИСТ (1). *Див. осн. ЛИСТ*¹.

◇ *Одн. Р.* листа IV 29.15.

ЛИСЯНКА (11). *Назва села.* На мой спрос Андрей отвечал, что он.. из села Ризанон, ..колы чувалы, .. а я прибавил,

что не тільки чував, а сам бував и в Лысянці, и в Ризаний V 67.37.

◇ *Одн. Н.* Лысянка IV 224.32, 225.5, 225.10, *Р.* Лысянки IV 224.3, из Лысянки IV 224.24, коло Лысянки V 67.36, от Лысянки IV 205.21, *З.* в Лысянку IV 256.15, *О.* за Лысянкой IV 258.35, *М.* в Лысянці V 67.37, в Лысянке IV 224.7.

ЛИТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ *лилися* III 53.32.

ЛИХВИН (1). *Назва містечка.* В Лихвени. X 44.11.

ЛИХИЙ (4). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* лиха у спол. III 35.13, *лыха у спол.* III 174.26, IV 39.18, *Мн. Н.* лихії III 39.5.

ЛИХО (8). *Див. осн. ЛИХО¹ *1., у спол. 6).* *Ще у приказці* (2). [Назар]: Не бійся! Більш копи лиха не буде. III 35.21. Та цур ий, Микитовна, не згадуй ее, нехай ий лихо снутися III 181.22 // *У спол. (2): в) не згадуй лихом (1).* [Хома]: Оставайсь здоров, приятелю! Не згадуй лихом. III 52.14; *г) лиха матері. Лайл. (1).* [Хома]: Ще, може, й мене обдурить, тоді і остався на віки вічні в дурнях. Та ні, лиха матері! Аби б тільки ти мені своїми хитрощами помогла породнитися з полковником III 13.5.*

◇ *Одн. Н.* лихо III 30.16, *лыхо* III 113.25, *у приказці* III 181.22, *Р.* лиха у приказці III 35.21, *у спол. г) III 13.5, О.* лихом у спол. *в) III 52.14, лыхом у спол. б) III 152.24, 243.28.*

ЛІЩАР (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* лыцаря V 81.33, VII (кн. 1) 39.9, *З.* на лыцаря V 184.6, про лыцаря IV 237.41, *Мн. Р.* лыцарей IV 208.28, *Д.* лыцарям IV 208.23.

ЛИЦАРСЬКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* лыцарским III 153.7.

ЛИШ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *лиш* III 42.28

ЛИШЕНЬ (10). *Див. осн. 1.*

◇ *лишень* III 5.7, 5.9, 5.20, 11.15, 14.19, 17.16, 34.33, 35.22, 39.22, *лышень* III 174.24.

ЛИШЕНЬКО (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* лышенько 2, III 215.29, *Р.* лышенька 1, IV 43.38.

ЛИШЕЧКО (1). *У знач. вигуку. (Стучатся в дверь).* [Галя] (торопливо): Ох, лишечко! Хтось іде! III 9.9.

ЛІЗТИ (2). *Див. осн. 1. Ще образн.*

(1). [Хозяйка]: Як то він дочку свою چه пристроїть? Бач, у полковниці лізе! III 26.18.

◇ *лізти* III 13.18, *лізе образн.* III 26.18.

ЛІП (1). *Тваринний жир.— Чи нема у вас лою* III 109.42. *Див. ще осн.*

ЛІЛЕЯ (1). *Див. осн.*

◇ *лилею у назві* V 155.25.

ЛІРНИК (7). *Див. осн. ЛІРНИКИ.*

◇ *Одн. Н.* лирник IV 237.26, 237.30, 237.37, *Д.* к лирнику IV 239.2, *З.* лирника V 52.21, *М.* на лирнике IV 238.24, *Мн. О.* с лирниками V 10.9.

ЛІТА (5). *Див. осн., у спол. а).*

◇ *Одн. З.* лито VII (кн. 1) 39.30, *Мн. Н.* літа у спол. а) III 26.6, 26.11, *Р.* літ III 39.7, 41.4.

ЛОБУР (1). *Зверт.— Цыть!.. п'яний лобуре!* — проговорила шопотом Марта III 95.6. *Див. ще осн.*

ЛОВИТИСЬ (1). *Див. осн.*

◇ *ловьсь у приказці* III 315.27.

ЛОВЛЯ (1). *У порівн.* С самого ранку на ногах, як той хорт на ловлі! IV 302.21.

ЛОВЦІ (5). *У прикл. спол. ловці-молодці.* [Хома]: Галю! порай же, будь ласкава, що мені робити з оцими ловцями-молодцями. III 18.4. *Зверт. (2).* [Хома]: Бачите ви, ловці-молодці, чого ви натворили? III 18.8.

◇ *Мн. Н.* ловці III 17.32, *Р.* ловців III 18.14, *О.* з ловцями III 18.4, *К.* ловці зверт. III 17.19, 18.8.

ЛОЗИНИ (1). *Див. осн. ЛОЗИНА.*

◇ *Мн. Р.* лозин IV 206.3.

ЛУБНИ (6). *Назва міста.* они, возвращаясь из Полтавы, приехали к усению в Лубны IV 51.40.

◇ *Мн. Р.* Лубен IV 35.43, *З.* в Лубны IV 36.41, 51.40, *М.* в Лубнах IV 36.42, 45.5, 52.2.

ЛУКАВИЙ (4). *Див. осн. Ще повт. (2).* [Хома]: О, я лукавий, лукавий! О, я грішний, проклятий! III 53.24.

◇ *Одн. Н.* лукавий III 53.10, 53.20, *повт.* III 53.24, 53.25.

ЛУКІЯ (179). *Див. осн. Ще зверт. (18).— Ты бога не боньсья, Лукіє?* III 102.39.

◇ *Одн. Н.* Лукія III 78.4, 84.33, 84.40, 85.21, 85.26, 86.14, 86.20, 86.22, 88.18, 90.11, 90.26, 91.4, 91.8, 91.17, 91.38, 91.42, 93.3, 93.15, 93.16, 94.19, 94.40, 95.35, 96.10, 96.32, 97.18, 98.2, 98.15, 98.19, 98.26, 98.43, 99.13, 99.16, 99.36, 99.39, 102.1, 102.7, 102.12, 102.18, 102.19, 102.43, 103.4, 103.7, 103.10, 103.16, 103.28, 103.33, 106.26, 106.33, 107.6, 107.10, 107.14, 107.28, 108.15, 108.16, 108.33, 109.35, 109.40, 110.5, 110.9, 110.20, 110.30, 111.11, 111.16, 111.18, 111.26, 111.36, 111.38, 111.40, 112.3, 112.17, 112.27, 112.31, 113.11, 113.16, 113.17, 113.27, 113.31, 114.3, 114.10, 116.10, 116.15, 116.35, 116.41, 117.3, 117.22, 117.24, 117.37, 117.42, 118.11, 118.42, 119.42, 120.5, 120.19, 120.24, 121.13, 121.15, 121.26, 121.29, 122.10, 122.16, 123.2, 123.4, 123.42, 124.4, 124.11,

125.32, 125.36, 126.39, 127.7, 127.25, 127.28, 127.31, 127.34, 127.39, 128.20, 128.28, 128.33, **Р.** Лукии III 77.20, 77.29, 86.2, 86.13, 96.41, 98.7, 100.37, 100.40, 101.27, 102.2, 102.24, 102.35, 118.28, около Лукии III 85.39, **окроме** Лукии III 119.36, **у** (в) Лукии III 108.12, 126.35, **Д.** Лукии III 90.34, 108.35, 119.28, 121.35, 123.37, 124.38, 127.37, 130.34, **З.** Лукию III 85.13, 86.18, 93.10, 96.4, 96.18, 102.37, 111.42, 114.20, 130.31, на Лукию III 77.31, 85.27, **О.** Лукиєю III 102.11, 103.29, 123.5, за Лукиєю III 125.37, над Лукиєю III 103.24, с Лукией III 94.14, 94.17, **М.** в Лукии III 88.26, **К.** Лукии **зверт.** III 85.24, 85.29, 85.40, 86.3, 86.19, 88.36, 91.1, 91.16, 91.28, 91.36, 92.1, 94.36, 102.39, 103.13, 103.14, 120.41, 122.8, 127.23.

ЛУПАТЬ (1). Див. осн. ЛУПАТИ.

◇ лупать V 122.23.

ЛУЧЧЕ (14). Див. осн. 1., 3.

◇ лучше 1. III 12.13, 15.26, 31.17, 32.9, 35.26, 39.21, 44.13, 3. III 28.7, 30.14, 34.40, 42.29, 47.14, 48.4. V 65.35.

ЛУШНЯ (2). он им рассказывал уже в сотый (раз), как он раз, идучи с Дону, у заднего воза колесо и лушню потерял. III 97.13.

◇ **Одн. З.** лушню III 97.13, **Мн. З.** лушни III 128.23

ЛЮБИЙ (3). Див. осн. 1.

◇ **Одн. Н.** любий VI 122.27, любая IV 274.1, **Д.** любий X 22.5.

ЛЮБИТИ (8). Див. осн. 1., 3.

◇ люблю 1. III 11.8, 52.11, V 54.29, любий 3. III 39.26, любить 1. III 47.7, любив 1. III 30.4, любила 1. III 8.22, любви 1. III 44.27.

ЛЮБО (3). Див. осн. 2.

◇ любо III 8.24, 29.29, 45.27.

ЛЮБОВ (2). Див. осн. 1.

◇ **Одн. Н.** любовь III 10.18, 30.13.

ЛЮБОВАТИСЯ, ЛЮБОВАТИСЬ, ЛЮБОВАТЬСЯ (4). Див. осн.

◇ любоваться III 14.21, буду любоваться III 26.18, любоватимусь III 46.12, любуйтесь III 46.32.

ЛЮДИ (27). Див. осн. 1.—3.

◇ **Мн. Н.** люди 1. III 5.11, 11.13, 13.14, 17.14, 28.2, 28.18, 32.24, 36.15, 53.29, 2. III 345.12, люди 1. III 176.35, 183.15, 184.2, V 65.28, 2. III 110.11, 175.14, 315.27, 339.2, 3. III 174.27, **Д.** людям 1. III 36.19, 173.28, **З.** людей 1. IV 41.38, VII (кн. I) 39.32, **К.** люди 1. **зверт.** III 17.9, 21.21, 38.16, люди 1. **зверт.** III 173.22.

ЛЮДСЬКИЙ (1). Див. осн. 1.

◇ **Одн. З.** людську III 41.6.

ЛЮЛІ (1). Див. осн.

◇ люлі III 84.36.

ЛЮЛЬКА (2). Див. осн. ЛЮЛЬКА¹.

◇ **Одн. З.** люльку III 74.10, 74.19.

ЛЮТИЙ (2). Див. осн. ЛЮТИЙ¹ 1.—2.

◇ **Одн. Н.** лютый 2. III 52.2, люта 1. III 50.26.

ЛЯГТИ (6). Див. осн. 1. *Ще у прислів'ї* (1). [Хома] (*ходить задумавшись*): Не дуже треба площати, бо береженого бог береже, або — як там ще кажуть — рівніш згладиш, тісніш ляжеш. III 16.26.

◆ *У спол. а).* Див. осн. *у спол. а).*

◇ ляжу III 77.43, *у спол. а)* III 128.14, ляжеш *у прислів'ї* III 16.26, ляж III 77.42, 86.19, ляже IV 49.30

ЛЯКАТИ (3). Див. осн.

◇ лякаю III 7.16, лякаєш III 7.14, лякали III 18.11

ЛЯКАТИСЯ (2). Повт. [Назар]: Налпвай швидше горілки, і я вип'ю за твоє здоров'я. Не лякайся, не лякайся, налпвай. III 20.6. Див. *ще осн.*

ЛЯХ (5). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** лях V 67.42, **З.** ляха V 63.38, 69.2, **Мн. Д.** ляхам IV 225.8, **О.** з ляхами V 67.40.

ЛЯЩ (2). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** кроме ляща V 93.11, **З.** ляща V 93.10.

ЛЬОД (1).—А що мы будем робыть з отым мясом?—З яким?—А шо на льоди другий день валяється. V 68.39.

ЛЬОХ (7). Див. осн. 2.

◇ **Одн. Н.** лёх III 79.8, 79.19, **Р.** з льоху III 42.4, от лёху III 88.20, 182.19, **З.** в лёх III 74.8, 85.9.

М

МАБУТЬ (5). Див. осн.

◇ мабуть III 8.24, 18.30, 34.33, IV 282.7, V 67.29.

МАЄТНОСТІ (1). возведен [Галаган] в звання прилучного полковника и одарен великими маєтностями в том же полку. III 222.20.

МАЖА (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** на мажу III 168.16.

МАЗАТИ (1). *Змазувати колеса дьогтем.* Ой вирис я в наймах, в дорози. Та гей!.. Та чужие возы мажучи III 91.25. Див. *ще осн.*

МАЗЕПА (1). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** Мазепы IV 24.29.

МАЙДАН (1). Див. осн.

◇ **Одн. М.** на майдани VII (кн. I) 38.25.

МАЙДАНІВКА (1). Див. осн.

◇ **Одн. О.** за Майдановкою IV 245.2.

МАЙСТЕР (10). Див. осн. 3. *Ще повт.* (3).—Майстер! Майстер! Гарасым май-

стер! — повторяли они сквозь хохот. IV 270.33. У прикл. спол. Гарасим-майстер (1). Сколько я был весел, развязен и счастлив, столько бедный Гарасим-майстер угрюм, связан и несчастлив. IV 271.2. Зверт. (1). — И вам спасибо, пане майстре Гарасиме! — сказал я IV 271.36.

♦ Одн. Н. майстер IV 270.34, 271.13, 271.22, 271.29, 271.39, повт. IV 270.33 (3 р.), у прикл. спол. IV 271.2, К. майстре зверт. IV 271.36.

МАЙЧИХА (1). Мне на днях Майчиха прислала рыбки III 110.17.

МАКИТРА (1). тут хоть макитру пустую поставь на стол, то и ту съедят. III 183.12.

МАКОГІН (1). Дерев'яний товкач для розтирання пшона, маку тощо. Кочерги, макагона и рогача тоже не видно около печи III 101.22.

МАКСИМ (3). Див. осн.

♦ Одн. Н. Максим IV 225.8, З. Максима III 321.17, К. Максим зверт. III 21.8.

МАЛЕНЬКИЙ (2). Див. осн. 1.

♦ Одн. О. (с) маленькою III 148.7, Мн. З. маленьких III 41.7.

МАЛИЙ (1). Див. осн. 1.

♦ Одн. О. малым IV 282.3.

МАЛО (5). Повт. (2). [Галя]: Мало дня, мало ночи. III 8.17.

◆ У спол. (3): а) мало що (чого) (2). [Гнаг]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з языка не спливе! III 26.35. [Стеха]: Чи мало що люди обіцають, коли їм припаде нужда? III 11.13; б) мало яких дурнів нема на світі (1). [Хома]: Ну, не дай я тобі приданого, — що тоді, га? Пожалуй, він і так тебе візьме: мало яких дурнів нема на світі! Та що ж в тім? III 15.21. Див. ще осн. 2.

♦ мало повт. III 8.17 (2 р.), у спол. а) III 11.13, 26.35, у спол. б) III 15.21.

МАЛЮВАТИ (1). У приказці. С помощью милой хозяйки, наконец я его уверил, что не так чорт страшен, як ёго малюють. IV 291.10. Див. ще осн. МАЛЮВАТЬ.

МАЛЯР (6). Див. осн. Ще у прикл. спол. (3): а) маляр-діакон (1). Я нашел себе нового учителя в особе маляра-диакона V 225.28; б) дячок-маляр (1). Я бежал в село Тарасовку к дячку-маляру, славившемуся в околотке избображением великомученика Никиты и Ивана Воина. V 225.33; в) маляр-учитель

(1). У меня эта местность крепко засела в памяти. Я изучил ее еще тогда, когда ходил искать себе маляра-учителя IV 245.4.

♦ Одн. Р. маляра у прикл. спол. а) V 225.28, Д. к маляру V 187.20, у прикл. спол. б) V 225.33, З. маляра у прикл. спол. в) IV 245.4, О. маляром V 187.29, 225.42.

МАЛЬОВАНИЙ (3). Див. осн.

♦ Одн. Р. (около) малёваной IV 40.14, З. (на) малеваного III 119.3, М. (на) малеванной III 120.10.

МАМА (14). Див. осн.

♦ Одн. К. мамо зверт. III 77.40, 77.43, 97.15, 116.23, IV 314.29, V 54.29, повт., зверт. III 116.29 (2 р.), 235.14 (2 р.), 235.20 (2 р.), 236.3 (2 р.).

МАМОЧКА (4). Пестл. Зверт. Я сама возьму заступ и буду копать твои гряды еще лучше Прохора. Только отпусти его, моя мамочко, мое серденько! IV 286.10.

♦ Одн. К. мамочко зверт. IV 274.1, 280.22, 284.37, 286.10.

МАМУНЯ (3). Див. осн.

♦ Одн. К. мамуню зверт. IV 280.8, 285.3, 286.8.

МАМУСЕНЬКА (1). Пестл., зверт. Пойдем же, моя мамусенько, хоть на один часочек! IV 280.17.

МАНА (1). У спол. ману пускати — морочити, дурити. — Я сам бачу, — сказал он, — что мы свои, та не знаю, як до вас приступыты, бо вы все то з офицерами, то з ляхами тощо.. Може воно й сам який-небудь лях, та тилько ману пускає. V 67.42.

МАНДРУВАТИ (1). Див. осн. 2.

♦ мандруєш III 168.10.

МАНИВІЩ (1). Див. осн.

♦ Мн. О. манияцями IV 39.3.

МАРАТИ (1). Бруднити. [Кобзарь]: Слухатъ — що їсти, в горшку не бовтати, усів не марати III 40.18.

МАРИ (1). Носилки для перенесения мертвых. Мать как во сне вижу, когда в гроб ее положили и понесли на марях на кладбище. III 140.2.

МАРИНА (7). Див. осн. Ще зверт. (2). Марино! нужно достать где-нибудь экипаж III 190.31. Повт., зверт. (2). Марино! Марино!.. что ты робышь? IV 44.7.

♦ Одн. Н. Марина IV 29.26, 29.31, З. Марину IV 313.30, К. Марино зверт. III 190.31, IV 35.19, повт., зверт. IV 44.7 (2 р.).

МАРИСЯ (22). Див. осн.

♦ Одн. Н. Марыся III 149.19, 151.24, 158.24, 161.17, 161.38, 162.1, 162.20, 162.21, 162.38, Р. Ма-

рыси III 151.5, 151.23, 153.5, для Марыси III 149.11, ради Марыси III 161.16, З. Марысею III 151.3, 151.14, 151.30, 154.43, 159.34, 159.37, О. с Марысею III 149.30, М. о Марысе III 161.35.

МАРКІВ (1). много таки добрых людей набралоса на **Марковы** крестины. III 82.10.

МАРКО (131). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** Марко III 87.29, 89.30, 90.12, 94.20, 95.34, 96.43, 97.3, 97.6, 97.11, 97.21, 99.2, 101.37, 102.7, 102.10, 102.27, 102.38, 105.28, 107.8, 107.40, 116.22, 116.27, 119.21, 120.24, 120.25, 122.20, 122.31, 122.39, 123.5, 123.8, 123.11, 123.15, 123.25, 123.32, 123.38, 124.12, 124.14, 125.15, 127.5, 127.36, 128.7, 128.14, 128.15, 128.18, 128.27, 129.33, 129.41, 130.21, 131.1, 131.18, 131.31, 131.34, 131.36, 131.39, **Р.** Марка III 96.25, 96.27, 102.23, 102.35, 103.32, 106.26, 107.10, 118.28, 125.28, 128.38, 131.8, 153.26, для Марка III 108.24, у Марка III 122.34, **Д.** Маркови III 122.13, **Марку** III 96.2, 118.40, 119.21, 122.36, 124.27, 126.24, 131.29, к **Марку** III 88.11, **З.** Марка III 87.30, 89.35, 92.8, 97.17, 98.16, 102.18, 103.11, 105.27, 105.32, 105.36, 107.35, 114.7, 114.11, 116.31, 119.7, 119.14, 120.19, 121.9, 121.26, 122.28, 123.29, 123.34, 124.6, 124.22, 124.26, 125.22, 125.26, 127.1, 127.38, 128.23, 131.27, на **Марка** III 90.17, 96.38, 116.17, 121.22, 125.17, про **Марка** III 121.35, 123.37, **О.** Марком III 103.28, 106.37, 111.26, с **Марком** III 95.32, 96.19, 99.1, 107.6, 122.26, 123.38, 128.3, **М.** о **Марке** III 96.30, **К.** **Марку** зверт. III 92.9, 122.29, 123.36, 127.3, 127.16, 130.12.

МАРОЧКО (22). Пестл. до **Марко**. Прощел **мєди** после крестин **Марочка** III 82.12.

◇ **Одн. Н.** **Марочко** III 83.16, 85.37, 88.30, 97.14, 117.40, 118.3, **Р.** **Марочка** III 82.12, 82.33, для **Марочка** III 94.37, до **Марочка** III 88.29, **Д.** **Марочку** III 84.2, к **Марочку** III 97.18, **З.** **Марочка** III 83.12, 83.25, 85.6, 87.7, 122.9, на **Марочка** III 84.18, 86.40, 114.3, **О.** с **Марочком** III 83.33, 89.3.

МАРТА (35). Вынесла **Марта** сначала скамейку, покрытую килимком, и поставила ее перед мужем III 79.41. Зверт. (5). Та и стара моя тоже вечерять не хоче. Правда, **Марто**? III 91.6.

◇ **Одн. Н.** **Марта** III 79.37, 79.41, 80.7, 80.8, 80.10, 80.15, 81.5, 81.8, 81.20, 81.24, 82.8, 83.11, 82.12, 95.6, 95.11, 95.32, 96.1, 96.3, 96.5, 97.6, 97.37, 98.2, 102.27, **Р.** **Марты** III 81.2, 81.22, 96.27, у **Марты** III 96.12, **Д.** **Марте** III 81.16, 96.37, **О.** с **Мартою** III 96.19, **К.** **Марто** зверт. III 83.22, 84.16, 86.32, 91.6, 105.23.

МАРТОХА (2). Мы платымо **Мартоси** пятнадцать на ассигнации, новую белую свиту и шапови чоботы. III 84.13.

◇ **Одн. Н.** **Мартоха** III 81.31, **Д.** **Мартоси** III 84.13.

МАРУШЕЧКО (1). Пестл. до **Марко**. А **Лукия** тем временем уложила своего **Марушечка** в колыбель III 93.17.

МАТЕРИН (1). А оно, бедное, в чужих людях, в чужих руках засыпает, чужой грудью питается без любви, без сердечного **материнного** поцелуя. III 83.5.

МАТИ¹ (17). Див. осн. 1.

◆ У спол. з). Див. осн. у спол. з). *Ще у спол. и) лиха матері. Лайл. (1).* [Хома]: Ще, може, й мене обдурить, тоді і остався на віки вічні в дурнях. Та ні, лиха **матері**! III 13.5; і) нечиста **мати. Лайл. (1). [Хозяйка]: І звела ж їх нечиста **мати** докупі! Нехай би сей Кичагий був парубок, а то ж уже старий чоловік... III 26.14.**

◇ **Одн. Н.** **мати** III 8.34, у спол. и) III 26.14, **маты** III 127.24, 131.38, 174.41, 222.7, IV 32.3, 32.17, VII (кн. I) 39.33, образн. IV 19.9, **Р.** **матері** III 174.41, до **матері** VII (кн. I) 39.32, **Д.** **матері** III 23.23, у спол. и) III 13.5, **матері** III 31.2.27, у спол. з) V 67.30, **К.** **маты** зверт. IV 43.17.

МАТИ² (5). Див. осн. 1.

◇ **маю** III 8.29, **маєш** III 22.7, 22.8, **мас** III 29.24, **мав** III 22.10.

МАТИНКА (1). Див. осн.

◇ **Одн. К.** **матинко** зверт. III 127.29.

МАТРОЗ (9). Див. осн. **МАТРОС.**

◇ **Одн. Н.** **матроз** IV 249.36, 249.38, 250.23, 257.38, 257.41, 258.29, 259.21, **З.** про **матроза** IV 314.37, 315.4.

МАТЮНКА (1). Пестл. до **мати**¹. Зверт. У знач. вигуку. [Стеха]: Ох, моя **матюнка**, як утомилася! III 34.16.

МАТЮНОЧКА (1). Пестл. до **мати**¹. Зверт. У знач. вигуку. [Хозяйка]: Стехо! Ти звала Кирика? [Стеха]: Моя **матюночко**! Я забула. Я зараз збігаю. III 34.38.

МАХНУТИ (1). Перен. Поїхати. [Стеха]: Як страшно! Де ж вони? І коней тож не видно. Чи не **махнули** вони собі? То-то буде добре.. Що, як вони обманили та другим шляхом?... III 43.8. Див. ще. осн.

МАЯК (1). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** **маяк** VIII 60.21.

МЕД (2). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** **мед** III 5.8, **Р.** **меду** III 19.1.

МЕДЯНИК (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** **медяник** III 90.36.

МЕЖ (2), **МІЖ** (1). Див. осн. III. 1., 3. ◇ **меж** 1. III 312.1, 3. III 311.40, **між** 3. III 11.16.

МЕЖИРІЧІ (1). Див. осн.

◇ **Одн. М.** в **Межирічі** X 47.2.

МЕНШИЙ (1). Див. осн. 2.

◇ **Одн. З.** **меншого** III 36.16.

МЕРЕЖАНИЙ (1). Див. осн. 2.

◇ **Одн. З.** **мережаные** III 128.22.

МЕРТВЕЦЬ (1). Див. осн.

◇ **Одн. О.** з **мертвецем** III 31.2.

МЕРТВІЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* мертві III 47.34.

МЕРЦІЙ (6). *Див. осн.*

◇ мерцій III 9.13, 27.12, 37.21, 43.12, 43.22, 46.26.

МЕСТИ (1). *Див. осн.*

◇ мети III 27.18

МЕТЕЛИЦЯ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* метелицю III 177.37, 219.35, IV 268.11, 269.16.

МЕФОДІЙ (1). — Эх, якби тепер отець Мефодий. От бас, так бас. — А все-таки мене не перепе! IV 41.31.

МИ (76). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Мн. Н.* ми I. III 13.28, 15.5, 17.14, 17.24, 17.26, 17.30, 17.32, 18.9, 18.11, 19.6, 20.2, 20.3, 22.24, 23.2, 25.5, 27.19, 34.11, 37.32, 38.27, 39.30, 45.36, 46.6, 46.8, 46.25, 47.21, 51.27, 53.13, 2. III 13.11, *мы* I. III 90.31, 168.16, 173.27, 174.27, 181.31, IV 48.26, V 67.39, 68.38, VII (кн. I) 40.14, *Р.* нас I. III 18.10, 19.6, 46.26, 47.2, 47.21, 51.11, для нас I. III 46.19, до нас I. III 8.7, 175.11, 175.16, од нас I. IV 286.17, у нас I. III 6.4, 34.19, 38.4, 91.32 (2 р.), 104.43, 174.28, 175.13, *Д.* нам I. III 17.16, 17.18, 17.19, 17.24, 18.35, 27.9, 37.19, 38.16, 173.35, 175.12, 175.13, 175.33, 175.35, *З.* нас I. III 47.7, IV 45.17, за нас III 53.30, на нас I. III 345.12, *О.* з нами I. III 35.22, з нами I. III 177.9, між нами I. III 11.16.

МИКАТА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Д.* Миките III 169.3, *З.* Микиту III 168.5.

МИКИТОВНА (20). Нехай Микитовна сама розкаже. III 175.1. *Зверт.* (17). Розказуй уже, Микитовна, до краю III 181.27.

◇ *Одн. Н.* Микитовна III 174.36, 175.1, *О.* Микитовною III 184.18, *К.* Микитовна *зверт.* III 174.4, 174.24, 175.11, 175.16, 175.33, 176.22, 177.8, 178.4, 181.22, 181.27, 182.2, 182.39, 183.7, 184.18, 184.35, 185.15, 185.16.

МИЛЕНЬКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* миленький III 46.35.

МИЛИЙ (6). 1. *Див. осн. 1.*

2. *Див. осн. 2.* *Ще у прикл. спол.* милый-чорнобривий (1). Твой мылый-чорнобровый остриг бы тебя и одел мальчиком (как сердечную Оксану) III 114.37.

◇ *Одн. Н.* милый I. III 47.16, VI 87.36, мылый 2. IV 314.9, у прикл. спол. III 114.37, мила I. III 23.9, 48.10.

МИЛШИЙ (1). [Гнат]: Чарка горілки козаку миліша усіх жінок на світі. III 29.6.

МИЛОСЕРДИЙ, МИЛОСЕРДНИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* милосердный III 45.8, милосердый III 116.18.

МИЛОСТИВИШИЙ (1). [Назар]: Коли прощати люди, то бог милостивіший за нас. III 53.30.

МИЛОСТЬ (4). *У спол.*: а) прошу (просимо) вашої милості (3). Прошу вашої милости, садитесь за стол та полуднуйте III 104.23. Просымо милосты в хату III 316.8; б) зділати милость — при чемному проханні (1). [Назар]: зділай милость, не бався тут, іди швидше. III 38.7. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Р.* милості у спол. а) III 19.33, милости у спол. а) III 104.23, милосты у спол. а) III 316.8, *З.* милость у спол. б) III 38.7.

МИНУТА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на мынуту III 333.9.

МИНУТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ минуло IV 25.31

МИНУТОЧКА (1). *Пестл. до минута.* [Галя]: Мені важко і на минуточку розрізнитися з тобою. III 48.5.

МИР¹ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* мир III 19.18, *Д.* миру III 36.18.

МИР² (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* мир VII (кн. I) 38.25.

МИРГОРОД (8). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Миргород IV 217.40, *Р.* из Миргорода III 73.14, 130.7, *З.* на Миргород III 73.13, IV 37.1, *М.* в Миргороде III 130.1, 130.4, IV 217.42.

МИСКА (2). После вареников Марина вынесла миску слив и желтую душистую дыню. III 80.7.

◇ *Одн. З.* миску III 79.42, 80.7

МИСНИК (2). достала [Лукия] из мисныка восьмиугольную размалеванную пляшку с водкой. III 94.7.

◇ *Одн. Р.* из мисныка III 94.7, *З.* в миснык III 87.4

МИСОЧКА (2). *Зменш.-пестл. до миска.* — Чи нема у вас какой-нибудь мисочки? — „Мне на днях Майчиха прислала рыбки,.. так мисочки я ей еще не относил. III 110.16.

МИТНИЦЯ (1). *Назва села.* можно бы было заехать в корчму в Мытницы.. и переждать дождь. IV 206.7.

МИХАЙЛИК (1). *Келих із дерева.* пошли торжественно в Мезигорье, потчуя встречного и поперечного братскою горілкою из мыхайлыка IV 16.28.

МИХАЙЛО (3). Михайло Иванович, кажется, добрый такой III 205.28. Это ро-

дина отця.. Хмельницького, Михайла Хмілья. IV 225.6.

◇ *Одн. Н.* Михайло III 205.28, *Р.* Михайла IV 225.6, VII (кн. II) 14.13.

МІЖ див. МЕЖ.

МІЗЕРІЯ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* мизерію III 196.3, 206.15, 336.23, IV 251.26.

МІЙ (163). 1. *Див. осн. 1. Ще //Субст.*

(1). І додому козаки, зза Дунай-ріки, Заверталися. Не вернувся мій... III 26.6.

2. *Див. осн. 2. Ще у приказці (1).* «За мого жито мене и быто»,— проговорил он. IV 211.34.

◇ *Одн. Н.* мій 1. III 34.17, 39.22, 44.24, 46.32, 47.12, 47.20, 48.14, 51.15, 52.23, VI 72.29, 87.36, 122.27, 123.13, 123.18, 146.3, 146.18, 146.22, *поет.* III 8.13 (2 р.), 22.30 (2 р.), 29.27 (2 р.), 44.23 (2 р.), 46.35 (2 р.), 47.16 (2 р.), 47.18 (2 р.), 49.17 (2 р.), 53.12 (2 р.), 53.27 (2 р.), VI 71.14 (2 р.), *субст.* III 26.6, 2. III 42.7, мий III 116.26, 131.25, 173.11, IV 44.3, мого 1. III 5.24, 6.25, 16.22, 23.6, 23.30, 24.4, 34.16, 34.38, 43.28, 44.17, 44.26, 45.13, 46.33, 47.3, 47.20, 48.10, 49.20, 77.39, 77.40, 83.6, 91.29, 91.31, 99.17, 110.4, 112.14, 116.26, 116.33, IV 270.3, 273.18, 274.1, 284.37, 286.8, VI 61.27, 124.19, 124.24, 150.19, *поет.* III 38.20 (2 р.), 51.32 (2 р.), 51.33 (2 р.), 53.8 (2 р.), 53.25 (2 р.), 127.29 (2 р.), 130.27 (2 р.), 2. III 16.22, 16.23, 26.10, 44.33, мого 1. III 21.11, 23.29, 23.31, 24.4, 38.20, 44.8, 44.18, 44.21, 45.1, 45.27, 48.27, 49.8, 49.14, 49.17, 52.23, 53.8, 53.25, 2. III 13.16, 16.22, 28.26, 44.33, мого 1. III 77.41, 85.5, 85.12, 87.28, 131.23, IV 270.3, 286.8, 314.34, *Р.* мого 2. III 92.4, *Д.* мой 1. III 12.12, X 22.4, мой 1. III 174.24, 175.12, 189.32, *З.* (на) мого 1. III 10.13, мою 1. III 21.4, 23.12, 53.33, 2. III 44.18, (у) мою 2. III 26.28, 44.19, мого 2. III 53.33, 53.34, (за) мого 2. у приказці IV 211.34, *О.* (над) мою 1. III 20.9, *М.* (у) мой 2. III 21.34, 28.16, *Мн. Н.* мой 1. III 39.7, 41.37, 53.35, VI 123.19, 2. III 26.11, 44.35, *поет.* III 39.2 (2 р.), 44.35 (2 р.), мой 1. IV 44.11, 2. III 92.22, *Р.* (опріч) мой 2. III 43.10, *З.* мой 2. III 53.33, IV 23.7, мой 2. VI 123.17.

МІРОШНИК (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* мирошника III 249.15.

МІСТО (1). У спол. серце не на місті — про велике хвилювання (1). [Хома]: того і гляди, що старости на поріг... [Галія]: Як я рада! В мене серце не на місті! III 16.2. *Див. ще осн. 2.*

МІСЦЕ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* місця III 32.25.

МІСЯЦЬ (8). *Див. осн. МІСЯЦЬ¹.*

◇ *Одн. Н.* місяць III 34.32, *Р.* з місяця III 33.17, замість місяця III 26.19, *З.* місяць III 27.19, *О.* з місяцем III 25.15, 26.8, *М.* на місяці III 35.32, 36.17.

МІЦЛА (1). [Гнат] (к хозяйке): Візьми мітлу та мети, вясни хорошененько місяць: бяз, як насупило! III 27.18. *Див. ще осн.*

МІШАТЬ (2). *Заважати.* [Кобзарь]: Слухатъ—шо їсти, в горшку не бовтати, усів не марати, слов не пропускати, другим не мішати. III 40.19.

◇ мішати III 40.19, мішай III 41.28.

МЛИН (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* около млына III 208.5, *Мн. Н.* млыны III 176.30, *М.* на млинах III 13.20.

МЛИНОЧОК (1). *Зменш. до млин.* А у самого майора ставочок, млыночок, садочок III 178.29.

МЛІТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ мліє у спол III 8.23

МОВ¹ (3). *Див. осн. 1.*

◇ мов III 26.11, 27.28, 46.11.

МОВ² (1). *Див. осн. 1.*

◇ мов III 311.39.

МОВА (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* мови III 8.9.

МОВЛЯТИ (1). *Мовляли кіяни ужасть!* VII (кн. II) 33.16.

МОВЧАТИ (8). *Див. осн. МОВЧАТЬ 1.—2.*

◇ мовчати 1. III 32.11, мовчали 2. III 33.26, будеш мовчати 1. III 40.25, мовчи 1. III 20.20, 21.2, 30.36, 33.13, мовчы 1. III 312.26.

МОГИЛА (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* могила персоніф. V 54.26, 76.35.

МОГТИ (29). *Див. осн. 1.*

◇ може III 6.20, 8.19, 13.4, 13.12, 14.22, 18.14, 18.15, 20.2, 22.28, 29.26 (2 р.), 31.38, 44.29, 45.11, 52.2, 77.41, 84.28, 130.19, 174.26, 177.9, 185.17, 340.42, IV 37.10, 36.12, 289.7, V 67.41, *поет.* III 17.11 (3 р.).

МОЖНА (23). 1. *Див. осн. 1. Ще у приказці (1).* Дівці дівку недовго збить з пантилку, а ще таку, як моя панночка — і-і! Та вже ж, як кажуть, піймав не піймав, а погнаться **можна**. Тоді, як тее то, вже ж і погуляю!.. III 5.25.

2. *Див. осн. 2.*

◇ **можна** 1. III 10.22, 13.2, 16.17, 22.6, 29.13, 33.29, 44.8, 44.13, 173.25, 173.27 (2 р.), 212.26 (2 р.), 212.27, IV 38.10, у приказці III 5.25, 2. III 12.20, 13.36, 14.13, 122.27 (3 р.), 339.11.

МОЗЮЧОК (1). проснувся ребенок и заплакал.. Марта.. бросилась к колыбели. —..Цыть, моя пташечко! Я тобі **мозючок** дам! — И она сунула ребенку рожок с теплым молоком. III 85.6.

МОКРИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* мокрою III 152.24, 243.29.

МОЛДАВІЯ (1). [Галя]: Тут Богдан зустрічав сина свого Тимофія, як козаки везли його з Молдавії III 47.32.

МОЛИТИ (2). *Див. осн.*

◇ молю III 23.10, моли III 10.23.

МОЛИТИСЯ, МОЛИТИСЬ (10). *Див. осн.*

◇ молилася III 25.20, молитимусь III 45.11, молися III 53.29, 83.22, молюся III 116.34, *повт.* III 116.33 (2 р.), молись III 45.13, 53.12, молюсь III 116.33.

МОЛОДА (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* молода III 24.3, *Д.* молодий III 128.25, 131.9.

МОЛОДЕНЬКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* молоденькі VI 23.6.

МОЛОДЕЦЬ (13). *Див. осн., у прикл. спол. а).* *Ще у прикл. спол. б)* ловці-молодці 5). [Хома]: Ну, годі ж тобі, дочко, посупившись стояти; чи нема в тебе чим сих ловців-молодців пов'язати? III 18.14. **Зверт.** (2). [Хома]: Бачите ви, ловці-молодці, чого ви натворили? Мене старого з дочкою пристидили!.. III 18.8.

◇ *Одн. Н.* молодець III 26.21, 38.15, IV 289.8, *З.* молодця III 46.30, 46.33, *Мн. Н.* молодці III 37.10, 37.30, у *прикл. спол. б)* III 17.32, *З.* молодців у *прикл. спол. б)* III 18.14, *О.* з молодцями у *прикл. спол. б)* III 18.4, *К.* молодці у *прикл. спол. б)*, *зверт.* III 17.19, 18.8, молодці у *прикл. спол. а)*, *зверт.* III 73.26.

МОЛОДИЙ ¹ (14). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* молодий *субст.* III 12.13, 14.13, 14.15, 14.20, *молоде* III 10.18, 340.41, *Р.* молодого III 14.7, від *молодого субст.* III 12.13, *Д.* молодому V 65.24, *З.* молоду III 26.15, 26.20, *О.* молодим III 22.9, *Мн. Н.* молоді у *спол.* III 26.11, *З.* молоді у *спол.* III 26.6.

МОЛОДИЙ ² (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* у молодого III 48.18.

МОЛОДИЦЯ (11). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* молодця III 82.32, 96.23, IV 45.14, *З.* молодцю III 82.31, *молодицу* III 81.28, 96.22, *К.* молодце *зверт.* III 81.38, 81.40, IV 45.14, *Мн. Р.* *молодиц* IV 50.36, *О.* з *молодицями* III 12.27.

МОЛОДІ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Д.* *молодим* III 19.10.

МОЛОДІТИ (1). *Див. осн.*

◇ *молодіє* III 41.5.

МОЛОЧАЙ (1). [Галя]: Ну, що ж? Від Назара [старости]? [Стеха]: Та від кого ж більш? Вже пак не від старого Молочая, нашого полковника. III 8.4.

МОРГ (1). *Присудк.* Ишли наши

новобранци, А шинкарка на их **морг**: Иду, братыки, на торг. IV 41.3.

МОРДА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* морда III 180.14.

МОРЕ (6)*. *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* з моря IV 237.17, *З.* на море IV 237.16, про море III 8.15, *М.* на морі III 218.14, IV 237.14, 241.18.

МОРИНЦІ (2). *Назва села.* Так чого ж ты йдеш у Морынці? III 168.14.

◇ *Одн. З.* у (в) Морынці III 168.14, 168.15.

МОРОЗ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* мороз III 52.2.

МОРОКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* морока III 338.36.

МОРОЧИТИ (2). *Див. осн.*

◇ *морочих* III 29.8, 29.26.

МОСКАЛИХИН (1). вошла [Лукия] в москаליхн куринь. III 109.36.

МОСКАЛІВ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* москалева у *назві* V 14.36, 29.16, *З.* москалеву у *назві* V 114.19, (на) москалеву V 74.2.

МОСКАЛЬ (13). 1. *Див. осн. 1., у прикл. спол. а).* *Ще зверт.* (1). А видкиля и куди бог несе Господа москалю? VII (кн. 1) 40.12.

2. *Див. осн. 2.*

3. *Ласоці* (1). Она утешала меня, говоря, что мать... привезет мне гостинца — медяного москаля. III 140.28.

◆ У *спол. в).* *Див. осн. у спол. в).*

◇ *Одн. Н.* москаль 1. у *прикл. спол. а)* у *назві* IV 254.27, V 56.14, 2. III 106.15, *Р.* после москаля 1. у *прикл. спол. а)* у *назві* V 134.16, у *москаля* 2. IV 292.14, *З.* москаля 1. у *прикл. спол. а)* у *назві* V 169.13, 3. III 140.28, *М.* в москаля 1. у *прикл. спол. а)* у *назві* V 136.7, у *спол. в)* III 85.17, *К.* москалю 1. *зверт.* VII (кн. 1) 40.12, *Мн. Н.* москаля 1. IV 37.10, 264.8, *Д.* москалям 1. IV 263.6.

МОСКВА (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* из Москвы VII (кн. 1) 39.5.

МОСКОВКА (10). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* московка III 84.31, 85.21, 85.23, 99.17, 109.18, 118.31, *Р.* московки III 109.28, у *московки* III 109.20, 114.2, *О.* московкою III 89.7.

МОСКОВСЬКИЙ (2). *Див. осн. 3.*

◇ *Одн. Н.* московська III 309.26, *З.* московського VII (кн. 1) 39.9.

МОТОВИЛИХА (2). [Стеха]: Мотовилиха? Чи не казала вам вона, стара пап-люга, чого? III 12.26.

◇ *Одн. Н.* Мотовилиха III 12.23, 12.26.

МОТОРНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* моторна III 36,30.

МОТОРНІШ (1). *Присл. Жвавіше.*
[Гнат]: крашого місця нічого й шукати;
тільки порайтесь **моторніш**. III 32,26.

МОТРИН МОНАСТИР (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Мотрин монастирь VII (кн. II) 17,2.

МОТРЯ (1). *Зверт.* Добрий вечер,
Мотре! III 137,26.

МОТУЗОК (1). [Хома]: Чуєш бо, Га-
лю? А може, рушників нема? .. в'яжи ж
[ловців-молодців], чим знаєш,— хоч **мотузо-**
ком, коли ще й він є. III 18,16.

МОХ (1). *У спол.* серце **мохом** об-
росло — *про огрубілу людину.* [Назар]:
У тебе нема бога в серці. [Гнат]: А був ко-
лись, та **мохом** серце обросло. III 30,10.
Див. ще осн.

МУДРИЙ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* мудрый 1. IV 38,11, *Мн. З.* мудрі 2.
III 29,20

МУДРО (1). *Див. осн.*

◇ *мудро* III 36,21

МУЖИК (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* мужик III 28,2, *Р.* мужика III 174,5,
Д. мужику III 4,7, *З.* мужики III 16,19.

МУЖИЧКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* мужичка III 13,7

МУЗИКА (4). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* музыка III 315,38, 315,39, *З.* музи-
ку III 39,18, *музику у спол.* III 129,37.

МУЗИКАНТИ (2). [В толпе]: За поріг
не вийдеш, умреш. [Стеха]: Я вмру! Що
ставиш? [В толпе]: Мої **музиканти** на всю;
а ти? III 41,37. *Зверт. (1).* Ой заграйте
мени, **Музиканти** мои. IV 44,11.

МУЗИКИ¹ (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* на музики III 86,4, 89,24.

МУЗИКИ² (5). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* музики III 37,2, 37,4, 37,13, *Д.* му-
зикам III 42,28, *З.* музики IV 44,6.

МУКИ (1). *Див. осн. МУКА 1.*

◇ *Мн. З.* муки III 34,9.

МУРИЙ (1). [Стеха]: Сотник вас усіх
перевішає. [Голос]: Дзус йому **мурому!**
III 40,31. *Див. ще осн.*

МУСИТИ (2). *Див. осн.*

◇ *мусити* III 31,12, *мусимо* III 17,34.

МУЧИТИ (2). *Див. осн.*

◇ *муч* III 6,25, 29,28.

М'ЯСО (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* м'ясо III 5,8, *О.* з мясом V 68,38,
69,1.

Н

НА¹ (160). *Див. осн. 1. 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11., II. 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8.*

◇ *на* 1. I. III 10,11, 10,13 (2 р.), 14,25, 14,28, 14,31, 17,16, 17,33, 23,9, 23,17, 27,28, 34,10, 44,35, 45,18, 45,23 (2 р.), 47,23, 48,12, 51,16, 174,32, 345,12, IV 237,16, X 20,17, 2. III 11,19, 12,20, 15,32, 25,10, 29,17, 32,36, 32,37, 34,13, 38,10, 41,30, 43,28, 44,6, 50,10, 52,5, 77,39, 78,8, 130,9, 168,16, 197,15, IV 44,3, 286,17, VI 71,19, VII (кн. I) 38,24, 3, III 7,2, 9,30, 19,29, 20,14, 28,9, 32,9, 36,17, 38,31, 48,25, 51,36, 76,42, 91,30, 91,31, 96,25, 113,15, 176,23, IV 36,11, VII (кн. I) 38,24, 39,32, X 21,37, 26,28, 28,6, 29,6, 31,14, 31,19, 34,20, 35,1, 4. III 5,15, 13,5, 13,31 (2 р.), 36,15, 47,31, 48,5, 333,9, 5. III 47,6, 47,9, IV 286,25, 6. III 15,26, 7. III 41,37, 181,37, 8. III 36,2, IV 43,37, 10. III 34,13, 11. III 15,5, II. 1. III 8,32, 9,4, 12,23, 14,31, 15,2, 15,21, 23,13, 29,6, 30,13, 32,20, 33,12, 33,28, 34,12, 38,4, 39,14, 41,31, 43,14, 44,32, 45,8, 45,24, 46,19, 46,21, 48,17, 49,20, 87,32, 350,11, IV 237,14, 241,18, VII (кн. I) 38,25, 45,20, 46,7, VII (кн. II) 20,15, VIII 42,31, IX 38,3, 2. III 26,20, 35,32, 36,17, 40,31, 46,11, 86,19 (2 р.), 91,30, 92,6, 125,1, IV 237,14, 241,18, V 19,29, 68,38, VII (кн. I) 39,33, 3. III 26,1, 32,9, 45,22, 46,28, 53,23, 4. III 16,2, 45,20, IV 302,21 (2 р.), VI 123,20, 5. III 9,4, 16,10, 25,27, 36,15, 44,10, 7. III 11,32, 13,19, 13,20 (3 р.), 8. VII (кн. I) 39,8.

НА² (4). *Див. осн.*

◇ *на* III 22,18, 23,11, 35,11, *у спол.* III 333,4.

НАБОР (1). *Див. осн.*

◇ *набор* IV 48,22.

НАВАРЕНО (1). *Присудк. Безособ.*
Всього **наварено**, напечено, наготовлено, а
ни з ким систи пообидати. III 316,22.

НАВДИВОВИЖУ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *надивовижу* III 8,8.

НАВЕСТИ (1). *У спол.* **навести** на
розум — *навчити* (1). [Гнат]: Вона [Го-
рілка] і без мене **наведе** тебе [Назара]
на розум. III 29,16. *Див. ще осн. у спол.*

НАВІЖЕНИЙ (2). *Див. осн. НАВІ-
ЖЕННИЙ.*

◇ *Одн. Н.* навіжена III 26,12, *навіжений субст.*
III 30,34.

НАВІКИ (1). *Див. осн.*

◇ *навики* III 99,15.

НАВМАННЯ (1). *Див. осн.*

◇ *навмання* III 27,23.

НАВПРИСУДИ (1). *У рим. прикл.*
спол. Козачки играли, для панской потехи,
весёлые.. песенки.. и пускались перед па-
нами, как говорят поляки, сюды-туды-**на-**
вприсуды. V 226,10.

НАВЧИТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ *навчився* III 30,18.

НАВЧИТЬ (2). *Див. осн. НАВЧИТИ* 2. *Ще образн.* (1). [Гнат]: вип'єм, пожартуєм, і вір мені — вся дур із голови вилетить. Я се знаю: мене лихо навчило. III 30.16.

◇ навчить III 10.18, навчило образн. III 30.16.

НАГАДАТИ (1). *У приказці.* [Хома]: От же і нагадали кози смерті! Знов своє. Сказав, так і зроблю. III 11.11. *Див. ще осн. НАГАДАТЬ* 2.

НАГАЙКА (2). Махнул нагайкою и поворотил коня по направлению к Ромодановскому шляху III 100.2. Он ее ударил по голове нагайкой. III 117.36.

НАГНУТИ (1). Нагны мені свою голову. III 131.35.

НАГОВОРТИ (4). [Назар]: Тобі твоя нянька бог зна чого наговорила. III 48.2. [Галя]: Ось послухайте, якої нісенітниці наговорила мені Стеха III 13.37.

◇ наговорила III 13.37, 14.2, 48.2, наговорю III 12.11

НАГОДУВАТИ (1). *Див. осн. НАГОДУВАТИ* 1.

◇ нагодує IV 36.12.

НАГОЛО (1). *Присл. Усі без винятку.* [Гнат]: жінки наголо всі цокотухи: не для їх вигадано слово мовчати. III 32.11. *Див. ще осн.*

НАГОТОВЛЕНО (1). *Див. осн.*

◇ наготовлено III 316.22.

НАД (5), **НАДО** (2). *Див. осн. 1., 3., 4.*

◇ над 1. III 25.15, 3. III 20.9, 36.26, V 65.32, 4. III 16.23, надо 3. III 22.15, 22.30.

НАДИВИТИСЯ (2). *Див. осн. НАДИВИТИСЯ*.

◇ надивилася IV 314.10, надивлюся III 88.30.

НАДИВУВАТИСЯ (1). *Див. осн. НАДИВУВАТИСЯ*.

◇ надивується IV 34.16.

НАДІВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ надівай III 7.5.

НАДІТИ (3). *Див. осн. НАДІТЬ.*

◇ надіти III 7.2, надінь III 48.10, 48.12.

НАДО *див. НАД.*

НАДОЇСТИ (1). [Галя]: На улиці пострічалась [з козаком] Та й поцілувалася. А мати уздріла... Яке тобі діло! Віддавай-те заміж, Коли надоїла! III 8.37.

НАДОУМИТИ (1). *Безособ.* [Стеха]: І надоумило ж сідоусого у таке свято, коли добрі люди тільки колядують, сподіваться гостей, та й ще яких гостей!

Старостів од такого ж старого дурня, як і сам. III 5.10.

НАДРЮКОВАТИ (1). *Див. осн. НАДРЮКОВАТИ*.

◇ надрюкувати VI 23.10

НАЗАД (1). *Див. осн. 2.*

◇ назад IV 288.28.

НАЗАР (128). [Хома]: Вона думатиме, що Назар свата, здуру і погодиться; старости не промовляться. III 16.16. *Повт.* (2). [Стеха]: Сьогодні придуть старости. [Галя] (*в восторге*): Від Назара! від Назара! III 7.10. *Зверт.* (11). [Хома]: Галю! Назаре! Обніміться, поцілуйтеся, діточки мої. III 53.34. *Повт., зверт.* (2). [Галя]: Ох, Назаре, Назаре! що я наробила! III 41.11. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Н.* Назар III 5.27, 8.13, 15.2, 16.16, 19.28, 20.1, 20.10, 20.11, 20.21, 20.26, 21.1, 21.5, 21.10, 21.16, 21.20, 21.29, 22.1, 22.5, 22.14, 22.25, 23.3, 23.20, 23.26, 24.1, 27.14, 27.29, 28.6, 28.11, 28.15, 28.20, 28.24, 28.29, 29.1, 29.7, 29.12, 29.22, 29.34, 30.7, 30.17, 30.22, 30.26, 30.30, 30.35, 31.4, 31.9, 31.14, 31.21, 31.26, 31.30, 31.34, 32.1, 32.6, 32.13, 32.21, 32.27, 32.31, 32.39, 33.4, 33.9, 34.3, 35.3, 35.9, 35.16, 35.20, 35.25, 37.22, 38.6, 43.17, 43.21, 44.7, 44.12, 44.16, 44.25, 44.30, 45.6, 45.12, 45.26, 45.33, 46.1, 46.5, 46.18, 46.23, 47.1, 47.8, 47.13, 47.19, 47.26, 48.1, 48.6, 48.11, 48.19, 48.26, 48.31, 49.7, 49.13, 49.19, 49.24, 50.9, 50.14, 50.25, 51.12, 51.18, 52.24, 53.7, 53.14, 53.18, 53.28, *Р. від Назара* III 7.14, 8.2, *повт.* III 7.10 (2 р.), *З. Назара* III 10.22, *за Назара* III 10.24, 23.24, 52.27, *К. Назаре зверт.* III 45.25, 45.32, 46.16, 46.21, 46.35, 47.12, 47.16, 53.12, 53.23, 53.32, 53.34, *повт., зверт.* III 44.11 (2 р.)

НАЗАРЕТ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* в Назарет III 19.20, *М.* в Назареті III 19.21.

НАЗИВАТИ (4). *Див. осн.*

◇ називати III 21.33, називав III 21.22, 21.30, називали III 13.17

НАЗОРИТИСЯ (1). Зийшла зоря из вечора, не назорилася. IV 314.8.

НАЗУСТРІЧ (1). *Див. осн.*

◇ назустріч III 17.18

НАЙМИ (3). *Див. осн., у спол. а).*

◇ *Мн. З.* в найми у спол. а) III 175.23, *М.* в наймах III 91.19, 91.22.

НАЙМИТ (5). *Див. осн. 1. Ще: у прикл. спол. сирота-наймит* (1). Рассказал мне, как он.. сделался из бездомного сироты-наймита первым хозяином в селе. III 175.24.

◇ *Одн. Н.* наймит IV 46.36, *Р.* из наймита у прикл. спол. III 175.24, *окреме наймита* III 89.24, *Д.* наймиту III 171.3, *Мн. Н.* наймиты III 130.25.

НАЙМИЧКА (20). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* наймичка III 71. Заг., 83.29, 84.25, 84.31, 88.8, 91.34, 98.26, 104.18, 130.19, IV 29.26, 46.36. *Р.* наймички III 83.29, 84.4, 88.17, 88.18, 131.40, у наймичку III 96.12, *Д.* наймичке III 128.4, *З.* наймичку III 122.32, про наймичку III 106.35.

НАЙНЯТИ (4). *Див. осн. 1.*

♦ найняла III 39.18, IV 43.36, 44.6, найняли III 129.37.

НАЙНЯТИСЯ (4). *Див. осн. Ше повт.*
(2). — Не нужно ли вам будет наймички? — Нужно, голубочко.. — Так я бы у вас найнялася.. — **Наймысь, наймысь**, голубочко, у нас тебе худя не будет. III 84.8.

♦ наймуся III 84.15, наймысь *повт.* III 84.8 (2 р.), найнялася (би) III 84.7.

НАЙТИ (7). *Див. осн. 1.—2.*

♦ найты 1. III 179.23, найшов 1. III 344.40, найшла 1. III 33.15, найшли 2. III 47.31, найду 1. III 30.27, найде 1. III 174.25, найдуть 1. III 47.3.

НАЙТИСЯ (1). *Див. осн. 2.*

♦ найшлись IV 286.16.

НАЙЩАСЛИВИШИЙ (1). [Назар]: Я найщасливіший на світі. [Галя]: Ба я щасливіша за тебе. III 49.20.

НАКАЗУВАТИ (1). [Хома]: Я ж тобі наказував, щоб нікого не пускали! Задумалась, забула! III 19.26.

НАКЛИКАТИ (1). [Хома]: Відкіля се ви біду таку накликаєте! III 18.2.

НАЛЕТІТИ (2). *Див. осн.*

♦ налетять *образн.* III 25.10, 30.15.

НАЛИВАЙКО (4). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* Наливайко III 61.34, *Р.* Наливайка III 65.3, 64.8, *З.* про Наливайка III 8.14.

НАЛИВАТИ (3). *Див. осн. 1.*

♦ наливай III 19.1, 20.5, 20.6.

НАЛИВКА (1). *Напій.* [Галя]: Мені навдивовижу, як ще його [полковника] козаки слухають. Тільки у його, паскудного, і мови, що про **наливку** та про вареники. III 8.9.

НАЛИГАЧ (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* налигач III 51.28.

НАЛЮБУВАТИСЯ (1). [Стеха]: Налюхаєтесь, ще й **налюбуетесь**. Опісля, може, і обридне. III 8.19.

НАМАЛЬОВАНИЙ (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* намальована III 73.30.

НАМАЛЬОВАНО (1). *Присудк. Безособ.* на дощечке **намальовано** белой краской пляшка и чарка IV 39.8. *Див. ще осн.*

НАМАЛЬОВАТИ (1). *Див. осн. НАМАЛЬОВАТИ.*

♦ намалевал III 229.30.

НАМИСТО (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* намісто III 108.7.

НАПАСТИ (2). 1. *Натрапити* (1).

[Сват]: Ми, ловці-молодці, ну слідить, ну ходить; сьогодні вранці встали і такі на слід [куниці-дівичі] **напали**. III 17.33.

2. *Наскочити* (1). (*Челядь крутить поясами Назара*). [Хома]: А вже як вовчачка **нападе**.. от буде снідання, начисто гетьманське! III 52.3. *Див. ще осн.*

♦ напали 1. III 17.33, нападе 2. III 52.3.

НАПАСТИТИ (1). [Назар] (*до Гната*): Пусті його [Хому], не варт він того. Не **напасти** душі своєї. III 53.19.

НАПАСТЬ (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* напасть III 18.2.

НАПЕЧЕНО (1). *Присудк. Безособ.* Всього наварено, **напечено**, наготовлено, а ни з ким сисы пообидать. III 316.22.

НАПИСАТИ (1). *Див. осн. 1.*

♦ напиши VI 123.17.

НАПИТЬСЯ (1). *Див. осн. 1.*

♦ напиться III 312.4.

НАПОГОТОВІ (1). *Присл.* [Хома]: Іди ж, іди та поклич мені Галю, а зати́м сама полагодь рушники. [Стеха]: Та вже усе **напоготові**. III 12.32.

НАПОЇТИ (1). *У спол. смолою напоїти.* [Гнат] (*быстро подбегает к Назару*): Кланяється дьяволу! Він [Хома] тебе кип'ячою смолою **напоїть**! III 23.19. *Див. ще осн.*

НАПРИКЛАД (1). *Присл.* [Хома]: Я й не кажу, що воно справді так буде, а так, **наприклад**,— щоб ти тямля, що ми всі на один шталт шті. III 15.4.

НАРОБИТИ (3). *Див. осн. НАРОБИТИ 1.*

♦ *У спол. наробити бешкету* (1). [Хома] (*ходит задумавшись*): Коли б тільки який гаспид не приніс того горобця безперого! Тоді пиши пропало. **Наробить** бешкету! III 16.21.

♦ *наробила* III 44.11, *наробыла* IV 263.20, *наробить у спол.* III 16.21.

НАРОД (2). *Див. осн. 1.—2.*

♦ *Одн. Н.* народ 2. III 38.26, *З.* народ 1. VII (кн. 1) 39.6.

НАРОЗДРІБ (1). *Присл.* Продавши **нароздріб** и частку гуртом свое добро

в городе Ромнах, думал было [чукман] возвращаться домой III 73.17.

НАРУГА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. наруга* III 99.22.

НАРЯДИТИ (1). [Назар]: Наряжу тебе у шовк та в золото III 46.10.

НАСИЛУ (3). *Див. осн.*

◇ *насилу* III 26.24, 30.34, 33.15.

НАСИПАТИ (1). *Налити.*—Насып, Гапко, ще борщу!—сказал Иван Петрович. IV 37.43. *Див. ще осн. 2.*

НАСИЯТЬ (1). *Образн.* Хоть бы и у нас таких панив насыять. III 106.23.

НАСЛУХАТИСЬ (2). [Галя]: Ось мій Назар, мій чорнобривий, усе про війну та про походи... Страшно, страшно, а хороше, так що слухала б не наслухалась його III 8.16.

◇ *наслухалась* III 8.16, *наслухається* III 8.19.

НАСМІХАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ *насмихається* V 65.33.

НАСУПИТИ (1). *Присудк. Безособ.* [Гнат] (*к хозяйке*): Візьми мітлу та мети, виясни хорошенько місяць: бач, як насупило! III 27.19.

НАСУПИТИСЬ (1). [Гнат]: Чого ж ти так насупилась? III 26.31.

НАТАНЦЮВАТИСЬ (1). [Другие]: Ми ще не танцювали. [Первые голоса] (*и с ними Стеха паче всех*). **Натанцюється** іще, поки до третій. III 39.33.

НАТВОРИТИ (2). *Див. осн.*

◇ *натворили* III 18.8, 19.6.

НАТОЧИТИ (2). *Налити з барила, бочки.*—А с самого начала,—прибавив он,—**наточить** нам с кухоль сльвянки. III 175.34. *Див. ще осн. НАТОЧИТЬ.*

◇ *наточи* III 85.9, *наточить* III 175.34.

НАУКА (2). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. З. за науку* III 130.23, 337.26.

НАЧИНЕНО (1). *Присудк. Безособ.* Чумак простой человек, какое ему дело до каких бы то ни было могил? Он может только задать себе вопрос:—Чим то трупом вас начинено? III 78.29.

НАЧИСТО (1). *Присл. [Хома]:* А вже як вовча тічка нападе.. от буде снідання, **начисто** гетьманське! Тепер положить його на білу перину—нехай проспиться та подума, з ким жартує. III 52.4.

НАШ (31). *Див. осн. Ще у приказці*

(3). [Стеха]: коли добрі люди тільки колядують, сподіватись гостей, та й ще яких гостей! Старостів од такого ж старого дурня, як і сам.. Побачимо, побачимо, як попадеться **нашому** теляті вовка піймати. III 5.18.

◆ *У спол. а).* *Див. осн. у спол. а).* *Ще у спол. б)* **наша** сестра—**ми і подібні до нас** (1). [Стеха]: Не сказавши ні слова дочці, за кого і як хоче віддати, думає, що **наша** сестра—коза: поженеш, куди схочеш. III 5.19.

◇ *Одн. Н. наш* III 17.28, 17.33, 18.12, 39.20, IV 289.8, *наша* III 10.3, 17.35, VIII 42.5, *у спол. б)* III 5.19, *наше* III 13.10, *Р. (від) нашого* III 8.4, (до) *нашої* IV 36.11, *Д. нашому* III 17.35, 17.36, 84.38, 185.17, IV 289.6, *у приказці* III 5.18, V 62.22, *нашій* III 179.22, *З. нашому у спол. а)* III 16.18, *наш* III 52.33, (в) *нашу* III 46.14, *наше* III 47.22, *М. (в) нашому* IV 287.5, (у) *нашій* III 17.15, *Мн. Н. наш* III 19.15, 27.2, *Р. наших* III 34.18, *Д. наших* III 19.10, *у приказці* VI 184.37, *З. (про) наших* III 46.30.

НАЩО (5). *Див. осн. 1.*

◇ *нащо* III 28.7, 46.24, 49.11, 50.15, IV 37.19.

НЕ (412). *Див. осн. 1.—7.*

◇ *не 1.* III 5.13 (2 р.), 5.18, 5.27, 6.18, 6.20, 6.23, 6.25, 7.2, 7.5, 7.14, 7.16, 7.18, 7.20, 7.26, 8.4, 8.29, 9.5, 9.16, 9.18, 9.26, 9.28, 10.13, 10.21, 10.22, 11.6, 11.7, 11.15, 11.24, 12.8, 12.11, 12.14, 13.2, 13.9, 13.14, 13.20 (2 р.), 13.21, 13.26, 13.33, 14.4 (2 р.), 14.5, 14.7, 14.20, 14.21, 14.24, 14.26, 14.28, 14.30 (2 р.), 15.4, 15.7 (3 р.), 15.18, 15.19, 16.2, 16.5, 16.12 (2 р.), 16.17, 16.19, 16.20, 16.24, 16.33, 16.35, 17.17, 17.20, 17.21 (2 р.), 17.26, 17.28 (2 р.), 17.29, 17.30, 17.31, 18.10, 18.11, 18.15 (3 р.), 18.30, 18.31, 19.1, 19.6, 19.26, 20.6 (2 р.), 20.11, 20.14, 20.18, 20.24, 20.30, 21.12 (2 р.), 21.15 (2 р.), 21.19, 21.21, 21.27 (2 р.), 21.33 (2 р.), 22.2, 22.7, 22.15, 22.24, 22.26 (2 р.), 22.32, 23.4, 23.6 (4 р.), 23.10, 23.12, 23.13 (2 р.), 23.18, 23.25, 23.29, 23.31, 25.7, 25.12, 25.20, 25.23, 26.6, 26.12, 26.15 (2 р.), 26.21, 26.23, 26.30 (2 р.), 26.35, 27.7, 27.11, 27.28, 27.30, 28.3, 28.4, 28.9, 29.13, 29.25, 29.28, 30.8 (3 р.), 30.12 (2 р.), 30.18 (2 р.), 30.25, 30.31 (2 р.), 31.12, 31.18, 31.19, 31.38, 32.10, 32.11, 32.14, 32.25, 32.28, 32.37, 32.38, 33.23, 33.26, 33.28, 33.29, 33.31, 34.2, 34.4, 34.8 (3 р.), 34.17, 34.18 (3 р.), 34.19, 35.7, 35.10, 35.14, 35.21 (2 р.), 35.26, 36.2, 36.4, 36.10, 36.12 (2 р.), 36.19, 36.23, 36.32 (2 р.) 36.33, 37.18, 37.25, 38.4, 38.7, 38.10, 38.17, 39.7, 39.20, 39.24, 39.30, 39.35, 40.18 (3 р.), 40.19, 40.25, 40.31, 40.35, 41.3, 41.4, 41.5 (2 р.), 41.6 (3 р.), 41.11 (2 р.), 41.15, 41.28 (2 р.), 41.33, 42.7, 42.8, 42.24, 42.28, 42.29, 43.8, 43.10, 43.18, 43.20, 43.25, 44.8 (2 р.), 44.13, 44.26 (2 р.), 44.31, 45.1, 45.2, 45.5, 45.7, 45.13, 45.19, 45.23, 45.25, 46.6 (2 р.), 46.7, 46.13, 46.14, 46.16, 46.21, 46.24, 47.3 (2 р.), 47.9 (2 р.), 47.14, 47.16, 47.17, 47.20, 47.22, 47.25, 47.34, 48.4, 48.7 (2 р.), 49.2, 49.6, 49.12, 49.14 (2 р.), 49.16 (2 р.), 49.22, 50.17, 50.22, 50.30 (2 р.), 51.7 (2 р.), 51.11, 51.17, 51.27, 52.2, 52.11, 52.13, 53.19, 53.20, 53.21, 53.24, 53.26, 53.32, 77.40, 77.41, 91.20, 91.32, 92.23, 95.3, 112.35, 122.27, 128.15, 130.3, 168.15, 173.25, 173.27, 174.26, 174.36, 174.41, 174.42 (2 р.), 175.13, 178.12, 179.22, 181.22, 181.27, 181.31, 184.31 (2 р.), 185.5, 196.39, 331.32, 337.17,

339.1, 345.12, 345.13, IV 41.32, 44.13, 44.16, 279.32, 280.29, 281.20, 281.31, 285.3 (2 р.), V 65.38, 67.30 (2 р.), 67.37, 67.40, 68.39, 68.40, 68.42, 69.2, 69.3, 76.38, VI 23.6, 23.7, 23.10, 123.14, 123.19, 184.38, VII 33.27, 2. III 5.7, 6.12, 9.31, 12.26, 29.17, 31.12, 31.17, 32.4, 35.29, 43.8, 43.12, 43.16, 43.22, 48.29, 51.36, 174.25, IV 45.17, 45.39, VI 66.28, VII (кн. I) 40.13, (кн. II) 20.12, 20.13, 3. III 13.3, 25.8, 26.35, 28.21, 42.6, 50.32, 85.10, 4. III 16.24, 34.13, 37.20, 40.2, VI 23.6, 5. III 5.25, 31.15, 31.33, 34.34, 6. III 6.23, 8.16, 25.18, 35.13, 46.26, 47.21, IV 314.8, 314.10, 7. III 16.19, 33.8, 34.19, 36.19, 44.31.

НЕБЕСНИЙ (1). Див. осн. 2.

◇ *Одн. Н.* небесный IV 286.16.

НЕБОГА (7). Див. осн. 2.

◇ *Одн. К.* небого зверт. III 83.40, 84.3, 84.9, 84.24, 84.28, 84.30, 84.32.

НЕБОРАК (1). Див. осн. НЕБОРАКА.

◇ *Одн. К.* небораче зверт. III 168.12.

НЕВЕЛИЧКИЙ (1). Рим. Тече ричка невеличка З вишневого саду. V 37.16. Див. ще осн. 1.

НЕВЖЕ (1). Див. осн.

◇ невже III 26.35.

НЕВІРА (2). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* невира V 64.22, *О.* невирую V 64.22.

НЕВОЛЯ (2). Див. осн. 1.

◇ *Одн. М.* в неволи III 91.19, VII (кн. II) 4.12.

НЕГРІТИЙ (1). У приказці. [Стеха]: Негріте залізо не зогнеш. А якби не крився та порявся б зо мною отак тижнів за два до свят, то певна уже була б річ. III 5.13.

НЕДАВНО (1). Див. осн.

◇ недавно III 9.30.

НЕДІЛЯ (2). Див. осн. 1.—2.

◇ *Одн. З.* у неділю 1. IV 41.1, *М.* на неділі 2. III 9.4.

НЕДОБРИЙ (4). Див. осн. 1.—2.

◇ *Одн. З.* недобру 2. III 46.17, *недобре* 1. III 44.29, 44.31, *М.* (об) недобрім 1. III 44.31.

НЕДОВГО (1). Див. осн.

◇ *недовго* III 5.24.

НЕДОВІРОК (1). Зверт. [Гнат]: Я тебе зв'яжу, *недовірку* проклятий! III 52.20. Див. ще осн.

НЕДОЛЮД (1). Див. осн.

◇ *Одн. К.* недолуде зверт. III 173.7.

НЕДУЖИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* недужий III 160.19.

НЕЗАБАРОМ (2). Див. осн.

◇ *незабаром* III 35.8, V 130.3.

НЕЗВИЧАЙНИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* незвичайне VII (кн. I) 38.24.

НЕЗВИЧАЙНО (1). Присл. [Галя]: Чого у кімнату? Я тут зостанусь, ніхто не побачить. [Хома]: **Незвичайно:** закон не велить. III 16.35.

НЕЗДУЖАТИ (4). Див. осн. 1.

◇ *нездужаю* III 109.41, 129.7, *нездужаєш* III 111.19, *нездужає* III 324.26.

НЕЛУКАВИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* нелукавый IV 38.11.

НЕЛЮБИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* нелюба III 49.11.

НЕМА (29). Див. осн. 1.

◆ У спол. а). Див. осн. у спол. а). **Ще у спол. б)** мало яких дурнів **нема** на світі (1). [Хома]: Пожаль, він і так тебе візьме: мало яких дурнів **нема** на світі! III 15.21.

◇ *нема* III 9.30, 17.27, 18.13, 18.15, 23.11, 23.31, 29.24, 29.35, 30.8, 30.13, 33.12, 33.28, 37.32, 42.6, 43.22, 46.7, 46.19, 109.42, 110.1, 110.16, 174.28, 341.3, 341.5, 341.8, 341.31, IV 36.36, V 65.23, у спол. а) III 26.11, у спол. б) III 15.21.

НЕНАРОКОМ (1). Див. осн.

◇ *ненароком* III 79.25.

НЕНАЧЕ¹ (2). Див. осн.

◇ *неначе* III 46.17, 180.14.

НЕНАЧЕ² (5). Див. осн.

◇ *неначе* III 9.31, 26.10, 36.27, 38.26, 47.21.

НЕПОВНИЙ (1). — Эге-ге, лыха годино! Що ж мы будемо робить, Овраме? — **Неповна, анафема!** IV 39.19.

НЕПОСИДАЮЩИЙ (2). — Не лежит [Марко] в колыске — всё просится на руки. — Ах ты, **непосыдающий**, постой, вот я тебе дам! III 90.23. — Таке **непосыдаєше!** — прибивал он, опускає глаза. III 333.9.

НЕПРОСИПУЩИЙ (2). — Якбы не бас, то б свиней пас, — заметила шинкарька. — Пьяныця **непросыпуша**. IV 41.14.

◇ *Одн. Н.* непросыпуша IV 41.14, 45.36.

НЕПРОХАНИЙ (1). [Назар]: Сядемо, сядемо, аби було де: ми гості **непрохані**. III 20.2.

НЕПРОЩЕННИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* непрощенный III 182.41.

НЕРОЗУМНИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* нерозумная III 25.21.

НЕСТИ (7). 1. Див. осн. 1.

2. Див. осн. 2. **Ще //Безособ.** (1). Ку-да ж тебе оце **несе?** IV 39.30.

◆ У спол. бог **несе** (3). [Хома]: А

відкіля се вас бог несе? Чи здалека, чи зблизька? III 17.10. *Див. ще осн. у спол. д).*

◇ несе 2. *безособ.* IV 39.30, *у спол.* III 17.10, IV 295.14, VII (кн. I) 40.12, *несете* I. III 235.5, *несы* I. III 316.5, IV 41.42.

НЕСТИСЯ (4). *Див. осн. НЕСТИСЬ².*

◇ *неслася* III 112.36, 243.22, IV 44.17, 279.33.

НЕТИЧАНКА (4). *Легка повозка.* Тут ми уселися в спокійну *нетичанку* Анто-на Адамовича III 220.18. *У прикл. спол.* бричка-*нетичанка* (1). Мое бескоры-стие его озадачило. Он посмотрел на ме-ня не как на товарища по чувствам, а как на заморского зверя. И посоветовав-шись с своим экономом, предложил мне бричку-*нетичанку*, пару добрых коней и кучера. IV 309.7.

◇ *Одн. Н. нетичанка* III 220.23, *Р. нетичанки* IV 223.38, *З. нетичанку у прикл. спол.* IV 309.7, *в нетичанку* III 220.18.

НЕУТИШНИЙ (1). [Хозяйка] (*Пока-чавши грустно головой, поет*): Я додому прийшла, гірко плакала, Не молилася,— Нерозумная, *неутишная*, Положилася. III 25.21.

НЕХАЙ (39). *Див. осн. Ще у приказ-ці* (3). После долгого и тяжкого испыта-ния (нехай воно і ворогам нашим не сни-ться) я не освоился еще с радостью сво-боды. VI 184.37. *Повт.* (4). — Ну, та не-хай, нехай уже буде потвоємо,— гово-рил скороговоркою Никифор Федорович IV 33.40.

◇ *нехай* III 13.27, 17.38, 18.29, 21.11, 23.9, 25.7, 26.14, 29.29, 36.6, 44.17, 45.8, 47.3, 51.23, 52.5, 52.14, 95.24, 120.42, 174.36, 175.1, 175.12, 184.2, 186.40, IV 43.38, 295.11, 295.13, V 69.3, VI 23.8, *у приказці* III 5.22, 181.22, VI 184.37, *поет.* III 53.26 (2 р.), IV 33.40 (2 р.), *у спол.* III 9.30, 87.22, 168.27, 168.28, 329.4.

НЕХОРОШИЙ (1). [Галя]: Цур йому, який нехороший [полковник]! Як приїде до нас, то я зараз із хати втікаю. III 8.7.

НЕХРЕЩЕНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н. нехрещені* III 41.12.

НЕЧЕПУРНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н. нечепурні* III 316.9.

НЕЧИСТИЙ (1). *У спол. нечиста ма-ти. Лайл.* [Хозяйка]: І звела ж їх *нечи-ста* мати докупити! Нехай би сей Кичатий був парубок, а то ж уже старий чоловік... III 26.14. *Див. ще осн. З.*

НЕЩАСНІШИЙ (2). *Повт.* [Гнат]: Як хочеш, так і думай, а я *нещасніший* од тебе, *нещасніший* од твоєї собаки: вона ла-

щитья до тебе, а ти її кохаєш; а я?... III 30.2.

НЕЩАСТЯ (1). В нещасті невольно-делаешься суеверным. VI 56.9.

НИЗЕНЬКО (1). *Див. осн.*

◇ *низенько* VI 72.21.

НИКИФОР (1). *Зверт.* Как ты ду-маешь, *Никифоре*, не отслужить ли нам в следующую субботу панихиду по утоплен-нице? IV 13.13.

НИШКОМ (1). *Див. осн.*

◇ *нишком* III 27.25.

НІ¹ (40). 1. *Див. осн. 1. Ще повт.* (4). [Хома]: Того і гляди, що розлюбить. [Га-ля]: Назар? Мене? О, ні! ні, ніколи на світі! III 15.2.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *ні 1.* III 5.20, 6.20, 7.18, 9.26, 10.28, 13.5, 14.4, 15.7, 21.30, 25.8, 26.20, 28.7, 29.25, 32.40, 33.23, 35.15, 38.7, 49.11, 39.30, 43.10, 43.20, 46.13, 46.16, 47.25, 48.9, 49.2, 52.27, 52.29, *повт.* III 15.2 (2 р.), 51.21 (2 р.), 2. III 5.19, 45.23, *ні 1.* III 84.31, 86.38, 117.11, 197.6, 316.23, 341.16.

НІ² (3). *Див. осн.*

◇ *ні* III 46.7 (2 р.), *ні* III 174.28.

НІВЕЧИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *нивечить* III 173.8.

НІГДЕ (1). *У спол. нігде правди сховати.* А ви таки, Микитовна, були колись, *нігде* правды сховати, таки добре дзінздзюрысти III 178.4. *Див. ще осн. у спол.*

НІЖ (1). *Див. осн. НІЖ¹.*

◇ *Одн. Р. іспід ножа* III 20.13.

НІЖЕ (1). *Див. осн. НІЖЕ¹.*

◇ *ниже* III 174.28.

НІЖЕНЬКИЙ (1). *Пестл.* [Назар]: по-клади свої *ніженьки* у мою шапку. III 44.19.

НІКОГО (3). *Див. осн.*

◇ *Д. нікому* III 23.31, *нікому* III 235.6, 340.41.

НІКОЛИ (1). *Див. осн.*

◇ *ніколи* III 15.32.

НІКОЛИ (5). *Див. осн.*

◇ *ніколи* III 15.2, 23.6, 46.13, 49.22, *ніколи* III 91.20.

НІКУДИ (2). *Див. осн.*

◇ *нікуди* III 12.14, *нікуды* III 80.21.

НИКЧЕМНИЙ (2), **НИКЧЕМЕННИЙ** (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. нікчемний* III 30.11, *нікчеменний* III 85.41, *нікчємне* III 10.19.

НІМЕЦЬКИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* німецького III 28.35, *Мн. Н.* німецькі III 17.14.

НІМЕЧЧИНА (1). [Сват]: Пішли ми по слідам, .. і у **Німеччину**, і у Туреччину; всі царства й государства пройшли, а все кунци не знайшли. III 17.25.

НІМКИНЯ (1).—Такої я німець, как [ты] **немкиня**,—проговорив Антон Адамыч. III 219.29.

НІМОТА (1). *Див. осн. НІМОТА.*

◇ *Одн. Н.* нимота IV 263.20.

НІСЕНІТНИЦЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* нісенітниця III 13.37.

НІХТО (9). *Див. осн.*

◇ *Н.* ніхто III 14.25, 16.33, 26.12, 32.24, 44.8, 47.34, *Р.* нікого III 19.26, *Д.* нікому III 30.31, *никому* V 65.23.

НІЧ (8). *Див. осн. Ще //З підсилювальною часткою «то»* (1). [Назар]: А ніч то.. Тиха, світла III 47.21.

◆ *У спол. а).* *Див. осн. у спол. а).* *Ще у спол. б)* горобина **ніч**—грозова **ніч** (1). [Стеха]: І в горобину **ніч** приїду [старости] для такої панночки, як наша. III 10.2.

◇ *Одн. Н.* ніч III 47.21 (2 р.), *Р.* ночі III 8.17, *З.* ніч III 35.14, 39.23, *у спол. а)* III 51.15, *в ніч у спол. б)* III 10.2, *М.* в ночі VII (кн. I) 34.28.

НІЧИЙ (1). [Стеха]: Чи не махнули вони собі? .. Ні, опріч моїх, **нічий** не видко слідів... III 43.10.

НІЧКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* нічка III 25.24.

НІЧОГІСІНЬКО (1). *Присудк.* [Стеха]: А вона поплаче, посумує, а далі й **нічогісінько**. III 5.27. *Див. ще осн.*

НІЧОГО (3). *Див. осн. НІЧОГО ?.*

◇ *Р.* нічого III 18.35, *ничого у спол.* III 178.18, IV 291.13.

НІЧОГО (4). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **нічого** 1. III 12.28, 2. III 47.29, 49.8, **ничого** 2. III 342.26.

НІЧЧЮ (1). *Див. осн. НОЧЧЮ.*

◇ **ніччю** IV 47.34.

НІЩО (19). *Див. осн.*

◇ *Р.* нічого III 7.2, 7.20, 11.24, 15.18, 17.17, 18.15, 31.19, 32.14, 33.12, 36.33, 43.18, 44.13, 44.26, 45.4, 45.7, 46.6, *ничого* III 110.1, 174.28, *Д.* нічому III 30.18.

НОВИЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* новее III 181.32.

НОВОБРАНКА (1). Я думаю, що наша **новобранка** честного, хорошего роду дочка. III 86.33.

НОВОБРАНЦІ (1). *Див. осн. НОВОБРАНЕЦЬ.*

◇ *Мн. Н.* новобранци IV 41.2.

НОГИ (3). *Див. осн.*

◆ *У спол. (2): а)* **ноги** не 'винесять' (1). [Назар]: Не підуй! Мене відсінь **ноги** не винесуть. III 22.26; б) на **ногах** (1). С самого ранку на **ногах**, як той хорт на ловлі! IV 302.21.

◇ *Мн. Н.* **ноги у спол. а)** III 22.26, *З.* **ноги** III 51.29, *М.* на **ногах у спол. б)** IV 302.21.

НОРА (3). *Див. осн. НОРИ.*

◇ *Одн. Н.* нора III 41.3, *М.* в (у) **норі** III 41.3, 41.11.

НОСИТИ (4). *Див. осн. 1.—2., у спол. а).*

◇ **носить** 1. III 25.12, **носять у спол. а)** V 65.27, **носы** 2. III 91.30, 91.31.

НОЧВИ (1). Марта принялась кормить младенца. А Яким вышел на двор, нашел в сарае **ночвы** и стал прилаживать к ним веревки. III 81.21.

НОЧУВАТЬ (4). *Див. осн.*

◇ **ночує** IV 221.35, **ночував** III 47.30, **ночували** IV 46.3, **буду ночувать** III 198.15.

НУ¹ (11). 1.—2. *Див. осн. 1.—2.*

3. *Вживається для уточнення сказаного* (2). [Гнат]: як розумно розсуджа латинський віршинок.. ну, той, за якого мене в Братстві вишарили різками III 29.18.

◇ **ну** 1. III 12.7, 17.2, 17.24, 18.35, 22.28, 27.9, 33.40, 2. III 17.32 (2 р.), 3. III 10.13, 29.18.

НУ² (23). *Див. осн. 1., 3.*

◇ **ну** 1. III 15.19, 18.12, 26.35, 31.33, 33.13, 34.10, 35.22, 36.26, 38.16, 39.22, 42.29, 44.10, 85.5, 111.22, 3. III 8.2, 14.20, 25.9, 27.11, 27.28, 28.33, 31.29, 36.32, 37.2.

НУЖДА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* нужда III 11.13, *М.* при **нужді** III 29.5.

НУМО (3). *Див. осн.*

◇ **нумо** III 80.3, IV 269.21, 269.22.

НЯНЬКА (2). [Назар]: Чого ж ти знов зажурилась? [Галія]: Я згадала покійницю **няньку**. III 47.29. *Див. ще осн. НЯНЬКИ.*

◇ *Одн. Н.* нянька III 48.2, *З.* **няньку** III 47.29.

О

О¹ (2), ОБ (11). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **о 2.** III 30.14, 45.5, **об 1.** III 152.24, 152.25, 243.28, 243.29, 2. III 13.28, 14.21, 16.24, 31.33, 44.31, 46.24, 47.2.

О² (22). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **о 1.** III 8.21, 12.17, 12.23, 15.2, 15.7, 19.23, 20.30, 28.16, 29.24, 33.7, 33.10, 44.23, 44.35, 46.8, 47.20, 48.10, 50.17, 53.8, 53.24, 53.25, 53.32, 2. III 80.37.

ОБ див. О¹.

ОББИГАТИ (1). [Стеха]: Ох, моя матюно, як утомилась! Шуточки? **Оббігала** усі усяди! III 34.16.

ОБДУРИТИ (1). [Хома]: Ще, може, й мене **обдурить** [Стеха], тоді і остався на віки вічні в дурнях. III 13.4.

ОБЕРЕМЕНКО (1). Яков **Обеременко**, за свою храбрость и увечье, полученное им при защите Севастополя, просит у комитета раненых освободить родную сестру его от крепостного состояния IV 259.21.

ОБИДА (1). У спол. дати себе в **обиду** — *дозволити себе скривдити*. [Назар]: Я нікому не дам себе в **обиду** і дурного совіту не послухаю. III 30.31.

ОБИДВИ, ОБОЄ (5). *Див. осн. ОБИДВА.*

◇ **Н. обидви** III 32.34, **обоє** III 18.30, 48.5, **обоє** III 345.5, IV 13.21.

ОБИЙНЯТИ (1). *Див. осн.*

◇ **обійми** III 45.28.

ОБИЩАТИ (6). *Див. осн. ОБИЩАТИ.*

Ще у прислів'ї (1). [Хома]: Чи знаєш ти, що хто багачко **обіщає**, той нічого не дає? III 15.17.

◇ **обіщає у прислів'ї** III 15.17, **обіщують** III 1.13, **обіщав** III 15.19, 20.12, **обіщали** III 23.23, **обішай** III 32.10.

ОБМАНИТИ (1). *Обдурити.* [Стеха]: Що, як вони **обманили** та другим шляхом?.. III 43.11.

ОБМАНЮВАТИ (2). [Назар]: Стривай, стій тут! І тебе **обманюють**? [Хома]: Не **обманюю**, а так як батько велю. III 20.22.

ОБНИЖОК (2). между этой тучной, роскошной зелени, как темные ленты, протянулись два **обнижка** (межа) IV 295.34. И, говоря это, он вывел меня на **обнижок**. IV 296.24.

ОБНИМАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **обнімала** III 8.22.

ОБНЯТИ (1). *Див. осн.*

◇ **обняти** III 31.18.

ОБНЯТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ **обніміться** III 53.34.

ОБОЄ див. ОБИДВИ.

ОБОЛОНКИ (2). *Див. осн.*

◇ **Мн. М.** в оболонках IV 243.2, на оболонках IV 243.29.

ОБОРОНИТИ (1). У спол. боже **оборони** — *вживається при застереженні від чого-н.* — Ну скажи! скажи ти мені, где ты видел, чтоб из школы добро вышло? Так, выйдет какой-нибудь пьянычка, а может, еще и вор, боже **обороны** III 121.20.

ОБРИДНУТИ (2). *Див. осн.*

◇ **обридне** III 8.19, 14.30.

ОБРОСТИ (1). У спол. мохом серце **обросло** — *про огрубілу людину*. [Назар]: У тебе нема бога в серці. [Гнат]: А був колись, та мохом серце **обросло** III 30.10.

ОБУХ (1). *Див. осн.*

◇ **Одн. О.** **обухом** III 23.12.

ОБХОДИТИ (1). *Див. осн. ОБХОДИТИ¹.*

◇ **обходять** III 32.24.

ОВРАМ (2). Зверт. Тепер, **Овраме**, выпый по трудах. IV 39.15. Эге-ге, лыха годыно! Що ж мы будемо робить, **Овраме**? IV 39.18.

ОГЛАВ (2). *Див. осн.*

◇ **Одн. М.** в Оглаве III 180.5, IV 20.28.

ОГЛУХНУТИ (3). [Назар]: Чи чуєш ти? [Хома]: Не чую; я **оглух**! III 21.19. [Назар]: Люди добрі, коли ви не **оглухли**, так послушайте. III 21.21. *Див. ще осн.*

◇ **оглух** III 21.19, 21.23, **оглухли** III 21.21.

ОГОНЬ (5). *Див. осн. 1.*

◇ **Одн. Н.** **огонь** III 23.27, **Р.** **огню** III 23.27, **від огня** III 13.19, **З.** в **огонь** III 13.18, **про огонь** III 13.18.

ОД (14), ВІД (12). *Див. осн. 1.—3., 5., 6.*

◇ **од 1.** III 41.5, IV 286.17, 2. III 5.12, 9.2, 9.4, 9.22, 3. III 37.19, 44.4, 5. III 45.20, 45.25, 6. III 30.2 (2 р.), 32.37, 180.15, **від 1.** III 17.21, 2. III 7.12, 7.14, 8.2, 8.4 (2 р.), 12.8, **поет.** III 7.10 (2 р.), 3. III 13.19, 31.13, 6. III 12.13.

ОДАРКА (2). Может быть, знала **Одарку** Норивну, так вот она сама. III 113.24.—Як бо ни зовуть? — заговорила Марта.—Постой... постой... вспомнила: **Одаркою**! III 118.10.

ОДГАДАТИ (1). [Гнат]: Бач, ти забув; а я так все запрошедше знаю та й що буде одгадаю. III 34.14.

ОДДАВАТИ (2), **ВІДДАВАТИ** (1). 1. Див. осн. 1. *Ще повт.* (2). [Хома]: Дочку оддай! [Галя]: Не оддавай, не оддавай! III 50.30.

3. Див. осн. 3.

◇ оддавай 1. повт. III 50.30 (2 р.), віддавайте 3. III 8.36.

ОДДАТИ, ОДДАТЬ (8), **ВІДДАТИ** (5). Див. осн. 1., 3.

◇ оддати 1. перен. III 30.5, 3. III 21.34, отдати 1. IV 44.31, віддати 3. III 5.19, віддам 1. III 10.24, 10.30, 32.14, оддаси 3. III 52.27, оддасте 3. III 17.37, оддай 3. III 50.28, віддай 1. III 21.4, оддайте 1. VI 22.20, 3. III 17.36.

ОДЕЖА (1). Див. осн.

◇ одн. 3. одяжу III 96.39.

ОДИН, ОДНА, ОДНО (26). 1.—6. Див. осн. 1.—6.

7. У формі с. р. у знач. прислівника «однаково» (1). [Назар]: Мені одно, куди не поведеш. III 28.21 // У спол. все одно (1). [Кобзарь]: Коли казку, так казку; мені все одно. III 40.5.

◆ У спол. на один шталт шиті—однакові (1). [Хома]: ми всі на один шталт шиті. III 15.5.

◇ одн. Н. один 2. III 39.21, 4. IV 48.27, одын 4. V 65.36, 5. III 311.34, одна 2. III 31.38, 45.20, 47.23, 3. III 14.31, повт. III 46.7, 46.8, одно 4. VII (кн. I) 39.31, 7. III 28.21, у спол. III 40.5, 3. один 1. III 45.28, 4. VI 22.20, (на) один у спол. III 15.5, (в) одын 1. IV 40.4, одну 1. III 34.11, 5. III 34.12, (в) одну 6. III 186.40, (на) одну 3. III 14.31, одно 1. III 21.12, 35.10, 4. III 13.16, М. (в) одній 2. III 32.35, Мн. Н. одні 3. III 30.13.

ОДИНОКИЙ (1). Див. осн. 1.

◇ Мн. Н. одиноки III 80.18.

ОДИТИ (1). *Одягти*. Через день чи через два одили нас, вистроїли, перевели через Париж церемоніальним маршем III 312.2.

ОДКАРАСКАТЬСЯ (1). *Звільнитися від кого-н.* [Гнат]: Стеха зуміє одкараскатися од них, тільки нам з тобою треба попереду утікати. III 37.18.

ОДКИНУТИ (1). *Відкласти*. [Хома]: весілля можна одкинути аж геть до того тижня III 16.17.

ОДНАЧЕ (2). Див. осн.

◇ одначе III 74.1, VII (кн. I) 39.8.

ОДПОЧИТИ (1). Див. осн. 1.

◇ одпочину III 86.14.

ОДУРИТИ, ОДУРИТЬ (7). Див. осн. *Ще повт.* (4). [Хома]: Беріть його! Я вас перевишаю! Я вас золотом окую! [Галя]: **Одурити! Одурити!** III 51.5.

◇ одурити III 169.5, одурила повт. III 101.17 (2 р.), одую III 51.7, 168.5, одурити повт. III 51.5 (2 р.).

ОДЯГТИСЬ (1). Див. осн. **ОДЯГТИСЯ**.

◇ одяглась IV 282.9.

ОЖЕНИТЬ (2). Див. осн. *Ще повт.* (2). Марко? Так что ж Марко! Звичайне, не чужий! **Оженю** его, непременно **оженю** после покровы. III 128.15.

ОЖЕНИТЬСЯ (1). Див. осн. **ОЖЕНИТИСЯ**.

◇ ожениться III 345.12.

ОЙ¹ (1). Див. осн.

◇ ой III 15.18.

ОЙ² (10). Див. осн.

◇ ой III 25.23, 87.31, 91.22, 92.22, 95.1, 309.6, IV 44.3, 44.10, V 43.13, 43.16.

ОЙ-ОЙ-ОЙ (1). *Вигук. Уживається для вираження жалю, смутку*. [Хозяйка]: Було, як схопити тебе котрий [запорожець], так до землі не допустити, так і носити... **Ой-ой-ой!** Куди то все дівалось?.. III 25.12.

ОКО (14). Див. осн.

◆ У спол. ч), щ). Див. осн. у спол. ч), щ). *Ще у спол. ю)* як очей своїх стереги—стереги дуже пильно (1).—А ты, Прохоре, будь ласкав, як очей своїх стережи сего пана. IV 280.35.

◇ одн. О. оком V 88.6, Мн. Н. очі у порян. III 47.22, очі III 331.33, Р. очей III 35.14, V 29.3, у спол. ю) IV 280.35, 3. в очі III 8.17, очі IV 19.21, в очі IV 278.3, О. очима у спол. ч) V 122.23, М. в очах III 45.24, на очах III 13.20, при очах у спол. щ) III 24.3, К. очі зверт. III 44.35.

ОКРАСТИ (1).—Возьмись собі ундир, — сказав он, едва удерживая слезы, — а то рядовой вас дорогою **ограде**. III 332.20. Див. ще осн.

ОКРОМЕ (1). Див. осн. **ОКРОМЕ**¹.

◇ окроме VII (кн. I) 39.7.

ОКСАМИТОВИЙ (1). Султан, окроме великого скарбу, прислав Богданови червоний **окамитовый** жупан VII (кн. I) 39.7.

ОКСАНА (1). У порівн. твій мильний-чорнобривий остриг бы тебе і одел мальчиком (как сердечную **Оксану**) III 114.38. Див. ще осн.

ОКУТИ (1). *Див. осн. у спол. а).*

◊ *окую* III 51.2.

ОЛЕНА (2). *Зверт.* А ну, заграй ты, Олено. III 315.34. **Олено!** музыка наша! — Несы в хату! III 316.5.

ОЛЕНКА (2). Хорошо, вот дошла очередь и до **Оленки**, теперешней госпожи Курнатовской. IV 258.25. **Оленка** заартачилась, он около ее и так и сяк, — нет, да и баста! IV 258.26.

ОЛІЯ (1). *Див. осн.*

◊ *Одн. З.* на олию III 112.14.

ОН (2). *Див. осн. 1.—2.*

◊ *он* 1. III 235.18, 2. III 315.28.

ОНДЕ (2). *Див. осн.*

◊ *онде повт.* III 168.22 (2 р.).

ОНИЙ (1). *Див. осн.*

◊ *Одн. Н.* онее III 11.16.

ОПИНІТИСЬ (1). *Див. осн. ОПИНИТИСЬ 2.*

◊ *опинились 2.* III 37.26.

ОПИСУВАТИ (1). Я враг всяких описаний, и потому не **описую** вам этой неисходимої пустыни. VI 302.В.

ОПІЗНИТИСЬ (2). [Гнат]: Годі, брате; ходім: ми **опізнались**. III 23.2. [Назар]: Стривай, не **опізнались**. (*Підходить к Хоме*). Прости мене, я згарячу забувся. III 23.4.

ОПІСЛЯ (4). *Присл. Потім.* [Стеха]: Наслухаєтесь, ще й налюбуетесь. **Опісля**, може, і обридне. III 8.19. [Хозяйка]: Буде весело, та не всім. [Гнат]: Ну, се вже **опісля** побачимо. III 27.9.

◊ *опісля* III 8.19, 8.31, 27.9, 40.2.

ОПРІЧ (3), **ОПРІЧЕ** (1). *Див. осн. 1.*

◊ *опріч* III 29.20, 43.10, 45.23, *оприче* VII (кн. I) 39.9.

ОПРЯГТИСЬ (1). *Див. осн. ОПРЯГТИСЯ.*

◊ *опряглось* III 323.36.

ОП'ЯТЬ (1). *Див. осн.*

◊ *оп'ять* III 45.4.

ОРАНДА (1). *Див. осн.*

◊ *Одн. Р.* коло оранды VII (кн. I) 38.25.

ОРАНДАР (1). *Див. осн.*

◊ *Одн. З.* орандаря III 320.13.

ОРАТИ (1). *Див. осн.*

◊ *орате* III 92.23.

ОРЕЛ (6). 1. *Див. осн. ОРЕЛ¹* 1. *Ще у порівн., у прикл. спол. орли-соколи* (1). [Хозяйка]: Як налетять, було, [запоріжці]

з своєї Січі, так що твої орли-соколи! III 25.11.

2. *Див. осн. 2.*

◊ *Одн. О.* орлом 1. *у порівн.* III 26.2, *К.* орле 2. *зверт.* III 47.18, 49.17, 52.23, VII (кн. II) 20.15, *Мн. Н.* орли 1. *у порівн., у прикл. спол.* III 25.11.

ОРЕЛЬ (5). *Див. осн.*

◊ *Одн. Р.* Орели III 75.13, *З.* на Орель IV 52.16, *через Орель* III 129.35, *М.* на Орели VII (кн. I) 45.20, 46.7.

ОРУДУВАТИ (1). *Розпоряджатися.* Я великою сылою **орудую** у владыки. IV 40.1.

ОСЕЛЯ (3). *Див. осн.*

◊ *Одн. З.* оселю III 119.13, IV 20.3, *в оселю* III (77.20).

ОСИКА (1). *Див. осн.*

◊ *Одн. Н.* осыка III 183.35.

ОСИП (1). *Зверт.* Иди ты, **Осипе**, приготвь квартиру нашему дорогому гостю в новом доме IV 272.6.

ОСИЧИНА (1). [Голос]: Гляди, щоб на одній **осичині** не повісили тебе з сотником. III 40.31.

ОСЛІН (4). *Див. осн.*

◊ *Одн. Р.* ослона III 101.40, *от ослона* III 101.21, *З.* на ослон III 84.24, *М.* на ослоне III 104.24.

ОСМІЛЮВАТИСЬ (1). [Сват]: **Осмілююся** доложити... [Назар]: Мовчи, поганець, шипотиннику! III 20.32.

ОСТАВАТИСЯ, ОСТАВАТИСЬ (2). *Див. осн.*

◊ *оставайсь* III 52.13, *оставайтесь* VI 123.19.

ОСТАННІЙ (3). *Див. осн. ОСТАТНИЙ* 1. *Ще //субст.* (1). [Гнат]: Чи єсть музики? [Голоса]: І кобзар, і музики. А **останне**: випити і закусити? [Голоса]: Як без сього? Усе є. III 37.6.

◊ *Одн. Н.* *останне субст.* III 37.6, *З.* *останній* III 45.29, 52.27.

ОСТАП (1). *У назві твору.* А я вам не буду читать «**Остапа** и Ульяну», когда вы ляжете спать. IV 280.12.

ОСТАТИСЯ (2). 2. *Див. осн. 2.*

3. *У спол. остатися* в дурнях (1). [Хома]: Ще, може, й мене обдурить [Стеха], тоді і **остався** на віки вічні в дурнях х. III 13.5.

◊ *остався* 3. III 13.5, *останься* 2. III 48.4.

ОСТИТИ (1). *Див. осн.*

◊ *остило* III 49.2.

ОСТРЯНИЦЯ (1), **ОСТРАНИЦЯ** (2). *Див. осн.*

◊ *Одн. Р.* Остриницы III 64.15, 65.3, *З.* *про Острилицю* III 8.14.

ОСУДИТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ нехай осудить III 45.8.

ОСЬ (9). *Див. осн. 1.—2.*

◇ ось 1. III 18.9, 29.16, 39.22, 49.28, 2. III 8.13, 10.22, 13.36, 36.14, 47.2.

ОТ (30). *Див. осн. 1.—4.*

◇ от 1. III 25.6, 51.35, IV 41.31, 282.3, VI 123.13, 2. III 17.26, 41.10, 46.25, 311.39, 311.40, 312.5, 3. III 13.15, 17.17, 31.24, 42.24, 43.11, 52.4, 333.4, 342.20, IV 271.33 (2 р.), 4. III 11.11, 11.26, 26.21, 34.17, 36.26, 36.30, 38.15, 42.18, V 164.30.

ОТАК¹ (3), **ОТТАК** (1). *Див. осн.*

◇ отак III 5.14, 48.17, 51.35, оттак III 44.20.

ОТАК² (1). *Див. осн.*

◇ отак III 311.1.

ОТАКИЙ (1). *У приказці. Отака ловысь! Люды добри до плащаныци знаменаються, а воны он що выробляють!* III 315.27. *Див. ще осн. 1.*

ОТАМ (1). *Див. осн. 1.*

◇ отам III 174.37.

ОТАМАН (4). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* отаман III 37.2, VII (кн. I) 38.24, *Р.* от отамана V 14.38, *О.* отаманом III 33.3.

ОТВЕРЗТИ (1). *Слов'ян. Відчинити. О, прекрасний Вихліме! Отверзи врата Едема.* III 19.24.

ОТЕПЕР (2). *Див. осн.*

◇ отепер III 174.31, 350.27.

ОТЕЦЬ (10). 1. *Див. осн. 1.*

4. *Див. осн. 4. Ще //Отець ректор* (1). [Гнат]: мене в Братстві випарили різкамн, як **отець** ректор піймав.. за халявою його [латинського віршника] мудрі вірші. III 29.19.

◇ *Одн. Н.* отець 1. III 16.23, 4. III 9.28, 13.33, 28.4, 29.19, 95.10, IV 41.31, VII (кн. II) 11.7, *К.* отче 4. *зверт.* III 120.42, **отець 4. зверт.** III 121.1.

ОТО (1). *Див. осн. 2.*

◇ ото III 91.14.

ОТОЖ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ отож 1. III 183.1, 2. **отож** III 14.17.

ОТОЙ (4). *Див. осн. 2.—3.*

◇ *Одн. З.* отого 3. V 69.2 (2 р.), *О.* (з) отым 2. V 68.38, 68.42.

ОТТАК *див. ОТАК*¹.

ОТУТ (2). *Див. осн. 1.*

◇ отут III 86.19, IV 300.32.

ОФИЦЕР (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. О.* з офіцерами V 67.40.

ОХ (12). *Див. осн.*

◇ *ох* III 9.9, 34.16, 34.17, 39.1, 39.7, 44.11, 46.16, 48.22, 51.32, 128.12, *пост.* III 26.19 (2 р.).

ОХОТНИКИ (2). *Мисливці. [Хома]:*

Може, ви **охотники** які? Може, рибалки або, може, вольнії козаки? III 17.11. *Зверт.* (1). [Сват]: Аж гульк — назустріч нам іде князь, підніма угору плечі і говорить нам такіі речі: «Ей ви, **охотники**, ловці-молодці!» III 17.19.

ОЦЕ (16). *Див. осн. 1.—4.*

◇ *оце* 1. III 33.21, 197.15, 2. III 17.35, 48.29, 332.38, 3. III 7.14, IV 39.30, 4. III 5.23, 7.7, 7.29, 9.7, 9.16, 16.30, 29.21, 39.11, IV 271.25.

ОЦЕЙ (4). *Див. осн. 1., 3.*

◇ *Одн. Н.* оця 1. III 315.38, *Р.* оцёго 1. III 174.40, *Мн. Н.* оці 1. III 36.25, *О.* (з) оцими 3. III 18.4.

ОЧЕРЕТ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* очеретом III 156.27.

ОЧІПОК (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на очипок III 91.30, *М.* в очипке V 149.33.

П

ПАДАТИ (1). *Падати перед ким — просити, молити кого. [Гнат] (быстро подбегает к Назару):* Кого ти просиш? Кому кланяєшся? Перед ким **падаєш**? III 23.17. *Див. ще осн. 1.*

ПАДЛО (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* з падлом III 53.2.

ПАК (7). *Див. осн.*

◇ *пак* III 8.4, 10.2, 10.7, 14.17, 29.18, 33.2, 311.1.

ПАЛАМАР (1).—А еще чем был? — спросил я его.—И **паламарем**, и бродягою, и кобзаря слипого водыв колысь ще малым. IV 282.2.

ПАЛЯНИЦЯ (8). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* паляниця III 42.2, *паляныця* III 111.29, *З.* паляныцю III 175.7, *О.* паляницею III 42.26, *Мн. Р.* паляныць III 122.13, *З.* паляныци III 122.13, *О.* с паляныцями III 110.14, 122.16.

ПАЛЬЦІ (3). *Див. осн.*

◆ *У спол.* (3): а) **пальцями** показувати — **осуджувати** (2). Я думаю ожениється, щоб люди головою не кивали та **пальцями** на нас не показували. III 345.12; б) заткнути **пальці** в уха — *не слухати* (1). [Гнат]: Я так, навмання сказав. Заткни **пальці** в уха. Чи второпала? III 27.23.

◇ *Мн. З.* пальці у спол. б) III 27.23, *О.* пальцями у спол. а) III 339.2, 345.12.

ПАМ'ЯТЬ (5). Див. осн.

◇ *Одн. З.* на память X 22.6, 26.39, 26.41, 26.42, 27.2.

ПАН (70). 1. Див. осн. **ПАН**¹ 1. Ще у прислів'ї (1). [Стеха]: Казав пан — кожих дам, та й слово його тепле! III 11.18.

2. Див. осн. **ПАН**¹ 2.

◆ У спол. пан на всю губу — великий пан (1). Но дело в том, что он пан на всю губу, как говорится. III 307.24.

◇ *Одн. Н.* пан 1. III 5.22, 13.16, 35.7, 106.21, 176.25, 185.27, 318.11, IV 208.36, 215.10, 235.41, 265.8, 271.26, 271.29, 282.7, 300.22, V 188.15, 188.19, 188.20, 188.22, 226.37, *повт.* IV 249.23, 249.24, 271.34 (2 р.), у прислів'ї III 11.18, 2. III 142.1, 142.15, 142.18, 158.22, у спол. III 307.24, *Р.* пана 1. III 142.29, 228.14, IV 268.24, 271.31, 2. III 149.27, IV 208.42, 210.16, *дів.* пана 1. IV 208.37, у пана 1. III 37.33, 2. III 142.3, 172.19, *Д.* панови 1. IV 265.7, *пану* 2. X 28.27, *З.* пана 1. IV 280.36, 2. III 142.22, на пана 1. IV 214.33, 215.7, *О.* паном 1. III 11.7, 154.36, IV 215.12, у порівн. IV 33.13, за паном 1. V 223.В, с паном 1. III 107.35, *К.* пане зверт. 1. III 17.6, 2. IV 271.36, *М.* Н. паны 1. III 106.20, 106.23, 152.37, 159.31, 178.9, 185.3, 207.11, 207.12, 213.8, 213.12, IV 12.10, 281.34, *З.* пания 1. III 106.22, *О.* за панами 1. III 106.21, *К.* панове зверт. 2. III 73.26.

ПАНИЧ (4). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* паныч IV 269.42, *Р.* с паныча IV 12.11, *Д.* панычу III 88.14, *О.* панычем III 147.24.

ПАНИ (8), **ПАНИЯ** (1). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

◆ У спол. пані на всю губу — велика пані (1). Пани на всю губу. Всякого добра и видимо и невидимо, купалася в роскоши! III 181.37.

◇ *Одн. Н.* пани 1. V 188.15, 188.19, 226.37, 2. IV 36.12, 46.5, у спол. III 181.37, *Р.* до пани 2. IV 36.11, *О.* панією 1. III 35.26, *М.* *О.* с паниями 2. IV 290.12.

ПАННА (117). Див. осн. 1.—2.

◇ *Одн. Н.* панна 1. III 149.13, 159.34, 2. III 142.24, 142.29, 142.36, 143.9, 144.27, 145.1, 145.17, 147.11, 149.16, 149.24, 149.30, 151.38, 155.17, 158.10, 158.23, 162.2, 162.7, 162.16, 162.17, 162.38, 162.42, IV 217.22, 236.5, 266.32, 273.21, 273.26, 273.38, 273.41, 275.1, 275.12, 275.25, 276.2, 276.9, 277.13, 277.36, 279.3, 279.21, 279.29, 279.37, 284.36, 285.1, 285.35, 286.2, 286.3, 286.6, 286.11, 286.39, 288.41, 290.30, 290.33, 290.37, 292.37, 301.30, 304.1, 304.39, 316.36, *Р.* панны 2. III 142.38, 143.36, 161.37, IV 273.13, 276.6, 285.25, 303.3, 303.18, 305.6, 313.19, *против пани* 2. IV 284.12, *Д.* пание 2. III 144.11, 144.37, 144.42, 148.36, 157.24, IV 273.37, 279.25, 284.24, к пание 2. III 157.24, IV 277.19, 280.18, 287.22, *З.* панию 2. III 142.23, 145.22, 147.17, 154.43, 155.5, 159.32, 161.7, IV 266.31, 276.14, 280.7, 284.8, 284.42, 290.38, 320.4, за панию 2. IV 306.37, на панию 2. IV 280.3, 284.30, *О.* за панною 2. IV 275.18, *между панной* 2. III 146.19, IV 282.28, с панною 2. III 149.12, 149.15, 155.29, 156.7, 157.3, 157.11, 161.38, 162.20, с панной 2. IV 277.5, 280.6, 282.28, *М.* о пание 2. IV 287.15, 287.23, 313.16, *К.* панно 2. *зверт.* IV 273.18, 279.18

ПАННОЧКА (8). Див. осн. 1. *

◇ *Одн. Н.* панночка III 5.24, 10.7, 10.15, 35.14, *Р.* для панночки III 10.3, *Д.* панночки III 12.12, 35.6, *К.* панночко зверт. III 43.28.

ПАНОК (1). Див. осн.

◇ *Одн. Р.* у панка IV 20.15.

ПАНСЬКИЙ (8). Див. осн. 1.

◇ *Одн. Н.* панська III 174.5, панская III 174.20, *Р.* (з) панського III 42.4, (от) панского III 149.15, *З.* (на) панский III 141.41, 157.32, 158.7, *М.* *З.* (про) панські III 7.20.

ПАНТЕЛИК (1). У спол. збить з пантелику. [Стеха]: Дівці дівку недовго збить з пантелику, а ще таку, як моя панночка III 5.24.

ПАНУВАТИ (3). Див. осн. 2.

◇ *паную* III 88.39, *пануєм повт.* III 152.27 (2 р.).

ПАНЯНКА (1). Див. осн.

◇ *Одн. З.* в панянку III 259.34.

ПАПА (2). Хліб. Дитяче. Повт. А дити-то, бедные дети! просто пухлы з голоду; лаяят, бывало, по улице, как щенята, и только и знают одно слово: — Папы! папы! III 183.40.

ПАПЛЮГА (1). Лайл. [Стеха]: Чи не казала вам вона, стара паплюга, чого? III 12.26.

ПАРАСКА (13), **ПАРАСКОВІЯ** (2). Белолицая Параска пошла просить гостя до компании IV 300.37. *Зверт.* (5). Неси ж их, Парасковие, в дом наш. IV 11.38. У прикл. спол. Геба-Параска (2). В одну минуту белолицая Геба-Параска уготовала для нас пир с самонаименьшими подробностями. IV 297.29.

◇ *Одн. Н.* Параска IV 300.37, 311.6, у прикл. спол. IV 297.29, 299.41, *Р.* Параски IV 306.32, до Параски IV 25.9, *Д.* Параске IV 311.30, *З.* Параску IV 313.30, *О.* Параскою IV 21.29, за Параскою IV 300.38, *К.* Параско зверт. IV 11.25, 21.3, 297.25, Парасковие зверт. IV 11.38, 13.25.

ПАРУБОК (5). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* парубок III 26.14, VII (кн. I) 39.31, 39.32, *О.* парубком III 175.21, *К.* парубче зверт. III 168.10.

ПАРХІМ (1). У назві твору, прочитавши оди «До Пархома», мы от чистого сердца смеялись с Прасковьей Тарасовой IV 23.8.

ПАСІКА (32). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* пасика III 79.13, IV 22.3, 50.33, *Р.* пасики IV 21.40, 50.31, для пасики IV 50.13, *З.* пасику III 118.36, IV 21.38, 48.22, 50.11, в пасику III 87.39, 95.32, IV 27.27, 44.19, 49.30, 49.33, за пасику III 95.22, *О.* пасикою IV 22.6, 50.18, 50.33, *М.* в пасици III 125.20, в пасике III 95.26, 95.27,

118.38, 125.33, 128.32, IV 22.31, 33.10, 34.28, 48.14, по пасике III 128.31, **Мн. Н.** пасики III 176.30.

ПАСИЧНИК (11). Там, около Батурина где-то, живет наш великий пасичник Прокопович. IV 50.16. Повт. (2). Нужно вам сказать, что Никифор Федорович был страстный пасичник, и вдобавок искусный пасичник. IV 13.32.

◇ **Одн. Н.** пасичник IV 50.16, повт. IV 13.32 (2 р.), пасичник IV 22.34, 22.36, 44.29, **Р.** от пасичника IV 44.1, **З.** пасичника IV 21.41, 43.42, **О.** с пасичником IV 44.25, **Мн. Д.** к пасичникам IV 22.2.

ПАСИШНИКОВАТЬ (2). Доглядати пасіку. Возьмите у меня набор десять или два десятка пней пчел и заведите себе пасіку.. Да и пасишникуйте, а я тоже буду пасишниковать. IV 48.24.

ПАСКА (3). Див. осн. Ще у назві твору (1). я вспомнил картину незабвенного моего Штернберга «Освящение пасок»; и мне грустно стало. При имени Штернберга я многое и многое вспоминаю III 197.13.

◇ **Одн. О.** паской III 349.24, **Мн. Р.** пасок III 36.19, у назві III 197.13.

ПАСКУДИТИ (2). Оскверняти своєю присутністю. [Хома]: Дочко, доле моя! сердце мое! Прости його, нехай уб'є, нехай я світа не паскужу! III 53.26 //У спол. руки паскудити (1). [Хома]: Я рук паскудить не хочу. Беріть його! III 50.17.

ПАСКУДНИЙ (1). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** (у) паскудного III 8.9.

ПАСТВА (1). Збірн. Прихожани. Ты паству свою покину[ув] без спросу владыки и блукаеш теперь по дебрях та добрых людей грабых. IV 41.37.

ПАСТИ (1). Див. осн. ПАСТИ¹.

◇ пасучи III 91.26.

ПАСТУХ (1). Див. осн.

◇ **Одн. О.** пастухом IV 281.39.

ПАТЕРИЦЯ (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** патерлицю III 170.25.

ПЕВНИЙ (2). Див. осн. 2.

◇ **Одн. Н.** певний III 31.31, певна III 5.14.

ПЕВНО (1). Див. осн. ПЕВНЕ 2.

◇ певно III 17.33.

ПЕК (1). Див. осн.

◇ пек III 16.23.

ПЕКЛО (5). Див. осн. 1.

◇ **Одн. З.** пекло III 23.28, у пекло III 30.23, 31.5, 42.20, **М.** у пеклі III 29.29.

ПЕНЬ (1). У порівн. [Гнат]: Мохом сердце обросло, як той гнилий нікчемний пень дубовий III 30.11.

ПЕРВЫЙ (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** (на) первый III 13.31.

ПЕРЕВЕРНУТИ (2). У спол. (2): а) усю землю перевернути — вишукати скрізь (1). [Назар]: вони нас не найдуть, хоть нехай усю землю перевернуть. III 47.3; б) гору перевернути — зробити щось надзвичайне (1). А купиш квартиру горилки, гору переверну, не тільки владыку. IV 39.32. Див. ще осн.

ПЕРЕВЕСТИ (2). Див. осн. 1.

◆ У спол. дух перевести (1). За Парижем далы нам дух перевести. III 312.4.

◇ перевести у спол. III 312.4, перевелы III 312.3.

ПЕРЕВІШАТИ (2). Повісити всіх. [Стеха]: Сотник вас усіх перевішає. III 40.29. [Хома]: Беріть його! Я вас перевішаю! III 51.2.

ПЕРЕВ'ЯЗАТИ (1). колы батько й мати поблаздовлять, то дивчина перевязавше старостам рушники через плечи, подає зарученому своєму на тарильці.. хустку. VII (кн. I) 39.33.

ПЕРЕД (5). Див. осн. II. 1.—2.

◇ перед 1. III 45.21, 2. III 23.17, 46.31, 47.6, 47.9.

ПЕРЕДЕРЖУВАТИ (1). Переховувати. [Хома]: за те, щоб ви нас не лякали, буцім ми передержуємо куніцу, або красну дівчину, вас пов'яжемо. III 18.11.

ПЕРЕЗИМУВАТИ (1). Див. осн.

◇ перезимували III 185.5.

ПЕРЕЙМАТЬ (1). Образн. [Гнат]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з языка не спливе! Невже треба переймать, що поверх води пливе? III 26.36.

ПЕРЕКИНУТИ (1). — Возьмы, — говорить [чернець], — непрощенный грешныче, два камня, свяжи их докупы сырыцевым ремнем, перекинь через плечо III 182.42.

ПЕРЕКУПКА (1). У порівн. Я.. наговорил, что твоя перекупка з бубликами III 75.24. Див. ще осн.

ПЕРЕЛАЗ (3). Див. осн.

◇ **Одн. Д.** к перелазу III 168.34, **З.** через перелаз III 168.34, **О.** под перелазом III 81.2.

ПЕРЕЛЯКАТЬ (1). Див. осн.

◇ перелякала III 7.26.

ПЕРЕМІНИТИСЯ (1). *Див. осн. ПЕРЕМІНИТИСЯ.*

◇ перемінився III 25.9.

ПЕРЕНОЧУВАТИ (2). — Я в Ромне переночувала. — Ну, та хоть и переночувала, а спочить тебе все-таки не пошкодить III 86.10.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ (1). Всему цьому вучил его добронравний соборний дяк Степан Перепелиця. IV 16.6.

ПЕРЕПИТИ (1). *Випити більше, ніж хто-н.* — От бас, так бас. — А все-таки мене не перепе! IV 41.32.

ПЕРЕСЛУХАТИ (1). *Вислухати всіх.* [Хозяйка]: Кажи, дідусю, кажи; їх не переслухаєш. III 40.35.

ПЕРЕСТАТИ (1). *Див. осн.*

◇ перестанеш III 39.11

ПЕРЕЩЕБЕТАТИ (2). *Образн.* [Стеха]: Казку! .. [Кобзарь]: Коли казку, так казку; мені все одно. [В толпе]: **Перещобетала** таки цокотуха. III 40.7. [Стеха]: А що, га? Таки перещобетала! III 40.11.

ПЕРЕЯСЛАВ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* в Переяславі VII (кн. II) 14.13.

ПЕРИНА (1). *У спол.* біла **перина** — *про сніг.* [Хома]: Тепер положіть його на білу **перину** — нехай проспиться та подума, з ким жартує. III 52.5. *Див. ще осн.*

ПЕРІЙ (1). А по сторонам ее [дороги] часто зустрічаються земляные укрепления разной величины и формы, поросшие **перієм**. III 75.4.

ПЕРСТЕНЬ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* перстень III 6.29.

ПЕРШЕ (2), **ПЕРШ** (1). *Див. осн. 1.—2.*

◇ перше 1. III 35.7, 53.32, перш 2. III 29.16.

ПЕРШИЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* (после) першом III 176.14.

ПЕС (1). *Про людину.* Лайл., зверт. (1). [Хома]: О, **пес** поганий! Я розірву тебе! III 50.17. *Див. ще осн. 2.*

ПЕТРУСЬ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* Петруся V 54.29, у назві V 54.27.

ПЕЧЕНІЙ (3). [Кобзарь]: Їсть вона [цариця].. не хліб **печений**, не курей і не якунебудь людську страву, а трошки маленьких дітей III 41.6. Я помню только **печене** порос і пирожки в корзинке. VI 65.13.

◇ *Одн. З.* печений III 41.6, печене VI 65.13, *Мн. Н.* печених III 215.41.

ПЕЧІНКИ (2). *У спол. а).* *Див. осн. у спол. Ще у спол. б)* **печінки** верне — *про тяжкі переживання* (1). [Назар]: Гірко мені, Гнате! Ти смієшся, а в мене **печінки** верне. Хіба ж мое горе смішить тебе? III 28.25.

◇ *Мн. З.* **печінки** у спол. б) III 28.25, *М.* в **печінках** у спол. а) III 12.3.

ПИКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Д.* **пиці** III 26.31.

ПИЛ (1). *Образн.* [Гнат]: А що, змагнула **пил** з місяця? [Хозяйка]: Смійтесь, а воно і справді погода утихомирилась. III 33.17.

ПІЛЬНО (1). *Див. осн.*

◇ **пыльно** IV 237.16.

ПИСАНИЙ (3). *Див. осн. ПИСАНИЙ².*

◇ *Одн. О.* (с) **писаною** III 75.23, 244.8, (с) **писаною** IV 222.31.

ПИСАНКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **писанка** у порівн. III 178.30.

ПИСАТИ (1). *У спол.* **пиши** пропало — *виражає неминуість якої-н. втрати, невдачі та под.* [Хома]: Коли б тільки який гаспид не приніс того горобця безперого! Тоді **пиши** пропало. Наробить бешкету! III 16.20. *Див. ще осн. 1.*

ПИСЬМЕННИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Д.* **письменным** субст. III 331.32.

ПИСЬМО (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Мн. З.* **письма** VI 123.17.

ПИТАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ **питаю** III 46.6.

ПИТАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ **питаюсь** III 26.30.

ПІТЬ (12). 1. *Див. осн. ПИТИ 1. Ще повт.* (2). — Что с тобою, Якиме? — Ничого. Спына! Холодно!.. **Пить!** Дайте **пить**, а то згорю! III 342.28.

2. *Див. осн. 2.*

◇ **пить** 1. *повт.* III 342.28 (2 р.), **п'ю** 1. III 17.21, **п'є** 1. III 9.30, **п'є** 2. V 65.39, **пьють** 2. *повт.* IV 41.21 (2 р.), **будеш** **пить** 2. III 34.2, **пий** 1. III 42.26, **пий** 1. III 129.39, **пийте** 2. IV 36.35, **пьючи** 1. VII (кн. I) 38.26.

ПІВВІДРА (1). [Стеха]: Що ставиш? [В толпе]: Мої музиканти на всю; а ти? [Стеха]: **Піввідра** слив'янки, три куски сала і паляниця. III 42.2.

ПІВЕНЬ (2). *Див. осн. 2.*

◇ *Мн. Н.* **півні** у спол. III 25.7, *Р.* до **півнів** III 39.35.

ПІВКАРБОВАНЦЯ (1). Степан Мартынович. зашел к Карлу Осиповичу, попросил у него полкарбованца для необходимого дела... IV 43.28.

ПІВНИК (2). *Змениш-пестл. до півень.* [Басы] громогласчо запели: «О всепетая маты, а все пивныки в хати». IV 43.18. За три шаги пивныка продала, За копийку дудныка найняла. IV 43.35.

ПІД (4). *Див. осн. I. 1.*

◆ *У спол.* (2): а) **під руку** (1). [Гнат]: Він каже: «Дурниця все, опріч горілки, а іноді і жінка **під руку**». III 29.21; б) **не під силу** (1). [Гнат]: Оце ж тобі за труди. (*Подійєт чарку*). [Хозяйка]: Ні, спасибі, не **під силу**... III 33.23.

◇ *під у спол.* а) III 29.21, *у спол.* б) III 33.23, *під* III 78.10, 309.7.

ПІДДОБРИК (1). *Той, що піддобрюється.* мы вас знаємо **пиддобрики!!!** VII (кн. I) 40.14.

ПІДІЙТИ (1). *Перен.*—Я сам бачу,—сказал он,—що мы свои, та не знаю, як до вас приступити... Як тут, думаю, до ёго **пидийты**. V 67.41. *Див. ще осн.*

ПІДКИНУТЬ (1). *Покласти.* [Стеха]: старший брат на великдень.. пішов **підкинуть** волам сіна, та замість сіна проткнув вилами свого меншого брата III 36.15. *Див. ще осн. ПІДКИНУТИ.*

ПІДНЕСТИ (2). *Подати, принести.* [Хома]: ти, Галю, не гуляй. в корці меду наливай та гостям **піднеси** хліба-солі III 19.1.

◆ *У спол.* **піднести** гарбуза — *відмовити сватам* (1). [Хома]: Ти знаєш, ми сьогодні старостів сподіваємось?.. Гляди ж, не **піднеси** гарбуза. III 13.33.

ПІДНІМАТИ (1). [Сват]: Аж гульк —пазустріч нам іде князь, **підніма** угору плечі і говорить нам такі речі: «Ей ви, охотники, ловці-молодці! Будьте ласкаві, покажіте дружбу». III 17.18. *Див. ще осн.*

ПІДНОЧУВАТЬ (1). *Див. осн.*

◇ *пидночувать* III 173.26.

ПІДНЯТИ (1). *У спол.* **підняти** на вила — *проколоти вилами.* [Гнат] (*за сценой*): Катре, Катрел! А погляди, що се на місцяці? [Голос хозяйки]: Хіба не знаєте? Брат брата на вила **підняв**. III 36.2. *Див. ще осн. ПІДНЯТЬ I.*

ПІДОЖДАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *нехай підождуть* VI 23.9.

ПІДРОСТИ (1). *Див. осн.*

◇ *нехай підросте* III 17.38.

ПІЗНАВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *пізнаєш* III 27.28.

ПІЗНАТИ (3). *Див. осн. 1.*

◇ *пізнав* III 20.15, 20.16, *пізнав (би)* III 27.30

ПІЗНО (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *пізно* 1. III 31.37. 2. III 40.2.

ПІМАТИ (6). *Див. осн. Ще //Перен.*

Знайти (1). [Гнат]: мене в Братстві випа-рили різками, як отець ректор **піймав** у мене за хаялювою його [латинського віршника] мудрі вірші. III 29.19. *У приказці* (3). [Стеха]: Побачимо, побачимо, як попадеться нашому теляті вовка **піймати**. III 5.18. [Стеха]: Та вже ж, як кажуть, **піймав** не **піймав**, а погнаться можна. III 5.25.

◇ *піймати* III 17.22, 17.34, *у приказці* III 5.18, *піймав перен.* III 29.19, *безособ.*, *у приказці* III 5.25 (2 р.).

ПІЛ (3). Ляж отут на **полу** или на лави та — отдохни немного, Лукіе III 86.19. Когда перенесли ее на **пол**, то она показала знаком Якиму, чтобы он сел около нее. III 131.3.

◇ *Одн. З.* на **пол** III 131.3, *М.* на **полу** III 86.19, 131.3.

ПІП (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* **попа** III 235.6, до **попа** III 175.23.

ПІСЕНЬКА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* **пісеньку** III 39.23, 39.26.

ПІСЛЯ (1). *Див. осн. ПІСЛЯ I.*

◇ *після* III 23.18.

ПІСНЯ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* **пісню** III 26.10, 39.30, 48.29, *М.* в **пісні** III 34.7, *Мн. З.* **пісні** III 46.27.

ПІСТОЛЬ (1). [Назар]: Я подивлюсь на тебе, яка ти в козацькій шапці.. Чудо!.. Чорні уси, шаблю дамаську, **пістоль** за пояс — і козак хоч куди. III 48.14.

ПІСТРЯ (1). *Домоткана тканина.* Управитель был добрый старичок, пан Кошулька. Велел мне шить курточку и шаровары из домашней **пистри**. III 142.2.

ПІСТРЬОВИЙ (1). На другой день.. сняли с меня мерку и начали шить новое платье — и уже не **пистрѣвое**, а суконное. III 142.10.

ПІТИ (33). 1., 3. *Див. осн. 1., 3.*

4. *Див. осн. 4. Ще у приказці* (1). [Хома]:

Закинь тільки удочку, сама рибка піде.
III 13.10.

◆ У спол. піти шкереберть (1).
[Хома]: Треба діло сконпонувати так, щоб вона не знала, від кого старости; а то — чого доброго — усе піде шкереберть.
III 12.9.

◇ піти 1. III 12.20, пішов 1. III 17.33, 36.15, пішла 1. III 26.13, 27.28, пішли 1. III 17.17, 17.24, 17.30, піду 1. III 17.2, 22.26, 27.25, 30.23, 31.5, 31.15, 34.32, 37.20, 38.29, 38.32, 41.30, 47.23, 48.7, 3. III 51.17, підеш 3. III 45.2, піде 1. III 32.35, 32.36, 37.11, 42.24, 4. у приказці III 13.10, у спол. III 12.9, підемо 1. III 20.3, піди 1. III 11.15, 16.30, пиди 1. III 174.24.

ПІЧ (1). Див. осн.

◇ Одн. М. на печі III 26.20.

ПЛАКАТИ, ПЛАКАТЬ (11). Див. осн.
Ще у приказці (1). Так у него, у лекаря, когда выпросишь что-нибудь, так только и прочитаешь, а то хоть сядь та й плач.
VI 72.10.

◇ плакать III 176.22, плаче III 80.39, плакав III 29.27, 49.16, плакала III 25.19, 26.2, 35.14, плач III 29.27, 29.28, 49.14, у приказці VI 72.10.

ПЛАКАТИСЬ (1). [Галя]: Тату, тату, кате мій!.. Я день і ніч плакатимусь на тебе! III 51.15. Див. ще осн.

ПЛАТИТИ (3). 1. Див. осн. 1.

2. Віддавати програні гроші (1). [Хозийка]: Вже козир-дівка, не вам рівня. От же й піде; тоді плати III 42.24.

◇ платити 1. III 42.28, платимо 1. III 84.13, плати 2. III 42.24.

ПЛАТОК (1). Вот этот черный шовковый платок для шии Зося прислал вам.
IV 49.7.

ПЛАХТА (3). Див. осн.

◇ Одн. Н. плахта III 35.11, З. плахту III 32.9, М. в плахте III 79.39.

ПЛАЩАНИЦЯ (1). Церк. Люды добри до плащаницы знаменаются, а вони он що виробляють! III 315.27.

ПЛЕЧІ (2). Див. осн.

◇ Мн. З. плечі III 17.18, через плечи VII(кн. 1) 39.33.

ПЛИСТИ (1). Образн. [Гнат]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з язика не сливе! Невже треба переймать, що поверх води пливе? III 26.36. Див. ще осн. 1.

ПЛОШАТИ (1). [Хома]: Не дуже треба площати, бо береженого бог береже
III 16.24.

ПЛУГ (1). Див. осн.

◇ Одн. З. плуг III 29.5.

ПЛЯШКА (3). Див. осн.

◇ Одн. Н. пляшка IV 39.8, Р. около пляшки IV 40.14, З. пляшку III 94.8.

ПО (15). Див. осн. 1. 2., II. 1.—6.

◇ по I. 2. III 27.25, II. 1. III 17.24, 17.30, 2. III 17.24 (2 р.), IV 41.38, V 43.13, 3. III 13.14, 37.28, 39.7, 4. III 174.26, VII(кн. 1) 38.26, 5. III 95.1, 6. III 92.29 (2 р.).

ПОБАЛАКАТИ (5). Див. осн.

◇ побалакати III 27.25, 28.9, побалакаємо III 18.36, побалакаєм III 27.19, побалакай III 12.18.

ПОБАЧИТИ (14). Див. осн. 1.—2.

◇ побачив 1. III 7.5, побачу 1. III 32.15, побачиш 2. III 14.19, побачить 1. III 16.33, побачимо 2. III 5.13, 13.7, 27.9, повт. III 5.17 (2 р.), побачим 2. III 312.2, повт. III 42.28 (2 р.), побачите 2. III 7.12, побачать 1. III 44.8.

ПОБАЧИТЬСЯ (2). Див. осн.

◇ побачиться III 23.32, побачився VI 123.14.

ПОБИТ (1). Див. осн. 2.

◇ Одн. О. побитом III 37.26.

ПОБИТИ (1). Див. осн. 4.

◇ нехай поб'є III 21.11.

ПОБІГТИ (2). Див. осн. 1.

◇ побіжу III 16.13, 43.11.

ПОБЛАСЛОВИТИ (1). Поблагослови-ти. колы батько й мати побласловлять, то дивчина перевязавше старостам рушники через плечи, подає зарученому своєму.. хустку. VII(кн. 1) 39.33.

ПОБОЖИТИСЯ (1). [Галя]: Він не такий, він не розлюбить. [Хома]: Хіба він тобі побожився? III 15.9.

ПОБОРГУВАТИ (2). Див. осн.

◇ поборгувала IV 42.7, поборгуй IV 42.4.

ПОБРАТИСЯ (1). Див. осн. 1.

◇ побралися IV 298.20.

ПОБУВАТИ (1). Див. осн.

◇ побувать IV 282.3.

ПОБУТИ (1). [Назар]: Побудь тут одна. Я піду подивлюсь на дорогу.
III 47.23.

ПОВАЖЕННЯ (1). Пошана. [Хома]: Може, коли захочеться почоту, поваження, поклонів. Кому ж се звичайніше? Полковниці... III 14.22.

ПОВЕЗТИ (1). Див. осн.

◇ повезу IV 289.11.

ПОВЕРНУТИ (1). У спол. ділом повернуть. [Стеха]: Та вже мені не вчність, як ділом повернуть. Наговорю такого дива моїй панночці — що твій кобзар.

III 12.11. Див. *ще осн.* **ПОВЕРНУТИ** у спол.

ПОВЕРХ (2). *Прийм. з род. відм.* [Хозяйка]: Де мої молоді літа? І сліду нема, мов **поверх** води поплили. III 26.11. [Гнат]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з язика не спливе! Невже треба перемать, що **поверх** води пливе? III 26.36.

ПОВЕСЕЛІТИ (1). *Див. осн.*

◇ **повеселій** III 33.12.

ПОВЕСТИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ **повів** III 28.7, **поведеш** III 28.21.

ПОВЕЧЕРЯТИ, ПОВЕЧЕРЯТЬ (12). *Див. осн. ПОВЕЧЕРЯТЬ.*

◇ **повечеряти** III 27.11, **повечерять** III 76.29, 77.20, IV 23.26, 46.27, 52.17, **повечеряла** III 176.30, **повечеряли** III 92.17, IV 13.34, **повечеряем** III 111.34, V 68.40, **повечерявши** III 168.40.

ПОВИЛАЗИТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ **повылазять** III 331.32.

ПОВІНЧАТИСЬ (1). *Див. осн. ПОВІНЧАТИСЯ.*

◇ **повінчаємось** III 46.26.

ПОВІРИТИ (6). *Див. осн.*

◇ **повірила** III 10.26, 15.13, **повірили** III 7.29, 42.13, **повір** III 14.25, **повірила б** III 15.15.

ПОВІСИТИ (1). *Див. осн. ПОВІСИТЬ 2.*

◇ **повісили** III 40.31.

ПОВІСИТЬСЯ (1). *Див. осн. ПОВІСИТИСЬ.*

◇ **повіситься** III 22.6.

ПОВІТ (2). *Адміністративно-територіальна одиниця у дореволюційній Росії.* На мій спрос Андрій отвечал, что он губернии Киевской, **повита** Звенигородского. V 67.35.

◇ *Одн. Р.* **повита** V 67.35, **повіта** IV 28.25.

ПОВІТОВИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Р.* (от) **повітових** III 172.14.

ПОВІЯТИ (1). *Див. осн.*

◇ **повий** V 76.3.

ПОВ'ЯЗАТИ (2). *Про сватів.* [Хома]: а за те, щоб ви нас не лякали, буцім ми передержуємо кунію, або красну дівцю, вас **пов'яжемо**. III 18.12. [Хома]: Ну, годі ж тобі, дочко, посупившись стояти; чи нема в тебе чим сих ловців-молодців **пов'язати**? III 18.14.

ПОГАНЕЦЬ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. К.* **поганець зверт.** III 21.2.

ПОГАНІЙ (6). *Див. осн. 2., 3., 6.*

◇ *Одн. Н.* **поганій** 2. III 5.21, 3. III 50.17, **погана** 3. III 51.13, 6. **повт.** III 109.41 (2 р.), **погане** 2. *субст.* III 41.22.

ПОГАНО (1). *Див. осн. 4.*

◇ **погано** VI 23.12.

ПОГИБАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **погибає** III 19.18.

ПОГЛЕДІТИ *див. ПОГЛЯДІТИ.*

ПОГЛЯДАТЬ (1). *Див. осн.*

◇ **поглядає** IV 237.16.

ПОГЛЯДІТИ (1), **ПОГЛЕДІТИ** (1). *Подивитися.* [Назар]: О, мої очі, мої карі! **Поглядїть** на мене, мої зорі ясні! III 44.35. [Гнат]: Катре, Катре! А **погледи**, що се на місяці? III 35.32.

ПОГНАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **поженеш** III 5.20.

ПОГНАТЬСЯ (1). *У приказці.* [Стеха]: Дівці дівку недовго збїть з пантелику, а ще таку, як моя панночка — і-і! Та вже ж, як кажуть, пїймав не пїймав, а **погнаться** можна III 5.25.

ПОГНУШАТИСЬ (1). [Стеха]: Добри-вечір вам! От вже й не думала й не гадала! Спасибі, спасибі! Не **погнушались** наших слобідських вечерниць. III 34.18.

ПОГОВІР (1). *Див. осн. **

◇ *Одн. Р.* **поговору** V 54.30.

ПОГОВОРИТИ (3). *Див. осн.*

◇ **поговорити** III 13.27, **поговорим** III 30.14, **поговори** III 11.15.

ПОГОДА (2). [Сват]: Я й кажу товаришу: «Що нам дивитись на **погоду**? Ходім лишень шукати звіриноґо слїду». III 17.16. [Хозяйка]: Смійтесь, а воно і справді **погода** утихомирилась. III 33.19. *Див. *ще осн.**

ПОГОНЦІ (1). *Погоничі.* Рассказал мне [хозяин], между прочим, как он, будучи парубком еще, был в **погоньцях** под французом. III 175.21.

ПОГОРІЛИЙ (1). Вы бачили отам, за Трубайлом, **погориле село?**.. Вот то самое село було колясь оцего дятаты матери, та и выгорело. III 174.37. *Див. *ще осн.**

ПОГРІТЬСЯ (1). *Див. осн. ПОГРІТИСЬ.*

◇ **погрїться** III 30.23.

ПОГУЛЯТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ **погуляю** III 5.26.

ПОДАВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **подає** VII (кн. 1) 39.33.

ПОДАЛЬШ (1). *Присл.* [Хома]: Хіба ж як говорим про огонь, так і лізти в огонь?.. Брехня! Від огня подальш. III 13.19.

ПОДАРУВАТИ (2). *Див. осн.*

◇ подарую III 6.29, подаруеш III 49.9.

ПОДАТИ (1). *У спол.* подати на часточку. *Церк.* Она.. поставила перед местними образами по свечечке и подала на часточку о здравии младенца Марка. III 96.25. *Див. ще осн. 1.*

ПОДИВИТИСЯ, ПОДИВИТИСЬ (9).

Див. осн. 1.

◇ подивлюсь III 34.32, 38.3, 47.23, 48.12, подивимся III 28.18, 38.11, подивись III 43.22, 47.17, подивитесь III 174.31.

ПОДИВОВАТЬСЯ (2). Бывало, покойный Катеринич приедет к нам из Киева, да только подивується III 176.27. Да, правду сказати, было чему и подивоваться. Село всего-навсего сорок хат, а посмотрите, чего в этом селе нет? III 176.28.

ПОДІЯТИСЬ (1). *Статися, трапитися.* [Стеха]: Побіжу мерщій додому, чи не подіялось чого там. III 43.12.

ПОДЛОГА (1). *Підлога.* не вытерплю, бывало, да как возьмусь в боки, да и пойду, да как пойду? только подлога ломится III 177.39.

ПОДОБАЙЛО (1). Сообщники Искры и Кочубей, поп N. N. и писарь Подобайло, после доброй пытки кнутом лежали окровавленные на полу подрогожею IV 292.12.

ПОДОБАТИ (1). *Безособ.* [Хозяйка] (*вырываясь*): Ох, мої зозуленьки! По старості літ мені б і не подобало [танцювати]. III 39.7.

ПОДРУЖІЄ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на подружжє IV 282.22.

ПОДУМАТИ (9). *Див. осн. 1.—2.*

◇ подумати 1. III 14.21, подумав 2. III 44.27, 44.29, подумаєш 1. III 12.13, 16.21, 25.5, подумаютъ 2. III 42.22, подумай 1. III 15.21, нехай подума 1. III 52.5.

ПОДЯКУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ подякува[в] III 130.22.

ПОЖАЛУВАТИ (1). *Пошкодувати.* [Назар]: Нічого не пожалую, усе віддам, що в мене є. III 32.14.

ПОЖАЛУЙ (2). *Вставне слово. У знач. «мабуть».* [Хома]: Ну, не дай я тобі приданого,— що тоді, га? **Покажуй**, він і так тебе візьме.. Та що в тім? III 15.20. [Гнат]: Я, **покажуй**, хоч і зараз піду, а ти зо-

станься тут поки, — так, для виду. III 37.19.

ПОЖАРТУВАТИ (2), **ПОЖАРТОВАТИ** (1). *Див. осн.*

◇ пожартувати III 91.10, жартовала III 89.2, жартуєм III 30.15.

ПОЖИВА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* поживу III 52.3.

ПОЖИВИТИСЬ (2). *Див. осн.*

◇ поживилась III 7.26, поживились III 36.32.

ПО-ЖИДІВСЬКІЙ (1). [Хозяйка]: Ану, вдарте, та не по-жидівський, а по-нашому. (*..Козак с девишкою виходит танцювать*). III 42.30.

ПОЖИТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ пожити III 23.13

ПОЗА (1). *Див. осн.*

◇ поза III 180.27

ПОЗАКЛАДАТИ (1). *Безособ.* [Назар] (*с презрениєм*): Учора була моя, сьогодні полковникова, а завтра чия буде? Чуєш, Галю? [Галя] (*падає на руки Назара*): Чую! О, чом мені не позакладало! III 20.30.

ПОВЗОВА (1). *Те, що п'ють по закінченні судної ради.* громада, порадивше и посудивше добре и давше мир ворогам чи то кару розкошця п'ючи по чарці **повзови**. VII (кн. I) 38.26.

ПОЗИЧИТИ (4). *Див. осн. 1.—2.*

◇ позичить 1. IV 292.14, позичил 1. IV 289.40, позичила 1. III 96.12, позичылы 2. III 112.6.

ПОЗИЧКИ (1). Потом [Герасым] снял с себя фрак и, подавая мне, поклонился и сказал: — Спасибо **за позички!** IV 271.35. *Див. ще осн.*

ПОІЗЖАТИ (1). *Іздити.* Ой поизжає по України та козаченько Швачка... V 43.13.

ПОІСТИ (1). [Хома]: Просимо сідати. Що там є, **поїмо**; що дадуть, поп'ємо та побалакаємо дещо III 18.36. *Див. ще осн.*

ПОІХАТИ (4). *Див. осн. ПОІХАТЬ.*

◇ поїду IV 286.23, поїдемо III 45.36, 46.6, поїдемо IV 288.28.

ПОКАЗАТИ (2). 1. *Див. осн. 1.*

2. *Виявити* (1). [Сват]: Аж гульк — назустріч нам іде князь, підніма угору плечі і говорить нам такі речі: «Ей ви, охотники, ловці-молодці! Будьте ласкаві, **покажіте дружбу**» III 17.20.

◇ покажу 1. III 30.25, покажіте 2. III 17.20.

ПОКАЗАТИСЯ (1). *З'явитися перед* ким-н. Рим. [Хома]: Бач, мабуть, злякався [князь], що не показався. III 18.30.

ПОКАЗУВАТИ (6). *Див. осн. 1.*

◆ У спол. (3): а) **показувати** пальцями — **осуджувати** (2). Я думаю ожеститися, щоб люди головою не кивали та пальцями на нас не **показували**. III 345.12; б) не **показувати** виду (1). [Гнат]: Будь бо веселіший, не **показуй** виду. III 37.18.

◇ **показували у спол.** а) III 345.12, **показувати-муть у спол.** а) III 339.2, **показуй** III 13.14, 184.19, у спол. б) III 37.18, **показуйте** VI 23.7.

ПОКАЗУВАТИСЯ (1). *Виявляти які-н. почуття*. [Гнат]: Не **показуйся**, будь ласкав, таким сумним: все зпосеєш. III 38.10.

ПОКАРАТИ (1). *Див. осн. ПОКАРАТЬ.*

◇ нехай покарає III 45.9.

ПОКИ¹ (10). *Див. осн. ПОКИ*¹ 1.—2.

◇ **поки** 1. III 8.21, 18.35, 36.19, 39.33, 40.2, 46.12, 50.32, 85.10, 331.32, 2. III 44.26.

ПОКИ² (3). *Див. осн. ПОКИ².*

◇ **поки** III 13.27, 27.9, 37.20.

ПОКИНУТЬ (4). *Див. осн. 1. Ще у спол. на чії руки покинуть* (1). — А на чии руки я их покину? — сказав он, указывая на панну Дороту. IV 286.25.

◇ **покину** [ув] IV 41.37, **покинула** III 47.17, **покину у спол.** IV 286.25, **покинь** III 91.1.

ПОКІЙНИЙ (1). [Галя]: Ви **покійний** матері, як вона умирала, біля домовини обішали мене видать за Назара. Що ж ви робите? III 23.23.

ПОКІЙНИЦЯ (1). [Назар]: Чого ж ти знов зажурилась? [Галя]: Так, нічого. Я згадала **покійницю** няньку. III 47.29.

ПОКІРНИЙ (1). [Стеха]: Молодий... та що й казати? нікуди не годиться, а до того ще докучливий та ревнивний, а старий — тихий-тихий і **покірний**. III 12.15.

ПОКЛАСТИ (1). *Див. осн.*

◇ **поклади** III 44.19.

ПОКЛАСТИСЯ (1). У спол. **покластися** спати. — Та годи вже вам, — перебиває мене ласково Андрій, — йдить лучче та **покладіться** спати. V 65.35.

ПОКЛИКАТЬ (1). *Див. осн.*

◇ **поклич** III 12.30.

ПОКЛОНИ (1). *Див. осн. ПОКЛОН 1.*

◇ *Мн. Р.* **поклонів** III 14.22.

ПОКЛОНИТИСЯ (1). *Див. осн. ПОКЛОНИТИСЯ 1.*

◇ **поклонитися** VI 72.21.

ПОКОІ (1). *Див. осн. ПОКІЙ.*

◇ *Мн. З.* **покою** III 187.22.

ПОКОЙ (1). *Див. осн. ПОКОЙ 1.*

◇ *Одн. Р.* **покою** III 8.29.

ПОКОЙОВИЙ (1). А Прохор-то, старий немощний Прохор! Словно козачок **покоєвий**, так и бегаєт взад и вперед. IV 290.22. *Див. ще осн. ПОКОЙОВА.*

ПОКОЛИСАТИ (1). Ежели оно просятєся, то **поколыши** его. III 84.18.

ПОКОТОМ (2). *Див. осн.*

◇ **покотом** III 130.5, 188.36.

ПОКОХАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ **покохавшись** VII (кн. I) 39.30.

ПОКРИТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* **покрытого** III 47.32.

ПОКРИТКА (9). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **покрытка** III 82.33, 99.18, 105.41, *Р.* **покрытки** III 109.5, *З.* **покрытку** III 99.12, 99.14, *Мн. Н.* **покрытки** III 106.1, 180.4, *З.* **про покрыток** III 77.15.

ПОКРОВА (3). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* **покрова** IV 28.9, *Р.* **до покровы** III 83.24, **после покровы** III 128.16.

ПОКРУЧУВАТИ (1). А я хожу собі меж ними, ус **покручую** да думаю III 312.1.

ПОЛАГОДИТИ (1). *Приготувати*. [Хома]: Іди ж, іди та поклич мені Галю, а зати́м сама **полагодь** рушники. III 12.30. *Див. ще осн. ПОЛАГОДИТЬ.*

ПОЛЕ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* **поле** III 73.27, *М.* **у поли** III 309.6.

ПОЛЕГШАТИ (2). *Див. осн.*

◇ **полегшало** III 177.10, **полегша** III 30.12.

ПОЛЕТІТИ (3). *Див. осн. 2.*

◇ **полетів** III 26.2, **полечу** III 43.28, **полетимо** III 47.21.

ПОЛИ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* **о поли у спол.** VIII 42.5.

ПОЛИЦЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* **с полицы** III 175.4.

ПОЛКОВНИК (16). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **полковник** III 5.21, 20.4, *Р.* **полковника** III 13.10, 20.27, 46.7, **від полковника** III 8.5, **до полковника** III 31.5, **замість полковника** III 31.17, *Д.* **полковнику** III 8.13, 24.2, *З.* **за полковника** III 20.25, 45.2, 51.17, **на полковника** III 10.13, *О.* **з полковником** III 13.6, *М.* **о полковникові** III 45.5.

ПОЛКОВНИКІВ (1). [Назар] (*с презрением*): Учора була моя, сьогодні полковникова, а завтра чия буде? Чуєш, Галю? III 20.27.

ПОЛКОВНИЦЯ (5). [Галя]: усі гетьманші, полковниці ні на кого більш і не дивляться, опріч на тебе... III 45.23. **Повт.** (2). [Стеха] (*пробігає коло їх*): Полковниця! Полковниця! III 50.2.

♦ **Одн. Н.** полковниця *повт.* III 50.2 (2 р.), *Д.* полковниця III 14.23, *Мн. Н.* полковниці III 45.23, *З.* у полковниці III 26.18.

ПОЛКОВНИК (2). [Хома]: Шутки — тесть полковника! ..У якихнебудь Черкасах, а може, у самому Чигирині гуляй собі з полковничою булавою! III 13.12. [Хозяйка]: От Стодоля молодець! Я його знаю, він протопче стежку через полковничий садок. III 26.22.

ПОЛОВИЙ (2). *Див. осн.*

♦ **Мн. Н.** полови III 92.22, *половые* III 173.4.

ПОЛОВИНА (1). *Див. осн. 1.*

♦ **Одн. З.** половину III 10.24.

ПОЛОЖИТИ (1). *Див. осн. 1.*

♦ *положить* III 52.4.

ПОЛОЖИТИСЯ (1). *Лягти спати.* [Хозяйка] (*Покачавши грустно головою, поет*): Я додому прийшла, гірко плакала, Не молилася, — Нерозумная, неутішная, Положилася. III 25.22.

ПОЛТАВА (1). *Див. осн.*

♦ **Одн. М.** в Полтаві VII (кн. I) 46.23.

ПОЛУДЕНЬ (2). 1. *Див. осн.*

2. *Їжа, що подається між обідом та вечерю* (1). Когда ты выходила за полуднем — то она взглянула на Марочка и заплакала. III 86.39.

♦ **Одн. Р.** полудня 1. IV 284.10. *О.* за полуднем 2. III 86.39.

ПОЛУДНУВАТИ (5). *Див. осн. ПОЛУДНОВАТИ.*

♦ *полуднувать* III 80.3, 80.5 (2 р.), 85.8, *полудните* III 104.23.

ПОЛУПАНОК (2). *Див. осн.*

♦ **Одн. Р.** полупанка IV 51.14, у полупанка IV 245.17.

ПОЛУЧИТИ (1). *Див. осн.*

♦ *получила* VI 123.17.

ПОЛЮБИТИ (2). *Див. осн.*

♦ *полюбила* III 8.28, 10.22.

ПОЛЮВАННЯ (2). За ворота проводил их Яким и, пожелав им счастливого полювання, возвратился в хату. III 98.42.

♦ **Одн. Р.** полювання III 98.42, *полевания* III 99.42.

ПОЛЯКАТИ (1). Тсс! Я так тільки, щоб полякати ин, анафему. IV 40.12.

ПОМАГАТИ (4). *Див. осн. у спол. а), б).*

♦ *помагає у спол. а)* IV 295.12, 295.13, *помагав у спол. б)* III 19.29, 83.39.

ПОМАНДРУВАТИ (1). *Див. осн.*

♦ *помандрували* IV 286.17.

ПОМЕРТИ (3). *Див. осн.*

♦ *помремо* III 80.18, 80.19, 80.29.

ПОМИЙНИЦЯ (1). Не умел спать на перине — теперь на лаве! под лавою! в помийниці! III 101.15.

ПОМІРКУВАТИ (1). *Див. осн.*

♦ *поміркуй* III 14.19.

ПОМІШАТИ (3). *Стати на перешкоді.* [Хома]: Іди ж та не забудь сказати, що коли прийдуть колядувати, так щоб гнали їх у потилицю. [Галя]: Справді, щоб не помішали... III 16.12. [Назар]: Може, помішали; дак ми і підемо, відкіля прийшли. III 20.2. [Стеха]: Адже ви самі знаєте, що незабаром зробилось. [Назар]: Се не помішає III 35.10.

ПОМІЩИК (1). Как бо его зовуть, того поміщика, кат ёго возьмы? IV 45.38.

ПОМОГТИ (7). *Див. осн. 1.—2., у спол. а).*

♦ *поміг 1.* III 53.20, *помогла 1.* III 13.6, 43.12, *поможе 2.* III 33.32, *у спол. а)* IV 289.7, *поможи 1.* III 5.16, *поможить 1.* III 17.22.

ПОМОГТИСЬ (1). *Безособ.* [Стеха]: Що за народ такий сі козаки! Усе б їм цілуваться! Неначе й помоглось. III 38.27.

ПОМОЛИТЬСЯ (1). *Див. осн.*

♦ *помолиться* III 329.5.

ПОНАД (1). *Див. осн. 1.*

♦ *понад* IV 313.4.

ПО-НАШОМУ (1). Згідно з українськими народними звичаями. [Хозяйка]: Ану, вдарте, та.. по-нашому. (*..Козак с девушкою виходит танцювать*) III 42.30. *Див. ще осн. 1.*

ПОНЕСИТИ (1). У спол. куди бог понесе. А куды вас теперь бог понесе? IV 287.1. *Див. ще осн.*

ПО-НІМЕЦЬКИ (1). *Див. осн. ПО-НІМЕЦЬКІЙ.*

♦ *по-нимецки* III 312.13.

ПОНОСИТИ (1). *Зносити.* Это [платье] поносиш, другого накуплю. III 91.33.

ПООБІДАТЬ (1). *Див. осн.*

◇ пообидать III 316.23.

ПОПАРУБКУВАТИ (1). *Побути нежонатим.* Стал [Марко] у Якима просить благословення на женитьбу.— Вот тебе и на! — сказав Яким, выслушавши его.— „Рано, рано, сыну. Ты сначала погуляй, **попарубкуй** немного III 126.31.

ПОПАС (1). На последнем **попасе**, или привале, я рисовал группу сосен IV 313.13.

ПОПАСАТЬ (2). *Див. осн. ПОПАСАТИ.*

◇ попасать III 73.26, IV 313.8.

ПОПАСТИСЯ (2). [Хома] (к Гале): Ти хочеш і князя зв'язати. Нехай завтра.. Бач, мабуть, злякався, що не показався. Стривай, **попадешся**, не втечеш! III 18.31 // *Безособ. У приказці* (1). [Стеха]: Побачимо, побачимо, як **попадеться** нашому теляті вовка піймати. III 5.18. *Див. ще осн.*

ПОПЕРЕДУ (2). 1. *Див. осн. 3.*

2. *У знач. «раніш»* (1). [Хозяйка]: Ну, які вони запорожці?.. Чи такі були **попереду**? III 25.10.

◇ попереду 1. III 37.19, 2. III 25.10.

ПОПИТИ (1). [Хома]: Що там є, поїмо; що dadуть, **поп'ємо** та побалакаємо дещо. III 18.36.

ПОПЫХАЧ (3). *У прикл. спол. школяр попыхач.* На осьмом году лишившись отця и матери, приютился он у дьячка в школе в виде школяра **попыхача**. V 187.5. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Н.* попыхач V 187.13, *Р.* попыхача V 187.5, 187.8

ПОПОДВЕЧІРКУВАТИ (1). *Закусити між полуднем та вечерею.* ты пиды та скажи мой старий, чи не найде вона там чого-нибудь нам **поподвечиркувати** III 174.25.

ПОПЛАКАТИ (1). *Див. осн.*

◇ поплаче III 5.26.

ПОПЛИВИТИ (1). *Образн. [Хозяйка]:* Де мої молоді літа? І сліду нема, мов поверх води **поплили**. III 26.11. *Див. ще осн.*

ПОПОЛУДНУВАТИ (3). Дай вже нам, Марто, чого-небудь **пополуднувати**. III 84.16. Не угодно ли будет **пополуднувати** у нас по-простому? III 104.2. Ходимо з отым мясом завтра раненько в балку та **пополуднуем** до ладу. V 210.B.

ПОПРАВЛЯТИ (1). *Див. осн.*

◇ поправляйте VI 23.11.

ПОПРОСИТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ попросили б IV 36.11.

ПО-ПРОСТОМУ (1). *Присл.* У нас нема.. ни того чаю, ниже того сахару, а так просто, **по-простому**. III 174.29.

ПОРА (4). *Див. осн. 1., 3.*

◇ *Одн. Н.* пора 1. III 14.21, 30.11, 3. III 38.17, *Р.* з пори 1. III 20.13.

ПОРАДИТИ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ порадьте 1. III 338.37, **порадивше** 2. VII (кн. I) 38.25.

ПОРАТИСЯ, ПОРАТИСЬ (3). *Див. осн.*

◇ **порається** III 98.33, **порайтесь** III 32.25, **пора-лась** бы III 83.33.

ПОРАЯТИ (1). *Див. осн.*

◇ **порай** III 18.3.

ПОРАЯТИСЯ (1). *Порадитися.* [Стеха]:

А якби не крився та **пораявся** б зо мною отак тижнів за два до свят, то певна уже була б річ III 5.14.

ПОРІГ (4). *Див. осн. 1.* *Ще у приказці* (2). [Хома]: Шутки — тесть полковника!.. А що далі — се наше діло. Аби б через **поріг**, то ми й за **поріг** глянем. III 13.11.

◇ *Одн. 3.* за **поріг** III 41.33, *у приказці* III 13.11, на **поріг** III 15.32, через **поріг** *у приказці* III 13.11.

ПОРОДНИТИСЯ (1). *Стати ріднею кому-н.* [Хома]: Аби б тільки ти мені своїми хитрощами помогла **породнитися** з полковником, а там уже що буде — побачимо. III 13.6.

ПОРОСТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ **поросла** V 23.29.

ПОРОСЯ (4). *Див. осн. ПОРОСЯТА.*

◇ *Одн. Н.* **поросся** III 152.42, *3.* **поросся** III 94.9, VI 65.13, на **поросся** III 349.36.

ПОРОША (2). *Сніг, що тільки-но випав.* [Сват]: Раз дома у нашій землі випала **пороша**. III 17.15. [Сват]: Тут вп'ять випала **пороша**. III 17.32.

ПОРФІРИ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. 3.* **порфиры** VII (кн. I) 39.8.

ПОСАДИТИ (2). *Див. осн. 1., 4.*

◇ **посадили** 4. III 180.12, **посажу** 1. III 46.11.

ПО-СВОЄМУ (1). *Див. осн. 2.*

◇ **по-своєму** III 11.16.

ПОСВЯТИТИ (1). [Стеха]: і скотині гріх їсти у такий великий празник, поки пасок не **посвятають**, а не то що людям. III 36. 19.

ПОСЕРЕД (1). *Див. осн.*

◇ посеред IV 221.35.

ПОСИДІТИ (1). *У спол. посидіти у чийй шкурі — побувати у такому становищі, як хто-н. інший.* [Назар]: О, якби ти посидів у моїй шкурі! III 28.16. *Див. ще осн.*

ПОСИЛАТИ (2). *Див. осн. ПОСИЛАТЬ 2.*

◇ посилає III 19.20, посилає VII (кн. I) 39.32.

ПОСЛАТЬ (7). *Див. осн. 1.—3.*

◇ послати 1. III 9.29, 122.13, 2. III 129.5, полав 2. III 20.4, пошлемо 2. III 46.31, пошли 3. III 19.10, пошлеть 2. III 129.7.

ПОСЛІ (1). Из Царяграда, из Варшавы и Москвы, перебували **послы** VII (кн. I) 39.5.

ПОСЛІ (1). *Присл. Потім.* [Назар]: Ти певний друг! [Гнат]: Ну, об сьому **послі**. III 31.33.

ПОСЛІДНІЙ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. 3.* (в) **послідній** III 12.21.

ПОСЛУХАТЬ (8). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **послухаю** 1. *повт.* III 40.22 (2 р.), 2. III 30.31, **послухай** 2. III 13.27, 15.18, 31.18, **послухайте** 1. III 13.36, 21.21.

ПОСМІТИ (3). *Насмілитися.* [Гнат]: Сю корчму і днем люди хрестячись обходять, а вночі ніхто не **посміє** III 32.25. *Образн. (1).* [Назар]: Коли ти будеш зо мною, то смерть не **посміє** і в хату нашу заглянуть. III 46.14.

◇ **посміє** III 32.25, *образн.* III 46.14, **посмів** (6) III 40.29.

ПОСМІХ (1). *У спол. дати себе на посміх — дозволити сміятися з себе.* [Назар]: Згадай іще, що я той самий, хто й самому гетьману не дасть себе на посміх! III 20.14.

ПОСМІЯТЬСЯ (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **посміються** 1. III 27.3, **посміємося** 2. III 27.5.

ПОСНІДАТИ (2). *Див. осн.*

◇ **поснидаєм** V 69.1, **поснидавши** III 121.6.

ПОСОВІТУВАТИСЯ (1). *Порадитися.* [Гнат]: Подивимся, як люди добрі веселяться, та **посовітуємся**, куди йти. III 28.19.

ПОСПІВАТИ (1). Иды и ты, моя доненько, на улыцю, **поспивай** з дівчатами. III 77.39.

ПОСПІТИ (1). *Встигнути. У приказці.* [Гнат]: **Поспіємо** ще з козами на торг. III 38.10.

ПОСТАВЕЦЬ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* с поставцом III 74.8, 153.1.

ПОСТАВИТЬ (5). 3., 6.—7. *Див. осн. 3., 6.—7.*

8. *Про випивку, закуску* (1). [Стеха]: Та вже де не візьму [слив'янку], до сього вам діла нема, а **поставлю**. III 42.6.

◆ *У спол. поставити на своєму* (1). [Стеха]: Сердешна панночка! А як я плакала, як просила! Ні, таки на своєму у **поставив** старий сатана. III 35.15.

◇ **поставив** 6. III 36.17, 7. III 29.4, у спол. III 35.15, **поставлю** 3. III 42.6, 8. III 46.31.

ПОСТЕЛИТИ (1).—Я ляжу спати, мамо.—Постривай же, я тобі постелю **постелю**. III 78.1.

ПОСТЕЛЯ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. 3.* постелю III 78.1, IV 49.29.

ПОСТОЯТЬ (3). 1. *Див. осн.*

2. *У формі 2 ос. наказ. сп. постій у знач. «почекай»* (2). [Назар] (*удерживаєт его*): **Постій**, дай ще слово скажу. III 23.21. [Галя]: **Постій**, я припилю стьонжку. Знаєш, як на весіллі була у молодого? III 48.17.

◇ **постою** 1. III 78.10, **постій** 2. III 23.21, 48.17.

ПОСТРИВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **постривай** III 78.1.

ПОСТРІЧАТИСЯ, ПОСТРІЧАТИСЯ

(3). *Зустрітися.* [Галя] (*В восторге поет и пляшет*): Я його боялась... Що ж опісля сталося? На улиці **пострічалась** Та й поцілувалась. III 8.32. *Образн. (2).* [Хоззяйка] (*Покачавши грустно головой, поет*): Зоря з місяцем над долиною **Пострічалась** III 25.16.

◇ **пострічалась** *образн.* III 25.16, 26.8, **пострічалась** III 8.32.

ПОСУДИТИ (1). *Порозмислити, обміркувати.* громада, поради́вши и **посудивше** добре и давше мир ворогам чи то кару, розходьши п'ючи по чарци **позвовон**. VII (кн. I) 38.25.

ПОСУМУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **посумує** III 5.26.

ПОСУПНУТИСЯ (1). [Хома]: Ну, годі ж тобі, дочко, **посупнись** стояти III 18.13.

ПОТАЛА (1). *У спол. на поталу не давати — не віддавати на наругу.* *Образн.* Она [Україна] своей славы на **поталу** не давала, ворога деспота под ноги топтала и свободная, не растленная умирала. IV 262.20.

ПОТАНЦЮВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **потанцюєм** III 42.28.

ПО-ТВОЄМУ (2). *Присл. 1. На твою думку* (1). [Хома]: Так, **по-твоєму**, молодий — краще? [Галя]: Ото ж пак! III 14.15.

2. Так, як ти хочеш (1). — Ну, та нехай, нехай уже буде **по-твоєму**, — говорив скороговоркою Никифор Федорович. IV 33.40.

ПОТЕМНІТИ (1). *Безособ.* [Галя]: У мене в очах так і **потемніє**... Я заплачу, заплачу, так важко на серці стане III 45.24.

ПОТИЛИЦЯ (1). *У спол.* гнати у **потилицю** (1). [Хома]: Іди ж та не забудь сказати, що коли прийдуть колядувати, так щоб гнали їх у **потилицю**. III 16.6.

ПОТІМ (2). *Див. осн.*

◇ **потім** III 12.20, 31.2.

ПОТОКИ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* в **Потоки** VII (кн. II) 16.4.

ПОТРУТИ (1). [Сват]: Ми вам такої халепи натворили, що боїмося, щоб винас не **потруїли**... III 19.7.

ПОТЯГТИ (1). *Див. осн.*

◇ **потягли** V 160.24.

ПОХВАЛЯТИСЬ (1). *Нахвалятися.* [Сват]: Він і сам прилетить, як захче, що так **похваляється**. III 18.33.

ПОХІД (2). *Див. осн. ПОХІД¹ 2.*

◇ *Одн. Р.* из походу IV 314.9, *Мн. З.* про походи III 8.14.

ПОХОВАТИ, ПОХОВАТЬ (3). *Див. осн. 1.*

◇ **поховать** III 235.5, **поховают** III 53.2, **поховай** III 53.12.

ПО-ЦИСАРСЬКОМУ (1), **ПО-ЦИСАРСЬКИ** (1). *По-австрійському.* От я підхожу до цисаря та й говорю ему **по-цисарському** III 312.5. — То-то, — говорю ему **по-цисарски**, — не хвалиться було, йдучи на рать... III 312.9.

ПОЦІЛУВАТИ (2). *Див. осн. ПОЦІЛУВАТЬ.*

◇ **поцілувати** III 36.32, **поцілуй** III 47.17.

ПОЦІЛУВАТИСЯ, ПОЦІЛУВАТИСЬ (2). *Див. осн. ПОЦІЛУВАТИСЬ.*

◇ **поцілувалась** III 8.33, **поцілуйтєся** III 53.34.

ПОЧАТИ (3). *Див. осн. 1.*

◇ **почати** III 10.21, **почну** III 29.11, **почне** III 38.34.

ПОЧІПЛЯТИ (1). [Хома]: Шо ти не всі стрічки **почіпляла**? ..Ти знаєш, ми сьогодні старостів сподіваємось? III 13.26.

ПОЧОТ (2). [Хома]: Шутки — тесть

полковника! ..І слава, і почот, і червінці до себе гарбай: все твоє. III 13.13. [Хома]: Може, коли захочеться **почоту**, поваження, поклонів. Кому ж се звичайніше? Полковниці... III 14.22.

ПОЧУМАКУВАТИ (1). *Побути чумак.* Рано, рано [одружуватися], сину. Ты сначала погуляй, попарубкуй немного, **почумакуй** III 126.31. *Див. ще осн.*

ПО-ЧУМАЦЬКИ (1). *Див. осн. ПО-ЧУМАЦЬКОМУ.*

◇ **по-чумацки** IV 34.37.

ПОШКОДИТИ (1). *Див. осн.*

◇ **пошкодить** III 86.11.

ПОШТА (1). *Див. осн. ПОЧТА 1.*

◇ *Одн. М.* по пошти IV 40.4.

ПОШУКАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **пошукай** III 27.10.

ПОЯС (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* пояс III 51.29, *З.* за пояс III 48.14.

ПРАВДА (10). *Див. осн. 1.—3.*

◆ У спол. нігде **правди** сховать (1). А ви таки, Микитовна, були колись, нігде **правды** сховать, таки добре дзындзюрости III 178.4.

◇ *Одн. Н.* правда 2. III 14.19, 21.23, 3. III 14.7, 21.31, 48.4, 174.31, *Р.* правды 1. III 331.32, у спол. III 178.4, 3. правду 1. III 24.5, 2. III 29.10.

ПРАВДИВИЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* правдивий III 21.24.

ПРАВЕДНО (1). *Див. осн. 2.*

◇ **праведно** III 34.7.

ПРАВИТИ (1). *Продовжувати говорити (повторювати) одне й те ж* (1). Хоть кол на голову теши, а он всё свое **правыть** III 173.16. *Див. ще осн. 2.*

ПРАВНУКИ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* правнуків III 19.11.

ПРАВУВАТИ (1). *Прямувати.* А что, я думаю, в Ерусалим **правуете**, странниче? IV 36.10.

ПРАЗНИК (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* праздника III 13.31, *З.* у празник III 36.18.

ПРАЗНИКУВАТИ (1). *Святкувати.* Образн. [Назар]: А ніч то, ніч! Неначе **празникує** наше щастя. Тиха, світла III 47.22.

ПРАТИ¹ (1). *Див. осн. ПРАТИ.*

◇ **праля** III 116.3.

ПРАТИ² (1). *Див. осн. ПРАТЬ.*

◇ **прати** V 66.28.

ПРАЦЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* працюю III 195.22.

ПРЕКРАСНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* прекрасный III 19.23.

ПРЕСВЯТИЙ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* пресвятая III 85.30.

ПРЕЧИСТА (2). *Див. осн. ПРЕЧИСТИЙ 2.*

◇ *Одн. Р.* после пречистой III 176.14, *Д.* к пречистий III 73.9.

ПРИ (3). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *при* 1. III 91.23, 2. III 29.5, 3. III 24.3.

ПРИБЛУДА (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* приблудою III 168.42, 169.22, *К.* прибудо *зверт.* III 168.40.

ПРИБОРКАНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* приборкою *образн.* V 169.7.

ПРИБРАНО (1). *Присудк.* [Стеха]: А що? як **прибрано?**.. Тим бо й ба! III 6.2.

ПРИБУВАТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *прибували* VII (кн. I) 39.5.

ПРИВЕЗТИ (3). *Див. осн.*

◇ *привезли* III 185.7, *привезе* III 128.16, *привези* III 126.31.

ПРИВІТ (1). [Хома]: ти, Галю, не гуляй, в корці меду наливай та гостям піднеси хліба-солі, проси з **привітом** і з ласкою. III 19.2.

ПРИВІТАТИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *привітала* III 96.29, *привітаю* III 38.37.

ПРИГОВОРКИ (1). [Стеха]: Ну лишень, якунебудь пісеньку з **приговорками** або казочку-страховиночку, щоб цілу ніч не заснулося. III 39.23.

ПРИГОРНУТИ (1). А хто мене на сим свити без тебе **пригорне**. VII (кн. II) 20.15. *Див. ще осн.*

ПРИДАНЕ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* приданого III 15.20, *З.* придане III 18.25.

ПРИДБАТИ (2). *Див. осн.*

◇ *придбала* III 18.15, 18.25.

ПРИДУМАТИ (1). *Див. осн.*

◇ *придумую* III 35.13.

ПРИЗВОЛЯТИСЯ (1). [Сват]: Ми вам такої халепи натворили, що боїмося, щоб ви нас не потруїли... **Призволяйтесь** самі. III 19.7.

ПРИЗНАТЬСЯ (1). *Див. осн. ПРИЗНАТИСЯ 3.*

◇ *признаться* III 26.30.

ПРИЗЬБА (7). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* с призьбы III 81.1, IV 39.24, *М.* на призьбе III 77.29, 79.31, 80.9, 117.38, 191.12.

ПРИІХАТЬ (6). *Див. осн.*

◇ *приїхали повт.* III 16.28 (2 р.), *приїде* III 8.7, *приїдемо повт.* III 46.25 (2 р.), *приїдуть* III 10.2.

ПРИЙМАТИ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *приймаємо* III 18.10.

ПРИЙТИ (17). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *прийшов* 2. III 18.12, *прийшов* 1. III 311.38, IV 314.9, *повт.* III 168.38 (2 р.), *прийшла* 1. III 25.19, *прийшли* 1. III 20.3, 27.2, 37.33, *прийдеш* 1. III 16.30, *приїде* 1. III 34.26, 2. III 14.21, 30.11, *приїдемо* 1. IV 296.35, *прийдуть* 1. III 7.8, 16.5, 34.28.

ПРИКАЗУВАТИ (1). *Наказувати.* [Назар]: Я ввесь твій: говори, **прикажу**. III 31.35.

ПРИКИНУТИСЯ (1). *Удати з себе.* [Назар]: Друг ти мій добрий, вірний сиб, ти ж таки плакав колинебудь: плач зо мною тепер; хоч **прикинись**, та плач. III 29.28.

ПРИКЛАДАТИ (1). [Хома]: Прийшов і наш черед доладу слово **прикладати**. III 18.12.

ПРИЛЕТІТИ (1). *Див. осн.*

◇ *прилетить перен.* III 18.33.

ПРИЛУКА (1). *Див. осн. ПРИЛУКИ.*

◇ *Одн. Р.* з Прилуки III 196.39.

ПРИМІРОМ (1). *Наприклад.* [Хома]: Може, коли захочеться почоту, поваження, поклонів. Кому ж се звичайніше? Полковниці... се я так **приміром** говорю... III 14.23.

ПРИНЕСТИ (2). *Див. осн. 1. Ще у спол.* гаспид **приніс** — про появу *когось*

небажаного (1). Коли б тільки який гаспид не **приніс** того горобця безперого! III 16.20.

◇ *приніс у спол.* III 16.20, *принеси* III 42.13.

ПРИПАСТИ (1). *У спол.* **нужда** **припаде** — *буде дуже потрібно.* [Стеха]: Чи мало що люди обіцають, коли їм **припаде** *нужда*? III 11.13.

ПРИПІЧОК (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* под прыпичком III 110.6.

ПРИПОМНИТИ (1). *Пригадати.* Как бо его зовуть, того помищика, кат ёго возьмы? Никифор Федорович, вы чи не **припомните**? IV 45.39.

ПРИСЛАНО (1). *Присудк.* Куда це вы **гробык** несете? У Дигтярях священник умер,

поховать нікому буде, бо нового попа ще не прислано. III 235.6.

ПРИСЛАТЬ (5). *Див. осн. 1.—2.*

◇ прислав 1. VII (кн. 1) 39.7, 2. III 20.18, прислали 1. IV 32.3, 32.16, пришло 1. VI 23.9.

ПРИСНИТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ нехай присняться III 52.14.

ПРИСТАВИТИСЯ (1). *Уявитися, зда-тися.* [Галія]: мені **приставитися**, що ти в Чигирині перед гетьманськими хоромами на вороному коні гарцюєш III 45.21.

ПРИСТАТИ (2). *Бути до лиця, підійти.* [Назар]: Мені одно, куди не поведеш. [Гнат]: Чи **пристали** же козаку такі речі? III 28.23. [Хозіяка]: яким вітром, яким шляхом занесло вас у мою хату? [Гнат]: Не питайся, голубко, стара будеш, хоч се, признається, і не **пристало** твоїй пиці. III 26.31.

ПРИСТИДИТИ (1). *Присоромити.* [Хома]: Бачите ви, ловці-молодці, чого ви **натворили**? Мене старого з дочкою **пристидили**!.. III 18.9.

ПРИСТРОЇТИ (1). *Влаштувати.* [Хозіяка]: Як то він дочку свою ще **пристроїв**? Бач, у полковниці лізе! III 26.17.

ПРИСТУПИТИ (1). *Підійти, звернутися.* — Я сам бачу,— сказав он,— що **мы** свої, та не знаю, як до вас **приступити**. V 67.40.

ПРИСУДИТИ (1). *Див. осн.*

◇ присудила VII (кн. 1) 39.9.

ПРИТЯКИ (1). *Див. осн. ПРИТИКА.*

◇ *Мн. З.* **притяки** III 128.23.

ПРИТУЛИХА (2). Неси ж их, Парасковие, в дом наш, а я тям часом пошлю в город за **ПРИТУЛЮХОЮ**, пуская она их по своєму в травах искупаєт IV 11.39. Ну, так отнеси ж их! А я пошлю Клыма за **ПРИТУЛЮХОЮ** IV 11.43.

ПРИХИЛИТИСЯ (1). *Див. осн. 3.*

◇ прихились III 95.4.

ПРИЧЕПУРИТИСЯ (2). *Див. осн.*

◇ причепурился V 119.7, причепурился V 122.25.

ПРИЧИННА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **причинна** у назві V 188.32, 227.38.

ПРИЧІЛОК (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* на **причылку** III 167.4.

ПРИШВИ (1). *Передки чобіт.* Однажды дал мне какой-то мужик за прочтение псалтиря на **пришвы** ремню III 175.27.

ПРИШИТИ (1). Морда.. здавалась

червонишою од воротника, шо **пришитий** до ёго мундира. III 180.15.

ПРИШИПИТИ (1). [Галія]: Постій, я **пришиплю** тебеюжку. III 48.17. *Див. ще осн.*

ПРИЯТЕЛЬ (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* **приятеля** VI 71.20, *К.* **приятелю** *зверт.* III 52.13, 153.27.

ПРИЯТЕЛЬКА (1). *У прикл. спол. приятелька-шинкарка.* Бедняжка.. **забежала** к своей **приятельке-шинкарке**. III 112.24.

ПРО (25). *Див. осн. 1.*

◇ *про* III 7.20, 8.9 (2 р.), 8.14 (2 р.), 8.15 (2 р.), 13.18 (2 р.), 26.10, 26.23, 32.10, 34.33, 45.21, 46.22, 46.28, 46.29 (2 р.), 48.29, 49.22, 175.33, VI 123.16 (2 р.), *повт.* III 46.29 (2 р.).

ПРОБІ (1). *Вставн. Для підсилення прохання.* [Сват]: **Пробі**, оддайте нашому князю куніцу, вашу красну дівичу. III 17.36.

ПРОВАДИТИ (2). 1. *Див. осн.*

2. *Образн.* (1). чи далеко бог **провадить**? III 173.22.

◇ *проводить* 1. III 179.31, 2. III 173.22.

ПРОВОРНІШЕ (1). *Присл. Швидше.* [Назар]: Добре, тільки і ти **проворніше**. [Гнат]: За мене не бійсь. III 37.23.

ПРОГНІВАТИ (2). [Галія] (*обнимаючи ноги отца*): Чим я вас **прогнівила**? III 23.24. [Галія]: Тату, тату! Убий, убий мене! Винна я; я **прогнівила** тебе... III 50.21.

ПРОГРАТИ (1). — Что проиграл? — спросил я входящего Прохора. — И кони, и коляску, и Корнья. Нашему Ивану Ивановичу. — А до вечера, — прибавил он, — може бог поможе, и себе **програє**. IV 289.7.

ПРОДАВАТИ (1). *Образн.* [Назар]: Бідненька! Він **продавав** тебе, а ти нічого й не знала. III 45.7. *Див. ще осн.*

ПРОДАЖА (1). — Пийте [шампанське], — говорит, — так, хоч купаетесь в ёму, а **продажи** нема. IV 36.36.

ПРОДАЖНІЙ (1). Чи не **продажня** у вас **оця** музыка? III 315.37.

ПРОДАТЬ (3). *Див. осн. Ще образн.* (1). [Стеха]: Чи не **махнули** вони собі? То-то буде добре! За два **червінці** **продають** своє **щастя**... III 43.9.

◇ *продають образн.* III 43.9, *продала* IV 43.35, 44.5

ПРОЙТИ (2). [Сват]: всі царства й государства **пройшли**, а все куніці не **знайшли**. III 17.25. А по селу так любо было по улице **пройти**: хаты чистые, белые III 176.32.

ПРОКВІЛЯТИ (1). У прикл. спол. квилити-проквиляти. На мори синому, на камени билому Ясний сокил квилить-проквиле IV 237.15.

ПРОКИНУТИСЯ, ПРОКИНУТИСЬ (4). Див. осн. 1.

◇ прокинувся III 46.36, прокинеться III 43.25, 44.10, прокинись III 51.33.

ПРОКЛИНАТИ (3). Див. осн.

◇ проклинати IV 246.23, проклинає III 183.3, нехай проклинає III 44.17.

ПРОКЛЯСТИ (1). Див. осн.

◇ проклене III 44.15.

ПРОКЛЯТИЙ (9). Див. осн. **ПРОКЛЯТИЙ**¹.

◇ *Одн. Н.* проклятий III 27.10, 52.20, 53.25, проклята III 180.2, IV 40.9, проклятая IV 263.20, *З.* проклятого V 69.2, прокляту III 33.15, 34.9.

ПРОМІНЯТИ (1). Див. осн.

◇ проміняв образн. III 34.13.

ПРОМОВИТИ (2). Див. осн.

◇ промов III 21.12, 45.28.

ПРОМОВИТИСЯ (1). *Проговоритися.* [Хома]: Вона думатиме, що Назар свата, здуру їй согласиться; старости не промовляться III 16.17.

ПРОПАСНИЦЯ (1). Тільки не доходя уже Прилуки, именно в Дубовому Ган, занемогла [Лукия] пропасницею. III 128.42.

ПРОПАСТИ (6). Див. осн. 1., 3.

◆ У спол. пиши пропало — виражає неминучість якої-н. утрати, невдачі та под. (1). [Хома]: Коли б тільки який гаспид не приніс того горобця безперого! Тоді пиши пропало. Наробить бешкету! III 16.20.

◇ пропав 1. VIII 42.5, пропала 1. III 49.30, пропало 3. III 43.13, у спол. III 16.20, пропаду 1. III 338.41, пропаде 1. V 64.22.

ПРОПИТИ (1). Див. осн.

◇ пропила III 39.17.

ПРОПУСКАТИ (1). Див. осн. **ПРОПУСКАТИ**.

◇ пропускає III 40.18.

ПРОПУСТИТИ (2). Повт. [Голоса]: Пропустіть, пропустіть — музики йдуть. III 37.13.

ПРОСВАТАНИЙ (1). [Хома]: Вона просватана за чигиринського полковника. III 20.24.

ПРОСИТИ (25). 1. Див. осн. 1.

2. Див. осн. 2. Ще у спол. милос-

ті просимо — ввічливе запрошення (4). [Хома]: Милості просимо. Просимо сидати. III 19.33. Просымо мылосты в хату. III 316.8.

◇ просить 1. IV 37.20, прошу 1. VI 122.29, 2. III 121.1, прошіи 1. III 23.17, просить 1. VI 122.37, просимо 2. III 17.9, 18.35, 19.33, 104.1, 318.6, у спол. III 19.33, 98.13, 105.20, просымо 2. III 83.40, 173.30, 173.34, 310.17, у спол. III 316.8, прошіи 1. III 47.9, 47.12, просила 1. III 35.15, проситиму 1. VI 123.13, проси 1. III 53.26, 2. III 19.2, просіте 1. III 17.22.

ПРОСПАТИСЯ (1). Див. осн.

◇ нехай проспиться III 52.5.

ПРОСТИЙ (1). Див. осн. 1.

◇ *Мн. Н.* прости III 174.27.

ПРОСТИТИ (11). Див. осн. 1.

◇ простить III 45.11, 47.7, прости III 23.4, 23.5, 31.27, 45.7, прости III 178.7, повт. III 131.38 (2 р.), V 47.25 (2 р.).

ПРОСТО (1). Див. осн. 1.

◇ просто III 197.15.

ПРОСЬБА (2). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* просьба III 35.4, 35.6.

ПРОТИВ (1), **ПРОТИВУ** (1). Див. осн.

◇ против X 10.10, противу у спол. V 66.29.

ПРОТКНУТИ (1). *Проколоти.* [Стеха]:

Старший брат.. пішов підкинуть волам сіна, та замість сіна проткнув вилами свого меншого брата III 36.16.

ПРОТОПАТИ (2). *Образн.* [Хозяйка]:

От Стодоля молодець! Я його знаю, він протопче стежку через полковничий садок. Та й дурний би був, коли б не протоптав. III 26.21.

ПРОХОР (11).— Должен быть хороший человек, когда брат полюбил.— Родной внук вашему Прохору,—сказая я.

IV 285.21. *Зверт.* (7). [Хома] (в ужасе): Прохор, Максим, Иван, Стехо! Гей, хто там є? III 21.8. *Зверт., повт.* (2).— Прохоре! Прохоре!—закричал я, выбегая в переднюю, IV 320.23.

◇ *Одн. Н.* Прохор IV 302.14, *Д.* Прохору IV 285.21, *К.* Прохоре *зверт.* IV 280.35, 281.30, 282.10, 287.17, 290.38, 317.20, *зверт., повт.* IV 320.23 (2 р.), Прохор *зверт.* III 21.8.

ПРОЧИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* прочее *субст.* III 10.19.

ПРОЧИТАТИ (1). *Ірон.* [Стеха]: Їх бог так і поставив укупі на місяці, на вид усьому хрещеному миру.. [Хозяйка] (насмешливо): Ач як мудро прочитала! III 36.21. Див. ще осн.

ПРОЧНУТИСЯ (1). *Опам'ятатися, отямитися*. [Хозяйка] (*Покачавши грустно головою, поет*): Ой не спала ж я, все верзлась мені Нічка темная і вишневий сад, очі карії, Брови чорнії. На зорі-зорі я прочнулася III 25.27.

ПРОЧУМАТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ прочумається III 52.8.

ПРОЧУНЯТИСЯ (1). *Опам'ятатися, отямитися*. *Фам.* [Гнат]: Насилу прочунявся. Та куди ж ти, навіжений? III 30.34.

ПРОЧУТИ (1). *Див. осн.*

◇ прочути III 37.32.

ПРОЩАТИ (15). *Див. осн. 1.—2.*

◇ прощайть 1. III 53.29, прощай 1. III 53.24, 2. III 23.18, 38.18, 53.13, VI 72.29, *повт.* III 23.31 (2 р.), 24.4, 24.5, 38.20, 38.21, прощайте 2. IV 280.36, *повт.* III 38.18 (2 р.).

ПРОЩАТИСЯ (1). *Образн.* [Гнат]: Копайте яму! (*До Хоми, прицілювшись*.) Лукавий чоловіче.. Прошайсь з білим світом III 53.11. *Див. ще осн.*

ПРУДКИЙ (1). *Ірон.* [Стеха]: Я боюсь? Хочеш, зараз піду на гробовище?.. [В толпе]: **Прудка** дуже! За поріг не вийдеш, умреш. III 41.33.

ПРЯЖА (1). [Сват]: Спасибі ж батькові.. Спасибі й тобі, дівко, що рано вставала, тонку пряжу пряла, придане придбала. III 18.24.

ПРЯЖИТИ (1). — Марто! — крикнул он, вставай со скам'ям. — Пряжи яєшню с колбасою! III 105.24.

ПРЯМУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ прямували III 129.34.

ПРЯСТИ (2). *Див. осн.*

◇ прости III 18.15, пряля III 18.25.

ПТАШЕЧКА (5). *Форма пестливого звертання*. [Назар]: Не бійсь, моя пташечко, нічого, поки я з тобою. III 44.26. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. К.* пташечко III 23.30, 44.26, 51.32, 85.6, IV 314.33.

ПТИЦА (1). *Фольк.* [Кобзарь]: стоїть гора висока; а в тій горі нора глибока; в норі сидить не звір, не птиця — турецька цариця. III 41.4.

ПУЗАТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* (замість) пузатого III 31.17.

ПУСКАТЬ (3). *Див. осн. 2.*

◆ *У спол.* (2): а) **пускати** ману — *морочити, дурити* (1). — Я сам бачу, сказав он, що ми свої, та не знаю, як до вас

приступити, бо ви все то з офіцерами, то з ляхами тощо.. Може воно й сам який-небудь лях, та так тилько ману **пускає**. V 67.42; б) **пускати** по світу (1). Насчет винокурни, когда спросил у него.. [токовой ответил?]: — Зачем, — говоритъ: — что[бы] пьянцо голых **пускать** по свиуту? Не нужно! III 212.41.

◇ **пускати** *у спол.* б) III 212.41, **пускає** *у спол.* а) V 67.42, **пускали** 2. III 19.26.

ПУСТИТИ (5). *Див. осн. ПУСТИТЬ* 1. 36.27.

ПУСТКА (16). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **пустка** III 141.30, 158.22, *повт.* III 101.24 (2 р.), 109.13 (2 р.), 121.39 (2 р.), *Р.* **пустки** III 140.36, *З.* **пустку** III 148.27, 148.30, *у назві* V 149.3, *в пустку* III 141.16, 148.22, *на пустку* III 122.18, *О.* **пусткою** III 184.24.

ПУСТУВАТИ (3). *Див. осн. 2. Ще повт.* (2). Целый день покою не дал [Марко] бедной Лукии. **Пустує**, и целый день **пустує** III 90.35.

◇ **пустує** III 90.19, *повт.* III 90.35 (2 р.).

ПУТНИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* **путнього** III 21.27, 31.19.

ПУХНУТИ (1). А дети-то, бедные дети! просто **пухлы** за голоду. III 183.39.

П'ЯНИЙ (2), **П'ЯН** (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **пьяный** III 95.6, **пьян** V 65.31, *Мн. Н.* **пьяни** III 183.15.

П'ЯНИЦЯ (7). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **пьяница** III 85.24, 87.16, IV 41.14, 45.36, *К.* **пьянице** *зверт.* III 101.17, *Мн. З.* **пьяныц** III 212.41, *К.* **пьяницы** *зверт.* IV 42.5.

П'ЯНИЧКА (1). *Зневажл.* Ну скажи! скажи ты мне, где ты видел, чтоб из школы добро вышло? Так, выйдет какой-нибудь **пьянычка**, а может, еще и вор, боже обороны III 121.19.

П'ЯТИ (1). *У спол.* назад **п'ятами**. — Поедем домой? — спросил я кучера. — Поидемо **назад п'ятами**, — отвечал он с неудовольствием IV 288.28. *Див. ще осн.*

Р

РАД *див. РАДИЙ.*

РАДА (7). *Див. осн. 1., у спол. а), б).*

◇ *Одн. Н.* **рада** 1. III 172.17, VII (кн. I) 39.8, *Р.* **рады** *у спол.* а) III 87.17, *у спол.* б) IV 302.16, *Д.* **к раде** 1. *у назві* V 116.7, *З.* **раду** 1. *у назві* V 122.5, *на раду* 1. VII (кн. I) 38.24.

РАДИ (1). *Див. осн. 1. у спол. а).*
 ◇ ради III 40.34.

РАДИЙ, РАД (3). *Див. осн. 1.—2.*
 ◇ *Одн. Н.* рад 2. III 30.5, рада 1. III 16.2, *Мн. Н.* ради 1. III 173.28.

РАДІСТЬ (3). *Див. осн. 1.—2.*
 ◇ *Одн. Н.* радість 1. III 44.32, *З.* радість 1. III 22.10, *К.* радість 2. *зверт.* III 47.20.

РАЗ¹ (10). *Див. осн. РАЗ¹ 1., *у спол. а), 2., у спол.*
 ◇ *Одн. Р.* до разу 2. *у спол.* V 67.7, *З.* раз 1. III 16.8, 16.10, 29.32, 45.29, 80.37, 80.38, VI 23.11, *у спол. а)* III 5.27, 2. III 52.27.*

РАЗ² (3). *Див. осн. РАЗ².
 ◇ раз III 17.15, 178.15, 180.7.*

РАЗОМ (1). *Див. осн. 3.*
 ◇ разом III 91.12.

РАЗОЧОК (1). *Див. осн. РАЗОЧОК¹.
 ◇ *Одн. З.* в разочок III 12.21.*

РАЙ (4). 1. *Див. осн. 1. Ще у приказці* (1). [Гнат] (Назару): А ти справді не будеш пий? [Назар]: Не буду. [Гнат]: Вольному воля, а спасеному рай. III 34.6.
 2. *Див. осн. 2.*
 ◇ *Одн. Н.* рай 1. *у приказці* III 34.6, *Р.* из раю 1. V 23.28, *З.* у (в) рай 1. V 23.28, 2. III 46.2.

РАНЕНЬКО (1). *Див. осн.*
 ◇ раненько V 69.1.

РАНО¹ (3). *Див. осн. РАНО 1.—2.
 ◇ рано 1. III 18.23, 18.24, 2. III 28.18.*

РАНО² (1). *Ранок. У спол. доброго рана.*—Доброго рана,—сказав я ей кланяясь. IV 284.9.

РАНОК (1). С самого ранку на ногах, як той хорт на ловлі! IV 302.21.

РАТЬ (1). *У приказці.*—То-то,—говорю ему по-царски,—не хвалиться було, йдучи на рать... III 312.10.

РВАТИ (2). *Див. осн. 3.*
 ◇ рвеш III 51.11, рвіть III 50.7.

РВАТИСЯ (1). *Див. осн. 1.*
 ◇ рветься III 29.29.

РЕВІТИ (1). *Див. осн.*
 ◇ реве III 341.3.

РЕВНИВИЙ (1). [Стеха]: Молодий... та що й казати? нікуди не годиться, а до того ще докучливий та ревнивий, а старий — тихий-тихий і покірний. III 12.14.

РЕЄСТР (1). *Див. осн. 1.*
 ◇ *Одн. Д.* по реєстру VI 23.1.

РЕКТОР (1). [Гнат]: мене в Братстві випарили різками, як отець ректор піймав

у мене за халявою його мудрі вірші. III 29.19.

РЕМІНЬ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* ремню III 171.27, *О.* ременем III 182.42.

РЕЧІ (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* речі III 28.23, *З.* речі III 17.19.

РЕШЕТО (1). *У порівн.* входить в комнату драгун, высоченный, усатый, а морда, неначе тее решето, гладка III 180.14.

РИБА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* риба III 5.8, *О.* рыбю IV 36.13.

РИБАЛКИ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Мн. Н.* рибалки III 17.11, 17.14.

РИБКА (3). *Див. осн. Ше у приказці* (1). [Хома]: Закинь тільки удочку, сама рибка піде. Шутки — тесть полковника.. III 13.9.

◇ *Одн. Н.* рибка у приказці III 13.9, *К.* рыбко *зверт.* III 112.14, IV 314.33.

РИБОНЬКА (1). *Образн.* Вот уже дочиталась она, моя **рыбонька**, как того Юрия-запорожца закувалы в кайданы III 180.11. *Див. ще осн.*

РИБОЧКА (1). *Форма пестливого звертання.* Ну, скажи ж мени, моя горлыще, живо ли оно, здорово ли оно, моя **рыбочко**. III 111.23.

РИДАТИ (1). *Див. осн.*

◇ ридав III 30.4.

РІВНІШ (1). *У прислів'ї.* [Хома]: Не дуже треба площати, бо береженого бог береже, або — як там ще кажуть — **рівніш** згладиш, тісніш ляжеш. III 16.25.

РІВНЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* рівня III 42.24.

РІДНИЙ (3). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* рідний III 53.23, *Р.* рідного III 27.30, (до) рідної III 22.8.

РІДНЯ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* ридня IV 37.22.

РІЗАНА (2). *Назва села.* На мой спрос Андрей отвечал, что он губернии Киевской.., из села **Ризаной** V 67.36.

◇ *Одн. Р.* из Ризаной V 67.36, *М.* в Ризаний V 67.37.

РІЗАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ ріж III 22.18.

РІЗДВО (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на різдво III 13.31.

РІЗКИ (1). [Гнат]: мене в Братстві ви-
парили **різками**, як отець ректор піймав у
мене за халявою його мудрі вірші.
III 29.19.

РІК (4). Див. *осн.*

◇ *Одн. Р.* року III 172.24, IV 37.36, VII (кн. I)
39.4, VII (кн. II) 11.7.

РІКА (2). У прикл. спол. Дуна й-
ріка. [Хозяйка] (Покачавши грустно го-
ловою, поет): За Дуна й-ріку чорнобри-
вий твій На гнідм коні Полетів орлом!..
III 25.29. Див. *ще осн.*

◇ *Одн. Р.* за ріки III 26.4, З. за ріку III 25.29.

РІЧ (3). Див. *осн. I.*

◇ *Одн. Н.* річ III 5.15, Р. річі III 16.12, З. на
річ VII (кн. I) 39.32.

РІЧКА (2). Див. *осн.*

◇ *Одн. Н.* річка III 130.3, V 37.16.

РОБИТИ, РОБИТЬ (27). Див. *осн.*
1.—3.

◇ робити 1. III 18.3, 2. III 15.26, робить 1. III
11.2, 24.5, 29.13, робыть 1. III 338.38 (2 р.), роблю
1. III 13.17, робиш 1. III 6.4, 22.18, 44.2, робыш 1.
IV 44.8, робите 1. III 23.24, робыте 1. IV 41.18,
роблять 1. III 15.24, 28.2, 2. III 15.27, 3. III 27.10,
робитиму 1. III 51.17, робитимеш 1. III 15.22, буде-
мо робыть 1. IV 39.18, будем робыть 1. V 68.38,
роби 1. III 10.17, 31.19, 44.10, робы 1. IV 40.29, ро-
быть 1. III 342.26.

РОБОТА (1). Див. *осн. I.*

◇ *Одн. Р.* роботи III 27.10.

РОГАЧ (2). Див. *осн. РОГАЧІ.*

◇ *Одн. Р.* рогача III 101.22, О. с рогачом
III 91.4.

РОДИМЕЦЬ (1). У спол. родимець
би вас вбив. Лайл. [Стеха]: Що ж ви,
родимець би вас вбив! тільки дурно
гроші береже? III 39.19.

РОДИТИ (2). Див. *осн. I.*

◇ родила III 41.10, родить III 41.9.

РОДИЧ (44). Див. *осн.*

◇ *Одн. Н.* родич IV 219.1, 219.6, 219.10, 226.27,
230.40, 232.8, 232.31, 243.42, 254.4, 257.23, 260.7,
260.10, 260.17, 260.28, 267.26, 275.21, 288.31, 289.9,
308.15, Р. родича IV 219.21, 224.8, 225.27, 246.30,
288.25, 289.2, 293.3, у родича IV 253.9, 265.29,
289.37, Д. к родичу IV 246.27, 263.29, З. родича IV
260.13, VI 65.17, за родича IV 219.35, на родича IV
247.22, О. с родичем IV 247.27, 259.33, 260.1, 303.9,
Мн. Д. родичам IV 218.39, 226.11, 309.22, к родичам
IV 227.16, 271.9.

РОДИЧКА (1). родич мой.. не притво-
рюється читаючим, ..как, например, делает
его благоверная половина, а моя прекрас-
ная родичка IV 219.13.

РОЖЕН (1). Див. *осн.*

◇ *Одн. Р.* противу рожна V 66.28.

РОЗБИРАТИ (1). Відбирати, вибирати
з великої кількості. [Кобзарь]: не **розби-
ра** [цариця], хоть хрещені вони, а хоть не-
хрещені, їсть усіх III 41.11. Див. *ще осн.*

РОЗБИТИ (1). Див. *осн.*

◇ розбий III 23.12.

РОЗБОЙНИК (2). Див. *осн.*

◇ *Одн. Н.* розбойник III 183.3, Д. розбойнику
III 182.40.

РОЗБОЛІТИСЬ (1). Почати боліти.
[Гнат] (к хозяйке): У мене щось голова
розболілась III 34.32.

РОЗБУДИТИ (1). [Галя]: Ходім до-
дому, розбудимо його, станем перед їм
на коліна... III 47.6. Див. *ще осн.*

РОЗВАГА (1). старику, бедному, все-
таки будет розвага. III 125.23.

РОЗЗЯВИТИ (1). У спол. рот роз-
зявити. Фам. [Гнат]: А поки — ке нам чо-
гонебудь такого, для чого чарки роблять..
Ну, чого ж ти рот роззявила? Мерщій!
III 27.11.

РОЗІРВАТИ (4). Див. *осн.*

◇ розірву III 50.17, 51.15, розірви III 49.11,
53.24.

РОЗКАЗАТЬ (9). Див. *осн. РОЗКА-
ЗАТИ.*

◇ розказать III 45.17, розкажу III 36.6, 174.41,
розкажуть III 43.12, нехай розкаже III 174.36, 175.1,
розкажіть III 24.2, розкажить III 175.33, 181.32.

РОЗКАЗУВАТИ (4). Див. *осн.*

◇ розказувала III 47.29, буду розказувати III
46.28, розказуй III 181.27, розказуйте III 181.23.

РОЗЛУЧИТИ (1). Див. *осн.*

◇ розлучити III 46.26.

РОЗЛЮБИТИ (3). [Галя]: Він не та-
кий, він не розлюбить. III 15.7.

◇ розлюбить III 14.32, 15.7, розлюбю III 45.13.

РОЗМАЛЮВАТИ (1). [Назар]: Збу-
дую тобі хату світлу, світлу та високу,
розмалюю її усякими красками — і чор-
ними, і блакитними, і зеленими, усякими,
усякими III 46.9. Див. *ще осн.*

РОЗМОВЛЯТИ (1). Див. *осн.*

◇ розмовляють III 311.40.

РОЗПИТАТИ (1). Див. *осн. РОЗПИ-
ТАТИ.*

◇ розпытать III 175.12.

РОЗПІЗНАТИ (1). Див. *осн. 2.*

◇ розпознавше VII (кн. I) 39.31.

РОЗПЛАТИТИСЯ (1). *Перен.* [Гнат]
(к Назару): Ми не так розплатимся

іншим часом. Ходім з сього базару.
III 22.24.

РОЗРІЗНИТЬСЯ (1). *Розлучитися*. [Галя]: Мені важко і на минуточку розрізнитися з тобою. III 48.5.

РОЗРІШИТИ (2). *Дозволити*. [Галя]: Сьогодні! На перший день празника,— на самісіньке різдво? [Хома]: Так що ж? Отець Данило, спасибі, **розрішив**. III 13.33.

◇ **розрішив** III 9.28, 13.33.

РОЗСЕРДИТИСЬ (1). *Див. осн. РОЗСЕРДИТИСЯ*.

◇ **розсердились** III 10.11.

РОЗСУЖДАТИ (1). [Гнат]: Чи не забув ще ти, як розумно **розсужда** латинський віршник... III 29.18.

РОЗТАШОВУВАТИ (1). Пробило і пять часов, а пана Фнялковского не видать... Прошло еще полчаса, и Андрий начал **розташовувати** торбу с провiantом V 64.19.

РОЗТОПТАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **розтоптав** III 50.32.

РОЗУМ (5). *Див. осн. Ще у прислів'ї* (1).— Да,— говорил Туман,— недаром сказано: волос довгий, а **розум** короткий. III 340.41.

◆ *У спол.* навести на **розум** — навчити (1). [Гнат]: Вона [горілка] і без мене наведе тебе на **розум**. III 29.17.

◇ *Одн. Н.* **розум** III 28.34, 28.36, *у прислів'ї* III 340.41, *З.* за **розум** III 28.10, на **розум** *у спол.* III 29.17.

РОЗУМИХА (2). Сей дом соорудила раба божия Наталия **Розумиха** III 172.24.

◇ *Одн. Н.* **Розумиха** III 172.24, *О.* **Розумихо** III 172.21.

РОЗУМІТИ (2). [Хома]: Воно ще молоді, дурне; а твоє діло навчить її, врозумить, що любов і все таке проче... дурнїя, нікчемне. Ти вже, думаю, **розумієш**? III 10.19.

◇ **розумію** III 10.21, **розумієш** III 10.19.

РОЗУМНИЙ (6). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* **розумний** III 34.9, **розумна** III 5.16, 12.17, 36.23, *З.* **розумну** III 26.16, *Мн. Н.* **розумні** III 28.2.

РОЗУМНИЦЯ (1). *Зверг.* [Гнат]: Прощай. сердечко моє, моя **розумниця** III 38.20.

РОЗУМНО (1). *Див. осн.*

◇ **розумно** III 29.17.

РОЗХОДИТИСЯ (1). *Див. осн. РОЗХОДИТИСЬ*.

◇ **розходьця** VII (кн. I) 38.26.

РОМАНІВ (1). *У спол.* **Романів** шлях. По его следу поехали другие чумаки, и пробили широкую дорогу, и назвали ее **Романовым** шляхом. III 74.24.

РОМЕН (2). *Див. осн. РОМЕН* 2.

◇ *Одн. М.* в **Ромни** V 55.40, 56.35.

РОМОДАНІВ (3). *У спол.* **Ромоданів** шлях. Между городом Кременчугом и городом Ромнами лежит большая транспортная, или чумацкая, дорога, называемая **Ромодановым** шляхом. III 73.2.

◇ *Одн. Р.* (до) **Ромоданового** III 113.33, *О.* **Ромодановым** III 73.2, *М.* (на) **Ромодановом** III 73.20.

РОМОДАНІВСЬКИЙ (8). *У спол.* **Ромоданівський** шлях. Недалеко от **Ромодановского** шляху.. лежит широкая прекрасная долина III 75.26.

◇ *Одн. Р.* **Ромодановского** III 74.30, 78.17, (от) **Ромодановского** III 75.26, *Д.* (к) **Ромодановскому** III 100.3, *З.* (на) **Ромодановский** III 109.2, V 56.37, *О.* **Ромодановским** III 78.27, *М.* (на) **Ромодановском** IV 36.6.

РОСТИ (5). *Див. осн. 1., у спол.*

◇ **росте у спол.** III 330.40, 331.4, **ростут** III 125.2, **рослы** III 106.16, **нехай росте у спол.** III 87.22.

РОТ (2). *Див. осн. Ще у спол.* **рот** роззявити. *Фам.* (1). [Гнат]: А поки—ке нам чогонебудь такого, для чого чарки роблять „Ну, чого ж ти **рот** роззявил а? Мершій! III 27.11.

◇ *Одн. З.* **рот** III 51.35, *у спол.* III 27.11.

РУДИЙ (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **рудий** III 103.13, 103.21, *О.* **рудю** V 92.23.

РУКА (8). *Див. осн. 1.*

◆ *У спол.* (3): а) **руки** паскудить (1). [Назар]: Возьми сам, коли хочеш. [Хома]: Я **рук** паскудить не хочу. Беріть його! III 50.17; б) покинути на чий **руки**—*доручити піклуватися* (1).—А на чий **руки** я их покину?—сказал он, указывая на панну Дороту. IV 286.25; в) ударитися об поли **руками**—*про жест, характерный для стану розпачу* (1). ударився о полы **руками** VIII 42.5.

◇ *Одн. З.* під **руку** III 29.21, *М.* у **руці** III 51.36, в **руці** III 92.7, *Мн. Н.* **руки** III 8.23, *Р.* **рук у спол.** а) III 50.17, *З.* **руки** III 51.28, на **руки у спол.** б) IV 286.25, *О.* **руками у спол.** в) VII 42.5.

РУНДУК (1). *Ганок.* Пока запрягали

кони, ..они.. сидели на **рундуку**, пили сли-
вянку IV 229.14.

РУСАЛІВКА (1). *Назва села.* На мой
спрос Андрей отвечал, что он.. из села
Ризанон, ..коли чувалы.. а я прибавил,
что не тилько чував, а сам бував и в
Лысянці, и в Ризаний, и в Русаливці
V 67.38.

РУСАЛКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* русалку у назві V 155.25.

РУШАТЬ (2). *Див. осн. РУШАТИ.*

◇ *рушать* IV 43.17, *рушай* IV 302.21.

РУШНИК (8). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* ручник III 94.10, 123.6, *М.* в ручнике
III 123.5, *Мн. Н.* рушники III 15.33, 52.14, *Р.* руш-
ників III 18.14, *З.* рушники III 12.30, *рушныки*
VII (кн. I) 39.33.

РЯДНО (2). ее, бедную, мы со Степа-
новичем кое-как уласкали, да завернули
ее в **рядно** (в простыню) III 189.40.

◇ *Одн. З.* в рядно III 189.40, *О.* рядном
III 190.39.

РЯСА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* в рясі III 53.33.

РЯСТ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* рясту III 116.35, 116.36, *З.* ряст III
117.41, *О.* рястом III 95.16.

С

САВА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* про Саву III 46.29.

САД (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* з саду V 37.17, коло саду III 178.16.

САДОВИТИСЬ (1). *Сідати.*— Просымо
покорно, **садовитесь**,— говорил хозяин III
173.34.

САДОВНИК (1). И садовником, и пас-
тухом був IV 281.39.

САДОК (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* в (у) садок III 31.38, 87.39, через са-
док III 26.22, *О.* за садком III 32.19.

САДОЧОК (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* садочок III 178.29.

САЛО (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* сала III 39.20, 42.2, *О.* салом
III 42.26.

САМ (32). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *Одн. Н.* сам 1. III 5.12, 10.30, 18.33, 50.15,
V 67.37, 67.39, 67.41, VI 123.13, 2. III 29.25, 32.37,

46.26, 3. III 30.25, 30.27, *сама* 1. III 10.9, 12.30,
13.9, 14.5, 34.40, 48.24, 175.1, 3. III 41.24, *само* 1.
III 96.6, *Р.* (до) самого 2. III 32.35, *Д.* самому 1.
VI 23.8, 2. III 20.14, *самій* 1. III 15.26, *М.* (у) са-
мому 2. III 13.12, (у) самий 2. III 311.30, *Мн. Н.*
самі 1. III 19.7, 35.8, VI 23.11, *Р.* (у) самых 1.
III 331.4.

САМИЙ (6). *Див. осн. 1., 3.*

◇ *Одн. Н.* самий 1. III 20.11, 20.12, 20.14, са-
мый 1. IV 282.7, *Р.* (с) самого 3. IV 302.21, (до)
самої 3. III 8.21.

САМІСІНЬКИЙ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. З.* (на) самісінський III 5.15, (на) самі-
сіньке III 13.31.

САМОДІЛЬНИЙ (1). дивчина пере-
вязавше старостам рушники через плечи,
подає зарученому своєму на тарильці, або
крамну, або самодільну хустку. VII
(кн. I) 39.34.

САМОТА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* на самоті III 45.20.

САТАНА (4). 1. *Див. осн. 1. Ще зверт.*

(1).— Цур тобі, отьди, **сатано!**— вскрик-
нул он IV 44.19.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* сатана 2. III 35.15, *Р.* до сатани 1.
III 32.35, *К.* сатано *зверт.* 1. IV 44.19, 2. III 50.26.

САХАР (1). *Цукор.* У нас нема ничо-
го такого солодкого, ни того чаю, ниже
того **сахару** III 174.29.

СВАВОЛИТИ (10). *Діяти по своїй во-
лі, ні з ким не рахуючись.*— Пойдем же,
моя мамусенько, хоть на один часочек!—
И она нежно прижалась к панне Доро-
те.— **Сваволишь**, Гелено!— проговори-
ла та своим деревянным голосом. IV 280.19.
Повт. (2). Не **сваволю**, моя любая
мамуно, не **сваволю**. IV 285.3.

◇ *сваволю поят.* IV 285.3 (2 р.), *сваволишь* IV
273.41, 279.29, 279.37, 280.10, 280.19, 284.15,
285.1, 285.36.

СВАТАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *свата* III 16.16.

СВИНИНА (1). [Стеха] {отходит от
стола}: Усе! Здається, що все. Стривай
лишень, чи не забула чого. Роба, м'ясо,
баранина, **свинина**, ковбаса, вишнівка,
слив'янка, мед, венгерське — усе, усе.
III 5.8.

СВИНИНЕЦЬ (2). *Перен. Повт. Сви-
нынецъ*, настоящий **свынынецъ**! так
что, бывало, вымываем да выкуриваем
после них целый месяц. III 182.13.

СВИНЯ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. К.* свине *зверт.* III 152.42.

СВИНЯЧИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* свиняче лайл. III 152.41.

СВИТА (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* свиту III 84.14, 90.24, 95.31, 110.30, свиту III 121.25, *О.* свитою III 74.20.

СВИТКА (23). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* свитка IV 11.1, 11.11, *Д.* к свитке IV 11.22, *З.* свитку III 121.22, IV 10.43, 11.12, 18.23, 271.37 (2 р.), в свитку IV 10.33, 270.26, на свитку IV 11.2, 11.24, *О.* свиткой III 81.3, перед свиткой IV 11.27, со свиткой IV 11.35, *М.* в свитке III 171.25, V 149.32, 151.32, *Мн. М.* в свитках III 348.33, IV 243.40, 244.31, 268.11.

СВІЙ (39). 1. *Див. осн. 1.*

2. *У спол. на свійому поставити* (1). [Стеха]: Сердешна панночка! ..таки на **свійому** поставив старий сатана. III 35.15. *Див. ще осн. 2.*

◇ *Одн. Р.* свого 1. III 10.24, IV 43.38, *своєй* 1. III 23.7, 53.19, (до) *своєй* 1. III 22.8, (до) *своєй* 1. III 76.42, (з) *своєй* 1. III 25.11, *Д.* своєму 1. VII (кн. I) 39.33, *свій* 1. III 23.13, *свій* 1. III 128.25, 173.35, *З.* свого 1. III 36.16, 47.32, *свій* 1. III 7.2, *свою* 1. III 18.23, 20.12, 26.17, 49.8, 131.35, 168.23, IV 41.37, VI 76.16, (про) *свою* 1. III 175.33, (у) *свою* 1. III 16.30, *своє* 1. III 43.9, *субст.* III 11.11, *своє* 1. *субст.* III 173.16, *О.* своїм 1. III 21.22 (2 р.), (з) *своїм* 1. III 23.10, (с) *своєю* 1. III 73.24, *М.* (на) *свійому* 2. *у спол.* III 35.15, (в) *свій* 1. X 31.18, (в) *свій* 1. III 169.31, *Мн. Н.* свої 1. *субст.* V 67.39, *Р.* своїх 1. IV 280.35, *З.* свої 1. III 44.19, *О.* своїми 1. III 13.6, (з) *своїми* 1. III 12.3.

СВІРГОВСЬКИЙ (1). *Персонаж псевдонародних українських пісень.* [Назар]: я буду ..розказувати тобі ..про **Свірговського**, про всіх, про всіх жвавих козаків наших. III 46.29.

СВІТ¹ (19). *Див. осн. 1.—2.*

◆ *У спол. а), б), г), д), ж).* *Див. осн. у спол. а), б), г), д), ж).* *Ще у спол. з) ніколи на світі — нізачо* (1). [Хома]: Того і гляди, що розлюбить. [Галя]: Назар? Мене? О, ні! ні, ніколи на світі! III 15.2.

◇ *Одн. Н.* світ 2. III 25.9, *Р.* світла 1. III 53.26, *у спол. д)* III 32.36, *світу у спол. д)* III 43.28, *О.* з світом 1. III 53.11, *М.* в світи 1. V 65.23, на світі 1. III 15.21, 23.13, 29.6, 30.13, 33.12, 33.28, 46.19, 49.20, *у спол. б)* III 45.8, *у спол. г)* III 14.31, *у спол. з)* III 15.2, на світи *у спол. а)* VII (кн. II) 20.15, по світу *у спол. ж)* III 213.1.

СВІТ² (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Р.* до світу III 38.17.

СВІТЛИЙ (3). *Добре освітлений, наповнений світлом.* [Назар]: А ніч то, ніч!.. Тиха, світла, як твої ясні очі. III 47.22. *Повт.* (2). [Назар]: Збудую тобі хату світлу, світлу та високу III 46.9. *Див. ще осн.*

◇ *Одн. Н.* світла III 47.22, *З.* світлу *повт.* III 46.9 (2 р.).

СВІТЛО (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* світла III 111.32.

СВІЧКА¹ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* свичка IV 36.26, *Р.* от свички V 56.3.

СВІЧКА² (7). Не выдержал мой юноша, разбил псалтирь и гусли. Бежал — и в городе Пирятине записался в полк под начало пирятинского полковника Николая Свички. IV 19.12.

◇ *Одн. Н.* Свичка IV 19.16, *Р.* Свички IV 19.12, 36.24, у Свички IV 36.35, *Д.* к Свичке IV 36.35, *З.* Свичку IV 19.14, 36.25.

СВІЧКИНО ГОРОДИЩЕ (2). *Назва населеного пункту.* оставил Пирятинскую дорогу влесе и поехал гетманским шляхом, через Ковалевку, в **Свичкино Городище.** IV 36.23.

◇ *Одн. Н.* Свичкино Городище IV 36.37, *З.* в Свичкино Городище IV 36.23.

СВОЛОК (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* сволок IV 245.17, *М.* на сволоке III 172.23.

СВЯТ (3). *Вигук. Рел. Повт. (Входят Назар и Игнат).* [Хозяйка]: **Свят, свят, свят!** Відкіля се, якою дорогою, яким вітром, яким шляхом занесло вас у мою хату? III 26.27. *Див. ще осн.*

СВЯТ-ВЕЧІР (1). *Див. осн. СВЯТВЕЧІР.*

◇ *Одн. З.* на свят-вечір III 5.15.

СВЯТИЙ (12). *Див. осн. 1., у спол. а), 2.—3.*

◇ *Одн. Н.* святой 1. IV 32.15, *у спол. а)* III 184.8, 212.40, IV 293.12, 293.38, *свята* 1. IX 7.13, *Р.* святою 2. III 131.10, (без) *святою* 1. III 183.28, *З.* святей 3. III 18.10, *святей* 1. IV 32.13, (в) *святей* 1. IV 32.14, *Мн. Р.* святых 2. *субст.* III 23.8.

СВЯТИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *святляти* III 183.23.

СВЯТКИ (3). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* святки III 183.21, *М.* на святках III 119.10, 180.31.

СВЯТО (8). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* свято 1. III 25.8, *Р.* свята 2. III 76.12, 77.25, *З.* свято 1. III 130.4 (2 р.), у свято 1. III 5.11, *Мн. Р.* до свят 1. III 5.14, 188.15.

СВЯЩЕНИК (1). *Церк. У* Дигтярях священик умер, поховать никому III 235.5.

СЕ (41). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *се* 1. III 8.11, 8.24 (2 р.), 9.7, 9.30, 13.36, 17.10, 18.2, 26.12, 26.27, 27.21, 35.13, 35.32, 36.4, 36.25, 37.25, 2. III 5.17, 10.21, 13.10, 14.23 (2 р.), 16.8, 16.22, 21.22, 26.30, 27.9, 30.16, 32.9, 32.36, 35.10, 36.27, 43.16, 44.4, 45.19 (2 р.), 45.20, 46.4, 46.25, 46.32, IV 38.10, 41.11.

СЕБЕ (16). *Див. осн., у спол. 6).*

◇ *Одн. Р.* до себе III 13.13, *у спол. 6)* III 174.4, *Д.* собі III 26.15, VI 22.20, *соби* III 332.19, *З.* себе III 20.14, 30.31, 44.17, 53.11, IV 289.7, *про себе* III 26.23, *О.* з собою III 48.22, 50.22, 53.11, V 69.2, *меж собою* III 311.40.

СЕДНЄВ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* коло Седнена VII (кн. I) 52.35, *М.* в Седневи VII (кн. I) 53.16.

СЕЙ (20). *Див. осн. 1., 3., у спол. а).*

◇ *Одн. Н.* сей I. III 26.14, *ся* I. III 26.12, *се* I. III 16.23, *Р.* сього 3. *субст.* III 36.10, (без) сього 3. *субст.* III 37.8, (до) сього 1. III 42.6, (з) сього 1. III 22.24, (після) сього 3. *субст.* III 23.18, *З.* сего 1. IV 280.36, *сю* 1. III 26.10, 32.24, (за) се 3. *субст.* III 13.17, 45.8, (у) се 1. III 17.30, *М.* (на) сим *у спол.* а) VII (кн. II) 20.15, (в) сій 1. III 47.30, (об) сьому 3. *субст.* III 31.33, *Мн. Н.* сї 2. III 38.26, *Р.* сих 1. III 13.27, *З.* сих 3. III 18.13.

СЕЛО (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* села III 87.32, *из села* V 67.36, *З.* село III 174.38, *на село* VII (кн. I) 38.24, *у село* III 17.31.

СЕРДЕНЯТКО (1). *Пестливе звертання до коханої людини. [Назар вкладає в її ноги в свою шапку].* Оттак тепліш (целует її), тепліш, моє серденьятко. III 44.21.

СЕРДЕНЬКО (11). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. К.* серденько *зверт.* III 23.29, 44.8, 44.18, 45.27, 47.20, 77.41, 85.5, 85.12, 87.28, IV 286.10, 314.34.

СЕРДЕЧКО (1). *Пестл. звертання до коханої людини. [Гнат]:* Прощай, сердечко моє, моя розумниця III 38.20.

СЕРДЕШНИЙ (3), **СЕРДЕЧНИЙ** (1).

Див. осн.

◇ *Одн. Н.* сердешний III 29.23, *сердешна* III 35.14, *сердешнее* III 85.10, *З.* сердечного III 122.8.

СЕРДИТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* сердитий III 44.24.

СЕРДИТЬСЯ (4). *Див. осн.*

◇ *сердиться* III 47.16, *сердься* III 26.35, 47.16, *сердітєся* III 39.3.

СЕРЕДА (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* середя III 225.14, *Д.* к середе III 234.11, 234.13, *З.* в середу III 234.13, 353.13, *Мн. М.* по середам III 226.31.

СЕРЕДОХРЕСТНА (1). *Субст. Церк.* О рождестве он заболел... а на середохрестний і богу душу отдал. III 179.35.

СЕРЕЖКИ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* сережки III 39.1, *З.* сережки III 6.29, 38.35, 38.38, *на сережки* III 32.9.

СЕРЦЕ (32). *Див. осн. 2.—3.*

◆ *У спол. (4): а* в (у) серці є бог—*про добру, справедливую людину* (2). [Назар] (Падає на колени): Коли у

тебе у серці є бог, ...зглянься на мене! III 23.8; 6) *серце* не на місті—*про велике хвилювання* (1). [Хома]: того і гляди, що старости на поріг... [Галія]: Як я рада! В мене *серце* не на місті! III 16.2; в) *мохом серце* обросло—*про огрубілу людину* (1). [Назар]: У тебе нема бога в серці. [Гнат]: А був колись, та *мохом серце* обросло III 30.10.

◇ *Одн. Н.* *серце* 2. III 8.23, 13.16, 22.8, 22.11, 23.29, 46.16, 46.35, VII (кн. II) 41.14, *у спол. 6)* III 16.2, *у спол. в)* III 30.10, *Р.* *серця* 2. III 29.35, *М.* в (у) серці 2. *у спол. а)* III 23.8, 30.8, *на серці* 2. III 44.32, 45.24, 46.21, *К.* *серце* 3. *зверт.* III 21.11, 23.31, 24.4, 45.1, 48.27, 49.8, 49.14, 49.18, 52.23, 53.8, 53.25, 130.27, 131.23, 215.28, IV 270.3, 286.8.

СЕСТРА (6). *Див. осн. 1.*

◆ *У спол.* наша *сестра*—я та інші жінки (у мові жінок) (1). [Стеха]: Несказавши ні слова дочці, за кого і як хоче віддати, думає, що наша *сестра*—коза: поженеш, куди схочеш. III 5.19.

◇ *Одн. Н.* *сестра* *у спол.* III 5.19, *К.* *сестро* 1. *образн., зверт.* VI 61.27, 124.19, 124.24, 150.20, *Мн. К.* *сестры* 1. *образн., зверт.* IV 269.21.

СЕСТРИЦЯ (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. К.* *сестрице* *зверт.* III 223.7, 223.9, 223.21, 224.6, 224.15, 224.38.

СИВИЙ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* сивый 1. III 108.27, *З.* сиву 2. III 128.17 (2 р.).

СИДІР (3). Лукіє, скажи Сидорови, нехай коней запрягає III 120.42.

◇ *Одн. Д.* Сидорови III 120.42, *К.* Сидоре *зверт.* IV 296.31, 296.32.

СИДІТИ, СИДІТЬ (8). *Див. осн. 1., у спол. в).*

◇ *сидіти* 1. III 42.28, *сидіть* 1. III 26.19, 49.2, *сидиш у спол. в)* III 12.3, *сидить* 1. III 41.3, 41.4, 41.11, *сидымо* III 180.7.

СИЗИЙ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* сызый *образн.* III 131.25, *сыза образн.* III 112.12, 112.25, 113.13, 113.20.

СИЗОКРИЛИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* сизокрилий *образн.* III 47.18, 49.17.

СИЛА (4). 1. *У спол.* не під силу (1). [Гнат]: Оце ж тобі за труди. (Подает чарку). [Хозяйка]: Ні, спасибі, не під силу... III 33.23. *Див. ще осн. 1.*

3. *Див. осн. 3.*

◇ *Одн. Н.* *сила* 3. III 16.23, *З.* *силу* 3. III 22.7, *під силу* 1. III 33.23, *О.* *сылою* 3. IV 40.1.

СИЛЬНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* сильный VII (кн. I) 39.6.

СИН (18). 1. *Див. осн. 1., у спол. в).* *Ще: сякий-такий син* (1). Иды, иды, гайдамака ты, сякий **сыну** такий! III 105.37.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* син 1. III 46.32, *З.* сина 1. III 46.30, 47.32, *сина 1. повт.* III 87.33, 87.34, *О.* сином 1. III 21.22, 21.30, *К.* си́ну *зверт.* 1. III 53.23, *сыну зверт.* 1. III 116.33, 126.30, 128.25, 131.33, *повт.* III 116.26 (2 р.), *у спол. в)* III 105.37, V 65.38, 2. IV 295.13, 295.17.

СИНІЙ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* (про) сине III 8.15, (на) синее IV 237.16, *М.* (на) **сыньюму** III 218.14, (на) **сынему** IV 237.14, 241.18.

СИРІЧ (1). *Див. осн.*

◇ *сиріч* III 17.29.

СИРОТА (6). *Див. осн. Ще тавтол.* (2). **Сыро́та** *я!* **сыро́тою!** Так и в домовы-ну ляжу. III 128.14.

◇ *Одн. Н.* сы́рота III 340.42, *у порівн.* III 91.32, *тавтол.* III 128.14, *З.* **сироту** VI 123.19, *про сироту* III 13.19, *О.* **сыро́тою тавтол.** III 128.14.

СИЧ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* **сыч** *у порівн.* III 92.6.

СІДАТИ (7). 1. *Див. осн. 1. Ще повт.* (2). [Хозяйка]: **Сідайте**, будьте ласкаві, **сідайте!** III 26.33.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *сідати* 1. III 17.9, 18.35, 19.33, *сидай* 1. III 168.16, 2. III 168.40, *сідайте* 1. *повт.* III 26.33 (2 р.).

СІДОУСИЙ (1). *Субст.* [Стеха]: І на-доумило ж **сідоусого** у таке свято.. споді-ваться гостей, та й *ще* яких гостей! III 5.10. *Див. ще осн.*

СІЛЬ (1). *У прикл. спол. хліб-сіль.* [Хома]: ти, Га́лу, не гуляй, в корні меду наливай та гостям піднеси **хліб а-солі** III 19.2. *Див. ще осн.*

СІМНАДЦЯТИЙ (1). — Который те-перь будет год Варочке? — Он долго счи-тал по пальцам и наконец сказал: — 3 Варвары **сімнадцятий** пошел. III 338.32.

СІНІ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* сини III 119.13.

СІНО (2). [Стеха]: старший брат на великдень.. пішов підкинуть волам **сіна**, та замість **сіна** проткнув вилами свого меншого брата III 36.16.

СІРОМА (2). *Див. осн. Ще у прикл. спол.* невольник-сірома (1). Встрети-тьш, и не одного такого же, как и ты, невольника-сирому V 38.33.

◇ *Одн. Д.* сиромі V 65.24, *З.* сирому *у прикл. спол.* V 38.33.

СІСТИ (7). 1. *Див. осн. 1. Ще повт.* (4). **Сядь**, сядь коло мене. III 131.35. *Ще у приказці* (1). у лекаря, когда выпросишь что-нибудь, так только и прочитаешь, а то хоть **сядь** та й плач. VI 72.10.

2.—3. *Див. осн. 2.—3.*

◇ *систы* 2. III 316.23, *сів* 3. III 17.34, *сядемо* 1. *повт.* III 20.2 (2 р.), *сядь* 1. *повт.* III 131.35 (2 р.), *у приказці* VI 72.10.

СІЧ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* з Січі III 25.11. *З.* в Січ III 46.31.

СКАВУЧАТИ (1). *Образн. Вульг.* [Га-ля]: Одурить! Одурить! [Хома]: Не одурю! Не **скавучи**, зінське щеня! III 51.7.

СКАЖЕНИЙ (3). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* **скажена** III 52.31, *Р.* **скаженою** IV 291.8, *К.* **скажений субст.**, *зверт.* III 30.29.

СКАЗАНО (2). *Див. осн. 2.*

◇ *сказано* III 174.5, 174.33.

СКАЗАТИ, СКАЗАТЬ (50). 1. *Див. осн. 1. Ще повт.* (4). [Галя]: Скажи ж, мій голубе, мій орле сизокрилий, **скажи**, мое серце! III 49.17.

◆ *У спол. а), в).* *Див. осн. у спол. а), в).*

◇ *сказати* 1. III 7.18, 16.5, 35.10, *сказать* 1. III 10.22, 35.6, 49.17, *у спол. в)* IV 291.13, *сказав* 1. III 11.11, 27.23, 41.8, *сказала* 1. III 25.28, VI 123.16, *скажу* 1. III 6.23, 6.27, 7.22, 12.12, 16.13, 23.21, 26.23, 29.6, 29.32, 31.19, 46.32, 173.35, *повт.* III 14.4 (2 р.), *скажеш* 1. III 52.11, *скаже* 1. III 130.20, IV 40.1, VI 123.17, *у спол. а)* III 5.27, *скажете* 1. III 7.24, *скажуть* 1. III 339.2, *скажи* 1. III 6.25, 6.29, 8.22, 21.12, 22.10, 28.7, 28.33, 45.31, 111.22, 174.24, IV 296.35, *повт.* III 49.17 (2 р.), *скажіть* 1. III 24.2, *сказав* (б) 1. III 15.31, *сказала* б 1. III 45.5, *сказавши* 1. III 5.18.

СКАЗАТИСЯ (1). *У спол.* нехай він **сказиться**. Лайл. Ходимо.. в балку та поснидаєм.. Та не берить з собою отого цыгана.. Нехай він **сказитьсяся**. V 69.3. *Див. ще осн.*

СКАРБ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* *окрім*е **скарбу** VII (кн. I) 39.7.

СКОНПОНУВАТИ (1). [Хома]: Треба діло **сконпонувати** так, щоб вона не зна-ла, від кого старости; а то — чого доброго — усе піде шкереберть. III 12.7. *Див. ще осн.* **СКОМПОНУВАТИ, СКОМПОНОВАТЬ.**

СКОРІШ (1). *Присл.* [Галя]: Біжи ж **скоріш**: батюшка прокинеться! III 43.25.

СКОРО (2). *Незабаром.* [Хозяйка]: От **скоро** і треті півні заспавають, а вечерниці *ще й не* зачинались. III 25.6.

◇ *скоро* III 25.6, 47.20.

СКОТИНА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* скотина III 29.24, скотына III 173.8, *Р.* скотыни III 176.30, *Д.* скотині III 36.18.

СКРИНЯ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* из скрыни III 119.18, от скрыни III 88.21, со скрыни III 89.34, *М.* на скрыне III 99.20

СКРИНЬКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на скриньку III 168.18.

СКРИПНУТИ (1). О! чуєте, ворота скрипнули. III 131.27.

СКРИТИСЯ (1). *Зникнути з поля зору.* [Стеха] (*Пляшет и поет*): Через гору піду, Скриюсь за горою... На біду, Де піду, Козаки за мною. III 38.30.

СКРУТ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* до скруту III 182.24.

СКРУТИТЬ (2). *Див. осн. СКРУТИТИ.*

Ще: //Перек. Повінчати (1). вези свій молодий подарки. После покровы, даст бог, мы вас и скрутымо. III 128.26.

◇ *скрутити* III 51.28, *скрутымо* III 128.26.

СКРЯГА (1). *Скнара.* [Гнат]: Проклятий скряга і повечеряти не дав. III 27.11.

СКУКА (1). *Нудьга.* [Гнат]: коли б мужику не жінка, не знав би він скуки III 34.8.

СЛАВА (3). *Див. осн. 1., 3., у спол. а).*

◇ *Одн. Н.* слава 1. III 13.13, 3. III 19.22, *у спол. а)* III 185.6.

СЛАВНИЙ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* славна 2. III 315.30, *Р.* (опрыче) славного 1. VII (кн. 1) 39.9, *Мн. З.* (про) славні 1. III 46.28.

СЛИВ'ЯНКА (9). наточить нам с кухоля сливянки,—воно, знаєте, веселише буде слухать. III 175.35.

◇ *Одн. Н.* слив'янка III 5.8, 42.4, *Р.* слив'янки III 42.2, сливянки III 175.35, сливянки III 177.9, *З.* слив'янку III 42.26, *О.* сливянкою III 120.18, 120.21, с сливянкою III 90.42.

СЛІД (6). *Див. осн. СЛІД¹ 1., у спол. б).*

◇ *Одн. Р.* сліду 1. III 17.17, *у спол. б)* III 26.11, 3. на слід 1. III 17.33, *М.* по сліду 1. III 17.30, *Мн. Р.* слівдів 1. III 43.10, *М.* по слідам 1. III 17.24.

СЛІДИТЬ (1). *Стежити.* [Сват]: Ми, ловці-молодці, ну слідить, ну ходить; сьогодні вранці встали і таки на слід напали. III 17.32.

СЛІЗКИ (1). *У спол. адамові слізки — зорілка. Жарт.* [Гнат] (*Наливаєт рюмку у подносить*): Не хочеш? Як хочеш! А я світував би чарочку-другу адамових слізок III 28.4.

СЛІПІЙ (7). *Див. осн. 1. Ще у прикл. спол.* Совгирь-сліпий (3). Совгирь-сліпий.. был в нашем селе дьячком III 169.20.

◇ *Одн. Н.* сліпий III 169.29, 170.11, *у прикл. спол.* III 169.20, 169.25, 170.23, *З.* сліпого IV 282.2, *Мн. О.* (с) сліпими V 10.9

СЛОБІДСЬКИЙ (1). [Стеха]: Ох, бже мій! я і не бачу.. Спасибі, спасибі! Не погнушались наших слобідських вечериць. III 34.19.

СЛОБОДА (1). [Назар]: Збігай подивись, і як нема [коней], то біжи мерщій у слободу III 43.22.

СЛОВЕЧКО (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* словечко III 35.10.

СЛОВО (13). 1. *Див. осн. 1. Ще у приказці* (2). [Стеха]: Казав пан — кожу дам, та й слово його тепле. III 11.18.

2., 5. *Див. осн. 2., 5.*

◆ *У спол. на словах обіщати* (1). [Гнат]: Чи не завалюсь у тебе в кишені який червінець? [Назар]: Два. [Гнат]: Се ж буде ключиці на сережки, а плхту на словах обіщай. III 32.9.

◇ *Одн. Н.* слово 1. *у приказці* III 11.18, 33.10, *Р.* слова 1. III 18.10, 21.28, 2. III 5.19, 5. III 42.7, *Д.* слову 1. III 17.36, *З.* слово 1. III 18.12, 2. III 21.12, 23.21, 32.11, *Мн. Р.* слов 2. III 40.18, *М.* на словах *у спол.* III 32.9

СЛУХАТИ, СЛУХАТЬ (14). 1. *Див. осн. 1.*

2. *Див. осн. 2. Ще у спол. і слухати не хоче* (1). [Сват]: «Що за диво та звірюка? Хіба де кращої нема? Ходім другої шукати». Так де тобі! Наш князь і слухати не хоче. III 17.28.

3. *Див. осн. 3.*

◇ *Слухати 2. у спол.* III 17.28, *слухать 1.* III 40.2, 40.17, 41.28, 175.35, 2. III 30.19, *слухають 3.* III 8.8, *слухати 1.* III 12.7, 22.9, 31.37, 49.2, *слухайте 1.* III 7.7, *слухала б (би)* 1. III 8.16, 8.22.

СЛУЧИТИСЯ (1). *Див. осн. СЛУЧИТИСЯ.*

◇ *случилось* III 43.16.

СЛЬОЗИ (3). *Див. осн. СЛЬОЗА 1.*

◇ *Мн. О.* сльозами III 30.5, *К.* сльози *зверт.*, *повт.* III 53.32 (2 р.).

СМАШНИЙ (1). И мы все четверо чокнулись и дружно выпили сердитое вино. Прохор легонько крякнул и едва слышно проговорил: — Ничего сказать смашина собака! IV 291.13.

СМЕРДІТИ (1). *Див. осн.*

◇ *смердыть* V 68.40.

СМЕРДЯЧИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* смердячон IV 39.40.

СМЕРТЬ (4). *Див. осн. Ще у приказці* (1). [Хома]: От же і нагадали козі **смерть**! Знов своє. Сказав, так і зроблю. III 11.11.

◇ *Одн. Н. смерть персониф.* III 46.14, *Р. смерти* III 50.13, до *смерті* III 8.21, *З. смерть у приказці* III 11.11.

СМІЛІСТЬ (1). [Стеха] (*подносить кобзарю рюмку вина*): Випий, дідусю, для **смелісті**. III 40.15.

СМІТИ (1). [Хома] (*в бешенстве*): Хто **сміє** знушаться над моєю дочкою? III 20.9.

СМІТНИК (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. М. на смитнику* III 101.15.

СМІХ (1). *У спол. сміх та й годі.* [Галя]: Ось послухайте, якої нісенітничі наговорили мені Стеха. **Сміх та й годі**! III 13.37. *Див. ще осн.*

СМІШИТИ (2). *Викликати сміх.* [Назар]: Хіба ж мое горе **смішить** тебе? [Гнат]: **Смішити**. III 28.26.

СМІЯТИСЬ, СМІЯТЬСЯ (8). *Див. осн. СМІЯТИСЯ 1.—2.*

◇ *сміятися 2.* III 34.24, *сміюся 1.* VI 67.40, *смієшся 2.* III 7.22, 28.25, *сміялася 1.* III 26.3, *смієш 2.* III 29.13, *смієтесь 2.* III 33.199, *нехай сміються 2.* III 29.2.

СМОЛА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О. смолою* III 23.19.

СМУТНИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. смутная* III 89.3.

СНИТИСЯ (3). *Див. осн.*

◇ *нехай снитися* III 5.22, VI 184.38, *нехай сниться* III 181.22

СНІДАННЯ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. снідання* III 52.4, *Р. снідання* IV 263.12

СНУВАТИ (1). *Перен. Жваво рухатися.* [Хозяйка]: Не взяв би він собі в ключищі не молоду, а розумну, вірну, дотепну до всякого діла та стареньку! А то... як та дзига, так і снує. III 26.17.

СОБ (3). *Вигук, яким повертають волів ліворуч.* влрзг раздалось прозаичское громкое: — Цабе-цабел... **соб!** прру!... IV 291.38 // *У спол. взяти соб — повернути ліворуч* (1). Чумак. проговорил: — Соб, мои половые! — Волы двинулися, взяли **соб** і пошли чистим полем III 74.21.

◇ *соб III 74.20, IV 291.38, у спол. III 74.21.*

СОБАКА (9). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н. собака 2.* III 51.23, IV 291.13, *Р. од собаки 1.* III 30.3, *З. собаку 2.* III 50.6, на *собаку 1.* VI 71.19, *К. собако 2. зерт.* III 52.31, *Мн. Н. собаки 1.* у *порівн.* III 183.28, *Д. собакам 1.* V 68.39, *О. собаками 2.* III 50.15.

СОБІ (23). *Див. осн., у спол. а).*

◇ *собі III 9.30, 13.8, 13.12, 20.20, 40.25, 43.9, 53.21, собі III 87.22, 91.29, 92.32, 130.10, 168.24, 168.27, 168.28, 176.35, 312.1, 329.4, IV 45.17, 45.18, 295.17, X 31.17, у спол. а) III 169.22, IV 39.38.*

СОВГИРЬ (6). *У прикл. спол. Совгирь-сліпий (сліпий Совгирь).* *Совгирь-сліпий..* был в нашем селе дьячком. III 169.20.

◇ *Одн. Н. Совгирь III 169.20, 169.25, 169.29, 170.22, Р. у Совгиря III 169.8, К. Совгирю зерт III 170.11*

СОВІТ (1). *Порада.* [Назар]: Я нікому не дам себе в обиду і дурного **совіту** не послухаю. III 30.31.

СОВІТУВАТИ (1). *Радити.* [Гнат] (*Наддає рюмку у подносить*): Не хочеш? Як хочеш! А я **совітував** би чарочку-другу адамових слізкоз III 28.3.

СОГЛАСАТИ (1). *Умовити.* [Гнат]: Захочуть обидві [ключищі й Галя], тільки ти зумій **согласити**. III 32.34.

СОГЛАСИТИСЯ (1). *Див. осн.*

◇ *согласиться III 16.17.*

СОКИРА (36). Геральдический дуб дома **Сокиры** не восходит до баснословной вышины і насажден в темной дворянской дуброве дедом Никифора Федоровича Карпом **Сокирою** IV 15.23. *Повт.* (2). — **Сокира, Сокира,** — повторил он. — У вас двое детей, Зосим і Савватий? IV 46.41.

◇ *Одн. Н. Сокира IV 10.41, 15.38, 15.41, 16.1, 16.31, 18.20, 19.27, 21.27, 22.12, 37.20, 37.22, 38.6, 46.40, повт. IV 46.41 (2 р.), Р. Сокири IV 10.36, 14.33, 14.39, 15.23, 15.41, 17.16, 20.21, 22.16, 25.31, 33.35, 51.10, 51.13, из Сокиры IV 18.6, у Сокиры IV 22.19, 25.5, Д. Сокире IV 17.29, 19.2, 25.3, 38.4, О. Сокирою IV 15.25, М. в Сокире IV 18.40.*

СОКИРИН (1). Берега Алты устланы зеленым высоким камышом, так что самую реку і не видно, разве только против **Сокирино** хутора. IV 15.1.

СОКИРИНЦІ (8). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н. Сокиринцы III 197.1, 197.22, 197.31, Р. от Сокирынец III 197.5, З. Сокирынци III 197.3, на Сокиринцы III 197.7, 197.15, М. в Сокирынях III 197.26.*

СОКИРИХА (1). вышла пани Прасковья Тарасовна **Сокириха** покормить собственноручно всякую живность IV 10.39.

СОКІЛ (4). 1. *Див. осн. 1. Ще у прикл. спол. орли-соколи. У порівн.* (1). [Хозяйка]: Як налетять, було, [запорожці] з своєї Січі, так що твої орли-соколи! III 25.11.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н. сокол 1.* IV 237.15, *К. соколе 2. зерт.* III 47.18, *сокл 2. зерт.* III 44.23, *Мн. Н. соколи 1. у прикл. спол., у порівн.* III 25.11.

СОКОРИНА (1). [Гнат]: А хто пак у тебе курінним отаманом? [Назар]: Соко-рина. III 33.5.

СОЛОДКИЙ (1). У нас нема нічого такого солодкого, ні того чаю, нижче того сахару III 174.28.

СОЛОМОН (1). Цар Ізраїльсько-Іудейського царства (960—935 рр. до н. е.), мудрість якого увійшла в легенди. [Гнат]: Ти знаєш, в яку ціну поставив цар Соломон золотий плуг? III 29.4.

СОЛОНИНА (1). висватали они аж за Остром у якого-то Солоныны Катерину Лукьяновичу. III 176.13.

СОН (1). Образн. Зверт. [Назар]: О, моя радість, мій сон чарівний! Не журись, серденько. III 47.20. Див. ще осн. 2.

СОНЦЕ (1). У спол. од схід до за-хід сонця — цілий день. [Кобзарь] (про-кашлявшись): їсть вона од схід до захід сонця.. маленьких дітей III 41.6. Див. ще осн. 1.

СОПІЛКА (1). Див. осн.

◇ Одн. М. на сопилке III 150.23.

СОРОКА (2). Образн. [Гнат]: а тим часом налетять сороки чорноброві, ви-п'єм, пожартуєм III 30.15. Зверт. (1). [Стеха]: Іще пак такий старий... а панноч-ка... [Хома]: Сама ти стара, сороко без-хвоста! III 10.9. Див. ще осн.

СОРОМ (1). Див. осн. 2.

◇ Одн. Н. сором VI 23.8.

СОРОЧЕЧКА (1). Див. осн.

◇ Мн. М. в сорочечках III 176.36.

СОРОЧКА (2). Див. осн. Ще у спол. в одній сорочці — без будь-якого майна (1). [Гнат]: Галя в одній сорочці піде за тобою на край світа III 32.35.

◇ Одн. З. на сорочку III 122.7, М. в сорочці у спол. III 32.35.

СОТНИК (3). Див. осн.

◇ Одн. Н. сотник III 13.15, 40.29, О. з сотни-ком III 40.32.

СОТНИЧКА (1). Дружина сотника. [Стеха]: Що, як вони обманили та дру-гим шляхом?.. От тобі й сотничка! III 43.11.

СПАСЕНИЙ (1). У приказці. [Гнат] (Назару): А ти справді не будеш п'ять? [Назар]: Не буду. [Гнат]: Вольною воля, а спасеному рай. III 34.6.

СПАСЕНІЄ (2). Див. осн.

◇ Одн. Р. для спасенія III 23.7, 23.9.

СПАСИБІ (31). Див. осн. 1., у спол., 2.

◇ спасибі 1. III 18.23, 18.24, 40.17, 48.27, пошт. III 19.33 (2 р.), 34.18 (2 р.), 52.13, у спол. III 5.27, 2. III 9.28, 13.33, спасибі 1. III 81.39, 81.43, 83.40, 84.25, 86.5, 86.20, 88.34, 110.8, 112.7, 337.26, IV 38.16, 38.24, 271.35, 271.36, V 170.12, пошт. III 181.30 (2 р.), у спол. III 118.25.

СПАСТИ (1). Див. осн.

◇ спасу III 116.18.

СПАТИСЯ (4). Див. осн.

◇ спытсья IV 281.30, 281.31, V 67.30 (2 р.).

СПАТЬ (8). Див. осн. СПАТИ 1.

◇ спати III 77.43, V 65.35, сплю III 17.21, спы-те IV 281.29, 281.32, спала III 25.23, спало III 84.39, спить IV 304.7.

СПЕКТИ (1). У приказці. [Стеха]: Же-нитесь? [Хома]: Еге! [Стеха]: На мені? [Хома]: Як коржа, так коржа! Як спече-мо, так і дамо. III 12.2. Див. ще осн. 1.

СПЕРЕДУ (1). Див. осн.

◇ спереду IV 215.9.

СПИНА (1). Див. осн.

◇ Одн. Н. спына III 342.26.

СПИТАТИ (1). Див. осн.

◇ якби спитав VI 123.15.

СПІВАТИ, СПІВАТЬ (5). Див. осн. 1.

◇ співать III 49.6, співають III 130.11, V 65.28, буду співать III 49.22, будеш співати III 46.27.

СПІВАТИСЯ (1). Безособ. [Гнат]: Праведно співається в тій пісні, що каже: коли б мужику не жінка, не знав би він скуки, коли б не горілка, де дівать би муки? III 34.7.

СПІВИ (1). Див. осн.

◇ спивы III 183.9.

СПІДНИЦЯ (4). возьмы та носы на здоров'є! ..А вот на юпку и на спидницю. III 91.31.

◇ Одн. З. на спидницю III 91.31, сподницю III 93.6, в сподницю III 96.13, М. в споднице IV 245.34.

СПЛИВТИ (1). У спол. з язика спливти — про що-н. недоречно висловле-не. [Гнат]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з язика не спливе! III 26.35.

СПОВІДЬ (1). Див. осн.

◇ Одн. Р. без сповіді III 53.11.

СПОВНИТЬ (1). Виконати. [Хома]: коли прийдуть колядувати, так щоб гнали їх у потилицю.. [Галя]: Справді, щоб не помішали... Ще й законної речі не да-дуть сповнити. III 16.12.

СПОДІВАТИСЬ, СПОДІВАТЬСЯ (3).*Див. осн. СПОДІВАТИСЯ.*

◇ *сподіватися* III 5.11, *сподіваємось* III 13.28, *сподівайся* III 24.6

СПОКУТУВАТИ (1). Див. осн.

◇ *спокутую* III 53.33.

СПОМИН (1). Див. осн.

◇ *Одн. З.* на *спомін* X 35.1.

СПОРИШ (1). Див. осн.

◇ *Одн. О.* *споришем* IV 10.36.

СПОЧИТЬ (2). Див. осн. СПОЧИТИ 1.

◇ *спочити* III 86.11, *спочинь* III 44.18.

СПРАВДІ (13). Див. осн.

◇ *справді* III 7.7, 7.14, 15.4, 16.12, 26.12, 29.32, 30.29, 33.19, 34.2, 35.29, 36.25, 41.10, 45.4.

СПРОВАДИТИ (1). [Гнат]: ти *спровадь* її на Запоріжжя, а там і сам гетьман не більший од чабана. III 32.36.

СПРОС (1). У *спол.* без *спросу* — без *дозволу*. Ты паству свою покину[ув] без *спросу* владыки и блукаеш тепер по дебрях та добрых людей грабыш. IV 41.37.

СТАВ (2). Див. осн.

◇ *Одн. М.* по *ставу* V 60.17, *Мн. Н.* *стави* III 176.30

СТАВАТИ (1). Див. осн.

◇ *ставав* III 47.9.

СТАВИТЬ (1). *Пропонувати в заклад.* [Стеха]: Що *ставиш?* [В толпе]: Мої музиканти на всю; а ти? [Стеха]: Піввідра слив'янки, три куски сала і паляниця. III 41.35. *Див. ще осн.*

СТАВОК (1). Див. осн.

◇ *Одн. З.* на *ставок* III 156.26

СТАВОЧОК (2). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* *ставочок* III 178.29, *ставочек* III 79.15

СТАН (2). Див. осн.

◇ *Одн. З.* *стан* III 8.23, 31.18.

СТАРЕНЬКИЙ (1). Див. осн.

◇ *Одн. З.* *стареньку* III 26.16.

СТАРИЙ (35). Див. осн. 1.—3.

◇ *Одн. Н.* *старий* 1. III 5.22, 10.7, 12.12, 12.15, 13.36, 14.7, 14.13, 26.15, 35.15, 36.30, *субст.* III 35.13, *старий* 1. III 339.3, *стара* 1. III 10.9, 12.26, 26.30, 101.16, 109.41, 338.42, *субст.*, *зверт.* III 95.3, *Р.* (від) *старого* 1. III 8.4, (од) *старого* 1. III 5.12, *старон* 1. *субст.* III 92.4, (кріп) *старої* 3. III 32.19, *Д.* *старий* 1. *субст.* III 173.35, 174.25, 175.12, *З.* *старого* 1. III 18.8, 333.14, (у) *стару* 3. III 41.31, *М.* (на) *старому* 3. III 41.31, (на) *старій* 3. III 32.20, *Мн. Н.* *старі* 1. *субст.* III 14.4, *повт.* III 26.19 (2 р.), *старі* 2. III 37.25.

СТАРІСТЬ (1). Див. осн.

◇ *Одн. М.* по *старості* III 39.7.

СТАРІТИ (1). Див. осн.

◇ *старіє* III 41.5.

СТАРІТИСЬ (1). Див. осн. СТАРІТИСЯ.

◇ *старитись* III 316.25

СТАРОСТИ (10). Див. осн.

◇ *Мн. Н.* *старости* III 7.8, 12.8, 15.32, 16.10, 16.17, 23.10, *Р.* *старостів* III 5.12, 13.28, *З.* *старостив* VII (кн. 1) 39.32, *Д.* *старостам* VII (кн. 1) 39.33.

СТАРШИЙ (1). Який має більше років, ніж інший. [Стеха]: *старший* брат на великдень.. пішов підкинуть волам сіна, та замість сіна проткнув вилами свого меншого брата III 36.14. *Див. ще осн.*

СТАРШИНА (3). Див. осн. 1.

◇ *Одн. Н.* *старшина* 1. III 47.30, *Мн. Н.* *старшини* 1. III 6.16, 6.18.

СТАТИ¹ (4). Див. осн. 1., 2., 6.

◇ *стала* 6. III 19.22, *стали* 2. III 50.7, *стали* 2. III 204.43, *станем* 1. III 47.6.

СТАТИ² (5). Див. осн. 1., 2., 6.

◇ *стала* 1. III 109.41, *стало* 6. III 46.16, IV 263.21, *стали* 2. IV 246.23, *стане* 6. III 45.25.

СТАТИСЯ, СТАТИСЬ (2). Див. осн.

◇ *сталось* III 8.31, *станеться* III 51.33.

СТЕЖЕЧКА (1). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* *стежечка* V 23.28.

СТЕЖКА (2). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* *стежка* IV 283.1, *З.* *стежку* III 26.22.

СТЕП (4). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* *степ* III 92.27, *М.* в (у) *стеу* IV 263.21, V 54.26, 76.35.

СТЕПАНОВИЧ (11). Мы повели ее через греблю, прямо к вам, **Степановичу**, в хату III 189.26.

◇ *Одн. К.* *Степановичу зверт.* III 175.39, 180.37, 181.30, 182.5, 182.36, 183.9, 184.37, 185.11, 186.31, 189.26, 191.9.

СТЕРЕГТИ (1). У *спол.* як очей стерегти. А ты, Прохоре, будь ласкав, як очей своих стережи сего пана. IV 280.35. *Див. ще осн.*

СТЕРНЯ (1). Див. осн.

◇ *Одн. М.* по *стерни* III 141.35.

СТЕХА (97). [Галя]: Ось послухайте, якої нісенітничі наговорила мені **Стеха**. III 13.37. *Зверт.* (10). **Стехо**, голубочко, ластівко моя! скажи III 6.25.

◇ *Одн. Н.* *Стеха* III 5.6, 6.1, 6.5, 6.9, 6.13, 6.17, 6.22, 6.26, 7.1, 7.6, 7.11, 7.15, 7.19, 7.23, 7.28, 8.3, 8.10, 8.18, 9.1, 9.6, 9.10, 9.17, 9.21, 9.25, 10.1, 10.6,

10.10, 10.14, 10.20, 10.27, 11.1, 11.5, 11.12, 11.17, 11.22, 11.27, 11.31, 12.4, 12.10, 12.19, 12.25, 12.31, 13.37, 26.13, 34.15, 34.23, 34.27, 34.37, 35.5, 35.12, 35.18, 35.23, 35.28, 36.9, 36.13, 36.24, 36.30, 36.31, 37.18, 38.22, 38.25, 39.12, 39.34, 40.10, 40.14, 40.21, 40.28, 41.14, 41.19, 41.25, 41.29, 41.34, 42.1, 42.5, 42.15, 43.7, 43.15, 43.19, 43.27, 44.3, 50.1, 51.31, 52.10, **Р. Стехи** III 11.7, **З. Стеху** III 32.17, 33.15, по **Стеху** III 27.25, **К. Стехо зверт.** III 5.16, 6.4, 6.25, 7.14, 8.22, 10.23, 21.8, 34.36, 35.4, 43.25.

СТИХАТИ (1). *Див. осн.*

◇ **стиха** III 9.31.

СТИХОТВОРЕЦЬ (1). *У прикл. спол. козак-стихотворець.* Настоящий офицер той козак-стихотворець. IV 52.1.

СТІНИ (1). *Див. осн. СТІНА 1.*

◇ **мн. Н. стіни** III 31.24.

СТО (1). *Див. осн. 2.*

◇ **Н. сто** III 41.4.

СТОГНАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ **стогнан** III 52.2.

СТОДОЛА (5). *Див. осн.*

◇ **Одн. Н. стодола** III 309.39, **Р. из стодола** III 153.11, **З. в стодола** III 153.8, **М. в стодоле** III 217.39, **Мн. О. с додолами** III 74.43.

СТОДОЛЯ (2). [Хозяйка]: От **Стодоля** молодець! Я його знаю, він протопче стежку через полковничий садок. III 26.21.

◇ **Одн. Н. Стодоля** III 20.11, 26.21.

СТОЇТИ (3). *Див. осн. 1.*

◇ **стоїть** III 21.27, 28.35, 29.2.

СТОПТАТИ (1). [Назар]: Хіба я не стопчу тебе, як жабу? Брехун! III 22.15 *Див. ще осн.*

СТОРНА (1). *Див. осн. 1.*

◇ **Одн. М. у стороні** III 41.2.

СТОЯТИ (8). *Див. осн. 1.—3.*

◇ **стояти 1.** III 18.13, **стоїш 1.** III 309.26, **стоїть 2.** III 41.3, **стоїть 1.** IV 300.32, 2. IV 45.16, **стоїмо 3.** III 311.36, **стояли 2.** III 36.15, **стій 1.** III 20.22

СТРАВА (1). *Див. осн. 1.*

◇ **Одн. З. страву** III 41.7

СТРАННИК (1). *Зверт. я думаю, в Єрусалим правуєте, странниче?* IV 36.10.

СТРАХ (4). *Див. осн. СТРАХ 1.*

◇ **страх** III 84.5, 129.7, IV 45.35, 46.4.

СТРАХОВИНА (1). [Стеха]: Послухаю, послухаю, чи єсть же така страховина, щоб я злякалась. III 40.22.

СТРАХОВИНОЧКА (1). *У прикл. спол. казочка-страховиночка.* [Стеха]: Ну лишень, казочку-страховиночку, щоб цілу ніч не заснулось. III 39.23.

СТРАШНО (10). *Див. осн. 1., 3.*

◇ **страшно 1.** III 40.3, 43.8, 43.16, 44.6, 45.18, 46.16, 47.35, **повт.** III 8.15, 8.16, 3. IV 46.5.

СТРИВАТИ (13). *Див. осн.*

◇ **стривай** III 5.7, 5.20, 13.8, 18.30, 20.22, 21.30, 23.4, 28.18, 30.25, 51.27, 52.33, 53.15, 53.17.

СТРИГА (1). я была еще тогда такою стрыгою, когда покойный Демьян Федорович, царство ему небесное, пришел из-под француза.. меня и взяли в двор, в покон. Долго я плакала и скучала за своими домашними, а после и привыкла, когда побольше подросла. III 176.4. *Див. ще осн.*

СТРИЧКИ (1). *Див. осн. СТРИЧКА.*

◇ **Мн. З. стрічки** III 13.26.

СТРЮЧОК (1). *Куринь Стрючка.* VII (кн. II) 5.23.

СТЯМІТИСЯ (1). *Опам'ятатися.* [Стеха] (отходит от стола): А полковник хоч старий — так же пан!.. Оце б то вона й стямилася! III 5.23.

СТЬОНЖКА (1). *Див. осн. СТЬОЖКА.*

◇ **Одн. З. стьонжку** III 48.17.

СУБОТІВ (3). *Див. осн.*

◇ **Одн. М. в (у) Суботви** VII (кн. II) 16.12, 17.24, 17.33.

СУБОТОВСЬКИЙ ШЛЯХ (1). Чигрин з Суботовського шляху. VII (кн. II) 18.14.

СУД (1). *Див. осн. 2.*

◇ **Одн. З. на суд** VII (кн. I) 38.24.

СУЛИТИ (1). *Обіцяти.* [Стеха] (Пляшет и поет): Той почне говорити, Той сережки сулять. III 38.35.

СУЛТАН (1). *Див. осн. СУЛТАН 1.*

◇ **Одн. Н. султан** VII (кн. I) 39.6.

СУМНИЙ (2). *Див. осн. 1.*

◇ **Одн. Н. сумний** III 86.37, **О. сумним** III 38.11.

СУСІДИ (1). *Див. осн. СУСІД 1.*

◇ **Мн. Н. сусіди** III 33.26.

СУЩИЙ (1). *Справжній.* [Гнат]: Вона, звісно, виходила до тебе колинебудь пізно вечером у садок.. [Назар]: З ключницею. [Гнат]: Суща коханка! III 32.4. *Див. ще осн.*

СХАМЕНУТИСЯ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ **схаменувся 2.** III 5.15, **схаменься 1.** IV 44.8, **схаменись 1.** III 15.18.

СХІД (1). *У спол. од схід до захід сонця — цілий день.* [Кобзарь] (прокашлюється): їсть вона од схід до захід

сонця. маленьких дітей III 41.5. *Див. ще осн. 1.*

СХОВАТЬ (1). У спол. нігде правди сховати. А ви таки, Микитовна, були колось, нігде правды сховати, таки добре дзындзюристи III 178.4. *Див. ще осн. СХОВАТИ 1.*

СХОПИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *схопить* III 25.11.

СХОТИТИ (3). *Див. осн. 1.*

◇ *схочу* III 21.34, *схочеш* III 5.20, *схоче* IV 271.40.

СЮДИ (9). *Див. осн. Ще повт. (2).* [Хома]: Сюди! Ось де вони! Сюди! III 49.28.

◇ *сюди* III 28.7, 29.25, 37.30, 37.33, 39.21, 44.8, *повт.* III 49.28 (2 р.), *сюды у рим. прикл. спол.* V 226.10.

СЯКИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. сякий* III 105.37, *сяка* III 5.16.

СЬОГОДНІ (11). *Див. осн.*

◇ *сьогодні* III 6.4, 6.20, 7.2, 7.8, 10.22, 13.28, 13.31, 17.32, 21.23, 26.36, 31.19.

Т

ТА¹ (126). *Див. осн. I., II. 1.—3., III. 1.—2.*

◇ *та* I. III 5.14, 8.9, 8.15 (2 р.), 8.16, 8.21, 12.14, 12.17, 13.8, 26.16, 26.20, 27.10, 28.18, 31.18 (3 р.), 34.12, 34.14, 42.20, 46.8, 46.9, 46.11, 49.25, 87.22, 88.38, 89.1, 130.11, 178.28, 180.14, 311.40, 345.12, IV 41.38, 52.16, II. 1. III 5.11, 6.6, 8.13, 12.13, 13.37, 14.20, 16.8, 25.10, 26.20, 34.11, 36.26, 38.11, 39.30, 41.12, 85.9, 91.1, 95.4, 174.25, 175.12, 178.12, 178.13, 338.36, V 23.28, 69.2, VI 65.17, 65.18, 72.22, 2. III 5.15, 8.33, 11.15, 12.30, 15.18, 16.5, 16.30, 17.34, 18.36, 19.1, 26.13, 27.18, 41.10, 43.11, 52.5, 86.3, 88.42, 91.30, 91.31, 174.24, 185.14, 312.5, 333.9, IV 36.11, 38.26, 44.6, 304.7, V 65.35, 69.1, VI 72.10, 123.15, 3. III 5.27, 11.18, III. 1. III 6.14, 6.20, 6.23, 7.5, 7.18, 10.21, 43.5, 14.4, 15.21, 30.10, 30.18, 31.2, 35.7, 36.16, 42.29, 44.31, 46.4, 49.2, 49.16, 50.22, 53.24, 86.41, 174.41 (2 р.), 175.13, IV 38.11, V 67.40, 67.42, 2. III 15.32, 27.7, 29.28, 52.2, 311.2.

ТА² (59). *Див. осн.*

◇ *та* III 5.10, 5.21, 5.25, 6.20, 7.12, 8.4, 9.4, 9.30, 10.21, 12.11, 12.32, 13.26, 13.27, 14.9, 14.28, 16.23, 26.22, 29.25, 30.18, 30.34, 32.32, 33.10, 34.10, 34.22, 37.10, 37.20, 39.11, 40.34, 41.28, 42.6, 46.12, 86.11, 87.32, 91.19, 91.20, 91.21, 91.24, 91.25, 91.26, 91.27, 92.22, 92.23, 173.24, 176.22, 178.12, 181.22, 182.39, IV 27.5, 33.40, 39.1, 39.10, 40.4, 271.28, V 43.13, 43.16, 65.23, 65.27, 65.34, 67.30.

ТАБАЧОК (1). И де таки табачку брали: чи не с чимиричкою часом? VII (кн. I) 40.13.

ТАК¹ (61). *Див. осн. 1.—5.*

◇ *так* I. III 7.5, 10.22, 12.7, 13.9, 15.4, 19.10, 20.24, 22.24, 25.28, 26.21, 28.2, 31.2, 31.19, 32.10, 36.17, 37.32, 38.4, 45.20, 45.25, 45.31, 46.16, 51.32, 80.17, 84.15, 91.32, 128.14, IV 281.32, V 64.22 (2 р.), 2. III 5.10, 8.16, 9.31, 11.8 (2 р.), 13.23, 16.2, 18.33, 26.31, 30.12, 40.2, 43.16, 45.19, 45.24 (2 р.), 46.16, 46.17, 46.21 (2 р.), 47.21, 185.9, VI 23.12, 3. III 7.16, 14.23, 27.2, 29.26, 36.33, 37.20, 47.29, 4. III 15.20, IV 36.36, 5. III 174.29.

ТАК² (36). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *так* I. III 5.22, 10.13, 11.11, 26.20, 45.5, 2. III 12.2 (2 р.), 12.27, 13.18, 13.19, 13.20, 14.19, 16.6, 21.21, 21.33, 25.6, 25.11, 25.12, 30.2, 32.25, 32.36, 34.19, 35.21, 35.30, 37.33, 40.5, 40.25, 41.8, 41.10, 41.31, 42.8, 42.13, 45.18, 80.5, 168.16, 181.27.

ТАК³ (46). 1.—2. *Див. осн. 1.—2.*

3. *Див. осн. 3. Ще повт. (4).* [Хома]: Так, так! О, ти дівка розумна! III 12.17.

4. *Питальна. Вживається у питальних реченнях (2).* [Гнат]: Чарка, друга і чорта у воду. Так, Катерино? III 33.30.

6. *Див. осн. 6.*

◇ *так* I. III 10.13, 13.33, 14.15, 16.13, 17.2, 17.27, 18.9, 20.3, 22.15, 22.28, 27.5, 33.2, 34.9, 35.17, 36.14, 36.17, 168.14, 174.40, 196.39, IV 281.32, 2. III 5.23, 25.12, 26.17, 34.14, 45.19 (2 р.), IV 41.31, 3. III 29.21, 29.32, 31.15 (2 р.), 31.33 (2 р.), 31.35, 34.10, 181.31, 182.12, 182.29, IV 271.26, *повт.* III 12.17, (2 р.), 42.18 (2 р.), 4. III 6.12, 33.30, 6. III 15.4.

ТАКИ (19). *Див. осн.*

◇ *таки* III 5.21, 5.27, 14.13, 17.33, 27.5, 29.27, 29.30, 35.15, 36.32, 40.7, 40.11, 48.22, 51.36, 178.4, 178.5, 311.29, 311.36, IV 286.16, VII (кн. I) 40.13.

ТАКИЙ (52). *Див. осн. 1.—5., у спол. а), в).*

◇ *Одн. Н. такий* I. III 6.20, 15.7, 15.19, IV 282.7, 2. III 10.7, 38.26, 44.24, у спол. а) III 6.14, 6.20, у спол. в) III 105.37, *така* 2. III 10.28, 18.2, 40.22, 44.32, 48.9, у спол. в) III 5.16, *таке* 1. III 10.17, 16.24, 21.27, IV 38.10, 2. III 333.9, 3. III 6.21, 207.11, 5. III 10.19, *Р. такого* I. III 47.14, 2. III 12.11, 28.35, 33.29, 3. VI 23.8, 4. III 27.10, 174.28, (од) *такого* I. III 5.12, *такої* I. III 17.29, 2. III 19.6, (для) *такої* I. III 10.3, (до) *такої* I. V 65.27, *З. такого* 2. III 46.33, (у) *такого* I. III 36.18, *таку* I. III 5.24, 128.17, 2. III 18.2, 39.30, (на) *таку* I. VII (кн. I) 39.32, (через) *таку* I. III 16.18, *такую* I. III 182.40, (у) *таке* 2. III 5.10, *О. таким* 2. III 38.11, *М. (у) такою* I. III 13.3, *Мн. Н. такі* I. III 25.10, 28.23, *такими* I. IV 41.15, *З. такі* I. III 17.19.

ТАЛАН (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н. талан* III 185.11, *Р. талану* III 89.1.

ТАЛЬНЕ (1). *Назва містечка.* Мене казалось, что я вижу на бесконечном горизонте и Звенигородку, и Тальне, и даже самую Умань. IV 253.30.

ТАМ (21). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *там* I. III 32.37, 37.21, 38.18, 43.12, 44.8, 46.31, 185.5, VI 23.8, 2. III 7.12, 13.7, 3. III 6.8, 9.11, 16.25, 18.36, 21.8, 36.33, 174.42, 175.12, 175.34, 181.23, IV 271.29.

ТАНЦЮВАТИ, ТАНЦЮВАТЬ (6).

Див. осн.

◇ танцювати III 37.11, танцюю III 12.27, танцювала III 9.4, танцювали III 39.31, буду танцювати III 51.16, будеш танцювати III 46.27.

ТАРИЛКА (1). дивчина перевязавше старостам рушники через плечи, подає зарученому своєму на тарильці, або крану, або самодильну хустку. VII (кн. I) 39.33.

ТАТАРИ (2). Див. осн. **ТАТАРИН**.

◇ Мн. Н. татари III 51.27, Э. про татар III 8.15.

ТАТО (13). Див. осн.

◇ Одн. Н. тато III 97.4, Р. тата III 346.25, Э. про тата III 346.24, О. татом III 345.19, с татом III 327.32, К. тату зверт. III 97.16, 131.10, повт. III 50.21 (2 р.), 51.15 (2 р.), VIII 27 (2 р.).

ТАТОЧКО (1). Див. осн.

◇ Одн. К. таточку зверт. III 50.22.

ТВІЙ (32). Див. осн.

◇ Одн. Н. твій III 12.12, 21.33, 25.29, 28.34, 31.35, 38.15, твоя III 14.20, 30.11, 48.2, 48.9, 50.34, 101.16, 131.38, 168.12, твоє III 10.18, 11.4, 13.13, 22.11, 33.10, Р. твого III 46.7, твоєї III 23.9, 50.13, (од) твоєї III 30.3, Д. твоїй III 26.31, твій III 312.27, Э. твого VI 65.17, (за) твоє III 20.6, 34.6, О. твоїм III 53.2, Мн. Н. твої III 25.11, 37.10, 47.22.

ТВОРЕЦЬ (1). Бачить же бог, бачить творець, Що мир погигає III 19.17. Див. ще осн.

ТВОРИТЬ (1). Див. осн. **ТВОРИТИ**.

◇ творить III 22.7.

ТЕКТИ (1). Див. осн.

◇ тече V 37.16.

ТЕЛЕМАК (1). Ім'я античного героя, сина *Одіссея*. Телемак на острові *Калипси*. IX 29.15.

ТЕЛЯ (3). У приказці. Дай боже нашому теляти вовка зьисты. V 62.22.—Разумная голова! ..теля еще бог знае где, а ты уже и довбню готовишь,—сказал Яким III 87.9. Див. ще осн. **ТЕЛЯТА**.

◇ Одн. Н. теля III 87.9, Д. теляті III 5.18, теляти V 62.22.

ТЕМНИЙ (1). Див. осн. 1.

◇ Одн. Н. темная III 25.24.

ТЕМНИЦЯ (1). Див. осн.

◇ Одн. Э. в темницу III 180.13.

ТЕПЕР (16), **ТЕПЕРА** (1). Див. осн. **ТЕПЕР 1.—2.**

◇ тепер I. III 25.6, 27.30, 29.8, 29.28, 35.7, 44.31, 46.6, IV 41.31, 41.38, 2. III 27.18, 51.35, 52.4, 176.33, IV 39.15, VI 123.13, теперь 1. IV 287.1, тепера 2. III 19.10.

ТЕПЕРЕЧКИ (1). Присл. [Галія]: Теперечки не дам байбарака. А шо, поживилась? III 7.26.

ТЕПЛИЙ (2). Див. осн. 2. **Ще у приказці** (1). [Стеха]: Казав пан—кожух дам, та й слово його тепле. III 11.18.

◇ Одн. Н. тепла III 48.9, тепле у приказці III 11.18.

ТЕПЛИШ (2). Присл., повт. (Галія сидить на плаці. Назар вкладаєєт її ноги в свою шапку). Оттак тепліш (целует її), тепліш, мое серденько. III 44.20.

ТЕПЛО (1). Присудк. [Галія]: Як мені тепло, як мені весело!.. III 44.23.

ТЕРЕН (1). Див. осн., у спол. а).

◇ Одн. О. терном V 23.29.

ТЕСТЬ (1). Див. осн.

◇ Одн. Н. тесь III 13.10.

ТЕТЯНА (3). Она выросла, похорошела, поумнела после «Москаля-чаривника», где она сыграла роль *Тетяны*. V 134.16.

◇ Одн. Р. Тетяны V 134.16, 136.7, 139.9.

ТИ (286). 1.—3. Див. осн. 1.—3.

◆ У спол. а), б). Див. осн. у спол. а), б). **Ще у спол. в) ну (бо дай) тебе — при вияві незадоволення ким-н.** (2). Старий Яким прийнявсь колыхатъ. Марта.. бросилась к колыбели.—Цыть, цыть, мое серденько! Ну тебе с своим волчьим голосом, только моего Марочка перепугал. III 85.5.

◇ Одн. Н. ти 1. III 5.16, 6.4, 7.18, 7.22, 7.26, 8.22, 9.4, 10.9, 10.19, 10.26, 10.30, 10.31 (2 р.), 12.2, 12.17, 13.6, 13.7, 13.26, 13.28, 14.30 (2 р.), 14.31, 15.5, 15.13, 15.17 (2 р.), 15.22, 15.31, 16.30, 18.29, 19.1, 20.11, 20.12, 20.18, 21.12, 21.17, 22.7 (3 р.), 22.8 (2 р.), 22.9, 22.10, 22.15, 22.18, 23.5, 23.8, 23.11, 23.17, 23.27, 23.28, 26.31, 27.11, 28.7, 28.12, 28.14, 28.16, 28.23, 28.25, 28.30, 28.33 (2 р.), 28.34, 29.4, 29.8, 29.17, 29.23, 29.24, 29.26 (2 р.), 29.27 (2 р.), 29.30, 29.32, 29.35, 30.3, 30.19, 30.21, 30.25, 30.29 (2 р.), 30.34, 31.19, 31.31, 32.17, 32.34, 32.36, 32.38, 34.2, 34.13, 34.14, 34.36, 35.17, 35.21, 35.26, 37.20, 37.23, 39.11, 40.25, 41.8, 41.24, 41.28, 41.37, 43.25, 44.2, 44.17, 45.1, 45.4, 45.7, 45.19 (2 р.), 45.21, 45.25, 45.27, 46.13, 46.24, 46.27, 47.2, 47.10, 47.12, 47.16, 47.22, 47.27, 48.7, 48.10, 48.12 (2 р.), 48.20, 49.6, 49.16 (2 р.), 50.10, 50.15, 51.11, 52.33, 53.11, VI 123.13, ты 1. III 77.39, 77.41, 78.9, 84.30, 91.32 (2 р.), 95.3, 112.27, 116.25, 168.14, 168.23, 174.24, IV 41.37, 271.29, 280.35, V 43.16, Р. тебе 1. III 23.30, без тебе 1. III 131.30, VII (кн. II) 20.15, в (у) тебе 1. III 12.23, 15.32, 18.13, 23.7, 23.28, 23.29, 26.36, 29.28, 29.24, 29.35, 30.8, 32.4, 33.2, 84.28, 175.12, для тебе 1. III 23.27, 29.11, 48.23, до тебе 1. III 30.3, 31.37, 35.4, од тебе 1. III 9.4, 30.2, Д. тобі 1. III 5.17, 8.35, 10.30, 14.2, 14.11, 14.21, 15.9, 15.20, 15.31, 18.13, 18.24, 19.26, 21.33, 23.9, 29.13, 29.32, 30.12, 30.25, 30.36, 31.19, 33.2, 34.11, 35.11, 40.17, 41.22, 45.17, 46.8, 46.28, 48.2, 49.11, 52.14, 53.20, VI 123.17,

3. III 13.15, 17.28, 41.12, 43.11, **тоби** 1. III 77.41, 78.1, 85.6, 86.16, 110.8, IV 39.31, 41.39, V 67.29, VII (кн. 1) 20.12, *у спол.* а) III 333.4, 342.20, *у спол.* б) IV 44.19, 271.28, **З. тебе** 1. III 15.20, 20.13, 20.22, 21.11, 22.15, 23.19, 28.26, 29.17, 30.18, 34.9, 40.32, 45.7, 46.11 (2 р.), 49.25, 50.18, 50.21, 50.32, 51.15, 52.11, 52.20, 84.32, 168.16, IV 39.30, 40.4, VI 71.14, 87.36 (2 р.), 122.29, 123.13, 2. III 25.11, *у спол.* в) III 85.5, 103.14, **за тебе** 1. III 49.22, **на тебе** 1. III 14.25, 14.31, 15.26, 23.18, 34.10, 45.18, 45.23, 48.12, 51.16, **про тебе** 1. III 45.21, **О. тобою** 1. III 22.11, 46.12, **з тобою** 1. III 13.28, 28.9, 30.23, 37.19, 38.27, 44.26, 45.31, 48.5, 215.29, *у спол.* а) III 173.11, **за тобою** 1. III 32.36.

ТИЖДЕНЬ (2). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** до тижня III 16.18, **Мн. Р.** тижнів III 5.14

ТИКВА (1). Около ее в тени **тыква** (кувшин) с водою III 147.32.

ТИЛ (1). *У спол.* з **тила** — **ззаду**. Одын веде за чуприну. Другий з **тыла** бье.— Не йды туды, вражий сыну, Де гольота пье. V 65.37.

ТИМ (1). *У спол.* **тим** бо й ба — **для підкреслення висловленої думки**. [Стеха]: А що? як прибрано?.. **Тим** бо й ба! III 6.2. Див. *ще осн.*

ТИМОФІЙ (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** Тимофія III 47.32.

ТИН (5). Див. осн.

◇ **Одн. Р.** до тыну III 178.18, **З.** на тын III 173.3, **О.** под тыном III 141.8, **Мн. Н.** тини III 25.6, **тыны** III 172.40.

ТИНОК (1). *Змени.* до **тин.**— Госпо-ди, какая она бедная! — сказала она.— Хоть бы тебе **тынок** какой III 111.8.

ТИРСА (1). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** тырса III 150.17.

ТИСЯЧА (1). Див. осн. 2.

◇ **Мн. Р.** тысяч III 11.4.

ТИТАР (6). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** титарь III 149.32, 160.13, IV 12.14, **Р.** у титара III 155.23, 161.18, 169.24.

ТИТАРІВ (4). ей рекомендовала дияконша **тытареу** хатку III 161.19.

◇ **Одн. Р.** (от) **тытаревої** III 92.9, **З.** **тытареу** III 161.19, **М.** (в) **тытареом** III 160.17, (в) **тытаре-вої** III 160.10.

ТИТАРША (1). *Дружина титара.* А тут еще и дияконщица, и **тытарша** с своею слывянкою. III 90.41.

ТИХЕНЬКО (1). Див. осн. 2.

◇ **тихенько** III 78.11.

ТИХИЙ (3). 3. Див. осн. 3.

4. Див. осн. 4. *Ще повт.* (2). [Стеха]:

Молодий.. докучливий та ревнивий, а старий — **тихий-тихий** і **покірний**. III 12.15.

◇ **Одн. Н.** тихий 4. *повт.* III 12.15 (2 р.), **тиха** 3. III 47.22.

ТІЛЬКИ¹ (24), **ТІЛЬКО** (6). Див. осн. **ТІЛЬКО**¹ 1.—2.

◇ **Тільки** 1. III 5.11, 7.16, 8.9, 12.23, 13.9, 14.20, 14.24 (2 р.), 16.8, 29.26 (2 р.), 36.26, 36.33, 46.7, 2. III 9.29, 11.18, 12.7, 13.5, 16.19, 35.7, 39.19, **тілько** 1. III 26.19, 27.2, 41.5, **тілько** 1. IV 39.32, 40.12, V 65.28, 67.37, 67.42, 2. V 64.21.

ТІЛЬКИ² (21). Див. осн. **ТІЛЬКО**² 1.

◇ **Тільки** III 6.23, 6.29, 7.2, 23.5, 23.12, 32.10, 32.14, 32.25, 32.34, 33.12, 35.19, 37.19, 37.23, 38.7, 42.4, 42.14, 44.24, 44.27, 45.13, 46.21, 49.12.

ТІСНІШ (1). *Присл. У прислів'ї.* [Хома] (*ходить задумавшись*): Не дуже гребя площати, бо береженого бог береже, або — як там ще кажуть — рівніш згладиш, тісніш ляжеш. III 16.26

ТІСНО (1). *Присл.* Проклятая нима що наробыла, доброму чоловікови и в степу **тисно** стало! IV 263.21.

ТІТКА (3). Див. осн. *Ще зверт., повт.* (2). [Стеха]: **Тітко, тітко!** Анумо ми з тобою. III 38.27.

◇ **Одн. К.** **тітко** *зверт.* III 39.35, *зверт., повт.* III 38.27 (2 р.).

ТІЧКА (1). *Згряя.* (*Челядь крутить по-ясами Назара*). [Хома]: А вже як вовча **тічка** нападе.. от буде снідання, начисто гетьманське! III 52.3.

ТО¹ (45). Див. осн. 1. а), б), е), ж), 2.—3.

◇ **то** 1. а) III 5.14, 11.16, 13.11, 29.10, 33.32, 43.22, 46.13, 52.33, 53.29, 168.23, 174.26, 174.42, 175.1, 181.31, V 68.40, б) III 8.7, 45.20, 175.11, VII (кн. 1) 39.33, е) III 11.4, 117.13, 117.14, IV 271.40, ж) III 77.42, 86.14, VI 66.29, 2. V 67.40 (2 р.), VII (кн. I) 38.26, 39.31, 3. III 5.15, 12.8, 16.19, 26.14, 26.16, 30.36, 33.8, 36.19, 40.27, 42.8, 44.31, 178.31, 181.28, IV 41.39, VI 72.10.

ТО² (27). 1. Див. осн. 1.

2. Див. осн. 2. *Ще повт.* (12). [Хома]: **То** то бо і є, дурочка ти безсеревна! III 10.31.

◇ **то** 1. III 5.13, 6.23, 5.26, 14.4, 25.13, 26.17, 26.18, 38.23, 47.21, 49.6, 182.39, IV 271.25, V 64.22, 2. III 14.13 (2 р.), *повт.* III 6.18 (2 р.), 10.31 (2 р.), 15.31 (2 р.), 43.9 (2 р.), 312.9 (2 р.), IV 213.39 (2 р.).

ТОВАР (1). *Худоба.* Та яром, яром **За товаром**, Манивцями **За вивцями**. IV 39.2.

ТОВАРИСТВО (4). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** **товариство** III 30.13, 92.27, **О.** с (со) **товариством** III 153.6, 154.23.

ТОВАРИШ (2). Див. осн.

◇ *Одн. Д.* товаришу III 17.15, *К.* товаришу зверт. III 168.16.

ТОДІ (22), ТОЙДІ (2). Див. осн. ТОЙДІ 1.—3.

◇ *тоді* 1. III 5.25, 8.24, 9.5, 11.7, 21.22, 42.8, 44.27, 3. III 10.30, 11.23, 13.4, 15.20, 15.21, 16.20, 17.22, 22.2, 31.12, 32.28, 42.20, 42.24, 43.13, 45.14, 46.26, *тойди* 1. III 174.42, 2. IV 287.4.

ТОЖ (1). Див. осн. ТЕЖ.

◇ *тож* III 43.6.

ТОЙ (88). Див. осн. I. 1.—4., II. 1.

◆ *У спол. а), б), к), о).* Див. осн. *у спол. а), б), к), о).* *Ще у спол. п)* того і гляди — при висловленні побоювання (2). [Хома]: Я тобі б і багачко дечого сказав, та ніколи: того і гляди, що старости на поріг. III 15.32.

◇ *Одн. Н.* той 1. 1. III 15.17, 29.18, 38.34, 38.35, IV 52.1, 3. III 5.21, 30.10, 31.37, IV 302.21, II. 1. III 20.11, 20.12, 20.14, та 1. 1. III 32.32, V 23.29, 3. III 26.17, 338.42, 4. III 38.19, II. 1. III 12.23, 17.27, те 1. 1. *субст.* III 11.21, 14.20, 15.19, 15.24, 16.21, 35.7, 35.13, 342.26, 3. III 181.32, 4. III 5.17, *у спол. к)* III 34.20, *у спол. о)* IV 52.7, *теє* 1. 4. III 5.26, 11.16, 26.23, *теє* 1. 3. III 180.14, 4. III 174.26, *Р.* того 1. 1. *субст.* III 29.24, 53.19, IV 44.12, 2. *субст.* III 17.24, 3. III 16.20, 174.28 (2 р.), *у спол. п)* III 14.32, 15.32, (від) того 1. 1. III 17.21, (до) того 1. 3. III 16.18, *у спол. а)* III 12.14, 32.12, (3, із) того 1. 1. III 41.10, *субст.* III 5.13, *у спол. б)* III 30.5, *тіє* 1. 1. III 41.16, II. 1. III 9.29, (з) *тій* 1. 1. III 47.33, *З.* те 1. 1. III 10.17, 14.9, IV 271.40, (за) те 1. 1. III 18.10, 32.17, 41.7, (на) те 1. 1. *субст.* III 28.9, 176.23, *О.* тим II. 1. III 18.36, 27.19, 30.15, 51.23, *тим* II. 1. III 120.42, 173.35, 181.32, 185.16, 188.35, IV 11.38, 40.29, 46.25, 48.26, *М.* (в) *тім* 1. 1. *субст.* III 15.21, (на) *тім* 1. 4. III 45.8, (по) *тому* 1. 4. III 92.29 (2 р.), (в) *тій* 1. 1. III 34.7, 2. III 41.3, (на) *тій* 1. 3. III 9.4, *Мн. Н.* *ті* 1. 1. III 29.29, *ти* 1. 3. III 183.28, *З.* (на) *ти* 1. 3. IV 21.11, *О.* (з, с) *тими* 1. 2. III 183.1, 3. III 180.6.

ТОЙДІ див. ТОДІ.

ТОЛОКА (1). Див. осн. ТОЛОКА.

◇ *Одн. О.* толокою IV 21.37.

ТОНКИЙ (2). Див. осн. 1.

◇ *Одн. З.* тонкий III 31.18, *тонку* III 18.24.

ТОПИТИСЬ (1). Див. осн.

◇ *топись* III 50.32.

ТОПТАТИ (1). Див. осн. 2.

◇ *топчи* III 50.34.

ТОРБА (16). Див. осн.

◇ *Одн. Н.* торба III 147.32, V 22.24, *З.* торбу III 110.13, 171.11, 269.12, V 8.3, 41.36, 42.5, 64.20, в *торбу* III 170.24, V 34.17, 50.11, *О.* с *торбой* у приказці III 75.23, IV 222.31, с *торбою* у приказці III 244.9, *Мн. З.* за *торбы* V 102.26.

ТОРГ (1). *У приказці.* [Гнат]: Поспіємо ще з козами на **торг**. III 38.10. Див. ще осн.

ТОРГУВАТИСЯ, ТОРГУВАТИСЬ (2).

Див. осн.

◇ *торгуються* III 22.32, *торгуйсь* III 22.28.

ТОЧНІСІНЬКО (1). Присл. [Хозяйка]:

Точнісінько моя доля! Неначе сю пісню про мене зложили. Де мої молоді літа? III 26.10.

ТОЩО (1). Див. осн.

◇ *тощо* V 67.41.

ТРАВЕНЬ (1). На спомін Федору Лазаревському. Т. Шевченко. 30 травня 1860 р. X 35.2.

ТРА-ЛА-ЛА (2). Вигук. *У пісні. Повт.* [Стеха] (пляшет и поет): Тра-ла-ла, тра-ла-ла, На базарі була, Черевички купила, Три червінці дала III 39.13.

ТРАПИТИСЬ (2). Див. осн. ТРАПИТИСЯ 2., 4.

◇ *трапилась* 4. III 17.20, *трапиця* 2. VII (кн. 1) 38.24

ТРАТИТИ (1). Див. осн.

◇ *трачу* III 26.7.

ТРАТИТИСЬ (1). Див. осн. ТРАТИТЬСЯ.

◇ *тратитесь* III 331.5.

ТРЕБА (26). 1. Див. осн. 1.

2. Див. осн. 2. *Ще повт.* (2). она.. взглянула на нас и закричала: — Не треба! не треба! хлиба! III 184.31.

◇ *треба* 1. III 12.7, 13.27, 14.21, 16.24, 26.36, 32.18, 37.19, 38.17, 49.6, 130.4, 175.12, 181.27, 185.17, 196.39, IV 44.31, 2. III 7.2, 11.6, 13.3, 17.24, 23.12, 27.19, 29.8, 30.8, 337.17, *повт.* III 184.31 (2 р.).

ТРЕТІЯ (4). Див. осн., у спол. а).

◇ *Одн. З.* третій VI 22.21, *третьє субст.* III 5.17, *Мн. Н.* *треті* у спол. а) III 25.6, *Р.* (до) *третіх* у спол. а) III 39.33.

ТРИ (4). Див. осн.

◇ *З.* *три* III 39.16, 42.2, *тры* IV 40.8, за *тры* IV 43.35.

ТРИВАТИ (1). Див. осн.

◇ *тривай* III 48.22.

ТРИДЕВ'ЯТЬ (1). *Фольк.* [Князь]: Поможіть мені її піймати; тоді чого душа ваша забажа, усе просіте, усе дам: хоч десять городів, або тридев'ять кладів, або чого хочете. III 17.23.

ТРИКЛЯТИЙ (1). *Лайл.* [Кобзарь]: Їсть [цариня] усіх, .. і дівчаток, і хлопчиків... [Стеха] (*быстро*): Ах вона **триклята** баба! III 41.15.

ТРИЩАТИ (1). Див. осн.

◇ *тріщать* III 25.6.

ТРОЇСТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* троїсту III 129.37.

ТРОЙКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* з тройкою III 32.19.

ТРОХИ (4). *Див. осн. 1., у спол. а).*

◇ *трохи 1.* III 39.35, V 67.32, у *спол. а)* VI 23.6 (2 р.).

ТРОХИМ (138). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Трохим IV 206.34, 212.11, 212.17, 213.27, 213.28, 213.32, 213.38, 213.41, 214.10, 214.23, 214.24, 215.18, 215.32, 216.17, 217.8, 218.14, 218.16, 218.37, 223.1, 223.9, 225.25, 227.10, 227.17, 227.26, 228.24, 229.21, 229.32, 230.11, 230.13, 234.21, 237.21, 237.27, 237.38, 240.11, 242.18, 243.4, 243.16, 244.36, 245.1, 246.8, 249.32, 249.39, 252.10, 253.3, 253.10, 254.35, 254.39, 256.13, 256.24, 271.7, 289.27, 289.30, 289.31, 293.8, 293.11, 293.40, 293.41, 301.4, 301.6, 301.10, 301.22, 302.17, 303.24, 307.35, 310.25, *Р.* Трохима IV 215.15, 217.34, 254.31, 255.8, 307.33, у Трохима IV 215.2, 240.26, 246.18, 249.31, *Д.* Трохиму IV 207.16, 217.31, 218.13, 223.12, 223.39, 228.38, 243.19, 246.5, 254.25, 257.2, 290.6, 302.20, 310.11, *к* Трохиму IV 216.7, *З.* Трохима IV 207.17, 211.38, 224.3, 224.12, 224.19, 226.40, 227.25, 228.2, 228.30, 228.40, 234.32, 240.7, 246.24, 249.16, 249.37, 252.22, 285.18, 285.33, 285.42, 290.3, 292.4, 292.17, 293.29, 301.15, 303.33, 304.11, 320.13, на Трохима IV 214.20, 292.23, 292.25, 292.27, 320.20, *О.* за Трохимом IV 293.25, 310.26, *с* Трохимом IV 205.23, 206.4, 206.10, 218.27, 225.4, 243.14, 246.26, 290.1, 310.21, *М.* о Трохиме IV 292.39, 293.36, *К.* Трохиме *зверт.* IV 213.32 (2 р.), 215.7, 216.7, 240.38.

ТРОХИМОВКА (1). Иногда приезжал и Карл Осипович нанюхаться табаку.. и уезжал не вечерявши, разве только иногда выпьет рюмочку **трохимовки** и закусит кусочком бубличка IV 52.41.

ТРОШКИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *трошки* VI 23.8.

ТРОЩИТИ (1). *Перен. Жадібно їсти.* [Кобзарь]: їсть вона.. не хліб печений, не курей..., а **трощить** маленьких дітей III 41.7.

ТРУБАЙЛО (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* Трубайла III 172.34, *О.* за Трубайлом III 174.37, *М.* на Трубайли III 178.23.

ТРУБЕЖ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* Трубежа III 172.34, 172.37, *З.* за Трубеж IV 31.12, *О.* за Трубежем IV 29.2.

ТРУДИ (1). *Див. осн. ТРУД.*

◇ *Мн. З.* за труди III 33.21.

ТРУНА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* в труну III 186.41.

ТРУП (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* трупом *збірн.* III 78.29.

ТУГО (1). *Див. осн. 1.*

◇ *туго* III 52.2.

ТУДИ (5). *Див. осн. Ще у рим. прикл. спол. сюди-туди-на вприсюди (1).* Козачки.. пускались перед панами, как говорят поляки, сюды-туды-на вприсюды. V 226.10.

◇ *туди* III 35.26, 46.6, *туды* III 237.40, V 65.38, у *рим. прикл. спол.* V 226.10.

ТУМАН (89). Туман с своею Варочкою тоже оставался в Смоленске. III 330.4.

◇ *Одн. Н.* Туман III 319.38, 320.3, 323.19, 323.32, 324.4, 324.13, 324.25, 325.10, 325.25, 325.29, 326.8, 326.24, 326.27, 326.36, 326.39, 327.26, 327.34, 327.39 (2 р.), 328.11, 328.12, 328.18, 328.25, 329.2, 329.6, 329.11, 329.25, 329.28, 330.4, 330.38, 331.1, 332.8, 332.28, 332.30, 332.35, 332.37, 332.41, 333.3, 333.10, 333.12, 333.21, 333.25, 333.30, 333.33, 336.37, 337.24, 337.27, 339.7, 339.14, 339.18, 342.11, 342.18, 342.24, 342.33, 350.14, 350.37, 351.12, 351.13, 351.20, *Р.* Тумана III 323.29, 328.15, 329.10, 332.14, 333.23, 334.14, 341.27, 342.40, 345.15, от Тумана III 324.4, у Тумана III 331.15, 344.35, *Д.* Туману III 328.39, 330.23, 331.14, 334.16, 335.7, 336.24, 344.34, *З.* Тумана III 324.24, 327.32, 329.17, 336.24, 342.3, 350.26, *О.* Туманом III 353.20, за Туманом III 325.19, 344.37, 350.14, *М.* на Тумане III 326.19.

ТУРБУВАТИСЯ, ТУРБУВАТИСЬ (2). *Див. осн.*

◇ *турбуйтеся* III 88.33, *турбуйтесь* IV 38.16.

ТУРЕЦЬКИЙ (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* турецька III 41.4, *Р.* (з) турецької III 17.15, *З.* (про) турецьку III 8.15.

ТУРЕЧЧИНА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* у Туреччину III 17.25, *М.* у Туреччині III 41.8.

ТУТ (30). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *тут 1.* III 5.9, 16.33, 17.34 (2 р.), 20.22, 28.16, 31.24, 32.17, 32.18, 36.30, 37.20, 37.26, 38.7, 43.16, 43.18, 44.6, 47.23, 47.31, 47.33, 47.35, 131.30, 174.36, V 67.36, X 20.17, 2. III 11.21, 12.5, V 67.41, 3. III 17.31, 30.36, IV 41.39.

ТЮРМА (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. М.* в тюрмі III 344.41.

ТЯЖКО (2). *Див. осн. 1., 3.*

◇ *тяжко 1.* III 11.17, 3. IV 274.18.

ТЯМИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *тямिला* III 15.5.

ТЯСМИН (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* в Тясмині III 47.31.

ТЬФУ (1). *Вигук, що виражає обурення.* [Хозайка]: Ні, що не кажи, а світ перемінився. Хоть би і запорожці... Ну, які вони запорожці? **ТЬфу** на їх хисть та й годі! Чи такі були попереду? III 25.10.

У

У див. В.

УБИВАТИ (1), **ВБИВАТИ** (1). Див. *осн.*◇ *убивать* III 51.27, *вбивай* III 51.17.**УБИТИ, УБИТЬ** (10), **ВБИТИ** (2). Див. *осн.* *Ще у спол.* родимець би вас **вбив**. *Лайл.* (1). [Стеха]: Що ж ви, родимець би вас **вбив!** тільки дурно гроші берете? III 39.19.◇ *убити* III 23.11, *убить* III 23.25, *уб'ю* III 31.10, *вб'єш* III 31.12, *уб'є* III 21.9, *уб'є* III 122.8, *убий* III 22.18, 50.22, *поет.* III 50.21 (2 р.), *нехай уб'є* III 53.26, *вбив (би) у спол.* III 39.19.**УБЛАГАТЬ** (2). Див. *осн.* 1.◇ *ублагать* III 31.12, *ублагай* III 5.21.**УВЕСЬ** див. **ВЕСЬ**.**УГАДАТИ** (1). Див. *осн.* **ВГАДАТИ** 1.◇ *угадайте* III 6.10.**УГОДА** (1). [Назар] (*Падаєт на колени*): для угоди всіх святих, коли ти віруєш у кого, ...зглянься на мене! III 23.8.**УГОМОНИТИ** (1). [Хома] (*ходить задумавшись*): весілля можна одкинути аж геть до того тижня; а через таку годину і нашого брата, мужика, **угомониш**, щоб не брикався, не то що дівку. III 16.19.**УГОРКА** (1). У прикл. спол. угорка-слива. Плакал я недолго, вскоре пришла соседка-старушка и принесла мне полную миску **угорок-слив** и утешила меня. III 140.20.**УГОРУ** (1). Див. *осн.* **ВГОРУ** 1.◇ *угору* III 17.18.**УДАРИТИ** див. **ВДАРИТИ**.**УДАРИТИСЯ** (1). Див. *осн.*◇ *ударився у спол.* VII 42.5.**УДОЧКА** (1). У приказці. [Хома]: Зажинь тільки удочку, сама рибка піде. Шутки — тесть полковника!.. III 13.9.**УЖЕ** див. **ВЖЕ**.**УЗВАР** (2). А у нас, после торжественного ужина, посылают детей с хлебом, рыбой и **узваром** к ближайшим родственникам IV 32.2. Потом переменят им хлеб, рыбу и **узвар** и церемонно провожают. IV 32.6.**УЗДРІТИ** (1). Побачити. [Галя] (*В восторге поет и пляшет*): На улиці постріча-лась [з козаком] Та й поцілувалась. А мати уздріла... Яке тобі діло! Віддавайте заміж, Коли надоїла! III 8.34. Див. ще *осн.* **УЗРІТЬ**.**УЗЕНЬКИЙ** (1). «Широкий бытый шлях из раю, а в рай **узенка** стежечка, та й та колючим терном поросла» — говорила мне, ещё ребёнку, одна замиравшая старуха. V 23.28.**УКРАЇНА** (1). Див. *осн.*◇ *Одн. М.* по Україні V 43.13.**УКРАЇНСЬКИЙ** (1). Див. *осн.*◇ *Одн. З.* українській VII (кн. 1) 39.6**УКРАСТИ** (1). Див. *осн.*◇ *украдьмо* III 31.24.**УКРІПИТИ** (1). Господы мылосердый, и **укрипи** и спасы мене! III 116.18.**УКУПИ** (1). Див. *осн.* **ВКУПИ**.◇ *укупи* III 116.12.**УКУПЦІ** (1). Див. *осн.* **ВКУПЦІ**.◇ *укупці* III 36.17.**УЛИЦЯ** (4). Див. *осн.* 2.◇ *Одн. З.* на ульцю 2. III 77.39, 78.8, *М.* на улиці 2. III 8.32, 9.4.**УМЕРТИ** (3), **ВМЕРТИ** (7). Див. *осн.*◇ *умер* III 235.5, *умерли* III 109.14, *вмру* III 8.21, 41.35, 44.33, 45.14, 46.12 (2 р.), 46.13, *умреш* III 41.33.**УМИРАТИ** (1). Див. *осн.*◇ *умирала* III 23.23.**УМІТИ** див. **ВМІТИ**.**УПИТИСЯ** (4), **ВПИТИСЯ** (4). Див. *осн.* **УПИТИСЬ**.◇ *упылася* III 112.34, 243.20, IV 44.15, 279.31, *впылася* III 112.37, 243.24, IV 44.18, 279.34.**УПОДОБАТИ** (1). *Полюбити*. Покохавшись лито чи то два парубок з дивчиною, роспизнавшие и **уподобавше** одно другого, парубок до дивчининого батька и матери посылал старостив VII (кн. 1) 39.31.**УПОРАТИСЬ** (2). Див. *осн.* **УПОРАТИСЯ**.◇ *упоралась* III 12.21, *упорається* III 175.16.**УС** (5). Див. *осн.*◇ *Одн. Н.* ус III 14.25, *Мя. Н.* уси III 14.20, *Р.* усів III 40.18, *З.* уси III 42.20, 48.13.**УСЕ** див. **ВСЕ**.**УСЛУЖИТИ** (1). [Назар]: мені тільки одно словечко сказати. (*Дает ей червонец.*) На тобі; ще й плахта буде, коли **услужиш**. III 35.11.

УСПІТИ (2). (*Гнат целує її.*) [В толпе]: Ай да Стеха! От моторна: і тут успіла. III 36.30.

◇ успіла III 36.30, 36.33.

УСТАТИ *див.* **ВСТАТИ.**

УСТУПИТИ (1). *Віддати.* [Гнат]: Ну, так торгуйсь. Може, дешевше уступлять. III 22.28.

УСЯКИЙ *див.* **ВСЯКИЙ.**

УТИХОМИРИТИСЬ (1). [Хазяйка]: а воно й справді погода утихомирилась. III 33.19.

УТИКАТИ *див.* **ВТИКАТИ.**

УТОМИТИСЯ, УТОМИТИСЬ (3), **ВТОМИТИСЬ** (1). *Див. осн.*

◇ утомилась III 77.41, утомилась III 33.15, 34.16, втомилась III 33.23.

УТОПИТИ (2). *Див. осн.*

◇ утопити III 33.29, утопить III 33.8.

УТОПИТЬСЯ (2). *Див. осн.* **УТОПИТИСЯ.**

◇ утопиться III 22.6, утоплюся III 50.30.

УТРЕНЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* на утрени III 36.15.

УТРОБА (1). *Лайл.* Шинкарко, задріпо, горилки! Кварту. Дви. Тры. Видро!! Проклята утроба! IV 40.9. *Див. ще осн.*

УХ (1). *Див. осн.*

◇ ух III 47.34.

УХО (3). *Див. осн.* *Ще у приказці* (1). [Назар]: О, якби твоє, брате, слово та богу в уха! [Гнат]: Нема нічого на світі легше: тільки повеселій, будь козаком. III 33.10.

◇ *Одн. Н.* ухо у спол. III 38.2, *Мн. З.* в уха III 27.23, у приказці III 33.10.

УЧАДІТИ (1). *Див. осн.*

◇ учаділа III 52.8.

УЧИННИТИ (1). *Зробити закваску на хліб.* *учыны* к завтраму паляницы. III 122.12. *Див. ще осн.*

УЧИСТИТИ (1). *Див. осн.* **ВЧИСТИТИ.**

◇ учистьте III 38.2.

УЧИТИ *див.* **ВЧИТИ.**

УЧИТИСЯ *див.* **ВЧИТИСЯ** 1.

УЧОРА *див.* **ВЧОРА.**

Х

ХАЗЯҀН (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Д.* к хазяину III 189.27.

ХАЗЯЙКА (3). [Гнат]: Вона буде тут. Адже ти чув, як ласка хазяйка Стеху за те, що довго бариться? III 32.17. *Зверт.* (2). [Гнат]: Прощайте, дівчата! Прощай, хазяйко! III 38.18. Просьмо мылосты в хату. Идите и вы, хазяйки мои нечепурни! III 316.9.

ХАЗЯЙНУВАТИ (1). *Див. осн. 1.*

◇ хазяинув III 112.14.

ХАЛЕПА (1). [Сват]: Ми вам такої халепи натворили, що боїмося, щоб ви нас не потруїли... III 19.6.

ХАЛЯВА (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. О.* халявою у приказці III 152.25, 243.29, за халявою III 29.20.

ХАМЕНУТИСЬ (1). *Схаменутися.* — Марино! Марино!.. що ты робышь? Схаменыся! — говорил Степан Мартынович. Но Марина не хаменулась VI 44.9.

ХАРЦИЗЯКА (1). *Лайл.* [Хома]: Гей, хто там є? Возьміть його, харцизяку — він уб'є мене! III 21.9

ХАРЧ (3). 1. *Див. осн.*

2. *Продукти харчування.* *Вживається переважно у мн.* (2). Степан Мартынович наткнулся на телегу с харчами IV 35.1.

◇ *Одн. Р.* без харчи 1. IV 40.3, *Мн. Н.* харчи 2. IV 34.38, *О.* с харчами 2. IV 35.1.

ХАТА (263). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* хата III 75.33, 79.9, 101.24, 122.19 (2 р.), 148.13, 149.15, 167.3, 168.22, 172.41, 173.27, 173.33, 178.28, 211.10, 211.12, 211.15, 212.22, 310.19, 317.14, 318.10, IV 46.36, 240.16, *Р. хаты* III 101.26, 101.34, 137.31, 141.29, 156.18, 173.2, 184.23, 217.29, IV 245.14, 299.28, *вне хаты* III 138.15, *до хаты* III 76.42, 101.31, 318.6, *із хаты* III 8.8, *из хаты* III 79.26, 79.31, 86.20, 88.32, 98.41, 102.1, 102.18, 102.32, 103.33, 104.8, 106.11, 106.34, 107.37, 107.42, 108.10, 109.15, 110.31, 111.2, 114.11, 121.28, 127.35, 131.27, 141.9, 157.8, 162.7, 162.17, 173.6, 173.36, 174.30, 175.15, 189.28, 190.2, 191.10, 235.42, 310.25, 310.32, 319.15, IV 38.21, 215.11, 311.6, *из-за хаты* IV 296.40, *кроме хаты* III 216.7, *кругом хаты* III 111.3, *около хаты* III 97.20, 149.5, 167.4, 168.34, 234.40, *от хаты* III 153.23, IV 245.11, *посередине хаты* III 184.25, *Д. к хате* III 101.6, 122.35, 149.4, 153.12, 161.4, *З. хату* III 46.9, 86.16, 98.23, 112.19, 140.35, 168.20, 168.23, IV 28.31, *в (у) хату* III 17.34, 26.28, 46.14, 82.5, 86.3, 86.18, 89.29, 94.19, 95.26, 97.36, 98.16, 98.20, 101.10, 102.7, 102.16, 102.35, 103.5, 103.31, 104.15, 104.16, 104.17, 105.32, 106.13, 106.25, 107.5, 107.34, 107.36, 109.12, 110.14, 111.10, 111.36, 116.16, 116.36, 116.38, 117.24, 117.38 (2 р.), 118.5, 119.12, 119.14, 121.3, 121.33, 125.37, 127.2, 131.29, 131.31, 137.26, 137.30,

138.16, 140.14, 141.8, 161.8, 161.39, 173.32, 173.37, 174.1, 175.3, 184.23, 189.27, 189.38, 211.9, 214.10, 219.40, 223.21, 235.32, 236.21, 249.26, 249.39, 310.10 (2 р.), 310.13, 316.5, 316.9, 316.12, 316.18, 319.12, IV 32.2, 37.30, 46.37, 47.39, 53.5, 297.12, 299.40, 300.6, на хату III 153.12, 211.16, О. хатой III 109.21, за хатою III 79.10, 219.17, IV 300.32, перед хатою IV 296.39, под хатою III 82.4, 97.10, 156.19, 191.12, 327.35, под хатой III 156.25, М. в (у) хаті III 17.35, 28.2, 36.6, в хаті III 341.4, IV 43.18, в хате III 86.23, 92.17, 96.39, 98.33, 101.20, 102.8, 102.23, 102.30, 103.2, 103.3, 103.7, 107.6, 116.35, 121.3, 126.37, 140.9, 140.14, 140.16, 140.17, 140.26, 148.2, 148.4, 148.12, 160.27, 173.32, 173.41, 175.9, 182.32, 219.15, 235.34, 235.35, IV 47.39, 210.39, V 163.37, на хате III 109.9, по хате III 86.30, 92.36, 101.22, 101.39, 104.9, Мн. Н. хаты III 172.38, 172.40, 176.32, 178.27, 211.15, IV 243.35, 244.30, Р. хат III 176.29, 178.27, 212.22, от хат III 190.7, З. хаты IV 240.21, V 48.2, на хаты III 189.31, 243.19, О. под хатами III 176.35, с хатами IV 51.14, М. в хатах III 155.2, по хатам III 184.20, IV 272.18

ХАТКА (29). Див. осн. ХАТКИ.

О. О. Н. хатка III 216.7, 216.10, Р. из хатки III 112.15, 217.9, З. хатку III 112.17, 155.22, 161.19, 161.21, 328.20, в хатку III 160.17, 161.23, 216.14, 216.23, 216.39, 217.15, на хатку IV 39.20, О. перед хаткою III 216.9, IV 39.6, под хаткою III 329.11, М. в хатке III 160.10, 160.18, 172.22, 216.25, 237.3, 245.41, Мн. Н. хатки III 172.5, 308.33, 317.11, О. между хатками III 317.12.

ХА-ХА-ХА (2). Див. осн.

О. ха-ха-ха III 13.15, 51.11.

ХВАЛИТИ (1). Див. осн.

О. хвалити IV 246.23.

ХВАЛИТИСЬ, ХВАЛИТЬСЯ (2). Див. осн. ХВАЛИТИСЯ 2. Ше у приказці (1). —То-то,—говору ему по-царски,—не хвалиться було, йдучи на рать... III 312.9.

О. хвалиться у приказці III 312.9, хвалитесь III 312.1.

ХВІРТКА (1). [Галя]: Так побіжу ж я і скажу, щоб заперли ворота і хвїртку. III 16.13.

ХИСТЬ (1). Див. осн. ХИСТ.

О. О. Н. З. на хисть III 25.10.

ХИТРОЦІ (1). [Хома]: Аби б тільки ти мені своїми хитроцями помогла породнитися з полковником, а там уже що буде — побачимо. III 13.6.

ХІБА¹ (28). Див. осн. ХІБА¹.

О. хіба III 6.4, 7.7, 7.14, 8.11, 9.4, 10.11, 13.17, 13.36, 14.7, 14.20, 14.30, 14.31, 15.9, 17.27, 20.11, 20.18, 22.6, 22.7, 22.15, 23.25, 27.2, 27.21, 28.25, 36.2, 36.10, 47.9 (2 р.), хіба IV 37.22.

ХІБА² (1). Див. осн. ХІБА².

О. хіба III 33.23.

ХЛІБ (7). Див. осн. 1. Ше у прикл. спол. хліб-сіль (1). [Хома]: А тим часом

ти, Галю, не гуляй, в корці меду наливай та гостям піднеси хліба-солі III 19.1.

О. О. Н. хліб III 185.7, Р. хліба III 29.5, у прикл. спол. III 19.1, хліба III 184.31, З. хліб III 18.9, 41.6, О. з хлібом III 23.10.

ХЛОПИ (1). Див. осн. ХЛОП.

О. Мн. М. о хлопах IV 262.7

ХЛОПЦІ (2). Див. осн. ХЛОПЕЦЬ 1.

О. Мн. К. хлопці зверт. III 38.16, хлопци зверт. IV 304.7.

ХЛОПЧИК (4). Див. осн.

О. О. Н. хлопчик III 87.2, 87.3, Мн. З. хлопчиків III 41.13, 41.15.

ХМАРА (1). Прізвище персонажа. Предшественник его, Никифор Хмара, тоже был у нас нестихарным дячком III 169.23.

ХМАРНО (1). Див. осн.

О. хмарно III 30.12.

ХМІЛЬ (1). Местечко Лысянка имеет важное значение в истории Малороссии. Это родина отца знаменитого Зиновия Богдана Хмельницкого, Михайла Хмиля. IV 225.6.

ХМУРИТИСЯ (1). [Гнат]: Не хмурся, та послухай, та роби так, як я тобі скажу III 31.18.

ХОДИТИ (27). 1. Див. осн. 1. Ше повт. Для підкреслення тривалості дії (2). [Сват]: Я й кажу товаришу: «...Ходім лишень шукати звіриноґо сліду». От і пішли. Ходили-ходили, нічого не знайшли. III 17.17.

2., 4. Див. осн. 2., 4.

О. ходить 1. III 17.32, ходыть 1. образн. III 216.37, ходять 1. III 47.34, 176.35, ходили 1. повт. III 17.17 (2 р.), будем ходять 2. IV 48.26, ходи 2. III 48.4, ходы 2. III 178.12, IV 21.11, 4. III 91.31, 91.32, ходім 2. III 17.16, 17.27, 22.24, 23.2, 28.16, 44.6, 47.6, 48.5, ходим III 197.9, ходимо 2. III 80.42, 352.8, IV 287.19, 304.7, V 68.42, 69.1.

ХОЛОДНИЙ (1). Див. осн. 1.

О. О. О. (з) холодним 1. III 31.2.

ХОЛОДНО (1). Образн. [Назар]: З того боу холодно, піду у пекло погрїться. III 30.23. Див. ще осн.

ХОЛОДОК (1). Рослина. Проходя мимо жниц, я увидел женщину, как будто мне знакомую, и около ее, между снопами и прикрытая зеленым холодом (спелая спаржа), спала девочка лет десяти III 147.30.

ХОМА (81). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** Хома III 9.12, 9.15, 9.19, 9.23, 9.27, 10.4, 10.8, 10.12, 10.16, 10.25, 10.29, 11.3, 11.10, 11.14, 11.20, 11.25, 11.29, 12.1, 12.6, 12.16, 12.22, 12.25, 12.29, 13.1, 13.32, 14.1, 14.6, 14.10, 14.14, 14.18, 14.29, 15.3, 15.8, 15.12, 15.16, 15.25, 15.30, 16.9, 16.13, 16.29, 16.34, 17.4, 17.7, 18.1, 18.7, 18.28, 18.34, 19.25, 19.32, 20.8, 20.15, 20.19, 20.23, 21.3, 21.7, 21.18, 21.32, 22.3, 22.12, 22.20, 22.31, 49.27, 50.5, 50.12, 50.16, 50.23, 50.27, 50.31, 51.1, 51.6, 51.22, 51.26, 51.34, 52.1, 52.7, 52.12, 52.28, 52.32, 53.4, 53.22, 53.31.

ХОРОЛ (1). Назва річки. чумаки таки сделали свое.—**Хорол** хоть и не велика ричка, а все-таки,—говорили они,—треба свято отбуты.—И отбулы свято. III 130.3.

ХОРОМИ (1). [Галя]: мені приставить-ся, що ти в Чигирині перед гетьманськими **хоромами** на вороному коні гарцюеш III 45.22.

ХОРОШЕ (1). Присудк. [Галя]: Ось мій Назар, мій чорнобривий, усе про війну та про походи.. Страшно, страшно, а **хороше**, так що слухала б не наслухалась його III 8.16.

ХОРОШЕНЬКО (2). Присл. [Хома]: Пиди лишень до Галі та поговори з нею **хорошенько** по-своєму III 11.16. [Гнат] (к хозяйке): Візьми мітлу та мети, виясни **хорошенько** місяць: бач, як насупило! III 27.18.

ХОРОШИЙ (3). Див. осн. 1.

◇ **Одн. Н.** хороший III 48.24, **хороше** III 174.31, **З.** хорошу III 49.25.

ХОРТ (1). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** хорт у порівн. IV 302.21.

ХОРУНЖИЙ (2). Нижчий офіцерський чин у козацькому війську. [Стеха]: Та і що таки той поганий **хорунжий**? А полковник хоч старий—нехай йому добре сниться—так же пан!.. III 5.21. [Хома]: Може, коли захочеться почоту, поваження, поклонів. Кому ж се звичайніше? Полковниці.. а не якийнебудь жінець **хорунжого** III 14.24.

ХОТИТИ, ХОТІТЬ (43). Див. осн. 1.—3.

◇ **хотіть** 1. III 33.2, **хочу** 1. III 14.28, 23.18, 30.8, 30.18, 42.9, 50.17, IV 301.14, V 68.40, 2. IV 37.20, **хочеш** 1. III 7.18, 18.29, 23.27, 28.3 (2 р.), 29.10, 29.11, 30.2, 30.5, 33.28 (2 р.), 35.21, 41.30, 49.16, 50.11, 50.15, **поят.** III 39.26 (2 р.), 2. III 23.11, 30.29, 3. III 6.29, 42.14, 45.13, **хоче** 1. III 17.28, 50.10, 2. III 5.19, **хочете** 1. III 41.30, 181.31 (2 р.), 2. III 23.25, 27.25, 3. III 17.23, **хотів** 2. III 22.21.

ХОТИТИСЯ (2). Див. осн. 1.

◇ **хочеться** III 77.40, 77.41.

ХОЧ¹ (9), ХОТЬ¹ (6). Див. осн.

ХОЧ¹ 1.—3.

◇ **хоч** 1. III 5.22, 13.14, 25.7, 26.30, 28.33, 53.35, IV 38.11, 2. IV 36.36, 3. III 17.23, **хоть** 1. III 31.38, 52.2, 2. VI 72.10, III 185.14, 3. III 41.11, 41.12.

ХОЧ² (8), ХОТЬ² (5). Див. осн. ХОЧ² 1.—4.

◇ **хоч** 1. III 12.21, 18.16, 29.23, 29.28, IV 38.11, 2. III 37.19, 42.20, 3. III 48.14, **хоть** 1. III 110.11, 2. III 31.5, 32.35, 3. III 21.12, 4. III 25.9.

ХРЕСТИТИСЯ (1). Див. осн. ХРИСТИТИСЯ.

◇ **хрестячись** III 32.24.

ХРЕЩЕНИЙ (2). Див. осн. 1. *Ще //Той, якого хрестили (1). [Кобзарь] (прокашлявшись): не розбира [шарця], хоть хрещені вони [діти], а хоть нехрещені, їсть усіх III 41.11.*

◇ **Одн. Д.** хрещеному III 36.17, **Мн. Н.** хрещені III 41.11.

ХРИСТОС (2). Див. осн. *Ще у прикл. спол. христом-богом (1). [Назар] (Падаєт на колени): Христом-богом молю, не занести її, бідної! III 23.10.*

◇ **Одн. З.** Христа III 36.14, **О.** Христом у прикл. спол. III 23.10.

ХТО (45). 1.—2. Див. осн. 1.—2.

3. Див. осн. 3. *Ще //У поєднанні з часткою «ні» (1). Всього наварено, напечено, наготовлено, а ни з ким систи пообидать. III 316.22.*

5. Див. осн. 5.

◇ **Н.** хто 1. III 6.14, 6.20, 9.11, 20.9, 21.8, 32.30, 33.2, 36.33, 37.2, 38.3, 41.26, VII (кн. I) 20.15, 2. III 15.17, 20.14, 38.38, 40.29, 50.10, 5. III 34.26, 41.28, IV 25.9, **Р.** кого 1. III 9.18, 9.20, від (од) **кого** 1. III 8.4, 9.2, 2. III 7.12, 12.8, у **кого** 5. III 51.27, **Д.** кому 1. III 14.23, 23.17, 4. III 15.29, 5. III 33.32, **З.** кого 1. III 23.17, IV 37.17, 2. III 38.36, 5. III 21.33, 22.6, за **кого** 1. III 21.12, 2. III 5.19, 20.11, 21.34, 45.13, у **кого** 5. III 23.8, **О.** з ким 2. III 52.5, 3. III 316.22, перед **ким** 1. III 23.17.

ХТОСЬ (3). Див. осн.

◇ **Н.** хтось III 9.9, 26.23, 33.8.

ХУДОБА (4). Див. осн. *Ще образн. (1). [Хома]: у його тільки й худоби, тільки й добра, що чорний ус. III 14.24.*

◇ **Одн. Н.** худоба III 118.20, **Р.** худоби образн. III 14.24, **О.** з худобою III 185.4, с худобою III 73.24.

ХУРТОВИНА (1). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** хуртовина III 9.16.

ХУСТКА (8). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** хустка III 51.36, **З.** хустку III 48.22, 49.8, IV 43.29, 44.31, 44.32, VII (кн. I) 39.33, про хустку III 49.22.

ХУСТОЧКА (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** про хусточку III 48.29.

ХУТОРИ (2). *Див. осн. ХУТІР.*

◇ *Мн. Р.* з хуторів III 37.28, *М.* на хуторах III 13.20.

ХУТОРЯНИН (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* за хуторянина III 179.26.

Ц

ЦАБЕ-ЦАБЕ (1). *Вигук, який означає «праворуч».* вдруг роздалось прозаїчеське громкое: — Цабе-цабе!.. соб! птпру!.. IV 291.37.

ЦАР (4). 1. *Див. осн. 1. Ще //Володар (1).* [Хома]: Се ж моя дитина, мое добро, следовательно моя власть, моя і сила над нею. Я отець, я цар ii. III 16.23.

2. *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. Н.* цар 1. III 16.23, 29.4, *З.* царя 1. VII (кн. I) 39.9, *К.* царю 2. *зверт.* IV 286.16.

ЦАРГРАД (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* из Царяграда VII (кн. I) 39.5.

ЦАРИНА (11). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* царина IV 295.8, *Р.* у царыни IV 224.2, *Д.* к царыне III 172.41, *З.* царыну III 100.38, 167.25, за царыну IV 302.37, на царыну IV 242.38, через царыну IV 242.38, *О.* за царыною IV 306.5, за царыной III 141.17, 141.18.

ЦАРИННИЙ (2). *У спол. царинний дід — сторож біля царини.* При въезде в село вместо царынного дида нам отворил ворота Прохор. IV 302.11.

◇ *Одн. Н.* царынний IV 310.41, *Р.* (вместо) царынного IV 302.11.

ЦАРИЦЯ (1). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* цариця III 41.4.

ЦАРСТВА (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. З.* царства III 17.25, *М.* в царствах III 17.29.

ЦВИНТАР (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* через цвинтарь III 169.15, *М.* на цвын-тари III 349.3.

ЦЕ (5). *Див. осн.*

◇ *це* III 6.4, 9.2, 13.23, 235.5, V 65.26.

ЦЕБРИ, ЦЕБРА (2). Купили три цебры вина. III 129.37. В Миргороде они взяли уже не четыре цебра вина — а бочку. III 130.5. *Див. ще осн. ЦЕБЕР.*

ЦЕГЛИНКА (1). *Зменш. до «цеглина».* [В толпе]: А щоб повірили, так принеси цеглинку, або кахлю з груби, або що хочеш, тільки з корчми. III 42.13.

ЦЕЗАР (1). *Імператор.* [Гнат]: Чи

стоїть же жінка, хоч би вона була дочка німецького цезаря, чи стоїть вона такого дорогого добра, як чоловічий розум? III 28.35.

ЦЕЙ (4). *Див. осн. 1.—4.*

◇ *Одн. Н.* ця 2. III 52.8, *це* 4. VI 23.10, *Р.* без цього субст. 1. III 13.3, *Мн. Р.* цих 3. III 39.21.

ЦЕРКВА, ЦЕРКОВ (10). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* церков IV 45.16, 45.17, VII (кн. II) 17.33, *Р.* до церкви III 37.18, 88.36, до церкви III 112.28, 119.1, 121.11, *З.* у церкву III 46.26, *Мн. Р.* церков IV 45.19.

ЦЕСАРЕЦЬ див. ЦИСАРЕЦЬ.**ЦИГАН (1).** *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* цигана V 69.2.

ЦИНДРЯ (1). *Див. осн. ЦИНДРА.*

◇ *Одн. К.* цындря *зверт.* III 178.1.

ЦИСАРЕЦЬ (2). *ЦЕСАРЕЦЬ (1).*

Австрієць. [Кобзарь]: У венгерській стороні, у цесарців, за шляхетською землею, стоїть гора висока III 41.2. тут и цысарєць, и англичанин, як той рак червоний, и синеполый швед. III 311.36. От я подхожу до цысаря та й говорю ему по-цысарському III 312.5.

ЦИТЬ (14). *Див. осн.*

◇ *цить* III 50.24, 50.26, 51.13, *цыть* III 85.6, 95.6, 95.11, 103.18, 332.40, *повт.* III 80.37 (2 р.), 85.5 (2 р.), 87.28 (2 р.).

ЦІЛИЙ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. З.* цильий III 90.35, *цілу* III 39.23.

ЦІЛІСІНЬКИЙ (2). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. З.* цілісінький III 14.30, цілісіньку III 35.14.

ЦІЛУВАТИ (1). *Див. осн. ЦІЛУВАТЬ.*

◇ *цілуєш* III 8.24.

ЦІЛУВАТИСЯ, ЦІЛУВАТИСЬ, ЦІЛУВАТЬСЯ (4). *Див. осн.*

◇ *цілуватись* III 38.26, *цілувалась* III 24.3, *цілуйтєся повт.* III 50.6 (2 р.).

ЦІНА (1). *Див. осн.*

◇ *ціна* III 29.4.

ЦІП (1). А я цип продала Та музики найняла. IV 44.5.

ЦОКОТУХА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* цокотуха III 40.7, *Мн. Н.* цокотухи III 32.11, *К.* цокотухи *зверт.* III 87.13, 125.13.

ЦС (1). *Вигук, яким наказують замовчати.* [Стеха]: Кого не було? [Хома]: Кого? Гостей! [Стеха]: Яких гостей? Од пол... [Хома]: Цс!.. еге ж. III 9.24.

ЦУР (12). *Див. осн. 1.*

◇ *цур* III 8.7, 16.23, 30.13, 33.23, 49.23, 104.43, 181.22, IV 44.19, 271.28, 293.17, V 130.4, VI 28.26.

ЦУРАТИСЯ (3). *Див. осн.*

◇ цураємся III 18.10, цурайся III 42.7, цурай-теся IV 38.23.

ЦЬКУВАТИ (1). *Див. осн.*

◇ цькуєш III 50.15.

Ч

ЧАБАК (1). *Ляц.* старушка.. принесла на дерев'яній тарелечк. кусками нарезанного чабака III 175.7.

ЧАБАН (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чабан III 150.22, 150.36, *Р.* од чабана III 32.37, *З.* чабана III 150.26.

ЧАБАНКА (2).— Ходимо,— сказав он, улыбаюся и накрывая свою лысину чабанкой. IV 287.20. *У прикл. спол.* шапка-чабанка (1). А он, глядя на меня, улыбался, поворачивая в руках свою шапку-чабанку. IV 287.7.

ЧАЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* чаю III 174.28, *О.* чаєм V 66.33.

ЧАЛИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Чалый у назві IV 238.37, *З.* про Чалого III 46.29.

ЧАРІВНИЙ (1). [Назар]: О, моя радість, мій сон чарівний! III 47.20.

ЧАРІВНИК (3). *Див. осн. у прикл. спол.* москаль-чарівник.

◇ *Одн. Р.* после чаривника у *прикл. спол.* V 134.16, *З.* чаривника у *прикл. спол.* V 169.13, *М.* в чаривнике у *прикл. спол.* V 136.7.

ЧАРКА (15). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чарка III 29.6, 33.29, 105.9, 312.27, IV 39.8, *Р.* чарки III 152.40, *З.* чарку III 104.37, 104.39, V 66.39, 67.6, *О.* чаркою V 66.34, за чаркою III 82.18, *М.* в чарці III 33.29, по чарці VII (кн. I) 38.26, *Мн.* *З.* чарки III 27.10.

ЧАРОЧКА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* чарочку III 28.4, 33.13, 177.9, *М.* по чарочці III 174.26.

ЧАС (15). *Див. осн. 1., у спол. а).*

◇ *Одн. Н.* час I. III 25.8, *Р.* від часу I. III 17.21, з часу I. III 41.10, *О.* часом I. III 22.24, у *спол. а)* III 18.36, 27.19, 30.15, 51.23, 120.42, 173.35, 181.32, 185.16, 188.35, IV 46.25, 48.26.

ЧАСОМ (3). *Див. осн. 1.*

◇ часом III 7.5, VI 66.28, VII (кн. I) 40.13.

ЧАСТКА (1). *Частина.* продавши на-роздріб і частку гуртом своє добро в городі Ромнах, думав було [Роман] возвращаться домой III 73.17.

ЧАСТОЧКА (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. З.* часточку I. III 85.31, на часточку 2 III 96.25, 116.10.

ЧВЕРТКА (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* чвертку III 73.29, 157.29, за чвертку III 115.30, на чвертку III 148.10.

ЧВЕРТОЧКА (1). *Зменш.-пестл. до чвертка.* поставила [хозяйка] свежую рыбу и поставила чверточку водки. III 113.9.

ЧЕПІГА (1). *Народна назва сузір'я Оріон.* Вот уже и Чепига, и Волосожар за гору спрятались, и зорница взошла III 74.17.

ЧЕРВОНЕЦЬ, ЧЕРВІНЕЦЬ (6). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* червінець III 32.4, *З.* за червінця III 32.34, *Мн. Н.* червінці III 13.14, *З.* червінці III 13.13, 39.16, за червінці III 43.9.

ЧЕРВОНІЙ (4). *Див. осн. 1.*

◇ *Одн. Н.* червоний III 311.37, червона III 180.14, *З.* червоний VII (кн. I) 39.7, *О.* червоною III 47.33.

ЧЕРВОНІШИЙ (1). Морда.. здавалась червоною од воротника III 180.15.

ЧЕРВОНЧИК (1). *Зменш.-пестл. до червонець.* И гребешь соби червончики в гаман. III 92.32.

ЧЕРЕВИЧКИ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* черевички III 39.15.

ЧЕРЕД (1). *Черга.* [Хома]: Прийшов і наш черед доладу слово прикладать. III 18.12.

ЧЕРЕДА (1). она до череды коров погонит, а я пойду к железным столбам III 168.4.

ЧЕРЕЗ (9). 1.—3. *Див. осн. 1.—3.*

4. *З займ. що—у знач. спол. слова.* При вказівці на причину дії (1). [Назар]: Так бач, через що полковник послав мене з граматами в Гуляйполе! III 20.4.

◇ *через I.* III 13.11, 26.22, 38.29, VII (I кн.) 39.33, 2. III 312.3, 3. III 16.18, 312.2 (2 р.), 4. III 20.4.

ЧЕРКАСИ (2). *Див. осн.*

◇ *Мн. М.* у (в) Черкасах III 13.11, X 47.18.

ЧЕРНЕЦЬ (2). *Див. осн. ЧЕРНЕЦЬ¹.*

◇ *Одн. Н.* чернець III 53.32, 182.40.

ЧЕРНЕЧИЙ (1). *Див. осн. 2.*

◇ *Одн. О.* (над) чернечю IV 218.17.

ЧЕРНИЦЯ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* черницю у *прикл. спол., у назві* VI 23.9.

ЧЕСНИЙ (1). [Назар]: Він мене називав своїм сином, а я його своїм батьком,

і він се чув тоді, а сьогодні оглух.. Чи чесний же він чоловік? III 21.23. *Див. ще осн.*

ЧЕТВЕРТИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* четвертий III 39.17.

ЧИ¹ (36). *Див. осн. 1.—3.*

◇ *чи* 1. III 6.4, 13.24, 13.36, 15.26 (2 р.), 31.15, 31.33, 32.30, 38.7 (2 р.), 39.11, 52.27, 207.11 (2 р.), 310.22, 312.2, 316.23, VII (кн. I) 38.26, 39.31, 2. III 5.7, 8.22 (2 р.), 17.37 (2 р.), 28.35, 35.29, 38.4, 40.22, 43.12, 43.22, 333.14, IV 12.40, VI 66.28, 123.15, 123.17, 3. IV 52.7.

ЧИ² (55). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *чи* 1. III 6.12, 9.31, 10.15, 11.13, 12.20, 12.26, 15.17, 15.32, 16.2, 17.10 (2 р.), 18.3, 18.13, 21.17, 21.23, 22.6, 25.10, 26.18, 27.23, 28.23, 29.17, 30.5, 31.12, 31.17, 31.24, 31.25, 32.4, 34.11, 34.26, 37.2, 43.8, 43.16, 45.31, 46.12, 48.29, 51.27, 51.32, 51.36, 109.42, 173.22, 173.25, 174.25, 315.37, 344.21, IV 29.29, 38.22, 39.30, 45.17, 45.39, 302.29, 304.5, VII (кн. I) 40.13, (кн. II) 20.12, 20.13, 2. III 26.21.

ЧИГИРИН (8), ЧИГРИН (3). *Див. осн. ЧИГРИН.*

◇ *Одн. Н.* Чигрин VII (кн. II) 18.14, *Р.* до Чигрина III 38.17, з (із) Чигрина III 6.12, 6.14, *З.* у Чигрин III 31.5, *М.* у (в) Чигрині III 13.12, 34.20, 37.32, 45.21, в Чигрині III 48.29, в Чигрині VII (кн. I) 39.4.

ЧИГИРИНЕЦЬ (1). [Гнат]: А, та й браві ж молодці! Що твої чигиринці! III 37.10.

ЧИГРИН див. ЧИГИРИН.

ЧИГРИНСЬКИЙ (1), ЧИГИРИНСЬКИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чигринський VII (кн. II) 17.8, *З.* (за) чигринського III 20.24.

ЧИЙ (4). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* чия 1. III 42.28, 2. III 96.23, *О.* чийм 2. III 78.29, *М.* *З.* (на) чий 1. IV 286.25.

ЧИМАЛИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чимала III 173.27.

ЧИМИРИЧКА (1). *Трав'яниста рослина. Пестл.* И де таки табачку брали: чи не с чимиричкою часом? VII (кн. I) 40.13.

ЧИТАТИ (4). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *читає* 1. III 99.25, 99.25, 341.4, 2. III 124.20.

ЧКУРНУТЬ (1). *Див. осн.*

◇ *чкурнем* III 35.22.

ЧОБОТИ (1). *Див. осн.*

◇ *М.* *З.* чоботы III 84.14.

ЧОВЕН (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* в човен IV 299.3, *М.* на човни IV 48.5.

ЧОГО (13). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *чого* 1. III 16.33, 26.31, 27.11, 31.8, 42.28, 47.27, 49.6, 49.16, 50.7, 51.23, 168.14, 309.26, 2. III 28.33.

ЧОЛОВІК (21). *Див. осн. 1.—4.*

◇ *Одн. Н.* чоловік 1. III 12.12, 14.7, 21.23, 23.5, 26.15, 28.12, 28.30, 29.23, 29.30, 33.7, 34.9, 3. III 29.32, 4. III 21.27, 21.30, *чоловик* 1. III 331.5, 2. IV 44.3, *Д.* *чоловикови* 1. IV 263.21, *З.* *чоловика* 1. III 333.14, *О.* *чоловіком* 4. III 13.21, *К.* *чоловіче* 1. *зверт.* III 53.10, 53.20.

ЧОЛОВІЧИЙ (1). *Примк. до чоловік* 3. [Гнат]: Чи стоїть же жінка. такого дорогого добра, як *чоловічий розум*? III 28.35.

ЧОМУ (9), ЧОМ (5). *Див. осн. ЧОМ 1.—2.*

◇ *чому* 1. III 10.28, 43.25, 51.11, 77.41, 92.23, 122.27, 173.8, 173.27, 309.26, *чом* 1. III 20.30, 53.32, IV 40.37, 281.28, 2. III 341.4.

ЧОРНИЙ (8). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* *чорний епит.* III 14.25, *чорна епит.* VII (кн. II) 20.14, *З.* *чорну у назві* V 122.5, *М.* *Н.* *чорні епит.* III 14.20, *З.* *чорні епит.* III 48.13, (на) *чорні епит.* III 34.13, *О.* *чорними* III 46.10, *М.* (на) *чорних епит.* III 13.20.

ЧОРНИТИ (1). *Див. осн.*

◇ *чорнила* V 76.38.

ЧОРНОБРИВЕНЬКА (1). *Субст. Пестл.* [Гнат]: Чи втямки тобі, як ми.. на дорозі зустріли одну *чорнобрівеньку* і ти чуть-чуть був не проміняв запорозької волі на її чорні брови? III 34.12.

ЧОРНОБРИВИЙ (8), ЧОРНОБРОВИЙ (2). *Див. осн. Ще у прикл. спол. милий-чорнобровий (1).* твоя мила й-чорнобровий остриг бы тебя і одел мальчиком III 114.37.

◇ *Одн. Н.* *чорнобровий* III 8.13, 25.29, 48.15, *чорнобровий у прикл. спол.* III 114.37, *чёрнобровое* V 122.30, *З.* *чорнобрового* III 46.30, (про) *чорноброву* III 13.18, *К.* *чорнобровий зверт., субст.* III 47.16, *М.* *Н.* *чорноброві* III 30.15, *чёрнобровые* IV 22.18.

ЧОРНОБРИВКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* *чорнобровка* III 180.3.

ЧОРТ (4). *Див. осн. Ще у приказці* (2). [Назар]: Хоть до *чорта* у пекло! Пусти мене, я піду у Чигирин до полковника. III 31.5. [Гнат]: Чарка, друга і — *чорта* у воду. Так, Катерино? III 33.30.

◆ *У спол. який ти у чорта пан* (1).—Та цур тобі, Гарасьме! — сказали девушки в один голос.—Який ты там у *чорта* пан! IV 271.29.

◇ *Одн. Р.* *чорта* III 13.3, до *чорта у приказці* III 31.5, у *чорта у спол.* IV 271.29, *З.* *чорта у приказці* III 33.30.

ЧУБ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* *чуб* III 79.32.

ЧУВАЛ (2). Іду в укрепление и, на всякий случай, упаковую в *чувал* (торба)

мою мизерию, авось либо и совершится.
V 22.24.

◇ *Одн. З.* в чувал V 22.24, *Мн. З.* за чувалы V 102.26.

ЧУВАТИ (2). *Див. осн.*

◇ чував V 67.37, чувалы V 67.36.

ЧУДНИЙ (4). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чудный *поэт.* III 177.5 (2 р.), *О.* чудным III 182.33, *Мн. Н.* чудные III 213.1.

ЧУДНО (1). *Див. осн.*

◇ чудно III 45.19.

ЧУДО (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чудо III 36.23, 48.13, *Мн. З.* чудеса III 22.7.

ЧУЖИЙ (9). *Див. осн. 2.—3.*

◇ *Одн. Н.* чужий 2. III 128.15, *Р.* чужої 3. III 53.21, *М.* при чужому 3. III 91.23, *Мн. Н.* чужи 2. III 175.13, *чужие* 2. III 110.11, *Д.* чужим 2. III 84.37, *З.* чужие 3. III 91.25, 91.26, *М.* (на) чужих 2. III 331.5.

ЧУЖИНА (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. М.* на чужині VI 123.20, на чужине III 323.38.

ЧУМАК (48). *Див. осн. Ще зверт. (2).*

Краля.. спрашивает его: — А чего вам хорошего надобится, господа чумаче? III 74.3. У *прикл. спол. (4): а) братець-чумака. Зверт. (1).* А меньше не можна, братець-чумако? III 92.30; б) товариші-чумаки (3). Попрошася Марко с своими товарищами-чумаками III 130.22.

◇ *Одн. Н.* чумака III 73.6, 73.31, 74.1, 74.9, 74.11, 74.18, 74.22, 78.28, 101.42, *Р.* чумака III 82.23, *Д.* чумаку III 74.15, *З.* чумака III 82.18, 103.31, на чумака IV 240.13, про чумака III 73.16, *К.* чумаче *зверт.* III 74.3, 92.29, чумака у *прикл. спол. а), зверт.* III 92.30, *Мн. Н.* чумаки III 73.4, 73.9, 73.26, 74.24, 74.25, 75.2, 78.27, 79.21, 82.14, 115.25, 118.20, 129.34, 129.36, 130.2, 130.8, 168.8, 168.28, 185.4, 185.6, *Р.* чумаков III 80.11, 150.38, *Д.* к чумакам III 73.25, *З.* чумаков III 95.17, 95.21, *О.* с чумаками III 95.19, 131.27, у *прикл. спол. б)* III 130.12, 130.13, 130.22, *М.* о чумаках III 125.38.

ЧУМАКОВАТЬ (5). *Див. осн. ЧУМАКУВАТИ.*

◇ чумаковать III 92.25, 95.18, 128.23, чумаковал III 129.11, нехай чумакають III 95.25.

ЧУМАЦТВО (2). *Чумацький промисел. Повт.—Эх, чумацтво! чумацтво! Когда-то я тебе забуду?* III 92.33.

ЧУМАЦЬКИЙ (5). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* чумацкая III 73.2, *Р.* чумацкого III 168.18, *З.* чумацкую III 74.9, *Мн. Р.* чумацких III 73.22, *М.* (о) чумацких III 82.24.

ЧУМАЧЕНЬКИ (1). *Див. осн.*

◇ *Мн. Н.* чумаченьки III 130.10.

ЧУПРИНА (3). *Див. осн.*

◇ *Одн. Р.* впрде чуприны III 169.35, *З.* чуприну III 42.20, за чуприну V 65.36.

ЧУТИ (24). *Див. осн. 1.—4.*

◇ чую 1. III 20.30, 21.19, чуєш 1. III 18.3, 18.14, 21.17, 4. III 11.4, 34.33, 37.20, 40.25, чуєш 1. III 80.37, 80.39, чує 3. III 46.17, чуємо 3. III 37.28, чуєте 1. III 131.26, чують 3. III 13.14, 52.4, чув 1. III 21.22, 32.17, 2. III 36.4, VI 23.6, чула 1. III 48.30, чуло 3. III 13.16, 22.10, чули 1. III 24.2.

ЧУТЬ-ЧУТЬ (1). *Присл. Ледає. [Гнат]:* Чи втямки тобі, як ми.. на дорозі зустріли одну чорнобрівеньку і ти *чуть-чуть* був не проміняв запорозької волі на її чорні брови? III 34.13.

Ш

ШАБЛЯ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* шаблю III 48.13, VII (кн. I) 39.8.

ШАВЛІЯ (1). *Лікарська рослина.* Випей ты горячий воды немного та зъиж хоть кусочко паляныцы, те[бе] лучше станет. Если б можно было достать шавлии, то оно бы еще лучше было. III 110.23.

ШАГИ (3). *Див. осн. ШАГ.*

◇ *Мн. З.* за шаги IV 36.17, 43.35, *О.* с шагами IV 32.9.

ШАПКА (6). *Див. осн. Ще у прикл.*

спол. шапка-чабанка (1). А он, глядя на меня, улыбался, поворачивая в руках свою шапку-чабанку. IV 287.7.

◇ *Одн. Н.* шапка III 48.9, 48.10, *З.* шапку III 128.17, у *прикл. спол.* IV 287.7, у шапку III 44.19, *М.* в шапці III 48.12.

ШАПУВАЛ (1). *Зверт.* Шапувалко чорна галко Шапувале орле VII (кн. II) 20.14.

ШАПУВАЛКА (1). *Зверт.* Шапувалко чорна галко Шапувале орле VII (кн. II) 20.15.

ШАТАТИСЯ (1). *Хитатися.* Иде багач, иде дукач, Пьян шатається, Над бидною голотою Насмихається. V 65.31. *Див. ще осн. ШАТАТИСЬ.*

ШВАЧКА (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* Швачка V 43.13.

ШВЕЦЬ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* швець III 152.24, 243.29.

ШВИДШЕ (3), ШВИДЧЕ (1). *Див. осн. ШВИДЧЕ 1.—2.*

◇ швидше 1. III 10.23, 20.5, 2. III 38.8, швидче 2. III 131.29.

ШЕВСТВО (1). *Ремесло шевця*. я бeжал в село Тарасовку к дьячку-малюру.. Он объяснил мне, что во мне нет способности ни к чему, ни даже к шéвству или бóндарству. V 225.40.

ШИНКАРКА (8). *Див. осн. Ше у прикл. спол. приятелька-шинкарка* (1). Бедняжка таки не утерпела, забежала к своей щирой приятельке-шинкарке. III 112.24.

♦ *Одн. Н.* шинкарка III 74.7, IV 41.9, 41.16, 41.20, *Д.* к шинкарке IV 42.1, *у прикл. спол.* III 112.24, *К.* шинкарко *зверт.* IV 40.8, 46.17.

ШИНКАРОЧКА (5). *Пестл. до шинкарка*. [Гнат]: Ну, вип'ємо ж чарочку за шинкарочку. III 33.13.

♦ *Одн. Н.* шинкарочка III 73.30, 74.10, 74.12, 74.16, *З.* за шинкарочку III 33.13.

ШИНОК, ШИНК (11). *Див. осн.*
♦ *Одн. Н.* шинок III 213.9, IV 295.7, *Р.* шинку III 172.32, *мимо шинка* IV 302.23, *З.* в шинок IV 41.7, 41.19, 42.1, *на шинк* IV 41.6, 41.34, *О.* за шинком IV 295.8, *М.* в шинке III 213.9.

ШИПОТИННИК (1). *Лайл. Зверт.* [Сват]: Осмілюсь доложити... [Назар]: Мовчи, поганець, шипотиннику! III 21.2. *Див. ще осн. ШЕПОТИННИК.*

ШИПИШИНА (1). А под лавою всё розги, всё розги, да такие колочие! Бог их знает, где они их и берут. Настоящая шипишина. III 122.1.

ШИРОКИЙ (1). *Див. осн. 1.*

♦ *Одн. Н.* широкий V 23.28.

ШИТИ (1). *Див. осн. 1.*

♦ *шити* III 18.15.

ШИТИЙ (1). *У спол.* на один шталт *шиті—однакові*. [Хома]: ми всі на один шталт *шиті*. [Галья]: О, ні! Не всі! Він не такий, він не розлюбить. III 155. *Див. ще осн. 2.*

ШИЯ (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Р.* для шиї IV 49.7.

ШКАПОВИЙ (4). *Див. осн.*

♦ *Мн. З.* шкапови III 84.14, шкаповые IV 29.19, *М.* (в) шкаповых IV 29.22, 31.21.

ШКЕРЕБЕРТЬ (1). [Хома]: Треба діло сконпонувати так, щоб вона не знала, від кого старости; а то—чого доброго—усе піде шкереберть. III 12.9.

ШКЛЯНКА (2). Делать нечего. Чаю *шклянку* и горилки чарку отложил до другого разу, а теперь напишу несколько строк в моём журнале V 67.6.

♦ *Одн. З.* шклянку V 67.6, *О.* шклянкою V 66.33

ШКОЛА (3). *Див. осн. 1.*

♦ *Одн. Р.* до школи III 87.35, з школи III 87.36, *М.* в школи V 137.20.

ШКОЛЯР (20). *Див. осн. Ше у прикл. спол.* (7): а) школяр-бродяга (школяр бродяга) (4). Помещику.. понадобился расторопный мальчик, и оборванный школяр-бродяга попал прямо.. в комнатные козачки. V 225.49; б) школяр-попихач (школяр попихач) (3). когда спартанец учитель с своим другом.. были мертвецы пьяны, школяр попыхач.. всыпал ему великую дозу берёзовой каши. V 187.13.

♦ *Одн. Н.* школяр III 120.17, 124.9, 124.20, 126.30, V 42.14, *у прикл. спол.* а) V 187.17, 187.23, 188.5, 225.49, *у прикл. спол.* б) V 187.13, *Р.* школяра III 171.6, 171.24, *у прикл. спол.* б) V 187.5, 224.30, *К.* школяру *зверт.* III 120.20, *Мн. Н.* школяры III 121.40, 169.31, *З.* школяри V 53.2, *О.* меж школярами III 122.20, с школярами V 225.11.

ШКУРА (2). *Див. осн. 2.*

◆ *Ще у спол.* посидіти у чий-н. шкурі — побувати у такому становищі, як хто-н. інший (1). [Гнат]: Ти щасливіший мене. [Назар]: О, якби ти посидів у моїй шкурі! III 28.16.

♦ *Одн. З.* шкуру III 51.24, *М.* у шкурі у спол. III 28.16.

ШЛЯХ (12). *Див. осн. 1.—2.*

♦ *Одн. Н.* шлях 1. III 197.15, V 23.28, *Р.* з шляху 1. VII (кн. I) 18.15, *З.* шлях 2. III 30.25, *О.* шляхом 1. III 37.32, 129.34, IV 36.22, *у прикл. спол.* IV 295.19, 2. III 26.28, 43.11, *М.* на шляху 1. III 41.31, 187.5.

ШЛЯХЕТСЬКИЙ (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. О.* (за) шляхетською III 41.2.

ШЛЯХТА (2). *Див. осн.*

♦ *Одн. Р.* шляхты V 266.11, *З.* шляхту III 153.32.

ШЛЯХТИЧ (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Р.* у шляхтича III 328.19.

ШЛЯХТЯНКА (4). Заходит в корчму — а там шинкарочка точно на картине намалевана, будьто шляхтянка какая. III 73.31.

♦ *Одн. Н.* шляхтянка III 73.31, 328.21, IV 275.32, 275.33.

ШЛЯШОК (1). *Змениш-пестл. до шлях.* Яким дернул вожжами, и добрые кони понесли его шляшком через поле. III 82.1.

ШМАТОК (1). *Див. осн.*

♦ *Одн. Н.* шматок III 29.5.

ШОВК (2). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. З.* на шовк 1. III 48.25, у шовк 2. III 46.11.

ШОВКОВИЙ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* шовковий IV 49.7

ШПОРИШ (3). *Трав'яниста рослина.* после обіда сиділи вони все трое под хатою.., а Марко перед ними ползав на шпорыше. III 97.11.

◇ *Одн. М.* на шпорыше III 77.23, 97.11, 168.34.

ШТАЛТ (1). *Див. осн.*

◇ *Одн. З.* на шталт III 15.5.

ШУКАТИ, ШУКАТЬ (9). *Див. осн.*

◇ *шукати* III 17.16, 17.27, 32.25, *шукать* IV 287.5, 296.33, *шукаю* IV 37.18, *шукає* III 46.36, *шукає* IV 37.17, *шукалы* IV 293.21.

ШУТКИ (1). *Жарти.* [Хома]: Закинь тільки удочку, сама рибка піде. **Шутки** — тесть полковника! III 13.10.

ШУТОЧКИ (1). *Зменш.-пестл. до шутки.* [Стеха] (*вбігає второпях*): Ох, моя матюкно, як утомилась! **Шуточки?** Оббігала усі усуди! III 34.16.

Щ

ЩАСЛИВИЙ (3). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* щасливий 1. III 28.12, щасливый 1. у спол. III 87.22, щаслива 2. III 11.6.

ЩАСЛИВИШИЙ (2). *Див. осн.*

◇ *Одн. Н.* щасливіший III 28.14, щасливіша III 49.22.

ЩАСТЯ (6). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* щастя 1. III 41.15, 2. III 44.33, 46.8, *Р.* щастя 1. III 19.10, *З.* щастя 1. III 43.9, 2. III 47.22.

ЩЕ (60), ІЩЕ (4). *Див. осн. 1.—8., у спол.*

◇ *ще* 1. III 5.24, 6.29, 8.13, 8.19, 12.14, 16.25, 23.21, 26.20, 31.29, 32.12, 33.2, 34.10, 35.11, 340.42, VI 65.17, 65.18, 2. III 10.17, 15.31, 16.24, 25.7, 29.17, 39.30, 235.6, 3. III 29.32, 45.28, 80.37, 80.38, IV 37.43, 38.22, VI 23.11, *повт.* III 45.28 (2 р.), 4. III 23.30, 32.9, 34.22, 5. III 13.15, 20.12, 25.5, 36.15, 41.7, IV 282.3, 6. III 18.16, 23.13, 28.18, 38.10, 39.35, 40.2, 48.20, IV 36.12, 37.10, 7. III 17.38, 8. III 7.7, 8.8, 9.5, 9.7, 13.4, 16.12, 26.17, у спол. III 5.12, 6.6, *іще* 1. III 20.13, 6. III 39.33, 8. III 10.7, 36.26.

ЩЕНЯ (1). *У спол. зінське щеня.* [Галя]: Одуриць! Одуриць! [Хома]: Не одури! Не скавучи, зінське щеня! III 51.7. *Див. ще осн.*

ЩИРИЙ (6). *Див. осн. 1.—2.*

◇ *Одн. Н.* щирый 2. V 165.21, щирая 1. III 88.29, 88.34, 88.38, *Р.* щирого 1. III 29.8, *Д.* (к) щирой 1. III 112.24.

ЩИРО (2). *Див. осн. 1.*

◇ *щиро* VI 79.6, 79.8.

ЩИТАТИ (1). *Борець не читав би.* VIII 40.16.

ЩО¹ (101). *Див. осн. 1.—7., у спол. в).*

◇ *що* 1. III 5.19, 7.26, 10.18, 11.23, 13.9, 13.16, 14.5, 14.19, 14.30, 14.32, 15.4, 15.5, 15.17, 15.32, 16.5, 16.16, 18.33, 19.18, 20.13, 23.6, 26.23, 29.5, 29.23, 35.29, 36.18, 36.33, 37.33, 41.8, 41.15, 42.22, 43.12, 45.1, 47.17, 47.30, 47.31, 47.33, 48.4, 49.20, 51.32, 52.11, IV 39.31, 44.13, 286.17, V 55.27, 67.39, VI 23.6, 2. III 8.9, 9.30, 19.6, 25.11, 34.7, 37.10, 38.15, 41.31, 48.23, 48.29, 53.2, V 68.38, VI 23.8, 3. III 18.23, 18.24, 32.17, 41.7, 4. III 8.16, 8.23, 10.22, 12.12, 47.21, VI 23.12, 5. III 5.7, 5.13, 6.18, 11.4, 12.23, 12.27, 14.25, 14.30, 15.19, 17.33, 29.29, 33.28, 35.13, 45.19 (2 р.), 45.21, 46.36, 174.32, 174.40, IV 271.40, 6. III 10.13, 14.20, 35.7, 40.17, 7. III 18.30, 22.7, у спол. в) III 33.8, 34.20, 36.19, *що* 1. IV 37.20, 2. III 180.15, 3. IV 41.18.

ЩО² (162). 1. *Див. осн. 1.*

3.—8. *Див. осн. 3.—8.*

◆ *У спол. а).* *Див. осн. у спол. а).* *Ще у спол. б)* бог зна (казна) *що* (3). [Назар]: Бог зна об чім думаєш ти! III 47.2. [Гнат]: а ти й справді баба, казна за чим вбиваєшся. III 29.33; в) *чого* доброго — *при висловленні побожування* (2). [Хома]: Треба діло сконпонувати так, щоб вона не знала, від кого старости; а то — *чого* доброго — усе піде шкереберть. III 12.8.

◇ *Н.* *що* 1. III 5.10, 5.21, 6.2, 6.4 (2 р.), 7.14, 7.24, 8.2, 8.24, 8.27 (2 р.), 8.31, 9.16, 9.30, 10.13, 10.15, 10.17, 10.30, 12.26, 13.2, 13.24, 13.26, 13.33, 13.36, 14.2, 14.20, 15.9, 15.20, 15.21, 15.26, 17.16, 20.16, 22.2, 26.12, 27.18, 27.28, 30.5, 31.2, 31.12, 31.22, 31.29, 32.28, 33.17, 35.32, 36.32, 39.19, 40.11, 43.10, 44.32, 45.18, 46.33, 47.6, 48.24, 52.11, 312.5, V 67.29, 3. III 27.21, 36.25, IV 263.20, 4. III 10.15, 18.9, 29.16, 36.27, 315.28, 5. III 11.13, 11.15, V 68.42, VII (кн. 1) 38.24, 7. III 5.13, 13.7, 13.10, 18.35, 26.36, 27.19, 32.14, 34.14, 35.8, 181.23, 207.11, 312.2, 8. III 16.19, 44.31, 51.36, у спол. а) III 17.26, 18.2, 38.26, *Р.* *чого* 1. III 50.10, IV 213.33, 5. III 5.7, 12.26, 26.35, 43.12, 7. III 17.22, 17.23, 18.8, 51.16, у спол. б) III 48.2, у спол. в) III 12.8, 13.4, *для чого* 7. III 27.10, 339.3, *од чого* 1. III 45.25, 7. III 45.20, *Д.* *чому* 1. III 309.26, 3. III 212.26, 310.22, 310.35, *З.* *що* 1. III 6.27, 10.31, 11.2, 22.10 (2 р.), 22.18, 23.24, 41.18, 41.20, 41.35, 44.2, 44.11, 44.29, IV 39.18, V 68.38, 3. III 12.13, 4. III 315.28, VI 123.13, 7. III 6.29, 10.17, 11.4, 15.19, 15.21, 15.24, 18.3, 18.36, 24.2 (2 р.), 24.5, 25.8, 29.11, 29.13, 29.24, 39.26, 42.14, 338.37, IV 271.40, VI 123.15, 123.17, *що* 7. III 342.26, *за що* 1. III 16.8, 23.11, 23.25, 26.7, 51.27, 53.10, *через що* 7. III 20.4, *О.* *чим* 1. III 23.24, 6. III 18.13, 7. III 18.16, *за чим* у спол. б) III 29.33, *М.* *об чім* 5. III 14.22, у спол. б) III 47.2, в чим 6. III 341.2.

ШОБ (36). 1.—4. Див. осн. 1.—4.

9. а), б). Див. осн. 9. а), б). *Ще в). Для заперечення сумніву щодо можливості здійснення чого-небудь (1). У Владимирской губернии квартировали шесть лет, та шоб не вучитися говорити по-руски.* III 311.2.

◇ *шоб* 1. III 15.5, 16.12, 16.19, 18.10, 19.11, 28.9, 33.25, 36.18, 42.13, 42.28, 52.2, 84.39, V 76.38, 2. III 10.23, 14.28, 16.13, 19.6, 19.26, 35.6, 40.31, 3. III 16.24, 39.23, 39.30, 40.22, 42.4, 4. III 7.5, 12.8, 32.10, 9. б) III 16.6, 42.4, *шоб* 1. III 345.12, IV 40.12, 2. III 173.35, 333.14, 9. а) III 323.36, в) III 311.2.

ЩО-НЕБУДЬ (7). Див. осн. 1.

◇ *Н. щонебудь* III 51.28, *Р. щого-небудь* III 84.16, *чого-нібудь* III 174.25, *чогонебудь* III 27.9, *З. щонебудь* III 173.35, на *щонебудь* III 51.37, *О. об чімнебудь* III 44.31.

ЩОСЬ¹ (3). Див. осн.

◇ *З. щось* III 6.21, 7.18, 49.16.

ЩОСЬ² (2). Див. осн. 1.

◇ *щось* III 34.32, 46.21.

Ю

ЮДА (1). Перен. Про зрадливу, нещирю людину. Зверг. [Хома]: Віддай мені дочку мою. (Робко підходить к Назару). [Назар]: Геть, Юда! III 21.6.

ЮПКА (5). Див. осн.

◇ *Одн. З. в юпку* III 93.5, 96.13, на *юпку* III 91.31, *М. в юпке* III 79.39, IV 245.34.

ЮХОВИЙ (4). вийшла.. Марта.. в желтых юховых сапогах III 79.38.

◇ *Одн. М. юховий* III 181.2, *Мн. Н. юховые* III 79.35, *Р. кроме юховых* IV 33.14, *М. (в) юховых* III 79.38.

Я

Я (393). Див. осн.

◇ *Одн. Н. я* III 5.17, 5.23, 6.23, 7.7, 7.20, 7.22, 8.7, 8.27, 8.30, 10.11, 10.23, 10.30, 11.2, 11.6, 11.8, 11.18, 12.20, 12.27, 12.28, 13.2, 14.23, 14.28, 15.4, 15.15, 15.19 (2 р.), 15.31, 16.2, 16.13, 16.33, 17.2, 17.15, 17.28, 19.26, 20.5, 20.13, 21.19, 21.22, 21.33, 22.4, 22.15, 23.4, 23.6, 23.17, 23.24, 23.25, 23.30, 24.5 (2 р.), 25.19, 25.23, 25.27, 26.2, 26.7, 26.9, 26.21, 27.1, 27.23, 27.25, 28.3, 28.30, 28.32, 29.5, 29.10, 29.23, 29.32, 30.2, 30.3 (2 р.), 30.16, 30.18, 30.25, 30.31, 31.2, 31.5, 31.15, 31.19, 31.35, 32.18, 33.15, 33.23, 34.14, 34.17, 34.38, 35.14, 36.4, 36.6, 37.19, 37.21, 38.3, 38.5, 40.22, 41.15,

41.26, 41.30, 41.35, 42.8 (2 р.), 43.12, 43.20, 44.11, 44.24, 44.26, 44.27, 44.33, 45.4, 45.5, 45.11, 45.14, 45.18, 45.19 (2 р.), 45.24, 46.4, 46.6, 46.13 (2 р.), 46.22, 46.28, 47.9, 47.17 (2 р.), 47.23, 47.29, 48.7, 48.17, 48.22 (2 р.), 48.24, 48.29, 49.11, 49.14, 49.20, 49.22, 49.25, 49.30, 50.17 (2 р.), 50.21 (2 р.), 50.30, 50.32, 50.34, 51.2 (2 р.), 51.15 (2 р.), 51.17, 51.32, 52.20, 53.21, 53.24, 53.25, 53.26, 53.32, 53.35, 77.43, 78.1, 84.15, 85.6, 85.10, 91.19, 91.22, 109.42, 112.14, 112.34, 112.35, 112.37, 128.14, 129.7, 131.30, 168.15, 173.35, 174.41, 174.42, 178.15, 198.15, 338.42, IV 37.18, 44.5, 44.12, 44.15, 44.16, 44.18, 279.31, 279.32, 279.34, 282.7, 286.16, 286.25, V 65.27, 67.39, 68.40 (2 р.), 76.38, VI 23.6, 23.9, 122.29, 123.13, VII (кн. II) 20.12, *повт.* III 7.16 (2 р.), 9.13 (2 р.), 16.23 (2 р.), 20.11 (2 р.), 44.10 (2 р.), 131.38 (3 р.), *Р. мене* III 28.14, 174.42, *без мене* III 11.23, 29.16, 112.27, IV 39.31, *до мене* III 95.4, 333.8, *з мене* III 7.22, 13.16, *коло мене* III 74.6, 131.35, *у (в) мене* III 11.4, 16.2, 23.30, 28.25, 29.19, 29.28, 32.14, 34.32, 45.23, 110.11, 112.36, 131.5, 243.2, 331.5, IV 44.17, 279.33, *Д. мені* III 6.20, 7.20, 8.8, 8.22, 10.22, 11.2, 11.6, 12.2, 12.11, 12.20, 12.23, 12.30, 13.6, 13.27, 13.37, 14.25, 17.20, 17.22, 18.3, 20.30, 21.4, 21.12, 21.33, 23.12, 24.5, 25.23, 26.12, 28.21, 28.25, 28.33, 29.8, 29.13, 30.16, 33.28, 35.10, 39.7, 40.5, 44.6, 44.23 (2 р.), 45.5, 45.18, 45.21, 45.27, 45.31, 45.32, 46.16, 46.21, 46.30, 46.32, 46.36, 47.29, 48.5, 49.2, 49.11, 52.25, IV 123.18, *мени* III 77.40, 111.23, 126.31, 128.16, 131.35, 174.24, 185.7, 332.38, 338.38, IV 43.37, 44.10, *З. мене* III 6.25, 7.14, 7.26, 13.4, 13.17, 13.23, 15.2, 16.30, 18.8, 20.4, 21.9, 21.21, 21.30, 22.18, 22.21, 22.26, 23.4, 23.5, 23.24, 23.25, 23.28, 28.7, 29.8, 29.18, 29.26, 29.28, 30.32, 31.5, 31.27, 35.29, 44.33, 45.13, 45.28, 46.6, 46.36, 47.7, 47.18, 50.21, 50.22, 50.34, 53.2, 53.11, 53.13, 53.21, 53.23 (2 р.), 116.18, 131.38, 178.7, 186.40, 311.34, 323.38, IV 41.32, 47.25, 211.34, VI 122.29, 123.14, VII (кн. II) 20.15, *за мене* III 37.25, VI 76.16, *повт.* III 116.34 (2 р.), на *мене* III 10.13, 14.28, 23.9, 27.28, 44.35, 50.10, 339.2, *про мене* III 26.10, 32.10, *О. за мною* III 38.33, 197.9, *за мною* III 5.14, 8.27, 24.3, 29.28, 37.11, 44.32, 46.13, 48.4, *надо мною* III 22.15, 22.30, *М. на мені* III 11.32.

ЯБЛУКО (6). Див. осн. ЯБЛУКА. Ще у порівн. (1). Как спелое яблоко зарделася белолицая Геба IV 300.5.

◇ *Одн. Н. яблоку у порівн.* IV 300.5, *Д. к яблоку* III 120.19, *З. яблоку* IV 279.22, *Мн. Н. яблока* IV 278.31, *О. яблоками* III 140.24, *М. о яблоках* III 125.38.

ЯБЛУНЯ (3). Див. осн.

◇ *Одн. Н. яблуня* III 167.4, *Р. вокруг яблуні* III 167.5, *Мн. Р. яблунь* III 79.10.

ЯГОТИН (1). Див. осн.

◇ *Одн. М. у Яготини* IV 45.8.

ЯЄШНЯ (2).— Марто! — крикнул он, вставая со скамьи.— Пряжи яешню с колбасою! III 105.24.

◇ *Одн. Р. яешни* III 106.5, *З. яешню* III 105.24.

ЯЗИК (1). У спол. з язика спливати — про що-н. недоречно висловлене. [Гнат]: Ну, годі ж, не сердься. Мало чого з язика не спливе! III 26.35. Див. ще осн. 1.

ЯЙЦЯ (4). Упылася я, Не за ваши я. В мене курка неслася, Я за яйця впылася. IV 279.34. Див. ще осн.

◇ **Одн. З.** за яйця III 112.37, 243.24, IV 44.18, 279.34.

ЯК¹ (92). Див. осн. 1.—6., 8.

◇ **як 1.** а) III 20.24, 22.15, 26.16, 28.2, 47.22, 91.32 (2 р.), 183.28, 311.37, 338.42, б) III 30.10, 91.34, 152.24, 243.29, IV 282.7, 302.16, 302.21, V 65.24, 2. III 5.26, 10.30, 12.2 (2 р.), 12.27, 13.18 (2 р.), 18.33, 22.2, 25.10, 25.11, 31.12, 32.28, 32.36, 33.32, 35.29, 43.10, 43.22, 45.27, 52.3, 331.6, IV 37.20, 287.5, V 68.39, 3. а) III 20.13, 23.23, 34.11, 47.32, б) III 8.7, 16.30, 29.19, 35.7, 36.14, 41.10, 42.8, 46.25 (2 р.), 175.16, 4. III 28.9, 30.2, 31.19, 38.4, 44.10, IV 40.29, 280.35, 291.10, 5. III 5.12, 5.24, 10.3, 28.35, IV 40.38, 246.23, 6. а) III 5.25, 12.12, 25.5, 28.4, 8. III 5.17, 8.8, 9.4, 12.11, 15.26, 17.21, 17.31, 21.33, 27.19, 28.18, 29.17, 32.17, 35.13, 36.14, 174.42, 175.1, 175.33, V 67.40.

ЯК² (42). Див. осн. 1.—3.

◇ **як 1.** III 6.2, 13.36, 14.11, 14.13, 26.17, 34.28, 36.4, 37.30, 45.5, 45.17, 48.17, 118.9, 181.32, 2. III 8.24 (2 р.), 16.2, 33.15, 33.23, 34.16, 37.8, 43.8, 44.23 (2 р.), 45.27, 45.31, 46.8, 47.34, 3. III 5.19, 13.3, 15.29, 16.25, 16.30, 26.20, 28.3, 29.18, 32.18, 33.28, 35.14, 35.15, 36.21, 181.31, V 67.41.

ЯКБИ (10). Див. осн. 1.—2.

◇ **якби 1.** III 5.13, 11.6, 2. III 6.6, 28.16, 29.24, 33.10, VI 123.13, **якби 1.** IV 41.13, 2. III 128.12, IV 41.31.

ЯКИЙ (42), **ЯКИЙ-ТО** (1). Див. осн. 1., 2., 7., 8., 9.

◆ У спол. якого злидня хотіть. Лайл. (1). [Гнат]: Адже ти не вписувався із запорожців? [Назар]: Ні. [Гнат]: Так якого ж злидня ще хотіть? III 33.2.

◇ **Одн. Н.** який 1. III 11.21, 2. III 8.7, 45.4, 45.16, 7. III 16.20, 32.4, IV 271.29, 8. III 34.32, **який то 7.** III 47.30, **яка 2.** III 9.16, 39.11, 40.9, 8. III 35.6, 48.12, **яке 1.** III 8.35, 16.21, 46.19, **Р. якого 9.** III 20.12, 33.29, **у спол.** III 33.2, (з) **якого 8.** III 10.21, (за) **якого 9.** III 29.18, **якої 8.** III 13.37, **З.** (в) **яку 8.** III 29.4, (на) **яку 7.** III 333.9, **яке 7.** III 46.17, **О.** **яким 1.** III 26.27 (2 р.), 37.25, (з) **яким 1.** V 68.38, **якою 1.** III 26.27, **Мн. Н.** **які 1.** III 6.8, 12.5, 25.9, 2. III 6.6, 7.29, 36.25, 7. III 17.11, **Р.** **яких 1.** III 9.22, 2. III 5.12, 7. III 15.21, (в) **яких 2.** III 17.29 (2 р.).

ЯКИЙ-НЕБУДЬ (6). Див. осн.

◇ **Одн. Н.** який-небудь V 67.41, **Д.** **якийнебудь** III 14.24, **З.** **якунебудь** III 39.22, 41.6, **Мн. Н.** **якінебудь** III 6.16, **Р.** (у) **якихнебудь** III 13.11.

ЯКИЛИНА (3). После обеда Лукия простилася с отцом Нилом и матушкою Якилыною III 96.32.

◇ **Одн. Н.** Якилына III 96.29, **О.** с Якилыною III 90.40, 96.32.

ЯКИМ (176). Один из охотников.. бежал с поднятым арапником к Якиму.

III 98.4. Зверт. (22). Что с тобою, Якиме? III 342.25.

◇ **Одн. Н.** Яким III 79.28, 79.31, 80.4, 80.12, 81.7, 81.10, 81.13, 81.20, 81.32, 82.1, 82.3, 82.7, 83.9, 83.34, 83.40, 84.3, 84.20, 84.23, 84.27, 84.34, 85.13, 85.23, 85.27, 85.33, 85.42, 86.9, 86.32, 87.3, 87.10, 87.42, 88.23, 90.27, 91.15, 91.17, 92.1, 92.10, 92.19, 95.5, 95.8, 95.12, 95.17, 97.3, 97.7, 97.23, 97.33, 97.36, 98.13, 98.41, 99.3, 99.37, 99.41, 101.41, 102.9, 102.25, 102.28, 102.30, 102.34, 103.6, 103.8, 103.11, 103.36, 104.15, 104.24, 105.16, 106.12, 106.24, 106.32, 108.41, 114.14, 118.35, 119.19, 119.27, 119.32, 120.10, 120.15, 120.20, 120.35, 120.41, 121.4, 121.6, 121.21, 121.28, 123.17, 123.24, 123.32, 123.34, 124.22, 125.6, 125.19, 125.26, 125.28, 126.1, 126.10, 126.18, 126.29, 126.38, 127.1, 127.37, 128.7, 128.8, 128.23, 129.4, 129.6, 130.32, 130.38, 131.4, 131.27, 131.29, 131.39, 319.38, 320.3, **Р.** Яким III 78.34, 79.12, 81.2, 82.13, 85.22, 93.7, 95.13, 96.27, 97.12, 105.39, 118.19, **кроме Якима** III 92.17, **на Якима** III 87.41, 92.15, 102.2, **у Якима** III 79.18, 82.9, 82.23, 87.6, 119.17, 126.27, **Д.** Якиму III 84.17, 96.37, 98.9, 105.12, 119.19, 121.17, 124.34, 131.3, 131.18, **к Якиму** III 85.8, 98.4, 118.26, **З.** Якима III 106.32, 124.31, 128.20, 131.2, **О.** Якимом III 88.4, **с Якимом** III 84.43, 85.31, 108.35, 124.21, IV 18.29, **К.** Якиме зверт. III 80.3, 80.16, 80.28, 80.33, 80.37, 80.41, 81.5, 81.8, 81.19, 83.14, 83.20, 83.24, 86.8, 86.35, 87.7, 88.28, 88.42, 99.22, 99.29, 116.11, 120.14, 342.25.

ЯКИМІВ (1). Весна быстро развивала зеленые ветви в Якимовом гаю III 95.14.

ЯКРАЗ (1). Див. осн. 1.

◇ **якраз** III 17.30.

ЯКЩО (1). Див. осн.

◇ **якщо** IV 39.30.

ЯМА (2). Див. осн. 1.

◇ **Одн. З.** яму III 53.3, 53.10.

ЯНГЕЛЯТА (1). У порівн. А дети бегают по улице в белиньких сорочечках, то[чно] янгелята божии. III 176.36.

ЯР (6). Див. осн. Ще повт. (2). Та яром, яром За товаром IV 39.1.

◇ **Одн. Р.** из яру III 155.33, **З.** в яр III 169.11, 169.15, IV 38.28, **О.** яром повт. IV 39.1 (2 р.).

ЯРИНА (2). Див. осн.

◇ **Одн. Д.** к Ярине III 210.21, **З.** Ярину III 210.7.

ЯРМАРОК (1). Див. осн.

◇ **Одн. З.** на ярмарок III 140.27.

ЯРМОЛА (1). однажды, приехавши славные запорожцы на подворье свое в Киев провожают товарища своего Ярмолу Кичку в Межигорский монастырь, устроили брату приличное прощание со светом IV 16.24.

ЯСНИЙ (7). Див. осн. 1. Ще //Постійний епітет до «сокіл» (3). [Галія]: О, мій голубчику, мій сокіл ясний! III 44.23.

◇ **Одн. Н.** ясний епіт. III 44.23, 47.18, **ясный епіт.** III 218.15, IV 237.15, **Р.** (замість) **ясного епіт.** III 26.19, **Мн. Н.** **ясні епіт.** III 45.1, 47.22.

У другому томі 4453 слова.
У Додатку 774 слова.

СЛОВАРЬ ЯЗЫКА ШЕВЧЕНКО
(На украинском языке)

Редакторы *В. С. Васильева,*
Л. В. Лукашкіна, Б. Д. Чепур
Художній редактор *С. П. Квітка*
Оформлення художника *В. І. Юрчишина*
Технічний редактор *О. М. Лисовець*
Коректори *О. А. Дітель, Г. І. Прокопенко*

ам. № 3-465. Вид. № 322. Тираж 2.300. Формат паперу $70 \times 92\frac{1}{16}$. Друк. фіз. аркушів 35,5.
мовн. друк. аркушів 41,53. Обліково-видавн. аркушів 68,75. Підписано до друку 5/V 1964 р.
Ціна 2 крб. 26 коп.

Видавництво «Наукова думка», Київ, Репіна, 3.
Книжкова фабрика ім. Фрунзе Державного комітету Ради Міністрів УРСР по пресі,
Харків, Донець-Захаржевська, 6/8.

